

שְׁנֵיתֵי ה' לַנְּגִדֵי תָמוּד

ג נח נחמ נחמן מאומן

סֵפֶר
לְקוּמֵי
תְּפִלוֹת

הוצאת

"מלא ונדיש מקו לקו"

לעלוי נשמת הרה"ח

ישראל בער אודסר זצ"ל

תלמיד הרב ישראל קרדונר זצ"ל

תלמידו של הרב משה ברסלבר זצ"ל

תלמיד מוהרנ"ת זיע"א

תלמידו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב

נ נח נחמ נחמן מאומן זי"ע ועבי"א

ולעלוי נשמת

עמרם יוסף ב"ר משה נחום הלוי הורביץ זצ"ל

מאיר עקביא בן יעקב ימיני זצ"ל

אהרון בן יעקב פיץ זצ"ל

ת. נ. צ. ב. ה

הודעה ובקשה

במהדורה זו מושקעת יגיעה גדולה, שיהיה הספר נקי מכל טעות ושגיאה. אבל כבר ידוע מאמר החכם "כשם שאי אפשר לבר בלי תבן, אי אפשר לספר בלי שגיאות" לכן נבקש שאם ימצא טעות או שגיאה יואילו בטובם להודיע לנו למען יתוקן הדבר במהדורה הבאה בעזרה"ת לטל': 058-5581489

ניתן להשיג את כל ספרי רבי נחמן מברסלב במחיר עלות ו/או להורדה חינם

באתר: www.BreslovBooks.com

עמותת "מלא וגדיש"

להדפסת והפצת ספרי רבי נחמן מברסלב ופרסום שם הצדיק

טלפון: 052-8887039 | 054-6869986

התשע"ד

ספר לקוטי תפלות

לְנוֹרָא תְהִלּוֹת, כְּלוּלִים מְכַל טוֹב לְבַיִת יִשְׂרָאֵל, תְּפִלוֹת
תַּחֲנוּנֹת וּבִקְשׁוֹת, וְרִצּוּנִים וּפְיוּסִים וְהִדּוּיִים וְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל
לְנַפְשׁוֹ, שֵׁיְעוֹרֵר הָאָדָם אֶת עַצְמוֹ לְזַכֵּר אֶת אַחֲרִיתוֹ, וְכֹסְפִים
וְנַעֲנוּעִים גְּדוֹלִים וְעֲצוּמִים לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהַשְׁתַּקְקוֹת נִמְרָץ
לְעִבּוּדָתוֹ וּלְתוֹרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כָּל תְּפִלָּה כָּל תַּחֲנוּנָה כָּל בִּקְשָׁה
הַמְכַרָּה לְכָל אִישׁ וְאִישׁ אֲשֶׁר יוֹדֵעַ אֶת נַגְעֵי לִבּוֹ וּמְכַאֲבָיו,
הַכֹּל כְּאֲשֶׁר לְבַל יִמְצָא בְּתוֹךְ תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת הַלְלוּ אֲשֶׁרֵי
שִׁיֵּאֲחוּ בָהֶם, לֹא יְמוּשׁוּ מִפִּידָה, קְשָׁרָם עַל לוּחַ לִבָּהּ, לְמַעַן
תַּחֲכֵם בְּאַחֲרִיתָהּ:

מִיְסָדִים עַל אֲדָנֵי פִּז הַמַּאֲמָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ
לְקוּטֵי מוֹהֲרָן, יְסָדָם אַחַד הַמִּיְחָד שֶׁבְּתַלְמִידָיו אֲשֶׁר יֵצֵק מִים
עַל-יָדָיו, הָרַב הַגָּאוֹן הַחֲסִיד הַמְּפָרָסֵם מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ מְאֹד עֵינֵינוּ,
אֲשֶׁר נִשְׂא אוֹתָנוּ כְּאֲשֶׁר יֵשֵׂא הָאוּמָן אֶת הַיּוֹנֵק, מוֹהֲרֵר נִתֵּן
זְכוּק"ל, עַל-פִּי פְקֻדָתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ הַגְּדוֹל בְּעַל הַמַּחְבֵּר הַלְקוּטֵי
מוֹהֲרָן זְכוּק"ל, כַּמְבָאָר בַּהַקְדָּמָה, לֵךְ נָא רְאֵה שָׂמָּה:

יֵצֵאוּ בְּרֵאשׁוֹנָה לְאוֹר עַל-יְדֵי מוֹר מוֹהֲרֵר נִתֵּן זְכוּק"ל
בְּעַצְמוֹ בְּשַׁנַּת תַּקפ"ב ל'פ"ק, וְכַתֵּב בְּעַצְמוֹ לְפָרֹט תַּחַת אַהֲבָתִי
יִשְׁמַנְנִי וְאֲנִי תְּפִלָּה. וְאַחַר הַסְתַּלְקוֹתוֹ הַקְּדוּשָׁה נִדְפְּסוּ הַרְבֵּה
פָּעָמִים:

וְעַתָּה יֵצֵא לְאוֹר ע"י
עֲמוּתַת "מִלְא וְגָדִיש"

פְּדִיּוֹן

יְנִיחַ יְדֵיוֹ עַל הַמַּעוֹת וַיֹּאמֶר:

מַעוֹת וְאֵת הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם: צָדֵק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ:
צָדֵק מַלְכוּתָא קַדִּישָׁא: דִּינָא דְמַלְכוּתָא דִּינָא. שְׂרֵשׁ
הַדִּינִים בִּינָה. אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה. אִין הַדִּין גְּמַתֵּק אֵלָא
בְּשֵׂרֵשׁוֹ. שְׁלֵשָׁה יָדִים בְּבִינָה: יָד הַגְּדוּלָּה, יָד הַחֲזָקָה,
יָד הַרְמָה. שְׁלֵשׁ פְּעָמִים יָד גְּיַמְטְרִיא שֵׁם שֶׁל מ"ב. מ"ב
שְׁבִיעִירָה שֵׁם שֶׁל אָנָּא בְּכַח. מ"ב שְׁבִיעִירָה: שְׁנֵי פְּעָמִים
אֲקִי"ק. מ"ב שְׁבִיעִירָה: הַיְוִ"ה (פְּשׁוּט), בְּמַלּוּאוֹ, וּמַלּוֹי
דְּמַלּוֹי:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׂיִמְתְּקוּ הַדִּינִים וְהַגְּבוּרוֹת הַקְּשׁוֹת
מֵעַל (פְּלוּנֵי בֵן פְּלוּנִית) עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלוּיִן שֶׁהוּא חֲסָדִים
גְּדוּלִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים וּפְשׁוּטִים שְׂאִין בּוֹ תַעֲרַבֶת דִּין
כָּלֵל, אָמֵן:

פְּדִיּוֹן הוּא הַמְּתַקֵּת הַדִּינִים וְהוּא מוֹשִׁיעַ מִכָּל הַצָּרוֹת, כִּי עַקֵּר
הַרְפוּאָה עַל-יְדֵי פְּדִיּוֹן דְּוָקָא, כִּי "וּרְפָא יְרְפָא" (עִם שְׁמֵי הַתְּבוּת) מְסַפֵּר
"פְּדִיּוֹן נַפְשִׁי". (לְקַרְמַח"ב, ג)

לְקוּטֵי מִפְתָּחוֹת תְּפִלוֹת

מִפְתָּחוֹת עֲנִינִים הַמְזוֹכְרִים בְּלְקוּטֵי תְּפִלוֹת

(מִפְתָּחוֹת לְפִי תְּפִלוֹת עַל הַתּוֹרוֹת בְּלְקוּטֵי מוֹהַר"ן מוֹפְיעוֹת בְּסוֹף

הַסֵּפֶר)

תְּפִלָּה: ח"א: ז, ט, כא, כג, לה, לח, מו, מח, נא, סו, עט. ח"ב: ב.	אָמֵת
תְּפִלָּה: ח"א: ז, ט, יח, כא, כב, כג, כח, ל, לא, לה, מ, נה, סב, סד, עג, פד, צח, קד, קה, קט. ח"ב: א, ד, ה, ה, יד.	אָמוּנָה
תְּפִלָּה: ח"א: ה, כא, מב, נו, נז, סא, סג, פו, קז, קכו. ח"ב: מב.	אָמוּנַת־הַקְּדוּמִים
תְּפִלָּה: ח"א: ז, ט, יג, כ, לז, מ, מד, מו, מז, מח, מט, נ, נה, סא, עג, פד, פו, קה, קז. ח"ב: ח, כט, לד, לט.	אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל
תְּפִלָּה: ח"א: קכו. ח"ב: מד.	אֶבְרָה
תְּפִלָּה: ח"א: ה, יז, לג, לד, נד, סז, עה. ח"ב: ה, לד, מב. תְּפִלָּה: ח"א: כח, עד.	אֶהְיֶה
תְּפִלָּה: ח"א: יז, יט, לא, לז, לט, מז, נ, נז, ס, סב, סז, קנא. ח"ב: א, ה, ז, ח, יז, לח, מד.	אוֹרְחִים
תְּפִלָּה: ח"א: קז.	אֶבְיָלָה
תְּפִלָּה: ח"א: ה, כב, נו, עב, צח.	אֶלְמֶן
תְּפִלָּה: ח"א: יד, כא, לט, מח, נג, נד, סז. ח"ב: מ.	אֶנְחָה
תְּפִלָּה: ח"א: ב, ז, יא, יט, כ, כג, כט, לא, לד, לו, לח, לט, מז, נ, נח, ס, סג, סט, קיד, קכב, קנב. ח"ב: א, ה, ה, ח, כו, לד, לה, מב, מד, מו.	בְּנִים
תְּפִלָּה: ח"א: קמה.	בְּרִית
תְּפִלָּה: ח"א: יד, כט, מא, מב.	בֵּית
	בְּנֵי־בָרִים

לְקוּמֵי מִפְתָּחוֹת תְּפִלוֹת

תְּפִלָּה: ח"א: כב, לח. ח"ב: לה.	בוֹשָׁה
תְּפִלָּה: ח"א: יב, כח, מז, נה, צו. ח"ב: א, מב.	בְּזִיזוֹנוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: י, כג, כט, ס, סב, פב, קלז.	בְּטָחוֹן
תְּפִלָּה: ח"א: ד, כב, נב, נה, סה.	בְּטוֹל לְאֹר א"ס
תְּפִלָּה: ח"א: ז, ט, כא, ל, לא, לז, נה, סב, סג, סד, קד.	בְּטוֹל הַכְּפִירוֹת וְהַאֲפִיקוֹרְסוֹת
ח"ב: ד, כו.	בְּכִיָּה
תְּפִלָּה: ח"א: כב, לו, קמג. ח"ב: כה, נו.	בְּנֵזֶן יְרוּשָׁלַיִם וּבִיהַמ"ק
תְּפִלָּה: ח"א: יג, כב, כה, לא, לה. ח"ב: א, ז, לג.	בְּרָכָה
תְּפִלָּה: ח"א: כד, לא, לו, צד.	בְּשׂוֹרָה
תְּפִלָּה: ח"ב: מט.	נְאֻוָּה וְעֲנָוָה
תְּפִלָּה: ח"א: ד, י, יא, יב, יד, טו, נח, פא, צט, קיד. ח"ב: ה, מא, מג.	גְּזֵלָה
תְּפִלָּה: ח"א: כט, סט.	גְּזֵרוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: כז, צו, קד, קה, קט, קי, קכב, קמג, קמד.	גְּזֵרוֹת גְּרוֹשׁ
ח"ב: ב, כה, נד.	גְּלוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: כב, סא.	גְּמָרָא
תְּפִלָּה: ח"א: ז, ט, יד, יז, יט, כ, כד, כט, ל, לה, לו, מ, מה, נה, עא, פ, צו, קמג. ח"ב: לו, נה.	גְּרִיִּים
תְּפִלָּה: ח"א: ג.	דְּבִקוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: יד, יז, קד. ח"ב: ה, ח.	לְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ בְּיִרְאַת שָׁמַיִם
תְּפִלָּה: ח"א: מז, לה, לח, נב, סה.	לְדוֹן הַכֹּל לְכַף-זְכוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: לד, קכד. ח"ב: ז.	דְּבוּר
תְּפִלָּה: ח"א: לח, צ. ח"ב: א, יח.	
תְּפִלָּה: ח"א: יא, יט, כ, כא, כט, לד, לח, מה, מח, נח, ס, סב, סג, סו, פ, צד, קלד, קלז, קמא. ח"ב: ב, לח, מ.	

לְקוּמֵי מִפְתָּחוֹת תְּפִלוֹת

תְּפִלָּה: ח"ב: ה.	דָּוָן
תְּפִלָּה: ח"א: א, ג, ד, יג, טו, יז, כ, כא, כד, כה, כז, כט, לג, לה, לו, לז, לח, נג, נד, נו, נז, נח, ס, סז, סט, עא, פב, קה, קט, קלז, קמג, קמה. ח"ב: א, ב, ה, ז, ח, י, לב, לג, לד, לה, מה.	דַּעַת
תְּפִלָּה: ח"א: לא, מ.	דְּרָדָךְ
תְּפִלָּה: ח"ב: ב.	הוֹדָאָה
תְּפִלָּה: ח"א: ה, י, טו, כב, לב, לז, מא, מב, מו, מז, מט, נו, סא, סז, צג, צז, קד, קה, קיז, קכב, קכג, קלד.	הַמְתַּקֵּת-דָּוִן
תְּפִלָּה: ח"א: כא, לא, לד, לה, נב, קמו. ח"ב: יא, כב.	הַתְּבוֹדָרוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: א, כה, לג, מט, צב.	הַכְּנַעַת הַיַּצְה"ר
תְּפִלָּה: ח"א: לח, ג, נה, נז, סז, סט, עז, קז. ח"ב: מא.	הַכְּנַעַת הַשְּׁוֹנְאִים וְכו'
תְּפִלָּה: ח"א: יג, לא, נא, קז, קמג. ח"ב: ה.	הַשְּׁנֵחָח
תְּפִלָּה: ח"ב: ב.	הַלְכוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: ד, יג. ח"ב: לג.	הַסְּמֵלָקוֹת הַצְּדִיקִים
תְּפִלָּה: ח"א: נד, סז, עז.	הַסְּתַפְּקוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: יח, נו.	הַסְּתַרְת פְּנִים
תְּפִלָּה: ח"א: ו, כא, כב, כג, כד, ל, לז, לח, סג. ח"ב: ז.	הַשְּׁנֵת אֵלָקוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: יח. ח"ב: כח, מב.	הַשְּׁנֵת הַתְּמַלִּית
תְּפִלָּה: ח"א: ו, י, יג, יז, כב, לג, פד, צ. ח"ב: ה, ז, יב, לט, מא.	הַתְּחִיָּקוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: יט, כא, לח, מא, מט, נט, קיח. ח"ב: ט.	הַתְּלַחְבוֹת וְחַמִּימוֹת
תְּפִלָּה: ח"ב: א.	הַתְּמַנּוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: יב, כח, לח, נא, עח.	הַתְּנַגְדוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: נד.	הַתְּנִשְׂאוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: ד, פ, פט.	הַדְּוִי-דְּבָרִים

לְקוּמֵי מִפְתָּחוֹת תְּפִלוֹת

ה

תְּפִלָּה: ח"א: קח.	וּתְרֵן
תְּפִלָּה: ח"ב: ו.	יַעַח טוֹבָה
תְּפִלָּה: ח"א: לז, מב, נה, נו, נה. ח"ב: ה.	זְכוֹת-אָבוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: לז, מו, נד, קיא, קלא.	זְכָרוֹן
תְּפִלָּה: ח"ב: ד.	זְמַנִּים
תְּפִלָּה: ח"א: פד.	זְרִיזוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: ה, יח, כא, כג, מט, נו, נה, ס, סז, עב, קח. ח"ב: לה.	זַיִּים וְאִרְיֻכוֹת זְמַיִם
תְּפִלָּה: ח"א: יג, כ, כא, כז, כח, ל, לז, לז, נד, נו, נה, סא, סה, עא, צא, צה, קח, קיט, קנ. ח"ב: יב, לה, מה.	חֲדוּשֵׁינְךָ דְאִוְרֵי תֵּא
תְּפִלָּה: ח"א: כט.	חֲלֵי גַפְל רַח"ל
תְּפִלָּה: ח"א: ט. ח"ב: ב, מד, מה, מו.	חֲתוּן וְזִיווּגִים
תְּפִלָּה: ח"ב: א.	חֲלָב, שְׂיִינְקוּ בְּנֵי טְאִישָׁה בְּשָׂרָה
תְּפִלָּה: ח"א: נה.	חֲלָה
תְּפִלָּה: ח"א: יט. ח"ב: ה.	חֲלוּם
תְּפִלָּה: ח"א: כג, סט.	חֲמֻדָּה
תְּפִלָּה: ח"א: א, נה, ס. ח"ב: א, ב.	חֲזָן
תְּפִלָּה: ח"א: כח, ל.	חֲסָד
תְּפִלָּה: ח"א: נד, פח, קמב. ח"ב: לג.	חֲצוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: כא, ל, לה, לז, מט, נה, סב, סג. ח"ב: ד, ז, יד.	חֲקִירוֹת וְחֻקְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: לב, מט.	חֲתָנָה
תְּפִלָּה: ח"א: ז, ט, לא, קמג. ח"ב: ד.	חֲטָע
תְּפִלָּה: ח"א: כא, לד, מט, קיח.	חֲטָרֵת חֲלָב
תְּפִלָּה: ח"א: כא.	יְבוּם וְחֲלִיעָה

לְקוּמֵי מִפְתָּחוֹת תְּפִלוֹת

תְּפִלָּה: מסומן לקמן במפתח מיוחד לזמני השנה.	יוֹסֵטוּב
תְּפִלָּה: ח"א: ד, סה, קבא, קלג.	יִסְרוּיִן
תְּפִלָּה: ח"א: ה, יד, טו, יז, יט, כא, כב, לח, נג, נח, ס, סז, צו, קכד, קכה. ח"ב: א, ד, ז, ת, יג, לח.	יִרְאָה
תְּפִלָּה: ח"א: כז, צו, צח.	יִשׁוּעָה
תְּפִלָּה: ח"א: טו, כד, נד, נט, קכב. ח"ב: י.	יִשׁוּב הַדַּעַת
תְּפִלָּה: ח"א: ה, י, נה.	יִשְׁרוּת־לֵב
תְּפִלָּה: ח"א: ו, יא, יד, לו, נט, סז, ע, קלב.	כְּבוֹד
תְּפִלָּה: ח"א: ד, יח, מג, נז, נט, סז, סח, פד.	כַּעַס וְקַפְדוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: א, ג, יב, טו, טז, לא, לו, סא, סב, פב, ק, קי, קיא, קיב, קיט, קלא. ח"ב: לט.	לְמוֹד
תְּפִלָּה: ח"א: ג, לח.	לְמוֹד תּוֹרָה בְּלִילָה
תְּפִלָּה: ח"א: לח.	לְמוֹד בְּעֵנִיּוֹת וְדַחְקוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: לו.	לְמוֹד תִּינּוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן
תְּפִלָּה: ח"ב: מב.	לִיצְנָנוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: ד, לח, נד.	לְשׁוֹן־הָרַע
תְּפִלָּה: מסומן לקמן במפתח מיוחד לזמני השנה.	מוֹעֲדִים וְרָאשֵׁי־חֹדֶשׁ
תְּפִלָּה: ח"א: מז.	מוֹפְתִים
תְּפִלָּה: ח"א: מו, מוה, מו, קלה.	מְחִיאַת כַּפַּיִם בַּתְּפִלָּה
תְּפִלָּה: ח"א: י.	מְחִיאַת כַּפַּיִם בְּשִׂמְחָה
תְּפִלָּה: ח"א: קמה.	מִיתַת בְּהֵמוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: כג.	מְזוּזָה
תְּפִלָּה: ח"א: ה, כא, כד, כז, לו, לח, לו, מט, עו, עח, עט, קה, קח. ח"ב: ח, יב, לא.	מִחְשָׁבוֹת וְהִרְהוּרִים

י לקוטי מפתחות תפלות

תפלה: ח"א: ה, יד, כ, כב, כג, מו, נו, סא, סו, עט, צו, קד, קה, קז, קט, קמז, קלט, קמא. ח"ב: טו, יט, כו, לד, למ, מט.	מחלקת ומריבה
תפלה: ח"א: מ, נג.	מטר
תפלה: ח"א: צו.	מילה
תפלה: ח"ב: נג.	מלחמות
תפלה: ח"א: א, ג, ד, כד, ל, לה, לו, ממ, נו, סו. ח"ב: ב.	מלכות דקדשה
תפלה: ח"א: לו.	מלמדים
תפלה: ח"א: ד, ט, יא, יג, כג, כו, כט, ל, לא, לו, למ, מ, מז, מט, נד, נו, נח, נט, ס, סב, סו, סח, עה, עז, פב, קו, קט, קי, קיט, קלו. ח"ב: א, ד, ה, ז, יז, יט, מ, מב.	ממון ופרנסה
תפלה: ח"א: יח, כב, מח, סא, סו. ח"ב: א, ה, ז, ח, טז, כד.	מנהיגות
תפלה: ח"א: יד, כ, מב, סו, פד, קכה, קמט. ח"ב: ל, לט.	מניעות
תפלה: ח"א: קה.	מעשיות מצדיקים
תפלה: ח"א: עז.	מעשר
תפלה: ח"ב: א, יט.	מפרסמים
תפלה: ח"ב: יט.	מפלת
תפלה: ח"א: כב, כג, לג, קמו.	מצוות
תפלה: ח"א: נו.	מקנה
תפלה: ח"א: יג, כג, כט, לה, נד, עה, קמח.	משא ומתן פאמונה
תפלה: ח"א: ב, ג, יג, טז, נו, סו, פ, פא, קיב, קמב. ח"ב: א, ב, כו, מב.	משיח
תפלה: ח"א: ב. ח"ב: ה.	משפט
תפלה: ח"א: מא.	משקה
תפלה: ח"ב: א, ת.	נבואה

תְּפִלָּה: ח"א: ג, כו, מב, מט, נד, סד, קלח. ח"ב: ח.	נְגִינָה
תְּפִלָּה: ח"א: כב, כט.	נְדָה
תְּפִלָּה: ח"א: נו. ח"ב: כד.	נְדָר
תְּפִלָּה: ח"א: יט, לו, מג. ח"ב: ה, כו.	נְאוּף
תְּפִלָּה: ח"א: ז, ט.	נְסִים
תְּפִלָּה: ח"א: לא, מ. ח"ב: נב, נה.	נְסִיעָה וְטָלוּל
תְּפִלָּה: ח"א: סו.	נְצָרָה לְבְרִיּוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: כט, סא.	סוּד
תְּפִלָּה: ח"א: סא.	סוּד הָעֵבוֹר
תְּפִלָּה: ח"א: סא. ח"ב: כה, כו.	סִפָּר
תְּפִלָּה: ח"א: יא, יג, טו, כב, לג, מד, מט, נו. ח"ב: ה.	סִתְרֵי־תוֹרָה
תְּפִלָּה: ח"א: כ, כב, כד, כה, לג, מט, ס, סב, קו, קח. ח"ב: ד, ז, יט, מט.	עֲבוֹדַת ה' וְעֲלִיָּה מִדְרָגָה לְדְרָגָה
תְּפִלָּה: ח"ב: מח.	עֲבָרָה
תְּפִלָּה: ח"א: כב, ל, לח, ג, סו. ח"ב: א.	עֲזוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: כא, לו, נא, נה, סה. ח"ב: לג.	עֲיָנִים
תְּפִלָּה: ח"א: נד, נה.	עֵזֶן הָרֶע
תְּפִלָּה: ח"א: כד, כה, כו, כח.	עֲלִיַּת נ"ק וְהַכְנַעַת הַקְּלָפוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: ל, לה, נו, נח. ח"ב: יד.	עֲמֻלָּק
תְּפִלָּה: ח"א: ד, נח, ע. ח"ב: כ, לה.	עֲנָוָה
תְּפִלָּה: ח"א: ז, סא, קיו. ח"ב: ה.	עֲצִיָּה
תְּפִלָּה: ח"א: ג, כג, כד, נד, נו, פט, קבח. ח"ב: ו, ט, מב.	עֲצֻבוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: ד, עד.	עֲצָלוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: מא, צג, קד, קכג. ח"ב: ג.	פְּדִיּוֹן
תְּפִלַּת הַפְּדִיּוֹן שֶׁל רַבִּיז'ל בְּתַחִילַת הַסֵּפֶר.	

יב לקוטי מפתחות תפלות

תפלה: ח"א: ח, לא, סב.	פוסק
תפלה: ח"א: ה, טו, קבה. ח"ב: יג.	פחד
תפלה: ח"א: פה, קמו.	ענין עת הפטירה ואחר כך
תפלה: ח"א: יט, כג, לח.	פנים מאירות
תפלה: ח"א: נה. ח"ב: לו.	פרה אדומה
תפלה: ח"א: ב, ד, ז, ה, ט, י, יב, יג, טו, יז, יט, כב, כג, כט, ל, לג, לד, לה, חו, מא, מב, מג, מט, נה, נו, נז, ס, סא, סג, סד, סה, סו, סט, ע, עג, עו, פו, צ, קא, קז, קיג, קטו, קיז, קכג, קכז, קלא, קלט, קמו. ח"ב: א, ד, ה, ז, ח, ט, מז, כה, כו, כת, כט, לג, לה, לט, נג, נו.	צדיק
תפלה: ח"א: ב, ד, יג, יז, כה, כט, לא, לז, נד, נז, סו, סט, ע, עז, עח, עט, קלז, קנב. ח"ב: ב, ד, טז.	צדקה
תפלה: ח"א: לא.	צדקה של שבת
תפלה: ח"א: לז, מד. ח"ב: לד.	צדקה לא"י
תפלה: ח"א: ז, ח, יד, מט, נד.	ציצית
תפלה: ח"א: כא, כב, לו.	צעקה בקול
תפלה: ח"א: כא, כב, כה.	קדשה
תפלה: ח"א: כא, לב, לג, לד, לה, מט, נט, קב, קיח, קל. ח"ב: א, ב, ט, נב.	קדשת הלב ושלמותו
תפלה: ח"א: קנא.	קדחת
תפלה: ח"א: פו, צה.	קדושי השם
תפלה: ח"א: ל. ח"ב: ב.	קשו"ל לילד
תפלה: ח"א: כה, לה.	קרנות
תפלה: ח"א: י, יד, נג, נו, נת, נט, סב, קיח.	לקרב אחרים לעבודת ה'

לְקוּמֵי מִפְתָּחוֹת תְּפִלּוֹת

תְּפִלָּה: ח"א: לג.	קְבָרֵי הַצַּדִּיקִים
תְּפִלָּה: ח"ב: מז.	קְבָר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי
תְּפִלָּה: ח"א: יט. ח"ב: ה.	קָרִי
תְּפִלָּה: ח"א: לו, פז, צה.	קְרִיאַת שְׁמַע
תְּפִלָּה: ח"א: יח, כב, לא, למ, נו, עא. ח"ב: ז, ח, מת.	רְחֻמָּנוֹת
תְּפִלָּה: ח"ב: ה, ז, ח.	רְאָה
תְּפִלָּה: ח"א: יד, כו, נו, נח, קז, קט, קלו. ח"ב: א, ג, ד, ה, ו, ז, ח, כא, מט.	רְפוּאָה
תְּפִלָּה: ח"א: לא, סו, ק, קג. ח"ב: ד, ז.	רְצוֹן וְכַסּוּפִים
תְּפִלָּה: ח"א: י, מא, קכב. ח"ב: מ.	רְקוּדִין
תְּפִלָּה: ח"א: מג.	הַרְחַקת רְשָׁעִים
תְּפִלָּה: ח"א: ה, נה, סו.	הַכְּנָעָתִים
תְּפִלָּה: ח"א: ד, ח, י, יט, כב, לג, לד, לו, לז, קי. ח"ב: לג, מט.	שְׁבִירַת כָּל הַתְּאוּנוֹת וְיַמְדוֹת רָעוֹת
תְּפִלָּה: מְסוּמָן לְקַמֵּן בְּמִפְתָּח מִיּוּחַד לְזִמְנֵי הַשָּׁנָה.	שְׁבֵת
תְּפִלָּה: ח"א: ס	שְׁגָעוֹן
תְּפִלָּה: ח"ב: ב.	שָׁרִים
תְּפִלָּה: ח"א: לו.	שׁוֹחַט
תְּפִלָּה: ח"א: כב, כח.	שְׁמוֹשׁ חֻקִּים
תְּפִלָּה: ח"א: ג, יט, לה, נד.	שָׁנָה
תְּפִלָּה: ח"א: כט, מא. ח"ב: כג.	שְׁכָרוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: יד, כב, כז, לג, למ, מ, מא, מז, נז, סב, צד, צה, צו, קז, קט. ח"ב: מד.	שָׁלוֹם
תְּפִלָּה: ח"א: ח.	שְׁלֵמוֹת חֶסְרוֹנוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: צב. ח"ב: נט.	שְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים

לְקוּמֵי מִפְתָּחוֹת תְּפִלוֹת

יד

תְּפִלָּה: ח"א: י, יב, כב, כג, כד, מא, נד, סא, פט, צ, קג, קכב. ח"ב: ב, ה, ו, ט, י, כא, כז, מ.	שְׁמֹחָה
תְּפִלָּה: ח"א: ה, כד.	שְׁמֹחַת הַמְצֹאוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: קלו.	שֵׁם שֶׁל שְׁמִירָה מִמִּיתָה רח"ל
תְּפִלָּה: ח"ב: לג.	לְהַצִּיל מִשְׂרָפוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: ד, לט, נד, קא.	תְּאֻוֹת
תְּפִלָּה: ח"ב: לו, מט.	תְּהִלִּים
תְּפִלָּה: ח"א: כב, ל, נו. ח"ב: ח.	תּוֹכָחָה
תְּפִלָּה: ח"א: א, ג, ח, יא, יב, יד, טו, טז, כב, כז, לא, לג, לה, לו, לז, לח, מ, נד, נו, סא, סב, עא, פ, פב, צ, צא, צג, צד, ק, קי, קיא, קיב, קטו, קיט, קלא, קלו, קמח. ח"ב: ב, לט, נג.	תְּלַמּוּד־תּוֹרָה
תְּפִלָּה: ח"א: צא. ח"ב: לד.	לְהַרְגִּישׁ נְעִימוֹת הַתּוֹרָה
תְּפִלָּה: ח"ב: ב, מ.	תּוֹמְכֵי אוֹרֵייתָא
תְּפִלָּה: ח"א: קיג. ח"ב: ה, יד, לט.	תְּמִימוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: לז, נ, נו, סב, קה.	תְּעֻנִית
תְּפִלָּה: ח"ב: נג.	תְּפִיֶסָה
תְּפִלָּה: ח"א: א, ב, ג, ד, ה, ו, ז, ח, ט, יד, טז, כב, כז, ל, מב, מד, מה, מו, מח, ג, נה, סב, סה, סו, סז, ער, פ, צ, צד, צה, צו, צח, קלה, קמא. ח"ב: א, ב, ח, יד, מב, מג, נח.	תְּפִלָּה
תְּפִלָּה: ח"א: לה, לה, נד, סט. ח"ב: ה, לג.	תְּפִלִּין
תְּפִלָּה: ח"א: ו, י, יא, יד, יז, כב, ל, לה, לח, מט, נח, עא, עב, פא, פב, פג, פה, קג. ח"ב: ב, יב, לה, לו, מא.	תְּשׁוּבָה

לְקוּמֵי מִפְתָּחוֹת תְּפִלוֹת

תְּפִלוֹת הַשְּׂיִיכִים לְזְמַנֵי הַשָּׁנָה שַׁבַּת וַיּוֹט וְר"ח וְכו'

תְּפִלָּה: ח"א: יט, כז, לא, לח, לט, נז, נח, נט, פא, צו, קז, קלח. ח"ב: ב, יג, כח, לג, מב.	שַׁבַּת
תְּפִלָּה: ח"א: י.	רֹאשׁ־הַדָּש
תְּפִלָּה: ח"א: מט, ע. ח"ב: ה.	הַדָּשׁ נִיֶּסֶן
תְּפִלָּה: ח"א: כ. ח"ב: א, לו, מב.	פֶּסַח
תְּפִלָּה: ח"א: י. ח"ב: לו.	יְמֵי הַסְּפִירָה
תְּפִלָּה: ח"א: קו.	הַדָּשׁ אֵיזֵר
תְּפִלָּה: ח"ב: מז.	ל"ג בְּעֶמֶר הַלּוּלָא דְרֹשְׁבֵי
תְּפִלָּה: ח"א: נו. ח"ב: א.	שְׁבוּעוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: קמב. ח"ב: לג.	בֵּין־הַמַּצֹּרִים
תְּפִלָּה: ח"א: פה. ח"ב: מא, מד, נו.	הַדָּשׁ אֱלוּל
תְּפִלָּה: ח"א: מט.	הַדָּשׁ תִּשְׂרֵי
תְּפִלָּה: ח"ב: ה, נד, נו.	לְיָמִים הַנּוֹרְאִים בְּכַלְלֵיזוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: כב, לח, מב, סא, עו. ח"ב: א, ה, ח, כט, מד, נו.	רֹאשׁ־הַשָּׁנָה
תְּפִלָּה: ח"ב: ה.	עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה
תְּפִלָּה: ח"ב: מת.	יוֹם הַסְּלִיחָה שֶׁל שְׁלֹשׁ עֲשָׂרֵה מִדּוֹת
תְּפִלָּה: ח"א: כב, קג. ח"ב: ה, ז, נד, נו.	יוֹם־כִּפּוּר
תְּפִלָּה: ח"א: כא, מה, קמה. ח"ב: א, ה, נו.	סְכוּת
תְּפִלָּה: ח"ב: לג, נו.	אֶתְרוּג וּמִינֵיו
תְּפִלָּה: ח"א: צג.	הוֹשַׁעְנָה רַבָּה

לְקוּמֵי מִפְתָּחוֹת תְּפִלוֹת

תְּפִלָּה: ח"ב: ה.	שְׁמִינֵי עֶצְרַת
תְּפִלָּה: ח"א: צג, קמה.	שְׁמַחַת תּוֹרָה
תְּפִלָּה: ח"א: יד. ח"ב: ז.	הַנְּכֵחַ
תְּפִלָּה: ח"א: יח, ל, לו, מג, סד, פא, צא, צט, קד, קט, קכט. ח"ב: כ, כג, כד, לה, מא.	ז' בְּאֶדְרֵי הַיְלּוּלָא דְּמוֹשָׁה רַבְנֵנוּ
תְּפִלָּה: ח"ב: לו.	תְּעִנִּית־אֶסְתֵּר
תְּפִלָּה: ח"א: י, נו. ח"ב: לו.	פּוֹרִים
תְּפִלָּה: ח"א: ל, צט, קא, קמ. ח"ב: א, ד.	לְכַלְלִיּוֹת יוֹם־טוֹב

הקדמה

רַבְּנוּ וְכַרְנוּ לְכַרְכָּה (הוא אדמו"ר הנאון הקדוש אור הגנוז והצפון מוהר"ר נחמן וצ"ל בעל המחבר לקוטי מוהר"ן) הִזְהִיר אוֹתָנוּ בְּמַה פְּעָמִים, בְּכַמָּה מִיָּנִי לְשׁוֹנוֹת לַעֲשׂוֹת מֵהַתּוֹרוֹת תּוֹפְלוֹת. וְאָמַר: שֶׁנַּעֲשֶׂה מִזֶּה שֶׁעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעַלָּה. וְאָמַר: שֶׁעֲדִין לֹא עָלוּ שֶׁעֲשׂוּעִים כְּאֵלוּ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ אֵלוּ הַשֶּׁעֲשׂוּעִין שֶׁנַּעֲשִׂין מֵהַתּוֹפְלוֹת אֵלוּ שֶׁעֲשׂוּשִׁים מִן הַתּוֹרוֹת. וְעוֹד דִּבֶּר מִזֶּה בְּמַה וְכַמָּה פְּעָמִים עִם בְּמַה וְכַמָּה בְּנֵי אָדָם:

אָמְנָם לֹא בָאָר הָעֲנִין הַיֵּטֵב אִיךָ הֵיטָה בּוֹנֵתוֹ הַקְּדוּשָׁה בְּזֶה, אִיךָ מְכַלֵּל דְּבָרָיו הַבְּנוּ, שֶׁעָקַר בּוֹנֵתוֹ הֵיטָה בְּפִשִּׁיטוֹת, שֶׁנִּשְׁתַּדַּל לְעִין בַּתּוֹרוֹת הַקְּדוּשׁוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת שֶׁגָּלָה לָנוּ לְהִבִּין וְלְהַשְׁבִּיל בּוֹנֵת אוֹתָהּ הַתּוֹרָה לְמַעֲשֶׂה, (כי זהו העקר, כי לא המדרש הוא העקר אלא המעשה, כמבאר אצלנו במה פעמים, שכל עקר בנות רבנו הקדוש והנורא וְכַרְנוּ לְכַרְכָּה בְּכָל הַתּוֹרוֹת שֶׁגָּלָה, הִיָּה הַכֵּל רַק בְּשִׁבִיל הַמַּעֲשֶׂה, שֶׁנִּשְׁתַּדַּל וְנִתְאֲמַן וְנִתְחַזַּק בְּכָל עוֹ לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְוִים בְּכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה), וְנִחְשָׁב דְּרַבְּנוּ בְּמַה אָנוּ רְחוּקִים מֵאֵלוּ הַדְּבָרִים הַמְּזַכְרִים בְּכָל תּוֹרָה וְתוֹרָה, וְנִתְפַלֵּל וְנַעֲתִיר לָהֶן בְּרַבּוֹי הַפְּצוּרוֹת וּבִקְשׁוֹת וְתַחֲנֻנִים שֶׁיִּרְחַם עָלֵינוּ וְיִזְכְּנוּ וְיִקְרְבוּנוּ בְּרַחֲמָיו הַמְּרַבִּים, שֶׁנִּזְכָּה לְקִיָּם כָּל מַה שֶׁנֶּאֱמַר שֵׁם בְּאוֹתָהּ הַתּוֹרָה, וְנִשְׁפָּד שִׁיחֲנוּ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים שֵׁם, שֶׁנִּזְכָּה לְקִיָּמָם וְלְהִגִּיעַ אֲלֵיהֶם בְּשָׁלוֹמוֹת:

וּמִי שֶׁזוֹכָה לְעַסֵּק בְּזֶה, לַעֲשׂוֹת מֵהַתּוֹרוֹת תּוֹפְלוֹת כְּנוֹכַח לְעִיל, בּוֹדְאֵי יוֹכַל תְּמִיד לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתוּ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר

עם לבבו ישיח על ידי כל תורה ותורה, כי אף על פי שבתחלה יכול להיות שיידמה לו שהתורה הזאת אינה מדברת מהכרחיות שלו, ומהחסרונות והפגמים שלו באותו העת, אף על פי כן כשיתחיל לדבר על ידי אותה התורה בודאי יעוררו השם יתברך ויוכל להכניס כל שיחתו שם, ואת כל אשר עם לבבו יוכל לפרש על ידי כל תורה ותורה, כי דברי רבנו זכרוננו לברכה הם כלליות גדול מאד מאד, וכל תורה ותורה כלולה מכל התורה כלה ומכלליות ישראל ומכלליות כל הדברים שבעולם, וכל אדם כמות שהוא, בין אם הוא בתכלית מדרגה העליונה, בין אם הוא בתכלית דיוטא התחתונה, הכל באשר לכל, מריש כל דרגין עד סוף כל דרגין כלם יכולים למצא עצמם עם כל בחינותיהם בתוך כל תורה ותורה של רבנו הקדוש והנורא זכרוננו לברכה, ועל כן על ידי כל תורה ותורה יוכל כל אדם שבעולם בכל עת ובכל זמן לפרש שיחתו יהיה איך שיהיה:

וגם על פי פשוטו יכולים להבין זאת, שיכולין לפרש שיחתו על ידי כל תורה ותורה, למשל, התורה בהצוצרות וקול שופר (בסימן ה' בלקוטי מוה"ר"ן א'), שמתחלת כי חיב כל אדם לומר בשבילי נברא העולם, נמצא כשהעולם נברא בשבילי צריך אני לראות בכל עת בתקון העולם ולמלאת חסרון העולם ולהתפלל בעבורם וכו', וצריכים לידע אם הוא קדם גזר דין או אחר גזר דין כדי לידע איך להתפלל וכו' עין שם, והנה מהתורה הזאת דבר רבנו הקדוש זכרוננו לברכה בעצמו עם אנשים מאנשיו, לענין תפלה, שהזהיר אותם לעשות מהתורות תפלות, ולמד אותם סדר

תפלה, ותפס להם לדונגמא תורה הזאת, והורה אותם בפשיטות, שיתחלו להסתכל על עצמם כמה הם רחוקים מכל זה, כי כל אחד מחיב לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי, ולהתפלל על הסרון העולם, ולידע אם הוא קדם גזר דין או לאחר גזר דין, ואם בן עתה יסתכל על עצמו כמה הוא רחוק מכל זה, ויתפלל ויעתיר לשם יתברך שיזכה להגיע לכל זה, ושאלו אותו אז, כי אין זה צריך לנו עכשיו כי אנו רחוקים עכשיו להתפלל על זה לפי מדרגתינו עכשיו, השיב להם, הלא ישמעו אונניכם מה שפיכם מדבר בתורה הזאת, כי הלא מבאר כאן, שכל אדם מחיב לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי, ואם בן החיוב מטל על כל אחד ואחד בהכרח ואינו יכול לפטר עצמו מזה וכו', כדברים האלה נשמע מפיו הקדוש זכרונו לברכה בעצמו:

והנה באמת אם יזכנו השם יתברך לקיים דבריו בפשוטו, על פי הדרך המבאר כאן בפשיטות, בודאי יוכל כל אחד ואחד לפרש שיתתו, על פי דרך זה על ידי כל תורה ותורה. כי אפלו אם יהיה הפחות שבפחותים והקל שבקלים, ואפלו אם עבר מה שעבר חס ושלום, אם יתעורר באמת לשוב אל יי, ויתחיל לשפך שיחו לפני השם יתברך, יוכל לפרש על ידי זה דיקא כל אשר עם לבבו, כי יתחיל לומר במר נפשו, הלא בשבילי נברא העולם, כי כך הזהירו אותנו חכמינו זכרונם לברכה שהוא חיוב על כל אדם לומר כך שכל העולם לא נברא אלא בשבילי, וכמה וכמה אני רחוק עכשיו מזה. ואף שידמה לפי דעתו שהוא רחוק מאד מאד מזה בלי שעור, עד אשר אין ראוי לו לדבר כלל מזה שבשבילו

נברא העולם, לפי מדרגתו הפחותה והשפלה שיודע בנפשו, אף
 על פי בן אדרבא על ידי זה דיקא יוכל לשפך שיהו ביותר, כי
 הלא באמת לאמתו בודאי החיוב עליו לומר כך שבשבילו נברא
 העולם, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: חיב כל אדם לומר
 וכו', כל אדם דיקא יהיה מי שיהיה, רק שהוא נרחק כל כך עד
 ששקשה לו לדבר מזה, אם פן איפוא אדרבא על ידי זה דיקא,
 ישפך לבו במים גכח פני י"י, כשיסתכל על עצמו כמה הוא רחוק
 מזה על ידי מעשיו וכו', ודיקא על ידי זה יכנס בדרךים עד שיוכל
 לדבר ולפרש כל לבו, את כל נגעי לבבו ומכאובי נפשו באותו
 העת, וכיוצא בזה בכל דבר ודבר מתורה הזאת, כי אחר כך
 יסתכל להלן בתורה הזאת, שמבאר שם איך לידע בין קדם גזר
 דין לאחר גזר דין, הוא על ידי שמחה של מצוה לעשות המצוה
 בשמחה גדולה מהמצוה בעצמה כו' עין שם, ויתחיל להתפלל
 על זה, ולהסתכל על עצמו כמה הוא רחוק מזה, ויטעון טענות
 והפצרות לפני השם יתברך שיזכרו להגיע לזה וכמו בן להלן
 יותר, שמבאר שם איך לזכות לשמחה וכו' שהוא על ידי רעמים
 על ידי שמפשיטין עקמימות שבלב וכו' ורעמים הם התפלה בכח
 וכו' ולזכות לזה צריכין לפנות המח ממחשבות זרות מחמין שלא
 יחמיץ את מחו בתאות והרהורים, ויגער במחשבות זרות כמו
 שכתוב: גער חית קנה וכו' שזה בחינת מצוה וכו', וצריך לשמר
 עצמו מראות היצוניות וכו', והעקר לשמר עצמו מחמין שלא
 יחמיץ מחשבתו בשום מחשבה היצונה כלל וכו', וצריך שיהיה
 לו אמונת חכמים ולהאמין שכל המחלקת שיש בין הצדיקים

השלמים הוא רק בשבילו, כדי שיקח לעצמו תוכחה ומוסר על שפגם בטפי מחו, שעל זה נאמר כל באיה לא ישובו ולא ישינו ארחות חיים, כדי שיוזכה לשוב ממות לחיים מחמין למצה וכו' ועל בן אסור לו שיהיה קשה לו שום קשיא על המחלקת שבין הצדיקים האמתים, רק להאמין בכלם באמונה שלמה וכו'. עין שם כל התורה הנזכר לעיל. והנה על כל הדברים האלה צריך לשפד שיחו בתחנות ובקשות הרבה שיוזכה להגיע לכל זה, כי כמה וכמה תפלות ותחנות צריך האדם להתפלל שיוזכה לפנות המח ממחשבות זרות והרהורים ושללא יחמיץ את מחו בתאות ובחכמות חיצוניות והרהורים חס ושלום, כי כמעט כל אדם נלכד בזה מאד, וצריכין לבקש הרבה מהשם יתברך להנצל מזה ושיוזכה למחשבות זכות וקדושות, וכן כמה צריכין להתפלל לזכות לתפלה בכונה ובכח וכו' וכיוצא בזה בכל הדברים הנאמרים שם בתורה הזאת, וכן בכל תורה ותורה, ומשכיל על דבר יוכל להבין מעצמו דברים הרבה מתוך דברים אלו, וגם כי הבא לטהר מסיעין לו מן השמים, ואם יבין לבו יהיה השם יתברך בעזרו ויזמין וישלח לו דבורים הרבה בפיו, שיוכל לפרש כל לבבו בכל עת על ידי כל מאמר ומאמר:

על־כן מי שרוצה לחוס על נפשו ולהסתכל על תכליתו הנצחית באמת לאמתו ורוצה להתקרב לשם יתברך באמת, וזה ידוע וברור שאי אפשר להתקרב לשם יתברך דהינו לשבר ולבטל כל המדות רעות ולזכות לכל המדות טובות, ולילך בדרכיו יתברך, זה אי אפשר כי אם על ידי תפלה ותחנונים ושועה וזעקה וצעקה

לשם יתברך ימים ושנים הרבה, וכל הצדיקים והקשרים אמתים
 לא זכו למדרגתם כי אם על ידי זה, על ידי תפלה ותחנונים,
 כמבאר אצלנו כבר כמה פעמים, אבל גם זה בעצמו קשה וכבד
 לאדם, דהינו להרבות בתפלה ותחנונים, כי על פי רב אין מלה
 בלשונו לדבר ולפרש שיהתו, אבל על פי הדרך הנזכר לעיל,
 לעשות מהתורות תפלות בנזכר לעיל, על ידי זה בקל יוכל לפרש
 כל אשר עם לבבו בנזכר לעיל. אך גם על זה יש מניעות וכבדות
 הרבה, כי לא כל אדם בקי כל כך בדברי רבנו זכרוננו לברכה, עד
 שיוכל לעשות מהתורות תפלות וכיוצא בזה שאר מניעות רבות.
 על כן שמתי אל לבי להעתיק מהתפלות שרשמתי לעצמי באשר
 פקד עלי רבנו זכרוננו לברכה, שטוב לכתוב לעצמו התפלות
 בשזוכין לאיזה תפלה סדורה, כדי שיוכל לאמרה גם בפעם
 אחר, וכן עשיתי, אחר כך ראיתי שטוב להעתיקם בלשון כלליות
 באפן שיהיו שוין לכל נפש, ולמוסרם לאנשי שלומנו לכל אמן
 הטוב מבעליו, כי ראיתי כי הם כלליות גדול מאד, והם דברים
 הצריכים לכל נפש, לכל אחד ואחד לפי מדרגתו, בלם צריכים
 להם למגדול ועד קטן, ואין שום דבר שחסר לאדם בענין עבודת
 י"י שלא ימצא בתפלות הללו. ובאשר העתקתי קצתם ומסרתים
 לקצת אנשים, הוטבו בעיניהם מאד מאד והפצירו בי להעתיק
 להם בלם, אם אמנם לבי הלך אנה ואנה בזה, עם כל זה מסרתי
 עצמי לשם יתברך לבוד וסמכתי עליו לבוד, ברצונו יתברך וברצון
 רבנו זכרוננו לברכה בן אעשה:

והנה מעלת אלו התפלות יבין כל משביל החפץ באמת

ובתמימות, כי תפלות כאלו עדין לא היו בעולם, והם מלאים כל טוב לבית ישראל, תפלות תחנונות ובקשות והפצרות ורצויים ופיוסים וודוים ומענות ואמתלאות וצעקות ושועות וזעקות גדולות לשם יתברך, לעורר רחמיו המרבים עלינו שיקרבנו לעבודתו יתברך חיש קל מהרה, ונם כלול בהם התעוררות גדול שיאמר האדם לנפשו, שיעורר את עצמו לבל יעבר עולמו בשינה חס ושלום, כי הדבור יש לו כח גדול לעורר את האדם, ועל כן אפלו הדברים שהאדם בעצמו יודע אותם, אף על פי כן כשיאמרם בפיו ויעורר את עצמו, על ידי זה יתחזק ויתגבר וישתוקק ביותר להתקרב לשם יתברך, עד שיוזכה לתשובה שלמה באמת, ומי שיהיה רגיל בתפלות אלו באמת ובתמימות, בודאי יזכה לחיי עולם:

אך טוב אשר תאחזו בזה ונם מזה אל תנח ידך, דהינו לעסק בכל יום בהתבודדות ולפרש שיתתו לפני השם יתברך את כל אשר עם לבבו בלשון אשכנזי (כמבאר בספריו הקדושים כמה פעמים), ולעשות בעצמו מהתורות תפלות כנזכר לעיל, כי אי אפשר לבאר בכתב כל הצטרכות האדם בפרטיות, ובפרט לפי השנויים שנעשים באדם בכל עת וזמן, וכבר הזהיר רבנו זכרוננו לברכה כמה פעמים לומר תחנונות ובקשות הרבה בכל יום, כל מיני תחנונות הנמצאים באיזה סדור מסדורים הגדולים או בשערי ציון ובשאר מקומות, מכל שבן וכל שבן לעסק בספר תהלים, ומי שרוצה לקיים דבריו הקדושים ולעסק בתפלות לזכות לחיי עולם, בודאי יערב לנפשו מאד מאד אלו התפלות כי אין שום

תפלות בעולם שיוכל האדם למצוא את עצמו בהם כמו באלו התפלות המדברים מכל המדות ומכל הדברים שבבעולם, וכאשר יראה הרואה בעיניו, אשרי שיאחו בהם:

והנה לא נפלאות היא לחבר תפלות חדשות, כי כבר קדמוני בזה כמה וכמה גדולים וקטנים, אשר חברו ויסדו כמה תפלות, כמו בספר שערי ציון, שנמצאים כמה תפלות שחברו האחרונים, וכן בסדורים הגדולים ובשאר ספרים. וגם בימינו נתחברו כמה וכמה תפלות חדשות, וגם יש כמה וכמה ספרים שלמים של תפלות, רק שאינם מצויים בינינו, כמוכא בסוף סדר הדורות בתוך שמות הספרים, שמביא שם ספרים הרבה של תפלות שאינם מצויים כל כך בינינו, וגם כל הפיוטים והסליחות וזמירות רבם ככלם לא יצאו מפי הקדמונים מנביאים ותנאים ובעלי רוח הקדש, כי אם מפי האחרונים שהיו זמן רב אחר שפסקה רוח הקדש מישראל, כי מובן לכל משביל שאין אסור לחבר תפלות מי שאינו במדרגת בני עליה בעלי רוח הקדש, כמו שישאר מחברי ספרים, אין חיוב שיהיו בעלי רוח הקדש, כי לא בשמים היא, אדרבא בחבורי תפלות אין שום אחריות ואין בו חשש סכנה כמו בשארי ספרים שמחברים, כמו בענין הוראת אסור והתר ודיני ממונות, שיש בהם סכנה גדולה למחברם, שלא יבשל בדבר הלכה חס ושלום, שלא יאמר על טמא טהור חס ושלום וכו', וכן בספרי מפרשים ומבארים יש גם כן חשש שלא יאמר שלא כהלכה, ולא יכון הפרוש והבאור האמת, ואף על פי כן החיוב על כל בעל תורה לחבר ספרים, כפי אשר תשיג ידו,

באשר האריכו בזה בכמה ספרי קדש, ואסור למנוע עצמו מחמת
 השש סכנות הנזכרים לעיל, כי לא בשמים היא, ואנחנו מתייבים
 לעשות המטל עלינו, לברר וללבן ההלכה כפי יכולתנו, ולהטות
 דעתנו ושכלנו אל נקדת האמת תמיד, וה' הטוב בעיניו יעשה,
 ואת כל אשר יזמין לנו השם יתברך בשכלנו איזה חדוש ובאור,
 אנו מתייבים לבאר על ספר, ולהפיץ מעינותינו הוצה, ולהיטיב
 מטובנו לאחרים, ולכלי למנוע הטוב מפעליו מחמת הששות
 ומרה שחורות פאלו, כי אין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם
 בריותיו ולא נתנה תורה למלאכי השרת, מכל שבן וכל שבן
 בעניני חבורי תפלות שאין יוצא מהם הוראה ודין ולא באור
 ופרוש, בודאי אין למנוע מלחברם, אף מי שאינו גדול במעלה,
 בפרט תפלות כאלו שנתסדו על יסוד חזק וקיים, יסוד מוסד, ויש
 להם על מה שיסמוכו, תהלה לאל, כי כלם בנויים ומיסדים על אדני
 פז, על דברי תורתו הקדושה של רבנו הגדול והקדוש והנורא
 זכר צדקתו וקדשותו לברכה, אשר כל דבריו כלם נאמרו ברוח
 הקדש, במדרגה גבוהה מאד מאד, ומי שיעיז בספריו הקדושים
 ובשיחותיו הקדושות, יבין מעט מה מאד עמקו מחשבותיו, ועד
 היכן דבריו מגיעים, ואין להאריך בזה. על כן כל תפלות אלו,
 ממקום קדוש יתהלכו, נובעים ויוצאים ממעין הקדוש היוצא
 מבית י"י, המלא על כל גדותיו עצות עמוקות נפלאות ונוראות
 לעבודת הבורא יתברך, מים עמוקים עצה בלב איש, הן על כל
 אלה הוכרחתו למלאות רצון חברי החרדים לדברי ה', המתאנים
 ומשתוקקים לתפלות אלו, להעתיקם ולהדפיסם, להאירם על

לקוטי הקדמה תפלות

פני תבל, לחלקם ביעקב ולהפיצם בישראל. ודי בהתנצלות זאת לכל חפץ באמת, וה' אלהים אמת יתן אמת ליעקב, ויורנו ויודריכנו בדרך האמת תמיד, ויטה לבבנו אליו לעבדו באמת עד יוכן בחסד כסא דוד וישב עליו באמת במהרה בימינו אמן:

והשם יתברך ישמע שועתינו ויאזין קולנו ויקשיב תפלותינו, ויזכנו לעסק בתפלות ותחנונים תמיד, הן בתפלות הכתובות וסדרות לפנינו, הן בתפלות ותחנונות שהאדם צריך לדבר בעצמו מלבד בלשון אשכנזי בכל יום ויום, באשר הזהירנו רבנו זכרוננו לברכה כמה פעמים, כי זה העקר במבאר בספריו הקדושים כמה פעמים, עד שגזקה לשוב אליו באמת בתשובה שלמה כרצונו הטוב. עד שגזקה לעלות ולהכליל בו יתברך באור האין סוף לתזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו, ובזכות זה יביא לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו, כי עקר כלי זין של משיח הוא התפלה, במבאר בתורה אמר אל הכהנים (בסימן ב). וצריכין לתזק עצמו בתפלה ותחנונים מאד מאד, אפלו אם יעבר עליו מה עד ישקוף וירא ה' משמים, יתינו מיומים, ביום השלישי יקימנו ונתיה לפניו להתהלך לפני ה' באור החיים, אמן ואמן:

ספר
לקוטי תפלות
חלק ראשון
= א =

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהיה בעזרנו, ותזכה אותנו ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים ללמוד וללמד ולעסוק בתורתך הקדושה לשמחה תמיד, ולהגות בה יומם ולילה. ובזכות וכח למוד התורה הקדושה, תזכה אותנו ברחמיך הרבים, ותתן לנו כח להכניע ולגשר את היצר הרע מקרבנו, ונזכה לגרש ולבטל את הרוח שטות וכל מיני שגעון שנתדבק בנו על ידי מעשינו הרעים, הכל נזכה לגרש ולבטל על ידי למוד ועסק התורה הקדושה אשר היא כלה שמותיך הקדושים, שלא יהיה שום כח להרוח שטות ושגעון לבלב דעתנו כלל, רק נזכה לגרשו ולסלקו מעלינו ומעל גבולנו:

אנא יהוה אלהיך ידעת את רבוי המחשבות הפורדות המבלבלים ומטרידים אותנו מעבודתך באמת, בכל עת ובכל שעה, ובכל באים על ידי הרוח שטות ושגעון שנתדבק בנו על ידי מעשינו הרעים, על ידי חטאינו ועונותינו ופשעינו המרבים, עד אשר נתבלבל דעתנו ונתעבר שכלנו מאוד מאד בלי שעור וערך: אבינו שבשמים, טוב לכל ורחמיו על כל מעשיו, תן לנו תנינה ולא נאבד, זכנו ברחמיך הרבים להכניע ולגרש ולבטל את הרוח שטות והשגעון ממנו על ידי עסק התורה הקדושה:

וּבְכֵן תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוּם כַּח לְהִיצֵר הַרְעָה
 וְהַרְוֵחַ שְׁמוֹת לְבַלְבַּל אֶת דַּעְתִּי לְכַטֵּל אוֹתִי חֵם וְשְׁלוֹם מִעֲבוּדְתְּךָ
 בְּאַמַּת עַל יְדֵי הַמַּצּוֹת שְׁלוֹ שֶׁהוּא מִתְלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּמַצּוֹת, כְּאֵלוֹ
 הוּא מְסִית אוֹתִי לְאַיִזָּה דְבַר מַצּוֹה, וְהוּא מוֹמֵן בְּזֶה רִשְׁתָּ לְרַגְלִי
 חֵם וְשְׁלוֹם, עַל יְדֵי אֵלוֹ הַמַּצּוֹת שְׁלוֹ שֶׁהוּא מִתְלַבֵּשׁ בָּהֶם, כְּאִשֶּׁר
 אַתָּה לְבַד יְדַעְתָּ כֹּל זֶה: אֲנִי יְהוָה חוֹס וְחַמֵּל עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה,
 וְהַצִּילֵנִי מִמְּנוֹ מַעֲצוֹתַי הַרְעוֹת הָאֵלוֹ, לְבַל יִהְיֶה לוֹ כַּח לְהַטְעוֹת
 אוֹתִי חֵם וְשְׁלוֹם בְּבִלְבוּלִים הִלְלוּ. וְהַנְּנִי מִשְׁלִיךְ אֶת כָּל יְהִבֵי
 עֲלֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, וְאֲנִי סוֹמֵךְ עַצְמִי עֲלֶיךָ לְבַד,
 שְׂאֵתָה תוֹלִיכֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּדַרְךְ הַיֵּשֶׁר וְהָאֲמִת, בְּכָל עַת
 וּבְכָל שָׁעָה, בְּכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה, שְׂכַלְסֵם יִהְיוּ כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא
 אֶסוּר מְרִצּוֹנְךָ יָמִין וּשְׂמָאל. כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי בְּשֵׁר וְדָם אֲנַחְנוּ,
 וְאִי אֶפְשֶׁר לָנוּ לְכוֹן בְּכָל עַת רִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמַּת לְאַמַּתוֹ. עַל כֵּן
 עֲזֵרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוּם כַּח לְהִיצֵר הַרְעָה וְהַרְוֵחַ
 שְׁמוֹת וְהַשְׁנִיעוֹן לְבַלְבַּל אֶת דַּעְתִּי עוֹד בְּשׁוּם בְּלְבוּל בְּעוֹלָם כָּלֵל,
 רַק אֲזַכֶּה לְסוֹמֵךְ עֲלֶיךָ לְבַד, וְאַתָּה תִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
 וְתוֹלִיכֵנִי וְתִדְרִיכֵנִי בְּדַרְךְ הָאֲמִת תָּמִיד בְּכָל עַת וּבְכָל רִנָּע, בְּאִפֶּן
 שְׂכַל מַעֲשֵׂי וְעַסְקֵי וְתַנּוּעוֹתַי בְּלָם, וְכָל הַתְּנוּעוֹת שֶׁל בְּנֵי וְיוֹצְאֵי
 חִלְצִי וְשָׁל כָּל הַתְּלוּיִים בִּי, בְּלָם יִהְיוּ כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב לְבַד תָּמִיד
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וּבְכֵן תַּעֲזֵרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאֲזַכֶּה לְתֵן כַּח לְמַלְכוֹת דְּקַדְשָׁה,
 שְׂיִתְגַּבֵּר עַל מַלְכוֹת הַרְשָׁעָה, וְאֲזַכֶּה לְהַגְבִּיר הַיֵּצֵר הַטּוֹב עַל יֵצֵר
 הַרְעָה. וְתַחַנְנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁפִיעַ עָלַי חֶכְמָה וְשִׁכְל דְּקַדְשָׁה,

שְׁאוּזָכָה לְהִסְתַּכֵּל בְּכָל דְּבַר בְּאוֹר הַשֶּׁכֶל דְּקַדְשָׁה שֵׁישׁ בּוֹ, לְדַבֵּק
 עֲצָמִי לְהִשָּׁם יִתְבַּרְךָ עַל יְדֵי כָּל הַדְּבָרִים שְׁבַעוּלָם, שְׁאוּזָכָה לְהַבִּין
 מִכֵּלָם אֶת הַרְמוּזִים שְׂאֵתָה מְרַמֵּז אֵלַי בְּכָל עֵת לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךָ:
 וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ מְלֵא רְצוֹן מְלֵא רַחֲמִים מְלֵא חֶסֶד מְלֵא
 טוֹב, בְּכָל עֵת וּבְכָל רֵנַע תְּמִיד. שְׂתַחַס וְתַחַמַּל עָלַי, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי
 חַן וְחֶסֶד, וְתִתֵּן לִי חַן בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל רוּאִי, וְתִשְׁפִּיעַ לִי דְבָרֵי
 חַן וְתַחֲנוּנִים, בְּאִפְּן שִׁיכַנְסוּ דְבָרֵי בְּלִבְךָ, וְתִקַּבֵּל אֶת תְּפִלָּתִי
 וּבְקִשְׁתִּי תְּמִיד, וְתִקְּיֵם מִקְרָא שְׂכָתוֹב: וְשִׁפְכָתִי עַל בֵּית דָּוִד וְעַל
 יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַיִם רוּחַ חַן וְתַחֲנוּנִים. שְׁנוּזָכָה שִׁיְהִיו דְּבָרֵינוּ לְפָנֶיךָ
 דְּבָרֵי חַן וְתַחֲנוּנִים, בְּאִפְּן שְׂתִתֵּן לָהֶם מְקוֹם לְכַנֵּס בְּלִבְךָ, וְיִהְיוּ
 אֲמַרְנוּ לְרְצוֹן וּלְנַחַת לְפָנַי כַּסָּא כְּבוֹדְךָ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ וּרְאֵה בְּשִׁפְלוּתֵנוּ וּבְזִיוּנֵנוּ. כִּי כָּל
 הַחַן וְהַחֲשִׁיבוּת שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ נִפְּל בְּגִלוֹת הַמֶּר הַזֶּה,
 וְעִמָּךְ יִשְׂרָאֵל גְּבוּיִם וְשִׁפְלִים בְּעֵינַי הַעֲכוּם וְהַרְשָׁעִים. וְכָל הַחַן
 וְהַחֲשִׁיבוּת נִפְּל אֲלֵיהֶם. עַל בֶּן חוּסָה נָא כְּרוּב רַחֲמֶיךָ עַל כְּבוֹדְךָ
 הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וְתַעֲלֶה וְתִרְוּמֵם וְתַגְדֵּל אֶת הַחַן וְהַחֲשִׁיבוּת שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְתַכַּמֵּל וְתַכְנִיעַ אֶת הַחַן וְהַחֲשִׁיבוּת
 שֶׁל הַעֲכוּם וְהַסְטָרָא אַחֲרָא וְהַרְשָׁעִים, שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם חַן
 וְחֲשִׁיבוּת לֹא לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה, וְתִרְוּמֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמַע
 וְתִקַּבֵּל אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וְאֲנַקְתָּנוּ בְּכָל עֵת, וְתַבִּיט בְּעַמְלָנוּ וְתִשׁוּר
 בְּעֵינֵינוּ וְדוּחַקָּנוּ. וְתִקְּיֵם מִקְרָא שְׂכָתוֹב, כִּי לֹא כָּזָה וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנוֹת
 עֵנִי וְלֹא הִסְתִּיר פְּנָיו מִפְּנֵי מִפְּנֵי וּבִשְׁעוֹ אֵלָיו שָׁמַע. חֲנֻנוּ וְעֲנֵנוּ וְשָׁמַע

תְּפִלְתָּנוּ, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

== ב ==

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, שְׂיַעֲזָרֵנוּ רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ עָלֵינוּ לְמַעַנְךָ, וְתַכִּין
לְבַבְנוּ לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ בְּכָל לַב וּנְפֹשׁ, וְתִהְיֶה תְּפִלְתָּנוּ שְׂנוּרָה
בְּפִינוּ תָמִיד, וְלֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם מוֹנֵעַ וְעֹכָב וּבְלָבּוּל בְּתְּפִלְתָּנוּ:
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, נוֹהֵג בְּצֵאֵן יוֹסֵף יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה עָלֵינוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אוֹר קְדוּשָׁתְךָ שְׂיִמְשֶׁךָ עָלֵינוּ קְדוּשָׁה וְטַהָרָה, בְּאִפֶּן
שְׂנוּבֵל לְכוּף וְלִהְבֵּנִיעַ וְלִשְׁבֵּר אֶת יִצְרָנוּ הָרַע, וְנִזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים וְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, שְׂנַהְיֶה בְּלָנוּ אֲנַחְנוּ וְזַרְעֵנוּ שׁוֹמְרִים
אֶת הַבְּרִית קוֹדֶשׁ, וְתַעֲזֹר לָנוּ תָמִיד, וְתַצִּיל אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַעֲצוּמִים וְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים מִכָּל מִינֵי פָגַם הַבְּרִית חֵם וְשָׁלוֹם,
הֵן בְּמַחְשָׁבָה הֵן בְּדַבּוּר הֵן בְּמַעֲשֵׂה, בֵּין בְּשׂוֹגֵג בֵּין בְּמִזִּיד, בֵּין
בְּאוֹנֵם בֵּין בְּרִצּוֹן, הֵן בְּחוּשׁ הַרְאוֹת הֵן בְּחוּשׁ הַשְּׂמִיעָה הֵן בְּשִׂאָר
חוּשִׁים. בְּכֻלָּם נִהְיֶה קְדוּשִׁים וְטַהוּרִים בְּקְדוּשַׁת הַבְּרִית כְּלֵי שׁוּם
פָּגַם וְהִרְהוּר כָּלֵל. כִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּחֶרֶת בָּנוּ מִכָּל הָאֲמוֹת,
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת, וְהַבְּדִלְתָּ אוֹתָנוּ מִכָּל טְמֵאוֹתֵיהֶם וּמִכָּל
תּוֹעֵבוֹתֵיהֶם, כְּאֲשֶׁר כְּתוּבָת לָנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְאַבְדֵּל אֶתְכֶם מִן
הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי. וְקִרְאַת אוֹתָנוּ בְּלָנוּ בְּשֵׁם צְדִיקִים. כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר,
וְעַמְּךָ (יִשְׂרָאֵל) כָּלֵם צְדִיקִים:

אָנָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אֵל תַּעֲשֶׂה תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה פְּלִסְתֵּר חֵם

ושלום, כי דברך אמת וקיים לעד. על כן עשה עמנו בחסדך, ועזור לנו שנהיה באמת בכלל צדיקים על ידי שתזכנו להיות משומרי הברית, אשר על ידי זה לבד יאות לנו להיות נקרא בשם צדיק, כמו שהודעתנו על ידי חכמיה הקדושים, שאין נקרא בשם צדיק כי אם מאן דנטיר ברית: ובכן בשם שעזרת את יוסף צדיקך בשעה שבא לידי נסיון והצלח אותו ונתת לו כח להתגבר על יצרו, כן יהמו נא מעיך ורחמיך עלינו, ותזכנו בזכות וכת יוסף הצדיק, ותתן לנו שכל חכמה ובינה ודעת וכת וגבורה דקדושה, באפן שנוכל להנצל מכל מיני פגם הברית, ונוכל להתגבר על יצרנו. ונזכה שתהיה מחשבתנו קשורה ודבוקה בקדושתך תמיד בלי הפסק רגע, למען יהיה לנו כח על ידי זה לסדר תפלתנו לפניה כראוי בלי שום מונע ועכוב ובלבול, באפן שתתקבל תפלתנו לפניה, ויכמרו רחמיך עלינו ותשיב פניה אלינו. ותמהר ותחיש לנאלנו ותביא לנו את משיח צדקנו, ולמענה עשה ולא לנו. ועזרנו שתהיה תפלתנו מסדרת כראוי, ותתן בנו שכל ודעת שנוכל לכלכל דברנו במשפט, ולא נכשל באמרי פינו, ולא נטה בתפלתנו לימין ולשמאל מן הדרך הישר והאמת. ותזכה אותנו ברחמיך הרבים לתן צדקה לעניים מהגנים, ותזמין לנו ממון ברוח ועניים הגונים לזכות בהם. ועוז מלך משפט אהב אתה בוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית. כי ממך הכל ומידך נתנו לך. עושה צדקות עם כל בשר עשה עמנו צדקה, ותזכה אותנו ברחמיך להיות בכלל עושי צדקה, ותסיר רוע לבבנו, למען נזכה לתן צדקה בשמחה בסבר פנים יפות, ולא

יִרַע לְכַבְּנוּ בְּתַתְּנוּ לוֹ. פְּתוּחַ נִפְתַּח אֶת יָדָנוּ לוֹ לְתֵת לְעָנִי וְאֶבְיוֹן
 דֵּי מַחְסוּרוֹ אֲשֶׁר יַחְסַר לוֹ. וְנִפְקַ לְרַעַב נִפְשָׁנוּ וְעָרַם נִכְסָה בְּגָד.
 וּבְגָלַל הַדָּבָר הַזֶּה תִּבְרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְתַעֲזָרְנוּ לְסֹדֵר תַּפְלוֹתֵנוּ
 לְפָנֶיךָ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת. וְתַהֲיֶה תַּפְלוֹתֵנוּ זָכָה וְנִכְוֶנָה בְּלִי שׁוּם
 מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת, לְמַעַן לֹא יִהְיֶה שׁוּם מָסָךְ הַמְּבַדִּיל בֵּין תַּפְלוֹתֵנוּ
 וּבִינֶיךָ:

וְהִנְנוּ מְכוּנִים בְּתַפְלוֹתֵנוּ וּמְקַשְׁרִים אֶת כָּל תַּפְלוֹתֵינוּ לְכָל
 הַצְּדִיקִים שְׂבֻדוֹרְנוּ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּעֲזָרֵנוּ אֶת לֵב צְדִיקֵי
 אֲמַת שְׂבֻדוֹרְנוּ, וְתַתֵּן לָהֶם כַּח שִׁיקְבְּלוּ אֶת תַּפְלוֹתֵנוּ וַיַּעֲלוּ אוֹתָם
 לְפָנֶיךָ. וְאַף אִם תַּפְלוֹתֵנוּ אֵינָה כְּרֵאוּי וְהִיא מְעוֹרֶבֶת בַּפְּסוּלֹת
 הַרְבֵּה וְאֵין בְּתַפְלוֹתֵנוּ אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד אוֹ אֶת אַחַת שֶׁתַּהֲיֶה זָכָה
 וְנִקְיָה, וּדְבָרֵי מְגַמְגָּם מְאֹד וְלִשׁוֹנֵי מְלֵא פִגְמִים, כִּי לֹא בְּדַעַת אֲדַבֵּר
 וְהַדְּבוּר רַחוּק מִן הַמַּחֲשָׁבָה. הֵן עַל כָּל אֱלֹהֵי נְבָרוּ רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ,
 וְתַתֵּן כַּח בְּצִדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים שִׁיכְלוּ לְהַעֲלוֹת וּלְהַרִּים וּלְהַגְבִּיֵה
 כָּל תַּפְלוֹתֵינוּ לְזַכּוֹתָם וּלְנִקּוּתָם מִכָּל סִיג וּפְגָם, בְּאִפְּן שִׁיכְלוּ
 לְעֲלוֹת לְפָנֶיךָ לְרִצּוֹן, וַיִּבְנוּ מֵהֶם אֶת קוֹמַת הַשְּׂכִינָה, לְהַכִּינָה
 וּלְסַעֲדָה וּלְהַקְיֶמָה מְגֻלוֹתֶיהָ, וְתַקִּים אֶת סִבְתְּ דוֹד הַנִּפְלֵת, עַל יְדֵי
 תַּפְלוֹתֵינוּ. וְתָשִׁיב שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן, וְתֵאִיר פְּנֵיךָ אֵלֵינוּ, פְּנֵה אֵלַי
 וְחַנּוּנִי. כִּי לֹא בְקִשְׁתִּי אֲבַטָּח וְחַרְבִּי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי. רַק בְּשִׁמְךָ לְבַד
 בְּמַחְנֵנוּ. בְּאֱלֹהִים הִלְלָנוּ כָּל הַיּוֹם וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נוֹדָה סֶלָה. וְתַעֲזָרֵנוּ
 אֶת מוֹשִׁיֵת צִדְקָנוּ שִׁיקְבְּלוּ אֶת תַּפְלוֹתֵנוּ וַיַּעֲלֵה אוֹתָם לְפָנֶיךָ, וְכָל
 תַּפְלוֹתֵנוּ וְתַפְלוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, יִהְיוּ בְּיָדוֹ לְחַרֵּב פִּיפְיוֹת,
 לְמַחֲסֵה וּלְמִגְן וְצַנָּה, לְלַחֹם אֶת לֹחֲמָנוּ וּלְרִיב אֶת רִיבָנוּ. יְחַם עַל

דל ואֲבִיוֹן וּנְפֹשׁוֹת אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ. הַחֹזֵק מִגֵּן וְצַנְחָה וְקוֹמָה בְּעֶזְרָתִי.
 חֲגוּר חֶרֶבָה עַל יָרֵךְ גְּבוּר הַדּוֹד וְהַדְּרֵךְ. וְלִמְעַנְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ.
 כִּי גַם מְעַט דְּמַעַט מִעֲשִׂינוּ הַטּוֹבִים וְכָל צַדִּיקוֹתֵינוּ וְתַפְלָתֵנוּ הַכֹּל
 מֵאִתְּךָ, כִּי מִמֶּךָ הַכֹּל וּמִיָּדְךָ נִתְּנוּ לָךְ. וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב, מִי הִקְדִּימֵנִי
 וְאַשְׁלֵם. לֹא לָנוּ יִהְיֶה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד עַל חֶסֶדְךָ וְעַל
 אֱמֻנָתְךָ. כְּחֶסֶדְךָ חִינֵי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ. וְקוּמִים לָנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב,
 לְמַעַן שְׁמִי אֲאָרִיךְ אִפִּי וְתִהְיֶה לִּי אֶחָטָם לָךְ. לְמַעַן לְמַעַן אֲעֲשֵׂה
 כִּי אֵיךְ יִחַל וּכְבוֹדִי לֹא אֶחָר לֹא אֶתֵּן. מִגְּדִיל יִשׁוּעוֹת מִלְכוֹ וְעוֹשֵׂה
 חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד וּלְזֵרְעוֹ עַד עוֹלָם. אָמֵן סָלָה:

== ג ==

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הַבוֹחֵר בְּדוֹד
 עֲבָדוֹ וּבְזֵרְעוֹ אַחֲרָיו, וְהַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמֵרָה, שֶׁתִּזְכָּר בְּרַחֲמֶיךָ
 וּבְחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים אֶת שְׁכִינַת עֲזֶךָ, אֲשֶׁר נִדְּדָה מִמְּקוֹמָהּ כְּצַפּוֹר
 נוֹדֶדֶת מִן קִנְיָה, אֵתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנּוּנָהּ כִּי בָּא
 מוֹעֵד. וְתִקּוּם וְתִגְבֶּיהָ אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִנְּפִילָתָהּ. וְתַעֲזֹר אוֹתָנוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שֶׁנִּזְכָּה לְהָרִים קוֹל זְמֵרָה, לְמַעַן יִהְיֶה לָנוּ כַחַ
 לְסִדֵּר לְפָנֶיךָ זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת בְּקוֹל גִּילָה וְרִנָּן, וּנְגִינּוֹתֵינוּ
 נִגְנְנָן כֹּל יְמֵי חַיֵּינוּ בְּקוֹל נְעִים וְעֶרֶב בְּאֲשֶׁר אֶהְבֵּת. וְתַעֲזֹר לָנוּ לְעֶסֶק
 בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְךָ תְּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה. וּכְשֶׁם שֶׁמִּסְרָת
 תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְמַשָּׁה עֲבָדְךָ, וּבִיּוֹם לְמִדָּת עֲמוֹ תוֹרָה שֶׁבְּכָתָב,
 וּבְלִילָה תוֹרָה שֶׁבְּעַל־פֶּה. בֵּן תַּעֲזֹרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְלִמּוֹד
 וְלַהֲנֹת בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד. שֶׁנִּזְכָּה לְלִמּוֹד תוֹרָה שֶׁבְּכָתָב
 וְתוֹרָה שֶׁבְּעַל־פֶּה יוֹמָם וְלַיְלָה:

רבונו של עולם, זכנו ברחמיך הרבים שיהיה לנו כח להתגבר על
 השנה, שנוכל לנדד שנה מעינינו ללמוד בכל לילה תמיד ששים
 מסכתות עם הגמרא הקדושה, ללמוד וללמוד לשמור ולעשות
 ולקיים לעסק בהם לשמה. קומי רני בלילה לראש אשמרות. ועל
 ידי זה ימשך עלינו חוט של חסד. יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה
 שירה עמי תפלה לאל חיי. ותעזר לנו על ידי זה שלא יזיק לנו
 לעבודתנו שמיעת קול זמרה ונגון משום אדם שבעולם, ואפלו
 הקולות הפגומים הבאים מצפריים האחוזות בפת, אל יהא להם
 כח להזיק אותנו לבלבל אותנו מעבודתנו חס ושלום, רק תתן
 לנו כח להעלותם ולבררם ולהקימם להתזרם אל הקדשה, ותקים
 את סכת דוד הנפלת. וברחמיך הרבים תעזר תבצלת השרון
 לשיר בקול נעים גילה ורגז, ותמלך אתה יהוה מהרה לבדך על
 כל מעשיך. ויקים מקרא שכתוב, זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו
 זמרו. כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משביל. ותזכר את עמך
 ישראל אשר נפוצו בגוים, ואת בית מקדשך החרב מאין יושב.
 גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתי אפרוחיה את
 מזבחתיך יהוה צבאות מלכי ואלהי. והשב כהנים לעבודתם,
 ולוים בדוכנם לשירים ולזמרים, והשב ישראל לגניהם. ותן לנו
 שכל וחקמה דקדשה, שנוכח להמשיך עלינו עול מלכותך תמיד,
 ולגלות מלכותך ואדנותך לכל באי עולם, וכסא דוד מהרה תבין,
 חיש קל מהרה תביא לנו את משיח בן דוד נעים זמירות ישראל.
 אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה. ואז נשיר ונזמר ונרגז לפניך כל

ימינו. ויקים מקרא שכתוב, יהוה להושיענו ונגינותי ננגן כל ימי חיינו על בית יהוה במהרה בימינו אמן:

== ד ==

רבונו של עולם, אתה עשית עמנו חסד גדול, והוצאת אותנו ממצרים בכה גדול ובגד חזקה, והבדלתנו מחמשים שערי שמא, והכנסתנו בחמשים שערי קדשה. ותתן לנו יהוה אלהינו ברחמיך ובחסדיך הגדולים את תורתך הקדושה על ידי משה נביאך נאמן ביתך. אלו פינו מלא שירה כים, ולשונו רנה כהמון גליו, ושפתותינו שבה כמרחבי רקיע וכו'. לא נוכל להודות ולהלל לפניך על כל הטובות אשר עשית עמנו, אשר נתת לנו את תורתך הקדושה והתמימה, ובחרת בנו מכל האמות, וקדשתנו במצותיך היקרות, הנחמדים מזהב ומפז רב. וכמה אזהרות הזהרתנו, וכמה הוכחות הוכחתנו, לבלי לעבור על מצותיך, למען ייטב לנו ולבנינו עד עולם. ועתה אחרי כל הטובות והחסדים הגדולים והנוראים אשר עשית עמנו, וגם אותי השפל והנבזה בתכלית השפלות, אשר אין שפלות למטה ממני, זכית גם כן בחסדיך הגדולים והעצומים אשר אתה מרחם על כל בשר, ובראת אותי בין זרע ישראל עבדיך, וקראת שמך עלי להיות בכלל ישראל עם קדוש, אשר שמך משתף בשמנו. ועתה אחרי כל אלה, מה אמר לפניך יושב מרום, ומה אספר לפניך שוכן שחקים, ואיך יוכל עבד אדוני זה, עבד נבזה ושפל כמוני, לדבר ולפרש שיחתי לפניך יהוה אלהי. ואיך אפתח פי לעמוד לפניך אחרי אשר לא נזהרתי לעמוד בטובתי, ודחיתי בידים טובותיך

והסדיק הגדולים, ולא שמרתי את מצותיך היקרות והחביבות,
אשר הם המזכה הגדולה שבכל הטובות, והחסד הגדול שבכל
החסדים:

אנא יהוה. אמנה הטאתי ליהוה אלהי ישראל, הטאתי עויתי
ופשעתי, והרע בעיניך עשיתי, וכזאת וכזאת עשיתי. ובפרט
(ויפרט את הטאיו, כי צריך לפרט את החטא) לך יהוה הצדקה ולנו בושות
הפנים כיום הזה. מה אמר מה אדבר מה אצטדק. הרעותי את
מעשי וקפחתי את טובתי וקדשתי, ופגמתי הרבה מאד, גדול
עוני מנשוא. עצמו הטאי מספר. והנני עתה בעונותי הרבים
כאיש שכור וכגבר עברו יין. כי עונותי עברו ראשי כמשא כבד
יכבדו ממני. ואם זכרתי ונבהלתי, תעה לבכי פלצות בעתתני,
רחפו כל עצמתי. כי אין שלום בעצמי מפני הטאתי. ותהי עונותי
חקוקים על עצמותי. מכף רגל ועד ראש אין מתום בעצם מעצמי
מפני הטאי ופשעי המרבים. כי כל עצמותי נשברו וננסרו על ידי
עונותי המרבים אשר נחקו עליהם. אוי לי וי לי, אוי לי וי לי,
מר לי מאד, מר מאד. מר ממות, מר מכל מיני מרירות שבעולם.
ובאמת עדן לא התחלתי להרגיש כלל כאב אחד מעונותי,
אפלו חלק אחד מאלף אלפי אלפים ורבי רבבות. כי על ידי
עונותי המרבים נטמטם לבי ונתבלבל דעתי. עד אשר אין אני
יודע כלל ממני ומעצמי. ואלו זכיתי לידע ולהרגיש קצת מעט
דמעט מעוץם כאב אחד מהטאי ועונותי המרבים, אשר קלקלתי
ופגמתי בשורש נפשי ורוחי ונשמתי ובעולמות עליונים, ומרדתי
נגד אדון כל, אשר השמים ושמי השמים לא יכללוהו, אשר

כל מלאכיו גבורי כח ושרפים ואופנים וחיית הקודש ועולמות
 עליונים ועולמות למעלה מהעולמות גבוה מעל גבוה עד אין
 שיעור וערך, כלם ירעדון ויפחדון מאימת שמו, וכלם עושים רצונו
 באימה ביראה ואהבה. ואני בריה קלה ושפלה שפכל הנבראים,
 טפה סרוחה, גוש עפר, אבק פורה, מרדתי נגד אל עולם יתברך
 שמו לעד. והנני מאמין בזה שאם הייתי מתחיל להרגיש חלק
 אחד מאלפים ורכבות מעוצם מרירות וכאב אחד מהטאי ועונותי
 המרבים, בודאי לא היה מקום שיוכל לסבול את קול זעקתי, ולא
 הייתי יכול לסבול את קול זעקתי ועוצם כאבי ומרירת לבי אפלו
 רגע קלה, וכל העולם פלו לא היה יכול לסבול את קול זעקתי,
 אוי, אוי, אוי, אויה על נפשי, נעותי משמוע נבהלתי מראות,
 והסבלתי הרבה מאד. ועל ידי מעשי הרעים ופשעי המרבים
 פגמתי בתורתך הקדושה והטהורה והתמימה, וקלקלתי והפכתי
 צרופי אותיות התורה הקדושים, והכנסתי אותם במקומות אשר
 לא נתן להזכר. והצרופים ההם אשר הפכתי דברי אלהים חיים,
 נחקקו על עצמותי. ועל ידי זה נתתי חס ושלום כח להעבום ונתתי
 להם ממשלה, והארבתי את הגלות על ידי עונותי המרבים. ועתה
 מה יש לי עוד צדקה ולזעוק עוד אל המלך, אבל אף על פי כן,
 עדין לא אבדה תקנותי ותוחלתי מיהוה, כי חפץ חסד הוא. כי
 אתה רוצה בתשובת רשעים ואין אתה חפץ במיתתם. וברחמיך
 הרבים למדתנו להתודות לפניך על כל חטאתינו ועונותינו
 ופשעינו, והורית לנו על ידי חכמיך הקדושים אשר בארץ המה,
 להתודות ודוי דברים לפני התלמיד חכם והצדיק האמת שבדור,

למען על ידי זה תכפר לנו על כל עונותינו ופשעינו. כמו שכתוב, חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה. וכמו שכתוב, ועובר על פשע לשארית, למי שמשים עצמו כשירים. שהוא הצדיק האמת החכם שבדור, שהוא עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה. ועל ידי זה הוא יכול להעלות ודוי דברנו לפניך ולכפר כל עונותינו, ולהוציא כל הצרופים רעים שנחלקו על עצמותנו על ידי עונותינו, ולהפוך כל הצרופים רעים מרע לטוב, שיהיו נעשים מהם צרופים קדושים כבתחלה, על ידי ודוי דברנו לפניך. ואז יתחברו ויתרפאו שברי עצמותנו, וישבו כל אחד למקומם בשלום, ועל ידי זה נזכה להכלל בך יהוה אלהינו באורך האין סוף:

אנא יהוה רחמן מלא רחמים, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדה. וכוור רחמיך יהוה ותסדיך כי מעולם המה. וראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב. מה נעשה עתה יהוה אלהינו כי נשארנו יתומים ואין אב, ואין מי יעמוד בעדנו. אבד חסיד מן הארץ. וצדיקי אמת וחכמי הדור שהיה להם כל הכח הזה שהזכרתי לפניך ויותר ויותר מזה, הלא נסתלקו בעונותינו הרבים, עד אשר נשארנו רקים וחסרים מכל טוב, ונשארנו בתורן בראש הדר וכנס על הגבעה. ואם אמנם בודאי אין דור יתום, ובודאי יש צדיקים אמתיים גם בדור הזה. אך הם בהעלם ובהסתתר מעינינו, ואין אנו זוכים לידע מהם ולהתקרב אליהם. ועתה יהוה אלהינו להיכן נפנה לבקש תרופה וצרי למכתנו. ואיה איפה הרופא נפשות לחבוש ולרפאת מכותינו וכאבנו האנושה מאד. אוי לנו כי שדדנו, ונמס כל לב

וְכָשְׁלוֹ כָּל בְּרָפִים, כְּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ בְּצַהְרִים, וְנִלְקַח מִמֶּנּוּ מַחְמַד
 עֵינָיו, מְשִׁיב נְפִשָׁנוּ, חֵינּוּ וְאֶרֶךְ יָמֵינוּ, תְּפַאֲרַת רֵאשֵׁנוּ, גְּאוֹן
 עֲזָנוּ, נְפִשָׁנוּ וְרוּחָנוּ וְנִשְׁמַתָּנוּ קְדִשְׁתָּנוּ וְטַהֲרַתָּנוּ. הֵן הִמָּה צְדִיקִי
 אֲמַת קְדוּשֵׁי עֲלִיּוֹן אֲשֶׁר נִסְתַּלְקוּ בְּעוֹנֹתֵינוּ, סָעוּ הִמָּה לְמִנוּחוֹת
 עֲזָבוּ אוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת, וְרֵאָה אֶת עַמְּךָ מְרוֹדִים מְאֹד בְּתַכְלִית
 הִירִידָה. וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים אֲמַת, בּוֹחֵן לְבוֹת וּכְלִיּוֹת, וְאַתָּה יוֹדֵעַ
 צְפוֹן לְבַבְנוּ וְעוֹצֵם תְּשׁוּקָתָנוּ וְתִשׁוּקַת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 נִכְסַפָּה וְגַם כָּלְתָה נְפִשָׁם, לְמַצּוֹא מְזוֹר וְתִרוּפָה לְמַכְתָּם. כָּל אִישׁ
 יוֹדֵעַ אֶת גִּנְעֵי לְבָבוֹ, כָּלֵם כְּאַחַד תַּאֲבִים וּמִשְׁתַּוְּקָקִים וּמַצְפִּים
 וּמַחֲפִים לְהִתְקַרֵּב לְצְדִיק הָאֲמַת לְמַעַן יֵשִׁיב אוֹתָם מְעוֹנוֹתֵיהֶם
 וַיִּתְקַן פְּשָׁעֵיהֶם, וַיּוֹרָה לָנוּ אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נִלְךָ בָּהּ וְאֶת הַמַּעֲשֵׂה
 אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה. וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אִיהַ חֶסֶדְךָ הָרֵאשׁוֹנִים, אֲשֶׁר
 מַעֲוֹלָם הָיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר צְדִיקִי אֲמַת רוּעֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר נִשְׂאוּ
 אוֹתָם בְּחִיקָם כְּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאֱמֵן אֶת הַיּוֹנֵק, עַד אֲשֶׁר הוֹרוּ אוֹתָם
 בְּרַכֵּי יְהוָה וְקָרְבוּ אוֹתָם אֵלֶיךָ. וְעַתָּה לָמָּה זְנַחְתָּ אוֹתָנוּ, וְהִפַּיֵּת
 אוֹתָנוּ מִכָּה אֲשֶׁר לֹא כְּתוּבָה בְּתוֹרָה זוֹ מִיתַת הַצְּדִיקִים, אֲשֶׁר
 הִיא קָשָׁה מִחֶרֶבַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְלָמָּה תִּהְיֶה עֲדַת יְהוָה כְּצֹאן
 אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוּעָה. וְאַנֵּן יְתַמֵּי דִיתָמוּ, עוֹלָלִים לֹא רָאוּ אוֹר,
 מְלַכְלָכִים בְּכָל מִינֵי שְׂטוּתִים, מְלֵאִים חֲמָא וְעוֹן וּפְשָׁע, מַה נַּעֲשֵׂה
 וּמַה נַּפְעַל, וְלִהְיֶכֶן נִלְךָ וְנִשְׁוֹטְט לְבַקֵּשׁ תִּרוּפָה וְתַחֲבוּלָה וְעֲצָה,
 לְצֵאת מִכְּסִילוֹת דַּעְתָּנוּ וְרוּעַ לְבַבְנוּ וּכְעוֹר מַעֲשֵׂינוּ:

אָנָּה יְהוָה תֵּן לָנוּ חֲנִינָה וְלֹא נֶאֱבָד, בְּקִשׁ צֵאן אוֹבְדוֹת, צֵאן נֶדַח
 וְאִין מְקַבֵּץ, קָרֵב אֶתָּה אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּחֶסֶדְךָ הַעֲצוּמִים.

כי באמת לפי דעתי, ידעתי גם ידעתי, כי בודאי לא היה ראוי
 לקרבני לפי מעשי המכוערים, ופעולתי המגנות ומחשבותי
 המערבבות. וכל מעשי הרעים שגיתי ושלשתי עליהם עד אין
 מספר, וכמה וכמה פעמים הבטחתיך וקבלתי עלי שלא אשוב
 עוד לאולתי, ושלא אכעיסך עוד לעולם, ולא יכולתי לעמוד
 בהבטחתי אפלו זמן מועט, ומהרתי לקלקל את מעשי כמה
 וכמה פעמים עד אין מספר. ואיך יעלה על דעתי לבא לפניך,
 לבקש ולרצות ולפנים אותך. אבל ידענו יהוה אלהינו כי נבהו
 מחשבותיך ממהשבותינו, ורחמיך וחסדיך נברו ועמקו ועצמו
 מאד מאד למעלה מתפיסת דעתנו. ואי אפשר לדעת ולהשיג
 כלל עד היכן עצמו ונבהו רחמיך וחסדיך. חסדי יהוה כי לא
 תמנו כי לא כלו רחמי לעולם. תשב אנוש עד דכא עד דכדוכה
 של נפש. על כן על רחמיך הרבים אני בוטח, ועל חסדיך אני
 נשען, כי גם אותי לא תעזוב ברחמיך. ואם פגמתי מה שפגמתי
 כמו שאתה יודע עד היכן מגיעים הפגמים שלי, כי אנכי אי
 אפשר לי לדעת ולהשיג כלל, חלק אחד מאלפים ורבבות מפגם
 עונותי. וגם עדין איני יודע כלל נגד מי מרדתי ונגד מי הטאתי,
 כי השגת רוממותך נעלמה ממני בעונותי. אבל אתה לבד יודע
 מה שעשיתי ומה שפגמתי. איך ומה וכמה ונגד מי פגמתי, כי אין
 מי שיודע ממך כי אם אתה לבד יתברך שמך לעד. ועל כל אלה
 נברו רחמיך וחסדיך, כי אתה יודע יצרנו, ואתה חפץ חסד. כי
 לא תחפוץ במות תמות כי אם בשובו מדרךיו וחיה. ועד יום מותו
 תחכה לו אם ישוב מיד תקבלו:

על בן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, בלב נדבה ושפל רוח נשברה, שתחם ותרחם עלי ועל כל חברתינו ועל כל עמך בית ישראל. ותשלח לנו צדיקי אמת שיהיה להם כח לתקן אותנו להחזיר אותנו בתשובה שלמה ולתקן נפשנו ולכפר עונותינו. ונזכה ברחמיך וחסדיך הרבים להתקרב לצדיקי אמת ולראות אור פניהם המאירות, ועל ידי זה תזכנו ברחמיך הרבים להציל נפשנו האמללה מן הקוצים ומן הפחיתים שהם התאוות רעות ועצבות ועצלות ותולדותיהם. ועל ידי שתזכנו לראות פנים המאירות של צדיקי אמת ולהתקרב אליהם, על ידי זה תנצל נפשותינו מן המדות רעות האלו. ונזכה בחסדיך לסלק ולשבר כל התאוות מאתנו, שלא יהיה לנו שום תאוה ותשוקה לשום דבר שבעולם כי אם אליך, וכל תאוותנו ותשוקתנו וחפצנו ורצוננו יהיה רק בך ובעבודתך. ונזכה להיות זריזים בעבודתך בתכלית הזריזות, ולהיות שמחים וטובי לב תמיד, שלא תפול עלינו שום עצלות ועצבות לעולם, רק נגילה ונשמחה בך. ונזכה לעבוד את יהוה בשמחה ובטוב לבב מרב כל, ולהיות בשמחה תמיד:

ובכן תזכנו ברחמיך הרבים לתן צדקה לצדיקי אמת. למען נזכה על ידי זה להנצל מחיה רעה ומלסטים. שהם לשון הרע ודברים בטלים ונאוה ותולדותיהם. ותעזרנו ברחמיך יהוה אלהינו שיהיה כל דבורנו לשמך ולעבודתך, ולא נדבר דברים בטלים לעולם, רק כל דבורנו יהיה בתורה ועבודה ויראת שמים. ובפרט מחטא ועון הגדול מאד שהוא עון לשון הרע ורכילות שהוא חמור

ביותר, תציל אותי וְכַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׂלֵא יֵצֵא מִפִּי לְעוֹלָם
שׁוּם דְּבוּר רַע עַל שׁוּם יִשְׂרָאֵל שְׁבַע עוֹלָם. אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְע
וּשְׁפָתֵי מְדַבֵּר מְרָמָה. וְתִצְיִלֵנִי מִלְשׁוֹן הָרַע וּמֵאֲבָב לְשׁוֹן הָרַע
וּמִרְכִּילוֹת וּמֵאֲבָב רְכִילוֹת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְתִזְכְּנִי לְמַדַּת עֲנוּה
בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, וּנְפָשֵׁי כְּעַפְרָ לְכָל תְּהִיָּה, וְאִזְכָּה לִידַע שְׁפָלוּתִי
בְּאֵמֶת. וְתִצְיִלֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִן הַכַּעַס, שְׂלֵא אֲכַעֵס לְעוֹלָם
עַל שׁוּם דְּבַר, וְלֹא אֶהְיֶה קַפְדָּן כָּלֵל, וְלֹא יֵהָא בְּלָבִי שׁוּם כַּעַס
וְהַקְפָּדָה בְּעוֹלָם כָּלֵל, רַק אִזְכָּה לְדַבֵּק בְּמַדּוּתֶיךָ לְהִיּוֹת טוֹב לְכָל,
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם. וְהִצְיִלֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִן הָעֲנִיּוֹת וּמִן
הַחוּסָר, וְתִזְמִין פְּרִנְסַתְנוּ קוֹדֵם שְׁנַצְטָרְךָ לָהֶם בְּרוּחַ וְלֹא בְצַמְצוּם,
בְּהֵתֵר וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּכַבּוּד וְלֹא בְּכֹזֵי, בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר, מִתַּחַת
יְדֵךָ הַרְחֲבָה וְהַמְלֵאָה, בְּאִפְּן שְׂאוּכַל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת כָּל יְמֵי
חַיֵּי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

וְעַל כָּל אֱלֹהֵי, תִזְכְּנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ, לְהַתְּנוּדוֹת וְדוּי דְּבָרִים לְפָנַי הַצַּדִּיק
הָאֵמֶת וְהַחֲכָם שְׁבַדּוֹר, עַל כָּל הַטְּאֵתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ,
שְׁחַטָּאנוּ וְשַׁעֲוֵינוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ מְנַעַרְנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, לְמַעַן
יִכַּפֵּר עָלֵינוּ עַל יְדֵי חֲכָמְתוֹ וְעֲנוּתְנוֹתוֹ, וְיִזְרֶה לָנוּ הַדְּרָךְ הַיָּשָׁר
וְהָאֵמֶת, אֵת הַדְּרָךְ אֲשֶׁר נִלְךָ בָּהּ וְאֵת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה,
וְעַל יְדוֹ תִזְכָּה אוֹתְנוּ לְהִיּוֹת נִכְלָל בְּאֵין סוּף. וְנִזְכָּה לְכַטֵּל עֲצָמֵנוּ
בְּאֵמֶת, עַד אֲשֶׁר נִבּוֹא לְהַתְּפַשְׁטוֹת הַנְּשִׂמִיּוֹת. וְנִזְכָּה לְשׁוּב
וְלַעֲלוֹת אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר נִחַצְכֵנוּ מִשָּׁם. וְתַפְתַּח לָנוּ אֵת אוֹרְךָ
הַגָּדוֹל אֲשֶׁר אֵין לוֹ סוּף, וְנִזְכָּה לְהַכְּלִיל בּוֹ בְּרְצוּא וְשׁוּב. וּבְכַרְט
בְּשַׁעַת תְּפִלַּתְנוּ תִזְכָּה אוֹתְנוּ שְׁבַכְל הַתְּפִלָּה נִהְיֶה דְּבוֹקִים בְּךָ

בְּאֵמֶת וּבִטְלִים אֵלֶיךָ. וּנְבַטֵּל עֲצַמְנוּ לְנִמְרֵי בְּעַת הַתְּפִלָּה שֶׁתִּהְיֶה
הַתְּפִלָּה בְּהַתְּפַשְׁטוֹת הַנְּשִׁמּוֹת, כִּי אֵין מַעְצוֹר לִיהוּה לְהוֹשִׁיעַ.
וְאִף לְפִי עֲבִינֵנו וְנִשְׁמִיּוֹתֵנו וְתוֹקֶף גְּלוּתֵנוּ בְּתַאֲוֹת הַגּוֹף וּמַדּוּתָיו
הָרָעִים, אֲשֶׁר נִתְקַשְּׂרָנוּ בּוֹ מֵאֵד בְּאִסְרֵי עֲנִי וּבְרָזֶל, אִף עַל פִּי כֵן
אֶתָּה גְבוּר וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּמִמֶּךָ לֹא יִפְלֵא כָּל דָּבָר וְאֵין דָּבָר נִמְנַע
מִמֶּךָ. וְאָנוּ בְּטוּחִים וּמְחַכִּים וּמְקוּיִם וּמְצַפִּים אֵלֶיךָ, שֶׁתִּרְחַם עֲלֵינוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִזְכֶּה אוֹתָנוּ לְכָל מַה שֶׁנִּבְקָשׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, שֶׁנִּזְכֶּה
לְבַטֵּל לְנִמְרֵי כָּל תַּאֲוֹת הַגּוֹף וּמַדּוּתָיו הָרָעִים, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְבּוֹא
לְהַתְּפַשְׁטוֹת הַנְּשִׁמּוֹת, לְהַכְלִיל בְּךָ בְּאֵמֶת בְּרָצוּא וְשׁוּב כָּל יְמֵי
חַיֵּינוּ, עַד הַיּוֹם אֲשֶׁר תֵּאֱסָפֵנוּ אֵלֶיךָ, וְאֵז תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְהַכְלִיל
בְּךָ לְעוֹלָם וָעֶד, וְלֹא יַעֲכַב אוֹתָנוּ שׁוֹם חֲטָא וְעוֹן וּפְשָׁע, כִּי עַל הַכֹּל
תִּמְחֹל וְתִסְלַח לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרְאִים.
וְתַעֲזֹר לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְבַטֵּל רְצוֹנֵנוּ מִפְּנֵי רְצוֹנְךָ, שֶׁלֹּא יִהְיֶה
לָנוּ שׁוֹם רְצוֹן אַחֵר בְּעוֹלָם, רַק רְצוֹנֵנוּ יִהְיֶה כְּרְצוֹנְךָ תָּמִיד. וְנִזְכֶּה
לְדַעַת כִּי יְהוּה הוּא הָאֱלֹהִים וְלִידַע כִּי כָּל מְאֻרְעוֹתֵינוּ בְּלִם הֵם
לְטוֹבָתָנוּ, וּלְבָרְךָ עַל הַכֹּל הַטּוֹב וְהַמְּטִיב, כְּמוֹ שִׁיְהִיָּה לְעֵתִיד
לְבּוֹא. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, בִּיהוּה אֶהְלֵל דָּבָר בְּאֱלֹהִים אֶהְלֵל דָּבָר.
וְנִזְכֶּה לְהַעֲלוֹת הַמְּלָכוֹת לְמַקּוֹמָהּ, שִׁיתְּנֶלָּה מְלָכוֹתֶךָ בְּעוֹלָם,
וּלְבַטֵּל מְלָכוֹת הָרָשָׁעָה, וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל מְלָכוֹת וּמְמַשְׁלֵת כָּל
הָעֶכּוֹם מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִמְלֹךְ אֶתָּה יְהוּה
לְבַדְּךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. יְהוּה אֱלֹהִים אֶתָּה יְדַעַתָּ כִּי לְכָל הַמַּעֲלוֹת הָאֵלֶּה
חַיֵּינוּ יְכוּלִים לְזַכּוֹת עַל יְדֵי צְדִיקוֹ אֵמֶת. וּבְכֵן תִּחַנְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ

לקוטי ד תפלות

הרבים, לנלות לנו ולהראות לנו את צדיקי האמת שבדור הזה, ולזכות אותנו להתקרב אליהם, למען תזכה אותנו על ידם לכל אשר בקשנו מלפניך. ואם חס ושלום הטאתינו המרבים נרמו לעשות מסך המבדיל בינינו ובין הצדיקי אמת, שיהיו נעלמים ונסתרים מעינינו חס ושלום, ואין אנו יכולים להוציא לאור תעלומות והסתרת צדיקי האמת, יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שאתה בעצמך ברחמיך הרבים, תזכה אותנו ותעזר לנו לזכות ולהגיע לכל מה שבקשנו מלפניך. וודוי דברים שהתנדתי לפניך יהיה חשוב ומקבל לפניך כאלו התנדיתי לפני החכם והצדיק האמת שבדור. וכל המעלות ומדות טובות, ובטול תאוות ומדות רעות, וכל שאר המעלות טובות שהיינו יכולים לזכות על ידי צדיקי האמת, הן מה שבקשנו מלפניך, והן מה שלא הזכרנו לפניך, על הכל תעזר לנו יהוה אלהינו ברחמיך הרבים, כי אתה אבינו, ואין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים. כי גלוי וידוע לפניך שרצוני וכוספי חזק מאד להתקרב לצדיק האמת, אף בעונתי הרבים איני זוכה לדעת מי הוא ואיפה הוא, מי יתן ידעתי ואמצאהו, הייתי מדלג על החרים מקפץ על הנבעות לבא להתקרב אליו. מספר צעדי אנידנו:

מלא רחמים, ראה עניי ועמלי, ראה עניי ומרודי לענה וראש, שקדתי ואהיה בצפור בודד על גג. כי אין לי למי לפנות להושע, רק לך לבד עיני תלויות. חוס וחמל נא עלי, וסלה נא ומחל נא וכפר נא על חטאי ועוניי ופשעי המרבים. ליהוה אלהינו הרחמים והסליחות כי מרדנו בו. למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב

הוא. כי עמך הסליחה למען תנראה. ועזרנו וזכנו ותתן לנו במתנת
 חנם ונדבת חסד כל מה שבקשנו מלפניך. ואם שגיתי בלשוני
 אתה יהוה תכפר בעדי. ותזכנו גם בעולם הזה לטעום מעין העולם
 הבא, להתבטל אליך, ולדעת שכל מאורעותינו הכל לטובתנו.
 כי טוב יהוה לכל. ותזכנו לגלות מלכותך בעולם. למען דעת כל
 עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד. והיה יהוה למלך על כל
 הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד. יהיו לרצון אמרי
 פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

== ה ==

אתה נגלית בענן כבודך על עם קדשך לדבר עמם. בקולות
 וברקים עליהם ונגלית ובקול שופר עליהם הופעת בהגלותך
 מלכנו על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצוות. ובבן יהי רצון
 מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרנו ברחמיך הרבים
 לקיים מצותיך בשמחה גדולה, ותזכני ברחמיך הרבים להתפלל
 לפניך בכל כחי, וכל מיני כח שנמצא בי ברמח אברי ושם"ה
 גידי, בבשר וגידין ועצמות ועורקים בחלב ובדם, וכל הכח שיש
 במח שבראש, ובמח שמתפשט בכל הגוף, וכל הכח שיש
 בתמשה חושים. וכל שאר מיני כחות כלם יכללו בתוך התפלה,
 שאזכה להוציא הקול והדבור של התפלה בכת גדול. ואזכה
 שיהיה קולי נשמע כמו רעם גבורותיך, והקול הזה יעורר פונת
 לבי, שלבי יהיה שומע ומבין היטב מה שאני מתפלל לפניך,
 שאזכה להתפלל בכונת הלב. וזכני שיהיה לי יראת שמים וראת
 הרוממות, ואהיה נשמר שלא יהיה לי שום יראה חיצונה כלל,

שלא אירא ולא אפחד משום דבר שבעולם, לא משך ואדון, ולא משום אדם שבעולם, ולא מחיה רעה ולסטים, ולא משום דבר שבעולם, ולא יהיה לי שום פחד ויראה היצונה כלל, כי אם ממך לבד אירא ואפחד תמיד, ואזכה ברחמיך ליראה עלאה וראת הרוממות:

וְזַכְנִי ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, לפנות את מוחי ומחשבותי מחכמות היצוניות וממחשבות זרות, שלא אטמטם את מוחי ומחשבותי בתאוות והרהורים חס ושלום. ולא אחמיץ את מוחי ומחשבותי בחכמות היצוניות ובתאוות חס ושלום, ולא אהרהר בהרהורים רעים, שלא יהיה לי שום הרהור ומחשבת חוץ בעולם כלל, רק יהיה מוחי ומחשבותי נקי ונזר וצח, שלא יכנס במחשבותי שום מחשבה היצונה כלל. ותתן לי כח להתגבר על כל המחשבות רעות, מחשבות היצוניות והרהורים הבאים עלי לבלבל את דעתי, שלא אתן להם שום מקום לכנוס במוחי כלל, ואזכה לנעור בהם ולריב עמם לנרשם מעלי ומעל גבולי, שלא יהיה להם שום כח לכנוס בדעתי כלל, ואזכה לקדש את מחשבותי תמיד:

אָנֹכִי יהוה רחמן מלא רחמים. טוב ומטיב לכל. אתה ידעת את גדל עצם הפנים הגדול והנורא הנוגע בעולמות עליונים מאד על ידי כל מחשבה רעה, מכל שבן וכל שבן על ידי הרהור רע חס ושלום, שהוא פוגם ומקלקל מאד בכל העולמות, ועוקר את האדם חס ושלום ממקור החיים, עד אשר קשה לו עוד לשוב ולהשיג ארחות חיים, וכל שאר הפגמים העצומים והנוראים עד גבהי

מְרוּמִים, הַנוֹנְעִים בְּמָקוֹם שְׁנוֹנְנִים, שֹׁנְעִים עַל יְדֵי כָל מַחְשָׁבָה רָעָה וְהִרְהוּר הַנִּכְנָס בְּמוֹחַ חַס וְשָׁלוֹם. וְגַם אֶתְּךָ יְדַעְתָּ אֵת גְּדֹל עֲצָם הַהִתְנַבְּרוֹת שְׁמַתְנַבְּרִים עָלֵינוּ בְּכָל פֶּעַם, לְבַלְבֵּל אֶת דַּעְתָּנוּ בְּמַחְשְׁבוֹת רְעוּת וְהִרְהוּרִים רָעִים. וּבַעֲוֹנוֹתֵי הַרְבִּים לֹא נִזְהַרְתִּי לְהַשְׁמֵר מֵהֶם וְלִהְתַּנַּבֵּר עֲלֵיהֶם, עַד אֲשֶׁר פָּנַמְתִּי אֶת מוֹחִי מְאֹד עַל יְדֵי מַחְשְׁבוֹתֵי הַרְעוּת שֶׁהִכְנַסְתִּי בְּמוֹחִי, עַד שֶׁכָּל מוֹחִי הוּא מְלֵא מַחְשְׁבוֹת הִיצוּנִיּוֹת, וְעַבְרְתִּי עַל אֲסוּר הַמִּין שֶׁהֵייתִי מִחֲמִין אֶת מוֹחִי בְּתַאוּת וְהִרְהוּרִים וּבְלִבּוּלִים וּבְכָל מִינֵי שְׁמוֹתִים. וְלֹא דִי שְׁלֹא הֵייתִי מִתְנַבֵּר עַל הַמַּחְשְׁבוֹת רְעוּת, אֲף גַם נָתַתִּי לָהֶם כַּח לְכַנוּם בְּמוֹחִי, וְלֹא הִשְׁתַּדַּלְתִּי לְגַרְשָׁם כָּלֵל, וְלֹא קִיַּמְתִּי עֲצוּתֶיךָ הַקְּרוּשׁוֹת אֲשֶׁר גָּלִיתָ לִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְגַרְשָׁם מִמֶּנִּי בְּשֵׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה, וְלֹא שִׁמַּעְתִּי לְקוֹל מוֹרִי. אוֹי לִי וַי לִי עַל הַיָּמִים שֶׁעָבְרוּ בְּבִלְבּוֹל הַדַּעַת וּמַחְשְׁבוֹת רְעוּת. טַבַּעְתִּי בִּיּוֹן מְצוּלָה וְאִין מַעֲמֹד בְּאֵתִי בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשִׁבּוּלַת שְׁמַפְתָּנִי, כָּל דַּעְתִּי וּמוֹחִי נִתְעַרְבַּב כָּל כָּךְ בְּמַחְשְׁבוֹת רְעוּת וּבְלִבּוּלִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ בְּשַׁעַת שְׁאֵנִי חֲפִץ לִהְתַּנַּבֵּר עֲלֵיהֶם וּלְבָרוּחַ מֵהֶם, קָשָׁה עָלַי מְאֹד. יְהוָה אֱלֹהִים אֶתְּךָ יְדַעְתָּ לְאוֹלָתִי וְאֲשֵׁמוֹתִי מִמֶּךָ לֹא נִכְחַדְנִי. הֵן עַל כָּל אֱלֹהֵי בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, בְּלֵב נִשְׁבָּר וְנִדְבָה, בְּקִידָה וּבְכַרְיָעָה וּבְהִשְׁתַּחֲוִיָּה, בְּתַחֲנוּהַ וּבְקָשָׁה, בְּעֵנִי בְּפִתְחַ, נֶאֱמַר וְנִדְבָה, שׁוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ מִתְנַתַּחֵם וְנִדְבַת חֶסֶד, שְׁתַּחֲוִי בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים וְחֲסִדֶיךָ הַנִּפְלְאִים, וְתוֹצִיאֵנִי מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה, וְתַעֲזֹר לִי מֵהַיּוֹם לְקֹדֶשׁ אֶת מַחְשְׁבֹתַי תְּמִיד מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, צוּפָה בְּעֶלְבוֹן אֲנוּחִים, תִּיקַר נָא נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה

בעיניך, וחמל עלי בחמלתך ורחמינותיך, ועזרני וסיעני וחזקני
 ואמצני, וקדשני בקדשתך העליונה, שישמשך עלי קדשה ומהרה
 מאתך, באפן שאזכה מעתה לשמור עצמי שלא אניח לכנוס כלל
 לתוך מחשבתי שום מחשבת חוץ שבעולם, ולא שום בלבול
 הדעת. ומכל שכן וכל שכן, שלא אהרהר בשום הרהור בעולם
 כלל, רק מחשבתי תהיה קדושה תמיד, וכה ונקיה מכל סיג
 ופסולת. ובכן תזכני ברחמיך הרבים, להאמין בצדיקי אמת, ולא
 יכנס במחשבתי ודעתי שום הרהור ומחשבה כלל על המחלוקת
 שיש בין הצדיקי אמת. רק אזכה להאמין בצדיקי אמת באמונה
 שלמה ולא יהיה לי שום הרהור וקשוא עליהם ועל המחלוקת
 שביניהם כלל. רבוננו של עולם. אם אמנם פגמתי בטפי מוחי,
 אשר על ידי זה איני ראוי וכדאי להתקרב לצדיקי אמת, ולזכות
 להאמין בהם באמת, אשר מחמת זה באים עלי מחשבות חוץ
 והרהורים להרהר אחריהם חס ושלום. אנא יהוה אל תעשה עמי
 בחטאי ואל תדינני במפעלי, ועשה למענך ולא למעני, ומלא
 בקשתי ברחמים. וזכני שלא יכנס בלבי שום קשוא והרהור כלל
 על הצדיקי אמת ועל המחלוקת שביניהם, רק אזכה להאמין בהם
 תמיד באמונה שלמה באמת. וחמל עלי ברחמיך הרבים, וזכני
 לשוב אליך באמת ולהשיג ארחות חיים, ובמקום שקלקלתי שם
 אתתקן. ותשיב אותי ברחמיך וחסדיך הגדולים, ממות לחיים,
 מחמץ למצה, מיראה רעה ליראה טובה, מקול פגום מחכמה
 פגומה לקול טוב לחכמה טובה, תודיעני ארח חיים שובע שמחות
 את פניך נעימות בימינך נצח. כי עמך מקור חיים באורך נראה

אור. אבינו שבשמים חותך חיים לכל חי. אל חי חלקנו צורנו, גאלנו ממות פדנו משחת. והצל אותי ואת כל עמך בית ישראל, מכל מיני מחשבות רעות והרהורים שהם נקראים סמרא דמותא. וזנני מאתך ברחמיך הרבים, ותן לי חיים טובים, חיים ארוכים, חיים אמתיים, חיים נצחיים. ועזרני שאזכה לקדש את המוחין שלי הנקראים באר מים חיים:

וְזַנְנִי לְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת אֶהְבֵּת הַמַּיִשׁוּר, וְיַחַד לִבִּי לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. וְתַצִּיל אוֹתִי מִיְרְאוֹת הַנְּפוּלוֹת שֶׁלֹּא אֶתִירָא מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, כִּי אִם מִמֶּךָ לְבַד אֵירָא וְאֶפְחַד תְּמִיד, לְבַעֲבוֹר תִּהְיֶה יִרְאַתְךָ עַל פְּנֵי לִבִּיתִי אַחֲטָא לְעוֹלָם. וְעִזְרֵנִי לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ בְּכָל בְּחִי, שְׂאֲכַנִּים כָּל כְּחֵי בְּדַבְּרֵי הַתְּפִלָּה, וְאוֹצִיא אֶת הַקּוֹל וְהַדְּבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּכַח גְּדוּל, עַד שִׁיְהִיָּה קוֹלִי פּוֹנֵעַ בְּמוֹחֵי וְיִהְיֶה נִשְׁמַע לִלְבִּי כְּמוֹ קוֹל רַעְמִים, עַד שֶׁהִלֵּב יִשְׁמַע הַיֵּטֵב דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה וְיִתְעוֹרֵר לְעַבּוֹדְתְּךָ בְּאַמֶּת, וְיִהְיֶה נַעֲשִׂים מְקוּלֵי וּדְבוּרֵי בְּחִינַת רַעְמִים. וְזַנְנִי שִׁיְהִיָּה לִי יִרְאָת שְׂמִים בְּאַמֶּת, עַד שִׁיְהִיו דְּבָרֵי נִשְׁמַעִים לְבְּרִיּוֹת לְעַבּוֹדְתְּךָ וּלְיִרְאַתְךָ, וְקוֹל תְּפִלַּתְנוּ יַעֲלֶה לְפָנֶיךָ לְרִצּוֹן כְּמוֹ שְׂבַעָה קוֹלוֹת שְׂאֲמַר דּוֹד עַל הַמַּיִם, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב, קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים. קוֹל יְהוָה בְּכַח. וְזַנְנִי שִׁיְתַפְּשֵׁט עַקְמִימִיּוֹת שֶׁבְּלִבִּי שֶׁלֹּא יְהִיָּה בְּלִבִּי שׁוּם עַקְמִימִיּוֹת וְעַקְשׁוֹת כָּלֵל. לִבִּי עַקֵּשׁ יִסּוֹר מִמֶּנִּי רַע לֹא אֲדַע. רַק אֲזַכֶּה לְיוֹשֵׁר לִבִּי בְּאַמֶּת, שִׁיְהִיָּה לִבִּי יִשְׂרָע עִם יְהוָה תְּמִיד:

וּבְכֵן יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּעִזְרֵנִי

ג לקוטי ה תפלות

ותושיעני ברחמיך הרבים לזכות לשמחה גדולה באמת
בעבודתך, כמו שכתוב, עבדו את יהוה בשמחה, ונילו ברעה.
ותזכני ברחמיך הרבים לעשות כל המצות בשמחה גדולה
באמת, שיהיה לי שמחה גדולה מהמצוה בעצמה, שאגיל
ואשמח מאד בשעת עשית כל מצוה ומצוה, במה שזכיתי
ברחמיך לעשות המצוה, וכל שמחתי יהיה רק המצוה לבד, לא
בשביל שכר עולם הבא. מכל שכן וכל שכן שלא יעלה בידעתי
חס ושלום פניות של שטות בשביל בני אדם, או בשביל עסקי
עולם הזה חס ושלום. רק שאזכה לעשות כל המצות בשמחה
גדולה מהמצוה בעצמה. ויהיה כל העולם הבא שלי בהמצוה
בעצמה עד שלא ארצה שום שכר עולם הבא בשביל המצוה, רק
שכל שכרי יהיה שתזכני לעשות מצוה אחרת בשכר מצוה זאת,
כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, ששכר מצוה מצוה. ואזכה
להכלל בך על ידי מצותיך הקדושים אשר הם אחדותך. ויקים
בנו מקרא שכתוב, ישמח יהוה במעשיו, ישמח ישראל בעושיו.
שאתה תשמח בנו על ידי שתזכנו לעשות מעשים טובים בעיניך,
ואנחנו נגילה ונשמחה בך. ותעזרנו ברחמיך הרבים להמשיך
חיות ושפע טובה וברכה על ידי עשית מצותינו בשמחה גדולה,
לרמח אברינו ושם"ה גידנו, ולכל העולם בלוי, ולכל השנה בלה.
וכל השלשה קומות, הן קומת עולם, הן קומת שנה, הן קומת
נפש, בלם יתברכו ויקבלו חיים וטובה וברכה וקדשה וטהרה,
על ידי קיום מצותינו בשמחה גדולה:

ותעזרנו ברחמיך הרבים, שנוכל להתפלל עבור כל העולם

וּלְמַלְאֵת הַסְּרוּן הָעוֹלָם. וְכָל מִינֵי גְזֵרוֹת שֶׁנִּגְזְרוּ עַל הָעוֹלָם, כָּלָם נִזְכָּה לְבַטֵּל עַל יְדֵי תַפְלַתְנוּ. וְנִזְכָּה לְדַעַת וְלְהַשִּׁיג אִם הוּא קוֹדֵם גְּזֵר דִּין, אוֹ לְאַחַר גְּזֵר דִּין. וְתִזְכְּנוּ לִידַע אִיךָ לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ, וְלְהַלְבִּישׁ אֶת תַפְלַתְנוּ בְּסִפּוּרֵי דְבָרִים, בְּזִמְנֵן שֶׁהַשְּׁעָה צְרִיכָה לְכָךְ. וְאִם אָמַנְם בְּעַת הַזֹּאת אָנּוּ רְחוּקִים מְאֹד מִדַּעַת וְהַשְּׁגָה זֹאת, עִם כָּל זֶה בְּיָדְךָ הַכֹּל, וּמִמֶּךָ לֹא יִבְצֵר כָּל דְּבָר, אֶתְּךָ יְהוָה לֹא תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תְּמִיד יִצְרוּנִי. וְתַעֲזְרֵנִי וְתִזְכְּנֵנִי לְהַגִּיעַ וְלִבְאֵל לְכָל מַה שֶׁבִקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ. קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּשְׂמַח נַפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לְבָנוּ לַעֲבוּדָתְךָ בְּאַמְתִּי, עֲבוּדָה שֶׁכֻּלָּב זֶה תַפְלָה, לִזְכוֹת לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ בְּכָל כַּחַי בְּאַמְתִּי, וְלַעֲשׂוֹת מִצְוֹתֶיךָ בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, יַעֲרֹב עָלָיו שִׂיחֵי אֲנֹכִי אֲשַׂמַּח בִּיהוָה. וְנַפְשִׁי תִגִּיל בִּיהוָה תְּשִׁישׁ בִישׁוּעָתוֹ. כָּל עֲצָמוֹתַי תִּאֲמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ, מִצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ. אוֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק וְלִישְׁרֵי לֵב שִׂמְחָה. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

== ו ==

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְחַמְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּחֲסִדְךָ הַגְּדוֹלִים, וְחוּס וְחַמֵּל נָא עָלַי וְעַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה, הַצָּמְאָה וְהִרְעָבָה וְהִתְאַבָּה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמְתִּי. וְעֲזְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, עַל כָּל חַטָּאֵי וְעֲוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי, וְזַכְּנֵי שֶׁאֲהִיָּה בְּכֻלָּל, הַבָּא לְטַהַר. וְאֶתְּךָ תְּסִיעֵנִי מִן הַשָּׁמַיִם לְטַהַרְנִי מִעֲוֹנוֹתַי, שֶׁאֲזַכָּה לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמְתִּי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי. מְלֵא רַחֲמִים, חוּסָה נָא עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְרֵאֵה דְלוּתִי וּשְׁפֹלוּתִי, וְעַל מַה שֶׁאֵין בְּרָאִתְנִי, כִּי עֲתָה אֵין אֲנִי נֶחְשָׁב

בשם בְּרִיָּה כָּלֵל, וּכְאֵלוּ עֲדִינן אֵינן לִי שׁוֹם הַיְוִה בְּעוֹלָם כָּלֵל, כִּי טוֹב
 לִי שְׁלֵא נִבְרָאתִי, מֵאַחַר שֶׁהֲרֵעוֹתִי אֶת מַעֲשֵׂי. וּבִכֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵי שְׁתַּעֲזָרְנִי בְּכַח שִׁמְךָ הַגָּדוֹל אֲהִיָּה אֲשֶׁר בּוֹ נִקְרָאת
 בְּעַת שֶׁהִתְחַלַּת לְגַאֲוֹל אֶת בְּנֵיךָ מִמְצָרִים לַעֲשׂוֹת אוֹתָם לְךָ לְעַם,
 וְלִהְיִיבְכֶם אֲלֵיךָ מִטְּמֵאת מְצָרִים, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְמֹשֶׁה בְּסִנְיָה, כְּמוֹ
 שֶׁכָּתוּב, כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲהִיָּה שְׁלַחְנִי אֲלֵיכֶם. וּבִכֵּן בְּכַח
 הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים שֶׁאֲתַחִיל לְהִכִּין עֲצָמִי
 שִׁיְהִיָּה לִי הַיְוִה בְּעוֹלָם, עַל יְדֵי שֶׁתִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים לְשׁוֹב
 אֲלֵיךָ בְּאַמַּת, שֶׁאֲזַכֶּה לְהִרְגִישׁ כְּאֵב חֲטָאֵי וְעוֹנוֹתֵי הַמְּרָבִים,
 וְלְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וְזִכְּנִי לְהִיּוֹת מִן הַנְּעֻלָּבִים וְאֵינִם
 עוֹלָבִים שׁוֹמְעִים הַרְּפָתָם וְאֵינִם מְשִׁיבִים. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם.
 וְעַל כָּל מִינֵי בְּזִיווֹנוֹת וְחֲרוּפִים וְגִדּוּפִים שֶׁאֲשַׁמַּע מֵאִיזָה אָדָם
 שִׁיְבִזָּה אוֹתִי, אָדוּם וְאֲשַׁתּוֹק לוֹ. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, דָּם לִיהוָה וְהִתְחוּלַל
 לוֹ. וְאֵהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שׁוֹמֵעַ וְאֵינן בְּפִיו תְּכַחֹת. כְּחֹרֵשׁ לֹא
 אֲשַׁמַּע וּכְאֵלֶם לֹא יִפְתַּח פִּיו. כִּי בְּאַמַּת יִדְעֵתִי יְהוָה כִּי כָּל מִינֵי
 בְּזִיווֹנוֹת שֶׁבְּעוֹלָם אֵינִם מִסְּפִיקִים לִי לְפִי גְּדֹל חֲטָאֵי הַמְּרָבִים, כִּי
 אֲנִי נִבְזָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִכָּל מִינֵי בְּזִיווֹנוֹת שֶׁבְּעוֹלָם מֵהַשְּׂהֵפָה יְכוּל
 לְדַבֵּר, כִּי בְּעוֹנוֹתֵי הַרְּבִים פְּגַמְתִּי בְּכַבּוּדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וְלֹא
 כִּבְדֵתִי אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, וּבִזִּיתִי אֶת נַפְשִׁי מְאֹד עַל יְדֵי עוֹנוֹתֵי,
 וְנִתְתִּי תוֹקֵף לְהִדָּם שֶׁבְּחָלָל הַשְּׂמָאֵלִי שֶׁבָּלַב. עַל כֵּן בּוֹדָאֵי חוּבָה
 עָלַי לְסַבּוֹל בְּזִיווֹנוֹת גְּדוּלוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים. לְכֵן עֲזָרְנִי יְהוָה אֱלֹהֵי
 שְׁלֵא אֲשִׁיב דְּבָר לְמַחְרָפִי וְלִמְבֹזֵי נַפְשִׁי, לְמַעַן יִהְיֶה לִי לְכַפָּרָה
 עַל כָּל עוֹנוֹתַי:

יהוה אלהי נפשי יודעת מאד כי אני רחוק מאד, מתשובה באמת, כי עונותי עברו ראשי, ובלבלו את דעתי, עד שאין אני יודע כלל איך לשוב אליך. והדעת נסתלק ממני ולבי עזבני, ואני הולך בעולם נע ונד בלא דעת ובלא לב:

יהוה אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו. ועתה אבי אבי מלא רחמים, מה אעשה, אנה אנוס לעזרה, ואיך אבקש תרופה ותחבולה ועצה להמלט על נפשי להציל נפשי מני שחת. אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי. עזרני עזרני חנני חנני, הושיעני ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, והופיעה עלי ממעון קדשך, רוח חכמה ובינה, רוח קדשה וטהרה, שאזכה להתקדש ולהטהר באמת, ולשוב אליך באמת בתשובה שלמה, ואדום ואשתוק למחרפי ולמבזי נפשי. ואזכה לקים מקרא שכתוב, דם ליהוה והתחולל לו. ולסבול בזיונות ובושות ושפרכות דמים על עונותי, ולקבל הכל באהבה:

וזבני להיות כל ימי בתשובה תמיד. כי מי יאמר זביתי לבי טהרתי מחטאתי. כי אתה ידעת את לבבנו, כי הלב מעררב בפסולת ובפניות הרבה ואפלו בשעה שאני מתנודה ואומר חטאתי לפניך, גם אז באים בלבי מחשבות זרות ופניות גדולות, עד שאי אפשר לי לדבר דבור אחד באמת כראוי. ואפלו להתנדות על חטאתי מה שחטאתי ופשעתי באמת לפניך, גם זה נמנע ממני. על כן זבני ברחמיך הרבים להיות בתשובה תמיד, שאזכה לעשות תמיד תשובה על תשובה הראשונה. ואזכה לתקן בכל פעם פגם תשובה הראשונה, עד שאזכה ברחמיך

הרבים לתשובה שלמה תשובה עלאה באמת פראוי, ואז תפתח את לבי ודעתי לדעת את שמך, ואז אדע באמת כי עדין לא התחלתי לעשות תשובה כפי עוצם גדלתך ורוממותך שתזכני להשיג אז. ואז תזכני באמת לעשות תשובה על תשובה, שאזכה לעשות תשובה בכל פעם על השגה הראשונה, על שהייתי מגשם את רוממות אלהותך, לפי עצם רוממותך שאזכה להשיג אחר כך בכל פעם, באפן שאזכה להיות כל ימי בתשובה תמיד, עד היום אשר תאספני אליך. ותזכני לעולם הבא, ליום שכלו שבת, פלו תשובה. וזכני לזכות את יצרי, ואזכה לקיים מקרא שכתוב, זוכה תודה יכבדני. שאזכה לכבד אותך בשני עולמות, בעולם הזה ובעולם הבא. ועזרני שאהיה בורח מן הכבוד באמת, ואזכה למעט בכבוד עצמי ולהרבות בכבוד המקום, ותשפיע עלי מכבודך הגדול, ותזכני ברחמיך הרבים לכבוד אלהים שאזכה לכבוד דקדושה למענה לבד, ולא אהנה מן הכבוד כלל למעני, ולא אשתמש עם הכבוד כי אם לשמך ולעבודתך באמת, ועזרני שלא ישאל ולא יחקור שום בריה על כבודי:

ועזרני יהיה אלהי להיות תקיף ואמיץ וחזק בעבודתך תמיד. ואל תניחני לפול חס ושלום לעולם. אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני. וזכני להיות עייל ונפיק. ואזכה להיות בקי בהלכה בקי בריצוא בקי בשוב. בקי בעייל בקי בנפיק. ובכל מקום אוכל למצוא אותך בין בעליה בין בירידה. כמו שכתוב, אם אסק שמים שם אתה ואעשה שאל הנך. ואזכה לאחוז בך ולהתדבק בך תמיד. ויקים בי מקרא שכתוב, אני לדודי ודודי לי:

אָנָּה יהוה יהמו ויבכרו מעיד ורחמיך וחנינותיך עלי, ויעלה ויבא
 וזרוני לפניך לטובה, ורחם עלי ברחמיך הרבים, ואל תניחני ואל
 תפשיני להשתקע חס ושלום באלו המקומות הנמוכים והשפלים
 אשר באתי עד הנה. אל תעזבני יהוה אלהי ואל תרחק ממני. אל
 תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה. חנני והקימני, ומעפר
 דלותי ומעצם שפלותי תרוממני. ויקים מקרא שכתוב, אֲנֹכִי אֲרֹד
 עִמָּךְ מִצְרִימָה וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךָ גַם עִלָּה. והירידה יהיה תכלית העליה.
 חוס וחמל עלי, ושלח ישועתך ותתמכני בימין צדקך, ותסעדני
 בעוצם חמלתך. ותהיה תמיד עמי. ותתן לי כח ושכל לאחוזי בך
 תמיד, ואל תניחני לפול חס ושלום לעולם. ויקים מקרא שכתוב,
 כִּי יפול לא יוטל כִּי יהוה סומך ידו. ותמהר ותחיש לנאלנו
 גאלת הנפש. ותוציאני ותעלני מהיום ומעתה, מכל מיני נפילות
 וירידות והתרחקות מך שנתרחקתי עד הנה. מקים מעפר דל
 מאשפות ירים אביון. חמל על דל ואביון כמוני. חנני והקימני,
 חנני והקימני שטחתי אליך כפי. מקצה הארץ אליך אקרא בעטף
 לבי בצור ירום ממני תנחני:

רְבוּנוּ של עולם, רבונו של עולם, חוס וחמל עלי אבי שבשמים,
 ותגעור בהרודפים ומפילים אותי, ואמור לצרותי די ותאמר עד
 פה תבא. ומעתה תרחם עלי ותעזרני ותושיעני ותתחיל להעלות
 אותי מעלה מעלה חיש קל מהרה, וכל הירידות יתהפכו לעליות,
 וכל ההתרחקות יתהפך להתקרבות. כי אתה החלות לקרבנו
 ברחמיך, והתחלת להשפיע עלינו המון קדשך ותוקף חמלתך,
 על ידי צדיקי אמת שבכל דור ודור, על בן אין נאה לך לעזבנו

לקוטי תפלות

יהוה אלהינו יהמו מעיך עלינו, וכאשר החללות להראות גְדֻלָּתְךָ וטוֹבְךָ עלינו, ונתת לנו תורתך הקרושה על ידי משה נביאך נאמן ביתך, ושלחת לנו ברחמיך הרבים, צדיקי אמת בכל דור ודור, אשר על ידם נמסרה התורה לנו, ממושה ליהושע, ומיהושע לזקנים, ומזקנים לזקנים וצדיקים שבכל דור ודור, עד אשר הגיע אלינו השתלשלות קבלת התורה, ועדן לא כלו רחמיך ממנו. הקיצוטי ועודי עמך. כן יכמרו מעיך עלינו, ותעזרני לקים באמת את כל דברי תורתך באהבה. חוסה עלינו ברחמיך ועזרני להיות דבוק בך ובצדיקי אמת לעולם ועד, בעולם הזה ובעולם הבא:

אָנָּה יהוה, ברחמיך הרבים, זכני שיפקחו עיני ולבי ואזני לראות ולהבין ולשמוע גדלתך ורוממותך, ולשוב אליך באמת, וחנני מאתך דעה בינה והשכל להבין ולהשיג דרכי התשובה באמת, ותעזרני לילך בהם תמיד. ואזכה להיות בכלל בעלי תשובה באמת, כי ימינך פשוטה לקבל שבים, ורוצה אתה בתשובה, ואם לא עכשיו אימתי. ותעזרני שאזכה לתשובה שלמה באמת. לתשובה עלאה. באפן שאזכה שיתיחד על ידי, נקדה המתחוננה בנקדה העליונה, ויתתקן וישלם על ידי, אדם העליון לשבת על הכסא, ושם יהיה נכלל נפשי ורוחי ונשמתתי מעתה ועד עולם. ותמלא פגימת הלבנה, ויהיה אור הלבנה כאור החמה, כמו שכתוב, ויהיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים. כי מלכותך בכל משלה בשמים ובארץ. ואתה עושה גדולות ונפלאות עד אין חקר, ואתה חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח. ממית ומחיה מוריד שאול

וְיַעַל. וְאַתָּה מְקַשֵּׁר וּמְחַבֵּר וּמְיַחֵד שְׁנֵי הַפְּכִים יַחַד, תִּכְלִית קִצְחָה הַתְּחִתּוֹן מֵעַמְּקֵי שְׂאוּל, עַד רוּם גְּבַהֵי מְרוֹמִים עַד תִּכְלִית קִצְחָה הָעֲלִיוֹן, מִנְקֻדָּה הַתְּחִתּוֹנָה עַד נִקְדָּה הָעֲלִיוֹנָה, כִּי מִי יֹאמֶר לָךְ מָה תַעֲשֶׂה. עַל כֵּן יִגִּיעוּ רַחֲמֶיךָ גַם עָלַי, וְתִתְחַתֵּר חֲתִירָה מִתַּחַת כִּפְסֵא כְבוֹדְךָ חוֹמַל דְּלִים שׁוֹמֵעַ אֲנֶקֶת אֲבִיּוֹנִים, וְתַעֲזָרֵנִי לְהַתְעוֹרֵר בְּאַמַּת וּלְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמַּת, וְתִזְכְּנֵנִי לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּאַמַּת בְּצַדִּיקֵי אַמַּת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. כִּי לֹא תִחַפְּזֵנִי בְּמוֹת הַמֵּת כִּי אִם בְּשׁוֹבוֹ מִדְּרָכָיו וְחִיָּה, תִּשָּׁב אֲנוּשׁ עַד דְּכֹא וְתֹאמֶר שׁוֹבוּ בְּנֵי אָדָם, שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתֵי וְהִנַּחֵם עַל עֲבָרֶיךָ, הִשִּׁיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמִּינוּ בְּקֶרֶם:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַטֵּעַ אֲמוּנָתְךָ בְּלִבֵּנוּ, וְנִזְכֶּה לְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, וְתִהְיֶה הָאֲמוּנָה זָכָה וְנִכּוֹנָה צַחָה וְנִקְיָה, בְּלֵי שׁוֹם פָּנָם וּבְלֵי שׁוֹם בְּלִבּוֹל בְּעוֹלָם חֵם וְשְׁלוֹם כָּלֵל. וְנִזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שֶׁתִּהְיֶה אֲמוּנָתֵנוּ חֻזְקָה כָּל כֶּף, כְּאֵלוֹ אֲנוּ רוֹאִין בְּעֵינֵינוּ אֱלֹהוּתְךָ וְהִשְׁתַּחֲוֶה וּכְבוֹדְךָ אֲשֶׁר מְלֹא כָל הָעוֹלָם. וְנִהְיֶה דְּבָקִים בְּךָ תָּמִיד בְּאַמַּת וּבְתַמִּימוֹת וּבְדַעָה נִכּוֹנָה וּמִישָׁבֶת בְּלֵי שׁוֹם תַּעֲרוּבַת פְּסוּלַת כָּלֵל. כִּי אַתָּה הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת עֲבָדְךָ אֶת גְּדֻלְךָ וְאֶת יְדְךָ הַחֻזְקָה אֲשֶׁר מִי אֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ וּכְגִבּוּרֹתֶיךָ. וְנִגְלִית אֱלֹהוּתְךָ וּמַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ, כִּי הוּצַאתֵנוּ מִמִּצְרַיִם, וּפְדִיתֵנוּ מִתּוֹקֶף גְּלוּתָם מִתּוֹךְ כּוֹר הַבְּרָזֵל. מֵעַמְּקֵי הַקְּלָפוֹת, וְהוּצַאת אֹתָנוּ מִנּוֹן

שערי טומאה, והכנסת אותנו בנזן שערי קדשה. ועשית נסים
ונפלאות במצרים ועל ים סוף, ושברת והכנעת כל אלילי מצרים,
ושדדת המערכות ושנית הטבע, ועקרת ובטלת כל מיני כפירות
וכל מיני אמונות בזביות של פרעה ומצרים, שרצו שישתקעו בני
ישראל ביניהם חס ושלום שיתגברו על ישראל חס ושלום, במיני
כפירות ואמונות בזביות שלקדם, אשר זה היה תוקף גלותם.
ואתה ברחמיך הרבים לא עזבת אותנו ביניהם, ומרת להוציא
אותנו מתוכם, והכנעת ושברת ועקרת כל מיני כפירות שלקדם,
על ידי הנסים והמופתים הגדולים והנוראים שעשית בהם, וגלית
אלהותך ואדנותך לכל פאי עולם, ומאז נדבקו ישראל בך לעולם,
והאמינו ביהוה ובמשה עבדו. כן ברחמיך הרבים תזכנו להאמין
בך ובצדיקיך האמתיים תמיד, באמונה שלמה וחזקה ונכונה.
וכאשר אתה אלהים אמת, כן נזכה להאמין בך באמת, עד שנזכה
להרגיש אלהותך עלינו, ונהיה דבקים בך תמיד, ולא נפרד ממך
לעולם אפלו פרנע קלה. ויהיה לנו בוישה ופחד ואימה ויראה
ממך תמיד בכל עת ובכל רגע. ובלעדיך לא נרים את ידינו ואת
רגלנו לעשות שום עובדה בעולם. ובכל עסקינו ועשייתנו אפלו
בעבודות חיצוניות שהם אכילה ושתייה וכיוצא בהם, בכלם נהיה
דבקים בך תמיד, ובכלם יהיו לשמך ולעבודתך באמת. ולא נשבח
אותך לעולם, בשכבנו ובקומנו בשבתנו ובליכתנו בדרך,
בדבורנו ובשתיקותנו, בעמידתנו ובשיבתנו, בין בעסקינו
בתורה ומצות ובין בעסקינו בדרך ארץ, בכלם נהיה דבקים בך
ולא נשבח אותך לעולם. ותעורני לקים באמת מקרא שכתוב,

שׁוֹיִתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תְמִיד כִּי מִיְמֵי בֶל אֲמוּטָה. וְנִזְכָּה לְהִרְגִישׁ
 אֱלֹהוֹתֶיךָ עָלֵינוּ תְמִיד כִּי מֵלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ וּמְלֻכוֹתֶיךָ בְּכֹל
 מְשָׁלָה, כְּמוֹ שִׁכְתוּב, אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ
 נְאֻם יְהוָה הֲלֹא אַתְּ הַשָּׁמַיִם וְאַתְּ הָאָרֶץ אֲנִי מֵלֵא. מֵלֵא רַחֲמִים
 חָפֵץ לְהִיטִיב, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה לְבַד בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ, אֶת הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת הָאָרֶץ וְכֹל אֲבָאָם, וְכֹל הָעוֹלָמוֹת עֲלוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים אֲלֵפֵי
 אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוּת עַד אֵין שִׁיעוֹר וּמִסְפָּר, כְּדֵי לְגַלּוֹת אֱלֹהוֹתֶיךָ
 בְּעוֹלָם, כְּדֵי שִׁנְזֻכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּעוֹלָם הַשְּׁפָל הַזֶּה. כִּי
 אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכֹל, וְרִצִּיתָ לְהִטִּיב מִטּוֹבְךָ לָנוּ, וּלְהִרְאוֹת לָנוּ
 רַחֲמוֹתֶיךָ וְחֲנִינוֹתֶיךָ. עַל כֵּן בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, כְּדֵי
 שִׁנְזֻכָּה לִידַע וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ, וְלַחְזוֹת בְּנוֹעָם זִינְךָ, אֲשֶׁר זֹאת נְהִיָּא
 הַטּוֹבָה הַגְּדוֹלָה שֶׁבְּכֹל הַטּוֹבוֹת, טוֹבוֹת הָאֱמֶתִיּוֹת וְהַנֶּצְחִיּוֹת, וְאֵין
 שׁוּם טוֹבָה אַחֶרֶת בְּעוֹלָם כָּלָל. וְכֹל הַטּוֹבוֹת וְכֹל הַנְּסִים וְנִפְלְאוֹת
 שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ, וְאֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִתָּה עִמָּנוּ בְּכֹל יוֹם
 וּבְכֹל שָׁעָה, כֹּלָם הֵם רַק בְּשִׁבִיל תְּכִלִּית הַטּוֹב הַזֶּה כְּדֵי שִׁנְזֻכָּה
 לִידַע מִמֶּךָ, אֲשֶׁר זֹאת הִיא הַתְּכִלִּית שֶׁל כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם.
 עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן כֹּל, וְתִקַּע אֲמוֹנָתְךָ בְּלִבֵּנוּ לְעוֹלָם וָעֵד,
 וְשִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ, וְתִזְכְּנוּ לַחְזוֹת בְּנוֹעָם זִינְךָ. וְתַעֲזֹר לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ תְּפִלוֹתֵינוּ בְּכֹל לֵב וְנַפֶּשׁ, עַד שִׁיְהִיָּה לָנוּ בְּחַ עַל
 יְדֵי תְּפִלוֹתֵינוּ לְשִׁנוֹת הַטָּבַע, וְלַעֲשׂוֹת נְסִים וּמוֹפְתִים בְּעוֹלָם,
 וְתִשְׁמַע תְּפִלוֹתֵינוּ תְמִיד. וְתִזְכְּנוּ לְבֹא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 בְּחֶרֶתָ בָּהּ מִכָּל הָאֲרָצוֹת, וְנָתַתָּ אוֹתָהּ לְיִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וּמִיּוֹם
 אֲשֶׁר סָרְנוּ מֵאֲחִרֶיךָ וּפְגַמְנוּ בְּאֲמוֹנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, גָּלִינוּ מֵאֲרָצְנוּ

ונתרחקנו מעל אדמתנו, עד אשר ארץ עלינו הגלות. על בן חום
 וחמל נא עלינו, וזכנו ברחמיך הרבים להכניע ולשבר ולבטל כל
 מיני כפירות ובלבולים שלא יעלו בלבנו ובלב כל עמך ישראל
 לעולם, ונזכה להאמין בנסיך הקדושים אשר אתה עושה עמנו
 בכל דור ודור מעולם, ואשר אתה עושה עמנו עדן בכל יום
 ובכל שעה, ולא נכסה שום גם בדרך הטבע חס ושלוה, רק גדע
 ונאמין שהכל מאתך לבד, על ידי השנחתך אשר אתה משגיח
 תמיד בהשגחה פרטית על כל דבר שבועולם, ונזכה להאמין בך
 ובצדיקי האמת תמיד, ועל ידי זה נזכה לבא לארץ ישראל היש
 קל מהרה, ותמהר ותחיש לנאלנו נאלה שלמה, ותביא לנו את
 משיח צדקנו:

רבונו של עולם, יהוה אלהים אמת, אשר נטעת בנו בכל
 דור ודור צדיקי אמת. הושיענו ורחמנו ברחמיך הרבים, וזכנו
 להתקרב לצדיקי אמת לקבל מהם עצות אמתיות ולא נסור
 מדבריכם ימין ושמאל, רק נזכה לילך בדרך עצתם האמתית,
 ותרחם עלינו ותציל אותנו ואת כל חברתנו ואת כל עמך בית
 ישראל, מעצת רשעים שהם עצת הנחש הקדמוני, ולא נטה און
 לדבריהם כלל, ולא נאבה ולא נשמע להם, ולא יכנסו דבריהם
 ועצתם בלבנו כלל. ותכדילנו מן התועים, ולא יהיה להם שום
 כח להטעות אותנו חס ושלוה בעצות רעות שלכם, ולא תעשינה
 ידיהם תושיה. ותצילנו ברחמיך הרבים מכל מיני שקר וטעות
 שבעולם, ולא גלף אחר עצות רעות של אלו המחפים את השקר
 באמת, ומתפכים דברי אלהים חיים, ואומרים לרע טוב ולטוב

רע, ומונעים את ישראל מדרך האמת והנכון, על ידי עצותם המהפכות מן האמת, את אשר החמרת הקלו, ואת אשר הקלת החמירו, את אשר רחקת הם מקרבים, ואשר קרבת הם מרחקים. ויש מהם אשר טעו בעצמן, ואינם יודעים בעצמם את האמת לאמתו, והם מדברים לפי תמם, ועצתם הפוכה ומזקת לנו מאד לעבודתך. רבונו של עולם, אתה ידעת האמת, ולפניך נגלו כל תעלומות, אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי. קומה בעזרתנו והצל אותנו מהם, שלא ידבקו ויכנסו דבריהם בלבנו כלל, לא מהם ולא מהמונם ולא מהמהם. גדול העצה ורב העלילה, זכנו ברחמיך הרבים שיתגלו לנו צדיקי האמת, ונזכה להתקרב אליהם באמת, ולקבל מהם עצות נכונות וברורות וישרות, עצות טובות הנמשכים מתרניג עטין דאורייתא, שגנזכה לקבל אור האמת על ידי עצתם האמתית. ועל ידי זה נזכה ליאמונה שלמה באמת לעולם ועד:

ועזרנו ברחמיך הרבים לשמור את הברית קדש. ורחם עלינו והצילנו אותנו ואת כל עמך בית ישראל, מכל מיני פגם של נאוף חס ושלום, הן בראיה הן במחשבה בדרך וּבמעשה, ובכל החמשה חושים, בכלם תשמרנו ותצילנו מכל מיני פגם הברית. רק תעזרנו להיות קדושים וטהורים בכלם, ונזכה לקדשת הברית באמת בראוי הטוב, ובצל בנפיד תסתירנו. ותזכנו לקיים מצות ציצית בראוי בכל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותרניג מצות התלוים בה. ועל ידי כנפי הציצית הקדושים תגן עלינו ותציל אותנו מכל מיני פגם הברית, ותזכנו להתקדש בקדשתך תמיד,

ועל ידי זה תציל אותנו מעצת הנחש, מעצת המפתים והמסיתים והמדיחים מדרך האמת, בכונה להרע או שלא בכונה. ונזכה לקבל ולהמשיך עלינו אור השכל האמת של צדיקי אמת, על ידי שנזכה לקבל ולקיים עצות טובות ואמתיות שלהם, ועל ידי זה נזכה לאמת ולא יצא דבר שקר מפינו לעולם:

רבונו של עולם. הצילנו ברחמיך הרבים מכל מיני שקר וטעות שבעולם, הן מדברי שקר שלא יצא מפינו לעולם שום דבר שקר חס ושלום, והן מדרכי שקר שלא גלך בדרכי שקר חלילה. ותציל אותנו ברחמיך מדרכים נבוכים מדרכי תועים, רק תהיה בעזרנו תמיד לילך בדרך האמת לאמתו, באפן שנזכה על ידי האמת לאמונה שלמה, ונזכה לחבר וליחד אמת ואמונה תמיד. ועזרנו שתהיה תפלתנו נכונה וסדורה ושגורה בפינו ובלבבנו, ותגלה נסים ומופתים בעולם למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד. ותזכור את עמך ישראל להוציאם מתוקף גלותם, אשר גלית אותנו זה כמה שנים, ותמהר ותחיש לגאלנו ונזכה לשוב לארצנו, ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה, ויקים מקרא שכתוב, והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו. אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף. וקיים לנו מקרא שכתוב, תבואי תשורי מראש אמנה. במהרה בקיינו אמן:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת. שתעורר רחמיך וחסדיך הגדולים

עֲלֵינוּ, וּתְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְהֶאֱמִין וּלְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים
אֲמֵתִיִּים שְׂבֻדוֹרְנוּ אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחֵרְתָּ, לְהַחֲיֹת אֶת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
עַל יָדֶם, כִּי מִהֶם תּוֹצְאוֹת חַיִּים לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל. וּבְכֵן עֲזָרְנִי יְהוָה
שְׁנֹזְבָה לְהַמְשִׁיךְ מִהֶם רוּחַ חַיִּים לְמִלַּאת כָּל מַחְסוֹרְנוּ, וּתְשַׁמַּע
קוֹל אֲנָחוֹתֵינוּ תְּמִיד, וַיְהִיֵּה לָנוּ כַח לְהַמְשִׁיךְ עַל יְדֵי אֲנָחוֹתֵינוּ רוּחַ
חַיִּים רוּחַ טוֹבָה מִהַצַּדִּיקֵי אֲמֵת, לְהַשְׁלִים כָּל הַחֲסְרוֹנוֹת שֶׁחָסַר
לָנוּ, הֵן בְּגוּף, הֵן בְּנַפְשׁ, הֵן בְּמַמּוֹן, בְּנִשְׁמִי וּבְרוּחֵינִי, כְּלָם יִתְמַלְאוּ
וַיּוֹשְׁלֵמוּ לְטוֹבָה, כִּי עַמְּךָ מְקוֹר חַיִּים, וְאַתָּה מְשַׁפֵּיעַ רוּחַ הַחַיִּים
לְכָל חַי וְלְכָל דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, עַל יְדֵי צַדִּיקֶיךָ הָאֲמֵתִיִּים הַדְּבָקִים
בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תְּמִיד, אֲשֶׁר הֵיא חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יְמֵינוּ. עַל כֵּן חָמַל
עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּתְנַלְּה לָנוּ צַדִּיקֶיךָ הָאֲמֵתִיִּים, וּתְזַכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ
מִהֶם רוּחַ הַחַיִּים, עַד שִׁיְהִיֵּה לָנוּ כַח עַל יְדֵי אֲנָחוֹתֵינוּ לְבַד שְׂאֵנוּ
מְאֵנְחִים עַל מַה שֶׁחָסַר לָנוּ, שִׁיְהִיֵּה נִשְׁלָם הַחֲסְרוֹן תְּכַף, וּתְמַלֵּא כָּל
מִשְׁאָלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה. וְכָל הָעוֹנוֹת וְהַחַטָּאִים וְהַפְּשָׁעִים שֶׁחָטְאֵנוּ
לְפָנֶיךָ, אֲשֶׁר עַל יָדֶם סָלַקְנוּ וְהִרְחַקְנוּ הָרוּחַ חַיִּים, וְעַל יָדֶם פָּאוּ
לָנוּ כָּל הַחֲסְרוֹנוֹת שֶׁחָסַר לָנוּ, עַל כְּלָם תִּמְחֹל וּתְסַלַח בְּרַחֲמֵיךָ
הַרְבִּים עַל יְדֵי צַדִּיקֵי הַדּוֹר הָאֲמֵתִיִּים אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בְּקִרְבָּם,
אֲשֶׁר עַל יָדֶם אַתָּה מַתְרַצָּה וּמַתְּפִים לְיִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, וְעַל יָדֶם
אַתָּה מְכַפֵּר וּמוֹחֵל לְעוֹנוֹתֵינוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, וְאִישׁ
חַקֶּם יִכְפָּרְנָה. וּתְבַטֵּל וּתְשַׁבֵּר וּתְכַנִּיעַ כָּל אוֹיְבֵינוּ, וְכָל הַקָּמִים
עֲלֵינוּ לְרַעַה מְהֵרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם:

יְהוָה אֱלֹהִים אַתָּה יָדַעְתָּ שֶׁפְּלוֹתֵנוּ וּחְלִישוֹתֵנוּ בָּעַת הַזֹּאת, אֲשֶׁר
יִרְדְּנוּ מִטָּה מִטָּה כִּי אֲזַלְתָּ יָד וְאַפָּס עֲצוֹר וְעוֹזֵב, כִּי סָר כְּחַנּוּ. וּבְכָל

יום ויום מתנברים עלינו מאד מאד על כל אחד ואחד לרחקנו מעבודתך באמת חס ושלום, ולגרשנו מן החיים האמתיים הלילה. ולא די לנו בצרותינו ודוחקנו ועמלנו שיש לנו מעצמנו, מה שתאוות הגוף ומדותיו הרעים מתנברים עלינו, בכל יום ובכל שעה, עד אשר כשל בח הסכל. כי בעונותינו לא השתדלנו לגרש האורח מקרבנו עד אשר נעשה חס ושלום כאלו הוא בעל הבית, עד אשר תש כחנו ומטה ידנו מאד. ולא די לנו בכל זה, כי אם עוד רבים קמים עלינו, רבים מאד, יהוה מה רבו צרינו, באשר לפניך נגלה הכל, כמה וכמה מיני שונאים ומקטרגים שעומדים עלינו בכל עת, הן למעלה הן למטה, אשר הגדילו עלינו בפייהם, ויאריכו עלינו לשונם, פצו עלינו פיהם אמרו בלענו, כי הפצים לבלענו חנם חס ושלום. מרא דעלמא כולא, רחמן אמת, מלא רחמים רבים וחסדים עצומים, אתה ידעת מי ומי עומדים עלינו בכל יום ובכל שעה. למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו. יהמו נא רחמיך עלינו, ויגולו רחמיך על מדותיך. כי אתה יודע שאין בנו כח לעמוד נגד אחד משונאינו שיש לנו בגשמיות וברוחניות, אף כי נגד כלם. ולמה לא תרחם על תולעת נמאס נרפס ונדוש מאד כמונו היום, ואיך יוכלו חלושי כח כמונו לעמוד בפי אריות. בוחן לבות וקליות, יודע תעלומות, יהוה אלהים אתה ידעת כי כל בונתי רצויה לשמך באמת. ואם אמנם מעשי אינם עולים יפה, ופעולתי סותרים את דברי, ואיני זוכה לרחם על עצמי למלאת משאלות לבי להיות ברצונך הטוב באמת, אשר בזה לכד הפצתי. הן על כל אלה נברו רחמיך וחסדיך,

וּמַחְשָׁבָה הַמּוֹכֵחַ אֶתְּךָ מְצַרֵּף לְמַעֲשֵׂהָ. כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת לִבִּי, אֲשֶׁר זֶה כַּמָּה אֲנִי בּוֹסֵף וּמִשְׁתַּוְּקֵק וּמִקְנֹה וּמִיַּחַל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה לְזִכּוֹת לִישׁוּעָתְךָ בְּאַמְתִּי, שְׂתַעֲזָרְנִי לְכַנוּם בְּעַבְדֻתְךָ בְּאַמְתִּי. וְלָמָּה תִתְעַנּוּ יְהוָה מִדְּרָכֶיךָ. וְלָמָּה תִתֵּן בֶּחַ לְהַעֲוִידִים עָלֵינוּ הַרוֹצִים לְהַסְתִּיר הָאַמְתִּי, וְלְהַגְבִּיר הַשִּׁקָּר חֲלִילָה, כִּי אֵין בָּנוּ כֶּחַ לְעֲמוּד כְּנַגְדָם, כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד אֲנוּ נִשְׁעָנִים וְלִישׁוּעָתְךָ אֲנוּ מְצַפִּים וּמְקוּיִם:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתַעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַנְצִיל מִכָּל שׁוֹנְאֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ הַקָּמִים עָלֵינוּ בְּכָל יוֹם בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת. וְתִתֵּן לָנוּ כֶּחַ וְרוּחַ חַיִּים דְּקַדְשָׁה לְהַתְגַּבֵּר עָלֵיהֶם לְהַכְנִיעֵם וְלְהַשְׁפִּילֵם עַד עָפָר, וְתַסִּיר מֵהֶם הַרוּחַ חַיִּים שֶׁהֵם מְקַבְּלִים מִהַסְטֵרָא אַחֲרָא מִהַרְבַּ דְּקַלְפָּה לְבַל יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כֶּחַ לְהַתְגַּבֵּר עָלֵינוּ, וְתַצִּילֵנוּ מִפִּיהֶם, וְתוֹשַׁע מִהַרְבַּ מִפִּיהֶם וּמִדַּחַק אֲבִיוֹן. אֲנִי יְהוָה עֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְזִכּוֹת לְהַתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ בְּכָל לַב בְּאַמְתִּי וּבְאַמוּנָה שְׁלָמָה שְׂתַהַא תַּפְלָתְנוּ זָכָה וְנִכְוָנָה וּמְסֻדֶּרֶת כְּרָאוּי וּבְכַוְנָה שְׁלָמָה בְּאַמְתִּי, שְׂתַהַיְהִי מַחְשַׁבְתִּי קְשׁוּרָה בְּדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה, שְׂאֲזָכָה לְכוּן הֵיטֵב בְּדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה, וְאֲזָכָה לְשִׁפּוֹךְ כַּמִּים לְבִי נוֹכַח פָּנֶיךָ יְהוָה בְּתַפְלָתִי. וְתַהַיְהִי בְּעֲזָרִי שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ תָּמִיד, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ. כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי צָרְכִי הִפְּחָה מְרַבִּים מְאֹד, כִּי צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מְאֹד, וְדַעְתִּי קִצְרָה לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ לְפָנֶיךָ אֵת צָרְכִי בְּקִשׁוֹתֵי הַמְרַבִּים. עַל בֶּן חוּם וְחַמֵּל נָא עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה, וְעֲזָרְנִי שְׂאוּכַל לְדַבֵּר אֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבִּי לְפָנֶיךָ,

ותשלח בְּפִי דְבוּרִים בְּשָׂרִים דְבוּרֵי חַן וְתַחֲנוּנִים, בְּאִפְּן שְׂאוּכַל
 לְעוֹרֵר רַחֲמֵיךָ שֶׁתִּקְבַּל תַּפְלַתִּי לְפָנֶיךָ בְּרַחֲמִים. וְתַעֲלֶה תַּפְלַתִּי
 לְפָנֶיךָ לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ, וְיִהְיֶה לָנוּ כַח עַל יְדֵי תַּפְלוֹתֵינוּ לְעוֹרֵר אֶת
 הָעֶדֶן הָעֲלִיּוֹן לְפִתּוּחַ שָׁם הַתְּעוֹרְרוֹת שֶׁפַּע רַחֲמִים וְדַעַת עֲלִיּוֹן,
 עַד שִׁיְהִי נִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ הַנְּהַר הַיּוֹצֵא מִשָּׁם לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן דָּא
 אוֹרֵיתָא, אֲשֶׁר שָׁם שׁוֹרֵשׁ נִשְׁמוֹתֵינוּ, וְעַל יְדֵי זֶה יִרְבוּ וַיִּגְדְּלוּ
 וַיִּצְמְחוּ נִשְׁמוֹתֵינוּ הַגְּדֻלִים שָׁם בְּגֵן הַזֶּה. וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה נִפְתַּח
 לָנוּ שְׁבִילֵי הַשֶּׁכֶל הָאֵמֶת. וְנִזְכָּה לְחֻמְהָ בִּינָה וְדַעַת. וְיִהְיֶה לָנוּ
 כַח לְעַסֵּק בְּתוֹרַתְךָ בְּאֵמֶת. וְתַעֲזְרֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ לְבָרֵר דִּינֵי הַתּוֹרָה
 בְּאֵמֶת, לְזִכּוֹת לְהַלְכָה בְּרוּרָה, וְנִזְכָּה לְלַמֵּד סְפָרֵי הַפּוֹסְקִים,
 וְתַשְׁפִּיעַ לָנוּ חֻמְהָ בִּינָה וְדַעַת אֵמֶתִי, שִׁיְהִי לָנוּ כַח לְבָרֵר
 פְּסָקֵי הַהֲלָכָה בְּאֵמֶת, לְבָרֵר הַמִּתֵּר מִן הָאִסּוּר, הַטָּהוֹר מִן הַטָּמֵא,
 הַכָּשֵׁר מִן הַפְּסוּל, לְמַעַן יִהְיֶה לָנוּ כַח עַל יְדֵי זֶה לְתַקֵּן וּלְבָרֵר כָּל
 הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עַל יְדֵי חֲטָאֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הַמְרַבִּים
 מְאֹד, אֲשֶׁר עַל יָדָם נִתְעַרַב הַטּוֹב וְהָרַע בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וּפָגַמְנוּ
 הַרְבֵּה מְאֹד. עַל כֵּן תַּעֲזְרֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ לְזִכּוֹת לְתַפְלָה בְּאֵמֶת, אֲשֶׁר
 עַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה שִׁיִּפְתַּח לָנוּ אוֹר הַשֶּׁכֶל הָאֵמֶת בְּאִפְּן שְׁנִזְכָּה לְבָרֵר
 פְּסָק הַהֲלָכָה עַל מְכוּנוֹ בְּאֵמֶת. וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לָנוּ כַח לְבָרֵר
 הַטּוֹב מִן הָרַע בְּכָל הָעוֹלָמוֹת שֶׁפָּגַמְנוּ בָּהֶם בְּחֲטָאֵינוּ, הֵן בְּגִלְגּוּל
 זֶה וְהֵן בְּגִלְגּוּל אַחֵר. וְתַמְלֵא כָּל מִשְׁאָלוֹת לִבֵּנוּ לְמוֹכָה, וְנִזְכָּה
 לְהוֹצִיא מִכַּח אֵל הַפּוֹעֵל, אֶת כָּל צָרָכֵי בְּקִשְׁתֵּינוּ. וּבְכֵן תַּעֲזְרֵנוּ
 בְּרַחֲמֵיךָ, שְׁנִזְכָּה עַל יְדֵי לְמוּד הַהֲלָכוֹת לְבָרֵר וּלְזַכֵּךְ וּלְתַקֵּן כָּל
 הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת שֶׁבְּגוּפֵנוּ, לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר כָּל הַמַּדּוֹת רְעוֹת וְכָל

הַתְּאוּוֹת רְעוֹת הַבָּאִים מֵהֶם, וּלְכַרֵּר הַטּוֹב שֶׁבָהֶם, לְזוֹבוֹת לְכָל הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת בְּאֵמֶת. בְּאִפְּן שִׁיתְּבָרְרוּ וַיִּזְדַּכְּכוּ כָּל הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת, וַיְהִיָּה רַק כֵּלּוּ טוֹב, בְּלִי שׁוּם אַחִיזוֹת הָרַע כָּלְל, עַד שִׁיְהִיּוּ נִכְלָלִים כָּל הָאֲרָבַע יְסוּדוֹת בְּאֲרָבַע אוֹתוֹת שֶׁמֶךְ הַמִּיחָד, אֲשֶׁר מִשָּׁם הוּא שָׂרָשָׁם לְמַעַלָּה בְּקַדְשָׁה:

אָנָּה יְהוָה, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, לְהַגִּיעַ לְכָל מַה שֶׁבִּקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ. אִם אָמְנָם יִדְעֵנוּ כִּמְהָ אָנוּ רַחוּקִים עִתָּה מִנִּקְבָּה אַחַת מִכָּל מַה שֶׁבִּקְשָׁנוּ. עִם כָּל זֶה אֵין מַעְצוֹר לִיהוָה לְהוֹשִׁיעַ, וּמִמֶּךָ לֹא יִפְלֵא כָּל דָּבָר, וְעִמָּךְ הִישׁוּעָה לְעֵזְרֵנוּ וּלְחֻזְקֵנוּ לְהַגִּיעַ לְכָל מַה שֶׁבִּקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ. עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שִׁמְךָ, וּלְמַעַן הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים אֲשֶׁר זָכוּ לְהַגִּיעַ לְכָל אֵלֶּה וְיִוָּתֵר מִזֶּה. וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ כַּח וּגְבוּרָה מֵהֶם בְּרַחֲמֶיךָ. לְחִיּוּתֵינוּ וּלְאִמְצָנוּ לְזוֹבוֹת אוֹתָנוּ לְבֹא גַם בֵּן לְכָל אֵלֶּה. וּלְזוֹבוֹת כַּכֵּחַ הַצְּדִיק הָאֲמִתִּי לְהַתְּגַבֵּר עַל כָּל הַשּׁוֹנְאִים הַמְּתַנַּגְדִּים עַל הָאֲמִתִּי. וְתִשְׁבֵּר וְתַכְנִיעַ אֶת כָּל הַצְּנוּרוֹת שֶׁל הָרָשָׁעִים, שֶׁהֵם הַמַּדּוֹת רְעוֹת שֶׁהַתְּגַבְּרוּ עֲלֵיהֶם, וְעַל יְדֵי זֶה תִּשְׁפִּיל הָרָשָׁעִים עַדִּי אֶרֶץ, וְלֹא יְהִיָּה לָהֶם שׁוּם כַּח לְהַתְּגַבֵּר עָלֵינוּ חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא תַעֲשִׂינָהּ יְדִיהֶם תּוֹשִׁיָה, יִבְשׂוּ וַיִּבְהִלוּ מְאֹד כָּל אוֹיְבֵי יְשׁוּבוּ יִבְשׂוּ רַגְעִי:

וְתַעֲזְרֵנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת צִיצִית כְּתוּבָהּ בְּשִׁלְמוֹת. בְּכָל פְּרֻטִיָּה וְדָקְדוּקִיָּה וְתַרְנִיג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. וּבְכַוְנָה שֶׁלְמָה כְּרָאוּי וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְדוֹלָה, בְּאִפְּן שֶׁנִּזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ הָרוּחַ חַיִּים דִּקְרָשָׁה עַל יְדֵי מִצְוֹת צִיצִית, לְמַלְאֵת כָּל הַחֲסֻרוֹנוֹת שֶׁחָסַר לָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ. וְתֵאָחַז בְּכַנְפוֹת הָאֶרֶץ וְתַנְעֵר רָשָׁעִים

ממנה. ותשבר ותמגר ותכניע ותשפיל את איש צר ואויב, הוא
עשו איש שעיר, ותוציא בלעז מפיו. חומל דלים שומע אנקת
אביונים, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, רחם עלי והוציאני
מבין שני הרשעים הקמים עלינו לבלענו חנם חס ושלום, אל
תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה. וכשם שענית ליונה
במעו הדגה, כן תענני ברחמיך הרבים להוציאני מבין שני
הכפירים, באשר הבטחת לנו, כמו שכתוב, אמר אדני מבשן
אשוב אשוב ממצלות ים. ודרשו רבותינו זכרונם לברכה, מבין
שני אריות הבטיחנו השם יתברך להשיבנו מהם. אבינו אב
הרחמן, חמל עלינו בעת צרה הזאת, חוס וחמל על נרדף כמוני,
על ממשך וממרט כמוני, על נאנח ונדכה כמוני, על מרוחק
ומגורש ממך כמוני. אל תתן לחית נפש תורף חית עגיף אל
תשבח לנצח. מחיה מתים ברחמים רבים החיינו וקימנו באור
פניך, ותן לנו כח להמשיך הרוח חיים דקדשה על ידי אנהותינו
למלאת כל משאלות לבנו לטובה, שנזכה לעשות רצונך תמיד
כל ימי חיינו. ונזכה להיות סור מרע באמת, ולעשות הטוב
בעיניך תמיד, אנהנו ונאנאנינו ונאנאני עמך בית ישראל מעתה
ועד עולם, אמן סלה:

== ט ==

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב, הבוחר בתפלת עבדיו, שתרחם עלי
ועל כל עמך בית ישראל, ותזכנו בחסדיך העצומים להתפלל
ולהתחנן תפלותינו ותחנונותינו לפניך, באמת ובלב שלם. הורנו

מִה שְׁנַדְבַר, הַבִּינְנוּ מִה שְׁנִשְׁאַל. וְזַכְּנִי שְׂאוּצִיא דְבוּרֵי הַתְּפִלָּה
 לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ. בְּאִפְּן שְׂיֵאִיר לִי אֹרֶת הָאֵמֶת, לִיֵּצֵא מִתּוֹךְ
 עִמְךָ הַחֹשֶׁךְ וְהַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת וְהַקְּלָפוֹת הָעוֹמְדִים עָלַי וּמַסְבְּבִים
 אוֹתִי בְּכָל עֵת, וּבִפְרָט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה שְׁכַלְם בְּאִים עָלַי וּמַסְבְּבִים
 אוֹתִי מְכַל צַד וּמְכַל פְּנֵה, בְּכַמָּה מִיָּנִי סְבוּבִים וּבִלְבוּלִים הִרְבֵּה
 מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרָךְ וּמִסְפָּר, עַד שְׂאִינִי יִכּוֹל לִפְתַּח פִּי בַתְּפִלָּה,
 וְאִינִי יִכּוֹל לְהוֹצִיא אִפְלוֹ דְבוּר אֶחָד בַּתְּפִלָּתִי כְּרְאוּנִי, מִגְּדֵל הַחֹשֶׁךְ
 וְהַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת וְהַבְּלָבוּלִים וְהַמְּנִיעוֹת וְהַמְּסַכְּכִים הַמַּסְבְּבִים
 אוֹתִי מְכַל צַד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. וְאִין לִי שׁוּם פֶּתַח תְּקוּהָ וְהַצְּלָה
 לְהַנְצִיל מֵהֶם כִּי אִם עַל יְדֵי דְבוּר הָאֵמֶת, כְּאֲשֶׁר גְּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי
 הַכְּמִידָה הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר עַל יְדֵי דְבוּר הָאֵמֶת תֵּאִיר לָנוּ בְּתוֹךְ עִמְךָ
 הַחֹשֶׁךְ וְהָאִפְלָה לְצֵאת מִחֹשֶׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל, כִּי אַתָּה חַפְּצֵן בְּאֵמֶת
 וְקָרוֹב אַתָּה לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּךָ בְּאֵמֶת. וְעַל־כֵּן בְּאֵתִי לְחִלּוֹת
 פָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי, וְלִהְיוֹתִי לְפָנֶיךָ וּלְפָרוּשׁ כְּפִי אֵלֶיךָ, שְׂתַעֲוֹרֵר
 רַחֲמֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים עָלַי, עַל עֲנִי וְאֶבְיוֹן כְּמוֹנִי. וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים אֹרֶת הָאֵמֶת, שְׂאִזְכֶּה לְדַבֵּר לְפָנֶיךָ דְבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּאֵמֶת
 לְאֵמֶתוֹ. וְאִזְכֶּה לְהוֹצִיא כָּל דְבוּרֵי הַתְּפִלָּה מִפִּי, בְּאֵמֶת בְּרוּר וְךָ
 וְצִלּוֹל, לְמַעַן אִזְכֶּה שְׂיֵאִיר לִי אֹרֶת הָאֵמֶת לְמִצּוֹא הַפֶּתַחִים בְּתוֹךְ
 הַחֹשֶׁךְ הַגְּדוֹל הַמַּתְנַבֵּר עָלֵינוּ בְּכָל עֵת, הַרוּצֵה לְהַחֲשִׁיד וּלְהַסְתִּיר
 מִמֶּנּוּ חַס וְשְׁלוֹם אוֹרֶךְ הַגְּדוֹל. וְאִם חֲטָאתִי עֹוִיתִי וּפְשַׁעֲתִי לְפָנֶיךָ
 מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּפְגַמְתִּי לְפָנֶיךָ פְּגָמִים הִרְבֵּה מְאֹד, וְשִׁנִּיתִי
 וְשִׁלַּשְׁתִּי עֲלֵיהֶם פְּעָמִים אִין מִסְפָּר. וּבְכָל פַּעַם עַל יְדֵי כָּל חֲטָא
 וּפְגָם, הוֹסַפְתִּי עָלַי חַס וְשְׁלוֹם חֹשֶׁךְ עַל חֹשֶׁךְ, וּמִסְגֵּר עַל מִסְגֵּר,

ומסכים ומחיצות על מסכים ומחיצות, ומניעות על מניעות, ובלבולים על בלבולים, עד אשר באתי בתוך עמק החשך ואפלה גדולה מאד, ונחשכו ונסתרו מעיני כל מיני פתחים שיש שם, לצאת על ידם מאפלה לאורה, טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבולת שטפתני:

הן על זה באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, חמל חמל, חוס חוס, רחם רחם, הצל הצל. וכשם שנגברו עלינו רחמיך ורחמיך העצומים, ונגלית לנו עצה הקדושה הזאת, בן יהמו נא מעיד ורחמיך עלינו יהוה אלהינו, ותעזרנו ותושיענו ברחמיך הנוראים והנפלאים שנוכה לקום עצה הקדושה הזאת, שנוכה להוציא מפינו דבורי אמת לפניך בתפלותינו ותחנונותינו ובקשתינו, עד אשר לא יהיה שום כח לשום חשך ואפלה למנוע אותנו חס ושלום מתפלתנו ועבודתנו. ובכל מיני חשך ואפלה הרוצים להתגבר עלינו בכל עת ובפרט בשעת התפלה, בכלם נוכל למצוא הפתחים על ידי דבור האמת שנוציא מפינו, לצאת על ידו מאפלה לאורה, מהחשך לאור גדול. כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשכי. ויקים מקרא שכתוב, יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוזי ממי אפחד. כי אתה ידעת יהוה אלהי, אשר אין לי שום פתח הצלה אחרת כי אם על ידי זה, על ידי שתנוכה אותי לדבר דבורי אמת לפניך בראוי. ותעזרני ברחמיך הרבים לילך בדרך אמת תמיד, ואנוכה שלא יצא דבר שקר מפי לעולם, ותשמרני ברחמיך הרבים שלא יצא שום שקר מפי אפלו בטעות שלא בכונה, רק כל דבורי יהיו דבורי אמת תמיד. ותיחד את

לְבָבִי אֵלֶיךָ, שְׁאֻזְכָּה תְּמִיד לְהַטּוֹת דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי אֶל הָאֱמֶת
 לְאֱמֶתוֹ, וְאַתָּה תְּסִיעֵנִי מִן הַשָּׁמַיִם לְדָרוֹךְ וְלִילֶךְ בְּנֵתִיב הָאֱמֶת
 תְּמִיד, וְלֹא אֶטָּה מִדָּרֶךְ הָאֱמֶת יָמִין וּשְׂמָאל. הִדְרִיכֵנִי בְּאֱמֶתְךָ
 וּלְמַדְנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קוּיִתִּי כָּל הַיּוֹם. שְׁלַח אוֹרְךָ
 וְאֱמֶתְךָ הִמָּה יִנְחֵנִי יְבִיאֻנִי אֶל הַר קִדְשְׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ, וְאֵל
 תֵּצֵל מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מָאֵד כִּי לְמִשְׁפָּטֶיךָ יִחַלְתִּי. וְאֻזְכָּה תְּמִיד
 לְשִׁפּוֹךְ שִׂיחִי וּתְפִלְתִּי וּתְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ בְּאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, וְתַעֲזָרְנִי
 שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ כָּל שִׂיחָתִי לְפָנֶיךָ בְּאֱמֶת. וְאַתָּה כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבִי
 אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי. כִּי אַתָּה יַדְעֵת אֶת
 לְבַבְנוּ, כִּי צָרִכִי הִמָּה מְרַבִּים מָאֵד, וְדַעְתִּי קְצָרָה לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ.
 אֱלוֹ כָּל הַיָּמִים דִּיּוּ וְכָל אֲנָמִים קוֹלְמָסִין, אֵי אֲפָשֶׁר לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ
 אֲפָס קְצָה מְצַרְכֵינוּ הַמְרַבִּים מָאֵד. כִּי עַדִּין לֹא הִתְחַלְנוּ לְהַכְנִיעַ
 וּלְבַטֵּל שׁוּם מְדָה רְעָה וְשׁוּם תְּאֻזָּה רְעָה מֵאַתְנָנוּ, וְאַנְחֵנוּ רְחוּקִים
 מִמְּךָ בְּתַכְלִית הָרְחוּק. וְאַף עַל פִּי כֵן בְּכָל עֵת שְׁאַנְחֵנוּ בָּאִים לְפָרֵשׁ
 שִׂיחָתֵנוּ לְפָנֶיךָ, נִסְתַּם פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵינוּ, וְאִין אָנוּ יְכוּלִים לְדַבֵּר שׁוּם
 דְּבוּר כְּרָאוּי לְפָנֶיךָ. יְהוָה אֱלֹהִים אַתָּה יַדְעֵת אֶת לְבַבֵינוּ, וּלְפָנֶיךָ
 נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת. הִנְנוּ וְעַנְנוּ, וְהִכְן לְבַבֵינוּ, וְזַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים
 לְדַבּוּרֵי אֱמֶת לְפָנֶיךָ בְּאִפְסָן שִׁיפְתַח לָנוּ אוֹרְךָ הַגָּדוֹל עַל יְדֵי זֶה,
 שֶׁהוּא עֵצֶם הָאֱמֶת. וְנֻזְכָּה עַל יְדֵי זֶה לְפָרֵשׁ שִׂיחָתֵנוּ וּתְחִנּוֹתֵנוּ
 לְפָנֶיךָ תְּמִיד בְּאֱמֶת כְּרָאוּי, וְנֻזְכָּה לְהוֹצִיא מִפִּינוּ בְּאֱמֶת כָּל
 צָרְכֵינוּ, וְכָל מַה שֶּׁחָסַר לָנוּ בְּגוֹף וּנְפֶשׁ, הַכֹּל נוֹכַח לְפָרֵשׁ וּלְבָאֵר
 לְפָנֶיךָ בְּאִמְרֵי פִינוּ, עַד שֶׁנֻּזְכָּה לְשִׁפּוֹךְ לִבֵּנוּ בְּמִים נוֹכַח פָּנֶיךָ יְהוָה
 בְּתַפְלוֹתֵינוּ וּתְחִנּוֹתֵינוּ, וְיִתְעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וְתִאֲזִין שׁוֹעֲתֵינוּ

ותקשיב תחנותינו, ותמלא כל משאלות לבנו לטובה ברחמים, באפן שנוכח להתקרב אליך באמת מעתה ועד עולם, ולעשות רצונך כל ימי חיינו, אנהנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל. וזכני ברחמיך הרבים שאתפלל בכונה שלמה כראוי באמת עם כל הבחות שיש בי, ואזכה להכניס כל כחי באותיות התפלה עד שיתחדש כל כחי בתוך התפלה, ואזכה לקבל חיות חדש דקדושה מן התפלה הקדושה אשר משם נמשך כל החיות, כמו שנאמר, תפלה לאל חיי. וזכני ברחמיך הרבים לאמונה שלמה באמת:

ובכן תחנונו ברחמיך הרבים, ותעזרנו להעלות תפלתנו לפניך, דרך השער והשכט השיך לשרש נשמתנו, אשר משם נחצבנו. כדי שתעלה תפלתנו דרך השער שהוא השיך לתפלתנו השמימה, דרך ארץ ישראל וירושלים ובית המקדש וקדשי קדשים, עד שתעלה תפלתנו למכון שבתך. ויהיה כח לתפלתנו לעורר את המזל העליון השיך לשער ושכט של כל אחד ואחד מאתנו, וישפיע עלינו טובה וברכה, לברך את כל פרי האדמה ולהצליח את מעשי דינו. ותזמין לנו ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים את פרנסותינו קודם שנצטרך להם, ברוח ולא בצמצום, בהתר ולא באסור, בנחת ולא בצער, בכבוד ולא בכזי, מתחת ידך הרחבה והמלאה. ואל תצריכנו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, באפן שנוכח לעשות רצונך ולעסוק בתורתך תמיד יומם ולילה, ונזכה ברחמיך הרבים לתורה ונודלה במקום אחד. וחמל נא עלינו ועזרנו שיהיה זוגנו בקדושה גדולה כרצונך

הטוב. ותעזר לְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּלְכָל יוֹצְאֵי חֲלָצֵינוּ, לְכָל מִי שֶׁצָּרִיךְ לְמַצּוֹא זְוֹנֵנוּ, שֶׁתִּזְמֶינָנוּ לוֹ זְוֹנֵנוּ הַהֶגְנוֹן לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם, וְלֹא יִתְחַלְפוּ הַזְּוֹנִים חֶסֶם וְשָׁלוֹם בְּעֹנֹתֵינוּ, רַק תַּעֲזֹר לְכָל בְּנֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, שֶׁכָּל אֶחָד יִמְצָא מִהֲרָה זְוֹנֵנוּ הָרְאוּי לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם בְּאַמֶּת: כְּפִי שְׂרָשֵׁי הַנְּשָׁמוֹת:

וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַשֵּׁר כָּל תְּפִלָּתֵנוּ לְצַדִּיקֵי אֲמֶת שֶׁבְּדוֹר. אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם כַּח לְהַעֲלוֹת תְּפִלָּתֵנוּ לְפָנֶיךָ דְרָךְ הַשֶּׁעַר וְהַשְּׂבָט הַשִּׁיף לְכָל תְּפִלָּה וְתַפְּלָה:

אָנָּה יְהוָה. עֵינֶיךָ הֲלֹא לְאַמוּנָה. חֲנֵנוּ וְזַכְּנוּ וְעִזְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ אֲמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד. בְּלִי הַפְּסֵק רְנֵעַ. וְתִזְכֶּה אוֹתִי וְאֶת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְאַמוּנָה שְׁלִימָה בְּאַמֶּת. וְנִזְכֶּה לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים בְּאַמֶּת תָּמִיד, בְּלִי שׁוֹם מִחֲשֶׁבֶת חוּץ חֶסֶם וְשָׁלוֹם, וּבְלִי שׁוֹם בְּלִבּוֹל וּנְטִיָּה בְּלָל חֶסֶם וְשָׁלוֹם. וְאִזְכֶּה לְהֵאֱמִין בְּנִסֶּיךָ הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ מֵעוֹלָם, נְסִים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת, וְאֲשֶׁר אָתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עַד עֵתָּה, נְסִים עֲלָאִין וְנְסִים תַּתְּאִין נְסִים נְגָלִים וְנְסִים נִסְתָּרִים. נְסִים עַל פִּי דְרָךְ הַטָּבַע וְנְסִים שְׁלֹא עַל פִּי דְרָךְ הַטָּבַע, נְסִים בְּכָלֵל וְנְסִים בְּפָרֵט, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה. בְּכֹלם אִזְכֶּה אֲנִי וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהֵאֱמִין בָּהֶם בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּלִי שׁוֹם דּוֹפִי וּבְלִבּוֹל בְּלָל חֶסֶם וְשָׁלוֹם. וְתִסְתּוֹם וְתִסְכּוֹר פִּי כָּל דּוֹבְרֵי שִׁקְר הַרוֹצִים לְהַכְנִים בְּלִבּ וּלְכַסּוֹת נְסִים בְּתוֹךְ דְרָךְ הַטָּבַע חֶסֶם וְשָׁלוֹם, מֵלֹא פְּנִיָּהֶם קְלוֹן וַיִּבְקְשׂוּ שִׁמְךָ יְהוָה, וְעִזְרוֹ אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַנְצִיל מֵהֶם שְׁלֹא נֵאֱבָה וְלֹא נִשְׁמַע לָהֶם

כָּלֵל, רַק תִּתֵּן לָנוּ כַח לְהַכְנִיעַם וּלְשַׁבְּרָם וּלְעַקֹּר וּלְכַפֵּל מִחֲשַׁבְתָּם
 הָרַעָה מִן הָעוֹלָם, וּלְמַלְשֵׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל הַמִּינִים וְהַזְדִּים
 וְהָאֲפִיקוֹרְסִים כָּרְנַע יֵאבְדוּ, וְתֵן בְּלָכֶם שְׁיִשׁוּבוּ וַיִּתְחַרְטוּ כָּלֵם
 מִדַּעְתְּם הָרַעָה וְהַנְּבוּכָה, וַיִּשׁוּבוּ בְּלֵם אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וַיִּכִּירוּ כַח
 מַלְכוּתְךָ. אֵל אֱמוּנָה, עֲזֵרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים שְׁנֹזְכָה לְאֱמוּנָה
 שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת כְּרֵאוּי. וְזַכְּנוּ לְבָא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְקוֹם קִדְשְׁתֵּינוּ,
 מְקוֹר הָאֱמוּנָה וְהַתְּפִלָּה וְהַנְּסִים, מְקוֹר הַחַיִּים, מְקוֹר הַתְּקַרְבוֹת
 יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים, מְקוֹם קִדְשֵׁנוּ וְתִפְאָרְתֵנוּ, מְקוֹם חַיֵּינוּ
 וְאַרְךְ יָמֵינוּ. אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, חֲמַל עָלֵינוּ בְּמַתַּנַּת חַנּוּם וּנְדָבַת
 חֶסֶד, וְזַכְּנוּ בְּחַסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים לְעֵלוֹת מְהֵרָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה
 לְעִבְדֶּךָ שֵׁם בְּאַמֶּת בִּירְאָה וּבְאֵהָבָה, וּמְהֵרָה לְהוֹצִיאֵנוּ מִתּוֹךְ עַמְּךָ
 גְּלוּתֵינוּ אֲשֶׁר גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ זֶה כַּמָּה וְכַמָּה שָׁנִים, וְהַבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם
 מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת הָאֶרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ מְהֵרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ. רַבּוֹנוּ
 שֵׁל עוֹלָם, אֲתָה יְדַעְתָּ אֲשֶׁר כָּל אַרְיכוֹת גְּלוּתֵנוּ זֶה, הוּא רַק מַחֲמַת
 פָּנֶם חֲלִישוֹת הָאֱמוּנָה, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ, וְעַדִּין לֹא
 זָכִינוּ לְתַקֵּן פָּנֶם הָאֱמוּנָה, וּמַחֲמַת זֶה אַרְךְ עָלֵינוּ הַגְּלוּת הַפֶּר הַזֶּה
 עַד הַנְּהָ. עַל כֵּן חֲמַל עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, כִּי אֵין מִי יַעֲמוֹד בְּעַדֵּינוּ,
 כִּי אִם שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל יַעֲמוֹד לָנוּ, שְׁתַּטֵּעַ וְתַקְבַּע אֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה
 בְּלִבֵּנוּ בְּאַמֶּת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתִסִּיר עַקְמִימִיּוֹת שְׁבַלְבָּנוּ,
 שְׁלֵא יַעֲלֶה בְּלִבֵּנוּ שׁוֹם עַקְמִימִיּוֹת וְשׁוֹם קוֹשִׁיאַ חַס וְשָׁלוֹם עַל
 הַנְּהַגוּתֶיךָ. וְנִזְכָּה לְהֵאֱמִין תָּמִיד כִּי צַדִּיק וַיִּשֶׁר אֲתָה. כִּי יִשֶׁר דְּבַר
 יְהוָה וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאַמּוּנָה. כָּל מַצּוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שְׁקָר רַדְפוּנִי עֲרַנִּי.
 חֲנַנּוּ וְעֲנַנּוּ וְזַכְּנוּ לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת תָּמִיד, וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה

לְשׁוֹב לְאֶרְצֵנוּ בְּקֶרֶב, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר, תְּבוֹאֵי תְשׁוּרֵי מְרֹאֵשׁ אֲמָנָה.
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

לְפִוּרִים

רְבוּז כָּל הָעוֹלָמִים, אֲדוּן כָּל, אֲשֶׁר גְּלִית אֱלֹהוּתְךָ וְאֲדַנּוּתְךָ
בְּעוֹלָם עַל יְדֵי אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרְהֵם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְעַל יָדָם נִתְגַּדְּלָתְךָ
וְנִתְקַדְּשָׁתְךָ מִדּוֹר לְדוֹר, עַד אֲשֶׁר זְכִינוּ לְקַבֵּל תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה
עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאְךָ נֶאֱמָן בִּיתְךָ. וְאֵז רָאוּ כָּל הָעַמִּים וְכָל הַגּוֹיִם
אֵת גְּדֻלָּתְךָ וְגִבּוֹרוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר הִרְבִּיתָ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ נִסִּים נִפְלְאִים
וְנִוְרָאִים בִּיציאת מצרים וקריעת ים סוף וּמִלְחַמַת עַמְלֵק, עַד
אֲשֶׁר נִתְגַּלָּה אֱלֹהוּתְךָ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, וְרָאוּ רַחוּקִים אֵת גִּבּוֹרוֹתֶיךָ,
עַד שֶׁבָּא יִתְרוֹ וְנִתְנַזֵּר, וְאָמַר עִתָּה יְדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְהוָה מִכָּל
הָאֱלֹהִים. וְאֵז נִתְעַלָּה וְנִתְגַּדְּלָה וְנִתְקַדְּשׁ שְׁמֶךָ לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. כִּי
זֶה עָקֵר גְּדֻלָּתְךָ וְרוֹמְמוֹתֶיךָ, כְּשֶׁהִרְחוּקִים מִמֶּךָ מְאֹד מְכִירִים אֵת
אֱלֹהוּתְךָ וְאֲדַנּוּתְךָ, כִּי אֵז נִתְגַּדְּלָה וְנִתְקַדְּשׁ וְנִתְעַלָּה שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח לְעַד. עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי לְהַפִּיל תַּחֲנֻנָּתִי לְפָנֶיךָ, מִקְצֵה הָאָרֶץ אֵלֶיךָ אֲקָרָא. שֶׁתִּרְחַם
עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עַל מְרוּחֶךָ וּמְגוֹרֶשׁ כְּמוֹנֵי, וְתִקְרַב אוֹתִי
בְּרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים, וְתֹאמַר לְצָרוֹתַי דֵּי. וְתִתְחִיל מֵעַתָּה
לְקַרְבָּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, כִּי זֶה עָקֵר גְּדֻלָּתְךָ כְּשֶׁהִמְרַחֲקִים בְּיוֹתֵר
מִתְקַרְבִּים לַעֲבוֹדָתְךָ בְּאֵמֶת, כְּאֲשֶׁר גְּלִית לָנוּ עַל יְדֵי חֲכָמֶיךָ
הַקְּדוּשִׁים. וְאִם אֲמַנְם אֲנִי רַחוּק מְאֹד מִמֶּךָ בְּתַכְלִית הַרְחִיקוּק, אֵל
תַּעֲשֶׂה עִמִּי כַחֲטָאֵי וְאֵל תְּדַיְנֵנִי כַמִּפְעָלִי, כִּי קָרוֹב אַתָּה לְרַחוּקִים.

לקוטי תפלות

כי הלא ממני דיקא, יתעלה וישתבח ויתגדל שמך יתברך לעד ולנצח נצחים, על ידי שתקרב מרוחק כמוני לשמך הגדול, כי זה עקר גדלתך פשהמרוחקים ביותר מתקרבים אליך באמת:

אנא יהוה, למדני לסדר תפילתי לפניה כראוי בלשון צח ונקי, בלשון רחמים ותחנונים. ותשלח ותזמין לי דבורים פשרים ויפים, ותהיה תפילתי שגורה בפי, באפן שאוכל לרצות ולפנים אותך, שתעורר רחמיך הגנוזים עלי, לקרבני אליך ממקום שנתרחקתי בכמה וכמה מיני הרחקות בלי שיעור וערך. ומכל ההרחקות תקרבני אליך ברחמיך העצומים, ברחמיך הרבים, ברחמיך הגדולים, ברחמים נוראים שיש לך גנוזים באצרותיך, שאין בהם שום אחיזת דין וקטרוג כלל, ברחמים שיש להם כח לקרב אפלו המרוחקים בתכלית הרחוק שאין רחוק יותר מהם. ועשה למענך ולא למעננו, עשה למענך והושיענו, קרבנו אליך, אמצנו בעבודתך, חזקנו ביראתך, אחוז בדינו והוצא אותנו מכל התאוות רעות ומכל המדות רעות הקשורים בגופנו, המרחיקים אותנו ממך בכל עת. כי אתה לבד ידעת, את גודל הרחמנות שיש עלינו, ועל נפשנו ורוחנו ונשמותינו, אשר נשמתינו ירדה מרום גבהי מרומים, מחיק אביה שבשמים, ובאתה בזה העולם בגוף עכור בזה, בגוף מגשם בזה. אוי לבן שגלה מעל שלחן אביו. וכוונתך הקדושה היתה למובתינו, כדי שיהיה לנו נסיון ובהירה בעולם השפל הזה, למען נכופ ונשבר ונכניע נשמות גופנו, ותאוות לבנו, למען נזכה להכיר אותך בעולם השפל הזה דיקא הרחוק מקדשתך בתכלית הרחוק. אבל מה נעשה אבינו

שְׁבַשְׁמִים, כִּי לֹא יִכְוֹלְנוּ לְקַבֵּל מִזְבַּחַךְ הַגְּדוּלָּה, וְלֹא חֲסָנוּ עַל
 נַפְשֵׁנוּ, וְלֹא נִתְגַּבְּרְנוּ לְהִכְנִיעַ תְּאוּתֵינוּ. צְרַפְתָּנוּ בֵּל תִּמְצָא. וּבְכֹר
 כְּלִינוּ שְׁיִנֵּנוּ לְהַכֵּל וְלָרִיק, עַל יְדֵי תְּאוּת גּוֹפְנוּ הַקְּשׁוּרִים וְצָרוּרִים
 בָּנוּ מִנְעוּרֵנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּבְכֹל יוֹם אָנוּ מְצַפִּים וּמַחְכִּים לְנֶאֱלֵת
 הַנֶּפֶשׁ בְּאֵמֶת, וְתֵהִי תוֹחֵלְתֵנוּ נְכוֹבָה. וּבְכֹל יוֹם וְיוֹם יִצְרָנוּ מִתְגַּבֵּר
 עָלֵינוּ בְּיוֹתֵר, וְאִין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים.
 חֲמַל עָלֵינוּ בְּחַמְלַתְךָ, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, חֲסֵד חֲנֻם עֲשֵׂה עִמָּנוּ.
 בְּרַחֵם אָב עַל בְּנִים רַחֵם עָלֵינוּ. עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ, עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ,
 עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ, וְעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחַקּוֹתֶיךָ גִּלְדָּה וְאֶת מִשְׁפָּטֶיךָ
 נִשְׁמֹר, וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

אָנָּה יְהוָה מְלִטָּה נַפְשִׁי, מִכָּל הַתְּאוּת וּמִכָּל הַמַּדוּת רְעוּת
 הַקְּשׁוּרִים בְּגוֹפֵי עַדְיִן, הֵן הַתְּאוּת וְהַמַּדוּת רְעוּת שֵׁישׁ בִּי מִצַּד
 הַהוֹלָדָה, כִּי בְּעוֹן חוֹלְלָתִי וּבַחֲטָא יַחְמַתְנִי אִמִּי, וְהֵן הַתְּאוּת
 וְהַמַּדוּת רְעוּת שְׁמִשְׁכַּתִּי עָלִי בְּעַצְמִי, מַחְמַת שְׁלֵא הֵייתִי מִתְגַּבֵּר
 וּמִתְחַזֵּק לְהִכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַתְּאוּת רְעוּת וּמַדוּת רְעוּת.
 מִכֵּלָם תִּצִּיל אוֹתִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְתִזְכְּנִי
 מַעֲתָה וְתִתֵּן לִי חֶכְמָה וְשִׁבְלֵי וְעֲצוֹת דְּקַדְשָׁה, וְכַח וּגְבוּרָה מֵאֵתְךָ,
 בְּאִפֶּן שְׂאֵזְבָה לְמַלֵּט נַפְשִׁי מִנֵּי שַׁחַת, לְמִשׁוֹךְ אֶת עַצְמִי וּלְהִרְחִיק
 אֶת עַצְמִי מִכָּל הַתְּאוּת וּמִכָּל הַמַּדוּת רְעוּת, עַד שְׂאֵזְבָה לְגַרֵּשׁ
 וּלְבַטֵּל מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי תְּאוּת וּמַדוּת רְעוּת, עַד שִׁיְהִיָּה גּוֹפִי יָד וְצַח
 וְנָקִי מִכָּל מִינֵי תְּאוּת וּמִכָּל מִינֵי מַדוּת רְעוּת, וְאֵזְבָה לְהִיּוֹת קְדוֹשׁ
 וְטָהוֹר בְּאֵמֶת בְּרָאוּי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל:

וְזִכְנִי שְׂאוּכַל לְתַקֵּן בְּחַיִּי אֶת כָּל מִינֵי קַלְקוּלִים וּפְגָמִים שְׁפָגַמְתִּי

לקוטי תפלות

עד הנה, מנעורי עד היום הזה. ואזכה ברחמיך להעביר ולבטל מנפשי, את כל מיני הרפות ובזיונות שהטלתי בנפשי על ידי הטאי ועונותי ופשעי המרבים. אתה ידעת הרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צררי. הרפה שברה לבי ואנושה ואקוה לנוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי. העבר הרפתי אשר יגרתני כי משפטיך טובים. תיקר נא נפשי בעיניך, וגוללו רחמיך על מדותיך. הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך. כי מה בצע בדמי בךרדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך. קומה יהוה חלצה נפשי מכל מיני הרפות ובזיונות, מכל מיני תאוות ומדות רעות, מכל מיני פגמים וקלקולים. וסלח ומחול לי על כל מה שפגמתי עד הנה, ואסוף את הרפתי, ותשליך במצולות ים כל הטאתי, במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם. ועזור לי מעתה לנקות ולטהר נפשי וגופי מכל מיני תאוות ומדות רעות, באפן שאזכה מעתה להיות קדוש וטהור באמת בראונך הטוב. ועזרני שאזכה להחזיר אחרים בתשובה. כי אתה לבד ידעת גדל הרחמנות שיש על הרחוקים משמך, הכלואים במאסר התאוות הלכודים ברשתי ההבלים. זכני שאוכל לדבר על לבם דברים המתישבין על הלב, דבורים אמתיים דבורים קדושים, ויכנסו דברי באזניהם, ויתעורר ללבם באמת, באפן שישבו אליך באמת. ויקים מקרא שכתוב, יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה:

וזכני ברחמיך הרבים, לשבר ולסלק מעלי את מדת הנאוה, ולא יהיה בלבי שום גאות ונבחות בעולם כלל. אנא יהוה,

מלא רחמים. אתה ידעת את שפלותנו ודלותנו ועניותנו בעת הזאת, על ידי הטאינו ועונותינו ופשעינו המרבים, אשר על ידם נתרחקנו ממך מאד, ואין לנו שום צד זכות לפעול בקשתינו על ידו, כי אם במתנת חנם לגמרי, כי דרכך להטיב לבריותיך, ואתה מרחם על כל מעשיך ברחמים רבים ובמתנת חנם. על כן מלא רחמים, תרחם עלינו לבל יעלה בדעתנו חס ושלום שום מחשבת חוץ לטעות חס ושלום, ולא יכנס בלבי שום גדנוד גאות ונבחות ופניות בעולם כלל, לבל תאבד תקותי לגמרי חס ושלום, כי מעט הטוב שיש בנו הכל מאתך, כי ממך הכל ומידך נתנו לך. וגם זה המעט דמעט טוב מערכב בפסולת הרבה מאד, עד שגם מעט הטוב צריך תקונים גדולים רבים ברחמיך הרבים, שיוכל להתברר ולעלות לפניך, ואיך יוכל מגשם ומרוחק בזה, לזכות על ידי מעט טוב פחות מטפה מן הים, ואין לי שום משען ומשענה כי אם על רחמיך הרבים. ואם חס ושלום נכנס בלבי חליקה הטעות של צד נבחות וגאות, אז אבדתי בעניי חס ושלום, כי במה יזכה גער מנוער מכל טוב כמוני. יהוה אלהים, דעתי קצרה לבאר ולפרש שיחתי לפניך, חוס וחמל עלי ותצילני מגאות ונבחות, כי באמת שפול ונבזה כמוני, לא היה צריך להתפלל כלל להנצל מגאות, כי איך יעלה על דעת נבזה ונמאס ומלא פגמים מכף רגל ועד ראש, שיכנס בלבו שטות ושגעון הזה, שיעלה על דעתו שום גדנוד גאות. ואלמלא לא הייתי פוגם נגדך כל ימי אלא פגם אחד לבד קל שפלקים, גם כן לא היה לי יכולת עוד להרים ראש, להתגאות על שום ברירה קלה שבעולם, לפי עוצם

לקוטי תפלות

גְּדַלְתָּךְ וְרוֹמְמוֹתֶךָ, וְלִפֵּי עוֹצֵם רַבּוּי הַטּוֹבוֹת הַגְּדוֹלוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת, אֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה. אֲשֶׁר לִפֵּי הַתְּנוּצָצוֹת רוֹמְמוֹתֶךָ וְגְדַלְתָּךְ אִפְלוּ בְּדָבָר קָל בְּעֵלְמָא, כְּשֵׁאִין אָנוּ זוֹכִים חֵם וְשָׁלוֹם לַעֲשׂוֹת אִיזָה דָּבָר כְּרָאוּי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּאַמַּת, שׁוֹב אֵין אָנוּ יוֹכִלִים לְהֵרִים פְּנֵינוּ כָּלֵל לְפָנֶיךָ, וּבּוֹדְאֵי לֹא הִיִּיתִי צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ כָּלֵל עַל בְּטוֹל הַגָּאוֹת:

אֵךְ הֲלֹא אַתָּה יְדַעְתָּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי בְּשָׂר וָדָם אֲנַחְנוּ, וְדַעַתְנוּ מְעַרְבָב וּמְבַלְבֵּל מְאֹד בְּכַמָּה מִיְּנֵי שְׂטוּתִים וְשִׁנְעוֹן, עַד שְׂאוּרְבִים עָלֵינוּ גַם בְּמַחְשָׁבוֹת שְׂטוּת שֶׁל פְּנִיּוֹת וּנְבָהוֹת. כֹּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ, וּמְכַל צַד אֲוֵרְבִים עָלֵינוּ בְּכָל עֵת וּמִצְדֵי צְדָדִים, עַד שֵׁאִינִי יוֹכֵל לְפָתוּחַ פִּי לְדַבֵּר אִיזָה דְבוּר הַגּוֹן לְפָנֶיךָ בְּאַמַּת כְּרָאוּי. וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת, לְהִיכֵן אָנוּם לְהִיכֵן אֶפְנֶה, מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי, צַר לִי מְאֹד, גַּם כִּי אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ שְׂתֵם תְּפִלְתִּי. מַחְמַת רַבּוּי הַמַּחְשָׁבוֹת וְרוֹת וְהַפְּנִיּוֹת הַמְתַּנְבְּרִים לְבַלְבֵּל אֶת תְּפִלְתִּי חֵם וְשָׁלוֹם. מַה אֹמֵר מַה אֲדַבֵּר מַה אֲצַטְדֵּק, הָאֱלֹהִים מְצַא אֶת עֹנִי, עֲשֵׂה עִמִּי מַה שֶׁתִּרְצֶה, הַנְּנִי בְיָדְךָ כַּחוֹמֵר בְּיַד הַיּוֹצֵר. רַחֵם רַחֵם, הַצֵּל הַצֵּל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה. הַצֵּל לְקוֹחִים לְמוֹת וּמְטִים לְהַרְגַּ תַּחֲשׂוֹךְ וְתַצִּיל וְתַמְלֵט בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים, מִמּוֹת לְחַיִּים מִיְּגוֹן לְשִׁמְחָה מֵאֶפְלָה לְאוֹר גְּדוֹל. רַחֵם עָלֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁיַגֵּן עָלַי זְכוֹת וְכַח צְדִיקֵי אַמַּת, וְאַזְכֶּה עַל יָדֶם לְשִׁבֵר וּלְבַטֵּל מֵעָלַי לְגַמְרֵי מַדַּת הַגָּאוֹת עַד שֵׁאֲזַכֶּה לְהַרְגִּישׁ שְׁפִלוּתִי בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר בְּאַמַּת לְאַמַּתוֹ, וְלֹא יִכְנַס בְּלִבִּי וְדַעַתִּי שׁוֹם צַד מַחְשָׁבָה שֶׁל גָּאוֹת וּנְבָהוֹת בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְאַזְכֶּה לַעֲנוּהַ

אמתית, ולאמונה שלמה באמת. וזכני לבטל ולשבר כל מיני כפירות וקשיות ובלבולים ועקמימות שבלב, שלא יעלה בלבי ובלב כל עמך ישראל לעולם, ותעורני להתקשר באמת עם רוח הקדש של צדיקי אמת, ואזכה לשאוב ולהמשיך לתוך לבי את רוח הקדש של צדיקי אמת, ועל ידי זה אזכה ליושר ללב באמת, שיהיה לבי נכון עם יהוה תמיד באמת ובאמונה שלמה ובענוה אמתית. ואזכה ברחמיך שיהיה נמשך הרוח הקדש הזה לתוך ידי ורגלי, עד שאזכה לתקן פנים הידים והרגלים, לגלות ולהאיר הארת הידים והרגלים, עד שיתעורר לבי בשמחה גדולה לשמך הגדול באמת, עד שתתפשט השמחה הקדושה לתוך ידי ורגלי עד שאזכה להמחאת כף ורקודין דקדשה, באפן שגזכה להמתיק דינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, על ידי מחאת כף ורקודין דקדשה, ואזכה ברחמיך לנשא ולהרים ולהעלות את ידי ורגלי לנקותם מכל פנים. רבנו של עולם, חזק ידים רפות וברכים כושלות תאמין. ותרחם עלי ותטהר ותקדש את ידי ורגלי, ותאמר לאסורים צאו, ואל תתן למוט רגלי, ותוציא את רגלי ממאסר, ורגלים אשר ירדו למות, תוציאם לבטח מהרה ברחמיך הרבים, ממות לחיים. ויקים בי מקרא שכתוב, רגלי עמדה במישור. וידים פגומים המלכלכים בכמה מיני לכלוכים ופגמים רבים מאד, תרחם עליהם לנקותם ולטהרם, ותוציאם מטמאה לטהרה, ותמחול ותסלח לי ברחמיך הרבים, על כל מיני פגמים שפגמתי בידי וברגלי, ותזכה אותי מעתה שיהיו ידי ורגלי קדושים וטהורים מכל מיני פגמים שבעולם. ותהיה

בעזרי שאזכה לעשות מצות רבות בידי וברגלי בכל-עת ובכל שעה, באפן שאזכה להרים את ידי ואת רגלי לשרשם שבקדשה, ותתגלה הארתם הגדולה, ואזכה להמחאת כף ורקודין דקדשה:

לימי הספירה

וזבני ברחמיך הרבים, לקיים מצות ספירת העומר בקדשה ובטהרה, ובלב טוב ובשמחה גדולה, עם כל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלויות בה. ועל ידי זה נזכה להכניע ולשבר ולעקור ולבטל קלפת הזמן עמלק מן העולם. ותעזרני ברחמיך לקיים ולקבל את ימי הפורים בשמחה גדולה, ונזכה שימשך קדשת הארת פורים, קדשת מרדכי ואסתר, עלינו ועל זרענו ועל כל עמך בית ישראל. ונזכה לקיים כל המצות הנוהגות בפורים בקדשה ובטהרה ובלב טוב ובשמחה גדולה. ותתן שמחה בלבנו עד שתתפשט השמחה בידינו ורגלינו, ונזכה אז להמחאת כף ורקודין דקדשה בשמחה גדולה לשמך באמת. ועזרנו ברחמיך הרבים שנקבל על עצמנו מחדש לקיים את כל דברי תורתך באהבה, ונזכה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים, ותאיר עינינו בתורתך. ונזכה ללמוד ולהבין ולהשכיל בנגלה ובנסתר באמת, ותזכנו להשיג נסתרות יהוה בכל פעם, ולא גיעול בכסופא קמך:

לראש-הדש

ותעזרני לחזור בתשובה שלמה לפניך באמת, ולא אצא מן העולם הזה עד שאשוב מעונותי, ואתקן את כל אשר פגמתי נגדך, במחשבה דבור ומעשה. ותהיה בעזרנו שנוזכה להמשיך

עלינו הארת התשובה השלמה משרשה, שהוא ראש חדש, כאשר גלית לנו על ידי צדיקיה האמתיים. ונזכה לקבל ראשי חדשים בקדשה גדולה. ונזכה להמשיך עלינו שרש התשובה בכל שנים עשר ראשי חדשים אשר נתת לעמך ישראל זמן כפרה לכל תולדותם, באפן שנזכה לשוב אליך בתשובה שלמה באמת:

וּזְכַנִּי ברחמיך הרבים, להאמין בצדיקי אמת ונזכה להתקרב אליהם באמת. ותהיה בעזרי שאוכל לעורר רחמים תמיד אצל הצדיקי אמת, שיתפללו עלי ויעתירו בעדי ויעוררו רחמים אצלך לקרבני אליך באמת. וימשיכו עלי ועל זרעי ועל כל עמך בית ישראל כל טוב, וכל מה שחסר לנו הן בגשמיות הן ברוחניות, הכל יתמלא לטובה על ידי תפלות הצדיקים האמתיים שיתפללו עלי ועל כל עמך בית ישראל. כי אתה ידעת, כי אין לנו כח לסדר תפלותינו לפניך בראוי, ודברנו מגמגם מאד, ולשונונו מלא פגם. על כן אין לנו שום סמיכה ותקנה, כי אם על תפלת הצדיקים האמתיים. הן הצדיקים האמתיים אשר הם בחיים חיותם לארץ ימים ושנים, הן הצדיקים אמתיים שזכני עפר, עליהם לבד תמכתי יתדותי, עליהם לבד אשים תקותי, עליהם אשען. ובכותם וכחם הגדול באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, חוס וחמל עלינו, שנינו תפלתם בעדנו שנזכה על ידי תפלתם להתקרב אליך באמת. ונזכה לסור מרע באמת ולעשות הטוב בעיניך תמיד, מעתה ועד עולם, אמן סלה:

== יא ==

אָנָּה השם הנכבד והנורא, מלך הכבוד, אשר בראת כל העולם

כלו בשביל כבודך ותכרף כמו שכתוב, כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו ויצרתיו אף עשיתיו. ובכן תעזרני ברחמיך הרבים, שאזכה שיתגדל וישתבח ויתעלה כבודך על ידי. ותהיה בעזרי שאוכל לבטל עצמי לגמרי ולמעט בכבודי, שיהיה כבודי לאין ואפס, ולא אשגיח על כבוד עצמי כלל, רק להרבות כבוד המקום, ויהיו כל עסקי ועשיתי ומחשבתי ורצוני כלם, רק בשביל כבודך הגדול ותכרף. ותעזרני ברחמיך הרבים לשבר ולסלק מעלי מדת הנאווה, שאזכה שלא יעלה בלבי שום צד ונדנדוד גאות בעולם, ואזכה לענוה באמת. ותתן לי שכל וחכמה אמתית מאתך באופן שאוכל להפיק דרכי הענוה, ואנצל מענוה פסולה, מענוה שהיא בשביל כבוד, שזאת הענוה היא תכלית הגדלות, שלא תהיה בונתי חס ושלום להיות עניו כדי להתכבד ולהתיקר על ידי זה, רק תזכני ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים האמתיים שאזכה לתכלית הענוה באמת לאמתו:

אנא יהוה, מלא רחמים רבים, הרחמן באמת. יעזרני רחמיך וחסדיך, על נבזה וחדל אישים כמוני, שאזכה להרגיש שפלותי באמת, ואל יגרמו עונותי לדחות אותי חס ושלום, לבלבל את דעתי ומחשבתי במחשבות של שטות שהם המחשבות של פניות ונבזהות. רחם עלי למענה, והצילני ברחמיך הרבים משום צד גאות ונבזהות בעולם כלל. כי באמת ידעתי כי איני ראוי וכדאי להתקרב אליך, כי פגמתי בכבודך מאד כאשר אתה ידעת יהוה אלהי. אף נשענתי על רחמיך הרבים, שתהיה בעזרי ותשתדל בהצלאתי. על בן עזרני יהוה אלהי, שלא יתבלבל דעתי

בשום צד פְּנִיּוֹת וְנֹאוֹת כָּלֵל. וּתְרַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְלֹא
 תִּנְיַחֲנִי לַתְּעוֹת בְּדַרְכֵיכִים נְבוֹכִים חֵם וְשָׁלוֹם. וְתַעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ אֶת
 אֲשֶׁר בְּחֻקֶיךָ אֱלֹהִי, וְאֶת מִשְׁפָּטֶיךָ אֲשֶׁמּוֹר בְּאַמַּת, בְּתַכְלִית הָעֲנוּה
 בְּאַמַּת לְאַמְתּוֹ. וְתַעֲרַנִּי שְׂאֵפְלוּ בְּשַׁעַה שְׁתִּזְכַּנִּי לַעֲשׂוֹת טוֹב שְׁלֹא
 אֲדַע מַעֲצָמִי כָּלֵל לְעוֹלָם:

אָנָּה יְהוָה, רַחֲמֵן הָאֵמֶת, מָלֵא רַחֲמִים, חִמַּל עַל מַעֲשֵׂיךָ, וְתַפְתַּח
 פִּי וְלִבִּי שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ. וְאַזְכֶּה לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ
 הָאֵמֶתִיִּים עָלַי, שְׁתַּרְחֵם עָלַי מַעֲתָה, וְתַעֲזֹר לִי שְׂאִזְכֶּה לְקַדֵּשׁ
 וּלְטַהֵר עַצְמִי בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית, וְאַנְצֵל מַעֲתָה מִכָּל מִינֵי פְּגָם הַבְּרִית
 שְׂבַעְעוֹלָם, הַעֲבַר עֵינַי מֵרְאוֹת שְׂוֵא בְּדַרְכֶיךָ חֵינִי. וְכָל מַה שְׂפָגַמְתִּי
 עַד עַתָּה בְּבְרִית קִדְשֵׁךָ, עַל הַכֹּל תִּמְחֹל וְתִסְלַח לִי מוֹחֵל וְסוֹלַח
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֻסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים. הֵן מַה שְׂפָגַמְתִּי בְּמַחֲשָׁבָה אוֹ
 בְּדַבּוּר אוֹ בְּמַעֲשֶׂה, הֵן מַה שְׂפָגַמְתִּי בְּרֵאִית הָעֵינַי וּבְשִׁמְיעַת הָאָזְנוֹ
 וּבַחוּשׁ הָרֵיחַ, בֵּין בְּשׁוֹנֵג בֵּין בְּמִזִּיד בֵּין בְּאוֹנֵם בֵּין בְּרָצוֹן, וְכָל
 מִינֵי פְּגָמִים שְׂפָגַמְתִּי בְּפָגַם הַבְּרִית, עַל הַכֹּל תִּמְחֹל וְתִסְלַח לִי
 חֲנוּן הַמְּרַבֶּה לְסִלּוֹת. לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסִלְחָתְךָ לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא.
 וּתְרַחֵם עָלַי, וְתִשָּׁבֵר וְתִמְגַּר וְתִכְנִיעַ וְתִבְטַל אֶת כָּל מִינֵי קִשְׁרִים
 וְעִבְתוֹת וְשִׁלְשֵׁלַת דְּסִטְרָא אַחֲרָא שְׂנַקְשָׁרוּ וְנִגְדְּלוּ עַל יְדֵי עוֹנוֹתַי
 הַמְּרַבִּים, אֲשֶׁר חֵם מִתְנַבְּרִים עָלַי בְּכָל עַתָּה, וְרוֹצִים לְמַשְׁכֵּנִי חֵם
 וְשָׁלוֹם מִפְּגָם לְפָגַם, וְאִין מְנִיחִים אוֹתִי לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר עַצְמִי בְּאַמַּת
 בְּרָאוּי, וּמַחֲמַת זֶה אֲנִי רְחוּק מִקְדְּשַׁת הַבְּרִית בְּאַמַּת, בְּרָאוּי לְאִישׁ
 יִשְׂרָאֵלִי לְזַרַע אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחֵרְתָהּ. רְבוּנוּ שָׁל
 עוֹלָם אֲתָהּ יְדַעְתָּ אֶת לִבִּבִי, חוּם וְחִמַּל עָלַי. וְתַפְסוּךָ וְתַקְרַע

ותשבר ותבטל את כל הקשרים והשלישלת דסטרא אחרא, עד
 שלא יהיה להם שום כח להתגבר עלי כָּלֵל. ותבטלם בבטול גמור
 שלא ישאר מהם שום זכר ורשימה בעולם כָּלֵל, רק כל העונות
 יתהפכו לזכויות. ואם אמנם לא זכיתי עדין לתשובה זו, כי עדין
 לא התחלתי לעשות תשובה באמת כָּלֵל, אף על פי כן, תתן לי
 במתנת חנם ונדבת חסד. ותרחם עלי בחסדך הגדול, ותראה
 בעניי ועמלי, אשר הם אורבים עלי בכל עת ובכל שעה, ומענים
 את נפשי ורוחי ונשמתי בכל מיני ענויים, ורודפים אחרי בכל
 מיני רדיפות שבעולם, ורוצים לגרשני חס ושלום מארץ החיים,
 והם צודים את נפשי לקחתה חס ושלום. ואם אמנם אני בעצמי
 רודף אותי יותר מכלם, כי בודאי הבחירה חפשית, ומי יוכל
 להכריח אותי להטות לדרךם חס ושלום. הנני מודה ומתודה כי
 באמת אני בעצמי החיב, כי אני אדני העון. אבל מה אעשה יהוה
 אלהי, כי מטה ידינו מאד, ואיני יודע לבקש איזה דרך מנוס לנוס
 מהם, ולהתגבר על כל התאוות והרהורים רעים שהם מתגברים
 עלי בכל עת, ואין לי שום תקוה כי אם על רחמיך הרבים וחסדיך
 הגדולים, שתעזור לי ותתן לי כח להתגבר על כל מיני תאוות
 והרהורים רעים, להכניעם ולהשפילם ולשברם ולסלקם מעלי
 ומעל גבולי מעתה ועד עולם, שלא יכנס בדעתי ומחשבתי שום
 צד הרהור בעולם כָּלֵל, רק מוחי ומחשבתי יהיו קדושים וטהורים
 תמיד בתכלית הקדשה בשלמות. ותעזרני ברחמיך הרבים
 שאזכה לקדשה וטהרה, שאזכה לקדש עצמי במתן לי. ואזכה

בְּכֹל פַּעַם לְהוֹסִיף קְדָשָׁה עַל קְדָשָׁה, עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְקְדָשָׁה וּפְרִישוֹת בְּאֵמֶת, עַד שֶׁאֲזַכֶּה שְׂתִיחָד עַל יְדֵי יְחוּדָא עֲלֵאָה וְיְחוּדָא תַתְּאָה:

אָנָּה יְהוָה, עֲזַרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שֶׁלֹּא אֲאָבֵד אֶת עוֹלָמִי חַס וְשְׁלוֹם עַל יְדֵי מְרֻדַת הַפְּרָנְסָה. וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִפָּנִים הַלֵּט מְלֹאכוֹת דְּסִמְרָא אַחְרָא שֶׁהֵם לֵט מְלַקְיוֹת, שֶׁהֵם מְטַרְיִדִים אֶת רוֹב הָעוֹלָם בִּיגִיעוֹת וּמְרֻדוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁר הֵם רְצִים כָּל יְמֵיהֶם אַחַר פְּרָנְסַתָּם בִּיגִיעוֹת וּמְרַחוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד, וְהֵם אוֹכְלֵי לֶחֶם בְּעֶצְבוֹן, בְּזַעַת אָפֶס יֹאכְלוּ לֶחֶם עַד שׁוֹבְכֵם אֶל הָאֲדָמָה, וּמֵאוּמָה לֹא יִשְׁאוּ בְּעַמְלָם, כִּי מְרֻדַת הַפְּרָנְסָה מְבַלְבֶּלֶת אוֹתָם כָּל יְמֵיהֶם, וּמוֹנַעַת אוֹתָם מִלְּזַכּוֹר וְלָשׁוּם אֶל לִבָּם אֶת תַּכְלִיתָם, מַה יַּעֲשׂוּ לְיוֹם פְּקָדֶיךָ:

אָנָּה יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים. רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל חֲבֵרְתָנוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַצִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל זֶה, וְתִזְכֶּה אוֹתָנוּ שֶׁלֹּא נִהְיֶה טְרוּדִים כָּלֵל בְּמְרֻדַת הַפְּרָנְסָה. וְאִפְלוּ בָּעֵת שֶׁאֲנִי מְבַרְחִים לַעֲשׂוֹת אֵיזָה עֶסֶק אוֹ מְשָׂא וּמִתֵּן בְּשִׁבִיל פְּרָנְסָה, תַּעֲזַרְנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שֶׁיְהִיָּה הַכֹּל בְּקְדָשָׁה וּבְטַהֲרָה, בְּאֵמֶת וּבְאִמוּנָה כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּלִי מְרֻדָּא וּבְלִי בְּלִבּוֹל הַדַּעַת כָּלֵל. וְנִדְעֵה וְנִאֲמִין כִּי הַכֹּל מֵאֲתָךְ וְלֹא עַל יְדֵינוּ כָּלֵל, וְכָל עֶסְקָנוּ וְעִשְׂתֵּינוּ בְּמְשָׂא וּבְמִתֵּן וְעֶסְקֵי פְּרָנְסָה, יִהְיֶה הַכֹּל מְזַכֵּךְ וּמְזַקֵּק עַד שֶׁיְהִיוּ מֵאִירִים כָּל הַלֵּט מְלֹאכוֹת וְיִוְכַלְלוּ בְּטַל אוֹרוֹת הַנְּמַשְׁכִּים מִשְׁמַךְ הַגְּדוֹל. וְכָל הַלֵּט מְלֹאכוֹת יִהְיוּ בְּקְדָשָׁה וּבְטַהֲרָה, בְּבַחֲיִנוֹת מְלֹאכֶת הַמְשָׁכָן. וְתִבְרַךְ אֶת מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, וְתִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל עֶסְקֵינוּ וְעִשְׂתֵּינוּ, וְתִזְמִין פְּרָנְסַתָּנוּ קוֹדֵם שֶׁנִּצְטַרְךָ לָהֶם, בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוּם בְּהַתַּר

ולא באסור, מתחת ידך הרחבה והמלאה. ויהי נועם יהוה אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו. ועזרנו יהוה, שנהיה שמחים בחלקנו תמיד, ותהיה תורתנו קבע ומלאכתנו עראי. ואפלו באותה השעה המעוטה שנצטרך לעסוק באיזה עסק או משא ומתן בשביל הכרחיות פרנסתינו, גם אז נהיה רבוקים בך ובתורתך הקדושה, ולא נשכח אותך אפלו רגע קלה:

אנא יהוה, זכני להגיע לכל מה שבקשתי מלפניך, ועזור לי מעתה שאזכה לקדש את עצמי בקדשת הברית. ואזכה לבטל עצמי נגדך באמת, ולא יעלה בלבי ודעתי שום צד גאות ונבחות ופניות בעולם, ואזכה לענוה באמת לאמתו. ותעזרני ותזכני שיתגדל ויתקדש וישתבח כבודך הגדול על ידי. ותזכני לדבורים המאירים בתורה, ויאירו לי דבורי התורה לצאת מפחיתות ושפלות מדרגתי הפחותה ושפלה מאד. ואזכה שיאירו לי דבורי התורה בכל פעם, לכל המקומות שאני צריך לעשות תשובה, באפן שאזכה לעשות תשובת המשקל ממש, על כל חטאי ועונותי ופשעי המרבים, ועל כל הפגמים שפגמתי בכבודך הגדול ויתברך מנעורי עד עתה. ותזכני לתקן הכל בחיי. ותעזרני בכל פעם לעלות מדרגא לדרגא, עד שאזכה לבוא לתבונות התורה לעמקה, ותזכני לידע ולהבין ולהשיג הלכה ומקבלה, רזון ורזון הרזון. יהוה אלהים, נפשי יודעת מאד כמה אני רחוק פעת מכל אלה, עד אשר מסוה הבושה על פני לבקש על כל אלה, כי איך יוכל נבזה ונמאס כמוני לבקש גדולות כאלה. אך על רחמיך הגדולים נשענתי, ועל ענותנותך וטובך תמכתי יתדותי, כי אתה

טוֹב לְכָל וְאִין דְּכָר נִמְנַע מִמֶּךָ. וְאַתָּה עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת עַד
 אִין חֶקֶר בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, וְמִי יֹאמֶר לָךְ מַה תַּעֲשֶׂה. עַל כֵּן
 עֵינֵי לָךְ תְּלוּיּוֹת עַד שֶׁתִּחַנְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְזִכּוֹת לְהַגִּיעַ לְכָל
 מַה שֶׁבִּקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ חֵישׁ קַל מֵהֲרָה, וְאִם לֹא עֲבָשׂוּ אֵימָתִי, כִּי
 כָּבֵר כְּלִיתִי שְׁנוֹתַי בְּהֶבֶל וְרִיק. עֲזֹרְנִי מֵעַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ, שְׂאֵזְבֶּה
 לְהִתְעוֹרֵר מֵהַיּוֹם לְהַמְשִׁיךְ עָלַי קִדְשָׁה וְטְהָרָה בְּאַמֶּת, עַד שְׂאֵזְבֶּה
 לְהַגִּיעַ לְכָל מַה שֶׁבִּקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ, עֲשֵׂה
 לְמַעַן כְּבוֹדֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתֶךָ, כִּי שְׂמֶךָ
 וּכְבוֹדֶךָ עָלֵינוּ נִקְרָא, וּכְבֹר הַבְּטַחְתָּנוּ שְׁלֹא תִתֵּן כְּבוֹדֶךָ לְאַחֵר,
 כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא אֶתֵּן וְתַהֲלִיתִי
 לְפָסִילִים. עֲזֹרְנוּ יְהוָה, שְׂיִתְגַּדֵּל כְּבוֹדֶךָ עַל יַדֵּינוּ, וּכְבוֹדֶךָ וַיִּמְלֵא כָּל
 הָאָרֶץ, תֵּאִיר אֶרֶץ מִכְּבוֹדֶךָ, יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה
 בְּמַעֲשָׂיו. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ.
 וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

== יב ==

בַּפּוֹה נִקְדָּם יְהוָה, כַּעַל כָּל אֲשֶׁר נִמְלְנוּ בְּרַחֲמָיו וְרוֹב חֲסָדָיו, אֲשֶׁר
 נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נִטַּע בְּתוֹכֵנוּ. וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֲשֶׁר חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עָלֵינוּ, יְהִמוּ מֵעִידָה עָלֵינוּ. וּכְשֵׁם
 שֶׁחֲמַלְתָּ עָלֵינוּ, וְנָתַתָּ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה,
 חֲמֻדָּה גְּנוּזָה, שֶׁעֲשׂוּעַ יוֹם יוֹם. כֵּן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִחַנְּנֵנוּ
 בְּחֲסָדֶיךָ הַגְּדוּלִים, וְתַהֲיֶה בְּעֲזֹרְנוּ שְׂנֹזְבֶּה כְּלָנוּ לְלִמּוּד וְלַעֲסַק
 בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׂמְחַת תְּמִיד, וְנִהְפֹךְ פְּנֵינוּ מִהַבְּלִי הַעוֹלָם הַזֶּה
 לְגִמְרֵי, כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה תַּהֲיֶה חֲפֻצָּנוּ, וּבְתוֹרַתְךָ נִהְיֶה יוֹמָם

לְקוּמֵי יב תְּפִלוֹת

וְלִילָה. וְכָל לַמּוֹדֵנוּ יִהְיֶה בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ, וְכָל כְּוִנָּתָנוּ תִּהְיֶה רַק בְּשִׁבְלֵי שְׂמֶךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּאַמֶּת, לַעֲשׂוֹת נְחֵת רוּחַ לְפָנֶיךָ בְּלַמּוֹדֵנוּ. וְנִזְכָּה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה. וְתַעֲזָרְנוּ שְׂיֵאִיר לָנוּ אוֹר הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁנִזְכָּה לְלַמֵּד וּלְהַגִּיד בָּהּ, לְהוֹצִיאֵנוּ מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה, לְהַחְזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָרוּנָם לְבָרְכָהּ, הַמְּאֹר שָׁבָה מִחֲזִיר לַמוֹטָב:

אָנָּה יְהוָה, עֲזָרְנוּ שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה אֲצִילָנוּ מִלַּמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה סֵם חַיִּים, שְׁנִזְכָּה עַל יְדֵי לַמּוֹדֵנוּ לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, וּלְחַדֵּשׁ כְּנֶשֶׁר נַעֲזָרְנוּ, לְחַדֵּשׁ יְמֵינוּ שְׁעָבְרוּ בְּחֹשֶׁךְ גְּדוֹל. וְזָכוּת וְכַח הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה יִגַּן עָלֵינוּ, לְהַצִּילָנוּ מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי הַטָּאִים וְעֹנּוֹת וּפְשָׁעִים, וּמִכָּל מִינֵי פְגָמִים שְׁפָעוּלָם. בֵּין בְּעַת שְׁנַעֲסוֹךְ בָּהּ, וּבֵין בְּעַת שְׂאָנוּ מִכְּרָחִים שְׁלֵא לַעֲסֹךְ בָּהּ, תְּמִיד יִגַּן עָלֵינוּ זָכוּת וְכַח הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, לְהַצִּילָנוּ מִכָּל מִינֵי הַטָּאִים וּפְגָמִים שְׁפָעוּלָם. כְּמוֹ שְׁהוֹדַעְתָּ לָנוּ עַל יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים שְׂאֵמְרוּ, אוֹרֵיתָא מְגִינָה וּמַצִּילָה בֵּין בְּעֵדְנָא דְעָסִיק בָּהּ וּבֵין בְּעֵדְנָא דְלֵא עָסִיק בָּהּ. וְנִזְכָּה שְׂיִמְשֶׁךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁהּ וּטְהֲרָה עַל יְדֵי לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁנִזְכָּה מֵעַתָּה לְקִדְשׁ וּלְטַהַר עֲצָמָנוּ בְּקִדְשָׁהּ גְּדוֹלָה כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

אָנָּה יְהוָה, רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, חֲמַל עָלַי וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַת הַזֹּאת, אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ מְאֹד בְּאֵין עֹזֵר וְסוּמֶךְ, וְרָאָה כִּי אֲזִילַת יָד וְאָפֶס עֲצוֹר וְעֹזֵב. וְאֵין לָנוּ שׁוּם חַיּוֹת וּמְשִׁיבַת נֶפֶשׁ לְהַחְיֹת נַפְשׁוֹתֵינוּ הָאֲמֻלְלוֹת מְאֹד, כִּי אִם עַל יְדֵי לַמּוֹד תּוֹרָתְךָ

הקדושה והטהורה והתמימה, המאירת עינים ומשיבת נפש. כאשר הבטחת לנו בתורתך הקדושה אשר גם באחרית הימים האלה, בתוקף ההסתרה שבתוך הסתרה, גם אז לא תשכח התורה מפינו ומפי זרענו, כמו שכתוב, ואנכי הסתר אסתיר פני מהם וכו' וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו. והנה עתה בעונותינו הרבים, כבר נתקיים בנו, ואנכי הסתר אסתיר. כי נסתרת ממנו מאד מאד בהסתרה שבתוך הסתרה באלפים ורבבות הסתרות, כאשר אתה ידעת יהוה אלהינו. ובכן יעזרנו רחמיך וחסדיך העצומים עלינו ואל תוסיף להסתיר פניך עוד ממנו, פנה אלינו ורחמיך עלינו והאר פניך בנו. וקיים לנו הבטחתך הקדושה שהבטחת לנו, וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו. ועזרנו ברחמיך שנוזבה ללמד ולהגות ולהתמיד בתורתך הקדושה יומם ולילה בקדושה ובטהרה, אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו, ולא תשכח התורה מפינו ומפי זרענו לעולם. ויקים מקרא שכתוב, ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיה לא ימוש מפיה ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם. ונוזבה על ידי למוד התורה הקדושה לשוב אליך באמת, ולחזור בתשובה שלמה לפניך על כל חטאינו ועונותינו ופשעינו המרבים. ונוזבה מעתה לקיים את כל דברי תורתך באהבה. ותעזר רחמיך עלינו, ותשפיע עלינו קדשתך. ותזכנו שגלמוד בקדושה גדולה תורתך הקדושה תורה שבכתב ותורה שבעל פה, עד שנוזבה בעת הלמוד לקשר רוחנו עם רוח הצדיק שחדש זאת התורה וההלכה שאנו לומדים אותה,

עד שְׁנֹכַח לְבַחֲיַנַּת נְשִׁיָּקִין דְּקַדְשָׁה לְאַדְבָּקָא רִיחָנוּ בְרוּחַ הַצְּדִיק. וְיִהְיֶה דוֹמָה כְּאֵלוֹ אֲנוּ מְנַשְׁקִין עֲצָמֵנוּ עִם הַצְּדִיק וְהַתְנָא שְׁחַדֵּשׁ הַתּוֹרָה הַזֹּאת. וְנֹכַח שְׂיִהְיֶה לְמוֹדֵנוּ לְנַחַת רוּחַ הַצְּדִיק וְהַתְנָא שְׁחַדֵּשׁ זֹאת הַתּוֹרָה וְהַהֲלָכָה שְׂאֲנוּ לּוֹמְדִים אוֹתָהּ, וְנִגְרוּם תַּעֲנוּג גָּדוֹל לְהַתְנָא וְהַצְּדִיק הַזֶּה, שְׂיִהְיֶה שְׁפָתוֹתָיו דּוֹכְבוֹת בְּקָבֵר, עַל יְדֵי לְמוֹדֵנוּ בְּקַדְשָׁה גְדוֹלָה אֶת דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים. וְנֹכַח לְאַקְמָא שְׂכִינְתָא מַעְפָּרָא, לְהַעֲלוֹת הַשְּׂכִינָה מֵהַגְּלוּת עַל יְדֵי לְמוֹדֵנוּ בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה:

אַנָּא יְהוָה מְלֵא רַחֲמִים, חֲמַל עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ הָאֲמֻלָּה, וְהַצֵּל אוֹתִי וְאֶת זְרַעִי וְאֶת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַבְדִּילֵנוּ מִן הַתּוֹעִים מִדְּרָךְ הָאֲמָת. וְתַצִּיל אוֹתֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁלֵא יִהְיֶה נַעֲשָׂה אֲעֲלֵנוּ חֵם וְשְׁלוֹם מִלְּמוֹד הַתּוֹרָה סֵם מוֹת, חֵם וְשְׁלוֹם. שְׁלֵא יִהְיֶה נִכְנָס בְּלִבְנוּ חֵם וְשְׁלוֹם שׁוּם צַד הַתַּנְגְּדוֹת עַל צְדִיקֵי אֲמַת עַל יְדֵי לְמוֹדֵנוּ, וְלֵא יִהְיֶה לְמוֹדֵנוּ לְהַתְיַהֵר וּלְקַנְטֵר חֵם וְשְׁלוֹם, וּבַפְּרָט בְּעַת לְמוֹדֵנוּ בַּתּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה בְּנִמְרָא וְתוֹסְפוֹת וּפּוֹסְקִים. אַנָּא יְהוָה, תַּצִּיל וְתַמְלֵט אוֹתֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁלֵא יִכְנָס בְּלִבְנוּ שׁוּם צַד גְּאוֹת וְנִבְהוֹת בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְלֵא יִכְנָס בְּלִבְנוּ שׁוּם צַד עֲרַמְיִמִּיּוֹת כָּלֵל. וְלֵא יִהְיֶה בְּלִבְנוּ שׁוּם הַרְהוּרִים וְקִשְׁיוֹת עַל צְדִיקֵי הַדּוֹר הָאֲמַתִּיִּים. וּמְכַל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן שְׁלֵא יֵצֵא עִתְק מִפִּינוּ חֵם וְשְׁלוֹם, לְדַבֵּר עֲלֵיהֶם שׁוּם דְּבוּר בְּגִנְדַּר כְּבוֹדֵם חֲלִילָה. רַק אֲדַרְבָּא תּוֹכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל יְדֵי לְמוֹדֵנוּ, לְהַתְקַשֵּׁר וּלְהַתְקַרֵּב לְצְדִיקֵי אֲמַת לְהוֹיֹת נִכְנַע אֲעֲלֵם, וְלְהֶאֱמִין בָּם וּלְהַתְבַּטֵּל אֲלֵיהֶם, וּלְהַתְאָבֵק בְּעַפְרֵ רַגְלֵיהֶם, וּלְשִׁתּוֹת בְּצִמָּא אֶת דְּבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַצְּדִיקֵי אֲמַת

כָּל יְמֵי חַיֵּי, אָנִי וְזַרְעִי וְזַרְעֵי וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם, וְתִזְכְּנוּ לְהַתְקַשֵּׁר וּלְהַתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֲמַת הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה
 מְאֹד, אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם כַּחַּלְעוֹת וּלְהַפְּוֹד כָּל הַדְּבוּרִים וְהַצְּרוּפִים
 רְעִים שְׂמֻדְבָּרִים עַל הַצַּדִּיקֵי אֲמַת לְהַפְּכֶם אֶל הַקְּדוּשָׁה, וְלַעֲשׂוֹת
 מִהַדְּבוּרִים רְעִים שְׂלָהֶם צְרוּפֵי הַלְכוֹת, אֲשֶׁר מִשָּׁם נִשְׁתַּלְּשְׁלוּ
 אֵלֵינוּ הַדְּבוּרִים רְעִים שֶׁל הַמַּתְנַגְּדִים אֶל הָאֲמַת, אֲשֶׁר הִפְכוּ דְבָרֵי
 אֱלֹהִים חַיִּים וְנַעֲשֶׂה לָהֶם פֶּה לְדַבֵּר עַל הַצַּדִּיק עֲתָק בְּנֵאֻוָּה וּבִזוּ
 עַל יְדֵי לְמוּדָם תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה. וְתִזְכְּהוּ אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים עַל
 יְדֵי כַחַּלְעוֹתֵינוּ וְהַתְקַדְּשׁ וּלְהַטְהֵר בְּאֲמַת עַד שְׁנֹזְכָה גַם
 אֲנַחְנוּ לְבֹא לְדַעַת זֶה, שְׂנַדַּע לְבָרֵר וּלְהַעֲלוֹת וּלְהַפְּוֹד כָּל הַצְּרוּפִים
 רְעִים אֶל הַקְּדוּשָׁה, לְבָרְרָם וּלְהַעֲלוֹתָם לְשָׁרְשָׁם שְׂבַקְדוּשָׁה לַעֲשׂוֹת
 מִהֶם צְרוּפֵי הַלְכוֹת קְדוּשׁוֹת. וְנִזְכְּהוּ לְהַעֲלוֹת הַשְּׂכִינָה מִהַגְּלוּת
 וּלְחַבְרָה עִם דוֹרָה בְּאַהֲבָה וְאַחֻוָּה וְרַעוּת, בְּבַחֲרֵינָת הַבּוֹק וְנִשׁוּק
 וְזוּזוּג, וְלְהוֹצִיא בְלָעָם מִפִּיהֶם. וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁבַּר וְתִכַּבֵּל אֶת כָּל
 הַחוֹלְקִים עַל הָאֲמַת, וְתִתֵּן בְּלִבָּם אֲמַת וְאַמוּנָה שְׂיִתְגַּלֶּה לָהֶם
 הָאֲמַת, וְיִשׁוּבוּ כֻלָּם אֵלֶיךָ בְּאֲמַת וּבְלֵב שְׁלָם, וְתִגְלֶה וְתִפְרָסֶם
 אֶת הָאֲמַת בְּעוֹלָם. וְתִקְּמוּ מִקְּרָא שְׂכַתוּב, אֲמַת מֵאַרְצָה תִּצְמַח
 וְצַדִּיק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף. וְתִשִּׁים שְׁלוֹם בֵּין כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם.
 וְנִזְכְּנוּ לְעִבּוֹד אוֹתְךָ בְּשִׂמְחָה תְּמִיד. וְעֲזֹרְנִי לְהִיוֹת מִן הַנְּעֻלְבִים
 וְאֵינִים עוֹלְבִים, שׁוֹמְעִים חֲרַפְתָּם וְאֵינִים מְשִׁיבִים, עוֹשִׂים מֵאַהֲבָה
 וְשִׂמְחִים בְּיִסּוּרִים. וְחַנּוּנוּ מֵאוֹתְךָ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת, וְנִזְכְּהוּ כְּלָנוּ
 לְלַמֵּד תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְחָה תְּמִיד, וְנִשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֲמַת.
 וְתִשְׁפִיעַ עֲלֵינוּ רַב בְּרָכוֹת מִמְּקוֹר הַבְּרָכוֹת. וְנִזְכְּהוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ

באמת כל ימי חיינו, אנהנו ונרעינו וכל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם, אמן סלה:

== יג ==

יושב המרומים ומשגיח התחתונים, עיני עמך בך תלויות בעיני עבדים אל יד אדונים, משתטחים לפניך ופורשים בפס מול שוכן מעונים, שתשפיע עליהם ממעון קדשך, שיוכו כלם לעשות באימה וביראה רצון קונם, ותשגיח עליהם בהשגחתך השלמה להשיבם לארץ הקדושה אל ארבותיהם כיונים. רבונו של עולם, מאזין הנונים ומקשיב רננים, הנוטה און לשועת אביונים. מרא דעלמא כללא, אתה ידעת את לבבינו כי אין בנו כח לסדר תפלתנו לפניך כראוי באמת, כי אפפו עלי רעות עד אין מספר, השיגוני עונותי ולא יכלתי לראות עצמו משערות ראשי ולבי עזבני. ועתה יהוה אלהי, מלא רחמים, מה אעשה ומה אפעל, ומהיכן אבקש מנוח אשר ייטב לי. כי אנכי ידעתי גם ידעתי גודל התרחקותי ממך בתכלית הרחוק, כי הרעותי את מעשי מזעורי עד היום הזה, מדי יום יום השכם וחטוא, ואני מלא חטאים ופגמים, מכף רגל ועד ראש אין בי מתם, ולא די שלא זכיתי עדין לצאת מן החול אל הקדש אפלו כחוט השערה, אף גם לא חסתי על נפשי והוספתי חטא על פשע, חטאים על חטאים, פגמים על פגמים, עד אשר אי אפשר לבאר ולפרט כלל חלק אחד מאלפי אלפים ורבי רבבות חטאים ועוונות ופגמים גדולים ונוראים מאד שגרמתי על ידי מעשי הרעים. מה אמר מה אדבר, מה אמר מה אדבר, יהוה אלהים אתה ידעת, כי אי אפשר להכניס כלל בתוך צרופי

אוֹתוֹת וּדְבוּרִים אֶת רַבּוּי הַפְּנָמִים וְהַקְּלוּלִים שְׁלֵנוּ, כִּי פָּנַמְנוּ וְקִלְקַלְנוּ מְאֹד מְאֹד, וְאָפְלוּ מְעַט דְּמַעַט מְעַשִׂים הַטּוֹבִים, שֶׁהֵם בְּעֶרְכֵנוּ מְכֻנִּים בְּשֵׁם מְעַשִׂים טוֹבִים, הֵם גַּם בֶּן פְּנוּמִים מְאֹד. וְאִיךְ יוּכַל פָּנוּם כְּזֹה, מְלַלְךָ כְּזֹה, מְעַרְבֵב כְּזֹה, לְבַקֵּשׁ עֶזֶר וּתְרוּפָה וְהַצֵּלָה וּמְנוּס לְמַלְט נַפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת לְהִתְדַבֵּק בְּאוֹר הַחַיִּים. וְאִם אָמַר הֵם וְשָׁלוּם אֲבָדָה תִּקְוֵתִי וְתוֹחֲלֵתִי מִיְהוָה, זֹו קִשָּׁה מִן הָרֵאשׁוֹנוֹת, כִּי כָּבֵד הִזְהַרְתָּנוּ עַל יְדֵי נְבִיאֶיךָ וְצַדִּיקֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים הָאֱמֵתִיִּם, כִּי אָסוּר לְאָדָם לֵיאֵשׁ עֲצֻמוֹ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְעוֹלָם. אִיךְ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַשְּׁבֵת מְרַחוּק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתֵנוּ, וְהַקְּדַמְתָּ רְפוּאָה לְמַכְתֵּינוּ, וְשָׁלַחְתָּ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, צַדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, אֲשֶׁר הֵם הָיוּ לְמַשְׁעַן וּלְמְנוּס לָנוּ. כִּי עַל יְדֵי מְעַשְׂיָהֶם הַטּוֹבִים הֶעֱצוּמִים וְהַנּוֹרָאִים זָכוּ, אֲשֶׁר נָתַתָּ לָהֶם כֹּחַ לְהַעֲלוֹת וּלְהָרִים אֶת כָּל בַּיִת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר זָכוּ לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם בְּאֱמֵת, לְהַחְזִירָם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וּבְכַחַם הַגְּדוֹל הָיוּ יוֹכֵלִים לְהָרִים וּלְהַגְבִּיחַ גַּם אֶת נַפְשֵׁי הָאֲמֵלֵלָה מְאֹד, לְקַחַת וּלְקַבֵּץ גַּם פּוֹזֵר נַפְשֵׁי הַמְּפֹזְרֵת בְּפוֹזֵר גְּדוֹל מְאֹד, הַעֵיפָה וְהַרְעֵבָה וְהַצְמֵאָה, הַמְּרָה בְּמִרְרוֹת גְּדוֹל מְאֹד. לְכַנֵּס וּלְקַבֵּץ וּלְהַעֲלוֹת גַּם אֶת נַפְשֵׁי בְּתוֹךְ כְּלָלִיּוֹת נַפְשׁוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשִׁים בְּבַחֲיִנַת עִבּוּר, לְחַדֵּשׁ אֶת נַפְשֵׁי לְטוֹבָה עִמָּהֶם יַחַד, וְתֵהִי לְדַל תִּקְוָה, וְעֲלֵתָה קַפְצָה פִּיהָ. אֲשֶׁרֵי עֵינַי רָאֵתָה צַדִּיקִים אֱמֵתִיִּים אֲשֶׁר הָיָה לָהֶם כָּל הַכֹּחַ הַזֶּה וְיוֹתֵר מִזֶּה, אֲשֶׁרֵי הַנְּפֹשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ עוֹלִים וְנִכְלָלִים וְנִתְחַדְּשִׁים לְטוֹבָה עַל יְדֵי צַדִּיקֵי אֱמֵת:

וְעַתָּה הִנֵּה בָאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּחֲמוּל

ותחום על נפשי האמללה מאד, ותורני ותודיעני עצה ותחבולה
 מה לעשות עכשיו בעת הזאת אשר נשארנו כתורן בראש ההר,
 כי הצדיקי אמת נסתלקו בעונותינו הרבים. הצדיק אבד ואין
 איש שם על לב ואנשי הסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה
 נאסף הצדיק. ועתה אתה, אבי שבשמים, אב הרחמן, אב החסד,
 החומל באמת, ראה נא בענינו בעת הזאת כי בצרה גדולה
 אנחנו. ונתקים בנו עכשיו, והיתה עת צרה ליעקב אשר כמוהו לא
 נהיתה. כי הכית אותנו מכה אשר לא כתובה בתורה, זו מיתת
 הצדיקים. אשר היו נושאים אותנו כאשר ישא האומן את היונק,
 והיו חסים על נפשותינו, והיו מסתכלים תמיד בכל עת על תקון
 נפשותינו לחדש נפשותינו לטובה, לחדש בנפש ימינו שעברו
 בחשך. ועתה להיכן נפנה, להיכן ננוס, מאין נבקש עזר לנו.
 רבונו של עולם, הביטה בענינו כי רבו מכאובינו וצרות לבבינו.
 מרא דעלמא כללא, רעה את צאן ההרעה. והנה אנכי בעניי הולך
 נע ונד, כגוף בלא נשמה, כגולם בלא דעת, כספינה תועה בלב
 ים בלי מנהיג, והרוח סערה הולך וסוער מאד מאד בכל עת ובכל
 רגע. להתקרב אליך איני יכול מחמת עונותי הרבים, ודרכי
 התשובה נעלמו ממני, ואיני יודע עצה ותחבולה איך לבקש דעת
 ושכל וכח ונבונה, להתגבר על יצרי הרע, להכניעו ולשברו,
 לכופו להשתעבד לך, להטות לבבי אליך באמת, כי תעיתי
 מאד מאד מקדשתך האמתית. תעיתי בשה אבד בקש עבדך
 כי מצותיך לא שבתתי. יהוה אלהי, אתה ידעת, כי כל מה שאני
 מוסיף ומרבה לדבר ולהתודות לפניך, עדין לא התחלתי כלל

לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְסִפּוֹר הַתְּרַחֲקוּתִי מִמָּוֶה, כִּי הַתְּרַחֲקוּתִי מִמָּוֶה וּפְנָמִי הַמְרָבִים, אִי אֶפְשָׁר לְהַכְנִים כָּלֵל בְּתוֹךְ דְּבוּרִים וְצָרוּפֵי אוֹתִיּוֹת. וְגַם אֲנִי בְּעֵצְמִי אֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל הֵיכֵן אֲנִי בְּעוֹלָם, רַק אֲנִי רוֹאֶה הַתְּרַחֲקוּתִי מִמָּוֶה וּפְנָמִי הַמְרָבִים, כְּמוֹ מִי שֶׁמְבִיט מִרְחוֹק מְאֹד, כִּי מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה לֹא עָבַר עָלַי עֲדוּן יוֹם אֶחָד שִׁיחִיָּה שְׁלָם בְּלִי פְנָמִים:

וְגַם בָּעֵת אֲשֶׁר גּוֹבְרִים רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ הַרְבִּים עָלַי, וְאַתָּה עוֹזֵר לִי מְעַט לְהַתְּעוֹרֵר אֵלַיךָ, וּלְהַתְּחִיל לִכְנוּם בְּעַבְדֻתְךָ, אֵינִי זוֹכֵה לְהַתְּנַבֵּר וּלְהַתְּחַזֵּק בְּעַבְדֻתְךָ, שִׁימְשֵׁךְ דְּרָךְ הַקּוֹדֵשׁ אֲצִלִּי וְזֶן רַב לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְּכָל פֶּעַם וּפֶעַם שֶׁעֲזַרְתָּ לִּי בְּרַחֲמֶיךָ, לֹא חִסַּתִּי עַל נַפְשִׁי וְלֹא הִשְׁתַּדַּלְתִּי לְעִמּוּד בְּטוֹבָתִי אֲפִלּוּ יוֹם אֶחָד בְּשָׁלְמוֹת, עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדִּי נְתַן רִיחוּ. וְאַף עַל פִּי כֵן רַחֲמֶיךָ גּוֹבְרִים עָלֵינוּ תָמִיד וְאַתָּה עוֹזֵר לָנוּ בְּכָל עֵת, אַתָּה גְּמַלְתָּנוּ הַטּוֹבוֹת וְאַנְחָנוּ גְּמַלְנוֹךְ הַרְעוֹת. וּבְעוֹצֵם דוֹחֲקֵינוּ וְעַמְלֵינוּ וַחֲלִישׁוֹתֵינוּ בָּעֵת הַזֹּאת, אָנוּ צְרִיכִים שְׁתַּתֵּן לָנוּ מְנַהֵיג אֱמֶתִי, שִׁישְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה. יְהוֹם עַל דָּל וְאֶבְיוֹן וּנְפִשׁוֹת אֶבְיוֹנִים יוֹשִׁיעַ. אֲשֶׁר יֵאָחַז בְּיַדֵּינוּ וְיַעֲלֶה אוֹתָנוּ וְיוֹצִיאֵנוּ מֵאֲפֶלֶה לְאוֹרָה, וְיוֹרֶה לָנוּ אֶת הַדְּרָךְ אֲשֶׁר נֵלֵךְ בָּהּ וְאֶת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה. וְעַתָּה עַתָּה, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְרָא דְעֻלְמָא כְּלָא, מְלֵא רַחֲמִים, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל בְּאַמֶּת, הַגִּידָה לִּי שְׂאֵהֲבָה נַפְשִׁי אֵיכָה תִרְעָה אֵיכָה תִרְבִּיץ בְּצַהֲרִים. כִּי נִתְקַנָּם עַתָּה כְּנוּ בְּעֹנּוֹתֵינוּ הַרְבִּים מִקְרָא שְׁבָתוֹב, כִּי מִי יַחְמוֹל עָלֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם וּמִי יְנוֹד לָךְ וּמִי יִסּוֹר לְשִׂאוֹל לְשָׁלוֹם לָךְ:

רבונו של עולם כְּבֹר הַבְּטָחָתְנוּ כִּי אֵין דּוֹר יְתוֹם, וּבְיָדָי גַּם עִבְשָׁיו בְּדוֹר הַזֶּה נִמְצְאִים צְדִיקִים אֲמִתִּים בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם זֶה הַכֹּחַ לִקְבֹּץ אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ לְחַדֵּשׁ אוֹתָנוּ לְמוֹכָה וּלְהוֹרִיד וּלְהַמְשִׁיךְ לָנוּ חַדוּשֵׁי תוֹרָה, לְהַחְזִירָנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּמְלֵא עֲלֵינוּ רַחֲמִים, וְאֵל תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מִמֶּנּוּ. וְתִזְכֶּה אוֹתָנוּ בְּחִסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים, לְגַלוֹת לָנוּ וּלְהַרְאוֹת לָנוּ אֶת הַצְּדִיקֵי אֱמֶת שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וְתִזְכֶּה אוֹתָנוּ לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיָהֶם. כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עֲלֶיךָ אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׂמִים, וְעַל צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּים, אֲשֶׁר עַל יָדָם אָתָּה עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ לְעַמּוּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

אָנָּה יְהוָה, זַכְּנוּ בְּחִסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים, שֶׁנִּזְכֶּה לְהִתְנַבֵּר עַל תְּאוֹתֵינוּ וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ הַרְעוֹת. וְתַעֲזָרְנוּ שֶׁנִּזְכֶּה לְכַטֵּל וּלְשַׁבֵּר אֶת תְּאוֹת מִמּוֹן מֵאֲתָנוּ, וְאֶהְיֶה שְׂמֵחַ בְּחִלְקֵי אֲשֶׁר נָתַתְּ לִי יְהוָה, וְלֹא אֶהְיֶה אֵץ לְהַעֲשִׂיר, וְלֹא אֶרְדּוּף אַחַר מוֹתְרוֹת לְהַרְבוֹת הוֹן מִהֶבֶל. וְאֶפְלוּ הַהִכְרַחֲיוֹת מִה שְׂאֵנִי מִכְּרַח לְעֶסֶק בְּאִיזָה עֶסֶק אוּ מִשָּׂא וּמִתֵּן בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה, תִּזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שִׁיְהִיָּה הָעֶסֶק בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה לְשִׁמּוֹךְ הַגְּדוֹל. וְתִזְכְּנֵי לַעֲשׂוֹת מִשָּׂא וּמִתֵּן בְּאִמוּנָה, וְתִהְיֶה תוֹרַתִּי קִבְעָה וּמְלַאכְתִּי עֲרָאִי, וְלֹא אֶטְרִיד אֶת יְדַעְתִּי וּמַחְשְׁבֹתִי כָּלֵל בְּהַמְשָׂא וּמִתֵּן. וְאֶפְלוּ בְּעַת עֲשִׂית הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן, אֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁתִּהְיֶה מַחְשְׁבֹתִי קְשׁוּרָה וּדְבוּקָה בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, הַמְּלַבֶּשֶׁת וְנֹעֲלֶמֶת בְּכָל עֶסְקֵי מִשָּׂא וּמִתֵּן וּמְלַאכּוֹת וְעֶסְקִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְזַכְּנֵי שִׁיְהִיָּה לִי מִדַּת הַבְּטָחוֹן בְּאֱמֶת בְּשִׁלְמוֹת, וְאֶהְיֶה בּוֹטֵחַ בִּיהוָה תָּמִיד, וְאֲזַכֶּה לְהַשְׁלִיךְ אֶת כָּל יְהִבֵי

עֲלֶיךָ וְאַתָּה תִּכְלָלְכֵנִי שְׁתַּתֵּן לִי עֲצָה טוֹבָה בְּכָל פֶּעַם בְּכָל עֲנִינֵי
הַמִּשָּׁא וּמִתֵּן, שְׂאֻזְכָּה לִידַע אִיךָ לְהִתְנַחֵג בְּהַמִּשָּׁא וּמִתֵּן, לְדַעַת
מָה וּמִתֵּי לְקִנּוֹת וּלְמִכּוֹר, בְּאִפְנֵי שְׁתַּצְלִיחַ אֶת מַעֲשֵׂי יְדֵי. וְתִזְמִין
לִי פְרָנְסָתִי בְרוּחַ בְּסִבָּה קִלְחָ בְּלֵי שׁוּם טְרָדָא וּבְלִבּוֹל בְּלָל, לְמַעַן
אוּכַל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ וּבַעֲבוּדָתְךָ תָּמִיד:

אָנָּה יְהוָה, חוּס וְחַמֵּל עַל נַפְשֵׁי הָאֲמֻלָּה. וְעַל נַפְשׁוֹת כָּל בַּיִת
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְתִבְדִּילֵנוּ מִן הַתּוֹעִים הָאוֹבְדִים אֶת עוֹלָמָם עַל יְדֵי
תַּאֲוֹת מָמוֹן, הַטְרוּדִים כָּל יְמֵיהֶם בְּעַסְקֵי פְרָנְסָתָם, וְאוֹכְלֵי לֶחֶם
בְּעֲצָבוֹן, בְּזַעַת אָפֶם יֹאכְלוּ לֶחֶם עַד שׁוֹבֵם אֶל הָאֲדָמָה, וּמְאוּמָה
לֹא יִשְׂאוּ בַעֲמָלָם. מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלֵינוּ וְהַצִּילֵנוּ מֵהֶם. רַחֵם
רַחֵם, הַצֵּל הַצֵּל אוֹתִי וְאֶת כָּל חֲבֵרְתֵינוּ וְאֶת כָּל עַמָּךְ בַּיִת יִשְׂרָאֵל
מִתַּאֲוֹת מָמוֹן, אֲשֶׁר זֹאת הַתַּאֲוָה הִרְעָה נִתְנַבְּרָה וְנִתְפַּשְׁטָה מְאֹד
מְאֹד עַבְשָׁיו בְּדוֹרוֹת הִלְלוּ. עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לָנוּ כְּלָל לְהִסְתַּכֵּל עַל
עֲצָמֵנוּ לִישָׁב דַּעַתָּנוּ, לְחִשׁוֹב הֵיטֵב מָה יְהֵא בְּסוּפָנוּ, בְּהֵאִיךְ אֲנִפִּין
נִיעוֹל קָדָם מְלִכָא, מַחֲמַת טְרָדַת דַּעַתָּנוּ וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ בְּכָל עֵת עַל
עַסְקֵי פְרָנְסוֹתֵינוּ. וְאֶפְלוּ הַהֲכָרְחִיּוֹת מְבַלְבְּלִין אוֹתָנוּ מְאֹד מְאֹד.
יְהוָה אֱלֹהִים, חוּסָה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְהַצֵּל אוֹתָנוּ מִתַּאֲוַת הִרְעָה
הַזֹּאת שֶׁל מָמוֹן. וְזַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, רַב חֶסֶד וּמְרֻבָּה לְהַטִּיב,
וְתִהְיֶה בְּעִזְרוֹנוּ שְׁנֻזְכָּה לְתֵן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעֲנִיִּים מְהֻנְנִים, וְכָל עֶקֶר
בְּנוֹת עַסְקָנוּ בְּהַמִּשָּׁא וּמִתֵּן יְהִיֶּה רַק בְּשִׁבִיל הַצְדָּקָה, וּנְזֻכָה לְתֵן
צְדָקָה יוֹתֵר מִכִּפֵּי כַּהֵנוּ, וְתִזְמִין לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ עֲנִיִּים מְהֻנְנִים לְזֻכּוֹת
בָּהֶם. וְתַעֲזְרוּנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת צְדָקָה כְּרָאוּי בְּאַמַּת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת,
בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב, וּבְסֶכֶר פָּנִים יְפוֹת. וְתִזְכְּנוּ לְתֵן צְדָקָה בְּאִפְנֵי

לְקוּמֵי יִי תַפְלוֹת

שֶׁלֹא יִתְפַּיֵשׁ הָעַנִּי בְּקִבְלָתוֹ, וְאִזְכָּה לְדַבֵּר עַל לֵב עֲנִיִּים וּמְרוּדִים לְפִיָּסָם וּלְהַרְחִיב דַּעְתָּם וּלְשַׂמַּח אֶת לִבָּם. הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי. שְׂאִזְכָּה שְׂיִתְנַדֵּב לִבִּי תָמִיד לְעִזּוֹר לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים בְּכָל כַּחַי, הֵן לְפֹזֵר מִשְׁלֵי לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים, לְהַעֲנִיֵק לָהֶם וּלְתַן לָהֶם בְּשֵׁתֵי יָדַיִם, מִבְּרַכַת יְהוָה אֲשֶׁר אֵתָה נּוֹתֵן לִי בְּכָל־עֵת, הֵן לְהַשְׁתַּדֵּל עֲבוּרָם בְּכָל כַּחַי, לִילֵךְ וּלְסַבֵּב עֲבוּרָם וּלְקַבֵּץ עַל יָד, נְדַבַת לֵב אַחֲנֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְתַמְכֵם וּלְסַעֲדֵם לְמִלְאֵת יָדֵי עֲנִיִּים הַגּוֹנִים, דִּי מַחְסוּרָם אֲשֶׁר יַחְסֵר לָהֶם, הֵן מְזוּנּוֹת הֵן מְלַבּוּשִׁים וְכָל מָה שֶׁהֵם צָרִיכִים. וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי בְּחַסְדֶּךָ, וְתִתְנֵנִי לְחֵן וּלְחַסֵּד בְּעֵינֵי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׂאִזְכָּה שְׂיִהְיוּ נִשְׁמָעִים דְּבָרֵי אֲצִלָּם, וְיִכְנָסוּ דְבָרֵי בְּאִזְנֵיהֶם שְׂיִתְנַדְּבוּ לְכַבֵּם לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה, וְאִזְכָּה לְקַבֵּל מֵהֶם מְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִנֵּה יָפָה אַפִּים. וְתַעֲזָרֵנִי שְׂיִהְיֶה לִי כַחַ לְהַפּוֹד בְּדְבָרֵי לֵב אֶכּוֹר לְלֵב נְדִיבָה, וְאִזְכָּה לְהַרְבּוֹת בְּצְדָקָה בְּאַמַּת תָּמִיד כָּל יְמֵי חַיָּי:

וּבְזָכוֹת וְכַח הַצְּדָקָה שֶׁל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, תִּזְכָּה אוֹתָנוּ לְשַׁבֵּר תַּאֲוֹת מְמוֹן מֵאֲתָנוּ. וְהַרוּחַ נְדִיבָה שֶׁל הַצְּדָקָה הַקְּדוּשָׁה יִמְשֵׁךְ עָלֵינוּ וְיִשְׁבֹּךְ חַמִּימוֹת תַּאֲוֹת מְמוֹן, תַּאֲוֹת הַנְּגִידוֹת וְהַעֲשִׂירוֹת, מָה שֶׁהֵלֵב בּוֹעֵר וּמִתְאֹהֶה לְמְמוֹן הַרְבֵּה, לְהַתְעַשֵּׂר בְּעוֹלָם שְׂאִינּוּ שְׁלוֹ. וְנִזְכָּה לְהַשְׁלִיךְ אֵלַיִלִי כֶסֶף וְזָהָב, שֶׁלֹא יִהְיֶה בְּלַבְנוּ שׁוֹם תַּאֲוֶה וְחַמִּימוֹת וְהַתְּלַהֲבוֹת לְמְמוֹן כָּלָל, רַק נִהְיֶה שְׂמֵחִים בְּחֻלְקֵנוּ תָּמִיד, וְנִהְיֶה מְסַתְּפָקִים בְּמָה שְׂאֵתָה חוֹנֵן אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ בְּכָל עֵת, אֵת כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי רְצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא נִתֵּן עֵינֵינוּ כָּלָל בְּמָה שְׂאִינּוּ שְׁלָנוּ, וְלֹא נַחְמוּד וְלֹא נִתְאֹהֶה

כָּלֵל לְכָל אֲשֶׁר לָרַעִינוּ, רַק נִזְכָּה לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים בְּחֻלְקֵנוּ תָּמִיד בְּאַמֶּת. וּתְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְהַכְּלִיל וּלְהַתְּדַבֵּק לְצַדִּיקֵי הַדּוֹר הָאֲמֵתִיִּים אֲשֶׁר זָכוּ לְכַטֵּל וּלְשַׁבֵּר תַּאֲוֹת מָמוֹן בְּתַכְלִית, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ חֶסֶד, וְעַל יְדֵי חֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל תִּפְתַּח לָנוּ אֹרֹחַ הַדַּעַת. וּתְזַכְּנוּ אוֹתָנוּ לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק אֲמֵת כְּזֶה, שְׂיֵשׁ לוֹ כַח הַזֶּה וְדַעַת הַזֶּה, שְׂיִוָּכַל לְקַבֵּץ וּלְקַח אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ, כְּמוֹ שְׁנֹאמֵר, וְלוֹקַח נַפְשׁוֹת חָכָם. וְיִהְיֶה כָּל נַפְשׁוֹתֵינוּ כְּלוֹלוֹת יַחַד, וְהַחֲכָם הָאֲמֵת יִקַּח הַנַּפְשׁוֹת שְׁלָנוּ וְיַעֲלֶה עִמָּהֶם וּיַחַדֵּשׁ אוֹתָם כְּלָם יַחַד לְטוֹבָה, וְיִוְרִיד לָנוּ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה מִפִּי עֵתִיק יוֹמִין, כְּמוֹ שְׁנֹאמֵר עִיר גְּבוּרִים עָלֶיךָ חָכָם וְיִוְרֵד עִזּוֹ מִבְּטָחָה. וּתְנַלֶּה לָנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, סִתְרֵי תוֹרָה, אוֹרֵיתָא דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה:

אָנָּה יְהוָה, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, וּמִלֵּא בְקִשְׁתֵּינוּ בְּרַחֲמִים, שְׁנִזְכָּה בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וּחֶסֶדְךָ הַעֲצוּמִים, לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק הָאֲמֵת שְׁבַדּוֹר הַזֶּה, שְׂיֵשׁ לוֹ כַח הַזֶּה וְדַעַת הַזֶּה, שְׂיִוָּכַל לְקַבֵּץ נַפְשׁוֹתֵינוּ וּלְהַעֲלוֹת אוֹתָם וּלְגָרוֹם עַל יָדָם יַחַד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינֵיתִיהּ, וּלְחַדֵּשֵׁם לְטוֹבָה בְּבַחֲיַנַת עֲבוּר, וּלְהַמְשִׁיךְ לָנוּ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמֵתִיִּים. כִּי אַתָּה יְדַעַת מְרִירוֹת נַפְשִׁי וּפְזוּר נַפְשִׁי, כִּי נַפְשִׁי מְרָה לִי מְאֹד מְאֹד, עַד אֲשֶׁר כְּשֶׁל כַח הַסֶּכֶל וְאֵי אֶפְשֶׁר לְסַבּוֹל עוֹד כָּלֵל פְּזוּר נַפְשִׁי וּמְרִירוֹת נַפְשִׁי הַמְפְּזֹרֶת בְּפְזוּר גָּדוֹל וּבְמְרִירוֹת עֲצוּם מְאֹד, בְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעַת עֲצָם מְרִירוֹתֵי. וְאֵין מִי שְׂיַעֲמוּד בְּעַדֵי לְהִיּוֹת בְּעֲזָרֵי לְהוֹשִׁיעֵנִי וּלְהַצִּילֵנִי מִן הַפְּזוּר הַגָּדוֹל וְהַמְרִירוֹת שֶׁל נַפְשִׁי הָאֲמֵלֶלֶה מְאֹד, כִּי אִם הַצַּדִּיקֵי אֲמֵת שְׂיֵשׁ לָהֶם כַח וְדַעַת לְקַבֵּץ גַּם פְּזוּר נַפְשִׁי, וּלְלַקֵּט וּלְהַעֲלוֹת גַּם

הנפשות והרצונות הרעים והמרים שיש לי, לבררם ולהעלותם עם כל הרצונות והנפשות הטובות שימצא בי, ללקטם ולקבצם ולהעלותם כלם יחד ולחדשם לטובה, להאיר אור חדש על נפשי המנחת בחושך גדול, וישביע בצחצחות נפשי, ונפשי הרעבה ימלא טוב, ויחדש בנשך נעורי. ותהיה נפשי נכללת עם נפשות כל חברתינו ונפשות כל עמך בית ישראל, ויוכללו כל הנפשות יחד גדולות עם קטנות. על כן זכנו ברחמיך הרבים וחנונותיך הגדולים, שזנכה להתקרב לצדיק האמת שיש לו כח הזה ודעת הזה, ויקבץ כל נפשותינו ויעלה עמהם לפני כסא כבודך. ותמלא רחמים עלינו, בזכות וכח הצדיק האמת, ויעלו נפשותינו לנחת רוח ולרצון לפניך, ותשעשע עם כל נפשותינו, ויהיה נעשה יחוד גדול על ידי נפשותינו יחודא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ויתחדשו נפשותינו כלם יחד לטובה בבחינת עבור, ויוריד לנו הצדיק האמת על ידי זה חדושי תורה אמתיים, ויתגלו לנו סתרי תורה, אורייתא דעתיקא סתימאה, ונזכה שיתקן הצדיק האמת על ידי נפשותינו, תקונא דמרפכתא עלאה ומרפכתא תתאה:

ותזכנו ברחמיך הרבים שיהיה אהבה ושלוש גדול בינינו תמיד, עד שנהיה כלנו נכללים זה בזה, ונעורר זה את זה, ונזכיר זה את זה, לשוב אליך באמת, לשבר ולבטל את כל התאוות רעות ומדות רעות מאתנו, ולזכות לכל המדות טובות לעשות הטוב והישר בעיניך כל ימי חיינו. וכל מה שחסר לאחד מאתנו מכל עמך בית ישראל איזה מדה טובה או תקון ובטול איזה מדה רעה, נזכה תמיד להזכיר אחד את חברו לעוררו ולחזקו ולאמצו לתקן

הַבֵּל, בְּחַיִּים חַיּוּתֵינוּ. וְנִזְכָּה כְּלָנוּ לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 בְּאַמֶּת, לְתַקֵּן אֶת כָּל אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ מִנְעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וּמַעַתָּה
 תִּהְיֶה בְּעֶזְרְנוּ שְׁנֵהִיָּה כְּלָנוּ כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת, וְלֹא נִסּוּר מִן
 רִצּוֹנְךָ לִימִין וְלִשְׂמָאל מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הַשְּׁנֵהִתְךָ
 בְּשְׁלֵמוֹת. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַטָּה אֱלֹהֵי אֲנִיךָ וּשְׁמַע פִּקְחַ עֵינֶיךָ
 וּרְאֵה שׁוּמְמוֹתֵינוּ, וְאֵל תַּעֲלִים עֵינֶיךָ מֵאֵתָנוּ, וְחַמַּל עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים, וְתִשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ בְּעֵין הַחֲמֵלָה וְהַחֲנִינָה, בְּעֵינָא חַד דְּרַחֲמֵי,
 עֵינָא פְּקִיחָא דְלֹא נָאִים תְּדִיר. וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הַשְּׁנֵהָה שְׁלֵמָה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנִזְכָּה שִׁימְשִׁיךְ כַּח הָרְאוֹת מַעֲיִנֶיךָ עָלֵינוּ, עַל
 יְדֵי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר אָתָּה מְשַׁפִּיעַ עָלֵינוּ עַל יְדֵי צְדִיקֵי אָמֶת.
 וְנִהְיֶה סְמוּכִים וְקְרוּבִים מְאֹד אֶל כַּח הָרְאוֹת וְהַשְּׁנֵהִתְךָ הַקְּדוּשָׁה,
 עַד שְׁנִזְכָּה לְשׁוּב וְלִהְיוֹת בְּעֵינֶיךָ וְנִהְיֶה נְכַלְלִים בְּךָ. וְתַמְשִׁיךְ
 עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַשְּׁנֵהָה שְׁלֵמָה תְּמִיד, וְעַל יְדֵי זֶה תִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ
 כָּל טוֹב, שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְקַדְשָׁה וְטַהֲרָה אָמֶתִית. וְתִשְׁגִּיחַ
 וְתִרְאֶה בְּעֵינֵינוּ וְעַמְלָנוּ וְדוּחַקְנוּ בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן בְּנַשְׁמִיּוֹת
 וְרוּחַנִיּוֹת. וְתִרְחַם עַל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל הַנְּפוּצִים בְּצֵאֵן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם
 רוּעָה, וְתִשׁוּב וְתִקְבֹּץ נְפוּצוֹתֵינוּ וְנִדְחֵינוּ מֵאֲרָבַע כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ,
 וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְגֻאֲלֵינוּ, וְתִבְיֵא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ. כִּי אֲרֹךְ
 עָלֵינוּ הַגְּלוֹת מְאֹד בְּגוֹף וּנְפֶשׁ, עַד אֲשֶׁר כָּשַׁל כַּח הַסְּכָל בְּאֲשֶׁר
 אָתָּה יְדַעְתָּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. חוּס וְחַמַּל עָלֵינוּ, וְתִשְׁפִּיעַ חֶסֶדֶיךָ עָלֵינוּ,
 וְתִבְיֵא לָנוּ מְהֵרָה אֶת מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ, וְתִבְנֶה אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וַיְקִים מִקְרָא שְׁכֵתוֹב, וְאֲנִי בְּרוּב חֶסֶדֶךָ אָבוּא

ביתך אשתתוה אל היכל קדשך ביראתך. יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

== יד ==

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי
ברחמיך הרבים ותבטל מעלי מדת הנאווה בבטול גמור, שלא
יהא בלבי שום צד גאות ונבהות בעולם כָּלֵל. ואזכה לידע
שפלותי באמת לאמתו, ואזכה לבטל עצמי לגמרי, עד שאהיה
קטן בעיני יותר ממדרגתי השפלה מאד:

אנא יהוה, עזרני ברחמיך לבל יוכלו לבלבל את דעתי, לבל
יוכלו להטעות אותי, חס ושלום, במחשבות שטות של שום צד
גאות ונבהות בעולם כָּלֵל, כי אני בעניי, בעצם דוחקי ולחצי וגדל
התרחקותי ממך, וצרות נפשי גדלו ושגבו מאד מאד, זה זמן רב
מאד, ואביט ואין עוזר ואשתומם כי אין סומך. ואין לי שום מנוס
כי אם לצעק אליך תמיד, ולצפות לרחמיך, ולקוות לישועתך,
וליחל לחסדיך. ואם חס ושלום, בעצם התרחקותי הזאת, עולה
חס ושלום, על דעתי המבולבלת גם השטות הזאת והבלבול הזה
של צד גאות ונבהות חס ושלום, אבדה תקותי חלילה. כי כמה
יזכה נער המנוער מכל טוב כמוני, המלא חטאים ועוונות ופשעים,
שחטאתי ועויתי ופשעתי לפניך, במחשבה דבור ומעשה, בשונג
ובמזיד, באונס ובכרצון, מנעורי עד היום הזה:

אנא יהוה חמל על נפשי האמללה מאד, חוס וחמל נא עלי,
עזרני עזרני, הצילני הצילני. כי באמת לא ידעתי מה לבקש קדם,

כי צרכי המה מרבים מאד מאד ודעתי קצרה לכאר ולפרש, וגם אי אפשר לכאר ולפרש כלל את עצם רבוי צרכי בקשותי, כי נעניתי עד מאד וחבלתי את נפשי וקלקלתי את קדשתי הרבה מאד בלי שעור וערה, ואין לי שום מנוחה מרודפי, כי אורבים ורודפים עלי בכל עת ובכל שעה ובכל רגע ממש. ובעוונותי הרבים מאד, בחי חלש ודל מאד, ואיני יודע שום עצה ותחבולה לעמד בנגדם:

אנא יהוה, הורני מה שאצעק אליך, הודיעני איך להתחנן לפניך באמת ובלב שלם, באפן שאוכל לפעל בקשתי ברחמים אצלך, שתחנני ותזכני לשוב בתשובה שלמה אליך, ולהיות פרוצונך הטוב מעתה ועד עולם, שאזכה לבלי לסור מרצונך וממצותיך ימין ושמאל מעתה ועד עולם. ואזכה ברחמיך הרבים לשבר ולבטל מדת הנאווה בתכלית מעלי ומעל גבולי, ולא יעלה בלבי שום צד גאות ונבחות בעולם כלל, מכל הדברים שדרך בני אדם להתגדל בהם, הן בחכמה ומעשים טובים והן בגבורה והן בעשירות, בכלם אזכה להיות ענו ושפל באמת, לבל אתנאח ואתגדל בהם כלל. אם אמנם ידעתי יהוה כי בער אנכי. ואני רק וחסר מכל אלו הדברים, כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי. ואין לי שום כח ונבורה בגוף ונפש, וביתי ריקן מעשירות, ואין בידי לא חכמה ולא נבורה ולא עשירות נשמית ולא עשירות רוחנית של מעשים טובים. ולפי גדל שפלותי וקטנותי בעת, ושפלות מדרגתי הקטנה והשפלה מאד, ועצם התרחקותי ממך, בודאי לא הייתי צריך כלל להתפלל על בטול הנאווה. אך הלא

אתה ידעת את רוע לבבנו ועכירת דעתנו ובלבול מחשבתנו, עד שגם אפלו בעצם התרחקותינו הם מבלבלים ומערבבים את דעתנו מאד גם בשטות ובלבול הזה של פניות ונאות, עד אשר היתה המלחמה עלינו פנים ואחור, ומכל צד אורבים עלינו ומצדי צדדים, ואין מניחים לנו שום מנוס אליך, באשר אתה ידעת, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אף, אף על פי כן, עדיין אני עומד ומצפה ומקוה ומייחל בכל עת לישועתך באמת ולרחמיך הרבים. כי ידענו, כי אתה מלא רחמים בכל עת, ואתה בוחן לבות וכליות ויודע כל התעלומות. ואתה יודע, שבפנימיות עמק לבנו אנו הפצים ומשתוקקים מאד להתקרב אליך באמת, ולעשות רצונך באמת תמיד בלי שום פניות ובלבולים. על בן חמל עלינו למענה, אבינו שבשמים, אדון כל. וזכנו ברחמיך הרבים, שנבטל ונסלק מעלינו מדת הנאווה בתכלית הבטול, עד שאזכה לכל בחינות שפלות באמת לאמתו, להיות ענו ושפל באמת לפני כל אדם שבעולם, לפני גדולים ובינונים וקטנים ולפני קטן שבקטנים, כי בעוונותי הרבים קטנתי מאד מקטן שבקטנים. ותזכני לידע ולהרגיש שפלותי באמת, בכל האברים, עד שאזכה להיות ענו ושפל וקטן בעיני באמת יותר מפורנתי הקטנה והשפלה. ואזכה לבא לתכלית הבטול באמת כרצונך הטוב:

אנא יהוה, ידעתי כי דברי מגמגם מאד, ולשוני מלא פגם, ואיני יודע כלל איך לסדר תפילתי ותחנתי לפניך, אף תמכתי יתדותי, כי אתה שומע תפלת כל־פה. מלא רחמים חמל עלי ועזרני וזכני

להיות פְּרָצוּנָךְ הַטּוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְעֲרַנִּי שְׂאֵזְבָּה לַעֲנֹה
אִמְתִּית:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּזְכְּנֵנִי
אוֹתִי וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְעַסֵּק בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד
יוֹמָם וְלַיְלָה בַּקְּדֻשָּׁה וּבִטְהָרָה, עַד שְׂזַנְכָה עַל יָדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, לְעוֹרֵר שְׂרָשֵׁי נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁעָלוּ בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה,
וְכֵלָם מְשָׂרְשִׁים בְּאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. עֲרַנִּי יְהוָה שִׂיאִיר
עִסֵּק הַתּוֹרָה שְׁלָנוּ, עַד שְׂזַנְכָה לְעוֹרֵר עַל יָדֵי לְמוֹד תּוֹרַתֵינוּ,
שְׂרָשֵׁי נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וַיֵּאִירוּ וַיִּתְנוּצְצוּ הַנְּשָׁמוֹת זֶה לָזֶה, עַד
שִׂיתְעוֹרְרוּ וַיִּתְנוּצְצוּ בְּתוֹכָם נִפְשוֹת כָּל הָרָשָׁעִים וְכָל הַפּוֹשְׁעֵי
יִשְׂרָאֵל, עַד שִׁינִיעַ אֲלֵיהֶם הָאָרֶה מִשְׂרָשׁ נְשָׁמוֹתֵיהֶם, וַיִּתְעוֹרְרוּ
כֻלָּם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וַיֵּשׁוּבוּ אֵלֶיךָ בְּאִמְתּוֹ. וְעַל יָדֵי הַתְּנוּצְצוֹת
הַנְּשָׁמוֹת, נִזְכָּה שִׂיְהִיו נוֹלָדִים וְנִבְרָאִים נְשָׁמוֹת הַגֵּרִים, עַד שִׁיבֹאוּ
רְחוּקִים וַיִּתְגַּיְרוּ וַיִּכִּירוּ כַּח מַלְכוּתְךָ וַיַּעֲבֹדוּךָ כֻלָּם בְּאִמְתּוֹ. וְאִם
אֲמַנָּם אֲנֹכִי בְּעֵנֵי רְחוּק מְאֹד מֵעַסֵּק הַתּוֹרָה בַּקְּדֻשָּׁה כְּזוֹ לְעוֹרֵר
נִפְשוֹת אֲחֵרִים בְּתִשׁוּבָה, עַל-כָּל-פָּנִים תִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ
הַעֲצוּמִים וַתַּזְכְּנֵנִי בְּחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים, שְׂאֵזְבָּה עַל יָדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה לְהַכְּלִיל בְּתוֹךְ נְשָׁמַת הַצַּדִּיק הַדוֹר הָאִמְתִּי, אֲשֶׁר הוּא
עוֹסֵק בְּתוֹרָה בַּקְּדֻשָּׁה כְּזוֹ, עַד שְׂאֵזְבָּה לְהַתְעוֹרֵר עַל יָדֵי הַתּוֹרָה
שֶׁל הַצַּדִּיק הָאִמְתִּי שֶׁתֵּאִיר וַתִּתְנוּצְצֵן נְשָׁמַתִּי בְּשְׂרָשָׁה בְּמַחְשָׁבָה
עַלְיוֹנָה דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּתוֹךְ שְׂאֵר נְשָׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, עַד שִׁינִיעַ אֵלַי הָאָרֶה מִשְׂרָשׁ נְשָׁמַתִּי, בְּאִפְּן שְׂאֵזְבָּה
לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלֶיךָ בְּאִמְתּוֹ:

אנא יהוה, צר לי מאד, פדני וחסני, חוס וחמל על נפשי
האמללה והפגומה, המטרפת ונדכאת, כמו בין שני אריות.
המלאה חטאים ועונות ופשעים, הרחוקה ממך בכמה וכמה
הרחקות. ומתי אעשה גם אנכי לביתי, להבין לי צדה לדרךני,
כאשר הבינו להם כל הצדיקים היראים והקשרים, שהיו מלפני
בכל דור ודור, ומה אעשה ליום פקדה, אנה אוליך את הרפתי
הגדולה, ואיך אוכל להטמן. ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד
מה אשיבנו. וכבר הודעתנו על ידי חכמיך הקדושים, שאין אתה
ותרן כלל בעולם הבא, ואתה פוקד על כל אדם בדרךיו ובפרי
מעלליו, ועקר רחמנותיך וחנינותיך הוא על השבים אליך באמת
בעולם הזה, אשר עליהם אתה מלא רחמים ומוחל לעוונותיהם
וסולח לכל פשעיהם, אפלו אם הרבו מאד לפשע נגדך, כמו
שהודעת למשה עבדך, כמו שכתוב, ונקה לא ינקה. ודרשו
חכמינו זכרונם לברכה ונקה לשבים, לא ינקה לשאינן שבים.
על-כן באתי להתנפל ולהתחנן לפניך, ולהשתטח מול הדרת
קדשך, מלא רחמים טוב ומטיב לרעים ולטובים, הצופה לרשע
וחפץ בהצדקו, חוס וחסני ורחם עלי ברחמיך הגדולים, ועזרני
בעולם הזה, שאזכה לשוב בתשובה שלמה אליך, ואזכה לתקן
כל מה שפגמתי, קדם שאסתלק מן העולם. ועזרני מעתה לעזוב
דרכי הרע ומהשבותי הרעות והמבולבלות המבלבלים אותי
ומונעים אותי מדרך הטוב והישר. עזרני לשוב מאלו המחשבות
הרעות, ותן לי כח לגרש ולסלק ולבטל מעלי כל אלו המחשבות
המפרידים את דעתי, אשר הם היו בעוכרי וגרמו להרחיק אותי

מִמֶּךָ. קוּמָה בְּעֶזְרֹתַי וּתְשַׁהֵר וּתְקַדְּשׁ אֶת מַחְשַׁבְתִּי, וּתְזַכְּנֵי מַעֲתָה לְדַבֵּק אֶת מַחְשַׁבְתִּי אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבִתְמִימוּת מַעֲתָה יַעַד עוֹלָם:

אָנָּה יְהוָה, חִמַּל עַל נַפְשִׁי, וַצּוּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַסִּיר וּלְהַפְשִׁיט מֵעָלַי אֶת הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים שֶׁהִלְבַּשְׁתָּי אֶת נַפְשִׁי עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים, עַל־יְדֵי חַטָּאֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, שֶׁחַטָּאֵנוּ וְשָׁעוּנוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ, אֲשֶׁר אֱלוֹ הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים שֶׁנַּעֲשׂוּ מַחַטָּאֵינוּ, הֵם מוֹנְעִים וּמַעֲכָבִים אוֹתָנוּ מֵאֵד מִלְּשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלִילֶךְ בְּדַרְכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַטּוֹבִים. וְאַתָּה יְדַעְתָּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת גְּדֹל עֲצָם הַיְגִיעוֹת הַרְבּוֹת מֵאֵד, שֶׁאֵנוּ צְרִיכִים לְהַתִּינַע וּלְטַרַח מֵאֵד בְּכַמָּה וּכְכַמָּה יְגִיעוֹת רַבּוֹת וְעִצּוֹמוֹת כְּדֵי לְהַפְשִׁיטָם מֵעָלֵינוּ, עַד אֲשֶׁר פָּשַׁל בַּח הַסֶּבֶל לְסֶבֶל עֲצָם הַמְרִירוֹת וְהַיְגִיעוֹת הַקָּשׁוֹת וְהַכְבֻּדוֹת, שֶׁצְרִיכִים לְסֶבֶל קִדְּם שֶׁמִּשְׁבְּרִין מְנִיעוֹת וּמְסַכִּים וּמַחְצוֹת בְּרוּז לְפָאֵלוֹ, הַמְפַסְּקִים בִּינֵינוּ וּבֵין הַקִּדְּשָׁה. כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים נִתְרַבּוּ מֵאֵד הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים, וְאַתָּה לְבַד יְדַעְתָּ גְּדֹל רַחוּמֵינוּ מִמֶּךָ עַל־יְדֵי זֶה. עַל־כֵּן יְהִמוּ נָא מַעֲיָד וּרְחַמֶיךָ עָלֵינוּ, וְחוּם וְחִמַּל עַל נַפְשָׁנוּ וְרוּחָנוּ וְנִשְׁמַתָּנוּ, וַצּוּה לְמַלְאֲכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים לְהַסִּיר מֵעָלַי אֶת הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים וּלְהַלְבִּישׁ אוֹתִי מַחְלָצוֹת. בְּאַפֶּן שֶׁאֲזַכֶּה שְׂוִיתִבְטָלוּ מֵעָלַי וּמֵעַל גְּבוּלִי, כָּל הַמוֹנְעִים וְהַמְכַדִּילִים וְהַמְסַכִּים וְהַמְפַסְּקִים וּמַחְצוֹת הַבְּרוּז שֶׁיֵּשׁ בִּינֵינוּ לְבֵין הַקִּדְּשָׁה, עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לָנוּ עִתָּה לַעֲשׂוֹת שׁוּם דָּבָר שֶׁבִּקְרָשָׁה בְּשָׁלִימוֹת כְּרָאוּי, בְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ. וְכֹל אֱלוֹ הַמְסַכִּים וְהַמְנִיעוֹת כָּלָם יִתְבַטְּלוּ לְנִמְרִי, לְמַעַן אֲזַכֶּה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת מַעֲתָה סוּר מִרַע בְּאַמֶּת, וּלְעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעִנְיָד תְּמִיד:

ובכן תעזרנו ברחמיך, שנזכה שיהיה זונגינו בקדשה גדולה
 לשמך הגדול באמת, ונזכה להמשיך נשמות קדושות וטהורות
 לבנינו, נשמות בהירות וזכות, הנמשכין משרשי נשמות ישראל
 הקדושים, המשרשים באותיות התורה הקדושה, במחשבה
 עליזנה דקודשא בריך הוא. באפן שנזכה שיהיו בנינו תלמידי
 חכמים אמתיים, ויהיו כלם יראים ושלמים, עוסקי תורתך לשמה
 ומקמי מצותיך באמת ובלב שלם. ויתגדל וישתבח ויתקדש
 שמך הגדול על ידי בנינו ויוצאי חלצינו, ויהיה נאמר עליהם, בן
 חכם ישמח אב. ויקים בהם, ישמח אביה ואמך ותגל יולדתך.
 ותאריך ימיהם ושנותיהם בטוב ובנעימים, ויעשו רצונך כל
 ימיהם לעולם:

אנא יהוה, חמל עלי רחם עלי, ומלא משאלותי ברחמים. ומחל
 לי על כל עוונותי. וצוה להפשיט מעלי כל הבגדים הצואים
 והלבישני בבגדים נקיים, בבגדים טהורים וקדושים, והיה
 בעזרי וזבני ברחמיך הרבים לקים מצות ציצית כראוי בתכלית
 השלמות. וכשם שאני מתכסה בטלית בעולם הזה, בן תלביש
 למעלה את נפשי ורוחי ונשמתי בטלית נאה ובחלוקא דרנגון,
 בבגדים נקיים ולבנים. ויקים בי מקרא שכתוב, בכל עת יהיו
 בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר. קומה בעזרתי ותן בלבי
 שאחס על כבודך הגדול ותקדוש, ועל כבוד נפשי ורוחי ונשמתי,
 כי בעוונותינו הרבים דל כבודנו, כי לא חסנו על כבודך ועל
 כבודנו ובזינו את נפשינו מאד, עד אשר נפלו חלקי כבודנו,
 בעמק זלזול הגלות מאד. דל כבודנו בגוים ושקצונו בסמאת

הנדה. וראה את עמך ישראל מרודים מאד בכלל ובפרט. חוסה על כבודך הגדול והקדוש, אשר בשביל זה בראת כל העולמות כלם, כדי שיתגדל ויתעלה כבודך על-ידי עמך ישראל כמו שכתוב, כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו. ולמה נהפך כל הכבוד לזרים ונטל כל הכבוד מישראל ונפל הכבוד בגלות בין העכום והרשעים, אשר יש להם כל הכבוד, ועמך ישראל להרפה ולבזיון, אשר מתרפים ומבזים אותנו בכל עת:

ובכן רחם עלינו למענה ולמען כבודך, ושלח עזרך מקדש, וסעדני והושיעני שאזכה להתעורר מעתה באמת ובלב שלם לעבודתך וליראתך, ואזכה מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניה. ואזכה לקשט עצמי וגם לקשט אחרים, לדבר על לבם ולגלות להם האמת, ולהשיבם בתשובה שלמה לפניה, כדי שישתבח ויתעלה כבודך הגדול והקדוש על-ידי. כי זה עקר כבודך בשהמרחקים ביותר מתקרבים אליך באמת, כי אז אסתלק ואתיקר שמא דקודשא בריך הוא עלא ותתא. על-כן רחם עלי וקרב אליה מרחק כמוני, ונגל זכות על-ידי שתקרב עוד שאר מרחקים ממך על-ידי, ותגדל ותקדש כבודך הגדול על ידי דיקא, על-ידי מרחק כמוני. ועזרני וסיעני וחזקני ואמצני שאזכה להעלות הכבוד דקדשה מזלותא דגלותא, ואזכה תמיד להעלות ולגדל כבודך הגדול והקדוש. ועזרני שאזכה להעלות הכבוד לשרשו שהוא היראה. ותשפיע עלי יראתך הקדושה שאזכה ליראה מפניה תמיד, ליראה את השם הנכבד והנורא

קיב לקוטי יד תפלות

הזה. ותעורני להגיע ליראה בשלימות, ליראת הרוממות באמת. ותזכנו ברחמיך הרבים לכבד יראי יהוה באמת ובלב שלם, שנזכה לבטל עצמנו באמת נגדם, ולתן להם כל הכבוד באמת ובלב שלם, באופן שיתקן על ידינו פגמי היראה, ונזכה ליראה בשלמות בלי פגם כלל. ויקוים בנו מקרא שכתוב, יראו את יהוה קדושו כי אין מחסור ליראיו. ונזכה על-ידי זה לשלמות אמת, ונזכה שיהיה שלום בעצמי, ותרפאני רפואת הנפש ורפואת הגוף, באופן שאזכה להיות שלם בשלמות אמת בלי שום מום ופגם. רבנו של עולם, ידעתי, כי עכשיו אני רחוק מאד משלמות, כי אני מלא מומים ופגמים הרבה מאד, מכף רגל ועד ראש אין בי מתם. אין מתם בכשרי מפני זעמך אין שלום בעצמי מפני חטאתי. וכל אברי מלאים מומים שהטלתי בנפשי על-ידי עוונותי ופשעי המרבים. מחמת זה אני רחוק מעבודתך באמת ואיני יכול לעבד עבודה תמה, ואיני זוכה להתפלל שום תפלה בשלמות כראוי, כי כל אשר בו מום לא יקרב. ומאחר שאני רחוק מתפלה, במה אזכה להתקרב אליך, אבי שבשמים, רבנו דעלמא בלא, מלא רחמים, אמנם ידעתי, כי אף-על-פי-כן אתה שומע קול שועתי מרחקים, על-כן הרימותי קולי ואקרא אליך, אבי אבי, אדוני אדוני, מלכי ואלהי אליך אתפלל, אליך אעק, אליך אשוע, אליך אתחנן, לפניך אשתטח, לפניך אשתחוה ואברעה, אליך שטחתי כפי חוס וחנני וחמל עלי בחמלתך וברחמיך הגדולים, יהמו נא מעיד עלי ותשגיח עלי ממעון קדשך באהבה ובחמלה גדולה ויתרה, ותרפא את מכאובי נפשי

הָאֲמַלְלָה מְאֹד, וְתִסֵּר מֵעָלַי כָּל הַמוּמִים שֶׁהַטְּלִיתִי בְּנַפְשִׁי מִכָּל אֶבֶר וְאֶבֶר, כִּי דִרְכְּךָ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכָלִים נִשְׁבָּרִים, וְאַתָּה עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין חֶקֶר וְאֵין מִסְפָּר, וְאַתָּה מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. וּבְכַתְּךָ הַגְּדוֹל אֶתָּה מַעֲלָה וּמְקַבֵּץ שְׂבָרֵי כָלִים נִשְׁבָּרִים, שְׂבָרֵי שְׂבָרִים, וְאַתָּה מְחַבֵּר וּמְתַקֵּן אוֹתָם בְּחֶסֶד־דִּי וְאַתָּה מְחַדֵּשׁ אוֹתָם כְּכִרְאֵי שׁוֹנָה בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֵץ, וְאֵין שׁוֹם נִצּוּץ נֶאֱבָד וְנִדְחָה מִמֶּדֶה, חֲלִילָה, כִּי בִיְדְּךָ כַח וּגְבוּרָה וּבִיְדְּךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל. רוּפֵא הַנֶּפֶשׁ, יִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלַי וְתִרְפְּאֵנִי וְתִסֵּר מִמֶּנִּי כָּל הַמוּמִים וְהַפְּגָמִים מִגּוּפִי וּנְפֹשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי, וְשִׁלַּח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחֹלִי עַמְּךָ (וּבְפָרֶט וְכוּ'). רוּפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אֶתָּה, הָרוּפֵא לְשִׁבְרוֹרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְבוֹתָם. רְפָאֵנִי יְהוָה וְאַרְפָּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאוֹשִׁעָה כִּי תִהְיֶה אֶתָּה. וְאַזְכֶּה לְהֵיוֹת שְׁלֵם בְּשִׁלְמוֹת גְּמוּר בְּלִי שׁוֹם מוֹם וּפְגָם, וְזַכְּנִי שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּעַצְמִי, שְׁאֲזַכֶּה לְהִכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַטֵּל אֶת גּוּפִי, שִׁיתְכַּטֵּלוּ מִמֶּנִּי לְגַמְרֵי כָּל תְּאוֹוֹת הַגּוֹף וּמַדּוּתָיו הָרָעִים, עַד שִׁיתְכַּטֵּל גּוּפִי לְגַמְרֵי אֵצֶל הַנְּשֻׁמָּה, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְהַגּוֹף שׁוֹם תְּאוּוֹה וְרִצּוֹן אַחֵר כָּלֵל, חוּץ מִרִצּוֹן הַנְּשֻׁמָּה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא רִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וְיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין נִשְׁמָתִי וּגּוּפִי, שְׁגוּפִי יִתְקַדֵּשׁ וְיִזְדַּבֵּק עַד שִׁיְהִיָּה נְכַלָּל בְּתוֹךְ הַנְּשֻׁמָּה הַקְּדוּשָׁה. וְאַזְכֶּה לַעֲשׂוֹת כָּל הַמַּצְווֹת וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם רִצּוֹנְךָ בְּשִׂמְחָה גְדוּלָה וּבְרִצּוֹן טוֹב בְּגוֹף וּנְפֹשׁ, וּשְׂנִיָּהֶם יִהְיוּ נְכַלְלִים בְּאַחַד בְּאַהֲבָה וּבְשִׁלּוֹם גְּדוֹל בְּאַמֶּת, לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ בְּאַמֶּת, בְּשִׂמְחָה גְדוּלָה תְּמִיד, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְשִׁלְמוֹת גְּמוּרָה דְּקַדְשָׁה בְּאַמֶּת, עַד שֶׁאֲהִיָּה מוּכָן וְרְאוּי

קיד לקוטי יד תפלות

לסדר תפלת לַפְנֵיךָ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת. וְתַכּוֹן תַּפְלָתִי לַפְנֵיךָ כְּמוֹ
קִטְרֵת וְקִרְבָּנוֹת שְׁלָמִים, הָעוֹלָם לַפְנֵיךָ עַל-יְדֵי אִישׁ תָּמִים וְשָׁלֵם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, פָּתַח פִּיךָ לְאֵלֶם כְּמוֹנִי, וְזַכְּנִי לְסֹדֵר תַּפְלָתִי
וּתְהַנְתִּי וּבִקְשָׁתִי לַפְנֵיךָ כְּרְאוּי בְּאֵמֶת בְּכֹל עֵת, שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ
שִׂיחָתִי לַפְנֵיךָ תָּמִיד, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה בְּאֵמֶת
בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, בְּאֶפֶן שְׂאֻזְכָּה לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ עָלַי, וְתִמְלֵא
בְּקִשָּׁתִי בְּרַחֲמִים תָּמִיד:

אָנָּה יְהוָה, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְעֲזָרְנוּ שְׂנֻזְכָּה לְהַנִּיעַ
לְכָל מַה שֶּׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ. שְׂנֻזְכָּה בְּכַח וְזִכּוֹת עִסַּק הַתּוֹרָה שֶׁל
צִדִּיקֵי אֱמֶת, שִׁימְשֵׁךְ עָלֵינוּ הָאֲרָה גְּדוּלָּה וְהַתְנוּצָצוֹת חֶזֶק מִשְׁרָשׁ
נִשְׁמַתֵּינוּ, עַד שְׂנֻזְכָּה לְהַתְעוֹרֵר בְּאֵמֶת אֵלֶיךָ וּלְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לַפְנֵיךָ בְּאֵמֶת עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, עַד שְׂנֻזְכָּה לְהַעֲלוֹת הַכְּבוֹד
דְּקַנְשָׁה מֵעַמְּךָ הַגָּלוּת, מֵעַמְּקֵי הַקְּלִיפּוֹת, מִזִּילוּתָא דְגָלוּתָא.
וְנֻזְכָּה שִׁיתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִתְעַלֶּה וְיִתְרוֹמֵם כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ
עַל יְדֵינוּ תָּמִיד, וְיִתְגַּלֶּה כְּבוֹדְךָ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, תְּאִיר אֶרֶץ
מִכְּבוֹדְךָ. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, וְהָאֶרֶץ הָאֵיךָ מִכְּבוֹדוֹ. וְיִקְוֶים מִקְרָא
שֶׁכְּתוּב, וְנִגְלָה כְּבוֹד יְהוָה וְרָאוּ כָּל בְּשָׂר יִתְדוּ כִּי פִי יְהוָה דָּבַר.
וְנֻזְכָּה לְהַעֲלוֹת הַכְּבוֹד לְשֵׁרֵשׁ הִירָאָה, וְיִהְיוּ נְשָׁלְמִים פְּנֵי הִירָאָה,
וְנֻזְכָּה לִירָאָה בְּשְׁלֵמוֹת. לִירָאָה אֵת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֵת
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. וְנֻזְכָּה לִירָאָה עֲלֵאָה יְרֵאת הַרוּמָמוֹת, וְלֹא יִהְיֶה לָנוּ
שׁוּם יְרָאָה וְפַחַד מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אִם מִמָּךְ לְבַד נִירָא
וְנִפְחַד תָּמִיד, וְתִהְיֶה יְרֵאתְךָ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחְטָא כָּלֵל מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם. וְעַל-יְדֵי הִירָאָה תִּזְכְּנוּ לְשָׁלוֹם, שִׂיחָה שְׁלוֹם בְּעַצְמֵינוּ,

והגוף יתבטל ויהיה נכלל בתוך הנשמה הקדושה לעשות רצונך באמת תמיד, ונזכה לתפלה בשלמות, ותשמע תפלתנו תמיד, ותמשיך שלום בעולם, וברחמיך הרבים תשים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה, ותבטל את כל מיני מחלוקת מן העולם. כי אתה יהוה לבדך ידעת כמה רעות וקלקולים גורמים, הם ושלום, המחלוקת שיש עכשיו, ובפרט עצם המחלוקת שיש עכשיו בין הצדיקים ובין הכשרים שבודר, עד אשר חלק לב כל אחד ואחד מהברו. אנא יהוה, רחם עלינו ברחמיך הרבים, ותגלה האמת בעולם, ותשים שלום בין עמך ישראל לעולם, ותשפיע שלום בכל העולמות, עד שימשיך השלום גם בעולם הזה הנשמי, וכל הברואים ירחמו זה על זה, ויהיה השלום גדול בין כל הברואים שבעולם:

לחנכה

ועזרנו ברחמיך הרבים, שנזכה לקיים מצות הדלקת נר חנכה בזמנו בשלמות פראוי, בקדשה ובטהרה ובכונה גדולה ועצומה פראוי. ונזכה לתקן כל התקונים האלה שהזכרנו לפניך על ידי מצות נר חנכה, ויחשב לפניך קיום מצותנו כאלו קיימנוה בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלוים בה, ויאירו לפניך אור קדשת מצותינו בכל העולמות בלם. ונזכה לתקן כל העולמות בלם על ידי קיום מצוה זו, ועל ידי קיום כל המצות האוריינית ודרבנן, שתזכנו ברחמיך לקיים בלם באהבה וביראה ובשמחה גדולה ובשלמות גדולה, עד שנזכה להמשיך שלום מאתך בכל העולמות בלם. ויקיים מקרא שכתוב, יהוה עוז

לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

== טו ==

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר יִרְאֶתְךָ וְאֵימַתְךָ עַל כָּל שְׂנֵאֲנֵי שָׁחַק, וְעַל
כָּל הַשָּׂרְפִים וְאוֹפְנִים וְחַיּוֹת הַקִּדָּשׁ, וְעַל כָּל הַעוֹלָמוֹת כְּלָם, וְעַל
כָּל בְּרוּאֵי מַעֲלָה וּמִטָּה, כְּלָם יִרְעֵדוּן וַיִּפְחָדוּן מֵאֵימַת שְׁמֶךָ. וּבְכֵן
רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ, עַל עֲצָב נְבוּזָה וְנִמְאָם כְּמוֹנֵי. שְׁתַּמְשִׁיךְ עָלַי
יִרְאֶתְךָ הַקְּרוֹשָׁה תְּמִיד, וְתַהֲיֶה יִרְאֶתְךָ עַל־פָּנַי לְבִלְתִּי אֶחְטָא,
וְאֲזַכֶּה לְהַרְגִּישׁ יִרְאֶתְךָ הַקְּרוֹשָׁה בְּכָל אַבְרִי:

אָנָּה יְהוָה, זַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים, לְבַל אֶאְבֹּד
אֶת עוֹלָמִי, חֵם וְשְׁלוֹם, וְלֹא אֵינֶנּוּ לְרִיק וְלֹא אֵלֹד לְבִהְלָה. וְאֲזַכֶּה
לְהַסְתַּכֵּל עַל עֲצָמֵי תְּמִיד, וְלִישָׁב דַּעְתִּי הַיָּטִב הַיָּטִב, מָה אֲנִי עוֹשֶׂה
בְּעוֹלָם הַזֶּה, עוֹלָם הָעוֹבֵר בְּהֶרֶף עֵינַי. וְלַחֲשׁוֹב דְּרַבִּי, וְלִשְׁפּוֹט
בְּעֲצָמַי אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים, אֲשֶׁר אֲנִי עוֹשֶׂה בְּכָל עֵת וּבְכָל יוֹם וּבְכָל
שָׁעָה, לְהַשְׁפֹּט בְּעֲצָמַי עֲלֵיהֶם בְּכָל עֵת, אִם אֲנִי עוֹשֶׂה כְּהוֹנֵן, אִם
לֹא חֵם וְשְׁלוֹם. לְמַעַן אֲזַכֶּה עַל־יְדֵי זֶה לְרַחֵם עַל עֲצָמַי, וְלִשְׁוֹב
מִמַּעֲשֵׂי הַרְעִים וּמִמַּחֲשָׁבוֹתַי הַמְּגִנּוֹת, לְהִיּוֹת סוּר מִדַּע בְּאֵמַת, הֵן
בְּמַחֲשָׁבָה הֵן בְּדַבּוּר הֵן בְּמַעֲשֶׂה. וְלַעֲשׂוֹת רַק הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תְּמִיד:

אָנָּה יְהוָה, חֲמַל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ, חוּם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַגָּדוֹלִים,
חוּם וְחַנּוּנִי, וְרַחֵם עָלֵינוּ וּרְאֵה שְׁפִלוּתֵנוּ וְעַנְיוּתֵנוּ, כִּי בְּצָרָה
גְּדוֹלָה אֲנַחְנוּ, יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִתּוֹעָה בְּלֵב יָם וּמִשׁוֹכֵב בְּרֹאשׁ

חַבֵּל. לֹא יִדְעֵתִי נַפְשִׁי, לְהִיכֵן אָנוּס, לְהִיכֵן אַבְרָה, לְהִיכֵן אַעֲוֹף
 לְשִׁבּוֹן, לְהַנְעִיל מַצְרוֹת נַפְשֵׁי הַמְרָבִים מֵאֵד מֵאֵד. וְלֹא יִדְעֵתִי
 כָּלֵל לְמַצּוֹא אֵיזָה דְרָךְ, אֵיךְ לְצַעֲוֹק וּלְזַעֲוֹק אֵלֶיךָ, כִּי זֶה יָמִים
 וְשָׁנִים אֲשֶׁר אֲנִי עוֹסֵק לְקִרְאָה אֵלֶיךָ לְעוֹרֵר חֲסִדֶיךָ לְגִלּוֹת רַחֲמֶיךָ,
 שְׁתַּזְכְּנִי לְצֵאת מֵרַע לְטוֹב, מִחֲשָׁךְ לְאוֹר, שְׁתַּעֲזָרְנִי לְעֵזוֹב דְרָכֶי
 הָרַע וּמִחֲשִׁבוֹתַי הַמְגִנּוֹת מֵאֵד, כְּאֲשֶׁר לְמִדְתְּנוּ עַל-יְדֵי צַדִּיקֶיךָ
 הָאֱמִתִּיִּים, שֶׁהִתְפַּלֵּה מוֹעִילָה לְכָל-דָּבָר, וְעָקַר הַהִתְקַרְבוֹת אֵלֶיךָ
 בְּאֵמֶת הוּא עַל-יְדֵי תְּפִלָּה, וְאֵתָה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל-פֶּה. וְאֶפְלוּ
 קוֹל צַעֲקָה מִבְּטֶן שְׂאוֹל, מֵעַמְקֵי עַמְקִים, אֵתָה שׁוֹמֵעַ בְּרַחֲמֶיךָ,
 וְלָמָּה לֹא תִשָּׂא אָזְנוֹ לְשִׁמְעַת אֵת דְּבָרֵי עַבְדְּךָ הָעוֹמֵד לְפָנֶיךָ, הַצּוֹעֵק
 אֵלֶיךָ זֶה זְמַן רַב. וְלֹא דֵי שְׂאֵינִי זוֹכֵה לְהִיטִיב מֵעֲשֵׂי בְּכָל יוֹם, אִף
 גַּם בְּכָל יוֹם וְיוֹם צָרַת נַפְשִׁי מֵרַבָּה מִחֲבָרוֹ, וְאֲנִי יוֹדֵעַ כָּלֵל מָה
 אַעֲשֶׂה, אֵיזָה עֲצָה וְתַחֲבוּלָה אֲבַקֵּשׁ, לְהַמְשִׁיךְ עָלַי כַּח הַתְּקִיפָה,
 שְׂאֵזוּכָה לְהַתְגַּבֵּר וּלְכַבֵּשׁ אֶת יְצָרֵי הָרַע, וּלְכוּף וּלְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל אֶת
 תְּאוּזוֹתַי, כִּי אֵין לִי שׁוּם דְרָךְ לְנוֹס מִמָּה שְׂאֵינִי צָרִיךְ לְנוֹס, לְהַצִּיל
 אֶת נַפְשִׁי מִדִּינָה שֶׁל גֵּיהֵנּוּם, כִּי אִם עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים וְצַעֲקָה
 וְשׁוּעָה וְזַעֲקָה אֵלֶיךָ, וְגַם זֶה נִמְנַע מִמֶּנִּי, כִּי אֵיךְ יִזְכֶּה גִרְדָּף וּמִכָּה,
 מִמִּשְׁךְ וּמִמְרָט כְּמוֹנֵי, לְתְּפִלָּה וְצַעֲקָה בְּאֵמֶת בְּרָאוּי. רַק אֲנִי מַחֲיֵב
 לְצַעֲוֹק וּלְהִתְפַּלֵּל בְּפִי כַחַי. וְאִם גַּם זֶה אֵינוֹ מוֹעִיל לִי חֵם וְשָׁלוֹם,
 לֹא יִדְעֵתִי מָה לַעֲשׂוֹת, אֵיךְ לְבַקֵּשׁ לִי מְנוּס וּמִכְבֻּטָּה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲמַת יְדְעֵתִי, כִּי אֲנִי בַעֲצָמֵי הַחַיִּיב וּבִי אֲדוּנֵי
 הָעוֹן, כִּי אֲנִי מִתְגַּבֵּר עַל תְּאוּזוֹתַי אֶפְלוּ שְׁעָה קַטְנָה, וּבַעֲוֹנוֹתַי
 הַרְבִּים הַיִּיתִי כְּמוֹ שְׂמוֹשֵׁךְ עַל עַצְמוֹ אֶת הַתְּאוּזוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא

דִּי שְׁלֵא הַשְׁתַּדְּלָתִי לְגַרְשָׁם וּלְהַתְּנִיבָר עֲלֵיהֶם, אַף גַּם מְשַׁכְּתִים
 עָלַי, רַחֲמֵנָא לִי צִלָּן מֵעַתָּה. אֵךְ הֲלֵא גַם עַל זֶה כִּבְר בְּקִשְׁתִּי
 מִלְּפָנֶיךָ וְהַפְּלִתִי תְּהַנְּתִי לִפְנֵי חֶסְדֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים, שְׁתַּמְלֵא
 רַחֲמִים עָלַי, וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִמְּנֵי בְּעַצְמִי, לְבַל אֶהְיֶה עוֹד
 אֲכֹזֵר עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּלָה מָאד, וְאֶזְכֶּה לָרַחֵם עַל עַצְמִי. כִּי אֵין
 רַחֲמָנוֹת בְּעוֹלָם כְּמוֹ הַרַחֲמָנוֹת שֵׁישׁ עַל מִי שֶׁנִּתְרַחַק מִמְּךָ, וְעַדִּין
 אֵינוֹ זוֹכֵה לְהִתְקַרֵּב בְּאֱמֶת, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יֹדֵעַת בְּאֱמֶת, יְהוּה
 אֱלֹהֵי, רוֹפֵא הוֹלִים, מַתִּיר אֲסוּרִים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, שׁוֹמֵעַ אֲנָקַת
 אֲבִיוֹנִים, חֹמֵל עָלַי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי וְאֵל תִּשְׁשֹׁנֵנִי, רְאֵה עָנְיִי וּמְרוּדִי
 לַעֲנֶה וְרֵאשׁ, וְאֵנִי יֹדֵעַתִּי נוֹאֲלִי חֵי, וְאַתָּה הוֹשִׁיב מִרְחוֹק לְהַטִּיב
 אַחֲרִיתִי, וּלְהַשִּׁיב אֶת שְׁבוּתִי, עָנְיִי יְהוּה עָנְנִי, עָזְרֵנִי עָזְרֵנִי, חֲנֻנִי
 חֲנֻנִי, הוֹשִׁיעֵנִי הוֹשִׁיעֵנִי, תֵּן לִי חֲנִינָא וְלֹא אֲבֵד, זְכַנִּי וְעֲזְרֵנִי לְשׁוּב
 אֵלֶיךָ בְּאֱמֶת בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וַעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֶיךָ אֵלֶיךָ וְאֶת
 מִשְׁפָּטֶיךָ אֲשֶׁמֶר. וְזַכַּנִּי לְמִשְׁפָּט דְּקִדְשָׁה בְּאֱמֶת, שְׂאֶזְכֶּה לִישׁב
 דְּעַתִּי בְּכָל יוֹם תְּמִיד, וְאֲשַׁפֵּט אֶת עַצְמִי הַיָּטֵב, וְאֶדוֹן בְּעַצְמִי אֶת
 כָּל הָעֶסְקִים וְהָעֲנִינִים וְהַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר אֲנִי עוֹשֶׂה אִם כֶּךָ רְאוּי לִי
 לַעֲשׂוֹת, לְבִלּוֹת יָמִים בְּמַעֲשִׂים כְּאֵלֶּה חֵס וְשְׁלוֹם. וְאֶזְכֶּה לְאַחֵז אֶת
 דְּעַתִּי הַיָּטֵב זְמַן מְסִים בִּישׁוּב הַדְּעַת הַזֶּה וּבְמִשְׁפָּט הַזֶּה, וְלֹא אֲנִית
 אֶת דְּעַתִּי וּמַחֲשַׁבְתִּי לְבָרַח מִזֶּה מְהֵרָה, רַק אֶזְכֶּה לְכַנּוֹם בִּישׁוּב
 הַדְּעַת הַזֶּה וּבְמִשְׁפָּט הַזֶּה הַיָּטֵב הַיָּטֵב, עַד שְׂאֶזְכֶּה שִׁיתְחַזֵּק יִשׁוּב
 דְּעַתִּי בְּאֱמֶת בְּתַקְוָה גְּדוֹל וּבְהַתְּנִיבָרוֹת חֲזָקָה, בְּאֶפֶן שְׂאֶזְכֶּה לְסוּר
 וְלִישׁוּב מֵעַתָּה תַּכְּף וּמִידָה, מִכָּל הַמַּעֲשִׂים הָרָעִים וּמִכָּל הַמַּחֲשַׁבוֹת
 הָרָעוֹת, וְלְאַחֵז רַק בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים תְּמִיד:

וְעַל יְדֵי־הָהוּא תִזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ לְיִרְאָה שְׁלָמָה, לְיִרְאָה אֵת הַשָּׁם
הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֵת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. וְתַהֲיֶה יִרְאָתִי בְּרָה וְנִקְיָה
בְּלִי שׂוּם פֶּסֶלֶת, וְיַהֲיֶה לִי רַק יִרְאָת יְהוָה לְבַד, וְתִגְדַּל חִסְדְּךָ עִמִּי
וְתִמְתִּיק וְתִבְטֵל מַעְלֵי וּמַעַל זְרַעִי וּמַעַל כָּל עַמּוּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל
כָּל־מִינֵי דִינִים שְׁבַעֲוֹלָם. וְאַל תְּדִינֵנִי כַּמַּעֲשֵׂי וְאַל תִּשְׁפָּטֵנִי
כַּמַּפְעָלִי. אֵל תִּבּוֹא בַּמִּשְׁפָּט עִמִּי כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חַי. רַק
תִּגְזֹר בַּחֲסִדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְהַמְרֻבִּים לְבַטֵּל מַעְלֵי כָּל הַמִּשְׁפָּטִים
וְכָל הַדִּינִים שְׁבַעֲוֹלָם, שְׁלֹא יַהֲיֶה לָהֶם שׂוּם פֶּתַח־וַיִּפֶּה לְעוֹרֵר דִּין
וּמִשְׁפָּט חַס וְשְׁלוֹם, רַק תִּזְכְּנֵי שְׂאֵנִי בְּעַצְמֵי אֲשַׁפֵּט עִצְמֵי הַיָּטִב
בְּכָל עֵת, לְעוֹרֵר עִצְמֵי לְתִשׁוּבָה שְׁלָמָה בְּאַמֶּת תָּמִיד, עַד שְׂאֲזוּבָה
לְהִיּוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ. וְתִצְלִלְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
מִכָּל מִינֵי יִרְאוֹת חֲצוֹנִיּוֹת, מִיִּרְאוֹת נְפֹלוֹת, שְׁלֹא אֵירָא וְאֶפְחַד
מִשׁוּם שֶׁר וְאֶדוֹן, וְלֹא מִשׁוּם מִיִּן חֵיהָ רַעַה וְלִסְטִים, וְלֹא מִשׁוּם
דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי אִם מִמּוֹךְ לְבַד אֵירָא וְאֶפְחַד, וְתַהֲיֶה יִרְאָתְךָ
עַל־פָּנָי תָּמִיד לְבִלְתִּי אַחֲטָא. וְאֲזוּבָה לְהַעֲלוֹת הִירְאָה לְשִׁרְשָׁה
לְדַעַת הַקְּדוֹשׁ. וְאֲזוּבָה בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים לְהַשְׁלִים דַּעְתִּי בְּשְׁלָמוֹת
בְּקַדְשָׁה וּבִטְהָרָה, לְמַעַן אֲדַע מִמִּי אֶתִּירָא, לְיִרְאָה אֵת שְׁמֹךְ
הַגְּדוֹל לְבַד. וְיִמְשֹׁךְ הִירְאָה הַקְּדוֹשָׁה בְּכָל אֲבָרֵי בְּרַמַּח אֲבָרֵי
וּבִשְׂמִ"ה גִּידֵי, וְאֲזוּבָה לְהִיּוֹת מְלֵא אֵימָה וּפְחַד וְיִרְאָה גְּדוֹלָה
בְּאַמֶּת מִשְׁמֹךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה תָּמִיד, וְתִזְכְּנֵי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְדַעַת שְׁלֹם בְּאַמֶּת בְּקַדְשָׁה וּבִטְהָרָה:

יְהוָה אֱלֹהִים, אַתָּה יְדַעְתָּ אֵת גְּדַל פְּחִיתוֹת וְשִׁפְלוֹת וּפְגָם
דַּעְתָּנוּ, כִּי דַעְתָּנוּ נִפְגָּמָה וְנִתְקַלְקְלָה מְאֹד, עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים

ומחשבותינו המגנות ודעותינו המבלבלות מאד, עד אשר אין
אנו יודעים כלל לתת עצה בנפשנו, איך להתנהג בשום דבר
שבעולם. אנא יהוה, מלא רחמים. המל עלי וחנני מאתך דעה
שלמה, שאזכה לדעת שלם דקדושה, למען אדע את שמך באמת,
ואירא ממך תמיד, ואזכה ליראה עלאה יראת הרוממות:

ובכן תובני ברחמיך הרבים, שאזכה לעסק בתורתך הקדושה
תמיד יומם ולילה, ותפתח את דעתי ותאיר עיני בתורתך,
ואזכה ללמד תורתך הקדושה בשכל צח וזך. ואזכה לידע
ולהבין במהירות גדולה בכל מקום שאני לומד, ולא יהיה כח
לשום מבלבל לבלבל את דעתי חס ושלום בשעת למודי בשום
בלבול שבעולם, הן מחשבות חוץ מחשבות זרות מהכלי עולם,
הן בלבולים וערבובים ועקמומיות בענין הלמוד בעצמו. מבלם
תציל אותי אבי שבשמים ברחמיך הרבים, רק אזכה להתגבר
ברחמיך לסלק ולבטל מעלי כל מיני בלבולים ועקמומיות
שבעולם בשעת הלמוד. ואזכה ללמוד הרבה במהירות גדולה,
בשכל צח וזך באמת, ואזכה להתחיל ולגמר כל ספרי התורה
הקדושה שבכתב ובעל־פה וללמד אותם כמה פעמים. אנא
יהוה, מלא רחמים, אתה ידעת את עצם הבלבולים והערבובים
שמערבבים ומסבבים ומבלבלים את דעתי תמיד, ובפרט בעת
למודי, עד שלא זכיתי עד הנה ללמוד שעה קלה במחשבה
זכה ונכונה, וכל היום בלו אפלו בעת למודי, דעתי מבלבלת
ומטרפת מאד, בכמה מיני בלבולים וערבובים ומחשבות של
שמות ועקמומיות הלב, אלפי אלפים ורבי רבבות, בלי שעור

וְעַרְךָ בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה. וְאִין אֲנִי יוֹדֵעַ לְהִיכֵן אֲבָרַח לְהַצִּיל
 אֶת נַפְשִׁי מֵהֶם. יְהוָה אֱלֹהִים אַתָּה יְדַעְתָּ, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת פְּזוּר
 דַּעְתָּנוּ כִּי פִגְמָנוּ וּקְלָקְלָנוּ אֶת דַּעְתָּנוּ מְאֹד, וְזֶה יָמִים וְשָׁנִים אֲשֶׁר
 יְדַעְתִּי מִפְּזוּרַת מְאֹד, וּמְשׁוּטָטֶת בְּכָל עֵת בְּשִׁמְתִים וּבְלִבּוֹלִים
 וּבְהִרְהוּרִים רָעִים וּבְכִמְהָ מִיָּנִי פִגְמִים, אֲשֶׁר אֵי אֲפֹשֶׁר לְבָאֵר
 וּלְפָרֵשׁ כָּלֵל. אִם אֲמַרְתִּי אֶסְפָּרָה כְּמוֹ אָפֶס קָצֵה מַעֲצָם בְּלִבּוֹל
 עֲבִירַת הַדַּעַת, יִכְלֶה הַזְּמַן, וְכָל הָעֲצוֹת טוֹבוֹת שְׁגָלִית לָנוּ עַל-יָדֵי
 צַדִּיקֵי אָמֶת, אֵיךְ לְהַנְצִיל מֵהֶם בְּשֵׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה, מְרַדְּנוּ בָהֶם וְלֹא
 קִיָּמְנוּם. עַד שִׁבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים קְלָקְלָנוּ וּפִגְמָנוּ מְאֹד בְּכָל הָעֲצוֹת
 טוֹבוֹת שְׁגָלִית לָנוּ כְּבָר, וְאֲשֶׁר אַתָּה מְגַלֶּה לָנוּ וּמְרַמֵּז לָנוּ בְּכָל
 עֵת עֲצוֹת יִשְׂרָאֵל, אֵיךְ לְהַנְצִיל מִבְּלִבּוֹל וּפְזוּר דַּעְתָּנוּ, כִּי לֹא הֵייתִי
 מִתְגַּבֵּר כָּלֵל לְקִיָּמָם, עַד אֲשֶׁר נִתְּבַלְבְּלָה וְנִתְּפֹרְרָה דַּעְתָּנוּ כָּל
 כֶּף, שְׁאֵפְלוּ בְּשָׁעָה שְׁאַנְחָנוּ רוּצִים לְהִתְגַּבֵּר וּלְעֹזֵב מִחֲשִׁבּוֹתֵינוּ
 הָרְעוֹת וּלְאַחֵז בְּדַרְכֵי עֲצוֹתֶיךָ הַטּוֹבוֹת, שׁוֹב אֵין אָנוּ יְכוּלִים כָּלֵל
 לְהַחְזִיק מִחֲשִׁבּוֹתֵינוּ בְּמִנוּחָה בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה אֲפֵלוּ זְמַן מוֹעֵט.
 יְהוָה אֱלֹהִים, אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, רַחֲמָן הָאֱמֶת, מְלֵא רַחֲמִים בְּכָל
 עֵת וּבְכָל רֵגַע תְּמִיד. אַתָּה יְדַעְתָּ כִּמְהָ אָנְחָנוּ רְחוּקִים עִכְשָׁיו
 מִקְּדֻשַׁת הַמִּחְשָׁבָה וּמִשְׁלָמוֹת הַדַּעַת, וּכְבָר כְּלִינוּ שְׁנוֹתֵינוּ בְּהִבְל
 וְרִיק, בְּבְלִבּוֹל הַדַּעַת וּבְמִחְשָׁבוֹת רְעוֹת וּפְגוּמוֹת מְאֹד, בְּכָל עֵת
 וּבְכָל שָׁעָה. וְעַדִּין לֹא זָכִינוּ לְיִשׁוּב הַדַּעַת כְּרָאוּי בְּאֱמֶת אֲפֵלוּ שָׁעָה
 אַחַת מִנְּעוּרֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כִּי חָטְאָנוּ עֲוִינוּ וּפָשַׁעְנוּ מְאֹד וּפִגְמָנוּ
 בְּהִבְרִית קֹדֶשׁ, אֲשֶׁר עַל-יָדֵי זֶה נִטְרַף וְנִתְּבַלְבְּלָה דַּעְתָּנוּ מְאֹד, וְאִין
 אָנוּ יוֹדְעִים כָּלֵל אֵיךְ לְהַחְזִיז אֶת עַצְמָנוּ, וּבְאִיזָה דְרָךְ נִזְכֶּה לְשׁוֹב

אֵל הַדַּעַת דַּקְדְּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת כְּרָאוּי בְּאַמֶּת, כִּי קִלְקַלְנוּ וּפְגַמְנוּ
בְּכָל הַדְּרָכִים וְהַשְּׁבִילִים שֶׁל הַדַּעַת דַּקְדְּשָׁה:

אָנָּה יְהוָה, חָמַל עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, חוּס וְחָמַל נָא עַל נַפְשִׁי
הָאֲמֻלָּה מְאֹד, הִינְעָה מְאֹד, הַחֲלוּשָׁה מְאֹד, הָרַעְבָה וְצַמְאָה
מְאֹד, הַמְנַחֶת בְּמָקוֹם שְׁמֵנְחָת. כֹּאֲשֶׁר אֵתָּה לְבַד יָדַעְתָּ גְדֹל עֵצֶם
הַרְחַמְנוֹת אֲשֶׁר עָלִינוּ בְּעַת הַזֹּאת, בְּעוֹקֵבֵא דַמְשִׁיחָא בְּעַמְּךָ
הַגָּלוּת. צְרוֹת נַפְשֵׁנוּ הִרְחִיבוּ מְאֹד בְּלִי שַׁעוֹר וְעָרֶף, אֲשֶׁר אֵי
אֶפְשֶׁר לְבַאֵר וּלְסַפֵּר כָּלֵל חֵלֶק אֶחָד מֵאַלְפֵי וּרְבֻבָה מֵהֶם. אָבִינוּ
שֶׁבְּשָׁמַיִם עֲזָרְנוּ, אָבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם חֲנֲנוּ, אָבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם, אֵין אֲנוּ
יֹדְעִים כָּלֵל מַה לְדַבֵּר, וּבְאִיזָה דֶרֶךְ נִזְכָּה לְרִצּוֹת וּלְפִים אוֹתָךְ,
אֲחֵר שֶׁנֶּאֱצָנוּ עֲצוּתֶיךָ הַעֲלִינּוֹת וּמְרַדְּנוּ נִגְדְּךָ הַרְבֵּה מְאֹד:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵתָּה יָדַעְתָּ, כִּי כָּל דְּבוּרֵי וּבִקְשׁוֹתַי וְתַחֲנוּתַי
וְכָל מַה שֶׁאֲנִי מְצַפֶּה וּמְקַוֶּה וּמִיחַל עֲדִין לִישׁוּעָתְךָ בְּאַמֶּת כְּהַרְף
עֵינִי, בְּכֻלָּם אֵין לִי שׁוּם סְמִיכָה וּמְבַטֵּחַ וּמְנוּס, כִּי אִם בְּכַח הַצַּדִּיקִי
אַמֶּת אֲשֶׁר זָכִיתָ אוֹתְנוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת. וְגַם בְּדוֹר הַזֶּה זָכִיתָ אוֹתְנוּ
לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֵם עָלֵינוּ, וְעַל
בְּחֵם הַגְּדוֹל לְבַד נִשְׁעָנְנוּ. וּבְכֵן יִהְיֶה נָא מַעֲיָד עָלֵינוּ, יִהְיֶה וְיִכְמְרוּ
רַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמוֹת עָלֵינוּ, עַל מַרְדֶּךָ בְּלִי חֶשֶׁךְ כְּמוֹנוּ, עַל עֵינֵי וְכוֹאֵב,
נִכְאָה לִבִּי כְּמוֹנוּ, וְעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּכַח וּזְכוּת הַצַּדִּיקִי
אַמֶּת, שֶׁאֲזָכָה לְהַתְנַבֵּר עַל כָּל מַחְשְׁבוֹתַי הָרְעוּת, וְאֲזָכָה לְהַשְׁלִים
דַּעַתִּי בַקְדֻשָּׁה וּבְטַהֲרָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. וְתִזְכְּנִי לְלַמֵּד וּלְהַגִּיד
בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאֲזָכָה לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת
גְּדוֹל בְּלִי שׁוּם בְּלִבּוֹלִים כָּלֵל, וְאֲזָכָה שִׁיזְדַּבֵּךְ מוֹחִי, וְיִהְיֶה מוֹחִי

וְשִׁכְלֵי זָךְ וְצֵחַ וְנָקִי בְּלֵי שׁוֹם פְּסֻלַּת כָּלֵל, וְיִהְיֶה מוֹחֵי וְשִׁכְלֵי מְהִיר
וְחָרִיף לְהַבִּין הַדְּרָךְ עַל בּוֹרְיוֹ בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ בְּמַהֲרֵי רֶגֶל גְּדוֹל בְּלֵי
עֵינָיו כָּלֵל. וְתִרְחַם עָלַי, שְׂאֵזְכָּה לַעֲנֹה וְשִׁפְלוֹת אִמְתִּי, שְׁלֵא יַעֲלֶה
בְּלִבִּי שׁוֹם צַד גְּאוֹת וּפְנִיּוֹת כָּלֵל. וְגַם כְּאֲשֶׁר תִּזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ לְלַמֵּד
תּוֹרַת הַרְבֵּה אֵזְכָּה לְכָל אֲחֻזִּיק טוֹבָה לַעֲצֹמִי כָּלֵל, וְלֹא יַעֲלֶה
בְּלִבִּי חֶסֶם וְשָׁלוֹם, עַל-יָדַי לְמוֹד הַתּוֹרָה, שׁוֹם פְּנִיּוֹת וְנִסּוֹת הַרוּחַ
כָּלֵל. וְאֵזְכָּה לְלַמֵּד תּוֹרַת הַרְבֵּה לְשִׁמְךָ בְּקִדְשֶׁךָ וּבִטְהָרָה, בַּעֲנֹה
וְשִׁפְלוֹת בְּאֵמֶת, וְאֵזְכָּה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת
כָּל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה:

וּבְכֵן תִּזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתַפְלָה בְּאֵמֶת בְּשִׁלְמוֹת כְּרָאוּי
וְאֵזְכָּה לְהַתְפַּלֵּל כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ בְּאֵמֶת, וְתַעֲזֹרֵר אֶת לִבִּי בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים שְׂאֵזְכָּה לְשַׁפֵּךְ שִׁיחֵי לְפָנֶיךָ, לְפָרֵשׁ שִׁיחֵתִי לְפָנֶיךָ תָּמִיד
בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים. וְאֵת כָּל הַטּוֹב אֲשֶׁר נִסְתָּר וְנִצָּפֵן בְּנִקְדְּתִי
הַטּוֹבָה, אוֹכֵל לְהוֹצִיא לְאוֹר עַל-יָדַי דְּבוּרֵי הַתְפַּלָּה וְתַחֲנוּת
וּבִקְשׁוֹת בְּאֵמֶת מְעוֹמְקָא דְּלִבָּא, עַד שְׂאֵזְכָּה שְׂיִתְגַּלֶּה הַטּוֹב
הַנִּעְלָם וְהַנִּסְתָּר אֲצִלִּי, וְיִתְגַּבֵּר הַטּוֹב עַל הָרַע, עַד שְׂאֵזְכְּנִיעַ וְאִבְטַל
אֶת הָרַע לְנִמְרֵי, עַד שְׂאֵזְכָּה לְצַאת מִרַע לְטוֹב, מִדְּשִׁיף לְאוֹר גְּדוֹל.
וְתִזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ לְהַתְפַּלֵּל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ בְּאֵמֶת, וְאֵזְכָּה לְבַטֵּל
כָּל יִשׁוּתֵי וְנִשְׁמִיּוֹתֵי וְלֹא אֶתְפַּלֵּל בְּשִׁבִיל תוֹעֵלַת עֲצֹמִי כָּלֵל, רַק
אֵזְכָּה לְהַתְבַּטֵּל לְנִמְרֵי בְּשַׁעַת הַתְפַּלָּה כְּאֵלוֹ אֵינֵנִי בְּעוֹלָם כָּלֵל,
וְכָל כְּוִנָּתִי בְּתַפְלָה יִהְיֶה רַק לְשִׁמְךָ בְּאֵמֶת, לְהַעֲלוֹת הַשְּׂכִינָה
מִהַגְּלוּת, לְגִלּוֹת אֱלֹהוּתְךָ בְּעוֹלָם. וּכְאֲשֶׁר כִּבֵּר הַתְחַלְתָּ בְּרַחֲמֶיךָ
וּחְסִדֶיךָ הַרְבִּים לְגִלּוֹת אֱלֹהוּתְךָ בְּעוֹלָם, וְלִמְדָתְנוּ עַל-יָדֵי צַדִּיקֶיךָ

הָאֱמִתִּיִּים לְסֹדֵר שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְתַפְלוֹת וְתַחֲנוּנִים לְפָנֶיךָ, וְהוֹרִיתְ לָנוּ שְׂמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, וְנִזְרַתְ בְּחֶסֶדְךָ לְסִמְךָ אוֹתָנוּ בְּתַאֲרֶיךָ וּשְׁבַחֶיךָ, שִׁיְהִיָּה לָנוּ רְשׁוֹת וְכַח לְכַנּוֹת וְלִקְרוֹת אוֹתְךָ בְּתַאֲרִים וּשְׁבָחִים, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי זֶה לְבַד יֵשׁ לָנוּ סְמִיכָה וְתַקּוּהָ לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וְלִדְעַת אוֹתְךָ בְּלֵב שָׁלֵם. בֶּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּזְכֶּה אוֹתָנוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וּבְכָל־ל יִשְׂרָאֵל תִּזְכֶּה אוֹתִי גַם־כֵּן, וְתִתֵּן לִי דַעַת אֱמֶתִי וְדַקְדָּשָׁה עַל־יְדֵי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, שְׂאִזְכֶּה לְסֹדֵר שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים לְפָנֶיךָ תָּמִיד כָּל יְמֵי חַיִּי, בְּאֵמֶת בְּאִמּוּנָה וּבְדַעָה נְכוֹנָה וּמִיִּשְׁבֶּתֶת. וְאִזְכֶּה לְכוֹן אֶל הָאֵמֶת וְלְכַנּוֹת וְלִקְרוֹת אוֹתְךָ בְּתַאֲרִים וּשְׁבָחִים הַגּוֹנִים הָרְאוּיִם לְקְרוֹת אוֹתְךָ בָּהֶם, בְּאִפֶּן שִׁיעֲלוּ דְבָרֵי תַחֲנוּתִי וּבִקְשׁוֹתִי וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת שְׂאֲנִי מְסֹדֵר לְפָנֶיךָ, לְרַצּוֹן. וְיַעֲזְרוּ רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָלַי, וְתִתְרַצֶּה וְתִתְפַּיֵּס אֵלֵינוּ. וְתִזְכְּנוּ מַעֲתָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, וּמֵאֲצֵר מִתְּנַת חַנּוּם הַנְּנִי, כִּי עֵינַי לָךְ תְּלוּיּוֹת וּמַחֲכוֹת, שִׁתְּזַכְּנִי לְבוֹא לְתַפְלָה בְּאֵמֶת, וְאִזְכֶּה לַעֲסֹק בְּתַפְלָה תָּמִיד, עַד שְׂאִזְכֶּה עַל־יְדֵי הַתַּפְלָה לְבוֹא וּלְהַגִּיעַ וּלְהַשִּׁיג סוּדוֹת הַתּוֹרָה הָאֱמִתִּיִּים. וְאִזְכֶּה לְטַעַם טַעַם אוֹר הַנְּנוּ, אֲשֶׁר אֶתָּה עֲתִיד לְגַלּוֹת לְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, שֶׁהוּא פְּנִימִיּוֹת סִתְרֵי תּוֹרָה. וְתִזְכְּנִי לְחֻזּוֹת בְּנוֹעַם יְהוָה וּלְבִקֵּר בְּהִיכְלוֹ. אֲדוֹן כָּל, מְלֵא רַחֲמִים, חַנּוּן וְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתּוֹרָה וְתַפְלָה בְּאֵמֶת בְּמִסִּירַת נַפְשׁ, עַד שְׂאִזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְטַעַם גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה טַעַם אוֹר הַנְּנוּ אֲשֶׁר גָּנוּז וְצָפוּן לִירְאִיךָ, בְּמוֹ שְׁבָתוֹב, מִה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנֶתָ לִירְאִיךָ פְּעֻלָּתָ לְחוּסִים כִּךָ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם. כִּי אֶתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל, וְאֶתָּה יַדְעֶתָ

כִּי אֵין טוֹב אֲמַתִּי בְּעוֹלָם, כִּי אִם לְהִיּוֹת סוּר מֵרַע בְּאַמַּת וְלַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים, לְהִיּוֹת מְשַׁעֲבֵד וּבִטָּל אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה בְּאַמַּת תָּמִיד, עַד שְׁנֹזְכָה לְטַעַם טַעַם אֹר הַגְּנוּז נִם בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁר זֹאת הִיא הַטּוֹבָה הָאֲמַתִּית וְהַנְּצַחִית, עֲשֵׂה עִמִּי כַּחֲסֻדְךָ, וּנְכַנֵּי לְטַעַם מִטּוֹבְךָ הָאֲמַתִּי. מְקִים מֵעַפָּר דָּל, מֵאֲשָׁפוֹת יָרִים אֲבִיוֹן. הַגְּנִי וְחַקִּימְנִי וּמִטּוֹבְךָ תִּשְׁבִּיעֵנִי, וּמְזִיו כְּבוֹדְךָ תִּרְאֵנִי, וְלַחַיִּים נְצַחִיִּים תִּזְכְּנִי, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה:

== טז ==

רְבוּז הָעוֹלָמִים, אַתָּה בְּרָאת אֹתָנוּ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּעוֹלָם הַשְּׁפָל הַזֶּה, וְגִזַּרְתָּ עַל נַשְׁמַתָּנוּ שֶׁתֵּרַד מֵעוֹלָם הָעֲלִיוֹן, מֵהִיכְלָא דְּמַלְכָא מְקַדְּשֵׁי קַדְּשִׁים, וְתִכְנַס בְּגוֹף הַגּוֹשְׁמִי בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּכְנַתְּךָ הַקְּדוּשָׁה הִיְתָה לְטוֹבַתָּנוּ, כְּדֵי שְׁנֹזְכָה לְדַבֵּק עֲצַמָּנוּ בְּךָ בְּעוֹלָם הַשְּׁפָל הַזֶּה. עַל־כֵּן בּוֹדָאי חוֹבָה עָלֵינוּ לְהִיּוֹת דְּבִקִּים בְּךָ תָּמִיד בְּלֵי הַפֶּסֶק רְנַע, וְלַעֲסֹק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּלֵי שׁוּם הַפֶּסֶק וּבִטּוֹל כָּלֵל, כִּי הִיא חַיִּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ, וְאֵין לָנוּ שׁוּם חַיּוֹת כִּי אִם בְּשִׂאָנוּ דְּבִקִּים בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, אֲבָל מַה נַּעֲשֶׂה, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ, כִּי מַחֲמַת עֲבִירַת גְּשָׁמִיּוֹת גּוֹפָנוּ, וּמַעֲצָם גְּלוּתָנוּ בֵּין הָעֵכוּם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, אִי אֶפְשָׁר לָנוּ עַכְשָׁיו בְּשׁוּם אֲפֹן לְהִיּוֹת תָּמִיד דְּבִקִּים בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּלֵי שׁוּם הַפֶּסֶק כַּמְטַל עָלֵינוּ, וּבְהִכְרַח אָנוּ מִכְּרַחִים לְפַעְמִים לְבִטָּל קֶצֶת מְעַט מִדְּבַרֵי תּוֹרָה, מִלְּשׁוֹטְט בְּחֻכְמַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, כִּי מַעֲצָם הַבְּלָבוּלִים הַבָּאִים עַל הַמַּחַ עַל־יְדֵי הָעֲנָנִין דְּמַכְסִּיִּין עַל עֵינֵינוּ, הַמַּתְנַבְּרִים עִתָּה בְּתַקְרָא גְלוּתָנוּ. מַחֲמַת זֶה, הִהְכַּרְח אֲפִלוּ לְהַצְדִּיק הָאֲמַתִּי,

שיתבטל לפעמים מדבקותו ומחכמתו העליונה, כדי לתת ניהא להמוחין, שלא יתגברו הבלבולים חס ושלום, לבלבל ולבטל לגמרי. ואנכי העני בדעת, הרש בחכמה, לא ידעתי נפשי, איך להתנהג בענין הלמוד והבטול, איך לפלם דרכי, שיהיה הבטול בעת ההכרח לבד במועדו ובזמנו שלא להתבטל יותר מדי.

ובכן באתי לפניך לבקש רחמים מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתזכני ותדריכני בדרך הנכון והאמת, ותשפיע עלי ממעון קדשתך חכמה בינה ודעת. ותעזרני שאדע איך להתנהג בענין זה, בענין בטולה של תורה זהו קיומה. ותדריכני ותלמדני באופן שאזכה להתנהג תמיד ברצונך הטוב, לעשות הכל יפה בעתו, לעסק בתורה ותפלה ובמעשים טובים לשמך תמיד יומם ולילה בהתמדה גדולה ובזריזות גדולה, ואזכה להרבות בכל יום בעבודת יהוה באמת. ותחנני לדעת מתי אני מכרח לבטל קצת, ואזכה שלא יהיה לי שום בטול כי אם בעת ההכרח לבד. ואפלו בעת שאני מכרח להתבטל קצת מדברי תורה. תעזרני ותזכני שלא אתבטל חס ושלום לגמרי מכל וכל. רק תחנני דעה בינה והשכל, ותשפיע עלי שכל מאתך, שאוכל להיות דבוק בהעלם אל השם יתברך ואל התורה הקדושה, אפלו בעת בטולה של תורה. ויהיו מאירין עיני שכלי בעת הבטול, על ידי הרשימו שגשאר מאור החכמה של התורה הקדושה שהייתי עוסק בה. ויהיו עיני מאירות בשמש ובירח. לפעמים בשמש, בשאנו דבקים בחכמה העליונה בתורתך הקדושה. ולפעמים בירח, בשאנו מכרחין להתבטל מן החכמה ומעסק התורה, שאז יאירו

עֵינֵי כְּנִיחַ יִקָּר הוֹלֵךְ, בְּאִפְּן שְׂאוּכָה לְהִתְדַבֵּק בְּךָ תְּמִיד לְעוֹלָם וְעַד. וְתִהְיֶה בְּעֶזְרֵי תְּמִיד, וְתוֹשִׁיעֵנִי לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְאוֹכָה מֵעַתָּה לְהִתְדַבֵּק בְּךָ בְּאֵמֶת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְאוֹכָה לְבָלוֹת כָּל יְמֵי בְּתוֹרָה וְתַפְלָה וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, בְּקִרְשָׁה וּבְטִהְרָה בְּאֵמֶת וּבְאִמוּנָה וּבִירְאָה וּבְאֵהָבָה, בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לִבָּב מְרַב כּל. עֲזֵרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁלֵא אֲאֵבֵד מֵעַתָּה שׁוּם שְׁעָה וְשׁוּם רְנַע מִימֵי חַיֵּי הַמוֹעֲטִים בְּחַנּוּם, כִּי מַעַט יְמֵי, וְאִם לֹא עֲכָשְׂו אִימָתִי. כִּי הֲלֹא אַתָּה עֲתִיד לְקַבֵּל דִּין וְהַשְׁבוֹן מֵאֵתָנוּ, עַל כָּל שְׁעָה וְרְנַע מִימֵי חַיֵּינוּ. עֲזֵרְנִי שְׂאֵפְלוּ בְּעַת שְׂאֵנִי מִכְרַח לְהִתְבַּטֵּל מִדְּבָרֵי תוֹרָה, שְׁתַּזְמִין לִי אִזְּ אִיזָה עֲסָקִים מֵעֲבוֹדָתְךָ וְרִצּוֹנְךָ שְׂאוּכַל עַל יָדָם לְפַקֵּחַ אֶת דַּעְתִּי וְלַתֵּת נִיחָא לְמוֹחֵי וְאֶף־עַל־פִּי־ כֵּן אֵעֲסֹק אִזְּ בְּדְבָרִים קְדוּשִׁים שְׁהֵם רִצּוֹנְךָ בְּאֵמֶת, חוּם וְחַמֵּל עָלַי וְעֲזֵרְנִי מֵעַתָּה לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב תְּמִיד בְּאֵמֶת:

וְתַעֲזֹרֵר רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָלֵינוּ, וְתַמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְנַאֲלָנוּ וְתַשְׁלַח לָנוּ מְהֵרָה אֶת מְשִׁיחֵינוּ, מְשִׁיחַ בְּנֵ־דָוִד וּמְשִׁיחַ בְּנֵ־יוֹסֵף, וְשִׁנִּיחֵם וְתַחֲבֵרוּ וְיִכְלָלוּ יַחַד, וְיִכְנִיעוּ וְיִשְׁפִּילוּ אֶת כָּל הַשִּׁבְעִין עֲבוּ"ם וְכָל הַסְּטָרָא אַחְרָא עַד עָפָר, וְיִגְלוּ חֻכְמָתָם בְּעוֹלָם, וְיַפּוּצוּ מַעֲשִׂוֹתֵיהֶם חוּצָה. וְתַמְלֵא הָאָרֶץ דַּעַה לְדַעַת אֶת יְהוָה כַּמִּים לִים מְכַסִּים. וְיִדַע כָּל פְּעוֹל כִּי אַתָּה פִּעְלָתוֹ, וְיִבִּין כָּל יְצוֹר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ, וְיִשׁוּבוּ כָּל הָעַמִּים עַל־יְדֵי חֻכְמָתָם שֶׁל הַתְּרִין מְשִׁיחִין לְעֲבוֹדָתְךָ וּלְיִרְאָתְךָ. וְיִקוּיִם מִקְרָא שְׁכָתוֹב, כִּי אִזְּ אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְּרוּרָה לְקִרָא בְּלָם בְּשֵׁם יְהוָה לְעַבְדוֹ שְׁכָם אֶחָד. וְתַעֲבִיר מִמְשָׁלַת יְדוֹן מִן הָאָרֶץ, וּמְלָכוֹת הַרְשָׁעָה מְהֵרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתַמְגֵּר וְתַכְלֵם

ותשפילם במהרה בימינו. ותבטל ותכער כל העננין דמכסיין על עיינינו, ואז נזכה להיות דבקים בך ובתורתך הקדושה תמיד, בלי שום הפסק ובטול כלל ולא יהיה כח לשום מונע ולשום מבלבל לבלבל את דעתנו כלל, רק נזכה להיות דבקים בך תמיד כל ימי חיינו לעולמי עד ולנצח נצחים ויקוים מקרא שכתוב. והיה אור הלבנה כאור החמה. במהרה בימינו אמן:

== יז ==

רבון כל העולמים, אדון כל הנשמות, אתה בראת עולמך ברצונך הטוב בשביל ישראל עמך, כמו שכתוב, בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. ואמרו רבותינו זכרונם לברכה, בשביל ישראל שנקראו ראשית. כי ישראל עלה במחשבה תחלה, ובשבילנו בראת כל העולמות כלם, מן תחילת האצילות עד עולם הנשמי הנה, הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם והכל בראת ברצונך הטוב, למען אשר תתפאר בנו בכל דור ודור. ובכן, תרחם עלינו, אבינו אב הרחמן, ותזכנו לעשות הטוב בעיניך תמיד, ונזכה להיות ברצונך הטוב באמת, לסור מרע ולעשות טוב תמיד, למען יתגלה ההתפארות והשעשועים שלך בנו, לעולמי עד ולנצח נצחים:

וזכני ברחמיך הרבים, לתן צדקה הרבה לעניים מהגנים הרבה ולצדיקי אמת, למען נזכה להכלל בנפשות רבים של בני ישראל עמך, ועל ידי זה תזכני ברחמיך הרבים, שנוזכה לגלות ולהאיר את הטוב הקבוע בנו. כי אתה ידעת את עצם יפי קדשת הטוב

הַכְּבוֹשׁ אֲצִלִּי בְּגָלוֹת גְּדוּלָה וּמָרָה מְאֹד זֶה כְּמֹה שְׁנַיִם מֵיּוֹם הַיּוֹתִי
עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֵינִי זוֹכֵה עַדְיָן לְרַחֵם עַל עַצְמִי לְהוֹצִיא
לְאוֹר תְּעֻלוֹמוֹת וְהַסְתַּרְתִּי הַטּוֹב שְׁבִי הַכְּבוֹשׁ בְּגָלוֹת, וְאֵינִי זוֹכֵה
לְהַזְכִּיר אֶת עַצְמִי הַיָּטִב, הֵיכָן אֲנִי בְּעוֹלָם, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת,
בְּאִיזָה דְרָךְ וּמְנוֹם אֲזַכֶּה לְגָלוֹת הַטּוֹב שְׂיֵשׁ בִּי:

אָנָּה יְהוָה, תֵּן לִי עֲצָה, תֵּן לִי חֲנִינָה, תֵּן לִי יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה, עֲשֵׂה
עִמִּי פְלֵא לַחַיִּים, לְבַל אֶהְיֶה חֵם וְשְׁלוֹם כְּמַת בַּחַיִּי. עֲשֵׂה עִמִּי
חֶסֶד חֲנֻם כַּאֲשֶׁר נָאָה לְךָ, לֹא כַּמַּעֲשֵׂי הָרָעִים וּפְעֻלוֹתֵי הַמְּנַגּוֹת
וְדַעוֹתֵי הַמַּעַרְבָבוֹת. חוּם וְחַמֵּל נָא עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלְלָה מְאֹד,
יְהִמוּ נָא מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ עַל עַצְמִי הַטּוֹב שְׂיֵשׁ בִּי, שְׂיִוְכַל לְהַתְּנַבֵּר
לְכַבֵּשׁ אֶת הַגּוֹף וְתַאֲוֹתָיו תַּחֲתָיו, שְׂיִהְיֶה הָרַע כְּפוֹף וּבָטֵל תַּחַת
הַטּוֹב, עַד שְׂיִתְבַּטְּלוּ מִמֶּנִּי כָּל תַּאֲוֹת הַגּוֹף וּמַדּוּתָיו הָרָעוֹת, בְּאִפְּן
שְׂאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֶמֶת תְּמִיד. אָבִי שְׁבַשְׂמַיִם, אָבִי
שְׁבַשְׂמַיִם, אָב הַחֶסֶד, אָב הַרַחֲמָן בְּאֶמֶת, הַחוֹמֵל דְּלִים, הַשּׁוֹמֵעַ
אֲנֻקַּת אֲבִיוֹנִים, הַרוֹאֶה בְּעֵלְבוֹן עֲלוּבִים, הַשּׁוֹמֵעַ וּמַאֲזִין אֲעַקֶּה
מֵעַמְּקֵי הַשָּׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמַתְחַתָּיו, עַד אֲשֶׁר אֵין מְקוֹם אֲשֶׁר לֹא
תִשְׁמַע מִמֶּנּוּ קוֹל אֲנֻחָה וְאֲנֻקָּה. לְמִדְּנִי מַה לְדַבֵּר לְפָנֶיךָ, הוֹרִינִי
מַה שְּׂאוֹמֵר לְפָנֶיךָ, הוֹדִיעֵנִי מַה שְּׂאֲצַעֵק אֵלֶיךָ. חַמֵּל נָא עַל עֲלוּב
נַפְשׁ כְּמוֹנִי, עַל נְכֻאָה לְכַב כְּמוֹנִי, עַל חֶסֶד דַּעַה חֶסֶד לֵב כְּמוֹנִי. עַל
חֲלוּשׁ כַּח כְּמוֹנִי, עַל מְבוֹלְבָל וּמְטָרָף וּמַעַרְבָב בְּכָל מִינֵי עֲרָבוּבִים
כְּמוֹנִי. אֲשֶׁר הַטּוֹב שְׁבִי הוּא כְּבוֹשׁ כְּמוֹ בְּבֵית הַסְּהַר מִמָּשׁ וּבְגָלוֹת
גְּדוּלָה וּמָרָה מְאֹד, וּכְמֹה אֵלְפֵי אֵלְפִים מְחִיצוֹת וְחוֹמוֹת בְּרוֹז
וּמְסֻגָּר עַל מְסֻגָּר הַמְּסַבְּבִים אוֹתִי, וּכְמֹה וּכְמֹה אֵלְפִים שׁוֹמְרִים

ואורבים עומדים עלי בכל עת ובכל רגע, לא יתנוני השב רוחי, ואיני יכול לעשות שום תנועה שיהיה כראוי. אפלו בעת שאני מתעורר לעשות איזה דבר שבקדשה, איני זוכה לעשות תנועה קלה שיהיה לה יפי והדור כראוי לאיש ישראלי כאשר אתה ידעת. אוי לי מאד, אוי ומר לי מאד מאד, אהה עלי, מר לי מאד, אויה על נפשי, אוי להנפש אשר עשתה מעשים כאלה, אוי להימים והשנים אשר כליתי בהבלים ובלבולים רעים מאד כאלה. אדון כל, אליך זעקתי ושועתי, מלא רחמים, הטה אלי אזנך ושמע, פקח עיניך וראה שוממותי, ראה נא בעיני ועמלי:

רבונו של עולם, אתה זכיתי ברחמיך הרבים להיות בכלל זרע ישראל עבדיך וקרבת אותי ברחמיך הרבים לצדיקי אמת, להאמין בהם ולהשתוקק להם. עשה עמי כחסדיך, בזכות הקדושים אשר בארץ הזה, ועורני וסייעני, שיגיע לי הארה והתעוררות אמת, שיזכר ויתעורר את עצמו באמת, הטוב שבי ויתודע להטוב שבי מעלתו הגדולה, מהיכן הוא נלקח ונמשך, ממחשבה עליונה דקודשא בריך הוא, אשר שם עליתי במחשבה תחלה בתוך כלל נשמות ישראל, ואני בריה קלה שבים, למעלה מכל הארבע עולמות שהם, אצילות, בריאה, יצירה, עשיה. ואני בשרשי למעלה מכלם, כי אנכי מזרע ישראל שעלו במחשבה תחלה, ובנו נמלך השם יתברך ונתעצן עמנו לברא את כל העולמות כלם וכל אשר בהם, עד תכלית העשיה שהוא העולם הזה וכל אשר בו, בשמים ובארץ בימים וכל אשר בהם. ועתה עורני נא, חזקני נא, אמצני נא, הקיצני נא, עוררני נא,

לקוטי י" תפלות קלא

שְׁאוּכָה בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶיךָ הָאֱמֵתִים, לְהַזְכִּיר אֶת עֲצָמֵי הַיָּטֵב
הַיָּטֵב, הַיֵּכָן אֲנִי, לְהַיֵּכָן נִשְׁלַכְתִּי, לְהַיֵּכָן נִתְרַחַקְתִּי מִמָּוֶה עַד הַנְּהָ,
הַיְאוּמָן כִּי יִסְפֵּר, שְׁטוֹב אֲמַתִּי כֹּזֵה הַמְּשֻׁרֵשׁ בִּי, יִהְיֶה מִשְׁלָךְ
בְּמָקוֹם אֶפֶל וְהַשְׁדֵּךְ כֹּזֵה, בְּמָקוֹם שְׁפָל כֹּזֵה, בְּאַפְלָה מְנַדַּח כֹּזֵה,
בְּמָקוֹמוֹת פְּגוּמִים כְּאַלֶּהָ, בְּמָקוֹמוֹת נְמוּכִים וּרְחוּקִים מִן הַקְּדוּשָׁה
כְּאַלֶּהָ, בְּמָקוֹמוֹת שְׂאֵינָם רְאוּיִם לְהִקְרָא בְּשֵׁם מָקוֹם כָּלָל:

אָנָּה יְהוָה, חֲמַל עָלַי, חוֹסֶה עָלַי, כִּי בְּכָל עַת שְׂאֵנִי רוּעָה לְדַבֵּר
וּלְפָרֵשׁ שִׂיחָתִי לְפָנֶיךָ, אֵינִי יוֹדֵעַ מַהֵיכָן אֶתְחִיל לְבַקֵּשׁ וְאֵיךְ
אֲסִיִּים. וּמְרַב דוֹחֲקִי וְעֲנִי, אֲשֶׁר עָרְכִי מְרַבִּים מְאֹד, אֲשֶׁר לֹא
יִסְפִּיקוּ אֱלֹפִים וּרְבֻבוֹת יְרִיעוֹת לְבְּאָרְם, מַחֲמַת זֶה אֵינִי יָכוֹל
לְפַתַּח פִּי כָּלָל. וְאַפְלוּ בְּעַת שְׂאֵנִי מִתְחִיל לְדַבֵּר קִצָּת, דְּכָרִי
מִבְּלִקְלִים מְאֹד מֵעַצֵּם רַבּוּי עָרְכִי, אֲשֶׁר הֵם מְרַבִּים בְּיוֹתֵר, אֲשֶׁר
אֵי אֶפְשֶׁר לְבְּאֹר וּלְפָרֵשׁ כָּלָל בְּשׁוּם אִפְּן. כִּי אִם לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל,
נִגְלוּ כָּל הַתְּעִלּוּמוֹת וְהַמּוֹן נִסְתָּרוֹת שְׂמִיבְרָאשִׁית. וְאַתָּה יוֹדֵעַ
צָפוֹן לְבִבְיָנוּ וְעֵמֶק מַחְשְׁבוֹתֵינוּ, אֲשֶׁר בְּתוֹךְ פְּנִימִיּוֹת פְּנִימִיּוֹת
מַחְשְׁבָתִי צוֹעֵק הַטּוֹב שְׁבִי, בְּקוֹל עֲצוּם וְמֵר מְאֹד וְעֵקֶה גְּדוּלָּה
וּמְרָה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְסַבֵּל עֲצָם מְרִירוֹת צַעֲקַת
הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ בְּקַרְבִּי, וְגִדְל הַרְחַקְנוֹת שִׁישׁ עָלַי בְּלִי שַׁעוֹר וְעֶרְךָ
וּמִסְפָּר כָּלָל. וְלָמָּה תַעֲלֵם אֲנִיךָ וְתִסְתִּיר פְּנִיךָ מִמֶּנִּי זֶה זְמַן רַב
מְאֹד, וְחַמּוֹן מֵעֵיד וּרְחֻמֶיךָ עָלַי הַתְּאִפְקוּ:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כְּשֵׁם
שֶׁנִּגְבְּרוּ רַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים עָלַי וּבְרָאתִי אוֹתִי בֵּין זֶרַע
יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, בֵּן יְחִמוּ מֵעֵיד וּחְנִינִיּוֹתֶיךָ וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוּלִים עָלַי,

קלב   לְקוּמֵי   י"   תְּפִלוֹת

שְׁאוּכָה לִשְׁמַע הַיֵּטֵב אֶת קוֹל דְּבָרֵי הַצְּדִיקִים אֲמַתִּיִּים, וַיִּפְקְחוּ עֵינָי, וַיִּשְׁמְעוּ אֹזְנֵי, וְלִבִּי יִבִּין הַיֵּטֵב אֶת קוֹל דְּבָרֵי הַצְּדִיקִים אֲמַתִּיִּים, אֲשֶׁר עוֹסְקִים תָּמִיד לְעוֹרֵר וּלְהַעֲלוֹת אֶת הַטּוֹב הַנִּמְשָׁךְ מִנְּשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הַכְּבוֹשׁ בְּגָלוֹת, וְלַעֲשׂוֹת בְּעֲלֵי תְּשׁוּבָה וְגֵרִים. הֵן קוֹל דְּבָרֵי הַצְּדִיקִים אֲמַתִּיִּים שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, הֵן דְּבָרֵי צְדִיקִים אֲמַתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עִפְרַת הַכְּתוּבִים בְּסַפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, עַד שֶׁאֲשַׁמַּע וְאֶרְאֶה וְאֶבִּין הַיֵּטֵב אֶת דְּבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים, עַד שֶׁהַטּוֹב שְׂבִי יִתְעוֹרֵר בְּתַקְּףָה גְּדוֹל וּבְכַח וּנְבוּרָה גְּדוֹלָה דְּקַדְשָׁה, עַד שֶׁאֲזוּכָה לְהַתְנַבֵּר בְּאַמֶּת עַל הָרַע לְשַׁבְּרוֹ וּלְגַרְשׁוֹ וּלְבַטְלוֹ מִמְּנֵי בְּבַטּוֹל גָּמוּר, בְּאִפְסָן שְׁאוּכָה לְשׁוֹב בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, וְאֲזוּכָה לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לְכָב:

אָנָּה יְהוָה, חִמַּל עָלַי, וּמְלֵא בְּקִשְׁתִּי בְּרַחֲמִים, וּבְכֵן תַּעֲזֹרְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים, שִׁיתְּנֶלְהָ אֱמֶת בְּעוֹלָם, עַד שִׁיתְּעוֹרְרוּ כָּל יִשְׂרָאֵל בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, וַיִּשְׁמְעוּ רְחוּקִים וַיְבוֹאוּ וַיִּכְרִיּוּ כַּח מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלֵא רַחֲמִים עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְאִפְלוּ עַל הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ בֵּין הָאֲמוֹת, וְתַעֲשֶׂה כְּגִדְל נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, בְּאִפְסָן שִׁתּוֹדִיעַ לְהַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ בֵּינֵיהֶם, הַמִּפְזָר וּמִפְרֵד בֵּין הָעַמִּים, בְּמִקְוֹמוֹת הָרְחוּקִים מִהַקְּדֻשָּׁה מְאֹד מְאֹד, וְתוֹדִיעַ לָהֶם הַיֵּטֵב הַיֵּכָן הֵם בְּעוֹלָם, וְלֵהִיכָן הֵם מוֹכְנִים לִילֶךְ, אִם לֹא יָשׁוּבוּ חֵם וְשָׁלוֹם. עַד שִׁיתְּעוֹרְרוּ הַיֵּטֵב וּרְחֻמוֹ עַל עַצְמָם, וַיִּזְכְּרוּ אֶת יְהוָה וַיִּשׁוּבוּ אֵלֶיךָ, וַיִּתְּנִירוּ בְּאַמֶּת. כִּי אַתָּה יְהוָה לְבַד יָדַעְתָּ, אֶת גְּדֵל עַצְמְךָ הַרַחֲמָנוֹת שֵׁשׁ עַל הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ בְּמִקְוֹמוֹת כְּאֵלוֹ. וְאַתָּה יָדַעְתָּ

בְּאֵמֶת, כִּי אֵין רַחֲמֹנוֹת בְּעוֹלָם יוֹתֵר מִזֶּה, וְאֵין שׁוֹם צַעַר וְיִסּוּרִים שֶׁבְּעוֹלָם נִהְשָׁבִים כָּלֵל כִּנְגַד הַצַּעַר וְהַיִּסּוּרִים וְהַעֲנוּוִיִּים הַקָּשִׁים וְהַמְרִים שֵׁישׁ לְהַטּוֹב הַזֶּה, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְסַבֵּל כָּלֵל אֶת גְּדֹל הַרַחֲמָנוֹת שֵׁישׁ עַל זֶה הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ בְּמָקוֹם שֶׁהוּא כְּבוֹשׁ, אֲשֶׁר נִתְרַחַק מֵאֲבִיו שֶׁבְּשָׂמַיִם. וּמֵה לּוֹ לָאֵב שֶׁהִגִּילָה אֶת בְּנָיו, וְאִזִּי לְבֶן שֶׁגִּילָה מֵעַל שְׁלַחַן אָבִיו. אוֹי וְאֲבִיו לְבֶן הַזֶּה, אוֹי וְמֵר, אוֹי וְמֵר מְכַל מִינֵי מְרִירוֹת לְהַבֵּן הַזֶּה, שֶׁהָיָה בְּמָקוֹם שֶׁהָיָה, וְעַכְשָׁיו נָפַל לְמָקוֹם שֶׁנָּפַל. וְאִם אַתָּה בְּעֶצְמְךָ לֹא תִרְחַם עָלֵינוּ, חַס וְשָׁלוֹם, מִי יִרְחַם עָלֵינוּ וּמִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ, כִּי עַתָּה אֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן, כִּי אִם עָלֶיךָ אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׂמַיִם. כִּי הַצַּדִּיקִי אֵמֶת שֶׁהָיָה לָהֶם זֶה הַכַּחַס לְהוֹדִיעַ הָאֵמֶת לְהַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ, הֲלֹא הִמָּה נִסְתַּלְקוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים. וּמֵה נַעֲשֶׂה עַכְשָׁיו בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר כְּמֵהוּ לֹא נִהְיִיתָה, אֲשֶׁר נִשְׁאַרְנוּ כְּתֵרֵן בְּרֵאשׁ הַהָר וּכְנֵם עַל הַגְּבֻעָה, בְּאֵין מִשְׁעֵן וּמִשְׁעֵנָה. וְרֵאָה כִּי אֶזְלַת יָד וְאָפֶס עֲצוֹר וְעֻזּוֹב, וְאֵין עוֹזֵר וְאֵין סוּמֵךְ. הַבִּיטָה בְּעַנְיֵינוּ כִּי רַבּוּ מִכְּאוּבֵינוּ וְצָרוֹת לְכַבְּנוּ, עֲזֵרְנוּ כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעֵנּוּ. טוֹב וּמְטִיב לְכָל, עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹבְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ, וַעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה, בְּאִפֵּן שִׁיחֲזוֹר כָּל הַטּוֹב הַמְּפֹרָד וּמְפָרֵד בֵּין הָעַמִּים אֶל הַקִּדְשָׁה, וְיִתּוּסְפוּ וְיִתְרַבּוּ בְּכָל פְּעַם גְּרִים וּבְעַלִּי תְּשׁוּבָה אֱמֶתִיִּים, עַד שִׁישׁוּבוּ כָּל יִשְׂרָאֵל וְכָל בְּאֵי עוֹלָם אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת. וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזֶךָ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת וּבְרִיתוֹן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכָל בְּנֵי כְּשֶׁר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ, וּבִירוֹ וְיִדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תַבַּל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרֵךְ תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן:

ובכן תעזרנו ברחמיך הרבים, שנזכה לשבר את תאות אכילה
 בתכלית באמת, עד שלא יהיה לנו שום תאוה נשמית לאכל
 ולשבע בשביל תאות והנאת הגוף חס ושלום, רק כל אכילתנו
 ושתיתנו יהיה הכל לשמך באמת, כדי שיהיה לנו כח לעסך
 בתורתך באמת, ונזכה לאכל בקדושה ובטהרה למען שמך
 לבד. ותהיה בעזרנו ותשמרנו ברחמיך הגדולים, ותצילנו מכל
 מיני מאכלות אסורות, הן מאסורין דאורייתא, הן מאסורין
 דרבנן. ותשמר אותנו תמיד, שלא יארע לנו שום מכשול לעולם
 חס ושלום, ולא יבוא לתוך פינו שום מאכל האסור לנו. כי
 אתה ידעת רבונו דעלמא בלא, שאי אפשר לבשר ודם להזהר
 ולהשמר בעצמו מכל מיני מאכלות אסורות ומתעורבותיהם,
 אשר פרייהם ודקדוקיהם רבים מאד ועצמו מספר, ואתה יודע
 גדל הפגם העצום הפוגם בנפש ישראל על ידי מאכלות אסורות
 חס ושלום. על כן רחם עלינו למענך, ועזרנו והושיענו ושמר את
 נפשנו, שנזכה להיות נצולים ופרושים ומבדלים לגמרי מכל מיני
 מאכלות אסורות, מנבלות וטרפות, משקצים ומרמשים, מבשר
 בחלב ומיין נסך, מחלב ודם, מגיד הנשה ואבר מן החי, ומפת
 של עבו"ם ומבשולי עבו"ם, ומשאר כל מיני מאכלות אסורות,
 מהם ומתעורבותיהם, וממשהו חמץ בפסח. מכלם תשמרנו
 ותצילנו ברחמיך העצומים, שלא יבנסו לתוך פינו, ולא יטמאו
 את נפשותינו, ונהיה אנחנו וצאצאינו נקיים וטהורים ומבדלים
 מהם לגמרי, ותקדשנו בקדשתך העליונה. ותקיים בנו מקרא
 שכתוב, והייתם לי קדושים, כי קדוש אני. חוס וחמל עלינו, ופדנו

לקוטי י" תפלות קלה

והצילנו ומלטנו מכל מיני טומאות ומכל הדברים המשקצין את הנפש, וקדשנו בכל מיני קדשות. ועזרנו וזכנו לאכילה דקדשה בשלמות באמת פראוי לאיש ישראל, ונזכה להשלים פנמי המזבח דקדשה, על-ידי אכילתנו בקדשה ובטהרה, עד שיהיה השלחן שלנו מכפר כמזבח. ותזכנו ברחמיך הרבים לאמונה שלמה באמת, ותתן לנו כח ושכל דקדשה להכניע ולבטל כל מיני אמונות כזביות, ולהשיב ולהחזיר את כל התועים באמונות כזביות שישבו בלם לאמונתך הקדושה:

אנא יהוה, עזרנו לצאת מתאות גופנו ומעבירת מעשנו ומכסילות דעתנו. וזכנו ברחמיך הרבים, לתן צדקה הרבה לעניים מהגנים הרבה, ולצדיקים אמתיים שבדורנו, למען נזכה על-ידי-זה להשלים ולתקן פגם המזבח שנפגם על-ידי עוונותינו, עד אשר אין לנו לא אישים ולא קרובין ולא כהן שיכפר בעדינו:

ובכן תרחם עלינו, שנזכה לתקן את פגם תאות אכילה, ונזכה מעתה לאכל בקדשה ובטהרה, עד שיהיה השלחן שלנו מכפר כמזבח. ונזכה להכניס אורחים הגונים על שלחננו, ולתן חלק מסעודתנו לעניים הגונים. וזכנו ללמוד תורה על-השלחן, ויהיה השלחן שלנו שלם בכל מיני שלמות דקדשה, בלי שום פגם בכל, עד שנזכה שהשלחן שלנו יטהר אותנו מכל עוונותינו, ויזכה אותנו לעלמא דאתי, ולפרנסה טובה, ונהיה רשומים לטוב לעלא ולעלא. ונזכה שיתוסף לנו כח וגבורה בשעה שנצטרך, ונזכה שלא יהיה שום כח להסטרך אתרא לינך כלל משלחננו ואכילתנו, כי אם מעט דמעט חיות המכרח לתן להם בצמצום

גָּדוֹל כְּפִי רְצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא יוֹתֵר מִהַהֲכָרָה כָּלֵל. וְנִזְכָּה לְקִיּוֹם
מִצְוֹת נְטִילַת-יָדַיִם, בְּמִיּוֹם רֵאשׁוֹנֵי וְאַחֲרוֹנֵי כְּרָאוּי בְּשִׁלְמוֹת,
וְנִזְכָּה לְקַדֵּשׁ יָדַינִי עַל-יְדֵי נְטִילַת-יָדַיִם, וְיִמְשָׁךְ עָלַינִי קִדְשָׁה
וּמְהֵרָה שְׁלֵמָה עַל-יְדֵי נְטִילַת-יָדַיִם רֵאשׁוֹנֵי וְאַחֲרוֹנֵי. וַיְקִיּוֹם בְּנֹו
מִקְרָא שְׁכֵתוֹב, וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים, כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה,
וְתַעֲזְרוּנִי לְבָרֵךְ בְּרִכְת־הַמוֹצֵא וּבְרִכְת־הַמְּזוּז וְכֹל בְּרִכַּת הַנְּהַנִּין
תִּחְלָה וְסוֹף בְּכוּנָה גְּדוּלָּה כְּרָאוּי בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה. וְנִזְכָּה שְׂיִקְיָם
בְּשִׁלְחֹן שְׁלָנוּ מִקְרָא שְׁכֵתוֹב, וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשְּׁלֵחֹן אֲשֶׁר לִפְנֵי
יְהוָה. וְנִזְכָּה עַל-יְדֵי אֲכִילַתְנוּ בְּקִדְשָׁה, לְהַכְנִיעַ וּלְכַבֵּל כְּסִילוֹת
דַּעַתְנוּ וְכִיעוּר מַעֲשֵׂינוּ, וְתַעֲזְרוּנוּ שְׂיִהְיֶה נִשְׁלֵם דַּעַתְנוּ עַל-יְדֵי
אֲכִילַתְנוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב:

אָנָּה יְהוָה, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת עַצְמְךָ בְּלְבוֹל וּבְכִסְלוֹת דַּעַתִּי שְׂמַתְנַגְּבֵר
עָלַי בְּכַל-עַת וּבְכַל-שְׁעָה, עַד אֲשֶׁר כְּשֶׁל כַּח הַסֶּפֶל וְאִינִי יוֹדֵעַ מַה
לַעֲשׂוֹת, וְאִיזָה תַחֲבוּלָה אֲבַקֵּשׁ לְתַקֵּן אֶת דַּעַתִּי לְהַכְנִיעַ כְּסִילוֹת
דַּעַתִּי, אֲשֶׁר מִזָּה בָּאוּ מַעֲשֵׂי הַמְכַעְרִים, וְלֹא דִי שְׁלֵא זְכִיתִי לְתַקֵּן
דַּעַתִּי וּמַעֲשֵׂי, אַף גַּם הוֹסַפְתִּי בְּכֹל פַּעַם קְלַקּוּלִים עַל קְלַקּוּלִים,
וּפְגָמִים עַל פְּגָמִים, וְעִבְרוֹת עַל עִבְרוֹת, וּבְכִסְלוֹת עַל כְּסִילוֹת,
וּבְלְבוּלִים רַבִּים עַל בְּלְבוּלִים. דְּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם יְהוָה עֲשֶׂקָה לִי
עֲרַבְנִי. עָרוֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אֵל יַעֲשֶׂקוּנִי יָדַיִם. הוֹצִיָּא מִמְסַגֵּר
נַפְשִׁי. הֲנִנּוּ מֵאַתָּה דַּעָה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל. וְעֲזְרֵנִי שְׂאִזְכָּה לְשׁוֹב
מִמַּחְשְׁבוֹתֵי הַרְעוֹת, וְאִזְכָּה לְעוֹב דְּרָכֵי הַרְעַע וּמַחְשְׁבוֹתֵי הַפְּנוּמוֹת
וְהַמְבַלְבְּלוֹת, הַמְבַלְבְּלִים אוֹתִי וּמוֹנְעִים אוֹתִי מֵאֵד מְלָשׁוֹב אֵלַיךְ
בְּאַמֶּת. חוּס נָא עָלַי, חוּס וְחַמֵּל נָא עָלַי, יְהִמוּ מֵעִיד וְחִסְדֶּיךָ עָלַי,

ותן לי תקוה טובה שאזכה מעתה לרחק ולגרש מעלי כל מיני מחשבות רעות וכל מיני בלבול הדעת שבְּעוֹלָם, עד שאזכה חיש קל מהרה להשלים את דעתי, ואזכה לשלמות הדעת ודקדושה. ועל־ידי־זה תזכני ברחמיך הרבים לעזוב מעתה את כל מעשי הרעים. ואזכה מעתה להיות סור מרע באמת, ותעזרני לתקן את מעשי, ותחת מעשי המכערים אזכה מעתה לעשות תחתם מעשים נאים, מעשים הגונים, מעשים טובים, שיהיו לנחת ולרצון לפני כסא כבודך:

וּבְכֵן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שיפקח לי אור השכל ודקדושה, ויתגלה לי אור הצדיקי אמת המאירים בכל־העולמות בלם, ומכל שכן בעולם השפּל הזה. ומעצם עבירת מעשינו וכסילות דעתנו, נסתם ונסתר ממנו אורם הגדול, עד אשר אפלו כשאנו זוכים להתקרב אליהם ולעסוק בספריהם הקדושים, אין אנו זוכים להרגיש ולראות כלל אורם הצח והמצהצח, ואין אנו מרגישים נעימות קדשת דבריהם, מעצם השבת שכלנו וכסילות דעתנו ועבירת מעשינו. ומחמת זה נחשך אור היראה והאהבה הקדושה מאתנו, עד אשר בעוונותינו, אנו רחוקים מאד מיראה ואהבה אמיתית:

אָנָּה יהוה, חמל עלינו ואל תזניחנו ואל תטשנו, ותעזרנו להשלים את דעתנו ולתקן את מעשינו, ותפתח לנו את אור הדעת ודקדושה שיתגלה לנו האמת. ונזכה לראות בעיני שכלנו את אור צדיקי האמת, ונזכה להכלל בהם ולהתדבק בדרךביהם ובמעשיהם הטובים אשר הורו אותנו, ועל־ידי־זה נזכה ליראה

ואהבה דקדשה בשלמות באמת. ונזכה להתקרב לצדיקי אמת
 שיש להם כח לגלות את גדל ההתפארות שאתה מתפאר עם
 עמך ישראל בכל דור ודור, כמו שכתוב, ישראל אשר בך
 אתפאר. הן בכלל, מה שאתה מתפאר עם כלליות ישראל
 עמך הקדוש, אשר בחרת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל
 הלשונות. הן בפרטיות, מה שאתה מתפאר עם כל אחד ואחד
 מישראל בפרט, אפלו עם הפחות שבפחותים ואפלו עם פושעי
 ישראל כל זמן ששם ישראל נקרא עליו, אתה מתפאר ומתגדל
 ומתרום בו. והן בפרטי פרטיות, מה שאתה מתפאר ומתנשא
 בפרטי המעשים והתנועות טובות של כל אחד מישראל. כל
 אלו ההתפארות יתגלו על ידי צדיקי האמת, ועל ידי זה יתגלו
 לנו כל הרצונות שהיו לך בבריאת עולמך בכלליות הבריאה,
 ובפרטיות כל נברא ונברא, ובפרטי פרטיות. אשר הכל היה רק
 בשביל ישראל עמך, כדי שתתפאר ותתגדל ותתרום ותתנשא
 על ידי ישראל עמך, ועל ידי זה תזכנו ברחמיך הרבים שימשך
 עלינו יראה ואהבה בשלמות באמת, שנוזכה ליראה את שמך
 הגדול והנורא ולאהבה אותך באמת, בכל לבנו ובכל נפשנו
 ובכל מאדנו:

אנא יהוה, שומע תפלה, שומע צעקה, שומע אנוחה, שמע קול
 תפלתנו ברחמים ומלא בקשתנו למענך ולא למעננו, שנוזכה
 לתן צדקה הרבה לעניים הגונים ולצדיקים אמתיים שבדור הזה,
 ועל ידי זה נוזכה להזכיר את הטוב הכבוש בגלות, ובפרט הטוב
 הכבוש אצלי בגלות גדול, שיזכר את מעלתו הגדולה ויתעורר

בְּאֵמֶת וַיִּתְגַּבֵּר עַל הָרַע, עַד שְׁאֵזְכָּה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְגַרֵּשׁ אֶת
הָרַע מִמְּנֵי לְגַמְרֵי, וְאֵזְכָּה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת
חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה. וְנִזְכָּה לְתַקֵּן אֶת פְּגָם תַּאֲוֹת אֲכִילָה, וְתַעְזְרוּנוּ
לְאָכַל בְּקִרְשָׁה וּבְמִתְהַרְהַר לְמַעַן שִׂמְךָ לִבְד בְּאֵמֶת, וְנִזְכָּה לְהַכְנִיעַ
וּלְבַטֵּל כְּסִילוֹת הַדַּעַת וְעֵבִירַת הַמַּעֲשִׂים. וְתִזְכְּנוּ בַחֲסִדֶיךָ הַרְבִּים
לְשִׁלְמוֹת הַדַּעַת דְּקִרְשָׁה וְלַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים וְהַגְנוּבִים בְּעֵינֶיךָ,
וְתַפְתַּח לָנוּ אֹרֹךְ הַשִּׁכָּל בְּאֵמֶת, בְּאִפְסָן שְׁנִזְכָּה שְׂתִתְגַּלֶּה לָנוּ הַיֵּטֵב
בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ אֹרֹךְ הַצְּדִיקִים הָאֵמֶתִיִּים הַמְּאִירִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת
כָּלֵם, וְנִזְכָּה עַל־יְדֵי־זֶה לִירְאָה וְאֶהְבָּה בְּשִׁלְמוֹת, וְתִיַּחַד לְכַבְּנוּ
לְאֶהְבָּה וּלִירְאָה אֶת שִׂמְךָ בְּאֵמֶת בְּתַכְלִית הַשִּׁלְמוֹת מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם, אָמֵן סְלָה:

== י ה ==

רְבוּז עֲלֵמִין, טוֹב וּמְטִיב לְכָל, אֶתְּךָ בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב
כְּפִי מַה שֶּׁעָלָה בְּמַחְשַׁבְתְּךָ הַקְּדוּמָה, וְתַכְלִית כּוֹנֵנְתְךָ הַטּוֹבָה
הִיָּתָה לְטוֹבוֹתֵינוּ, כְּדֵי שְׁנִזְכָּה עַל־יְדֵי־זֶה לְהַשִּׁיג הַתַּכְלִית הַטּוֹב,
תַּכְלִית הָאֵמֶתִי, תַּכְלִית הַטּוֹב שֶׁל כָּל הַתַּכְלִיתִין. וּבִשְׁבִיל זֶה
בְּרֵאתָ כָּל הָעוֹלָמוֹת כָּלֵם בְּחֻקְמָה נִפְלְאָה, מִרְאֲשִׁית הָאֲצִילוֹת עַד
סוֹף הַעֲשִׂיָה, כְּדֵי שְׁנִזְכָּה מִסוֹף הַמַּעֲשִׂה, לְבֹא וּלְהַכְלִיל בְּמַחְשַׁבָה
תַּחֲלָה, לְהַשִּׁיג הַתַּכְלִית הָאֲחֵרוֹן, טוֹב הַנִּצְחָחִי:

וּבְכֵן יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעְזְרוּנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנִזְכָּה לְמִלְאֵת רִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְנִזְכָּה לְעַסֵּק
בְּעִבּוֹדְתְךָ תָּמִיד בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם. וְנִזְכָּה לְסוּר מִרַע לְגַמְרֵי

באמת ולעשות הטוב בעיניך תמיד, למען נזכה על-ידי-זה להשיג התכלית האמתי. ובכל עשייתנו ועסקנו שנעשה ונעסק בזה העולם, בכלם יהיו כוננתנו רק בשביל תכלית הטוב האחרון, כדי שיתגלגל מזה הדבר השגת תכלית האמתי, ולא נעשה שום דבר, ולא נעסק בשום עסק, ולא נדבר שום דבור, שאין בהם השגת התכלית האחרון, ונזכה לקיים מקרא שכתוב, בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך, וכל מעשינו יהיו לשם שמים:

רבונו של עולם, אתה ידעת כמה אני רחוק מתכלית האמתי, ולא די שלא נזהרתי בכל מעשי שלא לעשות דבר שאין בו השגת התכלית האחרון, אף גם עשיתי מהפך אל הפך, ועשיתי מעשים הגורמים להתרחק מאד חס ושלום מן התכלית, ופגמתי הרבה ונתרחקתי מן התכלית האמתי בתכלית הרחוק. ועתה, אבי שבשמים, למה לי חיים באלה, חיי צער באלה, חיים מרים ומרורים באלה, האם זה נקרא חיים, הלא אלף מיתות טובים מחיים מרים באלה, מאחר שאיני זוכה בחיים האלה להשגת התכלית האמתי:

רבונו של עולם, מרא דעלמא בלא, מתיה מתים ברחמים רבים, חי החיים, תן לי חיים ואחיה ולא אמות, תן לי חיים אמתיים חיים נצחיים חיים טובים חיים ארכים חיים שיש בהם יראת שמים, חיים שנזכה על ידם בכל עת ובכל רגע להשגת התכלית האחרון האמתי אשר בשביל זה בראת כל העולמות בלם, ובשביל זה באנו מעולם העליון מרום המעלות לעולם השפל הזה, חוס וחמל עלי ותן לי תקנה ולא אובר, ותזקני ואמצני שאזכה מעתה לרחם

עלי להתרחק ולסור מרע לגמרי, ולא אעשה עוד שום דבר שאין בו השגת התכלית האחרון האמתית. חמל על מעשה ידיך וזכני לשוב אליך באמת, עד שאזכה אל התכלית האמתית, להרים ולהגביה ולהכלל סוף המעשה במחשבה תחלה:

וּבְכֵן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא טוב מלא רחמים מלא רצון, שתהיה בעזרי ותשמרני ותצילני מן הפעם ומן הרגז ומכל מיני קפידות, ותגין עלי ברחמיך ותשמרני תמיד. ואפלו בשעה שיבא חס ושלום לידי איזה כעס, תחמול עלי ברחמיך ותשמרני ותצילני שלא אפעול בכעסי שום אכזריות כלל, רק אזכה לשבר ולהפר הפעם ברחמנות. ואזכה להתגבר על יצרי לשבר הכעס ולהפך הפעם לרחמנות, לרחם דייקא ברחמנות גדולה במקום שהייתי רוצה לכעס חס ושלום, ולא יהיה בי אל זר ולא אשתתהוה לאל נכר, שזה נאמר על הפועם שנחשב באלו עובד עבודה זרה. רבונו של עולם, אתה ידעת כמה קשה לנו לשבר ולבטל מדה רעה זו של כעס וקפידות, כי בשמתחיל הפעם לבער בנו חס ושלום, כמעט אין אנו בודעתנו וקשה עלינו לכבות אש הכעס ולכבוש, על כן רחם עלינו למען שמך, והיה בעזרנו ושמרנו והצילנו תמיד ברחמיך וחסדיך הגדולים, ועזרנו לשבר ולבטל מדת הפעם וקפידות מעלינו ומעל גבולנו, ולא נכעס לעולם ולא אהיה שום קפדן כלל, רק אזכה להיות טוב לכל תמיד מעתה ועד עולם:

ועל ידי זה נזכה לעורר רחמיך וחסדיך האמתיים עלינו, על עם עני ואביון כמונו היום, על עם ממשך וממרמ, הנפוצים על

הַהָרִים כְּצֵאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוּעָה, צֵאן נִדְח וְאֵין מְקַבֵּץ. וְתִפְרַר כַּעֲסָךְ מֵעַמּוּנֹי, וְתִמְתִּיק וְתִבְטַל חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעֲלֵינוּ, וַיְגוּלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדוּתֶיךָ וְתִשָּׁיב פְּנֵיךָ אֵלֵינוּ. וְתַחַמַּל עָלֵינוּ בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוּלָּה, וְתִשְׁלַח לָנוּ צַדִּיקֵי אֲמַת מְנַהֲיָנִים אֲמַתִּים דְּקִדְשָׁה, שְׂיִנְהִיגוּ אוֹתָנוּ בְּרַחֲמִים, וַיְכַנְּסוּ הַשְּׁנַת הַתְּכָלִית הָאֲחֵרוֹן בְּלִבָּנוּ וּבְשִׁבְלָנוּ, עַד שְׁנִזְכֶּה עַל יָדָם לְרֹדֵף וְלָרוּץ כָּל יְמֵינוּ לְהַשִּׁיג הַתְּכָלִית הָאֲמַתִּי, וְנִשְׁלִיךְ כָּל תַּאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה אַחֲרֵי גּוּיָנוּ, וְנִשְׁיָם כָּל מְנֻמוֹתֵינוּ וְכָל הַפְּצָנוּ וְכָל תְּשׁוּקָתָנוּ וְכָל יַגִּיעוֹתֵינוּ וְכָל טְרַחוֹתֵינוּ רַק בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הָאֲחֵרוֹן הָאֲמַתִּי, כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֲמַת:

לְז' אָדָר הִילולָא דְּמֹשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה לְבַד יָדַעְתָּ עֵצֶם הַרְחַמְנוֹת שִׁישׁ עָלֵינוּ עַבְשָׁיו שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, עַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכִלְלִיּוֹת וּבַפְּרָטִיּוֹת, עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, בִּי הַכֹּל תַּפְצִים לִיְרָאָה אֶת שְׁמֶךָ, וְהַכֹּל תֹּאבִים וּמִשְׁתַּוְּקָקִים וּמְצַפִּים וּמְחַפִּים לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֲמַת. וְכָל אִישׁ אִישׁ יוֹדֵעַ אֶת נִגְעֵי לִבּוֹ, מְצַפֶּה וּמְחַכֶּה לְרוּפֵא נְאֻמָּן, מְנַהִיג אֲמַתִּי, שְׂיִקְרַב אוֹתוֹ וִירְפֵא תַחְלוּאֵי נַפְשׁוֹ וּמְכַאֲבוּיוֹ. וְאֵין מִי שְׂיַעֲמֹד בְּעַדָּנוּ, בִּי לְקַחַת מִמֶּנּוּ מַחְמַד עֵינֵינוּ, כָּל הַצַּדִּיקֵי אֲמַת וּמְנַהֲיָנִים אֲמַתִּים. וְהַסְתַּרְתָּ פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֵין לָנוּ לֹא מְנַהִיג וְלֹא מְנַהֵל אֲמַתִּי, שְׂיִוְכַל לְהַנְהִיג אוֹתָנוּ לְקַרְבָּנוּ לְעַבְדוּתְךָ בְּאֲמַת. מְרִיחַ דְּעֵלְמָא כְּלֵא, אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת מְכַאֲבוֹנוּ, וְאֶת צַעֲקָתָנוּ שְׂמַעְתָּ מִפְּנֵי נִגְשֵׁינוּ. קוּמָה בְּעִזְרָתָנוּ בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, בְּעוֹקְבָא דְּמִשְׁיחָא, בְּתַקְףָּ מְרִירוֹת גְּלוֹת הַנַּפְשׁ וְהַגּוּף, בִּי אֵין לָנוּ שׁוֹם שְׁכָל וְדַעַת אִיךָ לְרִצּוֹת וּלְפִיּוֹס אוֹתְךָ, וְאִיךָ לְקַרֵּא אוֹתְךָ שְׂתָּשִׁיב פְּנֵיךָ

אֵלֵינוּ. אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים חִמַּל עָלֵינוּ, אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים אֵל תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ, מוֹשֵׁל בְּכָל מַלְאָךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, שְׁלַח לָנוּ מִנְהִיג וּמוֹשֵׁל אֲמָתֵי דַקְדָּשָׁה, שְׂיוּכַל לְהַנְהִיג אוֹתָנוּ בְּרַחֲמִים, כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאוּמָן אֶת הַיּוֹנֵק לְקֶרְבָּנוּ לְעִבּוּדְתֶךָ בְּאֲמַת. תֵּן לָנוּ מִנְהִיג אֲמָתֵי כְּמוֹ מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, כִּי יִשְׂרָאֵל הָיוּ שְׂקוּעִים בְּמִצְרַיִם בְּמַט (בְּאֲרָבַעַיִם וַתִּשְׁעָה) שְׁעָרֵי טַמְאָה, וְלֹא הָיָה אֲפָשֶׁר שְׂיִצְאוּ מִשָּׁם כִּי אִם עַל־יְדֵי מֹשֶׁה רַבְּנוּ. וְחִמַּלְתָּ עֲלֵיהֶם, וְנִזְרַתָּ עַל מֹשֶׁה שְׂיִלְךָ מֹשֶׁה וַיִּנְאַלְם, אַף עַל פִּי שְׂמֹשֶׁה רַבְּנוּ מִגְדֵּל עֲנֻתָנוֹתָו הָיָה מִסְתֵּיר פְּנָיו, וְלֹא רָצָה לְקַבֵּל הַמְּשָׁלָה וְהַמְּנַהֲיגוֹת. אֲבָל אַתָּה חִמַּלְתָּ עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְנִזְרַתָּ שְׂיִלְךָ בְּעַל בְּרַחוּ, וְהָיִיתָ עִמּוֹ תָמִיד עַד שְׂזֻכָּה לְנֶאֱלָם. וְהִנֵּה עֹבְשֵׁי בְּעוֹזוֹתֵינוּ אָנוּ שְׂקוּעִים בְּגִלּוֹת יוֹתֵר מְגִלּוֹת מִצְרַיִם, וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִיִן מִי שְׂיוּכַל לְעֹזֵר אוֹתָנוּ, כִּי אִם מִנְהִיג אֲמָתֵי שְׂיִהְיֶה בְּבַחֲיַנְתָּ מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם. עַל בֶּן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְשִׁבּוֹר וְהַפֵּר כַּעֲסָךָ מֵעָלֵינוּ, וְשְׁלַח רַחֲמָנוֹת בְּלֵב הַמְּנַהֲיג הָאֲמַת שְׂיִחַמַּל עָלֵינוּ וַיִּשְׂיב פְּנָיו אֵלֵינוּ, וַיִּקַּבֵּל הַמְּנַהֲיגוֹת וְהַמְּשָׁלָה, וַיִּנְהִיג אוֹתָנוּ בְּרַחֲמָיו, וַיִּקְרַבְנוּ לְעִבּוּדְתֶךָ בְּאֲמַת:

וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְאֲמוּנָה שְׁלָמָה בְּאֲמַת, לְאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, לְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמַתִּיִּים, בְּאֲמוּנָה שְׁלָמָה בְּאֲמַת, וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מֵאֲמוּנוֹת כְּזָבוֹת מֵאֲמוּנוֹת שֵׁל שְׂטוֹת וְהַבֵּל, וְלֹא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם אֲמוּנָה כְּזָבוֹתֵי, וְלֹא נֶאֱמִין בְּשׁוֹם דְּבָר שֶׂהוּא מִדְּרָכֵי הָאֲמוּרִי, וְלֹא נִלְךְ בְּדַרְכֵיהֶם וְחִקוֹתֵיהֶם, וְלֹא נִשָּׂה לְבַבְנוּ אַחַר שְׂטוֹתֵיהֶם וְשִׁקְרֵיהֶם, רַק נִזְכֶּה לְאֲמוּנָה דַקְדָּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת, לְאֲמוּנָה זָכָה וְנִקְיָה בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וּבְצַדִּיקֶיךָ

האמתיים, ובתורתך הקדושה, בתורה שבכתב ותורה שבעל-פה, ובכלליות עמך ישראל הקדוש, באמת ובלב שלם:

ובכן רחם עלינו ושמרנו והצילנו ברחמיך הרבים ממנהיגי שקר, ממנהיגים אכזרים, מפרנסים המתנאים על הצבור שלא לשם שמים, הרודפים אחר הכבוד להנאתם ותולין רדיפתם ברחמנות, כאלו הם רוצים לרחם על העולם להנהיגם, אשר באמת הם רחוקים מזה, ואינם יכולים להנהיג את עצמן מכל שכן אחרים, ולא נתן להם הגדלה מן השמים כלל. רחם עלינו ברחמיך הרבים והצילנו מהם ומהמונם, ותבטל ותשבר ותכניע נדלתם וממשלתם מן העולם:

ועזרנו ברחמיך הרבים. והצל אותי ואת ירעי וכל עמך בית-ישראל מתאווה רעה הזאת של פרנסות ומנהיגות. שמרני והצילני ומלטני שלא יעלה על לבי שום תאוה ותמדה, ושום מחשבה כלל של פרנסות ומנהיגות וראשות והתנשאות, ולא ארדה אחר הכבוד לעולם. ועזרני ברחמיך הרבים למענה, ונכני לשוב בתשובה שלמה לפניך מהרה באמת ובלב שלם. ותן בלבי לעשות רצונך, וכוף את יצרי להשתעבד לך, ותתן לי כח וגיבורה דקדשה לכבש את יצרי ולשבר תאוותי הרעות, ולהמשיך עצמי רק אל התכלית האמתית, ואזכה לקשט עצמי ולקשט אחרים הרבה, לקרבם ולהכניסם לתוך הקדשה, לקרבם אל התורה ואל העבודה האמתית ברצונך הטוב. ונכני ברחמיך הרבים לאהבת-חכמים אמתיים, ואזכה לכבד אותם בכל מיני כבוד ופאר, ולמסור נפשי עבונם. ותתן לי כח לסכר פי כל

דוברי שקר, המבזים ומקורפים אותם, ותעזרני להתגבר עליהם
 לנצחם ולהשברם ולהשפילם ולהכניעם עד עפר. חוס וחמל עלי
 וזכני לבוא מהרה לכל מה שבקשתי מלפניך, ואזכה לבוא היש
 קל מהרה אל התכלית האמתית, לתכלית הטוב הנצחי. ומעתה
 תהיה בעזרי, שלא אעשה עוד שום דבר שאין בו השגת התכלית
 האמתית, ואבלה כל ימי ושנותי רק בשביל השגת התכלית
 האחרון האמתית. ותזכני להשיגו באמת, בחיים חיותי בגופי הזה,
 קדם שאסתלק מן העולם הזה. ותצילני שלא אצטרך להתנגלגל
 חס ושלום, בגוף אחר בשביל השגת התכלית הזה, רק אזכה
 להשיגו בעצמי בעולם הזה בחיים חיותי, ברחמיך הרבים
 ובהסדיך הגדולים למענה ולמען הצדיקים האמתיים, ולא למעני
 כלי. ואזכה ברחמיך לחיי עולם הבא, בלי שום צער גהינם והבוט
 הקבר. ותחנני ברחמיך לחיים טובים וארכים לחיים נצחיים,
 לעולם שכלו טוב וכלו ארוך. בתסדך חניני ואשמרה עדות פיד.
 תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח.
 יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

== יט ==

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. פתח פיד לאלם. וזכני
 לסדר תפילתי לפניך, בלשון רחמים ותחנונים, בלשון צח ונד
 בלשון שמלאכי השרת משתמשין בו, בלשון שאוכל לעורר
 רחמיך האמתיים עלי, בשלמות לשון הקדש:

רבנו של עולם, מלא רחמים, זכני ברחמיך הרבים לשלמות

לשון הקדש, למען אזכה על-ידי-זה להפיל ולהכניע ולשבר כל
 התאוות רעות וכל המדות רעות הנמשכין משבעין עממין, אשר
 כל התאוות והמדות רעות שיכים להם ולא לנו, ובפרט תבערת
 המדורה של תאוות נאוף החפצה להתגבר עלינו בכל עת. חוס
 וחמל עלינו, וזכנו להפיל ולהכניע ולבטל תבערת המדורה
 הזאת מעלינו ומעל גבולנו, כי אתה ברחמיך בחרת בנו מכל
 העמים ורוממתנו מכל הלשונות. ונתת לנו לחלקנו שלמות לשון
 הקדש, אשר בו בראת עולמך. כמו שכתוב, בדבר יהוה שמים
 נעשו וברוח פיו כל צבאם. ונתת לנו תורתך הקדושה על-ידי
 משה נביאך בלשון הקדש, ובו נדברת עם כל נביאיך הנאמנים
 המדברים בשמך ברוח נבואה ורוח הקדש, אשר עם כלם דברת
 בלשון הקדש, אשר היא כלילת יפי משוש לכל הארץ. על כן
 באתי להפיל תחנתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, יהמו נא
 מעיד עלי, תיקר נא נפשי בעיניך, שתעורר חסדיך האמתיים
 עלי, ותשפיע עלי ברחמיך הגדולים שלמות לשון הקדש,
 באפן שאזכה ברחמיך להתגבר על יצרי הרע, להכניע ולשבר
 ולבטל מעלי תבערת המדורה של תאוות נאוף. כי אתה ידעת
 יהוה אלהינו, כי תאוה זו היא עקר הנסיון והמתקלא, אשר רק
 בשביל זה באנו לעולם הזה כדי להתנסות ולהצטרף בתאוה זו.
 כי רצונך הטוב היה לנסות אותנו בתאוה הזאת, אם יהא לנו כח
 להתגבר על יצרנו להכניע ולשבר תאוות גופנו, ולדבק עצמנו
 לשמך הגדול באמת כל ימי חיינו כדי להטיב אחריתנו, למען
 תתפאר בנו בכל העולמות, בשנזכה להכניע ולשבר ולבטל

תאונה הזאת. ובעוונותינו הרבים, לא נזהרנו לעמד בנסיגון וצרוף
הזה כראוי, כמו שאמר דוד המלך עליו השלום, בחנת לבי
פקדת לילה צרפתני כל תמצא זמתי כל יעבר פי. עד אשר כלו
ביגון חיינו ושונותינו באנחה, כי רק על ידי זה סרנו ממצותיך
וממשפטיך הטובים, ובכל יום ויום יצרו של אדם מתגבר עליו
ביותר. וברחמיך הרבים גלית לנו על ידי צדיקי הדור האמתיים,
עצות טובות להמלט מזה בשוב ואל תעשה, במעשה ובמחשבה,
אבל לא נזהרנו לקיים עצותיך הטובות באמת, ולא שמרנו את
המחשבה מבלבולים והרהורים ושטותים. אבל אף על פי
כן אתה מלא רחמים, ועדין לא כלו רחמיך ממני, ואתה גדול
העצה פלא יועץ, חמל עלי ותשפיע לי עצה טובה עצה אמתית,
באפן שאזכה לקיים עצותיך הטובות, באפן שאזכה מעתה
להמלט ולהנצל מאש המדורה הזאת. ותצילני ברחמיך הרבים
מרות שטות של תאונה רעה הזאת, כי בעוונותינו הרבים אין אנו
יודעים להשיג עצותיך הקדושות איך להנצל מתאונה הזאת, כי
אתה גלית לנו על ידי צדיקיך האמתיים, שעל ידי שלמות לשון
הקדש זוכין להכניע תאונה רעה זו. וגם אתה הודעת לנו, שאי
אפשר לזכות לשלמות לשון הקדש, כי אם על ידי שמשברים
תאונה זו וזוכין לשמירת הברית. ואני בער ולא אדע, מהיכן
אתחיל לזכות למעלות קדושות האלו שהם שלמות לשון הקדש
ושמירת הברית, מאחר ששניהם תלויים זה בזה. על כן באתי
לשחר פניך יהוה אלהי, הודיעני נא את דרכיך ואדעה באיזה
דרך אזכה למעלות האלו, לשלמות לשון הקדש ולשמירת

הברית, באפן שאזכה להתקרב אליך באמת, כי אתה ידעת
 כי אי אפשר להתקרב אליך באמת, כי אם על ידי שמשברין
 תאווה הזאת לנמרי, אשר היא הרע הכולל של כל השבעין אמות.
 ואנחנו בני ישראל עם קדוש, אנחנו בשרשנו אנו רחוקים לנמרי
 מתאווה רעה הזאת, ואין התאווה הזאת שיכת לנו כלל, כי אם
 להם ולחלקם, ולא לנו:

רבונו של עולם, חוסה על כבודך, וראה שפלותנו ובזיונו אשר
 ירדנו מטה מטה, ונפלנו בגלות של שבעין אמות על ידי תאווה
 רעה הזאת, אשר היא גרמה לנו כל הצרות וכל הגליות בכלל
 ובפרט, שעברו עלינו כבר ואשר עדין לא נצילנו מהם. ואם אמנם
 אנחנו בעצמנו יודעים מכל זה, ואף על פי כן לא היינו נשמרים
 לנרש הרוח שמות של תאווה זו מקרבנו. הלא אתה ידעת כי
 בשר ודם אנחנו, ואתה ידעת יצרנו כי מחמר קרצנו. הן בעון
 חוללתי ובהטא יחמתני אמי. אכל אתה גבור ורב להושיע. גדול
 העצה ורב העלילה. ואתה מסבות מתהפך, וכיך כח וגבורה
 וכיך לגדל ולחזק לכל ואתה יכול למצא בי גם כן נקודות טובות,
 ולהאיר ולהשפיע עליהם באפן שיתגבר הטוב שבי על הרע
 שבי, עד שכל הרע הנאחז והנדבק בי יפל ויתבטל לנמרי, והטוב
 יתברר ויתנשא ויעלה וישלים את הלשון הקדש, עד שאזכה
 ברחמיך לברר כל הטוב שבעין הדעת טוב ורע שהוא לשון
 תרגום, ולהכניע ולהפיל ולבטל את הרע שבו, עד שלא יהיה
 שום כח להסתרא אחרא ולכל הקלפות הנמשכין מזחמת הנחש
 הקדמוני, לעלות דרך לשון תרגום להסית ולפתות אותנו חס

וְשָׁלוֹם. רַק תִּהְיֶה בְּעֶזְרֵנוּ תְּמִיד, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ חֲכָמָה וְדַעַת וְשָׂכַל וְדַקְדָּשָׁה. בְּאִפְּן שְׂלֵא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם כַּח לְפִתּוֹת אוֹתָנוּ חֵם וְשָׁלוֹם, וְנִזְכָּה לְגַרֵּשׁ לְנִמְרֵי רוּחַ שְׂמוֹת שֶׁל תְּאֻהָ הַזּוֹאת מִקְרַבְנוּ. וְנִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשִׁלְמוֹת לְשׁוֹן הַקִּדְּשׁ עַל-יְדֵי לְשׁוֹן תְּרַגּוּם, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְּשָׁה וְטָהָרָה, וְנִזְכָּה תְּמִיד לְקִדְּשׁ אֶת הַלְּשׁוֹן שְׂלֵא נִדְבָר שׁוֹם דְּבוּר הַפּוֹנִים אֶת הַלְּשׁוֹן, רַק כָּל דְּבוּרָנוּ יִהְיֶה תְּמִיד בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה וּבִקְשׁוֹת וּתְחִנּוּנִים וּבִירָאת שְׁמַיִם, וּבְכָל עֲנִינֵי הַקִּדְּשׁ הַמְּקַדְּשִׁין אֶת הַלְּשׁוֹן, עַד שֶׁנִּזְכָּה מִהֲרָה לְשִׁלְמוֹת לְשׁוֹן הַקִּדְּשׁ וְלִשְׁמִירַת הַבְּרִית בְּאַמְתּ:

וְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַרֵּר כָּל חֲמִימוֹתַי בְּהַדְּבוּר שֶׁל לְשׁוֹן הַקִּדְּשׁ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, חֵם לְבִי בְּקִרְבִי בְּהִגִּינִי תִכְעַר אִשׁ דְּבַרְתִּי בְּלִשׁוֹנִי. שִׁתְּהִיָּה בְּעֶזְרִי וּתְזַכְּנֵי לְדַבֵּר כָּל דְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים בְּחֲמִימוֹת גְּדוֹל וְדַקְדָּשָׁה וְהִתְלַהֲבוֹת הַלֵּב בְּאַמְתּ. וְאַזְכָּה לְעוֹרֵר רִשְׁפֵי שְׁלֵהֲבַת יְהוָה, הַמְּשַׁרֵּשׁ בְּקִרְבִי בְּשִׂרְשׁ נִפְשִׁי וְרוּחִי וּנְשַׁמְתִּי, הַבוֹעֵר וְלוֹהֵט לְהִתְקַרֵּב לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁאַזְכָּה לְעִסֵּק תְּמִיד בְּתוֹרָה וּבִירָאת שְׁמַיִם וּבִתְפִלוֹת וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת וְשִׁירוֹת וּתְשִׁבְחוֹת לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּבְכֹלם יִהְיֶה בְּדְבוּרִים חֲמִים מֵעֵמֶק הַלֵּב, בְּקִדְּשָׁה וּבְטָהָרָה, בְּדְבוּרִים בּוֹעֲרִים כְּאִשׁ לוֹהֵט, וְכָל דְּבָרֵי יִהְיֶה כְּנִחְלִי אִשׁ בְּאִימָה וּבִירָאָה גְּדוֹלָה מִסְּנִיף. וְנִזְכָּה לְהַמְלִיכָךָ עָלֵינוּ עַל כָּל רַמַּח אֲבָרֵינוּ וּשְׂמִ"ה גִּידֵינוּ, בְּפִחַד וּבְרַעַד בְּרִתָּת וְזִיעַ, עַד שֶׁאַזְכָּה שִׁיְהִיו כָּל דְּבוּרֵי הַיּוֹצְאִים מִפִּי, בְּבִחִינַת שְׁלְמוֹת לְשׁוֹן הַקִּדְּשׁ, וְיִתְקַרֵּר כָּל חֲמִימוֹתַי בְּהַדְּבוּר שֶׁל לְשׁוֹן הַקִּדְּשׁ. וְעַל-יְדֵי אִשׁ הַקְּדוּשָׁה הַזּוֹאת שֶׁל לְשׁוֹן הַקִּדְּשׁ, אִזְכָּה לְשַׁרְף וּלְהַכְבִּיעַ וּלְהַפִּיל

את כל האש הרע של תבוערת המדורה של שבועין כוכבין, שהוא האש הרע של חמימות תאוות נאוף, באפן שיתבטל ממני תאוה רעה הזאת לנגמרי מעתה ועד עולם. ויקים מקרא שכתוב, מהאש יצאו והאש תאכלם. ראש מסיכי עמל שפתימו יכסמו. ימוטו עליהם גחלים באש יפילם במהמרות בל-יקומו. ואזכה להיות קדוש ופרוש לנגמרי, ואזכה לבלי להנדקק לזה, כי אם בשביל קיום העולם לבר, בקדשה ובטהרה באמת כרצונך הטוב:

ותצילני ברחמיך הרבים מהרהורים רעים ומחלומות רעים, ותהא מטתי שלמה לפניך, ותזכני למעט בשנה ותרדמה. ואפלו מעט השנה שאני מכרח לישן בשביל קיום הגוף, אזכה שיהיה בקדשה ובטהרה, וישנתי תערב לי, ואזכה לישן תמיד מתוך מחשבות ורהורי תורה ומתוך שמחה, ואזכה לקרות קריאת שמע שעל המטה בקדשה גדולה ובמסירת נפש ובכונת הלב באמת כראוי, באפן שאזכה להרג כל המתבלים ומזיקין וכל הסטריין אוחרנין על-ידי קריאת שמע שעל המטה. ואזכה שתכלל נפשי ורוחי ונשמתו בתוך כלליות נפשות הקדושים של בני ישראל, ובתוכם תעלה נפשי עמהם אליך בשעת שנתי, ותהיה נפשי פקודה ומסורה בידך לבר כמו שכתוב, בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת. וברחמיך הרבים תגרוש מנפשי כל מיני מחבלים וסטריין אוחרנין החפצים להתאחו בה חס ושלום. ותחמל על נפשי האמללה והעלובה ותהיה בעזרה שתוכל לעלות בשלום אליך בשעת שנה, ולשוב בשלום לתוך גופי בעת התעוררות השנה, באפן שאזכה לשנה דקדשה, שנה

טובה ומתוקה וערבה, שנה של חיים. ותזכני לחלומות טובים,
 חלומות צודקים ואמתיים, חלומות קדושים הבאים עליי
 מלאכים קדושים אמתיים. ותצילני ברחמיך הרבים מחלומות
 של שקר, מחלומות הבאים עליי שדים חס ושלום, מחלומות
 מערבבים, מחלומות של שוא והבל:

ובכן תרחם עלי במחלתך הגדולה, ותשמרני ותצילני בחסדיך
 הגדולים ממקרה לילה חס ושלום, שלא יארע לי שום מקרה לא
 ביום ולא בלילה, רק אזכה לישן בקדושה ובטהרה, בטוב אליו
 אקייץ ברחמים:

אבינו אב רחמן, מלא רחמים רבים וחסדים גדולים ועצומים
 תמיד, צופה מרחוק להטיב אחריתנו. חוס וחמל נא עלינו, המון
 מעיד ורחמיך יעוררו עלינו, חמל עלינו ועל עוללנו וטפינו, והצל
 אותי ואת כל עמך בית ישראל ממקרה לילה. כי אתה ידעת
 את עצם הפנס הגדול והנורא הנוגע בכל העולמות למעלה
 למעלה עליי מקרה לילה חס ושלום, אשר עליי זה הרבה
 עירנו ושם בית מקדשנו ונטל כבוד מבית חיינו ונתרחקנו מעל
 אדמתנו ונתפזרנו בין הגוים ונדחנו בארבע כנפות הארץ. חמל
 על שארית עמך בית ישראל, חמל על עניי הצאן, צאן נדח ואין
 מקבץ. מלך רחמן, רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו, שובה
 אלינו בהמון רחמיך בגלל אבות שעשו רצונך, ואמר לצרותינו
 די. וזכנו ברחמיך הרבים, ותשמרנו ותצילנו מעתה ממקרה
 לילה, ושמר צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם,
 ונזכה להיות נשמרים מכל דבר רע, שלא נהרהר ביום, ולא נבוא

קנב לקוטי יט תפלות

לידי טמאה בליקלה חס ושלום, ונזכה שתהיה מחשבתנו קדושה וטהורה תמיד:

וּבְכֹן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, שֶׁתְּהִיָּה אֲכִילָתְנוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה
בְּלִי שׁוּם תַּאֲוָה נְשָׁמִית כָּלֵל, וְתִתֵּן לָנוּ כַח לְעוֹרֵר הַתְּנוּצָצוֹת
הָאוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל כַח אֲתוֹן דְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית שֶׁמִּלְבָּשׁ בְּכָל
דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, עַד שֶׁכָּל אֲכִילָתְנוּ וְשִׁתִּיתְנוּ וְכָל סְעוּדָתְנוּ וְתַעֲנוּגְנוּ
יְהִיָּה רַק מֵהַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשִׁים לְבַד, שֵׁישׁ בְּאוֹתוֹ הַדָּבָר
שָׂאֵנוּ אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים אוּ מְתַעֲנְגִים מִמֶּנּוּ. וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְלֵב
טוֹב, שֶׁלְּבִי יְהִיָּה מְאִיר בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה, עַל-יְדֵי שִׁיזְכָּה לִיהֲנוֹת
וְלוֹזֵן רַק מֵהַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל כַח מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית שֵׁישׁ בְּכָל
דָּבָר. וְתִהְיֶה בְּעוֹרֵי וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי תְּמִיד, שְׁלֵא אֶהְיֶה מֵהָעוֹלָם
הַזֶּה בְּלֵא בְּרָכָה, וְנִזְכָּה לְבָרֶךְ עַל כָּל דָּבָר שֶׁנֶּאֱכַל וְנֶהְנֶה, בְּרָכָה
תַּחֲלָה וְסוֹף בְּכּוֹנֶה עֲצוּמָה, בְּכּוֹנֶה קְדוּשָׁה וְטָהוֹרָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל
וְהַקְּדוּשׁ יִתְבָּרֵךְ לְעַד. וְכָל הַבְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת
שֶׁלָּנוּ, כֻּלָּם יִהְיוּ בְּשִׁלְמוֹת בְּבַחֲיִנַת שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקִּדְשׁ עַל-יְדֵי
לְשׁוֹן תְּרַגּוּם, בְּאִפֶּן שֶׁנִּזְכָּה לְעוֹרֵר כַּח מַעֲשֵׂי יְהוָה שֶׁהֵם הַלֵּב
אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, שֶׁהֵם הָאוֹתִיּוֹת הַמְּלַבְּשִׁין בְּכָל
דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, אֲשֶׁר עַל יָדָם בְּרֵאשִׁית בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב כָּל הַדְּבָרִים
שֶׁבְּעוֹלָם מְגֻדוֹל וְעַד קֵץ. וּבְרֵאשִׁית כָּל דָּבָר מִשְׁנֵה מִחֲבָרוֹ בְּמֵרָאָה
וְטַעַם וְתִמּוּנָה אַחֲרָת, כְּפִי אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהַכְּנֶסֶת בְּכָל
דָּבָר כְּפִי רִצּוֹנְךָ הַטוֹב, בְּאֲשֶׁר שְׁעָרַת וּמְדַדְתָּ וְשִׁקְלַתָּ בְּחֻכְמָתְךָ
הַקְּדוּשָׁה. מֵה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה כֻּלָּם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ
קִנְיָנְךָ. וְעַתָּה יִגְדַל נָא כַּח אֲדֹנָי בְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאָמֹר. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ

ולמען כבודך ולמען אותיות הקדושים שלך המלכשין בכל
 דבר, שתתן לנו כח ברחמיך הרבים לעורר תמיד כח האותיות
 של מעשה בראשית שמלכש בכל דבר שבעולם, ולא נלך
 אחר שרירות לבנו, ונמעט תאות טבענו, שלא יהיה לנו שום
 תאוה נשמית של הגוף לשום דבר שבעולם כלל, וכל אכילתנו
 ושתיתנו וכל הנאתנו ותענוגנו, יהיה רק מהתנוצצות האותיות
 שיש בכל דבר שבעולם בלי שום תאות הגוף כלל. ועל-ידי-זה
 תשלח ברכה במזוננו, ונזכה לשביעה דקדשה שיהיה שביעה
 במעינו לאכל מעט ולשבע רק מהתנוצצות האותיות הקדושים
 של אותו הדבר שאוכל ואשתה בקדשה ובטהרה גדולה. ויקים
 בנו מקרא שכתוב, ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם יהוה
 אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם. עד
 שנזכה ללב טוב ומאיר, ללב שמח, על-ידי אכילתנו ושתיתנו,
 ועל-ידי הארת הלב נזכה לפנים מאירות דקדשה, ברכנו אבינו
 כלנו יחד באור פניך. שנזכה לפנים דקדשה, פנים מאירות, פנים
 של שמחה, שיהיה אור פני יהוה חופף על פנינו תמיד. ויקים בנו
 ובנרענו מקרא שכתוב, זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה.
 ותזכנו שיהיה פנינו מאירות כל בך, עד שיהיה לנו כח להחזיר
 כל העולם בתשובה שלמה על-ידי ראית פנינו לך, שיהיו פנינו
 מאירות באור פני יהוה כמו אספקלריא המאירה, עד שכל אחד
 ואחד יסתכל את עצמו ויראה את עצמו בתוך פנינו המאירות
 כמו במראה ואספקלריא. ויראה איד פניו משקע בחשך, ויחדש
 כנשר נעוריו, וישוב בתשובה שלמה באמת לפניך:

וְחַנְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאֻזְכָּה לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק הָאֵמֶת שֶׁבְּדוֹר
 הַזֶּה, וְאֻזְכָּה לְשִׁמְעַם מִפְּנֵי הַקְּדוּשׁ בְּעֲצֻמוֹ דְבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים, אֲשֶׁר
 הוּא זֹכָה עַל־יְדֵי מַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים לְשִׁמְעַם מִפִּיךָ, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי
 יְרֵאתְךָ הַקְּדוּשָׁה יְרֵאָה עֲלֵאָה יְרֵאת הַרוּמָמוֹת. וְאֻזְכָּה לְשִׁמְעַם
 הַדְּבוּר הַקְּדוּשׁ מִפִּי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת בְּאֵימָה וּבִירְאָה גְדוֹלָה, בְּאִפְן
 שְׂאֻקְבַל דְּבוּר לְשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ בְּשִׁלְמוֹת גָּמוּר. וְאֻזְכָּה לְשִׁמִּירַת
 הַבְּרִית בְּאֵמֶת בַּקְּדֻשָׁה גְדוֹלָה כְּרְאוּי לְזַרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ אֲשֶׁר
 בָּהֶם בְּחֵרָת. וְחַנְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאֻזְכָּה לְתַנֵּן בְּחַיֵּי אֶת כָּל
 הַחֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, וְכָל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵי
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאִפְלוּ כָּל הַחֲטָאִים שֶׁחֲטָאתִי בְּשׁוּגַג אוֹ בְּאָנָס, כְּלָם
 אֻזְכָּה לְתַנֵּן בְּחַיֵּי חַיִּשׁ קָל מִהֲרָה. וּמַעֲתָה תִּזְכְּנִי לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ
 בְּאֵמֶת בַּקְּדֻשָׁה וּבִטְהָרָה, וְאֻזְכָּה לְשִׁלְמוֹת לְשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ וְלַקְּדוּשַׁת
 הַבְּרִית:

לְשַׁבַּת־קוֹדֶשׁ

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֵא
 רַחֲמִים מְלֵא רְצוֹן, עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְזַכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 וּבְחַסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים, לְקַבֵּל שְׂפָתוֹת בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה וּבְחֵדוּהַ רַבָּה
 וְעֲצוּמָה וּבִירְאָה וְאֵהָבָה. וְתִזְכְּנִי לְמַרְחַ בְּעֲצָמִי לַעֲשׂוֹת צְרָכֵי
 שַׁבַּת בְּעֲצָמִי בְּכַח גְּדוֹל וּבִזְרִיזוֹת נִמְרָץ, וְתַעֲזָרְנִי תָמִיד לְהַשְׁלִים
 כָּל פְּרָשְׁיוֹתֵינוּ עִם הַצְּבוּר, שֶׁנִּזְכָּה לְקָרוֹת הַפְּרָשָׁה שֶׁל הַשְּׁבֻעַ
 בְּכָל עָרֵב שַׁבַּת שְׁנָיִם מִקְרָא וְאַחַד תַּרְגוּם בְּכוּנָה גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה
 בַּקְּדֻשָׁה וּבִטְהָרָה, בְּאִפְן שֶׁנִּזְכָּה עַל־יְדֵי־זֶה לְשִׁלְמוֹת לְשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ
 עַל־יְדֵי לְשׁוֹן תַּרְגוּם. וְנִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שִׁיְהִיָּה נִמְשָׁךְ עָלֵינוּ

קִדְשַׁת שַׁבַּת קִדְשׁ עַל־יְדֵי רַחֲמֵיךָ הַמִּינִי וְהַטְּבִילָה שֶׁל עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ, וְתִהְיֶה בְּעֲזָרִי שֶׁלֹּא אֲבַטֵּל לְעוֹלָם הַרְחִיצָה וְהַטְּבִילָה שֶׁל עָרַב שַׁבַּת. וּכְשֶׁם שֶׁאֲנִי רוֹחֵץ וְמוֹבֵל עֲצָמֵי בְּעוֹלָם הַזֶּה, כֵּן תִּטְהַר וְתִקְדַּשׁ אֶת גּוּפִי וְנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי בְּקִדְשֶׁךָ הָעֲלִיזָה, וְתִמְשָׁךְ רִשְׁפֵי שְׁלֵהֲבַת־יָהּ מֵאֵשׁ הַקְּדוּשָׁה שֶׁלְּמַעְלָה הָאוֹכֵלֶת וְשׁוֹרְפֶת כָּל מִינֵי אֵשׁ. וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּבְעַר וְתִשְׂרַף וְתִבְטַל מִמֶּנִּי וּמִכָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, אֵת כָּל תַּעֲרוּבוֹת הָרַע שֶׁנִּתְעַרַב וְנִגָּאֲחוּ בָּנוּ עַל־יְדֵי פָּנִים עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְעַל־יְדֵי הַטְּאִינֹו וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ. בְּאִפְסָן שִׁישְׂרָף וְיִפּוֹל וְיִתְבַטַּל כָּל הָרַע שֶׁנִּתְאָחַז בָּנוּ, וְהַטּוֹב יִתְבָּרַר וְיַעֲלֶה וְיִכְלַל לְמַעְלָה לְמַעְלָה בְּטוֹב הָעֲלִיזֹון בְּטוֹבָךָ הַגָּדוֹל שֶׁהוּא טוֹב הַנִּצְחָחִי:

אָנָּה יְהוָה, אַתָּה יְדַעְתָּ, כִּי אֵין בִּי כַח לְהַמְשִׁיךְ עָלַי בְּעֲצָמֵי קִדְשַׁת שַׁבַּת קִדְשׁ, חוּס וְחַמַּל עָלַי, יְהִמוּ נָא וַיִּכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלַי, כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ, כַּמָּה אֲנִי רַחוּק מִקְדְּשַׁת שַׁבַּת בְּאַמְתִּי, חוּס וְחַנְּנֵי בְּמִתְנַת חַנּוּם, וְתִשְׁפִיעַ עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ קִדְשַׁת שַׁבַּת בְּאַמְתִּי, וְאֲזַכֶּה לְהוֹסִיף מַחֵל עַל הַקִּדְשׁ בְּכַנִּיסָתוֹ וּבִיצִיאָתוֹ. וְתַעֲזְרוּנוּ לְהַמְשִׁיךְ קִדְשַׁת שַׁבַּת עַל יָמֵי הַחַל, עַד שֶׁכָּל שִׁשַּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה יִהְיוּ טְהוּרִים וְקְדוּשִׁים בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה, בְּקִדְשַׁת שַׁבַּת קִדְשׁ, עַד שִׁיְהִיוּ נִכְלָלִים כָּל שִׁשַּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה בְּשִׂרְשׁ חַיּוּתֵם שֶׁבְּקִדְשָׁה, שֶׁהוּא שַׁבַּת קִדְשׁ, שֶׁהוּא מְחִיָּה וּמְקַיֵּם כָּל שִׁשַּׁת הַיָּמִים, וְכָל הַנְּאֻצָּלִים וְכָל הַנִּבְרָאִים וְהַנוֹצְרִים וְהַנֶּעֱשִׂים, וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּלִם מְרֵאשִׁית נִקְדַּת הַבְּרִיאָה עַד סוּף נִקְדַּת הַמְּרָבֹו שֶׁל עוֹלָם הַגַּשְׁמִי, אֲשֶׁר כָּל חַיּוּתֵם וְקִיּוּמָם הוּא שַׁבַּת קִדְשׁ:

רבונו של עולם, אתה ברחמיך נתת לנו מתנה טובה הזאת, שהייתה בבית גנניך, ושבת שמיה. על כן באתי להפיל תפילתי ותחנותי ובקשתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, כשם שגברו רחמיך וחסדיך לתן לנו מתנה טובה קדושה הזאת, כן תעניקנו מטובך הגדול ותשפיע עלינו ממעון קדשתך, ותעזרנו לקבל מתנה טובה קדושה הזאת, שגזכה לקבל שבת בקדשה גדולה ובשמחה וחדוה רבה ועצומה, ונמשיך עלינו קדשת שבת תמיה. ונזכה לשבר ולבטל הרע הנאחז בנו, ולברר ולהעלות הטוב שבנו, בבחינת שלימות לשון הקדש על ידי לשון תרגום. ונזכה לקדשת הברית באמת, ונשוב אליך באמת, ונזכה תמיד לילך ולעלות מדרגא לדרגא וממעלה למעלה בקדשה גדולה כרצונך הטוב באמת, עד שנגזכה לעלות להכלל בשבת העליון, ותחנונו בחסדיך ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

== ב ==

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה, מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבי בצור ירום ממני תנחני. חוס וחמל עלי, ועזרו רחמיך וחסדיך הגדולים עלי, ועזרני וזכני לילך ולבוא מהרה לארץ הקדושה, אשר היא מקור קדשתנו, באשר אתה ידעת יהוה אלהינו, שכל קדשתנו וטהרתנו וכל יהדותנו תלוי בארץ ישראל, ואי אפשר להיות איש ישראלי באמת ולילך ולעלות מדרגא לדרגא, כי אם על ידי שזוכין לבא לארץ ישראל מקום קדשתנו, הארץ אשר בחרת בה מכל הארצות, ונתת אותה לעמך ישראל

הַנִּבְחָר מִכָּל הָעַמִּים לְנַחֵלָה, אֶרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה דוֹרֵשׁ אוֹתָהּ תָּמִיד, כְּמָה שְׂכָתוֹב, אֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דִּרְשׁ אוֹתָהּ תָּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מֵרֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה. וְאַתָּה יְדַעְתָּ עִצָּם רְבוּי הַמְּנִיעוֹת וְהַקְּרֻבוֹבִים וְהַבְּלֻבּוּלִים הַמוֹנְעִים אוֹתָנוּ מִזֶּה, אֲשֶׁר עַל-יָדָם אֵין אָנוּ יְכוּלִים לִילָךְ וּלְבֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּכְבַר כְּלִינוּ יְמִינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ בַּחוּץ לְאֶרֶץ, וְאָנוּ מְנַרְשִׁים מֵאֶרֶץ הַחַיִּים, מֵאֶרֶץ הַקְּרוּשָׁה, מֵהַסְּתַפַּח בְּנַחֲלַת יְהוָה, אֲשֶׁר הִיא חַיִּינוּ וְאֶרֶץ יְמִינוּ לְשָׁבֶת עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ יְהוָה. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּים, וְתַעֲוֹרֵר אֶת לִבְבָנוּ וְאֶת לִבְבּ וְרַעְנוּ וּלְכַבֵּב כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שִׁיְהִיו לָנוּ כְּסוּפִין וְנַעֲגוּעִים גְּדוֹלִים וְהַשְׁתַּוְקוּקוֹת נִמְרָץ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְנִכְסַף וְנִשְׁתַּוַּקֵק תָּמִיד בְּאַמַּת לְבֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַד אֲשֶׁר תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְבֹא לְאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה בְּמַהֲרָה, לְמַעַן נִזְכֶּה עַל-יְדֵי-זֶה לְהַתְּעוֹרֵר בְּאַמַּת לְעַבּוֹדְתֶךָ וּלְיִרְאַתֶךָ. חוּם וְחַמֵּל נָא עָלֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, שֶׁלֹּא נִבְלָה יְמִינוּ חֵם וְשָׁלוֹם בַּחוּץ לְאֶרֶץ. כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת כָּל תְּלֹאוֹתֵינוּ וְחִלְשׁוֹתֵנוּ בְּעַת הַזֹּאת, וְאֵין אָנוּ יְכוּלִים לְשַׁבֵּר רְבוּי הַמְּנִיעוֹת הָעֲצוּמוֹת הַמוֹנְעִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲלֹפֵי אֲלֹפִים וְרַבְבוֹת מְנִיעוֹת וְעַכּוּבִים אֲשֶׁר קָצְרָה יְדֵינוּ לְשַׁבְּרָם, כִּי אִם בְּכַתֶּךָ הַגְּדוֹל וּבְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמוֹים, וְאֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׂמִים, חַמֵּל עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וּמַהֲרָה לְהַבְּיֵאֵנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה, וְתִתֵּן לָנוּ כַּח בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּים לְנִצַּחַת אֶת הַמְּלַחְמָה, לְשַׁבֵּר וּלְגַרֵשׁ וּלְבַטֵּל אֶת כָּל מוֹצִיאֵי דַבַּת הָאֶרֶץ רָעָה, אֲשֶׁר מֵהֶם נִמְשָׁכִים כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת וּבְלֻבּוּלִים

מִלְבָּא לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, בְּאֶפְסֹס שְׁנוּזָה לְשִׁבְרֵי וּלְבִטּוּל כָּל הַמּוֹנְעִים
וְהַמְעַכְבִּים, וְנִזְכָּה לְבָא לְשָׁלוֹם לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ קַל מִהָרָה:

וְתִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִפְתַּח אֶת לִבֵּנוּ שְׁנוּכַל
לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל לֵב וְנַפְשׁ, וְנִזְכָּה לְשַׁפֵּךְ אֶת
לִבֵּנוּ כַּמִּים נוֹכַח פְּנֵי יְהוָה, שְׁנִשְׁפַּךְ שִׁיחֵנוּ וְתִפְתַּח לְפָנֶיךָ תְּמִיד
בְּאַמְת, בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, עַד שְׁנַעֲוֹרֵר רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וְיִהְיוּ
וְיִכְמְרוּ רַחֲמֵי לְבָבְךָ עָלֵינוּ, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה שְׁתִּשְׁפִיעַ עָלֵינוּ מִלֵּב
הָעֲלִיּוֹן דְּבוּרִים חֲמִים בְּנַחֲלֵי אֵשׁ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, חֵם לִבִּי בְּקִרְבִּי
בְּהִיגֵי תִבְעֵר אֵשׁ דְּבַרְתִּי בְּלִשׁוֹנִי. וְנִזְכָּה לְדַבֵּר תְּמִיד דְּבוּרִים
קְדוּשִׁים בְּחֲמִימוֹת וּבְהִתְלַהֲבוֹת גְּדוּל דְּקַדְשָׁה, וְכָל דְּבָרֵינוּ
יְהִיוּ בְּנַחֲלֵי אֵשׁ, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה מִלֵּב
הָעֲלִיּוֹן. וְתִזְכְּנוּ לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה תְּמִיד חֲדוּשִׁין דְּאוּרֵי־תֵא חֲדוּשִׁין
אַמְתִּיִּים דְּקַדְשָׁה, חֲדוּשִׁין שִׁיְהִיוּ לָךְ לְנַחַת וּלְרַצוֹן לְפָנֶי כִּסֵּא
כְּבוֹדְךָ, חֲדוּשִׁין שְׁתִּתְּפָאֵר בָּהֶם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ דְּעֵלְמָא כְּלָא. אַדוּן כָּל, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת
גְּדֻל יִקְר תְּפָאֲרַת קְדֻשַׁת נְשִׁמְתָנוּ בְּשָׂרְשָׁנוּ, אֲשֶׁר לְפִי עֵצִים קְדֻשַׁת
נְשִׁמְתָנוּ בְּשָׂרְשָׁה, הִנֵּה רְאוּי לָנוּ לְחַדֵּשׁ תְּמִיד חֲדוּשִׁין דְּאוּרֵי־תֵא
אַמְתִּיִּים, כִּי לְבָבְךָ נוֹצְרָנוּ. וּבְעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים, נִתְּרַחֲקֵתִי מִמְּךָ כָּל
כַּף, עַד אֲשֶׁר כְּבֹד עָלֵי אֶפְלוּ לְבַקֵּשׁ עַל זֶה, כִּי מִסּוּהָ הַבוּשָׁה עַל
פְּנֵי לְהִתְפַּלֵּל לְזִכּוֹת לְחֲדוּשֵׁי תּוֹרָה אַמְתִּיִּים, כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ עַל מָה
לְבַקֵּשׁ קָדָם, כִּי פְּנִמְתִּי בְּהַדְעַת מְאֹד עַל־יְדֵי פְּנִים הַבְּרִית, עַד אֲשֶׁר
אֵינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהִתְחִיל וּלְבַקֵּשׁ עַל תְּקוּן פְּנִים הַבְּרִית. אִם לְבַקֵּשׁ
עַל הָעֵבֶר לְתִקּוֹן מָה שֶׁכְּבֹר פְּנִמְתִּי מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּמַחְשָׁבָה

דבור ומעשה, בראית העין ובשמיעת האזן ובשאר חושים, בשונג ובמזיד באנס וברצון. אם לבקש על העתיד שאזכה מעתה לבלי לפגם עוד כלל, אפלו במחשבה בעלמא. מלא רחמים, חמל על מלא בושה וכלמה, על לב עקש ופתלתל. כי אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתני, כי רשתות פרוסים עלינו מכל צד ומצדי צדדים, ואיני יודע איך לברח מהם, ואפלו לצעק אליך נמנע ממני, כי אין לי עוד דבורים וקול לצעק אליך, כי פגמנו בקול ודבור, ובכל הרמה אברים ושם"ה גידים, וקלקלנו כל שבילי הדעת, ופגמנו בכל הנתיבות של הקדשה, עד אשר נעלם מדעתנו ואין אנו יודעין שום דרך ונתיב, איך לזכות להתקרב אליך באמת לאמתו. אבל עדין לא כלו רחמיך, ואנו סמוכים ובטוחים על כהם של זקנים דקדשה, שהם הצדיקים אמתיים, אשר עליהם כל בית ישראל נשען, ועל כהם לבר אנו נשענים, אשר יש להם כח למשך ולהוציא את כל ישראל מרשות דסטרוא אחרא, ולהכניסם ברשות דקדשה. על כן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, בלב נשבר ונדבא, בלב נאנח ממשך וממרט, שואל ומבקש בעני בפתח. דל ורש ואכיון, פורש בפיו נשא עיניו לשמים בעיני עבדים אל יד אדוניהם, בעין החיב והמורד הבא לרצות ולפיס את אדוניו, שואל ומבקש ומתחנן מתנת חנם, חנני חנני. ותמשיך עלי דעת דקדשה מזקנים שפקדשה, ותזכני מעתה להנצל מכל מיני פגם הבגרות, ותשמרני ותצילני ברחמיך הרבים מכל מיני מחשבות רעות והרהורים רעים, ומכל מיני פגם הדעת,

ואזכה לתקן מהרה את כל מיני פגם הברית שפגמתי עד עתה,
באפן שאזכה לתקן הברית בשלמות כרצונך הטוב:

ועזרני והושיעני שאזכה לעורר קולי בקדשה גדולה, ותקול
יעורר הכונה, עד שאזכה לתקן דעתי בשלמות על-ידי-זה. אנא
יהיה חום וחמל עלינו, וזכנו לתקן הברית שהוא תקון הדעת,
בשלמות בקדשה ובטהרה בלי שום פגם כלל. וכשם שהוצאת
את אבותינו מגלות מצרים בגשמיות וברוחניות, והוצאת אותם
מחמשים שערי טמאה, מפגם הברית, מפגם הדעת, אשר זה
היה עקר גלות מצרים. והכנסתם בחמשים שערי קדשה, וזכית
אותם לתקון הברית, לתקון הדעת, ונתת להם תורתך הקדושה,
והכנסת אותם לארץ ישראל, בן תעשה עמנו נסים ונפלאות
גדולות ונוראות, ותוציא אותנו מן הגלות המר הזה בגשמיות
וברוחניות, מגלות הגוף ומגלות הנפש. ותמחר להוציאני מכל
החמשים שערי טמאה, ותפדנו ותגאלנו ותצילנו מכל מיני פגם
הברית, מפגם הדעת, ותכניסנו ברחמיך מהרה לכל החמשים
שערי קדשה. ותזכנו ברחמיך הרבים חיש קל מהרה לתקון
הברית לתקון הדעת באמת פראוי לישראל עם קדשך. וקיים לנו
מקרא שכתוב, כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות:

לפסח

ותהיה בעזרנו, שנוזכה לקבל עלינו קדשת חג הפסח בקדשה
נוראה ועצומה ובשמחה וחדוה גדולה. ונזכה לקיים מצות ארבע
בוסות של יין של פסח בשלמות הראוי, בקדשה ובטהרה
גדולה. ותפתח לנו אור הדעת, ותשפיע עלינו אור קדשת

הַמוֹחִין הָעֲלִיּוֹנִים, שְׁנוּזָה שִׁיְהִיו נִמְשָׁכִין עָלֵינוּ בַּפֶּסַח כָּל הַמוֹחִין הַקְּדוּשִׁים, מוֹחִין דְּגִדְלוֹת וּמוֹחִין דְּקַטְנוֹת. וְנִזְכָּה לְסִדְר הַסֵּדֶר שֶׁל פֶּסַח בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה כְּרָאוּי, וְתַעֲזְרֵנוּ לֹמַר הַהֲגָדָה בְּקוֹל רֶם, בְּכֹנֶה גְדוֹלָה וְנוֹרָאָה, וּבְשִׂמְחָה וְחֵדוּה רַבָּה וְעִצּוּמָה, וּבְהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל וּבְהַתְלַהּבוֹת נִמְרָץ, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, עַד שֶׁהַקּוֹל יַעֲזֹר הַכּוֹנֶה, עַד שְׁאֵזְכָּה עַל־יְדֵי זֶה לְתַקּוֹן הַבְּרִית וּלְתַקּוֹן הַדַּעַת בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת, עַד שְׁאֵזְכָּה לְבֹא לְחֵדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים, וְאֵזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ תְּמִיד דְּבוּרִים חַמִּים כְּנַחֲלֵי אִשׁ עַל־יְדֵי תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים. וְתִזְכְּנֵי לְהַתְפַּלֵּל אֵלַיךְ בְּהַתְקַשְּׁרוֹת נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁתְּהִיָּה תְּפִלְתָּנוּ תְּפִלַּת רַבִּים וְלֹא תִמָּאֵם אֶת תְּפִלְתָּנוּ כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, הֵן אֵל כְּבִיר וְלֹא יִמָּאֵם. וְיִתּוּסֶף וְיִתְגַּדֵּל לְמַעַלָּה תוֹסְפוֹת קִדְשָׁה רַבָּה וְעִצּוּמָה עַל־יְדֵי תְּפִלְתָּנוּ, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה מֶלֶב הָעֲלִיּוֹן אֲשֶׁר שָׁם כְּתוּבִים כָּל בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה. וְתִזְכְּנֵנוּ שֶׁנִּגְלַךְ בְּדַרְכָּהּ שֶׁל תּוֹרָה, וְנִזְכָּה לְקַיֵּם דְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוּנָם לְבְרָכָה, אֲשֶׁר גָּלוּ לָנוּ דְּרָכָהּ שֶׁל תּוֹרָה, לְאֵכָל פֶּת בְּמִלָּח, וּמִים בְּמִשׁוֹרָה נְשִׁתָּה, וּבַתּוֹרָה נִהְיָה עֲמִלִּים תְּמִיד. וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה מִהַנְּשֻׁמָּה הַקְּדוּשָׁה הַסּוֹבְלַת מְרִירוֹת עַל שֶׁעָבּוֹד הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר מִשָּׁם נִמְשָׁכִין כָּל הַחֵדוּשִׁין וְכָל הַבְּאוּרִים שֶׁל הַתּוֹרָה. וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה מִשָּׁם בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, עַד שְׁאֵזְכָּה לְחַדֵּשׁ תְּמִיד חֵדוּשִׁין דְּאוּרֵי־תֵּא אֲמִתִּיִּים, חֵדוּשִׁין דְּקִדְוּשָׁה, חֵדוּשִׁין הַנִּמְשָׁכִין מִתְּלִיֶסֶר תְּקוּנֵי דִּיקְנָא קְדִישָׁא, שֶׁהֵם שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁהַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת בָּהֶן. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִלְנוּ מִכָּל מִינֵי מְרִיבוֹת וּמַחֲלָקֶת, וְתִבְטַל שְׁנֵאת

הַנֶּחֱמָה מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְתֵן בְּלִבְךָ כָּל הַחוֹלְקִים
עָלֵינוּ שְׂיָשׁוּבוּ מִשְׁנֵאֲתָם וּמִמַּחֲלָקוֹתָם, וְהַט לְבָבְךָ אֶל הָאֱמֶת וְלֹא
יַעֲרֹרוּ עוֹד מְרִיבָה עָלֵינוּ בְּהֶנֶם, וְתִשִּׁים שְׁלוֹם בֵּין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
לְעוֹלָם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ וְזַכְנוּ לָבֵא לְכָל מָה שֶׁבִקְשָׁנוּ
מִלְּפָנֶיךָ, שְׁנִזְכֶּה לְדַבּוּרִים חַמִּים דְּקַדְשָׁה וּלְחִדּוּשֵׁי דְאֻרֵייתָא
אֱמֶתִיִּים, וְנִזְכֶּה שִׂיְהִי נִבְרָאִין מִלְּאֲכִים קְדוּשִׁים מְכַל דְּבוּר וְדַבּוּר
שֶׁל חִדּוּשֵׁי תוֹרַתְנוּ בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה. וְאֵלּוּ הַמְּלָאֲכִים הַקְּדוּשִׁים
יִצְטָרְפוּ וְיִתְחַבְּרוּ עִם כָּל הַמְּלָאֲכִים הַנִּבְרָאִים תָּמִיד עַל־יְדֵי חִדּוּשֵׁי
תוֹרָה שֶׁל צְדִיקִים אֱמֶתִיִּים. וְכָל אֵלּוּ הַמְּלָאֲכִים הַקְּדוּשִׁים יִקְבְּלוּ
כַּח מְאֻדוּם הַמְּמַנֶּה עַל הַחֶרֶב לַעֲנֹשׂ אֶת הָרָשָׁעִים בְּחֶרֶב וּקְטָלָא,
כְּדֵי לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְקַעַר אֶת כָּל מוֹצִיאֵי דַבַּת הָאָרֶץ רָעָה, שֶׁהֵם
כְּלָל כָּל הַמוֹנְעִים וְהַמְּפַסְקִים וְהַמְּעַכְבִּים מִלָּבֵא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל,
אוּ שְׂתֵבִיא מִרְדָּה בְּלִבְבְּכֶם לְבַל יְהִיָּה לָהֶם כַּח לַעֲבָב וּלְמַנַּע אוֹתָנוּ
חַס וְשְׁלוֹם מֵאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, אוּ מִשְׂאֵר כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדְשָׁה. מְלֵא
רַחֲמִים, חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ, וְתֵן לָנוּ כַּח בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַכְנִיעַ
וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַמְּעַכְבִּים וְהַמוֹנְעִים מִן הַקְּדְשָׁה, הַקְּמִים עָלֵינוּ
בְּכָל עֵת, וְרוֹצִים לְהַתְנַבֵּר חַס וְשְׁלוֹם, לְבַלְבַּל אוֹתָנוּ חַס וְשְׁלוֹם
מֵעֲבוֹדָתְךָ בְּאֱמֶת. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה יְדַעְתָּ אֶת לְבָבְךָ, חוּסָה
עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְהִיָּה בְּעֵזְרֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְהַצִּילָנוּ מִחֵם,
וּשְׁבוֹר זְרוּעִם וְכַחַם שְׁלֵא יְהִיָּה לָהֶם שׁוֹם כַּח לְמַנַּע אוֹתָנוּ חַס וְשְׁלוֹם
מִשׁוֹם דְּבַר שֶׁבִקְדְשָׁה, וְלֹא יִכְלוּ לְבַלְבַּל אוֹתָנוּ וְכָל הַנְּלוּיִם אֵלֵינוּ
כְּלָל. וְעֵזְרֵנוּ אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַחַפְצִים בְּעֲבוֹדָתְךָ,

לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, שִׁיחָה לָנוּ כַּח לְהִכְנִיעַ אֶת הָרָשָׁעִים
 הַמִּתְנַגְּדִים וְחוֹלְקִים עַל הָאֵמֶת, הַרוֹצִים לְרַחֵק אוֹתָנוּ מֵעֲבוֹדַתְךָ
 בְּאֵמֶת. וְתִתֵּן לָנוּ כַּח לְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם מִשְׁפָּטֵי הָאֱמוּנָה, וְנִזְכָּה לְדוֹן
 אוֹתָם וּלְהִכְנִיעַ אוֹתָם בְּמִשְׁפָּטֵיהֶם, וְעוֹרְנוּ שְׁנֵצְלִיחַ בְּמִשְׁפָּטֶם,
 וְכָל הַחוֹלְקִים וְהַמוֹנְעִים מִדְּרָכֵי הַקִּדְשָׁה הָאֵמֶתִיּוֹת, כֻּלָּם יֵצְאוּ
 הַיָּבֵים בְּדִינֵיהֶם, וְנִשְׁפִּיל אוֹתָם עַד־יָרֵץ אֶרֶץ עַל־יַדֵּי מִשְׁפָּטֵיהֶם,
 וְנוֹצִיא בְלָעָם מִפִּיהֶם, כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת לִבֵּנוּ שֶׁכּוֹנְנָנוּ לְטוֹבָה
 כְּדֵי לְהַעֲמִיד הַדָּת הַקְּדוּשָׁה עַל תֵּלוּ, כְּדֵי שְׁנִזְכָּה לִילֵךְ בְּדַרְךְ הַקִּדְשָׁה
 בְּדַרְךְ מַלְכוּת שֶׁל עוֹלָם, וְאִין לָנוּ כַּח לְעַנֵּשׂ אֶת הָרָשָׁעִים, כִּי אִם
 בְּדִינֵיהֶם, עַל כֵּן חִמַּל עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, הַמִּקְנָאִים
 קְנָאֵת יְהוָה צְבָאוֹת וְעוֹמְדִים לְדִין וּבָאִים בְּמִשְׁפָּטֵי הָעֲבוּרִים כְּדֵי
 לְהִכְנִיעַ הָרָשָׁעִים הַחוֹלְקִים עַל הָאֵמֶת, וְתִתֵּן לָנוּ כַּח שְׁנֵצְלִיחַ
 בְּמִשְׁפָּטֶם, בְּאִפְּן שְׁנִזְכָּה לְהִשְׁפִּילָם וּלְשַׁבְּרָם וּלְהִכְנִיעֵם עַד עֶפְרָיִם,
 כֻּלָּם יִכְרְעוּ וְיִפּוּלוּ בְּמִשְׁפָּטֶם, יִפְּלוּ וְלֹא יָקוּמוּ, וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם
 עוֹד שׁוֹם כַּח לְבַטֵּל וּלְמַנַּע אוֹ לְכַלֵּל אוֹתָנוּ חֵם וְשָׁלוֹם מֵעֲבוֹדַת
 הַבּוֹרָא וּתְבַרְךָ שְׁמוֹ, וְנִזְכָּה עַל־יַדֵּי־יְהוָה, לְהַעֲלוֹת מִשְׁפָּט דְּקִדְשָׁה
 מִבֵּין הַקְּלָפוֹת. וְעוֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם פֶּה לְדַבֵּר עֵתָּה
 עַל צְדִיקֵי הָאֵמֶת וְעַל אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים בְּאֵמֶת. וְתִסְכַּר אֶת פִּיהֶם
 שֶׁלֹּא יִדְבְּרוּ סֵרָה בְּפָנֵי הַחַמּוֹן עִם, וְלֹא יִחְלִישׁוּ דַעְתָּם חֵם וְשָׁלוֹם,
 כִּי יִסְכַּר פִּי כָּל דּוֹבְרֵי שֶׁקֶר, בְּאִפְּן שֶׁתִּזְכָּה אוֹתָנוּ לְבַטֵּל וּלְשַׁבֵּר
 כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת וּמְסָכִים וּמְפַסְּקִים הַמוֹנְעִים אוֹתָנוּ מִלְּבֹא לְאֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל וּמִשָּׂאֵר כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבִּקְדָשָׁה, וְנִזְכָּה לְבֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

מְהֵרָה וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת:

רבונו של עולם, אתה ידעת את חלישות כחננו בעת הזאת, שאין לנו שום כח לשבר המונעים והמעכבים מארץ ישראל ומכל הדברים שבקדשה בשום דרך מכל הדרכים האלו שהזכרתי לפניך, כי אם בשמך הגדול לבד בטחננו, ועל חסדך אנו נשענים, שתשיענו בגדל רחמיך וחנינותיך ובעצם חמלתך, ובזכות וכת צדיקי אמת, שכבר זכו לשבר כל המניעות ועברו בשלום ובאו לארץ ישראל, בזכותם וכחם לבד נשענתי, ובחסדך הגדול תמכתי יתדותי, שתחנני גם כן לנסע ולבא לארץ ישראל מהרה. אף-על-פי שאיני כדאי והגון להזכיר בפי שם ארץ ישראל הקדושה, ואני רחוק מאד מאד מקדשת ארץ ישראל בתכלית הרחוק, אף-על-פי-כן, אתה מקרב רחוקים. חוס וחמל עלי, חוס וחמל עלי, חוס וחנני במתנת חנם, שאזכה לבא לארץ ישראל מהרה למען אזכה לכנס בדרך הקדשה באמת, ואזכה לעלות בכל פעם מדרגא לדרגא בקדשה ובטהרה באמת חיש קל מהרה, באפן שאזכה להתקרב אליך באמת ובתמים מעתה ועד עולם, ולא אבוש בעולם הזה, ולא אכלם לעולם הבא. ואתה הלא לפני יהוה בארצות החיים. אעברה נא ואראה את הארץ הטובה הזאת, הקר הטוב הזה והלבנון. תיקר נא נפשי האמללה בעיניך, ומלא משאלותי ברחמים, והביאנו לשלום לארץ ישראל במהירות גדול מיד. ואזכה לדרך ולהשתטח על עפר אדמת הקדש ולרצות את אבנייה ולנשק רגבותיה. יגלו רחמיך על מדותיך ותעשה עמי לפני משורת הדין, ואל תבא במשפט עמי כלל, כי לא על צדקותי אני מפיל תחנתי לפניך, כי אם

על רחמיך הרבים. מתרצה ברחמים ומתפנים בתחנונים, עורני והושיעני, שלא אתן דמי לך, ולא אחריש ולא אשקט ולא אפסיק מלהתפלל על זה תמיד. רק אזכה להעתיר ולהרבות בתפלה ותחנונים על זה תמיד, עד שאזכה לפעל בקשתי ברחמים אצלך, שאזכה לבא בחיים חיותי חיש קל מהרה לארץ ישראל. ויקים בי מקרא שכתוב, כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדהי להתהלך לפני אלהים באור החיים, אמן ואמן:

= כא =

קולי אל יהוה וצעק קולי אל יהוה אתחנן. קולי אל יהוה ואצעקה קולי אל יהוה והאזין אלי, מבטן שאול שועתי שמעתי קולי. ותבא שועתי אליך אל היכל קדשך, קולי שמעתי אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי. שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני. שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות. רבנו של עולם, שומע קול שועת עמו ישראל ברחמים. חוס וחננו ורחם עלינו והיה בעזרנו, והכן לבבנו שנזעק ונצעק אליך באמת עד שתעננו, נשוע ותאמר חנני. ויהיה קול צעקתנו הולך וחזק מאד, ולא נתן דמי לך, עד שתחננו ותאזין קולנו ותקשיב שועתנו ותרחם עלינו ברחמיך, ונזכה לגלות ולהאיר ולהוליד המוחין הקדושים הנעלמים עכשיו מאתנו בעונותינו בהעלם גדול ובהסתרה גדולה, עד אשר בעונותינו, אין לנו עתה שום דעת להכיר אותך ולעבד אותך באמת, ואין אנו זוכים לחדש דבר בתורה הקדושה באמת לאמתו:

רבנו של עולם, לפניך נגלו כל תעלומות ואתה יודע את

לְבַבְנוּ, כִּי אָנוּ רְחוּקִים מִמֶּךָ עֲכָשָׁיו כָּל כֶּף, עַד אֲשֶׁר כִּסְתָה
 כְּלִמָּה פְּנֵינוּ וְאָנוּ בּוֹשִׁים לְשָׂאֵל וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ זֹאת, שֶׁתִּגְלֶה לָנוּ
 תַּעֲלוּמוֹת וְנִסְתָּרוֹת שֶׁבַתּוֹרָה, כִּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִים עַל מַה לְבַקֵּשׁ
 קֹדֶם, כִּי עֲדִין לֹא הִתְחַלְנוּ לְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ עַצְמָנוּ כָּלֵל. אֲבָל אַתָּה
 יוֹדֵעַ גְּדֹל יִקְרַת קִדְשֵׁךָ וְנִשְׁמוֹתֵנוּ בְּשִׁרְשָׁנוּ, כִּי אַתָּה בְּחַרְתָּ בָנוּ
 מִכָּל הָעַמִּים וְקִרְאתָ אוֹתָנוּ עִם קְדוּשׁ עִם סִגְלָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב,
 וְהֵייתָ לִי סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים. וְכְמוֹ שֶׁכָּתוּב, כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לֹא יֵה
 יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ. הוּם וְחַמֵּל עַל סִגְלָתְךָ וְרַעֲיָתְךָ, עַל עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ,
 עַל צְבִי צְבָאוֹת הַמְּדִרְתָּ, אֲשֶׁר בְּכָל לְשׁוֹנוֹת שֶׁל הַבַּיִת קִרְאתָ
 אוֹתָנוּ בְּאַהֲבָתְךָ וּבְחַמְלָתְךָ, אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרַצִּיתָ בָנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ
 מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּבָנוּ לְעַבּוֹדְתְךָ. יְהִמוּ מַעֲיָד עֲלֵינוּ,
 יִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ עַל שְׁפֹלוֹתֵנוּ וּבְזִיוְנוֹנוּ, קוֹמָה בְּעִזְרָתֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ,
 וְתֵן בְּלִבְנוּ לְצַעֲקַת אֱלֹהֵי תְּמִיד, עַד שֶׁתִּרְחַם עֲלֵינוּ וְתִשָּׁב פְּנֵיךָ
 אֵלֵינוּ וְתִקְרַבְנוּ. אִם אָמַנְם יְדַעְתִּי, כִּי לְפִי גְדֹל הַתְּרַחֲקוֹתִי מִמֶּךָ
 בְּאַלְפִים וּרְבֻבוֹת הַתְּרַחֲקוֹת, אֵין כַּח בְּקוֹל צַעֲקָתִי לְעוֹרֵר וּלְהוֹלִיד
 תַּעֲלוּמוֹת הַמּוֹחִין, וְאַפְלוּ אִם הִיָּה לִי כַח לְצַעֲקַת וּלְזַעֲקַת כָּל הַקּוֹלוֹת
 שֶׁל כָּל בְּרוּאֵי עוֹלָם, לֹא יִסְפִּיקוּ לִי, אֲפֹלוּ מַה שֶׁאֲנִי צָרִיךְ לְצַעֲקַת
 עַל הַתְּרַחֲקוֹת אֶחָד שֶׁל יוֹם אֶחָד. וְאֵין שׁוּם קוֹל בְּעוֹלָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ
 כַּח לְהוֹעִיל לִי לְפִי גְדֹל הַתְּרַחֲקוֹתִי מִמֶּךָ גַּם כִּי אֲזַעֵק וְאַשׁוּעַ שְׂתֵם
 תַּפְלָתִי. מִכָּל שֶׁבֶן וְכָל שֶׁבֶן שֶׁעֲדִין לֹא הִתְחַלְתִּי לְזַעֵק אֲפֹלוּ לְפִי
 כַּחֵי. אֲבָל בְּכָר הוֹדַעְתָּנוּ, שֶׁאַתָּה מְלֹא רַחֲמִים בְּכָל עַתָּה וּבְכָל רִנֵּעַ
 עֲלֵינוּ, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אַתָּה שׁוֹמֵעַ וּמְאִזִּין כָּל הַקּוֹלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם
 מִעַמְקֵי עַמְּקִים. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, מִבְּטֵן שְׂאוֹל שׁוֹעֲתִי שְׁמַעְתָּ קוֹלִי. עַל

בֵּן תַּמְכִּתִּי וַתְּדוּתִי בְּטוֹבוֹתֶיךָ וַחֲנִינוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלִים, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
הֶרְבִּים אֲנִי בּוֹטָה, וְעַל חֶסֶדְךָ אֲנִי נֹשֵׁעַ, וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אֲנִי מְקוּהָ,
וְלִישׁוּעָתְךָ אֲנִי מִצְפָּה. וּבֵאתִי לִפְרֹשׁ כַּפֵּי לִפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, עֲזֹרְנִי וַחֲנִנִי וְעוֹרֵר אֶת לִבִּי בְּאַמֶּת, שְׂאֵזְבָּה
לְהַרְגִישׁ כְּאָבִי הַעֲצוּם בְּאַמֶּת, כְּאָב נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי, וְאֵזְבָּה
לְרֵאוֹת וּלְהִבִּין עִצָּם הַתְּרַחֲקוֹתֵי מִמֶּךָ, וְתִזְכְּנִי לְצַעֲקַת אֱלֹהֵי תְּמִיד
בְּכָל בְּחִי, וְאַתָּה תִּמְלֵא רַחֲמִים עָלַי וְתִאֲזִין קוֹלֵי הַפְּגוּם וְתִקְשִׁיב
שׁוֹעֲתֵי הַמְּקַלְקֵלֶת. וְתִרַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְתַעֲזֹרְנִי לְתַקֵּן אֶת קוֹלִי,
וְתַעֲלֵנִי מִקּוֹל פְּגוּם לְקוֹל טוֹב. וְתִזְכְּנִי לְצַעֲקַת בֵּין בְּתוֹרָה בֵּין
בְּתַפְּלָה, עַד שְׂאֵזְבָּה בְּרַחֲמֶיךָ הֶרְבִּים, לְעוֹרֵר וּלְהוֹלִיד בְּקוֹלֵי אֶת
תַּעֲלוּמוֹת הַמַּחֲזִין שְׁנַתְעַלְמוּ מִמֶּנּוּ בַּעֲזוֹנוֹתֵינוּ. וּמֵרֵב עֲוֹנֵנוּ הַחֲלָשָׁנוּ
בְּכִיבוֹל בַּח שֶׁל מַעֲלָה, עַד אֲשֶׁר בְּכִיבוֹל תֵּשׁ בַּח הַשְּׂכִינָה לְהוֹלִיד
הַמַּחֲזִין, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, צוּר יִלְדֶּךָ תִּשִׁי. כִּי בָּאוּ בָּנִים עַד מִשְׁבֵּר, וְכַח
אֵין לְלִדָּה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂכִינָתְךָ,
וְעֲזֹרְנוּ לְצַעֲקַת אֱלֹהֵי בְּאַמֶּת בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, וְיַעֲלֶה וְיִבֵּא וְיַגִּיעַ קוֹלֵנוּ
אֱלֹהֵי, וְתִקְבַּל קוֹל צַעֲקָתֵנוּ בְּמִקּוֹם צַעֲקַת הַשְּׂכִינָה, עַד שְׂאֵזְבָּה
לְעוֹרֵר וּלְהוֹלִיד תַּעֲלוּמוֹת הַמַּחֲזִין הַקְּדוּשִׁים שֶׁלָּנוּ שְׁנַתְעַלְמוּ
מֵאַתָּנוּ. כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, וּלְפָנֶיךָ נִגְלוּ תַּעֲלוּמוֹת
הַמַּחֲזִין שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ, לְהִיכֵן נִתְעַלְמוּ וְנִסְתְּרוּ מֵאַתָּנוּ.
עֲזֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לָנוּ וּלְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׂאֵזְבָּה כָּל אֶחָד לְעוֹרֵר
עַל-יְדֵי קוֹל צַעֲקָתֵנוּ אֶת הַמַּחֲזִין הַקְּדוּשִׁים שְׁנַתְעַלְמוּ מִכָּל אֶחָד
וְאֶחָד לְמִקּוֹם שְׁנַתְעַלְמוּ, עַד שֶׁכָּל אֶחָד יִזְכֶּה בְּכָל פֶּעַם לְהוֹלִיד

וּלְגִלוֹת וּלְהַשִּׁיג מַחֲזֵן חֲדָשִׁים הַשִּׁיכִים אֵלָיו כְּפִי שְׂרֵשׁ נַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ
 וְנִשְׁמָתוֹ. וְנִזְכָּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאֵמֶת וְלִדְעַת אוֹתְךָ בְּכָל פֶּעַם
 בְּהִכָּנָה יִתִּירָה, וְנִזְכָּה לְגִלוֹת אֱלֹהוּתְךָ בְּעוֹלָם:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֵא
 רַחֲמִים, שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו מִהֲרָה שְׁנַתְּחִיל מֵעַתָּה
 לְקַדֵּשׁ אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים הַמְּאִירִין אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה
 שֶׁהֵם הָעֵינַיִם וְהָאָזְנוֹיִם וְהַפֶּה וְהַחֶסֶם. וְתִזְכְּנֵי לְקַדֵּשׁ אֶת פִּי שֶׁלֹּא
 יֵצֵא דָבָר שֶׁקָּרַמְפֵי לְעוֹלָם, וְלֹא שׁוֹם דְּבוּר הַפּוֹגֵם אֶת הַפֶּה חֵס
 וְשָׁלוֹם, רַק כָּל דְּבוּרֵי יְהוָה דְּבָרֵי אֵמֶת תְּמִיד בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה,
 וְאִזְכָּה לְקַדֵּשׁ אֶת פִּי בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה וּבְכָל מִינֵי דְבוּרִים
 הַמְּקַדְשִׁין אֶת הַפֶּה. וְתִזְכְּנֵי לְקַדֵּשׁ אֶת עֵינַי, וְתַעֲזָרְנִי לְהַעֲצִים אֶת
 עֵינַי מִרְאוֹת בְּרָע, וְתַהֲיֶה בְּעֵזְרִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה לִי שׁוֹם הַסִּתְּכָלוֹת עַל
 שׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל, וּבְפִרְט תַּעֲזָרְנִי וְתַצִּילְנִי וְתַמְלִטְנִי,
 שֶׁלֹּא אֶסְתַּכַּל חֵס וְשָׁלוֹם, עַל שׁוֹם דְּבָר הַמְּבִיא לִידֵי הִרְהוּר חֵס
 וְשָׁלוֹם, חוּס וְחֲנֻנִי וְרַחֵם עָלַי וְהַצִּילְנִי, וּמְלִט נַפְשִׁי מֵעַתָּה מִפְּנֵם
 הַרְאוֹת, וְלֹא אֶתוֹר אַחַר לְבָבִי וְאַחַר עֵינַי, הַעֲבֵר עֵינַי מִרְאוֹת
 שְׂוֹא בְּדַרְכֶיךָ חַיִּינִי, וְזַכְּנֵי לְקַדֵּשׁ אֶת אָזְנוֹי, וְאִזְכָּה לִשְׁמַע תְּמִיד
 דְּבָרֵי חֲכָמִים אֱמִתִּיִּים וּלְהֶאֱמִין בָּהֶם, וְיִהְיֶה לִי אֱמוּנַת חֲכָמִים
 בְּשִׁלְמוֹת, וְתַהֲיֶה בְּעֵזְרִי שֶׁאֵטָה אֲזִנִּי תְּמִיד לִשְׁמַע דְּבָרֵי חֲכָמִים
 אֱמִתִּיִּים וְיִכְנָסוּ דְּבָרֵיהֶם בְּאָזְנוֹי, וְיַעֲזָרוּ אֶת לְבָבִי בְּאֵמֶת לְשׁוֹב
 אֵלֶיךָ וּלְעִשׂוֹת רְצוֹנְךָ תְּמִיד. וְתַשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילְנִי שֶׁלֹּא אֲשַׁמַּע
 לְעוֹלָם וְלֹא יִכְנָס בְּאָזְנוֹי שׁוֹם דְּבוּר הַפּוֹגֵם, וְלֹא אֲשַׁמַּע וְלֹא אֶקְבֹּל
 שׁוֹם דְּבוּר לְשׁוֹן הָרַע וְרַכִּילוֹת, וְלֹא אֲשַׁמַּע דְּבוּרֵי נְבוּל פֶּה לְעוֹלָם

וְלֹא שׁוֹם דְּבוּר פָּנוּם, רַק אֲזַכֶּה לְשִׁמְעַתְּמִיד דְּבוּרִים קְדוּשִׁים מִפִּי צְדִיקִים וּכְשָׁרִים אֲמִתִּים, דְּבוּרִים הַמְּקַדְּשִׁים אֶת אֲזֵן הַשׁוֹמְעִים. וּזְכַנִּי שִׁיְהִיָּה לִי יִרְאֵת שְׂמִים בְּאַמֶּת, וְעַל-יַדֵּיָּה אֲזַכֶּה לְקַדְּשׁ אֶת חוּטְמִי, וְיִקָּים בִּי מְקָרָא שְׂכַתוּב, וְהִרְחִיחַ בִּירְאֵת יְהוָה:

וְכָל מָה שֶׁפָּגַמְתִּי עַד הֵנָּה בְּשִׁבְעַת הַנְּרוֹת הָאֵלוּ עַל-יַדֵּי עֲוֹנוֹתַי וּפְגָמֵי הַמְּרָבִים, שֶׁחָטָאתִי עִוִּיתִי וּפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּפִי וּבְעֵינַי וּבְאָזְנִי וּבְחוּטְמִי מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּשׁוּגַג וּבְמִזִּיד בְּאַנְס וּבְרָצוֹן, עַל כֻּלָּם תִּמְחַל וְתִסְלַח לִי מְלֵא רַחֲמִים חֲנוּן הַמְּרַבֶּה לְסִלַּח, וְתִתְקַן בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַפְּגָמִים הָאֵלוּ וְלֹא יִהְיֶה נִשְׁאָר מֵהֶם שׁוֹם רֶשֶׁם כָּלֵל, כִּי אֵתָּה יַדְעֶתָ כִּי אֵין בָּנוּ כֹּחַ לְתַקֵּן הַפְּגָמִים הָאֵלוּ, כִּי הִרְבִּינוּ לְפָשַׁע וּלְפָגֵם בְּהֶם, כִּי מִי יוּכַל לְשַׁעַר וּלְהַעֲרִיד וּלְסַפֵּר כָּל הַחֲטָאִים וְהַפְּגָמִים בְּאַמְרֵי פִינוּ מִיּוֹם הַיּוֹתִינוּ עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּבְמָה שֶׁקָּרִים יֵצְאוּ מִפִּי כְּמַעַט בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וּכְמוֹ כֵּן שֶׁאֵר חֲטָאִים וּפְגָמִים גְּדוּלִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּאַמְרֵי פִי, בְּדַבּוּרֵי לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוֹת וּדְבָרִים בְּטָלִים בְּלִי שַׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר, וּבְפֶרֶט רְבוּי וְעֶצֶם הַפְּגָמִים הַמְּרָבִים וְהַגְּדוּלִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּעֵינַי, מִי יוּכַל לְשַׁעֵרם וּלְסַפֵּרם, מִי יוּכַל לְפֹרְטֵם בְּפֶה, וּנְמַנֵּעַ מִמֶּנִּי אֲפִלוּ לְהַתְּוֹדוֹת עֲלֵיהֶם, מְכַל שֶׁכֵּן לַעֲשׂוֹת תְּקוּנִים הַרְבֵּה בְּפִי רְבוּי הַפְּגָמִים הָאֵלֶּה לְתַקְנָם, כִּי עַדִּין לֹא עָבַר עָלַי יוֹם אֶחָד מִיָּמֵי שְׁלֹא פָּגַמְתִּי בוֹ בְּעֵינַי, בְּשׁוּגַג וּבְמִזִּיד בְּאַנְס וּבְרָצוֹן. וְאֵתָּה לְבַד יוֹדַע, עַד הֵיכָן מִנְיַע פָּגֵם הָעֵינַים, אֲשֶׁר כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה תְלוּיָה בְּהֶם, אוֹי לִי וַי לִי, מָה אוֹמֵר מָה אֲדַבֵּר, אִם אֲמַרְתִּי אֲסַפְּרָה כְּמוֹ אִפְסַ קֶצֶה מִפָּגֵם הָעֵינַים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּכָל יוֹם וְיוֹם, יִכְלָה חֲזוֹן וְהִמָּה לֹא יִכְלוּ

אספרם מחול ירביון. ואם אתה בעצמך לא תעשה למענך חס ושלום, ותתקן כל הפגמים העצומים האלה ברחמיך, אין בידינו לתקן פגם אחד מהם, מכל שכן כלם. אם עונות תשמריה אדני מי יעמד. כי עמך הפליחה למען תנרא. חוס וחמל עלינו, ורחם עלינו, כי אין לנו שכל ודעת איך לרצות ולפנים אותך על כל הפגמים הגדולים והנוראים האלה, שפגמנו עד הנה בשבעת הנרות הקדושים האלו הנמשכין מן המזח הקדוש. ומעצם רבוי הפגמים האלו שפגמנו בשבעת הנרות הקדושים האלו, על-ידי זה נפגם דעתנו ונתעבר שכלנו ונתבלבל מחנו ודעתנו, ומחמת זה באים עלי קשיות ובלבולים ועקמימות שבלב ומבלבלים ומעקמים את דעתי ולבי מאד, עד שאיני יכול להתקרב לשום דבר שבקדשה פראוי, ורוצים לרחק אותנו לגמרי חס ושלום מעבודתך באמת:

רבנו של עולם, אתה ידעת את מרירות לבבי, אתה ידעת את העקמימות המר שבלבי. אתה ידעת, מי ומי העומדים עלינו בכל עת ובכל שעה, יהיה מה רבו צרי רבים קמים עלי. ולא די לנו בצרות נפשנו המרבים שיש לנו על-ידי תאוותינו הרעות, שתטאנו ושעוינו ושפשענו לפניך הרבה מאד, על-ידי שהלכנו אחרי שרירות לבנו הרע ופגמנו בשמך הגדול, וכמה עולמות נחרבו על-ידי עונותינו המרבים, באשר אתה לבד יודע, כמה פגמים נרמנו על-ידי פשעינו המרבים. ולא די לנו בכל זה, כי אם עוד השתרגו עלו על צוארינו, ומבלבלים דעתנו מאד ומעקמים את לבנו מאד בכמה קשיות של שטות, על השם יתברך ועל

צְדִיקֵי אֲמֶת, וְרוֹצִים לְרַחֲקֵנוּ מִנְקֻדַת הָאֲמֶת חֵם וְשָׁלוֹם. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּם וְחַמֵּל עֲלֵינוּ, וְאֵל תְּדַיְנֵנוּ כְּמַפְעֵלְנוּ וְאֵל תַּעֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּחַטָּאֵינוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְגַעַר בְּהַרְדָּפִים אוֹתָנוּ, וְרַחֵק וְגַרֵשׁ מֵעֲלֵינוּ וּמַעַל כָּל עַמֻּד בֵּית יִשְׂרָאֵל, כָּל מִיָּנִי מִחֻשְׁבוֹת רְעוֹת וְהַרְהוּרִים וְעַקְמִימֵיּוֹת שֶׁבְּלֵב, וְקִשְׁיוֹת הַנְּבוּכוֹת וְחֻקִּירוֹת שֶׁל שְׁמוֹת, שְׂרוּצִים לַעֲלוֹת עַל הַלֵּב לְבַלְבֵּל חֵם וְשָׁלוֹם מַעְבֹּדְתְךָ הָאֲמִתִּית. וַעֲשֵׂה בְּרַחֲמֶיךָ שְׂלֵא יַעֲלֶה עוֹד בְּלִבֵּנוּ שׁוֹם צֵד הַרְהוּר וּמַחֲשָׁבָה כָּלֵל מֵעֵין זֶה, מַעֲנִין הַמְּבוּכוֹת וְהַבְּלוּלִים הָאֵלוּ, כִּי בַעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִינַת אָדָם לִי. וְאֲנִי בַעַר וְלֹא אָדַע בְּהִמּוֹת הָיִיתִי עַמֻּד:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּם וְחַמֵּל עֲלֵינוּ וְזַכְנוּ לְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֲמֶת, שְׁנִזְכָּה לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּים בְּאֲמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם. וְלֹא נִטָּה לְבַבֵּנוּ לְשׁוֹם קִשְׁיָא וְשׁוֹם מְבוּכָה בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְלֹא יַעֲלוּ וְלֹא יִכְנָסוּ בְּלִבֵּנוּ וּבְדַעְתָּנוּ כָּלֵל, רַק נִשְׁלִיךְ שְׁכֻלְנוּ הַנְּבוּדָה וְהַמְבֻלְבָּל, וְנִסְמַךְ רַק עַל אִמּוּנָה לְבָד. כִּי בְּשֵׁר וְדָם אֲנִיחֵנוּ, גּוֹשׁ עֶפֶר, קְרוּצֵי מַחֲמֵר, מִיַּחְמִים בְּחַטָּא, מְלַכְלָכִים בְּעוֹן, וְאִיךָ אֶפְשֵׁר לִילוּד אִשָּׁה, טִפָּה סְרוּחָה, לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין דְּבָר מְאֹרְחוֹתֶיךָ וְהַנְּהַגוֹתֶיךָ. וְנִזְכָּה שְׂלֵא נִשְׁתַּמֵּשׁ עִם שְׁכֻלְנוּ, כִּי אִם לַעֲבוּדְתְךָ וּלְתוֹרַתְךָ וּלְיִרְאָתְךָ בְּאֲמֶת, וְלֹא נִתְחַיֵּל לְחַקֵּר בְּדַעְתָּנוּ שׁוֹם חֻקִּירָה בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְנִדַּע וְנֵאֱמִין בְּאֲמֶת וּבְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה, כִּי צְדִיק וְיֹשֵׁר אַתָּה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ כִּי כָּל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אִמּוּנָה וְאִין עוֹל צְדִיק וְיֹשֵׁר הוּא. וְנֵאֱמָר, לְהַגִּיד כִּי יֹשֵׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ. וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַצִּיל אוֹתָנוּ וְאֵת יָרַעְנוּ וְאֵת כָּל עַמֻּד בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׂלֵא נִלְמַד וְלֹא נִשִּׁים עֵין כָּלֵל בְּסַפְרֵי הַמַּחֲקָרִים,

הן בספרי הקירות של העבום, הן בספרי הקירות של ישראל, ולא נאבה ולא נשמע להם כלל, ולא גלף באורחותם, ולא נדרף בנתיבותם, ולא נשים לב לדבריהם, ולא יכנסו דבריהם וחקירותיהם המטעות וקשיותיהם ומבכותיהם באזנינו ובדעתנו כלל. כי אתה יודע, כמה רעות גדולות, וכמה חרבנות גרמו לנו המחקרים על ידי הקירותיהם ומטעותיהם, כי הם רוצים להרחיק אותנו חס ושלום מעבודתך באמת. חוס וחמל על כבודך הגדול והקדוש, ועשה למען ישראל עמך, ולמען אבותיהם אברהם יצחק ויעקב, ולמען משה ואהרן דוד ושלמה, ולמען שנים עשר שבטי יה, ולמען כל הזקנים הקדושים והנביאים האמתיים ראשונים ואחרונים, ולמען כל התנאים ואמוראים, ולמען כל הצדיקים וכשרים אמתיים שהיו בכל דור ודור. ורחם על פליטת עמך ישראל בעת צרה הזאת אשר כמהו לא נהיתה, שהם רוצים חס ושלום עכשיו בעוקבא דמשיחא, שתתפשט חס ושלום חכמת הפילוסופיא בעולם, ורוצים לצודד נפשות ישראל בדרכיהם ובסברותיהם, והם מתחילים לחנך נערים קטנים אשר אין יודעים בין ימינם לשמאלם, לחנכם בלמוד ספריהם ובלשונות העבום, להכניסם חס ושלום בדרכיהם ובסברותיהם. ואין איש שם על לב להרגיש צרה הגדולה הזאת בלבנו, אשר כמהו לא נהיתה מימות עולם, אשר זהו עקר חבלו של משיח, ועל צרה הגדולה הזאת התנבאו כל נביאינו וחקמינו האמתיים מקדם, כמו שכתוב, והיתה עת צרה ליעקב, אשר כמהו לא נהיתה. וכמו שהתנבא דניאל ברוח קדשו כמו שכתוב, יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים

והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשכילים יבינו. מִרָא דַעֲלָמָא בְּלֵא, אַתְהָ לְבַד יוֹדַע גְּדֵל הַצָּרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֵין כְּמוֹהָ, מְעוֹף צוּקָה וְאַפְלָה מְנַדָּח וְאֵין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ, כִּי הַצְּדִיקֵי אֲמַת נִסְתַּלְקוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ. חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ, יַעוֹרְרוּ רַחֲמֵיךָ עַל בְּנֵיךָ, וְהִגִּין בְּעַדְנוּ וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ וּמִלֵּט נַפְשָׁנוּ, וְהַצִּילָנוּ בְּרַחֲמֵיךָ אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל הַכְּרִתֵינוּ וְאֵת כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, מִן כָּל דְּעוֹת וּסְבָרוֹת הַרְעוֹת וְהַזְרוֹת שֶׁל כָּל הַמַּחְקָרִים וְהַפְּלוֹסוֹפִים, הֵן מִמַּחְקְרֵי עֲבוּרִים, וְהֵן מִמַּחְקְרֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִתְּפְסוּ גַם בֶּן בְּרִשְׁתּוֹ וּמִצוּדָה רָעָה הַזֹּאת שֶׁל חֲקִירוֹת וּפִילוֹסוֹפִיָא, וְתִלְבַּשׁ קִנְאָתְךָ וְתַחַגֵּר גְּבוּרָתְךָ, וְתַעֲקֵר וְתִשְׁבֵּר וְתִמְגֵּר וְתִבְטַל מִחֲשֻׁבְתָּם הַרְעָה מִן הָעוֹלָם, וְכָל הַמִּינִים וְכָל הַזִּידִים וְכָל הַכּוֹפְרִים וְכָל הָאֲפִיקוֹרְסִים כְּרָנַע יֵאבְדוּ, וְלֹא יוֹכֵר וְלֹא יִפְקֵד עוֹד שׁוּם סְבָרָא מִסְּבָרוֹתֵיהֶם, וְלֹא שׁוּם דְּעָה מִדְּעוֹתֵיהֶם. חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ, חוּם וְחַנּוּן וְהַצֵּל וּמִלֵּט אוֹתָנוּ וְאֵת זְרַעְנוּ וְאֵת כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, מִכָּל סְפָרֵיהֶם וּמִכָּל דְּעוֹתֵיהֶם וּמִכָּל סְבָרוֹתֵיהֶם, כִּי לֹא בְּאֵלָה חֵלֵק יַעֲקֹב, לֹא בְּאֵלָה חֵלְקָנוּ, לֹא בְּאֵלָה נִזְרַלְנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ מִזְרַע אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, מֵאֱמִינִים בְּנֵי מֵאֱמִינִים, וְאָנוּ מֵאֱמִינִים בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֲמַת בְּלִי שׁוּם חֲקִירוֹת בְּלָל, כִּי צְדִיק וַיִּשֶׁר אֶתְּהָ, וְאַתְהָ מְנַהֵיג כָּל הָעוֹלָם בְּמִדַּת הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב, טוֹב יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו:

אָנָּה יְהוָה, יְהִמוּ מַעֲדָךְ עָלֵינוּ הַאֲזִינָה קוֹלִי בְּקִרְאֵי לְךָ. וְתַהֲיֶה בְּעֶזְרָנוּ, שְׁנַזְכֶּה לְעוֹרֵר וְלְהוֹלִיד תְּמִיד תַּעֲלוּמוֹת הַמוֹחִין עַל-יְדֵי קוֹל צַעֲקָתָנוּ. וְתַרְחֵם עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתִזְכְּנוּ לְקֹדֶשׁ וּלְטַהֵר

בְּאֵמֶת אֶת שִׁבְעַת הַנְּרוֹת הַיוֹצְאִים מִן הַמִּזְבֵּחַ שֶׁבְּרֵאשֵׁינוּ, שֶׁהֵם הַפֶּה, וְתַרְיָן עֵינָיו, וְתַרְיָן אוֹדְנָיו, וְתַרְיָן נוֹקְבֵי הוֹטְמָא. וְעַל-יָדֶיךָ זֶה נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ אֵלֵינוּ אוֹר הַפָּנִים שֶׁהוּא שֹׁפֵעַ אֱלֹהִי, שֶׁהוּא הַשְּׁנֵת הַמְּקִיפִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַשֶּׁבֶל, וְתִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ רוּחַ קְדֻשָּׁךְ. וְנִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג בְּכָל פֶּעַם מְקִיפִים חֲדָשִׁים דְּקַדְשָׁה, וְנִזְכָּה לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל עִמָּךְ סוּדוּתֶיךָ. וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנִזְכָּה בְּכָל פֶּעַם לְקַדְשָׁה יִתְרָה, לְמַעַן נִזְכָּה בְּכָל פֶּעַם לְהַשִּׁיג מְקִיפִים חֲדָשִׁים, לְהַכְנִיסֵם לְפָנֶיךָ לְתוֹךְ שִׁכְלָנוּ, לְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג בְּכָל פֶּעַם הַכְּנוֹת וְהַשְּׁנוֹת חֲדָשׁוֹת דְּקַדְשָׁה, מַה שֶּׁלֹּא הָיִינוּ יוֹדְעִים לְהַבִּין וּלְהַשִּׁיג מִקֶּדֶם. וְנִזְכָּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּלְהַשִּׁיג גְּדֻלַּתְךָ וְרוּמְמוֹתֶיךָ כֹּל מַה שֶׁאֲפָשֶׁר לְהַשִּׁיג בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי לְכַךְ נּוֹצְרָנוּ לִידַע וּלְהַשִּׁיג אוֹתְךָ. וְאַתָּה עֲתִיד לְקַבֵּל דִּין וְחִשְׁבוֹן מֵאֲתָנוּ עַל זֶה, עַל מִי שֶׁלֹּא הִשְׁתַּדַּל לְקַדֵּשׁ עַצְמוֹ בְּאֵמֶת בְּזֶה הָעוֹלָם, עַד שִׁישִׁיג הַשְּׁנֵת אֱלֹהוּתְךָ וַיְדִיעַת רוּמְמוֹתֶיךָ יִתְבָּרַךְ וַיִּתְעַלֶּה שְׁמֶךָ לְעַד. חוּס וְחַמַּל נָא עָלֵינוּ, וְעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְהַשְׁנוֹת גְּבוּהוֹת יוֹתֵר בְּכָל פֶּעַם בְּקַדְשָׁה וּבְמִתְרָה, בְּאֵמֶת וּבְאִמוּנָה שְׁלֵמָה. הַאֲמֶת יִדְעָתִי, רְבוּנוּ דְּעֵלְמָא כֻּלָּא, כִּי אֲנִי רְחוּק עִבְשָׁיו מִזֶּה כָּל בֶּה, עַד שֶׁאֲנִי יָכוֹל עֲתָה אֲפִלוּ לְבַקֵּשׁ וּלְהַעֲתִיר וּלְהַפְצִיר אוֹתְךָ עַל זֶה, אֲבָל מַה אֲעֲשֶׂה וְאֲכִי שֶׁבְּשָׂמִים גֹּזֵר. כִּי אַתָּה בְּעֲצָמְךָ גֹּזֵרֵת עָלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל-יָדֶיךָ צְדִיקוֹת הָאֲמִתִּיִּים, שֶׁנִּשְׁתַּדַּל וְנִתְאֲמָן תְּמִיד לְהַכִּיר וּלְהַשִּׁיג וְלִדְעַת אוֹתְךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שְׁלֵם. חוּס וְחַנְּנֵי בְּמִתְנַת חָנּוּם, שְׁנִזְכָּה לְקַדֵּשׁ עַצְמָנוּ בְּאֵמֶת בְּקַדְשָׁה יִתְרָה, וְתִשְׁפִיעַ בְּלִבְנוּ הַתְּחִינּוֹת וְהַתְּאֲמָצוֹת, שֶׁנִּהְיֶה חֲזָקִים בְּדַעְתָּנוּ לְהַעֲתִיר וּלְהַפְצִיר

אוֹתָךְ עַל זֶה. כִּי אַתָּה אָבִינוּ וְאַתָּה חַפְּצֵן לְהַטִּיב עִמָּנוּ בְּטוֹבָךְ
הָאֵמֶת בְּכָל מִינֵי טוֹבוֹת אֱמֶתוֹת, וְאַתָּה צוֹפֵה תָּמִיד לְגִלוֹת לָנוּ
וְלִהְיוֹדִיעַ לָנוּ טוֹבָךְ הַגָּנוּז וְהַשְּׁגוּתֶיךָ הַגְּבוּהוֹת, וְאִין הַמְּגִיעָה כִּי אִם
מִצְדָּנוּ. קוֹמָה בְּעֲזָרְתָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לְצַעֲק אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד בְּאֵמֶת וּבְלֵב
שָׁלֵם, וְלִטְהַר וּלְקַדְּשׁ עַצְמָנוּ בְּכָל מִינֵי טְהָרוֹת וְקִדְּשׁוֹת, וְלִהְרַבּוֹת
תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים וְדַבְּרֵי רְצוּיִים וּפְיוּסִים לְפָנֶיךָ תָּמִיד, עַד שֶׁנִּזְכָּה
בְּכָל פַּעַם לְהַשְׁיֵג וְלִהְבָּנִים מְקִיפִים חֲדָשִׁים דְּקַדְּשָׁה לְתוֹךְ מַחֲנוּ
וְשִׁכְּלָנוּ. וְתִזְכְּנוּ לְעוֹלָם הַבָּא, לְעוֹלָם שְׂכָלוֹ טוֹב, וְשָׁם תִּזְכְּנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ לְהַכְּלִיל בָּךְ, וְלִהְשִׁיג כָּל הַמְּקִיפִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַשִּׁכְּל
שֶׁלֹּא הָיָה אֲפָשֶׁר לְהַשְׁיֵגם בְּזֶה הָעוֹלָם בְּשׂוּם אַפְּזֵן. וְנִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ
לְחַיִּים נְצַחִים, לְחַיִּים טוֹבִים וְאֲרָכִים מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, לְעוֹלָמֵי
עַד וְלִנְצַח נְצַחִים. וְתִזְכְּנוּ לְדַעַת שְׁלֵם דְּקַדְּשָׁה, וְנִזְכָּה לִידַע שֶׁהַכֹּל
לְמוֹתָנוּ, וְיִמְשָׁכוּ לָנוּ כָּל הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת בְּאִין מַחְסוֹר דְּבָר:

וְתִרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִזְכָּה אוֹתָנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, שִׁיְהִיָּה נִשְׂאָר מֵאֹתָנוּ שְׂאֵרִית בְּאֶרֶץ בְּעוֹלָם הַזֶּה אַחֵר
הַסֵּתֶלְקוֹתָנוּ מִן הָעוֹלָם לְאֶרֶץ יָמִים וְשָׁנִים, שֶׁנִּזְכָּה שִׁיתְקַיְמוּ וְרַעְנוּ
וְנִרַע וְרַעְנוּ לְעַד וְלְדוֹרוֹת עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. וְיִתְקַיֵּם שְׁמָנוּ וְזַכְּרָנוּ
לְעוֹלָם עַל-יְדֵי יְרַעְנוּ שִׁישְׂאָרוֹ אַחֲרֵינוּ, וְתִזְכְּנוּ בְּבָנִים וּבְבָנוֹת
הַרְבֵּה בְּקַדְּשָׁה וּבְטָהֳרָה, וְנִזְכָּה לְרִאוֹת בָּנִים לְבָנֵינוּ, וְלֹא יִהְיֶה
בָּנוּ וּבְיָרַעְנוּ עָקָר וְעִקְרָה, וְתִרְחַם עֲלֵיהֶם וְתִשְׁפִיעַ עֲלֵיהֶם חַיִּים
וְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, שִׁיְהִיוּ כָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵינוּ מֵאֲרִיכִים יָמִים
וְשָׁנִים, וְכֻלָּם יִהְיוּ עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ לְשִׁמְחָה וּמְקַיְמֵי מִצְוֹתֶיךָ, וְיִהְיוּ
בְּלֵם קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים מְכֹל חֵטָא וְעוֹן, וְיַעֲשׂוּ רְצוֹנְךָ וְיַעֲסִקוּ

בעבודתך באמת כל ימיהם לעולם, באפן שבנינו אחרינו ומשיכו
 שכל הפנים בעולם אחר הסתלקותנו, ויגלו ויפרסמו אלהותך
 ואדנותך בעולם, ויהיה נשאר זכרנו לדורי דורות לעולם ועד:

מלא רחמים, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, יהמו רחמיך
 עלינו וקומה והושיענו, והצל אותנו ואת זרענו ואת כל זרע עמך
 בית ישראל, שלא יצטרכו כל עמך ישראל לבא, לא לידי חליצה
 ולא לידי יבום, ויקים בנו מקרא שכתוב, וראה בנים לבניך
 שלום על ישראל. כי אתה לבד ידעת עצם הרחמנות שיש על
 נשמת הנפטר בלא זרע של קימא חליצה, אשר הנשמה אזלת
 ערמלאה ואין לה יכלת לעלות אל מקומה הראשון, ואינה
 יכולה לשוב לבית אביה, והיא הולכת נע ונד ומטרפת, ואין לה
 מנוח לכף רגלה. רבונו של עולם, רחם עלינו ברחמיך הרבים
 ובחסדיך העצומים, והצל אותנו ואת זרענו ואת כל עמך בית
 ישראל, שלא ילך אחד מהם מן העולם בלא זרע של קימא, רק
 בלם ישאירו אחריהם בנים ובנות חיים וקיימים, עוסקים בתורה
 ומצות, וכלם יעשו פרות הרבה, ילכו יונקותם תארבנה פארותם,
 עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו. ויתרבה גבול הקרשה
 על-ידי זרע ישראל, שיתרבו מאד בעולם, ויהיה נשאר מכל
 אחד ואחד מישראל דורות ודורי דורות עד סוף כל הדורות,
 ותפקוד לכל חשוכי בנים בזרע של קימא לעבודתך וליראתך.
 וכל אותן הנשמות מעמך ישראל אשר כבר הלכו לעולמם ולא
 השאירו אחריהם זרע של קימא, תרחם עליהם ברחמיך הרבים,
 ותתקן אותם בחסדיך העצומים. ותעזר לכל עמך בית ישראל

בְּכֹל מְקוֹם שֶׁהֵם, שִׁיזְכוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת יְבוּם וְחִלְצֵה בְּשָׁלוֹמוֹת הָרְאוּי
בְּאֵמֶת, בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה, וַיִּזְכוּ לַעֲשׂוֹת בְּשָׁלוֹמוֹת הַתְּקוּן
הַצָּרִיךְ לְנִשְׁמַת הַמֵּת, בְּאִפְּן שֶׁתַּעֲלֶה נִשְׁמָתוֹ לְאוֹר הַפְּנִימִים, וַיֵּשׁוּב
לְמִקְוָמוֹ וּלְמִנְוָהֲתוֹ לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים. וּמַעֲתָה
תִּרְחַם עָלֵינוּ וְעַל זְרַעֲנוּ וְעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ
שׁוּם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְבָא, לֹא לִירֵד חִלְצֵה וְלֹא לִירֵד יְבוּם:

וְתַפְּלֵא רַחֲמִים עַל כָּל שְׁבוּרֵי לֵב שֵׁישׁ לָהֶם צַעַר גְּדוֹל בָּנִים,
רַחֲמָנָא לִיצְלוֹ, וְתַעֲזֹר לָהֶם מַעֲתָה שִׁיזְכוּ לְגַדֵּל בְּנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם
לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים לְאַרְךְ יָמִים וְשָׁנִים (וּבִפְרָט וְכוּ').
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, אֲתָה יוֹדֵעַת אֶת לְבָבְךָ הַמֵּר
וְהַנְּהַרָה, לְבָבְךָ הַנִּשְׁפָּר וְהַנְּדָבָא, אֲשֶׁר כָּשַׁל כַּח הַסֶּפֶל, רָאֵה
עֲנִי וְעַמְּלִם, רָאֵה דְמַעְתָּם וְשִׁמְעֵ אֲנִקְתָּם, וְאַל תַּעֲלִים אֲזִנְךָ
מִצַּעֲקָתָם, כִּי מִי יוּכַל לְסַבֵּל אֶת קוֹל בְּכִיתָם וְצַעֲקָתָם וְאֲנִקְתָּם,
מִגְדֵּל הַצָּרוֹת שֶׁכָּבַר עָבְרוּ עֲלֵיהֶם. רְבוּנוּ דַעֲלֵמָא כְּלָא, הַרוֹפֵא
לְשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לַעֲצֻבוֹתָם רְפָא שְׁבָרָם וְשִׂמְחָה נַפְשָׁם וְאָמַר
לְצָרוֹתֵיהֶם דִּי, וְרַחֵם עֲלֵיהֶם מַעֲתָה וְתֹאמַר לְמַלְאַךְ הַרָף יְדִידֵי.
וְתַעֲזֹר רַחֲמִיךָ הַעֲצוּמִים עֲלֵיהֶם, וְתִשְׁלַח חַיִּים טוֹבִים וְאֲרִיכוֹת
יָמִים וְשָׁנִים לְהַבְּנִים הַנוֹלָדִים לָהֶם כְּבָר, שִׁיזְכוּ לְגַדֵּל לְתוֹרָה
וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְיֹאדְרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וַיִּזְכוּ
לְרֹאוֹת מַהֵם בָּנִים וּבְנֵי בָנִים, וַיִּצְאוּ מֵהֶם דוֹרוֹת הַרְבֵּה, וַיִּזְכוּ
לְהוֹלִיד עוֹד בָּנִים וּבְנֹת הַרְבֵּה חַיִּים וְקַיִמִים, וַיִּצְאוּ מִכֻּלָּם דוֹרוֹת
הַרְבֵּה וְדוֹרֵי דוֹרוֹת עַד סוֹף כָּל הַדוֹרוֹת, יִרְבוּ וַיִּגְדְּלוּ וַיִּצְמַחוּ עַד
בִּיאַת הַגּוֹאֵל עַד סוֹף כָּל הַדוֹרוֹת, וּבְכֻלָּם יִהְיוּ עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת,

ויקיים בהם ובזרעם הקטן יהיה לאֵלֶךְ וְהַצֵּעִיר לְגוֹי עָצוּם אֲנִי יְהוָה
 בְּעַתָּה אֲחִישְׁנָה. רבונו של עולם, עשה למענך, עשה למען זכות
 אבותם הקדושים, וחמל עליהם מעתה, שיתקומו ורעם לארץ
 ימים ושנים, שמחם כימות עניתם, נחמם מיגונם, והכן לבבם
 ועזר להם מעתה, שיוכו לשמח תמיד בבנים, אשר נולד להם
 כבר, ואשר הם עתידים להוליד עוד, כלם יאריכו ימים ושנים
 בתורה ונדרה, עד כי יבא שילה:

לסבות

וְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים וּבַחֲסֶדֶיךָ הַמְרַבִּים, לְקִיּוֹם מִצּוֹת סִבָּה
 כְּרָאוּי, בְּכָל פְּרִטָּיָה וְדִקְדוּקָיָה וּכְנוֹתִיָּה וְתִרְיָג מִצּוֹת הַתְּלוּיִם
 בָּהּ, בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב וּבְכֹנֶנֶה שְׁלֵמָה כְּרָאוּי. וְנִזְכָּה שְׂיִמְשֹׁךְ
 עֲלֵינוּ עַל־יְדֵי מִצּוֹת יְשִׁיבַת סִבָּה, כָּל הַשְּׁבַעַת עֲנִי כְבוֹד שֶׁהִקִּיפוּ
 אֶת יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר, וּפָרַס עֲלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְנִזְכָּה לְהַשִּׁיג
 הַשְּׁנֵת הַמְקִיפִים הַקְּדוּשִׁים הַשְּׁנֵת רוּחַ הַקִּדְּשׁ, עַל־יְדֵי מִצּוֹת סִבָּה
 כְּרָאוּי בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה וּבְשִׂמְחָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּגַּן עֲלֵינוּ וּבְעֲדָנוּ
 וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב וּמִכָּל מִינֵי שׁוֹנְאִים, שְׁיִשׁ לָנוּ בְּגִשְׁמֵי
 וְרוּחַנִיּוֹת, וְהִסֵּר שְׂטֵן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל בְּנִפְיֶךָ תִּסְתִּירֵנוּ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַנּוּן וְשֹׁמֵעַ קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ בְּרַחֲמִים, וְתִשְׁפִּיעַ
 עֲלֵינוּ שְׂפַע אֱלֹהֵי, שְׂפַע הַשְּׂכָל הָאֵמֶת, שְׂפַע הַמְקִיפִים הַקְּדוּשִׁים,
 שְׂפַע רוּחַ הַקִּדְּשׁ. וְיִפְתַּח לָנוּ אוֹר הַשְּׂכָל וַיִּמְהַר תְּנוּעַת שְׂכָלֵנוּ
 לְהַשִּׁיג בְּמַהִירוֹת גְּדוֹל הַשְּׁנֵת הַמְקִיפִים הַקְּדוּשִׁים, וְנִזְכָּה לְהַשִּׁיג
 שְׂכָל הַנִּקְרָא קָדֵם שֶׁהוּא אוֹר הַפְּנִים, עַד שְׁלֵא נִצְטָרֵךְ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ
 בְּשׁוּם הַקִּדְּמָה. וְעַל־יְדֵי מַהִירַת תְּנוּעַת הַשְּׂכָל הַזֶּה, נִזְכָּה שֶׁתִּהְיֶה

שְׁלֵחֶת לְבַנו עוֹלָה תְּמִיד מֵאֲלֵיָהּ. וְתַעֲזְרֵנוּ תְּמִיד שִׁיתְּלֶחֶב לְבַנו
 בְּהַתְּלַחְבוֹת גְּדוֹל בְּאַמֶּת לְעִבּוֹדְתֶךָ וְלִירְאָתֶךָ בְּרִשְׁפֵי שְׁלֵחֶת יְהוָה,
 וְעַל־יְדֵי הַתְּלַחְבוֹת דְּקִדְשָׁה שֶׁל הַלֵּב, נִזְכָּה לְתַקֵּן אֶת כָּל הַפְּגָמִים
 שֶׁפָּגַמְנוּ עַל־יְדֵי הַתְּלַחְבוֹת הַלֵּב דְּסִטְרָא אַחְרָא. וְנִזְכָּה לְתַקֵּן
 מִהֶרָה אֶת כָּל פְּגָם הַחֲמִימוֹת וְהַתְּלַחְבוֹת, שֶׁהָיָה לָנוּ לְדַבְּרִים
 גְּשָׁמִיִּים, לְתַאֲוֹת רְעוֹת וּמַדּוֹת רְעוֹת, עַד אֲשֶׁר בָּאֵנוּ לְיַד הַטָּאִים
 וְעֹנֹת גְּדוֹלִים, עַל־יְדֵי הַתְּלַחְבוֹת הַלֵּב לְתַאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה. עַל כֵּן
 בָּאתִי לְשַׁחַר פְּנֵיךָ, אֲדוֹנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ, וּבִמְרוֹ רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וְתִשְׁתַּדֵּל
 בְּהַצְלוֹתֵינוּ וְתִתְאַמֵּץ בְּתַקּוֹן נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְתַעֲזְרֵנוּ מֵעַתָּה שְׁלֵא יִהְיֶה
 לָנוּ עוֹד שׁוֹם הַתְּלַחְבוֹת בְּלַבְנוּ לְשׁוֹם תַּאֲוָה שֶׁבְּעוֹלָם, אֲפִלוּ לְדַבְּרִים
 הַמְתָּרִים, מִכָּל שֶׁבֶן וְכָל שֶׁבֶן שְׁלֵא יַעֲלֶה בְּלַבְנוּ שׁוֹם הַתְּלַחְבוֹת
 חֵם וְשָׁלוֹם, לְשׁוֹם דְּבַר הָאָסוּר לָנוּ. וְתַעֲזְרֵנוּ וְתַחַנְּנוּ וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ
 בְּחַמְלָתֶךָ, שֶׁנִּזְכָּה שִׁיְהִיָּה לָנוּ הַתְּלַחְבוֹת הַלֵּב דְּקִדְשָׁה, לְהַתְּלַחֵב
 בְּשִׁלְהוֹבִין דְּרַחֲמֵימוֹתָא לְשִׁמְךָ וְלְעִבּוֹדְתֶךָ בְּאַמֶּת, לְהַתְּפַלֵּל
 וְלְהַתְּחַנֵּן, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד וּלְקַיֵּם אֶת כָּל מִצְוֹתֶיךָ בְּהַתְּלַחְבוֹת גְּדוֹל
 בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה כְּרִצּוֹנֶךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת. וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְתַקֵּן
 כָּל פְּגָם הַתְּלַחְבוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא, שֶׁהָיָה בְּלַבְנוּ מִנְּעוּרֵינוּ עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה, בְּאִפְסוֹן שֶׁנִּזְכָּה שִׁיִּטְהַר לְבַבֵּנוּ בְּאַמֶּת. וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה
 לְפָרֵשׁ שִׁיִּחַתְּנוּ לְפָנֶיךָ תְּמִיד, וְנִזְכָּה לְרִצּוֹת וּלְפִים אוֹתֶךָ וְלְהַתְּחַנֵּן
 לְפָנֶיךָ בְּכָל פַּעַם בְּדַבּוּרִים חֲדָשִׁים אֲמִתִּיִּים, שִׁיְהִיָּה לְנִחַת וּלְרִצּוֹן
 לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ. וְנִזְכָּה לְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּהַתְּקַרְבוֹת גְּדוֹל בְּאַמֶּת
 וּבְלֵב שָׁלֵם, כֹּאֲשֶׁר נֹאֵה לְעַם סְגֻלָּתֶךָ. לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים
 וְרוּחַ נְכוֹן חֲדָשׁ בְּקַרְבִּי, אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קִדְשֶׁךָ אֵל

תקח ממני. ותעזרני שאזכה לחדש בתורה חדושים אמתיים בקדשה ובטהרה, ואזכה להמשיך תמיד חדושי תורה, שיהיה לי רשות מן השמים לגלות אותם לעמך בית ישראל לעם סגלה, ויגלגל זכות על-ידי, ואזכה להטיב מטובך אשר תחנני לכל עמך בית ישראל, לגלות הסגלה לעם סגלה, לגלות להם מה שתזכני להשיג בשבלי חדושי תורה אמתיים בקדשה ובטהרה, באפן שיחזרו בתשובה שלמה על-ידי דבורי, ולא אכשל באמרי פי, ולא אומר דבר שלא ברצונך. מקים מעפר דל מאשפות ירים אביון, חוס וחנו ומלא משאלותי ברחמים, ועשה למענך ולא למעננו, עשה למענך והושיענו, ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו חננו ועננו ושמע קול תפלתנו, כי אתה שומע תפלה ומאזין קולנו ממעמקים, אשר יצעקו אליך בית ישראל מארץ מרחקים, הנאנחים והנאנקים. לא תוכל להתעלם מאחיד האביון, עזב תעזב והקם תקים. רוכב שמים בעזרנו ובנאותו שחקים: ויאמר

"מוטור לדוד הבו ליהודה בני אלים" (כו' עד גמירא).

== כב ==

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, רבון כל המעשים אדון כל הנשמות שתשפיע עלינו ממעון קדשך ותמשיך עלינו יראתך ואימתך, ונזכה למדת הבושה הקדושה, ותלביש אותנו בלבוש היראה ובמעטה הבושה משמך הגדול והקדוש, ונתביש ממך תמיד באמת לבלתי לסור מרצונך הטוב ימין ושמאל, ותהיה יראתך על-פני לבלתי אחטא זו הבושה. רבונו של עולם, חוסה עלי ברחמיך והיה בעזרי, שיהיה לי בושה גדולה בעולם

הזה מפניך שלא לעשות שום דבר נגד רצונך חס ושלום, מכל-
 שכן וכל-שכן שלא לעשות חס ושלום שום נדנוד עברה חליה,
 ולא אבוש ולא אכלם לעולם הבא. וזכני שיהיה מורא שמים עלי
 כמורא בשר ודם, שיהיה לי יראה ובושה מפניך, כמו מפני בשר
 ודם ממש:

רבונו של עולם, מלך הכבוד, צופה בעלבון עלובים, החס על-
 כבוד הבריות, המרחם על-כל מעשיו, חוס ורחם וחמל בחמלתך
 ורחמיך האמתיים, על עצם חרפתי וכלמתי ובשתי הגדול ביותר
 בלי שעור וערך ומספר, באשר אתה לבד ידעת. אתה ידעת
 חרפתי ובשתי וכלמתי, מה אומר ומה אדבר, בהאיך אנפין
 איעול קדם מלכא. איך אוכל להטמן מפני בשתי. איך אוכל
 להסתיר פני בעלמא דקשוט מפני כלמתי. איך אוכל להרים פני
 המשחרים יותר משולי קדרה בפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי.
 איך ארים פני בפני אבותי אשר יצאתי על-ידם לעולם. איך
 ארים פני בפני מורי ורבותי אשר הורוני בדרך הישר והאמת,
 ואנכי לא חסתי על כבודם הגדול והקדוש, ובזיתי את עצמי וגם
 אותם, בבכיול. איך ארים פני בפני כל הצדיקים האמתיים ובפני
 כל השרים שפכל דור ודור. איך ארים פני בפני חברי. מי יוכל
 להצילני אז מבשתי הגדול, מי יוכל לעמד בפני כלמתי העצומה.
 איך אוכל למצא לי מקום לברח ולהטמן שם מפני כלמתי ובשתי
 וחרפתי. ומה אשיב שולחי דבר. כי אתה גמלת עמי כמה וכמה
 טובות בכל-עת ובכל-שעה ובכל רגע בגשמיית וברוחניות,
 והיית מרמוז לי בכמה מיני רמזים, וקראת אותי אצלך ותברך

בְּכִמָּה מִיָּנִי כְרוּזִים, וְנִטִּיתַי יָדָךְ אֵלַי וְרִמְזֶתָ לִי מִקְרוֹב וּמְרַחֵק
 לְקַרְבֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ בְּהִתְקַרְבוֹת גְּדוֹל מְאֹד, בְּכִמָּה וּבְכִמָּה מִיָּנִי
 רְמִזִּים וּכְרוּזִים שׁוֹנִים בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה מִמָּשׁ,
 אֲשֶׁר לְפִי הִתְנוּצְצוֹת אֶחָד, שֶׁהִיָּה מִתְנוּצֵץ לִי אֶלְהוּתְךָ יִתְבַּרְךָ
 וְרִמְזֶיךָ וּכְרוּזֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, הִיָּה רְאוּי לִי לִבְלִי לַעֲבֹר עַל רְצוֹנְךָ
 אֲפֹלו תְּנוּעָה קְלָה שֶׁבְּקִלּוֹת. וְאֲפֹלו עַל תְּנוּעָה קְלָה בְּעֵלְמָא, אִם
 לֹא הִיָּה כְּרְאוּי חֵם וְשָׁלוֹם בְּרְצוֹנְךָ בְּשָׁלְמוֹת, הִיָּה רְאוּי לִי לְפֹל
 עַל פְּנֵי וְלִשְׁכַּב בְּבִשְׁתִּי וְלִהְתַּכְסוֹת בְּכִלְמָתִי, עַד שֶׁכִּמְעַט תֵּצֵא
 נִפְשִׁי חֵם וְשָׁלוֹם, וְשִׁלָּא אוֹכַל לְהָרִים פְּנֵי כָּלָל, מִכָּל שָׁבָן וְכָל
 שָׁבָן שֶׁאֲתָה הֵייתָ מִתְנוּצֵץ לִי הִרְבָּה הִתְנוּצְצוֹת בְּלִי שְׁעוֹר בְּכִמָּה
 בְּחִינוֹת, וּבְכִמָּה גְּלִגּוּלִים גְּלִגְלֶת עִמִּי, וּבְכִמָּה סְבוֹת סְבִבָּת עִמִּי
 סְבוֹת טוֹבוֹת וְשִׂאֵינָן טוֹבוֹת וְהַכֵּל הָיוּ לְטוֹבָתִי, כְּדִי לְרַמֵּז לִי עַל
 יָדָם לְשׁוֹב אֵלֶיךָ. בְּכִמָּה לְשׁוֹנוֹת שֶׁל חֶבֶד קָרְאתָ אוֹתִי, וּבְכִמָּה
 רְמִזִּים שׁוֹנִים רְמִזֶתָ אֵלַי לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, וְלֹא דִי שִׁלָּא חִסְתִּי עָלַי
 לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ פְּאַמֶּת וְלִהְיוֹת בְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּשָׁלְמוֹת, אֶף-גַּם
 הֵייתִי בְּמִסְלַק הַבוּשָׁה מֵעַל פְּנֵי, וּמְרַדְתִּי נִגְדָךְ בְּשִׂאֵט בְּנִפְשׁ
 בְּמֶרֶד וּבְמַעַל, וּפְגַמְתִּי פְּנָמִים הִרְבָּה מְאֹד, לֹא יוֹם אֶחָד וְלֹא
 יוֹמִים וְלֹא עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא חֹדֶשׁ וְלֹא שָׁנָה אַחַת, כִּי אִם הִרְבִּיתִי
 לְפָשַׁע וּלְפָגַם יָמִים וְשָׁנִים הִרְבָּה, הוֹסַפְתִּי יָמִים עַל יָמִים, שָׁנִים
 עַל שָׁנִים, מְלֵאִים חֶטָּא וְעוֹן וּפָשַׁע, מְלֵאִים חֲרָפוֹת וּבוּשׁוֹת גְּדוֹלוֹת
 וְנוֹרְאוֹת, אֲשֶׁר אִי-אֶפְשֵׁר לְסוּבְלָם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה לְבַד יָדַעְתָּ צַעַר הַבוּשָׁה בְּעֵלְמָא דְאֲתִי,
 בְּעֵלְמָא דְקִשּׁוּט. אֲתָה לְבַד יָדַעְתָּ אוֹתוֹ הֶעֱנִי וְהַצַּעַר הַגְּדוֹל

והנורא של הבושה של מי שלא קשט עצמו להלולא דבי מלכא. מכל-שכן מי שקלקל ולכלד עצמו בכמה מיני פגמים ולכלוכים. מכל שכן וכו' (ויפרט כל אחד מה שעשה את נגעי לבבו). אתה לבד ידעת, שאין צער וענוי ויסורין בעולם נחשבים כלל כנגד הצער של הבושה הזאת חס ושלום, ואפלו צער גיהנם הקשה ומר מכל מיני יסורין קשים ומרים שבעולם הזה, אשר אם יתקבצו יחד כל מיני יסורים וענוים קשים ומרים שבעולם על אדם אחד חס ושלום, כל ימי חייו חלילה, לא יהיו נחשבים מאומה כנגד שעה אחת ואפלו כנגד רגע אחת של צער של גיהנם. ואף-על-פי-כן אפלו צער של גיהנם הקשה, אינו נחשב כלל כנגד צער הבושה, שהוא צער גדול מכל מיני צער ויסורים שבעולם, ואפלו מצער גיהנם, באשר גלו לנו צדיקד האמתים. ואי-אפשר לנו לציר כלל בזה העולם, כשאנו מלכשים בגשמיות גופנו לציר בשכלנו צער הבושה של עלמא דאתי. אוי לאותה בושה אוי לאותה כלמה. ואם חכמינו זכרונם לברכה אמרו כל צדיק נכוה מחפתו של חברו, אוי לאותה בושה. וגם אמרו, פני משה כפני חמה פני יהושע כפני לבנה, אוי לאותה בושה אוי לאותה כלמה. ואם כל צדיק וצדיק יתבייש כד בפני חברו הגדול ממנו, אנן מה נעני אבתריהו, אנחנו מה נאמר ומה נדבר, באיזה לשון נדבר מבשתנו וכלמתנו. ואיה המליץ שיוכל לארג מליצות על עצם כלמתנו וחרפתנו. ואיה המקונן שיוכל לקונן על עצם צער בשתנו. ואיה המעטיר היודע לרצות ולפיים, שיוכל להעטיר ולרצות ולפיים אותך שתאסוף את חרפתנו ותכסה על כלמתנו:

ואתרי כל אלה, אם בכר היתי זוכה על כל פנים למדת
 הבושה דקדושה, להתבטש מעתה מפניך באמת לבלי לסור
 מרצונך חלילה, החרשתי. אבל מה אעשה אבי שבשמים, מה
 אומר מה אדבר, כי עדין אני רחוק מבושה, ועדין לא שברתי
 עזות הגוף כלל, על בן דברי לעו ואיני יודע כלל מהיכן להתחיל
 לדבר, מהיכן אתחיל לפרש שיתתי, נשכבה בבשתנו ותכסנו
 בלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו. על בן אין לי פה לדבר ולא
 מצח להרים ראש, רק באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי,
 ואני פורש בפי אליך ונושא עיני למעון קדשך. אליך נשאתי
 את עיני היושבי בשמים, שתזמין ותשלח לי דבורים אמתים
 בפי ובלשוני, שאוכל לרצותך ולפתותך בהם, שתשיב פניך
 אלי, ותחנני ותצילני מבושות וחרפות ובזיונות מעתה ועד
 עולם, ותהיה בעזרי ותשפיע עלי אור היראה והבושה דקדושה.
 אבי שבשמים, רחם עלי ברחמי האב על הבן, ותמשיך עלי
 מדת היראה והבושה דקדושה משרשה מקדם הבריאה, ממאמר
 השלם שהוא בראשית, ירא בשת, מחכמה עלאה, מעדן עלאה
 דסתים ונגיו. מי לא יירא בפני אורות הצחצחות האלו, מי לא
 יתבטש בפניהם, מי לא יפחד, מי לא ירעד, בשיזכר רחוקו הגדול
 מהשגת אורות האלו, אפלו אם היה נקי מן החטא לגמרי, מכל
 שכן מי שפגם איזה פגם כל שהוא בכל ימי חייו, מכל שכן וכל
 שכן מלא חטא ועון ופשע. חוס וחמל עלי, חוס וחמל על נפשי
 ורוחי ונשמת, חוס וחמל על גופי המגשם הרחוק מקדשך

בְּתַכְלִית הַהֲרַחֲקָה, הַפְּנוּם בְּכַמָּה מִיָּנִי פְּנָמִים, הַמְקַלְקֵל בְּכַמָּה מִיָּנִי קְלִקוּלִים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, רְאֵה עָנְיִי וְעַמְלִי, רְאֵה עָנְיִי וּמְרוּדִי לַעֲנֶה וְרֹאשׁ. אַתָּה יוֹדֵעַ עֲצָם הַרְחַמְנוֹת שְׂשִׁישׁ עַל בֶּשֶׂר גּוֹפִי, שֶׁהוּא עוֹ וְחֹזֵק כָּל כֶּף בְּתַאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה, עַד שֶׁנִּתְרַחַק הַגּוֹף מִן הַנְּשָׁמָה בְּתַכְלִית הַרְחוּק, עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְהַנְּשָׁמָה לְהִתְקָרֵב כָּלֵל לְהַגּוֹף לְגַלוֹת לוֹ וּלְהָאִיר בּוֹ מִכָּל הָאָרֶז וּמִכָּל הַשָּׁנָה שֶׁהַנְּשָׁמָה מִשְׁנֶט בְּכָל עֵת תְּמִיד בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, אֲשֶׁר בּוֹנֵתֶךָ הַטּוֹבָה הֵיטָה בְּבְרִיאָתִי וּבִיצִיאָתִי לְזֶה הָעוֹלָם, כְּדִי שֶׁאֲזַכֶּה לְהַשִּׁיג אוֹתֶךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּגוֹף וּנְפֶשׁ בְּיַחַד. וְלֹא חִסְתִּי עַל כְּבוֹדֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וְעַל כְּבוֹד הַנְּשָׁמָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא נִתְחַזַּקְתִּי לְהִתְגַּבֵּר עַל תַּאֲוֹת הַגּוֹף וּמַדּוּתָיו הָרָעִים, עַד שֶׁאֵין הַנְּשָׁמָה יְכוּלָה לְהִתְקָרֵב לְהַגּוֹף כָּלֵל, מִחֲמַת שֶׁהוּא עוֹ וְחֹזֵק בְּהִתְאֻוֹת מָאֵד. וְכָל כֶּף נִתְגַּבֵּר עֲזוֹת הַגּוֹף בְּלִי שׁוּם בּוֹשָׁה כָּלֵל מִהַשֵּׁם יְתִבְרָךְ, עַד שֶׁאֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל בְּאִיזָה דָרֶךְ בְּאִיזָה עֲצָה וְתַחְבוּלָה אֲזַכֶּה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר עֲזוֹת הַגּוֹף, כִּי כָּל דָרֶךְ וְכָל עֲצָה וְכָל תַּחְבוּלָה שֶׁגִּלּוֹ צְדִיקֵי אֱמֶת, אֲשֶׁר עַל יָדָם יְכוּלִים לְשַׁבֵּר עֲזוֹת הַגּוֹף וּלְהִתְקָרֵב אֵלֶיךָ, קָשָׁה וְכִבֵּד עָלַי לְקַיֵּם הָעֲצָה בְּעֲצָמָה, וְאֵינִי יוֹדֵעַ בְּאִיזָה דָרֶךְ אֲזַכֶּה לְהִתְחִיל לְקַיֵּם עֲצוּתֶיךָ הַקְּדוּשׁוֹת, אֲשֶׁר גָּלִיתָ עַל־יָדַי צְדִיקֵי אֱמֶת, כִּי מְרֻדְתִּי בְּכָל עֲצוּתֶיךָ הַטּוֹבוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ דְעֵלְמָא כְּלָא, חַמְלַ עָלַי, כִּי עֲכָשְׁיִי אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוּם עֲצָה וְתַחְבוּלָה כִּי אִם לְצַעֵק אֵלֶיךָ תְּמִיד, שֶׁתְּחַנְּנֵנִי בְּמִתְנַת חַנּוּם לְגַמְרֵי בְּכָל הַמַּדּוּת טוֹבוֹת, וְתַצִּילֵנִי בְּחֶסֶדֶיךָ

הגדולים מכל התאוות ומדות רעות. ונם לזה איני זוכה, כי חולפים ועוברים ימים ושנים, אשר איני זוכה אפלו לצעק אליך באמת כראוי, ואפלו אם היו עוברים בלי פגמים, הייתי צריך גם כן לצעק מאד על אבדת הזמן היקר מכל הזן, אשר הייתי יכול להרויח ולהשתכר בו חיי עולם בלי שיעור וערף. אך הלואי מי יתן והיו הימים עוברים על-כל-פנים, בלי פגמים כלל. אבל אחר שהימים והשנים עברו כצל עובר כהרף עין, והם מלאים פגמים כאלו, חטאים ועונות ופשעים, והפגמים והעונות מתנברים כל כך, עד שאיני יכול אפלו לצעק אליך כראוי כמו שאני צריך לצעק. ועתה עתה, אבי שבשמים, אבי שבשמים, מה אעשה, מה אפעל, להיכן אברח, להיכן אעוף לשכן, מי יתנני במדבר מלון אורחים, לברח מגשמיית ועזות הגוף. אך אתה יודע, כי אין מקום לברח מן הגוף, אהפכה ואתהפכה באופן במלי, וכלם שבים למקום אחד, אליך לבד עיני תלויות, אליך לבד רעיוני צופיות, אליך לבד עיני נשואות, לתשועת יהוה עיני מוחלות ודומיות. אין לי על מי להשען כי אם על אבי שבשמים, אין לי שום תקוה כי אם עליך אב הרחמן, אין לי שום מבטח ומנוס כי אם על חסדיך העצומים:

רבונו של עולם, יהמו מעיד עלי, יכמרו חנינותיך על עלוב כמוני, על מלא חרפות ובושות כמוני, ידך תכון עמי אף ירועך תאמצני. קומה בעזרתי והושיעני, כי אתה כל יכול ולא יבצר ממך מזמה. ואתה ברחמיך וחסדיך הרבים ובכחך הגדול אתה מעלה מתכלית הירידה לעליה גדולה, עד שהירידה הוא תכלית

הַעֲלֶיָהּ, וְאַתָּה מְהַפֵּךְ בְּרַחֲמֶיךָ הָעוֹנוֹת לְזָכוֹת, כִּי מִי יֹאמֶר לָךְ מִה תַּעֲשֶׂה. חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ וַעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ וּחֲסִדֶיךָ הָעֲצוּמִים, בְּאִפְסָן שְׂתַעֲלֶה אוֹתָנוּ מִיִּרְדָּתָנוּ וְתֹאמֶר לְצָרוֹתֵינוּ דִי, וְתִתְחַיֵּל מֵעַתָּה לְהַעֲלוֹת אוֹתָנוּ מֵעֵלָה מֵעֵלָה וְיִתְהַפְּכוּ כָּל הִירִידוֹת לְעֵלִיּוֹת גְּדוּלוֹת, וְתִזְכְּנוּ לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תִּהְפֵּךְ כָּל הָעוֹנוֹת לְזָכוֹת. וְתַעֲזְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁנִּזְכָּה לְעִסַּק כָּל יָמֵינוּ בְּתוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וּבִתְפִלָּה, בְּאַמֶּת וּבְאֱמוּנָה וּבְעֲנוּה אֱמִתִּית וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ וּבְדַבְּקוֹת גְּדוֹל אֱלֹהִים בְּבִטּוֹל נְמוּר. וְנִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּכָל פֶּעַם אֹר הַעֲדִים וְהַכְתָּרִים הַקְּרוֹשִׁים, שֶׁהַכְתָּרֶת אוֹתָנוּ בַּחוּרֵב בְּשַׁעַת קִבְּלַת הַתּוֹרָה, בְּעַת שֶׁאֲמַרְנוּ לְפָנֶיךָ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע, שֶׁאִזְ נִכְתְּרוּ שְׁנֵי כְתָרִים בְּרֹאשׁ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי חֲטָאֵינוּ נִלְקָחוּ וְנִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ, וְאַתָּה עֲתִיד לְהַחְזִירָם לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, וְשִׁמַּחַת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים. רַחֵם עָלֵינוּ וְעֲזְרֵנוּ שֶׁנִּזְכָּה לְקַדֵּשׁ וּלְטַהַר עַצְמָנוּ, וְנִזְכָּה לְסוּר מֵרַע בְּאַמֶּת וּלְעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד. וְנִזְכָּה לְעִסַּק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה תָּמִיד בְּאַמֶּת וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, בְּאִפְסָן שֶׁנִּזְכָּה שִׁיחְזִירוּ לָנוּ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד אֶת שְׁנֵי כְתָרִים הָאֵלוּ הַנַּעֲשִׂים מִנַּעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע, שֶׁהֵם תּוֹרָה וּתְפִלָּה, שֶׁהֵם נְגִלוֹת וְנִסְתָּרוֹת שֶׁבְּתוֹרָה, וְתִזְכְּנֵנוּ בְּכָל פֶּעַם לְהַשִּׁיג נִסְתָּרוֹת שֶׁבְּתוֹרָה לְהַשִּׁיג תּוֹרַת יְהוָה. וְנִזְכָּה לְעִסַּק וּלְיַנַּע וּלְטַרַח תָּמִיד בְּעַבּוּדְךָ בְּדַבְּקוֹת גְּדוֹל וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ בְּאַמֶּת, עַד שֶׁנִּזְכָּה לִילֵךְ וּלְעֲלוֹת בְּמַהִירוֹת גְּדוֹל בְּכָל פֶּעַם מִדְּרָגָא לְדְרָגָא וּמִמַּעַלָּה לְמַעַלָּה, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהַשִּׁיג וּלְהִבִּין בְּכָל פֶּעַם נִסְתָּרוֹת הַתּוֹרָה הַגְּבוּהִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וּבְכָל פֶּעַם נִזְכָּה לְהַשְׁגִּית נַעֲשֶׂה

ונשמע הגבוה יותר, ונזכה תמיד שיהיה נעשה אצלנו בכל פעם מהנסתר נגלה, מהנשמע נעשה, מתפלה תורה, מתורת יהוה תורתנו, כמו שכתוב, כי אם בתורת יהוה הפצו ובתורתו יהנה יומם ולילה. ונזכה להשיג ולהבין את העבודה הגבוה שיש בדברי התורה שהם סתרי תורתך, שמלבש בדברי התורה שהם הפסוקים שסביבות כל מצוה ומצוה, אשר עצם גדלת העבודה הקרושה שיש באלו הפסוקים אין אנו זוכים להשיג כלל. חוס וחנו ברחמיך הרבים, וזכנו להשיג ולהבין העבודה הגבוה הזאת, שגזכה לדעת איך לעבד אותך ולעשות רצונך הנעלם והנסתר בדברי התורה הזאת, ונזכה לעלות בכל פעם מדרגא לדרגא, ומעולם לעולם הגבוה יותר, מנעשה ונשמע זה לנעשה ונשמע גבוה יותר, וכן בכל פעם ופעם לעולם ועד, כמו שכתוב, הנסתר ליהוה אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת, עד שגזכה לעלות בעליה גדולה להבין ולהשיג תורת יהוה באמת לאמתו, ונזכה לעלות ולהכלל בך באור האינסוף, ונזכה להכלל באחדותך עד שגזכה לתורת יהוה ולתפלת יהוה באמת:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתחמל עלינו ותהיה בעזרנו ותזכנו לשמחה וחדוה דקדושה, ונזכה להיות בשמחה תמיד וחדות יהוה יהיה מעוננו. ונזכה על ידי זה לעזות דקדושה, ותעזרנו בכל עת לזכות לקולות דקדושה, ותתן בלבנו התחזקות והתאמצות לצעק ולזעק אליך תמיד. ותחמל עלינו ותושיענו שנטה אונינו ולבנו לשמע היטב כל הקולות דקדושה,

וּיִכְנָסוּ בְּלִבְנוּ הַיָּטֵב, הֵן קוֹל מוֹכִיחֵי אָמֶת, הֵן קוֹל נְגוֹן וְזִמְרָה וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ, הֵן קוֹל הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַשׁוֹפָר, הֵן קוֹל אֲנָחוֹתֵינוּ וְצַעֲקוֹתֵנוּ וְתִפְלוֹתֵינוּ מֵה שְׁאַנְחָנוּ בְּעַצְמוֹ מִתְאַנְחִים וְצוֹעֲקִים וּמִתְחַנְנִים וּמִתְפַּלְלִים אֵלֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, הֵן שְׂאֵר כָּל הַקּוֹלוֹת שֶׁבְּקִדְשָׁה, כָּלֵם נִזְכָּה לְעוֹרְרֵם וּלְשִׁמְעֵם הַיָּטֵב, וּיִכְנָסוּ בְּלִבְנוּ וּבְאָזְנוֹנוּ וְיִטּוּ לְבַבְנוּ אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, וְנִזְכָּה לְקַבֵּל עַל־יָדֶם עֲזוֹת דְּקִדְשָׁה, לְהַתְנַבֵּר עַל עֲזוֹת הַגּוֹף, בְּאִפְּן שְׂאוּכַל לְשַׁבֵּר וּלְהַכְנִיעַ וּלְכַפֵּל עֲזוֹת הַגּוֹף לְנִמְרֵי וְיִתְבַּטְּלוּ כָּל תְּאוּזוֹת הַגּוֹף וּמִדּוֹתָיו הָרָעִים, וְיִתְבַּטְּל הַגּוֹף לְנִבֵי הַנְּשֻׁמָּה הַקְּדוּשָׁה, וְאִזְכָּה לְהִיּוֹת עֹז כְּנִמְר בְּעֲבוֹדָתְךָ וּבְתוֹרַתְךָ וּבִירְאָתְךָ, עַד שְׁאַזְכָּה שְׂתוּכַל הַנְּשֻׁמָּה לְרַחֵם עַל בְּשָׂר גּוֹפִי, שְׂתִתְקַרֵּב הַנְּשֻׁמָּה לְהַגּוֹף וְתִגְלַה לוֹ וְתֵאֵיר בּוֹ מִכָּל הָאָרֶז וּמִכָּל הַשָּׁמַיִם שֶׁהַנְּשֻׁמָּה מִשְׁנֵת תְּמִיד בְּכָל עֵת, עַד שְׂתִגְיַע גַּם לְהַנְּשֻׁמָּה טוֹבָה עַל־יְדֵי־זֶה שְׂתוּכַל הַנְּשֻׁמָּה לְחַזֵּר לְמַעַלְתָּה תְּמִיד, עַל־יְדֵי הַרְשִׁימוֹת שֶׁל הַהֲאֹרוֹת שֶׁהֵאִירָה בְּבִשְׂר הַגּוֹף, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת דְּבָקִים בְּךָ תְּמִיד, בְּגּוֹף וּנְפֶשׁ בְּאֵמֶת, בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת:

כִּי אַתָּה לְבַד יָדַעְתָּ גְּדֹל הַרְחֻמְנוֹת, שִׁישׁ עֲכָשָׁיו עַל גּוֹפֵי הַרְחוֹק מִהַנְּשֻׁמָּה בְּתַכְלִית הַרְחוֹק, וְגַם לְהַנְּשֻׁמָּה מְגִיעַ פָּנִים גְּדוֹל חֵם וְשִׁלּוּם עַל־יְדֵי רְחוּק הַגּוֹף מִהַנְּשֻׁמָּה, בְּאֲשֶׁר אַתָּה יָדַעְתָּ. חוּם וְחַמֵּל עָלַי, וְתֵן בְּלִבִּי רְחֻמְנוֹת בְּאֵמֶת, שְׁאַזְכָּה לְרַחֵם עַל בְּשָׂר גּוֹפִי, וְאִזְכָּה לְהַתְנַבֵּר בְּעֲזוֹת דְּקִדְשָׁה בְּקוֹלוֹת דְּקִדְשָׁה, לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַפֵּל עַל־יְדֵי־זֶה עֲזוֹת גּוֹפִי, עַד שְׁנוֹפִי יִתְבַּטְּל לְנִבֵי נְשֻׁמָּתִי לְנִמְרֵי, עַד

שְׁתוּכַל הַנְּשָׁמָה לְהָאִיר בּוֹ, עַד שְׁנֵים הַגּוֹף יֵדַע מְכַל הָאָרֶה וּמְכַל
הַשָּׁנָה שֶׁהַנְּשָׁמָה שְׁלֵי מִשְׁנַת לְמַעַלָּה תְּמִיד בְּכָל־עַתָּה:

וְזַכְּנֵי לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֲמֶת, וּלְמוֹכִיחֵי אֲמֶת. וְאִזְכָּה שִׁיְהִיָּה
לִי עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה, לְהִיּוֹת עִז בְּנֶמֶר לְעַמֵּד בְּנֶגֶד עֵזִי פָּנִים שְׁבַדּוֹר
הַרוּצִים לְהִרְחִיק מִצַּדִּיקֵי אֲמֶת. וְתַצִּילֵנִי וְתַבְדִּילֵנִי מִן הַתּוֹעִים וּמִן
מִנְהִיגֵי שָׁקֶר, אֲשֶׁר כָּל מַלְכוּתָם וְהַתְּנַשְׂאוֹת שְׁלָהֶם הוּא רַק עַל־
יְדֵי עֲזוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא לְבַד, שֶׁהִיא מַלְכוּתָא בְּלֹא תְּנָא, וְהֵם
מִשְׁתַּרְרִים וּמִתְנַגְּאִים עַל עַם דַּל בְּחַנְּם, אֲשֶׁר אֵתָּה לְבַד יִדְעָתָ כְּמָה
רְעוֹת חֵם גּוֹרְמִים חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא דִי שְׂאִינִם יְכוּלִים לְקַרֵּב אוֹתָנוּ
אֵלֶיךָ בְּאֲמֶת, כִּי אִם שְׂרוּצִים לְרַחֲקֵנוּ חֵם וְשָׁלוֹם מִנְקַדַּת הָאֲמֶת,
מִצַּדִּיקֵי־אֲמֶת, מִכְּשָׂרִים אֲמִתִּיִּם. רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְתַבְדִּילֵנוּ
מִן הַצְּבוּעִים וְהַשְּׂקֵרָנִים מִמִּנְהִיגֵי שָׁקֶר, וְתֵן לָנוּ עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה
שְׁנוּכַל לְעַמֵּד בְּנֶגֶד עֲזוֹתָם. וְתַעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שִׁיְהִיָּה לָנוּ
כַּח עַל־יְדֵי עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה לְהוֹסִיף עִז וְתַעֲצוּמוֹת בְּקַדְשָׁה שְׁלִמְעַלָּה,
וְאֵתָּה תִשְׁפִּיעַ וְתִתֵּן עָלֵינוּ תּוֹסְפוֹת עִז וְתַעֲצוּמוֹת מֵאֵתְךָ לְהִתְנַבֵּר
וּלְהִתְאַמֵּץ בְּעַבְדוּתְךָ וּבְתוֹרַתְךָ וּבִירְאָתְךָ, בְּכַח וּגְבוּרָה גְדוּלָּה
וּבְעֲזוֹת גְּדוּל דְּקַדְשָׁה. וְלֹא נִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵי הַפְּלִעִינִים, וְלֹא יִפַּל עָלֵינוּ
שׁוּם מוֹרָא וּפְחַד וּבוּשָׁה, וְלֹא שׁוּם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת מִשׁוּם אָדָם
וּמִשׁוּם נְבִירָא שְׁבַעְעוֹלָם, כִּי אִם מִמֶּךָ לְבַד נִירָא וּנְפַחַד וּנְתַבַּיֵּשׁ
תְּמִיד לְבָלִי לְסוּר מִרְצוֹנְךָ יְמִין וּשְׂמָאל מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וּיְקִים כְּנוּ
מִקְרָא שְׁכַתּוּב. תִּנּוּ עִז לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גְּאֹתוֹ וְעִז בְּשִׁחְקִים.
נִירָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עִז וְתַעֲצוּמוֹת לְעַם
בְּרוּךְ אֱלֹהִים:

ותשפיע עלינו ברחמיך הרבים דעת דקדושה, שאזכה לידע
 איך להתנהג עם העזות, באפן שלא יהיה לי שום עזות דסטרא
 אחרא, בלל, ולא אשתמש עם העזות כי אם לשמך ולעבודתך
 באמת. ותצילני ותמלטני מדינה של גיהנם הקשה ומר מאד
 המגיע להעזי פנים, אשר הם נופלים בגיהנם באין סומך ומציל,
 חוס וחמל עלי בהמלתך האמתית, חוס וחמל עלי ותצילני מכל
 מיני עזות דסטרא אחרא, מכל מיני עזות הגוף. ותזכני לעזות
 דקדושה באמת לעמד בנגד העזי פנים שבודור, הרוצים לרחק
 מדרכי אמת, או להחליש דעתם חס ושלום, של הרוצים להתקרב
 לדרכי הקדושה באמת, ותעזרנו שנהיה עז בנמר נגדם, לנצחם
 ולהשפילם עד עפר לשבדם ולבטלם לנמרי. ותזכני שאהיה עז
 וחזק בעבודתך תמיד, ואזכה לכל הקולות דקדושה ולהתגבר על
 ידם על כל מיני עזות של הגוף, עד שיתבטלו כל תאוות הגוף
 ומדותיו הרעים. ואזכה להתקרב לצדיקי אמת באמת, ולהתחבר
 תמיד עם אנשים כשרים ויראים באמת, ההולכים בדרך האמת
 ברצונך הטוב. יהיה עזו ונבור, יהיה איש מלחמה, תנה עזך
 לעבדך והושיעה לבן אמתך. וזכני לעזות דקדושה, הנמשך
 מבשת פנים דקדושה, מעדן עלאה דסתים ונניז, מהכמה עלאה,
 ממאמר השלם שהוא בראשית, אשר על ידי זה תבנה ירושלים
 עירך במהרה בימינו, קריה נאמנה, נהלנו בעזך אל גוה קדושה.
 ותזכנו על ידי זה לאמונה שלמה, ולהתקרב ולהכלל בצדיקים
 אמתיים הכלולים משבעה רועים, שהם בכליות הקדושה, ומשך
 על ידם עלי ועל זרעי ועל כל עמך בית ישראל אמונה שלמה

באמת. ואזכה ברחמיך הרבים, להאמין בך ובצדיקיך האמתיים
 ובמוכיחי אמת שהיו בכל דור ודור ושכדור הזה, באמת ובאמונה
 שלמה בלי שום בלבול ונטיה כלל. ואזכה על ידי האמונה לקבל
 מוסר ממוכיחי אמת, ואשמע בקולם ויכנסו דברייהם האמתיים
 באזני ובלבי, ואטה לבבי אליהם, ואבטל עצמי לגמרי אליהם,
 עד שאזכה להיות ברצון הצדיקי אמת, ולא אסור מדברייהם
 ומרצונם ימין ושמאל:

ותּוֹפְנֵי בְּרַחְמֶיךָ הַרְבִּים לְשִׁמוּשׁ דַּקְדְּשָׁה, שְׂאֵזְכָּה לְשִׁמְשׁ
 צְדִיקִים אֱמִתִּיִּים וּמוֹכִיחֵי אֱמֶת, וְאֵזְכָּה לַעֲמֹד לִפְנֵיהֶם וּלְשִׁמְשׁם
 וּלְהַטְפִּיל בָּהֶם וּלְעֲשׂוֹת כָּל צְרִיכָתָם וּרְצוֹנָם, לְמַעַן אֵזְכָּה עַל־יְדֵי־
 זֶה שְׂיִהְיֶה לִי אֵיזֶה שְׂיִכּוֹת וְהִתְקַרְבוֹת לָהֶם. כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ גְדֹל
 רַחוּמֵי מַצְדִּיקֵי אֱמֶת, עַד שְׂאֵין לִי שׁוּם שְׂיִכּוֹת וְהִתְקַרְבוֹת לָהֶם,
 עַד שְׂאֶפְלוּ בְּשִׂאֵנִי זֹכָה לְשִׁמְעַע דְּבוּר הַקְּדוֹשׁ מֵהֶם, אֵינֹו נִשְׁמַע
 לְאֵזְנִי עֲצָם קוֹל הַדְּבוּר, כִּי אִם קוֹל הַבְּרָה הַנִּצְּחָנוּ וּמִתְדַבֵּק בְּקוֹל
 דַּקְדְּשָׁה, עַל־יְדֵי חֲטָאֵי וְעוֹנוֹתַי הַמְּרַבִּים, וְגַם אֶפְלוּ קוֹל אֲנִיחֵי
 וְנַעֲקָתִי בְּעֲצָמֵי אֵינִי זֹכָה לְשִׁמְעַע הַיֵּטֵב, כִּי אִם קוֹל הַבְּרָה. אֲנִי
 יְהוָה, חִמַּל עָלַי וּפְנֵי לְשִׁמוּשׁ דַּקְדְּשָׁה, שְׂאֵזְכָּה בְּרַחְמֶיךָ לְעֲשׂוֹת
 מִצְוֹת הַרְבֵּה בְּגוֹפִי, שְׂיִזְכָּה גּוֹפִי לְשִׁמְשׁ אֶת הַנְּשִׂמָה בְּעֲשִׂיַת
 מִצְוֹת מְעֲשִׂיֹוֹת הַרְבֵּה תָּמִיד, וְכֵן אֵזְכָּה לְשִׁמְשׁ הַרְבֵּה תַלְמִידֵי
 חֲכָמִים וְצְדִיקִים אֱמִתִּיִּים, בְּאֶפֶן שְׂאֵזְכָּה לְשִׁמְעַע כָּל הַקּוֹלוֹת
 דַּקְדְּשָׁה בְּעֲצָמָם, בְּלִי שׁוּם אַחִיזֹוֹת קוֹל הַבְּרָה כָּלֵל. וְאַתָּה בְּרַחְמֶיךָ
 תִּמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל כָּל עוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי וְחֲטָאֵי, וְתִסִּיר וְתִבְטַל כָּל
 הַמְּקַטְרָגִים שְׂנֵעֲשׂוּ עַל־יְדֵי עוֹנוֹתַי הַמְּרַבִּים, וְתִכְנִיעַם וְתִשְׁפִּילֵם

וּתְבַטְּלֵם בְּבַטּוֹל גָּמוּר. וְתִהְיֶה בְּעֲזָרִי, שְׂאֵת־נֹכַח בְּעִזּוֹת דַּקְדָּשָׁה
עַל עִזּוֹת גּוֹפִי, עַד שְׂאֵזְכָּה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל תַּאוּוֹת הַגּוֹף וּמִדּוֹתָיו
הָרָעִים, עַד שִׁיתְּבַטֵּל גּוֹפִי לְגַמְרֵי לְגַבֵּי הַנְּשָׁמָה הַקְּדוּשָׁה, וַיִּכְלַל
וַיִּתְאַחַד הַגּוֹף עִם הַנְּשָׁמָה בְּתַכְלִית הַהִתְאַחֲדוֹת, וְתֹאֵר וּתְנַלֵּךְ
הַנְּשָׁמָה לְהַגּוֹף כָּל הַהֲאָרוֹת וְכָל הַהִשְׁגוֹת שֶׁהֵיא מִשְׁנֵת תְּמִיד
לְמַעַלָּה. וְאַנְכִי בְּכָל־גּוֹפִי וּנְפָשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי אֶתְקַרֵּב וְאֶתְאַחַד
עִם צַדִּיקֵי אֱמֶת, וְאֶהְיֶה נִכְלָל בָּהֶם בְּאֱמֶת, עַד שְׂאֵזְכָּה לְהַכְלִיל בְּךָ
בְּאֱמֶת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

וּתְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ, וְתִשְׁלַח לָנוּ מְנַהֵיג אֱמֶתִי רוּעָה נְאֻמָּן,
שִׁיְהִיָּה לּוֹ כַח לְקַרְבְּנוּ אֵלֶיךָ בְּאֱמֶת, וְנִזְכָּה לְהַכְלִיל בְּשִׁבְעָה רוּעִים
דַּקְדָּשָׁה שֶׁהֵם כְּלָלִיּוֹת הַקְּדוּשָׁה, כְּלָלִיּוֹת אֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל
יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁתְךָ, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ אֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
עַל יָדֶם. וַעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ, וּלְמַעַן הַשְּׁבַעָה רוּעִים שֶׁהֵם אֲבָרָהֶם יִצְחָק
וַיַּעֲקֹב מִשָּׁה אֶהְרֵן יוֹסֵף דָּוִד, וּלְמַעַן כָּל הַצַּדִּיקִים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר
וְדוֹר עַד עַתָּה, וּלְמַעַן הַצַּדִּיקִים אֱמֶתִיִּים שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וּלְמַעַן כָּל
בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ מִמַּעוֹן קְדוּשְׁתְּךָ וְתַטִּיב לָנוּ
בְּטוֹבְךָ הָאֱמֶת, וְתַחַנְּנוּ בְּחֶסֶדְךָ הַגְּדוֹלִים וְתַמְלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַשִּׁיב פָּנֶיךָ אֵלֵינוּ, וְתִקַּבַּע וְתַטַּע בְּלִבְנוּ
אֱמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת, שֶׁנִּזְכָּה לְהֵאֱמִין בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים, הֵן בְּצַדִּיקִים אֱמֶתִיִּים
שׁוֹכְנֵי עִפְרָה קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, הֵן בְּצַדִּיקֵי אֱמֶת וּמוֹכִיחֵי
אֱמֶת וּבְשָׂרִים אֱמֶתִיִּים שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, בְּכֹל־ם אִזְכָּה לְהֵאֱמִין בְּאֱמֶת
וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּלִי שׁוּם בְּלָבוֹל וְנִטְיָה כְּלָל חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְלֹא יִהְיֶה

לי שום הרהור אחריהם כלל. ואזכה על-ידי האמונה השלמה
 למלאת הארת הנדים הקדושים, ואזכה למלאת ידי היום ליהודה.
 ותתן לי כח להכניע ולשבר ולבטל כל מיני אמונות כוזביות מן
 העולם, וכלם ישובו לאמונתך הקדושה. ואזכה על-ידי האמונה
 השלמה לקבל מוסר ותוכחה ממוכיחי אמת, ויוכנסו דברייהם
 בלבנו באמת, ונזכה לשוב על-ידי-יזה בתשובה שלמה אליך
 באמת. ותקבץ נדחי ישראל, ותבטל ברחמיך הרבים כל מיני
 גרוש ומחלקת מן העולם, שלא יגרשו עמך בית ישראל ממקומם
 לעולם, וכל אותן שפבר נתגרשו ונדחו ממקומם, מעמך בית
 ישראל בכלל ובפרט, כלם תחזירם ותשיבם למקומם בשלום,
 ותשים שלום בעולם ותבטל כל מיני מחלקת מן העולם. ותרחם
 עלינו ותטהר עמך ישראל, ותשמרנו ותצילנו תמיד מפנס טמאת
 גדה חס ושלום, ותבדיל ותפריש אותנו וכל עמך בית ישראל
 מפנס טמאה זו לגמרי, שלא יארע לנו ולא יודמן לנו שום מכשול
 ופנס חס ושלום, מפנס עון גדה חס ושלום, רק נזכה להיות
 קדושים וטהורים תמיד:

והושיענו ברחמיך הרבים, ושלה לנו צדיקי אמת מוכיחי
 אמת, שיהיה להם כח וחכמה לעשות שלום בין ישראל לאביהם
 שבשמים, שיעסקו להוכיח את ישראל בתוכחה הראוי, ויהיו
 יודעים איך להוכיח אותם, ויודיעו לנו לכל אחד ואחד את
 גדל עצם הפנס של כל חטא ועון, באפן שנשוב מהם, ויחזירו
 כל ישראל בתשובה שלמה לפניך, ויהיו יכולים לרצות אותך
 ולפתותך בעתך, ולהקטין לפניך מאד כל חטאינו ועונותינו

ופשעינו, עד שתמלא רחמים עלינו ועל כל עמך בית ישראל, ותסלח לכל עונותינו ותמחל לכל פשעינו וחטאתנו, שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך בכלל ובפרט, בדור הזה ובדורות הקודמים, בגלגול זה ובגלגול אחר, על כלם תמחל ותסלח אלוה סליחות, ותשיב פניך אלינו ותרחם עלינו תמיד, ותבנה עירך ירושלים קריה נאמנה, במהרה בימינו, ותשים שלום בעולם. ונזכה ברחמיך עלינו וצדיקיך האמתיים לתקן בשלמות שני החותמות הקדושה, חותם בתוך חותם, חותם הידין וחותם הרגליו, ותמתיק ותבטל כל מיני דינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל לעולם:

לראש השנה ויום כפור

ותעזר לנו ברחמיך הרבים להתפלל בכונה גדולה תמיד, ובפרט בירח האייתנים בראש השנה ויום הכפורים והושענא רבא, עזרנו להתפלל אז בכח גדול ובכונה גדולה ועצומה. ותזמין לנו ברחמיך, בראש השנה ויום כפור, מתפללים ותוקעים הגונים וכשרים, שיהיה להם כח לרצותך ולפתותך ולעורר רחמיך. ותעזרנו לשמע קול שופר בראש השנה בכונה שלמה בראוי, ונזכה לקיים מצות שמיעת קול שופר בשלמות עם כל פרטיה ודקדוקיה ובנותיה ותרי"ג מצות התלוים בה ובלב טוב ובשמחה גדולה. ונזכה לשמע קול השופר בעצמו ולא שום קול הברה ויכנס קול השופר הקדוש בלבנו היטב, וימשך עלינו קדשה גדולה עלינו ידי כל הקולות הקדושים של השופר, ויתגבר ויתחזק קול השופר הקדוש בראש השנה, הן יתן בקולו קול עז,

ויפל עלינו פחד וחרדה ואימה ויראה ובושה גדולה ועצומה
מפניך על ידי קול השופר, כמו שכתוב, אם יתקע שופר בעיר
ועם לא יחרדו, וקול השופר יהיה הולך וחזק מאד, עד שיכניע
וישבר ויבטל כל מיני עזות דסמרא אחרא, הן עזות הגוף, הן
עזות של העיני פנים שבודור, ונזכה לשמע כל הקולות הקדושים
של השופר הקדוש בשלמות, הן קול תקיעה, הן קול שברים, הן
קול תרועה, ונשמע היטב ונקבל בלבנו קדשת כל הקולות הללו,
עד שיהיה נשבר עזות גופנו על ידי זה, ויתעורר לבנו בתשובה
שלמה לפניך. ונזכה להיות שמהים ומבי לב בראש השנה בכל
היום בלו, עד שנתעורר בבכיה גדולה מתוך השמחה העצומה
בשםך הגדול, ויקים בנו מקרא שכתוב, בשםך יגילון כל היום
ובצדקתך ירמו, כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרום קרננו:

רבנו של עולם, אתה ידעת שכל קדשתנו תלויה בימי ראש
השנה הקדושים, שהוא התחלת השנה יום ראשון בשנה, זה
היום תחלת מעשיך וברון ליום ראשון, אשר משם נמשך הקדשה
על כל השנה בלה. חוס וחמל עלינו ועזרנו וזכנו לקבל ראש
השנה בקדשה גדולה ובשמחה גדולה, ותעזרנו שנוזכה לטהר
ולקדש מחשבתנו מאד בראש השנה, בקדשה ובטהרה גדולה
ועצומה מאד באמת כראוי בראש השנה, באשר אתה ידעת,
איך צריכים להזהר לשמר את המחשבה בקדשה בראש השנה.
ונזכה בזכות וכת צדיקי אמת שיהיה נשלם על ידינו כל התקונים
והיחודים והקדשות, שצריכים לתקן וליחד למעלה בראש השנה
ויום הכפורים, ולהמשיך קדשה עלינו ועל כל עמך בית ישראל

מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַל כָּל הַשָּׁנָה כְּלָה, מֵרֹאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית
 שָׁנָה. כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ, כִּי בְּגִלוּתֵנוּ הַמֵּר הַזֶּה, בְּעוֹקְבֵא דְמִשְׁיָחָא,
 אֵין לָנוּ שׁוּם בַּח וְהַתְּחִזְקוֹת דְּקִדְּשָׁה כִּי אִם עַל-יַדֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה
 הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר נִתְּתָ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִתְּנָה טוֹבָה וִיקָרָה, וְאַנְחָנוּ
 בְּעֵינֵינוּ אֵין לָנוּ שׁוּם שִׁכָּל וְדַעַת אִיךָ וּבְאִיזָה אַפָּן לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
 קִדְּשַׁת רֹאשׁ הַשָּׁנָה כְּרְאוּי. אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת לְבַבְנוּ, קוּמָה בְּעִזְרוֹתֵנוּ
 בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים, וְעִזְרוּנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְחַמַּל נָא
 עָלֵינוּ אֲדוּנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ
 בְּזִכּוֹת צְדִיקֵי אִמַּת שְׁבַדוֹר הַזֶּה, וּבְזִכּוֹת צְדִיקֵי אִמַּת הַקְּדוּשִׁים
 אֲשֶׁר בְּאַרְצֵי הַמָּדָה, אֲשֶׁר אָנוּ וְכָל עַמֻּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל הוֹלְכִים
 וְסוֹבְבִים וּמִשְׁתַּטְּחִים עַל קַבְרֵיהֶם וְצִיּוֹן שְׁלֵהֶם בְּכָל עָרַב רֹאשׁ
 הַשָּׁנָה, וּפּוֹרְשִׁים כְּפִינוּ לְפָנֶיךָ וּמִתְּפַלְּלִים וּמִתְחַנְּנִים אֵלֶיךָ, בְּקִידָה
 בְּכִרְיָעָה בְּהַשְׁתַּחֲוִיָּה בְּלֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכָּא. חוּסָה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים, וְתַעֲוֹרֵר לֵב נִשְׁמַת כָּל הַצְּדִיקִים אִמַּתִּים אֲשֶׁר נִשְׁמַתָּם
 בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים בְּרוּם הַמַּעְלוֹת בְּעוֹלְמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים הַקְּדוּשִׁים,
 שִׁכָּל נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים הָאִמַּתִּים יִרְדוּ לְמַטָּה בְּרֹאשׁ
 הַשָּׁנָה וַיְהִי עִמָּנוּ בְּקִרְבַּ עַמֻּךְ יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲזְרוּ אוֹתָנוּ לְהַתְּפַלֵּל
 וּלְהַתְּחַנֵּן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּלְהַכְנִיעַ וּלְגַרֵּשׁ הַשֵּׁטֶן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה,
 וּלְשַׁבֵּר וּלְכַטֵּל כָּל מִינֵי עוֹזוֹת דְּסַמְרָא אַחֲרָא מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמֻּךְ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל עַל-יַדֵי הַתְּפִלוֹת וְהַתְּקִיעוֹת שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשָׁה,
 עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמֻּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל קִדְּשָׁה וּמְהִרָה
 מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַל כָּל הַשָּׁנָה כְּלָה. וְנִזְכָּה לְתַקֵּן שְׁנֵי הַחוֹתְמוֹת
 דְּקִדְּשָׁה חוֹתָם בְּתוֹךְ חוֹתָם בְּיַרְחַ הָאִיתָנִים, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם

הכפורים וסבות והושענא רבא ושמיני עצרת, ויעלו קולינו לפניך לרצון, ונזכה לשמחה דקדושה בשלמות תמיד. ותכתב ותחתם אותנו ואת כל עמך בית ישראל, לחיים טובים וארכים ולשלום, חיים של יראת שמים, חיים אמתיים, חיים שגזכה בהם לחיי עולם, לחיים נצחיים:

רבונו של עולם, אתה ידעת את לבבנו, כי צרכינו מרבים להאמר, עד אשר לא יספיקו כל ימינו לפורטם, אבל אתה ידעת את כל אשר עם לבבנו, עשה עמנו למען שמך, ולמען כל הצדיקים אמתיים, וחמל עלינו ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, הן מה שהזכרנו לפניך, הן מה שקצרה ידינו ולשונונו להזכיר לפניך, ועשה מה שתעשה באופן שגזכה כלנו לשוב אליך באמת ובלב שלם בתשובה שלמה ברצונך הטוב, ולא נסור מרצונך ימין ושמאל כל ימינו לעולם. ונזכה לילך ולעלות מהרה מדרךא לדרךא וממעלה למעלה בקדושה גדולה, עד שגזכה בחיינו להכלל בד באמת באור האין סוף, ברצונך וברצון צדיקיך האמתיים, עד שגזכה לתורת יהוה ולתפלת יהוה באמת, ולא נבוש בעולם הזה ולא נכלם לעולם הבא. יהוה עז לעמו ותן יהוה יברך את עמו בשלום. יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתכנה עירך במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

== כג ==

אלהינו ואלהי אבותינו, אלהים חיים ומלך עולם, אל חי חלקנו צורנו, צוה להציל ידירות שארינו משחת למען בריתך אשר

שְׁמַתְּ בְּבִשְׂרֵנוּ. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָה רַב טוֹבָךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ, אֲשֶׁר חִמַּלְתָּ עַל נַפְשֵׁנוּ וְחִשְׁבַתְּ מִרְחוֹק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתֵנוּ, וְנָתַתָּ בְּרִיתְךָ בֵּינָךְ וּבֵין אֲבֹרְהָם אֹהֲבֶיךָ, וְהַקְּמוֹת בְּרִיתְךָ אֶת יִצְחָק וְאֶת זְרַעוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֶת זְרַע זְרַעוֹ לְדוֹרוֹתֶם וְחִסַּתְּ עַל תַּקּוּן נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ זְרַעֲנוּ, וְצוּיֹת אוֹתָנוּ לְכַנֵּס בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אֲבֹרְהָם אָבִינוּ לְמוֹל אֶת בְּשָׂר עַרְלָתֵנוּ בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי, מִי יִמְלַל גְּבוּרוֹת יְהוָה וְשִׁמְיעַ כָּל תַּחֲלָתוֹ, מִי יִפָּאֵר מִי יִהְיֶה מִי יִהְלַל מִי יִשְׁבַּח, מִי יוֹכַל לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְבָרְכֶךָ וּלְשַׁבְּחֶךָ וּלְפָאֲרֶךָ עַל כָּל הַחֶסֶד וְהַטּוֹבָה הַגְּדוֹלָה וְהַנּוֹרָאָה הַזֹּאת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ, אֲשֶׁר קִדְשַׁת יָדֶיךָ מִכָּטָן וְצִאֲצִיאֵי הַתְּמַתָּ בְּאוֹת בְּרִית קִדְשׁ:

עַל-כֵּן בָּאתִי לְהַפִּיל תַּחֲנֻתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֵב הַחֶסֶד אֵב הַרְחָמִן, הַגּוֹאֵל מִמּוֹת וּפּוֹדֵה מִשַּׁחַת, עֹשֶׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר חִתַּמְתָּ בְּבִשְׂרֵנוּ, וְחִמַּל עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ וְקוּמָה בְּעֵזְרֵתֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן חֶסֶדְךָ, שֶׁנִּזְכָּה לְקִדְשׁ וּלְטַהַר עֲצָמֵנוּ בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית, בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּאַמַּת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְתַגֵּן עָלֵינוּ וְתַעֲזָרֵנוּ שְׁנֵהִיָּה נְשָׁמְרִים מִכָּל דָּבָר רָע, שֶׁלֹּא נִהְרַהֵר בְּיוֹם שׁוֹם הַרְהוּר בְּעוֹלָם וְלֹא נִבְא לְיָדֵי טַמְאָה בְּלִילָה. וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי פָגַם הַבְּרִית שֶׁבְּעוֹלָם, וְעֹשֶׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ. עֹשֶׂה לְמַעַן כָּל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים הָאֲמִתִּיִּים הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים, אֲשֶׁר הִתְנַבְּרוּ עַל יִצְרֵיהֶם לְמַעַן כְּבוֹדְךָ, וְעַמְדוֹ בְּנִסְיוֹנוֹת גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת, וְכִפּוֹ אֶת יִצְרָם וְקִדְּשׁוּ אֶת שְׁמֶךָ, עַד שֶׁיִּזְכּוּ לְקִדְשַׁת הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרִצּוֹנְךָ. וְלְמַעַנְם וְלְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ אֲבֹרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב עֹשֶׂה, וְחוּסָה עָלֵינוּ וְעִזָּרֵנוּ

ר לקוטי כג תפלות

והושיענו וקדשנו וטהרנו בקדשתך העליונה, באפן שזנכה גם כן לשמירת הברית באמת ברצונך הטוב. רבוננו של עולם, מה אומר מה אדבר מה אצטדק, ובאיזה דרך ובאיזה עצה ובאיזה תחבולה אוכל להתחיל לפרש את לבבי לפניך, ובאיזה דרך ובאיזה זכות אוכל לרצות ולפייס אותך על כל החטאים ועונות ופשעים, שחטאתי ושמעויתי ושמעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, במחשבה רבור ומעשה, בראית העין ובשמיעת האזן ובשאר חושים. מי יוכל לספרם, מי יוכל לפורטם אפלו בדרך כלל. ועל איזה מהן אבקש קדם, על החדשות או על הישנות, על הנגלות או על הנסתרות, על הכלל או על הפרט, על הגדולות או על הקטנות, כי גם הפגמים הקטנים שבקטנים בערכי, הם פגמים עצומים ונוראים לפי עצם גדלתך ורוממותך:

רבוננו של עולם, פתח פיה לאלם כמוני, למרחק כמוני, לנדרך כמוני, עזרני לפרש את לבבי המר לפניך, כי נפשי מרה לי מאד מאד, עד אשר איני יודע איך אני יכול לחיות ולהתקיים אפלו שעה אחת מעצם מרירות לבי, כי פגמתי בהברית קדש, במקור החיים. רבוננו של עולם, אתה ידעת כי כל ימינו וישנותינו לא יספיקו להתודות ולהתחנן ולעשות תקונים לתקן אפלו פגם מחשבה והרהור אחד, כי אתה לבד ידעת עד היכן עד היכן מגיע פגם ההרהור חס ושלום, מכל שבן וכל שבן פגם טפת קרי אחת לבטלה חס ושלום, מי יוכל לתקן זאת, מי יוכל לעשות תקונים על זה, ולרצות ולפייס אותך על זה אשר עלי ידי זה הארכנו (את) הגלות ועדין לא שבנו לארצנו. ועתה מה אומר ומה אדבר,

וּבְאִיזָה לְשׁוֹן וּבְאִיזָה דְבוּרִים וּבְאִיזָה אַפֵּן אֶתְחִיל לְהִתְדוּדוֹת לְפָנֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אַבּוֹתַי, וְאִיךָ אֶקְבֵּל דְבוּרִים קְדוּשִׁים וּמְהוּרִים
 לְפָרֵשׁ שִׁיחֹתִי לְפָנֶיךָ, נְאֻלְמָתִי דּוּמְיָה הַחֲשִׁיתִי מִטּוֹב וּכְאִבִי
 נִעְכָּר. נְאֻלְמָתִי לֹא אֶפְתַּח פִּי כִי אַתָּה עֲשִׂיתָ. כִּי הִשְׁחָרוּ פְּנֵינוּ
 מִפְּנֵי חַטָּאתֵנוּ וְנִחַשְׁכּוּ עֵינֵינוּ מִפְּנֵי עֲוֹנוֹתֵינוּ, עַד אֲשֶׁר בְּעֹנוֹתַי
 הִרְבִּים מִתְנַבֵּר עָלַי הַעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל עֵת, וְאִין לִי
 שׁוּם שְׂמָחָה אֲמִתִּית אֶפְלוּ בְּעֵת שְׂאֵנִי זֹכָה לַעֲשׂוֹת אִיזָה דְבָר
 שְׂבִקְדָּשָׁה בְּעַבְדֻתְךָ וּבִירְאָתְךָ וּבִתְוֹרַתְךָ, וְאֵנִי רְחוּק מִשְׂמָחָה
 אֲמִתִּית בְּתַכְלִית הַרְיָחוּק. כִּי פְּנִמְתִּי בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים, פְּנִמְתִּי
 בְּכָל מִינֵי שְׂמָחָה דְקִדְּשָׁה, פְּנִמְתִּי בְּאַנְפִּין נְהִירִין. עַד אֲשֶׁר עַל־
 יְדֵי עֲוֹנוֹתֵי הִרְבִּים מִתְעוֹרְרִים בְּכָל עֵת הָאֲנִפִּין חֲשׂוּכִין עָלֵינוּ חֶסֶם
 וְשָׁלוֹם, שֶׁהֵם עֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחוּרָה, שֶׁהֵמָּה הֵיוּ בְּעוֹכְרֵינוּ, וְהֵמָּה
 חֶסֶם רַב עֶקֶר הַמְּנִיעוֹת וְהַבְּטוּלִים מִעַבְדֻתְךָ בְּאֲמֵת, וְעַל יָדָם בָּאוּ
 לָנוּ כָּל הַפְּגָמִים וְכָל הַמְּכַשׁוּלוֹת וְכָל הַחֲטָאִים שֶׁחֲטָאנוּ וְשָׁעוּנוּ
 וְשִׁפְשָׁענוּ נְגִדְךָ, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וּכְאֲשֶׁר נְגִלְתָּ
 לָנוּ עַל־יְדֵי חֻקְמֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים, שֶׁעֶקֶר כָּל הָעֲוֹנוֹת וּבְכַרְט פָּגָם
 הַבְּרִית, בְּאִין עַל־יְדֵי עֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחוּרָה חֶסֶם וְשָׁלוֹם. וְעַתָּה
 אָבִי שֶׁבְּשָׂמַיִם, אֵל חַי וְקַיִם, מֵאִין אֲבַקֵּשׁ עֶזְר וְתִרְפָּה לְמַכּוֹתַי
 הָאֲנוּשׁוֹת מְאֹד, אֲשֶׁא עֵינֵי אֵל הַהָרִים מֵאִין יָבֵא עֲזָרִי. מֵאִין אֲבַקֵּשׁ
 הַעֲלָה וּמְנוּס, מֵאַחַר שֶׁכָּל אֶחָד תְּלוֹי בְּחִבְרוֹ, שְׂמָחָה וְשִׂמְרַת
 הַבְּרִית. וּמֵאַחַר שֶׁלֹּא יָכִיתִי עֲדִין לְשִׂמְרַת הַבְּרִית בְּשָׁלוֹמוֹת
 בְּאֲמֵת פְּרָאוּי, מֵהִיכָן אֶקְבֵּל שְׂמָחָה. וּמֵאַחַר שְׂאֵנִי רְחוּק מִשְׂמָחָה
 דְקִדְּשָׁה, אִם בֵּן אִיפּוֹא מֵהִיכָן אֶקְבֵּל כֶּח וּגְבוּרָה לְזִכּוֹת לְשִׂמְרַת

הַבְּרִית. עַל בֶּן אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ, בְּקוֹל מִר אֲזַעַק אֱלֹהִי, בְּקוֹל צַעֲקָה
בְּקוֹל אֲנָחָה בְּקוֹל דַּמְעָה אֲתַחֲנֵן לְפָנֶיךָ, בְּכָל מִינֵי תַחֲנוּנִים אֲנִי
מִפִּיל תַּחֲנַנְתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, בְּכָל מִינֵי בִקְשׁוֹת
אֲנִי מִבְּקֵשׁ לְפָנֶי כִסֵּא כְבוֹדְךָ, בְּכָל מִינֵי קוֹלוֹת אֲנִי קוֹרֵא אֱלֹהִי,
חוּם וְחַמֵּל עָלַי, חוּם וְרַחֵם עָלַי, חוּם וְחַנּוּנִי, חַנּוּן וּפְדוּנִי, פֹּדֶה
וּמַצִּיל הַצִּילֵנִי, גּוֹאֵל חֶזֶק לְמַעַנְךָ פְּדוּנִי, שׁוֹמֵעַ אֲנָקַת אֲבִיוֹנִים
שְׁמַע צַעֲקָתִי וְאֲנָחָתִי, מָרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, אֵל תַּתֵּן לְשַׁחַת נַפְשִׁי,
כִּי מָה בַצַּע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת הַיּוֹדֵךְ עִפְר הַיְגִיד אֲמַתְךָ.
הַצִּילֵנִי מִטֵּיט וְאֵל אֲטַבְּעָה אֲנַעֲלָה מִשׁוֹנָאִי וּמִמַּעַמְקֵי מַיִם. כִּי אֵין
שׁוּם לְשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחַתִּי עַל יְדוֹ, כִּי צְרוֹת נַפְשִׁי
נָדְלוּ וְשָׁבּוּ יוֹתֵר מִמַּטְבַּע בִּיּוֹן מַצוּלָה וְאֵין מַעַמְד, יוֹתֵר מִיּוֹרֵד
בְּעַמְקֵי מַיִם. וְאִם כָּל לְשׁוֹנוֹת כְּאֵלוֹ דְּבִרּוֹ הַמְשׁוֹרְרִים דְּוֹד הַמְלָךְ
וְשִׁאֵר צַדִּיקִים אֲמַתִּיִּים עַל עֲצָמָם, עַל פָּנָם קַל אַחַד שְׁהוּא פָּנָם קַל
שְׂבַבְקָלִים, דַּק מִן הַדַּק, שְׂאֵין פָּנָם כְּזֶה נִתְפַּס בְּדַעַתְנּוּ כְּלָל, אֲנַכִּי
מָה אֲעֵנָה אֲבַתְרִיָּהּ, אֲנַכִּי מָה אוֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר. וְהִלּוּאֵי הֵייתִי
זוֹכָה עַל כָּל פְּנִים לְדַבֵּר דְּבוּרִים הַקְדוּשִׁים כְּלָב נִשְׁבֵּר בְּאֲמַת,
כְּמוֹ שְׂיַצְאוּ דְבַרְיָהֶם מִפִּיהֶם בְּאֲמַת לְאֲמַתּוֹ, אַף עַל פִּי שְׂבַבְאֲמַת
לֹא פָּגְמוּ כְּלָל, וְאֲנַכִּי פָּגַמְתִּי בְּאֲמַת הַרְבֵּה מְאֹד כְּלִי שַׁעוֹר וְעַרְךָ.
עַל כֵּן אֵין לִי שׁוּם תַּקּוּהָ וּמִבְטָח וּמִשְׁעוֹן, כִּי אִם עַל זְכוֹת צַדִּיקֵי
אֲמַת צַדִּיקֵי יוֹסְדֵי עוֹלָם אֲשֶׁר עָלִיהֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל נִשְׁעוֹן, אֲשֶׁר
עֲצָם קְדוּשָׁתָם וְזְכוּתָם מִסְפַּקַת לְהָרִים וּלְהַגְבִּיּוֹת וּלְקַרְב אִפְלוֹ אוֹתִי
אֱלֹהִי. וְעַל כַּחַם הַגְּדוֹל לְבַד נִשְׁעַנְתִּי, וְעַל תְּקַפָּם וְחֻזְקָם אֲנִי נִסְמָךְ
אִפְלוֹ בְּגָלוֹת הַגְּדוֹל וְהַמֵּר הַזֶּה, וְעָלִיהֶם תִּמְכַּתִּי יִתְדוֹתִי לְקִרְא

אֵלֶיךָ וּלְצַעַק אֵלֶיךָ מִמְּקוֹם שְׁאֵנִי שָׁם, וּבֹאֲתִי לְפָנֶיךָ לְשַׁמַּח אֶת כְּפֵי אֵלֶיךָ וְלִהְרִים עֵינֵי לְמַעוֹן קְדֻשָׁתְךָ וְלִהְסַתְּכַל וְלִיחַל לְהַמּוֹן הַסְּדִיף, שְׁתַּחֲוֶה וּתְרַחֵם עָלַי וּתַעֲלֶה אוֹתִי מִטִּיט הַיּוֹן, מִמְּצוּלוֹת יָם, מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת וְהַעֲנִינִים שִׁירְדֹתִי לְתוֹכָם עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים וּמַחְשַׁבוֹתֵי הַמְּגַנּוֹת. מֵתָהוּ וּבָהוּ וְחָשַׁף וּתְהוֹם תַּעֲלֶה נַפְשִׁי, וּמִכָּל מִינֵי טְמֵאוֹת תַּטְהַרְנִי, וּמִכָּל מִינֵי קַלְפוֹת וּסְטְרִין אַחֲרַנִּין תַּפְדְּנִי וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּבְכָל מִינֵי קְדָשׁוֹת תִּקְדְּשֵׁנִי, וּבְכָל מִינֵי יְשׁוּעוֹת וְהַצְלוֹת תּוֹשִׁיעֵנִי וְתַצִּילֵנִי, וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד, וְתַעֲזְרֵנִי שְׂאֲקֶשֶׁר עַצְמִי בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֹק אֵלֶיךָ בְּאַמַּת, וְאֶקְשֶׁר יָחַד כָּל רַמַח אֲבָרֵי וַשֶּׁם"ה גִּידִי, וְנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי, בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֹק, שִׁיְהִיו כְּלָם מִקְשָׁרִים יָחַד וְאַחֻזִּים וּדְבוּקִים בְּמַחְשָׁבָה קְדוּשָׁה אַחַת לַעֲבוֹדָתְךָ וְלִירְאָתְךָ בְּאַמַּת, בְּאַפֵּן שְׂאֻזְכָּה לְהִיּוֹת סוּר מֵרַע בְּאַמַּת, שְׂאֻזְכָּה לְהַנְצִל מִכָּל מִינֵי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, וּמִכָּל מִינֵי הֶרְהוּרִים וּמַחְשַׁבוֹת רָעוֹת, וּמִכָּל מִינֵי בִלְבוּלִים, וּמִכָּל מִינֵי פָנָם הַבְּרִית חֵם וְשָׁלוֹם, וּמִכָּל מִינֵי פְגָמִים שְׁבַעוּלָם. וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל כָּל חַטָּאֵי וְעוֹנוֹתֵי וּפְשָׁעֵי שְׁחַטָּאתִי וְשִׁעוּיֵי וְשִׁפְשָׁעֵי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְתִתְקַן כָּל הַפְּגָמִים שְׁפָגַמְתִּי עַד הַנְּהָ. וּמַעֲתָה תַעֲזְרֵנִי וְתִזְכְּנִי לְהִיּוֹת קְדוּשׁ וְטָהוֹר בְּאַמַּת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְתִזְכְּנִי לְקַדֵּשׁ עַצְמִי בְּמִתָּר לִי. וְאֻזְכָּה לְפָרִישׁוֹת בְּקְדֻשָׁה גְּדוּלָּה בְּאַמַּת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׂאֻזְכָּה חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה לְקַדְּשַׁת הַבְּרִית בְּאַמַּת. וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי מִמְּעוֹן קְדֻשָׁתְךָ שְׂמִחָה וְחֵדוּת תָּמִיד, וְאֻזְכָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּיהוָה תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאֱלֹהֵי. וְאֻזְכָּה לִגִּיל וּלְשַׂמַּח בִּישׁוּעָתְךָ תָּמִיד,

ותאיר עלי באור פניך, ותזכני לפנים מאירות, לאנפין נהירין,
לפנים של שמחה דקדושה, לאור פני מלך חיים. משמח נפשות
עגומים, שלח עלי שמחה ממעונך ושמח נפשי האמללה והעלובה
מאד, שמח נפש עבדך כי אליך יהוה נפשי אשא. תודיעני אורח
חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח:

וזכנו אבינו אב הרחמן, יהוה אלהים אמת, והיה בעזרנו שנזכה
ברחמיך העצומים לאמת ואמונה. חוסה עלי ברחמיך הרבים
והצל אותי מכל מיני כפירות ומכל מיני פגם אמונה, שלא יעלה
בלבי שום הרהור ושום קשיא ושום עקמימות שבלב עליך
יתברך, ועל הנהגותיך, ועל צדיקיך האמתיים, ועל פשרי הדור
האמתיים, ועל כל ספרי תורתך הקדושים והטהורים, ועל כל
הדברים שבקדושה. רק אזכה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים
ובתורתך הקדושה ובכלליות עמך ישראל הקדוש, באמונה
שלמה באמת בלי שום בלבול ונטיה כלל, ולא יעלה על דעתי
שום הרהור עליהם כלל, ואזכה לעבד אותך תמיד באמת
ובאמונה שלמה, עד שאזכה שיתגלה לי השגת אלהותך וידיעת
רוממותך יתברך. ואזכה לחזות באור פני יהוה לחזות בנעם יהוה
ולבקר בהיכלו. ויקים בי מקרא שכתוב, ומבשרי אחזה אלוה.
שאזכה לחזות אלהותך ולהשיג גדלתך יתברך, ולהפיר אותך
בעולם הזה ובעולם הבא, באמת ובאמונה שלמה כרצונך הטוב:

ובכן תעזרנו ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, ותזכנו לשבר
תאות מומן מאתנו, שלא יהיה לי שום תאוה ושום חמדה ושום
השתוקקות לממון, ונזכה להיות שונא בצע לשנא את הממון

בְּתַכְלִית הַשְּׁנָאָה. וְתַעֲזְרֵנוּ בְּעַת שְׂאֵנוּ מִכְרָחִים לַעֲסֹק בְּאִיזָה עֶסֶק
 וּמִשָּׂא וּמִתָּן, שְׁנִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת הַמִּשָּׂא וּמִתָּן בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה, וּנְקִיִּים
 דְּבָרֵינוּ תָּמִיד וְלֹא נַחְלִיף וְלֹא נִשְׁנֶה דְבוּרְנוּ לְעוֹלָם אֲפֹלוּ בְּשִׁבִיל
 הוֹן רַב, וְכֹל הוֹן דְּעֻלְמָא לֹא יוּכַל לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ חֵם וְשְׁלוֹם מִן
 הָאֱמֶת וְהָאִמוּנָה, לְשִׁנּוֹת אוֹ לְהַחֲלִיף אִיזָה דְבוּר מִדְּבָרֵינוּ חֵם
 וְשְׁלוֹם, וּבְכָל הַיּוֹצֵא מִפִּינוּ בְּשַׁעַת הַמִּשָּׂא וּמִתָּן כֵּן נַעֲשֶׂה וּנְקִיִּים
 תָּמִיד בְּלִי שׁוּם שְׁנוּי בְּעוֹלָם. וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים, שְׁלֵא
 אֶהְיֶה נִבְהַל לְהוֹן, וְלֹא אֶטְרִיד אֶת דַּעְתִּי לְרֹדֵף אַחֵר הַפְּרָנְסָה
 חֵם וְשְׁלוֹם, בִּיגִיעוֹת גְּדוּלוֹת וּבְטָרְחוֹת עֲצוּמוֹת חֵם וְשְׁלוֹם, רַק
 תִּשְׁפִּיעַ עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְתַטֵּעַ וְתַקְבַּע בְּלִבִּי אִמוּנָה וּבְטַחֲוֹן שְׁלֵם
 בְּאֱמֶת, וְאֶהְיֶה בּוֹטָח בִּיהוָה לְבַד. וְאֶדַע וְאֶאֱמִין בְּאֱמֶת, כִּי לֹא
 מִמוּצָא וּמִמַּעַרְב וּמִמְדַּבֵּר הָרִים כִּי לֹא בְּכַחוֹ יִגְבוּר אִישׁ, וְאִין
 יְכוּלֵת כָּלֵל בְּכַחֵי וְעֵצֶם יָדַי לַעֲשׂוֹת חֵיל וְעִשְׂרִיּוֹת כָּלֵל, רַק הַכֹּל
 מֵאֲתָךְ לְבַד וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאֶתָּה מוֹשֵׁל כָּלֵל. וְאֶאֱמִין
 בְּאֱמֶת וּבְאִמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׂאֵתָּה יָכֹל לְהַזְמִין לִי פְּרָנְסָתִי בְּשִׁלְמוֹת
 בְּסִבָּה קְלָה, בְּלִי שׁוּם יִגִּיעוֹת וְטָרְחוֹת וְטָרְדוֹת כָּלֵל, וְלֹא אֲבַלְבֵּל
 אֶת מַחֲשַׁבְתִּי בְּשִׁבִיל טָרְדַת הַפְּרָנְסָה כָּלֵל, רַק אֶזְכֶּה לְהִיּוֹת חֹקֵק
 בְּמִדַּת הָאִמוּנָה וְהַבְּטַחֲוֹן בְּךָ יְתִבְרַךְ תָּמִיד:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּם וְחַנּוּנֵי וְהִיָּה בְּעֲזָרֵי וּמְלִטְנֵי וְהַצִּילֵנִי מִתַּאֲוֹת
 מָמוֹן שֶׁהִיא עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ, וְלֹא עֲבוּדָה זָרָה אֶחָת לְבַד כִּי
 אִם שְׁבָעִים עֲבוּדוֹת זָרוֹת שֶׁל כָּל הַשְּׁבָעִין אַמוֹת, כְּאֲשֶׁר נִגְלִית
 לָנוּ עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים, שֶׁכָּל מִי שֶׁנּוֹפֵל לְתַאֲוֹת מָמוֹן חֵם
 וְשְׁלוֹם, כְּאֵלוֹ עוֹבֵד כָּל הָעֲבוּדוֹת זָרוֹת שֶׁל כָּל הַשְּׁבָעִין אַמוֹת,

והוא מפרש ומבדל מאמת ואמונה הקדושה, מאור פני מלך
 חיים, מאנפין נהירין, ונתקשר בפנים השוכין, בסמרא דמותא
 חס ושלום, בעצבות ומרה שחורה, והוא מלא דאגות ויגונות
 תמיד, וכל ימיו פעם ומכאובים, ואין לו שום חיות לא בעולם
 הזה ולא בעולם הבא:

חוס וחמל עלי ועל זרעי ועל כל עמך בית ישראל, והצל ומלט
 אותנו מתאוה רעה הזאת של ממון, אשר נתפשטה עכשיו מאד
 בעולם בעונותינו, ותגן עלינו בזכות צדיקי אמת, ברית מלח
 עולם, ותצילני בזכותם מתאוה זאת של ממון, ותמשיך עלינו
 חכמה ובינה ודעת מאתך שלא יבלה הממון חס ושלום את
 ימי חיינו. חוס וחמל עלינו ושמע קול צעקתנו ברחמים, ועשה
 למענך ולמען שכנינת עזך אשר נדדה בגוים בעונותינו, ולמען
 הצדיקים אמתיים שזכו לשמירת הברית באמת ולשבירת תאות
 ממון בתכלית. ושמע קול צעקת השכינה וקנסת ישראל, אשר
 צועקת קם (מאה וארבעים) קלין קלני מראשי קלני מזרועי על אלו
 הנופלים לעבודה זרה זאת של תאות ממון חס ושלום אשר שם
 תחובים כל העבודות זרות. שומע תפלה שומע אנהה שומע
 צעקה שמע קולנו ברחמים, מעמקי עמקים, אשר אנו מתאנחים
 וצועקים אליך, שתעזרנו ותצילנו ברחמיך הרבים מתאות ממון.
 אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני. שתעלה
 ותקים אותי להיות חזק ואמיץ לעמד על מעמד האמונה והבטחון
 להאמין בך באמת ובאמונה שלמה, עד שאזכה לשבר תאות
 ממון לגמרי, ולא אטריד את דעתי כלל בפרנסתי, ולא אסמך

על שום סָבָה ועל שום עֶסֶק כָּלֵל, רק אֲשִׁים בְּטַחוּנִי עָלֶיךָ, וְאַסְמְךָ
 וְאַתְחַזֵּק בְּבִטְחוֹן בְּהִשָּׁם יתְבַרְךָ לְבַד. וְאַתָּה תִּרְחַם עָלַי וְתִשְׁפִּיעַ
 עָלַי בְּטוֹבָךָ הַגָּדוֹל שִׁפְעַ מוֹבָה וּבִרְכָה מִמְּקוֹר וְיִשְׂרָשׁ הַהִשְׁפָּעוֹת
 שֶׁבְקִדְשָׁה, וְתִזְמִין לִי פְרָנְסָתִי קֹדֶם שֶׁאֶצְטָרֵךְ לָהּ בְּסָבָה קִלְהָ
 בְּלִי שׁוּם יְגִיעָה וְעֲצָבוֹת כָּלֵל. וְאַזְכֶּה לְשִׁפְעַ עֲשִׂירוֹת דִּקְדוּשָׁה
 לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ בְּחֻלְקֵי תְּמִיד, וְאֵל תִּצְרִיכֵנִי לֹא לִידֵי מִתְנַת בְּיָשָׁר
 וְדָם וְלֹא לִידֵי הַלְּוָאָתָם, וְתִצְלִילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁלֹּא אֶהְיֶה בְּעַל חוּב
 כָּלֵל לְעוֹלָם, וְלֹא אֶצְטָרֵךְ לְלוֹת מְאַחֲרִים כָּלֵל, וְלֹא אֶרְדֹּף אַחֵר
 מוֹתָרוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, לְלוֹת מְאַחֲרִים חֵם וְשָׁלוֹם, בְּשָׁבִיל לְהַנְהִיג
 מִשָּׂא וּמִתֵּן גָּדוֹל, רק תִּרְחַם עָלַי וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִזְמִין
 לִי פְרָנְסָתִי בְּסָבָה קִלְהָ בְּלִי שׁוּם הַלְּוָאָה מְאַחֲרִים כָּלֵל, וְתִשְׁלַח
 בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וְהִירוּחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדַי. וְתִזְכְּנֵי לְהִיּוֹת מִמַּעַט
 בְּעֶסֶק, רק לְעֶסֶק בְּתוֹרָה וְעִבּוּדַת יְהוָה בְּאַמֶּת כָּל יְמֵי חַיֵּי, אֲנִי
 וְזַרְעִי וְזַרְעַ זַרְעֵי וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וְחַנּוּנוֹ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְזַכְּנוֹ לְקַיֵּם מִצְוֹת מְזוּזָה בְּשִׁלְמוֹת הַרְאוּי
 בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, עִם כָּל פְּרִטְיָה וְדִקְדוּקָיָה וְכִנּוּתִיָּה וְתִרְוִיג מִצְוֹת
 הַתְּלוּיִים בָּהּ, וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, וְתִשְׁעֲרֵנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ
 וְתִגַּן בְּעֲדֵנוּ עַל-יְדֵי מִצְוֹת מְזוּזָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁנִּזְכָּה עַל-יְדֵי-זֶה
 לְשַׁבֵּר לְגַמְרֵי תִּצְוֹת וְחֻמְדַת הַמָּמוֹן, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם חֻמְדָּה
 וְתִצְוֶה לְשׁוּם מָמוֹן וְלְשׁוּם חֻפְזֵי שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, מִכָּל שָׁבֵן וְכָל
 שָׁבֵן שֶׁלֹּא יַעֲלֶה עַל דַּעְתָּנוּ שׁוּם חֻמְדָּה חֵם וְשָׁלוֹם לְמָמוֹן וְחֻפְזֵי
 חֻבְרָנוּ, וְלֹא נַחְמֵד וְלֹא נִתְאַוֶּה בֵּית רַעֲנוּ, שֶׁדָּהוּ עִבְדוֹ וְאַמְתּוֹ שׁוּרוֹ
 וְחֻמּוֹרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעֲנוּ. וְנִזְכָּה לְעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת עַל

כל המחשבות והחמדות שהיה בלבנו עד עתה למזון וחספי
 חברנו, ונזכה לתקן באמת כל הפגמים, שפגמנו על ידי העון
 הגדול הזה של לא תחמד. ומעתה נזכה לשבר ולבטל כל אלו
 המחשבות והחמדות והתאוות של מזון וחספיים ולא יעלו עוד
 בלבנו כלל, ונזכה לאמת ואמונה בשלמות. וברחמיך הרבים
 תקדש אותנו בקדשת מצות מזווה הקדושה והנוראה, ועל ידי
 זה תשמר צאתנו ובאנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם. ותמשיך
 עלינו קדשה וטהרה, שנוזכה לקדשת הברית ולשבירת תאוות
 מזון באמת, ונזכה לחיים טובים וארכים ולששון ושמחה על
 ידי המזווה הקדושה, אשר זכית אותנו ברחמיך, ותברך את כל
 מעשי ידיו ותשמר אותנו ואת נפשנו ואת מזוננו הקדשה ואת
 כל חפצינו אשר אתה משפיע לנו ברחמיך בכל עת, ותשמר
 ותציל אותם מכל מיני הזק שבעולם, ותצילנו מגנבות ואבדות
 ומכל מיני הפסד שבעולם, כי אל שומרנו ומצילנו אתה. וקומה
 בעזרתנו והצל אותנו מכל מיני שונאים ומחלקת בגשמיות
 וברוחניות, ותבטל ברחמיך הרבים את כל מיני מחלקת מן
 העולם, ותשים שלום בין עמך ישראל לעולם, ותגלה האמת
 בעולם. ותציל אותנו ואת כל חברתנו ואת כל עמך בית ישראל
 החפצים לעבדך באמת, שלא יהיה כח לשום חולקים ומתנגדים
 אל נקדת האמת להפיל אותנו חס ושלום:

רבונו דעלמא כלא, יודע כל סתרי יצורים, אתה ידעת כמה
 וכמה מיני שונאים ואויבים עומדים עלינו בכל עת, אתה לבד
 ידעת אותם ואת מחשבותם, והם חפצים לגרש ולהפיל אותנו

חַס וְשָׁלוֹם מֵעֲבוּדֶיךָ בְּאֵמֶת כַּאֲשֶׁר אַתָּה לְבַד יְדַעְתָּ. וּלְפִי גִדַּל
 חֲלִישוֹתַי עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתַי הַרְבִּים, אִין לָנוּ שׁוֹם כַּח לַעֲמֹד בְּנִגְדְּךָ
 בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, כִּי רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ, רַבִּים מְאֹד, גְּדוֹלִים
 בַּתּוֹרָה, גְּדוֹלִים בַּעֲשָׂר, גְּדוֹלִים בְּמַעֲשָׂיִם טוֹבִים הַרְבֵּה יוֹתֵר
 מֵאֲתָנּוּ, וְאִיךְ יוּכְלוּ חֲלוּשֵׁי כַּח כְּמִנּוּ לַעֲמֹד בְּפָנֶיךָ, וּמֵאִין נִבְקֵשׁ
 עֶזְרְךָ לְהַנְצִיל מֵהֶם, כִּי כְּבֹר הִפִּילוּ אוֹתָנוּ הַרְבֵּה עַל-יְדֵי מַחְלָקֶתְךָ
 כַּאֲשֶׁר לְפָנֶיךָ נִגְלָה הַכֹּל. וְעַתָּה מָה אַעֲשֶׂה אָבִי שְׁבִשְׁמַיִם, כִּי
 בְּאֵמֶת אָנִי יוֹדֵעַ בְּנַפְשִׁי, שְׂאִינִי כְּדָאִי וְרָאוּי לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ
 בְּאֵמֶת, כִּי פָּנַמְתִּי בְּנִגְדְּךָ הַרְבֵּה מְאֹד, וּמִחַמַּת זֶה חַס נִתְעוֹרְרִים
 עָלַי לְהַלְשִׁין וּלְקַטְרֵג חַס וְשָׁלוֹם. אֲבָל לְפָנֶיךָ נִגְלָה תַעֲלוּמַת
 לְבִי, כִּי אָרַף-עַל-פִּי-כֵן אָנִי חָפִיץ וּמִתְנַעֲנַע לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת,
 וְאִם אֲמַנֵּם פָּנַמְתִּי בְּכַבּוּדְךָ, אַתָּה חֲנוּן הַמֵּרַבֵּה לְסִלְחָתִי. אֲבָל מָה
 הִטָּאתִי בְּנִגְדְּךָ וּמָה פָּנַמְתִּי בְּכַבּוּדְךָ, לֹא נִשְׁתִּיתִי וְלֹא נָשׂוּ בִי, וּמִדּוּעַ
 חַס הוֹלְקִים עַל חֲלוּשֵׁי כַּח, נִכְאָא לְכַב כְּמוֹנִי, כִּי אַתָּה אֲשֶׁר הִבִּיתָ
 רַדְּפוֹ וְאֵל מִכָּאוֹב חֲלָלֶיךָ יִסְפְּרוּ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, דַּרְכְּךָ אֱלֹהֵינוּ לְבַקֵּשׁ אֶת הַנְּרָדָּפִים וּלְרַחֵם עַל
 הַחֲלוּשִׁים וְהַעֲפִיפִים, חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ, חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ, יְהִמוּ מֵעִיד
 וְחֲנִינּוֹתֶיךָ עָלֵינוּ, כִּי נִשְׂאָרְנוּ יְתוּמִים וְאִין אָב וְאִין מִי יָקוּם בְּעַדְנוּ,
 וְאִין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עַל אֲבִינוּ שְׁבִשְׁמַיִם, וְעַל זְכוֹת וְכַח
 הַצְּדִיקֵי אֱמֶת שְׂזָכוּ לְשִׁלְמוֹת הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת, בְּתַכְלִית
 הַמַּעֲלָה, בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וּלְמַעַנְךָ וּלְמַעַנְּם עֲשֵׂה
 וְלֹא לָנוּ. וְתַעוֹרֵר אֶת הַצְּדִיקֵי אֱמֶת שְׂיִמְלִיצוּ טוֹב בְּעַדְנוּ, וְהֵם
 יִלְחָמוּ לְפָנֵינוּ, וְיִמְשִׁיכוּ אוֹר קְדוּשַׁת פָּנֵיךָ הַקְּדוּשִׁים אֵלֵינוּ,

ותגרש מפניהם ומפנינו כל מיני שונאים ומתנגדים אל האמת, ותכניעם ותשפילם עד עפר, ותתן בלביהם שישובו אל האמת, ותגלה להם האמת בכל מקום שהם, באפן שיזכו גם כן לידע ממעלת וגדלת קדשת הצדיקים האמתיים, ולהתדבק ולהתקרב לדרכיהם, ולהתאבק בעפר רגליהם, ולשתות בצמא את דבריהם, ולעסק בספריהם הקדושים, שהניחו אחריהם ברכה כל הצדיקים האמתיים, למען נזכה כלנו לשוב אליך באמת ובלב שלם כרצונך הטוב. הוסיף ורחם עלינו והושיענו ומלא משאלותינו ברחמים, והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון והסר שטן מלפנינו ומאחרינו:

ועזרנו שנזכה לפזר ממון בשביל עשית כל מצוה ומצוה, ולא יהיה שום ממון חשוב אצלנו נגד שום מצוה, ונזכה להוציא ממון הרבה בשביל כל מצוה ומצוה ובשביל כל דבר ודבר שהוא רצונך הטוב באמת, ולא נרגיש בלבנו כלל הפסד הממון בשביל שום מצוה ודבר שבקדשה שבעולם. ונקנה אותם בדמים יקרים ונפזר עליהם ממון הרבה בשמחה וחדוה גדולה, ונזכה לקיים מצותיך ורצונך תמיד בגוף ונפש וממון, ונזכה לאמת ואמונה שלמה, ולפנים דקדשה, לאנפין נהירין, לפנים של שמחה. ויקים בנו ובזרענו מקרא שכתוב, זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה. ונזכה למדת הבטחון בשלמות באמת כרצונך הטוב כמו שכתוב, בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים:

רחם עלינו ברחמיך הרבים, ועזרנו שנזכה להגיע לכל מה שבקשנו מלפניך, שנזכה אני וזרעי וכל עמך בית ישראל לקדשת

הברית באמת, ולשבר תאות ממוזן לגמרי, ולהרחיק ולבטל ממנו כל מיני עצבות ומרה שחורה, ותסיר ממנו יגון ואנחה, ותזכנו כלנו להיות בשמחה תמיד, ותבטל כל מיני מחלקת מן העולם, ויקים מקרא שכתוב, אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך. ונזכה כלנו להיות בכלל צדיקים אמתיים שומרי הברית באמת, כמו שכתוב, ועמד כלם צדיקים לעולם וירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. ותמשיך עלינו ועל זרענו ועל כל עמך בית ישראל, שפע טובה וברכה וחיים ושלום וששון ושמחה, גילה רנה דיצה וחדוה מעתה ועד עולם. אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה. שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב. אמן נצח סלה ועד:

= כד =

אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושתנו, אשרינו שזכינו ברחמיך הרבים וחסדיך הנקרים לקבל תורתך הקדושה ולקנים מצותיך הנקרות, הנחמדים מזהב ומפז רב. ובכן באתי לשחר פניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתחננו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, ותזכנו שנעשה כל המצות בשמחה גדולה ועצומה מאד, באשר ראוי לשמח ולשוש ולגיל בך יהוה אלהינו, בכל עת שאנו זוכים לקנים ולעשות איזה מצוה, אשר כל מצוה ומצוה היא אהדותך, ואנו זוכים להתדבק בך ולהכלל בך יהוה אלהינו, על ידי עשית כל מצוה ומצוה. מה רב טובך אשר עשית עמי, אשר זכיתני להיות מורע ישראל ולא עשני גוי, ואתה מקים מעפר דל מאשפות תרים אביון כמוני. ואתה מזכה

רִיב לְקוּמֵי כַד תְּפִלוֹת

אוֹתִי בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת הַיְקָרוֹת וְהַחֲבִיבוֹת, עֲזָרוּנו
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂמִיחָה עָלֵינוּ שְׂמִיחָה גְדוֹלָה מִמֵּי שֶׁהַשְּׂמִיחָה
בְּמַעֲוֹנו, שְׂנֹזְכָה לְשִׂמְחָה מְאֹד בְּאֵמֶת בְּעֵת שֶׁאֲנִי זוֹכִים לַעֲשׂוֹת
מִצְוָה, עַד שְׂנֹזְכָה תָּמִיד לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת רַבּוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם,
בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וְחֵדוּה רַבָּה וְעִצּוּמָה מְאֹד. וְתָנִן עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים וּבְחֶסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵלֵנִי מֵעֲצָבוֹת וּמִרָה
שְׁחוּרָה, שֶׁלֹּא יַעֲלֶה וְלֹא יִבֹּא וְלֹא יִגִּיעַ לְלִבִּי שׁוֹם עֲצָבוֹת וּמִרָה
שְׁחוּרָה כָּלֵל, וְהִסֵּר מִמֶּנִּי יִגּוֹן וְאִנְחָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. וְתִהְיֶה
בְּעֲזָרְךָ וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִזְכְּנֵנִי לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְאֵת
כָּל אֲשֶׁר עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ, וְאִזְכָּה לְהַתְּדוּדוֹת בְּכָל יוֹם עַל
כָּל הַטְּאוֹתַי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי שֶׁחָטָאתִי וְשִׁעוּיֹתַי וְשִׁפְשָׁפְשֵׁתִי לְפָנֶיךָ,
וְלָשׁוּב עֲלֵיהֶם בְּאֵמֶת בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִבְקֹשׁ
וְלִהְתַּחַנֵּן מִלְּפָנֶיךָ מְחִילָה וְסְלִיחָה וּכְפָרָה בְּלֵב נִשְׁבָּר וְנִדְבָה
בְּאֵמֶת בְּרִצּוֹנֶךָ הַטּוֹב, וְלִקְבֹּל עָלַי קַבְלָה חֲזָקָה וְנִכּוּנָה בְּאֵמֶת
שֶׁלֹּא אֶחְטָא עוֹד וְלֹא אָשׁוּב לְאוֹלָתִי, אִם אֲנִי פָּעַלְתִּי לֹא אוֹסִיף.
וְאֵתָה תַּעֲזָרֵנִי וְתִסְרֵנִי וְתִמְלֵא עָלַי רַחֲמִים, וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל
כָּל חַטָּאִי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי, וְתִסְרֵר הַעֲצָבוֹת וְהַדְּאָגוֹת וְהַמִּרָה שְׁחוּרָה
מִמֶּנִּי, וְתַעֲזָרֵנִי לִבֹּא אַחֵר כִּד לְשִׂמְחָה גְדוֹלָה וְעִצּוּמָה בְּאֵמֶת,
בְּאִפֶּן שֶׁאִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה תָּמִיד. וּבְפָרֵט בְּשַׁעַת עֶסֶק
הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה וּבְשַׁעַת עֲשִׂית כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה, אִזְכָּה שֶׁלֹּא יַעֲלֶה
עַל לִבִּי שׁוֹם עֲצָבוֹת וְדָאָגָה מִשׁוֹם חַטָּא וְעוֹן, מִכָּל שִׁבְן שֶׁלֹּא יַעֲלֶה
עַל לִבִּי שׁוֹם דָּאָגָה וְעִצּוּמָה מֵעֶסְקֵי פְרָנְסָה וְעִנְיָנֵי עוֹלָם הַזֶּה חֵם
וְשִׁלוֹם, רַק אֶסְלַק אֶז מִדַּעְתִּי וְאֲשַׁכַּח אֶז לְגִמְרֵי כָּל מַה שֶׁעָבַר עָלַי,

עד אותה השעה שאני זוכה לעסך בתורתך ולעשות איזה מצוה. ואזכה להמשיך עלי שמחה שלמה בשעת עשית כל מצוה. שוש איש ביהוה תגל נפשי באלהי, עד שאזכה לעשות כל מצוה ומצוה וכל דבר שהוא רצונך, בשמחה שלמה וחדוה רבה באמת ברצונך הטוב. עד שאזכה על-ידי עשית המצוות בשמחה, לברר ולהעלות כל נצוצות הקדושה שנפלו בין הקלפות על ידי, על-ידי עונותי ופשעי המרבים שהטאתי לפניך בין בגלגול זה בין בגלגול אחר, לברר כלם על-ידי שמחת המצוה בסוד אחד עשר סממני הקטרת, ונזכה להוציא כל החיות מן הקלפות, עד שיתבטלו כלם לגמרי ויהיו כאין וכאפס. ונזכה להעלות כל נצוצות הקדושה לשמשם, להשלים על ידם קומת השכינה. ותרחם עלינו ותהיה בעזרנו, שנזכה להעלות השכינה מהגלות על-ידי עשית המצוות בשמחה גדולה, ויתגלה מלכותך על כל באי עולם, ויקבלו כלם את עול מלכותך ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד:

וּבְכֵן תרחם עלינו אבינו מלכנו, ותמשיך עלינו קדושה וטהרה, ותתן פת וגיבורה בכל מצוה ומצוה שאנו זוכין לעשות, שתתעורר המצוה ותלך בכל העולמות כלם, ותעורר את כלם לעבודתך וליראתך, עד שיתעוררו כל העולמות כלם וכל אשר בהם לעבודתך באמת. דומם, צומח, חי, מדבר, אש, רוח, מים, עפר. מן הארז אשר בלבנון עד האזוב אשר בקיר, משלשול קטן שבבים עד קרני ראמים, מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שופטי ארץ, גדולים וקטנים, בנים ובנות, זקנים ונערים, הארץ וכל אשר עליה, הימים וכל אשר בהם, השמים ושמי השמים

רִיד לְקוּמֵי כַד תְּפִלוֹת

וְכָל צָבָאָם, עוֹלָם הַעֲשִׂיָה וְהַיְצִירָה וְהַבְּרִיאָה וְהַאֲצִילוֹת וְכָל
אֲשֶׁר בָּהֶם. שְׁפָלִים, גְּלוּגָלִים, מְלֹאכִים, זִיקִים, חַשְׁמָלִים, שְׂרָפִים
וְאוֹפְנִים, וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. מִן תְּכֵלֶת נִקְדַּת הַמָּרְכֹז שֶׁל עוֹלָם הַעֲשִׂיָה
עַד רֵאשִׁית נִקְדַּת הַבְּרִיאָה שֶׁהוּא תַחֲלַת הַאֲצִילוֹת. בְּכֻלָּם תִּלְדָּךְ
הַמְצוּהָ שְׁאֵנוּ זֹכִינ׳ לַעֲשׂוֹת בְּכָל עֵת, וְתַעֲזֹר וְתִקְיֵן בְּלֵם לַעֲבוֹדָתְךָ
בְּאֵמֶת, וְיָשׁוּבוּ כָל הָעוֹלָמוֹת וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, וְעַל־
יְדִי־זֶה יִתְעֹזֵר בְּרַכָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּלֵם, וְתִקְיֵם מִקְרָא שְׂכָתוֹב,
פּוֹתַח אֶת יְדֶיךָ וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן. וְתִשְׁפִיעַ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
וְתִמְשִׁיךְ שְׁפַע טוֹבָה וּבְרַכָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּלֵם, וְיִמְיִיךָ תִסְעֲדֵנִי
וְתִסְעִיעֵנִי מִן הַשָּׁמַיִם, וְתַתֵּן בְּלִבִּי שְׂאֵכּוֹן אֶת לִבִּי וְדַעְתִּי וְרִצּוֹנִי
לְהַמְשִׁיךְ עָלַי בְּרַכַּת שְׂכָל מַאֲתָךְ, שֶׁתִּשְׁפִיעַ עָלַי קִדְשָׁתְךָ, וְתַחַנְנֵנִי
מֵאֲתָךְ דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכָּל, וְתִזְכְּנִי לְגַרֵשׁ וּלְבַטֵּל מִמֶּנִּי כָל מִינֵי
שְׂטוּתִים וּבְלִבּוֹלִים וְעַרְבוּב הַדַּעַת, רַק אֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
וְחִסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים לְשִׁכַּל הַקְּדוֹשׁ וְדַעַת שְׁלֵם דְקַדְשָׁה כְּרִצּוֹנְךָ
הַטוֹב. וְתַעֲזֹרנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֵכָה לְאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת,
שְׁלֵא אֶסְמָךְ עַל שְׁכָלִי כָלֵל, וְאַפְלוּ בָּעַת שֶׁתִּסְעִיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ
וְתִשְׁפִיעַ עָלַי שְׂכָל שְׁלֵם וְדַעַת נְכוֹן דְקַדְשָׁה בְּאֵמֶת, לֹא אֶסְמָךְ
עַל הַשְׁכָּל לְבַד, רַק אֲזַכֶּה תְּמִיד לְהַמְשִׁיךְ אִמוּנָה לְתוֹךְ בְּרַכַּת
הַשְׁכָּל. וְכָל מַה שְׂאֵכָה לְהוֹסִיף חֲכָמָה וְשְׂכָל, אֲזַכֶּה לְהוֹסִיף
אִמוּנָה. וְעַקֵּר תְּבוּנַת שְׁכָלִי יִהְיֶה לְהֶאֱמִין בְּךָ בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה,
וְאוֹסִיף לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל פַּעַם בְּאִמוּנָה חֲזָקָה בְּיֹתֵר, וְאַזְכֶּה תְּמִיד
לְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְמִצּוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וּבְצִדִיקֶיךָ הָאֱמִתִּים, בְּאִמוּנָה
שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת בְּפִשְׁטוּת וּבְתַמִּימוּת:

וּבְכֵן תרחם עלינו ברחמים רבים, ברחמים גדולים. ותזכני לישב ולסדר את דעתי היטב, ותשפיע עלי קדשה וטהרה ושפע עליזנה מכתר עליון, למען אזכה על-ידי-זה להמשיך עלי כח המסדר והמנישב את המחין בקדשה, ואזכה תמיד לישוב הדעת היטב באמת ובאמונה שלמה, בקדשה ובטהרה ברצונך הטוב. מלא רחמים, קומה בעזרתי והושיעני, שלא תרדף מחשבותי חס ושלום, אחר תאוות והרהורים ומחשבות זרות וחקמות חיצוניות, רק אזכה לאחז את חכמתי ובינתי ודעתי, לבלי להניח את המוח לחשב כלל שום מחשבה חיצונה כלל, ויהיה מוחי נקי ונוד וצח בקדשה וטהרה תמיד. ותעזרני שאזכה לעלות תמיד ממעלה למעלה ומדרגא לדרגא על-ידי עשיית מצותיך הקדושים בשמחה, עד שאזכה שתתדדף מחשבותי תמיד להשיג אותך בקדשה ובטהרה ובישוב הדעת באמת ובאמונה שלמה, ותעשה עמי נפלאות פלאי פלאות. ותושיעני ותזכני שתתדדף מחשבותי תמיד להשיג האור האין סוף שהוא למעלה מנפשין רוחין ונשמתין, ותשביע בצחצחות נפשי, אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתתי בבית יהוה כל ימי חיי לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו. ותמשיך עלי אור קדשת כח המסדר והמנישב את המחין שהוא כתר עליון, ואזכה על-ידי-זה לבלי לצאת חוץ מן הנבול חס ושלום, רק אזכה שתתדדף מחשבותי להשיג אור האין סוף ברצוא ושוב, בבחינת מטי ולא מטי, בבחינת רדיפה ומעבב, על-ידי כח המסדר והמנישב את המחין, באמת ובאמונה שלמה. עד שאזכה שיעלה ויכלל שכלי בתוך תשעה היכלין עלאין דלאו

אנון נהורין ולא רוחין ולא נשמתין ולית מאן דקיימא בהו ולא
מתדבקין ולא מתידעין. כי אתה יהוה לבד ידעת עצם רדיפת
השתוקקות נפשי ורוחי ונשמתי בשרשם העליון להשיג השגות
אלו אשר לך נוצרתי. צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא
ואראה פני אלהים. מה ידירות משכנותיך יהוה צבאות. נכספה
וגם בלתה נפשי להצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי, אבל
עונותי המו אלה וחטאתי הסתירו פניך ממני, כי מחשבותי היתה
רודפת אחר תאוות רעות והרהורים רעים ומחשבות היצוניות,
עד שפגמתי בכל חדרי השכל ובכל נתיבות ושכילי הדעת, עד
שהחרבתי את בית החכמה ופרצתי גדרי התבונה והרסתי את
היכלי הדעת, ופגמתי הרבה בחכמה ובינה ודעת, ובכח המעבב
והמסדר והמישב את השכל שהוא כתר עליון, בכלם פגמתי
הרבה מאד על ידי חטאי ועונותי ופשעי המרבים שחטאתי
ושעויתי ושפשעתי לפניך יהוה אלהי. על בן הנני מפיל תחנתי
לפניך אדון הרחמים והסליחות, שתמחל ותסלח ותכפר לי על
כל חטאי ועונותי ופשעי המרבים, ותעשה עמי כגדל נפלאותיך
הנוראות, ותוציאני ותעלני ממצולות ים, ותשוב ותתקן את שכלי,
ותרחם עלי ותצילני מעתה מכל מיני מחשבות היצוניות, ומכל
מיני הרהורים רעים, ומכל מיני רדיפת המחשבה אחר תאוות
ועסקי העולם הזה חס ושלום, ותטהרני ותקדשני בקדשתך
העליונה. ותסיר ממני יגון ואנחה ותבטל העצבות ממני בבטול
גמור, ותוכני לשמחה שלמה שאזכה לעשות מצותיך בשמחה
רבה וחדוה גדולה ועצומה. ותשוב ותבנה חרבותי, ותחזר ותבנה

היכלי שְׂכָלֵי עַל מְכוֹנֵנוּ, וְאַרְמוֹנֵי דַעְתִּי עַל מִשְׁפָּטֵנוּ יֵשֵׁב, בְּקַדְשָׁהּ
 וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה, בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה. וְאַזְכֶּה לַעֲלוֹת חֵישׁ קָל
 מִהָרָה מִמַּעַלָּה לְמַעַלָּה וּמִדְרָגָא לְדְרָגָא, עַד שְׁאֲזַכֶּה בְּרַחֲמֵיךָ
 לַתְּשׁוּעָה הַיְכָלִין עֲלָאִין הָאֵלוּ שְׁהוֹכְרֵתִי לְפָנֶיךָ. וְאַזְכֶּה גַם בְּעוֹלָם
 הַזֶּה לְדַעַת וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאַמֶּת, וְאַזְכֶּה לַעֲלוֹת לְכָל הַמְּדֻרְגוֹת
 הָעֲלִיוֹנוֹת שֶׁל הַקְּדוּשָׁה, עַד תְּכַלִּית מְדֻרְגָה הָעֲלִיוֹנָה, כֹּל מֵה
 שְׁאֲפָשֵׁר לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי לַעֲלוֹת וּלְהִשָּׁג בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁר לְכַף
 יְרֵדָה הַנְּשָׁמָה בְּזֶה הָעוֹלָם מְרוֹם הַמַּעֲלוֹת, כְּדִי שֶׁתִּזְכֶּה עַל-יְדֵי
 מַעֲשֵׂיךָ הַטּוֹבִים לָשׁוּב וּלְעֲלוֹת לְמִקּוֹר חַצְבָּה, לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה
 בְּיֵתֶר שְׂאֵת וְיֵתֶר עוֹ:

חֹסֶם וְחַמֵּל עָלַי בְּרַחֲמֵי הָאֵב עַל הַבֶּן, וּנְפִנֵי לְטוֹבְךָ הַגְּדוֹל בְּאַמֶּת,
 כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל וְאַתָּה חָפֵץ לְהַטִּיב לְבְרִיּוֹתֶיךָ וּלְגִלוֹת
 לָהֶם אֱלֹהוּתְךָ, אֲשֶׁר זֹאת הִיא תְּכַלִּית הַטּוֹבָה שֶׁבְּכָל הַטּוֹבוֹת.
 חֹסֶם וְחַנּוּנִי וְתַן בְּלִבִּי וְעֲזָרְנִי לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, בְּאִפְּן שְׁאֲזַכֶּה
 לְשִׁבְעַ מִטּוֹבְךָ הָאֱמֵתִי, שְׁאֲזַכֶּה לְדַעַת וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאַמֶּת,
 וְרַדִּיפֶת מִחֲשַׁבְתִּי תִהְיֶה תְּמִיד לְהִשָּׁג אוֹר הָאִין סוּף בְּקַדְשָׁהּ
 וּבִטְהָרָה גְדוֹלָה, בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּתַכְלִית מְדֻרְגָה
 הָעֲלִיוֹנָה דְקַדְשָׁה שֶׁבְּכָל הַמְּדֻרְגוֹת. וְתַעֲזֹרֵר רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וְתַמְהֵר
 וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם, וְתָשׁוּב וְתַבְנֶה חֲרֻבוֹתֵינוּ וְהַרְסוֹתֵינוּ,
 וְתַבְנֶה בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְתַפְאֶרְתֵּנוּ, וְתַחֲזֹר וְתַבְנֶה וְתַתְּקַן כָּל הַבְּנִינִים
 וְהַהִיכָלוֹת שֶׁל הַקְּדוּשָׁה בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת. וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
 שְׂמֵחָה גְדוֹלָה תְּמִיד, וְתַקִּים וְתַעֲלֶה אֶת הַשְּׂכִינָה מְגִלוֹתֶיהָ
 מִבֵּין הַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא, וְתוֹצִיא כָּל הַנְּעוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים

מביניהם, ותשפיל ותכניע ותכלה ותבטל כל הקלפות וסמרין
 אוחרנין, כלם יכרעו ויפלו ולכבוד שמך יקר יתנו. ונזכה לצאת
 מהרה מן הגלות בשמחה גדולה, מגלות הנשמי ומגלות הרוחני,
 וכל העכום יתבטלו אל ישראל, ויכירו כלם מעלת וקדשת עמך
 ישראל הקדושים אשר בהם בחרת. ויקים מקרא שכתוב, והביאו
 את כל אחיכם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים וברכב ובצבים
 ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי ירושלים אמר יהוה כאשר
 יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בית יהוה. ותתגדל
 השמחה בכל העולם כמו שכתוב, אז יאמרו בגוים הגדיל
 יהוה לעשות עם אלה, הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים.
 ויקים מקרא שכתוב, כי בשמחה תצאו ובשלום תוכלון ההרים
 והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף. ונאמר,
 כי נחם יהוה ציון נחם כל הרבותיה וישם מדברה כעדן וערבתה
 כגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה:

== כה ==

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי
 ברחמיך הרבים, ותעזרני ותושיעני שאזכה לשבר ולבטל את
 הכח המדמה שבלב, ולא אלף עוד אחר שרירות לבי הרע, ולא
 אתור אחר לבבי ואחר עיני, רק אזכה להתגבר בכחך הגדול,
 לשבר ולהכניע ולבטל כל התאוות המדמיות וכל הפלבוילים וכל
 המניעות הבאים מכח המדמה שהוא כח הבהמיות, ולא אעשה
 עוד מעשה בהמה ויתבטלו ממני כל תאוות הבהמיות, ולא אהיה
 עוד כסוס כפרד אין הבין, ועיר פרא אדם יולד. ואזכה לצאת

לְקוּמֵי כַּח תַּפְלוֹת רֵיט

וּלְעֹלוֹת מִבְּחִינַת בְּהֵמָה לְבְּחִינַת אָדָם דְּקַדְשָׁה, וְתַעֲלֵנִי מֵהֵרָה מִן
הַמְדָּמָה אֶל הַשֶּׁכֶל דְּקַדְשָׁה:

חֹסֶם וְחַנְּנֵי וְרַחֵם עָלַי, שְׂאֵזְבָּה מֵהֵרָה לְשַׁבֵּר אֶת בֶּחַי הַמְדָּמָה
וּלְעֹלוֹת אֶל הַשֶּׁכֶל דְּקַדְשָׁה, וְיָקוּם וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְעַלֶּה תְּכוֹנַת
שְׁכָלִי לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְיִפְתַּח לִי אֹזֶר הַחֲכֵמָה וְהַבִּינָה וְהַדְּעַת
דְּקַדְשָׁה, וְאֵזְבָּה לְהַתְּבוּנָה בְּשֶׁכֶלִי, עַד שְׂאֵזְבָּה לְהוֹצִיא מְתִיקוֹת
שְׁכָלִי מִבֶּחַ אֶל הַפְּעֵל, וְאֵזְבָּה לְהַבִּין דְּבַר מֵתוֹךְ דְּבַר, וּלְחַדֵּשׁ
חַדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְהַשִּׁיג הַשְּׂגָת אֱלֹהוּתָךְ, עַד
שְׂאֵזְבָּה לְקִנּוּת בְּשֶׁכָלִי חַדוּשִׁים וּבְנִינִים שְׁלֵמִים בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
וּבַעֲבוּדַת יְהוָה וּבַהֲשָׁגוֹת אֱלֹהוּת. וְתַזְכְּנֵי מֵהֵרָה לְכָל הַשְּׁלִשָׁה
בְּחִינּוֹת שֶׁל הַשֶּׁכֶל דְּקַדְשָׁה, שֶׁהֵם, שְׁכַל בְּכַח, וְשֶׁכֶל הַפְּעֵל, וְשֶׁכֶל
הַנִּקְנָה. וְתַרְחֵם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַעֲזָרֵנִי שִׁיְהִיָּה נִשְׂאָר מִמֶּנִּי שְׂאֵרִית
בְּאַרְצֵי לְאַחַר הַסְּתַלְקוּתִי מִן הָעוֹלָם, שִׁישְׂאָר וְיִתְקַנֵּם שְׁכָלִי הַנִּקְנָה
דְּקַדְשָׁה בְּעוֹלָם, וְיִתְקַנֵּם הַשְּׂאֵרֹתַי לְאַחַר מִיתַתִּי, עַל־יְדֵי שְׁכַל
הַנִּקְנָה דְּקַדְשָׁה שְׂתַזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים:

כִּי אַתָּה יוֹדַעַת רַבּוֹנוֹ דְּעֲלָמָא כְּלָא, שְׂאִין קִיּוּמוֹ שֶׁל אָדָם לְאַחַר
מִיתַתוֹ, אֲלֵא עַל־יְדֵי שְׁכַל הַנִּקְנָה שְׂזוֹכָה לְהַשִּׁיג וּלְקִנּוּת בְּדַעְתּוֹ,
כְּפִי מַה שְׂזוֹכָה לְשַׁבֵּר וּלְכַטֵּל תַּאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִי שְׁנִמְשָׁכִין
מִבֶּחַ הַמְדָּמָה. וּבַעֲוֹנוֹתַי הַרְּבִים, כְּבָר כְּלִיתִי יָמִים וְשָׁנִים בְּרַדִּיפַת
הַתַּאֲוֹת וּבַשְּׂרִירוֹת לְבִי, וְחַטָּאתִי עֲוִיתִי וּפְשַׁעֲתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, עַל־יְדֵי לֵב הָאָבֶן שֶׁהוּא הַבֶּחַי הַמְדָּמָה שֶׁבְּלִבִּי. אֲנֵא
יְהוָה, רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים וְחַנְּנֵי בְּחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים, וּמַחַל
לִי עַל כָּל חַטָּאי וְעוֹנוֹתִי וּפְשַׁעֵי הָעַצּוּמִים, וְעֲזָרֵנִי מֵעַתָּה לְשַׁבֵּר

ולבטל את הכח המדמה שבלבי שהוא שרירות לבי, ואזכה מעתה לשבר ולבטל כל התאוות הבהמיות. ואזכה לעלות אל השכל דקדשה חיש קל מהרה, ותעזרני להבין ולהשכיל בתורתך ובעבודתך באמת, ולהוציא מתיקות שכלי מכח אל הפעל, עד שאזכה להשיג שכל הנקנה בקדשה ובטהרה, ואזכה להשיג הדושין דאורייתא אמתיים והשגות חדשות דקדשה בכל-עת ועת:

ובכן תעזרני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, שאזכה לעלות בכל פעם מדרגא לדרגא וממעלה למעלה בקדשה ובטהרה גדולה. ותהיה בעזרי ולשבר ולבטל בכל פעם, כל הקלפות הקודמין לפני שכל דרגא ודרגא, שהם התאוות והדמיונות והמניעות והבלבולים, שמתגברים בכל פעם בשדאדם רוצה לעלות מדרגא לדרגא, והם מתפשטים ומשתטחים לפני האדם, ומונעים אותו ומבלבלים אותו ומעכבים אותו מלעלות מדרגא לדרגא. אנא יהוה, מלא רחמים, חוס וחמל עלי והושיעני ועזרני וסיעני וחזקני ואמצני, ותן לי כח ועצה וגיבורה וחקמה ושכל דקדשה, ופני לשברם ולבטלם בכל פעם בכל מדרגה ומדרגה דקדשה:

רבנו של עולם, יהוה אלהים, אתה ידעת את כל מה שעבר עלי מנעורי עד היום הזה, כי זה כמה נכסוף נכספתי לראות בתפארת עזה, ובכל פעם שאני מתעורר ורוצה לחתור ולעלות ולהעתיק ממקומי איזה העתקה בעלמא, לעלות ממדרגתי השפלה למדרגות שבקדשה בחוט השערה, אזי תכף הדמיונות

והתאווֹת והמְנִיעוֹת והבְּלוֹלִים, מִתְנַבְּרִים עָלַי בְּכָל פֶּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִבְּתַחֲלָה, בְּהִתְנַבְּרוֹת גְּדוֹל וּבְהִתְפַּשְּׁטוֹת עֲצוּם מְאֹד, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ, עַד שֶׁלֹּא הִנִּיחוּ אוֹתִי לַעֲלוֹת לְמָקוֹם, שֶׁהֵייתִי צָרִיף לַעֲלוֹת עַד הַנָּה. וְלֹא דִי שֶׁלֹּא הִנִּיחוּ אוֹתִי לַעֲלוֹת לְמִדְרָגָה הַגְּבוּוֹה יוֹתֵר, אִף גַּם מִגְּדֹל הִתְנַבְּרוֹת וְהִתְפַּשְּׁטוֹת שֶׁהִתְפַּשְּׁטוּ עָלַי בְּכָל פֶּעַם, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ, עַל-יְדֵי-זֶה הִפִּילוּ אוֹתִי בְּכָל פֶּעַם יוֹתֵר. וְכֵן הָיָה כְּמֹה פְּעָמִים בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרְף וּמִסְפָּר, שֶׁבְּכָל פֶּעַם שֶׁאֲנִי חוֹתְרִים וְרוֹצִים לְצֵאת וּלְעֲלוֹת מִדְרָגָא לְדְרָגָא בְּעָרְכֵנוּ, הֵם מִתְנַבְּרִים וּמִתְנַבְּרִים בְּנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד אֲשֶׁר כְּלוּ בִּגְזוֹן חַיִּי וְשִׁנּוֹתַי בְּאַנְחָה, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ מַה לַּעֲשׂוֹת, וּבְאַמַּת אֲנִי מוֹדָה וּמִתְוַדֶּה לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כִּי אֲנִי בְּעֲצָמֵי הַחַיִּב, כִּי בּוֹדְאֵי הָיָה לִי כַח לְהִתְנַבֵּר עֲלֵיהֶם בְּכָל פֶּעַם לְנֶאֱחָם וּלְשַׁבְּרָם וּלְכַטְלָם, כִּי אֵין אַתָּה כָּא בְּטְרוּנֵיָא וּבְעֵלִילָה עַל בְּרִיּוֹתֶיךָ. וּכְשֶׁם שֶׁנִּתְתָּ בָּהֶם כַח לְמַנֵּעַ וּלְכַלְכֵּל אוֹתִי חֵם וְשָׁלוֹם, כֵּן נִתְתָּ לִי כַח יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְהִתְנַבֵּר עֲלֵיהֶם לְשַׁבְּרָם וּלְכַטְלָם לְגַמְרִי, אִךְ בְּעוֹנוֹתֵי הָרַבִּים לֹא חִסְתִּי עַל נַפְשִׁי, וְלֹא נִתְנַבְּרִיתִי בְּכַחַד לְשַׁבְּרָם וּלְכַטְלָם, וְלֹא קִיַּמְתִּי עֲצוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת. וְאַתָּה חֲנוּן וּמְרַבֵּה לְהַטִּיב, חוּם וְחֲנּוּנֵי וְרַחֵם עָלַי, חֲמַל עָלַי בְּחֶסֶד חֲנּוּם וּנְדָבַת חֶסֶד, וְעוֹרְנֵי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל פֶּעַם לְשַׁבֵּר וּלְבַעַר וּלְכַטֵּל כָּל הַקְּלָפוֹת וְכָל הַדְּמִיוֹנוֹת וְכָל הַתְּאוּוֹת וְכָל הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים וְהַבְּלוֹלִים שֶׁבְּכָל מִדְרָגָה וּמִדְרָגָה, בְּאִפְן שֶׁאֵינְךָ לַעֲלוֹת חַיִּשׁ קַל מִהָרָה מִמִּדְרָגָה לְמִדְרָגָה בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְהַרָה

גְּדוּלָהּ, עַד שְׁאֲזוּכָה מְהֵרָה לְמַדְרָגָה עֲלִיּוֹנָה לְרוּם הַמַּעֲלֹת כְּנֶאֱדָה
 לְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי:

וְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, לַתֵּן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים מְהֻנְנִים, וּתְחַמְל
 עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוּלָהּ, וּתְזַמֵּן לִי תְמִיד עֲנִיִּים מְהֻנְנִים צְדִיקִים
 וּכְשָׁרִים בְּאֵמֶת לְזִכּוֹת בְּהֵם. וּתְשַׁפֵּעַ לִי שְׁפַע מְזוּבָה וּבְרָכָה,
 וּתַעֲזֹר לִי וּתְזַמֵּן לִי מְמוֹן הַרְבֵּה לְצְדָקָה, וְאֲזוּכָה לְעֹזֹר וּלְהוֹשִׁיעַ
 וּלְהַחֲזִיק יָדִי לְזִמְדֵי-תוֹרָה וְעוֹבְדֵי יְהוָה בְּאֵמֶת. וּתְצִילֵנִי בְּרַחֲמֵיךָ
 וּתְשַׁמְרֵנִי, שְׁלֹא אֶכְשַׁל לְעוֹלָם בְּעַנְיִים שְׂאִינָם מְהֻנְנִים חֵם וְשָׁלוֹם.
 כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי בָשָׂר וָדָם אֲנַחְנוּ, וְהָאָדָם יֵרָאֶה
 לְעַנְיִים, וְאִנִּי זוֹכָה לִידַע וּלְהִבְחִין בֵּין הַהֻנְנִים לְשְׂאִינָם הַנּוֹנִים.
 עַל כֵּן שִׁמְחֵתִי אֱלֹהֶיךָ כִּפְנֵי, שִׁתְּרַחֵם בְּמוֹכֶךָ וּתְזַמֵּן לִי תְמִיד עֲנִיִּים
 הַנּוֹנִים וּכְשָׁרִים בְּאֵמֶת לְזִכּוֹת בְּהֵם. וּתַעֲזֹרֵנִי שְׁאֲזוּכָה לְהַחֲזִיקֶם
 בְּכָל עֵז לַתֵּן לָהֶם צְדָקָה הַרְבֵּה בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבב בְּסִבֵּר פָּנִים
 יְפוּת, עַד שְׁאֲזוּכָה שִׁיתְּעוֹרֵר עַל-יָדֵי הַצְּדָקָה שְׁלִי, כָּל הַנּוֹנִין עַל־אִין
 הַמְּלַכְשִׁין בְּמִמּוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְנוֹנִין עֲלִיּוֹנִים שְׂאֵתָה מִתְּפָאֵר בְּהֵם,
 וַיְכַלְלוּ הַנּוֹנִין הַקְּדוּשִׁים זֶה בְּזֶה, וַיֹּאֲרוּ בְּאוֹר גְּדוּל, עַד שִׁיתְּנַלָּה
 עַל-יָדֵי-זֶה גְּדֻלַּת הַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ. וּתְתַפָּאֵר וּתְתַנַּשֵּׂא וּתְתַגְדֵּל
 וּתְתַרומֵם עַל-יָדֵי הַתְּנַלּוֹת הַנּוֹנִין הַקְּדוּשִׁים, שִׁיתְּנַלּוּ וַיְכַלְלוּ
 וַיֹּאֲרוּ עַל-יָדֵי הַצְּדָקָה שְׁלֵנוּ. וְנִזְכָּה שִׁיְהִיו נַעֲשִׂים עַל-יָדֵי-זֶה בְּגֵדִי
 יִשַׁע מְעִיל צְדָקָה. וּתַעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֵיךָ לְגִיל וּלְשׁוֹשׁ בִּיהוּת, שְׁאֲזוּכָה
 לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׂמְחָה דְּקַדְשָׁה, וְאֶהְיֶה בְּשִׂמְחָה תְּמִיד עַל אֲשֶׁר זָכִיתֵנִי
 בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְהִיּוֹת בְּכָל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, וּלְהִתְקַרֵּב
 לְעַבּוֹדְתְּךָ, וּלְהִתְחַבֵּר לִירְאֵיךָ וּתְמִימֵיךָ וּלְצְדִיקִים אֲמֵתִיִּים,

ויקים בי מקרא שכתוב, שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי
 הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני. ותעורני על ידיה לשוב
 ולבטל כל הקלפות והדמיונות והתאוות והבלבולים והמניעות
 שבכל דרגא ודרגא, ולקדש ולטהר כל המדרגות מן הקלפות,
 ואזכה לקדש ולטהר עצמי תמיד ולעלות בכל פעם חיש קל
 מהרה ממדרגה למדרגה עליונה הימנה בקדשה ובטהרה גדולה,
 עד שאזכה למדרגה העליונה למדרגת צדיקים אמתיים:

ועזרני ואמצני וחזקני וסיעני, שאזכה לטהר ולקדש עצמי גם
במחר לי, עד שאזכה לעבד אותך גם בדברי הרשות, שהם
אכילה ושתייה וכיוצא. ואזכה להיות שלם בשלמות גדול בשתי
העבודות, בעבודה פנימיות שהוא תורה ומצות ומעשים טובים,
ובעבודה היצונית שהוא אכילה ושתייה ושאר צרכי הגוף.
ואזכה להיות קדוש וטהור בשתי עבודות האלו בשלמות, ושתי
העבודות האלו יתבררו וינדבכו בכל פעם בקדשה גבוה ביותר,
עד שיהיו נעשין בכל פעם מההיצוניות פנימיות, עד שתהיה
אכילתי ושתייתי ושאר צרכי הגוף בקדשה גדולה בקדשת
תורה ומצות. וקדשת התורה והמצות שלי יודבכו בקדשה גבוה
ובשלמות גדול ביותר. ואזכה לעלות בכל פעם מדרגא לדרגא,
ובכל פעם יהיו נעשין מההיצוניות פנימיות, והפנימיות יעלה
למעלה יותר. ונזכה שכל ישראל זכילו זה בזה באהבה ואהוה
ורעות ובשלום גדול, עד שכל ישראל יגביהו וירימו זה את זה
ממדרגה למדרגה וממעלה למעלה בקדשה גדולה, עד שנגזרה
לעלות לרום המעלה העליונה של הקדשה, עד שנגזרה להכליל

בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְעוֹלָמִי עַד וּלְנֵצַח נִצְחִים. וְתַרְחֵם עָלֵינוּ וְתַתִּיחַ בְּעֶזְרֵנוּ, שְׁנֹזְכָה לֹמֵר וּלְסֹדֵר לְפָנֶיךָ תּוֹרַת כָּל הַקְּרִבָּנוֹת כָּלָם וְקִטְרַת וּמִנְחוֹת בְּכוּנָה גְדוֹלָה וּבְקִדְשָׁה גְדוֹלָה וְנוֹרָאָה, עַד שֶׁתַּעֲלֶה אֲמִירַתֵנוּ לְפָנֶיךָ כְּאֵלוּ הַקְּרִבָּנוֹת כָּל הַקְּרִבָּנוֹת כָּלָם בְּמוֹעֵדָם וּבְזִמְנָם וּבְמִקּוֹמָם כְּהִלְכָתָן, וּנְשַׁלְמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ כְּמוֹ שְׁפָתוֹב, זֹאת הַתּוֹרָה לְעוֹלָה לְמִנְחָה וּלְחֻטָּאת וּלְאִשָּׁם וּלְמִלּוּאִים וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים. וְנֹזְכָה עַל-יְדֵי-זֶה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל כַּח הַמְדַמָּה, לְגַרְשׁוֹ וּלְסַלְקוֹ וּלְכַבְּלוֹ לְגַמְרֵי מַעֲלֵינוּ וּמַעַל גְּבוּלֵנוּ. וְתַמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְנַאֲלָנוּ וְתַכְנֶה בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתַפְאַרְתֵּנוּ, וְשֵׁם נִקְרִיב לְפָנֶיךָ כָּל הַקְּרִבָּנוֹת שִׁיכַפְרוּ בְּעַדְנוּ, וְיַחֲזִרוּ לָנוּ שְׁלֹשָׁה דְבָרִים שְׁנַתְּכַבְּלוּ מִשְׁתַּרְב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁהֵם הַשְּׁמִיר, וְנִפְתַּ צוּפִים, וְאַמְנָה. וְנֹזְכָה (לַעֲלוֹת) אֵל הַשֶּׁכֶל דְּקִדְשָׁה לְמַעַן הַחֲכֶמָה הַיּוֹצֵא מִבֵּית יְהוָה כְּמוֹ שְׁפָתוֹב, וּמַעַן מִבֵּית יְהוָה יֵצֵא. וְנֹזְכָה לְעַבֵּד אוֹתָךְ תְּמִיד בְּחֻכְמָה וּבִינָה וְדַעַת דְּקִדְשָׁה, וּבְאַמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת כָּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן:

== כו ==

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲזְרֵנִי וְתִזְכְּנִי לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלְתִּי לְפָנֶיךָ בְּכוּנָה גְדוֹלָה, וְאַזְכָּה שְׁלֵא יֵצֵא שׁוֹם דְּבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה מִפִּי כְּלֵא כּוּנָה, וְאַשְׁמַע בְּאָזְנִי וּבְלִבִּי הַיֵּטֵב מַה שֶּׁאֲנִי מוֹצִיא מִפִּי, שֶׁאֲשַׁמַּע מַה שֶּׁאֲנִי מְדַבֵּר, וְאַכּוֹן הַיֵּטֵב בְּכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה. וְתַעֲזְרֵנִי שֶׁאֲזַכָּה לְהַתְּפַלֵּל וּלְהַתְּהַנֵּן תְּמִיד בְּמַסִּירַת נַפְשִׁי, וְתַשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִמַּחְשְׁבוֹת יְרוּת שְׁבַתְּפִלָּה,

ותתן לי כח וגבורה להתגבר על כל המחשבות זרות שבתפלה, להכניעם ולשברם ולגרשם ולבטלם, שלא יתקרבו לתפילתי כלל:

וקומה בעזרתי, ותן בלבי בינה ודעת ועצה וגבורה דקדושה, שאזכה להתגבר ביותר בכל מקום בתפלה שבאים שם עלי מחשבות זרות לבלבל חס ושלום, שאתגבר באלו המקומות דייקא בהתגברות גדול ועצום מאד, ובמסירת נפש ביותר, ואזכה להתגבר אז בכל עז ותעצומות, ואמסר נפשי אז יותר ויותר, עד שאזכה לשברם ולנצחם ולטהר את התפלה מכל מיני מחשבות זרות ובלבולים. ואזכה לברר ולהעלות נצוצי הקדושה המלבשין בהמחשבות זרות, ותתן בי כח לבררם ולתקנם ולהעלותם למקור חוצבם להשיבם אל הקדושה, ותרחם עלי ותושיעני תמיד שתהיה תפילתי זכה ונקיה בלי שום פסלת ובלי שום מחשבות זרות, באפן שתוכל תפילתי לעלות לנחת ולרצון לפני כסא כבודך, ותעלה ותנשא להיות כתר לראשך, ותתפאר ותתענג בתפלתנו, ויהיו לך שעשועים גדולים מתפלתנו ותהנותנו תמיד, ותמלא רחמים עלינו ותשיב פניך אלינו, ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן:

== כז ==

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אדון השלום, מלך השלום שלוו, שתשים שלום בין עמך ישראל, ויתרבה השלום, עד שימשך השלום בין כל באי עולם, ולא יהיה שום שנאה וקנאה ותחרות ונצחון וקנטור בין אחד לחברו, רק יהיה

אהבה ושלום גדול בין כלם, וכל אחד ידע באהבת חברו, שחברו
 דורש טובתו ומבקש אהבתו וחפץ בהצלחתו הנצחית, עד
 שיכלו להתועד ולהתקבץ יחד כל אחד עם חבריו, וידברו זה עם
 זה, ויסבירו זה לזה האמת, עד שיכלו לעורר זה את זה, ולהזכיר
 זה את זה, להסתכל על עצמו היטב היטב בעולם הזה, עולם
 העובר כהרף עין, על עובר, לא כצלו של דקל, ולא כצלו של
 בתל, אלא כצלו של עוף הפורה, וידבר וישיח כל אחד עם חברו,
 מהו התכלית מכל תאוות עולם הזה, והבלי, ועל מה אתינן להאי
 עלמא שפלה. וירבו לדבר זה עם זה באהבה ואהיה גדולה
 באמת לאמתו מעמקא דלבא, בלי שום נצחון וקנטור קלל, עד
 שיעורר כל אחד את חברו לשוב אל יהוה באמת, ולהשליך את
 אלילי כספו ואלילי זהבו, ולא ילכו עוד בשרירות לבם הרע, ולא
 יטו אחרי הבצע כל ימיהם, ולא ירדפו אחר המותרות להרבות
 הון מהבל, ויגרשו הרוח שטות מקרבם, ויתרבה ויתגדל השלום
 בעולם, עד שישובו כל ישראל אליך באמת, בתשובה שלמה
 כרצונך הטוב, עד שיתעוררו גם כל אמן דעלמא, ויכירו האמת
 לאמתו וישובו כלם אליך, ויקבלו כלם את עול מלכותך עליהם,
 ויקים מקרא שכתוב, כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא
 כלם בשם יהוה לעבדו שכם אחד:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא רחמים
 חומל דלים, שומר הברית והחסד, הגומל לחיבים טובות, גמל על
 עבדך ואחיה, וזכני בחסדיך הרבים וברחמיך האמתיים, ועזרני
 והושיעני, שאזכה מעתה לשמירת הברית קדש באמת כרצונך

הטוב, ותצילני מעתה מכל מיני פְּנֵם הַבְּרִית ומכל מיני הַרְהוּרִים רעים, ותהיה בְּעֲזָרִי ותתֵּן לִי חֲכָמָה ובינה ודעת, ועצה ונְבוּרָה, שְׂאֻכָּה לְהַתְּנִיבֵר על כל המחשבות רעות והרהורים רעים, להמלט מהם ולהנצל מהם לְנִמְרֵי בְּחֶדֶד הַגְּדוֹל, לְגִרְשָׁם ולשְׂבָרָם ולבְּטָלָם מֵעָלַי ומֵעַל גְּבוּלַי. וְאֻכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְגִרֵּשׁ כָּל הָרוּחַ שְׂטוֹת מִקִּרְבִּי, שְׁלֵא יִהְיֶה שׁוֹם אֲחִיזָה לְהָרוּחַ שְׂטוֹת אֲצִלִּי, רַק אֲשַׁבְּרוּ וְאֲגִרְשׁוּ וְאֲבַטְלוּ מֵעָלַי ומֵעַל גְּבוּלַי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתַעֲזָרְנִי וְתִזְכְּנִי לְהוֹצִיא כָּל נְצוּצוֹת הַקִּדְּשָׁה שֶׁנִּפְּלוּ עַל יָדֵי בְּקַלְפוֹת בֵּין הָרוּחַ שְׂטוֹת וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא עַל-יָדֵי פְּנֵם הַבְּרִית. וְתַעֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים שְׂאֻכָּה לְתַשׁוּבַת הַמִּשְׁקָל מִמַּשׁ, וּבְמָקוֹם שֶׁקִּלְקַלְתִּי שָׁם אֲתַקֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וּבְכֹל-עַת וּבְכֹל מָקוֹם שֶׁיִּרְצוּ לְהַתְּנִיבֵר עָלַי חֵם וְשָׁלוֹם, מִחֲשָׁבוֹת רָעוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים, שָׁם דִּיּוּקָא אֻכָּה לְשַׁבֵּר תְּאוּתִי וּלְגִרֵּשׁ הָרוּחַ שְׂטוֹת מִקִּרְבִּי, לְגִרֵּשׁ וּלְסַלֵּק וּלְבַעַר וּלְבַטֵּל כָּל הַמִּחְשָׁבוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים מִמֶּנִּי, עַד שְׂאֻכָּה עַל-יָדֶיךָ זֶה לְבָרֵךְ וּלְהַעֲלוֹת כָּל נְצוּצֵי הַקִּדְּשָׁה שֶׁנִּפְּלוּ וְנִתְעַרְבְּנוּ עַל יָדֵי בֵּין הַקַּלְפוֹת, לְבָרְרָם וּלְהַעֲלוֹתָם כָּלֵם וּלְהַשִּׁיבָם אֶל הַקִּדְּשָׁה, וְאֵל יְדַח מִמֶּךָ שׁוֹם נְדַח בְּלָל, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וּבְיָכוֹת וּכְחַ צְדִיקִי אֲמַת זְקִנִים שֶׁבְּקִדְּשָׁה אֲשֶׁר זָכוּ לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאֲמַת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת. וְאֻכָּה מֵעַתָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי בְּכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה רוּחַ קִדְּשָׁה וְטָהֳרָה, וּיְקִיִּם בִּי מִקְרָא שְׁכַתוֹב, וְנַחֵה עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וְנְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאֵת יְהוָה:

אָנָּה יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים, אֲדוֹן כָּל, הוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְכָל יְדַח

רבה לקוטי כו תפלות

ממך נדח, אשר אתה גומל עמי טובות וחסדים רבים ועצומים
 בכל עת ובכל רגע, ממשי. מה רב טובך אשר עשית עמי, מה
 רב חסדך אשר הפלאת עם עבדך, רבות עשית אתה יהוה אלהי
 נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערוך אליך אנדה ואדברה
 עצמו מספר. ואחרי כל החסדים והטובות הגדולות והנוראות
 והעצומות והמפלגות מאד מאד, אשר גמלת עמי בלי שעור
 וערך ומספר, מה אומר ומה אדבר, ואיך יוכל עבד אדוני זה
 לדבר עם אדוני זה, ובאיזה לשון אכנה את שריון צרעת נגעי
 נפשי ומכאובי המרבים, על-ידי הטאי ועונותי ופשעי שחטאתי
 ושעויתי ושפשעתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, אשר על-
 ידם נמשכים ובאים עלינו בכל עת, הרהורים ומחשבות זרות
 ומגנות. טבעתי בין מצולה ואין מעמד, באתי במעמקי מים
 ושבילת שטפתני. כי לפי קדשת איש הישראלי בשרשו, בשבא
 עלי הרהור אחד בזמן רחוק, נקרא מטבע בין מצולה, במצולות
 ים. ועתה איך נכנה צרותינו ואיך נפרש שיחתנו, ובאיזה לשון
 אני יכל לספר נגעי לבבי ומכאובי, אשר המצולות ים מתנברים
 בכל עת עלינו, לא יתנוני השב רוחי, מה אומר ומה אדבר, אולת
 אדם תסלף דרכו ועל יהוה יזעף לבו. כי אני בעצמי גרמתי לי
 כל זה על-ידי מעשי הרעים ומחשבותי המבלבלות, שהלכתי
 אחריהם ולא נתגברתי לשברם ולגרשם מעלי, עד שבאתי למה
 שבאתי ונתרחקתי כמו שנתרחקתי. אוי לי וי לי, אוי לנפשי.
 ואתה ידעת כי אין לי שום עצה ותחבולה, כי אם לצעק ולהתחנן
 אליך ולהסתכל ולצפות לרחמיך, ואשב ואיחל ואצפה לחסדיך,

שתחנני במתנת הנם לגמרי, ותקדישני בקדשתך העליונה. כי כל העצות פגמתי בהם, ואפלו בשאתה משפיע לי עצה טובה, קשה לי לקיים העצה בעצמה, כי קשה לב אני, ואיני יודע שום תחבולה ועצה ומשען, כי אם על רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, כי על רחמיך הרבים אנו בטוחים ועל חסדיך אנו נשענים ולסליחותיך אנו מקוים ולישועתך אנו מצפים, שתרחם עלינו ותושיענו בזכות צדיקים אמתיים זקנים שבקדשה שהיו בכל דור מימי אבותינו עד עתה, ועל כהם לבד סמכנו לצעק ולזעק ולהתחנן אליך כבן המתחטא לפני אביו, ולצפות לרחמיך ולקות לישועתך, שתחזירנו בתשובה שלמה לפניך חיש קל מהרה:

על-כן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, ואלהי כל הצדיקים האמתיים, אלהי הראשונים והאחרונים, אלהי כל ישראל, וכפי פרושות מול ארון בריתך, ועיני מיחלות להמון חסדיך, ורעיוני צופיות למעון קדשתך, שתעורר רחמיך הרבים והגדולים עלי בזכות וכת הצדיקים האמתיים והזקנים דקדשה, ותמשיך ותשפיע עלי ועל כל עמך בית ישראל, רוח קדשה וטהרה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה, באפן שאזכה להתגבר על כל ההרהורים ומחשבות רעות לשברם ולגרשם ולבטלם ממני. ובכל עת שיבא עלי איזה הרהור לא טוב חס ושלום, אזכה בכחך לשבר תאותי ולכופ את יצרי, לשברו ולגרשו ממני ולהסיח דעתי ממנו לגמרי. ואזכה להוציא מהקלפות כל הניצוצות הקדשה שנגפלו על ידי ביניהם, ולברר הרוח טובה מן

הרוח שטות, ובמקום שקלקלתי שם אתקן, עד שאזכה ברחמיך
 לגרש ולבטל הרוח שטות ממני ומכל ישראל לגמרי, שלא יהיה
 שום שליטה ואחיזה להרוח שטות, לא בגופי ולא בנפשי ורוחי
 ונשמתי, מעתה ועד עולם, לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי.
 ואזכה מעתה למחשבות קדושות וטהורות תמיד, ותצילני מעתה
 מכל מיני בלבול הדעת שבועולם, רק אזכה שתהיה מחשבותי
 קדושה וטהורה זכה ונקיה תמיד, ותעזרני לקדש עצמי בקדשת
 הברית בכל מיני קדשות. ותמחל ותסלח לי כל מה שפגמתי עד
 הנה בפגם הברית, הן מה שפגמתי במחשבה דבור ומעשה, הן
 מה שפגמתי בראית העין ובשמיעת האזן ובשאר חושים, בשונג
 או במזיד, באנס או ברצון, מנעורי עד היום הזה. על כלם תמחל
 ותסלח ותכפר לי אלוה סליחות, ותמלא כל השמות שפגמתי
 בשמך הגדול. ומעתה תהיה בעזרי ותושיעני ותצילחני ותעזרני
 בכל עת באפן שאזכה לקדשת הברית באמת:

רבונו של עולם, רבונו דעלמא כלא, רפאני יהוה וארפא הושיעני
 ואושעה כי תהלתי אתה. כי אתה ידעת את מרירות לבבי, את
 מרירות מכותי האנושות, את מרירות נפשי האמללה, כי נפשי
 מרה לי מאד, ואל מה אדמה ואמשיל מרירותי. מר מקות, מר
 מלענה וראש, מר מכל מרירות שבועולם. ואתה ידעת רבונו של
 עולם, אשר לפי עצם חלשות נפשי, לפי עצם ורבוי החולאת
 והמכאובים הרעים והמרים והפגמים העצומים, שהטלתי בנפשי
 על ידי מעשי הרעים, אין שום רפואה בעולם שתוכל להועיל לי
 ואפלו אם תמצא ברחמיך איזה רפואה שיועיל לי, אי אפשר לי

לסבל מרירות הרפואה לפי מכותי האנושות מאד, כי אי אפשר לי לסבל מרירות הרפואה והתשובה, שצריכים לסבל לתקן פגם הרהור אחד, מכל שכן הרהורים ופגמים וחטאים רבים ועצומים כאלה. ואם אמרתי לספר אפס קצה מהפגמים של יום אחד, יכלה הזמן. אפלו הפגמים של היום שנקרא אצלנו טוב קצת, גם כן אי אפשר לשער ולהעריך הפגמים ששככל עת ובכל שעה, מכל שכן הימים רעים שהיה לי. אוי אוי ואבוי, אוי אוי וזמר, מה אומר ומה אדבר, מרירות נפשי עד שמים יגיע, כאב נשמתי מי יוכל לשער. רבוננו של עולם, אתה ידעת, ואם אפלו תשליך אחרי גוך כל חטאתי, באשר אתה מתנהג עם בריותיך ברחמים, ולא תלביש את רפואתי כי אם במרירות מעט דמעט, גם כן אי אפשר לי לסבל כלל. כי לפי עצם רבוי המרירות המכרח לרפואתי, לפי עצם חליי נפשי, אי אפשר לי לקבל ולסבל אפלו חלק אחד מאלפי אלפים ורבי רבבות, מהמרירות המכרח לרפואתי, לפי עצם חטאי ועונותי ופשעי המרבים, כי אתה השקת נפשי משחת בלי והשלכת אחרי גוך כל חטאתי, ולא הלבשת את השלום והרפואה שלי כי אם במרירות מעט דמעט כפי יכלתי. ואף-על-פי-כן גם זה מעט המרירות קשה לי לקבל ולסבל, כי לפי עצם חליי וחלשותי ומכות נפשי האנושות מאד ופזור דעתי, אי אפשר לי לסבול שום מרירות כלל:

ועל זאת באתי להפיל תחנותי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, גדול העצה ורב העלילות, עושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר. ואין דבר נמנע ממך, הן כל תוכל ולא

יבצר ממך מזמה ואתה רופא נאמן ורחמן אמת, ובגידך הכל ובגידך
 כח וגבורה ובגידך לגדל ולחזק לכל. ומי יאמר לך מה תעשה.
 על כן על משמרתי אעמדה ואזעק ואשוע ואצעק אליך תמיד,
 עד שתחנני ותמתיק את מרירות רפואתי, ותורני ברחמיך את
 עין החיים להמתיק ולבטל מרירות הפנים הרעים, ותסיר ממני
 כל מיני מרירות ברחמיך. ותתן לי כח וגבורה והתחזקות לסבל
 ולקבל עלי באהבה מעט המרירות שאני מכרח לסבל בשביל
 רפואתי, ותמעט בחסדך את המרירות של רפואתי בתכלית
 המעוט, ותמהר לרפאת אותי רפואה שלמה, רפואת הנפש
 ורפואת הגוף, כי אני רואה מרחוק חסדיך הגדולים, שאתה
 מגדיל עמי בכל עת ובכל שעה בלי שעור וערך ומספר. על כן אני
 משליך יחבי עליך לבה, שתרחם עלי ותגן בעדי ותפרס עלי את
 סבת שלומך, ותעלה רפואה שלמה לכל תחלואי ומכאובי נפשי
 וגופי. ותקיים בי מקרא שכתוב, בורא ניב שפתים שלום, שלום
 לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו. ותזכני מעתה לקדשת הברית
 באמת, ותשפיע ותאיר עלי באור פניך, ותמשיך עלי הארת
 פנים, שאזכה להדרת פנים להארת פנים דקדושה. ותפתח את
 דעתי, ותשפיע עלי שפע החכמה והבינה והדעת מאתך, ותאיר
 עיני במאור תורתך, עד שאזכה לחדש בתורה בכל עת חדושים
 אמתיים, ואזכה לדרש את התורה בשלש עשרה מדות שהתורה
 נדרשת בהן, ולגלות ולבאר עלי ידי יהוה דרושים ובאורים וחדושים
 אמתיים בתורה. ותמשיך עלי ברחמיך וחסדיך האמתיים משח
 רבות קודשא, שפע הדעת והשכל דקדושה, מתלסר תקוני דיקנא

קדוּשָׁא, וּתְזַכְּנֵי לְהוֹיֹת נִכְלָל בְּכָלֵל זְמָנִים שְׂבַכְדְּשָׁה, עַד שְׂאֲזַכֶּה
לְהֵאָרֵת פְּנִים לְהֵרְרֵת פְּנִים:

וְתַעֲזָרְנִי וְתִזְכְּנֵי שְׂיִזְדַּכְּךָ קוּלִי עַל־יְדֵי־יְהוָה, וְאֲזַכֶּה לְכַבֵּד אֶת יְהוָה
מֵהוּנִי וּמִגְרוּנִי, שֶׁתְּהִיָּה בְּעֵזְרִי שְׂאֲזַכֶּה לְעַבֵּד אוֹתְךָ תָּמִיד בְּשִׂמְחָה,
בְּקוֹל רִנָּה וְזִמְרָה וְשִׁירִים וּנְגִינִים דְּקַדְשָׁה, וּנְגִינֹתַי אֲנַגֵּן כָּל יְמֵי
חַיֵּי עַל בֵּית יְהוָה. וְאֲזַכֶּה שְׂיִזְדַּכְּךָ קוֹל רִנָּתִי כָּל כֶּה, עַד שְׂעַל־יְדֵי
הַנְּגִינָן לְבַד שְׂנִשְׁוִיר וְנִרְנֵן לְפָנֶיךָ, עַל־יְדֵי־יְהוָה תִּרְאֶה בְּצַרוּתֵינוּ שְׂיִשׁ
לָנוּ מִכָּל עִם וְלָשׁוֹן, וְתִרְאֶה בְּעַנְיֵינוּ וּצְרוּתֵינוּ, וְתִסְתַּכַּל וְתִשְׁגִּיחַ
בְּרַחֲמֶיךָ, אֵיזוּה אָמָה מַצְרָה לָנוּ, וְתוֹשִׁיעֵנו וְתַצִּילֵנוּ מֵהֶם. וְתַקִּים
בָּנוּ מִקְרָא שְׂכַתוּב, וַיֵּרָא (יְהוָה) בְּצַר לָהֶם בְּשָׂמְעוּ אֶת רִנָּתָם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה יַדְעֵת אֶת הַמַּחֲשָׁבוֹת אֲשֶׁר חוֹשְׁבִים
וְיוֹעֲצִים עֲלֵינוּ בְּכָל עֵת, בֵּין הַעֲבוּם הַמוֹשְׁלִים עֲלֵינוּ עַכְשָׁיו,
עַל עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוּד וְיִתְיַעֲצוּ עַל צְפוּנֶיךָ. אֲתָה יַדְעֵת אֶת כָּל
מַחֲשָׁבוֹתֵם עֲלֵינוּ לְרַעַה חֵם וְשָׁלוֹם, אָמְרוּ לָכוּ וּנִבְחָדֵם מִגּוֹי וְלֹא
יִזְכַּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד. וּבְצוּק הָעֵתִים הִלְלוּ אֵין מִי שְׂיַעֲמֵד בְּעַדְנוּ,
אֲבָד חֲסִיד מִן הָאָרֶץ וְגוֹדֵר בְּפָרֶץ אֵין, עַל מִי לָנוּ לְהִשְׁעֵן, עַל
אֲבֵינוּ שְׂבִשְׂמִים. מָלֵא רַחֲמִים עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד, הַבִּיטָה
בְּעַנְיֵינוּ כִּי רַבּוּ מִכְּאוּבֵינוּ וּצְרוּת לְבַבֵּינוּ, וּרְאֵה אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
מְרוּדִים מְאֹד, וְאֵין עוֹזֵר וְאֵין סוּמֵךְ וְאִפְסָ עֲצוּר וְעוֹזֵב. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
וְלֹא לְמַעַנְנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן הַצְּדִיקִים אֲמֵתִים שׁוֹכְנֵי עִפְרָי, לְקַדוּשִׁים
אֲשֶׁר בְּאָרֶץ הַמָּה וְאֲדִירֵי כָּל חַפְצֵי כֶּם. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנו.
וְתַטֵּה לֵב הַמַּלְכוּת וְהַשָּׂרִים וְהַיּוֹעֲצִים עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, וְתִתְנַרֵּשׁ
וְתִשְׁבֵּר וְתִבְטַל כָּל מַחֲשָׁבוֹתֵם הָרָעוֹת שְׂיִשׁ לָהֶם עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ

הַקְרוּשׁ. וּתְבַטֵּל בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַגְּזֵרוֹת רָעוֹת וְכָל הַפְּקָדוֹת שְׂאִינָן טוֹבוֹת לְיִשְׂרָאֵל, הֵן אוֹתָן הַגְּזֵרוֹת וְהַפְּקָדוֹת שֶׁכָּבַר נִגְזְרוּ, וְהֵן אוֹתָם שְׂרוּצִים לְגֹזֵר עֲדִינָן חַס וְשְׁלוֹם, כָּלָם תִּשְׁבֵּר וְתַעֲקֹר וּתְבַטֵּל אוֹתָם בְּבִטּוֹל גְּמוּרָה, וְתַחֲפֹךְ לֵב כָּל הַקִּיּוּסִים וְהַמְּלָכִים וְהַשְּׂרִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה תָּמִיד. כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, כִּי אֵין מִי שְׁיַעֲמֹד בְּעַדְנוּ עִתָּה בְּעַקְבָּא דְּמִשְׁיחָא בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, כִּי אִם רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לָבֵד, שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפָּיךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרַעָה לְעַמֶּךָ. וְכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁיִזְדַּכֶּךָ קוֹל רְנַתְנוּ, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהַמְתִּיק כָּל הַדֵּינִים וְלְבַטֵּל כָּל הַצָּרוֹת וְכָל הַגְּזֵרוֹת מֵעַלֵּינוּ וּמֵעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, עַל־יְדֵי הַגְּנוּגִים לָבֵד שֶׁתִּשְׁמַע קוֹל רְנַתְנוּ וְיַעֲרֹב לָךְ רְנוּנָנוּ, וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ:

לְשַׁבַּת־קוֹדֶשׁ

וְנִזְכָּה לְשִׁיר וְלִרְנָן וְלִגְנוּן לְפָנֶיךָ נְגוּנִים וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאֵמֶת תָּמִיד, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְעוֹרֵר בְּרַחֲמֶיךָ שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשַׁלְמוֹהַ, שִׁיר הַמַּעֲלָה עַל כָּל הַשִּׁירִים, וְנִזְכָּה לְכָל עֲשָׂרָה מִיְּמֵי נְגִינָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם סֵפֶר תְּהִלִּים. וְתִכְרַךְ אוֹתָנוּ בְּשִׁלּוּמֶךָ הַטוֹב, וְתִשְׁפִיעַ שְׁלוֹם עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, שִׁיְהִי שְׁלוֹם בֵּין כָּל יִשְׂרָאֵל, בֵּין אֶחָד לְחֵבְרוֹ, וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ. וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם שִׁנְאָה וְקִנְיָאָה וְתַחֲרוֹת וְקִנְטוֹר בֵּין כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ לְעוֹלָם, וְיִתְרַבֵּה וְיִתְגַּדֵּל הַשְּׁלוֹם עַד שִׁיִּמְשֹׁךְ שְׁלוֹם בֵּין כָּל בְּאֵי עוֹלָם, עַד שֶׁיִּכְלוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְעוֹרֵר אֶת חֵבְרוֹ אֶל הָאֵמֶת, שִׁיִּסְתַּבֵּל עַל תַּכְלִיתוֹ הַנִּצְחִי וְלֹא יִבְלֶה יָמָיו לְהִבָּל וְלָרִיק, עַד שֶׁיִּשְׁלִיכוּ כָּל אִישׁ אֶת אֱלִילֵי כֶסֶף וְאֱלִילֵי זָהָב וְיִשׁוּבוּ כָּלָם אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, לְעַבְדְּךָ

בְּאֵמֶת בִּירְאָה וּבְאֵהָבָה. וּתְזַכְּנוּ לְקַבֵּל שְׁבֵת שְׁלוֹם בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּהָ גְדוּלָה וְעִצּוּמָה תָּמִיד, וּתְפָרֶם עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ. וְנִזְכָּה שִׁיְהִי שְׁלוֹם בְּנוֹפְנוּ, וְתִרְפָּאֵנוּ רְפוּאֵת הַנְּפֹשׁ וּרְפוּאֵת הַגּוּף, שֶׁלֹּא יִהְיֶה מַחֲלָקֶת בֵּין הָאֲרְבַּע יְסוּדוֹת שֶׁבְּנוֹפְנוּ, רַק כֻּלָּם יִתְנַהֲגוּ בְּמִזְוֵן הַשְּׁוֹהַ בְּשְׁלוֹם גְּדוֹל, וְתִסִּיר מַחֲלָה מִקֶּרְבָּנוּ וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל (ובְּפֶרֶט לְפָלוּגֵי בֵּן פְּלוּגֵיית וכו'):

וְתַעֲזְרֵנוּ שִׁיְהִי שְׁלוֹם בְּמִמוֹנֵינוּ, וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, וְלֹא יַעֲלֶה שׁוֹם קִנְיָה בְּלֵב שׁוֹם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל עַל מְמוֹן וְחִפְצֵי חֲבֵרוֹ. וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם גְּזֻלוֹת וְעִשְׂק בֵּינֵינוּ, וְלֹא תַעֲלֶה קִנְיַת אָדָם עָלֵי וְלֹא קִנְיַתִּי עַל אֲחֵרִים. וְתִזְמִין לָנוּ פְּרִנְסוֹתֵינוּ קִדְם שְׁנַעֲטָרְךָ לָהֶם, וְאַל תַּצְרִיכֵנוּ לֹא לְיַדִּי מִתְּנַת בְּשֵׁר וְדָם וְלֹא לְיַדִּי הַלּוֹאֲתָם:

וּתְזַכְּנוּ שִׁיְהִי שְׁלוֹם בְּתוֹרַתֵינוּ בְּלֹא קִשְׁיוֹת, וְנִזְכָּה לְהִבִּין הַיֵּטֵב בְּמַהֲיֹרוֹת גְּדוֹל בְּכָל מְקוֹם שֶׁנִּלְמַד שָׁם, וְנִזְכָּה לְהִבִּין כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ עַל בּוֹרֵץ בְּלֵי שׁוֹם קִשְׁיוֹת כָּלֵל. וְתַעֲזְרֵנוּ וּתְזַכְּנוּ לְחַדֵּשׁ תָּמִיד בְּאוּרִים וְחִדּוּשִׁים אֱמִתִּיִּם בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, בְּקִרְשָׁה וּבְטַהֲרָה בְּאֵמֶת וּבְאִמוּנָה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וְנִזְכָּה לְכָל בְּחִינּוֹת שְׁלוֹם בְּתַכְלִית הַשְּׁלֹמוֹת, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְעוֹרֵר כָּל הָעוֹלָם לְלוֹ לַעֲבוֹדְתְךָ בְּאֵמֶת, וַיִּשׁוּבוּ כֻלָּם אֵלֶיךָ וַיַּעֲבֹדוּךָ בְּאֵימָה וּבִירְאָה וּבְאֵהָבָה. חוּם וְחֶמֶל עָלֵינוּ וּמִלֵּא מִשְׁאָלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, בְּרַכְּנוּ בְּשְׁלוֹם אֵל רַם וְנִשְׂא. יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם. וְקִיָּם לָנוּ מִקְרָא שְׁבֵתֹב, כִּי בְּשִׂמְחָה תִצְאוּ וּבְשְׁלוֹם תּוֹבְלוּן הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יַפְצְחוּ לְפָנֶיכֶם רְנָה וְכָל עַצֵּי הַשָּׂדֶה יִמְחָאוּ כָּף. שְׁלוֹם

רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. עושה שלום במרומו הוא
ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

== כח ==

רבנו של עולם, אב הרחמן והחסד, זבני ברחמיך הרבים
שאזכה למדת החסד ודקדושה, ואזכה לאהוז ולהתדבק במדתו
של אברהם אבינו עליו השלום שהיה עושה חסד כל ימיו. ותזבני
ברחמיך הרבים להכניס אורחים הגונים בתוך ביתי ויהיה ביתי
בית ועד לחכמים, שאזכה להכניס אורחים תלמידי חכמים
וצדיקים אמתיים לתוך ביתי, ואזכה לקבלם באהבה גדולה
ובכבוד גדול ובשמחה רבה, ותזבני לעמד לפניהם ולשרתם
ולשמשם בעצמי בכל מיני שרות ושמוש. ואהיה תמיד כבוש
תחת יד תלמידי חכמים צדיקים אמתיים ולשמש אותם תמיד,
עד שאזכה להיות נכלל במדתו של אברהם אבינו עליו השלום,
להיות שלם במדת החסד באמת. ותזבני ברחמיך לאמונה שלמה
ולענוה אמתית, ואזכה להרגיש שפלותי באמת, ואדע באמת
כי אנכי תולעת ולא איש. ותצילני ברחמיך מכל מיני חרפות
ובזיונות, ותתן לי כח להתגבר על כל השונאים והחולקים על
האמת לנצח אותם ולהשפילם עד עפר:

ותזבני ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים לאמונה שלמה
באמת, ואזכה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים וביראי השם
האמתיים ולא יבא בדעתי שום הרהור ומחשבה להרהר אתריהם
חס ושלום, מכל שבן שלא יצא עתק מפי עליהם חס ושלום, ולא

אֲדַבֵּר עֲלֵיהֶם שׁוּם דְּבוּר כְּנֶגֶד כְּבוֹדָם, רַק אִזְכֶּה לְכַבְּדָם וּלְפָאֲרָם
 תְּמִיד בְּאַמֶּת, בְּגוֹפִי וּנְפֹשִׁי וּמְאָדִי, בְּכָל מִינֵי כְבוֹד וַיְקַר וּתְפִאֲרָתִי.
 וּתְזַכְּנִי וּתְעַזְרֵנִי וּתְצִילֵנִי שְׁלֵא יִהְיֶה נִשְׁמַע לְאָזְנִי שׁוּם דְּבָרֵי תוֹרָה
 הַיּוֹצֵאִים מִפִּי תִלְמִידֵי חֲכָמִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים וּכְשָׁרִים, שֶׁהֵם
 נִקְרָאִין תִּלְמִידֵי חֲכָמִים שְׂדֵיךְ יְהוּדָאִין, וּתְרַחֲקֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מֵהֵם,
 וְלֹא אֲשַׁמַּע וְלֹא אֶקְבֹּל תוֹרָה מֵהֵם, וּתְרַחֲקֵנִי וּתְבַדִּילֵנִי וּתְפָרִישְׁנִי
 מִגְּבוּלָם, מֵהֵם וּמִתְלַמְּדֵיהֶם. וּתְצִיל אוֹתִי וְאֶת זְרַעִי וְאֶת זְרַע זְרַעִי
 וְאֶת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, מִכָּל מִינֵי הַתְּנַגְּדוֹת חַס וְשָׁלוֹם כְּנֶגֶד
 יִרְאֵי הַשֵּׁם, שְׁלֵא יִמְצֵא בָּנוּ שׁוּם מִתְנַגֵּד וְחוֹלֵק עַל יִרְאֵי הַשֵּׁם
 הָאֲמֵתִיִּם, וְלֹא יִתְנַלְּג עַל יְדֵינוּ חַס וְשָׁלוֹם שׁוּם חֲרוֹף וּבִזְיוֹן כָּלֵל
 לִירְאֵי הַשֵּׁם בְּאַמֶּת, רַק נִזְכֶּה לְכַבְּדָם בְּכָל מִינֵי כְבוֹד, לְהַחֲזִיקָם
 וּלְסוּמְכָם בְּכָל מִינֵי סְמִיכָה, וְנִזְכֶּה לְמָסַר נַפְשֵׁנוּ וּמְאָדְנוּ עֲבוּר
 יִרְאֵי הַשֵּׁם בְּאַמֶּת:

וּתְרַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּתְצִילֵנִי מִכָּל מִינֵי חֲדוּשֵׁי וּבְאוּרֵי
 תוֹרָה הַנִּמְשָׁכִין דְּרַךְ הַקְּלָפוֹת עַל-יְדֵי הַשְּׂדִין, שֵׁישׁ לְהֵם תוֹרָה
 נְפוּלָה מְאֹלְפִין הַנְּפוּלוֹין, וּתְשַׁמְרֵנִי תְּמִיד שְׁלֵא אֲשַׁמַּע לְעוֹלָם
 שׁוּם בְּאוּרֵי וְחֲדוּשֵׁי תוֹרָה מְאֹלוֹ הַתּוֹרוֹת הַנְּפוּלוֹת הַנִּמְשָׁכִין דְּרַךְ
 הַקְּלָפוֹת, וְלֹא יִכְנָסוּ דְבָרֵיהֶם בְּאָזְנִי וּבְלִבִּי כָּלֵל, וְתִגַּן עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ
 וּבְחַסְדֶּיךָ, וּתְעַזְרֵנִי שִׁיְהִיו נִמְשָׁכִין לִי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמֵתִיִּם דְּרַךְ
 הַקְּנֻשָׁה, וְאִזְכֶּה תְּמִיד לְהַמְשִׁיךְ בְּדַעְתִּי וּלְקַבֵּל חֲדוּשֵׁין דְּאוּרֵיתָא
 אֲמֵתִיִּם מִשְׁרָשָׁם הָעֲלִיּוֹן דְּרַךְ הַקְּנֻשָׁה, כְּלִי שׁוּם אֲחִיוֹת הַקְּלָפוֹת
 וְהַסְטָרָא אַחֲרָא כָּלֵל:

אֲנֵא יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת לִבִּי, כִּי אֲנִי יוֹדַע

בְּעֲצָמֵי כְּמָה אָנִי רְחוּק מִחֲדוּשֵׁי-תוֹרָה אֲמַתִּיִּים דְּקַדְשָׁה, כִּי
 הִרְעוֹתֵי אֶת מַעֲשֵׂי מָאֵד. אָבָל אֶף-עַל-פִּי-כֵן כִּבְר גְּזַרְתָּ עָלֵינוּ
 עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, שְׁאֲסוּר לְהֵאָדָם שִׁיחֶיהָ עֵין יָבֵשׁ חֵם
 וְשָׁלוֹם, וְחוּבָה עַל כָּל יוֹדְעֵי הַתּוֹרָה לְהִתְאַמֵּץ בְּכָל עוֹ, לְקַדֵּשׁ
 וּלְטַהֵר עֲצָמוֹ בְּאַמֶּת, עַד שְׂיוֹכָה לְהִיּוֹת עֵין עוֹשֶׂה פְּרִי בְּאוֹרֵייתָא,
 לְפַלְּל בְּחֲכָמָה אֲמַתִּית, וּלְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי דְאוֹרֵייתָא אֲמַתִּיִּים. עַל
 כֵּן מֵצֵא עֲבָדְךָ אֶת לְבוֹ לְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל זֶה, שֶׁתַּחַמַּל וְתַחֲוֶם
 עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים וּבְחַסְדֶּיךָ הַנּוֹרְאִים, וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי
 וְתַחֲזִירְנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד שְׂאֲזוּבָה
 לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר עֲצָמֵי בְּאַמֶּת, עַד שֶׁתַּפְתַּח אֶת דַּעְתִּי וּלְבָבִי וְתֵאִיר
 עֵינַי בְּמֵאֹר תּוֹרָתְךָ, וְתַפְתַּח לִי שְׂבִילֵי הַשֶּׁכֶל דְּקַדְשָׁה, וְתִשְׁפִּיעַ
 לִי תָמִיד בְּכָל עֵת חֲדוּשֵׁי וּבְאוֹרֵי תוֹרָה מְשֻׁרְשֵׁי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
 מִקְּדָשְׁתָּךְ הַעֲלִיזוּנָה, וְתַצִּילְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים מִכָּל מִינֵי חֲדוּשִׁים
 וּבְאוֹרִים הַנְּמַשְׁכִּין דְּרַךְ הַקְּלִיפּוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, רַק אֲזוּבָה תָמִיד
 שִׁיחֶיהוּ נְמַשְׁכִּין לִי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמַתִּיִּים דְּרַךְ הַקְּדָשָׁה. וְתַזְכֵּנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶּיךָ הַרְּבִים, לְבָנוֹת תָּמִיד בְּגִינִים דְּקַדְשָׁה בְּתוֹרָתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה עַל יְסוּד אֲמִיץ וְחֻזְק, יְסוּד מוֹסֵד עַל הַקְּדָמוֹת נְכוֹנוֹת
 וְיִשְׁרוֹת, שְׁגִלוֹ צַדִּיקִים אֲמַתִּיִּים בְּנֵי עֲלִיָּה, הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה
 וְהַשְּׁנָה עֲצוּמָה מָאֵד, אֲשֶׁר זָכוּ לְרוּחַ הַקְּדָשׁ בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת
 וְהַמַּעֲלָה, לְרוּם הַמַּעֲלוֹת, עֲלֵיהֶם אֶסְמַךְ עֲלֵיהֶם אֲשַׁעַן. וְאֲזוּבָה
 לְהַגּוֹת וּלְחַשֵּׁב וּלְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ בְּדַבְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים הַנְּאֻמְרִים בְּאַמֶּת
 וְצֶדֶק, עַד שֶׁיַּפְתַּח לִי אוֹר הַדַּעַת, וְאֲזוּבָה לְהַשִּׁיג דַּבְרֵיהֶם בְּאַמֶּת
 וְלִירֵד לְעַמֵּק דַּעְתָּם וּלְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל דְּכָר מִתּוֹךְ דְּכָר, עַד שְׂאֲזוּבָה

לְבָאֵר דְּבְרֵיהֶם בְּאֵמֶת וּלְחַדֵּשׁ בְּהֶם חֲדוּשִׁים אֲמִתִּים, וּלְבַנּוֹת
עַל יְסוּדֵם הַחֶזֶק בְּנִינִים אֲמִתִּים וְשִׁלְמִים בְּתוֹרַתְךָ וּבַעֲבוּדַתְךָ
בְּאֵמֶת וּבְאִמוּנָה, בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה גְּדוּלָה, בְּאִפְּן שְׂאִיכָה עַל-יָדֵי
הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה דְּקִדְשָׁה, שְׂתִּשְׁפִּיעַ לִי לְתַקֵּן עַל יָדֶם כָּל הַפְּגָמִים
וְכָל הַחֲטָאִים וְהַעֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים שְׂחָטָאִי וְשַׁעוֹתֵי וְשִׁשְׁשַׁעְתִּי
לְפָנֶיךָ מְנַעֲרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְתַעֲזְרֵנִי וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
שְׁלֵא אֲחַטָּא עוֹד, וְתַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת
וּפְשָׁעִים, וּמִכָּל מִינֵי פְגָמִים שְׂבַעוּלָם. וְתַזְמִין לִי תְמִיד בְּכָל יוֹם
וְיוֹם חֲדוּשֵׁי דְאֹרִייתָא אֲמִתִּים דְּרַךְ הַקִּדְשָׁה שִׁיחֵיו תַּקּוּן גְּדוּל
לְנַפְשִׁי, וְתַקְדְּשֵׁנִי בְּקִדְשַׁתְךָ הָעֲלִיזָה, בְּאִפְּן שִׁיחֵיהּ לִי רְשׁוֹת
לְגַלוֹת הַחֲדוּשֵׁי שְׂתִּשְׁפִּיעַ עָלַי, לְגַלוֹתֶם לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וְתַתֵּן
לִי כַח לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ (עִמָּךְ) יִשְׂרָאֵל לְעַבּוּדַתְךָ בְּאֵמֶת עַל-יָדֵי
חֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׂתַזְמִין לִי, וּלְהַשִּׁיבֶם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ,
וְאִיכָה לְאוּמָרָם בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה גְּדוּלָה כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא
אוֹמֵר דְּבַר שְׁלֵא כְּרִצּוֹנְךָ. וְתַרְחֵם עָלֵינוּ וְתַחֲיֵהוּ כְּעוֹזְרֵנוּ בְּעַת שְׂאִינוּ
מְכַרְחִים לְשִׁמְעַ אִיזָה דְּבַר תוֹרָה מִפִּי תַלְמִיד חֶכֶם שְׂאִינוּ הַגּוֹן,
שְׂאִיכָה כְּכַחַךְ הַגְּדוּל לְבָרֵר הַטּוֹב הַגָּנוּז בְּדְבָרָיו, לְבָרֵר הַטּוֹב
מִן הָרַע, לְהַשְׁלִיךְ וְלִזְרֹק הָרַע וְהַקְּלֶפֶה הַחוּפָּה עַל דְּבָרֵי תוֹרָתוֹ,
וּלְבָרֵר וּלְלַבֵּן וּלְלַקֵּט רַק מֵעַט הַטּוֹב הַגָּנוּז בְּגוּיָהּ:

וְעוֹזְרֵנִי אוֹתִי וְאֵת כָּל חֲבֵרְתֵינוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
הַחֲפָצִים לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי מַתְנַגְּדִים
וְחוֹלְקִים עַל הָאֵמֶת, וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי חֲרָפוֹת וּבּוּשׁוֹת וּבְזוּיוֹנוֹת
שְׁלָחֶם, שְׁלֵא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם כַּח לְחַרְף וּלְבִישׁ וּלְבִזּוֹת אוֹתָנוּ

חס ושלום, לא בדברים ולא במעשה. שמרה נפשי והצילני אל
 אבש כי חסיתי בך. בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם, כי אתה
 ידעת גדל התרפות והבוזונות שמבוזין ומחרפין עבשיו את יראי
 השם, עד אשר כשל בך הסבל. כל היום כלמתי נגדי ובשת פני
 כסתני, מקול מחרף ומגדרף מפני אויב ומתנקם, ואנכי תולעת
 ולא איש חרפת אדם ובוזי-עם, כל רואי ילעינו לי ופטירו בשפה
 יניעו ראש. חוס וחמל ורחם והצל תולעת נמאס ונרפס ונדש
 כמונו היום, והצילנו מפיהם, כי דרכך לבקש את הנרדפים,
 ואתה ידעת כי אין נרדפים בעולם כמו החלושי בך שבישראל,
 החפצים ומתאווים ומשתוקקים להתקרב אליך, וכחם חלש
 ודעתם קטן להתגבר על תאותם ולכוף את יצרם, אשר עליהם
 מתגבר הקטרוג והשנאה מאד, אבל באמת אתה מלא רחמים
 גם עליהם, כי אתה יודע יצרנו כי עפר אנחנו, ותשוקתנו אליך
 ובטחוננו על רחמך וחסדך, ואתה חפץ חסד ואתה אוהב
 ומרחם על המיחלים אליך ומצפים לרחמך, ופורשים בפיהם
 ומפילים תחנונם לפניך, אף-על-פי שאינם כדאים והגונים
 להתקרב אליך, והם עניים ואביונים בדת ובמעשים. אף-על-
 פי-כן אין אתה משקין וממאס אותם חלילה, כמו שכתוב, כי לא
 בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע.
 עזרנו כי עליך נשעננו, כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו
 שבשמים. חוס וחמל עלינו ומלא משאלותינו ברחמים, ועשה
 למענך ולא למעננו, וזכנו לנצח את אויבנו ולהתגבר עליהם
 ולהכניעם ולהשפילם עד עפר, ולא יהיה להם שום כח למנע או

לבטל אותנו חס ושלום משום דבר שבקדשה, ולא משום דבר שהוא רצונך הטוב. ותהיה בעוננו ותוכנו לשוב אליך באמת בתשובה שלמה לפניך ולהיות כרצונך הטוב תמיד מעתה ועד עולם, כחסדך חייני ואשמרה עדות פיה. חסדך יהיה מלאה הארץ חקיד למדני. אמן ואמן:

= כט =

שמע קולינו יהוה אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. אבינו אב הרחמן, אל תסתר פניך ממני ואל תעלם אזניך משונעתי. לא תאמין את לבבך, מאחיד האביון ולא תסתם אזנך מצעקתי. המון מעיד ורחמיך יעוררו עלי, כי זה כמה נכסוף נכספתי לראות בתפארת עזך, ואנו צועקים ומתפללים ומתחננים אליך זה כמה ימים ושנים, ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה. ואנו מחלים פניך תמיד שתשיב פניך אלינו ותקרבונו ברחמיך לעבודתך באמת, ועדין לא נושענו ורחוק ממנו ישועה, כי ארך עלינו הגלות מאד מאד בגוף ונפש, ובכל יום צרותינו מרבה מחברו. ובאמת ידענו, כי לא מקצר ידך לא הושעת אותנו, ולא מכבד אזניך לא שמעת תפלותינו, כי אם עונותינו הבדילו בינינו ובינך, כי בעונותי הרבים נתרחקתי מן הטוב בתכלית הרחוק, עד אשר כל דברי תחנותי ובקשותי הם רחוקים מטוב אמת, כי לא בדעת אדבר, ומחמת זה איני זוכה לדבר שום דבור הנשמע ונתקבל, עד אשר כל דבורי אינם נקראים בשם דבור כלל, מאחר שאינם נמשכין מהדעת הקדשה ואין בהם טוב. ועתה מה אעשה אבי שבשמים, ומאין אבקש עזר לי, לזכות להמשיך טוב

לתוך דבורי, לזכות על-ידי-זה לדבור הנשמע ונתקבל, כי אתה ידעת יהוה אלהי ואלהי אבותי, שעכשיו אין לי שום סמיכה בכל מה שאני צריך בגשמיות וברוחניות דבר גדול ודבר קטן, כי אם לבקש ממך מתנת הנם ונדבת חסד שתחנני בחסד הנם ותתן לי כל מה שאני צריך לעבודת יהוה, ותקרבני אליך ברחמים באפן שאזכה לתשובה שלמה לפניך באמת, כי אין שום דבר קטן בעולם הנוגע לעבודת יהוה שיהיה נקל אצלי לעשותו, ואין לי שום עצה ותחבולה, כי העצה בעצמה קשה לי לקיים כמו גוף הדבר שאני צריך. ועל בן אין לי עתה שום תקנה כי אם על רחמיך הרבים. ואם חס ושלום אתה עושה עמי אפלו חלק אחד מאלפים ורבבות כפי ערך מעשי הרעים, ותרצה לחפש בתפילתי ותחנתי אם יש בהם איזה טוב, כדי שיהיה הדבור שלי נשמע ונתקבל, לא ידעתי נפשי מאין יבא עזרי, כי אני יודע באמת שכל דברי הם רחוקים מטוב אמתית בתכלית הרחוק:

רבנו של עולם, צר לי מאד מר לי מאד, אמרתי ויהי מה, ארוצה דברי לפניך, אשיחה וירוח לי, אולי יחוס אולי ירחם. אולי ירא יהוה בעניי. ומאריך אדבר ומעפר אמרתי אצפצף, אולי יש תקנה, אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם. כי אתה טוב ומטיב לכל לרעים ולטובים, ובודאי אתה יכול למצוא בדברי גם בן איזה נקודות טובות, אף-על-פי שהם בהעלם ובהסתר גדול ובתכלית המעוט ובהעלמה גדולה, עד שאינן ראויים דבורי להיותם נשמעים ונתקבלים על-ידי הסתרת מעט הטוב הזה שנעלמו בהם. אף-על-פי-כן אתה רב חסד ומרבה להטיב,

וּלְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת וְהַמּוֹן נִסְתָּרוֹת שְׁמִבְרָאשִׁית, וְאַתָּה יָכֹל
 בְּחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל לְגַלוֹת גַּם מֵעַת הַטּוֹב שֵׁישׁ בְּדַבְרִי, כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ
 רַבּוֹנוּ דְעֵלְמָא בְּלָא, שְׂאֵרָה־עַל־פִּי שְׁפַנְמְתִי נִגְדָּךְ הִרְבֵּה הִטְאֵתִי
 עוֹיְתִי וּפְשַׁעֲתִי לְפָנֶיךָ מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי,
 אֶרְ-עַל־פִּי־כֵן כּוֹנְנִתִי בְּדַבְרֵי לְטוֹבָה, כִּי אֲנִי כּוֹסֵף וּמִשְׁתַּקֵּק וְחַפֵּץ
 וּמִתְנַעֵנַע בְּאֵמֶת לַעֲבוֹדָתְךָ בְּאֵמֶת, שְׂאִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְסוּר מֵרַע
 לְגַמְרֵי וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד. וְאִם אֲמַנָּם מַעֲשֵׂי אֵינָם נְאִים
 כָּלֵל, עִם כָּל זֶה דַּבְרֵי בְקִשׁוֹתֵי וְתַחֲנוּנֵי הֵם בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, וְאַתָּה
 לְמַדְתָּנוּ עַל־יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ
 תָּמִיד עַל כָּל מָה שְׂאָנוּ צְרִיכִין לְהִתְקַרְבוֹת לַעֲבוֹדַת יְהוָה בְּאֵמֶת,
 כִּי אֶרְ-עַל־פִּי שְׁנַתַּת לָנוּ בְּחִירָה לְבַחַר בְּטוֹב וּלְמַאֵס בְּרַע, אֶרְ-
 עַל־פִּי־כֵן מוֹעִיל תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים עַל זֶה בְּעֲצֻמוֹ, שֶׁתִּטֵּה לְבַבְנוּ
 אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּתְכוּפֵךְ אֶת יַצְרָנוּ לְהִשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, וְתַעֲזֹר לָנוּ וְתַכְרִיחַ
 אוֹתָנוּ לַעֲזֹב הַרְדָּ רָשָׁע וּלְאַחֵז בְּדַרְדָּ הַטּוֹב וְהַיֵּשֶׁר בְּדַרְדָּ הַתִּיִּים.
 וּבְאֵמֶת אֵין לִי שׁוֹם תִּקְוָה כִּי אִם עַל זֶה, עַל תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים וְשׁוֹעָה
 וְצַעֲקָה וְזַעֲקָה אֵלֶיךָ שֶׁתִּקְרַבְנִי בְּרַחֲמֶיךָ לַעֲבוֹדָתְךָ בְּאֵמֶת, וּתְכוּפֵךְ
 אֶת יַצְרֵי וְתַכְנִיעַ וְתַשְׁבֵּר אֶת תַּאֲוֹתֵי, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי כַחֲסִדֶּיךָ בְּאִפְסָן
 שְׂאִזְכָּה לְסוּר מֵרַע לְגַמְרֵי, וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, דַּעְתִּי קֶצֶרָה וּלְבִי אֲטוּם וְיָדֵי כְּבוֹדוֹת לְפָרֵשׁ
 וּלְבָאֵר כָּל שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ. חוּם וְחַמֵּל עָלַי, חוּסָה עָלַי כְּרַב רַחֲמֶיךָ,
 וְעוֹרְנִי שְׂאִזְכָּה תָּמִיד לְשִׁבְחַת וּלְפִאֵר אֶת הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים בְּכָל
 מִינֵי שִׁבְחָ וְעִזּוֹ וּפְאֵר וּכְבוֹד וּתְפִאֲרַת, עַד שְׂאִזְכָּה עַל־יְדֵי שִׁבְחָ

הצדיקים לרומם את הדעת, עד שיהיה נמשך על-ידי הדעת
 הקדוש, טוב אמת לתוך הדבור שלי. ויהיו כל דבורי דבורים
 טובים באמת, עד שאזכה מעתה שיהיו כל דבורי דבורים
 הנשמעים ונתקבלים בעיניך ובעיני כל באי עולם, וזכות וכת
 הצדיקים אמתיים שנוזקה לשבח ולפאר אותם, יגנו עלינו כנשר
 יעיר קנו על גוזליו ירחף, עד שנוזקה לעורר על ידם קנה חכמה קנה
 בינה דקדושה, ונוזקה שישונו לנו מחינו ודעתנו שנגזלו מאתנו
 על-ידי מעשינו הרעים, ואזכה להשלים דעתי בקדושה גדולה, עד
 שאזכה לקבל כל דבורי מהדעת הקדוש ולהמשיך טוב אמת
 לתוך דבורי, עד שיהיו כל דבורי דבורים הנשמעים ונתקבלים
 תמיד, ולא יצא מפי שום דבור שאינו נשמע ונתקבל, רק תזכני
 ברחמיך הרבים ותהיה תמיד עם פי בעת דבורי, ותמשיך תמיד
 טוב אמת לתוך כל הדבורים שלי, עד שכל דבורי יהיו דבורים
 הנשמעים ונתקבלים בעיני כל. הן בשאני צריך לפרש שיחתי
 לפניך ולהתפלל ולהתחנן ולהעתיר ולהפציר אותך יהוה אלהי
 ואלהי אבותי על כל מה שחסר לי. אזכה תמיד לדבר לפניך
 דבורים טובים דברי חן ותחנונים, דבורים הנשמעים ונתקבלים
 אצלך, ויתקבלו ויכנסו דברי בלבך, באפן שתמלא כל משאלותי
 ברחמים ותקר בני אליך באמת, כי צרכי המה מרבים מאד מאד
 בגשמיות וברוחניות בלי שעור וערה, ואין לי שום משען ומבטח,
 כי אם על רחמיך הרבים וחסדיך הגדולים. והן בשאני רוצה
 לדבר לעצמי דברי כבושין ולהוכיח את עצמי, לבל אהיה עוד
 אכזר על גופי ונפשי ורוחי ונשמת, ואני רוצה לעורר רחמים על

עֲצָמִי, וְאַזְכֶּה תְּמִיד לְדַבֵּר לְעֲצָמֵי דְבוּרִים הַנְּשָׁמְעִים וְנִתְקַבְּלִים
 בְּאֶפֶן שִׁיכְנֶסוּ דְבָרֵי בְּלִבִּי, וְאַזְכֶּה לְעוֹרֵר אֶת עֲצָמֵי לְשׁוֹב אֵלַיךְ
 בְּאַמֶּת, וְלַעֲזֹב מַעֲתָה דְרָכֵי הָרַע וּפְעֻלוֹתֵי הַמְּגַנְּוֹת וּמַחְשְׁבוֹתֵי
 הַמְּבַלְבְּלוֹת מֵאֵד מֵאֵד. וְאַזְכֶּה מַעֲתָה לְצַמְצֵם אֶת דַּעְתִּי וּלְקַשֵּׁר
 עֲצָמֵי בְּקִשְׁר אֲמִיץ וְחֹק אֵלַיךְ תְּמִיד, וְלֹא אֲנִיחַ אֶת דַּעְתִּי וּלְבָבִי
 לְהִתְחִיל לְהַטּוֹת לְשׁוֹם דְּבַר תְּאוּהָ חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא לְשׁוֹם בְּלִבּוֹל
 שֶׁבְּעוֹלָם וְאַזְכֶּה לְסוּר מֵרַע בְּאַמֶּת, בְּמַחְשָׁבָה וּבְדַבּוּר וּבְמַעֲשֵׂה,
 וּלְכַסֵּף וּלְהַשְׁתַּוְּקֵךְ אֵלַיךְ תְּמִיד בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, וּלְהַרְגִיל עֲצָמֵי
 בְּעִבּוּדְתֶךָ בְּאַמֶּת בְּכָל לֵב, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן, לְמַסַּר הַכֹּל אֵלַיךְ
 וּלְהַפְקִיר הַכֹּל בְּשִׁבִיל רְצוֹנְךָ הַטּוֹב. וְהֵן כְּשֶׁאֲנִי צָרִיךְ וּמְכַרְחַ כְּפִי
 רְצוֹנְךָ הַטּוֹב, לְדַבֵּר דְבוּרִים עִם בְּנֵי אָדָם לְעוֹרְרֵם לְעִבּוּדְתֶךָ,
 אוּ בְּשִׁבִיל אֵיזֶה חֶפֶץ וְעֵינֵן שֶׁהוּא רְצוֹנְךָ, תִּזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ תְּמִיד
 וְתִמְשִׁיךְ טוֹב מֵאַתָּה לְכָל דְּבָרֵי, בְּאֶפֶן שִׁיְהִיו דְּבָרֵי תְּמִיד דְבוּרִים
 הַנְּשָׁמְעִים וְנִתְקַבְּלִים בְּעֵינֵי כָל, וְלֹא אֲדַבֵּר דְּבָרִים בְּטִלִּים לְעוֹלָם,
 רַק כָּל דְבוּרֵי יְהִיו דְבוּרִים טוֹבִים, דְבוּרִים שִׁיכָא מֵהֶם תּוֹעֵלַת
 גְּדוֹל לְשִׁמְךָ וְלַעֲבֹדְתֶךָ בְּאַמֶּת, דְבוּרִים הַנְּשָׁמְעִים וְנִתְקַבְּלִים,
 שְׂאֲזָכֶה לְפַעַל עַל יָדֵם דְּבָרִים שֶׁהֵם רְצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי אָבִי אָב הַרְחֵמוּ, אָב הַחֶסֶד, וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַעֲזְרֵנִי
 מִהַרְהָ וּתְחַמַּל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה וּבְחִנּוּנוֹתֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים,
 וְתִזְכְּנֵי מַעֲתָה לְתַקּוֹן הַכְּלָלִי שֶׁהוּא תַקּוֹן הַבְּרִית. וְתִמְחַל וְתִסְלַח
 לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי וְחַטָּאֵי וּפְשָׁעֵי שֶׁחַטָּאתַי וְשַׁעֲוִיתַי וְשִׁפְשַׁעְתִּי
 לְפָנֶיךָ, וּבְכִפְרֵט מַה שֶׁפְּגַמְתִּי לְפָנֶיךָ בְּפָנִים הַבְּרִית כִּדְשׁ מְנַעוּרֵי
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּמַחְשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה, בְּרֵאִית הָעֵינַי וּבְשִׁמְיעַת

האזן ובשאר חושים, בשונג ובמזיד באגם ובכרצון, הן הפגמים שפגמתי בהתר, הן הפגמים של אסור, על הכל תמחל ותסלח לי אלוה סליחות, חנון המרבה לסלח. ותעזרני ותושיעני ותצילני מעתה מכל מיני פגם הברית, ותקדשני בקדשתך העליונה, עד שאזכה מהרה חושה לתקון הברית בשלמות. עזרני והושיעני אבי שבשמים, כי איני יודע כלל מה לדבר, כי אין שום לשון בעולם שאוכל לפרש שיחתי על ידו, רק אני צועק אליך לבד בקול מר, זעקה גדולה ומרה, באנחה ואנקה, בשועה וזעקה וזעקה, בכל מיני קולות וזעקות ואנחות שבעולם. קולי אל יהוה ואזעקה, קולי אל יהוה והאזין אלי. קולי אל יהוה אזעק קולי אל יהוה אתחנן. אליך יהוה אקרא ואל יהוה אתחנן. מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך. חוס וחמל עלי חוס ורחם עלי, עזרני והושיעני וזכני לתקון הברית באמת, כי עיני צופיות לרחמיך וחסדיך האמתיים לחסד חנם, וידי פרושות לחנינותיך. וכל עוד נפשי בי, אזעק ואשוע אליך ואשב ואיחל ואצפה לרחמיך, אם כבנים אם בעבדים, אם כבנים רחם עלי כרחם אב על בנים, ואם בעבדים עיני לך תלויות, עד שתחנני ותוציאני ממסגר ותחלצני מפגם הברית ותמלט נפשי מני שחת. ותשמרני ותצילני מעתה מכל מיני פגם הברית שבעולם, בידיים וברגלים ובעינים ובשאר חושים, במחשבה דבור ומעשה, בכלם אזכה להיות קדוש וטהור מכל מיני פגם הברית שבעולם. ותזכני מהרה לתקון הברית באמת, בתכלית השלמות, במדרגת צדיקים אמתיים, עד שאזכה על ידי תקון הברית לתקן כל

הַחֲטָאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁחָטָאתִי וְשָׁעוּתִי וְשִׁפְשָׁעְתִּי לְפָנֶיךָ. וְכָל מִינֵי פְגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּשֵׁם"ה לְאוֹיֵן שַׁבְּתוֹרָה שֶׁהֵם כְּנֶגֶד שֵׁם"ה גִּידוּן, כָּלֵם אִזְכָּה לְתַקֵּן עַל־יְדֵי תַקּוּן הַבְּרִית שֶׁהוּא כָּלְלוּת הַגִּידוּן שֶׁהוּא תַקּוּן הַכִּלְלִי, וְאִזְכָּה לְתַקֵּן וּלְזַכֵּף כָּל הַדְּמִים שֶׁל כָּל הַשֵּׁם"ה גִּידִי. וְתַעֲבִיר וְתַבְטֵל וְתַסִּיר מִכָּל הַדְּמִים שְׁלִי כָּל מִינֵי פְגָמִים וְעֵבִירוֹת וְלִכְלוּכִים, שֶׁהִטְלֵתִי בָּהֶם עַל־יְדֵי הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּשֵׁם"ה לְאוֹיֵן שַׁבְּתוֹרָה. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּסִּיר וְתַבְטֵל כָּל מִינֵי כַתְּמִים, שֶׁגִּרַמְתִּי לְהַשְׁכִּינָה כְּבִיכּוֹל, עַל־יְדֵי תַנְבְּרַת הַדְּמִים הָרָעִים שֶׁהִתְנַבְּרוּ עַל־יְדֵי עוֹנוֹתֵי הַמְּרָבִים, עַד אֲשֶׁר גִּרַמְתִּי לְהַשְׁכִּינָה כְּבִיכּוֹל, בְּהֵינֵת דָּם גְּדוֹת הַרְבֵּה מְאֹד, עַד אֲשֶׁר בְּעוֹנוֹתֵי יְרֵדָה הַשְׁכִּינָה בְּגִלּוֹת גְּדוֹל מְאֹד, וְגִרַמְתִּי בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים אֲפָרְשׁוֹתָא בֵּין קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתִּיהָ. הִיא יִשְׁבָּה בְּגוֹזִים לֹא מְצָאָה מְנוּחַ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, חֲטָא חֲטָאָה יְרוּשָׁלַיִם עַל כֵּן לְגֵדָה הֵיטָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָה אוֹמֵר מָה אֲדַבֵּר, הַאֲלֹהִים מְצָא אֶת עוֹנֵי נְאֻלְמְתֵי דוּמְיָה הַחֲשִׁיתִי מְטוֹב וּכְאֲבִי נַעֲבֵר. חוּס וְרַחֵם עָלַי וַעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ, וּלְמַעַן הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים, וּלְמַעַן שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל, וּלְמַעַן צַעֲקַת וְשִׁאֲגַת קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתִּיהָ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, יְהוָה מְפָרוּם יִשְׁאָג וּמִמַּעוֹן קִדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ שִׁאֲג יִשְׁאָג עַל גְּוָהוּ, עַל גְּוָה דִּילִיָּה. אֲנֹכִי חָטָאתִי וְהוּא אֶסוּר בְּאִזְקִים. וְהִיא גַם הִיא כְּמַר תַּזְעַק בְּגִלּוֹתָהּ הַגְּדוֹל אֲשֶׁר נִפְרְדָה מִדוּדָהּ, וְהִיא עוֹעֲקַת בְּקוֹל מַר נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים, קִלְנִי מֵרֵאשֵׁי קִלְנִי מִזְרוּעֵי, אוֹי לָנוּ כִּי שִׁדְדָנוּ, אוֹי לָנוּ עַל נִפְשָׁנוּ, אוֹי נָא לָנוּ כִּי חָטָאנוּ, אוֹי עַל יְמִינוּ וְשִׁנּוּתֵינוּ, אוֹי

אוי לנו, כי אנהנו גרמנו כל זה על-ידי חטאינו ועונותינו ופשעינו
 המרבים, והיא מגעלת בהובין דידן, ולבושיה ובגדיה מלכלכים
 בכתמים מעונותינו. מה נאמר ומה נדבר, מלא רחמים, טהור
 עינים, טוב ומטיב לכל, חנון ורחום, עשה מה שתעשה, באפן
 שתזכנו לתקן כל זה חיש קל מהרה. וזכני לתקון הברית
 בשלמות, באפן שאזכה על-ידי זה לתקן כל הפגמים שבעולם,
 ותמחל ותסלח ותכפר לי על כל חטאי ועונותי ופשעי ברחמיך
 הרבים. ותעזר ברחמיך הדעת דקדשה, ותמשוך ממנו לבנונית
 לברר וללבן ולזכך כל הדמים של כל השם"ה גידון שלי, עד
 שיתתקנו כל הפגמים והקלקולים שבהם. ותזכני לזרק תקונים
 לכל המקומות הצרים והדקים שאי אפשר שיגיע לשם שום תקון,
 ועל-ידי תקון הברית שתזכני ברחמיך, אזכה לזרק תקונים גם
 לשם, עד שאזכה לתקן כל מיני פגמים בשלמות גדול, בתכלית
 התקון פרצונך הטוב באמת, ותזכני מעתה ברחמיך הרבים,
 ותעזרני ותושיעני ותהיה עמי תמיד, ותשמר את לבושי ובגדי
 שלא יבא עליהם שום לכלוך ושום כתם ושום רבב, כי אתה לבד
 ידעת גדל הפגם הנוגע בהשכינה בעצמה, ובעולמות עליונים
 על-ידי פגם הבגדים כשאין שומרים אותם מכתמים ולכלוכים,
 והבגדים בעצמן דנין את האדם על זה כשאין שומרים אותם
 מכתמים. ובעונותי הרבים קשה וכבד עלי מאד גם דבר הזה
 לשמר את הבגדים מכתמים, כי אי אפשר שלא אסיה דעתי
 מהם, ובפרט בשעת עסק התורה והתפלה ושאר עסקים, ואז
 באים חס ושלום עליהם כתמים בהסח הדעת. וכל זה גרמתי

על־ידי עונותי המְרַבִּים ומחֲשׁוֹבוֹתֵי הַמְּבַלְבְּלוֹת מָאֵד, אֲשֶׁר עַל־
יְדֵי־זֶה אֵינִי זוֹכֵה לְשָׁמֵר אֶת הַבְּגָדִים וְלִהְיוֹתִי בְּנִקְיוֹת וְלִהְצִילָן
מִכַּתְמִים וְלִכְלוּכִים:

הֵן עַל כָּל אֱלֹהֵי בְּאֵתִי לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ יְיָ הוּא אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי, מְלֵא רַחֲמִים, גּוֹמֵל לַחַיִּיבִים טוֹבוֹת, נוֹרְאוֹת בְּצַדֵּק תַּעֲנֶנּוּ
אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו מִכַּבֵּחַ כָּל קִצְוֵי אֶרֶץ וַיִּם רַחוּקִים, נוֹרְאוֹת הַפְּלֵא
לְמַעַן שְׂמֹךְ. וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֻזְכָּה לְתַקֵּן בְּחַיֵּי כָּל זֶה חַיֵּשׁ
קָל מְהֵרָה, שְׂאֻזְכָּה מֵעַתָּה לְתַקֵּן תַּקּוֹן הַבְּרִית בְּשָׁלְמוֹת. וְאֻזְכָּה
לְהַרִים וְלְעוֹרֵר אֶת הַדַּעַת דְּקַדְשָׁה וְלִהְיֵשֶׁד לְבַנּוּנִית דְּקַדְשָׁה
מִהַדַּעַת הַקְּדוּשָׁה, לְתַקֵּן פָּנֶם כָּל הַדְּמִים שֶׁל כָּל הַשִּׁס"ה גִּידִין,
שֶׁהֵם בְּנֵגֵד שִׁס"ה לְאוּיִן שְׁבַתְזוּרָה, וְתוֹכְנֵי לְתַקֵּן פָּנֶם כָּל הַכַּתְמִים
שֶׁל הַבְּגָדִים שֶׁלֹּא שְׂמַרְתִּי אוֹתָם עַד הַנְּהָ, וְתַמְחַל וְתַסְלַח לִי עַל
כָּל הַפְּגָמִים הָאֵלֶּה. וְתַעֲזָרְנִי מֵעַתָּה וְתַשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִכָּל חַטָּא
וְעוֹן וּמִכְשׁוֹל, וְתַעֲזָרְנִי מֵעַתָּה לְשָׁמֵר אֶת הַבְּגָדִים וְהַלְבוּשִׁים שְׁלִי
לְכַבְּדֵן וְלִהְיוֹתִי בְּנִקְיוֹת, וְתוֹכְנֵי שֶׁלֹּא יִמְצֵא עַל כָּל בְּגָדֵי וְלְבוּשֵׁי
שׁוּם כְּתָם וְשׁוּם לְכַלּוֹד וְרַבֵּב כָּלֵל. וְתַגֵּן בְּעַדֵי וְתַשְׁמְרֵנִי אוֹתִי וְאֶת
בְּגָדֵי תְּמִיד, וְיִהְיוּ גּוֹפֵי וְנִפְשֵׁי וּבְגָדֵי וְלְבוּשֵׁי כְּלֵם נְקִיִּים וְטָהוּרִים
וְקְדוּשִׁים תְּמִיד מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתַמְשִׁיךְ בְּרַחֲמֶיךָ מֵיָם חַיִּים
מִמְּקוֹר הַחַיִּים, וְיִהְיֶה נִמְשֶׁךְ בְּאֵר מֵיָם חַיִּים וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן מִן
לְבוֹנָא דְמוֹחָא קְדִישָׁא, וְשֵׁם תְּטַהֵר אֶת הַשְּׂכִינָה מִנְּדָתָה, וְתַעֲלֶה
אוֹתָהּ מִגְּלוּתָהּ וְתַשִּׁיב אֶל הַדּוֹדָה בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ וְרִיעוּת. וּבְרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים תַּמְשִׁיךְ וְתַזְרַק עָלֵינוּ מֵיָם טָהוּרִים הָאֵלֶּה וְתַטְהֵר אוֹתָנוּ
וְאֶת בְּגָדֵינוּ מִכָּל טְמֵאוּתֵינוּ, וְתַקְּיֵם בָּנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב, וְזִרְקֵתִי

עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם
אטהר אתכם. ותלבין הטאינו כשֶׁלֶג וכצֶמֶר כמו שכתוב, לכו
נא ונזכחה יאמר יהוה אם יהיו הטאיכם כשֶׁשֶׁנִים כשֶׁלֶג ילבינו אם
יאדימו כתולע כצֶמֶר יהיו. ונזכחה לקים מקרא שכתוב, בכל עת
יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר:

וּבְכֵן תרחם עלי ברחמיך הרבים, ותהיה עמי תמיד ותורני
ותלמדני בכל עת, איך להתנהג בענין דבורי עם בני אדם, שלא
יצא מפי דבור שלא כרצונך, ולא מגלה שום סוד שאין צריכין
לגלות, ותשמרני תמיד שלא אהיה חס ושלום בכלל הולך
רכיל מגלה סוד. כי אין אתנו יודע עד מה, איזה דברי תורה
צריכין לדבר בהם ולגלותם, ואיזה דברי תורה שאסור לאומרם
ולגלותם, אשר עליהם נאמר, הולך רכיל מגלה סוד. עזרני תמיד
ברחמיך שלא אעבר על לא תלך רכיל לעולם, הן בדברי תורה,
הן בדברי חול בדברים שבין אדם לחברו, חוס וחנוני יהיה עם פי
בעת הטיפי, ולא אומר דבר שלא כרצונך מעתה ועד עולם:

וּרְחַם עלי והושיעני ותן לי פרנסתי מן השמים קדם שאצטרך
לה. ותתן לי ולביתי לחם לאכל ובגד ללבוש, לאכל לשבעה
ולמכסה עתיק. ותזמין לי פרנסתי בלי שום טרחה ויגיעה כלל,
בכבוד ולא בכזוי, בהתר ולא באסור, בנחת ולא בצער, מתחת
ידך הרחבה והמלאה, ואל תצריכני לא לידי מתנת בשר ודם ולא
לידי הלואתם. וכשם שנתת מזון ופרנסה לעמך ישראל במדבר
ארבעים שנה, והורדת להם את הפן מן השמים, ושמלתם לא
בלתה מעליהם, בן תרחם עלינו ותפתח לנו את אוצרך הטוב מן

הַשָּׁמַיִם, וְתִזְמִין לָנוּ פְּרָנְסוֹתֵינוּ בְּנֶקֶל בְּלִי שׁוּם טָרָח, בְּרוּחַ גְּדוֹל.
וְתַצִּיל אוֹתָנוּ תְּמִיד מִכָּל מִינֵי דַאְגוֹת פְּרָנְסָה, וְתִשְׁפִּיעַ לָנוּ שִׂכָּל
וְדַעַת מֵאֲתֶךָ לְבַטַח בְּךָ תְּמִיד, וְאֵתָה תְּכַלְכְּלֵנִי מִן הַשָּׁמַיִם אוֹתִי
וְאֵת בֵּיתִי וְאֵת זְרַעִי וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לִי. וְתִשְׁפִּיעַ לִי כָּל מַחְסוּרֵי קֶדֶם
שֶׁאֶצְטָרֵךְ לָהֶם, בְּאִפְּן שְׂאוּכַל לַעֲסֹק בְּתוֹרָתֶךָ וּעֲבוּדָתֶךָ תְּמִיד
בְּאֵמֶת בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ, וְלֹא יִבֹּא עָלַי שׁוּם בְּלִבּוֹל בְּעוֹלָם מִפְּרֻדַּת
הַפְּרָנְסָה כָּלֵל, כִּי אֲנִי מִשְׁלִיךְ יְהִי עֲלֶיךָ לְבַד וְאֵתָה תְּכַלְכְּלֵנִי,
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, הַשִּׁלְךָ עַל יְהוָה יִהְיֶה יְהִיָּךְ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ:

וְעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂנוֹזְכָה לַעֲשׂוֹת מִשְׂא וּמִתֵּן בְּאֵמוּנָה,
וְתַצִּילֵנוּ תְּמִיד מִכָּל מִינֵי גְּזוּלוֹת, וְלֹא נִגְזַל וְלֹא נַעֲשׂוּךְ אֶת חֲבֵרֵינוּ
לְעוֹלָם אֲפִלוּ שְׂוֵה פְּרוּטָה, וְלֹא נִנְעַ בְּמִמּוֹן וְחִפְצֵי חֲבֵרֵנוּ כָּלֵל,
וְלֹא נַחְמַד שׁוּם דָּבָר אֲשֶׁר לְרַעְנוּ. וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ, שֶׁבְּכָל עַת
שֶׁנַּעֲסֹךְ בְּמִשְׂא וּמִתֵּן, יְהִיָּה כָּל בּוֹנֵתֵינוּ בְּעִסְק הַמִּשְׂא וּמִתֵּן רַק
לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוּדָתֶךָ בְּאֵמֶת, וְנִזְכָּה לְכוֹן בְּכָל דְּבוּר וּדְבוּר וּבְכָל
הַלוּף וְהַלוּף שֶׁנִּדְבַר וְנִלְדָּה בְּשַׁעַת הַמִּשְׂא וּמִתֵּן, בְּכָלֵם נְכוֹן תְּמִיד
בְּכָל עַת, שֶׁכָּל בּוֹנֵתֵנוּ בְּעִשִׂית הַמִּשְׂא וּמִתֵּן כְּדֵי שְׂנוֹזְכָה לַתֵּן
צְדָקָה עַל־יְדֵי הַרוּחַ שֶׁנִּרְוִיחַ בְּזֶה הַמִּשְׂא וּמִתֵּן, וְכָל עִסְקֵנוּ וְחִפְצֵנוּ
בְּמִשְׂא וּמִתֵּן יְהִיָּה רַק בְּשִׁבִיל זֶה לְבַד בְּאֵמֶת, בְּשִׁבִיל שְׂנוֹזְכָה לַתֵּן
צְדָקָה מִהַרוּחַ שֶׁל הַמִּשְׂא וּמִתֵּן הַזֶּה. וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי, שְׂנוֹזְכָה
לְזַכֵּר זֹאת תְּמִיד וּלְכוֹן זֹאת בְּכָל עַת, בְּכָל הַלוּף וְהַלוּף וּבְכָל דְּבוּר
וּדְבוּר וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁל הַמִּשְׂא וּמִתֵּן. וְתַפְתַּח אֶת לִבְּנוּ
וְתִזְכְּנוּ לְקִיּוֹם זֹאת בְּאֵמֶת, שְׂנוֹזְכָה לַתֵּן צְדָקָה הַרְבֵּה בְּכָל עַת לְעַנְיִים
הַגּוֹנִים וּכְשָׁרִים בְּאֵמֶת, וְתִשְׁפִּיעַ לָנוּ שְׂפַע טוֹבָה וּבְרָכָה, וְנִזְכָּה

להחזיק ידי לומדי תורה ועובדי יהוה באמת. ונזכה לקים מצות צדקה בשלמות כרצונך הטוב, ובלב טוב, ובסבר פנים יפות, ובשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה, עד שגזכה על ידי הצדקה לרומם את המחין והדעת דקדושה ולתקן תקון הכללי של המשא ומתן. ונזכה לתקן על ידי זה כל החטאים והפגמים במשא ומתן, ובתאות והמדת הממון, מנעורינו עד היום הזה, וזכות הצדקה יגן עלינו, כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף. ותכפר בעדנו, וחטאנו בצדקה נפרק, ונזכה על ידי הצדקה לתקון הכללי:

וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל פְּלִטָּתֵנוּ וְעַל פְּלִטַּת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו וְהַקִּימֵנו מִהֲרָה מִנְּפִילְתֵינוּ הַגְּדוּלָּה וְהַעֲמוּקָה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ מִטָּה מִטָּה וְנִפְלְנוּ בְּגִלּוֹת גְּדוֹל מְאֹד זֶה כְּמֹה שְׁנִים, בְּגוֹף וְנֶפֶשׁ, בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, בְּכֻלָּל וּבַפְּרָט. מָרָא דְעֲלָמָא כְּלָא, סוּמְךָ נּוֹפְלִים, חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ וְסַמְךָ אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וִיקִים בְּנוּ מִקְרָא שְׁכֵתוֹב, אֵל תִּשְׁמָחִי אוֹיְבֵתִי לִי כִי נִפְלֵתִי קָמְתִי כִי אֲשֵׁב בְּחֹשֶׁךְ יְהוָה אֹר לִי. שְׁלַח יָדֶיךָ מִמְּרוֹם פְּצָנִי וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נָכָר. חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי. דְּלוּ עֵינַי לְמְרוֹם. יָדֶךָ תִּכּוֹן עַמִּי אַף זְרוּעֶךָ תִּאֲמָצְנִי. וְהוֹצִיאֵנִי וְהַעֲלֵנִי מִהֲרָה מִכָּל הַנְּפִילוֹת וְהִירִידוֹת, שִׁירְדֵתִי וְנִפְלֵתִי עַד הִנָּה וְנִתְרַחֲקֵתִי מִמֶּךָ וּמֵעֲבֹדֶתְךָ מְאֹד. חוּסָה עָלַי כְּרַב רַחֲמֶיךָ, כִּי אַתָּה יַדְעָתָּ כִּי אֵין מִי שִׁיעֲמַד בְּעֵדְנוּ בְּנִפְלֵתָנוּ הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ פְּלָאִים, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב, וְתִרְדּוּ פְּלָאִים, אֵין עוֹזֵר לָהּ. וְכִמוֹ שְׁכֵתוֹב, הַשְּׁלִיךְ מִשְׁמַיִם אֶרֶץ תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל. מֵאֲנָרָא רְמָא לְבִירָא עֲמִיקָתָא. וְאֵין מִי שִׁיעֲמַד בְּעֵדְנוּ וְאֵין מִי שִׁיּוּכַל לְהַקִּים אוֹתָנוּ

מִנְפִילוֹתֵינוּ כִּי אִם אֶתְּהָ לְבַד. וּתְקִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב, כְּמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ
 חֲכָמֵינוּ וְזָרוּנָם לְבִרְכָה, נִפְלָה וְלֹא תוֹסִיף לְפֹלֵל עוֹד. וְתֹאמַר אֶתְּהָ
 לְיִשְׂרָאֵל, קוּם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל. חוּס וְחַמַּל עָלֵינוּ וְעֹזֵר לָנוּ לְתַקֵּן
 אֶת מַחְנוּ וְדַעַתְנוּ עַל־יְדֵי תַקּוּן הַבְּרִית בְּאַמַּת בְּשָׁלְמוֹת. וְתַצִּילֵנִי
 מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי נִפְיִלוֹת מֵעַבֹדְתֶךָ חֵס וְשָׁלוֹם, וְתַעֲזֹר לָנוּ מֵעַתָּה
 לַעֲלוֹת וּלְקוּם מִהֲרָה מִכָּל הַנְּפִילוֹת שֶׁנִּפְּלָנוּ עַד הַנְּהָ, וּתְקִים אֶת
 סִכַּת דָּוִד הַגּוֹפְלָת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֱלֹהִיךָ שִׁטְחָתִי אֶת כְּפִי, הַקִּימֵנִי וְאַחִיָּה לֹא
 תוּכַל לְהַתְּעַלֵּם, מֵאַחִיךָ הָאֲבִיוֹן, עוֹב תַּעֲזוֹב, וְהַקֵּם תְּקִים. וְהַצִּילֵנִי
 אוֹתִי וְאֶת זְרַעִי וְאֶת זְרַע זְרַעִי וְאֶת כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמְרֵנוּ
 וְתַמְלִטֵנוּ שְׁלֹא יָבֹא שׁוֹם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְחַלֵּי נוֹפֵל חֵס וְשָׁלוֹם,
 וְתִרְחַם עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, עַל כָּל אוֹתָן שֶׁכָּבַר בָּאוּ לְחוֹלְאֵת הַמְּרָה
 הַזֹּאת, וְתִרְפָּאֵם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וּתְקִים אוֹתָם
 מִנְּפִילָתָם וּתְשִׁיבֵם לְאֵיתָנָם, וְתִשְׁלַח לָהֶם מִהֲרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה
 מִן הַשָּׁמַיִם רְפוּאָת הַנְּפֹשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, כִּי אֵל מְלֶךְ רּוֹפֵא נְאֻמָּן
 וּרְחֻמָּן אֶתְּהָ:

וּרְחַם עָלֵינוּ, וְהַצִּיל אוֹתִי וְאֶת זְרַעִי וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, מִכָּל
 מִינֵי שְׁכָרוֹת שֶׁל יַיִן וְשֶׁאֵר מִשְׁקִים הַמְּשַׁכְּרִין, וְלֹא אָבוֹא לְיְדֵי
 שְׁכָרוֹת לְעוֹלָם, כִּי אֶתְּהָ גְלִית עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים גְּדֹל הַפָּנִים
 הַנּוֹרָא שֶׁל הַשְּׁכָרוֹת חֵס וְשָׁלוֹם. חוּס וְחַנּוּן וּרְחַם עָלֵינוּ וְהַצִּילֵנוּ
 מִשְׁתֵּיהָ מִרְבָּה הַמְּבִיאָה לְיְדֵי שְׁכָרוֹת, וְאַפְלוּ מֵעַט הַשְּׁתֵּיהָ
 הַמְּכַרְחַת בְּשִׁבְתוֹת וַיָּמִים מוֹכִימִים, תּוֹכְנֵנִי שְׁתֵּהִיָּה הַשְּׁתֵּיהָ בְּקִרְשָׁה
 וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, וְנִזְכָּה לְהַרִים אֶת מַחְנוּ וְדַעַתְנוּ לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדְתֶךָ

על-ידי מעט השתיה בים הקדושים. ונזכה שלא יצא מפנינו שום דבור שלא ברצונך, על-ידי שתית לנין או משקה המשכר, ולא נדבר אז שום דבור שאין צריכין לגלות, רק נזכה לדבר בקדשה ובטהרה דבורים שהם רצונך הטוב באמת, בשמחה ובטוב לבב, ולא נבוא לידי שכרות לעולם, ותצילני ברחמיך מנין המשכר, ותזכני לנין, המשמח אלהים ואנשים:

חום והננו ומלא משאלותינו ברחמים, וזכנו מהרה לתקון הכללי בשלמות בכל הבחינות. הן תקון הברית שהוא כלליות הגידין שהוא תקון הכללי של כל הש"ה לאוין שבתורה, הן תקון הכללי של הדבור על-ידי שבח הצדיקים, הן תקון הכללי של המשא ומתן על-ידי הצדקה, הן תקון הבגדים, לכלם תזכנו ברחמיך הרבים היש קל מהרה. כי אתה ידעת, כי אי אפשר לנו לתקן כל דבר ודבר בפרטיות, כי הם רבים מאד, כי פגמנו הרבה מאד. רחם עלינו והושיענו מהרה למען שמך, וזכנו ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, לתקון הכללי באמת ובשלמות בכל הבחינות, ועשה למענך ולמען הצדיקי אמת ולא למעננו. ומעפר תקימינו ומאשפות דלותנו תרוממנו, ובכל התקונים הכלליים והפרטיים תתקננו, ובטובך הגדול תשביענו, ותשמע ותקבל צעקתנו ותפלתנו ותחנונינו, ובכל מיני טהרות וקדשות תטהרנו ותקדשנו, ותקיים מהרה מקרא שכתוב, ועשיתי את אשר ברחמי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם. הננו ועננו ושמע קול תפלותינו כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה שומע תפלה:

== ל ==

ל' אדר הילולא דמשה רבנו ע"ה

באיל תערג על אפיקי מים בן נפשי תערג אליך אלהים. צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים כי אתה יהוה לבד ידעת גדלתך וגבורתך ותפארתך ורומוותך והתנשאותך, כי לגדלתך אין חקר והשגת אלהותך מרמם ומנשא מאד, כי לית מחשבה תפיסא בך כלל. אבל מעצם רחמנותך וחנינותך אשר אתה חפץ להטיב לבירותיך, עשית פעלות גדולות וסבבת סבות רבות, וצמצמת השגת אלהותך בכמה צמצומים שונים, מעלה לעלול, משכל עליון לשכל תחתון, ונתת כח לצדיקיך האמתיים להשיג השגת אלהותך וידיעת רומוותך, וחננת אותם דעה בינה והשכל, אשר בעצם בינתם יש להם כח להכניס השגת אלהותך גם בדעתנו הפחותה, באשר התחלת לגלות השגת אלהותך על-ידי משה נביאך נאמן ביתך, אשר הוציאנו ממצרים ממש שערי סמאה והכניסנו במט שערי קדשה, וקרב אותנו אליך ולעבודתך, ונתן לנו את התורה והמצות הקדושים, שהם כלם שעורים וצמצומים להשיג על ידם השגת אלהותך, כי על-ידי כל מצוה ומצוה ועל-ידי כל אות ואות מתורתך הקדושה שבכתב ובעל פה, כשאנו זוכים לעשותם בקדשה ובטהרה בראוי, יש לנו כח להמשיך לנו דעת להשיג אלהותך על-ידי כמה שעורים וצמצומים של התורה הקדושה. מה רב טובך אשר עשית עמנו על-ידי משה רבנו עליו השלום, אשר הוא האיר עינינו, והוציאנו מאפלה לאורה מחשך לאור גדול, מעמקי הגלות בגוף ונפש

וממון, ממש שערי טמאה למט שערי קדשה, כי מעצם גדלת מעלת משה רבנו עליו השלום, היה יכול להכניס השגת אלהותך אפלו לאנשים פחותים בדיוטא התחתונה מאד, כמנו היום:

ועתה באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, גדל העצה ורב העליליה. למדני והורני, באיזה דרך באיזה אופן באיזה זכות באיזה עצה ותחבולה, אזכה אנכי גם כן להשיג השגת אלהותך אשר לךך נוצרתי, כאשר אתה ידעת כי לא נבראתי בעולם השפל הזה, אלא כדי לדרך אחר התכלית הטוב הזה, להשיג השגת אלהותך יתברך:

רבוננו של עולם, אתה ידעת גדל התרחקותי מהשגת אלהות, כי לא די שלא נזהרתי לקיים כל דברי תורתך ומצותיך, אשר על ידם זוכין להשיג אותך כל חד לפום מה דמשער בלביה, כמו שכתוב. נודע בשערים בעלה. כל חד לפום מה דמשער בלביה. אף גם עשיתי מה שעשיתי ופגמתי מה שפגמתי וקלקלתי מה שקלקלתי, הטאתי עויתי ופשעתי והרע בעיניך עשיתי בשאט בנפש בודון ובמעל, עד אשר נתרחקתי ממך כמו שנתרחקתי בתכלית תכלית הרחוק, כי על ידי כל הטא ועון ופגם, קלקלתי צנור ושביל ונתיב של החכמה והבינה והדעת, אשר על ידם הייתי יכול להשיג השגת אלהותך, עד אשר ברב עונותי המרבים מאד בלי שעור וערך ומספר, וכברו מחול ימים ורבו מעפר הארץ ועצמו משערות ראשינו, על ידי זה קלקלתי ותרסתי והתרחבתי כל מיני צנורות ושבילים ונתיבות החכמה הקדושה והתרחבתי הדרךכים אשר על ידם משיגין אותך. ובכל פעם הוספתי הטאים

עַל חַטָּאִים וְעוֹנוֹת עַל עוֹנוֹת וּפְשָׁעִים עַל פְּשָׁעִים רַבִּים וְעֲצוּמִים
מְאֹד מְאֹד, עַד אֲשֶׁר עוֹנוֹתַי עָבְרוּ רֵאשִׁי כְּמִשְׁא כְּבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי,
עַד אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה עָשִׂיתִי כְּמָה וְכְמָה אֲלֵפִים וּרְבֻבוֹת מְהֻצוֹת
בְּרֹזַל וּמַסְכִּים הַמְּבַדִּילִים בִּינִי וּבֵין הַשָּׁמַיִם:

מָרָא דַּעֲלָמָא כְּלָא, אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֵין מִי שְׂיֻכַּל לְהַכְנִים בְּנוֹ
הַשָּׁמַיִת אֱלֹהוֹת, כִּי אִם צַדִּיקֵי הַדּוֹר הָאֲמַתִּיִּים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה
מְאֹד מְאֹד, כִּי לְפִי עַצְם יְרִידַתְנוּ וְהַתְּרַחֲקוּתְנוּ מִמֶּךָ מְאֹד, וְכַפִּי
פְּחִיתוֹת נַפְשֵׁנוּ שְׁאֵנוּ יוֹדְעִים בְּעַצְמָנוּ, אָנוּ צָרִיכִים עֲכָשׂוּי מְנַהֵיג
אֲמַתִּי שְׂיִהְיֶה גְדוֹל בְּמַעֲלָה מִפְּלָגַת וְעֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּל
מָה שֶׁהַחוּלָה נֶחְלַשׁ בְּיוֹתֵר, הוּא צָרִיךְ רוּפָא גְדוֹל בְּיוֹתֵר. וַיִּשְׂרָאֵל
בְּמַצְרַיִם שֶׁהָיוּ בְּמִדְרָגָה פְּחוּתָה מְאֹד בְּמַט שְׁעָרֵי טְמֵאָה, לֹא
הָיָה מִי שְׂיֻכַּל לַעְזוֹר לָהֶם כִּי אִם מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם. וְעֲכָשׂוּי
שֶׁנִּפְּלְנוּ בְּגוֹלוֹת גְּדוֹל בְּגוּף וְנַפֶּשׁ יוֹתֵר וַיּוֹתֵר מְגוֹלוֹת מַצְרַיִם,
בְּוֹדָאֵי אֵין מִי שְׂיֻכַּל לַעְזוֹר אוֹתְנוּ כִּי אִם הַצַּדִּיק הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה
מְאֹד שְׂיִהְיֶה בְּבַחֲיַת מֹשֶׁה רַבְּנוּ. וְלֹא דִי שְׂאִין אָנוּ זֹכְרִין לְהַתְּקַרֵּב
לְצַדִּיק אֲמַתִּי בְּזֶה, אִף גַּם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים שֶׁפָּכַת חַמְתָּךְ עָלֵינוּ,
וְלִקְחַת מֵאֲתָנוּ כָּל מְאוּרֵי עֵינֵינוּ, כָּל צַדִּיקֵינוּ הָאֲמַתִּיִּים הַגְּדוֹלִים
בְּמַעֲלָה מִפְּלָגַת וְעֲצוּמָה מְאֹד, וּמָה נַעֲשֶׂה עֲכָשׂוּי בְּעַת הַזֹּאת,
בְּפֶרֶט אִישׁ כְּמוֹנִי, חוּלָה כְּמוֹנִי, מְדַכָּא וּמַעֲנֶה בְּיִסּוּרֵי הַנֶּפֶשׁ
וְהַגּוּף כְּמוֹנִי, נְגוּעַ וּמְכָה וּמְטַרְף וּמְבַלְבֵּל, אִישׁ מְכַאֲבוֹת וַיְדוּעַ
חֲלִי, מְלֹא פְּשָׁעִים רַבִּים וְעֲצוּמִים בְּלִי שְׁעוֹר, מְכַף רֶגֶל וְעַד רֹאשׁ
אֵין בִּי מְתוֹם פָּצַע וְחַבּוּרָה וּמְכָה מְרִיָּה. מָה אוֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר
וּמָה אֶצְטַדֵּק, מִי יַחַמֵּל עָלַי וּמִי יִקּוּם בְּעַדִּי. אָבִי שְׂבִשְׂמִים, אַתָּה

ידעת את כל לבבי, ראה עניי וחלצני, רואה בעלבון עלובים
 ראה בעלבוני, החומל על דל חמל על דלותנו. מציל עני מחוק
 ממנו ועני ואביון מגוזלו. הצל והושיע עני ואביון כמוני, הוציאני
 מבין שני הכפירים, הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי, כי
 אני מודה ומתודה לפניך בכל לב ונפש, שאני בעצמי החיב
 בכל אלה מתחלה ועד סוף. אבל מה אעשה אבי שבשמים,
 כי אני דומה בעיני כאלו הייתי תפוס ברשת, וכאסור בכבלי
 ברזל ודלתות נחשת, ואין לי שום תקוה כי אם לרחמיך וחסדיך
 וחינותיך האמתיים, כמו שהודעת למשה רבנו שאתה חונן
 ומרחם אף-על-פי שאינם כדאים והגונים לרחם עליהם כמו
 שכתוב, ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה
 לפניך ותנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם. ודרשו
 רבותינו זכרונם לברכה אף-על-פי שאינו כדאי לחון, אף-על-פי
 שאינו כדאי לרחם. הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך כי
 יכתירו צדיקים כי תגמל עלי:

עזרני והושיעני ומחל לי על כל עונותי המרבים, ותקנני בעצה
 טובה מלפניך והושיעני מהרה למען שמך, ונכני להתקרב אליך
 באמת מעתה ועד עולם. ועשה מה שתעשה, באפן שאזכה להשיג
 השגת אלהותך, באמת ובאמונה שלמה בקדשה ובטהרה גדולה
 ובענוה אמתיות, כרצונך וכרצון צדיקיך האמתיים. והגן בעדי
 ושמרני והצילני מתאות מוון שלא יעלה על לבי שום המדה
 ותאוה למוון כלל, ואזכה להיות שונא בצע לשנא את המוון
 בתכלית השנאה, ותצילני מטרת הפרנסה ומיגיעת ורדיפת

הָעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא אֲבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי וְלֹא אֶטְרִיד אֶת מַחְשַׁבְתִּי
 בְּשׁוֹם דָּבָר מֵעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה כֻּלָּל, רַק כָּל מַחְשַׁבוֹתַי וְהַכְמָתַי
 וּבִינָתַי וְדַעְתִּי וְלִבִּי וְנַפְשִׁי וְגוֹפִי יִהְיוּ תָמִיד חֲבוּקִים וּדְבוּקִים בְּךָ
 וּתְאֵבִים אֵלֶיךָ וּמִשְׁתַּוְּקִים לְרוּמְמוֹתֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה,
 עַד שְׁאֵזְכָּה לְחַכְמָה שְׁלֵמָה דַּקְדְּשָׁה, לְחַכְמָה תְּתָאֵה וּלְחַכְמָה
 עֲלֵאֵה, עַד שְׁאֵזְכָּה לְהַשִּׁיג תָּמִיד הַשְּׁנֵת אֱלֹהוּתֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְאֱמוּנָה
 שְׁלֵמָה. וְתִזְכְּנִי מִזֶּד לְהַשְׁגוֹת חֲדָשׁוֹת אֱמֶתוֹת בִּידְעֵת רוּמְמוֹתֶיךָ
 וּבְתִשׁוּקַת אֱמוּנָתֶךָ הַקְּדוּשָׁה, וְתַחַנְּנִי מֵאֵתֶיךָ דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכָּל,
 עַד שְׁאֵזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַכְנִים הַשְּׁנֵת אֱלֹהוּתֶיךָ גַּם בְּשָׂאֵר אֲנָשִׁים
 רַבִּים, בְּקַדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה כְּרַצוֹנֶיךָ הַטּוֹב. וְאֵזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֱלֹהוּתֶיךָ וְרוּמְמוֹתֶיךָ וְאֲדַנּוּתֶיךָ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, וְיִדַּע
 כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּו וּיְבִין כָּל יְצוֹר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ. וְיִתְבַרַךְ
 וְיִשְׁתַּבַּח שְׁמֶיךָ מְלַכְנוּ בְּפִי כָל, וְיִתְגַּלֶּה וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְפָּאֵר וְיִתְנַשֵּׂא
 וְיִתְעַלֶּה מְלַכּוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעַד, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יִהְיֶה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶיךָ וּמְלַכּוֹתוֹ כֻּבָּל מְשֻׁלָּה:

וּבְכֵן תַּחַנְּנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתוֹצִיאֵנוּ מִגְלוֹת הַמֶּר הַזֶּה, מִגְלוֹת
 הַגּוֹף וְהַנֶּפֶשׁ וְהַמָּמוֹן וְהַמְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר בָּלֵם הֵם מְשַׁקְעִים בְּגִלוֹת גְּדוֹל
 וְמֵר מְאֹד מְאֹד. וְתַעֲלֶה אֶת הַשְּׁכִינָה וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִגְלוֹתֵם מִבֵּין
 הָאֲרָבַע מְלַכּוֹת, אֲשֶׁר זֶה כְּמָה וְכְמָה שְׁנַיִם אֲשֶׁר מְלַכּוֹת דַּקְדְּשָׁה
 הַמּוֹשְׁלֵת בְּכָל כְּלָלִיּוֹת הָאֲרָבַע עוֹלְמוֹת, יִרְדֶּה מִכְּסָאָה בְּעֹנּוֹתֵינוּ
 הַרְבִּים, וְנִתְנָה בְיָדָהּ מְשֻׁלָּה לְהָאֲרָבַע מְלַכּוֹת. וְעַל־יְדֵי־זֶה גְּלִינוּ
 מֵאֲרָצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדָמְתֵינוּ בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וּמְגוֹלָה
 אֶל גּוֹלָה הִלְכְנוּ וּמְכִלִי אֶל כְּלֵי הוֹרְקָנוּ, עַד אֲשֶׁר תִּשׁ כַּחֲנוּ וּמְטָה

יְדִינּוּ מְאֹד. וְעַל-יְדֵי-זֶה מִתְגַּבֵּר הַגְּלוּת הַפְּרָטִי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא גְלוּת הַנַּפְשׁ, עַל-יְדֵי תַאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ, שֶׁכָּל זֶה נִמְשָׁךְ רַק מִן הָעֵבוֹם שֶׁאֲנִי בִינֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹזִים וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂהָם. אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לָךְ אֵל תִּהְרַשׁ וְאֵל תִּשְׁקַט אֵל. וְשִׁמְעֵ קוֹל צַעֲקַתְךָ וְזַעֲקַתְךָ, שְׂאֵתָה בְּעֲצֻמְךָ כְּבִיכּוֹל צוֹעֵק וְשׂוֹאֵג זַעֲקָה גְדוֹלָה וּמְרָה עַל גְּלוּת הַשְּׂכִינָה וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, יְהוָה מְמָרוֹם יִשְׂאֵג וּמִמְעוֹן קָדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ שֶׁאֵג יִשְׂאֵג עַל נַהוּ. וְשִׁמְעֵ קוֹל צַעֲקַת וְזַעֲקַת הַשְּׂכִינָה וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הִיא זַעֲקַת בְּקוֹל מֵר עַל צְרוֹת נַפְשָׁנוּ, אֲשֶׁר הָעֵבוֹם מִתְגַּבְּרִים עָלֵינוּ בְּכָל יוֹם, וְלֹא דִי שֶׁהֵם מוֹשְׁלִים עָלֵינוּ בְּגוֹף וּמְמוֹן, אִף גַּם הֵם רוֹצִים חֵם וְשָׁלוֹם, לְהַתְגַּבֵּר בְּחֻכְמָתָם הַחֲצוֹנִית הַמְטַעֵת וְהַסְכְּלָה, אֲשֶׁר בְּאֵמַת כָּל חֻכְמָתָם הוּא כְּסִילוּת וְאוֹלֵת גְּמוּר, וּכְבָר נִתְפָּסוּ הַרְבֵּה מֵאֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִשְׁתָּם וּבְמַצוֹדָתָם הָרָעָה, וְעוֹד הֵם צוֹדִים לְקַחַת וּלְטַרֵף חֵם וְשָׁלוֹם עוֹד נְפִשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּרִשְׁתַּ חֻכְמָתָם הַמְטַעֵת שֶׁל פִּילוֹסוֹפִיָּא וְאַפִּיקוֹרְסוֹת וּכְפִירוֹת אֲשֶׁר נִתְפַשְׁטָה מְאֹד בְּעוֹנוֹתֵינוּ, חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ וְהוֹצִיא אֶת בְּלָעַם מִפִּיהֶם. הַשֵּׁג תִּשְׁיֵג וְהַצֵּל תִּצִּיל אוֹתָנוּ וְאֵת אֲחֵינוּ וְאֵת זֵרַעֵנוּ וְאֵת כָּל זֵרַע עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִרִשְׁתַּ וּמַצוֹדָה רָעָה הַפְּרוֹסָה עֲבָשׂיו עַל כָּל הַחַיִּים, אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה כּוֹזֵאת מִיְמֵי קֶדֶם. וְכֵּן לְאִמּוּנָה שְׁלָמָה, לְהַמְלִיךְ אוֹתְךָ עָלֵינוּ וְעַל נַפְשָׁנוּ וְעַל כָּל רִמַח אֵיבְרֵינוּ וְשִׁס"ה גִּידֵנוּ בְּכָל עַת וְעַת. יַעֲזֹרְנוּ רַחֲמֵי לְבָבְךָ עָלֵינוּ וְעַל בְּנֵינוּ, כִּי מִי יוּכַל לְסַבֵּל אֶת קוֹל צַעֲקַת וְזַעֲקַת קוֹדֶשׁא בְּרִידָה הוּא וְשִׂכְנִיתֶיהָ, מִי יוּכַל לְאֵטֵם אֲזֵנוֹ וּלְכַבּוֹ מִקוֹל צַעֲקַתָּם וְשׁוֹעֲתָם הַמְרָה, וְתֵן בְּלִבְנוּ

לְצַעַק תְּמִיד אֵלֶיךָ עַד שֶׁתִּרְחַמְנֵנוּ, נְשׂוּעַ וְתֹאמַר הַגִּבּוֹר. הַמְזַכִּירִים
 אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי דָמֵי לָכֶם. וְאֵל תִּתְּנֵנוּ דָמֵי לוֹ עַד יְכוּנֵן וְעַד יֵשִׁים אֶת
 יְרוּשָׁלַיִם תְּהִלָּה בְּאָרְצָא:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמַמְשֻׁלְתְּךָ בְּכָל
 דּוֹר וָדוֹר. חוּם וְחַמֵּל וְרַחֵם עַל מַלְכוּתְךָ הַמְתַּפְשֶׁטֶת בְּכָל הָאָרֶבֶעַ
 עוֹלָמוֹת, וּפְדֵה וְהוֹצֵא וְהַעֲלֵה אֶת שְׂכִינְתְּךָ מִבֵּין הַגּוֹיִם,
 וְתַעֲלֵה אֶת הַמַּלְכוּת דְּקִדְשָׁהּ וּבְנֵסֶת יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּת הָאָרֶבֶעַ
 מַלְכוּתוֹת, וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִהֵרָה תַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתִמְגַּר וְתַכְלֵם
 וְתַכְנִיעֵם וְתִשְׁפִּילֵם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתַבְטֵל כָּל
 הַדְּעוֹת הַזְּרוּת שֶׁל חֻמּוֹת הַחֵיצוֹנִיּוֹת וּפִילוֹסוֹפִיָּא וְאַפִּיקוֹרְסוֹת מִן
 הָעוֹלָם, וְתִמְסַךְ בְּקַרְבֶּם רוּחַ עוֹשִׁים, וְתַעֲרַבֵב אֶת דַּעְתָּם וְתַסְתֵּם
 אֶת פִּיהֶם, וְתַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתַבְטֵל דַּעְתָּם וּמַחְשַׁבְתָּם הָרָעָה מִן
 הָעוֹלָם:

וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, שְׁנִיזְכָּה לְהַגִּיעַ לְמַדַּת הַחֶסֶד בְּאַמְתָּ, בְּתַכְלִית
 הַשְּׁלֵמוֹת, בְּמוֹ אֲבָרָהֶם אֲבִינוּ, עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שְׁאַחֲזוּ בְּמַדַּת הַחֶסֶד
 בְּשְׁלֵמוֹת, וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד וְאַמְתָּ עִם כָּל בְּנֵי אָדָם. וְתִזְכְּנוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁלַח לָנוּ צְדִיקִים אֲמִתִּים מוֹכִיחֵי אֲמִתָּ
 שְׂיַעֲסְקוּ תְּמִיד לְהוֹכִיחַ אוֹתָנוּ בְּתוֹכְחָה מְגֻלָּה מֵאַהֲבָה מְסֻתֶרֶת.
 וְתִתֵּן בְּלִבֵּנוּ שְׁנִטָּה אֲזִינֵנוּ וּלְבַנּוּ לְקַבֵּל תוֹכְחָתֶם הַטּוֹבָה. אַף־עַל־
 פִּי שֶׁתְּהִיָּה לְפַעֲמִים בְּדַרְךָ בְּזִיווֹן, אַף־עַל־פִּי־כֵן נִזְכָּה לְקַבֵּל דְּבָרֵי
 תוֹכְחָתֶם בְּאַהֲבָה וּבְחֶבְדָּה וּבְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה, וְנִהְיֶה בְּכָלֵל אוֹהֲבֵי
 תוֹכְחוֹת. וְנִזְכָּה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמְתָּ, וְיִתְגַּלֵּה
 חֶסֶד גְּדוֹל עַל־יְדֵי תוֹכְחָתֶם הַטּוֹבָה, בְּמוֹ שְׂכָתוֹב, פִּיָּה פִּתְחָה

בְּחִכְמָה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה. וְנִזְכָּה עַל-יְדֵי-זֶה לְמִדַּת הַחֶסֶד
 בְּשִׁלְמוֹת בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, וְנִהְיֶה נִכְלָלִים תָּמִיד בְּמִדְתּוֹ שֶׁל
 אֲבִרְהָם אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם שֶׁהִיא מִדְתּוֹ חֶסֶד. וְעַל-יְדֵי הַחֶסֶד הַזֶּה
 נִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְחַתֵּךְ וּלְהַבְדִּיל וּלְהַעֲלוֹת אֶת הַמַּלְכוּת דְּקִדְשָׁה
 מִן הָאָרְבַּע מַלְכוּתוֹת דְּסִטְרָא אֲחֵרָא, וְנִזְכָּה לְהַרְגִּי וּלְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר
 וּלְעַקֵּר וּלְבַטֵּל קַלְפַּת מַלְכוּת עֲמֶלְק הַרְשָׁעָה שֶׁכָּלוּל מִכָּל הָאָרְבַּע
 מַלְכוּתוֹת, וְתַעֲזְרֵנוּ לְמַחֲוֹת שְׂמוֹ וְזָכְרוּ מִן הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב,
 תִּמְחָה אֶת זָכְרֵ עֲמֶלְק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשָּׁכַח. וַיִּקְיָם מִקְרָא
 שִׁכְתוֹב, הָאוֹיֵב תִּמּוֹ חַרְבוֹת לְנִצָּחַ וְעָרִים נְתִשֶׁת אָבֵד זָכְרָם הֵמָּה.
 וַיְהִי הָעוֹלָם יָשֵׁב כּוֹנֵן לְמִשְׁפַּט בְּסֵאוֹ. וְתַעֲקֵר וּתְשַׁבֵּר וּתְבַטֵּל
 כָּל הַחֲכָמוֹת חֵיצוֹנִיּוֹת וְכָל הָאֶפִיקוֹרְסוֹת וְהַכְּפִירוֹת מִן הָעוֹלָם,
 וַיִּתְגַּלֶּה אֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עוֹל
 מַלְכוּתֶיךָ וְתַמְלִיךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת אֶת
 הַמַּלְכוּת דְּקִדְשָׁה אֶל אֹר הַפְּנִיִּים הַמְּאִיר בְּשִׁלְשׁ רְגָלִים: (לְמַקְשָׁה
 לִילֵד יֵאמֵר בְּאֵן וְתַמְלֵא רַחֲמִים וְכוּ'. עֵינֵי לְקַמּוֹ).

לְכַלְלִיּוֹת יוֹם-טוֹב

וְתַרְחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וְתוֹשִׁיעֵנו
 שְׁנִזְכָּה לְקַבֵּל אֶת כָּל הַשְּׁלִשָׁה רְגָלִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם פֶּסַח
 שְׁבֻעוֹת סְכוּת בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָה וּבְחִדְוָה רַבָּה וְעֲצוּמָה מְאֹד.
 וְנִזְכָּה לְכַבֵּד אֶת כָּל הַרְגָלִים וְהַיָּמִים טוֹבִים בְּכָל מִינֵי כְבוֹד וְעֹז
 וּפְאָר, בְּמֵאֵל וּמִשְׁתָּה וּבְסוּת נִקְיָה, וּבִשְׁבִיתָה מִן הַמְּלֶאכֶה,
 וּבִלְב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְּדוּלָה, וּבַתְּפִלָּה בְּכוֹנֶה עֲצוּמָה וְהַתְּעוֹרְרוֹת
 נִפְלָא, בְּרֵאוּי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי לְהַתְּפַלֵּל וּלְהַתְּנַהֵג בְּיוֹם טוֹב קִדְשׁ.

ותזכנו ותעזרנו לעשות מצות הרבה בכל השנה, בקדשה גדולה
 ובשמחה רבה. ונזכה שיתקבץ שמחת כל המצות של כל השנה,
 לתוך הלב הקדוש שהם השלש רגלים, ועל ידי זה נזכה לשמחת
 יום טוב באמת כרצונך הטוב כמו שכתוב, ושמחת בחנך.
 ונזכה לשמח מאד מאד בחדוה רבה ועצומה בכל השלש רגלים
 נגילה ונשמחה בך, אשר בחרת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל
 הלשונות, עד שנזכה לעלות לראות ולראות באור פני יהוה.
 ותעזרנו לקיים כל המצות הנוהגות בכל רגל אשר על ידם מעלין
 את השכינה שהיא בחינת ד' לאור הפנים, שהם. בפסח ארבע
 כוסות, בשבועות קבלת התורה שהוא סדר המשנה שהוא ארבע
 פעמים ביד כל אחד, בסוכות ארבע מינים שבלולב. אנא יהוה,
 רחם עלינו וזכנו לקיים באמת ובשלמות כל המצות הנוראות
 האלה במועדם ובזמנם בכל רגל ורגל, עם כלל שאר המצות
 הקדושות והנוראות שבכל רגל ורגל. ונזכה לקיים בתכלית
 השלמות, בשמחה ובחדוה רבה ועצומה וביראה ובאהבה, באפן
 שנזכה להעלות את המלכות דקדשה אל אור הפנים המאיר
 בשלש רגלים. ותזכנו לשוב בתשובה שלמה לפניך מתוך שמחה
 בכל הימים טובים. ותחנני ברחמיך הרבים לעשות תשובה
 שלמה אפלו על העונות שאינם ידועים לי:

רבנו של עולם, אתה ידעת כמה אני רחוק מקדשת ושמחת
 יום טוב הקדוש. חוס וחמל עלי ברחמיך הרבים, וזכני בחסדיך
 העצומים, שאזכה לקבל הימים טובים בקדשה גדולה ובשמחה
 רבה, עד שאזכה על ידי קדשת ושמחת יום טוב, להעלות את

לְקוּמֵי ל תַּפְלוֹת

המלכות דקדושה מבין הארבע מלכויות ולהעלותה לאור פני יהוה. ויקום מקרא שכתוב, צֶדֶק לְפָנָיו יִחַלֵּף וַיִּשֶׁם לְדָרֶךְ פְּעָמָיו. ונאמר, אֵךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֶיךָ. ותזכני להמשיך עלי קדושת ושמחת יום טוב תמיד בכל השנה בלה, ואזכה לשמחה דקדושה תמיד, עד שאזכה להשגת אלהותך וידיעת רוממותך ותשוקת אמונתך באמת ובלב שלם, בשמחה ובטוב לבב, בקדושה ובטהרה גדולה:

וְרַחֵם עלי והושיעני וזכני לעזות דקדושה, כדי שאזכה לקבל ולהמשיך עלי ידי זה הרושי תורה אמתיים, כי אתה גלית לנו על-ידי חכמך הקדושים, אשר אי אפשר לזכות לתורה הקדושה כי אם על-ידי עזות דקדושה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, הווי עז כנמר. וגם אתה הודעת לנו גדל עצם הפנים של עזות דספרא אחרא, כי העזי פנים הם המתקעד דורות שאין להם שום חלק בתורת משה על בן באתי לחלות פניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתתנני מאתך דעה בינה והשכל, ותורני ותלמדני תמיד בכל עת, שאזכה לידע תמיד איך להתנהג עם העזות, באפן שאנצל תמיד ברחמך מכל מיני עזות דספרא אחרא. ותצילני מעזי פנים ומעזות פנים, ותשמרני ותצילני ברחמך האמתיים, מכל התורות והחדושים של הספרא אחרא והקלפה הנקראים פסילים, הנמשכין מעזות דקלפה. ותחזקני ותאמצני בעבודתך ותמשיך עלי בתי ובנורה דקדושה להתקרב לעבודתך ולתורתך וליראתך באמת. ואזכה תמיד לחדש החדושים אמתיים

בַּהַתְּוֶרָה הַקְּדוּשָׁה, חֲדוּשִׁים הַנִּכְלָלִים וְנִכְנָסִים בְּאֵמַת בְּתוֹרַת
מֹשֶׁה, חֲדוּשִׁים שִׁיחִיו לָךְ לְנַחַת וּלְרִצּוֹן לִפְנֵי כְּסֵא כְּבוֹדְךָ:

וְתִשְׁפִיעַ עָלַי עֲזוֹת דַּקְרָשָׁה נְגִדָּךְ, שְׂאֵזְבָה לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְאַמֵּץ
מְאֹד בְּתַפְלָה בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת. וְאַחֲזֵק וְאַאֲמִץ לְבָבִי לְקוֹת
אֱלֹהֶיךָ וּלְצַפּוֹת לְרַחֲמֶיךָ. וְאַעֲזֵי פָנַי נְגִדָּךְ לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן
לִפְנֵיךָ תָּמִיד, עַל כָּל מַה שֶׁחָסַר לִי בְּעִבּוּדַת יְהוָה, וְלֹא אֲבוּשׁ וְלֹא
אֶכְלֵם נְגִדָּךְ לְעוֹלָם, לְבַקֵּשׁ מִלִּפְנֵיךָ גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת, שֶׁתַּעֲשֶׂה
עִמִּי פְּלָאֵי פְּלָאוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, לִפְנֵיךָ נִגְלָה הַכֹּל, וְאַתָּה יוֹדֵעַ עֵצֶם הַבְּלָבוּלִים
הַרְבִּיּוֹת וְעַרְבוּב הַדַּעַת הַמְרַבֶּה וְהַעֲצוּם מְאֹד מְאֹד, שֶׁבָּא עָלַי בְּיוֹתֵר
בְּשַׁעַת שְׂאֵנִי עוֹמֵד לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן לִפְנֵיךָ, עַד שֶׁאֵינִי יָכוֹל
לְדַבֵּר אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד בְּתַפְלָה בְּרָאוּי, וְכָל הַבְּלָבוּלִים וְהַעֲרְבוּב
הַדַּעַת שִׁישׁ לִי בְּאִיזָה פֶּעַם בְּכָל הַיּוֹם כְּלוּ, כְּלָם בָּאִים אֵלַי בְּשַׁעַת
הַתַּפְלָה דִּיקָא וְרוּצִים לְבַטֵּל תַּפְלָתִי, וּמַחֲמַת זֶה תַּפְלָתִי מְעַרְבֶּכֶת
מְאֹד בְּכַמָּה מֵינֵי פִּסְלֵת וְעַרְבוּב הַדַּעַת וּמַחְשָׁבוֹת זְרוֹת וּפְגִיזוֹת
וּבְלָבוּלִים רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּלִי שִׁיעוּר, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת, כִּי
מַעֲצָם הַבְּלָבוּל הַדַּעַת שֶׁבָּא עָלַי, אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוּם דָּרֵךְ אֵיךְ לַעֲמֹד
נֶגֶד הַבְּלָבוּלִים הַרְבִּיּוֹת הָאֵלֶּה, וְאֵין לִי עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עַל
אָבִי שֶׁבְּשָׂמוֹם. חוּם וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי וּמְלַטְנִי, וְהַצֵּל אֶת תַּפְלָתִי
מִכָּל מֵינֵי עַרְבוּב הַדַּעַת, וּמִכָּל מֵינֵי מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת וְהַרְהוּרִים
וּבְלָבוּלִים שֶׁבְּעוֹלָם. וְעֲזֹרְנִי וְזַכְּנִי שֶׁאֶקְשֶׁר אֶת מַחְשַׁבְתִּי בְּדְבוּרֵי
הַתַּפְלָה בְּקִשְׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק, עַד שֶׁאֲזַבֶּה לְהִתְפַּלֵּל בְּכֹנֶנֶת הַלֵּב,
וְתִהְיֶה תַּפְלָתִי וְתַחֲנִנְתִּי וּבְקִשְׁתִּי זָכָה וְנִכְוֶנָה בְּרָה וְנִקְיָה מִכָּל סִיג

לְקוּמִי ל

תְּפִלוֹת

וּפְסֻלַת. חוּם וְחֶמֶל עָלַי וַעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנִּי, כִּי אֵין לִי שׁוּם תְּקוּהָ כִּי אִם עַל תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְאֵה נָא בְּעֵינַי וְרִיבָה רִיבֵנוּ, וְהַצַּל עֲשׂוּקִים מִיַּד עוֹשְׂקֵיהֶם בָּח, וְאַל תִּנְיַח לְגֹזֵל דָּל כִּי דָל הוּא, וְתַקֵּים מְקַרְא שְׁכֵתוֹב, מְשׁוֹד עֲנִיִּים מְאַנְקַת אֲבִיוִּנִים עֲתָה אָקוּם יֹאמֵר יְהוָה אֲשִׁית בְּיַשֵּׁעַ יְפִית לוֹ. עֲזֵרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְחַלְצֵנִי וּמְלַטְנִי מִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים, וּמִכָּל מִינֵי בִלְבוּלִים וְעֶרְבּוֹב הַדַּעַת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְזַכְּנִי שֶׁתְּהִיָּה מַחֲשַׁבְתִּי זָכָה וְנִקְיָה, קְדוּשָׁה וּמְהֻרָּה תְּמִיד, וּבְכַרְט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה אֲזַכֶּה לְטָהָר וּלְקֹדֶשׁ אֶת מַחֲשַׁבְתִּי בְּיוֹתֵר, עַד שֶׁלֹּא יַעֲלֶה וְלֹא יִנְיַע וְלֹא יָבוֹא לְלִבִּי שׁוּם בִּלְבוּל הַדַּעַת וְלֹא שׁוּם מַחֲשָׁבָה זָרָה וְלֹא שׁוּם מַחֲשָׁבָה שְׂאִינָה מֵעֵינֵי הַתְּפִלָּה, אֲפֹלוּ הִיא מַחֲשָׁבָה קְדוּשָׁה, לֹא תָבוֹא וְלֹא תַעֲלֶה עַל לִבִּי בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, רַק אֲזַכֶּה לַעֲמֹד בְּכָל הַתְּפִלָּה בְּאִמָּה וּבְיִרְאָה גְדוּלָּה, וְלֹא אֲשַׁמֵּעַ אִזְ שׁוּם אָדָם וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבַּעוֹלָם כִּי אִם אוֹתָךְ לְבַד, וְאֲזַכֶּה לְהַתְּפַלֵּל בְּכוֹנֶה גְדוּלָּה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת. וְאֲזַכֶּה לְקַשֵּׁר תְּפִלָּתִי לְכָל הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ וּלְכָל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עָפָר, וְהֵם יִקְבְּלוּ אֶת תְּפִלָּתִי וַיְבָרְרוּ וַיִּזְכְּבוּ אוֹתָהּ, וַיַּצִּילוּ אוֹתָהּ מִכָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב וּמִסְטִין בְּדַרְךָ, וַיַּעֲלוּ אוֹתָהּ לְרִיחַ גִּיחוּחַ לְפָנַי כַּסֵּא כְבוֹדְךָ, בְּתוֹךְ כָּלִלְיוֹת תְּפִלוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲלֶה וְתִנְשָׂא לְהִיּוֹת בְּתֵר לְרֹאשְׁךָ:

חוּם וְחֶמֶן, וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְזַכְּנִי לַעֲזוֹת דְּקִדְשָׁה, שְׂאֲזַכֶּה תְּמִיד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה לְהַתְּנַבֵּר לְסֵלֶךְ הַבוּשָׁה שֶׁלֹּא אָבוּשׁ מִלְּפָנֶיךָ, וְאֵעִז פָּנַי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ כֹּל מִינֵי בִקְשׁוֹת גְּדוּלוֹת שֶׁבַּעוֹלָם הַנוֹגְעִים

לעבודתך באמת, שתקרבי אליך בכל מיני התקרבות, ותעשה עמי פלאי פלאות להעלות אותי משפל המדרגה התחתונה לרום המעלות הקדושות, ואזכה לבוא ולהגיע מהרה לכל המדרגות העליונות של הקדשה, עד שאזכה להשיג אלהותך בתכלית מדרגה העליונה, במדרגת נביאים אמתים וצדיקים גדולים ונוראים, במדרגת בני עליה. ואזכה לאחוז בדרכי אבותינו אשר בטחו בך ולא בושו לשאל כל הגדולות מלפניך, כמו שכתוב, בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו. אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו. כי אתה יודע שלפי עצם גדלתך ורוממותך, ולפי עצם שפלותינו ופחיתותנו, לא היה אפשר לנו להתחיל לעמד לפניך ולבקש מלפניך על שום דבר קטן שבעולם. כי מי אנכי שאזכה להתפלל לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, כי אתה יהוה גדלת מאד ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה, ואיך נעזי פנינו ונקשה ערפנו לשאל ממה גדולות באלה, ובפרט איש כמוני, פגום ונבזה וחדל אישים כמוני. אך ברחמיך הרבים למדתנו על ידי צדיקיך האמתיים, והודעת לנו דרכיך הטובים, אשר אתה חפץ חסד ומרבה להיטיב. ואתה משפיע עלינו עזות דקדשה מאתך, ואתה רוצה שנעזי פנינו נגדך לבקש ממה גדולות ונוראות, ונשנעתיר ונפציר אותך הרבה מאד ימים ושנים, עד שנזכה לנצח אותך בכיכול, לפעל בקשתנו ברחמים אצלך כמו שכתוב, אנכי יהוה אלהיך הפעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו. על כן מצא עבדך את לבו להתחנן מלפניך על כל אלה, שתשפיע עלי עזות דקדשה מאתך, ויגים מקרא שכתוב, תנו עז לאלהים על

יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ וְעִזּוֹ בַשְּׁחָקִים, נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשְׁךָ אֵל יִשְׂרָאֵל
 הוּא נוֹתֵן עֵז וְתַעֲצֻמוֹת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים. וְנִזְכָּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ
 תְּמִיד גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת, שְׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי פְּלָאֵי פְּלָאוֹת, וְתוֹצִיאֵנִי
 וְתַעֲלֵנִי מֵעֲתָה חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה מִכָּל הַנְּפִילוֹת וְהִירִידוֹת שֶׁיִּרְדְּתִי
 עַד הַנָּה, וְתִקְרַבְנִי בְּכָל מִינֵי הַתְּקַרְבוֹת, וְתִרְחַם עָלַי בְּכָל מִינֵי
 רַחֲמָנוֹת, וְתִקְרַבְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְצַדִּיק גְּדוֹל אַמְתִּי, לְהִרְבֵּ
 הָאֱמֶת שֶׁבְדוֹר הַזֶּה, לְהִרְבֵּ דַקְדָּשָׁה הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה שֶׁיֵּשׁ לוֹ כַּח
 לְהַכְנִים הַשָּׁנוֹת אֱלֹהוֹת גַּם בְּשִׁפְל וּפְחוֹת כְּמוֹנֵי. וְתַצִּילֵנִי שֶׁלֹּא
 אִטְעָה עֲצָמֵי חֵם וְשָׁלוֹם לְהַחֲלִיף וּלְהִמִּיר טוֹב בְּרָע, וְתִשְׁמְרֵנִי מִן
 הַשְּׂקָרִים וְהַצְּבוּעִים מִמְּנַהֲיָנִים שֶׁל שְׂקָר, וְתִשְׁמְרֵנִי שֶׁלֹּא יַעֲלֶה
 עַל לְבִי הַטְּעוֹת שֶׁל כְּמָה בְּנֵי אָדָם, הָאוֹמְרִים שְׂדֵי לְפָנֵיהֶם אִם
 יִהְיוּ מְקַרְבִּים אֶפְלוּ לְאִישׁ כְּשֶׁר פָּשׁוּט הַקָּטָן בְּמַעֲלָה, כִּי בְּאֱמֶת
 הַפְּחוֹתִים כְּמוֹנֵי צְרִיכִים דּוֹקָא מְנַהֵיג אַמְתִּי הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה
 מִפְּלֶגֶת מָאֵד מָאֵד. רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְשַׁלַּח לָנוּ הַגּוֹאֵל צֶדֶק
 בְּמֵהֵרָה בְּיָמֵינוּ, וְיִקָּם מִקְרָא שְׂכָתוֹב, כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת. וְזַבְנֵי מְהֵרָה לְעֵלוֹת וּלְרָאוֹת וּלְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ
 בְּבֵית בְּחִירְתְּךָ בְּשִׁלֵּשׁ פַּעַמֵי רִגְלֵינוּ:

חום וְחַנּוּנִי, וְהַצִּילֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל מִינֵי הַצְּלוֹת וְיִשׁוּעוֹת, וְהַעֲלֵנִי
 מְהֵרָה מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה מִשְׁעֶבֶד לְגֹאֲלָה מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה. וְתִשְׁמְרֵנִי
 מְהֵרָה מִכָּל מִינֵי טְמָאוֹת, וְתִקְדְּשֵׁנִי בְּכָל מִינֵי קְדָשׁוֹת. וְאִזְכָּה
 לְעֵלוֹת וּלְהַבְלִל מְהֵרָה בְּכָל הַחֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי קְדָשָׁה, בְּאֱמֶת
 וּבְאִמוּנָה שְׁלֵמָה וּבַעֲנוּה אַמְתִּית, עַד שְׁאִזְכָּה לְחִזּוֹת בְּנַעַם יְהוָה
 וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ לְהַשִּׁיג הַשָּׁנוֹת אֱלֹהוֹתְךָ בְּתַבְלִית מְדֻרְגָה הָעֲלִיוֹנָה,

וְלַהֲכַנִּים הַשָּׁנִית אֱלֹהוֹתָךְ בְּלִב כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, בְּקַדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ
 גְּדוּלָּהּ, בְּאַמֶּת וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וּבַעֲנוּה אֱמֶתִיית כִּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב,
 הָאִירָה פְּנִיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בַחֲסֶדְךָ. פְּנִיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ
 וְלַמְדֵּנִי אֶת חֻקֶּיךָ. אֲנִי בְצַדִּיק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ אֲשַׁבְּעָה בְהַקְיִין תְּמוּנַתְךָ.
 וְלֹא נִסּוּג מִמֶּךָ תִּתְחַיֵּנוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא. יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הִשְׁכֵּנוּ
 הָאֵר פְּנִיךָ וּנְוִשְׁעָה. אָמֵן וְאָמֵן:

(למקשה לילד יאמר זה בתוך התפלה, בנרשם לעיל)

וְתַמְלֵא רַחֲמִים עַל כָּל הַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמַּשְׁבֵּר, וְתַצִּילֵם מִכָּל צַעַר
 וְנֹזֵק (וּבִפְרָט לְפָלוּגֵי בַת פְּלוּגִית וְכוּ'). רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים רַבִּים
 תָּמִיד, אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת צַעְרָהּ וּמְכַאֲבָהּ, אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת לִבָּהּ
 וְלִבָּב אָבִיהָ וְאִמָּהּ וְכָל הַמַּצְטַעְרִים בְּצַרְתָּהּ. רְאֵה עֵינַיִם וְעַמְלֵם,
 וְהַבִּיטָה בְּמְכַאֲבֵם, יַעֲזְרוּ רַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים, רַחֲמֶיךָ הַגְּנוּזִים,
 עַל עֵינָהּ זֹאת הַיּוֹשֶׁבֶת עַל הַמַּשְׁבֵּר בְּלִב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּא, וּפְתַח לָהּ
 שַׁעֲרֵי הַרַחֲמִים וְהַחֲסֵד וְהַחֲמִלָּה וְהַחֲנִינָה, פְּתַח לָהּ שַׁעַר הַהוֹלָדָה,
 וּבְרַחֲמֶיךָ הַרַבִּים, תַּחֲתֶיךָ אֶת הַמַּ"ם סְתוּמָה שֶׁהִיא כְּנֶגֶד מַ"ם
 יוֹם שֶׁל יְצִירַת הַוּלָד, שְׁשֵׁם מְלַבֵּשׁ הַוּלָד, וּבַחֲסֶדְךָ הַגְּדוֹל תַּחֲתֶיךָ
 אֶת הַמַּ"ם סְתוּמָה הַזֹּאת, וְתַעֲשֶׂה מִמֶּנָּה שְׁתֵּי דְלָתִים, וְעַל-יְדֵי
 זֶה תַּפְתַּח בְּרַחֲמֶיךָ וּבַחֲסֶדְךָ הָאֱמֶתִיִּים, דְּלָתֵי בְטָנָה שֶׁל הָעֵינָה
 הַזֹּאת הַיּוֹשֶׁבֶת עַל הַמַּשְׁבֵּר, וְתַהֲיֶה בְּעֶזְרָה שְׁתַּלְדֵּם מִיָּד בְּנִקְל
 בְּלֵי קִשּׁוּי הוֹלָדָה עוֹד כְּלָל, וְתֹאמַר לְמַלְאָךְ הַרַף יְדִיד, הָאוֹמֵר
 לְעוֹלָמוֹ דֵּי אָמַר לְצַרְתָּהּ דֵּי רַב חֲסֵד וּמְרַבָּה לְהַטִּיב, חוּס וְחַמֵּל
 וְרַחֵם, בַּחֲסֶדְךָ הַגְּדוֹל עֲשֵׂה עִמָּהּ, פְּתַח לָהּ דְּלָתֵי הַהוֹלָדָה חֵישׁ קַל
 מִתְרָה, בְּלֵי שׁוּם אַחֲזֵר וְעַכּוּב עוֹד כְּלָל, כִּי כָּבֵד סְבָלָה מְרִירוֹת

צער ומכאוב הרבה, עד אשר פֿשֿל בַּח הספֿל. גומל חסדים טובים, עֶשֶׂה עִמָּנו חֶסֶד חַנּוּם, וְאֵל תֵּאָחֵר לְדַתָּה עוֹד כָּלֵל, עוֹר וְהַצֵּל וְהוֹשִׁיעָה בְּחַסְדֶּךָ, שִׁיפְתַּח לָהּ צִירֵי וְדַלְתֵי בְּטָנָה בְּרַחֲמִים גְּדוּלִים תִּכְפֶּה וּמִיד, וְתִלְד מִיד בְּקֵל, בְּלִי שׁוּם צֶעַר וּמְכָאוֹב עוֹד כָּלֵל, כִּי אִם בְּרַחֲמִים וּבְחַמְלָה, בְּחֶסֶד גְּדוּל. וְתוֹצִיא הַנּוֹלָד לְשָׁלוֹם, לְאוֹר הָעוֹלָם, לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וּלְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, אָמֵן:

(וַיִּרְבוּ בְּצַדְקָה מְאֹד, כִּי הֶעֱקַר תְּלוֹי בְּחֶסֶד שֶׁעַל־יְדֵי־וְהָ חוֹתְכִין אֶת הַדְּלָת' מִה'מִם' וְכו', כַּמְבָאָר בַּתּוֹרָה הַנ"ל שֶׁעַל־יְדֵי־וְהָ נִפְתַּח הַרְחֵם שֶׁל הַמַּקְשָׁה לִילָד (כַּמְבָאָר בַּסֵּפֶר, עֵין לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֵק א' בְּסִימָן ל וּבְסִימָן קֵלָה בְּסוּפּוֹ וְהַבֵּן):

== לא ==

לְשַׁבַּת־קוֹדֶשׁ

חֲסִידֵי יְהוָה עוֹלָם אֲשִׁירָה לְדוֹר וָדוֹר אוֹדִיעַ אֲמוֹנַתְךָ בְּפִי. וְהִרִינִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּיַחְוֹדְךָ וְאֲחֻדוּתְךָ וּבְחֻדוֹשׁ הָעוֹלָם, וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, בַּתּוֹרָה שֶׁבְכַתָּב וּבַתּוֹרָה שֶׁבְעַל פִּה, וּבְכָל סִפְרֵי צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, וּבְכָל־לִיּוֹת עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחֵרְתָּ. כִּי אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים, אֲמֵת אַתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים, וּבְרֵאתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם, וְאַדָּם הָרֵאשׁוֹן עָלֶיהָ בְּרֵאתָ, בְּשֵׁשֶׁת יָמִים בְּרֵאשִׁית, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וְנַחְתָּ וְהִרְגַּעְתָּ. וּמֵאַהֲבַתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וּמִחַמְלַתְךָ

הַגְּדוּלָה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, נִתַּת לָנוּ אֶת יוֹם מְנוּחָתְךָ לְנַחֲלָה,
 יוֹם מְנוּחָה וְקִדְשָׁה, יוֹם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ וְנוֹרָא, יוֹם שְׁבִיטָה וּמְנוּחָה
 וּמְרֻגָע לְהַגּוּפוֹת וְהַנְּפָשׁוֹת, בְּנַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵינִיּוֹת, בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּלָם. יוֹם עֲלִיַּת כָּל הָעוֹלָמוֹת לְמַעַלָּה מִמְּדַרְגָּתָן
 עַד תַּכְלִית מְדַרְגָּה הָעֲלִיּוֹנָה, עַד תַּכְלִית הַקִּדְשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה, עַד
 רַעֲוֵא דְרַעֲוִין רַצּוֹן שְׁבַרְצוֹנוֹת, יוֹם שְׂאִין בּוֹ שׁוֹם אַחִיּוֹת דִּין וְשׁוֹם
 אַחִיּוֹת הַסְּטָרָא אַחְרָא וְהַקְּלָפוֹת כָּלֵל, יוֹם שְׂכָלוֹ שְׂכַת וְטוֹב וְרַצּוֹן
 וְאַהֲבָה וְחֶסֶד וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים וּפְשׁוּטִים, יוֹם שְׂכָלוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא,
 אֲשֶׁר מַעֲצֵם קִדְשָׁת עֲצוּמוֹ שֶׁל יוֹם קִדְשׁ, אָנוּ יְכוּלִים לְהִתְדַבֵּק בָּךְ
 וּלְהַכְלִיל בְּאַחֲדוּתְךָ, וּלְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ אֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּתַכְלִית
 הַשְּׁלָמוֹת בְּכָל שֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשָׂה:

וּבְכֵן בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. שְׁתַּחֲוֶנֶי
 בְּחֲסִדֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים וּתְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַעֲזֹרְנֵי בְּכָל עוֹ,
 שְׂאֵזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַבֵּל שְׁבָתוֹת בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָה וּבְשִׂמְחָה
 רַבָּה וְחִדּוּה גְּדוּלָה וְעֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד, כְּרָאוֹי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי
 לְגִיל וְלָשׁוֹשׁ וְלָשִׂמְחָה בְּכָל עוֹ בְּיוֹם הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא הַזֶּה,
 בְּיוֹם שְׁבַת־קִדְשׁ, יוֹם שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה וְחִדּוּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּלָם,
 יוֹם הַלּוּלָא רַבָּא דְּמִלְכָּא וּמְטָרוֹנִיתָא, יוֹם שְׂאִין בּוֹ שׁוֹם עֲצָבוֹת
 וְיַגּוֹן וְאַנְחָה כָּלֵל, יוֹם שְׂאֵפְלוֹ תִּיבִי גִיהֶנֶם נִיחִין בֵּיהּ, יוֹם שְׂכָלוֹ
 אֹר וְטוֹב, יוֹם שְׂמַאִיר בּוֹ נְהִירוֹ עֲלָאָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּלָם, אֹר
 פְּנֵי מִלְךְ חַיִּים, יוֹם שְׂנַמְשֵׁךְ בּוֹ נְשָׁמוֹת יְתֵרוֹת קְדוּשׁוֹת וְנוֹרָאוֹת,
 לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. אֲבִינוּ מְלַכְנוּ אֲדִירְנוּ בּוֹרְאָנוּ

גואלנו יוצרנו קדושנו קדוש יעקב, קדשנו בקדשת שבת קדש תמיד, ועורנו לקבל שבתות כראוי, ונזכה לכבוד ולענג את השבת בכל מיני כבוד וענג, הן במאכל ומשתה, שנוזכה להרבות בשבת קדש מאכלים ומשקות טובים וכל מיני מעדנים וכל מיני תענוגים, ולא יהיה אצלנו שום קפידא על הוצאות שבתות וימים טובים, ונהיה בטוחים בך שתמלא לנו כל מה שנוציא על כבוד שבת ויום טוב קדש. והן במלבושי כבוד, שנוזכה ברחמיך לבגדי שבת הרבה, לבגדים יקרים נקיים וקדושים וטהורים, ותזכנו לדירה נאה לכבוד שבת קדש, ולהרבות בנרות בליל שבת קדש:

ותזכני ותשמרני ברחמיך הרבים, מכל הל"ט (השלושים ותשע) אבות מלאכות ומתולדותיהן, ותגן בעדנו ותצילנו שלא נכשל בשום מלאכה דאורייתא ובשום שבות דרבנן ביום שבת קדש. ותעורנו לקדש את פינו ודבורנו ביום השבת, שלא יהא דבורנו של שבת בדבורנו של חול. רבנו של עולם, רחם עלינו וקדשנו בכל מיני קדשות של שבת קדש, בשמחה וחדוה גדולה ועצומה מאד, וביראה ואהבה, עד שנוזכה להכליל בתוך קדשת שבת קדש, ולהמשיך קדשת שבת על ששת ימי החול, ונזכה לזכר את השבת תמיד, כמו שכתוב, זכור את יום השבת לקדשו:

ותזכנו ברחמיך הרבים, לאמונה שלמה באמת תמיד, שנוזכה להתאמן בך יהוה אלהינו, ובתורתך הקדושה שבכתב ובעל פה, אשר נתת לנו על ידי משה נביאך נאמן ביתך, ובכל צדיקיך האמתיים שהיו בכל דור ודור, ובכל צדיקיך האמתיים וכשרים אמתיים שבדור הזה, ובכלליות עמך ישראל הקדוש אשר אתה

מתפאר בהם בכל דור ודור. בכלם אָזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַאֲמִין
בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה הַזִּקָּה וְנִכּוֹנָה, וְאֶעֱמַד קַיִם בְּאִמוּנַתְךָ הַקְּרוּשָׁה,
וְאֵהִיָּה הַזֶּקֶק בְּאִמוּנַתְךָ כְּרֵאֵי מוֹצֵק, בַּל אֲמוֹט לְעוֹלָם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵתְּהָ יַדְעֵתָ אֵת לִבִּי הַמֵּר וְהַנְּמָהֵר, אֵתְּהָ יַדְעֵתָ
אֵת צְרוּת נַפְשֵׁנוּ הַמְּרִיבִים מְאֹד מְאֹד שְׂאֵי אֶפְשֵׁר לְסוּבְלָם, אֵתְּהָ
יַדְעֵתָ אֵת מְרִירוֹת אֲנָחוּתֵינוּ וְצְרוּתֵינוּ הַמְּרִיבוֹת מְאֹד, וְדַחֲקֵנוּ
וְעַנְיֵנוּ וְעַמְלָנוּ וְלַחְצָנוּ. אֵהֵא יְהוָה, אֵהֵא עַל נַפְשָׁנוּ, אוֹי לְרוּחָנוּ
וְנַשְׁמוֹתֵינוּ, אוֹי וְמֵר לְגוֹפָנוּ, הֲרֵי אָנוּ עוֹשֵׂקִים וְנֶאֱנָחִים לְפָנֶיךָ
מֵעַמְקֵי הַגְּלוּת, מֵעַמְקֵי עַמְקִים, כְּאִישׁ אֲשֶׁר עָבְרוּ בּוֹ כָּל מִינֵי
הַצִּים וְרַמָּחִים וְחֲרִיבוֹת, וְכֻלָּם תְּחוּבִים עֲדִין בְּגוֹפוֹ, וְכֻלָּם אֶבֶר
וְאֶבֶר תְּחוּבִים כְּמָה אֲלָפִים וְרַבָּבוֹת הַצִּים וְרַמָּחִים וְקִשְׁתוֹת,
מְשׁוּחִים בְּכָל מִינֵי סָמִים מְרִים וְאֶרְסִים קָשִׁים, וְכְמָה חֵיוֹת רַעוֹת
וְנִחְשִׁים וְעַקְרָבִים סוּבְבִים אוֹתוֹ מְכָל צֵד, וְהוּא מְסַנֵּר בְּמַסְנֵר עַל
מְסַנֵּר, וְאֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַבָּבוֹת שׁוֹמְרִים וְאוֹרְבִים עוֹמְדִים עָלָיו
וְשׁוֹמְרִים אֵת עַקְבוֹ, וְאֵינָם מַנִּיחִים אוֹתוֹ לְהִרִים רֵאשׁוֹ אֶפְלוֹ
כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה, אֶפְלוֹ רֵנַע קָלָה, וְסוֹתֵמִין אֵת פִּיו וּמַעַרְבְּבִין אֵת
דַּעְתוֹ וּמַעַקְמִין אֵת לִבָּבוֹ בְּכָל עֵת וּבְכָל רֵנַע לְבַל יִצְעַק אֵלֶיךָ,
וּלְבַל יִסְתַּבֵּל לְרַחֲמֶיךָ וּלְבַל יִצְפָּה לִישׁוּעָתְךָ. וְאֲנִי עֲנִי וְכוֹאֵב
גְּרוּעַ הַרְבֵּה מְכָל זֶה שֶׁהוֹצַרְתִּי לְפָנֶיךָ, וְצְרוּתִי וְכֹאֲבִי נַפְשִׁי
וְנִגְעֵי לִבִּי מְרִבִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה מְאֹד מְכָל זֶה, כִּי אֵין שׁוּם לְשׁוֹן
בְּעוֹלָם שְׂאוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי עַל יָדוֹ. מֵר לִי מְאֹד, רְבוּנוּ דַעֲלָמָא
כְּלָא, מֵר לִי מְאֹד, אָבִי שְׁבִשְׁמַיִם, מֵר לִי מְאֹד מְכָל מִינֵי מְרִירוֹת
שְׁבַעְעוֹלָם, נַפְשִׁי מְרָה לִי, הוֹמָה עָלַי לְבִי מְעִי מְעִי אוֹחִילָה, יְהוָה

מה רבו צרי רבים קמים עלי. ואף-על-פי שאני יודע קצת מכל זה, איך התרחקותי ונפילתי עמוקה מעמקי תהום יותר ויותר, מה שאני יכול לדעת כלל. אף-על-פי-כן, בכל עת שאני רוצה לדבר מצרותי המרבות, באים עלי פניות ונסות הרוח ובלבולים, עד שאני יכול לדבר אפלו דבור אחד בלי פניות ושקרים הרבה, ועתה מאין יבוא עזרי מאין אבקש מנוח לי אשר ייטב לי לעד מאין אבקש העלה ומנוס, הביטה בעניי כי רבו מכאובי וצרות לבבי. ראה עניי וחלצני, ובחסדך לבד תחניני. עד אנה יהיה תשכחני נצח עד אנה תסתיר את פניך ממני, עד אנה אשית עצות בנפשי וגון בלבבי יומם עד אנה ירום אויבי עלי:

והנה בעניי המר ודחקי ולחצי וערבוני ובלבולי, אשר נתרחקתי בעונותי הרבים כמו שנרחקתי, ואפלו בשאני זוכה לפעמים לעשות איזה דבר שבקדשה, הוא מלא פצעים, עצבות ובלבולים ופניות ושגעון וטרור הדעת הרבה מאד. ובעצם גלותי המר אין לי שום חיות ונחמה ותקוה כי אם על אמונתך הקדושה והטהורה והתמימה, זאת נחמתי בעניי מה שזכיתי על-כל-פנים להיות מזרע ישראל עבדיך, מאמינים בני מאמינים. על פן באתי לשטח כפי לרחמיך וחסדיך האמתיים, אל תעזבני ואל תששני. גמל על עבדיך ואחיה גמל עלי בחסדיך האמתיים, וחנני באמונתך הקדושה תמיד, שאזכה להיות קים והזק באמונתך הקדושה תמיד, בלי שום בלבול ונטיה כלל, כי אין לנו שום חיות ותקוה כי אם על אמונתך הקדושה כמו שכתוב וצדיק באמונתו יחיה:

רבנו של עולם, אתה ידעת את עצם רבוי הכפירות

והאפיקורסות שמתגבר עכשיו בעת הזאת בדורות הללו
 בעוקבא דמשיחא, אשר כמוהו לא נהיתה מימות עולם, ואין מי
 שיצמד בעדנו, ואתה הבטחת אותנו אבדה עצה מבנים נסרחה
 חכמתם, שכשאין בישראל מי שיצמד וישיב לאפיקורסים,
 אזי נסרחה חכמתם של המינים והאפיקורסים גם כן. ועכשיו
 בעונותינו הרבים הבית אותנו מכה אשר לא כתובה בתורה,
 והפלאת את מכותינו מכל הצדדים. כי הצדיקי אמת שהיו
 יכולים להמשיך לנו אמונה שלמה דקדשה נסתלקו בעונותינו,
 וכת האפיקורסים והפילוסופים מתגברים עכשיו ביותר, עד
 שהם זורקים הציהם הרעות, ופורשים רשתות ומכמורות גם על
 הכשרים והתמימים, הקרואים והולכים לתמם. כי הם מטעים
 אותם ומראין עצמן לפניהם ככשרים, וכאלו רוצים בטובת
 ותקנת ישראל, עד שנאחזין גם כמה נשמות כשרות ברשתות
 שלחם, ומכניסים כפירות ופילוסופיא ואפיקורסות בלב ישראל
 עמך הקדוש, ומתגברים להרגיל את ישראל בדרךי העבוס
 להתלבש במלבושיהם וללכת בדרךיהם וללמד ספריהם
 ולשונותיהם. אזי לנו כי שדדנו, כי צרה בזאת לא היתה עדין
 לישראל מימות עולם, ועל מי לנו להשען, אל מי ננוס לעזרה,
 ואיה המקום להתחבא מפניהם ולהציל את בנינו וזרענו וכל זרע
 עמך בית ישראל מרשתותיהם ומחציהם. מי יגור לנו איש אוכלה,
 מי יגור לנו מוקדי עולם, מי יחוס עלינו, מי ירחם עלינו, מאין
 יבוא עזרנו:

רבונו של עולם, אתה לבד ידעת עצם הצרה הזאת, עזרנו כי

עליך נשעננו, כי אין כהנו אלא בפה. חוס ורחם עלינו ועזרנו להיות חזק וקנזם באמונתך הקדושה תמיד כרצונך הטוב. ולא יעלה על לבי שום סברה מספרותיהם ושום קשיא מקשיותיהם ושום דרך מדרכיהם, רק אזכה אני וזרעי וכל חברתנו וכל עמך בית ישראל, לילך תמיד בדרךי אבותינו הקדושים, אברהם יצחק ויעקב, משה ואהרן, יוסף ודוד, ובדרכי כל הנביאים האמתיים ראשונים ואחרונים ותנאים ואמוראים, ובדרכי כל הצדיקים אמתיים והקשרים והתמימים שהיו בכל דור ודור. ובכותם מלטנו והצילנו מכל מיני כפירות ובלבולים וספקות, וזכנו ברחמיך לאמונה שלמה וחזקה, באמת בקדשה ובטהרה תמיד לעולם ועד:

וזכני ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה לעניים הגונים הרבה, ואזכה להרבות בצדקה מאד, בפזור גדול מאד, ותעזרני לקיים מקרא שבתוב, פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד. ותזכני לצדקה של שבת, שאזכה לתן לעניים הגונים על צרכי שבת קדש, ולהכניס אורחים הגונים על שלחני בכל שבת קדש, ואזכה להמשיך עלי קדשת שבת תמיד, ועל-ידי-זה אזכה לאמונה שלמה להאמין ולבטח בך תמיד, ולפזר ממון הרבה לצדקה, בלב טוב ובשמחה גדולה, עד שתהא חשוכה לפניך מאד מצות הצדקה שלי, על-ידי האמונה השלמה שתזכני, שהיא עקר החשיבות והשלמות של הצדקה ושל כל התורה בלה. ויקנזם בי מקרא שבתוב, והאמין ביהוה ויחשבה לו צדקה, ואזכה שתאיר אור הצדקה שלי באור גדול על-ידי קדשת שבת

קדש, ויָקִים מִקְרָא שְׁכֵתוֹב, וְזָרְחָה לְכֶם יְרָאֵי שְׁמֵי שְׁמֵשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכִנְפֶיהָ. וְתַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ בְרָכָה מִמְּקוֹר הַבְּרֻכּוֹת, וְתִהְיֶה נִמְשַׁכֶת הַבְּרָכָה מֵהָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה הַנִּמְשַׁכֶת בְּשַׁבַת קֹדֶשׁ עַל כָּל שֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה, כִּי הִיא מִקְוֵה הַבְּרָכָה. וַיִּמְשִׁךְ עֲלֵינוּ שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְדַעַת וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב, עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד, וְתִזְמִין לָנוּ פְּרֻסוֹתֵינוּ בְּהַרְחָקָה גְּדוּלָה קִדְּם שְׁנַצְטַרְךָ לָהֶם, בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר, בְּהַתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּכַבּוֹד וְלֹא בְּבוּזֵי, מִתַּחַת יָדְךָ הַרְחָקָה וְהַמְלֵאָה, וְאַל תַּצְרִיכֵנִי לֹא לִידֵי מִתְּנַת בְּשֵׁר וְדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאתָם:

וְעֲזָרְנִי וְזַכְּנִי לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאֵמֶת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְהַצִּילֵנִי מֵעַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים, וְתַשְׁמְרֵנִי בַחֲסִדֶיךָ הַגְּדוּלִים וְהַנּוֹרָאִים, מִכָּל מִינֵי פְּנֵם הַבְּרִית שֶׁבְעוֹלָם, שְׁלֹא אֶפְגֹּם בְּמַפְי הַמַּחַס וְשָׁלוֹם, בֵּין בְּשׁוּגָג בֵּין בְּמִזִּיד בֵּין בְּאִנְס בֵּין בְּרִצּוֹן, וּמַחֵל לִי וְסִלַּח לִי וְכַפֵּר לִי עַל מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי בְּבְרִית קֹדֶשׁ מְנַעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְזַכְּנֵי מְהֵרָה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּשְׁלֵמוֹת, בְּקִדְּשָׁה וּבְטָהֳרָה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִסַּכְּנַת הַדְּרָכִים, וְתַשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרִין וְעִבּוֹב בְּדֶרֶךְ, וּמִכָּל אֲוֵרָב וְאֲוֵיב וּמַסְטִין, וְתִהְיֶה תָמִיד עִמִּי בְּשַׁבְּתֵי בְּבִיתִי וּבְלִבְתִּי בְּדֶרֶךְ, בְּשִׁמְךָ אֲצַא לְדֶרֶךְ לְשָׁלוֹם וּבְשִׁמְךָ אֶעֱבֹר הַדֶּרֶךְ בְּשָׁלוֹם, וְאֶשׁוּב לְבֵיתִי לְשָׁלוֹם, וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי הַזִּיקוֹת וְהַפְּסָד בְּדֶרֶךְ, בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן, וְשֹׁמֵר צִאתָנוּ וּבוֹאָנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְתִזְכְּנֵי לְתֵן צְדָקָה קִדְּם צִאתִי לְדֶרֶךְ, כְּמוֹ

שְׁכַתוֹב, צֶדֶק לְפָנָיו יִחַלֵּף וַיִּשֶׂם לְדַרְךָ פַּעֲמָיו. וְעַל־יְדִי־זֶה תִכּוֹן
 לְפָנָי הַדַּרְךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תִּלַּךְ לְפָנָי לְהַנְחֹתַי הַדַּרְךָ
 אֲשֶׁר אֵלֶיךָ בָּה, וְתֹאִיר לְפָנָי בְּאוֹרְךָ הַגָּדוֹל, וְתִבְיֹאֲנִי וְתִגְיַעֲנִי
 לְמַחֲזוֹ חַפְצֵי לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

וּבְכֵן תְּרַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַחַנְנֵנִי בְּחַסְדֶיךָ הַגָּדוֹלִים,
 וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִיַּנִּי אֲסוּרִים דְּאוֹרֵי־תֵא וְדַרְבָּנָן. וְתִזְכְּנֵנִי
 לְעֵסֶק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה, וְתַעֲזָרֵנִי לְלַמֵּד
 בְּהַתְמָדָה גְּדוֹלָה סְפָרֵי הַפּוֹסְקִים, וְתַהֲיֶה עִמִּי תָּמִיד, וְתַחַנְנֵנִי
 מֵאַתָּה דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל, לְבָרַר כָּל דִּינֵי אֲסוּר וְהַתֵּר, וְאַזְכֶּה
 לִידַע בְּבִרוּר כָּל הַדִּינִים לְאַמְתָּתְךָ, עַד שְׁאֲזַכֶּה עַל־יְדִי־זֶה לְבָרַר
 הַטּוֹב מִן הָרַע, הַכָּשָׁר מִן הַפְּסוּל, הַפְּהוּר מִן הַטְּמֵא, הַמְּתָר מִן
 הָאֲסוּר. וְתִזְכְּנֵנִי לְלַמֵּד בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה גְּדוֹלָה, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד
 לְשֹׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה בְּקִדְשָׁה
 גְּדוֹלָה, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת צַדִּיק וְלַמְדֵּן בְּאַמְת, וְתִזְכְּנֵנִי לְשִׁמְרַת וְתִקּוֹן
 הַבְּרִית בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, לְשִׁמְרַת בְּרִית עֲלֵאָה
 וְלְשִׁמְרַת בְּרִית תְּתָאָה, בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה גְּדוֹלָה בְּאַמְת:

וּבְכֵן תַּחַנְנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזָרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי תָּמִיד, וְתִזְכְּנֵנִי
 לְכִסּוּפִין דְּקִדְשָׁה, שְׁאֲהִיָּה נְכִסָּף וּמִשְׁתַּוְּקֵךְ תָּמִיד אֵלֶיךָ וּמִתְנַעֲנַע
 לְעִבּוּדְתְךָ בְּאַמְת, לִירְאָתְךָ וְאַהֲבָתְךָ, וְכָל הַיּוֹם כְּלוֹ תַהֲיֶה תִשׁוּקְתִי
 וְתִקְוֹתִי וְכִסּוּפִי וְנַעֲגוּעֵי רַק אֵלֶיךָ וְלְעִבּוּדְתְךָ בְּאַמְת, וְעֵינַי יִהְיוּ
 כְּלוֹת כָּל הַיּוֹם לְהַשִּׁיג עִבּוּדְתְךָ הָאֲמִתִּית, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב, כְּלַתָּה
 לְתִשׁוּעָתְךָ נִפְשִׁי לְדַבְּרְךָ יִחְלַתִּי. כְּלוֹ עֵינַי לְאַמְרַתְךָ לֵאמֹר מְתִי
 תִנְחַמֵּנִי. נְכִסְפָה וְגַם כְּלַתָּה נִפְשִׁי לְחִצְרוֹת יְהוָה לְבִי וּבְשָׂרֵי יִרְגְנוּ

אל אל חי. כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי אלהים לעולם. צמאה לך נפשי כמה לך בשארי בארץ ציה וענה בלי מים. צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים:

אבי אבי רכב ישראל אבי אבי אדוני מלכי ואלהי, צור לבבי וקדושי, אתה יודע עצם רחוקנו ממך עכשיו, אשר אי אפשר לכנות ההרחקה בשום לשון שבעולם, ואין לנו שום סמיכה, כי אם לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע אליך ולצפות לישועתך ולקוות לרחמיך, כאשר גלית לנו על ידי צדיקיך האמתיים, שהכסופין וההשתוקקות דקדשה הם בעצמם טובים מאד, על כן באתי לבקש מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, החפץ בתקוני והמשתדל בהצילתי, שתזכני ברחמיך הרבים ותרגילני לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע אליך תמיד באמת ובלב שלם. ותצילני ברחמיך הרבים ותשמרני ותמלט נפשי מכל מיני כסופין רעים, ומכל מיני השתוקקות ונגעגועים רעים, ומכל מיני תאוות והרהורים רעים, ולא יעלה על לבי שום כסופין והשתוקקות רעים ככל מעתה ועד עולם:

ותעורני ברחמיך הרבים שאזכה לדבר ולהוציא בפי את הכסופין והגעגועים טובים שלי, ותעורני תמיד לפרש כל שיחתי לפניך בכל לב ונפש, ואזכה להרבות בהתבודדות ובשיחה ביני לבין קוני תמיד, ואזכה לשפוך כל שיחי לפניך תמיד, וכל אשר עם לבבי אשיחה לפניך מלא רחמים, באמת ובתמימות, בכסופין גדולים והשתוקקות נמרץ אליך, עד שאזכה לעשות נפשות רבות דקדשה על ידי הכסופין הקדושים שלי שאזכה

להוציאם ולפורטם בפי בפרוש בכל יום ויום חק ולא יעבר.
 ואזכה לעשות על-ידי-זה נקודות קדושות לאותיות התורה,
 ולצייר אותיות התורה לטוב, ויהיו נעשים אצלי כל דברי התורה
 הקדושה סם חיים, ואזכה להתדבק בה ובעבודתה תמיד לעולם
 ועד. ותשמרני ותצילני תמיד שלא יתנגלגל ולא יתדבק בי ובגרעי
 שום נפש רעה חס ושלום, היוצאת ונעשית מכסופין רעים חס
 ושלום, ותעזרני שיצאו ממני תמיד נפשות קדושות וטובות
 הרבה, על-ידי כסופין הטובים שלנו שנוציאם בפנינו ויתגברו
 אלו הנפשות, ויעוררו כל העולם כלו בתשובה שלמה באמת, עד
 שישובו כלם אליך לעשות רצונך באמת:

ובכן תרחם עלינו ותושיענו ותזכנו לאכל בקדשה גדולה
 ונוראה, עד שתהיה אכילתנו בבחינת לחם הפנים, ותעזרנו
 שכל העבוס וכל הכובדים ומזלות, יהיו כלם טורחים בשביל
 פרנסותינו, ותסיר צלם מעליהם, ויקים מקרא שכתוב, סר צלם
 מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם. ותבטל חכמת הטבע מן העולם,
 ותעקר ותשבר ותבטל דעותיהם המטעות מן העולם, ותתנגלה
 מלכותך והשגחתך לכל באי עולם, וידעו הכל שאין שום טבע
 בעולם כלל, רק הכל מתנהג בהשגחתך לבד. ותאיר עלינו באור
 פניך ואל תסתר פניך ממנו. האירה פניך על עבדך הושיעני
 בחסדך. וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה
 יצרתו, וידעו הכל כי אתה משגיח בהשגחה פרטית על כל דבר
 שבעולם, בפרטי פרטיות בכל-עת ובכל-רגע, ואין שום דרך
 הטבע בעולם כלל רק הכל מאתך לבד, פנה אלי ותנני תנה עזך

לְעַבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן אִמְתֶּךָ. פְּנִיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ וּלְמַדְנִי אֶת חֻקֶיךָ.
 נִסָּה עָלֵינוּ אֹר פְּנִיךָ יְהוָה. וּתְבַטֵּל חֲכַמַת הַטֹּבַע חֲכַמַת הַכּוֹכָבִים
 וּמִזְלוֹת מִן הָעוֹלָם הַנִּמְשָׁכִין מֵהַסְתַּרְתּ פְּנֵי יְהוָה, וּתְגַלֶּה אִמְתַּת
 חֲכַמַת הַנְּהַגְתּ פְּנֵי הַשְּׁגָחָתְךָ בְּעוֹלָם, אִיךָ אֹר פְּנֵי יְהוָה חוֹפֵף
 עָלֵינוּ כָּל הַיּוֹם וּמְנַהִיג עוֹלָמוֹ בְּהַשְּׁגָחָה פְּרָטִיית, בְּחֲכָמָה נִפְלְאָה
 וְנוֹרָאָה אֲשֶׁר אֵי-אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג, וּמִסְתִּיר עֲבָשָׁיו הַנְּהַגְתּוֹ בְּדַרְךָ
 הַטֹּבַע. וַיִּדְעוּ הַכֹּל שְׁנָם הַטֹּבַע בְּעֲצָמָה, אֵתָה מְנַהִיג בְּהַשְּׁגָחָתְךָ
 לְבַד וְגַם הַטֹּבַע הִיא הַשְּׁגָחָה. וְתִמְלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ, וְתַמְשִׁיךְ גַּם
 עֲבָשָׁיו הַנְּהַגְתּ שֶׁתְּהִיָּה לְעֵתִיד, שְׂאֵז תְּבַטֵּל הַטֹּבַע לְנִמְרֵי וְתַנְהִיג
 אֶת עוֹלָמְךָ בְּהַשְּׁגָחָתְךָ לְבַד, וְנִזְכֶּה שְׁנָם עֲבָשָׁיו תַּנְהִיג אוֹתָנוּ
 בְּהַשְּׁגָחָתְךָ לְבַד בְּלֵי שׁוּם דָּרֶךְ הַטֹּבַע כָּלֵל:

וְתַעֲזֹרְנוּ שֶׁתְּהִיָּה אֲכִילְתָנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוּלָה כַּל-כָּף, עַד שִׁיְהִיָּה
 הַשְּׁלֶחֶן שְׁלָנוּ מִכֶּפֶר בְּמוֹזַבְתּ, וְיִהְיֶה נֹאמֵר עַל הַשְּׁלֶחֶן שְׁלָנוּ זֶה
 הַשְּׁלֶחֶן אֲשֶׁר לְפָנֵי יְהוָה:

וְתַמְהַר וְתַחִישׁ לְנַאֲלָנוּ גְּאֵלַת עוֹלָם, וְתַבִּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ
 צְדָקָנוּ, וְתַבְנֶה לָנוּ בֵּית קִדְשָׁנוּ וְתַפְאֲרָתָנוּ, וְשֵׁם נִעְלָה וְנוֹרָאָה
 וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשֵׁלֶשׁ פְּעָמֵי רִגְלָנוּ בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ שְׁלֹשׁ
 פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאֶה כָּל-יְכוֹרֶךָ אֶת-פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשְּׁבָעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יִרְאֶה
 אֶת-פְּנֵי יְהוָה רִיקָם. אִישׁ בְּמַתְנֵת יָדוֹ בְּבִרְכַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
 נָתַן-לְךָ. וְנִזְכֶּה לְסֹדֵר בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ לְחֵם הַפָּנִים לְפָנֶיךָ תָּמִיד.
 וְתוֹצִיא חֲמָה מְנִרְתִּיקָה וְתַתְּגִלָּה הַשֶּׁמֶשׁ בְּתַקְפָּהּ, וְתַקְדֵּשׁנוּ
 בְּקִדְשָׁתְךָ הַעֲלִיזָנָה, וְתַתֵּן לָנוּ כַח לְקַבֵּל עֲצָם אֹר הַחֲמָה שֶׁתַּתְּגִלָּה

לעתיד בתקפה ובגבורתה, ותרפאנו על-ידה מכל תחלואינו ומכל מכאובינו רפואת הנפש ורפואת הגוף, ותתקן ברחמיך כל הפגמים שפגמנו לפניך בכל העולמות כלם, ויקים מקרא שכתוב, וזרח לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה. ותכניס את השפע והפרנסה מן החוץ לפניך לתוך הקדשה, ולא תלך עוד רבוי השפע והפרנסה להעבום והרשעים חס ושלום, רק כל השפע טובה והפרנסה והעשירות יהיה נמשך לנו מאתך. ותקיים לנו מקרא שכתוב, יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצה בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלויים גוים רבים, ואתה לא תלוה כִּי-יהוה אלהיך ברךך באשר דבר-לך והעבטת גוים רבים, ואתה לא תעבט ומשללת בגוים רבים וברך לא ימשלו:

חום וחמל עלינו ומלא משאלותינו ברחמים, וזכנו לקדשת שבת-קדש, ולשמירת הברית באמת, ולשמירת אסור והתר, ולאמונה שלמה דקדשה באמת, ותחננו מאתך חכמה בינה ודעת, ותשפיע עלינו מדת הרחמנות תמיד, ונזכה לרחם על הבריות לתן צדקה הרבה בשמחה גדולה לעניים הגונים הרבה. ועזרנו וזכנו לכסופין דקדשה ולהשתוקקות נמרץ לשמך ולעבודתך באמת תמיד, ותן לנו פרנסותינו בהרחבה גדולה מידך המלאה והרחבה, למען נזכה לעסק בתורתך ובעבודתך ולעשות רצונך באמת כל ימי חיינו, אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית-ישראל מעתה ועד עולם, עד אשר נזכה להתדבק ולהכלל בך תמיד לעלות ולראות באור פניך, אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו

סלה. ותשמר לנו חסדי דוד הנאמנים, ותקים לנו מקרא שכתוב, לעולם אשמר לו חסדי ובריתי נאמנת לו. ונראהו עין בעין בשובו אל נוהו בכתוב, כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון, ונאמר, ונגלה כבוד יהוה וראו כל־בשר יחדו כי־פי יהוה דבר. ונאמר, ולא יכנף עוד מוריק והיו עיניך ראות את מוריק. יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה. יהיו לרצון אמרי־פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

= לב =

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. רבונו של עולם, אדון השמחה והחידוה אשר השמחה במעונך, וברחמיך הרבים בראת ששון ושמחה, חתן וכלה, גילה ורנה, דיצה וחדוה. זבני ברחמיך הרבים שאזכה לקים מצות הכנסת כלה לחפה בתכלית השלמות, בקדשה ובטהרה גדולה, ואזכה בכל עת לשמח חתן וכלה, לשמחם בכל עז וחדוה, להרבות בכל מיני שמחה לפניהם, ולרקד לפניהם בכל כחי בשמחה וחדוה גדולה, ואזכה על־ידי הרקודין להמתיק כל הדינים מעלינו ומעל כל ישראל. ותתן שמחה בלבי עד שיתנשאו רגלי על־ידי שמחת הלב, לרקד הרבה לפני חתן וכלה, ולפזז ולכרבר בכל עז לפניהם, ואזכה על־ידי הרקודין להמשיך ה' (חמש) אלפין שבבינה, להמתיק על־ידי־ה כל השך דינים, ויתהפך הדין לרחמים פשוטים, ונגזר להמשיך עלינו כל ה' (החמשה) קולות הקדושים, ויגים מהרה מקרא שכתוב, עוד ישמע, בערי יהודה ובחצות ירושלים, קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אומרים הודו את יהוה

צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו. ואזכה תמיד לעסֵק בתורה ותפלה וצדקה ומעשים טובים בשמחה וחדוה גדולה, עד שאזכה ליחד ולחבר חתן וכלה העליונים. ותרחה על בנסת ישראל עם קדשך, רעיתך המשובה אחריך, בלה קרואה בנעימה באהבתך ובחמלתך, ותמתיק ותבטל כל הדינים מעל כל עמך בית-ישראל בנשמיות ורוחניות, ותשמחני בישועתך תמיד ותמהר ותחיש לנאלני, ותעלני בשמחה לארצנו ותבנה בית-קדשנו ותפארתנו, ויקים מהרה מקרא שכתוב, אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו. והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם. ונזכה לראות בנעם ויוך, בעת שתתעטר בעטרת תפארת על-ידי מעשים טובים של כל ישראל עמך, כאמור, צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו. במהרה בימינו אמן:

== ל ג ==

רבוז עלמין אנת חד ולא בחשכון, אנת הוא עלאה על-כל עלאין סתימא דכל סתימין, לית מחשבה תפיסה בך כלל, אנת הוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ולית אתר פנוי מנך כלל, כי מלא כל הארץ כבודך ומלכותך בכל משלה ואתה מחיה את כלם, כל צבא מעלה וכל צבא מטה, כל ההיכלין והפדרגות הקדושות, וכל הפדרגות וההיכלין של הסמאה והספרא אחרא, ואפלו בעשר בתרין דמסאבותא מלבש חיותך, יתברך לעד ולנצח נצחים, ואין שום ספרא אחרא וקלפה וטמאה בעולם שלא יהיה מלבש בהם חיותך יתברך, כי אתה מחיה את כלם,

וּמִבְּלָעָדֶיךָ אֵין לָהֶם שׁוֹם חַיּוֹת וְקוּיּוֹם כָּלָל. וְאַפְלוּ בְּכָל לְשׁוֹנוֹת
הַגּוֹיִם וּבְכָל הַמַּדּוֹת רְעוֹת וּבְכָל הַתְּאֻוֹת רְעוֹת, וְאַפְלוּ בְּכָל
הַעֲבֵרוֹת וְהָאִסּוּרִים שֶׁבַתּוֹרָה מְלַבֵּשׁ וּמְסַתֵּר חַיּוֹתֶיךָ יִתְבָּרַךְ, כִּי
מְלִכּוֹתֶיךָ בְּכָל מִשְׁלָה. עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
אֲדוֹן-כָּל, לְחַלּוֹת וּלְחַנּוּן פָּנֶיךָ וּלְשִׁטַּח כְּפִי לְרַחֲמֶיךָ וּחְנִינּוּתֶיךָ,
שֶׁתְּחַנְּנֵי בְּחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וְתִשְׁפִיעַ עָלַי שִׂכָּל וְדַעַת דְּקַדְשָׁה וְכוּחַ
וְנְבוּרָה מֵאַתָּה, שֶׁאֲזַכֶּה לְהִתְנַבֵּר עַל יַצְרֵי הָרַע וּלְכוּפּוֹ לְהִשְׁתַּעֲבֵד
לָךְ בְּאַמַּת, וְאֲזַכֶּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּכָל מְקוֹם,
בֵּין בְּטִיבוֹ בֵּין בְּעָקוֹ חֵם וְשִׁלּוֹם, תְּמִיד אֶתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, וְאֲזַכֶּה
לְקוּם מִקְרָא שִׁבְתּוֹב, בִּיהוָה אֶהְלֵל דָּבָר, בְּאֱלֹהִים אֶהְלֵל דָּבָר
וּלְהִתְדַבֵּק בְּךָ תְּמִיד, וְתִזְכְּנֵי וְתַעֲזְרֵנִי לְהַכִּיר אוֹתְךָ וּלְהִתְקַרֵּב
אֵלֶיךָ בְּאַמַּת, וְלִשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ מִמְּקוֹם שֶׁאֲנִי שָׁם
עֲבָשׁוּי בְּעַת הַזֹּאת, וְאִם בְּעוֹנוֹתַי הִרְבִּים נִפְלַתִי לְמְקוֹם שֶׁנִּפְלַתִי
וְיִרְדְּתִי לְמְקוֹם שֶׁיִּרְדְּתִי, אַף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה
שְׁלֵמָה, שֶׁגַּם בְּמְקוֹמֵי שֶׁאֲנִי שָׁם עֲבָשׁוּי בְּעַת הַזֹּאת, גַּם שָׁם אֶתָּה
נִמְצָא, כִּי לֵית אֶתֶר פְּנוּי מִנְּךָ וּבְכָל הַמְּקוֹמוֹת מִמְּשַׁלְּתֶיךָ. עַל כֵּן
חוּם וְחַמֵּל עָלַי, וְאַל תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי אֶפְלוּ בְּמְקוֹמוֹת הִלְלוּ
הַמְּגַנִּים מֵאֵד, גַּם שָׁם יִדְּךָ תִּנְחַנֵּי וְתִאֲחַזְנֵי יְמִינֶךָ. מְלֵא רַחֲמִים,
מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֵל תִּרְף אֶחָז בִּי וְהוֹצִיאֵנִי מִהֲרָה מִכָּל אֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת
הַשְּׁפֵלִים וְהַמְּגַנִּים, וְתַעֲזְרֵנִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תְּמִיד בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת
שֶׁאֲנִי שָׁם, וְאֲזַכֶּה לְקוּם מִקְרָא שִׁבְתּוֹב, וּבִקְשַׁתְּם מִשָּׁם אֵת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וּמִצְּאֹתָ כִּי תִדְרָשְׁנוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ. וְתִהְיֶה נִמְצָא
עִמִּי תְּמִיד בְּכָל עֵת, וְתִקְרַבְנִי אֵלֶיךָ בְּרַחֲמֶיךָ אַף-עַל-פִּי שֶׁאֲנִי

זוכה לדרש ולבקש אותך כְּרֹאוּי. ותקים מקרא שפְּתוּב, נְדַרְשֵׁתִי
 לְלֹא שְׁאֵלוּ נִמְצְאָתִי לְלֹא בְקִשְׁנִי אִמְרֵתִי הִנְנִי הִנְנִי אֶל־נְוִי לֹא־
 קָרָא בְשָׁמַי, שִׁטְחֵתִי אֶלְיָךְ כָּפִי, פְּרִשְׁתִּי יָדַי כֹּל־הַיּוֹם, נִפְשִׁי כְּאֶרֶץ
 עֵיפָה לָךְ סֵלָה. אֶלְיָךְ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינֵי הַיֹּשֵׁבִי בַשָּׁמַיִם. הִנְנִי יְהוָה
 הִנְנִי כִי רַב שִׁבְעֵנוּ בּוֹ. כִּי שָׁחָה לְעֶפְר נִפְשֵׁנוּ דְבָקָה לְאֶרֶץ בְּטַנְנוּ.
 דְּבָקָה לְעֶפְר נִפְשִׁי חֲנִי כַדְבָּרֶיךָ. קוּמָה עֲזַרְתָּה לָנוּ וּפְדַנּוּ לְמַעַן
 חֲסִדְךָ. חוֹשָׁה לְעֲזַרְתִּי אֲדֹנָי תְּשׁוּעָתִי. וּמַהֲר לְחַלְצֵנִי וְלִהְיוֹצִיאֵנִי
 מִכָּל אֵלוּ הַמְּקוֹמוֹת הַמְּגֻנָּיִם וְהַמְטַנְּפִים וְהַנְּמוּכִים וְהַמְּגֻשְׁמָשִׁים
 מְאֹד. אֵל תִּבְלַעֵנִי מִצוּלָה וְאֵל תִּאֶטֶר עָלַי בְּאֵר פִּיהָ וּמַהֲר לְנַאֲלֵנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ, וְלִהְיוֹצִיאֵנִי וְלִהְעֲלוֹתֵנִי וְלִטְהַרְנִי מִכָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי
 לְפָנֶיךָ, עַל־יָדַי כָּל הַחַטָּאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁחָטָאתִי וְשָׁעוּתִי
 וְשִׁפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּשׁוּגַג וּבְמִזִּיד בְּאִנָּס
 וּבְרָצוֹן. חוּם וְחַמֵּל עָלַי וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי כַּחַ וּיְבַרְכֶה דְקַדְשָׁה מִן
 הַכַּח וְהַנְּבוֹרָה שֶׁל הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים אֲשֶׁר זָכוּ לַכֶּפֶר אֶת יִצְרָם,
 אֲשֶׁר הֵם דּוֹמִים לְמִלְאָךְ יְהוָה צְבָאוֹת מִמָּשׁ, וְעַמְדוֹ בְּנִסְיוֹנוֹת
 רַבּוֹת אֵין מִסְפָּר, וּכְבָּשׁוּ אֶת תְּאוֹתָם וּכְפוּ אֶת יִצְרָם תַּחְתָּם, עַד
 אֲשֶׁר שָׁבְרוּ וּכְפָלוּ אֶת יִצְרָם לְגִמְרִי, וְזָכוּ לְהִתְדַבֵּק בְּךָ בְּאַמֶּת,
 בְּתַכְלִית הַמַּעֲלָה וְהַשְׁלֵמוֹת שֶׁאֵין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו. וּבִזְכוּתָם וּכְחֵם
 הַגְּדוֹל נִשְׁעַנְתִּי, שִׁתְּחֵם וְתַחֲמַל עָלַי בְּזְכוּתָם, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי מִכְּחֵם
 וּיְבַרְכֶתֶם, וְתַעֲזְרֵנִי שֶׁאֲזַכֶּה גַם־כֵּן לַכֶּפֶר וְלִהְכִנִּיעַ וְלִשְׁבֵּר וּלְבַטֵּל
 אֶת יִצְרֵי הָרַע, שֶׁאֲזַכֶּה לְשִׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַתְּאוֹזוֹת רְעוֹת וּמַדּוֹת
 רְעוֹת לְגִמְרֵי וְלֹא יִשְׁאֵר בִּי שׁוּם רָע כְּלָל, וְאֲזַכֶּה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם. וְתַעֲזְרֵנִי שֶׁהָרַע שֶׁנִּיאָחוּ בִּי

יִפֹּל וַיִּתְבַּטֵּל לְגַמְרִי, וְהַטּוֹב וְהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הַנֶּעְלָם וְנִסְתָּר בִּי
 וּבְמַדּוּתִי, הַכֹּל יִתְבַּרֵּר וַיִּתְגַּלֶּה וַיִּתְוַסֵּף עָלָיו אֹרֶךְ רַב מִלְּעֵלָא, עַד
 שְׁאֵזְכָּה לְגַלוֹת וּלְהֵאִיר כָּל הַטּוֹב שְׂבִי. וְתִזְכְּנִי לַעֲלוֹת מִדְּרָגָא
 לְדְרָגָא בְּקִרְשָׁה גְדוּלָּה, עַד שְׁאֵזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, וּלְהִתְדַבֵּק
 בְּךָ וּבְהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּאֵמֶת וּבְתַמִּימוּת. וְתַפְתַּח לִי אֹרֶךְ הַדַּעַת
 שְׁאֵזְכָּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ וּלְהִתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד בְּאַהֲבָה יִתְרָה, בְּאַהֲבָה
 רַבָּה וְאַהֲבַת עוֹלָם, בְּאֵמֶת וּבְאִמוּנָה, בְּקִרְשָׁה וּבְטַהֲרָה, וּתְמַעֲט
 הַצְּמֻצוּמִים וְהַלְבוּשִׁים וְהַמְסַסְכִּים הַמְּבַדִּילִים, וְתִזְכְּנִי לִידַע וּלְהַכִּיר
 אוֹתְךָ בְּלִי צְמֻצוּמִים וּלְבוּשִׁים רַבִּים, וּתְקַרְבֵּנִי אֵלֶיךָ בְּהִתְקַרְבוֹת
 גְּדוּלָּה וּבְהִתְגַּלּוֹת הַדַּעַת דְּקִרְשָׁה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אֲנִי יְהוָה, רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, פּוֹדֶה וּמַצִּיל, גּוֹאֵל חָזֵק, חוֹשֵׁב
 מַחְשָׁבוֹת לְבַל יִדַח מִמֶּךָ גְּדוּחַ, עֹמֵד עַל יְמִינִי וְסִמְכֵנִי, וְעֶזְרִנִּי
 וְהוֹשִׁיעֵנִי, שְׁאֵזְכָּה לְכַף אֶת יַצְרֵי לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, וְאֵזְכָּה לְשַׁבֵּר
 וּלְבַטֵּל כָּל הַתְּאוּזוֹת וְכָל הַמַּדּוּת רְעוֹת שְׁנַתְּאֲחִזּוּ בִּי. וְתִזְכְּנִי
 מֵעַתָּה לִימֵי טוֹב, וְאֵזְכָּה לְהַגְבִּיר הַיְמִי טוֹב עַל-הַיְמִי רָע, לְהַכְנִיעַ
 וּלְהַשְׁפִּיל וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַיְמִי רָע תַּחַת הַיְמִי טוֹב, וְאֵזְכָּה
 לְהַבִּין וּלְרַאוֹת וּלְמַצֵּא וּלְגַלוֹת הַטּוֹב הַמְּלַבֵּשׁ בִּימֵי רָע, וּלְבַרֵּר
 הַטּוֹב מִן הַרָע. וְתַחֵם וְתַחְמַל עָלַי מֵעַתָּה, וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ תָּמִיד
 מִימֵי רָע, שְׁלֵא יִהְיֶה לָּהֶם שׁוּם כַּח לְהִתְגַּבֵּר עָלַי חַס וְשָׁלוֹם, כִּי
 בְּעֻזּוֹתַי כָּבֵד עָבְרוּ עָלַי יְמֵי רָע הַרְבֵּה יוֹתֵר מִדֵּי, עַד אֲשֶׁר כָּשַׁל
 כַּח הַסֶּבֶל. חוּם וְחַמַּל עָלַי מֵעַתָּה, וְהַצִּילֵנִי וּמְלַטֵּנִי וּפְדֶה נַפְשִׁי מִן
 הַיְמִי רָע, וְעֶזְרִנִּי וְזַכְּנִי לְשַׁבֵּר וּלְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל כָּל הַיְמִי רָע תַּחַת
 הַיְמִי טוֹב, וְהַצִּילֵנִי מִכָּל רָע, מִכָּל מַכְשׁוֹל עוֹן, וּמִכָּל הַתְּאוּזוֹת

ומדות רעות, ואזכה לקדש עצמי במתן לי, בקדשה גדולה. ואזכה מעתה שיהיו כל ימי טובים, ואכלה ימי בטוב האמת, ושנותי בנעם העליון, שאזכה לעסק כל ימי בעבודתך ובתורתך באמת, ולהתדבק ולהכלל בך ביראה ואהבה גדולה, באמת ובאמונה, בקדשה ובטהרה תמיד לעולם ועד, ואזכה לקים מקרא שכתוב, סוד מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו. ואזכה לבקש שלום תמיד, שיהיה לי שלום במדותי ובמאורעותי, שתמיד אמצא השם יתברך בכל מקום ובכל זמן ובכל אדם. ותזכני תמיד שאהיה רודף שלום, לעשות שלום בין ישראל עמך, בין אדם לחברו ובין איש לאשתו, בקדשה ובטהרה גדולה, ותעזרני שאהיה בכלל העושים שלום בין ישראל לאביהם שבשמים:

ותזכני לעסק בתורתך הקדושה תמיד, ועל ידי זה תקרבני בכל פעם יותר אל השלום, כמו שכתוב, דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום. ותעזרני לקים את כל דברי תורתך באהבה, ואזכה לקים כל התרי"ג מצות דאורייתא וכל המצות דרבנן, עם כל ענפיהם היוצאים מהם ועם כל פרטיהם ודקדוקיהם. ואפלו המצות שאי אפשר לכל אדם לקימם עכשיו, תזכני ללמד ולהגות בהם ולקימם ברוחניות על ידי עסק התורה, ועל ידי כלליות של עמך ישראל, על ידי עצם האהבה והשלום שיהיה בין כל ישראל עמך, ואהיה נכלל בתוכם בכלליות גדולה, עד שנהיה אנחנו כלנו בני ישראל עמך הקדוש נחשבים כאיש אחד:

ותעלה אותי מעלה מעלה חיש קל מהרה, עד שאזכה להיות בלוי (כלי) טוב באמת, עד שאזכה ברחמיך ובכחך הגדול ובכח

הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, לְגִלוֹת וּלְהָאִיר וּלְמַצֵּא הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ וְנִסְתָּר
 בֵּין כָּל הָרָשָׁעִים וְאִפְלוּ בֵּין הַעֲכוּם, עַד שֶׁאִפְלוּ כְּשֶׁאֲדַבֵּר עִם
 הַעֲכוּם וְהָרָשָׁעִים, אוֹ כְּשֶׁאֲרָאָה מְדוּתֵיהֶם הַרְעוּת, אוֹ כְּשֶׁאֲהִיָּה
 מִכְרָח לַעֲסֵק בְּאִיזָה עֵסֵק אוֹ מִשָּׂא וּמִתֵּן עִם הַעֲכוּם וְהָרָשָׁעִים,
 אֲזֻכָּה תָּמִיד לְמַצֵּא וּלְגִלוֹת חַיּוֹת אֱלֹהוֹת הַשּׁוֹכֵן וְנִסְתָּר בְּקִרְבָּם
 בְּכָל לְשׁוֹנוֹת הַגּוֹזִים וּבְכָל מְדוּתֵיהֶם הַרְעוּת, וְתַעֲזָרְנִי שֶׁתִּכְרַף
 כְּשֶׁאֲדַבֵּר אוֹ אֲהִיָּה עוֹסֵק עִמָּהֶם יִפֹּל הָרַע לְפָנַי, וְהַטּוֹב וְהַקְּדוֹשׁ
 הַשּׁוֹכֵן שָׁם יִתְגַּלֶּה וַיֵּאִיר בְּאוֹר גָּדוֹל, וַיְהִי נִתְגַּלֵּין אוֹתֵיית הַתּוֹרָה
 הַמְּלַבְּשִׁין שָׁם, שֶׁהֵם מַחֲיִין כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְהָאוֹתֵיית יִהְיוּ
 בּוֹלְמוֹת וּמַצְטַרְפוֹת, וַיִּתּוּסַף עֲלֵיהֶם אוֹר רַב מְלֻעֵלָא, עַד שֶׁנִּזְכָּה
 לְלִקֵּט וּלְבָרַר אוֹתֵיית הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה מְכֹל לְשׁוֹנוֹת הַעֲכוּם וּמְכֹל
 מְדוּתֵיהֶם הַרְעוּת, וּלְבָנוֹת מֵהֶם בְּגִינִים שְׁלֵמִים דַּקְדְּשָׁה. וַיִּקִּים
 מִקְרָא שְׁכֵתוֹב, בְּרָכוּ יְהוָה מְלֹאכְיוֹ גְבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעַ
 בְּקוֹל דְּבָרוֹ. בְּרָכוּ יְהוָה כָּל-צְבָאָיו מְשֻׁרְתָיו עוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ. בְּרָכוּ
 יְהוָה כָּל מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מְמֻשְׁלָתוֹ בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעֵת, כִּי לֹא הָיָה עוֹלָה עַל דַּעְתִּי לְבַקֵּשׁ
 כָּל אֱלֹה מְלַפְנֶיךָ, כִּי אֶף-עַל-פִּי שְׂאִינִי יוֹדַע כָּל הַתְּרַחֲקוֹתֵי מִמֶּךָ,
 אֲבָל אִפְלוּ לְפִי מַעַט יְדִיעֵתִי מֵהַתְּרַחֲקוֹתֵי מִמֶּךָ, גַּם-בֵּן לֹא הָיָה
 עוֹלָה עַל דַּעְתִּי לְבַקֵּשׁ עַל מַעַט מֵאֱלֹה. אֶף אַתָּה יְהוָה, יַדְעֵת אֶת
 לְבָבִי, כִּי כָל דְּבָרֵי תַחֲנוּנֵי וּבִקְשׁוֹתַי וְכָל תַּקְוֹתַי וּמִבְטָחֵי עֲדִין,
 הוּא רַק עַל זְכוּת וְכַח הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים אֲשֶׁר אָנוּ חוֹסִים בְּצִל
 כְּנַפְיָהֶם, עַל בֶּן עֲלֵיהֶם אֲנִי נִשְׁעֵן לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ כָּל אֱלֹה, כִּי כַחֵם
 הַגָּדוֹל מִסְפִּיק אִפְלוּ עָלַי, אִפְלוּ בְּהַתְּרַחֲקוֹתֵי הַעֲצוּם מְאֹד בְּלִי

שעור וערך אף-על-פי-כן בכחם הגדול אני בטוח ונשען ונסמך
ונאחז. שעדין יש לי תקוה לזכות לכל מה שבקשתי מלפניך
ויותר ויותר מזה, כי רחמיך לא כלים, וזכות וכח וגבורת כל
הצדיקים האמתיים אינו נפסק לעולם, ואין שום סטרא דמסאבא
שתוכל לעמד נגד קדשתי ומעלתם ונבדם ותקפם וחזקם וכחם
וגבורתם. וזכותם וכחם הגדול יעזר ויגן ויושיע לנו ולכל החוסים
בהם, כי גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם, והם נקראין
חיים תמיד. ותכני להיות רגיל ביותר לבוא על ציון קבריהם
הקדושים ולהשתטח שם ולפרש שיחתי לפניהם באמת, כאלו
היו בחיים חיותם ויותר ויותר, ואזכה לעורר רחמי לבם עלי,
ויהמו ויכמרו רחמיהם עלי, אשר אני כלוא וסגור כל כך שנים
במקומות כאלו הרחוקים מך, באשר הם יודעים בברור כל
עניינינו ומהותנו בזה העולם העובר, מתחלה ועד סוף, והם יודעים
עצם הרחמנות שיש על האדם העובר בעולם הזה באורח נטה
לזון, ואינו חושב על אחריתו מה יעשה בעולם העומד והקיים
לעד ולנצח נצחים. מרא דעלמא בלא, הגוף שלך והנשמה שלך
חוסה על עמלק. ועשה למען שמך, ועזרני והושיעני ישועה שלמה
ואמתית:

וזכני להתדבק בך תמיד באמת, ולהכיר אהבתך הגדולה
שאתה אוהב את עמך ישראל הקדוש, אשר בחרת בנו מכל
העמים ורוממתנו מכל הלשונות, וקדשתנו במצותיך אשר בהם
מלבש אהבתך הגדולה אשר אתה אוהב את עמך ישראל אהבה
אמתית, אהבה וחמלה שאין לה קץ ותכלית. אשר מאהבתך

הַגְּדוּלָה וּמְחַמְלָתָךְ הָאֱמֶתֵיית עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ צְמֻצְמָתָ
אֱלֹהוֹתָךְ כְּבִיכּוֹל, וְהַלְבִּשְׁתָּ אֶהֱבֶתְךָ בְּהַתּוֹרָה וּמִצְוֹת הַקְּדוֹשִׁים
אֲשֶׁר נָתַתְּ לָנוּ בְּאֵהָבָה עַל-יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךְ נֶאֱמַן בֵּיתְךָ, אֲשֶׁר כָּל
מִצְוָה וּמִצְוָה הִיא שְׂעוֹר וְצֻמְצוּם הַקְּדוֹשׁ, כְּדֵי שְׁנֹכְחָה עַל-יְדֵי-זֶה
לְהַכִּיר אוֹתְךָ וּלְהַשִּׁיג אוֹתְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת בִּירְאָה וְאֵהָבָה. חוּם
וְחֻנֵּי וְזַכְנֵי לְקַיֵּם כָּל מִצְוֹתֶיךָ בְּאֵהָבָה גְּדוּלָה, וְתַעֲזְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים שְׂאֻזְכָּה לְהַשִּׁיג וּלְהַכִּין אוֹר הָאֵהָבָה שְׁבַדְעַת, שֶׁהוּא סִתְרֵי
תּוֹרָה, שֶׁהִיא אוֹרֵייתָא רַעֲתִיקָא סְתִימָאָה, דְּעַתִּידָא לְאַתְנַלְיָא
לְעַתִּיד לְבֹא, שֶׁהִיא הָאֵהָבָה הַגְּדוּלָה שֶׁהִיא בֵּינְךָ וּבֵין יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
קֹדֶם שֶׁבְרָאתָ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר הָאֵהָבָה הַזֹּאת הִיא לְמַעַלָּה מִהַזְּמַן
וְהַמְדוּת וְהִימִים, אֲשֶׁר אִי-אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג אוֹר הָאֵהָבָה הַזֹּאת,
כִּי אִם עַל-יְדֵי צְדִיקִים אֱמֶתִיִּים הַכּוֹפִים אֶת יַצְרָם, וּמְכַבְּטִים כָּל
הַתְּאוּזוֹת וְהַמְדוּת רַעוֹת בְּתַכְלִית הַכּוֹפֵל, וְלָבֶם בְּרִשׁוּתָם. אָבִינוּ
מְלַכְנוּ, עֲזָרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְהִתְקַרֵּב וּלְהִתְדַבֵּק וּלְהַפְלֵל בְּהַצְדִּיק
הָאֵמֶת הַזֶּה אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ חֵכֶם הַזֶּה, לְהַכְנִים וּלְהַאִיר גַּם בָּנוּ
אוֹר הָאֵהָבָה הַזֹּאת שְׁבַדְעַת. וְתַחֲנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזְרֵנִי
שְׂאֻזְכָּה גַּם בֶּן בְּזֻכּוֹתוֹ וְכוּ' לַכֹּף וּלְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל אֶת
יַצְרֵי הָרָע, וּלְסַלֵּק וּלְכַבֵּל מִסְּגִי כָּל הַתְּאוּזוֹת וְכָל הַמְדוּת רַעוֹת,
וְיִהְיֶה לְבִי בְּרִשׁוֹתֵי תְּמִיד, וְאֶקְשֶׁר כָּל הַמְדוּת וְהִימִים שְׁבַלְבֵּל אֶל
הַדְּעַת הַקְּדוֹשׁ, וּכְמוֹ שֶׁבְּהַדְּעַת הַקְּדוֹשׁ הַמְשַׁרֵּשׁ בָּנוּ, אָנוּ יוֹדְעִים
שֶׁמְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ, עַד אֲשֶׁר כְּפִי מַעֵט הַתְּנוּצְצוֹת הַדְּעַת
שֶׁמְתַנַּצֵּץ בָּנוּ, מְגַדְלָתְךָ וְרוּמְמוֹתְךָ וְיַחֲוֹדְךָ וְאַחֲדוּתְךָ וּמְשַׁלְתְּךָ,
הִיו מְתַכַּבְּטִים לְגַמְרֵי כָּל הַתְּאוּזוֹת וְכָל הַמְדוּת רַעוֹת כְּלָם, וְלֹא

היה אפשר לנו להרים את ידינו ואת רגלינו בלעדך. כן תעזרנו שנוזכה לקשר את הלב ומדותיו אל הדעת הקדוש הזה, ויהיה לבי ברשותי עד שאזכה ברחמיך לשבר ולסלק ולבטל ממני כל התאוות וכל המדות רעות, ויהיה נכלל הלב ומדותיו הטובים בהדעת הקדוש, ויקבל לבי ומדותי מאור האהבה שבדעת, עד שאזכה גם בזמן ובזמנים ובמדות, להשיג ולהבין ולטעם טעם אור הגנוז שהוא אור האהבה שבדעת, ואזכה להבין ולהשיג סתרי תורה אמתיים. ותזכני ותעזרני לעלות בכל פעם, להתקרב אליך ואל תורתך הקדושה ואל השלום, בהתקרבות גדול יותר ויותר, ואזכה תמיד להשיג סתרי תורה הגבוהים יותר:

וזכנו ברחמיך הרבים, שיתגלה לנו התורה הגנוזה והצדיקים הגנוזים, ואם אמנם אין העולם כדאי עכשיו להשתמש באור הגנוז הזה, שהיא התורה הגנוזה והצדיקים הגנוזים. אף-על-פי-כן תעשה עמנו לפנים משורת הדין, ותעורר רחמיך וחסדיך האמתיים עלינו, ותעזרנו בטובותיך וחנונותיך הגדולים, שיתגלו לנו ברחמיך הרבים, הצדיקים הגנוזים והתורה הגנוזה, כי אתה ידעת יהוה אלהינו, שאין לנו עכשיו שום סמיכה ותקנה, כי אם עלי-ידי הצדיקים הגנוזים והתורה הגנוזה, כי הם לבדם מגינים עלינו עכשיו בעמק הגלות המר הזה, בעוקבא דמשיחא. חוסה עלינו ברחמיך, יהמו מעיד עלינו ועזרנו לכבש את יצרנו לסור מרע לנמרי ברצונך הטוב, ולעשות הטוב בעיניך תמיד, עד שנוזכה להנות ולטעם גם בעולם הזה מאור הגנוז וצפון זרוע לצדיקים, כמו שכתוב, אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה. וכתוב,

אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו. ותמשיך שלום על עמך ישראל לעולם, ותבטל כל מיני מחלוקת מן העולם, עד אשר על-ידי רבוי השלום, ימשכו ויתקרבו כל הרחוקים לעבודתך וליראתך באמת, אפלו הרחוקים מן הקדשה מאד מאד בתכלית הרחוק אפלו המשקעים והמלכלכים בכל מיני תועבות וטנופים ולכלוכים, כלם יתעוררו באמת וישונו אליך ממקום שהם, על-ידי כח הצדיקים האמתיים העוסקים תמיד לגלות אלהותך ולפרסם אדנותך על כל פאי עולם, ולעשות שלום בין ישראל לאביהם שבשמים. ותמשיך גם עתה בעולם הזה, השלום הנפלא שאתה עתיד לגלות לעתיד לבוא, כמו שכתוב, וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ורביץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נהג בם. לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים. ותקים מקרא שכתוב, בורא גיב שפתיים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו. שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום. אמן נצח סלה ועד:

== לד ==

פי ידבר חכמות והגות לבי תבונות. אלהים שמע תפילתי האזינה לאמרי פי. נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני. האזינה יהוה תפילתי והקשיבה בקול תחנונותי. שמע יהוה קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך. אל תט לבי לדבר רע להתעולל עלילות ברשע את אישים פעלי און ובל אלהם כמנעמיהם. ללב עקש יסור ממני רע לא אדע. הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע.

לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי. עזרני רבוננו של
 עולם, מרא דעלמא כלא, שאזכה לקשר את לבי לאמרי פי, ויהיה
 כפי כן לבי, ותצילני ברחמיך הרבים שלא אדבר לפניך שפתי
 מרמה, ולא יהיה חלק לבי מאמרי פי, ואזכה לשפך שיחי ותפילתי
 ותהנתי ובקשתי לפניך בפה מלא ובלב שלם, עד שיתקשר
 לבי לאמרי פי בתחנותי ובקשותי, ותהיה עמי תמיד ותושיעני
 ותעזרני ותזכני לפרש כל שיחתי לפניך תמיד בכל לב, ואת כל
 אשר עם לבבי אשיחה לפניך תמיד באמת ובלב שלם, ואזכה
 להרבות מאד בהתבודדות ובשיחה ביני לבין קוני, עד שתתגלה
 ותאיר הנקדה הקדושה המשרשת בי שהיא בחינת צדיק מושל,
 כמו שכתוב, ועמך (ישאל) כלם צדיקים. והנקדה הקדושה הזאת
 תאיר ותמשל על ידי אמרי פי בתפלות ותחנותי ובקשותי. ואזכה
 לקשר לבי לנקדה הקדושה הזאת בקשר אמין וזק, עד שתאיר
 הנקדה הקדושה הזאת מפני ללבי, עד שיתגלה אור האהבה
 הקדושה להשם יתברך, המשרשת בי, ועל ידי זה יתבטל ויפל
 מלבי הרפת לב, ערלת לב, שבירת לב, שהם כל התאוות רעות
 ומדות רעות ומחשבות רעות והרהורים רעים ובלבולים השורין
 על לבי, עד אשר כל לבי נשבר ונשחת ונתקלקל מאד מאד על-
 ידי רבוי החרפות הללו. וכלם יתבטלו ממני לגמרי על ידי אור
 הנקדה הקדושה שבי, שתזכני שתתגלה ותאיר מפני ללבי, על-
 ידי דברי תחנותי ובקשותי והתעוררות אליך ולעבודתך, שאזכה
 לאומרם באמת ובלב שלם מעומקא דלבא באמת לאמתו:

אנא יהוה, מלא רחמים רבים, חומל דלים, שומע אנקת

אֶבְיוֹנִים, רוּאָה בְּעֵלְבוֹן עֲלוּבִים, הַחֲפִיץ בְּתִשׁוּבָתְךָ שֶׁל רִשְׁעִים
וַאֲיֵנו חֲפִיץ בְּמִיתָתְךָ, אַתָּה יְדַעְתָּ הֲרַפְתִּי וּבִשְׁתִּי וּכְלַמְתִּי וְנִדְדָךְ כָּל
עוֹרְרִי. הֲרַפָּה שְׁבָרָה לְבִי וְאֶנּוּשָׁה וְאֶקְנָה לְנוֹד וְאֵין וְלִמְנַחֲמִים וְלֹא
מִצָּאתִי. הֲרִינִי לְפָנֶיךָ מְלֹא בּוֹשָׁה וּכְלָמָה, מְלֹא הֲרָפוֹת וּבְזִיווּנוֹת,
מָה אֹמֵר מָה אֲדַבֵּר וּמָה אֶצְטַדֵּק, חוּס וְחַמֵּל עָלַי, הַעֲבֵר הֲרַפְתִּי
אֲשֶׁר יִגְרַתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים. זַכְּנִי לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה
לְפָנֶיךָ בְּאַמְתָּ, זַכְּנִי לְפָרֵשׁ שִׁיחֵתִי לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שְׁלֵם,
בְּאִפֶּן שְׂאוּכַל לְעוֹרֵר הַנִּקְדָּה הַטּוֹבָה שֵׁישׁ בִּי וְתֹאִיר בִּי מִפִּי לְלִבִּי,
בְּאִפֶּן שְׂאִזְכָּה לְתַקֵּן אֶת לְבִי הַפְּגוּם מְאֹד. וְאִזְכָּה לְהַסִּיר וּלְכַבֵּל
מִלְּבִי כָּל הַהֲרָפוֹת לֵב וְכָל הָעֲרָלֹת לֵב וְכָל הָעֲקָמִימוֹת שֶׁבְּלִבִּי,
כִּי לְבִי מְלֹא עֲקָמִימוֹת רַע מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר. עֲקֹב
הַלֵּב מִכָּל וְאֶנֶּשׁ הוּא מִי יִדְעֵנוּ, וְאַתָּה יְהוָה חוֹקֵר לֵב וּבוֹחֵן בְּלִיּוֹת,
רְפֹא אֶת שִׁבְרִי וְחַבֵּשׁ אֶת מַכְאוּבֵי נַפְשִׁי הַמְרַבִּים מְאֹד, חוּס
וְחַמֵּל עָלַי רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ רַע לְבָבִי וְהָעֲקָמִימוֹת
הָרַע שֶׁנִּיאָחֲזוּ וְנִתְעַרְבּ בְּלִבִּי, עַד שֶׁכָּל לְבִי מְלֹא הֲרָהוּרִים וְתִאֲזוּת
וּבְלִבּוֹלִים הֲרַבָּה מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר, עַד שֶׁנִּקְשָׁה
לִי לְנוּחַ וּלְשָׁקֵט שְׁעָה אַחַת, כִּי בְּכָל עֵת וְשְׁעָה רוֹדְפִין הַתִּאֲזוּת
וְהַבְּלִבּוֹלִים אַחֲרַי, וּמְהַרְפִּין וּמְשַׁבְּרִין אֶת לְבָבִי, עַד אֲשֶׁר אֵינִי
יּוֹדֵעַ שׁוּם דְּרָךְ וְנִתִּיב וְעֵצָה וְתַחְבּוּלָה אֵיךְ לְהַמְלִיט מֵהֶם, וְאִפְלוּ
מָה שֶׁמְתַנַּצֵּץ לִי עֵדִין אֵיזוֹה הַתְּנוּצָצוֹת עֲצוֹת טוֹבוֹת, אֵינִי מְקַיֵּם
מַעֲשֵׂם חֲלִישוֹת הַדַּעַת וּפְזוֹר הַלֵּב וְהַנְּפֶשׁ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מֵר לִי מְאֹד, אַתָּה יְדַעְתָּ מְרִירוֹתֵי הָעֲצוּם, אַתָּה
יְדַעְתָּ הֲרַפְתִּי וְרַע לְבָבִי בְּכָל בְּחִינוֹתֶיהָ, בְּכָל פְּרִטְיָהּ וּדְקוּדוּקְיָהּ,

וְאִין מִי שְׂיִיכַל לְרַפְּאוֹת אוֹתִי, כִּי אִם אַתָּה לְבַד יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי, בְּחֶסֶדֶיךָ הָאֱמֵתִים לְבַד, בְּחֶסֶד חֲנֹם לְבַד, אֶף־עַל־פִּי
שְׂאֵינִי זוֹכֵה לְדַבֵּר אֶפְלוּ דְבָרִים אֱלוּ בְּאֵמֶת, כַּאֲשֶׁר אַתָּה יֹדְעָתָּ,
כִּי מִחֶרְפִּים אוֹתִי בְּכָל מֵינֵי חֶרְפוֹת וּבְזִיווֹנוֹת, כָּל רוּאֵי יִלְעִינוּ
לִי וַיִּפְטִירוּ בְּשִׁפְהָ יִנְיֵעוּ רֹאשׁ. כָּל הַיּוֹם כְּלָמְתִי נִגְדִי וּבִשְׂת פָּנָי
כִּסְתָנִי. מִקּוֹל מִחֶרֶף וּמִגֶּדֶף מִפָּנָי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם. וּבְכָל עֵת וְרִנֵּעַ
מִעֶרְקֵב בְּרַעְתִּי וְלִבִּי כָּל מֵינֵי חֶרְפוֹת וּבְזִיווֹנוֹת. וְלֹא דִי שְׂמַחֲרָפִים
אוֹתִי וּמִשְׁבָּרִים אֶת לִבִּי בְּכָל מֵינֵי תַּאוּוֹת רַעוֹת וּמַדּוֹת רַעוֹת
וְהַרְהוּרִים רַעִים וּמַגְנִיִּם, אֶף גַּם בְּתוֹךְ כֶּף כְּשֵׁאֲנִי רוּעָה לְשֵׂא עֵינַי
מֵעַט אֵלֶיךָ, וְלִצְפָּצֵף אִמְרַתִּי לְרַחֲמֶיךָ וּחְיִינוּתֶיךָ, בְּתוֹךְ כֶּף מְלֹא
לִבִּי בַּפְּנִיּוֹת וּבְלִבּוֹלִים גְּדוֹלִים וְנִסּוֹת הַרוּחַ, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־יְהוָה
תְּפִלְתִּי נִמְאָסֶת מֵאַתָּךְ חֵס וְשָׁלוֹם, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב, תּוֹעֵבֶת יְהוָה כָּל
גְּבַה לֵב. וְעַתָּה מָה אַעֲשֶׂה וּמָה אֶפְעַל, לְהִיכֵן אָנוֹס לְעֹזְרָה. הַבִּיטָה
בְּעֵינַי כִּי רַבּוּ מִכְּאוֹכֵי וְצָרוֹת לִבִּי. אֵךְ, אֶף־עַל־פִּי־כֵן אֲנִי מִקְוֶה
וּמִיחַל לְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְלִחֶסֶדֶיךָ הַגְּנוּזִים, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ צְפוֹן
לִבִּי וְעֵצֶם שְׂרֵשׁ נִקְדַּתִּי הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ יֵשׁ בִּי שְׂרֵשׁ
נִקְדָּה טוֹבָה וּקְדוּשָׁה וּמְהוֹרָה, כִּי אֲנִי מְזַרְעֶ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִשְׁמַתִּי
מִשְׂרֵשֶׁת בְּנִשְׁמַת הַצַּדִּיק הָאֱמֵתִי שֶׁהוּא שְׂרֵשׁ כְּלָלִיּוֹת נִשְׁמַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל. עַל כֵּן בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ בְּפָנִימִיּוֹת שְׂרֵשׁ נִקְדַּתִּי הַטּוֹבָה, אֲנִי
צוֹעֵק אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלוֹם, שְׂתַּחֲוֹס עָלַי וּתְרַחֵם עָלַי וּתְחַנְּנֵי
מֵאוֹצֵר מִתְּנַת חֲנֹם, וְתַעֲזָרֵנִי לְהִסִּיר מִפָּנָי עֲרֵלֶת לִבִּי וּשְׂבִירַת לִבִּי
וְחֶרְפַּת לִבִּי. וְאַזְכֶּה לְחַטּוֹת לִבִּי אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, וְלִשְׁבֹּר
וּלְכַטֵּל מִלִּבִּי כָּל הַתַּאוּוֹת רַעוֹת וּמַדּוֹת רַעוֹת וְעַקְמִימִיּוֹת שְׂבִלֵב

ורע הלב. ותחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת לפניך באמת ובלב שלם, ואזכה מהרה ללב טהור, ללב טוב, ללב קדוש, ללב שלם, ברצונך הטוב:

ובכן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, מושל בכל, אשר בראת עולמך ברצונך הטוב, בשביל ישראל עמך, כדי שיקבלו ישראל את התורה, ועל-ידי-זה יזכו למשל בך בכיכול, כמו שכתוב, צדיק מושל יראת אלהים. וכתיב, ישראל ממשלותיו. על כן אותך אדרש אותך אבקש, לפניך אתחנן לפניך אשתבח, בקידה בכריעה בהשתחויה בכפיפת ראש בכניעת חיל, באימה ביראה ברתת וזיע, בלב נשבר ונדכה נאנח ונדפא, ממשך וממרט. צור ישראל וקדושו, גואל ישראל, רחם עלינו למען שמך, וזכנו בחסדיך העצומים להתקרב ולהתקשר לצדיקים האמתיים, שהם שרש כלליות נשמות ישראל. ותזכני לדבר עם פה אל פה, ולשמע מפיהם הקדוש דבורים קדושים, וידברו על לבי דברים המתישבין על הלב, ואזכה לקשר את לבי לדברי פיהם הקדושים לנגדכם הקדושה, ותמשל ותאיר נגדכם הקדושה מפיהם ללבי, ועל-ידי-זה יתבטל מלבי כל התרפות לב וכל הערלת לב וכל העקמימיות שבלב, ויהיה לבי ישר עם יהוה תמיד:

ובכן תזכני לדבר עם כלליות ישראל עם קדשך, בתורה ועבודה ויראת שמים, עד שאזכה לקבל הארה טובה והתעוררות להשם יתברך, מכל הנקודות הקדושות שיש בכל אחד ואחד מישראל מה שאין בחברו. ונזכה שיהיה אהבה ושלוש גדול בין

כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יְדַבֵּר עִם חֵבְרוֹ בְּיִרְאַת שָׁמַיִם,
 עַד שִׁכְלָנוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, נִהְיָה נִכְלָלִים זֶה בְּזֶה בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּה
 וְרַעוּת, וְכָל אֶחָד יִקְבַּל מִחֵבְרוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ מִנְקֵדָה
 הַקְּדוּשָׁה שֵׁישׁ בַּחֲבֵרוֹ יוֹתֵר מִמֶּנּוּ, וְנִקְבַּל זֶה מִזֶּה וְנִעוֹרֵר זֶה אֶת זֶה
 לְעִבּוּדְתֶךָ וְלִתְוִרְתֶךָ בְּאַמֶּת לְאַמֶּת:

וּתְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם, אוֹתִי וְאֶת זְרַעִי וְאֶת זְרַע זְרַעֵי וְאֶת כָּל
 עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שִׁנְזֻכָּה כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְדַבֵּר בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ,
 וְנִעוֹרֵר לְבַנּוֹ לְיִרְאַת שָׁמַיִם, וְנִזְכָּה תְּמִיד לְפָרֵשׁ שִׁיחַתְנוּ לְפָנֶיךָ
 בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּלִשׁוֹן שְׂמֹד בְּרִים בּוֹ, בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים גְּדוֹלִים,
 וּבְדַבְּרֵי רְצוּיִים וּפְיוּסִים הַרְבֵּה, וּבְמַעֲנֹת וְאַמֶּתְלָאוֹת נְכוֹנוֹת,
 וּבַהֲתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל בְּאַמֶּת, וּבְדַבְּרֵי חֵן וְתַחֲנוּנִים, עַד שִׁנְזֻכָּה
 לְקִשֵּׁר לְבַנּוֹ אֶל הַנְּקֵדָה הַקְּדוּשָׁה שֵׁישׁ בְּנוֹ, שֶׁהִיא בְּחִינַת צַדִּיק
 מוֹשֵׁל. וְנִזְכָּה לְהַעֲתִיר הַרְבֵּה לְפָנֶיךָ וּלְהַרְבּוֹת מְאֹד בְּכָל יוֹם וְיוֹם
 בְּשִׂיחָה זוֹ תַפְלָה, וְנִזְכָּה לֹמֵר לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם וְיוֹם כְּמָה וּכְמָה
 תַחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת וּוְדוּיִם וְתַפְלוֹת וְהַפְצְרוֹת, וְנִתְחַזַּק וְנִתְאַמֵּץ
 בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת. וְאֵל נִתֵּן דְּמֵי לֶךְ, עַד
 שִׁתְּחַנְּנוּ, נִקְרָא אֵלֶיךָ עַד שִׁתְּעַנְּנוּ, עַד שִׁנְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הָאַמֶּתִיִּים
 עָלֵינוּ, וְנִזְכָּה לְנַצַּח אוֹתְךָ בְּתַפְלָתֵינוּ וְתַחֲנוּתֵינוּ וְשִׁיחַתֵּינוּ,
 שִׁתְּשִׁיב פָּנֶיךָ אֵלֵינוּ וְתַרְחַמְנוּ, וְתִשְׁיָבֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 בְּאַמֶּת בְּכָל לֵב וְנִפְשׁוּ. וְתִזְכְּנוּ שִׁיאִירוּ בְנוֹ כָּל הַשְּׁלֵשָׁה נְקֻדּוֹת
 הַקְּדוּשׁוֹת הִלְלוּ שֵׁהֶם הָאֵרֶת הַנְּקֵדָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַצַּדִּיק הַדּוֹר
 הָאַמֶּתִי. וְהָאֵרֶת הַנְּקֵדָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל כָּלְלִיּוֹת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ מְאֹד
 לְחֵבְרוֹ. שִׁכָּל אֶחָד יֵאִיר בַּחֲבֵרוֹ הָאֵרֶת הַנְּקֵדָה הַקְּדוּשָׁה שֵׁישׁ בּוֹ

מה שאין בחברו, והארת הנקדה הקדושה של כל אחד בעצמו, שכל אחד ואחד יקבל מניה וביה מהנקדה הקדושה שיש בו, שתאיר מפיו ללבו, על ידי שידבר בינו לבין קונו בהתעוררות הלב, בתפלה ושיחה ותחנה ובקשה באמת ובלב שלם, ועל ידי כל זה נזכה שיאיר הארת צדיק יסוד עולם בלבנו, ונזכה שיתקשר ללבנו באמת בקשר אמין וחזק לעולמי עד, לאור שלשה נקודות הקדושות הללו, אשר שם אור האהבה והחסד הקדוש שורה, עד שיתבטל על ידי זה כל התרפות השורין על הלב הנקראין ערלת לב, שבירת לב, שהם כל התאוות רעות והרהורים רעים, ואזכה שיטוהר לבי באמת מכל העקמימיות שבלב, ומכל מיני כפירות שבלב, ומכל רע הלב. ותעזרני לשבר ולבטל כל התאוות רעות וכל הרהורים רעים וכל מיני מהשבות רעות וכל מיני בלבולים וכל מיני פסלות ועבירות שבלב, עד שאזכה ללב טהור, ללב קדוש, ללב טוב, לישרות לב, באמת לאמתו, ברצונך וברצון הצדיקים האמתיים. ויהיה לבי ישר עם יהוה תמיד, עד שאזכה להתדבק בך ולהכלל ברצונך הטוב. ובאהבתך הגדולה תכסה על כל פשעינו כמו שכתוב, ועל כל פשעים תכסה אהבה. ותמחל ותסלח ותכפר לנו על כל חטאינו ועונותינו ופשעינו, ותאסוף את הרפתנו, ומעתה תהיה בעזרנו שלא נחטא עוד לעולם, בין בשוגג בין במזיד, בין באנס בין ברצון, ותצילנו מכל מיני פגמים שבעולם, ונזכה להיות ברצונך הטוב באמת:

ותזבני לקדש את פי בדבורים קדושים, ותעזר לי לתקן כל הפגמים שפגמתי בפי, עד שאזכה שיהיה פי מלא ברכת יהוה

וימלא פי תהלתך. ויהיו כלי השפע שלי שהם אמרי פי בשלמות גדול, עד שאזכה להמשיך תמיד שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלוש עלי ידי אמרי פי. ותשמע תפלתנו תמיד ותבטל רצונך מפני רצוננו ונגזר-אמר ויקום, ותקים מקרא שכתוב, אנכי יהוה אלהיך המעלה מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו. ותעזרנו ברחמיך שנוזח מהרה לקדשת הברית באמת, ונוזח לתקן כל מיני פגם הברית שפגמנו עד הנה. וזכות יוסף הצדיק שעמד בגסיון, וזכות כל הצדיקים אמתיים שעמדו בגסיונות רבות אין מספר וכפו את יצרים למען שמך, יגנו עלינו. ובזכותם וכחם תעזר לי מעתה, יהוה אלהי ואלהי אבותי, שאזכה גם כן לכף את יצרי ותאותי. ותצילני ברחמיך מכל מיני פגם הברית שבעולם, ולא אבוש ולא אכשל בשום מכשול והרהור רע כלל מעתה ועד עולם, ותזכני מהרה לתקון הברית באמת ובשלמות ברצונך הטוב, ואזכה לתקן בשלמות ברית הלשון וברית המעור. ותחננו מאתך חכמה ובינה ודעת דקדשה, ואזכה ללמוד וללמד בהתמדה גדולה ולקיים את כל דברי תורתך באהבה. חוס וחנו ורחם עלינו ומלא משאלותינו ברחמים, חננו ועננו ושמע תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים, ברוך אתה שומע תפלה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

== לה ==

בראש הומיות אקרא בפתחי שערים בעיר אמרי אמר, בקול גדול בקול חזק בקול מר, ארים קולי ואקרא לאל עלי גומר, הנני

בְּיָדָךְ כָּמוֹ בְּיַד הַיּוֹצֵר הַמֶּר, שׁוֹמֵר מַה מְלִילָה מַה מְלִיל שׁוֹמֵר,
 אֲשׁוּטְטָה בְּשׂוֹקִים וּבְרַחוּבוֹת אֲבַקֶּשֶׁה אֶת שְׂאֵהֶבָה נִפְשִׁי וְאֶזְעַק
 בְּקוֹל גְּדוֹל וְאֶתְמַרְמֵר וְאֹמֵר, קוֹלִי אֵל יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהַר
 קִדְשׁוֹ סֵלָה. אֲנִי שִׁכַּבְתִּי וְאִישָׁנָה הִקִּיצוֹתִי כִי יְהוָה יִסְמְכֵנִי. אֵלֶיךָ
 יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל יְהוָה אֶתְחַנֵּן. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן הַרְחָמִים
 וְהַסְּלִיחוֹת, הַצּוֹפֶה לְרַשָּׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ, הַפּוֹתֵחַ שְׁעַר לְדוֹפְקֵי
 בְּתִשׁוּבָה. וְכֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֵשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה עַל כָּל הַטָּאִי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי שֶׁחָטָאתִי וְשִׁעוּיֹתַי
 וְשִׁפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֵל תִּמְרָף עָלַי אֶת
 הַשָּׁעָה. שׁוּבָה יְהוָה עַד מְתֵי וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ. הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ
 וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּכַדְמָם. כִּי מֵרַאשִׁית בָּזֹאת הוֹדַעְתָּ וּמִלְפָּנֶיךָ
 אוֹתָהּ גְּלִיתָ, כִּי קָדָם שִׁבְרָאתָ הָעוֹלָם בְּחִבְמַתְךָ הַקְּדוּמָה, הַקְּדַמְתָּ
 אֶת הַתִּשׁוּבָה תַּחֲלָה, כִּי תִשׁוּבָה קְדָמָה לְעוֹלָם. כִּי יָדַעְתָּ, כִּי
 בְּשֵׁר וְדָם אֲנַחְנוּ וּמִחֲמַר קִרְצָנוּ, הֵן בְּעוֹן חוֹלְלֵתִי וּבְחַטָּא יַחְמַתֵּנִי
 אָמִי. וְאַתָּה יָדַעְתָּ יִצְרָנוּ כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ, עַל כֵּן הַקְּדַמְתָּ תַּעֲלָה
 לְמַכּוֹתֵינוּ וְצָרִי לְמַכּאוּבָנוּ, כִּי אַתָּה חָפֵץ בְּקִיּוּם הָעוֹלָם, וְאִין
 אַתָּה חָפֵץ בְּהַשְׁחָתַת הָעוֹלָם חֵם וְשָׁלוֹם. עַל כֵּן מִתַּחֲלָה עֲלִיתָ
 זֹאת בְּמַחֲשָׁבָה לְפָנֶיךָ, שֶׁתִּקְבַּל תִּשׁוּבַתְנוּ לְפָנֶיךָ בְּכָל עַת שֶׁנִּבְא
 אֵלֶיךָ, אֲבָל מַה נֹּאמֵר וּמַה נְדַבֵּר, כִּי כִּבֵּר נִתְאַחֲזוּ וְנִתְפָּסוּ כֵּנוּ כָּל
 בָּרָה, יוֹן מְצוֹלַת הַחֲטָאִים וְנִשְׁמִיּוֹת עֲכִירַת הַחֲמֵר, עַד אֲשֶׁר תִּשׁ
 כַּחֲנוּ וּמָטָה יַדֵּינוּ מְאֹד וְקִשָּׁה לָנוּ בְּעֵצְמָנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמְתָּ,
 וְאִין לִי שׁוֹם תִּקְוָה כִּי אִם עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאֵאתָה בְּעֵצְמָךְ
 תִּשְׁיבֵנוּ וְתִחְזוּרֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וְנַעֲלָה וְנִרְאָה לְפָנֶיךָ

אֲנִקוּתֵינוּ וְאִנְחוּתֵינוּ וְתַפְלוּתֵינוּ וְתַחֲנוּתֵינוּ, מִה שֶׁאֵנּוּ מִתְאַנְּחִים
 וּמַצְפִּים וּמְחַכִּים וְזוֹעְקִים בְּכָל עַת אֵלֶיךָ שֶׁתְּשִׁיבֵנו אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת,
 כְּאִלּוּ עָשִׂינוּ כָּל מַה שֶׁמוּטָל עָלֵינוּ, כְּאִלּוּ נִתְעוֹרְרָנוּ וְעָשִׂינוּ תְּשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה, תְּשׁוּבַת הַמִּשְׁקָל, עַל כָּל חַטָּאֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ. כִּי
 אִין אָנוּ יוֹדְעִין מַה לַעֲשׂוֹת, וְאִיךָ לְהִנָּצֵל מִמָּה שֶׁאֵנִי צְרִיךְ לְהִנָּצֵל
 מֵעֲתָה, לְבַל אֶעֱשֶׂה עוֹד מַה שֶׁעָשִׂיתִי עַד הַנֶּה, לְבַל אֶפְגַּם עוֹד מַה
 שֶׁפָּגַמְתִּי בְּמִחְשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֶׂה, וְאִין לִי שׁוּם סְמִיכָה וְתַקּוּהָ כִּי
 אִם עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, שֶׁאַתָּה בְּעֶצְמְךָ תַעֲסֵק
 בְּתַקּוּנָנוּ, בְּזִכּוֹת צְדִיקֵי אֲמֶת קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה וְאֲדִירֵי
 כָּל הַפְּצֵי בָם. בְּזִכּוֹתֵם וּכְחֵם הַשִּׁיבֵנִי אֵלֶיךָ וְאֲשׁוּבָה כִּי אֲתָה
 אֱלֹהֵי. וְעֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁלֹּא אֲשׁוּב עוֹד לְאוֹלְתִי, וְאֶעֱזֹב אֶת דְּרָכֵי
 הָרָע וּמִחְשָׁבוֹתַי הַמִּגְנוֹת וְדַעוֹתַי הַמַּעַרְבּוֹת, וְכָל בְּלִבּוֹלֵי הַדַּעַת
 הַמַּרְבִּים אֲשֶׁר עַל-יָדָם בָּאוּ לִי כָּל מַעֲשֵׂי הָרָעִים וּפְעֻלוֹתַי הַזְרִים,
 כְּלָם אֲזַכֶּה לַעֲזוֹב וּלְסַלֵּק מֵעָלַי לְגַמְרֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

עֲזָרְנִי מַעֲתָה לְתַקֵּן אֶת חֲכָמְתִּי, וְאֲזַכֶּה לְשָׁמֹר אֶת מַחֵי וּמִחְשָׁבְתִּי
 וְחֲכָמְתִּי וְשִׁבְלֵי מִכָּל מִינֵי מִחְשָׁבוֹת רָעוֹת וְשִׁבְלֵיזוֹת חֵיצוֹנִיִּים, וְלֹא
 אֲנִיחַ לְכַנֵּס בְּדַעְתִּי שׁוּם מִחְשָׁבָה חֵיצוֹנָה וְשׁוּם חֲכָמָה חֵיצוֹנָה כָּלֵל,
 הֵן חֲכָמוֹת חֵיצוֹנִיּוֹת שֶׁל חֲקִירוֹת הַפִּילוֹסוּפִיָּא, וְהֵן שְׂאֵר עֲנִינֵי
 חֲקִירוֹת וְחֲכָמוֹת חֵיצוֹנִיּוֹת הָעוֹלִים עַל הַמֶּחֶ לְבַלְבֵּל מַעֲבֹדְתֶךָ,
 לְחַקֵּר בְּעֲנִינֵי הַנְּהַגוֹתֶיךָ וּדְרָכֶיךָ חֵם וְשָׁלוֹם, אוֹ לְהַרְהֵר חֵם
 וְשָׁלוֹם אַחֵר צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים וּכְשָׂרֵי הַדוֹר הָאֲמִתִּיִּים, וְכֵן שְׂאֵר
 כָּל עֲנִינֵי חֲכָמוֹת חֵיצוֹנִיּוֹת וְלִצְנוּת הַנְּהוּגִים בְּעוֹלָם וּבַפָּרֶט בְּדוֹר
 הַזֶּה, אֲשֶׁר חֵם חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנִגְדַּ פְּנִיָּהֶם נְכוֹנִים, וּבְאֵמֶת כָּל

אלו החכמות אינם חכמות כָּלֵל, כי בְּדַבֵּר יְהוָה מֵאִסוּ וְחֻכְמַת מֶה לָּהֶם. וְכֵן מִשְׁאֵר כָּל מִינֵי חֻכְמוֹת וְשִׁכְלוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שֵׁאִינָם צְרִיכִים לְעִבּוֹדֶתְךָ הָאֱמֵתִית, וּמְכַל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּמְכַל מִינֵי הִרְהוּרִים וּבְלִבּוֹלִים וְעִרְבוּב הַדַּעַת, מְכַלֵּם תְּצִילֵנִי וּתְשַׁמְרֵנִי וּתְפַלְטֵנִי, וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל רִנֶּעַ, וְתִגַּן בְּעַדִּי וּתְשַׁמֵּר אֶת מַחִי וְחֻכְמָתִי וּמַחְשַׁבְתִּי, שֶׁלֹּא אֶתְחִיל לְהִגִּיחַ לְכַנֵּם חֵם וְשָׁלוֹם בְּדַעְתִּי וּמַחִי וּמַחְשַׁבְתִּי שׁוֹם מַחְשָׁבָה מֵאֵלֹהֵי הַמַּחְשְׁבוֹת רְעוּת, וְלֹא שׁוֹם מַחְשָׁבָה זָרָה וְחִיצוֹנָה כָּלֵל, וְאַזְכֶּה לְקַדֵּשׁ אֶת מַחִי וּמַחְשַׁבְתִּי תָמִיד בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה:

כִּי לְפָנֶיךָ נִגְלָה יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁכָּל מַעֲשֵׂי הָרַעִים וְכָל הַחֲטָאִים וְהַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁחָטָאתִי וְשָׁעוֹתִי וְשִׁפְשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ, כֹּלָם בָּאוּ אֵלַי רַק עַל־יְדֵי־זֶה לְבַד, עַל־יְדֵי שֶׁלֹּא נִזְהַרְתִּי לְקַדֵּשׁ אֶת מַחְשַׁבְתִּי, לְאַחֹז אֶת מַחְשַׁבְתִּי לְתוֹפְסָה וּלְקוֹשְׁרָה, לְבָלִי לְהִגִּיחַ לְכַנֵּם בְּהַ שׁוֹם בְּלִבּוֹל הַדַּעַת וְשׁוֹם הִרְהוּר שֶׁפְּעוֹלָם, וְלֹא שֶׁמַּרְתִּי הַמַּחְשָׁבָה שֶׁבַמַּח, עַד שֶׁהִנַּחְתִּי לְפָזֵר אֶת דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי בְּמַחְשְׁבוֹת זָרוֹת וְחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁל שְׂטוֹת וְהִבֵּל. וְכָל מֶה שֶׁהִכְנַסְתִּי מַחְשָׁבָה זָרָה בְּמַח, כְּמוֹ־כֵן נִתְמַעַט קִדְשַׁת שִׁכְלִי, וְעַל זֶה נִבְּנָה כָּל הַמְדוֹת רְעוּת וְכָל הַתְּאוּוֹת רְעוּת שֶׁנִּתְפַּסְתִּי בָּהֶם מִנְעוּרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַד אֲשֶׁר אָנִי הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם עֲכָשָׁיו, כְּאִישׁ אֲשֶׁר עָבְרוּ בּוֹ כָּל מִינֵי חַצִּים וּרְמָחִים, וְעַד־כֵּן תְּחוּבִים בְּגוֹפוֹ, וְעַד־כֵּן כָּל הָאוֹרְבִים וְהַשּׁוֹנְאִים הוֹלְכִים אַחֲרָיו, וְסוֹבְבִים וְאוֹרְבִים אוֹתוֹ בְּכָל עֵת וּרִנֶּעַ, לְבַל יִבְרַח לְאִיזָה מְקוֹם הַצְּלָה וּמְנוּס. גְּדַר בְּעַדִּי וְלֹא אֲצַא הַכְּבִיד נְחֻשְׁתִּי. וְכָל זֶה עַל־יְדֵי פָּגַם הַמַּחְשָׁבָה שֶׁבַמַּח,

שֵׁר לְקוּמֵי לַה תְּפִלוֹת

אֲשֶׁר הִרְבִּיתִי לִפְשַׁע מְאֹד בְּזוֹה, עַד אֲשֶׁר נִתְפַזֵּר דַּעְתִּי מְאֹד מְאֹד,
עַד שֶׁכִּמְעַט חֵם וְשָׁלוֹם נִתְמַלֵּא כָּל מַחִי וְדַעְתִּי מִבְּלִבּוּלִים רָעִים
וּמְגַנְגִּים וְזָרִים וּמִחֲשָׁבוֹת חֵיצוֹנִיּוֹת הִרְבָּה מְאֹד. רָאָה עֵינָי וַחֲלַצְנִי,
כְּחֹסֶדְךָ חַיִּינִי. חֲלַצְנִי יְהוָה מֵאֲדָם רַע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי. כִּי
אֲתָה יוֹדֵעַ שְׂאֵי־אֶפְשֶׁר לִי לִפְרֹשׁ כָּל שִׁיחָתִי, כִּי אֵין שׁוֹם לְשׁוֹן
בְּעוֹלָם שְׂאוּכַל לְכַנּוֹת בּוֹ פְּנָמִי נִגְדָּד וְהִתְרַחֲקוֹתִי מִמֶּךָ, וְאֲנִי דוֹמָה
כְּתוֹעָה בְּעַמְקֵי מַצְלוֹת יָם, וְאֲנִי בְּעַצְמִי הַחַיִּיב בְּכָל זֶה, אֲבָל עַל זֶה
בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ וּלְשַׁאֵל וּלְהִתְחַנֵּן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי,
שִׁתְּחַנְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְבַל אֶהְיֶה חַיִּיב עוֹד, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּעֲשֶׂה
אוֹתִי וּכְבֹּאֵי וְלֹא חַיִּיב:

רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ, וְעוֹז לִי מַעֲתָה לִקְדֹשׁ אֶת מַחֲשַׁבְתִּי תָמִיד,
כִּי אֶף־עַל־פִּי שֶׁכָּל מַחִי מְלֵא עֲרֻבוּבִים וּבְלִבּוּלִים הִרְבָּה מְאֹד,
וְעוֹלָם עַל מַחֲשַׁבְתִּי הִרְהוּרִים רָעִים וּמִחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וְשִׁבְלִיּוֹת
חֵיצוֹנִיִּים הִרְבָּה מְאֹד, אֶף־עַל־פִּי־כֵן עֲדוֹן יֵשׁ לִי תִקְוָה לְהִנְצֵל
מֵהֶם בְּכַחַךְ הַגְּדוֹל, לְגַרְשָׁם וּלְסַלְקָם מֵעָלַי וּמֵעַל גְּבוּלֵי מַעֲתָה וְעַד
עוֹלָם, עַל כֵּן בְּאֵתִי לִפְרֹשׁ שִׁיחָתִי וּלְשַׁמֵּחַ כְּפִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, כִּי אֲתָה טוֹב וּמְטִיב לְכָל, וּמְלֵא רַחֲמִים אֲמִתִּיִּים
וְחֹסְדִים עֲצוּמִים בְּכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה וּבְכָל רֵנַע, חוּם וְחַמֵּל עָלַי
וְהִיָּה עִמִּי תָמִיד, וְעֲזָרְנִי וְשִׁמְרֵנִי לִקְדֹשׁ אֶת מַחֲשַׁבְתִּי וְחִכְמָתִי
תָמִיד, וְאַזְכֶּה לְאַחֲזוֹ וּלְתַפֵּס אֶת מַחִי וְדַעְתִּי וּמַחֲשַׁבְתִּי, וְלֹא אֶנִּיחַ
לְכַנֵּס בְּמַחֲשַׁבְתִּי שׁוֹם חֲכָמָה חֵיצוֹנָה וְשׁוֹם מַחֲשָׁבָה חֵיצוֹנָה
בְּלָל, וְאַזְכֶּה לְגַעַר בָּהֶם וּלְגַרְשָׁם מֵעָלַי וּמֵעַל גְּבוּלֵי וְלַחֲסִיחַ דַּעְתִּי
מֵהֶם לְגַמְרִי, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, גַּעַר חַיִּת קָנָה, בְּאִפְּן שְׂאֲזֹכָה לְסַלְקָם

לְקוּמֵי לַה תְּפִלוֹת שֶׁה

וּלְשִׁבְרָם וּלְבִטְלָם מִמְּנֵי בְּבִטּוֹל גְּמוּר מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְאַזְכָּה
לְקַנְהֵי חֲכֵמָה קְנֵה־בִינָה דַקְדְּשָׁה:

וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֵזְכָּה לְשׁוּב מִהֲרָה לְמַקּוֹר אֲשֶׁר נִחְצַבְתִּי
מִשָּׁם, וְתִשָּׁב נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי אֶל מְקוֹם, אֲשֶׁר הָיָה שָׁם אֶהְיֶה
בְּתַחֲלָה, אֶל הַמְּנוּחָה וְאֶל הַנְּחִלָּה, לְאַתֵּר דְּאֵתְנִטִּילֵת מִתְּמֹן,
שֶׁהוּא חֲכֵמָה עֲלֵאָה דַקְדְּשָׁה, אֲשֶׁר מִשָּׁם נִחְצַבְנוּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב,
כֻּלָּם בְּחֲכֵמָה עָשִׂיתָ. וְתִזְכְּנִי שְׂלֵא אֲשַׁתְּמֵשׁ בְּשִׁכְלִי בְּשׁוּם דְּבָר
וְעַסֵּק כָּלֵל, לֹא בְּשׁוּם חֲכֵמָה חִיצוֹנָה וְלֹא בְּשׁוּם מַחֲשָׁבָה חִיצוֹנָה
כָּלֵל, כִּי אִם בְּהַתְּבוּנָה עֲבוֹדַת־הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּקַדְשָׁה וּבְטְהָרָה
גְּדוּלָּה, בְּאַמֶּת וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. וְיִהְיֶה שִׁכְלִי הוֹלֵךְ וְגֹדֵל, וְאַזְכָּה
לְקַדֵּשׁ אֶת שִׁכְלִי תְּמִיד, וְלְהוֹסִיף חֲכֵמָה וּבִינָה וְדַעַת בְּקַדְשָׁה
גְּדוּלָּה בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וְעַת. וְאַזְכָּה תְּמִיד לְצֵאת וּלְעֹלֹת
מִמַּחֲזִין דַּקְטָנוֹת לְמַחֲזִין דְּגִדְלוֹת בְּקַדְשָׁה גְּדוּלָּה, בְּאַמֶּת וּבְאֱמוּנָה
בְּרִצּוֹנָה הַטוֹב. וְאַזְכָּה לְהַשִּׁיג בְּכָל פַּעַם הַשְּׁנֵת עֲבוֹדַתְךָ בְּאַמֶּת
בְּמִדְרָגָה גְּבוּהָ יוֹתֵר וּבְקַדְשָׁה וּמְהֵרָה יִתְרָה, עַד שְׂאֵזְכָּה לְהִיּוֹת
בְּרִצּוֹנָה הַטוֹב בְּאַמֶּת:

וְעִזְרָנִי לְחַדֵּשׁ אֶת מַחִי וְשִׁכְלִי וְנִשְׁמָתִי תְּמִיד, וְתוֹרְנִי וְתִלְמִדְנִי
תְּמִיד אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג בְּעִנְיַן הַשְּׁנָה, בְּאַפְּן שְׂאוּכַל לְחַדֵּשׁ אֶת מַחִי
תְּמִיד. כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ, כִּי אֲנַחְנוּ מְבַרְרִים לְשֹׁמֵר אֶת הַשְּׁנָה מְאֹד,
כְּדֵי לְחַדֵּשׁ אֶת מַחֲנוֹ וְשִׁכְלָנוּ כְּדֵי שְׂלֵא יִתְפַּלְכַּל דְּעֵתְנוּ חֵם וְשְׁלוֹם,
וְגַם אַתָּה יְדַעְתָּ עִצֵּם הַהַפְסֵד שֶׁל רַבּוּי שְׁנָה חֵם וְשְׁלוֹם, שֶׁמִּפְסִידִין
הַזְּמַן הַיָּקָר מִכָּל הוּוּ, אֲשֶׁר הַשְּׁעָה שֶׁנֶּאֱבָר מִהַזְּמַן בְּשְׁנָה אוּ בְּהִבְלֵי
עוֹלָם הַזֶּה חֵם וְשְׁלוֹם, אֵינִן לָהּ תְּמוּרָה בְּעוֹלָם, וְאֵינִן שׁוּם אֲבָדָה

בעולם כמו אבדת הזמן, ואני בער ולא אדע כלל איך להתנהג
בזה, בענין הנהגות השנה כלל:

על-כן אני מפרש שיחתי לפניך, ואני מוסר עצמי עליך לבר, בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת, שתשמר צאתי ובואי, ותהיה עמי תמיד ותדריכני באמתך ותלמדני בכל עת איך להתנהג בענין השנה. לישן במועדו ובזמנו בעת ההכרח לבר ברצונך הטוב, ותעזרני שאזכה למעט בשנה ותקדשני בקדשה גדולה, ותגרש כל מיני בלבולים ממחי ומחשבותי עד שאזכה על-ידי מעט שנה לתת נייחא להמחין שלי, ויתחדשו המחין והנשמה שלי ויתחזקו מעיפותם, על-ידי מעט שנה בתכלית המעוט. ותזכני לישן בקדשה ובטהרה גדולה, ותרחם עלי ותעזרני ותפתח לנשמתו שערי רחמים וחסד, ותצוה למלאכיך הקדושים שיניחו את נשמתו, שתכנס לשערי הקדשה בשעת שנתו, ותעלה ותכנס נשמתו ושכלו לתוך האמונה הקדושה בשעת שנתו, ואזכה לחדש את שכלי ונשמתו בתוך האמונה בשעת שנה. ויקים בנו מקרא שבתוב, חדשים לבקרים רבה אמונתך. ואזכה לקבל תמיד שכל חדש ונשמה חדשה מאור הפנים על-ידי השנה בקדשה ובטהרה, ותזכני לקרות קריאת שמוע שעל המטה בקדשה גדולה ונוראה ובמסירת נפש על קדוש השם באמת, ואזכה להתודות על כל הטאתי ועונותי ופשעי קדם השנה, ולשוב בתשובה שלמה על כל מה שפגמתי באותו היום, ואזכה לקבל עלי באמת שלא אשוב עוד לאולתי, ואזכה לקבל עלי קדם השנה תמיד ארבע מיתות בית-דין באמת ובלב

שָׁלוֹם. וְאַתָּה תַּרְחֵם עָלַי וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי וּתְכַפֵּר לִי עַל-כָּל מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי נְגִדְךָ, וְתִטְהַר אֶת נַפְשִׁי וְרוּחִי וּנְשָׁמְתִי, וְתַצּוּהַ בְּרַחֲמֶיךָ לְפָתַח לְנִשְׁמָתִי שְׁעָרֵי הַרְחָמִים, שְׁעָרֵי הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִכְנֹס נִשְׁמָתִי לְתוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּשַׁעַת שְׁנָה, עַד שֶׁתַּעֲלֶה עַל-יְדֵי הָאֱמוּנָה לְאוֹר הַפְּנִים דְּקִדְשָׁה, עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְחַדֵּשׁ אֶת נִשְׁמָתִי וְשִׁבְלִי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי וּלְקַבֵּל בְּכָל פַּעַם שִׁבְלִי חֲדָשׁ וּנְשָׁמָה חֲדָשָׁה מֵאוֹר פְּנִיךָ דְרָךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְזַכְּנֵנִי לְכָל זֶה בְּזִכּוֹת צְדִיקֵי-אֲמָתְךָ אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ אֵין שׁוּם שֹׁעַר סְגוּר, בְּזִכּוֹתֶם וּכְחֵם תִּמְחַרְנֵנִי וְתִקְדְּשֵׁנִי בְּקִדְשְׁתֶּךָ הָעֲלִיּוֹנָה, וְתַפְתַּח לִי כָּל הַשְּׁעָרִים שֶׁל הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה וְכָל הַשְּׁעָרִים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה, עַד שֶׁתַּעֲלֶה נִשְׁמָתִי לְאוֹר הַפְּנִים. פְּתַחוּ לִי שְׁעָרֵי-צַדִּיק אֲבוֹא בָּם אוֹדָה יְהוָה. הָאִירָה פְּנִיךָ עַל עֲבֹדְךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדְּךָ. פְּנִיךָ הָאֵר בְּעֲבֹדְךָ וּלְמַדְנֵי אֶת חֲקִיךָ. וְזַכְּנֵנִי לְהַמְשִׁיךְ וּלְקַבֵּל נְשָׁמָה חֲדָשָׁה וְשִׁבְלִי חֲדָשׁ מִשְׁבָּעִים פְּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֲזַכֶּה לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין הַשְּׁבָעִים פְּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה, וְתֹאִיר עֵינַי בְּמֵאוֹר תּוֹרָתְךָ. וְתַזְכְּנֵנִי לְרְאוֹת תְּמִיד בְּכָל-עֵת אוֹר פְּנֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים לְקַבֵּל פְּנִיחֵם תְּמִיד, וְיֹאִירוּ פְּנִיחֵם הַקְּדוּשִׁים עָלַי בְּרַחֲמִים וְחֶסֶד גָּדוֹל וּבְאֱהָבָה וְחֶמְלָה גְּדוּלָה בְּסִכּוֹר פְּנִים יְפוֹת, עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְקַבֵּל נְשָׁמָה חֲדָשָׁה וְשִׁבְלִי חֲדָשׁ מֵאוֹר פְּנֵי הַצְּדִיקִים:

וְרַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְזַכְּנֵנוּ אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּזְכְּבָה לְהִיזוֹת דְּבוּקִים בְּךָ תְּמִיד בְּאֲמָתְךָ וּבְאֱמוּנָתְךָ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְנִזְכְּבָה לְקַיֵּם מִצְוֹת וְכוּ תִדְבַק בְּשְׁלֵמוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב,

שח לקוטי לה תפלות

בתכלית המעלה העליונה בקדשה ובטהרה גדולה. ונזכה לתת
 נייקה למחנו ושכלנו, ובעת שיתנוע המוח מחמת גדל הדבקות
 נזכה לעסק אז בפשטי אורייתא באמת ובאמונה שלמה. ונזכה
 להגות בתורתך תמיד וללמד הרבה שם ופוסקים, ועל-ידי-זה
 יחזרו ויתחדשו מחנו ושכלנו ונשמותינו, ונזכה להמשיך ולקבל
 שכל חדש ונשמה חדשה מאור הפנים דקדשה, על-ידי למוד
 פשטי אורייתא באמת ובאמונה שלמה:

וּבְכֵן תַּרְחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִזְכְּנוּ לְעֵסֶק בְּמִשְׁא
 וּמִתֵּן בְּאֲמוּנָה גְדוֹלָה, וְלֹא נַעֲבֹר וְלֹא נִשְׁנֶה דְבוּרְנוּ לְעוֹלָם אֲפֹלוּ
 בְּשִׁבִיל הוֹן רַב, וְנִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְקַיֵּם כָּל הַדִּינִים הַשְּׂיָכִים וְנוֹגְעִים
 לְמִשְׁא וּמִתֵּן שֶׁהֵם כָּל דֵּינֵי מְמוֹנוֹת, וְנִזְכֶּה לְקַשֵּׁר מַחֲשַׁבְתְּנוּ אֶל
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּשַׁעַת הַמִּשְׁא וּמִתֵּן, וּמַחֲשַׁבְתְּנוּ תִהְיֶה קְשׁוּרָה
 בְּדֵינֵי הַתּוֹרָה הַמְּלַבְּשֵׁין בְּתוֹךְ הַמִּשְׁא וּמִתֵּן. וְתִצְלִינוּ שְׁלֹא נִכְשַׁל
 בְּעוֹן מַדּוֹת וּמִשְׁקוּלוֹת לְעוֹלָם, בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין בְּמִזִּיד, בֵּין בְּאִנּוּס
 בֵּין בְּרִצּוֹן, וְלֹא אֲטַעֶה אֶת חֲבֵרֵי שׁוּם אוֹנָאֵת מִמוֹן וְאוֹנָאֵת דְּבָרִים
 לְעוֹלָם. וְאִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת הַמִּשְׁא וּמִתֵּן בַּקְּדוּשָׁה גְדוֹלָה וּבְאֲמוּנָה
 שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, וְתַעֲזְרֵנוּ שֶׁנִּזְכֶּה לְקַיֵּם בְּשַׁעַת הַמִּשְׁא
 וּמִתֵּן וּדְבַר אֵמֶת בְּלִבְבוֹ כְּרַב סִפְרָא וְלֹא נִשְׁנֶה לְעוֹלָם מִכִּפֵּי מַה
 שֶׁנִּגְמַר בְּלִבְבֵנוּ, רַק נִזְכֶּה לְקַיֵּם הַמִּקְוָה כִּפֵּי מַה שֶׁנִּגְמַר בְּלִבְבֵנוּ
 לְמוֹכְרוֹ אוֹ לְקַנּוֹתוֹ. וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבִּיבִים, וְתִגַּן
 בְּעַדְנוּ וְתַפְרֵם עָלֵינוּ סֶכֶת שְׁלוֹמֶךָ, וְתִמְשִׁיךְ בְּרַחֲמֵיךְ אוֹר הַחֲשֵׁמֶל
 הַקְּדוּשׁ מֵעוֹלָם הַבִּינָה, לְשַׁמֵּר אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵמָה וְיַע
 בָּה זָר. וְנִזְכֶּה לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת תְּמִיד בַּקְּדוּשָׁה גְדוֹלָה, עַד

שֶׁנִּזְכָּה עַל-יְדֵי עֲשִׂית הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן בְּאֵמֶת וּבְאֱמוּנָה, לְקַבֵּל שֶׁכֵּל הָרֵשׁ וּנְשֻׁמָּה חֲדָשָׁה מֵאוֹר הַפְּנִים, וּתְנִיחָה אוֹתָנוּ שְׁנֵהִיחָה כְּלָנוּ אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל נִכְלָלִים זֶה בְּזֶה, עַד שֶׁעֲשִׂית הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן בְּאֱמוּנָה שֶׁל הַסּוֹחְרִים הַכְּשָׁרִים, יִהְיֶה מִזְבֵּחַ לְהַתְּלַמְּדֵי הַכְּמִים אֲמִתִּיִּים וְלְהַצְדִּיקִים וּכְשָׁרִים אֲמִתִּיִּים, הַכְּטִלִּים מִכָּל עֶסְקֵי מִשָּׂא וּמִתֵּן וְעוֹסְקִים בְּתוֹרָה וְעַבְדָּה תְּמִיד, שִׁיתְּחַדֵּשׁ שֶׁכֵּלְךָ עַל-יְדֵי הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן שֶׁל הַסּוֹחְרִים הַכְּשָׁרִים הָעוֹסְקִים בְּמִשָּׂא וּמִתֵּן בְּאֵמֶת וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, עַד שֶׁנִּזְכָּה כְּלָנוּ לְהַמְשִׁיךְ וּלְקַבֵּל בְּכָל עֵת שֶׁכֵּל הָרֵשׁ וּנְשֻׁמָּה חֲדָשָׁה מֵאוֹר הַפְּנִים:

וְתַעֲזְרֵנוּ שֶׁנִּזְכָּה לְבָרֵר וְלְהַעֲלוֹת כָּל נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּפְלוּ בֵּין הַקְּלָפוֹת בְּחַטָּאֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ הַמְּרָבִים, וְנִזְכָּה לְבָרֵר וְלְהַעֲלוֹת כָּלֶם אֶל הַקְּדוּשָׁה לְחֹזֵר וְלְהַכְנִיֵסם לְתוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-יְדֵי עֲשִׂית מִשָּׂא וּמִתֵּן בְּאֵמֶת וּבְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. וּתְרַחֵם עַל כָּל הַנִּדְחִים, עַל כָּל הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַנְּפוּצִים וּמְפֹזְרִים בֵּין הַקְּלָפוֹת וְהָעֹבֹם, וְתַחֲזֹר וְתַקְבְּצֵם וְתַכְנִיֵסם בְּתוֹךְ הַקְּדוּשָׁה, בְּתוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְתַטְהֵרם וְתַקְדֵּשׁם בְּקִדְשֵׁיךָ הָעֲלִיּוֹנָה, עַד שֶׁיִּזְכּוּ לַעֲלוֹת וּלְרַאוֹת לְפָנֶיךָ, וְלֵאמֹר בְּאוֹר פְּנֶיךָ. וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ לְקַיֵּם מִצְוֹת תְּפִלִּין כְּרֵאוּי עִם כָּל פְּרִטֵּיךָ וְדְקְדוּקֵיךָ וּכְבוֹנִתֵיךָ וְתַרְוִיג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ, וּבְלֵב טוֹב וּבִשְׂמִיחָה גְדוּלָה וּבִירְאָה וְאַהֲבָה עֲצוּמָה. וְתַעֲזְרֵנוּ שֶׁלֹּא אֲסִיחַ אֶת דַּעְתִּי מִן הַתְּפִלִּין לְעוֹלָם, וְאַזְכָּה שֶׁיֵּאִיר עָלַי אוֹר פְּנֶיךָ עַל-יְדֵי קְדֻשַׁת מִצְוֹת תְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים, וּיְקַיֵּם בִּי מִקְרָא שְׂכָתוֹב, וְרֵאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עָלֶיךָ וְיִרְאוּ מִמֶּךָ. וְאַזְכָּה שֶׁיִּמְשַׁךְ עָלַי אוֹר הַחֲשֵׁמֶל הַקְּדוּשׁ עַל-יְדֵי הַרְצוּעוֹת

שי לקוטי לה תפלות

הקדושות של התפלין, ועל-ידי-זה אָזְכָּה לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת תְּמִיד, וְאָזְכָּה לְהַתְקַשֵּׁר וּלְהַתְדַבֵּק בְּךָ בְּאַמַּת עַל-יְדֵי קְשִׁירַת הַתְּפִלִּין בְּרֵאשֵׁי וּבְזֵרועֵי, וּתְזַכְּנִי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי תְּמִיד קְדֻשַׁת אֹר הַתְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים, וּלְקַבֵּל תְּמִיד שְׂכָל חֵדֶשׁ וּנְשֻׁמָה חֵדֶשׁ מֵאֹר הַפְּנִים:

לְרֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה

וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְשִׁמְעַת קוֹל שׁוֹפֵר בְּרֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה מֵתוֹקַע הַגּוֹן וּכְשֶׁר, וַיְהִי לָנוּ כַח בְּשַׁעַת הַתְּקִיעוֹת לְעוֹרֵר אֹרוֹת מַפְּנִים עַל-יוֹנִים, עַד שִׁיאִיר אֹר פְּנֵי הַתוֹקַע בְּאֹר פְּנִיךָ. וְנִזְכָּה לְהַתְעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה עַל-יְדֵי הַתְּקִיעוֹת וּלְחַדֵּשׁ שְׂכָלְנוּ וּנְשֻׁמוֹתֵינוּ אֹז, וּלְהַמְשִׁיךְ וּלְקַבֵּל עָלֵינוּ שְׂכָל וְחֻכְמָה חֵדֶשׁ וּנְשֻׁמָה חֵדֶשׁ מֵאֹר הַפְּנִים, וַיִּקָּם מִקְרָא שְׂכֵתוֹב, אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה יְהוּה בְּאֹר פְּנִיךָ יְהִלְכוּן. אֹר פְּנִיךָ עָלֵינוּ אֲדוֹן נְשֵׂא, וְהַעֲלֵנוּ מִהַרָּה אֶל הַבַּיִת נְכוֹן וּנְשֵׂא, וּמַהֲרָ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה, גְּאֻלַּת הַנְּפֶשׁ וְהַגּוּף וְהַמּוֹן, אֲשֶׁר בָּלָם הֵם בְּגִלוֹת גְּדוֹל עֲבָשׁוּ. חוּם וְחַמֵּל עַל פְּלִטַת עַמְּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל וּמַהֲרָ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם בְּכָל וּבְפֶרֶט בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתַבִּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, בֶּן דָּוִד יְבוּא וַיִּגְאֲלָנוּ. וְתַכְנֶה חֲרָבוֹת יְרוּשָׁלַיִם, עִיר הַצְּדָק קְרִיָּה נְאֻמָּנָה, וְתֵאִיר עָלֵינוּ בְּאֹר פְּנִיךָ, וְתַמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְכַנּוֹת בֵּית-קֹדְשֵׁנוּ וְתַפְאֲרַתֵּנוּ וְשֵׁם נִקְרִיב לְפָנֶיךָ אֶת קְרִבְנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ, וְנִזְכָּה לְהַקְרִיב קְרִבֵּן הַתְּמִיד בְּמוֹעֵדוֹ וּבְמִקוֹמוֹ בְּהִלְכָתוֹ, וּלְהַקְטִיר קְטֹרֶת בְּזִמְנָה. וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהַכְרִית זְרַעוֹ שֶׁל עַמְלֵק, לְכַלּוֹת וּלְבַעַר הַקּוֹצִים מִן הַכָּרֶם, לְהַכְרִית וּלְעַקֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַחוֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹבְבִים אֶת

השושנה העליונה, ולהעלות כל ניצוצי הקדשה מבין הקלפות והעבוב, וכלם יתדבקו ויתאחזו באמונה הקדושה, ויתבררו ויעלו מעלה מעלה, עד שישובו לעלות ולהתחדש באור הפנים, וכסא דוד מהרה תכין, ויהיה השם שלם והכפסא שלם, ותתן לנו מלך אחד ורועה אחד בלבבך, הוא משיח בן דוד מלך ישראל. ותתגלה מלכותך על כל באי עולם, ותתגדל ותתנשא ותתרום אמונתך ומלכותך למעלה למעלה על כל יצורי עולם, וכלם יכספו וישתוקקו לאמונתך הקדושה. ותמלך אתה יהוה מהרה לבדך על-כל מעשיך, כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד ככתוב בתורתך, יהוה ימלך לעולם ועד. ונאמר, והיה יהוה למלך על-כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

== לו ==

שמע אלהים קולי בשיחי מפרח אויב תצר חיי. יהוה שמעה בקולי תהינה אזניך קשבות לקול תחנוני. יהוה קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי לך. מבטן שאול שועתי שמעת קולי קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי. אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני. רבונו של עולם, צירים אחזוני, ביולדה אפעה, כמו הרה תקריב לגדת תחיל תזעק בחבליה בן היינו מפניך יהוה, כי אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו, כי מעוררנו עד היום הזה התגבר עלינו מאד על הגלות המר של כל השבעין אמות שהם תאוותיהם ומדותיהן הרעות, ובפרט תאוה הרעה ביותר שהוא הרע הכולל של כל השבעין אמין שהיא תאוה המשגל, אשר זאת התאוה הרעה והמרה מאד התגברה

שיב לקוטי לו תפלות

והתפשטה עלינו מאד. ואתה ידעת את כל אשר עבר עלינו על-ידי-זה, אם אמרתי אספרה כמו יכלו המון יריעות, וכמה פעמים צעקתי אליך בכמה מיני קולות ואנחות ותפלות ותחנונים, ועדין אין לי ישועה שלמה. הן אמת ידעתי שעדין לא התחלתי לצעק בכל חלק אחד מאלף ורבבה בראוי לי לצעק, אך מה אעשה אבי שבשמים, כי אתה יודע שאי-אפשר לי בכל לזעק קול הראוי לי, כי כל הקולות שבעולם אינם מספיקים לי לצעק ולזעק על צרות נפשי המרבים מאד:

ועתה אשר באתי אליך יהוה אלהי ואלהי אבותי, אלהי הראשונים והאחרונים, שתחס ותחמל עלי כגדל חסדך, ותעשה עמי כגדל נפלאותיך, ותוציאני ותצילני ותעלני מן הגלות המר הזה של שבעין אמן, ותרחק ותגרש ותבטל ממני כל תאוותיהם ומדותיהם הרעות, ובפרט תאות נאוף תרחק ותגרש ותשבר ותבטל ממני בבטול גמור, ותאזין קולי הפגום, ותקשיב שועתי המקלקלת, ותשמע צעקתי ותחמל על אנחתי, אשר אני נאנח ונדכא מאד בשברון מתנים, ותתן בלבי שאזעק ואצעק אליך תמיד בקול גדול ולא יסף, ולא אתן דמי לך עד שתענני ותחמל עלי ותושיעני ותצילני, ותתן בלבי חכמה בינה ודעת דקדושה, ועצה ונבונה למלחמה, באפן שאזכה לשבר ולבטל מעלי לגמרי תאות נאוף עם כל התאוות ומדות רעות, ואזכה ברחמיך להוציא ולמלט את נפשי מגלות של שבעים אמות, לטהרה ולקדושה ולזככה מכל תאוותיהן ומדותיהן הרעות, ובפרט מתאוה הכללית שהיא תאות המשגל:

אנא יהוה, שמע קולי הפגום, הטח אונך לקול צעקתי, לקול אנחתי, לקול דמעותי, לקול תחנוני, בכל מיני קולות אני צועק אליך, שומע צעקה שמע קול צעקתנו, ויעלה ויראה קולי הפגום והפגום והמקלקל לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי מלא רחמים תמיד, באלו אני צועק לפניך שבעין קלין רצופים כמו היולדת קדם הולדה. קולי אל יהוה אצעק קולי אל יהוה אתחנן. קולי אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים ותאזין אלי. הצילה מהרב נפשי מיד בלב יחידתי. אליך שטחתי את כפי, הצל הצל הושיעה הושיעה, הושיעה אדוני המלך, עורני אבי שבשמים, מלמני אבי אב הרחמן, ראה דמעת העשוקים, ראה בעלבון עלובים, עזר והצל נרדף כמוני עלוב כמוני, אשר אני נרדף ממני בעצמי, ואף-על-פי-כן אני יודע בלב איך להציל את עצמי למלט נפשי מני שחת:

רבנו של עולם, רבנו של עולם, דלו עיני למרום יהוה עשקה לי ערבני. ערב עבדך לטוב אל יעשקוני ידים. קומה יהוה חלצה נפשי מגלות הפג של שבעין אמות שהם מדותיהם ותאוותיהם הרעות, ובפרט מתאוה הזאת שהיא תאוה הבבלית שלהם. כי כונתך היתה לטובתינו, והכנסת אותנו בגלות הנה של תאוותיהן ומדוותיהן הרעות, כדי לנסות ולצרף נפשנו על-ידי הגלות הנה, כדי שנוכח לעמוד בנסיון וצרוף הנה של תאוותיהן ומדוותיהן, ובפרט בתאוה הבבלית שהיא עקר הנסיון והצרוף של כל אדם בעולם הנה, ואי-אפשר לזכות לשום התגלות בתורה ועבודה, כי אם על-ידי שנתנסין ונצטרפין בתאוה הבבלית הזאת שהיא

שיד לקוטי לו תפלות

תאנות נאוף, אָבֵל מָה אֹמֵר מָה אֲדַבֵּר, כִּי בַחֲנֻתְ לִבִּי פִקְדָתְ לִילָה צְרַפְתָּנִי בַל תִּמְצָא זְמַתִּי בַל יַעֲבֹר־פִּי, וְהִנֵּה בָאתִי בְעֵמֶק הַגְּלוּת, וְלֹא דִי שְׁלֵא זְכִיתִי לְשִׁבֵר הַקְּלָפָה הַקּוֹדֶמֶת לְפָרִי וּלְאֹכֵל הַפָּרִי אַחֲר־כֵּךְ לִזְכוּת לְהַתְנַגְלוֹת הַתּוֹרָה, אַף גַּם פְּגַמְתִּי עַל־יְדִי־ זֶה מְאֹד, עַד אֲשֶׁר כָּלוּ בִּיגוֹן חַיִּי וּשְׁנוֹתַי בְּאַנְחָה כְּשֶׁל בְּעוֹנֵי כַחַי וְעֲצָמֵי עֲשָׂשׁוֹ:

אָבֵל אֲנִי יָדַעְתִּי גּוֹאֲלֵי חַי וְאַחֲרוֹן עַל עֶפֶר יְקוּם. וְעַדִּין יֵשׁ לִי תַקְוָה גַם עַכְשָׁיו, וְאִין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל. עַל־כֵּן כָּל עוֹד נַפְשִׁי בִּי אֲצַעֵק אֵלֶיךָ, כָּל עוֹד רוּחִי בְּקֶרְבִי אֲצַפְצַף לְרַחֲמֶיךָ, כָּל זְמַן שֶׁהִנְשָׁמָה בְּקֶרְבִי אֲצַפֵּה וְאֶקְוֶה וְאֶיֶּחַל לְתִשׁוּעָתְךָ:

לו' אָדָר הִילולָא דְמִשָּׁה רַבֵּנוּ ע"ה

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, וְאֱלֹהֵי כָּל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל. שְׂתַעֲזֹרְנִי בְּזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ, בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים גְּבוּרֵי־ כַח, אֲשֶׁר עָמְדוּ בְּנִסְיוֹנוֹת רַבּוֹת אִין מִסְפָּר וְכִפּוֹ אֶת יִצְרָם וְזָכוּ לְהַתְנַגְלוֹת הַתּוֹרָה. בְּזִכּוֹתֶם וּבְחַסְדֵי עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי, שְׂאֲזַכֶּה לְשִׁבֵר וּלְגֵרֵשׁ וּלְבַטֵּל תַּאֲוָה הַכְּלָלִית מִמֶּנִּי שֶׁהִיא תַּאֲוַת נְאוּף, וְתַהֲיֶה בְּעֲזָרִי תָמִיד בְּכָל עֵת, בְּאִפְּן שְׂאֲזַכֶּה לְשִׁבֵר וּלְגֵרֵשׁ וּלְבַטֵּל תַּאֲוָה זוֹ מִמֶּנִּי לְגַמְרִי בְּתַכְלִית הַבְּטוּל, וְאֲזַכֶּה לְקַדְּשֵׁת הַבְּרִית וּלְפָרִישוֹת גְּדוֹל בְּאֲמַת בְּקַדְּשָׁה וּבְטְהָרָה גְּדוֹלָה כְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב. וְתַרְחַם עָלֵינוּ וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קַדְּשַׁת וּפְרִישוֹת מִשָּׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם שְׂזַכֶּה לְתַכְלִית הַפְּרִישוֹת בְּקַדְּשָׁה גְּדוֹלָה, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב, וְאַתָּה פַּה עָמַד

עֲמָדִי. וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדֻשָּׁתוֹ הַגְּדוֹלָה וְהַנּוֹרָאָה, וְתִזְכְּנוּ בְּזִכּוֹתָיו וּבְזִכּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים לְשֹׁבֵר וּלְגֹרֵשׁ וּלְבַטֵּל מֵאֵתָנוּ לְגַמְרֵי תַאֲוֹת נְאוּף, וְנִזְכָּה בְּלֵנוּ אֲנַחְנוּ וְנִרְעֵנוּ לְהִיּוֹת קְדוּשִׁים וְסֹהָרִים בְּאַמֶּת בְּקְדֻשַׁת וּפְרִישוֹת מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם:

וְתַחֲמַל עָלֵינוּ וְתַעֲזָרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתִזְכְּנוּ, וְתִתֵּן לָנוּ כַח וּגְבוּרָה בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים, וְתִגַּן בְּעַדְנוּ וְתִהְיֶה עִמָּנוּ תְּמִיד, שְׁנִזְכָּה בְּכַחַךְ הַגְּדוֹל, בְּכַח וּזְכוֹת מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, וּבְכַח וּזְכוֹת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, לְגֹרֵשׁ וּלְשֹׁבֵר וּלְעַקֵּר וּלְכַלּוֹת וּלְבַטֵּל קְלַפְתּוֹ בְּלָעַם הַרְשָׁע מִן הָעוֹלָם שֶׁהִיא הַתְּגַבְּרוֹת תַּאֲוֹת נְאוּף, שֶׁהִיא שְׂטוּף בְּזָמָה בְּיוֹתֵר. וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ תְּמִיד קְדֻשַׁת מִשָּׁה רַבְּנוּ וּקְדֻשַׁת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְתִזְכְּנוּ מִהֲרָה לְצִאת מַגְּלוֹת שֶׁל הַשְּׁבַעִין אֲמוֹת שֶׁהוּא תַּאֲוֹת נְאוּף וְכָל שְׂאֵרֵי הַתַּאֲוֹת רְעוֹת, וְתַעֲזָרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְשֹׁבֵר וּלְגֹרֵשׁ וּלְבַטֵּל בְּכֹל מַעְלֵינוּ וּמַעַל גְּבוּלוֹנוּ חֵישׁ קַל מִהֲרָה. וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים שֶׁתַּחֲזוֹר נַפְשֵׁנוּ לְשִׁרְשָׁה, וְתִהְיֶה נַפְשֵׁנוּ נְכַלְלֵת בְּרַחֲמֶיךָ, בְּתוֹךְ הָעֵינַיִם נַפְשׁוֹת שֶׁל בֵּית־יַעֲקֹב, בְּתוֹךְ שְׁנַיִם־עָשָׂר שְׁבַט־יִהוּדָה, בְּתוֹךְ הָאֲרָבָעִים וְתִשַׁע אוֹתוֹת שֶׁל שְׁמוֹתֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר שֵׁם הוּא שֶׁרֵשׁ נַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ, וְאִזְכָּה עַל־יְדֵי־זֶה לְהַכְּלִיל בְּתוֹךְ הָעֵינַיִם פָּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְתִזְכְּנֵי לְבֹא מִהֲרָה לְהַתְּגַלּוֹת גְּדוֹל בְּתוֹרָה וְעִבְדוּדָה, בְּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה גְּדוֹלָה בְּאַמֶּת וּבְאֵמוּנָה שְׁלֵמָה, וְתֵאִיר עֵינַי בְּתוֹרָתְךָ, וְתִזְכְּנֵי לְחַדֵּשׁ בְּתוֹרָה תְּמִיד חֲדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים, חֲדוּשִׁים הַנִּמְשָׁכִין מֵעֵין פָּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, חֲדוּשִׁים הַמְּבִיאִין לְיַדִּי מַעֲשִׂים טוֹבִים, חֲדוּשִׁים שִׁישׁ לָהֶם כַּח לְהוֹצִיא אֶת הָאָדָם מַגְּלוֹת

של עין אמות מתאוותיהן ומדוותיהן הרעות ולקרבו אל התורה
ואל העבודה, הרושין שנמשכין על-ידם נשמות חדשות לכל
השומעין את החדושין הללו:

ועזרני ברחמיך הרבים לקבל עלי תמיד על מלכות שמים
באהבה, ואזכה להציל את נפשי מהרהורים רעים על-ידי אמירת
שני פסוקים אלו של קבלת על מלכות שמים, שהם שמע ישראל
יהוה אלהינו יהוה אחד. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.
ותזכני להיות רגיל תמיד לומר בכל פעם אלו הפסוקים בכונה
גדולה ועצומה ובשמחה גדולה ובמסירת-נפש, ותעורר את לבכי
באהבה ותשוקה וחפצה גדולה אליך, עד שאזכה להוריד דמעות
בשעת קבלת על מלכות שמים בשני פסוקים האלו. ואזכה על-
ידי-זה לקבל ולהמשיך עלי מלכות דקדושה, ולהכניע ולשבר
ולעקר ולבטל מלכות הרשעה מן העולם שהיא תאות נאוף,
שהיא שפחה בישא אשה זונה. ותברח השפחה מפני גברתה,
כמו שכתוב, מפני שרי גברתי אנכי בורחת. ואזכה בכחך
להגביר ולהמליך אשה יראת יהוה על האשה זונה, ותכניע ותפל
השפחה לפני גברתה ותברח מפניה, באפן שאזכה לבטל מפני
תאות נאוף ולהתגבר על כל ההרהורים רעים, לנרשם ולשברם
ולבטלם מעלי בבטול גמור מעתה ועד עולם. ואזכה על-ידי
אמירת שני פסוקים אלו שיש בהם שנים-עשר תבות, שתהיה
נפשי נכללת על-ידי-זה בשנים-עשר שבטי יה שהם כלליות
מלכות דקדושה, ועל-ידי המ"ט (הארבעים ותשע) אותיות שיש בשני

פסוקים אלו, אִזְכָּה לְהִיּוֹת נִכְלָל בְּתוֹךְ מ"ט (ארבעים ותשע) אוֹתוֹת
 שִׁישׁ בְּשֵׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבַטֵי יְהוָה:

וְתַעֲזָרְנִי לְתַקֵּן פָּנָם הָעֵינַיִן, וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר לִבִּי וְאַחַר עֵינֵי,
 וְתִשְׁמַר אֶת עֵינֵי תְּמִיד מִכָּל מִינֵי פָּנִים הָרָאוֹת, וְלֹא אֶסְתַּכַּל בְּשׁוֹם
 דָּבָר הַמְּבִיא לִידֵי הִרְהוּר חֵם וְשָׁלוֹם, הַעֲבֵר עֵינֵי מְרֵאוֹת שְׂוֹא
 בְּדַרְכְּךָ חַיִּי. גַּל עֵינֵי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרְתְךָ:

וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו, וְתַנְעֵר בְּהַרוּחַ שְׁמוֹת וְשִׁנְעוּן
 שְׁנַדְבָק בָּנוּ עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים, וְתַנְגְּרֵשׁוּ וְתַסְלְקוּ מֵאַתְנוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ שֶׁכָּל תְּאוֹזוֹתֵינוּ
 הָרָעוֹת וּבִפְרֹט תְּאוֹה הָרָעָה שֶׁל נַאֲוָה, כֻּלָּם נִמְשָׁכִין רַק עַל-יְדֵי
 הַרוּחַ שְׁמוֹת וְהַשִּׁנְעוּן שֶׁנֶּאֱחָזוּ בָּנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְּבִים, עַד אֲשֶׁר
 אָנוּ דוֹמִים כְּאִישׁ שׁוֹלֵל וְכַמְּשֻׁנָּע מִמֶּשׁ עַל-יְדֵי חֲטָאֵינוּ הַמְּרִבִים.
 אֲנִי יְהוָה, חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, חוֹם וְחַנּוּן וְזַכָּנוּ לְגַרְשׁ וּלְשַׁבֵּר וּלְעַקֵּר
 וּלְכַטֵּל כָּל הַרוּחַ שְׁמוֹת וְהַשִּׁנְעוּן מֵאַתְנוּ. וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים,
 לְרוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וִירְאָת יְהוָה,
 בְּאִפְסוֹ שֶׁאִזְכָּה לְתַקֵּן הַבְּרִית בְּאַמֶּת בְּרִצְוֹנְךָ הַטוֹב חַיֵּשׁ קָל מִהֲרָה,
 וְאִזְכָּה שִׁיחִיָּה נְשָׁלֵם דַּעְתִּי בְּאַמֶּת בְּשִׁלְמוֹת גְּדוּל בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה.
 אֲנִי יְהוָה, חוֹם וְחַמֵּל עָלַי וּמְלֹא מִשְׁאַלוֹתַי בְּרַחֲמִים, וְעֲזָרְנִי וְזַכְּנֵי
 לְהַגִּיעַ מִהֲרָה לְכָל מֶה שֶׁבִקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ:

וְעֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁאִזְכָּה לְשָׁמַע חֲדוּשֵׁי-תוֹרָה אֲמִתִּיִּים, מִפִּי
 צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים הַגְּדוּלִים בְּמַעֲלָה, שִׁישׁ לָהֶם בַּח לְהַמְשִׁיךְ
 נְשִׁמוֹת חֲדָשׁוֹת לְכָל הַשּׁוֹמְעִים דְּבָרֵי תוֹרָתָם הַקְּדוּשָׁה. וְאִזְכָּה

ברחמיך להמשיך עלי ולקבל נשמה חדשה קדושה בכל עת,
 על-ידי חדושי תורה שאזכה לשמע מפיהם, וללמד בספרים
 קדושים של צדיקים אמתיים גדולים ונוראים, ותעזרני שיהיה
 נעשה אצלי מחדושי תורתם סם חיים. ואזכה לציר את האור
 הפשוט הבא מלמעלה, בבחינת ברכה וטובה, אף-על-פי שאני
 כדאי לזה, כי אתה ידעת את עצם הפגמים והקלקולים שפגמתי
 וקלקלתי את כלי המחין שלי מאד, על-ידי פגם הברית שהוא
 פגם הדעת, ומאין יבא עזרי לציר את האור לברכה. אף-על-
 פי-כן, על רחמיך הרבים אני בוטח ועל חסדיך אני נשען
 ולישועתך אני מצפה ולסליחותיך אני מקנה, שתעשה עמי
 כחסדיך ונפלאותיך הגדולים והנוראים, ותמלא עלי רחמים,
 ותעשה עמי נסים ונפלאות גדולות ונוראות, ותציר בעצמך האור
 הבא מלמעלה בבחינת ברכה ושלום וחיים וטוב, וימשך עלינו
 האור הקדוש מלמעלה לברכה ולא לקללה, כמו שכתוב, הנה
 ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה. ויקים מקרא שכתוב, ולא אבה
 יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה
 לברכה כי אהבך יהוה אלהיך. כי אין לי שום תקנה ומנוס ומבטח
 ומשען כי אם עליך לבר, ועל הצדיקים אמתיים אשר אנו נשענים
 עליהם תמיד, בכחם נשענתי לצעק אליך תמיד ולצפות לרחמיך
 ולישועתך. עשה עמי מה שתעשה באופן שאזכה בחיי חיש קל
 מהרה לשמירת הברית באמת מעתה ועד עולם בקדושה גדולה,
 ואזכה להתקדש בקדשתך העליונה עד שאזכה לשבעים פנים
 של התורה הקדושה:

ענני יהוה ענני, ענני אלהי ענני, ענני אבי ענני, ענני בוראי ענני,
 ענני גואלי ענני וכו'. מלכי ואלהי יוצרי וקדושי ענני, משמיעי
 צעקה השמיעו צעקתנו לפני שומע צעקה, מכניסי דמעה הכניסו
 דמעותינו לפני מלך מתרצה בדמעות, משמיעי אנחה השמיעו
 אנחותינו לפני שומע אנחות. החומל על דל חמל על דלותי,
 וראה שפלותי וארף גלותי, והטיבה אחריתי, והשב את שבותי
 חיש קל מהרה. ברכנו אבינו בלנו יחד באור פניך, האירה פניך
 על עבדך הושיעני בחסדך. אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו
 סלה. פניך האר בעבדך ולמדני את חקוּך. רחמנא דעני לעני
 ענינא, רחמנא דעני לתבירי לבא ענינא, רחמנא דעני למכיכי
 רוחא ענינא, רחמנא ענינא רחמנא ענינא, רחמנא חוס רחמנא
 פרק רחמנא שׁוּיב, רחמנא רחס עלן רחמנא רחס עלן, השתא
 בעגלא ובזמן קריב, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה
 צורי וגואלי:

== לז ==

נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי, הצילה מהרב נפשי מיד כלב
 יחידתי, אל תער נפשי בי בך חסיתי. בי אתה תקוּתי ואתה
 אילותי. שמרה נפשי והצילני אל אבוש בי חסיתי בך, חושה
 לעזרתי יהוה תשועתי. תיקר נא נפשי בעיניך יהוה אלהי ואלהי
 אבותי, יגוללו רחמיך על מדותיך, יהמו ויכמרו רחמי לך על
 נפשי האמללה והעלובה מאד מאד, על נפשי הרעבה והצמאה
 והעיפה מאד, על נפש מרה כוז, נפש הלכודה בכבלי עני וברזל
 באלפים ורכבות רשתות ומצודות כצפרים האחוזות בפה, נפש

הַעֲשׂוּקָה מְאֹד. מְלֵא רַחֲמִים מְלֵא רַחֲמִים, רוּאָה בְּעֵלְבוֹן עֲלוּבִים,
הַבִּיטָה נָא וּרְאָה דְמַעַת הַעֲשֻׁקִים, הַצּוֹעֲקִים וּבּוֹכִים וְנֹאנְקִים
וְנֹאנְחִים וּמִיד עוֹשְׁקֵיהֶם כַּח וְאִין לָהֶם מְנַחֵם. בָּכוּ יִכְפוּ הַרְבֵּה
בְּכָה וּדְמַעְתָּם עַל לַחֲיִם. רַחֲמָן אֱמֹתִי, אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִשׁוֹעֲתָם,
וְאֵל תִּטְטֵם אֲזִנְךָ מִצְעָקָתָם, וְאֵל תַּעֲלִים עֵינֶיךָ מִדְּמַעְתָּם. רַבּוֹנוּ
שֶׁל עוֹלָם, אֱלֹהֵי יְהוּדָה נְפֹשֵׁי אִשָּׁא, פְּרִשְׁתִּי יְדֵי אֱלֹהֵי נְפֹשֵׁי כְּאֶרֶץ
עֵיפָה לְךָ סֵלָה, כִּי רָדַף אוֹיֵב נְפֹשֵׁי דְכָא לְאֶרֶץ חֵיתִי הוֹשִׁיבֵנִי
בְּמַחֲשָׁבִים כְּמַתִּי עוֹלָם, וְנְפֹשֵׁי נִבְהַלָּה מְאֹד וְאַתָּה יְהוּדָה עַד
מָתִי. שׁוּבָה יְהוּדָה חֲלָצָה נְפֹשֵׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסִדְךָ. כְּסוּס עָגוּר
בֶּן אֲצַפְצָפָא אֶהְיֶה כִּיּוֹנָה דְלוּ עֵינֵי לְמָרוּם יְהוּדָה עֲשֻׁקָה לִי עָרְבֵנִי.
עָרַב עֲבָדְךָ לְטוֹב אֵל יַעֲשֻׁקֵי יָדַיִם. פְּדֵנִי מִעַשְׂק אָדָם וְאַשְׁמְרָה
פְּקוּדֶיךָ. אֲנָא יְהוּדָה מְלֻטָּה נְפֹשֵׁי מְכָל תַּאֲוֹת הַגּוֹף וּמַדּוּתָיו
הַרְעִים. עֲזֹר וְהוֹשִׁיעָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּרַחֲמֶיךָ הָאֱמֹתִיִּים, אֵת
נְפֹשֵׁי הָאֲמֻלָּה, וְתַן לָהּ כַּח וּגְבוּרָה מֵאַתָּה יְהוּדָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי, שֶׁתּוּכַל לְהַתְגַּבֵּר עַל הַגּוֹף וְתִתְגַּבֵּר נְפֹשֵׁי עַל גּוֹפִי, עֲזַרְתִּי
עַל חוּמְרֵי, עַד שְׁאֲזָכָה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל אֵת הַגּוֹף וְהַחֲמֹר
לְגַמְרֵי, וְתִתְגַּלֶּה הָאֵרֶת נְפֹשֵׁי וְעֲזַרְתִּי הַקְּדוּשָׁה, וְיִמְשֹׁךְ עָלַי צֶלֶם
אֱלֹהִים, צֶלֶם דְּמוּת תְּבִנִיתוֹ. וְתִזְכְּנִי לְאוֹר הַשֶּׁכֶל דְּקִדְשָׁה, לְחֻכְמָה
בִּינָה וְדַעַת, וְאֲזָכָה לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי סְכָלוֹת וּכְסִילוֹת
שֶׁל הַגּוֹף וְהַחֲמֹר. וְתוֹצִיאֵנִי מֵאַפְלָה לְאוֹרָה, מִחֹשֶׁךְ לְאוֹר גְּדוֹל,
מִכְסִילוֹת וְחֹשְׁכַת שֶׁל חֲמַרְיוֹת הַגּוֹף הַעֲכוּר וְהַמְגֻשָּׁם, לְהָאֵרֶת
הַחֻכְמָה שֶׁל הַנְּפֶשׁ הַקְּדוּשָׁה. וְתַן חֲלָקֵי בְּתוֹרָתְךָ, וְאֲזָכָה לְלַמּוֹד
וְלַהֲנוֹת בְּתוֹרָתְךָ וּבְעִבּוּדְתְךָ יוֹמָם וְלַיְלָה, וְתַן בְּלִבִּי בִינָה לְהַבִּין

וְלֹהֲשִׁכִּיל לְשִׁמְעַע לְלַמֵּד וְלִלְמַד לְשָׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְנִים אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה, וְהָאֵר עֵינַי בְּתוֹרַתְךָ וּדְבַק לְבִי בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתַפְרִישְׁנִי וְתַבְדִּילֵנִי מִן הַתּוֹעִים בְּחֻמּוֹת חֵיצוֹנִיּוֹת, וְתַגֵּן בְּעַדִּי וּבְעַד זְרַעֵי תְּמִיד וּבְעַד כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא נַעֲסַק לְעוֹלָם בְּשׁוֹם חֻמְכָּה חֵיצוֹנָה כָּלֵל, וְלֹא נָשִׁים עֵינַי וְלֹא נִלְמַד בְּשׁוֹם סֵפֶר מִסִּפְרֵי הַחֻקִּירוֹת כָּלֵל, הֵן בְּסִפְרֵי חֻקִּירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, הֵן בְּסִפְרֵי חֻקִּירוֹת שֶׁל הָעַבּוּם. וְתַעֲזֹר לָנוּ שֶׁלֹּא יִכְנַס בְּדַעַתְנוּ וּמַחֲשַׁבְתְּנוּ שׁוֹם חֻקִּירָה מִחֻקִּירוֹתֵיהֶם וְלֹא שׁוֹם סִבְרָה וְדַעָה מִסִּבְרוֹתֵיהֶם וְדַעוֹתֵיהֶם הַזְּרוֹת וְהַמְרוֹת, הַצְּדִים בְּרִשְׁתָּם נִפְשׁוֹת יְקָרוֹת, אֲשֶׁר בְּאַמַּת כָּל חֻמּוֹתֵיהֶם הַחֵיצוֹנִיּוֹת הֵם רַק כְּסִילוֹת וְסִבְלוֹת וּשְׁטוֹת וְהֶבֶל גָּמוֹר בְּאַמַּת, וְנִמְשָׁכִים רַק מִכְּסִילוֹת וְחֻשְׁכַת הַמְרִיּוֹת הַגּוֹף וּמַתְאֲוּוֹתֵיהֶם וּמַדּוֹתֵיהֶם הָרַעוֹת, אֲשֶׁר מַחֲמַת תִּקְרָה הַתְּגַבְרוֹת תֵּאוֹת גּוֹפִם וְחֻמְרָם הָעֵב וְהַמְגֻשָּׁם וְהַמּוֹזָהִם וְהַמְשַׁקֵּץ מְאֹד מְאֹד בְּתַכְלִית הַזְּהֻמָּה וְהַטְּנוּף וְהַמְאֹס, מִשָּׁם נִתְעַבֵּר וְנִתְקַלְקַל וְנִשְׁחַת דַּעַתָּם וְלִבָּם הָעֵרֶל, עַד שֶׁנִּתְעוּ וְנִבּוּכוּ מִדַּעָה לְדַעָה וּמִסִּבְרָא לְסִבְרָא, עַד שֶׁבָּאוּ לְיַדֵּי טְעוֹת וּשְׁטוֹת חֻמּוֹתֵיהֶם הַחֵיצוֹנִיּוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל זְרַעֲנוּ וְעַל פְּלִטְתָּנוּ, אֲשֶׁר נִשְׁאַרְנוּ בְּתַרְן בְּרֵאשִׁי הַהָר בְּאֵין עוֹזֵר וְסוּמָךְ, וְאֵין מִי שִׁיעֲמֹד בְּעַדֵּינוּ. הַצֵּל הַצֵּל, וְהוֹשִׁיעָה וּמַלֵּט אוֹתָנוּ וְאֵת זְרַעֲנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי חֻמּוֹת חֵיצוֹנִיּוֹת שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם חֵלֶק וְעֵסֶק בָּהֶם, וְתִהְיֶה יַדֵּינוּ וּשְׁכָלְנוּ וְלִבָּנוּ מְסֻלָּקֵת מֵהֶם, כִּי לֹא בְּאֵלָה חֵלְקָנוּ וְלֹא בְּאֵלָה גּוֹרְלָנוּ. כִּי אֲנַחְנוּ מִזְרַע אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, מֵאַמִּינִים בְּנֵי מֵאַמִּינִים, וְאֲנַחְנוּ זְכִינוּ לְעַמֵּד עַל הַר סִינַי וְלִקְבֹּל תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה

על-ידי מֹשֶׁה נְבִיאָךְ נֶאֱמַן בֵּיתְךָ. עֲזַרְנוּ שִׁיְהִיָּה חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד, תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עַדוֹת יְהוָה
 נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פְּתֵי. חוּם וְחֶמֶל עֲלֵינוּ, יְהִמוּ נָא מַעֲיָךְ עַל בְּנֵיךְ
 צֵאן מְרַעֲיֶתְךָ, וְשֹׁמֵר אוֹתֵנוּ בְּעַת צָרָה הוֹאֵת, בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא,
 וְהַצֵּל וּמַלְט נַפְשֵׁנוּ וּנְפֶשׁ בְּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ, שְׁלֵא נַעֲסֵק לְעוֹלָם בְּשׁוּם
 חֶקְמָה חִיצוֹנָה כָּלֵל. וְתֵן לָנוּ כַח שְׁנִזְכָּה לְהִכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל
 וּלְעַקֵּר כָּל הָאֲפִיקוֹרְסִים וְהַכּוֹפְרִים מִן הָעוֹלָם. יִמְחוּ מִסְּפָר הַיִּים
 וְעַם צְדִיקִים אֵל יִכְתְּבוּ. וְכָל הָעוֹסְקִים בְּפִילוֹסוֹפִיָּא וְחֻקֵּי־תוֹרַת שְׁל
 חֶקְמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת, יְהִיָּה נִמַּח שְׁמֵם וְזִכְרָם מִן הָעוֹלָם, יִכְרַת יְהוָה
 לְאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲסֵק בְּחֻקֵּי־תוֹרַתְהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם עַר וְעוֹנָה, יְהִיוּ בְּנֵי
 יְתוּמִים וְאִשְׁתּוֹ אֶלְמָנָה. יְהִי אַחֲרֵיתוֹ לְהַכְרִית בְּדוֹר אַחֵר יִמַּח
 שְׁמֵם. יִזְכַּר עוֹן אֲבֹתָיו אֶל-יְהוָה וְחַטָּאת אִמּוֹ אֶל-תִּמְחָה. יְהִיוּ נֶגֶד
 יְהוָה תְּמִיד וְיִכְרַת מֵאֶרֶץ זִכְרָם. וְיִתְפַּטְּלוּ סְבוֹתֵיהֶם וְדַעוֹתֵיהֶם
 מִן הָעוֹלָם, וְלֹא יַעֲלוּ עוֹד עַל לֵב וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹד בְּשִׁמְם. וְתִרְחַם
 עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וְתַעֲלֶה וְתַנַּשֵּׂא וְתִרְוַמֶם וְתַגְּלֶה וְתֵאֵיר חֶקְמַת
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּעוֹלָם, וְנָשׁוּב כָּלֵנוּ לְתוֹרַתְךָ וּלְעִבּוּדְתְךָ בְּאַמַּת
 וּבְאַמוּנָה, בְּקַדְשָׁה וּבְמִתְהַרְהַר גְּדוּלָּה. וְנִזְכָּה לְהִשְׁתַּוְּקֵק תְּמִיד
 לְאַמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּאַמַּת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְנִזְכָּה לְהַפִּיר אוֹתְךָ
 בְּאַמַּת גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּלְכַבֵּד אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּכָל עֵת, כִּי
 בְּשִׁבִיל זֶה בְּרֵאתָ כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם, בְּגִין דִּישְׁתַּמּוּדְעִין לִיהֵ. כִּמוֹ
 שֶׁכְּתוּב, כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וּלְכַבּוּדִי בְּרֵאתִיו יִצְרַתִּיו אֶף עֲשִׂיתִיו.
 עוֹד וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה, וַעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן כְּבוֹד תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה,
 שֶׁתִּתְנַבֵּר חֶקְמַת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל חֶקְמַת הַפִּילוֹסוֹפִיָּא, עַל

הַכְמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת, וַיִּתְבַּטְּלוּ כָּל הַחֻקִּים שֶׁבְעוֹלָם כְּנֶגֶד אוֹת אֶחָד מִתּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְהַטְהוֹרָה וְהַתְּמִימָה, תּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב וְתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פִּי, וַיֵּשׁוּבוּ כָּלֵם לְתוֹרַתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ וְלִירְאָתְךָ בְּאֵמֶת בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ:

אָנָּה יְהוָה, רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, חוֹסֵה עַל נַפְשֵׁי הָאֲמֻלָּה מְאֹד, וְהִיָּה בְּעֵזְרֵי תְּמִיד, וְחֹזֵק וְאֲמִין אֶת נַפְשֵׁי בְּכָל מִינֵי עֵז וְתַעֲצוּמוֹת, בְּאִפְסָן שֶׁתִּתְנַבֵּר נַפְשֵׁי הַקְּדוּשָׁה וְהַטּוֹבָה עַל הַגּוֹף וְתַאוּוֹתָיו וּמַדּוּתָיו הָרָעִים, עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְהַפְשִׁיט אֶת נַפְשֵׁי מִכָּל מִינֵי תַאוּוֹת הַגּוֹף וּמַדּוּתָיו, וְאֲטַהֵר וְאֶקְדָּשׁ אֶת נַפְשֵׁי וּגּוּפֵי בְּכָל מִינֵי טְהוֹרוֹת וְקִדְשׁוֹת, וְאֲזַכֶּה לְהוֹצִיא אֶת נַפְשֵׁי מִכָּל הַתַּאוּוֹת וּמַדּוּת רְעוּת הַנְּמַשְׁכִּים מֵאַרְבַּע יְסוּדוֹת חֲמָרִים שֶׁל הַגּוֹף:

וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תּוֹצִיאֵנִי וְתַעֲלֵנִי מִבְּחִינַת בְּהֵמָה לְבְּחִינַת אָדָם, מִגּוֹף לְנֶפֶשׁ, מִחֲמֵר לְצוּרָה, מִחֲשֵׁךְ לְאוֹר, מִסְּכָלוֹת לְחֻקֵּימָה, מִחֻקִּים וּמִחֻשְׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת לְחֻקִּים הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, מִשִּׁכְחָה לְזִכְרוֹן. וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי מֵאֲתֶרְךָ כַּח הַזִּכְרוֹן, וְאֲזַכֶּה לְזִכּוֹר תְּמִיד הַיָּטֵב אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ וְעֲבוֹדָתְךָ, הֵן מֵה שֶׁאֲנִי לוֹמֵד בְּסִפְרִים הַקְּדוּשִׁים, הֵן מֵה שֶׁשָּׁמַעְתִּי אוֹ מֵה שֶׁאֲנִי עֲתִיד לִשְׁמַע מִפִּי רַבּוֹתֵי וְחֻבְרֵי כָּל הַדְּבָרִים הַקְּדוּשִׁים הַנּוֹגְעִים לִירְאָת יְהוָה וְלַעֲבוֹדָתוֹ וְתוֹרָתוֹ, כָּלֵם אֲזַכֶּה לְזִכּוֹר תְּמִיד הַיָּטֵב כַּח הַזִּכְרוֹן דְּקִדְשָׁה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְלֹא אֲשַׁכַּח שׁוּם דְּבָר מִמִּשְׁנָתִי. וְאֲזַכֶּה לְזִכּוֹר תְּמִיד הַיָּטֵב הַיָּטֵב אֶת אַחֲרֵיתִי וְסוּפִי, וְלִשׁוּם לְבִי הַיָּטֵב עַל מֵה אֲתִינָא לְהֵאֵי עֲלֵמָא שֶׁפָּלָה, וּמֵה יְהִיָּה בְּסוּפִי וְאַחֲרֵיתִי כִּאֲשֶׁר יָבֵא קִצִּי, וְלֹא אֲשַׁכַּח זֹאת כָּל יְמֵי חַיִּי, וְאֲזַכֶּה לְזִכּוֹר זֹאת הַיָּטֵב בְּכָל יוֹם וְיוֹם,

כי כל ימינו ושנותינו הם הכל, כחלום יעוף, וכצל עובר, כענן
 כלה, וכרוח נושבת, וכאבק פורח. ואי אפשר להמלט מן המיתה
 בשום אופן, ואין משלחת במלחמה. ומה נחשב על יהוה ומה
 נעשה ליום פקדה, זכור תזכר ותשוה עלי נפשי. זכור אל תשכח
 את אשר הקצפת את יהוה אליה מנעוריה עד היום הזה, כי אין
 שכחה לפני כסא כבודו ואין נעלם מנגד עיניו. עזרני והושיעני
 לזכור את כל זאת תמיד, באופן שאזכה לרחם עלי מעתה למלט
 נפשי מני שחת, ולהכין צדה לדרך, אורחא רחיקא ואפלו זודין
 קלילא לית לו. ועזרני ברחמיך הרבים שאזכה לשכח את כל
 מיני מחשבות זרות, מחשבות היצוניות והחמות היצוניות, וכל
 מיני הרהורים רעים ועקמימיות שבלב, שנדבקו בלבי ובדעתי
 בעונותי הרבים, וכל מיני מחשבות המבלבלים מעבודתך
 האמתית. כלם אזכה ברחמיך הרבים להעבירם מדעתי ולבי
 לגמרי ולשכחם לגמרי מעתה ועד עולם, ומעתה אזכה לזכור
 אותך תמיד בכל עת, בשבתי בביתי ובכלתי בדרך בשכבי
 ובקומי, ולדבק מחשבתי אליך תמיד ולתורתך ולעבודתך
 באמת, ביראה ואהבה בקדושה ובטהרה גדולה באמת ובאמונה
 שלמה. ואזכה שיתדבק לבי ומחשבתי אליך ולתורתך ולמצותיך
 באמת, בדבקות גדול ובהתקשרות אמין וחזק מאד, עד שאזכה
 לזכור היטב את כל דברי תורתך ועבודתך תמיד לעולם ועד, ולא
 אשכח שום דבר מדברי תורה ועבודה לעולם, רק אזכה לזוכרם
 תמיד בעלמא דין ובעלמא דאתי:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי

אֲבָרְחֵם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, וְאֱלֹהֵי כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים
 ראשונים ואחרונים, וְאֱלֹהֵי כָּל עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, אֲבִינּוּ אָב
 הַרְחֵמֵן הַיּוֹדֵעַ כָּל תַּעֲלוּמוֹת־לֵב, שֶׁתִּרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים,
 וְתַחַנְּנֵי מֵאֲתָךְ דַּעַה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל, וְתוֹרִינִי וְתַדְרִיכֵנִי בְּאֲמַתְךָ
 תָּמִיד, וְתִזְכְּנֵי בְּכָל־עֵת לְדַעַת בְּאֲמַת הַדְּרָךְ הַיָּשָׁר אִיךָ לְהִתְנַהֵג
 בְּעֲנִינֵי תַעֲנִיּוֹת נְדָבָה, אִם לְהִתְעַנּוֹת אִם לְחַדֵּל. וְתִזְכְּנֵי לִידַע
 הָאֲמִתּוֹ לְאֲמַתּוֹ וְלְהִתְנַהֵג בְּדְרָךְ הָאֲמִתּוֹ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, כִּי לִבִּי
 הוֹלֵךְ אֵנָּה וְאֵנָּה בְּעֲנִינֵי זֶה. עַל בֶּן הַנְּגִי מִשְׁלִיךְ עֲצָמִי עָלֶיךָ לְבַד,
 וְהַרְיֵנִי מוֹסֵר גּוֹפִי וְנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי אֵלֶיךָ לְבַד, שֶׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי
 מַה שֶׁתִּרְצֶה וּכְרִצּוֹנְךָ אַעֲשֶׂה, וְתַעֲזָרְנִי שֶׁלֹּא אֲבַלְבֵּל דַּעַתִּי הַרְבֵּה
 בְּעֲנִינֵי זֶה, רַק אִזְכֶּה תָּמִיד לַעֲשֶׂה שְׁלֵמָה מְהֵרָה, וְתִשְׁפִּיעַ לִי עֲצָה
 טוֹבָה מֵאֲתָךְ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֲמִתּוֹ. וְאִזְכֶּה לִידַע וּלְהַבִּין אִיךָ
 לְהִתְנַהֵג בְּעֲנִינֵי הַתַּעֲנִיּוֹת וְאִיךָ לְהִתְנַהֵג בְּכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם,
 בְּאִפְסָן שְׂאִזְכֶּה לְסוּר מִרַע וּלְהַכְנִיעַ הַגּוֹף וְהַחֲמֹר לְגַבִּי הַנִּפְשָׁה
 וְהַצּוֹרָה, וְלַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ וּבַעֲבוּדָתְךָ תָּמִיד בְּאֲמִתּוֹ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַשְׁמִיעֵנִי כַּבִּקְרַתְּ חֲסִדְךָ כִּי כָךְ בְּטַחַתִּי הוֹדִיעֵנִי
 דְרָךְ זֶה אֵלֶיךָ כִּי אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי נַפְשִׁי:

וּבְכֵן יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתַּעֲזָרְנִי
 לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה, וְתַחַמַּל עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ
 וּבְחֲסִדֶיךָ הַגְּדוֹלִים וְהַעֲצוּמִים, וְתַעֲזָרְנִי לְתַן צְדָקָה הַרְבֵּה לְאֶרֶץ־
 יִשְׂרָאֵל, לְתַמּוֹךְ וּלְסִיעַ בְּסִיעַ שְׂיֵשׁ בּוֹ מִמֶּשׁ לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים הַדְּרִים
 בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאִזְכֶּה לְהַכְלִיל עַל־יְדֵי־זֶה בְּאוֹרֵא דְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
 בְּאוֹר הַקְּדוֹשׁ, בְּהַאֲוִיר וְהַהֶבֶל שְׂאִין בּוֹ חֵטָא, וְנִזְכֶּה עַל־יְדֵי־

זה להמתיק ולבטל כל מיני דינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל. ונזכה תמיד לרחות ולבטל הדין והחשך והסבלות וכל מיני חכמות חיצוניות מן העולם. ותעזרנו להגביר ולהעלות ולנשא הנפש הקדושה והתורה הקדושה, ותאיר עלינו אור החכמה הקדושה, ותמשיך עלינו חסדים טובים מאתך תמיד, ונזכה לזכרון דקדושה. ותשפיע עלינו מאתך שפע טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים ושלוש וכל טוב. וברחמיך הרבים תזכר לנו את ברית אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ותקים לנו מקרא שכתוב, וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר:

ותעזרנו שזנכה לגדל ולהעלות נפשנו לפניך, ונזכה לקדש ולקשט נפשנו באופן שתוכל נפשנו לעלות להשכינה בבחינת מג (מיון נוקבין), ותתפאר השכינה לפניך עם נפשותינו, חזי במה ברא קאתינא לנבך. ונזכה שיהיה נעשה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, על ידי נפשותינו שיעלו לטובה לפניך לרית נוחות אשה ליהוה:

ותזבנו שתהיה אכילתנו בקדושה ובטהרה תמיד, ובפרט בשאנו אוכלין דבר מן החי, תעזרנו להתקדש ביותר בשעת אכילתנו, עד שזנכה להעלות הנפש המלבש בחי שאנו אוכלים, להעלות הנפש מחי למדבר, על ידי הברכה שאנו מברכין על אכילתנו, ונזכה לומר כל הברכות בכונה גדולה ועצומה לשמך הגדול באמת:

וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלַנּוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים מִמְּאֻכְלוֹת אֲסוּרוֹת, וְלֹא יָבֹא לְתוֹךְ פִּינוּ שׁוֹם דְּבַר הָאָסוּר לָנוּ, וְלֹא נִכְשָׁל לְעוֹלָם בְּגַבְלוֹת וּמְרֻפּוֹת אֶפְלוּ בְּשׁוֹנֵג וּבְאֵנָם. וְתִצְלֵל אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֵיךָ מִשׁוֹחֲטִים שְׂאֵינָם הַגּוֹנִים, וְתִפְרִישׁ אוֹתָנוּ וְתִבְדִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל מִינֵי גַבְלוֹת וּמְרֻפּוֹת דְּאוֹרֵייתָא וּדְרַבְּנָן. וְתִזְמִין לָנוּ בְּרַחֲמֵיךָ תָּמִיד שׁוֹחֲטִים הַגּוֹנִים וּבְשָׂרִים וְתִהְיֶה עִמָּהֶם תָּמִיד, וְתִשְׁמַר אוֹתָם וְאוֹתָנוּ שְׁלֵא יִכְשְׁלוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל עַל-יָדָם לְעוֹלָם בְּגַבְלוֹת וּמְרֻפּוֹת חֶסֶם וְשָׁלוֹם, וְתִעֲזֹר לְהַשׁוֹחֲטִים שְׂיִכְוְנוּ תָּמִיד הַיָּטֵב בְּבִרְכַת הַשְּׁחִיטָה, בְּאִפְּן שְׂיִזְכוּ לְהַעֲלוֹת הַנֶּפֶשׁ הַמְּלַבֵּשׁ בְּהַחַי, מִחַי לְמַדְבָּר, עַד שְׂיַעֲלוּ כָּל הַנֶּפְשׁוֹת הַעֲשׂוּקוֹת הַמְּגַלְגְּלִים בְּחַיּוֹת וְעוֹפוֹת וּבְחַמּוֹת אֵל הַשְּׂכִינָה, וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה יַחֲוֹד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינֵיתִיהָ עַל-יָדָם, וְנִזְכָּה שְׂיִהְיֶה נִמְשָׁךְ עַל-יְדֵי־זֶה עָלֵינוּ שְׁפַע טוֹבָה וּבִרְכָה וּרְחָמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְנִזְכָּה לְפָרְנָסָה טוֹבָה בְּכָבוֹד בְּלֵי שׁוֹם יִגִּיעַה וּמְרַחֵא וּמְרַדָּא כָּלֵל. אֲבִינוּ שְׂבַשְׂמִים, גּוֹמֵל לְחַיִּים טוֹבוֹת, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, אֶתְהָ יוֹדֵעַ שְׂאִין בָּנוּ כַח לְשֹׁמֵר עֲצָמָנוּ מִשׁוֹחֲטִים שְׂאֵינָם הַגּוֹנִים הַמְּצוּיִים עִבְשֵׁיו הַרְבֵּה מְאֹד, וְאִין מִי שְׂיַעֲמֹד בְּעַדְנוּ וְיִשְׁתַּדֵּל בְּתַקּוֹן נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְיִצְלֵל אוֹתָנוּ מִפְּנֵם הַשׁוֹחֲטִים שְׂאֵינָם הַגּוֹנִים הַגּוֹרְמִים מַה שְּׁגוֹרְמִים רַחֲמָנָא לִיִּצְלוּן:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמָךְ, וּלְמַעַן שְׂכִינַת עֲזֶךָ, וּלְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרְהֵם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וּלְמַעַן כָּל הַצַּדִּיקִים אֱמֵתִיִּים. וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְהִצְלֵנּוּ וּמְלַטְנוּ מִשׁוֹחֲטִים רָעִים, מִשׁוֹחֲטִים שְׂאֵינָם הַגּוֹנִים. וְשְׁמְרֵנוּ תָּמִיד שְׁלֵא יָבֹא לְתוֹךְ פִּינוּ שׁוֹם מִכְשׁוֹל גַּבְלָהּ וּמְרַפָּה, כִּי אֶתְהָ כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצַר מִמָּךְ מִזְמָה וּבְגִדְךָ

הכל, ואתה יכול לשמר אותנו גם עכשיו בדורות הללו מנבלות ומרפות ומשוחטים שאינם הגונים. חוס וחמל עלינו למענך ולא למעננו, וקדשנו בקדשתך, והבדילנו מן מאכלות אסורות, כמו שכתוב, ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי. ונזכה לקים מקרא שכתוב, ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה מרפה לא תאכלו לכלב תשלבון אתו. וכתוב, והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני. ויקים מקרא שכתוב, טרף נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו:

ועזרנו ברחמיך הרבים, ותזמין לנו מלמדים טובים והגונים לבנינו שיהיו עוסקים במלאכתם באמונה, ללמד הרבה עם בנינו בתכלית המועיל באמת. ויהיו כל המלמדי-תינוקות אנשים בשרים וצדיקים, שלא יקלקלו חס ושלום את ההכל הקדוש של התינוקות של בית רבן, שהוא הכל-פה שאין בו חטא, ויעלה ויראה וירצה וישמע לפניך ההכל הקדוש של התינוקות של בית רבן. ועל-ידי-זה תזכר את ברית אבותינו, ותמתיק ותבטל מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, כל הדינים וכל הגזרות שאינם טובות שנגזרו על עמך ישראל בכלל או בפרט, בין שהוא קדם גזר-דין בין שהוא לאחר גזר-דין, כלם תמתיק ותבטל בזכות הכל-פה שאין בו חטא של התינוקות של בית רבן. ותזכנו ברחמיך הרבים ותקדשנו בקדשתך העליונה, ותזכנו לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת בכל לב ונפש, ונזכה לתקן את כל אשר שחתנו, ונזכה להגביר הנפש על הגוף, עד שיתבטל הגוף לגמרי לגבי הנפש. ונזכה לתן צדקה הרבה לארץ-ישראל,

עד שנהיה נכללים באוירא דארץ ישראל, בההכל הקדוש שאין בו חטא, עד שזנוכה כלנו עמך בית ישראל, שיהיה הכל פינו הכל שאין בו חטא כמו אוירא דארץ ישראל, וכמו הכל פיהם של תינוקות של בית-רבן. ותעזר להשוחטים שיקדשו ויטהרו עצמן באמת, עד שיהיה הכל פיהם גם כן הכל שאין בו חטא, באפן שיוכלו להעלות הנפשות המגלגלות בהחי, להעלותם לשרשם שבקדשה על-ידי הכל פיהם של ברכת השחיטה, כי אתה יודע עצם הרחמנות שיש על נפשות המגלגלות בבעלי חיים, הוסה נא ברחמיך עליהם ועלינו, ועשה למענך ועזרנו והושיענו, שזנוכה להעלות כל הנפשות המגלגלות לשרשן העליון שבקדשה:

רחמן מלא רחמים, חומל דלים שומע אנקת אביונים, רחם עלינו ועל נפשותינו העשוקות בצפרים האחוזות בפה, באשר נגלה לפניך יודע תעלומות, ועזרני למלט נפשי מני שחת, כי אתה ידעת את גדל יקר והדר תפארת נפשי בשרשה העליון, וגם אתה ידעת את רבוי הטנפת והלכלוכים שלכלכתי וטנפתי נפשי העלובה מאד מאד, ולפניך נגלה עצם הרחמנות שעל נפשי האמללה מאד, היגעה מאד, הנדכאת והמטרפת מאד בין שני הכפירים. פצו עלינו פיהם אמרו בלענו. ואנו צועקים אליך זה זמן רב, ואין מי שייכל להושיענו, כי אנהנו בעצמנו היינו אכזריים על נפשנו. אבל אתה יכול להציל את נפשנו בתקף המלתך, שתתפך את לבבנו לטובה ותטה את לבבנו אליך באמת, ותתן לנו שכל ודעת דקדשה וכת וגבורה ועצה, באפן שזנוכה להגביר הנפש על הגוף תמיד עד שיתבטל הגוף ותאזותיו לגמרי, ואזכה

של לקוטי לו תפלות

להעלות ולנשא נפשי תמיד בקדשתך העליונה באמת ובאמונה
שלמה:

אבינו אב הרחמן, המל על כבוד התורה הקדושה שהשפעת
בנו, כי אתה יודע את עצם יפי קדשת-התורה היקרה הנעלמת
בנו. עזרנו ברחמיך הרבים שנוקה מעתה לטהר ולקדש עצמנו
באמת. באפן שנוקה להוציא ולגלות התורה הנעלמת בנו,
בקדשה גדולה. והצילנו מחרפות ובזיונות, ולא נבוש ולא נכלם
ולא נכשל לעולם ועד. וזכנו לכבוד דקדשה, ונקה לקבל את
הכבוד בקדשה גדולה לשמך ולכבודך הגדול לבד, ולא נשתמש
עם הכבוד בשבילנו כלל רק לשמך ולעבודתך לבד באמת
ובתמימות, בלי שום פניה ומחשבה חיצונה כלל, ונקה להחזיר
ולהעלות הכבוד לך. ותעזרנו על-ידי הכבוד דקדשה שתחננו
ברחמיך, שנוקה על-ידי-זה להוציא ולגלות חדושי תורה הרבה
הנעלמים בנפשנו, בקדשה ובטהרה גדולה. ותהיה עמנו תמיד,
ולא נאמר דבר שלא כרצונך, ותהיה עם פינו בעת הטיפנו ועם
ידינו בעת מעבדנו:

רבנו של עולם, חוסה על נפשי העניה והדלה, הרעבה והצמאה
והעיפה מאד. ומלא משאלותי ברחמים, שתתגבר נפשי על
גופי מעתה ועד עולם, ותתעלה ותתנשא נפשי למעלה למעלה,
בקדשה ובטהרה גדולה באמת ובאמונה שלמה, בהכמה ובינה
ודעת דקדשה, בתורה ועבודה, ביראה ובאהבה ובתשובה
שלמה לפניך, באמת ובלב שלם כרצונך הטוב. שובי נפשי
למנוחיכי כי יהוה גמל עליכי. כי חלצת נפשי ממות את עיני מן

דמעה את רגלי מרחי. אתהלך לפני יהוה בארצות החיים. כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת, נפשי ישוּבב ינחני במעגלי צדק למען שמו. למען שמך יהוה תחני בצדקתך תוציא מצרה נפשי. ובחסדך תצמיט אויבי והאבדת כל צוררי נפשי כי אני עבדך. ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו. הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי:

== לח ==

דְּבַקָה נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ בִּי תִמְכֶּה יְמִינְךָ. דְּבַקְתִּי בְעֲדוֹתֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי תַבְשִׁינִי. אָבִי אָב הַרְחֵמֵן, עֲזָרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבַחֲסִדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, שְׁאַזְכֶּה לְדַבֵּק עֲצָמֵי אֱלֹהֶיךָ תָמִיד בְּכָל עֵת, בְּאַמַּת וּבְאַמוּנָה שְׁלָמָה וּבְדַעַה נְכוֹנָה וּמִישׁוּבָת, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָּה. וְאַזְכֶּה לְפַשְׁפֵּשׁ עֲצָמֵי בְּכָל עֵת, אִם אֲנִי דְבוּק בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאַמַּת, עַד שְׁאַזְכֶּה לְקַיֵּם מִצְוֹת וְבוֹ תִדְבֵּק בְּאַמַּת, בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב:

וּזְכֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַיֵּם מִצְוֹת תַּפְלִין בְּרָאוּי, בְּכָל פְּרִטְיָה וּדְקֻדּוּקְיָה וּבְנוֹנוֹתֶיךָ וְתַרְנִיג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהֶן, וְאַזְכֶּה לְהַגִּית בְּכָל יוֹם תַּפְלִין בְּשָׂרִים וּקְדוּשִׁים מְסוּפָּר הַגּוֹן וְצַדִּיק אֲמַתִּי, וְיִהְיוּ נִכְתָּבִין בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה וּבְכֹנֶנָה עֲצוּמָה וְנוֹרָאָה בְּרָאוּי לְכוֹן בְּשַׁעַת כְּתִיבַת הַתַּפְלִין וְתַקּוּנָן. וּכְתִיבַת הַפְּרָשִׁיּוֹת וְתַקּוּן הַבְּתִים וְהַרְצוּעוֹת וְתַפִּירָתָן בְּגִידִין וְכָל תַּקּוּנֵי הַתַּפְלִין, הַכֹּל יִהְיֶה נַעֲשֶׂה עַל צַד הַיּוֹתֵר טוֹב וְנִאוֹת כְּפִי דִינֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְיִהְיוּ הַתַּפְלִין שְׁלֵי בְּשָׂרִים תָּמִיד בְּכָל פְּרִטְי דִּינֵיהֶם, וְנִאוֹים בְּיּוֹתֵר בְּתַכְלִית הַנוֹי

והיופי, וקדושים בתכלית הקדושה. ואזכה להניח תפלין דרשי ותפלין דרבננורתם בכל יום ויום. ואזכה להניחם במקומם הראוי על הראש ועל הזרע, בשמחה רבה וחדוה גדולה ועצומה מאד מאד, ובכונה גדולה עצומה ונוראה, ובהתעוררות גדול בשמחה גדולה, עד שאזכה שיהיה נמשך עלי קדושה גדולה ועצומה, על ידי הנחת תפלין הקדושים והנוראים מאד מאד. ויהיה נמשך עלי קדושת התפלין משרשם העליון בקדושת העליונה, עד שאזכה לדבקות גדול אליך באמת על ידי מצות תפלין. ולא אסיח דעתי מן התפלין לעולם, ולא אדבר שום שיחה בטלה, בעת שאני מכתיר בתפלין, בכתיי דמלקא עלאה, בחגירת זינא עלאה. ואזכה להתעטר בגזר עטרת תפארת התפלין הקדושים, באימה וביראה גדולה ועצומה בלב טוב ובשמחה רבה וחדוה גדולה, באפן שאזכה לקיים מצות תפלין בשלמות הראוי בריצונך הטוב, עד שאזכה להתדבק בך יתברך תמיד על ידי קדושת התפלין הנוראים. אבינו שבשמים חומל דלים, חמל עלינו ועזרנו והננו בקדושת התפלין, וכשם שזכית אותנו ונתת לנו על ידי משה עבדך מצוה הגדולה הזאת, בן תחננו ותזכנו ברחמיך לקיים באמת ובשלמות גדול מצוה זאת של תפלין. ונזכה להתדבק בך תמיד ואל יגרמו עונותינו להפסיק חס ושלום בינינו לבינך, כי אתה אלוה סליחות. וברחמיך הרבים תזכנו לשוב בתשובה שלמה אליך באמת, ונזכה להתבייש מך תמיד באמת על עצם פשעינו וחטאתינו נגדך תתברך. ובחסדך הגדול תמחל לנו על כל עונותינו וחטאינו ופשעינו שחטאנו ופשעינו ושפשענו לפניך

מיום היותינו על האדמה עד היום הזה. ותתקן ברחמיך כל הפגמים שפגמנו בשמך הגדול, עד שנוזה להמשיך עלינו תמיד קדשת התפלין באמת, עד שנוזה להתדבק בך תמיד בדבקות נפלא ועצום, בתשוקה וחשקה וחפצה וחסדה ואהבה גדולה אליך באמת כרצונך הטוב, כמו שכתוב, בלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי. כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי אלהים לעולם. אחת שאלתי מאת יהוה אותה אנקש שבתתי בבית יהוה כל ימי חיי לחיות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו:

וּבְכֹן יְהִי רְצוֹן מִלְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתַעֲזְרֵנִי וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלַנִּי מִדְּבוּרִים רָעִים וְלֹא אֶפְגַּם אֶת דְּבוּר פִּי לְעוֹלָם, וְלֹא יֵצֵא מִפִּי שׁוֹם דְּבוּר רָע עַל שׁוֹם יִשְׂרָאֵל שְׂבַעְעוֹלָם, וְלֹא אֶחְקֹר אַחַר חֹבוֹת בְּנֵי-אָדָם, רַק תַּעֲזְרֵנִי וְתִטֶּה אֶת לִבִּי שְׂאֻזָּה לְחַקֵּר תְּמִיד אַחֵר כֹּל זְכוֹת וְטוֹב שְׂאֵפֶשֶׁר לְמַצֵּא בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֲפֹלוּ בְּהִגְרוּעַ שְׂבִגְרוּעִים, וְאֻזָּה לְהַתִּינֵנִי וְלִטְרַח אַחֵר זֶה, לְחַתֵּר לְמַצֵּא אִיזָה זְכוֹת אֲפֹלוּ בְּהַפְחוֹת שְׂבַפְחוֹתִים. וְתִהְיֶה עִמִּי תְּמִיד וְתַעֲזְרֵנִי שִׁיעֲלָה בְיָדֵי שְׂאֻזָּה לְמַצֵּא בָהֶם תְּמִיד צַד זְכוֹת וְטוֹב, וְאֻזָּה לְדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוֹת תְּמִיד. וְתִצְלַנִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מֵעוֹן הַגְּדוֹל וְהַחֲמוּר מְאֹד, שֶׁהוּא עוֹן לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת הַחֲמוּר בְּיוֹתֵר, הַשְּׂקוּל בְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ הָעֲבֻרוֹת הַגְּדוֹלִים שֶׁבַתּוֹרָה שֶׁהֵם, עֲבוּדָה זְרָה וְגִלּוּי עֲרִיּוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים, וְעוֹן לְשׁוֹן הָרַע שְׂקוּל בְּנֶגֶד כָּלֶם. מִרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, רַחֵם עָלַי לְמַעַנְךָ, וְהִיָּה עִם פִּי תְּמִיד בְּעַת דְּבוּרֵי. וְזַכְּנֵי שְׂאֵשְׁמֵר פִּתְחֵי פִּי שְׂלֵא יֵצֵא מִפִּי שׁוֹם דְּבוּר לְשׁוֹן הָרַע וְאֲבֹק לְשׁוֹן הָרַע עַל שׁוֹם יִשְׂרָאֵל שְׂבַעְעוֹלָם,

ולא דבור שאינו הגון, ותצילני מכל מיני דבורים רעים, מלשון
הרע ומרכילות ומדברים בטלים ומליצנות ומחניפות ומשקרים,
ומלגלות סוד שאין צריכים לגלות, ומנבול פה, ומלגלות ולומר
דברי תורה ויראת שמים במקום ובזמן שאין ראוי לאמרם
ולגלותם, ומכל מיני דבורים שאינם טובים, ומכל מיני הבל-
פה הפוגמין את הדבור הקדוש שהוא רוח פיו של הקדוש ברוך
הוא. אבינו שבשמים, מה נאמר לפניה יושב מרום, ומה נספר
לפניה שוכן שחקים, כי מרב רגילותנו בדבורים פגומים אין אנו
יודעים שום דרך איה להרחיק עצמנו מהם מעתה. על כן באתי
לפניה יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתעזרני ברחמיך ותדריכני
ותורני דרך ישרה, באפן שאזכה לשמר עצמי ברחמיך, שלא
אכשל בשום דבור שאינו טוב, ולא אומר דבר שלא ברצונך.
ותזכני להיות טוב לכל תמיד, ולא אחקר לעולם אחר חובות בני
אדם חס ושלום, רק אדרבא אזכה להשתדל תמיד בכל כח ועז
ויבורה למצא תמיד זכות וטוב בכל אחד ואחד מבני ישראל
עמך הקדוש, אפלו בהפחות שבפחותים, ואפלו בהקל שבקלים,
אפלו בהחולקים והרודפים אותי, כלם אזכה ברחמיך לדונם
לבף זכות תמיד, ותתן לי שכל ודעת מאתך איה לחפש ולמצא
בהם זכות ונקדות טובות תמיד:

ותצילני ברחמיך מסטרא דקין כל בשר, מכל בני אדם הרעים
שהם עוי פנים שבדור, החוקרים ומחפשים תמיד אחר חובות
בני אדם, ומבקשים תמיד למצא חב ופגם בכל אחד ואחד. רבונו
של עולם, הצילנו ברחמיך מהם ומהמונם, ואל תשמע דבריהם

ואל יעלה קטרונם לפניך כלל, ותסתם הפרגוד בפני דבריהם
 הרעים, ואל יכנסו דבריהם באזנך כלל. כי אתה ידעת את
 לבכם הרע, והם עומדים עלינו בכל עת ומקטרגים עלינו ורוצים
 לרחקנו חס ושלום מעבודתך באמת, ומהם נמשכו ובאו עלינו
 כל הקטרונים והנסיונות והבלבולים, אשר עלידם נתרחקנו
 מעבודתך באמת. רבנו של עולם, רבנו של עולם, אתה ידעת
 את כל מה שעבר עלינו עד הנה, וכל מה שעובר עלינו בכל עת
 בכל יום ובכל שעה, כי רבים קמו עלינו מאד. יהוה מה רבו ערי
 רבים קמים עלי. סבוני כמים כל היום הקיפו עלי יחד. והאמת
 ידעתי יהוה אלהי ואלהי אבותי, כי בי אני אדוני העון ואנכי
 סבותי בנפשי כל אלה, על ידי שלא שמרתי את עצמי ופגמתי
 בכרית הלשון ובכרית המעור, אשר על ידי הפגמים האלה
 נמשך להם דבורים שיש להם כח לדבר ולהלשין ולקטרג עלינו
 חס ושלום, אבל כבר הבטחתנו יהוה אלהינו, שאתה חפץ חסד
 ואתה מרבה להטיב, ורוצה אתה בתשובתן של רשעים ואין
 אתה חפץ במיתתם, ואתה שונא וממאס בתכלית השנאה
 והמאוס את כל מי שרוצה לעורר דין ולהלשין ולקטרג חס ושלום
 על בני ישראל עמך, בפרט בשעה שהם נזופים מלפניך על ידי
 חטאיהם ופשעיהם ועונותיהם, אף על פי שתטאו לפניך באמת,
 אף על פי כן אין רצונך שיקטרגו על ישראל חס ושלום. ואתה
 בוחר ומקרב ומחבב את מי שמרחם אז על ישראל ועוסק ללמד
 זכות עליהם בעת ההיא, ומוסר נפשו להעתיר עבורם ולהפציר
 אותך בשבילם, כמו משה רבנו עליו השלום שמסר נפשו על

יִשְׂרָאֵל וְהַתְּפִלָּה עֲלֵיהֶם תָּמִיד אֶפְלוּ בָּעֵת שֶׁעָשׂוּ מַה שֶׁעָשׂוּ,
 וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ שִׁמְעֵת תְּפִלָּתוֹ תָּמִיד, וְחִבְבַּת אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי
 חֶבֶד בְּשָׂבִיל זֶה. וְהִנֵּה עֲתָה בְּעֹזְנוֹתֵינוּ אֲבָד חֶסֶד מִן הָאָרֶץ וַיִּשָּׂר
 בְּאָדָם אֵין, וְאֵין מִי שִׁיעֲמַד בְּעַדְנוּ. וְלֹא דִי לָנוּ בְּכָל זֶה, כִּי אִם
 עוֹד רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ, רַבִּים מָאֵד, כַּאֲשֶׁר אַתָּה יָדַעְתָּ, עַל מִי לָנוּ
 לְהִשָּׁעַן עַל אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם, הַחוּמָל עַל דַּל הַמַּל עַל דְּלוּתָנוּ וּרְאֵה
 שִׁפְלוּתָנוּ וּבְזוּיוֹנָנוּ, הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה כִּי הֵינּוּ לַעֲג וְקָלָם, כָּל הַיּוֹם
 כְּלַמְתִּי נִגְדִי וּבִשְׁת פָּנַי כְּסִתְנִי. מִקּוֹל מְחַרֵּף וּמְגַדֵּף מִפְּנֵי אוֹיֵב
 וּמְתַנַּקֵּם. הַבִּיטָה בְּעֵנָיִינוּ כִּי רַבּוּ מִכְּאוֹבֵינוּ וְצָרוֹת לְבַבְנוּ, הוֹסֶה
 עָלֵינוּ בְּאָרֶץ שְׁבִינֵינוּ וְאֵל תִּשְׁפֹּךְ הַרוּחַ עָלֵינוּ כִּי עֲמָךְ אֲנַחְנוּ בְּנֵי
 בְּרִיתֶךָ, עֲזָרְנוּ כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעָנָנוּ. מַצִּיל עָנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֲבִיוֹן
 מִגּוֹזְלוֹ. הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אוֹיְבֵי וּמְרוֹדְפֵי, הַצִּילֵנִי אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם,
 הַצִּילֵנִי נָא גּוֹאֵל חֶזֶק פּוֹדֵה וּמַצִּיל, הַצִּילֵנוּ וּמְלַטְנוּ וּפְדֵנוּ מִכָּל מִינֵי
 שׁוֹנְאִים וּמְלַשְׁיָנִים וּמְקַטְרָגִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, הוֹסֶה עָלֵינוּ
 לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ וּלְמַעַן כָּל הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים אֲשֶׁר אָנוּ
 חוֹסִים בָּהֶם תָּמִיד. יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, רַחֵם רַחֵם הַצֵּל הַצֵּל, הוֹשִׁיעֵנוּ
 וְהַצִּילֵנוּ מִחֶרֶב מִפִּיהֶם וּמִיַּד חֶזֶק אֲבִיוֹן. וְתִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ כַח וּגְבוּרָה
 מֵאַתָּה בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיקֵי־אֲמֵת, וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוּכָה לְהַכְנִיעַ
 וּלְהַשְׁפִּיל עַדֵי אָרֶץ כָּל הַמְתַּנַּגְּדִים הַחוֹלְקִים עַל הָאֲמֵת, וְנִנְכָּה
 לַעֲקֹר וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַמְקַטְרָגִים וְהַמְלַשְׁיָנִים עַל הַרְחוּקִים
 הַבָּאִים לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֲמֵת, הַחֲפִצִּים לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ. אֶף־
 עַל־פִּי שְׂאִין אָנוּ בְּדָאִים לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ לְפִי מַעֲשֵׂינוּ, אֶף־עַל־
 פִּי־כֵן רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוֹה, רַחֲמֶיךָ רַבִּים מָאֵד, עֲשֵׂה אֶתָּה עִמָּנוּ

מה שתִּרְצֶה וּכְרִצוֹנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ וּמִי יֹאמֶר לְךָ מִה תַּעֲשֶׂה, אֲבָל מִי שָׁם אוֹתָם לְדִין וְשׁוֹפֵט, לְדוֹן אוֹתָנוּ חֵם וְשִׁלּוֹם, וְלִקְמָרְגַּ עֲלֵינוּ חֲלִילָה, מִי בִקֵּשׁ זֹאת מִיָּדָם לְרַמֵּס עַל הַנִּרְדָּפִים חֲלִילָה, כִּי אַתָּה אֲשֶׁר הַכִּיתָ רַדְפוֹ וְאֵל מִכְאוֹב חֲלָלֶיךָ יִסְפְּרוּ. אֶפְלָה נָא בְיַד יְהוָה כִּי רַבִּים רַחֲמָיו וּבְיַד אָדָם אֵל אֶפְלָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שׁוּמַע צַעֲקָה מֵעַמְּקֵי הַשָּׂאוּל-תַּחֲתוֹת וּמִתַּחֲתָיו, שְׁמַע צַעֲקָתִי וְנֹאקָתִי וְאִנְחָתִי הַמָּרָה מְאֹד, הַכְּבֵדָה מְאֹד, הַעֲמוּקָה מְאֹד. אֵי שָׁמַיִם, הַקִּיצוּ לְצַעֲרֵי וְרִדִּיפָתִי, מִה שֶׁאֲנִי בְּעַצְמִי רוֹדֵף אֶת עַצְמִי בְיוֹתֵר, וְגַם אֲחֵרִים רוֹדְפִים אוֹתִי מְאֹד מְאֹד, וְתֵהִי הַמְּלַחֲמָה עָלַי פְּנִים וְאַחֹר, שׁוֹבָה יְהוָה עַד מְתֵי וְהַנְּחָם עַל עֲבָדֶיךָ, אֲהֶה יְהוָה, אֲהֶה יְהוָה, שִׁטְחָתִי אֵלֶיךָ כַּפֵּי מֵעַמְּקֵי עַמְּקֵי עַמְּקִים, מֵעַמְּקֵי עַמְּקֵי הַסִּתְרָה שְׁבַתוֹף הַסִּתְרָה, מֵאֲלָפִים וּרְבֻבוֹת הַסִּתְרוֹת, צַר לִי מְאֹד אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, צַר וּמַר לִי מְאֹד צַר וּמַר לִי מְאֹד, וְאִין לִי שׁוֹם לְשׁוֹן בְּעוֹלָם לְפָרֵשׁ בּוֹ שִׁיחָתִי וְצַעֲרִי, קוֹלִי שְׁמַעַת אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוֹחָתִי לְשׁוֹעָתִי. הֲנִנִּי וְעֲזְרֵנִי שְׂאֲזֹכָה לְאַכְפִּיָּא הַסִּטְרָא אַחֲרָא, סִטְרָא דְקִין כָּל בָּשָׂר, תַּחַת הַדְּבוּר שֶׁל הַקְּדוּשָׁה. וְאֲזֹכָה לְהוֹצִיא בְּלָעַם מִפִּיהֶם, לְהוֹצִיא מִהַסִּטְרָא אַחֲרָא כָּל הַדְּבוּרִים רְעִים וְכָל הַדְּבוּרִים פְּגוּמִים שֶׁיִּנְקוּ מֵהֶם עַל-יְדֵי פֶגַם הַדְּבוּר שֶׁפְּגַמְתִּי בּוֹ בְּשׁוּגַג וּבְמִזִּיד בְּאִנְס וּבְרִצּוֹן, וְכֻלָּם אֲזֹכָה לְתַנּוּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עַד שְׂאֲזֹכָה לְהוֹצִיא כָּל הַדְּבוּרִים מִן הַסִּטְרָא אַחֲרָא, וְלַהֲשִׁיבָם כֻּלָּם לְשָׁרְשָׁם שֶׁבְּקְדוּשָׁה, עַד אֲשֶׁר תִּרְשָׁעָה כְּלָה בְּעֵשֶׂן תִּכְלָה וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ, כִּי יִסְכַּר פִּי כָּל דּוֹבְרֵי שִׁקְרָה. וְתִמְלֵא פִּיהֶם חֵצִין וְתַעֲקֵם וְתַעֲקֵר אֶת פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם

שֶׁל כָּל הַמְקַטְרָגִים וּמְלִישֵׁינִים וְדוֹבְרִים רָעוֹת עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
הַבְּשָׂרִים הַחֹפְצִים לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת, וְתַתֵּן בְּלִבְּךָ שִׁישׁוּבוּ
מִדְרָכְךָ הָרָעָה, וְיִטּוּ לִבְּךָ בְּאֵמֶת אֶל הָאֵמֶת וְיִתְנַלְּהָ הָאֵמֶת בְּעוֹלָם,
וַיִּקָּיָם מִקְרָא שְׂכָתוֹב, יַעֲזֹב רִשְׁעֵי דְרָכּוֹ וְאִישׁ אֶון מִחֲשֻׁבוֹתָיו וַיֵּשֶׁב
אֶל יְהוָה וִירַחֲמֵהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסֹלַח:

וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמוּ, וְתַעֲזְרוּנוּ לַעֲסֹק בְּתוֹרַתְךָ
הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה, וְלֹא אוֹבֵד שׁוּם לַיְלָה מְלִילוֹתַי בְּלִי
לְמוֹד וְעֶסֶק בְּתוֹרָה וְעֵבוֹדָה כָּל יְמֵי חַיֵּי. וְתַעֲזְרוּנִי לְגַדֵּד שָׁנָה מַעֲיָנִי,
לְלַמֵּד הַרְבֵּה תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְלַעֲסֹק בְּתַפְלוֹת וּתְחִנוּת וּבִקְשׁוֹת
הַרְבֵּה בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם, וְתַהֲיֶה בְּעֲזָרֵי תְּמִיד, שֶׁלֹּא
יְהִי כַח לְשׁוּם בְּטוֹל בְּעוֹלָם לְבַטְלָנוּ חֵם וְשְׁלוֹם מִן הַתּוֹרָה וּמִן
הָעֵבוֹדָה, וְאִפְלוּ בְּעַת כְּשֶׁצָּר לְאָדָם חֵם וְשְׁלוֹם, אִפְלוּ בְּשִׁישׁוּבֵים
בְּעֲנִיּוֹת וּבְדַחְקוֹת חֲלִילָה, נִזְכָּה גַם־בֵּן בְּרַחֲמֵיךָ לַעֲסֹק בְּתוֹרָה
וְעֵבוֹדָה תְּמִיד, וְלֹא נִהְיֶה בְּטָלִים מִדְּבָרֵי תּוֹרָה לְעוֹלָם. וְאַתָּה
בְּרַחֲמֵיךָ תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתִרְאֶה בְּעֲנִיּוֹ וּדְחַקְנוּ וְעַמְלָנוּ, וְתִמְשָׁיִךְ
עָלֵינוּ חוּט שֶׁל חֶסֶד בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֵיךָ הַגְּדוֹלִים, וְיִמְשָׁךְ
עָלֵינוּ אוֹר הַחֶסֶד מִבְּקָר דֹּאבְרָהֶם, וּכְאוֹר בְּקָר יוֹרֵחַ עָלֵינוּ אוֹר
הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים וְהַחֲמִלָה וְהַחֲנִינָה. יוֹמָם יַצוּהָ יְהוָה חֶסְדּוֹ וּבְלַיְלָה
שִׁירָה עִמִּי תִפְלֶה לְאֵל חַיִּי, וְעַל־יְדֵי אוֹר הַחֶסֶד בְּקָר דֹּאבְרָהֶם
שֶׁתִּמְשָׁיִךְ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, עַל־יְדֵי־זֶה תִּזְכְּנוּ לְהַכְנִיעַ
וְלֹאֲכַפֵּיֵא סִטְרָא דְקִין כָּל בְּשָׂר שֶׁהוּא הָרוּחַ סְעָרָה, תַּחַת הַדְּבִוּר
דְּקַנְדְּשָׁה, וַיִּקָּיָם מִקְרָא שְׂכָתוֹב, רוּחַ סְעָרָה עוֹשֶׂה דְבָרוֹ. וְיִתְבַּטְּלוּ
מִן הָעוֹלָם מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל גְּבוּלְנוּ כָּל הַדְּבִוּרִים רָעִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְנִזְכָּה

לְדַבּוֹר דְּקִדְשָׁה בְּשִׁלְמוֹת וּלְתַקֵּן פְּגַם־הַדְּבֹר, וּנְזַכֶּה שֶׁיֵּצֵא הַדְּבֹר
 בְּקִדְשָׁה מִפִּינוּ בְּשִׁיר וְשִׁבְחָה וְרִנָּה וְהִלֵּל לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ. וְתִזְכְּנוּ
 מֵעַתָּה שֶׁלֹּא יֵצֵא מִפִּינוּ שׁוֹם דְּבֹר פְּגוּם כָּלֵל, רַק כָּל דְּבוּרֵנוּ יִהְיֶה
 רַק דְּבוּרִים קְדוּשִׁים, בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּתְהִנוּת וּבִקְשׁוֹת וְשִׁירוֹת
 וְתִשְׁבְּחוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וּבִירְאֵת שְׁמִים וְעִבּוֹדַת
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ תְּמִיד, בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוּלָה
 בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, יִמְלֵא פִי תְהִלָּתְךָ כָּל הַיּוֹם תְּפַאֲרֶתְךָ. תְּהִלַּת יְהוָה
 יִדְבֵר פִּי וּיְבָרֶךְ כָּל בְּשָׂר שֶׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. אֲבָרְכֶה אֶת יְהוָה
 בְּכָל עַת תְּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי. פִּי יִסְפֵּר צְדָקֶתְךָ כָּל הַיּוֹם תִּשְׁוַעֲתָךְ.
 אוֹדָה יְהוָה מְאֹד בְּפִי וּבְתוֹךְ רַבִּים אֶהְלֵלְנוּ. כִּי יַעֲמֵד לִימִין אֲבִיוֹן
 לְהוֹשִׁיעַ מִשׁוֹפְטֵי נַפְשׁוֹ:

וּבְכֵן תַּעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּחֲסִדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וְטוֹבוֹתֶיךָ
 הַעֲצוּמוֹת וּחְנִינוֹתֶיךָ הָאֲמִתּוֹת, וְחַמְלַתְךָ הַחֲזָקָה וְאַהֲבַתְךָ
 הַגְּדוּלָה עָלֵינוּ תְּמִיד, וְתִזְכְּנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שֶׁאֲזַכֶּה לְהַעֲלוֹת אֶת הַדְּבֹר
 לְשִׁרְשׁוֹ שֶׁהוּא חֲמִשָּׁה אֲצָבָעוֹת שֶׁבְּזִרְעֵי שְׂמַאל, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד חֲמִשָּׁה
 מוֹצְאוֹת הַפֶּה. וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ תְּמִיד בְּכָל
 יוֹם בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ
 בְּאַמֶּת וּבְתַמִּימוֹת וּבְהִתְעוֹרְרוֹת הַלֵּב מְאֹד מְאֹד. וְאֲזַכֶּה לְדַבֵּר
 בְּחַמִּימוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה לְעוֹרֵר לִבִּי אֵלֶיךָ, וּלְדַבֵּר בִּינִי לְבִין קוֹנֵי
 בְּשִׁלְהֶבֶת הַגְּבוּרוֹת, וּלְהִתְעוֹרֵר לְעִבּוֹדָתְךָ בְּאַמֶּת. וְאֲזַכֶּה לְדַבֵּר
 בְּחַמִּימוֹת שְׁבֵלֵב דְּבָרֵי אֱמֶת שְׁבֵלֵב, וְלִרְאוֹת פְּחִיתוּתִי וְשִׁפְלוּתִי
 וּכְאֹבֵי הַעֲצוּם וְהַמֵּר, כְּאֹב עֲזוֹנוֹתֵי וְחֲטָאֵי וּפְשָׁעֵי שֶׁחָטָאתִי וְשִׁעוּיֵי
 וְשִׁפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְתַעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים

שִׁיחִיהָ נִמְשָׁךְ עָלַי בּוֹשָׁה גְדוּלָה וְעֲצוּמָה מֵאַתָּה, וְאֶזְכָּה לְהִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵיךָ מְאֹד מְאֹד עַל רַבּוּי וְעֲצָם פְּשָׁעַי וְעֲוֹנוֹתַי, כְּנֶגֶד רַב וְשְׁלִיט עֲקָרָא וְשָׂרֵשָׁא דְכָל עֲלָמִין, רַב וְשְׁלִיט עַל כָּלָא וְלַעֲלָא מִן כָּלָא וְלִית לַעֲלָא מְנִיָּה. מִמְּלָא כָּל עֲלָמִין וְסוּבֵב כָּל עֲלָמִין וּבִתְוֹךְ כָּל עֲלָמִין וְלִית אֶתְר פְּנוּי מְנִיָּה, אֲשֶׁר כָּל בְּרוּאֵי מַעְלָה וְכָל בְּרוּאֵי מַטָּה כְּלָם יִרְעִדוּן וְיִפְתָּחוּן מֵאַיִמַת שְׁמֹו הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ יִתְבַּרַךְ, וְכָלָם עוֹשִׂים רְצוֹנוֹ בְּאַהֲבָה בְּאַיִמָּה וּבִירְאָה וּבְפֶחַד גְּדוֹל מִי לֹא יִירָא מִפְּנֵיךָ מִי לֹא יִרְעַד מִשְׁמַךְ, וּבְעֲוֹנוֹתַי הַרְבִּים הִרְבִּיתִי לְפִשְׁעֵי נִגְדָךְ תִּתְבַּרַךְ, עַד אֲשֶׁר נִטְמַטְמַם לְבִי כָּל כַּף, עַד שְׂאִינִי יָכַל אֲפִלוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ מִמְּךָ בְּרָאוּי, גַּם בּוֹשׁ לֹא אֲבוֹשׁ גַּם הַכְּלִים לֹא אֲדַע, וְעַתָּה בְּמָה יִכְפְּרוּ עֲוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים, וּבְמָה אֲרַצָּה וְאַפִּים אוֹתָךְ יְהוֹה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי:

חום וְחַמַל עָלַי, וְחַנּוּנִי מֵאַתָּה דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל, בְּאַפְּן שְׂאֵזְכָּה לְהִתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵיךָ מְאֹד עַל גְּדֻלַּת פְּשָׁעַי נִגְדָךְ, וְאֶזְכָּה לְדַבֵּר וּלְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחֹתַי לְפָנֶיךָ בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל בְּרִשְׁפֵי שְׁלֵהֶבֶת אִשׁ לוֹהֵט, מֵעַמֵּק הָאֲמַת שְׁבַלֵּב, וְכָל דְּבָרֵי יְהוּי כְּנַחֲלֵי אִשׁ, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב, חֵם לְבִי בְּקִרְבִי בְּהִיגֵי תִבְעֵר אִשׁ דְּבִרְתִי בְּלִשׁוֹנִי. וְאֶזְכָּה לְעוֹרֵר לְבִי בְּאֲמַת לְעִבּוּדְתָךְ וּלְיִרְאָתָךְ וּלְתוֹרַתָךְ, וּלְדַבֵּר תְּמִיד בְּחִמְיֻמוֹת שְׁבַלֵּב דְּבָרֵי אֲמַת שְׁבַלֵּב. וְתוֹכְנִי לְנִקְדַת מִבְּחַר רֹאשׁ הָאֲמַת, שִׁיחֵי כָּל דְּבָרֵי בְּאֲמַת לְאֲמַתוֹ, בְּתַכְלִית נִקְדַת הָאֲמַת שְׂאֵתָה חֶפְזָן בּוֹ, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב, רֹאשׁ דְּכָרְךָ אֲמַת וְלַעוֹלָם כָּל מִשְׁפָּט צְדָקָה. וְאֶזְכָּה לְהַרְבוֹת בְּדַבְּרוּרֵי אֲמַת בְּכָל יוֹם בְּשִׁלְהֶבֶת הַגְּבוּרוֹת דְּקִרְשָׁה בְּחִמְיֻמוֹת הַלֵּב, עַד שְׂאֵתְעוֹרֵר בְּאֲמַת לְעִבּוּדְתָךְ, וְנִמְשָׁךְ

עלי בושה ויראה גדולה בכל עת מפניך. ואזכה מהרה לעשות תשובה שלמה על כל חטאי ועונותי ופשעי המרבים, וברחמיך הרבים תמחל ותסלה ותכפר לי על כלם, אף-על-פי שאי אפשר לי בשום אופן לעשות תשובה כראוי על כל עונותי העצומים, כי כל ימי לא יספיקו לי לתקן חטא אחד ופגם אחד מעונותי המרבים, אף-על-פי-כן תרחם עלי ברחמיך, ותזכני שאזכה על כל פנים לעשות תשובה שלמה כפי כחי. ואתה ברחמיך הרבים תקבל תשובתי לפניך ברחמים וברצון, עד שאזכה שתעביר ותסיר ותגרש ותבטל ממני כל הרוח שטות שנדבק בי על-ידי מעשי הרעים, ותעורר רחמיך האמתיים עלי, ותגעור בהרוח שטות שבקרבני ותגרשו ותרחקו ותבטלו ממני בבטול גמור. ותזכני לרוח חכמה ובינה ודעת דקדושה, עד שאזכה להכיר ולדעת אותך באמת ובלב שלם, ועל-ידי-זה אזכה שתתגלה הבושה בפעל על פני, כי עכשיו נטמטם לבי ושכלי כל כך על-ידי עונותי המרבים, עד שאין לי שום דעת ושכל אפלו להתבייש מפניך באמת כראוי לי להתבייש, באשר אתה ידעת יהוה אלהי ואלהי אבותי. אנא יהוה, אל תעשה עמי ברע מעללי. חוס ורחם וחמל עלי. וזכני מהרה לתשובה שלמה לפניך באמת, עד שאזכה שתתגלה הבושה דקדושה בפעל על פני, ואזכה להתבייש מפניך באמת בבושה גדולה בתכלית הבושה, באשר ראוי לי להתבייש מפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, רבון כל המעשים אדון כל הנשמות, אשר גמלתני טובות כאלה בכל עת ובכל שעה וחשבת מרחוק להטיב אחריתי, ואני גמלתיד הרעה רעות רבות

והטאים ועונות ופשעים ופגמים רבים עצומים ונוראים בכל עת
 ובכל יום ממש. מה אומר לפניך יושב מרום, ומה אספר לפניך
 שוכן שחקים, הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע, צור עולמים
 עזרני פדני וחנוני, הצילני והושיעני, באור פניך החייני וקיימני,
 זכני שיהיה נמשך עלי קדשת התפלין הקדושים משרשם העליון,
 ואזכה לחדד שכלי בהתורה הקדושה תמיד, ואזכה תמיד בכל
 יום ויום על-ידי הנחת תפלין למחין חדשים ולהכרה חדשה
 בהשגת אלהותך וידיעת רוממותך יתברך ויתעלה שמך לעד
 ולנצח נצחים, ותמשיך עלי בוששה גדולה מפניך תמיד, ותהיה
 יראתך על פני זו הבוששה לבלתי אהטא מעתה ועד עולם. ותאיר
 עלי באור פניך, ויהיו פני מאירות בקדשה גדולה על-ידי אור
 הבוששה דקדשה שתמשיך עלי ברחמיך ובחסדיך הגדולים, עד
 שיבושו ויבהלו מפני כל רואי שיפל עליהם בוששה ויראה גדולה
 מפני, על-ידי קדשת אור התפלין שתמשיך עלי ברחמיך, ויתוסף
 להם ידיעה גדולה והכרה חדשה דקדשה ויראה ובוששה גדולה,
 על-ידי קדשת אור הפנים שתמשיך עלי בחמלתך הגדולה. ויקים
 בי מקרא שכתוב, וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך
 ויראו מך:

ותצילני ברחמיך הרבים מעזי פנים, ותעזרני ותושיעני
 ותמלטני שלא יהיה לי שום עזות דסטרא אהרא כלל, ותזכני
 מהרה להכניע ולשבר ולבטל עזות הגוף ותאוותיו ומדותיו
 הרעים. ותרחם עלי ותושיעני ותצילני מכל מיני פגם הברית
 שבעולם, במחשבה דבור ומעשה, בראית העין ובשמיעת האזן

ובשאר חושים, בכלם אזכה להיות קדוש וטהור בקדשת הברית
בקדשה גדולה כרצונך הטוב באמת, כראוי לאיש ישראלי,
אשר בהם בחרת:

לשבת-קודש

ותזבני ברחמיך לקבל שבתות בקדשה גדולה ובשמחה וחדוה
רבה, בגילה רנה דיצה וחדוה אהבה ואהוה ושלום ורעות ושלום
גדול. ותעזרני ברחמיך הרבים לשמר את השבת כהלכתו,
ותצילני בשבת קדש מכל מכשול הלט (השלושים ותשע) אבות
מלאכות ומתולדותיהם ומכל השבותים דרבנן, ויהיה אז בעיני
באלו כל מלאכתי עשויה, ולא אהרהר אז אחר שום מלאכה
ועסק ומשא ומתן, ולא בשום חפצי חל כלל. ואזכה לקדש את
דבורי בשבת קדש בקדשה יתרה ועצומה, ולא יהיה דבורי של
שבת כדבורי של חל, ולא יצא מפי שום דבור במל בשבת קדש.
ותעזרני ותזבני לקדש את השבת בכל מיני קדשות, ולכבדו בכל
מיני כבוד ועז ופאר, במאכל ומשתה וכסות נקי, ובדירה נאה
ובלים נאים בגשמיות, ובדירה נאה ובלים נאים בלבי ואברי,
ובשיר ושבח ורגז וזמרה בשמחה וחדוה גדולה, ביראה ואהבה
רבה ועצומה ובדבקות נפלא ועצום לשמך הגדול והקדוש. עד
שאזכה להמשיך הקדשה של שבת קדש על כל ששת ימי החל,
עד שכל ששת ימי המעשה יהיו מהורים וקדושים בקדשת שבת
קדש. ואזכה להכניע ולבטל זהמת הנחש מכל הלט (השלושים
ותשע) מלאכות של ימי החל, עד שכל הלט (השלושים ותשע)
מלאכות וכל העסקים והמשא ומתן שלי, יהיו מזדבכים בקדשה

ובטהרה גדולה בקדשת שבת קדש. ותזכני שאזכר את השבת
 תמיד ולהכין מנה יפה לשבת מאחד בשבת, כמו שכתוב, זכור
 את יום השבת לקדשו, זכרוהו מאחד בשבת. ואזכרה לקיים מקרא
 שכתוב, אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת
 לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד וכבודתו מעשות דרכיך ממצוא
 חפצך ודבר דבר, אז תתענג על יהוה והרכבתיך על במתי ארץ
 והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר. מלא רחמים חומל
 דלים, צור ישראל וקדושו. קומה בעזרתנו ומלא משאלותינו
 ברחמים, וזכנו להיות דבוקים בך תמיד בכל עת באמת ובאמונה
 שלמה בקדשה ובהטהרה גדולה ברצונך הטוב באמת, ויקים בנו
 מקרא שכתוב, ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום.
 אמן נצח סלה ועד:

= לט =

עושה שלום במרומוי, אדון השלום, מלך שהשלום שלו. יהי
 רצון מלפניך שתרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותמשיך שלום
 בעולם, ותשים שלום בין כל עמך ישראל, ותבטל כל מיני
 מחלקות מן העולם. כי אתה ידעת רבונו דעלמא כלא, כמה
 רעות וצרות גרמו לנו המחלקות שבין ישראל, ובפרט המחלוקת
 העצומה שנתפשטה עכשיו בעוקבא דמשיחא, בין כל הצדיקים
 והתלמידי חכמים והבשרים שבדור, ונעשה קטגוריא בין תלמידי
 חכמים. רחם עלינו ברחמיך ותשכך בעסך מעלינו, ותמשיך
 רחמים וחסדים עלינו ועל כל עמך ישראל לעולם, ותתן בלב
 כל אחד ואחד שיירחם על חברו, ויאהב את חברו באמת אהבת

נֶפֶשׁ. וְנִזְכָּה לְקוּמֵי בְּאֵמֶת מִצְוֹת וְאֶהְבֶּתָ לְרַעְךָ כְּמוֹד בְּכָל לַב, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן, אֲשֶׁר מִצְוָה זֹאת הִיא כָּלֵל גְּדוֹל בְּתוֹרָה. וְתִבְטַל כָּל מִינֵי שְׂנְאָה וְקִנְיָאָה וְקִנְטוֹר וְנִצְחוֹן דְּסִטְרָא אַחְרָא מִן הָעוֹלָם, וְלֹא יַעֲלֶה קִנְיָאָת אָדָם עָלֶי וְלֹא קִנְיָאָתִי עַל אַחֲרַיִם, רַק יִהְיֶה שְׁלוֹם גְּדוֹל וְאֶהְבֶּה וְאֶהְוֶה וְרַעוּת בֵּין כָּל עַמֵּי יִשְׂרָאֵל תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו שְׂנִיזְכָּה לְשַׁבֵּר מֵאֲתָנוּ תַּאֲוֹת אֲכִילָה, וְנִזְכָּה שֶׁתִּהְיֶה אֲכִילְתָנוּ בְּצִמְצוּם רַק כְּפִי הַהֲכָרָה לְקוּמֵי הָאָדָם לְבַד, וְנִמְעַט תַּאֲוֹת טַבְעֵנוּ, וְנִזְכָּה לֵאכֹל בְּקַדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוֹלָה לְשִׁמְךָ לְבַד בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ. וְתִסִּיר מִמֶּנּוּ חֲרַפַּת רָעַב, וְלֹא נִרְגִישׁ שׁוּם רַעְבוֹן בְּקִרְבָּנוּ לְעוֹלָם, וְנִזְכָּה לְשַׁדֵּד וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטַּל כָּל תַּאֲוֹת הַבְּהִמּוּת שֶׁל גּוֹפָנוּ, וְתִסִּיר מֵאֲתָנוּ כָּל מִינֵי חֲרַפּוֹת וּבְזִיוּנוֹת שֶׁהֵם תַּאֲוֹת הַגּוֹף, שֶׁמֵּהֵם נִמְשָׁכִין כָּל הַחֲרַפּוֹת, וְתִקְדְּשֵׁנוּ בְּכָל מִינֵי קְדָשׁוֹת:

וְתַעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂנִיזְכָּה לְשַׁבֵּר תַּאֲוֹת הַמִּשְׁגָּל לְגַמְרֵי בְּאֵמֶת, וְתִזְכְּנוּ לְהַתְקַדֵּשׁ בְּקַדְשַׁת הַבְּרִית בְּקַדְשָׁה גְּדוֹלָה כְּרָאוּי לְיִשְׂרָאֵל עַמֵּי הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחֵרַת בְּאַהֲבָה, וְתִהְיֶה עִמָּנוּ תָּמִיד, וְתוֹשִׁיעֵנו וְתַעֲזָרְנוּ שְׂנִיזְכָּה לְקַדֵּשׁ עַצְמָנוּ בְּמִתָּר לָנוּ, וְיִהְיֶה זְוִיגְנוּ רַק מִשְׁבֶּת לְשִׁבֶת בְּקַדְשָׁה גְּדוֹלָה וְנוֹרָאָה, וְנִזְכָּה לְשַׁבֵּר נֶפֶשׁ הַמִּתְאָוָה שֶׁבְּקִרְבָּנוּ שֶׁהוּא תַּאֲוֹת הַבְּהִמּוּת, וְיִהְיֶה זְוִיגְנוּ בְּקַדְשָׁה גְּדוֹלָה בְּלֵי שׁוּם תַּאֲוֹת הַגּוֹף כָּלֵל, וְיִהְיֶה דוּמָה בְּעֵינֵינוּ בְּאֵלוֹ בּוֹפָה שֶׁד. וְנִזְכָּה לְעֹלוֹת בְּכָל פַּעַם מִקַּדְשָׁה לְקַדְשָׁה עֲלִיזָנָה, עַד שְׂנִיזְכָּה לְהַכְלִיל בְּקַדְשֶׁתְךָ הָעֲלִיזָנָה כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת. וְנִזְכָּה לְשַׁבֵּר כָּל תַּאֲוֹת הַבְּהִמּוּת, הֵן תַּאֲוֹת הַמִּשְׁגָּל, הֵן תַּאֲוֹת אֲכִילָה,

הן כל התאוות, בלם נזכה לשפרם ולבטלם לנַמְרֵי מַעְלֵינוּ וּמַעַל גְּבוּלֵנוּ. וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁה וְטַהֲרָה מִמְקוֹר כָּל הַקִּדְשׁוֹת, וְנִזְכָּה לְהַתְקַדֵּשׁ בַּקִּדְשָׁתְךָ הַעֲלִינָה תְּמִיד, וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְנִזְכָּה לְסוּר מִרַע לְנַמְרֵי וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ הַטּוֹב תְּמִיד:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְקִדְשֵׁנוּ בַּקִּדְשָׁתְךָ הַעֲלִינָה וְטַהֵר לְבָנוּ לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְתִזְמֵן לָנוּ פְּרִנְסָתֵינוּ בְּרוּחַ מֵאֲתֶךָ, וְאֵל תִּצְרִיכֵנוּ לֹא לִיְדֵי מִתְּנַת בְּשָׂר וְדָם וְלֹא לִיְדֵי הַלְוָאָתָם, וְתַפְתַּח לָנוּ אוֹצְרֶךָ הַטּוֹב, וְתִשְׁפִּיעַ לָנוּ שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם עַד עוֹלָם, וְתִכְרַךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וְאֵת פְּרֵי בִטְנֵנוּ, וְיִהְיוּ כְּנֵינוּ וּכְגוֹתֵינוּ חַיִּים וְקַיָּמִים בְּעַבְדוּתְךָ וּבְתוֹרַתְךָ וּבִירְאָתְךָ לְאֶרֶץ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים. וְתִרְחַם עַל צְאֲצָאֵנוּ וְצְאֲצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, (וּבִפְרָט עַל צְאֲצָאֵי פְלוּנֵי בֶן פְּלוּנֵי וְכוּ), וְתַמְשִׁיךְ עָלֵיהֶם חַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים, וְיִהְיוּ כָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵינוּ מֵאַרְכִּים יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, יִלְכוּ יוֹנְקוֹתֶם וְיָרְבוּ פֹארוֹתֶם, וְיִהְיוּ צְאֲצָאֵיהֶם כְּעֶשֶׂב הָאָרֶץ. וְתִצְיֵלם בְּרַחֲמֶיךָ מַצַּעַר גְּדוֹל כְּנֵים חַס וְשְׁלוֹם, רַק בְּלִם יִזְכוּ לְגַדֵּל בְּגִיהֶם וּכְגוֹתֵיהֶם לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים, הֵן הַנּוֹלָדִים כְּבָר, הֵן הַעֲתִידִים לְהוֹלֵד לָהֶם, בְּלִם יֵאָרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, וּבְלִם יִשְׁאִירוּ שְׂאִרִית בְּאָרֶץ. וְיִתְרְבוּ צְאֲצָאֵיהֶם כְּחוֹל הַיָּם וּכְכוּכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב, לְעַד וּלְדוֹרוֹת עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַבִּיטָה בְּעַנְיֵם וּרְאֵה מִכְּאוּבָם, כִּי אַתָּה יַדְעָתָ אֶת לְבָבָם, אַתָּה יַדְעָתָ צַעֲרָם וְצָרוֹתֵיהֶם הַמְּרַבּוֹת שֶׁסָּבְלוּ עַד הַנְּהָ. מִרְּא דַעֲלָמָא כְּלָא, אֵל שְׂדֵי יִתֵּן לָהֶם רַחֲמִים, הָאוּמֵר לְעוֹלָמוּ דִּי

יֹאמֶר לְצָרוֹתֵיהֶם דִּי. עֲשֵׂה לְמַעַן זְכוֹת אֲבוֹתֵיהֶם וְשִׁמְחָה לְבָבֵיהֶם וְעֲזָרָה מֵעַתָּה שְׂיָרְבוּ צְדָאָאֵיהֶם, וְיִזְכּוּ לְגִדּוֹל כָּל בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם, וְיֵאָרִיכוּ יְמֵיהֶם וְשָׁנוֹתֵיהֶם, יִרְבוּ וְיִגְדְּלוּ וְיִצְמְחוּ כֹל דּוֹרוֹתֵיהֶם. וְיִקָּיִם בָּנוּ וּבְהֶם, וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּהוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמָּד וְלֹא יִסָּפֵר (מֵרֵב) וְהָיָה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יֹאמֶר לָהֶם לֹא עָמִי אַתֶּם יֹאמֶר לָהֶם בְּנֵי אֵל חַי:

וְתַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ בְּרָכָה מֵאַתָּה, וְתִשְׁפִּיעַ שִׁבְעַ גְּדוֹל בְּעוֹלָם, וְתִשְׁלַח שְׂבִיעָה בְּמַעֲנֵינוּ שְׁנִזְכָּה לְאָכֹל מַעֵט וּלְשִׁבְעַ מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב, וְאָכַלְתֶּם לַחֲמֻכָּם לְשִׁבְעַ וְיִשְׂבַּתֶּם לְבַטַח בְּאַרְצְכֶם. וְקָיִם לָנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב, וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל טְמָאוֹתֵיכֶם וְקִרְאתִי אֶל הַדָּגָן וְהַרְבִּיתִי אוֹתוֹ וְלֹא אֶתֵּן עֲלֵיכֶם רָעַב, וְהַרְבִּיתִי אֶת פְּרֵי הָעֵץ וְתִגְנוֹבַת הַשָּׂדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֲרַפַּת רָעַב בְּנוֹיִם. אָבִינוּ שְׂבַשְׂמִיִם, חִמַּל עֲלֵינוּ לְמַעַן שְׂמִיךְ, וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה עֲלֵינוּ, שְׁנִזְכָּה מִהֲרָה לְבֹא לְכָל מָה שְׂבַקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, שְׁנִזְכָּה לְשַׁבֵּר לְגַמְרֵי תַּאוֹת הַמִּשְׁגָּל וְתַּאוֹת הָאֲכִילָה וְכָל תַּאוֹת הַבְּהִמְיוֹת, וְהָיָה זְוִיגְנוּ וְאֲכִילְתָּנוּ וְכָל הַנְּהַגוֹתֵינוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה גְּדוֹלָה בְּאַמַּת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב. וְתֵאָרִיךְ יְמֵי בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְכָל יוֹצְאֵי חַלְצֵינוּ, כֻּלָּם יֵאָרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, יִבְלוּ יְמֵיהֶם בְּטוֹב וְשָׁנוֹתֵיהֶם בְּנְעִימִים, וְנַעֲסְקוּ תְּמִיד כָּל יְמֵיהֶם וְשָׁנוֹתֵיהֶם בְּתוֹרָה וְעִבּוֹדַת יְהוָה בְּאַמַּת כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב, עוֹד יִגְבוּן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יְהִיוּ. וְתִבְטַל כָּל מִינֵי מַחֲלַקַּת מִן הָעוֹלָם, וְתַמְשִׁיךְ רַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְשׁוֹבְעַ וּבְרָכָה וְשִׁפְעַ טוֹבָה עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְקָיִם לָנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב, וְאַהֲבָךָ וּבְרָכָךָ

וְהִרְבֵּה וּבִרְךָ פָּרִי בִטְנֶךָ וּפְרֵי אֲדָמָתְךָ דִּגְנֶךָ וּתְרִשְׁתְּךָ וַיִּצְהַרְךָ שָׁנָר
 אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתֵּרוֹת צִאֲנֶךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבוֹתֶיךָ לָתֵת
 לָךְ. וְנֹאמֶר, כִּי חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ בְּרֶךְ בְּנֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ. הַשֵּׁם גְּבוּלְךָ
 שְׁלוֹם חֶלֶב חַטִּים יִשְׁפִיעֶךָ. וְנֹאמֶר, וְאִכְלֹתֶם אֶכּוֹל וְשָׂבוּעַ וְהִלְלֹתֶם
 אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְּלִיא וְלֹא יִבְשׂוּ עַמִּי
 לְעוֹלָם. וַיִּדְעֹתֶם כִּי בְּקִרְבֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי וְאַנִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאִין
 עוֹד וְלֹא יִבְשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם. יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ
 בְּשָׁלוֹם:

== מ ==

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְחַם עָלַי
 וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד בְּשִׁבְתִּי בְּבֵיתִי וּבְלִכְתִּי בְּדֶרֶךְ בְּשִׁכְבִּי וּבְקוּמִי
 בְּצֵאתִי וּבְבוֹאִי. וְתוֹרְנִי וְתִדְרִיכְנִי בְּאַמְתֶּךָ וּתְלַמְּדֵנִי תָמִיד
 בְּכָל עֵת אִיךָ לְהִתְנַהֵג בְּעִנְיֵי הַנְּסִיעוֹת לְדַרְכֵיכֶם, אִם אִסַּע וְאִם
 אֶחְדָּל, וְאִיךָ לִסַּע וּמְתִי לִסַּע, וְלִהְיוֹתִי לְמִקְוֶה וְלֹאֵיזוּה מְקוֹם וְעִיר לְנִסַּע,
 וּכְמָה אֶתְעַבֵּב בְּדַרְכֵיכֶם, וְכָל פְּרָטֵי הַנְּסִיעוֹת לְאֵיזוּה דֶּרֶךְ גְּדוֹל וְקָטָן
 אַרְוֶךְ וְקִצֵּר, הַכֹּל תוֹדִיעֵנִי וְתִלְמְּדֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, וְתוֹלִיכְנִי
 בְּדֶרֶךְ הַיָּשָׁר תָּמִיד בְּכָל עֵת. אֲדוֹן כָּל, גְּדֹל הַעֲצָה וְרַב הַעֲלִילָה
 אֲשֶׁר עֵינֶיךָ פְּקָחוֹת עַל כָּל דַּרְכֵי בְּנֵי-אָדָם וַיּוֹדַע וּמִבֵּין מַחְשְׁבוֹתֶם
 וּסוּדָם, יַעֲזֹרוּ רַחֲמֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים עָלַי, וְזַכְּנִי וְלַמְּדֵנִי תָמִיד בְּכָל
 עֵת אִיךָ לְהִתְנַהֵג בְּעִנְיֵי נְסִיעוֹת לְדַרְכֵיכֶם, וּכְשֵׁם שֶׁהֵייתָ עִם
 יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָר וְהָיוּ כָּל נְסִיעוֹתֶם עַל פִּיךָ בְּרִצּוֹנְךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב,
 עַל פִּי יְהוָה יִחַנו וְעַל פִּי יְהוָה יִסַּעוּ, בֵּן תִּרְחַם עָלַי וְתִהְיֶה תָמִיד
 עִמִּי, וְאַנִּי מוֹסֵר עַצְמִי עָלֶיךָ לְבַד בְּאַמְתֵּךָ עִם כָּל תְּנוּעוֹתַי תָּמִיד,

עַל פִּיךָ אֶחְנֶה בְּבֵיתִי וְעַל פִּיךָ אֶסַּע, וְתִשְׁמַר צְאֹתִי וּבֹאִי לְחַיִּים
טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְתִרְחַם עָלַי תָּמִיד בְּכָל עֵת שְׁאֲנִי
מִכְרָח לְנִסְעַ לְאִיזָה דְרָךְ עַל פִּי רְצוֹנְךָ הַטּוֹב, שְׁתַּהֲיָה עִמִּי תָּמִיד,
וְתוֹלִיכֵנִי לְשָׁלוֹם וְתִדְרִיכֵנִי לְשָׁלוֹם וְתִגְיַעֲנֵנִי לְמַחֲזוֹ חֲפָצֵי לְחַיִּים
טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וְתַצִּילֵנִי מִכָּפַף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב בְּדֶרֶךְ, וְתִתְנַנְּנֵנִי לְחַן
וְלַחֲסֵד וְלִרְחָמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵי וְתִתְמַלְּנֵנִי חֲסֵדִים טוֹבִים
תָּמִיד, וְתִשְׁכַּנְּנֵנִי לְשָׁלוֹם לְבֵיתִי, שָׁלוֹם בְּגוֹפִי וּבְנַפְשִׁי וּבְמִמּוֹנִי
וּבְתוֹרַתִּי, וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִכָּל מַכְשׁוֹל חָטָא וְעוֹן, וּמִכָּל מִינֵי
הַרְהוּרִים רָעִים וּמַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת וּמִכָּל הַסְּתַכְּלוֹת רָעִים תָּמִיד,
וּבִפְרָט בְּעַת הַלּוֹכֵי בְּדֶרֶךְ. וְתַצִּילֵנִי וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִסַּכְּנַת
דְּרָכִים לְעוֹלָם, בְּנִשְׁמִיּוֹת וּרוּחָנִיּוֹת בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמָמוֹן:

הוֹרְנֵי יְהוָה דְּרָכֶךָ וּנְחֵנִי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי. הִדְרִיכֵנִי
בְּאַמְתָּךְ וּלְמַדְנֵי כִי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתָךְ קוֹיִתִּי כָל הַיּוֹם. טוֹב
וַיִּשָׁר יְהוָה עַל כֵּן יוֹרָה חֲטָאִים בְּדֶרֶךְ, יִדְרֶךְ עֲנׁוּיִם בְּמִשְׁפָּט וּלְמַד
עֲנׁוּיִם דְּרָכּוֹ. כָּל אֲרָחוֹת יְהוָה חֲסֵד וְאַמֶּת לְנוֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדוּתוֹ.
הוֹרְנֵי יְהוָה דְּרָכֶךָ אֶהְלֶךְ בְּאַמְתָּךְ יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמָךְ. דְּבַקָּה
לְעַפְרָ נַפְשִׁי חֲנִי כַּדְרָךְ. דְּרָכֵי סַפְרֹתַי וְתַעֲנֵנִי לְמַדְנֵי חֲקִיךָ. דְרָךְ
פְּקוּדֶיךָ הִבִּינֵנִי וְאַשִׁיחָה בְּנַפְלְאוֹתֶיךָ. דְלַפָּה נַפְשִׁי מִתּוֹנָה קִיִּמְנֵי
כַּדְרָךְ. דְרָךְ שְׁקֵר הִסַּר מִמֶּנִּי וְתוֹרַתְךָ חֲנֵנִי. דְרָךְ אֲמוּנָה בְּחֻרְתִּי
מִשְׁפָּטֶיךָ שׁוֹיִתִּי. דְּבַקְתִּי בְּעֵדוּתֶיךָ יְהוָה אֵל תְּבִישְׁנִי. דְרָךְ מִצְוֹתֶיךָ
אֲרוּץ כִּי תִרְחִיב לְבִי. הוֹרְנֵי יְהוָה דְרָךְ חֲקִיךָ וְאַצְרִינָה עֲקֵב. הִבִּינֵנִי
וְאַצְרֵה תּוֹרַתְךָ וְאַשְׁמְרֵנָה בְּכָל לֵב. הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִּיב מִצְוֹתֶיךָ כִּי
בּוֹ חֲפָצְתִּי. הֵט לְבִי אֶל עֵדוּתֶיךָ וְאֶל אֵל בְּצַע. הִעֲבֵר עֵינֵי מְרֹאוֹת

שָׁוֵא בְּדַרְכֶיךָ חַיְנִי. הִקָּם לְעַבְדְּךָ אִמְרַתְךָ אֲשֶׁר לִירְאָתְךָ. הֶעֱבַר
הַרְפָּתִי אֲשֶׁר יִגְרָתִי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים. הִנֵּה תֹאבְתִי לְפָקוּדֶיךָ
בְּצִדְקָתְךָ חַיְנִי:

חֹסֶה עָלַי כָּרַב רַחֲמֶיךָ, חָנְנֵנִי יְהוָה רְאֵה עֲנִי מִשׁוֹנְאֵי מְרוֹמָמִי
מִשְׁעָרֵי מוֹת, כִּי אַתָּה יַדְעָתָ אֶת מְרִירוֹת לִבִּי וּפְזוּר נַפְשִׁי, וְאַתָּה
יַדְעָתָ נְתִיבָתִי בְּאֵרַח זֶה וְאַחֲלֶךָ טָמְנֹנִי פַח לִי. הִבַּט יָמִין וְרָאָה וְאִין
לִי מַכִּיר אֲבָד מְנוּס מִמְּנִי אִין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי. חוּס וְחַמַּל עָלַי, חוּס
וְחַנְּנִי וְהַצִּילֵנִי מִמָּוֶה שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְהַנְצִיל, מִלְטָנִי מִמָּוֶה שְׂאֵנִי צָרִיךְ
לְהַמְלֹט, חֲלַצְנִי יְהוָה מֵאֲדָם רַע מֵאִישׁ חַמְסִים תִּנְצָרְנִי. עֲזָרְנִי
וְהוֹשִׁיעֵנִי וְהִיָּה עִמִּי תָמִיד, וְהַצִּילֵנִי מִיַּד אוֹיְבֵי וּמְרוֹדֶפֶי, בְּשִׁבְתִּי
בְּבֵיתִי וּבְלִבְתִּי בְּדַרְךָ. וְתִזְכְּנִי בְּכֹל עֵת שְׂאֵהֶיָה מִכְרַח לְנִסֵּעַ וְלִילֶךְ
בְּדַרְךָ עַל פִּי רְצוֹנְךָ הַטוֹב, שִׁיְהִיָה הַלּוֹכִי וְנִסִּיעֵתִי בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה
גְּדוּלָה וּבְמַחְשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וְטְהוֹרוֹת, וְאַהֲיָה נֶשְׁמַר מִכָּל דָּבָר רַע.
וְתִזְכְּנִי וְתַעֲזָרְנִי שְׂאֵזְכָּה עַל-יְדֵי נִסִּיעוֹתִי לְתַקֵּן אֶת פְּגָם הָאֱמוּנָה,
וְהַגְּלוֹת וְהַטְּלֹטוֹל שְׁלִי בְּדַרְךָ יִכְפֹּר עַל פְּגָם הָאֱמוּנָה שְׂפָגַמְתִּי
לְפָנֶיךָ אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה נִרְמַתִּי טְלֹטוֹל לְמַעְלָה חֵם וְשָׁלוֹם. אָנָּה
יְהוָה, עֵינֶיךָ הַלּוֹא לְאֱמוּנָה, כָּל מַצּוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שְׂקָר רַדְפוּנִי עֲזָרְנִי.
עֲזָרְנִי וְחַנְּנִי וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי אֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְלֹא
יָבוֹא עָלַי שׁוֹם כְּפִירָה וּבְלָבוֹל בְּדַעַתִּי בְּלָל, וְתַעֲזָרְנִי מֵעַתָּה לְשׁוֹב
בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
תִּמְחַל וְתִכְפֹּר וְתִסְלַח אֵלּוּהַ סְלִיחוֹת חַנוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלַּת, עַל
כָּל הַפְּגָמִים שְׂפָגַמְתִּי בְּאֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְתִזְכְּנִי לְתַקֵּן בְּחַיִּי כָּל
הַפְּגָמִים הָאֵלֶּה, עַל כָּל מַה שְׂפָגַמְתִּי בְּאֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה מִנְעוּרִי

עד היום הזה, בין בגלגול זה בין בגלגול אחר, הפל אִזְכָּה לְתַקַּן
בְּשָׁלְמוֹת חַיִּישׁ קַל מְהֵרָה, וְאִזְכָּה מַעֲתָה לְאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּאַמַּת
וּבְשָׁלְמוֹת כְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב:

וּתְרַחֵם עָלַיךְ וְעַל בְּנֵיךְ הַנְּעִים וְנָדִים בְּגִלּוֹת גְּדוּל זֶה כַּמָּה מֵאוֹת
שָׁנִים, צֵאן נְדָה וְאִין מְקַבֵּין. וְהַשְׁכִּינָה כְּבִיכּוּל עִמָּהֶם בְּגִלּוֹת,
כְּצִפּוֹר נֹדְדָת מִן קִנְיָה בֶן אִישׁ נֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ, וּבְצוּק הָעֵתִים עִמָּךְ
יִשְׂרָאֵל נְעִים וְנָדִים מְטַרְפִּים וּמְבַלְבְּלִים. מָרָא דְעֵלְמָא בְּלָא, רָאֵה
עֲנָנִים וְעַמָּלָם, וְחַמַּל עַל טְלִטּוּלָם, קַבֵּין נְדַחֵינוּ מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת
הָאָרֶץ, וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפּוּצוֹתֵינוּ בְּגַם מִיִּרְכְּתֵי אֶרֶץ
וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה, וְזַבְנֵי לִילְדָךְ וְלִנְסַע וְלִבּוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
בְּחַיִּישׁ חַיִּישׁ קַל מְהֵרָה. וְעֲזֹרְנִי וְזַבְנֵי לְעַסֵּק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְחָה
תְּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה. וְתַעֲזֹרְנִי לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּלְתַקַּן מְהֵרָה
בְּחַיִּישׁ אֵת כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי נִגְדָךְ עַל־יְדֵי חַטָּא וְעוֹן הַגְּדוּל שֶׁל
בְּטוֹל תּוֹרָה, אֲשֶׁר הִיִּיתִי בְּטַל מִדְּבַרֵי תּוֹרָה יָמִים וְשָׁנִים הֵרַבְּה.
רַחֵם עָלַי לְתַקַּן כָּל הַפְּגָמִים הָאֵלֶּה, וְזַבְנֵי מַעֲתָה לְעַסֵּק בְּתוֹרַתְךָ
וּבְעִבּוּדְךָ לְשִׁמְחָה תְּמִיד בְּאַמַּת וּבְלֵב שְׁלֵם, וְלֹא אֶתֵּן שָׁנָה לְעֵינֵי
וְלַעֲפָעָפֵי תַנּוּמָה כִּי אִם בְּתַכְלִית הַמַּעֲוֵט וְהַהֲכָרַח הַגְּדוּל בְּשִׁבִיל
קִיּוּם הַגּוֹף. הַצִּילֵנִי מִפַּח יוֹקָשִׁים, הַצִּילֵנִי בְּצַבִּי מִיָּד וּכְצִפּוֹר מִיָּד
יְקוּשׁ עֲזֹרְנִי כִּי עָלִיךְ נִשְׁעַנְתִּי, כִּי בְּכַר הַתְּחַלְתָּ לְהוֹשִׁיעַנִי הֵרַבְּה
וְאִין נָאֵה לְךָ לְעֹזְבֵנִי. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן הַצְּדִיקִים אֱמַתִּיִּים
קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, אֲשֶׁר בְּזִכּוֹתֶם לְבַד נִשְׁעַנְתִּי וּבְכַחֵם
חֲסִיתִי:

וְתַעֲזֹרְנִי שְׂאֵהִיָּה שְׁלֵם בְּאַמוּנָה וּבְבִטְחוֹן בְּךָ תְּמִיד, וְלֹא

אֶעֱשֶׂה שׁוּם פְּעִלָּה וְלֹא אֶעֱסֵק בְּשׁוּם עֵסֶק וְלֹא אֶסַּע שׁוּם נְסִיעָה
בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה כְּלָל, רַק אִזְכָּה לִידַע וּלְהֶאֱמִין בְּךָ בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה
וּבְבִטְחוֹן הַזֶּק שְׂאֵתָה תִּכְלֹכְלָנִי. וְתִזְמִין לִי פְּרִנְסָתִי בְּשִׁלְמוֹת
בְּבִיתִי בְּלִי שׁוּם נְסִיעָה וְמִלְטוּל בְּעוֹלָם כְּלָל, וּבְלִי שׁוּם עֲשִׂיָּה
וְעוֹבְדָא וְעֵסֶק כְּלָל, וְכָל נְסִיעָתִי לְאִיזָה דְרָךְ וְכָל עֵסְקִי וּפְעֻלָּתִי
לֹא יִהְיוּ כִּי אִם לְשִׁמְךָ וְלְעִבּוּדְתְּךָ לְבַד בְּאַמְתִּי, וּכְרִצוּנְךָ אֶעֱשֶׂה,
וְלֹא אֶכּוֹן בְּנְסִיעָתִי וְעֵסְקִי שׁוּם תּוֹעֵלַת עֲצָמִי כְּלָל, כִּי הִכַּל שְׁלֹךְ,
הַנְּשָׁמָה שְׁלֹךְ וְהַגּוֹף שְׁלֹךְ, וּבִלְעֲדִידְךָ לֹא אָרִים אֶת יָדִי וְאֶת רַגְלִי
לְעֲשׂוֹת שׁוּם עֵסֶק וְשׁוּם נְסִיעָה בְּעוֹלָם, כִּי אֵתָה אֱלוֹהֵי רוּחְךָ טוֹבָה
תִּנְחֵנִי בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר. וְתִזְמִין לִי פְּרִנְסָתִי מֵאֵתָךְ לְבַד בְּהִרְחֵבָה
גְּדוּלָּה קִדְם שְׂאֶעֱמָרְךָ לָהּ, בְּאֶפֶן שְׂאֹכֵל לְעֵסֶק בְּתוֹרָתְךָ וְעִבּוּדְתְּךָ
תְּמִיד, וְלֹא יִהְיֶה לִי שׁוּם בְּלִבּוֹל חֵם וְשִׁלּוּם עַל-יָדֵי טְרַדַּת הַפְּרִנְסָה
כְּלָל. וְתִפְתַּח לָנוּ אוֹצְרֶךָ הַטּוֹב, וְתִתֵּן הַמָּטָר בְּעֵתוֹ לְבִרְכָּה וּלְחַיִּים
וְלִשְׂבַע, וְתִשְׁפִּיעַ שִׁבְעַת זׁוֹל בְּעוֹלָם וְלֹא יִצְטָרְכוּ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל זֶה
לְזֶה וְלֹא לְעַם אֲחֵר. וְתִמְשִׁיךְ שְׁלׁוּם בְּעוֹלָם, וַיְקִים מִקְרָא שְׂכָתוֹב,
הַשֵּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלׁוּם חֵלֶב חַטִּים יִשְׁבִּיעֶךָ. וְתִהְיֶה בְּעִזְרוֹנוֹ תְּמִיד,
בְּאֶפֶן שֶׁנִּזְכָּה לְבִלּוֹת יְמֵינוּ בְּטוֹב הָאֲמֵתִי בְּטוֹב הַנְּצִיחִי, לְעֵסֶק
כָּל יְמֵינוּ בְּתוֹרָה וְעִבּוּדַת יְהוָה בְּאַמְתִּי כְּרִצוּנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא נְסוּר
מִדְּבַרֵי הַתּוֹרָה יְמִין וְשִׁמְאַל. וְתוֹרְנִי וְתִלְמִדְנִי תְּמִיד אֶת הַדְּרָךְ
אֲשֶׁר אֵלֶיךָ בְּהַ וְאֶת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה. אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי
אֵל תִּרְחַק מִפָּנָי. חוֹשֶׁה לְעִזְרוֹתֵי יְהוָה תִּשׁוּעָתִי:

== מא ==

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְחַם עָלֵי

וּתְזַכְּנֵי לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְאַזְכֶּה לַהֲיוֹת שְׂמֵחַ תָּמִיד בְּשִׂמְחָה
שֶׁל מִצְוָה, וְאַגִּיל וְאַשְׂמַח בְּךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּמִיד, עַל כָּל הַחֲסָדִים
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ, אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְשׁוֹנוֹת וּקְדַשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּקְרַבְתָּנוּ מִלְּכָנוּ לְעַבְדוֹתֶיךָ, וְשִׂמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ. וְאַזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְזִכְרֵי הַטּוֹבָה וְהַחֲסֵד
הַגָּדוֹל הַזֶּה תָּמִיד, וְלִשְׂמֹחַ בְּזֶה מְאֹד תָּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת
וּבְכָל שָׁעָה, וּבִיּוֹתֵר בְּשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים. כִּי אֵין שִׁיעוּר וְעֶרְךָ
לְרַבּוֹי הַחֲסָדִים וְהַטּוֹבוֹת אֲשֶׁר אַתָּה גּוֹמֵל עִמִּי בְּכָל עֵת, מֵה רַב
טוֹבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי, מֵה אֲשִׁיב לִיהוָה כָּל תְּגִמּוּלוֹהִי עָלַי. אֱלוֹ
כָּל הַיָּמִים דִּיו וְכָל אֲנָמִים קַלְמוּסִין וּבְגֵי אָדָם לְבָלָרִים וְלִשְׁנוֹת
מְקַלְסִים, לֹא יִסְפִּיקוּ לְבָאֵר וּלְסַפֵּר אֶתְּ מְנֵי אֱלֹהִים וּרְבֻבוֹת רַבּוֹי
הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסָדִים וְהַהַצְלוֹת וְהַיְשׁוּעוֹת הַגָּדוֹלוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת, נְסִים
רַבִּים וְנִפְלְאוֹת, פְּלֵאִי פְּלֵאִי פְּלֵאִי פְּלֵאִי, אֲשֶׁר הִפְלִיא חֲסֵדוֹ עִמָּנוּ
אֲדוֹן הַצְּבָאוֹת, אֲשֶׁר הִצִּיל נַפְשָׁנוּ מִכָּל הַתְּלָאוֹת וְהַהֲרַפְתָּקָאוֹת
רַבּוֹת עָשִׂיתָ אֶתְּהָ יְהוָה אֱלֹהֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמַחְשְׁבוֹתֶיךָ אֱלֵינוּ אֵין
עֶרְךָ אֵלֶיךָ אֲנִידָה וְאֲדַבְּרָה עִצְמוֹ מִסֵּפֶר. עַל בֶּן בְּנוֹדָי חוֹבֵה עָלַי
בְּכָל עֵת לְזִכְרֵי טוֹבוֹתֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ הַתְּמִידִיּוֹת וְהַמְתַּחֲדוֹת עָלַי
בְּכָל עֵת תָּמִיד, וְלִשְׂמֹחַ בִּישׁוּעָתְךָ תָּמִיד. נָא אֱב הֲרַחֵם, עֲזָרְנִי
וּזְכֵנִי שְׂאֵהִיָּה בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְאַזְכֶּה לְעוֹרֵר עִצְמִי תָּמִיד לְשִׂמְחָה
גְּדוֹלָה, בְּפֶרֶט בְּשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים. וְאַזְכֶּה שִׁיתְלַהֵב לִפִּי מְאֹד
מְאֹד עַל-יְדֵי הַשְּׂמֵחָה דְקַדְשָׁה בְּהַתְּלַהֲבוֹת הַלֵּב וּבְהַתְּעוֹרְרוֹת
גְּדוֹל, וּבְתִשׁוּבָה וְחִשְׁקָה וְחַפְצָה וְחַמְדָּה גְּדוֹלָה לְשִׂמְךָ וְלְעַבְדוֹתֶיךָ
בְּאַמֶּת וּבְאֱמוּנָה בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה, עַד שִׂימְשֵׁךְ הַתְּלַהֲבוֹת

הלב לתוך רגלי, עד שאזכה להרים את רגלי בשמחה גדולה, ואזכה לרקודין דקדושה בשמחה גדולה, ובפרט בשבתות וימים טובים, וימים שעשית בהם נסים לישראל. ותצילני משכרות תמיד, ותשמרני ותצילני ברחמיך מנין המשכר ומהתלהבות הלב ורקודין הנמשכין מהספרא אחרא חס ושלום, ולא יהיה לי שום התלהבות היצר לשום תאוה כלל, ותזכני לזיון המשמח אלהים ואנשים. ובכל עת שיהיה ההכרח לשתות זין ושכר בשבתות וימים טובים ובכוס של ברכה, תזכני שתהיה שתיתי בצמצום גדול רק כדי להרחיב דעתי בקדושה גדולה ולבוא לשמחה של מצוה, לשמחה אמתית דקדושה על-ידי-זה, להתלהבות הלב דקדושה, שיתלהב לבי בקדושה גדולה לשמך ולעבודתך באמת כרצונך הטוב. ותשמרני ותצילני ברחמיך משתיה מרבה, ולא אבוא לידי שכרות לעולם. חוס ורחם עלי וזכני שיהיה לי כח לעורר שרש זין המשמח, כמו שכתוב, וזין ישמח לבב אנוש. ותשמח את לבבי תמיד בקדושה גדולה באמת עד שאזכה לרקודין דקדושה. ועל-ידי הרקודין בהתלהבות הלב דקדושה על-ידי זין המשמח, אזכה ברחמיך להמתיק ולבטל כל הדינים הנאחזין בעקבים וברגלין, ותתן לנו כח לבטלם ולשברם ולהמתיקם, ויתבטלו כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם. ותמשיך עלינו ברחמיך שרש הבכורה והברכה, ויקים בנו מקרא שכתוב, בני בכורי ישראל. ונאמר, אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ. ותמשיך עלינו שפע

טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב תְּמִיד, וְתַמְשִׁיךְ שָׁלוֹם בְּעוֹלָם, וְתַבְטֵל כָּל מִיָּנִי מִחֻלְקַת מִן הָעוֹלָם:

וּתְנַפְּנֵי לַתַּן תְּמִיד מַעוֹת עַל פְּדִיּוֹן לְצַדִּיקֵי הַדּוֹר הָאֲמֵתִיִּים, וְתַעֲוֹרר בְּרַחֲמֶיךָ שְׂרֵשׁ הַנְּדִים הַקְּרוּשִׁים שֶׁבְּבִינָה שָׁהֵם, יַד הַגְּדוּלָּה, וְיַד הַחֲזָקָה, וְיַד הַרְמָה. וְיַתְעוֹרר בְּרַחֲמֶיךָ שֵׁם שֶׁל מַב שֶׁהוּא, אֲנֵא בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה. קַבֵּל רַנַּת עַמְּךָ שֶׁנִּבְנו טַהֲרָנוּ נוֹרָא. נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יַחֻדְךָ בְּכַבֵּת שְׁמֶרֶם. בְּרַכֵּם טַהֲרֶם רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תְּמִיד גְּמִלֶם. חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרַב טוֹבְךָ נָהַל עֲדָתְךָ. יַחִיד גְּאֻה לְעַמְּךָ פְּנֵה זוֹכְרֵי קִדְשְׁתְּךָ. שׁוּעַתָּנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתָנוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת. וּבִזְכוֹת כָּל הַשְּׂבָעָה שְׁמוֹת שֶׁכָּל אֶחָד שֶׁל שִׁשָּׁה אוֹתִיּוֹת הַמַּצְרָפִים בְּתַפְּלָה זֶו בְּרֵאשֵׁי תְבוֹת שֶׁהוּא שֵׁם שֶׁל מַב, עַל-יְדֵי-זֶה יִמְתְּקוּ הַדֵּינִים בְּשִׂרְשָׁן. וְתַעֲוֹרר בְּרַחֲמֶיךָ, רַחֲמִים הַעֲלִינִים מֵאוֹר הַפְּנִים, וְתַעֲוֹרר שַׁע נְהוּרִין שֶׁל הַפְּנִים הַעֲלִינִים וְחַיִּת הַנּוֹרְתָא שֶׁהֵם מִסְפָּר בְּשָׁלוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּמְתִּיק וְתַבְטֵל כָּל הַדֵּינִים מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תְּמִיד לְעוֹלָם וָעַד, וְתַמְשִׁיךְ וְתַתְּחַבֵּר וְתַתְּקַשֵּׁר תְּוִיִן שֶׁל הַשְּׂבָעָה שְׁמוֹת אֱלוֹ עַם הָעַמּוּדִים, וְיַתְחַבְּרוּ וְיַתְקַשְּׁרוּ יַחַד בְּסוּד וְוֵי הָעַמּוּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם בְּסָף, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ הַחֶסֶד הַעֲלִיִן שֶׁהוּא סוּד הַכֶּסֶף הַטָּהוֹר וְהַקְּדוֹשׁ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְבַּטְּלוּ כָּל הַדֵּינִים מֵעֲלֵנוּ וּמֵעַל זֶרַעֵנוּ וּמֵעַל כָּל זֶרַע עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְתַשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ (וּבִפְרָט לְפִלּוּנֵי בֵן פְּלוּנֵי וְכוּ), אֵל נָא רַפָּא נָא לוֹ, וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵיהֶם וּלְכָל מַכְאוּבֵיהֶם, וְתַשִּׁיבֵם לְאִתְנִיחֵם בְּקִרְוֹב, וְתַשְׁלַח לָהֶם מִתְּהַרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם,

רפואת הנפש ורפואת הגוף, כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ותרם עלינו ותעזר לנו ותקדשנו בקדשתך העליונה, ותזכנו ברחמיך ותתן לנו כח מאתך שיהיה לאל ידינו גם כן לעשות פדיון להמתיק דינים מכל ישראל בכלליות ובפרטיות, ולהמשיך חסד לכל הצריכים חסד על-ידי שאקבל כסף הפדיון לתוך ידי, או על-ידי שתית יין המשמח בקדשה גדולה, ואזכה להרים ידי ורגלי ליהוה אל עליון קנה שמים וארץ באמת ובאמונה שלמה ובהתלהבות הלב דקדשה, בשמחה גדולה כרצונך הטוב. ותמשיך עלי השמירה העליונה הנמשך מחשמל העליון, ותטהר אותי ואת לבושי ובגדי בגשמיות וברוחניות, ותשמר צאתי ובואי לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם:

ותזכני ברחמיך שאזכה למלאת גרונם של תלמידי חכמים אמתיים יין המשמח, ואזכה שיבואו לשמחה גדולה על ידי ותעזר לי ותושיעני ותרחיב את ידי שאזכה לתן לתלמידי חכמים וצדיקים אמתיים מעות הרבה על פדיון נפשי ונפש בני ובנותי וכל יוצאי חלצי בתוך נפשות כלליות עמך ישראל, עד שזנכה ברחמיך שיהיו נמתקין כל הדינים בשרשן ויתגבר מדת החסד על מדת הדין. ותעזר ברחמיך החסד העליון עלינו, ומשם יהיו נמשכין עלינו חסדים טובים תמיד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום, וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך הטוב. ויתרבה השלום בעולם ויקים מקרא שכתוב, וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך. שלום רב לאזהבי תורתך ואין למו מכשול. וראה בנים לבניך שלום על

ישראל. יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך. למען אחי ורעי
 אדברה נא שלום בך. למען בית יהודה אלהינו אבקשה טוב לך.
 יהיה עז לעמו ותן יהודה יברך את עמו בשלום:

= מ ב =

שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפילתי. עזרני יהוה אלהי,
 שאזכה להתפלל בכונה גדולה ובשמחה רבה והתעוררות הלב
 באמת. ותזכני ברחמיך הרבים ותעזרני לסדר תפילתי לפניך
 בקול גילה ורגז, ואזכה לנגן אותיות התפלה, וקול הנגינה יהיה
 יפה וזך וצח בזכות ובבהירות גדול, עד שאזכה להלביש את
 שכינת עזך בלבושיך הנהירין, ועל-ידי-זה תמלא רחמים על
 עמך ישראל ותראה בצרותינו ועניינו ועמלנו ודחקנו בגוף ונפש
 ומזון, ותשיב חמתך מאתנו, ויקים מקרא שכתוב, וראיתה
 לזכר ברית עולם. ותזכר ברית אבותינו אברהם יצחק ויעקב,
 ותרחם עלינו בזכותם, ותאזין תפלתנו ותקשיב שועתנו ויראה
 לפניך רנונו, ויקים מקרא שכתוב, וירא בצר להם בשמעו את
 רנתם. ותמתיק ותבטל מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל כל
 הדינים שבעולם, ותמשיך עלינו שפע טובה וברכה ורחמים
 וחיים ושלום וכל טוב, ותגמלנו חסדים טובים תמיד. ובכן
 תזכנו ברחמיך הרבים ותשפיע עלינו אמונתך הקדושה, ותזכנו
 לאמונת חכמים בתכלית השלמות, ואזכה להאמין בחכמים
 וצדיקים אמתיים שכל דבריהם ומעשיהם אינו פשוט אלא יש
 בהם רזון, ואזכה על-ידי-זה לאנהרא למטרוניתא ולהפשיט מנה
 לבושיך דקדרנותא דפשטין, ולהלביש אותה בלבושיך הנהירין

דאנון רזין דאורייתא, ועל ידי זה אנו להמתיק ולבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך ישראל מעתה ועד עולם:

לראש השנה

ועזרני והושיעני שאנו להלביש ערמים, לבסות ולהלביש עניים טובים והגונים, ותעזרני שאנו לעשות לבושים נאים לצדיקים אמתיים. ונבנו ברחמיך לשמע קול שופר בראש השנה מתוקע הגון וכשר וירא אלהים מרבים, ויעלה לפניך קול התקיעה והשברים והתרועה, ויעזרו את זכות אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ותביט בזכותם, ועל ידי זה תשפך ותמתיק ותבטל חמתך מעלינו ותשיב אלינו ותאיר לפניך בנו. אבינו מלכנו, חוס וחמל עלינו ועזרנו לבוא לכל מה שבקשנו מלפניך, עזרני עזרני חנני חנני, כי עליך לבד נשענתי, אנו יהוה הושיעה נא אנו יהוה הצליחה נא. הצליחה נא לעבודך מהיום, ועזרני ונבני לדלג ולקפץ על כל הבלי עולם הזה ותאזנתו חיש קל מהרה. ואנו להתקשר אליך באמת בקשר אמיץ וחזק, ולהתדבק בעבודתך תמיד יומם ולילה. עשה למען שמך עשה למען ימינך, כי צרכינו המה מרבים ודעתנו קצרה לבאר ולפרש, וכל דבר גדול וקטן שאנחנו צריכים בעבודת יהוה, לא יספיקו ימינו לבאר ולפרש את עצם רבוי המניעות והעבובים שיש על זה, ולא יספיקו כל ימינו לבקש ולחנן ולהעתיר ולהפציר אותך על זה שתזכנו לשבר כל המניעות ולזכות להוציא מפיך אל הפעל. כי אני יודע באמת שאני רחוק מכל הדברים שבקדשה בעונותי הרבים, אך עליך לבד נשענתי, ועיני תלויות לרחמיך בכל עת ובכל רגע ורגע, דלו עיני למרום

יְהוָה עֲשֶׂקָה לִי עֲרַבְנִי. עֲרַב עֲבָדְךָ לְטוֹב אֵל יַעֲשֶׂקוּנִי זָדִים. עֲזָרְנִי
 בְּזָכוֹת אַבּוֹתֵינוּ וּבְזָכוֹת כָּל הַצַּדִּיקִים אֲמֵתִים, בְּזָכוֹתֶם לְבַד
 נִשְׁעַנְתִּי וּבָהֶם חִסִּיתִי, שְׂכַמּוֹ שִׂאֲנִי רְחוּק מִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדָּשָׁה,
 בֶּן תִּחַנְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ וּתְקַדְּשֵׁנִי בְּקִדְּשֶׁתְּךָ הַעֲלִיזֵנָה, וְתַעֲזָרְנִי וּתְזַכְּנִי
 לְהַגִּיעַ מְהֵרָה לְכָל הַדְּבָרִים שֶׁבִקְדָּשָׁה, שְׂאֻזְכָּה לְסוּר מֵרַע לְגַמְרֵי
 בְּאֵמֶת, וְאֻזְכָּה תְּמִיד לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת הַרְּבָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם לַעֲסֹק
 בְּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה וּבַגְּמִילוֹת חֲסָדִים תְּמִיד כָּל יְמֵי חַיֵּי. וּתְזַכְּנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים שְׂאֻזְכָּה לְדַעַת וּלְכוּן לַעֲסֹק בְּיוֹתֵר בְּהַמְצִיחַ
 הַשִּׁיכָה לְשָׂרֵשׁ נִשְׁמָתִי, וּנְפֹשִׁי תִהְיֶה נִמְשָׁכֶת בְּיוֹתֵר אַחֵר אוֹתָהּ
 הַמְצִיחַ הַשִּׁיכָה לְשָׂרֵשֵׁי הַעֲלִיזוֹן, וְאֻזְכָּה לְהַרְבּוֹת בְּמַצְוֵה זוֹ תְּמִיד
 בְּכָל עֵת, בְּאֶפֶן שְׂאֻזְכָּה לְתַקֵּן אֶת כָּל אֲשֶׁר שָׁחַתְתִּי. וְתִמְלֵא
 רַחֲמִים עָלַי תְּמִיד וּתְשַׁבֵּךְ חֲמַתְךָ מֵאֵתִי, וְאֵל תַּעֲשֶׂה עִמִּי כַחֲטָאֵי
 וְאֵל תְּדִינֵנִי כַמִּפְעָלִי. שׁוּבֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְהַפֵּר כַּעֲסֶךָ עִמָּנוּ. הֲרַאֲנוּ
 יְהוָה חֲסָדְךָ וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ. קוּמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפְדָנוּ לְמַעַן חֲסָדְךָ.
 אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי כְּיוֹם צָר לִי הִטָּה אֵלַי אֲזֻנְךָ כְּיוֹם אֶקְרָא מִהַר
 עֲנֵנִי. וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאֲרִיז לְבַקֵּר חֲסָדְךָ כִּי הִיִּית מִשְׁנֹב לִי וּמְנוּס
 כְּיוֹם צָר לִי. אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ בְּגִבֹּל עֲשׂוֹר אֲזַמְּרָה לָךְ.
 אֲשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיֵּי אֲזַמְּרָה לַאלֹהֵי בְּעוֹדִי. עֲזֵי אֵלֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁנֹבֵי אֱלֹהֵי חֲסָדֶי:

== מג ==

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אַבּוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה בְּעֲזָרְנוּ
 וּתְשַׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים, וּתְרַחֲקֵנוּ מִלְּהַתְּחַבֵּר עִם רְשָׁעִים,
 וּתְשַׁמֵּר אוֹתִי שְׂלֵא יְהִיָה נִשְׁמַע לְאֲזֵנֵי לְעוֹלָם דְּבוּרִים שֶׁל רְשָׁעִים

שָׁחַם בְּנֵי דַעַה, אֲשֶׁר דְּבוּרֵיהֶם הֵם אֲוִירִים אֲרֻסִים שֶׁל נְאוּף וּמוֹלִידִים נְאוּף בְּהַשׁוּמֵעַ דְּבָרֵיהֶם. אֲנִי יְהוָה, רַחֵם עָלַי וְהַרְחִיקֵנִי מִדְּבוּרִים אֵלוּ, כִּי אַתָּה יֹדַעַת כִּי בְּשָׂר וָדָם אֲנֹכִי, וְאִי אֶפְשָׁר לִי בְּעֲצָמֵי לְהִיּוֹת נִשְׁמָר מֵהֶם, וְגַם כִּי בַעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְאִינִי יוֹדֵעַ לְהִבְחִין וְלִידַע מִי הוּא הַצַּדִּיק וּמִי הוּא הָרָשָׁע לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ. עַל כֵּן עָלֶיךָ אֲנִי מְשַׁלֵּךְ אֶת יְהִבִּי, שְׂאֵתָה תִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתַרְחִיקֵנִי מִן הָרָשָׁעִים, וְלֹא אֲדַבֵּר עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא אֲשַׁמֵּעַ דְּבָרֵיהֶם בְּשׁוֹם פִּעַם. וְאַפְלוּ כְּשִׂיחָהּ הַהִכְרַח לְדַבֵּר עִמָּם, תִּגַּן בְּעַדִּי בְּכַחֲךָ הַגָּדוֹל וְתַפְרֵם עָלַי סִבַּת שְׁלוֹמְךָ וְתַסְתִּירֵנִי בְּצֵל כְּנָפֶיךָ, בְּאֶפֶן שְׂאֻזְכָּה לְהִנְצֵל מֵאֲרֶם דְּבָרֵיהֶם, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי שְׁלֵא יִכְנַס בִּי אֲרֻסֵיהֶם וְהַצִּיחֵם, וְלֹא יִזְקוּ לִי פְנֵם דְּבָרֵיהֶם, וְתַקְדְּשֵׁנִי בְּקִדְשֶׁתְךָ הָעֲלִיזָה:

ל' אָדָר הִילולָא דְּמוֹשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה

וְתִזְכְּרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשִׁמִּירַת הַבְּרִית בְּאַמַּת, וְתַחַמַּל עָלֵינוּ וְתַהֲיֶה עִמָּנוּ תְּמִיד. וּבְחַסְדְּךָ הַגָּדוֹל תּוֹשִׁיעֵנוּ וְתַעֲזָרְנוּ וְתַכְנִיעַ וְתַשְׁבֵּר וְתַעֲקֹר וְתַבְטֵל קְלַפַּת בְּלָעַם הָרָשָׁע מִן הָעוֹלָם שֶׁהוּא פְּנֵם תְּאוֹת נְאוּף, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קִדְשַׁת וּפְרִישׁוֹת מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וּקְדֻשַׁת כָּל הַצַּדִּיקִים הָאֱמֵתִיִּים שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּאַמַּת, בְּזִכְרוֹתֶם תַּחֲיֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנֻזְכָּה גַם כֵּן לְהִיּוֹת שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּאַמַּת. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי פְּנֵם הַבְּרִית וּמִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים רָעִים וּמִכָּל מִינֵי בְּלִבוּלִים וְעַרְבוּב הַדַּעַת, וְתִזְכְּרֵנוּ לְקִדְשַׁת הַבְּרִית וְלְקִדְשַׁת הַדַּעַת בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת בְּאַמַּת:

ותרחם עלינו ותצילנו תמיד מן הפעם ומן הקפדות, ונזכה להיות טוב לכל תמיד, ולא יהיה בלבנו שום פעם וקפדא ושום קנטור בעולם כלל, ותקרבונו לעבודתך באמת. ונזכה להתקשר באמת לצדיקים אמתיים ואל התורה הקדושה ולהשם יתברך באמת ובתמימות ובאמונה שלמה, בהתקשרות אמיץ וחזק לעולמי עד ולנצח נצחים. טהור עינים מראות ברע קדשנו וטהרנו מכל מיני טמאות וזחמות, ובפרט מפגם זחמת תאות גאוף. הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משונאי ומפעמקי מים, העליני מבור שאון מטיט הנון, הצילני מפגם הדעת, הצילני מלמני פדני מהרהורים רעים ממששבות רעות, עזרני כי עליך נשענתי, כי אין לי על מי להשען כי אם על אבי שבשמים. וקום כי מקרא שכתוב, וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם. אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי יהוה תשועתי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

== מד ==

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, שתזכנו ברחמיך הרבים ותעזרנו ותושיענו תמיד, שנזכה להתפלל תפלתנו לפניך בכל לב ונפש, בכונה גדולה ועצומה, בקדשה ובטהרה באמת ובאמונה שלמה, וביראה ובאהבה ובמחשבה זכה ונכונה. ותצילנו ברחמיך מכל מיני מחשבות זרות שבעולם, ותזכנו ותושיענו שתהיה תפלתנו תמיד על אדמת קדש, שנזכה לקדש המקום שאנו עומדים עליו

להתפלל בקדשת ארץ ישראל. ותעזר את לבכי בשעת התפלה,
 ואזכה להתפלל בהתעוררות גדול ונורא עד אשר יתעוררו ידי
 בשעת התפלה, ואזכה להרים ידי ליהוה ולהכות כף אל כף
 בהתלהבות גדול בשעת התפלה, בשמחה רבה ובהתעוררות
 נפלא לשמך לבד באמת. ועל ידי המהאת כף אל כף אזכה
 שיתעוררו כח ידיו של הקדוש ברוך הוא, שיהם כ"ח פירקין דידיים
 העליונים שהם כ"ח אתון של מעשה בראשית, ועל ידי זה נזכה
 לטהר ולזכך את אזור המקום שאנו מתפללים בו בבחינת אזור
 דארץ ישראל מהכים שהוא אזור הקדוש, לגרש אזור הטמא של
 חוץ לארץ, ולהמשיך אל המקום שאנו עומדים עליו להתפלל
 לפניה, אזור הקדוש של ארץ ישראל, כי הכל שלך, ובכחך
 בראת עולמך ברצונך הטוב, בכ"ח פירקין דידיים הקדושים שהם
 כ"ח אתון דמעשה בראשית, כמו שכתוב, אף ידי יסדה ארץ
 וימיני טפחה שמים. וכתוב, בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו
 כל צבאם וברצונך הטוב נתת כח לישראל עמך לכבש ארץ
 ישראל מיד השבעה עממין, ולטהר את הארץ לגרש משם אזור
 הטמא של העמים ולהמשיך לשם אזור הקדוש, לקדש הארץ
 בקדשת ארץ ישראל כמו שכתוב, כח מעשיו הגיד לעמו לתת
 להם נחלת גוים. כן ברחמך הרבים תזכנו ותתננו ותאמצנו ותתן
 לנו כח ונבורה מאתך, שנזכה בכל מקום שנעמד שם להתפלל
 לפניה, לטהר את המקום ההוא על ידי מהאת כפים, לעזר על-
 ידי זה כח מעשיך, ולהמשיך לשם אזור הקדוש של ארץ ישראל,
 ולגרש משם אזור הטמא של חוץ לארץ. ועל ידי זה נזכה לזכך

את תפלתנו ולטהרה מכל מיני מחשבות זרות, ומכל הרהורי
 עבודה זרה וכפירות, מכלם תצילנו ברחמיך הרבים ובחסדיך
 הגדולים. ותנכנו לתן צדקה לארץ ישראל, ונזכה להחזיק ידי
 עניים הגונים הדרים בארץ ישראל, עד שנזכה שנהיה נכללים
 באוירא ארץ ישראל, ועל ידי זה נזכה לגרש מי המבול מאתנו
 שהם המחשבות זרות והבלבולים המבלבלים אותנו תמיד
 ומונעים אותנו מעבודתך האמתית, ובפרט בשעת התפלה
 שבלם באים עלינו ומבלבלים את תפלתנו מאד, עד אשר כשל
 כח הסבל. כי בעונותינו הרבים גברו המים מאד על הארץ ויכסו
 כל ההרים הגבוהים עד אשר קשה לעמד נגד בלבולים ומחשבות
 זרות רבות כאלה כי הרבינו לפשע מאד. רבוננו של עולם, מרא
 דעלמא כללא, אתה ידעת מי ומי עומדים עלינו בפרט בשעת
 התפלה, אתה יודע את לבבנו, ראה נא בעניינו ודחקנו ועמלנו
 ולחצנו, הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש, טבעתי ביון מצולה
 ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלת שטפתני:

רבונו של עולם, אל תשטפני שבלת מים ואל תבלעני מצולה
 ואל תאטר עלי באר פיה. הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה
 משונאי וממעמקי מים. אנא יהוה, חוס ורחם עלי, חוסה עלי
 כרב רחמיך, הצילני נא מלטני נא פדני נא חנני נא, אהה יהוה,
 הצל הצל, שטחתי אליך כפי. כי בתהומות ובלבולים כאלה
 אשר גברו מאד על הארץ בימים האלה, איני יודע שום עצה
 ותחבולה להנצל, כי אם עליך לבד נשענתי, כשם שהצלת את
 אויר ארץ ישראל ממי המבול כמו שכתוב, (ארץ) לא נשמה ביום

זעם, בן ברחמיך הרבים תזכני שיהיה המקום שאתפלל עליו קדוש בקדשת ארץ ישראל, ותעביר ותסלק משם מי המבול, מים הזדונים, שהם המחשבות זרות והבלבולים המבלבלים את התפלה, ולא יהיה כח לשום בלבול ולא לשום מחשבות זרות וכפירות לבלבל את תפילתי חס ושלום בשום בלבול שבעולם. ותהיה תפילתי זכה ונכונה צחה ונקיה, ותעלה לרחמים ולרצון לפני כסא כבודך, עד שאזכה על ידי התפלה להשיג השגות עליונות סודות התורה, ותתפאר ותתנשא עם תפלותינו בכל העולמות, ויהיה לך שעשועים גדולים מתפלותינו ותחנותינו ובקשתינו. ויקים בנו מקרא שכתוב, והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצניף מלוכה בכף אלהיך. שומע תפלה עדיף כל בשר יבוא. שמע תפלתנו ואנקותינו ואנחותינו מעמקי עמקים, ואל תסתיר פניך מאתנו ואל תעלם אנך משועתנו וצעקתנו. אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי יהוה תשועתי:

== מה ==

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שנגזר על ידי מהאת בפנים בתפלה לעורר על ידי זה בנפים הקדושים שהם בנפי ראה. להוציא דבורים שלמים וקדושים לפניך בתפילתי ותחנתי ובקשתי, ועל ידי הפאת חמשה אצבעות יד ימין בחמשה אצבעות שביד שמאל, וחמשה אצבעות שביד שמאל בחמשה שביד ימין, על ידי זה נזכה לעורר למעלה הפאת האורות זה בזה, עד שיהיו נכללים האורות יחד, ויתעוררו חמשים שערי בינה שהוא יוכל הגדול, ועל ידי זה נזכה לגאולה

שְׁלֵמָה בְּנִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, וְלִהְיוּצֵיא הַדְּבֹר דְּקַדְשָׁה מִהַגְּלוּת.
 וְנִזְכָּה עַל־יְדִי־זֶה לַעֲשׂוֹת וְלִהְכִין וְלִתְקַן פֶּה קְדוֹשׁ לְקַבֵּל הַדְּבֹרִים
 בְּתוֹכוֹ, בְּאִפֶּן שֶׁנִּזְכָּה לְהִתְפַּלֵּל וְלִהְתַּחַנֵּן לְפָנֶיךָ תָּמִיד בְּפֶה מָלֵא
 וּבְדְבֹרִים קְדוּשִׁים וּשְׁלֵמִים בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָּה. וַיַּעַל
 אֲמָרֵינוּ לְרִצּוֹן לְפָנֶי כַּסָּא כְּבוֹדֶךָ, וְתַמְלֵא כָּל מְשַׁאלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה
 בְּרַחֲמִים:

== מו ==

וְתִזְכְּנוּ עַל־יְדֵי מַחְאֵת כַּפַּיִם לְהַמְתִּיק כָּל הַדֵּינִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְנִזְכָּה
 לַעֲוֹר שְׁלֹשָׁה הַיָּדִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁלְמַעְלָה שָׁהֵם, יַד הַגְּדוּלָּה, וַיַּד
 הַחֲזָקָה, וַיַּד הַרְמָה, שָׁהֵם שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים יְקוּק. וְעַל־
 יְדִי־זֶה נִזְכָּה לְהַמְתִּיק וּלְבַטֵּל כָּל הַדֵּינִים הַיּוֹצֵאִים מִשְׁלֵשׁ אֱלֹהִים
 שֶׁבְּגִרּוֹן, וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ שְׁלֹשָׁה הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים יְקוּק אֵל
 הַשְּׁלֵשׁ אֱלֹהִים לְהַמְתִּיקֶם עַל־יְדִי־זֶה, וְעַל־יְדִי־זֶה יִמְתְּקוּ וַיִּתְּפְּטְלוּ
 כָּל הַדֵּינִים מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְנִזְכָּה
 לְדַחֹת מַחֲזִין דְּקַטְנוֹת מֵאֲתַנּוּ, וְתַעֲבִיר וְתַסְלֵק הַשִּׁכְחָה מֵאֲתַנּוּ,
 וְתִזְכְּנוּ לְמַחֲזִין קְדוּשִׁים דְּגִדְלוֹת וּלְזַכְּרוֹן דְּקַדְשָׁה, לְזַכֵּר אֶת כָּל
 דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד וְלֹא אֲשַׁכַּח דְּכָר מִמִּשְׁנַתִּי לְעוֹלָם:

וְנִזְכָּה לְבַטֵּל כָּל מִינֵי מַחְלָקַת מִן הָעוֹלָם, וַיְהִיָּה נִכְלָל שְׂמֵאל
 בְּיָמִין, וְתַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּעוֹלָם, וְתַבְטֵל חֶרֶב וְהַרְגַּ וְאֲבִדוֹן
 מִן הָעוֹלָם, וְתַקֵּים מִקְרָא שְׁכֵתוֹב, וְנִתְתִי שְׁלוֹם בְּאַרְצֶיךָ, וְחֶרֶב
 לֹא תַעֲבֵר בְּאַרְצְכֶם. חוּס וְחַמֵּל עֲלֵינוּ וּזְכְּנוּ לְהִתְפַּלֵּל תְּפַלְתְּנוּ
 לְפָנֶיךָ בְּכּוֹנֵה גְדוּלָּה בְּלֵב וּנְפֶשׁ וּבְהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, בְּאִימָה

וביראה גדולה ובמסירת נפש מאהבה, ובשמחה וחדוה רבה
 ועצומה, ובמחשבות זכות ונכונות, ותגעור בכל המחשבות
 זרות שלא יהיה להם שום שליטה לבלבל את תפלתנו חס
 ושלום. מלא רחמים, זכני ברחמיך הרבים לקדשת המחשבה
 תמיד, וביותר בשעת תפלותינו ותחנותינו ובקשותינו, כי אין
 כחנו אלא בפה, ואין לנו עכשיו שום סמיכה כי אם על תפלה
 ותחנונים. עזרנו להתפלל לפניך בהתעוררות גדול ובהתלהבות
 הלב עד שיתעוררו ידי ליהוה ונזכה להמחאת כף בקדשה גדולה
 בשעת התפלה. נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים. פרשתי
 ידי אליך נפשי בארץ עיפה לך סלה. נפשי בכפי תמיד ותורתך
 לא שכחתי. וזכנו לקבוע מקום לתפלתנו, ועל ידי יהיה אלהי
 אברהם בעזרנו, שנזכה בזכותו לקדש המקום שאנו עומדים עליו
 להתפלל בקדשת ארץ ישראל, ויהיה מחנו ושכלנו צח וזך ככסף
 הטהור בלי שום תערובת סיג ופסלת ובלי שום מחשבות זרות
 ובלבול הדעת כלל, כי בידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל.
 ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. חזקנו ואמצנו בכחך
 הגדול, שנזכה להתחזק ולהתגבר על מלכות אדום הרשעה,
 ותמהר ותחיש לגאולנו, ונזכה לבוא לארץ ישראל חיש קל מהרה
 בשלום בלי פגע, ותביא לנו את משיח צדקנו ויגאלנו גאלת עולם
 לחבר את האהל להיות אחד, במהרה בימינו אמן:

== מז ==

אבינו מלכנו אדירנו בוראנו גואלנו יוצרנו קדושו יעקב
 רוענו רועה ישראל, עזרנו והושיענו ברחמיך הרבים ובחסדיך

הגדולים, שנוזקה לבטל ולשבר תאות אכילה מאתנו לנמרי, ונסתפק במעט לאכל מעט כדי חיוני בצמצום ובדקדוק גדול ולשבע ממנו, ותסיר ותגרש ותבטל הרעבון מקרבנו. ותעזרנו להחיות עצמנו ולהשביע נפשנו באכילה מעטת, ואזכה לדקדק באכילתי מכזית ועד כביצה, ומעט אכילתי יהיה בקדושה ובטהרה גדולה באמת כרצונך הטוב. ותזכני שאמשיך מזונותי ופרנסתי וכל השפעות טובות מארץ ישראל, שהוא ארץ הקדושה ארץ החיים, ששם שרש כל ההשפעות וכל הברכות:

ו**בכ**ן תעזרני ותזכני ברחמיך הרבים, שאזכה להיות נכלל במדתו של יעקב אבינו עליו השלום שמדתו אמת. ואזכה לדבר דברי אמת תמיד ולא יצא שום דבר שקר מפי לעולם, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון. ותשמרני ותצילני, שלא אהיה נכשל בשום דבר שקר אפלו בטעות, ואזכה להרחיק עצמי מדברי שקר בתכלית הרחוק, כמו שכתוב, מדבר שקר תרחק. ותזכנו ברחמיך הרבים, להיות איש אמת בכל הענינים, להתנהג בדרך האמת ולדבר אמת בלבבי ולא אטה ולא אסור ממרכוז נקדת האמת ימין ושמאל. מלא רחמים חונן דלים, רב חסד ומרבה להטיב, תן לי במתנת חנם ונדבת חסד, מדת אמת, ויקים מקרא שכתוב, תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם. ועלי ידי זה נוזקה להתפלל בארץ ישראל בארץ החיים. ונוזקה להמשיך השפע והברכה משם, שפע טובה וברכה ורחמים ותיים ושלום ופרנסה טובה וכל טוב מאתך, עלינו ועל כל עמך בית ישראל. ותזמין לנו פרנסתנו ברוח מאתך

קָדָם שֶׁנִּצְטַרְף לָהֶם, בְּהִתֵּר וּבְנִחַת וּבְכָבוֹד, וְאֵל תִּצְרִיכֵנוּ לֹא
 לַיְדֵי מִתְנַת בְּשֵׁר וְדָם וְלֹא לַיְדֵי הַלְוֹאָתֶם. אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵן יְהוָה
 אֱלֹהִים אֲמַת, אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֵךְ עוֹלָם מִלֵּא מְשָׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים,
 וְנִבְנוּ מִהֲרָה לְשִׁבְר תַּאֲוֹת אֲכִילָה מִקָּרְבְּנוּ, כִּי לְפָנֶיךָ נִגְלָה הַכֹּל
 וְאַתָּה יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת לְבָבִי, וְכַמָּה אֲלָפִים מְנִיעוֹת וְעִכּוּבִים שְׂיִישׁ
 לִי עַל זֶה מְכַמָּה צָרָדִים, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ לְשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי עַל
 זֶה כָּלֵל. עֲשֵׂה עִמִּי בְּחֶסֶדְךָ אָבִי שְׁבִשְׂמִים, וְאֵל תִּגְמְלֵנִי כְּמַפְעָלִי,
 הַנְּנִי הַנְּנִי בְּמִתְנַת הַנֶּם וְקִרְשֵׁנִי בְּקִרְשֵׁתְךָ הַעֲלִיזָה בְּגִדְבַת הַסֵּד,
 וְנִבְנִי מִהֲרָה לְשִׁבְר תַּאֲוֹת אֲכִילָה בְּאֲמַת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וּמַעֲט
 אֲכִילָתִי יִהְיֶה בְּקִרְשָׁה וּבִטְהָרָה גְדוּלָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל לְבַד בְּאֲמַת
 לְאֲמַתּוֹ, בְּלִי שׁוּם תַּאֲוֹת הַגּוֹף כָּלֵל. וְאַזְכֶּה בְּכַח אֲכִילָתִי בְּקִרְשָׁה
 גְּדוּלָה לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ תְּמִיד
 וּלְדַבֵּר דְּבָרֵי אֲמַת תְּמִיד, וּלְפָאֵר לְיוֹצְרֵי עַל שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתּוֹ,
 עַד שְׁאֲזַכֶּה עַל-יְדֵי דְבוּרֵי בְּאֲמַת בְּקִרְשָׁה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּכָלֵל
 הַצְּדִיקִים אֲמַתִּים אֲנִשֵׁי מוֹפֵת, הַבוֹרְאִים שְׁמִים חַדָּשִׁים וְאַרְצֵן
 חַדָּשָׁה בְּדְבוּרֵיהֶם הָאֲמַתִּים, וְעוֹשִׂים מוֹפְתִים גְּדוֹלִים אֲמַתִּים
 בְּשָׁמַיִם וּבְאַרְצֵן. וְאַזְכֶּה גַם בֵּן בְּכַחְךָ הַגְּדוֹל לַעֲשׂוֹת מוֹפְתִים
 אֲמַתִּים בְּעוֹלָם, לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֱלֹהוּתְךָ וְאַדְנוּתְךָ וּמְשָׁלְתְּךָ
 וְגִדְלְךָ וְתַפְאֲרֶתְךָ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, וַיִּדְעוּ כֻלָּם כִּי אַתָּה לְבַד מְנַהִיג
 עוֹלְמְךָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וַיְכִירוּ עֵצֶם אֶהְבֶּתְךָ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 נָתַתְּ לָהֶם כַּח לְבַטֵּל וּלְשִׁנוֹת הַטָּבַע בְּתַפְלָתָם וּלְעֲשׂוֹת מוֹפְתִים
 גְּדוֹלִים בְּעוֹלָם. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׂטַחְתִּי אֵלֶיךָ כְּפִי עֲשֵׂה עִמִּי מַה

שְׁתַּרְצָה בְּרַחֲמֶיךָ, בְּאִפְסֵי שְׁתַּזְכְּנֵי לִילְךָ בְּחַקֶּיךָ וּלְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטֶיךָ
וּלְהַיּוֹת בְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב תָּמִיד מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וְזַכְּנֵי לִילְךָ וּלְבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לְאֶרֶץ הַחַיִּים, לְאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה,
חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה, לְהַתְּגוֹלֵל בַּעֲפָרָה וּלְנַשֵּׁק רַגְבּוֹתֶיהָ וּלְשֹׂאֵב
מֵאוֹרֵא הַקְּדוֹשׁ וּלְהִסְתּוֹפֵף בְּצִלָּהּ. חוּם וְחֶנְנִי וְרַחֵם עָלַי וְזַכְּנֵי
לְבוֹא מְהֵרָה לְשָׁלוֹם לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הָאֶרֶץ אֲשֶׁר בְּחֵרְתָּ בָּהּ מִכָּל
הָאֲרָצוֹת, אֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה בַּעֲשָׂרָה קְדָשׁוֹת, אֶרֶץ הַחַיִּים, אֶרֶץ אֲשֶׁר
לֹא בְּמִסְכַּנֵּת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם לֹא תִחְסַר כָּל בָּהּ. אֶרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה
אֱלֹהֶיךָ דוֹרֵשׁ אוֹתָהּ תָּמִיד עֵינַי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מְרֵאשִׁית הַשָּׁנָה
וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה:

חוּם וְחֶנְנִי וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְזַכְּנֵי לְבוֹא מְהֵרָה לְכָל מֵה
שֶׁבִּקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ, לְשֹׁבֵר תַּאֲוֹת אֲכִילָה לְגַמְרֵי וּלְזִכּוֹת לְמַדַּת
אֱמֶת בְּאֵמֶת וּלְבוֹא לְשָׁלוֹם מְהֵרָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְתַצִּילֵנִי
בְּרַחֲמֶיךָ מִן הָעֲנִיּוֹת וּמִן הַחֶסֶר, וְתַמְשִׁיךְ תָּמִיד לִי וּלְבָנֵי בֵּיתִי,
וּלְכָל חֲבֵרְתֵנוּ, וּלְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שִׁפְעַ טוֹבָה וּבִרְכָה
וּפְרֻנְסָה טוֹבָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
וְנִזְכֶּה שְׁתַּתְּפָאֵר בָּנוּ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וַיִּקְּים בָּנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב,
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר. וְתַצִּיל אוֹתֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים, מִכָּל
מִינֵי חַרְפוֹת וּבוֹשׁוֹת, וְאֵל תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ מֵאֲתַנּוּ, וְתַמְלֵא רַחֲמִים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד, וְתַמְתִּיק וְתַבְטֵל כָּל הַדֵּינִים
מֵעָלֵינוּ, וְתַצִּילֵנוּ וְתַמְלֵטֵנוּ מִכָּל מִינֵי צָרוֹת וְרַעוֹת, וְתַשִּׁיב פָּנֶיךָ
אֵלֵינוּ, וַיִּקְּים בָּנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב, יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ
שָׁלוֹם. פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ וּלְמַדְנִי אֶת חֻקֶּיךָ. הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל

עבדך הושיעני בחסדך. אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה. וקום לנו מקרא שכתוב, ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם. וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם. יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה. אמן ואמן:

== מח ==

לסבות

שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו. האזינה יהוה תפלתתי והקשיבה בקול תחנונותי. שמע יהוה קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך. צור עולמים, יוצר הכל, עזרנו והושיענו ברחמיך הרבים ובחסדיך האמתיים, שנוזה תמיד להתפלל לפניך באמת בכל כחנו כמו שכתוב, כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך. ונוזה להכניס כל הכחות שיש בנו בעצמות וגידים ובשר וכל שאר הכחות שבגופי ונפשי, כלם אזכה ברחמיך להכניסם בתוך דבורי התפלה, שאזכה להוציא כל דבור ודבור של התפלה הקדושה בכת גדול באמת לאמתו, עד שאזכה להרגיש הדבור בכל עצמותי ואברי. חוס ותנני ורחם עלי והושיעני וזכני לתפלה בכת ובכונה גדולה באמת, כי אתה אלהים אמת ודברך אמת וקום לעד, ואתה חפץ באמת, ואתה יודע כמה אני רחוק מדבור אחד של התפלה, ולא די שאיני יכול להתפלל בכת ובכונה באמת כראוי, אף גם בעונותי הרבים אני רחוק מתפלה בתכלית הרחוק. דלו עיני למרום רבונו של עולם,

שְׁמַחְתִּי אֵלֶיךָ כְּפִי, אֵלֶיךָ יְהוָה נִפְשִׁי אֲשָׂא, וְאִינִי יוֹדֵעַ בְּאִיזָה דְרָךְ
 בְּאִיזָה אַפֶּן בְּאִיזָה תַּחְבּוּלָה לְבַקֵּשׁ וּלְרַצוֹת וּלְפִים אוֹתְךָ, וְאִינִי
 יוֹדֵעַ כָּלֵל לְשִׁית עֲצוֹת בְּנִפְשִׁי, בְּאִיזָה אַפֶּן אֲזַכֶּה לְחַפֵּשׂ וּלְמַצֵּא
 הַטּוֹב הַכְּבוֹשׁ בִּי, וְאֵיךְ לְמַצֵּא הַטּוֹב שֶׁנִּסְתַּלַּק מִמֶּנִּי בְּעוֹנוֹתַי
 הָעֲצוּמִים וְהַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים מְאֹד בְּמַהוּת וּכְמוֹת וְאִכּוֹת. וּבְכַפְרֵט
 מִה שֶׁפָּגַמְתִּי בְּפָנֶיךָ הַדְּבוּר הַרְבֵּה מְאֹד, כִּי לֹא שִׁמְרָתִי פָתַחַי פִּי,
 וְדַבַּרְתִּי כְּמִה וְכַמֵּה דְבוּרִים פְּגוּמִים מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה,
 עַד אֵין שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר, דְּבָרִים בְּטָלִים וּלְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת
 וְלִצְנוּת וְשִׁקְרִים וְנִבּוּל פֶּה, וְשִׁאֵר דְּבָרִים פְּגוּמִים הַרְבֵּה מְאֹד.
 וְגַם אֶפְלוּ כָּל הַדְּבוּרִים דְּקִדְשָׁה שְׁלִי כֻּלָּם פְּגוּמִים מְאֹד מְאֹד, עַד
 אֲשֶׁר חֲשַׁבְתִּי דְרָכֵי אֲשֶׁר מַעֲוֹלָם לֹא יֵצֵא מִפִּי עַדִּין דְּבוּר שְׁלָם
 כְּלֵי שׁוֹם פָּגַם, וּמַחֲמַת זֶה הִתְנַבְּרוּ עָלֵינוּ מְאֹד רִיב לְשׁוֹנוֹת, אֲשֶׁר
 רַבִּים קָמִים עָלֵינוּ, רַבִּים מְאֹד, יִתְיַצְּבוּ מִלְּבֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ
 יָחַד עַל יְהוָה וְעַל מְשִׁיחוֹ. שְׁתּוֹ בְּשָׁמַיִם פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּהְלַךְ
 בְּאֶרֶץ. יֵצֵא עֲתָק מִפִּיהֶם וְדוּבָרִים סָרָה עַל יְהוָה וְעַל צְדִיקִים
 אֱמִתִּיִּים וְעַל כָּלֵלוּת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחֵרְתָּ.
 מָרִיה דְּעֵלְמָא כֻּלָּא, שְׁלַח יְדֶיךָ מִמְּרוֹם פְּצָנִי וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים
 מִיַּד בְּנֵי נֶכֶר, אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר שְׁוֹא וַיְמִינִם יְמִין שִׁקְר. אוֹי לְנַפְשִׁי
 כִּי אֲנֹכִי נִרְמַתִּי כָּל זֶה בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים, וְהֶאֱרַכְתִּי אֶת הַגְּלוּת
 וּפְגַמְתִּי בְּסִכַּת דּוֹד הַנוֹפֶלֶת, וְלֹא דִי שְׁלֵא הַשְׁתַּדְּלִיתִי לְהִקָּים סִכַּת
 דּוֹד, אַף גַּם בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים הוֹסַפְתִּי לְהַפִּילָה יוֹתֵר וְהִגְבַּרְתִּי סִכַּת
 נוֹצְרִים לְשׁוֹנוֹת הָעֵכוּם, עַד אֲשֶׁר בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים הִשְׁכִּינָה וּכְנַסָּת

יִשְׂרָאֵל הֵם בְּגִלוֹת גָּדוֹל, וְהִיא רִיב בְּגִלוֹתָהּ עַל בְּנֵהָא, אֲשֶׁר גָּלוּ
מִשְׁלַחַן אֲבִיהֶם וּמֵאַרְצָם יֵצְאוּ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְאֵה בְּצָרוֹתֵינוּ הַמְרֵבּוֹת מְאֹד וְהַכְּבֹדוֹת
מְאֹד, הָאֲרָבוֹת מְאֹד, וּבְכֹל יוֹם וַיּוֹם אָנוּ צוֹעְקִים וּמִתְחַנְּנִים לְפָנֶי
כִּסֵּא כְבוֹדְךָ שֶׁתְּחַזְרֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְעֵדִין לֹא שִׁבְנוּ
מִמְעוֹתֵנוּ וּשְׁמוֹתֵנוּ. מְלֵא רַחֲמִים, עֲזֹר וְהוֹשִׁיעַ וְרַחֵם וְהַצֵּל, חוּם
וְחַמֵּל חוּם וְחַמֵּל, עַל מִטְבֵּעַ בֵּינוֹן מְצוּלוֹת תְּאוּזוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה, עַל
מִגְרֵשׁ מֵאַרְצֵי הַחַיִּים כְּמִנִּי, עַל פָּגוּם כְּמִנִּי, עַל לֵב עֲקָשׁ וּפְתִלְתֵּל
כְּמִנִּי הָרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ כְּלִי מְלֵא בּוֹשָׁה וּכְלֵמָה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁלֵא אֲחַטָּא עוֹד. עֲזָרְנִי עֲזָרְנִי,
הוֹשִׁיעֵנִי הוֹשִׁיעֵנִי, חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי. מְצִיל עֲנִי מִחֹק
מִמֶּנּוּ וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִגּוּזְלוֹ, הַצִּילֵנִי וּמִלְמִנִּי וּפְדֵנִי, יְהוָה עֲשֶׂה לִּי
עֲרֹבְנִי. אָבִי שֶׁבְּשָׂמַיִם רַחֵם עָלַי, אָבִי שֶׁבְּשָׂמַיִם חַמֵּל עָלַי, אָבִי
שֶׁבְּשָׂמַיִם הִיָּה בְּעֲזָרִי וְחֹזְקִי וְאַמְצָנִי, וַעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחַקֶּיךָ אֵלֶיךָ
וְאֶת מִשְׁפָּטֶיךָ אֲשֶׁמֶר, שְׁלֵא אוֹבֵד אֶת עוֹלָמִי בְּחַנּוּם חָס וְשְׁלוֹם, כִּי
כָּל יְמֵינוּ הֵם הֶבֶל וְרִיק, כְּחֵלוֹם יְעוֹף וּכְצֵל עוֹבֵר וּכְעָנָן כְּלֵה וּכְרוּחַ
נוֹשֶׁבֶת וּכְאֶבֶק פּוֹרֶת. אוֹי, אוֹי, אוֹי, אוֹי וְאֲבוֹי, אֵהָה אֲדוֹנִי, אֵהָה
אָבִי, רַחֲמֵן אֲמַתִּי רַחֵם עָלַי, חֲסִדֶּךָ אֲמַתִּי עֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד חַנּוּם,
וְתֵן לִי חַנּוּנֶיךָ וְלֹא אוֹבֵד, גּוֹאֵל חֹק לְמַעַנְךָ גְּאֻלְנִי, חַנּוּנִי בְּקִדְשֶׁת
יִשְׂרָאֵל, בְּמִתְנַת חַנּוּם וְנִדְבַת חֶסֶד. כִּי אֶתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִין לִי שׁוּם
תִּקְוָה, כִּי אִם לְצַעַק אֵלֶיךָ וּלְזַעַק לְחַנּוּנֵיךָ. קְרוֹב לְכָל קוֹרְאֵי
עַנּוּנִי, מְרוּם לְעוֹלָם יְהוָה עֲזָרְנִי, קְדוֹשׁ עַל כָּל הַקְּדוֹשׁוֹת בְּקִדְשֶׁתְּךָ
קְדוֹשְׁנִי. יְהוָה אֱלֹהִים אֲמַתִּי, וּכְנִי לְקִדְשֶׁתְּךָ בְּאֲמַתִּי, חֶסֶם סְכָתְךָ

הַנוֹפֶלֶת נְפִילָה אַחַר נְפִילָה בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרָךְ וּמִסְפָּר, עַד אֲשֶׁר אֵין מִי שְׂיֻכַּל לְהַקְימָהּ כִּי אִם אַתָּה לְבַד בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבַחֲסֵדֶיךָ הַגְּנוּזִים, הַקִּימָה מְהֵרָה תְּקוּמָה אַחַר תְּקוּמָה, מְבִירָא עִמִּיקָתָא לְאַנְרָא רָמָא. מְלֵא רַחֲמִים, מְרַבָּה לְהַטִּיב, הַפֶּךְ אֶת לְבָבִי מֵרַע לְטוֹב, הַט לְבִי אֶלֶיךָ בְּאֵמֶת בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב, עֲזֹרְנִי שְׂאֻזָּה לְקַדְּשׁ עַצְמִי בְּכָל מֵינֵי קִדְשׁוֹת, וּבְפֶרֶט בְּקִדְשַׁת בְּרִית הַלְשׁוֹן וּבְרִית הַמַּעוֹר. עֲזֹרְנִי שְׂלֵא יֵצֵא שׁוֹם דְּבַר שְׁקֵר מִפִּי לְעוֹלָם וְלֹא שׁוֹם דְּבוּר פְּגוּם, וְאֻזָּכָה לְשֹׁמֵר פִּתְחֵי פִי. וְזַכְּנִי לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ בְּכָל בְּחִי וּבְכֹונָה גְּדוּלָה בְּאֵמֶת לְאַמְתּוֹ, וְאַהֲיָה נִכְלָל בְּךָ בְּשַׁעַת תְּפִלָּתִי, עַד שְׂכָל דְּבָרֵי תְּפִלָּתִי יִהְיוּ דְבָרֵי יְהוָה בְּעֲצָמָן, וְיִתְעוֹרְרוּ עַל־יְדֵי תְּפִלָּתִי כַח אֲתוֹן דְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, שְׁהֵם עֲשֵׂרָה מְאֻמְרוֹת שְׂבָהֵם נִבְרָא הָעוֹלָם. וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּמְשִׁיךְ חֲסֵדְךָ הַגְּדוֹל עָלֵינוּ וְתַפְּרֵם עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ וְתַחֲבֹק אוֹתָנוּ בִּימִינְךָ, וּנְזַכָּה לְהַסְתוֹפֵף בְּצִלְךָ הַקָּדוֹשׁ, וְתִגַּן בְּעַדְנוּ וְתַצִּילְנוּ מִכָּל אוֹיְבֵינוּ וְשׁוֹנְאֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנוֹת, וּבְצִל כְּנַפְיֶךָ תִּסְתִּירְנוּ, וְיִקָּים בָּנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב, שְׂמֵאלוּ תַחַת לְרֵאשִׁי וּיְמִינוּ תַחֲבֹקְנִי. וְתַעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ וּבַחֲסֵדֶיךָ הַרְבִּים, שְׂנֻזָּכָה לְקָיִם מַצּוֹת סְבָה בְּזִמְנָה בְּרֵאוּי עִם כָּל פְּרִטְיָה וְדְקְדוּקְיָה וּכְוֹנוֹתִיָה וְתִרְוִיג מַצּוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ, וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְּדוּלָה. וְתַכְנִיעַ וְתַשְׁפִּיל וְתַמְגֵּר וְתַעֲקֹר וְתַבְטֵל סִכַּת נוֹצְרִים סִכַּת עֲכוּם, אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר שְׁוֹא וְיְמִינָם יְמִין שְׁקֵר. וְתַבְטֵל הַשְּׁקֵר מִן הָעוֹלָם, וְתַגְבִּיר הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, וְתַקִּים אֶת סִכַּת דּוֹד הַנוֹפֶלֶת, וְיִקָּים מִקְרָא שְׂכָתוֹב, שְׂפַת אֵמֶת תִּכּוֹן לְעַד וְעַד אֲרַגִּיעָה לְשׁוֹן שְׁקֵר. וְתִסְתִּיר וְתַצְפִּין אוֹתָנוּ

בסכתך הקדושה ותסוכך עלינו בצלך הקדוש, ותצילני מריב
 לשונות שלא יהיה להם שום כח עלינו כלל, ותעקר השקר מן
 העולם ותנגלה האמת בעולם, ותזכני מהרה לבא לארץ ישראל,
 לארץ הקדושה, חיש קל מהרה:

וְזַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְבָנִים חַיִּים וְקַיָּמִים, לַעֲבוּדְתֶךָ וּלְיִרְאַתֶךָ
 וּלְתוֹרַתֶךָ (בְּשִׁרְצָה לְהִתְפַּלֵּל עַל מִי שֶׁנִּשְׁוּ לוֹ צַעַר גָּדוֹל בְּנִים רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְזָכִירוּ
 כָּאֵן וַיֹּאמֶר, וּבִפְרָט לְפָלוּגֵי בֶן פְּלוֹנִית וְכוּ') חוּם וְחַמֵּל וְרַחֵם וְתֵן לְבָנֵינוּ
 וּלְבָנוֹתֵינוּ וּלְכָל יוֹצְאֵי חַלְצֵינוּ חַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים (וּבִפְרָט לְהַיְלֵד פְּלוּגֵי
 בֶן פְּלוֹנִית וְכוּ'. וְלְהַיְלֵדָה פְּלוֹנִית בֵּת פְּלוֹנִית וְכוּ'), רַחֵם עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ בְּזִכּוֹת
 אַבוֹתֶם, וְתֵן לָהֶם חַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים, וְתֹאדִיךָ יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתֶם,
 יְהִמוּ נָא וַיִּכְמְרוּ נָא רַחֲמֶיךָ עֲלֵיהֶם וְעֲלֵנוּ וְתֹאמַר דֵּי לְצַרוֹתֶם.
 הַיְטִיבָה יְהוָה לַטּוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלְבוֹתֶם. יְהִי שְׁלוֹם בְּחֵילֶם שְׁלוֹה
 בְּאַרְמְנוֹתֶם, אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צְוָחָה בְּרַחוּבוֹתֶם, לְעַד
 וּלְדוֹרוֹת וּלְדוֹרוֹת דּוֹרוֹתֶם, רֵאשִׁיתֶם מְצַעֵר יִשְׁנָה מְאֹד אַחֲרֵיתֶם,
 כְּאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה כֵּן יַעֲמֵד זְרַעֲם וּשְׁמוֹתֶם.
 וְתִצֵּל אוֹתָם וְכָל יְלָדֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מֵעַיִן הָרַע וּמִפְּנֵעַ רָע וּמִכָּל
 מִינֵי נֶגַע וּמַחֲלָה, וְתִשְׁלַח לָהֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם לְכָל
 רַמַּח אֲבָרֵיהֶם וּשְׁס"ה גִּידֵיהֶם, וַיִּזְכּוּ לְהֵיוֹת חַיִּים בְּרִיאִים וְקַיָּמִים,
 יָבִלוּ יְמֵיהֶם בְּטוֹב וּשְׁנוֹתֵיהֶם בְּנְעִימִים. וְנִזְכָּה שֵׁיִצְאוּ מִהֶם דּוֹרוֹת
 הַרְבֵּה וְדוּרֵי דּוֹרוֹת עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, רַחֵם עֲלֵיהֶם וְעֲלֵנוּ לְמַעַן
 שְׂמֶךָ, וְתִנְגְּדֵלֶם לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים, לְאַרְךָ יָמִים
 וְשָׁנִים, עוֹד וְנוֹבֵן בְּשִׂיבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יְהוּ:

מְלֵא רַחֲמִים, צַרְכֵינוּ מְרַבִּים וְדַעַתְנוּ קְצָרָה לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ. אָתָּה

יִדְעַתְּ אֶת כָּל מַחְסוֹרֵינוּ, מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ. חוּס וְחַמַּל עָלֵינוּ וְזַכְּנֵנוּ לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת כָּל יְמֵי חַיֵּי, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָהּ, אִם אֲנִי פָעַלְתִּי לֹא אוֹסִיף. רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים, וְזַכְּנֵנוּ לְהִיּוֹת כְּרְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וּתְנַלְּהָ הָאֱמֵת בְּעוֹלָם, וַיִּשׁוּבוּ כָל בָּאֵי עוֹלָם אֵלֶיךָ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת בִּירְאָה וְאֶהְבָּה, וְיִקְיִם מְהֵרָה מִקְרָא שְׂכָתוֹב, כִּי אִזְ אֶהְפֹּךְ אֶל כָּל הָעַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה לְקִרְא כָּלֵם בְּשֵׁם יְהוָה לְעִבְדוֹ שְׂכֵם אֶחָד. אֱמֵת מֵאַרְצֵי תִצְמַח וְצִדֵּק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקֶף. גַּם יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תִתֵּן יְבוּלָהּ. חֶסֶד וְאַמֶּת נִפְגְּשׁוּ צִדֵּק וְשָׁלוֹם נִשְׁקוּ. וּבְרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים תִּפְסִים וְתִרְצֶה אֶת שְׂכִינַת עַזְךָ וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שְׂתָשִׁיב פָּנֶיךָ אֵלַי, וַיְהִיָּה נַעֲשֶׂה יַחֲדוֹ קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ פָּנִים בְּפָנִים, וְאֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מֵאַתְּנוּ עוֹד. וְתִשְׁלַח לָנוּ צְדִיקִים וְרַבָּנִים אֱמֵתִיִּים שִׁיּוּרוֹ לָנוּ אֶת הַדֶּרֶךְ הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר, אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר גִּלְּדָה בָּהּ וְאֶת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה, וְתִצִּיל אוֹתָנוּ מִהַמְּנַהֵיג וּרְבִי שֶׁל שְׁקֵר, קַרְבְּנוּ לִישׁוּעָתְךָ, עֲזֵרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ, הַחַיִּינוּ בְּאוֹר פָּנֶיךָ, שְׂבַעְנוּ מִטּוֹבְךָ וְחַסְדֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים, גַּמַּל עָלֵינוּ חֲסָדִים טוֹבִים חֲסָדֵי יוֹד הַנְּאֻמָּנִים, וּמֵאוֹצֵר מִתְּנַת חֲנֹם חֲנֻנוּ, וְקִיָּם לָנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב, וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי בְּסִיתֶיךָ לְנִטְע שָׁמַיִם וְלִיסוּד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָה. חֲנֻנוּ וְעַנְנוּ וְשָׁמַע תְּפִלָּתָנוּ בְּרַחֲמִים, כִּי אֲתָה שׁוֹמַע תְּפִלָּת כָּל פֶּה, יְהִיו לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְנוֹאֲלֵי. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

== מט ==

צור לבבי וקדושי, צור עולמים יוצר הכל, רבון כל המעשים
אדון כל הנשמות, יודע התעלומות, אתה ידעת את לבבי, אתה
ידעת את עצם תבֵּעֶרֶת קדֵּשֶׁת אור האֱלֹהוֹת הַשּׁוֹפֵעַ בְּלִבִּי, כִּי
אֲנַחֲנוּ חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל וְשִׁכִּינַת אֱלֹהוֹתָךְ בְּתוֹךְ לִבְבָנוּ. עַל כֵּן
הוֹמָה עָלַי לִבִּי, לִבִּי כַּבִּיבֵי יְהוָה, כָּלֵה שְׂאֵרֵי וּלְבָבִי צוֹר לִבְבִי
וְחִלְקֵי אֱלֹהִים לְעוֹלָם. נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה
לִבִּי וּבְשָׂרֵי יְרֵנָנוּ אֵל אֵל חַי. וְרַשְׁפִּי שְׁלֵחַבֶּת לִבְבִי הַבּוֹעֵר וְנִכְסְפָה
אֵלֶיךָ, מִיָּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לִכְבוֹתָהּ וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ, כִּי אִם
לִבְבִי מְקַשֵּׁר וּמְחַבֵּר בְּאוֹרְךָ הַגָּדוֹל הַאֵינן סוֹף, עַל כֵּן אִם לְהַבִּיּוֹת
לִבְבִי הוּא עַד אֵינן סוֹף, כִּי אֵינן סוֹף וְאֵינן תְּכַלִּית לְתִשׁוּקָתִי אֵלֶיךָ,
וְנַעֲגוּעֵי וְחַפְצֵי וְכוֹסְפֵי חֶזֶק וְאִמִּיז אֵלֶיךָ בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ, עַד אֲשֶׁר
לִפִּי עֵצִים אִם לְהַבִּיּוֹת הַלֵּב עַד אֵינן סוֹף וְתְכַלִּית לֹא הִיָּה אֶפְשָׁר
לַעֲשׂוֹת שׁוֹם עֲבוּדָה בְּלָל, כִּי אִם קְדֵּשֶׁת לִבְבִי בּוֹעֵר וּמִתְלַהֵב
אֵלֶיךָ בְּחֶשֶׁק נִמְרָז וּבְרִצּוֹן חֶזֶק, לְהִיּוֹת דְּבוּק וְנִכְלָל בְּךָ תָּמִיד
לְעוֹלָם וָעַד. אֵךְ אַתָּה גְּלִיתָ לָנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, אֲשֶׁר
אֵינן רִצּוֹנְךָ בְּזָה, וְלֹא זֹאת הִיָּתָה כּוֹנֵנְתָךְ הַקְּדוֹשָׁה בְּבְרִיאָתָנוּ, כִּי
אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי בְּשֶׁר וְדָם אֲנַחֲנוּ, וְאִי אֶפְשָׁר לָנוּ לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּךָ
תָּמִיד, וְאַתָּה חָפֵץ בְּעֲבוּדָתָנוּ בְּעוֹבְדוֹת וּבְמַעֲשִׂים מִזְכִּים, אֲשֶׁר
בְּשִׁבִיל זֶה בָּאנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה הַשִּׁפְלָה לְעַבֵּד אוֹתָךְ בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת
מַעֲשִׂיּוֹת. עַל כֵּן גִּזְרַתְּ עָלֵינוּ לְבָלִי לְהֵרֵם לְעֹלֹת אֵל יְהוָה וּלְבָלִי
לְבַעַר אֵלֶיךָ יוֹתֵר מִהַמְּדָה, וּגְזַרְתָּ עָלֵינוּ לְצַמְצֵם אִם הֵתְלַהֵבוֹת
שֶׁבְּלִבְבָנוּ וְלַעֲשׂוֹת חֲלָל פְּנוּי בְּלֵב כְּמוֹ שִׁכְתּוֹב, וּלְבִי חֲלָל בְּקַרְבִּי.

כְּדֵי שֶׁעַל־יְדִי־זֶה נִזְכָּה לְצִיר בְּלִבְנֵנו כָּל הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת וְקְדוּשׁוֹת,
וְלַהֲמַשִּׁיךְ עָלֵינוּ עַל עֲבוֹדַתְךָ בְּאֵמֶת, וְלִלְכֹת בְּדַרְכֶיךָ הַטּוֹבִים
וְלַהֲתַדְבֵּק בְּמַדּוֹתֶיךָ הַקְּדוּשׁוֹת וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּהִדְרָגָה וּבְמִדָּה,
וְעַל־יְדִי־זֶה נִזְכָּה לְקַבֵּל עָלֵינוּ עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם שְׁלָמָה, וְלִגְלוֹת
מַלְכוּתְךָ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה כְּוִנָּתְךָ בְּבְרִיאַת הָאָדָם כְּדֵי
שִׁיתְּגַלֶּה מַלְכוּתְךָ בְּעוֹלָם:

וּבְכֵן בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, וְאֱלֹהֵי כָל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, אֱלֹהֵי
הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, וְאֱלֹהֵי כָּל יִשְׂרָאֵל. יְהִמוּ נָא וַיְכַמְרוּ נָא
רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ עָלַי, עַל פָּגוּם וּמַבְלָבָל כְּמוֹנִי, וְתוֹרְנִי וְתַדְרִיכְנִי
בְּאֵמֶתְךָ וּתְלַמְּדֵנִי, שְׂאֻזְכָּה לְדַעַת בְּאֵמֶת אִיךָ לְהִתְנַהֵג בְּעִנְיֵנו זֶה,
בְּאִיזָה דְרָךְ בְּאִיזָה אַפָּן לְצַמְצֵם הָאוֹר בְּהִדְרָגָה וּבְמִדָּה כְּרִצּוֹנְךָ
הַטּוֹב בְּאֵמֶת. כִּי אַתָּה יַדְעָתָ, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְכֶסֶף אֱלִיךָ תְּמִיד
וְלַהֲשִׁתּוֹקֵק אֱלִיךָ בְּאֵמֶת, וְלַרוּץ אֱלִיךָ כְּגַבּוֹר לְרוּץ אֶרֶץ הַזֶּה
שֶׁהֵייתִי יָכֹל לִילֵךְ בְּזִמָּן שֶׁהֵייתִי נְזוּף מִלְּפָנֶיךָ, כִּי כְּבֹר כְּלִיתִי
יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה בְּהַבֵּל וְרִיק. מָה אוֹמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמָה
אֲסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים אֵין לִי פֶה לְהַשִּׁיב וְלֹא מִצַּח לְהַרִים
רֹאשׁ. וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוּ שְׁנַת־פְּסָתִי בָּהֶם בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים, בְּוֹדֵאֵי
אֵין שׁוֹם דְרָךְ לְצֵאת מֵהֶם בְּהִדְרָגָה בְּסֹדֵר, וּבְוֹדֵאֵי הַהֲכָרָח לְבִרְתָּ
מִשָּׁם מִהֲרָה וְלַרוּץ מִשָּׁם בְּמַהִירוֹת וּבְזָרִיוֹת גְּדוֹל, לְמַהֵר לְהַמְלִט
עַל נַפְשִׁי, וְלְבָלִי לְהַבִּיט אַחֲרַי, כִּי לֹא אוּכַל לְהִתְמַהֵמָה עוֹד חֵם
וְשָׁלוֹם אֲפִלוּ כְּרַנֵּעַ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְעוֹנֵר רַחֲמֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים עָלַי
הַגְּנוּזִים אֲצִלְךָ, וְלַהּוֹצִיאֵנִי מִהֲרָה בְּזוּעַ עֵד, וְלִשָּׂא אוֹתִי עַל כַּנְּפֵי

נשָׁרִים, וְלֹהֲבִיא אוֹתִי אֱלֹהִי לְקַרְבְּנִי לְעִבּוֹדְתֶךָ חֵישׁ קַל מְהֵרָה,
 כִּי עֲדִין לֹא אֲבָדָה תַּקְנוֹתִי וְתוֹחֲלֹתַי מִיְהוּדָה כִּי חֲסָדֶי יְהוָה כִּי לֹא
 תִּמְנֹנֵנִי כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֵינוּ. אֲבָל אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי מִכְרַח לְצַמְצָם
 אוֹר הַתְּלַהּבוֹת לְבָבִי כַּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ אֲבִי שְׁבַשְׁמִים, כִּי גֵלוֹי
 וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ, לְכַמֵּה פְּנָמִים בָּאתִי עַל-יְדֵי רַבּוֹי הַהַתְּלַהּבוֹת חוּץ
 מִהַמְּדָה, וְאֲנִי בְעַר וְלֹא אֲדַע בְּהַמּוֹת הַיִּיתִי עִמָּךְ. עַל כֵּן בָּאתִי
 לְפָנֶיךָ אֲבִי אֲדוֹנֵי אֲדוֹנֵי, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל וְקְדוֹשֵׁי עוֹר לְבָבִי,
 הַרְיֵנִי מִשְׁלִיךְ עֲצָמֵי עֲלֶיךָ, הַרְיֵנִי מוֹסֵר גּוֹפִי וְנַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי
 אֱלֹהִי לְבַד. בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת. אֱלֹהִי
 יְהוָה נַפְשִׁי אֲשָׂא. וְאֲנִי מוֹסֵר כָּל לְבָבִי עֲלֶיךָ לְבַד. הוֹרְנֵי יְהוָה
 דַּרְכֶּךָ אֶחֱלֶךְ בְּאַמְתֶּךָ יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֶךָ. הוֹרְנֵי וְלִמְדֵנִי
 אִיךָ לְהַתְּנַהֵג בְּעִנְיַן הַתְּשׁוּקָה וְהַתְּלַהּבוֹת אֱלֹהִי וְאִיךָ לְצַמְצָם
 אֵת הַהַתְּלַהּבוֹת, בְּאִפְסָן שְׂאֵזְבָה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמְתִּי, וְלִילְךָ
 בְּדַרְכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְלְהַתְּדַבֵּק בְּמִדּוֹתֶיךָ הַטּוֹבוֹת, וְלִקְבֹּל עָלַי
 תְּמִיד עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן, בְּאֵימָה וּבִירְאָה,
 בְּקִדְשָׁה וּבְמִתְרָה גְּדוּלָה, וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּאַמְתִּי לְאַמְתּוֹ בְּהַדְרָגָה
 וּבְמִדָּה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמְתִּי:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵתָהּ יוֹדַע כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לִי
 לְפָרֵשׁ שִׁיחֹתִי לְפָנֶיךָ בְּשִׁלְמוֹת בְּשׁוּם אִפְסָן, בְּפֶרֶט בְּעִנְיַן זֶה, עֲזֹרְנִי
 עֲזֹרְנִי הוֹשִׁיעֵנִי הוֹשִׁיעֵנִי, חַנּוּנֵי חַנּוּנֵי, פְּדֵנִי, גְּאֹלְנִי, מַלְטֵנִי, הַצִּילְנִי,
 הַצִּילְנִי נָא בְּרַחֲמֶיךָ מִן הַיַּצָּר הַרָע, הַצִּילְנִי מִטְּפָשׁוֹת לֵב מַעֲרַלֹת
 לֵב, פְּדֵנִי וְחַנּוּנֵי וּמַלְטֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, מִמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת
 מִחֲכָמוֹת רָעוֹת, שֶׁהֵם עֶקֶר הַיַּצָּר הַרָע שֶׁבְּלֵב, חוּם וְחַמֵּל עָלַי,

חוּם וְחַנּוּנִי, גּוֹאֵל מְמוֹת וּפְדוּה מִשַּׁחַת, פְּדֵנִי מִמְּצוּלוֹת יָם, פְּדֵנִי
 מִמַּחְשָׁבוֹת רָעוֹת, מִלְּטָה נַפְשִׁי מִהֲרֹהוּרִים רָעִים הַפּוֹגְמִים בְּנַפְשִׁי
 יִשְׂרָאֵל מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲשֶׁר אֶתָּה יְדַעְתָּ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי,
 הַצִּילְנִי מִלְּטָנִי מִכָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת וּבִלְבוּלִים, אֲשֶׁר הֵם הֵם
 עֶקֶר הַיַּצָּר הָרַע שֶׁבְּלִבִּי, אֲשֶׁר הֵם עֲרַלְת לֵב, שֶׁהֵם מְטַמְּמִין אֶת
 הַלֵּב, וְרַק הֵם הָיוּ בְּעוֹכְרֵי, כִּי עַל יָדָם נִתְפַּסְתִּי וְנִלְכַּדְתִּי בְּעוֹנוֹתַי
 וּפְשָׁעַי הָעֲצוּמִים שֶׁחָטָאתִי וְשָׁעוּתִי וְשִׁפְשָׁפְתִּי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵי עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר בָּלָם בָּאוּ עָלַי רַק עַל-יְדֵי שְׁלֵא נִזְהַרְתִּי לְקַדֵּשׁ אֶת
 מַחְשַׁבְתִּי בְּמַחְשָׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת וּטְהוּרוֹת, וְהִלַּכְתִּי אַחֲרֵי שְׂרִירוֹת
 לְבִי, וְהִרְעוּתִי אֶת מַעֲשֵׂי עַל-יְדֵי רְבוּי הַמַּחְשָׁבוֹת רָעוֹת וּבִלְבוּלִים
 רַבִּים, אֲשֶׁר הִנַּחְתִּי לְכַנֵּס בְּלִבִּי, וְלֹא הִתְנַבְּרְתִּי לְגַרְשָׁם מִמֶּנִּי, עַד
 אֲשֶׁר הִשְׁתַּרְגּוּ עָלַי עַל צְוֹאֵרֵי הַכִּשְׁלִילוֹ כְּחֵי. עַד אֲשֶׁר עַל יָדָם בָּאתִי
 לְכָל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּנִדְךָ וּלְכָל הַהִתְרַחֲקוֹת אֲשֶׁר נִתְרַחַקְתִּי
 מִמֶּךָ עַד הַנְּהָ, עַד אֲשֶׁר דָּרְכִי הִתְשׁוּבָה בְּאַמַּת נַעֲלָמוֹ מִמֶּנִּי, וְאִינִי
 יוֹדֵעַ שׁוּם דְּרֹךְ אֵיךְ לְצֵאת וּלְהַמְלִיט מֵהֵם, וְעַתָּה מֵאִן יָבֹא עֲזָרִי
 מֵאִן תִּבָּא תְּשׁוּעָתִי מֵאִן אֲבַקֵּשׁ מְנוּחָ אֲשֶׁר יִיטֵב לִי לְעַד. אֲהֵה
 יְהוָה, עֲזֹר עֲזֹר הַצֵּל הַצֵּל הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים כִּי
 בָּאוּ מֵיִם עַד נַפְשִׁי. הוֹשִׁיעֵנִי טְהַרְנִי קַדְּשֵׁנִי, קַדֵּשׁ אֶת מַחְשַׁבְתִּי
 בְּקַדְשֶׁתְךָ הָעֲצוּמָה, בְּקַדְשֶׁתְךָ הַגְּדוֹלָה, בְּקַדְשֶׁתְךָ הַנּוֹרְאָה,
 אֲשֶׁר אֵין שׁוּם סִטְרָא אַחֲרָא יְכוּלָה לְעַמֵּד בְּגַד קַדְשֶׁתְךָ הַגְּדוֹלָה
 וְהַנּוֹרְאָה. אָבִי שְׁבַשְׁמִיִם, גַּרֵּשׁ מִפָּנַי קַדְשֶׁתְךָ כָּל הַטְּפָפוֹת
 שֶׁבְּלִבִּי, כָּל עֲרַלְת לְבָבִי, וְקִיִּם לִי בְּרַחֲמֶיךָ מִקְרָא שְׁבָתוֹב, וּמִל
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לֵבִי וְרַעַךְ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בכָּל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן תִּיָּדָה. וּכְנִי לְמַחְשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת
 וּמְהוֹרוֹת, הַצִּילֵנִי מִמַּחְשְׁבוֹת רְעוּת, הַצִּילֵנִי זָא מְהַרְהוּרִים רָעִים,
 הַצִּילֵנִי הַצִּילֵנִי, קִדְשׁ אֶת מַחְשַׁבְתִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּרַחֲמֶיךָ
 הַגְּדוֹלִים, בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת חֶמֶל עָלַי, מְלֹא
 רַחֲמִים יִהְיוּ וַיִּכְמְרוּ מֵעִידָה עָלַי, קְדוּשׁ יַעֲקֹב קִדְשָׁנִי וְטַהֲרָנִי, קְדוּשׁ
 עַל כָּל הַקְּדוּשׁוֹת תֵּן לִי בְּמִתְנַת הַנֶּחֱם וּנְדָבַת חֶסֶד קִדְשֵׁיךָ הַנּוֹרְאָה
 בְּאַפְּן שְׂאֵזְכָה לְקַבְּלָהּ. וְכִנִּי מְהַרָּה שְׂיִהְיֶה לְבִי פָּנוּי וְחָלָל מְכַל
 מִיָּנִי עֲרַלְתֵּי לֵב, מְכַל מִיָּנִי מַפְשׁוֹת הַלֵּב, מְכַל מִיָּנִי מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת
 וְהַרְהוּרִים רָעִים וְחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת הַנִּמְשָׁכִין מֵהַיָּצָר הָרָע. וְעֲזָרְנִי
 שְׂאֵזְכָה לְהַמְשִׁיךְ לְתוֹךְ לְבִי בְּהַדְרָגָה וּבְמִדָּה מַחְשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת
 וּמְהוֹרוֹת, מַחְשְׁבוֹת זְכוּת וּנְכוֹנוֹת, מַחְשְׁבוֹת טוֹבוֹת שֶׁהֵם הַיָּצָר
 הַטּוֹב, וְתַתֵּן לִי כֹחַ לְהִגְבִּיר הַיָּצָר הַטּוֹב עַל הַיָּצָר הָרָע, לְהִגְבִּיר
 הַמַּחְשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת עַל הַמַּחְשְׁבוֹת רְעוּת, לְגַרֵּשׁ וּלְסַלֵּק מִלְּבִי כָּל
 הַמַּחְשְׁבוֹת רְעוּת וּבִלְבוּלִים, וְכָל הַמַּחְשְׁבוֹת הַטּוֹרוֹדוֹת שֶׁבְּעוֹלָם,
 וְאֵזְכָה לְחַשֵּׁב בְּאַמֶּת כְּרְאוּי אִידָה לְעַבֵּד אוֹתָךְ בְּאַמֶּת בְּמַחְשְׁבָהּ
 זְכָה וְצַחָה בְּלִי שׁוֹם בְּלִבּוֹל הַדַּעַת כָּלָל, וְאַתָּה תִּהְיֶה עִמִּי תָּמִיד.
 וְתוֹרְנִי וְתִלְמְדֵנִי דְרָכֶיךָ הַטּוֹבִים, וְתַדְבֵּקֵנִי בְּמִדּוֹתֶיךָ הַקְּדוּשׁוֹת,
 עַד שְׂאֵזְכָה לְקַבֵּל עָלַי עַל מַלְכוּתְךָ בְּשִׁלְמוֹת, בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה
 בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָּה, וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה
 שְׂלֵמָה בְּאַמֶּת, וְלְהִתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב
 בְּאַמֶּת. וְאֵזְכָה לְרוּץ מְהַרָּה כָּל הָאָרֶץ הַזֶּה שְׂהִיִּיתִי יָכוֹל לִילָךְ
 בְּזִמְן שְׂהִיִּיתִי נוֹזֵף מִלְּפָנֶיךָ, וְתַעֲזָרְנִי שְׂאֵזְכָה לְתַקֵּן מְהַרָּה בְּחִנִּי
 כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַל־יְדֵי חַטָּאֵי

וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי הִרְבִּים וְהֶעֱצוּמִים. הוֹסֵם וְהַגְּנִי וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי
 חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה, יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה וְאַמְתִּיּוּת, יְשׁוּעַת הַנְּפֶשׁ וְהַגּוֹף
 בְּאַמֶּת, יְשׁוּעָה הַנְּצַחִיּוּת לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחַת נְצַחִים. עֲזָרְנִי כִּי אֶלֶּיךָ
 נִשְׁעַנְתִּי, הוֹשִׁיעֵנִי כִּי שָׁמָּה נִקְרָא עָלֵינוּ, עַל תְּנִיחָנוּ וְעַל תַּמְשָׁנוּ
 וְאַל תַּעֲזֹבֵנוּ, זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲלֵם הָמָּה. זְכַרְנִי
 יְהוָה בְּרִצּוֹן עִמָּךְ פִּקְדוֹנֵי בִישׁוּעָתְךָ טָהַר לִבִּי לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת.
 עוֹרָה כְּבוֹדֵי עוֹרָה הַגָּבֹל וְכִנּוֹר אָעִירָה שְׁחַר. עוֹרָה נָא, עוֹרְרֵי
 נָא, קוּמֵי נָא, עֲמְדֵי נָא, חֲלֵי נָא פָּנָי אֵל בְּמִיטַב הַגִּיּוֹן, אוֹלֵי יְחוּם
 אוֹלֵי יְרַחֵם, אוֹלֵי יְחוּם עִם עֲנִי וְאַבְיוֹן אוֹלֵי יְרַחֵם, אוֹלֵי יְרַחֵם אוֹלֵי
 יְרַחֵם. דְּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם יְהוָה עֲשֵׂקָה לִי עֲרַבְנִי. מָרָא דְעֻלְמָא בְּלָא,
 אֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל מַה לְדַבֵּר כִּי אֵין מְלָה בְּלִשׁוֹנִי הֵן יְהוָה יַדְעֵת כְּלָה.
 רַק בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי מְלֵא רַחֲמִים, לְשַׁטַּח
 כַּפֵּי אֱלֶיךָ וְלִשָּׂא עֵינַי לְמַעוֹן קַדְשֶׁתְךָ, אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה. תַּן לִי תִקְוָה
 טוֹבָה חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה, תַּן לִי חַיִּים אֲמִתִּיּוּם, הִסֵּר מִמֶּנִּי יְגוֹן וְאַנְחָה,
 שְׁמַח נֶפֶשׁ עַבְדְּךָ כִּי אֱלֶיךָ יְהוָה נִפְשִׁי אֲשָׂא. וְכִנִּי מְהֵרָה לְתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וְאַזְכָּה לְשׁוּב לְמַקּוֹר שְׁנַחֲצַבְתִּי מִשָּׁם, וְאַזְכָּה עַל־
 יְדֵי תִשׁוּבְתִי לְיַחַד יְחוּדָא עֲלָאָה וְיַחוּדָא תַתָּאָה:

לְחֻדֵשׁ נִסָּן וְתִשְׁרֵי

וְתִזְבְּנֵי לְקַדֵּשׁ עֲצָמֵי בְיוֹתֵר בְּשָׁנֵי הַחֲדָשִׁים הַקְּדוּשִׁים שְׁהֵם
 שָׁנֵי רֵאשִׁים שֶׁל הַשָּׁנָה, שְׁהֵם נִסָּן וְתִשְׁרֵי, שְׁהֵם יְמֵי תִשׁוּבָה,
 שְׁאֲזָכָה בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְשׁוּב בָּהֶם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְלַהֲתַקְדֵּשׁ
 בָּהֶם בְּקַדְשָׁה יִתְרָה וּבִשְׂמֻחָה גְדוֹלָה. וְאַזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי קַדְשָׁה
 גְדוֹלָה וְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה תְּמִיד מִשָּׁנֵי הַחֲדָשִׁים הָאֵלּוּ עַל כָּל הַשָּׁנָה

בלה. ותזכני לעורר ולגלות עשרה מיני נגינה, ואזכה מהרה לסדר לפניה בכל יום תמיד שירות ותשבחות הרבה בקול גילה ורגז לשמך הגדול והקדוש, בשיר ושבח ונגון וזמרה ועז וחדוה, בכל עשרה מיני נגינה הקדושים, עד שזוכה שיתער על ידינו השיר שיתער לעתיד, שהוא שיר פשוט כפול משלש מרבע, כמו שכתוב, השיר יהיה לכם כליל התקדש חג. ויקים בנו מקרא שכתוב, ושרים כהללים כל מעיני בך. ותזכנו לידע ולהשיג סודות הקבלה הקדושה, עד שאזכה להשיג ולידע אורייתא דעתיקא סתימאה דעתידא לאתגליא לעתיד לבא:

וזכני ברחמיך הרבים לקיים מצות ציצית בשלמות בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרתיג מצות התלוים בה, ובלב טוב ובשמחה גדולה. והיא רצון לפניה שתהא חשובה מצות ציצית שאנו עושים מצמר לבן כאלו קנימנו גם מצות תכלת שבציצית. כי גלוי וידוע לפניה שרצוננו לעשות רצונה, ואנו חפצים ומתגעגעים לקיים מצות תכלת שבציצית, ואם היינו זוכים למצא תכלת לציצית היינו מפזרים הון רב כדי לקיים המצוה בשלמות. אף בעונותינו הרבים הרב בית מקדשנו ונתעלם החלזון בעונותינו, ומאז והלאה אין אנו זוכים לקיים מצותך בשלמות, על כן יהי רצון מלפניה שתהא חשובה מצות ציצית לבן לפניה כאלו קנימנו מצות תכלת שבציצית, ורחם עלינו ובנה עירך במהרה בקימנו, והביאנו לשלום לארץ הקדושה, וזכנו שיחזור ויתגלה החלזון ונזכה לקיים מצות תכלת שבציצית, ועל ידי זה תכלה ותשבר ותעקר ותמגר מלכות הרשעה מן העולם, ויקים מקרא שכתוב,

כִּלְה בְּחִמָּה כִּלְה וְאִינְמוּ וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשָּׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי
הָאָרֶץ סָלָה:

וּתְזַכְּנוּ אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּךָ
תָּמִיד, וּלְקַבֵּל עָלֵינוּ אֵת עַל מַלְכוּתְךָ בְּאַהֲבָה. וּתְמַשִּׁיךְ וּתְשַׁפִּיעַ
עָלֵינוּ חַיִּים אֲרָכִים טוֹבִים וְקַיָּמִים, וַיְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב,
וְאַתָּם הַדְּבֻקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם. וּתְמַתִּיק וּתְבַטֵּל
כָּל הַדְּינָיִם מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד,
וּתְמַשִּׁיךְ עָלֵינוּ שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְעִשְׂרֹת
דִּקְדוּשָׁה, וַיְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב, וְהַרְיִקוּתִי לָכֶם בְּרָכָה עַד בְּלִי
דִּי:

וּזְכְּנוּ לְשִׁמְחָה שֶׁל מִצְוָה, וְעֲזֹרנוּ לְשִׁמְחַת חֵתָן וּכְלָה הַכְּשָׁרִים,
לְשִׁמְחָתָם בְּכָל מִינֵי שְׂמֵחוֹת וּלְזִמְרָה וּלְרִקְדָה לְפָנֶיהֶם בְּשִׁמְחָה וּתְדוּוּהָ
רַבָּה, בְּקִדּוּשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוּלָה, וּנְזִכָה עַל־יַד־יְיָ לְיַחַד חֵתָן וּכְלָה
הַעֲלִיזִינִים וּלְחַבֵּר אִשֶׁת נְעוּרִים עִם דוּדָה בְּאַהֲבָה וְאַהֲוָה וְרַעוּת,
וּנְזִכָה לְיַחַד יְחֻדָּא עֲלָאָה וְיְחֻדָּא תְּתָאָה, וְיַתְחַבְּרוּ יַחַד אַרְבַּע
אוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׁמֵךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ, וַיְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכָתוֹב, בְּקִרְבְּךָ
קְדוּשׁ וְלֹא אָבֵא בְּעִיר:

וּזְכְּנִי לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, וּתְעֹזֵר אוֹתִי וְאֵת כָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל, שֶׁנְּזִכָה לְצֵאת מִחֻבְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁל הָעָבוֹם, וְלֹא
נָטָה מִחֻשְׁבָּתָנוּ לְשׁוֹם חֻבְמָה חִיצוֹנָה כָּלֵל, רַק מִחֻשְׁבָּתָנוּ תִּהְיֶה
דְּבוּקָה בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְעַל־יַד־יְיָ
זֶה יִתְגַּדֵּל וְיִתְעַלֶּה אוֹר הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים וַיִּזְכְּנוּ לְחֻשִׁיג תָּמִיד

השגנות עליונות חדשות, ותזכנו ברחמיך הרבים לקבל ולהנות
מאורם הגדול והקדוש:

לשבת-קודש

וזכנו לקדשת שבת קדש שזנוכה לקבל שבתות בשמחה גדולה
ובחדוה רבה ועצומה, בשיר ושבח הלל וזמרה, בגילה רנה דיצה
וחדוה, ביראה ואהבה באמת ובאמונה בקדשה ובטהרה גדולה.
ונזכה בכח קדשת שבת לשפר ולבטל תאוות ממון מאתנו, שלא
יהיה לנו שום תאוה וחמדה לממון כלל, רק נזכה להתאוות
ולכסוף תמיד לתכלית הנצחית, להיות מקשט ליום שכלו שבת
ומנוחה לחיי העולמים:

מלא רחמים, רחם עלינו ומלא משאלותינו ברחמים, שזנוכה
מעתה לגרש ולבער ולבטל כל המחשבות רעות מלבנו, ונמשיך
עלינו מחשבות קדושות וטהורות זפות ונכונות. ונתחיל מעתה
לעבדך באמת בהדרגה ובמדה כרצונך הטוב, באפן שזנוכה
לבא ולהגיע מהרה לתכלית השלמות לתכלית האמתית. אבינו
שבשמים, הורנו דרכיך למדנו לעשות רצונך, קרבנו אליך,
שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה
קשה כשואל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה. מים רבים לא
יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את
כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו. חומל דלים חמל עלינו ותמהר
ותחיש לגאלנו בכלליות ובפרטיות, בגשמיית וברוחניות, ותביא
לנו את משיח צדקנו, ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה
לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא. השיבני ואשובה כי אתה

אֱלֹהֵי. שׁוֹבָה יְהוָה עַד מָתִי וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ. הַשִּׁיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְנִשׁוּבָה תִּדְרֹשׁ יָמֵינוּ כְּקִדְמָם. יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיזוּן לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי. אָמֵן וְאָמֵן:

== נ ==

הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּל־כָּל־בְּלִב יַחֲדָתִי. הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיָּה
וּמִקְרָנֵי רַמִּים עֲנִיתָנִי. כִּי סָבְבוּנִי כָּל־כַּיִם עַד־תִּמְרוֹת מְרַעִים הַקִּיפוּנִי
כְּאֲרֵי יְדֵי וְרַגְלֵי. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַצִּילֵנִי מִפְּנֵם הַבְּרִית, הַצִּילֵנִי
מִכָּאֵר שַׁחַת מִטִּישׁ הַיָּוֵן, הַצִּילֵנִי מִדִּין גְּהִינָם הַקָּשָׁה הַמְּנִיעַ עַל
פְּנֵם הַבְּרִית חֵם וְשָׁלוֹם. חוּס וְחַמַּל עָלַי, זְכוּר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶיךָ
כִּי מַעֲוֹלִם הִמָּה. זְכוּר וְרַחֵם וְהַצֵּל וְהוֹשִׁיעָה אֶת נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה
מִן הַשְּׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת, כִּי אֶתָּה יוֹדֵעַ הַצַּעַר וְהַרְחַמְנוֹת שְׂשִׁישׁ עַל מִי
שֶׁפְּנֵם בְּבְרִיתוֹ חֵם וְשָׁלוֹם וְלֹא זָכָה לְתַקֵּן בְּחַיָּו, שְׂיִוָּרֵד לְמַדְרָגָה
הַתַּחֲתוֹנָה שֶׁל שְׂאוֹל בָּאֵין עוֹזֵר וְסוּמָךְ, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לָנוּ לְשַׁעַר
בְּדַעַתְנוּ עֵצֶם הַצַּעַר וְהִיסוּרִים הַקָּשִׁים וְהַמְרִים מְאֹד מְאֹד וְעֵצֶם
הַרְחַמְנוֹת שְׂעֵלִיו, רַק אֶתָּה לְבַד יוֹדֵעַ זֹאת. וְאֶתָּה יוֹדֵעַ שְׂשִׁים
בְּעֵלְמָא דְאֶתִּי אֵין מוֹעִיל שׁוּם רַחֲמָנוֹת בְּעוֹלָם, כִּי שָׁם אֵין אֶתָּה
וְתָרֵן כָּל־ל, וְעַקֵּר הַרְחַמְנוֹת שְׂלֶךְ הוּא מַה שְּׂאֶתָּה חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת
לְבַל יִדַּח מִמֶּךָ נְדָת, וְאֶתָּה שׁוֹלַח וּמְזַמֵּן הַרְהוּרֵי תִשׁוּבָה בְּכָל יוֹם
וְיוֹם לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וְאֶתָּה פּוֹשֵׁט יָד לְקַבֵּל שָׁכִים, וְאֶתָּה מְסִיעַ
וְעוֹזֵר לְשׁוֹב אֱלֹהֶיךָ בְּאֵמֶת לְכָל הַבָּאִים לְפָנֶיךָ. עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, הַצּוֹפֶה לְרֹשַׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ, חוּס וְחַמַּל
עַל נַפְשִׁי הַיְקָרָה, חוּס וְחַמַּל עָלַי, חוּס וְחַנּוּנִי וּפְדֵנִי מִפְּנֵם הַבְּרִית.
הַצִּילֵנִי מִטִּישׁ וְאֵל אֶטְבְּעָה אֲנַצְלָה מִשׁוֹנְאֵי וּמְמַעַמְקֵי מָוִם. אֵל

תשטפני שבולת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה. הצילני ברחמיך ממרירות חרבו של מלאך המות דאית לך תרי פיות, הצילני מן המלאכי חבלה הקשים והאכזריים הנקראים כלבים, הטורפים נפשו של הפונם בבירת חס ושלום, ומוליכין אותו לגיהנם וצווחין הבחב, הצילני מפקדם הקשה, הצילני מדינם הקשה, מדינם המר בתכלית המרירות, הצילני ממיין מרירין ממיין מסאבין. חום וחמל, חום ורחם, חום והצל, חום ופדה נפשי העשוקה מאד, ועזרני והושיעני מעתה שלא אפגם עוד בכריתתי כלל, הן במחשבה דבור ומעשה, הן בראיה ובשמיעה ובשאר חושים, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון, ולא אתור אחר לךבי ואחר עיני, ולא אלך עוד בשרירות לבי, ותתן לי כח ונבורה מאתך לשגר את יצרי הרע ולכבש את תאותי, ותתן לי יצר טוב, ויהיה לךבי ברשותי:

רבנו של עולם, חום ורחם עלי, חום וחנוני, חנוני יהוה חנוני כי רב שבעתי בוך, רבת שבעה לך נפשי הלעג השאננים, רבת שבעתי מרירות תאוות עולם הזה והכליו. השע ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני השע ממני ואבליגה מעט, בעמל ידך אל תבעט. הרי אני עומד לפניך בעני בפתח, בעין העבד אל אדוניו, בעין השבוי החיב המצפה למתנת חנם, שואל ומבקש על נפשו, ועיניו כלות כל היום לנדבת חסד, בן עיני תמיד אל יהוה עד שיחנני וישיבני בתשובה שלמה לפניו באמת. פרשתי ידי כל היום. נפשי בארץ עיפה לך סלה. ואם אמנם גם דברי אלה מערבים בפניות הרבה, מה אעשה אדוני, להיכן אברח. מריה העלמא כללא, אליך יהוה

אֶקְרָא וְאֵל יְהוָה אֶתְחַנֵּן, מִה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שַׁחַת הַיּוֹדֵד
עֶפֶר הַיִּגִּיד אֶמְתָּד. עֲשֵׂה עִמִּי מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּאָפֶן
שֶׁתַּצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי פָּנֶם הַבְּרִית שֶׁבְּעוֹלָם. וְתִגְעוֹר בְּהַרוּחַ
שְׁמוֹת וְהַשְׁנִיעוֹן וְתִגְרָשֶׁהוּ וְתִרְחִיקֵהוּ וְתִבְטְלוּ מֵעֲלֵינוּ בְּבִטּוֹל גְּמוֹר
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְכֹל מַה שֶׁחֲטָאתִי וְעוֹתִי וּפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ בְּפָנֶם
הַבְּרִית מִגְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְכֹל טָפָה וְטָפָה קָרִי שִׁיֵּצֵא מִמֶּנִּי
לְבִטּוֹלָה בְּשׁוֹנֵג וּבְמִזִּיד בְּאֵנֶם וּבְרִצּוֹן, עַל הַכֹּל תִּמְחַל וְתִסְלַח
לִי אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת חַנוּן הַמְרַבֵּה לְסִלַּת, וְתִקְבֹּץ נְדַחֵינוּ מֵאַרְבַּע
כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, וְתִחְזֹר וְתִקְבְּצֵם בְּקִדְשָׁה שְׁנִית. וְתִמְלֵא כָּל הַשְּׁמוֹת
שֶׁפָּנְמְתִי בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד בְּאָפֶן שֶׁאֲזַכֶּה לְתַקּוֹן
הַבְּרִית בְּשָׁלְמוֹת בְּאֵמֶת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְאֲזַכֶּה מֵעַתָּה לְהִתְקַדֵּשׁ
בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוֹלָה בְּאֵמֶת, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכִסְלָה וְלֹא
אֶעֱשֶׂה עוֹד הֲרַע בְּעֵינֶיךָ. וְאֲזַכֶּה לְהוֹסִיף תָּמִיד קִדְשָׁה עַל קִדְשָׁה,
וּלְקַדֵּשׁ עַצְמִי בְּמִתְר לִי, בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה גְּדוֹלָה, כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב
בְּאֵמֶת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וּבְכֵן יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה
בְּעֵזְרֵי תָמִיד, וְתַעֲזָרֵנִי לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתִי לְפָנֶיךָ בְּכּוֹנֵה גְּדוֹלָה
וְעִצּוּמָה בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ. וְאֲזַכֶּה לְכוֹן הַיֵּטֵב בְּכָל
דְּבוּר וּדְבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא יֵצֵא שׁוֹם דְּבוּר מִפִּי
בְּתִפְלָתִי שֶׁלֹּא בְּכּוֹנֵה, וְאֲשִׁמִּיעַ לְאָזְנִי הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב מַה שֶׁאֲנִי
מוֹצִיא מִפִּי בְּתִפְלָתִי וְתַחֲנִתִּי וּבִקְשָׁתִי וּבְכָל מִינֵי שִׁירוֹת
וְתִשְׁבְּחוֹת וְהוֹדָאוֹת שֶׁאֲזַכֶּה לְסַדֵּר לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד. וְתִזְכְּנֵי
לְמִיּוֹן מִתִּיקוֹן, עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְהַרְגִּישׁ מִתִּיקוֹת וְעֵרְבוֹת וּנְעִימוֹת

דבורי התפלה הקדושה, ואזכה להרגיש מתיקות כל דבור
ודבור של התפלה בתוך כל עצמותי, וידשנו כל עצמותי על-ידי
דבורי התפלה הקדושים, ואזכה לקום באמת מקרא שכתוב, כל
עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון
מגזלו. ותעלה תפילתי לפניך לרחמים ולרחוץ לפני כסא כבודך,
ונרד ארצה שבמרכבה העליונה הקדושה לאכל את תפילתי
ולהעלותה לפני כסא כבודך. וברחמיך הרבים תציל את תפילתי
מן הכלבים עזי נפש, שלא יטרפו את תפילתי חס ושלום, ותצילני
מעזי פנים ומעזות פנים, שלא יתגרו בתפילתי עזי פנים שבדור,
ולא יחלוקו על תפילתי. ותתן לנו כח לעמד כנגד העזי פנים
שבדור החולקים ומקטרגים על תפלתנו ורוצים לבלבל אותנו
מתפלתנו חס ושלום. ותעזרנו להכניעם ולשברם ולהשפילם
עד עפר, כלם יכרעו ויפולו לפנינו וישונו אליך באמת ויכירו
כח מלכותך. כי אתה ידעת, כי אין בנו כח לעמד כנגדם כי אם
ברחמיך הרבים ובכחך הגדול, ובכח וזכות הצדיקים האמתיים
אשר עסקו בתפלה כל ימיהם, אשר כח קדשם יכולה להגן גם
עלינו שנוצה בזכותם לקדש ולטהר עצמנו בקדשה גדולה באמת,
ולתפלת כלבונה גדולה ובמסירת נפש ובשמחה רבה, ולהציל
את תפלתנו מן כל העזי פנים שבדור, מקים מעפר דל מאשפות
ירים אביון חוס וחנו ורחמל עלינו ומלא משאלותינו ברחמים
למען שמך הגדול והקדוש שנקרא עלינו, כי שמך משתף בשמנו:

ובכן תרחם עלי ותזכני ותורני ותלמדני שאזכה לידע באמת
איך להתנהג בענין התעניות שאני מחיב להתענות בשביל

תְּשׁוּבָה עַל עֲוֹנוֹתַי הַרְבִּים, כִּי אַתָּה לְבַד יָדַעְתָּ אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת
 וְכָל הַסְּפָקוֹת וְהַבְּלוּלִים שֵׁשׁ לִי עַל זֶה, עַד שֶׁאֵינִי יוֹדֵעַ לְתַת
 עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי כָּלֵל בְּעֵגּוֹן זֶה שֶׁל תַּעֲנִיּוֹת. וְאַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה אֲנִי
 צָרִיךְ לְהַתְּעַנּוֹת, עַד אֲשֶׁר כָּל יָמֵי לֹא יִסְפִּיקוּ לִי לְהַתְּעַנּוֹת חֶלֶק
 אֶחָד מֵאַלְף וּרְבָבָה מִמָּה שֶׁאֲנִי צָרִיךְ לְהַתְּעַנּוֹת עַל תְּקוּן הַטָּא
 וּפְנִים אֶחָד מִחֻטָּאֵי וּפְשָׁעֵי וּפְנִמֵי הַמְּרַבִּים מְאֹד, וְאִין אֶתְנוּ יוֹדֵעַ
 עַד מָה לְחַשֵּׁב מִחֻשְׁבוֹת לִישָׁב דַּעַתְנוּ כָּלֵל בְּעֵגּוֹן זֶה, כַּאֲשֶׁר נִגְלָה
 לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל. חוּם וְחַנּוּנִי וְרַחֵם עָלַי, וְהַדְרִיכֵנִי בְּאַמְתָּךְ וּלְמַדְנִי
 הָאֵמֶת לְאַמְתּוֹ אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג בְּעֵגּוֹן זֶה וּבְכָל הַעֲנִינִים וְהַהֲנָהוֹת
 שֶׁבְּעוֹלָם, בְּאִפְסֵן שֶׁאֲזַכָּה לְעֵצָת מֵרַע לְטוֹב, מִחֻשָּׁף לְאוֹר גְּדוֹל,
 וְלִשְׁוֵב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמְתּוֹ וּבְלֵב שָׁלֵם, וְאֲזַכָּה לְהִיּוֹת
 כָּל יָמֵי בְּתִשׁוּבָה בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה בְּאַמְתּוֹ:

וּתְזַכְּנִי שֶׁתְּהִיָּה אֲכִילָתִי בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה בְּלִי שׁוּם
 תַּאֲוֹת הַגּוֹף כָּלֵל, רַק לֵאכֹל מֵעֵט בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה לְהִשְׁבִּיעַ נַפְשִׁי
 דְּקִדְשָׁה, וְאֲזַכָּה לְהִיּוֹת בְּכָלֵל הַצְּדִיקִים הָאוֹכְלִים לְשִׁבְעַת נַפְשָׁם
 דְּקִדְשָׁה, כְּמוֹ שֶׁבְּתוֹב, צְדִיק אוֹכֵל לְשִׁבְעַת נַפְשׁוֹ. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם,
 מֵרָא דַּעֲלָמָא כְּלָא, שִׁטְחִתִּי אֵלֶיךָ כַּפִּי, לָךְ לְבַד עֵינֵי תְלוּיּוֹת לָךְ
 לְבַד רַעֲיוֹנֵי צוֹפִיּוֹת, לְמַתְנַת חַנּוּם לְגִדְבַת חֶסֶד, לְתִשׁוּעַת יְהוָה
 עֵינֵי מִזְחָלוֹת וְדוּמִיּוֹת. צַפּוּ מִים עַל רֵאשֵׁי אִמְרָתִי נִגְזַרְתִּי. קְרֵאתִי
 שְׁמֶךָ יְהוָה מְבוֹר תַּחֲתִיּוֹת. מִכְּטָן שְׂאוֹל שׁוֹעֵתִי שְׁמַעְתָּ קוּלִי. קוּלִי
 שְׁמַעְתָּ אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוּחֹתִי לְשׁוֹעֵתִי. וְאֲשָׁב וְאֶחָל וְאֶצְפָּה
 לְרַחֲמֶיךָ עַד יִשְׁקוּפוּ וְיֵרָא יְהוָה מִשְׁמַיִם. עֲזֹרְנִי כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעַנְתִּי,
 עֵינֵי תְמִיד אֵל יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רִגְלִי. יִשְׁלַח עֲזָרִי מִקִּדְשׁ

ומציון יסעדני, ומכל מיני טמאות וזחמות מהרה יוציאני, ובכל מיני קדשות יקדשני, ולכל מיני תשובות באמת יזכני, ולחיים טובים חיים ארכים חיים נצחיים מהרה יגיעני, ולארץ הקדושה חושה מהרה יביאני, ובכל התקונים יתקנני, ומריב לשונות בסכו יצפנני, אל תשליכני לעת זקנה בכלות כחי אל תעזבני. אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני. אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי יהוה תשועתי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. אמן ואמן:

== נא ==

יהוה אלהים אמת, עזרני ברחמיך הרבים והצילני מן השקר והיה עמי תמיד, ושמרני שלא יצא שום דבר שקר מפי לעולם, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון. ותעזרני שלא אהיה נכשל בשום דבר שקר אפלו בטעות, זכני לאמת ברחמיך הגדולים. חוס וחמל עלי ותעלני מטמאה לטהרה מחל לקדש, קדשני בקדשתך העליונה באמת, חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצרני. כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני. יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה. דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני. לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דובר שקרים לא יכון לנגד עיני. חנני וענני ופדה נפשי האמללה מן הרע ומן הטמאה ומן השקר, ותן לי במתנת חנם אמת וחסד, ותשפיע עלי מאתך קדשה וטהרה אמת וטוב. החזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, וזכני מעתה לצאת מהרה מרע לטוב, מטמאה לטהרה, משקר לאמת, ואזכה לעצם האמת לאמתו. ותמשיך השגחתך השלמה עלינו, ותשגיח עלינו

בְּשִׁלְמוֹת בְּעֵינַי הַחֲמֵלָה וְהַחֲנִינָה עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהַפְלֵל בָּךְ בְּאַמֶּת,
וַיִּתְאַחֲדוּ וַיִּכְלְלוּ אַחֲרַי הַבְּרִיאָה בְּקֶדֶם הַבְּרִיאָה עַל־יְדֵי הַשְּׁנֵהֲתָךְ
הַשְּׁלֵמָה, וַיְהִיָּה כֵּלּוּ אֶחָד כֵּלּוּ טוֹב כֵּלּוּ כִּדְשׁ כֵּלּוּ אֶמֶת:

וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִיַּי הַתְּנַגְדוֹת, שְׁלֵא יִמְצֵא בִי שׁוּם צַד הַתְּנַגְדוֹת
הַסּ וְשִׁלּוּם לְשׁוּם דְּבַר שֶׁבִּקְדָּשָׁה וְלֹא לְשׁוּם אָדָם כְּשֶׁר שֶׁבְּעוֹלָם,
רַק אֶהְיֶה נִכְלָל בְּאַמֶּת בְּכָל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים וְהַקְּדוּשִׁים, וַיְהִיָּה לִי
אֶהְבָּה אֶמְתִּית וְאַחֲדוֹת פְּשׁוּט עִם כָּל הַכְּשָׁרִים אֶמְתִּים שֶׁבְּדוֹר,
וְעִם כָּל הַצְּדִיקִים הָאֶמְתִּים, וְעִם כָּל הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּכָל־לִיּוֹת עִמָּךְ
יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, עַד שֶׁבְּכָל־לָם אֶהְיֶה נִכְלָל בָּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, וְאַזְכָּה לְהַתְדַבֵּק בָּךְ בְּאַמֶּת וְלְהַפְלֵל בְּאַחֲדוֹתָךְ תָּמִיד
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצַּחַת נְצָחִים:

וְתַצִּילֵנִי מִפְּנֵם הָרְאוֹת, וְתִקְדֵּשׁ אֶת עֵינַי תָּמִיד, וְלֹא אֶסְתַּבֵּל
עוֹד בְּשׁוּם דְּבַר הַפּוֹנֵם אֶת הָרְאוֹת, רַק אֲזַכָּה לְהַסְתַּבֵּל בְּעֵינַי
בְּתוֹרְתָךְ, וְלְהַסְתַּבֵּל עַל צְדִיקֶיךָ הָאֶמְתִּים, וְעַל כָּל הַדְּבָרִים
הַמְּקַדְּשִׁין אֶת הָעֵינַיִם, עַד שֶׁיְהִיּוּ עֵינַי קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים תָּמִיד
בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, וְאַזְכָּה לְתַקֵּן מִהֲרָה אֶת כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפְּגַמְתִּי
בְּעֵינַי. וְתַעֲזְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ וְתִשְׁמְרֵנִי מִקְּלָקוֹל חוֹשׁ הָרְאוֹת הַסּ
וְשִׁלּוּם, וְלֹא יִכְהוּ מְאוֹר עֵינַי לְעוֹלָם, וְגַם עַד זְקֵנָה וְשִׁיבָה, אֵל
תַּעֲזֹבֵנִי, וְתִשְׁמֹר אֶת אוֹר עֵינַי תָּמִיד, לְמַעַן אֲזַכָּה לְהַגִּיחַ בְּתוֹרְתָךְ
יּוֹמָם וְלַיְלָה, וּלְנַגֵּד שְׁנֵה מְעֵינַי, וְלֹא יִגִּיעַ לִי עַל־יְדֵי־זֶה שׁוּם הַזֶּקֶן
וּמְחֹשׁ לְעֵינַי, וַיְהִיּוּ עֵינַי מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וּכְיָרֵחַ. יְחִיד וּמְיַחֵד,
קָרְבָנוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְתִדְחֵה וְתַעֲבִיר וְתִבְטַל הַשְּׁקֵר וְהָרַע וְהַטְּמָאָה
מִן הָעוֹלָם, וְתִתְּנֵם מִהֲרָה מִקְּרָא שְׂכֵתוֹב, וְאֶת רוּחַ הַטְּמָאָה אֲעֲבִיר

מן הארץ. ותטהרנו ותקדשנו בכל מיני טהרות וקדשות. ותקים בנו מקרא שכתוב, וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם. ותגלה האמת בעולם חיש קל מהרה ותקים בימינו שפת אמת תכון לעד ועד ארניעה לשון שקר. אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף. חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו. הדריבנו באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום. הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבכי ליראה שמך. שלח אורך ואמתך הקה ינחוני וביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך. מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא. ישוב ירחמנו יכבש עונותינו ותשליך במצלות ים כל חטאתם. תתן אמת ליצקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם. השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם. אמן ואמן:

== נב ==

נפשי איתך בלילה אף רוחי בקרב אשחרך. זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך. על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו. אזכרה נגינתי בלילה עם לבכי אשיחה ויחפש רוחי. רבונו של עולם, מריה דעלמא בלא אדון הכל, אחד יחיד ומיוחד הוה ויהיה, אתה בראת עולמך ברצונך הטוב בשביל ישראל עמך הקדוש, אשר בשבילם בראת כל העולמות כלם, כדי להמשיך נשמות ישראל בעולם, כדי שיעשו רצונך באמת וימשלו בעולם, למען יוכלו על ידי פעלתם הטובה להעלות ולנשא כל העולמות כלם, מן תכלית העשייה

עד תחלת האצילות, להעלות ולהגביה כלם לשרשם העליון, שיכללו כל העולמות כלם באחדותך הפשוט יתברך ויתעלה לעד ולנצח נצחים, כי אתה הוא קדם שבראת העולם ואתה הוא לאחר שבראת העולם:

וּבְכֹן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי ותהיה בעזרי, ותזכני להרבות בהתבודדות תמיד עד שאזכה על ידי ההתבודדות לבטל עצמי לגמרי, עד שיתבטל ישותי לגמרי ואהיה נכלל באחדותך באמת. ותזכני ברחמיך הרבים ותזמין לי מקום מיוחד וזמן מיוחד להתבודדות, ואזכה לבחור לי המקום המבחר והזמן המבחר להתבודדות, שהוא בליילה בעת שבני אדם ישנים. ובדרך יחידי, שאזכה בכל לילה ולילה להתבודד במקום מיוחד לילך בדרך יחידי במקום שאין בני אדם הולכים שם אפלו ביום, ושם אלך ואתבודד בליילה ואפרש כל שיחתי לפניך, ואת כל אשר עם לבבי אזכה לבאר ולפרש לפניך בפה מלא בפרוש, עד שיתעורר לבבי באמת אליך בתשוקה גדולה, ובכביה רבה ועצומה בדמעות שלישי, לבבות ולהתודות על עונותי ופשעי המרבים, ולהתחרט עליהם באמת ובלב שלם, ולקבל עלי קבלה גמורה בלב שלם באמת שלא אשוב עוד לכסלה, ולא יהיה ברוחי רמיה בלל, אם און פעלתי לא אוסיף. ואזכה לעורר רחמיך הרבים עלי, שתחנני מאתך במתנת חנם, ותהיה בעזרי מעתה תמיד, ותשמרני ותצילני ברחמיך מחטאים ועונות ופשעים ומכל התאוות רעות. ובפרט מפגם הברית שהוא בלל כל התורה בלה תצילני ותשמרני תמיד ברחמיך

הרבים ברחמיך הגדולים ברחמיך העצומים, עד שאזכה על-ידי ההתבודדות בלילה לבטל עצמי לנמרי, לבטל כל מדה ומדה רעה וכל תאוה ותאוה רעה, עד שאהיה נקי לנמרי מכל התאוות ומכל המדות רעות, ואזכה לבטל כל מיני גאות ונבחות ונסות הרוח ממני, עד שאזכה לבא לתכלית הבטול באמת לאמתו ברצונך הטוב, עד שאזכה להכלל באהדותך באמת. ועל-ידי זה יהיה נכלל כל העולם עם נפשי באהדותך הפשוט, ויתאחד ויכלל אחר הבריאה בקדם הבריאה, אפשרי המציאות בחיוב המציאות. ונהיה דבוקים ואחודים וכלולים בך תמיד באמת, ולא נפרד ממך אפלו כרנע קלה, ויתגלה אהדותך הפשוט בעולם, וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו יהוה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה. עזרני עזרני, חנני חנני, להרבות בהתבודדות ובשיחה ביני לבין קוני בלילה בדרך יחידי, עד שאזכה לתכלית הבטול באמת, עד שאהיה נכלל בך באמת עם כל העולמות כלם, ונשוב כלנו אליך באמת ובלב שלם, ונדעה נרדפה לדעת את יהוה יומם לא ננות לילה לא נשקט, עד אשר נזכה למצא אותך בכל-עת:

וְנִזְכָּה לקיים מצות ובו תדבק באמת בשלמות ברצונך הטוב. חוס וחמל עלינו חוס ורחם עלינו, חוס וחננו וזכנו לכל מה שפקשנו מלפניך, שנזכה לבטל עצמנו באמת עד שנהיה כלנו נכללים בך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, כי בשביל זה לבד בראת כל העולמות כלם, באשר גלית לנו על-ידי צדיקיך האמתיים. שובנו אלהי ישענו והפר בעסך עמנו, יהוה אלהים צבאות השיבנו האר

פְּנִיךָ וְנִשְׁעָה. הַשִּׁיבֵנִי וְאֶשׁוּבָה כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי. הַשִּׁיבֵנּוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמִּינֵנו כְּקֶדֶם. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי
 לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

== נג ==

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמִלְמַד לְאֲנוּשׁ בִּינָה, חָנּוּן מֵאֲתָךְ
 חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל בְּרוּךְ גְּדוֹל דַּעָה, זְכֵנוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְדַעַת שְׁלֵם וְאַמְתָּה, שְׁאֲזֹכָה לְהַשְׁלִים אֶת דַּעְתִּי
 בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, עַד שְׁיִהְיֶה דַּעְתִּי קְרוֹב וְסִמּוּךְ לְדַעַת הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ בְּתַכְלִית הַהֲתַקְרְבוֹת, וְלֹא יִהְיֶה הַפְּרָשׁ בֵּינֵיהֶם כִּי אִם
 בְּה' דְּבָרִים שֶׁנִּבְדָּל דַּעַת הָאָדָם מִדַּעַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂאֵי אֶפְשָׁר
 לְאֲנוּשֵׁי לְהַשְׁיִיגֵם, וְאֲזֹכָה לִינֹק תְּמִיד מִדַּעַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּתַכְלִית
 הַשְּׁלֵמוֹת. וְתִזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁיִהְיֶה לִי חֵמֶר מְמֻזָּג בְּמֻזָּג
 הַשְּׁוֹה שְׁיִהְיֶה רְאוּי לְקַבֵּל שֶׁכֵּל. וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי יִרְאַתְךָ הַקְּדוּשָׁה,
 וְתִהְיֶה יִרְאת יְהוָה עַל פְּנֵי לְבַלְתִּי אַחֲטָא, וְתִהְיֶה יִרְאת חֲטָאי
 קוֹדֶמֶת לְחֲכָמְתִּי, וְעַל־יְדִי־וָה תִתְקַיֵּם חֲכָמְתִּי וְדַעְתִּי בְּתַכְלִית
 הַשְּׁלֵמוֹת:

וְתִזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֲסִדֶיךָ הַעֲצוּמִים, לְהַעֲמִיד תְּלִמִּידִים
 הַגּוֹנִים הַרְבֵּה לְהַאִיר בָּהֶם דַּעַת קְדוּשׁ וְאַמְתִּי, לְהַדְרִיכֶם בְּדַרְךְ
 יִשְׂרָאֵל, לְהוֹדִיעֶם אֶת הַדַּרְךְ אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּהּ וְאֵת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר
 יַעֲשׂוּ, כְּפִי מַה שֶׁקִּבְּלֵנו מִרְבוּתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְזְכוּנֵם לְבִרְכָה, בְּדַרְךְ
 אֲשֶׁר דָּרְכוּ בּוֹ אֲבוֹתֵינוּ מֵעוֹלָם, לְהַאִיר בָּהֶם עֲצוֹת נְכוֹנוֹת וַיִּשְׁרוֹת,
 וְלַעֲוָרָם וְלְהַקְיָצֵם מִשְׁנֵתָם לְהַכְנִיִם בָּהֶם דַּעַת וְיִרְאת שָׁמַיִם, בְּאִפְּן

שִׁיזְכוּ לָשׁוּב אֵלַיךָ בְּאֵמֶת כָּכֵל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשָׁם וּבְכָל מְאֹדָם.
 אֲלֹמְדָה פִּשְׁעִים דְּרָכֶיךָ וַחֲטָאִים אֵלַיךָ יָשׁוּבוּ. וַתְּצִילֵנִי וַתִּשְׁמְרֵנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁלֵא יַעֲלֶה בְּדַעְתִּי שׁוֹם פְּגִיָּה וּמַחֲשַׁבַת חוּץ חַס
 וְשָׁלוֹם בְּעֵינֵי הַתְּקַרְבוֹת בְּנֵי אָדָם בְּשָׁבִיל לְהַרְבוֹת כְּבוֹדֵי חַס
 וְשָׁלוֹם, רַק כָּל כּוֹנְנֵתִי תִהְיֶה בְּאֵמֶת בְּשָׁבִיל כְּבוֹדְךָ כְּדֵי לְמַלְאֵת
 רְצוֹנְךָ. וַתִּתֵּן כַּח לְיַעַף כְּמוֹנֵי לְסַבֵּל וּלְקַבֵּל בְּאַהֲבָה כָּל הַטְּרָחוֹת
 וְהִיגִיעוֹת שְׂאֲרֵיכֵן בְּשָׁבִיל עֵסֶק זֶה לְקָרֵב בְּנֵי אָדָם לְעִבּוֹדֶת הַשָּׁם
 יִתְבָּרֵךְ. וְאַזְכֶּה לְרֹדֵף אַחֲרֵיהֶם כָּכֵל כַּחֵי לְקָרְבָם לְעִבּוֹדְתְּךָ, וְכָל
 כּוֹנְנֵתִי יִהְיֶה לְשִׁמְךָ לְכַד בְּאֵמֶת, כְּדֵי לְהַשְׁלִים דַּעְתִּי בְּתַכְלִית
 הַשְּׁלֵמוֹת כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּזְכְּנֵי לְהוֹלִיד בְּנִים חַיִּים
 וְקַיָּמִים בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה לְשִׁמְךָ וּלְעִבּוֹדְתְּךָ, וַתְּרַבֶּה זְרַעְנוּ כַּחֹל
 הַיָּם וּכְכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרוֹב. וַתִּרְחַם עָלֵינוּ וַתִּתֵּן לָנוּ כַּח שְׁנֵזֶבֶה
 לְפָקֵד עֲקָרוֹת בְּתַפְלָתֵנוּ, וַתְּלַמְּדֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֵיךְ לְהַתְּפַלֵּל
 בְּשָׁבִיל עֲקָרוֹת לְפָקֵדָם לְטוֹבָה בְּדַבָּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. וַתִּשְׁמַע
 תְּפִלָּתֵנוּ וַתִּאֲזִין שׁוֹעֲתֵנוּ, שִׁיְהִיו כָּל הָעֲקָרוֹת נְפָקְדוֹת לְטוֹבָה חַיִּשׁ
 קָל מְהֵרָה, וְיוֹלִידוּ בְּרַחֲמֶיךָ בְּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים, וַיִּתְּרָבוּ עִמָּךְ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל כַּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמַּד וְלֹא יִסְפֹּר. וּכְשֵׁם שֶׁנִּבְּרוּ רַחֲמֶיךָ
 עַל אֲבִינוּ הָרִאשׁוֹן אַחַד הָיָה אֲבֵרָהּם אֲבִינוּ וְאַשְׁתּוֹ שָׂרָה אֲמֵנוּ,
 אֲשֶׁר זָכְרָתָם לְטוֹבָה וַתְּפָקֵדָם לְעֵת זְקִנּוּתָם וְנָתַתְּ לָהֶם אֶת יִצְחָק
 וְהִבְטַחְתָּם לְהַרְבוֹת זְרַעוֹ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם, בֶּן יָחִמוּ נָא מֵעִיד
 וְרַחֲמֶיךָ עַל כָּל עֲקָרוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר עֵינֵיהֶם תּוֹלוֹת
 אֵלַיךָ לְכַד, שִׁתֵּן לָהֶם זְרַע שֶׁל קַיָּמָא לְעִבּוֹדְתְּךָ וּלְיִרְאָתְךָ. רַחֵם
 עֲלֵיהֶם לְמַעַנְךָ וּפְקֵדָם לְטוֹבָה וּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתָם בְּרַחֲמִים, וַתַּעֲתֵר

להם ותשמע תפלתם ותתן להם הריון חיש קל מהרה, ויזכו להוליד זרע של קנמא וישמחו אביהם ואמם בהם, ויזכו לגדלם לתורה ולחפה ולמעשים טובים לארץ ימים ושנים טובים:

רבנו של עולם, חוס ורחם עלינו, והתפתה והתרצה והתפנים לתפלתנו, ושמע קול פגיעתנו, והשלם את דעתנו ברחמיך הרבים, ונזכה להכיר אותך גם בזה העולם בתכלית השלמות שאין שלמות אחריו, ולהודיע גדלתך וגבורתך לכל באי עולם, להודיע לדורות הבאים את כל מעשה יהוה הגדול והנורא, אשר שמענו מאבותינו ורבותינו הקדושים. דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו. אב לבנים יודיע אל אמתך. ונזכה לקיים באמת מקרא שכתוב, והודעתם לבניך ולבני בניך. למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד:

== נד ==

אזכרה נגינתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי. זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך. אזכור מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך. זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה ידיך אשוחח, בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי. זכור תזכור ותשוח עלי נפשי, ואען ואומר לנפשי, זכור אל תשבח שיש עלמא דאתי, ואין שום קביעות בזה העולם, כי העולם הזה עובר כהרף עין כצל עובר וכאבק פורח וכענן בלה וכרוח נושבת וכחלום יעוף, ועקר החיים ועקר הקביעות דירה של האדם הוא רק בעלמא דאתי. חוסה עליך ושמר את הזכרון היטב, שתזכר תמיד בכל

יום בעלמא דאתי ולא תשכח, והרבך מחשבתך בעלמא דאתי
ואל יזוו זכרון עלמא דאתי מרעיונך. הסתכל על עצמך היטב
היטב וישב דעתך באמת לאמתו, וזכור ותן ללבך מה תעשה
באחריתך, בעת יבא קצף כהרף עין. צר לי עליך אחי, הקיצה
אחי משנת פתייתך, וחמל על נפשך וזכר את בוראך בימי
בחורותיך:

ובכן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, להפיל תחנתי
לפני רחמיך האמתיים, ולשא עיני לחסדיך העצומים, שתזכני
לשמר את הזכרון הזה היטב, שאזכר תמיד בעלמא דאתי,
ולאדבקא מחשבתי רק בעלמא דאתי בכלל ובפרט, ובכל יום
ויום בהקיצתי משנתתי, תכף ומיד פשאפתח את עיני, אזכה לזכר
מיד בעולם הבא שהוא עולם העומד והקנים לעד ולנצח נצחים,
והעולם הזה הוא הכל וריק, הכל הכלים אין בו ממש, הכל נדף,
הכל הכלים הכל הכל. ואין שום יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל
בעסקי העולם הזה, ואין שום תכלית וטוב בעולם כי אם לרדף
תמיד להשיג העולם הבא. ותזכני שאזכר זאת היטב בלח הזכרון
דקדשה, ואחר-כך אזכה לקנים זאת בפרטיות, שאזכה להבין
בכל עת ובכל שעה ובכל מקום שבעולם, את כל הרמזים שאתה
מרמז לי בכל עת להתקרב לעבודתך באמת. כי בחסדך הגדול
אתה מצמצם אלהותך מראשית נקדת הבריאה שהוא תחלת
האצילות עד סוף נקדת המרפז של עולם העשיה הגשמי הזה,
מאין סוף עד אין תכלית. ואתה מצמצם ומרמז רמזים לכל אדם
בכל מקום ובכל עת לקרבו לעבודתך, לפי המקום ולפי השעה

וּלְפִי הָאָדָם. עֲזֹרְנִי וְזַכְּנִי וְתַפְתַּח אֶת דַּעְתִּי, שְׂאֲזוּכָה לְהִבִּין הַיֵּטֵב בְּאַמַּת אֶת הַרְמְזִים הָאֵלֶּה, לְמַעַן אֲזַכֶּה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ תְּמִיד מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתוֹרְנִי וְתַלְמִדְנִי בְּחֶסֶדךָ הַגָּדוֹל וּבְגִבּוֹרְתְךָ הַנּוֹרָאָה, שְׂאֲזוּכָה לִידַע וּלְהִבִּין בְּאַמַּת אֵיךְ לְהַגְדִּיל אֶת דַּעְתִּי בְּעִנְיַן הַרְמְזִים הָאֵלֶּה, וְאֵיךְ לְצַמְצֵם אֶת דַּעְתִּי בְּקִדְשָׁה שְׁלֵא יֵצֵא חוּץ מִהַמְּדָה, שְׁלֵא אֶדְרֹשׁ בְּמַפְלָא מְמַנִּי וְלֹא אֶחְקֹר בְּמִכְסֵה מְמַנִּי, רַק בְּמָה שֶׁהוֹרֵשְׁתִּי אֲזַכֶּה לְהִתְבּוֹנֵן וּלְהַגְדִּיל אֶת דַּעְתִּי בְּהַדְרָגָה וּבְמִדָּה כְּפִי מִדְּרָגָתִי, לְהִבִּין תְּמִיד בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה אֶת כָּל הַרְמְזִים שֶׁאַתָּה מְרַמֵּז לִי תְּמִיד בְּרַחֲמֶיךָ, עַל-יָדֵי כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְעַל-יָדֵי כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת וְהַדְּבוּרִים וְהַעֲשִׂוֹת שֶׁאַתָּה מוֹמִין לִי בְּכָל עֵת, אֲשֶׁר בְּכֻלָּם אֵין כּוֹנְנֶתְךָ שׁוֹם דְּבָר כִּי אִם לְרַמֵּז לִי עַל-יָדֶם לְהִתְקַרֵּב לְעִבּוֹדְתְךָ בְּאַמַּת:

וְתַזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְמַדַּת הַהִסְתַּפְּקוּת, שְׂאֲזוּכָה לְהִיּוֹת מְסַתַּפֵּק בְּמוֹעֵט מִהָעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא אֲשַׁתְּמֵשׁ בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה כִּי אִם מַה שֶׁמְכַרְח לְבַד בְּתַכְלִית הַצְּמִצּוּם וְהַהִסְתַּפְּקוּת, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָּה לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרֶךָ לְבַד. וְאַפְלוּ בְּשִׁתּוֹזְכְּנִי לְהַגְדִּילֵת הַדַּעַת בְּאַמַּת שְׂאֲזוּכָה לְהִבִּין מִכָּל הַדְּבָרִים אֶת הַרְמְזִים וְדִקְדְּשָׁה שֵׁישׁ בָּהֶם, אַף-עַל-פִּי-כֵן לֹא אֶהְיֶה נוֹטֶה כָּלֵל לְהַרְפוֹת חֵם וְשָׁלוֹם בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, רַק לְהִסְתַּפֵּק בְּמוֹעֵט מְאֹד בְּצַמְצוּם גְּדוֹל בְּהַכְרַחֲיוֹת לְבַד, וּבְקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָּה לְשִׁמְךָ לְבַד בְּאַמַּת, וְעִקֵּר עַסְקֵי יְהוָה רַק בְּעִבּוֹדַת יְהוָה לְעַסֵּק כָּל יְמֵי בְּתוֹרָה וְתַפְלָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְתַעֲזֹרְנִי שְׂאֲפְלוּ מִזֶּה הַהִסְתַּפְּקוּת וְהַכְרַחֲיוֹת שֶׁתִּשְׁפִּיעַ לִי אֲזַכֶּה לְהַפְרִישׁ מִמֶּנּוּ לְצַדִּיקָה, וְאֲזַכֶּה לְקַיֵּם מִקְרָא

ת לקוטי נד תפלות

שְׁכַתוֹב, טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמְלוֹה יִכְלַל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט. וְאַזְכָּה
לְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה, וְעַל־יְדֵי הַצַּדִּיקָה שְׁלִי
אֲזַכָּה לִיחַד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ בְּיְהוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל
יִשְׂרָאֵל:

רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוֹד וְהַדָּר לְבִשְׁתָּ. עֲטָה
אוֹר בְּשִׁלְמָה נוֹטָה שָׁמַיִם בְּיָרִיעָה. אַתָּה יַדְעֵת כִּי בְעַר אֲנֹכִי
מֵאִישׁ וְלֹא בִינַת אָדָם לִי. וְאִין לִי שׁוּם שְׂכָל לְהַגְדִּיל דְּעֵתִי בְּכָל
זֶה. עַל פֶּן בְּאַתִּי לְפָרֵשׁ כְּפִי אֵלֶיךָ מַלְכִי וְאֱלֹהֵי, שְׁתִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
שְׂיִהְיוּ נְעֻשִׁים אֲצִלְנוּ כָּל הַתְּקוּנִים הָאֵלֶּה מִמִּילָא עַל־יְדֵי הָעֶסְקִים
וְהַמְצוֹת שְׂאֵנוּ עוֹסְקִים בְּכָל יוֹם. וְתִהְיֶה בְּעֲזָרִי וְתִזְכְּנִי לְהַמְשִׁיךְ
עָלַי קְדֻשָּׁה גְדוֹלָה קְדָם הַשְּׁנָה, עַד שְׂאֲזַכָּה לִישֹׁן בְּקְדֻשָּׁה וּבְמִתְהַרָה
גְדוֹלָה, וְשִׁנְתִי תַעֲרַב לִי, עַד שְׂאֲזַכָּה עַל־יְדֵי הַשְּׁנָה שְׁתַּעֲלֶה
נְשָׁמְתִי וְתִתְדַבֵּק בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, עַד שְׁתִּהְיֶה מְחֻשְׁבְּתִי דְבוֹקָה
בְּעֵלְמָא דְאַתִּי תָּמִיד:

וְתַעֲזָרְנִי וְתִזְכְּנִי לְקִיָּם בְּכָל יוֹם מְצוֹת צִיצִית וְתַפְלִין וְקַרְיָאֵת
שְׁמַע וְתַפְלָה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, בְּלֵב טוֹב וּבְשִׁמְחָה גְדוֹלָה
וּבְמִסִּירַת נֶפֶשׁ, בְּקְדֻשָּׁה וּבְמִתְהַרָה וּבְכּוֹנְנָה גְדוֹלָה וְעִצּוּמָה, עִם
כָּל פְּרֻטִיָּהֶם וְדִקְדוּקֵיהֶם וּכְוֹנְתֵיהֶם וְתַרְיִיג מְצוֹת הַתְּלוּיִם בְּהֵם.
וְתִזְכְּנִי לְעֶסֶק בְּתוֹרָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּקְדֻשָּׁה גְדוֹלָה וּבְשִׁמְחָה רַבָּה,
וְאַחַר כֵּךְ תִּנְחַנְנִי בְּצַדִּיקְתֶּךָ לְעֶסֶק בְּמִשְׁא וּמַתָּן בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה, עַד
שְׂאֲזַכָּה לְבַרֵּר בְּרוּרִים קְדוּשִׁים וְלְהַשְׁלִים נֶפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנִשְׁמָתֵי עַל־
יְדֵי כָּל הַדְּבָרִים שְׂאֲקַנְהָ וְאַמְכָּר. וְאַזְכָּה לִידַע וּלְכוּן לְקִנּוּת וּלְמַכּוּר
כָּל דְּבָר בְּעֵתוֹ בְּמוֹעֵדוֹ וּבְזִמְנוֹ, בְּעֵת שְׁחִנִיעַ הַשְּׁעָה שְׂיַצֵּא הַדְּבָר

מִרְשׁוֹתַי לְרִשׁוֹת אַחֵר אוֹ לְהַפֵּךְ, כָּפִי הַנְּצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֵׁשׁ
בְּאוֹתוֹ הַדְּבַר, וּכְפִי חֲלָקֵי נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה שְׁלִי, בְּאִפְּן שֵׁשׁ־לִמּוֹ
חֲלָקֵי נֶפֶשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה שְׁלִי עַל־יְדֵי הַמַּשָּׂא וּמִתֵּן, עַד שֶׁאֲזַכֶּה
לַעֲשׂוֹת יְחוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיהָ עַל־יְדֵי הַמַּשָּׂא וּמִתֵּן
שְׁלִי וְעַל־יְדֵי כָּל הָעַסְקִים שְׁלִי. וְנִזְכָּה שִׁיהִיו נַעֲשִׂין אֲצִלְנוּ מִמִּילָא
כָּל הַתַּקּוּנִים וְהַיְחוּדִים הָעֲלִיוֹנִים, בְּאִפְּן שֶׁנִּזְכָּה לְזַכְרוֹן דְּקִדְשָׁה,
לְאֲדַבְּקָא מַחֲשַׁבְתָּא בְּעֵלְמָא דְאַתִּי תְּמִיד בְּכִלְלוּיֹת וּבְפִרְטוּיֹת.
וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי מִשִּׁבְחָה שֶׁהִיא מִיתַת הַלֵּב, שְׁלֵא אֲשַׁכַּח אֶת
תְּכִלְתִּי וְסוֹפִי, וְלֹא אֶסִּיחַ דַּעֲתִי לְעוֹלָם מִזְכְּרוֹן עֲלְמָא דְאַתִּי:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּרְאֶה
בְּעֲנִינֵנוּ וּדְחַקְנוּ וְעַמְלָנוּ, וְתִשׁוּר בְּעֲנִינֵנוּ וְתַבִּיט בְּעַמְלָנוּ. וְתִצִּיץ
עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְתִשְׁנִיחַ עָלֵינוּ בְּעֵין חַמְלַתְךָ, וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַטּוֹבִים וְתִצְלֵנוּ תְּמִיד מֵרַע עֵינַי, שְׁלֵא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם עֵין רָעָה עַל
שׁוּם אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם, רַק נִסְתַּכַּל תְּמִיד עַל כָּל אֶחָד בְּעֵין טוֹבָה,
וְנִזְכָּה לִהְיוֹת מִתְּלִמְדֵיךָ שֶׁל אֲבֵרָהֶם אֲבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שֵׁשׁ
בָּהֶם שְׁלֹשָׁה מִדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁהֵם עֵין טוֹבָה וְנֶפֶשׁ שְׁפֵלָה וְרוּחַ
נְמוּכָה. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵנוּ מִתְּלִמְדֵיךָ שֶׁל בְּלָעָם הִרְשָׁע שֵׁשׁ לָהֶם
שְׁלֹשׁ מִדּוֹת רָעוֹת שֶׁהֵם, עֵין רָעָה וְרוּחַ גְּבוּהָ וְנֶפֶשׁ רַחֲבָה. אֲבִינוּ
מִלְּכֵנוּ אֲדִירָנוּ בּוֹרְאָנוּ גּוֹאֲלָנוּ יּוֹצְרָנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוּשׁ יַעֲקֹב רוּעֵנוּ
רוּעֵה יִשְׂרָאֵל הַמְּלִיךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל, טוֹב עֵין בְּאַמַּת, וּבְנֵי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שֶׁאֲזַכֶּה לְהַתְּדַבֵּק בְּמִדּוֹתֶיךָ הַטּוֹבִים לִהְיוֹת טוֹב
עֵין בְּאַמַּת תְּמִיד. וְתִצְלֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מֵעֵין רָעָה שְׁלֵא יִשְׁלַט
בָּנוּ שׁוּם עֵין רָעָה מִשׁוּם אָדָם וּמִשׁוּם נִבְרָא שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא יִהְיֶה

תב תב לקוטי נד תפלות

להרע עין שום כח ושום שליטה, ולא יוכל להזיק לנו כלל חס ושלום לא בנשמות ולא ברוחניות:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, מלא רחמים, טוב ומטיב לכל, טוב עין. אתה לבד יודע את עצם התנברות הרע עין שמתגבר עלינו מאד, שעיני רעה בקדשת ישראל עם קדוש, ובכל יום ויום מתגבר עלינו ביותר בכמה תחבולות להרחיקנו חס ושלום מעבודתך באמת, ורודף אותנו מאד. מלא רחמים מלא טוב, אתה ידעת את לבנו, אתה ידעת את כל אשר עבר עלינו על ידי הרע עין של האויבים והשונאים הרודפים אחר הבאים להתקרב באמת לעבודתך ולתורתך. וגם אתה ידעת גדל חלישותנו לעמוד נגד עינם הרעה. ועתה הודיענו נא אבינו שבשמים, אנה מפניהם נברח, ואיה אפוא המקום להתחבא ולהטמן מפני עינם הרעה, הביטה בענינו כי רבו מכאובינו וצרות לבנו. הטה אלהי אונך ושמע פקח עיניך וראה שומותינו, כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים. כי ידענו באמת, כי אנחנו בעצמנו החיבים בכל זה, כי לולא חטאינו ופשעינו המרבים והעצומים, לא היינו צריכים להתירא מפניהם כלל. אבל מה נעשה אבינו, כי הסכלנו הרבה מאד, חטאנו העוינו והרשענו וסרנו ממצותיך, פעמים רבות הצלתנו ואנחנו מרינו עצותיך, ותמוננו ביד עוננו, ובכל זאת אנו חפצים ומשתוקקים ומחכים ומיחלים בכל עת להתקרב לעבודתך באמת, כי אתה רוצה בתשובה כי תנון ורחום אתה וקרוב לכל קוראיך באמת, ועתה הצילנו נא ברחמיך מן הרע עין, כי אין לנו שום כח לעמוד

נִגַּד אֶחָד מִשׁוֹנְאֵינוּ, אַף כִּי נִגַּד בְּלָם. וְאִין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן
כִּי אִם עַל אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם. לֵךְ לְבַד עֵינֵי תְלוּיוֹת לֵךְ לְבַד עֵינֵי
צוֹפוּיֹת, דְּלוּ עֵינֵי לְמָרוֹם אוֹלֵי יִרְאֵה יְהוָה בְּעֵינֵי, אוֹלֵי יְחוּם אוֹלֵי
יִרְחָם. הִבְטָ נָא רַחֵם נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא צֵאן מִרְעִיתְךָ, וְאַל יִמְשָׁל
בָּנוּ הָרַע עֵינַי בְּלָל, הִבְטָ מִשָּׁמַיִם וִרְאֵה כִּי הֵייוֹנוּ לַעֲגֵי וְקָלָם, הִבְטָ
מִשָּׁמַיִם וִרְאֵה מִזְבוֹל קִדְשֶׁךָ וְתִפְאָרְתְּךָ אֵינָה קִנְאָתְךָ וּגְבוּרַתְךָ
הַמּוֹן מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ אֵלֵי הַתְּאֵפְקוּ. מָלֵא רַחֲמִים, טוֹב לְכֹל, טוֹב
וּמְטִיב, טוֹב וּמְטִיב לְרַעִים וְלַטּוֹבִים, טוֹב בְּאַמֶּת תְּמִיד, הַטּוֹב כִּי
לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תִמוּ חֲסְדֶיךָ. רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, וְהַצִּילֵנוּ מִרַע עֵינַי מִכָּל הַבְּחִינּוֹת, הֵן שְׂלֵא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם
עֵינַי רַעָה בְּלָל, הֵן שְׂלֵא יִשְׁלַט בָּנוּ שׁוּם עֵינַי רַעָה מִשׁוּם אָדָם וּמִשׁוּם
נִבְרָא שֶׁבְּעוֹלָם, וְתַבִּיט עָלַי בְּעֵינֶיךָ הַטּוֹב, בְּעֵינָא חֲדָא דְרַחֲמֵי,
וְתַמְשִׁיךְ וְתַשְׁפִּיעַ עָלַי טוֹב עֵינַי, וְתַשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי שְׂלֵא יִהְיֶה עֵינֵי
רַעָה בְּלָל בְּגִדְלַת חֲבֵרֵי וּבְגִדְלַת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ. וְתַצִּילֵנִי מִפְּנֵם
הָרְאוֹת, וְתַשְׁמְרֵנִי תְּמִיד שְׂלֵא אֶסְתַּכַּל בְּשׁוּם דְּבָר הַמְּבִיא לִידֵי
הַרְהוּרִים חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא בְשׁוּם דְּבָר הַפּוֹנֵם אֶת הָעֵינַיִם. הַעֲבֵר
עֵינֵי מְרֵאוֹת שְׂוֹא בְּדֶרֶךְ חֵינֵי. הַצִּילֵנִי מִעֵינַי נוֹאֲפָת, שְׁמֵרָה נִפְשִׁי
וְהַצִּילֵנִי אֶל אַבוּשׁ כִּי חֲסִיתִי בְּךָ. וְכֹל מַה שֶּׁחֲטָאתִי עֵוִיתִי וּפְשַׁעְתִּי
לְפָנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּעֵינֵי, בְּשׁוֹנֵג וּבְמִזִּיד בְּאַנְס וּבְרִצּוֹן, וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ
עֲשִׂיתִי מִנְעוּרַי וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה. עַל הַכֹּל תִּמְחַל וְתִכַּפֵּר לִי אֱלוֹהֵי
סְלִיחוֹת, חֲנוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלְתָּ. וְתִזְכְּנֵי מַעֲתָה לְהִיּוֹת טוֹב עֵינַי בְּכֹל
הַבְּחִינּוֹת בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת:

וְתַצִּילֵנִי שְׂלֵא יִשְׁלַט בָּנוּ שׁוּם עֵינַי הָרַע מִשׁוּם רַע עֵינַי שֶׁבְּעוֹלָם,

ולא יזיק לנו עינם הרעה כלל, הן בנשמות הן ברוחניות, בנזק ונפשו וממונו. ותשמר צאתנו ובואנו לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם, כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך לבד אבינו שבשמים, כי אשורנו עתה סבבנו עיניהם ישיתו לנזות בארץ. ארי ילטש עיניו לי. אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי. עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ. כי אליך אלהים יהוה עיני בכה חסיתי אל תער נפשי. עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשתי רגלי. אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים. הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גבירתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיהננו. הננו יהוה הננו כי רב שבענו בוו:

רבנו של עולם, ראה נא בענינו וריבה ריבנו, כי אתה ידעת את לבנו, כי צרכינו מרבים מאד ודעתנו קצרה לפרש, עזרנו כי עליך נשעננו, עננו יהוה עננו כי בצרה גדולה אנחנו, אל תסתר פניך ממנו היה נא קרוב לשועתנו. כי אתה יודע את כל תלאותינו, וראה את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו, זכר יהוה מה היה לנו הביטה וראה את הרפתנו. חוס וחמל עלינו שמרני מידי פח יקשו לי ומקשות פעלי און. שמרני באישון בת עין בצל בנפיד תסתירני, מפני רשעים זו שדוני אויבי בנפש יקיפו עלי. ואני עני וכואב אין לי שום בית מגום כי אם אליך לבד, אליך יהוה אקרא ואל יהוה אתחנן. מה בצע בדמי בודתי אל שחת היודך עפר הניגד אמתך. עיני נגרה ולא תדמה מאין הפנות, עד ישקיף וירא יהוה משמים. הושיענו מלא רחמים, הושיענו בעת צרה הזאת, וקום בנו מקרא שבתוב, ועת צרה היא ליעקב וממנה

יושע. הצילני ושמרני מרע עין המביא לידי שכחה שהיא מיתת
 הלב, שבירת לב, כמו שכתוב, נשכחתי כמת מלב היתי ככלי
 אובד. עזרני שלא אשכח את עולמי הנצחי והקיים לעד, חוסה
 עלי כרב רחמיה, כרב ישועתך, כרב טובותיך, כרב הצלותיך.
 יהמו מעיד עלי, על נרדף כמני, על חסר דעה, חסר עצה כמני.
 אמץ וחזק את לבבי ביראתך ועבודתך, וזכני שאשים אל לבי
 ואזכר היטב בלבי ובדעתי תמיד את התכלית האחרון, ואזכה
 לדבק מחשבותי ולבבי תמיד בעלמא דאתי, כי אתה יודע את
 גדל הצער והבושה שיהיה בעלמא דאתי על מי שלא קשט
 עצמו בעולם הזה, והוא אבדה שאינה חוזרת לעולם, כי שם אין
 מעשה וחשבון מועיל כלל, כי מי שלא טרח בערב שבת מה
 יאכל בשבת. מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות.
 ואין מועיל שם שום רחמנות בעולם. זכני עתה ברחמיה, שאזכה
 לזכר עתה בעולם הזה את העולם הבא תמיד, ואל יליו מעיני
 ולא אסור מדעתי זכרון העולם הבא תמיד, באפן שאזכה לשוב
 בתשובה שלמה אליך באמת, ואזכה לתקן בתי את כל אשר
 שחתתי בשונג ובמזיד באנס ובכרצון. ותכנו שנינו עלינו זכות
 וכת הצדיקים אמתיים שיש להם כח להציל אותנו מכל מיני
 רע עין שבעולם, והם ילחמו לפנינו ויכניעו וישברו ויבטלו את
 כל מין רע עין בשרשו שלמעלה, וימתיקו ויבטלו את הרע עין
 של התנשאות על ידי שרש המלכות שהוא מלכות משיח בן
 דוד יפה עינים וטוב ראי, וימשיכו עלינו אורו של משיח שיבא
 במהרה בימינו, ומכל צרותינו יושיענו וינצלנו:

וּבְכֵן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתצילני
מלשון הרע ומאבק לשון הרע, ולא אוציא דבה על שום בר ישראל
שבעולם, הן על גדולים הן על קטנים, ולא יצא מפני שום דבור
רע על שום ישראל שבעולם. ותצילני ותשמרני שלא אפגם את
דעתי כלל. ותזכני לאהבה דקדושה ותצילני מאהבות הנפולות,
מאהבות רעות. ותעזרני ותושיעני ותזכני ותתן לי כח לשבר את
הכח המדמה שהוא כח הבהמיות, שאזכה מהרה לשבר את כל
התאוות הבהמיות מאתי, ותשמרני מן הטעותים הפאים עלי ידי
כח המדמה, שלא אטעה מן האמת לעולם עלי ידי הטעות של
כח המדמה חס ושלום. וזכני ברחמיך הרבים לשמחה דקדושה,
שאזכה להיות בשמחה תמיד. ותתן כח בידי ללקט ולברר את
הרוח טובה מן הרוח נבאה, מן הרוח רעה, מעצבות רוח. ותזכני
לעשרה מיני נגינה דקדושה, עד שאזכה לזכך ולברר את הכח
המדמה, להכניע ולבטל הרע שבמדמה ולברר ולהעלות הטוב
שבו אל הקדושה, ואזכה להכניע ולשבר ולגרש ולבטל ממני
הרוח רעה, רוח שטות, עצבות רוח, רוח נבאה. ותזכני מהרה
לרוח טובה דקדושה, כי אתה אלהי רוחך טובה תנחני בארץ
מישור. לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון תדש בקרבי. אל
תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני. השיבה לי לשון
ישעיה ורוח נדיבה תסמכני. אל אלהי הרוחות שליט בעליונים
ובתחתונים, תן לי רוח טובה. יפקד יהוה אלהי הרוחות לכל בשר
להשפיע עלי רוח טובה, רוח הקדושה. רוח חכמה ובינה רוח עצה
ונבונה רוח דעת ויראת יהוה, רוח קדושה וטהרה, רוח שמחה

והדודה, ושמרני והצילני ברחמיך הרבים, מלהתקרב ומלהתחבר לתלמידי חכמים שאינם הגונים במעשיהם, ולא אשמע שום דבר תורה מהתלמידי חכמים שלא זכו עדין לברר הכח המדמה, אשר כל חדושי תורתם נמשכין מכח המדמה המערב טוב ורע, והרע יותר מן הטוב, אשר על-ידי חדושיהם נפסד הפרנסה והשפע דקדשה חס ושלום, וגורמים מה שגורמים חס ושלום. הצילני מהם, שמרני מהם, זכני ברחמיך הרבים, להתקרב ולהתחבר לצדיקים אמתיים, אשר כל חדושי תורתם נמשכין מן הקדשה, מן הרוח טובה, רוח נבואה, רוח הקדש, בלי תערובת שום פסלת כלל. והנני מאתך דעה בינה והשכל, וקדשני בקדשתך העליונה, ועזרני שאזכה גם-כן לחדש בתורה חדושים אמתיים הנמשכין מן הקדשה, ועזרני שיהיו כלם טוב בלי שום אחיזת הרע חס ושלום, ובלי שום פסלת כלל. הנני ופדני וזכני מהרה שאזכה לטהר ולקדש עצמי באמת, ואזכה לשבר את הכח המדמה ולבטלו ולגרשו מאתי, ותתן לי כח ועצה וגבורה לשבר ולבטל ממני את כל תאוות המדמיות, תאוות הבהמיות. ותשמרני ותצילני מחטא לשון הרע ומאבק לשון הרע, ומכל מיני פגם הדבור, ומכל מיני פגם הברית, באפן שאזכה לקדשה וטהרה באמת, עד שאזכה לחדושי תורה אמתיים דקדשה בריצונך הטוב. אבי שבשמים, הצילני מטוב המדמה, המרה באחרונה בראש ולענה, זכני לטובך האמתית, שבעני מטובך הנצחי. וזכני להיות בשמחה תמיד, נגילה ונשמחה בישועתך, ונגינותי אנגן כל ימי חיי על בית יהוה. ואזכה להרים קול זמרה ונגון לשמך

תח לקוטי נד תפלות

ולעבודתך באמת כרצונך הטוב, ואזכה לעזר ולגלות תמיד
כל העשרה מיני נגינה. ותזכני לשמע קול נגון וזמרה בשמחה
של מצוה ממנגן כשר וטוב, היודע נגן על הכנור ועל כלי שיר,
נגונים דקדושה הנמשכים מכנור של דוד, יפה קול ומטיב נגן,
באפן שיתברר על ידי המנגן בכלי שיר הרוח טובה, רוח נבואה,
רוח הקדוש, רוח שמחה וחדוה, מעצבות רוח, מרוח נבאה, מרוח
רעה, עד שגזכה לרוח טובה באמת, ולהיות בשמחה תמיד.
ונזכה לשוב אליך בתשובה שלמה ובלב נשבר באמת, הבא
מתוך שמחה ונגון דקדושה, עד שאזכה לשפך לבי כמים נזכה
פני יהוה בתחנתי ובקשתי, ואזכה לפרש כל שיחתי לפניך בכל
לב ונפש ובבכי גדולה מתוך שמחה:

**ותעזרני ותושיעני שאזכה לקום בכל לילה בחצות ממש, ולא
יעבר עלי חצות לילה בשנה לעולם, רק אזכה להתעורר ולקום
בכל לילה בחצות ממש כל ימי חיי לעולם, חק ולא יעבר, ואזכה
אז להתגבר כארי לעסק בתורה ועבודה באמת, עזרה כבודי
עזרה הנגל וכנור אעירה שחר:**

**וזכנו לבנים זכרים חיים וקמים, ויהיו עוסקי תורתך ומקמי
מצותיך ועושי רצונך כל ימיהם לעולם, הם ובניהם ובני בניהם
עד עולם, ויהיה נשאר זכרנו לדורי דורות עד סוף כל הדורות,
ותשמרם ותצילם מכל חטא ועון ואשמה, ותאריך ימיהם
ושנותיהם ויגדילו שמך עד עולם:**

אבינו שבשמים, מלא משאלותינו ברחמים, והצילנו מכת

הַמְדַמָּה וּמְמִיתַת הַלֵּב וּמְשַׁכְּחָה וּמְרַע עֵינַי בְּכָל הַפְּחִינּוֹת, וְזָכְנִי לְזִכְרוֹן דַּקְדְּשָׁה שְׁנוּזָה תָּמִיד לְדַבֵּק מִחֲשַׁבְתְּנוּ בְּעֵלְמָא דְאִתִּי בְּכָל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל מְקוֹם וּמְקוֹם בְּכָל יוֹם וּבְכָל לַיְלָה וּבְכָל יוֹם וְעוֹלָמְנוּ חַס וְשְׁלוֹם בְּחַנּוּם. וְנִזְכֹּר אֶת יְמֵי הַחֹשֶׁךְ כִּי הִרְבָּה יְהוָה כָּל שָׂבָא הֶבֶל. וְנִזְכֹּר אֶת בּוֹרְאָנוּ בְּיָמֵי בְּחוֹרוֹתֵינוּ, עַד אֲשֶׁר לֹא תִחְשַׁף הַשֶּׁמֶשׁ וְהָאֹר וְהַיָּרֵחַ וְהַכּוֹכָבִים וְשָׁבוּ הָעֵבִים אַחֵר הַנְּשָׁם. וְנִזְכֹּר לְזִכֹּר אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְלֹא נִשְׁכַּח דְּבָר מִמִּשְׁנַתְנוּ. וְלֹא נִשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֵינוּ וְאֲשֶׁר שָׁמְעוּ אָזְנֵינוּ מִפִּי חֲכָמֵיךְ הָאֱמִתִּיִּים. וְנִזְכֹּר בְּעֵלְמָא דְאִתִּי תָּמִיד, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְשׁוֹב אֱלֹהִים בְּאֱמֶת, וְלִהְיוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב תָּמִיד. וְזָכֹר לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ, וְקִים לָנוּ מִקְרָא שְׁכַתּוֹב, וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכֹר, וְהָאָרֶץ אֲזָכֹר. וְנֹאמֵר, וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה. וְנֹאמֵר, זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֲהַבַת כְּלוּלֹתֶיךָ לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי כִּמְדָבָר בְּאָרֶץ לֹא זְרוּעָה. וְנֹאמֵר, הֲבֵן יָקִיר לִי אֶפְרַיִם אִם יָלַד שְׁעִשׂוּעִים כִּי מִדֵּי דְבָרֵי בּוֹ זָכוֹר אֲזָכְרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן הָמוּ מֵעַי לֹו רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נָאִים יְהוָה. זָכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה. חַטָּאת נְעוּרֵי וּפְשָׁעֵי אֵל תִּזְכֹּר בְּחַסְדֶיךָ זָכֹר לִי אֶתְּהָ לְמַעַן טוֹבֶךָ יְהוָה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפְקִדְנוּ בְּפִקְדַת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַיִם קְדָם, וְזָכֹר לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲהַבַת הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹמֹנִים, בְּזִכּוֹתֶם תַּעֲזֹר וְתַגֵּן וְתוֹשִׁיעַ אֶת הָאֲחֵרוֹנִים, וְתִזְכֹּר אֶת

תִּי לְקוּמִי נָה תְּפִלוֹת

עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל הַנְּפֹעִים עַל הַהָרִים כִּצְאֵן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוּעָה. זְכַרְנוּ יְהוָה בְּרִצּוֹן עִמָּךְ פָּקְדָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ לְרֵאוֹת בְּמוֹבֵת בְּחִירִיךָ לְשִׁמְחַת בְּשִׁמְחַת גּוֹיְךָ לְהַתְהַלֵּל עִם נְחֻלְתְּךָ. לָמָּה לְנֹצֵחַ תִּשְׁכַּחְנוּ תַעֲזֹבְנוּ לְאַרְבַּךְ יָמִים. הֲשִׁיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּנְשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמִּינוּ פָּקְדָם. יְהוִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

== נָה ==

אֲשָׁא עֵינֵי אֵל הַהָרִים מֵאֵין יָבֵא עוֹרֵי. עוֹרֵי מֵעַם יְהוָה עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, עֲשֵׂה לְמַעַן זְכוֹת אַבּוֹתֵינוּ וְזַכְּנֵי לָבֵא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל הַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה. וְעוֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו וְזַכְּנוּ שְׁתִּינְגְּלָה קְדֻשַׁת אָרֶץ יִשְׂרָאֵל גַּם עַכְשָׁיו בְּגִלוֹת הַמֶּרְהָז, אֲשֶׁר בְּעוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים, אָרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא תַּחַת יַד הַסַּטְרָא אַחְרָא. אַף-עַל-פִּי כֵן בְּזְכוֹת אַבּוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, תִּנְגְּלָה קְדֻשַׁתָּה הַעֲצוּמָה גַּם עַתָּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהַפִּיל אֶת אוֹיְבֵינוּ תַּחַתֵּנוּ, וּיְקִים בְּנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב, שֶׁב לִימֵינִי עַד אֲשִׁית אוֹיְבֶיךָ הַדּוֹם לְרַגְלֶיךָ. וְזָכַר לָנוּ בְּרִית אַבּוֹתֵינוּ כְּמוֹ שְׂכָתוֹב, וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֵף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר. וְנִאֶמֶר, וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתֶם בְּאָרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאֲסֹתִים וְלֹא גַעְלֹתִים לְכַלּוֹתֶם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יְדַעְתָּ, מִי וְמִי עוֹמְדִים עָלֵינוּ. שְׂלֵא אֶחָד בְּלִבְד עוֹמֵד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ חֵם וְשָׁלוֹם, אֲלֵא הִרְבָּה מֵאֵד עוֹמְדִים עָלֵינוּ, וּבְכָל יוֹם וּבְכָל עֵת, יְהוָה מְהֵרָבּוּ עָרֵי רַבִּים קָמוּסִים עָלַי. רַבִּים

אוֹמְרִים לְנַפְשֵׁי אֵין יִשׁוּעָתָה לּוֹ בְּאֱלֹהִים סֵלָה. כָּל רוּאֵי יִלְעִינוּ לִי
 יִפְטִירוּ בְּשִׁפְהָ יִנְיֵעוּ רֹאשׁ. שָׁרְקוּ וַיִּתְרַקּוּ שִׁן אֲמָרוּ בְּלַעְנוּ. וְעִינֵיהֶם
 לְטוֹשִׁים עָלֵינוּ הִמָּה יִבִּיטוּ יִרְאוּ בִי וְעִינֵיהֶם רָעָה עָלֵינוּ כָּל הַיּוֹם.
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם יוֹדֵעַ הַתְּעַלּוּמוֹת, אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת גְּדֹל עַצְמְ עֵינָם
 הָרָעָה מְאֹד שְׂרוּצִים לְהַתְנַבֵּר עָלֵינוּ חֲלִילָה, אֲשֶׁר אֵין אָנוּ יוֹדְעִים
 אִיךְ לְהִטָּמֵן וּלְהִסְתַּר מִפְּנֵי אֲרֶם עֵינֵיהֶם הָרְעוֹת, צָרִי יִלְטוֹשׁ עֵינָיו
 לִי, וְאַנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ, נִבְזָה וְחֹדֵל אִישִׁים, פָּגוּם וּמְקַלְקֵל,
 הָרוּם וְנִשְׁחָת, נְנוּעַ וּמַעֲנָה, מְטָרָף וּמִבְלָבֵל, חֲלוּשׁ בַּח, חֶסֶר דְּעָה,
 מְרַחֵק בְּתַכְלִית הָרְחוּק, לְהִיכֵן אֶבְרַח לְהִיכֵן אָנוּם, אֵיזָה עֲצָה,
 אֵיזָה תַּחְבוּלָה אֶבְקָשׁ, לְקַבֵּל בַּח לַעֲמֹד בְּקִשְׁרֵי הַמְלַחְמָה, מָה
 אוֹמֵר מָה אֲדַבֵּר מָה אֶצְטַדֵּק הָאֱלֹהִים מִצָּא אֶת עוֹנֵי, לָךְ יְהוָה
 הַצְדָּקָה וְלָנוּ בְּשֵׁת הַפָּנִים בְּיוֹם הַזֶּה. דְּלוּ עֵינֵי לְמָרוּם, דְּלוּ עֵינֵי
 לְמָרוּם. עֵינֵי לָךְ תְּלוּיוֹת, עֵינֵי לָךְ מִיַּחְלוֹת, אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינֵי
 הַיּוֹשְׁבֵי בְּשָׁמַיִם. דְּלוּ עֵינֵי לְמָרוּם יְהוָה עֲשִׂקָה לִי עָרְבֵנִי. עֵינֵי
 תָּמִיד אֵל יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רְגְלִי. שְׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי
 אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חִסִּיתִי בְךָ:

וּבְכֵן תַּעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים, וְתוֹרֵנִי
 וְתַלְמִדְנִי הַדְרֹף הַיָּשָׁר וְהַנְּכוּן, בְּאִפְּן שְׂאֵזְבָה לְהַנְצִיל מֵאֲרֶם עֵינֵיהֶם
 הָרָעָה שֶׁל הָאוֹיְבִים וְהַשׁוֹנְאִים. וְתַזְכֵּנִי וְתַלְמִדְנִי שֶׁנִּזְכָּה לְהַתְדַבֵּק
 בְּמִדּוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת, וְנִזְכָּה לְדוֹן אֶת כָּל הָרָשָׁעִים וְכָל הָאוֹיְבִים
 וְהַשׁוֹנְאִים בְּלֶם נִזְכָּה לְדוֹנָם לְכַף זְכוֹת תָּמִיד, וְלַהֲשִׁיבֵם לְכָל עוֹ
 לְמִצָּא בְּהֶם זְכוֹת תָּמִיד. וְתַפְשֵׁט יָדְךָ הַגְּדוֹלָה וְתֵאחֲזֵן בְּמִשְׁפַּט יָדְךָ,
 וְתַפְלֵטֶם מִמִּשְׁפָּטֶם זְמַן כְּבִיר, וְעַל־יְדֵי צַל יָדְךָ הַקְּדוֹשָׁה תִּכְסֶה

תיב לקוטי נה תפלות

עלינו ותצילנו מארם עיניהם הרעות, ובצל בנפיק תסתירנו. ותכהה ותחשיך מאור עיני הרשעים על-ידי צל ידך הקדושה, באפן שלא יהיה שום כח לארם עיניהם הרעות להזיק לנו כלל, ותשים פרגוד ומסך המבדיל בין עיניהם הרעות ובינינו, ותקים בנו מקרא שכתוב, ובצל ידי כסיתך. ותחזק מאור עינינו ותקדש את עינינו בכל מיני קדשות, ותעזרני ותשמרני לבל אסתכל בשום דבר הפוגם את הראות, ואל תפשוני ואל תעזבני בידם הם ושלום, ותציל עני כמני מחזק ממנו, כמו שכתוב, מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגוזלו. ותקים בנו מקרא שכתוב, צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו. יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו. עזרנו שיתחזק מאור עינינו בקדשה ובטהרה גדולה, עד שיהיה לנו כח לראות למרחוק, ונזכה ונחיה ונראה ונשיג צדקתך וישרת דרכך, ונדע ונבין כי יהוה הצדיק, אף-על-פי שהרשע זוכה בדיון. ועל-ידי-זה תתאמין ותתחזק אמונתנו, ונזכה להאמין בך יהוה אלהינו בכל לב ונפש, ותפשיט לבנו מעקמימיות שבלבבנו, ותסיר מאתנו כל מיני עקמימיות שבלבבנו, ותישר את לבבנו להאמין בך בשלמות אמונה בלי שום עקמימיות כלל. ואזכה לחזק את עצמי על-ידי שלמות האמונה הקדושה, להתפלל על כל צרכי לפניה יהוה אלהי ואלהי אבותי, ואת כל אשר עם לבבי אשיחה ואספר לפניה באמת ובתמימות ובישרת לבב בלי שום ערמימיות ועקמימיות כלל. ואזכה להאמין כי הכל ברשותך אפלו לשנות הטבע, ואין אתה מקפח שכר כל בריה,

כי צדיק וישר יהוה. ואזכה תמיד להתפלל ולהודות לך בישך
לבב, באמת ובאמונה שלמה בקדשה ובטהרה גדולה:

רבנו של עולם, הנה נא הואלתי לדבר אל יהוה ואנכי עפר
ואפר. עורנו שתהיה תפלתנו בשלמות לפניך, ונזכה על-
ידי תפלתנו להכניע הרע שבפרט ושבכלל. ותעזרנו ותזכנו
להתפלל לפניך במסירות נפש עצום מאד באמת לאמתו, עד
שיתבטל כל חמרנו וישותנו ונופנו המגשם, הכל יתבטל לנמרי
בשעת התפלה. ותהיה תפלתנו בשלמות כמו תפלות החסידים
הראשונים שהיה להם בשעת התפלה התפשטות הנשמיות. וגם
נזכה בכחך הגדול, להכניע ולשבר ולבטל כל הרע של התפלות
של הרשעים ופושעי ישראל שאנו מתפללין עמם, ותתן לנו כח
לבטל הרע שלהם ולעשות מהרע כפא לקדשה, עד שיהיה אפר
תחת כפות רגלי הקדשה, ויקים מקרא שכתוב, ועפותם רשעים
כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם:

ותושיענו ברחמיך הרבים, שנזכה בתפלתנו לקשר עצמנו
בכלל ובפרט עם נפשו רוחין ונשמתין של שוכני עפר, ונזכה
לעורר ולהקיץ אותם בתפלתנו, שיתפללו כלם עמנו יחד, כמו
שכתוב, הקיצו ורגנו שוכני עפר. ונקשר הדבור של התפלה עם
שוכני עפר בכלל ובפרט, שנזכה לעורר ולהקיץ בתפלותנו כל
חלקי נפש רוח ונשמה שלנו שבאו כבר בגלגול ונתתקנו. וגם
נזכה לעורר ולהקיץ כל הנפשות והרוחות והנשמות הקדושות
של כל הצדיקים שוכני עפר קדושים אשר בארץ המה, לעורר
את כלם שיתפללו עמנו ובכותם תשמע תפלתנו תמיד ותאזין

קולנו ותקשיב שועתנו, ותרחם עלינו למענכם ולא למעננו, כמו
שכתוב, לקרושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם:

וּבְכֹן תִּרְחַם עָלֵינוּ, וְתִהְיֶה בְּעֲזָרִי, וְתִזְכְּנוּ בְּחֶסֶדְךָ הָעֲצוּמִים
וּבְכַחַךְ הַגָּדוֹל, בְּכַח וּזְכוֹת הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים, שְׁנִזְכֶּה לְתַקֵּן
בְּתַפְלוּתֵנוּ כָּל הַשְּׁלֵשָׁה קוֹלוֹת הַרְּעוֹת שֶׁל הַרְּשָׁעִים, שֶׁהֵם,
קוֹל כְּסִילוֹת וְשִׁטּוֹתִים שֶׁל הַנוֹפְלִים בְּאִמוּנוֹת בּוֹזְבִיּוֹת, וְקוֹל
הַרוֹפִים וְגִדּוּפִים שֶׁל הַמַּחְקְרִים וְהַאֲפִיקוֹרְסִים, וְקוֹל הַבּוֹזְיוֹנוֹת
שֶׁל הַמַּחְרָפִים וְהַמְּבֹזִים יִרְאֵי יְהוָה הָאֲמִתִּיִּים, שְׁנִזְכֶּה לְהַכְנִיעַ
וּלְשַׁבֵּר וּלְכַטֵּל עַל־יְדֵי תַפְלוּתֵנוּ, אֵת כָּל מִינֵי אִמוּנוֹת בּוֹזְבִיּוֹת
אִמוּנוֹת שֶׁל שִׁטּוֹת וְהַקֵּל וְכָל דְּרָכֵי הָאִמּוּרִי, כִּלְמַסּוּד נִזְכֶּה לְשַׁבֵּר
וּלְכַטֵּל עַל־יְדֵי תַפְלוּתֵנוּ, וְלַהֲעֵלוֹת אֵת כָּל הַנוֹפְלִים בְּאִמוּנוֹת
בּוֹזְבִיּוֹת לְאִמוּנָה אֲמִתִּית דְּקִדְשָׁה, וְלִקְבַע בְּלִבָּם אִמוּנָה שְׁלֵמָה
עַל־יְדֵי תַפְלוּתֵנוּ, וְנִזְכֶּה לְשִׁים כָּל לִבֵּנוּ עַל תַּפְלוּתֵנוּ וְלַהֲתַפְלֵל
לְפָנֶיךָ בְּכּוֹנֵה גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה בְּכוֹנֵת הַלֵּב בְּאִמָּת, עַד שְׁנִזְכֶּה עַל־
יְדֵי כּוֹנֵת הַלֵּב שֶׁבְּתַפְלָה לְתַקֵּן אֵת לֵב הַמַּחְקְרִים וְהַפִּילוֹסוֹפִים
שְׂיֻכַל לָבָם לְהַכִּיל אֵת שְׂכָלָם, שְׂלֵא יַחֲטִיא אוֹתָם שְׂכָלָם. כִּי
אֲתָה יָדַעְתָּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵת עֵצֶם הַפְּגָמִים וְהַתַּלְקוּלִים וְהַחֲרָבֹת
הַרְּבִים שֶׁגִּזְרַמְתָּ לָנוּ הַמַּחְקְרִים וְהַפִּילוֹסוֹפִים שֶׁהֵם חֲכָמִים
בְּעֵינֵיהֶם וְנִגַּד פְּנִיָּהֶם נְבוֹנִים וְחֲכָמָתָם וְשְׂכָלָם, מִרְבָּה מִמֶּעֶשֶׂיָּהֶם,
וּמְחַמַּת זֶה הֵם מַחֲטִיאִים עַל־יְדֵי חֲכָמָתָם וְשְׂכָלָם, וְהֵם חֲכָמִים
לְהִרְעוֹת וּלְהִיטִיב לֹא יָדְעוּ, וּמִתְחַכְּמִים הַרְּבִה עַד שֶׁמִּגִּדְפִין כְּלָפֵי
מַעֲלָה בְּחֲכָמָתָם, וְהֵם מְזִיקִים לְכָל־יִשְׂרָאֵל מְאֹד מְאֹד בְּחֲכָמָתָם
הַרְּעָה. וּבִפְרָט שָׂרְבָם כְּכָל־הֵם נוֹאֲפִים גְּדוֹלִים, וְעוֹסְקִים בְּחֲכָמַת

הפילוסופיא, ולבם חסר וקטן מהכיל את חכמתם, אשר עליהם נאמר, לקנות חכמה ולב אין. ועל כן הם מחטיאים ביותר על ידי חכמתם וחקירתם הרעה, ולא די שהם משהיתים ומאבדים נפשותם עדי אובד, אף גם הם פורשים רשתות ומכמרות לשאר בני ישראל הקרואים והולכים לתמם, עד אשר פשתה הנגע והמספחת הרעה הזאת בדורותינו אלה בעונותינו הרבים, או לנו כי שדדנו. אשר אתה לבד ידעת עצם הערה הזאת שבאה עלינו עכשיו בעוקבות משיחא, אשר כמהו לא נהייתה מימות עולם, ואין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים. חוס וחמל עלינו והצל את שארית עמך ישראל מכל הכתות של המחקרים והפילוסופים הצדים נפשות לפרחות לבאר שחת, ולא יעלה ולא יבא ולא יגיע ללבנו וללב כל עמך בית ישראל שום צד סברה מסברותיהם, ולא שום דעה ומבוכה מדעותיהם וממבוכותיהם, ולא שום בלבול וקשיא מקשיותיהם. רק תזכנו להרבות בתורה ובמעשים טובים בתמימות ובפשיטות נמור כל מינו לעולם, ונשליך כל החכמות אחרי גוננו, ונסמך על אמונה לבד כמו שקבלנו מאבותינו הקדושים. ויהיו מעשינו הטובים מרבים מחכמתנו. ותתן לנו כח להכניע ולשבר ולבטל ולעקר ולכלות את כל דעות הזרות של כל המחקרים והפילוסופים, ונזכה להפך את לבם אל האמת שישובו כלם לאמונתך הקדושה והטהורה והתמימה:

וּתְזַכְּנוּ וְתַעֲזְרוּנוּ לְבַטֵּל כָּל הַבְּזִיווֹת וְהַחֲרָפוֹת שֵׁישׁ לָנוּ מִשׁוֹנְאֵינוּ וְאוֹיְבֵינוּ בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וְנִזְכֶּה עֲלֵי יְדֵי תַפְלוֹתֵינוּ לְהַפְּךָ כָּל

החרפות והבזיונות לכבוד. ונזכה בשעת התפלה לבטל עצמנו
 מכל וכל, ולכנס ולעמוד בהיכל המלך, ונבטל אז ישותנו לנמרי
 עד שלא נראה אז שום דבר, אלא את המלך יתברך לבדו נראה,
 עד שזנכה על-ידי-זה לשכל דקדושה להפך כל החרפות לכבוד,
 ולהתבונן בכל הדבורים של המחרפים והמנדפים, לצרפם
 ולפרשם שיתהוו מהם אמרי כבוד להשם יתברך, כמו שכתוב,
 ובהיכלו בלו אומר כבוד. ותהיה תפלתנו בשלמות גדול בתכלית
 השלמות, עד שיתתקן על-ידי תפלותינו כל התקונים שנתתקנו
 על-ידי הפרה אדמה ששרף משה רבנו במדבר, עד שתזכר
 ברית אבותינו על-ידי תפלותינו, ויתנוצץ אור זכות אבות על-
 ידי תחנותינו ותפלותינו שאנו מבקשים ומחלים פניך תמיד.
 ועל-ידי זכות אבותינו תזכר את שכינת עזך, ותגלה קדשת ארץ
 ישראל גם בגלות המר הזה. ותזכנו לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע
 תמיד לבא לארץ ישראל, עד שזנכה לגמור מהשבתנו ולהוציאה
 מבח אל הפעל, לנסע ולעלות לארץ ישראל חיש קל מהרה
 ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים. ועל-ידי קדשת ארץ ישראל
 נזכה להנצל מרע עין של שונאינו ואויבינו ורודפינו, וגם נראה
 בהם מה שהם רוצים לראות בנו, ויקים מקרא שכתוב, קוה אל
 יהוה ושמר דרכו וירוממוך לרשת ארץ בהקרת רשעים תראה.
 בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה:

רבונו של עולם, אתה ידעת כי אין בנו כח לעמד נגד אחד
 משונאינו אף כי נגד בלם, ואין לנו כח להכניע שלש קולות
 האלו. רק באנו לפניך בזכות וכח צדיקי אמת שתזכנו להכליל

בהם והם ילחמו לפנינו, ויכניעו בכחם הגדול את כל השלשה קולות האלו, ויפילו לפנינו את כל שונאינו ורודפינו, וישברו ויעקרו ויכלו את כל הקמים עלינו לרעה, את כל המתנגדים אל נקדת האמת, וכל המונעים אותנו וכל עמך בית ישראל מדרך הישר והאמת כרצונך הטוב, כלם יכרעו ויפלו ולכבוד שמך יקר יתנו, ויקים מקרא שכתוב, צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו. יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו:

ותעזרנו ותושיענו ותזכנו ברחמיך הרבים, לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת חיש קל מהרה, עד שנוצה להיות בכלל צדיקים עושי טוב. ונזכה שיתגלה לנו פני יהוה על ידי קדשת ארץ ישראל, ותזכנו לקים באמת מקרא שכתוב, דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד:

ונזכה לקים מצות חלה בשלמות, ולא נכשל לעולם ולא יבא לתוך פינו לעולם עסה שלא הרמה חלתה. ותביא לנו משית צדקנו מהרה ונשוב לארצנו בקרוב, ושם נזכה לקים מצות נתינת חלה מהורה לכהן, בשלמות גמור בקרשה גדולה:

ותצילנו ותשמרנו אותנו ואת זרענו תמיד, שלא ישלט בנו שום עין הרע לעולם, משום אדם ומשום נברא שבעולם. ונזכה להודות לך ולברכך תמיד וימלא פי תהלתך, ונודה לך יהוה אלהינו תמיד על כל נשימה ונשימה. כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק מפני ועני ואביון מגוזלו. הצילני מאויבי אלהי ממתקוממי תשגבני. חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים

תִּנְצְרָנִי. כִּי אֵלֶיךָ אֱלֹהִים יְהוָה עֵינֵי בְּכָה חִסִּיתִי אֵל תֶּעַר נַפְשִׁי.
 יְהוָה אֱלֹהֵי בְּךָ חִסִּיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל רוּדְפֵי וְהַצִּילֵנִי. וַיִּקְיָם בְּנֹו
 מִקְרָא שְׂכָתוֹב, פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְרָב לִי כִּי בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי.
 יִרְאֵי יְהוָה הִלְלוּהוּ כֹּל זֶרַע יַעֲקֹב כִּבְדוּהוּ, כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שָׁקַן
 עֲנוֹת עָנִי וּבָשְׁעוּ אֵלָיו שָׁמַע. הִנֵּה אֱלֹהִים עוֹזֵר לִי יְהוָה בְּסוּמְכֵי
 נַפְשִׁי. יוֹשִׁיב הָרַע לְשׁוּרְרֵי בְּאִמְתָּךְ הַצְּמִיתֵם. בְּנִדְבָה אֲזַבְּחָה לָּךְ
 אוֹדָה שָׁמַךְ יְהוָה כִּי טוֹב. כִּי מִכָּל צָרָה הַצִּילֵנִי וּבְאוֹיְבֵי רָאִתָּה
 עֵינֵי. כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלַל יְהוָה הַלְלוּיָהּ. כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלַל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

== נו ==

לְמָה פָּנִיךָ תִּסְתִּיר תִּשְׁכַּח עֵינֵינוּ וְלִחְצֵנוּ. לְמָה יְהוָה תִּזְנַח נַפְשִׁי
 תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי. לְמָה יְהוָה תִּעְמַד בְּרַחוֹק תַּעֲלִים לְעֵתוֹת
 בְּצָרָה. עַד מָה יְהוָה תִּסְתִּיר לְנִצָּח תִּבְעַר כְּמוֹ אֵשׁ חֲמַתְךָ. עַד אָנָּה
 יְהוָה תִּשְׁכַּחֲנִי נִצַּח עַד אָנָּה תִּסְתִּיר אֶת פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי. עַד אָנָּה אֲשִׁית
 עֲצוֹת כְּנַפְשִׁי יִגּוֹן בְּלִבִּי יוֹמָם עַד אָנָּה יְרוּם אוֹיְבֵי עָלִי. אֵל תִּסְתִּיר
 פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי כִּי־צָר לִי הִטָּה אֵלַי אֲזַנְּךָ כִּי־יּוֹם אֶקְרָא מִהֵרָ עֵנִי. מִהֵרָ
 עֵנִי יְהוָה כְּלַתָּה רוּחִי אֵל תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יוֹרְדֵי
 בּוֹר. עֵנִי יְהוָה עֵנִי כִּי בְּצָרָה גְּדוּלָּה אָנִי. אֵל תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי,
 וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְּהַנְּתִי:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֶכֶךְ עוֹלָמִים, אֲדוֹן כָּל, מוֹשֵׁל בְּכָל, אֵל
 מְסַתֵּר, מְלֹא רַחֲמִים, אֲתָה לְבַד יוֹדַע אֶת עַצְמְךָ תַּקְּףָה תַּעֲלוּמוֹת
 הַהִסְתֵּרָה, שֶׁהַתְּנַבְּרָה עִבְשִׁיו מְאֹד בְּעֵתִים הִלְלוּ בְּעוֹקְבָא
 דְּמִשְׁיָחָא, כִּי הִסְתֵּרְתָּ פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ וְתִמְוִנְנוּ בְּיַד עוֹנֵינוּ, וְנִתְקַיֵּם בְּנוּ

עֲבָשׂוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְאֲנֹכִי הִסְתַּר אַסְתִּיר פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא
עַל כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה. כִּי נִסְתַּרְתָּ מֵאֵתְנֹו מְאֹד מְאֹד, עַד אֲשֶׁר נֶעְלַם
וְנִסְתַּר מֵאֵתְנֹו תִקְפֹּף וְגִדְלֹף וְתִפְאַרְתָּךְ וּמַלְכוּתְךָ וּמִמְשַׁלְתְּךָ
הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר בְּכָל מְשָׁלָה. כִּי חֲטָאתִי עֹוִיתִי וּפְשַׁעֲתִי לְפָנֶיךָ וְהִרַע
בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְעִבְרָתִי וְשִׁנִּיתִי כַּמָּה פְּעָמִים
עַד אֲשֶׁר נִעְשָׂה לִי כְהִתֵּר, וְהִפַּכְתִּי דְבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּקְלַקְלֵתִי
צְרוּפֵי אוֹתִיתִי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִעְשָׂה אֲצִלִּי מֵאִסּוּר
הַתֵּר, וְלֹא דִי לִי בְּזָה, כִּי אִם עוֹד הוֹסַפְתִּי לַעֲשׂוֹת תּוֹעֵבוֹת גְּדוֹלוֹת
מֵאֱלֹהִי, וּכְפַלְתִּי וּשְׁלַשְׁתִּי בָהֶם כַּמָּה פְּעָמִים בְּלִי שְׁעוֹר וְעֵרֶךְ, עַד
אֲשֶׁר נִלְאַתִּי מִלְּסַפֵּר רַב הַמּוֹן יָמַי חֲטָאתִי כַּמָּה וּכַמָּה פְּעָמִים
הַכְּעַסְתִּיךָ, עַד אֲשֶׁר הִשְׁתַּרְגְּנוּ עָלַי עַל צְוֹאֵרֵי עַל עוֹנוֹתֵי הַמַּרְבִּים
וְהַעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד עַד כִּי חָדַל לְסַפֵּר כִּי אֵין מִסְפָּר, עַד אֲשֶׁר
בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים הִתְגַּבְּרָה עָלַי הַהִסְתַּרְתָּ שְׁבַתוֹךְ הַהִסְתַּרְתָּ, כִּי
נִסְתַּרְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד בְּכַמָּה וּכַמָּה הַסְתַּרְוֹת שְׁבַתוֹךְ הַסְתַּרְוֹת, כִּי
גַם הַהִסְתַּרְתָּ בְּעֲצָמָה נִסְתַּרְתָּ מֵאֵתְנֹו וְאֵין אָנֹכִי יוֹדְעִים כָּלֵל אֲפִלּוּ
זֹאת שְׁאֵתָה נִסְתַּר מֵאֵתְנֹו, כִּי אֵין אָנֹכִי יוֹדְעִים מִמֶּךָ כָּלֵל, וְהַעוֹנוֹת
נִתְהַפְּכוּ אֲצִלְנוּ לְמִישׁוֹר. אוֹי לָנוּ כִּי שִׁדְדָנוּ, מַה נֹּאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב
מְרוֹם וּמַה נִּסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֵלֵא כָּל הַנְּסִתְרוֹת וְהַנְּגִלוֹת
אֵתָה יוֹדֵעַ. וְעַתָּה אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, מַה נִּעְשָׂה וּמַה נִּפְעַל, וּכְפָרַט
אֲנֹכִי חָדַל וְהָאֲבִיוֹן, מֵאֵין אֲבַקֵּשׁ עוֹר לִי לְגִלוֹת עֵצֶם הַהִסְתַּרְתָּ
שְׁבַתוֹךְ הַהִסְתַּרְתָּ, אֲשֶׁר נִסְתַּרְתָּ מִמֶּנִּי מְאֹד מְאֹד, עַד אֲשֶׁר שְׁכַחְתִּי
אֵת טוֹבְתִי וְנִשְׁיִיתִי אֵת קִדְשְׁתִּי, וְתוֹנַח מִשְׁלוֹם נִפְשִׁי נִשְׁיִיתִי טוֹבָה
כִּי נִשְׁיִיתִי מִמְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם. וְגַם אִם עֲדִין אֲנִי זוֹכֵר לְפְעָמִים קָצֹת

מגדל אלהותך ותקפך וגדלך וממשלתך ורוממותך תתברך לעד ולנצח נצחים, ונפשי תערג אליך אלהים מאד מאד, וכוספי ותשוקתי ונענועי חזק ואמין מאד מאד לשוב אליך באמת. אבל נשטה גבורתי ואין לאל ידי להתגבר על תאוותי הרעות והמרות מאד אשר כלו בנין חיי ושנותי באנחה. ואיני יודע להיכן אברח, היכן אפמן מפני תאוותי הרעות ובלבול דעתי העצום. והעצבות והמרה שחזרה שהתגברו כלם עלי יחד לא יתנוני השב רוחי. אבי שבשמים, רחם עלי וראה עני ועמלי, ראה עני ומרודי לענה ורוש. ראה יהוה כי צר לי מעי המרמרו נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי. ראה יהוה, כי אזלת יד ואפס עצור ועוזב. סכתה בענן לך מעבור תפלה. סכתה באף ותרדפנו. רבוננו של עולם, מלא רחמים, מלא חסדים רבים, הננני יהוה ראה עני משונאי מרוממי משערי מות וקרני נא ברצונך הטוב, זכר נא ברחמיך אחרי מי אתה רודף, אחרי מי יצא מלך ישראל, אחרי כלב מת אחרי פרעוש אחד, העלה נדף תערוזן ואת קש יבש תרדף:

רבוננו של עולם, רבוננו של עולם, רבוננו של עולם. אין לי פה לדבר ולא מצח להרים ראש, כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת בלה, כי נשאתני ותשליכני. יהוה ברצונך העמדת להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל. ענני יהוה כי טוב חסדך כרב רחמיך פנה אלי. ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני. אליך יהוה אקרא ואל יהוה אתחנן. מה בצע בדימי ברחמי אל שחת היודך עפר הניגיד אמתך. שמע יהוה וחנני יהוה היה עוזר לי, כי אין אני יודע שום דרך איך לגלות עצם ההסתרה שבתוך הסתרה

הזאת, הפלולה מאלפים ורכבות הספרות, עד אשר איני יודע
איך להמלט מהם ואיך להציל נפשי מפח יוקשים:

אבל ברחמיך הרבים, חשבת מרחוק להטיב אחרינו, והבטחתנו שעל-ידי עסק התורה הקדושה נזכה למצא אותך תמיד בכל עת, אפלו באחרית הימים האלה, בתקף ההסתרה שבתוך הסתרה, כמו שכתוב, ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא (וכו). וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו. על כן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, מלא רחמים מלא חנינות, טוב ומטיב לכל, המרחם על הבריות, אשר רחמיך על כל מעשיך, שתזכני ברחמיך הרבים לעסק בתורתך הקדושה לשמה תמיד יומם ולילה בקדשה ובטהרה גדולה, באפן שאזכה על-ידי עסק התורה לגלות ההסתרה שבתוך הסתרה, ולמצא אלהותך תמיד בכל עת ובכל זמן ובכל מקום, ולא יהיה כח לשום דבר ולשום ענין שבעולם להסתיר ממני אלהותך והשגחתך ורוממותך יתברך. ותעזר לי ותושיעני לעסק בהתורה הקדושה בפה מלא להוציא דברי תורה בפי בשלמות, ותתן לנו כח לקרות אותך חי החיים על-ידי התורה הקדושה אשר היא שמה. ועל-ידי-זה נזכה לקבל ולהמשיך עלינו חיים טובים וארבים מאתך, כי אתה חי החיים, ואתה מחיה כל העולמות מראש ועד סוף על-ידי התורה הקדושה אשר היא שמה, כי היא חיינו וארך ימינו. ותזכנו לקבל החיים בהדרגה ובמדה, על-ידי המדות והכלים הקדושים הנעשים על-ידי הפרשיות והפסוקים והסדרים והתבות והטעמים והנקודות והתגיין והאותיות של

התורה הקדושה, ונזכה על ידם לחיים טובים וארבים ורחמים
ושלום ודעת דקדושה:

רבונו של עולם, קרוב לקוראיו באמת, זכנו לקרא אותך באמת
באפן שתעננו מהרה, ונקראך ותעננו, נעתיר לך ותעתר לנו.
הננו מאתך דעה בינה והשכל, זכנו להמשיך מאתך על ידי עסק
התורה הקדושה חיים טובים ואריכות ימים ושנים, והכמה ובינה
ודעת דקדושה, באפן שנוזכה לדעת שאתה נמצא תמיד בכל זמן
ובכל אדם ובכל מקום, ואפלו בתוך ההסתרה שבתוך הסתרה
גם שם אתה נמצא, כי אתה בעצמך נסתר בתוך כל ההסתרות
שבעולם, ואפלו בהסתרה שבתוך הסתרה, ואפלו באלפי אלפים
ורבי רבבות הסתרות עד אין קץ, גם שם אתה נמצא, כי לית
אתר פנוי מך, ואתה מחיה את כלם, ובלעדך אין שום חיות
לשום דבר שבעולם, ואפלו כל הקלפות וכל הטמאות שבעולם,
וכל הסטריז אחרנין, וכל ההסתרות שבעולם המסתירים
אלהותך, כלם אין להם חיות וכו' כי אם מה שמקבלים מך
בעצמך תתברך לנצח, ואתה מושל בכל ומלכותך בכל משלה,
ובלעדך אין כח לשום הסתרה שבעולם להסתיר ולהעלים אותך
תתברך. ותזכני ברחמיך הרבים, לדעת כל זאת בידיעה שלמה
באמת ובאמונה, עד שאזכה על ידי זה לגלות ההסתרה שבתוך
הסתרה ולהפכה לדעת, שיהיה נעשה מן כל ההסתרות, תורה
הקדושה. ותתגלה התורה הקדושה הנעלמת שם בתוך תקף
ההסתרה שבתוך הסתרה. ונזכה להתגלות סתרי תורה להבין
ולהשיג רזין דאורייתא, עד שנוזכה לשמע קול הכרוז הגדול של

הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא שׂוֹאֵגַת וְקוֹרֵאת תָּמִיד בְּקוֹל גָּדוֹל וְעֵצִים מְאֹד מְאֹד, בְּרֹאשׁ הַיּוֹמִיּוֹת תִּקְרָא, עַד מְתֵי פְתִימֵי תְּאַהֲבוּ פְתֵי. וּבְעֵזְבֵינוּ הַרְבֵּים אֵין אָנּוּ שׁוֹמְעִים קוֹל הַכְּרוּז הַזֶּה. עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ. וְזַכְּנוּ לְעֶסֶק בְּהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּפֶה מְלֵא בְּקִרְשָׁה גְּדוֹלָה, עַד שִׁנְזֹכָה לְשִׁמְעַע קוֹל הַכְּרוּז הַגָּדוֹל שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, קוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלִךְ עוֹלָם, קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יִסָּף, וְהַתּוֹרָה בְּעֵצְמָהּ תּוֹכִיחָה אוֹתָנוּ בְּתוֹכְחַת מְגִלָּה מֵאַהֲבָה מְסֻתְרָת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, פִּיָּה פְתָחָה בְּחֻכְמָהּ וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָהּ, עַד שִׁנְזֹכָה עַל-יְדֵי-זֶה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמְתַּת חֵישׁ קָל מְהֵרָה, וְתִקְרַבְנוּ לְעַבְדוּתְךָ וְתִחְזוּרְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתִזְכְּנוּ לְגִלוֹת וּלְהַעֲלוֹת צְרוּפֵי אוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מִתּוֹךְ הַהִסְתָּרוֹת וּלְחֹזֵר וּלְהַפְּכֶם אֶל הַקְּדוּשָׁה, וּלְהַשִּׁיבֶם עַל מְקוֹמָם וּמְכוֹנָם הַרְאֵשׁוֹן וּלְצַרְפֵּם בְּצְרוּפִים דְּקִרְשָׁה, עַד שִׁיִּתְגַּלֶּה עַל יָדָם הַדְּוִשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים נְפִלְאִים וְנוֹרָאִים. וְתִגְלֶה לָנוּ סִתְרֵי אוֹרֵי-תֵא, נְפִלְאוֹת וְנִסְתָּרוֹת שֶׁבְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר צִפְנָתָּ וְנִגְזַתָּ לִירְאֵיךָ. וְנִזְכָּה לִידַע וּלְהַבְדִּיל בֵּין אֲסוּר וּמִתָּר, בֵּין הַקְּדָשׁ וּבֵין הַחֵל, וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר, וּבֵין כָּשֶׁר לְפָסוּל. וְתַעֲזָרְנוּ לְהַפְרִישׁ עֲצָמָנוּ מִן הָרַע וְהָאֲסוּר לְגַמְרֵי, וּלְדַבֵּק עֲצָמָנוּ אֶל הַקְּדוּשָׁה בְּאַמְתַּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, לְסוּר מִרַע וּלְעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמְתַּת. וְתִזְכְּנוּ לְדַעַת שְׁלָם דְּקִרְשָׁה, עַד שִׁנְזֹכָה לְקַשֵּׁט עֲצָמָנוּ וּלְקַשֵּׁט גַּם אַחֲרֵים בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמְתַּת, שִׁנְזֹכָה עַל-יְדֵי עֶסְקָנוּ בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לְעוֹרֵר גַּם אַחֲרֵים בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֲפִלוּ הִרְחֻקִים מֵאַתָּנוּ מְאֹד. לְהוֹצִיאֵם מֵאַפְלָה לְאוֹרָה, מִחֲשָׁךְ

לאור, מחל לקדש. ותעזרנו שנזכה להמשיך חיים ואריכות ימים ושנים לתוך המלכות שלנו שיש לנו לכל אחד ואחד איזה חלק בבחינת מלכות באתגליא ובאתכספא. ולא נשתמש עם המלכות שלנו לצורך עצמנו כלל, ולא תהיה המלכות אצלנו כעבד, רק נזכה שתהיה המלכות אצלנו בן חורין, ולא נשתמש עם המלוכה והממשלה שלנו שיש לכל אחד ואחד, כי אם לשמך ולעבודתך לבד באמת. ותחננו מאתך שכל ודעת דקדושה, שנזכה לידע איך להזהיר ולהוכיח את כל האנשים שהם תחת ממשלתנו, הן בנינו ובנותינו ואנשי ביתנו, הן אחינו ורעינו ושאר אנשים הסרים למשמעתנו, בכלם נזכה להוכיחם ולהזהירם בתורת יהוה, שישבו אל יהוה באמת ולא ילכו אחרי שרירות לבם הרע, רק יסתכלו על עצמם ויחוסו על נפשם לדבק עצמם בדרך תורת יהוה תמיד, לסור מרע ולעשות טוב, ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל. ותשמרנו ותצילנו ותגן בעדנו שלא יזיק לנו חס ושלום, המלכות והממשלה שלנו רק נזכה להמשיך חיים טובים וארכים לתוך המלכות. ונזכה להשיב ולהחזיר כל המלוכה והממשלה להשם יתברך, לבלתי להשתמש עם המלכות לצרכינו כלל, כי אם לשמך לבד באמת, כמו שכתוב, והיתה ליהוה המלוכה:

ובכן תרחם עלינו ברחמיך הרבים ותצילנו מתאות ממון, ותעזרנו לשבר תאות הנגידות והעשירות, ולא נחמד ולא נתאוה כלל לאסף הון בעולם שאינו שלנו, רק נזכה שכל תאותנו ותשוקתנו וכוספנו ועסקנו יהיה רק בהתורה הקדושה, לקנות חכמה ודעת שלם דקדושה ולהתדבק במצוותיך הקדושים. ותזכנו

לְתַקַּן בְּחַיֵּינוּ כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ לְפָנֶיךָ עַל־יְדֵי תַּאֲוֹת מָמוֹן, וְנִזְכָּה לְהוֹצִיא כָּל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁבְּלַעַה הַקְּלָפָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים עַל־יְדֵי תַּאֲוֹתֵינוּ הָרָעוֹת, וּבִפְרָט עַל־יְדֵי תַּאֲוֹת מָמוֹן, וַיְקִים מְהֵרָה מְקָרָא שְׁכָתוֹב, חֵיל בְּלַע וַיְקִיאֵנוּ מִבֶּטְנוֹ יוֹרֵישָׁנוּ אֵל:

לְפוּרִים

וְנִזְכָּה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל וּלְמַחוֹת וּלְכַלּוֹת וּלְעַקֵּר קְלַפַּת הַמֶּן עִמְלֶק מִן הָעוֹלָם שֶׁהוּא תַּאֲוֹת מָמוֹן, וּלְהוֹצִיא כָּל חַיּוֹת הַקְּנֵדָשָׁה מִמֶּנּוּ וּלְהַשִּׁיב וּלְהַחְזִיר כָּל הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים וְכָל חַיּוֹת הַקְּנֵדָשָׁה לְשָׂרְשָׁם הָעֲלִיּוֹן שֶׁבְּקְנֵדָשָׁה, וּלְחַזֵּר וּלְעַשׂוֹת מַהֵם תְּנִירָה הַקְּדוּשָׁה. וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ תְּמִיד קְדֻשַׁת מְרֹדְכֵי הַיְּהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וְתַעֲזָרְנוּ וְתִזְכְּנוּ לְגַלוּת וּלְהַאִיר כָּל הַנְּגוּנִין עַל־אִין שֵׁישׁ בְּכֶסֶף וְזָהָב וְנִחְשֵׁת, בְּקְנֵדָשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וְתַחֲמַל עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ מִדַּת רַחֲמָנוֹת בְּאַמֶּת, וְנִזְכָּה לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת וּלְהַרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה, וְאַתָּה תְּרַחֵם עָלֵינוּ מִן הַשָּׁמַיִם, וְתַמְשִׁיךְ לָנוּ פְּרִנְסָה וְשִׁפְעַ טוֹבָה וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְדַעַת שְׁלָם דְּקְנֵדָשָׁה וְכָל טוֹב. וְתַבְטֵל הַמַּחְלָקֶת מִן הָעוֹלָם, וְתַעֲבִיר כָּל מִינֵי שִׁנְאָה וְקִנְיָאָה וְקִנְטוֹר וּמְרִיבוֹת מִכָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְתַמְשִׁיךְ רַחֲמָנוֹת וְשָׁלוֹם בְּעוֹלָם, שִׂיחֵיהִי שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּאַמֶּת בֵּין כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבְכָל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, וְכָל בְּאֵי עוֹלָם בְּלָם יִרְחֲמוּ זֶה עַל זֶה בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים בְּאַמֶּת. וְתַתֵּן לָנוּ פְּרִנְסָה טוֹבָה מִן הַשָּׁמַיִם, וּכְשֵׁם שֶׁכַּלְכַּלְתָּ אֶת עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְנִתַּתָּ לָהֶם מִן הַלֶּחֶם לֶאֱכֹל וְכָל דְּבַר לֹא חָסְרוּ כִּי הִסְפַּקְתָּ לָהֶם כָּל צְרֻכָם, כֵּן תַּחֲמַל עָלֵינוּ בְּחַסְדֶּיךָ,

ותשפיע לנו פִּרְנָסָה טוֹבָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְתִתֵּן לָנוּ כָּל מַחְסוֹרֵינוּ
 בְּלִי שׁוּם יַגִּיעָה וְטָרְחָא וְטָרְדָא כָּלֵל, בְּאִפְסָן שְׁנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
 וְלִשְׁמַר חֻקֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְלַעֲסֹק בְּתוֹרֹתֶיךָ תָּמִיד יוֹמָם וּלְיָלָה בְּלִי
 שׁוּם בְּטוֹל כָּלֵל. כִּי כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ הֵבֵל וְיָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר וְאִם לֹא
 עֲכָשׂוּ אִמָּתִי:

לְשַׁבּוּעוֹת

וְעֲזָרְנוּ וְזָכְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שְׁנִזְכָּה לְטַהַר וּלְקַדֵּשׁ עַצְמָנוּ בְּכָל עֵת עַל־
 יְדֵי טְבִילַת מִקְוָה, וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ טְהָרָה וּקְדוּשָׁה גְדוֹלָה עַל־
 יְדֵי טְבִילַת הַמִּקְוָה, לְטַהַר עַצְמָנוּ מִכָּל הַטְּמָאוֹת, מִכָּל הַחַטָּאִים
 וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁחָטָאנוּ וְשָׁעוּינוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵינוּ
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדוּשָׁה גְדוֹלָה עַל־יְדֵי הַמִּקְוָה
 הַקְּדוּשָׁה. וְתִשְׁפָּע עָלֵינוּ עַל־יְדֵי־זֶה דַּעַת גְּדוֹל וְרַחֲמִים רַבִּים.
 וְתִתֵּן לָנוּ כֹּחַ וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנִזְכָּה לְהַמְתִּיק עַל־יְדֵי טְבִילַת הַמִּקְוָה,
 כָּל הַדֵּינִים שֶׁבְּעוֹלָם מַעֲלֵינוּ וּמַעַל זָרְעֵנוּ וּמַעַל כָּל עַמּוֹךְ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרוֹת וְכָל הַגְּזֵרוֹת רְעוֹת עַל־יְדֵי־זֶה, וְתוֹשִׁיעַ
 לָנוּ תָּמִיד עַל־יְדֵי טְבִילַת הַמִּקְוָה הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה מְאֹד, וְיִקְּם
 מִקְרָא שְׁכֵתוֹב, מִקְוָה יִשְׂרָאֵל יְהוָה, מוֹשִׁיעוֹ בְּעַת צָרָה. וְתַזְכְּנוּ
 לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדוּשַׁת הַמִּקְוָה שֶׁל חַג הַשַּׁבּוּעוֹת הַקְּדוּשָׁה שֶׁהוּא זְמַן
 מִתֵּן תּוֹרָתְנוּ שְׂאֵז נִתְקַרְבוּ יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ וְזָכוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה עַל־יְדֵי טְבִילַת הַמִּקְוָה. וְנִזְכָּה בְּלָנוּ בְּחַג הַשַּׁבּוּעוֹת
 לְטַבֵּל עַצְמָנוּ בַּמִּקְוָה הָעֲלִיזָה, בַּמִּקְוָה שֶׁל שַׁעַר הַחַמּוּשִׁים שֶׁל
 הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא רַחֲמִים גְּדוֹלִים וְרַבִּים, וְחֶסֶד עֲלִיז, וְדַעַת גְּדוֹל
 מְאֹד. וְתַעֲזָרְנוּ שְׁנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדוּשַׁת הַמִּקְוָה הַזֹּאת בְּכָל

הַשָּׁנָה בְּלֵה, וּנְזָכָה לְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ עַצְמָנוּ תָּמִיד, וּלְצֵאת מִהָרָה מִחַמְסִים שְׁעָרֵי טְמֵאָה וּלְכַנֵּס בְּתוֹךְ הַחַמְּשִׁים שְׁעָרֵי קִדְשָׁה. וַיְקִים בְּנוּ מִהָרָה מִקְרָא שְׂכָתוֹב, וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

וְזַכְּנִי לְאֻמוֹנֵת חַכְמִים בְּאֵמֶת, וְתִשְׁפִיעַ עָלַי דַּעַת שְׁלֵם שְׂאֻזְכָּה לִידַע וּלְהֵאֱמִין בְּאֵמֶת בְּכָל הַצְּדִיקִים וְהַחַכְמִים אֱמִתִּיִּם. וְלֹא יִבְלָבֵל אוֹתִי כָּלֵל הַמַּחְלֶקֶת הַגָּדוֹל שְׁבִינִיָּהֶם. וְאֻזְכָּה לִידַע וּלְהֵאֱמִין כִּי בְּאֵמֶת אֱלוֹ וְאֱלוֹ דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים, וְכָל דְּבָרֵיהֶם אֱמֶת וְצָדֵק. וְלֹא אֲבֹהָה חֵם וְשָׁלוֹם שׁוֹם אֶחָד מֵהֶם, אֲפִלוֹ הַחַכְמִים אֱמִתִּיִּים שְׂאִין הִלְכָה כְּמוֹתָם, כִּי הֵם דְּרָכֵי יְהוָה נִפְלְאוֹת תָּמִים דַּעִים וְאֵי אֲפֹשֶׁר לָנוּ לְהַשִּׁיג זֹאת, וְלֹא אֶחְקֹר בְּזָה כָּלֵל, רַק לְהֵאֱמִין כִּי אֱלוֹ וְאֱלוֹ דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים. וְתַחֲמַל עָלַי וְתַצִּילֵנִי מֵעַצְבוֹן יָדַיִם, וְתִבְטַל מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עַצְבוֹת וְדַאגוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, וּבְפָרֵט עַצְבוֹת וְדַאגוֹת מִטְרַדַת הַפְּרָנְסָה תִּסְוֵר וְתִבְטַל מִמֶּנִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. כִּי בְּעֹנֹתַי הַרְבִּים, מֵעַצֵּם הַכְּבָדוֹת וְהַעַצְבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה אֲשֶׁר הִתְנַבְּרָה עַל לִבִּי עַל־יְדֵי תַּאוּוֹתַי הַרְעוֹת, וְנוֹסַף לָזֶה עַל וּטְרַדַת הַפְּרָנְסָה, עַל־יְדֵי כָּל זֶה נִטְמָטֵם רוּחַ לְבָבִי, עַד אֲשֶׁר רוּחַ הַדְּפָק שֶׁבְּלִבִּי אֵינּוּ יָכֹל לִילֵךְ תְּנוּעָה מִסְדְּרַת בְּכָל הָאֲבָרִים בְּרָאוּי. וּמַחֲמַת זֶה יְדֵי וְאֲבָרֵי כְּבָדִים מְאֹד, וּמֵעַצֵּם הַכְּבָדוֹת נִחְלַשׁ רוּחַ הַדְּפָק יוֹתֵר, וְכֵן חוֹזֶרֶת חֲלִילָה. עַד אֲשֶׁר מֵעַצֵּם הַכְּבָדוֹת וְהַחֲלִישוֹת וְאִטְמָם הַלֵּב מִנְדַל הַעַצְבוֹת, כְּמַעֵט שֶׁתַּצֵּא נַפְשִׁי חֵם וְשָׁלוֹם כִּי כִפְשַׁע בִּינִי וּבֵין הַמָּוֹת. רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, אֶתְּהָ יַדְעֵת אֶת כָּל זֶה, אֶתְּהָ יַדְעֵת אֶת לְבָבִי הַפֹּר וְהַנְּמַהֵר, מְרִירוֹת לְבָבִי עַד

גִּבְהֵי שָׁמַיִם יִגִּיעַ, עַד אֲשֶׁר כָּשַׁל כַּח הַסֶּבֶל, אוֹי לִי אֲמִי כִּי יוֹלְדֵתְנִי,
 אוֹי לִי עַל נַפְשִׁי, אוֹי וּמֵר לִי מָאֵד. אוֹי וְאֲבוֹי אוֹי וְאֲבוֹי, אֵתְהָה יְהוָה,
 אֵי שָׁמַיִם הַפְּגִינוּ בְּעַדִּי, מְלֵא רַחֲמִים חֲמַל עָלַי, כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל
 אֵיךְ לְהִתְחִיל וּלְדַבֵּר, כִּי אֵיכָכָה אֶפְעָה פֶה וְאֵיךְ אֶשָּׂא עֵינַי, וְאֵיךְ
 יוּכַל עֶבֶד אֲדוֹנָי זֶה לְדַבֵּר עִם אֲדוֹנָי זֶה, כִּי אֲמַנָּה, הַטָּאֲתִי לִיהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַטָּאֲתִי עֲוִיתִי פִּשְׁעֵתִי וְהִרַע בְּעֵינַיךָ עֲשִׂיתִי. כַּחֲמִין
 לְשֹׁנִים וְכַעֲשָׂן לְעֵינַיִם כֵּן עָשִׂיתִי לִי. כְּרוּצָה נַפְשׁוֹת כֵּן הֵייתִי עַל
 נַפְשִׁי, וְלֹא חִסְתִּי עָלַי כָּלֵל, אוֹי עַל הַיָּמִים אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלַי. אָבִי
 אָב הִרְחַמְנוּ, אָבִי אָב הַחֶסֶד, אָבִי עֲוִרֵי פֹדֵי וְגוֹאֲלֵי, יוֹצְרֵי וְעוֹשֵׂי
 וּבּוֹרְאֵי, אֱלֹהֵי מַלְכֵי וְקְדוֹשֵׁי, אֲשֶׁר אֵתְהָה הוֹשִׁיב לְהִיטִיב אַחֲרֵיתִי,
 לְמַדְנִי וְהוֹרְנִי עֲצָה וְתַחֲבוּלָה שְׂאֵזְבָה לְקִימָה, בְּאִפְנֵי שְׂאֵזְבָה
 לְתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה לְעוֹלָם, כִּי
 אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם תַּחֲבוּלָה כִּי אִם לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּרְחַם עָלַי וְתַעֲזֹר
 לִי וְתַכַּף אֶת יַצְרֵי לְהַשְׁתַּעֲבֹד לְךָ בְּאֵמֶת:

זַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְאַנְחָה אֲמִתִּית מַעֲמֵק לִבִּי בְּאֵמֶת, בְּאִפְנֵי
 שְׂאֵזְבָה עַל-יְדֵי אֲנַחְתִּי לְשׁוּב לְהַחְיוֹת וּלְהַכְרוֹת אֶת הַרוּחַ הַדְּפֹק
 הַדְּקֻשָּׁה שֶׁבְּלִבִּי. וְיִשׁוּב הַרוּחַ הַדְּפֹק וְיִלְדֵי וַיִּנְשָׁב בְּכָל הָאֲבָרִים
 בְּסִדֵּר, וּבִפְרֹט בְּהִידִים, עַד אֲשֶׁר יִתְתַקְּנוּ וַיִּטְהָרוּ יְדֵי עַל-יְדֵי-זֶה.
 וְאֵזְבָה מְהֵרָה לְתַקֵּן פָּנִים הִידִים, אֶת כָּל מַה שֶׁפְּגַמְתִּי בְּיָדֵי מִנְעוּרֵי
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַד אֲשֶׁר אֵזְבָה לְהַרִים וּלְשָׂא יְדֵי לִיהוָה אֵל עֲלִיוֹן
 קִנְיָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וְאֵזְבָה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׂכֵתוֹב, נִשְׂא לִבְבְּנוּ אֵל
 בְּפָיִם אֵל אֵל בְּשָׁמַיִם. וְתַזְכְּנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלֹא יִבֹּא עָלַי
 שׁוֹם עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה כָּלֵל, וְאֵזְבָה לְקַדְּשָׁה וּטְהַרָה בְּאֵמֶת,

ולעלות בכל פעם מדרגא לדרגא בקדשה גדולה, עד אשר אזכה בכח הצדיקי אמת לקבל דבורים מן השמים. ואזכה לידע ולהבין ולהשיג את המחלקת דקדשה, לדעת אשר באמת אין זה מחלקת בכלל, רק אהבה ואהנה ורעות ושלום גדול ועצום מאד, כי אלו ואלו דברי אלהים חיים. ותודיעני את דרכיה, ותנבני להתקרב ולהתדבק ביותר להצדיקים אמתיים שהלכה כמותם בכל מקום:

אָבִינוּ מִלְכְּנוּ, אֵתָהּ יוֹדַע שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לִי לְפָרֵשׁ שִׁיחִתִּי לְפָנֶיךָ בְּשִׁלְמוֹת בְּשׁוּם אֶפֶן, אֵתָהּ יוֹדַע אֵת כָּל אֲשֶׁר אֶבְרָתִי עַד הִנֵּה בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים. מֵלֵא רַחֲמִים אָמַר לְצִרוֹתַי דִּי, חֲמַל עָלַי בְּחַמְלָתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְכִנֵּי נָא לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ מְהֵרָה, וְתֵן לִי פִרְנָסְתִּי מֵאֵתָךְ קֹדֶם שְׂאֶצְטָרֵךְ, וְהַצִּילֵנִי מֵחֹבוֹת וְהַלְוֵאוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַצִּילֵנִי מֵעֲצוּבוֹן יָדַיִם, הַצִּילֵנִי נָא מִטְרַדַּת הַפִּרְנָסָה, נַחֲמֵנוּ נָא בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּם, וְתִבֵּיא לָנוּ אֵת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וִיקָיִם מִקְרָא שְׂבָתוֹב, זֶה יִנַּחֲמֵנוּ מִמַּעֲשָׂנוּ וּמֵעֲצוּבוֹן יָדֵינוּ. עֲזָרְנוּ עֲזָרְנוּ הֲנַנּוּ הֲנַנּוּ, פְּנֵה אֱלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְאֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ, פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי תִּנֵּה עִוְךָ לְעִבְדְּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבָן אֲמִתְךָ. עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׁוֹנְאֵי וַיְבוֹשׁוּ כִּי אֵתָהּ יְהוָה עֲזָרְתָנִי וְנַחֲמָתָנִי, אֱמֵן וְאָמֵן:

== נז ==

יְהוָה אֱלֹהֵי אֵתָהּ אַרְוִמְךָ אוֹדָה שְׂמֵךְ כִּי עֲשִׂיתָ פְּלֵא עֲצוֹת מִרְחוֹק אֲמוּנָה אֱמֵן, כִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּחַרְתָּ בָנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבָּתָנוּ מִלְכְּנוּ

לעבודתך, ותתן לנו יהוה אלהינו את תורתך הקדושה, תורה שבכתב ותורה שבעל־פה, וצוית עלינו להאמין בצדיקיה וחכמיה האמתיים, ולהתקרב אליהם ולהתדבק בהם ולקיים דבריהם ככל היוצא מפיהם נעשה, כמו שכתוב, לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, שתטע ותקבע אמונתך הקדושה בלבנו ובלב כל עמך בית ישראל, ותזכנו לאמונת חכמים בתכלית השלמות באמת לאמתו. ונזכה להאמין באמת בחכמים אמתיים דקדושה, ולהתקרב אליהם ולהתאבק בעפר רגליהם ולשתות בצמא את דבריהם, ולילך בכל הדרך אשר יורו אותנו, ולא נסור מדבריהם ימין ושמאל. ותצילני מהתנגדות, שלא ימצא בי ובזרעי ובכל זרע עמך בית ישראל, שום צד התנגדות לשום חכם אמת דקדושה, ולא נגד שום אדם כשר שבעולם. מכל שכן שלא אזול בהם חס ושלום, רק אזכה לקיים דברי הצדיקים והחכמים אמתיים, ולאחז בדרביהם ולהאמין בהם באמונה שלמה באמת. וכל מה שפגמתי באמונת חכמים מנעורי עד היום הזה וזלזלתי בכבודם, ועל־ידי־זה פגמתי בכלליות תורתך הקדושה אשר בלה נמסרה ביד החכמים אמתיים לדורשה לכל הפציהם, ועל־ידי־זה פגמתי בהפלאים הקדושים הנבראים בדבר יהוה על־ידי אותיות התורה הקדושה, ועברתי על לאו דלא תסור, והסרתי כח הידים מן הפלאים הקדושים, שהם יד ימין ויד שמאל, אשר על ידם היו הפלאים מקבלים השפע

מִלְמַעְלָה, וְהָיוּ מְשַׁפְּיעִים לְכָל הָעֹשִׁבִים וְלְכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם. וְעַל־יְדֵי פָנֶם אֲמוּנַת חֲכָמִים נִסְתַּלְקוּ יְדֵי הַמַּלְאָכִים, עַד אֲשֶׁר אֵין לָהֶם כַּח לְקַבֵּל וְלֹהֵשֶׁפִיעַ, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֵי אֲפֹשֶׁר לְקַבֵּל רְפוּאָה, וְנִרְמְנו חֵס וְשָׁלוֹם מִכָּה אֲשֶׁר לֹא כְּתוּבָה בַּתּוֹרָה, מִכָּה שְׂאִין לָהּ רְפוּאָה. אָנָּה יְהוָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיב, תִּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לִי וְלְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עַל כָּל הַפְּגָמִים הָאֵלֶּה שֶׁפָּגַמְנוּ בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים הַקְּדוּשִׁים. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת תַּעֲלוּמוֹת לְבַבְנוּ, כִּי לֹא בְמַרְדּוֹ וּבְמַעַל פָּגַמְנוּ בְּזֶה, כִּי אִם מַחֲמַת עֲכִירַת דַּעַתְנוּ וּמַעוּט יְדִיעַתְנוּ. אָנָּה יְהוָה, זַכְנוּ מֵעַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְתַקֵּן כָּל זֶה, בְּאִפְּן שֶׁנִּזְכָּה מֵעַתָּה לְאֲמוּנַת חֲכָמִים בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּאַמַּת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, גִּדְל חֲלִישוֹתֵנוּ בָּעַת הַזֹּאת, וְאֵין לָנוּ שׁוּם סְמִיכָה כִּי אִם עַל הַחֲכָמִים וְהַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים. עַל כֵּן זַכְנוּ לְהֵאֱמִין בְּכָל הַחֲכָמִים וְהַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים אֲמִתִּיִּים, וְלְבַלִּי לְדַבֵּר שׁוּם דְּבוּר נֶגֶד כְּבוֹדֶם חֵס וְשָׁלוֹם, וְלְבַלִּי לְבִזּוֹת שׁוּם בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁבְּעוֹלָם. חוּס וְחַנּוּן וְחַמֵּל נָא עָלֵינוּ, וְנִצֵּר לְשׁוֹנֵנוּ מֵרָע וּשְׁפַתְנוּ מִדְּבַר מַרְמָה. וְעֲזֵרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שֶׁנִּזְכָּה לְהַקִּים אֶת הָאֲמוּנָה הַנְּפוּלָה, וְנִזְכָּה לְתַקֵּן אֲמוּנַת חֲכָמִים בְּשְׁלֵמוֹת בְּאַמַּת, וְעַל־יְדֵי־זֶה תַּחֲזִיר וְתַתֵּן כַּח הַיָּדַיִם לְהַמְלָאָכִים הַקְּדוּשִׁים לְקַבֵּל וְלֹהֵשֶׁפִיעַ לְכָל הָעֹשִׁבִים וְלְכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ בְּגוֹף וּנְפֶשׁ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּרוּחַנִיּוֹת, רַפְּאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תַהֲלִתְנוּ אֶתָּה:

וּבְכֵן תַּעֲזֵרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיב שֶׁאֲזַכָּה לְהַתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשְׁתֶּךָ הַעֲלִינָה, וְתַגִּיעֵנִי מִהַרְרָה לְקִדְשָׁה וּפְרִישוֹת בְּאַמַּת, וְאֲזַכָּה לְאַחוֹ

בְּדַרְכֵי אֲבוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים, לְדוֹר נְדָרִים וְלִקְיָמָם מִיַּד בְּשִׁבִיל
 רְצוֹנָךְ הַטּוֹב, כְּדֵי לְזַכּוֹת עַל־יְדֵי הַנְּדָרִים לְקַדְּשָׁה וּפְרִישוֹת
 בְּאַמֶּת. וְאִזְכָּה לַעֲלוֹת לְמָקוֹם הַנְּדָר שֶׁהוּא פְּלִיאוֹת חֲכָמָה, וְעַל־
 יְדִי־זֶה תַעֲזֹרְנִי לְהַכִּיר מַעֲלַת וּקְדוּשַׁת הַחֲכָמִים הָאֲמִתִּיִּים, עַד
 שְׁאִזְכָּה לְאַמּוֹנַת חֲכָמִים בְּשִׁלְמוֹת, וְעַל־יְדִי־זֶה תִּזְכְּנִי לַעֲלוֹת
 וְלִהְבֵּלֵל בְּאוֹר הָאֲבוֹת, וְיִתְנוּצְצוּ בִּי אוֹר הָאֲבוֹת אֲבָרָהּם יִצְחָק
 וַיַּעֲקֹב:

לְשַׁבַּת־קוֹדֶשׁ

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׂתַעֲזֹרְנִי
 וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִזְכְּנִי לַעֲנֹג שַׁבַּת בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת, וְאִזְכָּה לְקַבֵּל
 שַׁבָּתוֹת בְּקַדְּשָׁה גְדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה וְשִׂשׁוֹן וְחֲדוּדָה רַבָּה וְעִצּוּמָה.
 וְלִהְתַּעֲנֹג עַל יְהוָה בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ בְּכָל מִיַּנִּי עֲנֹג, וְלִהְרַבּוֹת בְּסַעֲדַת
 שַׁבַּת בְּכָל מִיַּנִּי מַעֲדָנִים בְּקַדְּשָׁה וּבְחֲדוּדָה גְדוֹלָה, וְלֹא יִהְיֶה אֲצִלִּי
 שׁוֹם קַפְדָּא עַל הוֹצָאוֹת שַׁבָּתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים. תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלֹחַן
 נֶגֶד צוֹרְרֵי דִשְׁנָת בְּשִׁמּוֹן רֹאשֵׁי כּוֹסֵי רוּיָה. וְתַחֲנִנִי מֵאֲתָד בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים, וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִזְכְּנִי מִהֲרָה לְאֲכִילָה דְקַדְּשָׁה, שִׂיְהִיָּה
 אֲכִילַתִּי תָמִיד בְּקַדְּשָׁה גְדוֹלָה בְּבַחֲיִנַת עֲנֹג שַׁבַּת, וְעַל־יְדִי־זֶה
 אִזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַכְנִיעַ וְלִהְשָׁפִיל וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַשׁוֹנְאִים
 וְהָאוֹיְבִים לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם, וְכָל הַקָּמִים עֲלֵינוּ לְרַעָה בְּלָם
 יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְתַפֵּר עֲצָתָם וְתַקְלָקֵל מַחֲשַׁבְתָּם מִהֲרָה. וְתִזְכְּנִי
 לְדַעַת בְּאַמֶּת אִיךָ לְהַתְנַהֵג בְּעֲנִינֵי תַעֲנִיּוֹת, כִּי אֵינִי יוֹדַע כָּלֵל אִיךָ
 לְהַתְנַהֵג בְּזֶה כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד אֲנִי סוֹמֵךְ עֲצָמִי בְּאַמֶּת, שְׂתַדְרִיכֵנִי
 בְּאַמֲתָךְ וְתִלְמַדְנִי אִיךָ לְהַתְנַהֵג בְּעֲנִינֵי תַעֲנִיּוֹת, וְכַרְצוֹנָךְ אַעֲשֶׂה:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלַי אָב הַרְחֵמְךָ, טוֹב וּמְטִיב לְכֹל, וְתַעֲזָרְנִי
 וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֵזְבָּה מִהֲרָה לְשֹׁבֵר וּלְבַטֵּל מִדַּת הַכַּעַס מִמֶּנִּי. וְתַצִּילֵנִי
 מִן הַכַּעַס וּמִן הָאֲכֻזְרִיּוֹת וּמִן הַקְּפָדוֹת, וְלֹא אֲכַעֵס לְעוֹלָם וְלֹא
 אֲקַפִּיד עַל שׁוֹם דְּבָר וְלֹא עַל שׁוֹם אָדָם שֶׁבָּעוֹלָם, רַק אֲזַבְּחָה
 בְּרַחֲמֶיךָ לְהִיּוֹת טוֹב וּמְטִיב לְכֹל. וְעַל-יְדֵי-זֶה תַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים מִכָּל מִינֵי שׁוֹנְאִים וּמְקַטְרָגִים, שְׂלֵא יִהְיֶה לָּהֶם שׁוֹם כַּחַ
 לְהַלְשִׁין וּלְקַטְרֵג עָלַי בְּכָל:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַצִּילֵנִי מִיַּד אוֹיְבֵי וּמְרוֹדְפֵי. הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד
 אֲחֵי מִיַּד עֲשׂוּ כִי יֵרָא אָנְכִי אֲתוֹ פֶּן יָבוֹא וְהַכֵּנִי אִם עַל בָּנִים.
 וְאַתָּה אֲמַרְתָּ הֵיטֵב הֵיטֵב אֵימִיב עִמּוֹד וְשִׁמְתִי אֶת זַרְעֲךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר
 לֹא יִסָּפֵר מְרֹב. חוֹסֶה עָלַי כְּרֹב רַחֲמֶיךָ, חוֹסֶה עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה
 מְאֹד, הַעֲיִפָה וְהִנְעָה מְאֹד, אֲשֶׁר אֲבַד מְנוּס מִמֶּנִּי אִין דּוֹרֵשׁ
 לְנַפְשִׁי. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה שׁוֹנְאִים וְאוֹיְבִים וּמְקַטְרָגִים עוֹמְדִים
 עָלֵינוּ בְּכָל עֵת. וְהִנְנִי מוֹדָה וּמִתְנַדֶּה כִּי אֲנִי בַעֲצָמֵי הַחַיִּב, וְאַנְכִי
 סְבוּתִי בְּנַפְשִׁי כָּל זֶה, וְעוֹרְרִתִי אוֹתָם עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים וְחַטָּאִי
 וְעוֹנוֹתִי וּפְשָׁעֵי הַעֲצוּמוֹם מְאֹד. וְלֹא דִי לִי בְּכָל זֶה, כִּי אִם עוֹד
 הוֹסַפְתִּי חַטָּא עַל פְּשָׁע, וְלֹא נִזְהַרְתִּי וְלֹא שִׁמְרִתִּי עֲצָמֵי מַאֲשׁ
 הָרָעָה שֶׁל הַכַּעַס, עַד אֲשֶׁר נִבְעַר כִּי אִשׁ הַכַּעַס כַּמָּה וּכַמָּה פְּעָמִים
 בְּלִי מִסָּפֵר. וְעַל-יְדֵי עוֹן הַגְּדוֹל הַזֶּה שֶׁל הַכַּעַס עוֹרְרִתִי הַמְקַטְרֵג
 וְהַשׁוֹנֵא הַגְּדוֹל שֶׁהוּא עֲשׂוּ אִישׁ שְׁעִיר, וְעַל יְדוֹ נִתְעוֹרְרוּ כַּמָּה
 וּכַמָּה מְקַטְרָגִים וּמְלַשִּׁינִים וְשׁוֹנְאִים עָלֵינוּ, עַד אֲשֶׁר רָבוּ כְּמוֹ רְבוּ
 הַשׁוֹנְאִים וְהָאוֹיְבִים מְאֹד, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ כְּכֹל מַה לַעֲשׂוֹת,
 וְאֵינִי יוֹדֵעַ לְהִיכֵן לְכַרֵּחַ מִפְּנֵיהֶם, כִּי רַבִּים קָמוּ עָלַי, רַבִּים מְאֹד,

ופערו פיהם לבלי חק. פצו עלינו פיהם, אמרו בלענו. מי יתן לי
 אכר כיונה אעופה ואשכנח. הנה ארחיק נדד אליו במדבר סלה.
 אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער. צעק לבי אל יהוה, אל אתן
 פונת לי אל תדום בת עיני:

רבונו של עולם, ככר סדרתי כמה תחנונות ובקשות, וככר
 פרשתי כל שיחתי לפניך כל אשר מצאה ידי לדבר. ואם אמנם
 לפי עצם פגמי המרבים מאד, עדין לא התחלתי לדבר כלל, אבל
 אין אתי יודע עד מה לדבר יותר, וגם אין לי שום עצה ותקוה
 אחרת כי אם תפלה ותחנונים עורני כי עליך נשענתי, קרבה אל
 נפשי גאלה למען אויבי פדני. יהוה נחני בצדקתך למען שוררי
 הישר לפני דרכך. חוס וחמל עלי מלא רחמים, חוס ורחם עלי
 מלא חסד מלא טוב מלא רצון, יהמו ויכמרו המון מעיך ורחמיך
 עלי, על גדרך כמוני, על חסר דעה חסר עצה כמוני. הושיעה
 אדוני המלך, הושיעני מלא ישועות ותצלות, עשה מה שתעשה
 ברחמיך הגדולים, באפן שאזכה לשוב אליך באמת ובלב שלם.
 ותגער בכל המסטינים והמקטרגים עלי, ותצילני מיד כל אויבי
 ומרודפי, ותמלט נפשי מיד כל מיני שונאים ואויבים בגשמיות
 ורוחניות:

רבונו של עולם, אתה יודע את כל לבבי, מה אומר לפניך יושב
 מרום ומה אספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות
 אתה יודע. אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי, אתה
 חופש כל חדרי בטן ובוחן כליות ולב, אין דבר נעלם ממך ואין
 נסתר מנגד עיניך. טוב ומטיב לכל, שבעני מטובך וזכני להיות

טוֹב לְכַל. וּתְכַפֵּר וּתְמַחֵל וּתְסַלַח לִי עַל כָּל הַחַטָּאִים וְהַעֲוֹנוֹת
וְהַפְּשָׁעִים, וְעַל כָּל הַפְּגָמִים וְהַקְּלוּלִים שֶׁנִּרְמַתִּי עַל־יְדֵי עֵוֹן
הַכַּעַס. וְתַרְחַם עָלַי מַעֲתָה וְתַחֲמַל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתַטִּיב
לִי מִטּוֹבְךָ הָאֱמֵתִי, וְתַהֲיֶה עִמִּי תָמִיד. וְתַצִּילֵנִי מַעֲתָה מִן הַכַּעַס
וּמִן הַקְּפָדוֹת, שֶׁלֹּא אֶכְעֹס וְלֹא אֶקְפִּיד אֲפֹלוּ בְּלִבִּי עַל שׁוֹם אָדָם
וְלֹא עַל שׁוֹם דָּבָר שֶׁבַּעוֹלָם, וְלֹא אָבֵא לִי כַּעַס וּקְפָדוֹת לְעוֹלָם.
וְתֹאִיר עָלַי בְּאוֹר פְּנִיךָ, וְתַצִּוֶה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַחְזִיר לִי הַמַּחְיִין דְּקַדְשָׁה
שֶׁנִּסְתַּלְקוּ מִמֶּנִּי עַל־יְדֵי עֵוֹן הַכַּעַס, וְתַמְשִׁיךְ עָלַי צֶלֶם אֱלֹהִים אוֹר
פְּנֵי מְלֶכֶךְ חַיִּים. וְתַחַנְּנֵי מֵאֲתֶךָ בְּמִתְנַת הַנֶּסֶם, וְתַשְׁפִּיעַ עָלַי שִׁפְעַ
הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה וְהַדַּעַת דְּקַדְשָׁה, עַד אֲשֶׁר אֲזַכֶּה לְהֵאָרֵת פְּנִים
דְּקַדְשָׁה. וְתִזְכְּנֵי שְׁתַּהֲיֶה אֲכִילְתִּי בְּקַדְשָׁה גְּדוֹלָה תָּמִיד בְּבַחֲיִנַת
עֲנַג שִׁבְתָּ, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְהַסְטָרָא אַחֲרָא שׁוֹם חֶלֶק מֵאֲכִילְתִּי.
וְאֲזַכֶּה לְהַכְנִיעַ הַכְּבֹד לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ, וְיִתְגַּבֵּר הַמֶּלֶךְ וְהַשֶּׁכֶל דְּקַדְשָׁה
עַל הַכְּבֹד הַכּוֹעֵס, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם שְׁלִיטָה וּמִמְשָׁלָה לְהַכְּבֹד כָּלֵל,
רַק כָּל הַמִּמְשָׁלָה וְהַשְׁלִיטָה יִהְיֶה לְהַמֹּחַ שְׁלִי, עַד אֲשֶׁר אֲזַכֶּה
שִׁיאִיר בְּפָנֵי צֶלֶם אֱלֹהִים, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּגֵר הָאָדָם דְּקַדְשָׁה.
וְתַעֲזֹרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל מִמֶּנִּי מִדַּת הַבְּהִמְיוּת,
וְאֲזַכֶּה לְצֵאת מִבְּהִמָּה לְאָדָם, עַד אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה מוֹרָאֵי עַל
כָּל חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל הַשׁוֹנָאִים, כְּמוֹ שִׁבְתוֹב, וּמוֹרָאֵכֶם וְחַתְכֶם
יִהְיֶה עַל כָּל חַיַּת הָאָרֶץ. וְתִגְרַשׁ מִפְּנֵינוּ כָּל הָאוֹיְבִים וְכָל הַשׁוֹנָאִים
שֶׁבַּעוֹלָם, וְתִקְּמֵם בְּנוֹ מִקְרָא שִׁבְתוֹב, וּבַתּוֹתֵי מִפְּנֵיו צְרִיו וּמְשַׁנְּאוֹ
אֲגוּף. הָאִירָה פְּנִיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדְּךָ. פְּנִיךָ הָאֵר הַעַבְדְּךָ
וּלְמַדְנִי אֶת חֻקֶיךָ:

וּתְזַבְּנֵי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה, וְאַזְכֶּה לְפָנֶיךָ צַדִּיקָה
הַרְבֵּה לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְרַבֶּה הַשְּׁלוֹם בְּעוֹלָם.
וְנִזְכֶּה לְשְׁלוֹם בְּשְׁלָמוֹת בְּאַמֶּת, לְשְׁלוֹם שׁוֹשׁ לוֹ פֶּה וְדַבּוּר, שִׁיחִיהָ
שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ, וְיִדְבְּרוּ יַחַד בְּאַהֲבָה וְשְׁלוֹם דְּבָרֵי אֱמֶת
וְצַדִּיק, וְיַעֲזֹרֵר כָּל אֶחָד אֶת חֵבְרוֹ לְעִבּוֹדְתֶךָ וְלִירְאָתֶךָ. וְתִמְחַר
וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלוֹנוֹ וְתִבְיֵא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צַדִּיקֵנוּ, וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁבַּר
וְתִמְגַּר וְתִכְלֶה אֶת שַׁעַר שֶׁל אָרֶם נְפִילָה אַחֵר נְפִילָה וְיִפְלוּ וְלֹא
יִקוּמוּ, הַמָּה יִכְרְעוּ וְיִפְלוּ וְאַנְחֵנוּ נִקּוּם וְנִתְעוֹדֵד, וְיִשְׁכַּן יִשְׂרָאֵל
בְּטַח בְּדָד. וְתִשִּׁים שְׁלוֹם בֵּין כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְטוֹב יִהְיֶה
בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה
בְּשְׁלוֹמֶךָ הַטּוֹב. וְיִקָּם מִקְרָא שְׂכָתוֹב, שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ
וְאִין לְמוֹ מִכְּשׁוֹל. יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילֶךָ שְׁלוֹהַ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. וְכָל בְּנֵיךָ
לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ. לְמַעַן אַחֵי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם
בְּךָ. לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ. יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן
יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם. יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ
יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

== נח ==

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הַחּוֹנֵן לְאָדָם
דַּעַת. שְׁתַּחֲנַנֵּי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת
מֵאַתָּה, וְתִזְכְּנוּ לְדַעַת שְׁלֵם דְּקַדְשָׁה, עַד שִׁיחִיהָ לִי כַח עַל־יְדֵי
שְׁלָמוֹת הַדַּעַת לְחַמְשֵׁיךָ הַשְּׁלֵשָׁה הַשְּׁפָעוֹת, שְׁהֵם, אֲכִילָה וּשְׂתִיָּה
וּמְלַבּוּשִׁים, שְׁהֵם כְּלוּלִים בְּדַעַת הַתּוֹרָה. וְתַעֲזָרֵנִי וְתַזְכֵּנִי שִׁיחִיהָ
דַּעַתִּי נְכֹלָל בְּהַשְּׁלֵשָׁה אֲבוֹת, אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. וְאַזְכֶּה לְתוֹרַת

הַסֵּד לְלַמֵּד תּוֹרָה עַל מְנַת לְלַמְדָּהּ, וְלִהְיוֹת דַּעַת דְּקַדְשָׁה בְּחַבְרִים וּתְלִמִּידִים, וְלִקְנוֹת נַפְשוֹת רַבּוֹת לְהַכְנִיסם תַּחַת כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה, וְלִקְרֹבם בְּאַמַּת לְעַבּוֹדְתָּךְ. וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי יְרֵאת שָׁמַיִם יְרֵאת הַטָּא, וְאַזְכָּה שְׂתִּהְיֶה יְרֵאתִי קוֹדֶמֶת לְחֻקֵּי תוֹרָתִי. וְתִמְשִׁיךְ עָלַי שִׁפְעַת הַחַן וְהַחֶסֶד, וְתִהְיֶה עִם פִּי בְּעַת הַטִּיפִי וּדְבוּרֵי עִם בְּנֵי אָדָם לְקִרְבָּם אֵלֶיךָ. וְתַעֲזָרְנִי שְׂאַזְכָּה לִידַע וּלְדַקְדֵּק אֵיךְ לְהוֹצִיא חֻקֵּי תוֹרָתִי, שִׂיְהִיו דְּבוּרֵי דְבָרֵי חֵן וְתַפְאֶרֶת, וְלֹא יִהְיוּ נְבִזִים, וְיִהְיוּ דְבָרֵי עֲרָבִים לְשׁוֹמְעֵיהֶן בְּאֶפֶן שִׂיִּתְקַבְּלוּ דְבָרֵי בְּעֵינֵי כָל, וְיִתְעוֹרְרוּ כָלם לְעַבּוֹדְתָּךְ בְּאַמַּת עַל־יְדֵי דְבוּרֵי שְׂתִּזְכְּנִי לְדַבֵּר בְּקַדְשָׁה גְדוּלָּה, דְּבוּרִים יָפִים וְנֹאִים בְּאַמַּת לְאַמַּתוֹ, דְּבַר דְּבַר עַל אֶפְזֵי כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

וּבְכֵן תִּזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּזִכּוֹת שְׁלִשְׁתַּיִם אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וּבְכַח מִשְׁחָה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, וּבְזִכּוֹת כָּל הַצַּדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּים. וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי מֵעַתָּה שְׂאַזְכָּה לְשִׁמְרַת הַבְּרִית בְּאַמַּת בְּקַדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוּלָּה. וְתַעֲזָרְנִי רַחֲמֵי הַצַּדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּים שִׂיִּרְחֲמוּ עָלֵינוּ עַל חַלוּשֵׁי כַח כְּמוֹנוֹ, וְיִלְחֲמוּ בְּעַדְנוּ וְיִכְנִיעוּ וְיִשְׁבְּרוּ וְיַפִּילוּ וְיִבְטְלוּ כָל הַעֲרִים הַרוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ הַנִּלְחָמִים עִמָּנוּ בְּכָל עַת, וְיִכְנִיעוּ וְיִבְטְלוּ וְיִבְטְלוּ קְלַפַּת עַמְּלֵךְ שֶׁהוּא פָּגָם הַבְּרִית, מִמֶּנִּי וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְעֲזָרְנִי מֵעַתָּה שְׂאַזְכָּה לְהִתְחַבֵּם בְּחֻקֵּי אֱמִתִּיּוּת וְלַחֹס עַל נַפְשִׁי בְּאַמַּת לְהַצִּיל אֶת עַצְמִי מִבְּאֵר שַׁחַת מִן הַשְּׂאוּל תַּחֲתִיּוֹת. וְתִהְיֶה לִי נַפְשִׁי לְשִׁלָּל לְמַלְטָה מֵעוֹנְשִׁים קָשִׁים וּמְרִים חַס וְשְׁלוֹם, לְמַלְטָה מִחַרְפוֹת

ובושות גדולות. ולקשר עצמי בקשר אמין וחזק אליך באמת, ואמהר למלט נפשי. ואנצל בצבי מיד וכצפור מפת קוש. מלא רחמים, חוסה עלי כרב רחמיך כרב חסדיך כרב חנינתיך כרב ישועתך. וזכני לשמירת הברית באמת, וחנני מאתך חכמה בינה ודעת דקדשה, חכמה הטובה מכלי קרב, חכמה אמתית שאזכה להנצל על ידיך מפה יוקשים. ואחמל ואחוס וארחם על עצמי מעתה, ולא אלך עוד אחרי שרירות לבי הרע. ואתה תהיה בעזרנו תמיד. והצדיקים אמתיים ילחמו לפנינו, עד שנזכה בכחם לבלט קלפת עמלק, למחות שמו וזכרו מן העולם, ולבלט פגם הברית, ממנו ומזרענו ומכל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם:

לְשַׁבַּת־קוֹדֶשׁ

וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁינִי דְאֹרִייתָא בְּשַׁבַּת עַל חַד תְּרִין, חֲדוּשֵׁינִי אֲמִתִּים דְּקַדְשָׁה, חֲדוּשֵׁינִי שִׁיְהִיו לְנַחַת וּלְרִצּוֹן לְפָנֶיךָ. וְנִזְכֶּה לְהַשְׁפִּיעַ לָחֵם מִשְׁנֵה בְּיוֹם הַשַּׁבַּת שֶׁהוּא מִשְׁנֵה תוֹרָה. וְתִזְכְּנוּ לְשַׁפֵּעַ בְּפוֹלָה, לְהַמְשִׁיךְ שֹׁפַע בְּפוֹלָה מִשְׁנֵה תוֹרָה בְּיוֹם הַשַּׁבַּת קֹדֶשׁ, וְעַל־יְדֵי קִדְשַׁת שַׁבַּת יִהְיֶה נִמְשָׁךְ הַשֹּׁפַע לְכָל הָעוֹלָמוֹת. וְתִעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו לְקַבֵּל שַׁבַּת קֹדֶשׁ בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה, בִּירְאָה וְאֵהָבָה וּבְקַדְשָׁה וְטַהֲרָה גְדוֹלָה, וְלַעֲנֹג אֶת הַשַּׁבַּת בְּכָל מִינֵי עֲנָג. וְעַל־יְדֵי קִדְשַׁת שַׁבַּת יִהְיֶה נִמְשָׁךְ רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאֵת הַגּוּף לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל. וְתִרְפְּאֵנוּ מִכָּאֻבֵינוּ וּמִכָּל תַּחֲלוּאֵינוּ וְתַעֲלֶה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ וּבִכְרַט לְהַחֲלִיחַ פְּלוּגֵי בֶן פְּלוּגֵי וְכוּ'. אֵל נָא רְפָא נָא לָנוּ, כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת מַכּוֹאֵינוּ בְּגוּף וּנְפִשׁ. רְפָאנוּ יְהוָה וְנִרְפָא הוֹשִׁיעֵנו וְנִשְׁעָה כִּי תַחֲלֵתְנוּ אֶתָּה. וְתִמְשָׁךְ

עֲלִינוּ עַל־יְדֵי קְדֻשַׁת שַׁבַּת, הָאֵרֶת הַתְּשׁוּבָה עֲלֵאָה, וְנִזְכָּה מִהֶרָה
לְשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, וְתִזְכְּנוּ לַתְּשׁוּבָה מֵאַהֲבָה
כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

וְתִמְשִׁיךְ חַן וְחֶסֶד וְהוֹד וְהִדָּר וְתַפְאֶרֶת עַל כָּל בְּשָׂרֵי הַדּוֹר
הָאֲמֵתִיִּים, וְתִתֵּן לָהֶם חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוּאֵם,
וְתִרְפָּאֵם מִכָּל תַּחֲלוּאֵיהֶם וּמִכָּל מַכְאוּבֵיהֶם, וְיִהְיוּ מְכַבְּדִים בְּעֵינֵי
הַבְּרִיּוֹת, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי בְשָׂרוֹתוֹ כִּן יִקְבַּל יְפִי וְהִדָּר וְיִתְנַדֵּד
בְּעֵינֵי הַבְּרִיּוֹת, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה נַעֲשֶׂה אֲעֲלֶם כְּלֵי וְצִיּוֹן לְקַבֵּל
בְּתוֹכֶם מִשְׁנֵה תוֹרָה, חֲדוּשֵׁינִי דְאֹרִיִּיתָא לְחֲדָשׁ בְּשַׁבַּת חֲדוּשֵׁי
תוֹרָה בְּכַפְלִים:

וְתִרְחַם עֲלֵינוּ וְתַעֲזֹר לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁמְרֵנִי שְׁלֵא
נִהְיֶה נִכְשָׁלִים בְּגִאוֹת חֶסֶד וְשְׁלוֹם, וְנִזְכָּה לְהַרְגִּישׁ שְׁפִלוּתֵנוּ בְּכָל
הָאֲבָרִים תָּמִיד, וְתִשְׁפִּיעַ עֲלֵינוּ מֵאַתָּה חֲכָמָה רַעֲיָה בִּינָה וְהַשְׁכָּל,
בְּאִפֶּן שְׁנוּכַל לְהַפִּיק דְרָכֵי הַעֲנָוָה בְּאַמֶּת כְּלֵי שְׁטוּתִים וּשְׂקָרִים,
עַד שְׁנִזְכָּה לַעֲנֹוה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ. וְתוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, וְתִשְׁמַר אֶת פִּינוּ מִלְּשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וּמִכָּל מִינֵי דְבוּרִים
פְּגוּמִים, שְׁלֵא יֵצֵא מִתּוֹךְ פִּינוּ שׁוֹם דְּבוּר רַע עַל שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל
שֶׁבְעוֹלָם, וְלֹא שׁוֹם דְּבוּר פְּגוּם כָּלֵל:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרַע וּשְׂפָתֵי מִדְּבַר מִרְמָה. וְתִהְיֶה בְּעֵזְרֵנוּ
שְׁלֵא יִזִּיק לָנוּ פֶּגַם הַדְּבוּר וְהַלְשׁוֹן הָרַע שֶׁל בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׁלֵא
נִהְיֶה נִלְכָּדִים בְּגִאוֹנֵם עַל־יְדֵי חַטָּאת פִּיהֶם חֶסֶד וְשְׁלוֹם. וּמַעֲתָה
תַּעֲזֹר לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּהְיֶה נִשְׁמְרִים מִפְּגַם הַדְּבוּר, וְנִזְכָּה כְּלָנוּ

לקדש את פינו תמיד בקדשה גדולה. ותשמרנו מגאות ונגלות, ותעלה את השכינה מגלותה אשר ירדה בגלות גדול על-ידי פגם הנאווה הבא על-ידי עון לשון הרע חס ושלום. רחם עלינו למען שמך ועזרנו מעתה לתקן כל זה, ותשמרנו ותצילנו מעתה מעון לשון הרע החמור מאד, ומכל מיני פגם הדבור, ונזכה לקדש את דבור פינו בכל מיני קדשות, ועל-ידי-זה נזכה לקבל הארת שבת קדש מפקחי הדור האמתיים בשלמות. ותציל אותנו מכל מיני גאות ונגהות ונסות הרוח, ותזכנו לענוה אמתית בשלמות. ונזכה לחיים אמתיים, חיים דקדשה, ולרפואה שלמה בגוף ונפש, ולתשובה שלמה מאהבה הנמשך מקדשת שבת קדש. ותשביענו מטובך ותזכנו לטעם טעם קדשת שבת המהיה את כל העולמות, באמור, טועמיה חיים זכו. ותשפיע עלינו חיים ארבים חיים טובים, חיים שיש בהם יראת שמים, חיים שנגזרה בהם לסור מרע לגמרי. ולשוב בתשובה שלמה באמת. ולעבד אותך באמת ובלב שלם ובענוה אמתית כל ימי חיינו אנחנו וזרענו מעתה ועד עולם, עד שנגזרה לחיים נצחיים, ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים, אמן נצח סלה ועד:

== נט ==

אשרי שומרי משפט עושה צדקה בכל עת. צדק ומשפט מכון בסאף חסד ואמת יקדמו פניך. רבונו של עולם, מלא רחמים, אוהב משפט. זכני ברחמיך הרבים למשפט דקדשה, שאנכה לשפט עצמי בכל עת על כל הדברים אשר אני עושה, ולחשב דרכי ולישב דעתי היטב בכל יום ויום, להשפט בעצמי הן על

העבר הן על העתיד. עד שאזכה להוציא משפטי לאור, לברר לי דרך ישרה שאלך בה, באפן שאזכה לעשות רצונך ולשמר חקיך ומשפטיך באמת, ולא אינע לריק ולא אלד לבהלה. ולא אטה מן המשפט האמת והישר, ולא אטעה את עצמי חס ושלום, רק אזכה לשפט ולדון את כל עסקי ומעשי באמת לאמתו, למען אזכה לשוב אליך באמת כרצונך הטוב, במשפטיך חיוני, ואשמרה עדות פיה. חוס וחמל עלי בחסדיך העצומים, ותזכני שיהיה יצר הטוב שופטי, ואזכה להתבודד בכל יום ולהסתכל על עצמי היטב היטב, ולרחם עלי ולהשפט בעצמי על כל המעשים אשר עשיתי מעודי עד היום הזה, ולחשב עצות ותחבולות, איך למלט נפשי מני שחת, ולקבל עלי קבלה חזקה בלב שלם באמת, לשמר מצותיך וחקיך ומשפטיך תמיד, עד שיתלהב לבי בהתלהבות גדול וחזק מאד אליך באמת כרצונך הטוב, עד שאזכה על-ידי התלהבות הלב לכלות ולשרף ולבער כל הרע שנאחו בי, הן הרע שנאחו בי על-ידי מעשי הרעים, הן הרע שנאחו בי על-ידי אחרים, שאני עוסק לדבר עמהם ביראת שמים לקרבם לעבודתך, כאשר גזרת עלינו על-ידי חכמיך הקדושים, שכל אחד מישראל מחיב להשתדל לקרב בני אדם לעבודתך, כי כל ישראל ערבים זה בזה. אבל אתה יודע רבוי המניעות שיש על זה, וגדל התנרות הרע שמתגרה בזה האיש העוסק לקרב רחוקים לעבודתך, כי הרע של אלו האנשים רוצה להתאחו בלב המקרבם חס ושלום, להטות לבבו חס ושלום מהשם יתברך:

על-כן באתי לפניה להפיל תחנותי מול קדשתך, שתרחם עלינו

ברחמיך הרבים, ותחמל עלינו בחמלתך הגדולה, ותשפיע עלינו
 חכמה ובינה ודעת דקדשה, וימשך עלינו מעין החכמה היוצא
 מבית יהוה. ותזכנו למשפט דקדשה, ולכלכל דברינו במשפט,
 עד שיתעורר אש המשפט וישרף כל הרע של כל הרחוקים
 המתקרבים לעבודתך על ידינו, ויהיה לנו כח להחזיר אנשים
 רבים בתשובה שלמה לפניך, ולקרב נפשות רבות לעבודתך
 באמת ולבנות מהם היכל הקדש, לגדל ולרומם ולנשא ולהעלות
 כבודך הגדול על ידם, כי זה עקר כבודך פשהרחוקים מתקרבים
 לעבודתך, כמו שכתוב, רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו.
 ולא יזיק לנו הרע שלהם כלל, רק נזכה להכניע ולשרף ולבער
 הרע מלבבנו על ידי אש המשפט דקדשה, ויתלהב הלב
 בהתלהבות גדול וישב על כסא המשפט, ויהיה נשרף כל הרע
 לגמרי, ולא יהיה שום כח להרע והקלפות להתאחז חס ושלום,
 לא בלבבנו ולא בלב הנפשות המתקרבים לעבודתך ורוצים
 לשוב בתשובה שלמה לפניך. ונזכה שיתעורר כל העולם כלו
 לעבודתך באמת, ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלב
 שלם. וישמעו רחוקים ויבואו ויכירו כח מלכותך, ויקים מקרא
 שכתוב, והיה (כל) הנשאר בציון והנוותר בירושלים קדוש יאמר
 לו כל הכתוב לחיים בירושלים. ויתבטל הרע לגמרי. ותשיב
 שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה, ותמלך אתה יהוה לבדך
 בחדס וברחמים בצדק ובמשפט. ויקים מקרא שכתוב, ויהוה
 לעולם ישב כונן למשפט כסאו. ותבטל כל הקלפות וכל הסטריין
 אוחרנין מן העולם:

לשבת-קודש

וּתְזַכְּנוּ לַקֶּדְשֵׁת שַׁבָּת בְּשִׁלְמוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּתֵּן לָנוּ יְד וְשֵׁם
 בְּבִיתְךָ וּבְחֻמוֹתֶיךָ, כְּמוֹ שַׁבְּתוֹב, וְנִתַּתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחֻמוֹתַי יָד
 וְשֵׁם טוֹב מִבְּנִים וּמִבְּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֲתָן לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת. וּתְזַכְּנוּ
 לְהַעֲמִיד תַּלְמִידִים הַרְבֵּה, וְתִתֵּן לָנוּ חֲכָמָה וְשִׁבְלֵי דַקְדָּשָׁה, שֶׁנִּזְכָּה
 לַיָּדַע אֵיךְ לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד וּלְכַלְכֵּל דְּבָרֵנוּ בְּמִשְׁפָּט,
 בְּאִפְּן שְׁלֵא יִזְקוּ לָהֶם דְּבָרֵינוּ, רַק יַעֲזֹרוּ אוֹתָם לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ
 בְּאַמֶּת, וַיִּטּוּ לְבָבָם אֵלֶיךָ וַיָּשׁוּבוּ בְּלֵם בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 כִּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב:

וּתְזַכְּנוּ לְשֵׁם טוֹב וְתִגְדִּיל שְׁמִנּוּ עַד עוֹלָם, וְתִרְחַם עֲלֵינוּ וְתִשְׁמַר
 אוֹתָנוּ תָמִיד מֵעוֹן הַכַּעַס, וְלֹא אֶכְעֹס עַל שׁוֹם דְּבָר וְלֹא עַל שׁוֹם
 אָדָם לְעוֹלָם, וְלֹא אֶטְרַף נַפְשִׁי בְּאִפִּי חַס וְשָׁלוֹם, וְלֹא יִהְיֶה בְיָדִי אֵל
 זָר וְלֹא אֶשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכָר, שְׁזֶה נֹאמַר עַל הַכּוֹעִם שֶׁהוּא כְּעוֹבֵד
 עַבֻּדָּה זָרָה. וְתִשְׁמְרֵנִי מִן הַכַּעַס וּמִן הַרְגֵז וּמִן הַקִּפְדָּנוֹת בְּתַכְלִית
 הַשְּׁמִירָה, וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי וְתִכַּפֵּר לִי עַל כָּל מַה שֶּׁפָּגַמְתִּי בְּנִדְוָךָ
 עַל-יְדֵי עוֹן הַכַּעַס מִנְּעוּרַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שְׁמִדָּה רָעָה
 זֹאת נִתְאַחֲזָה בָּנוּ מִנְּעוּרֵינוּ, עַד אֲשֶׁר אִבְדָּנוּ עַל יְדֶהּ מַה שֶּׁאִבְדָּנוּ:

חֹס וְחַמֵּל עָלַי וְהַטִּיבָה עִמָּדִי בְּטוֹבְךָ הַגָּדוֹל, וְזַכְּנֵי לְהִיּוֹת טוֹב
 לְכָל, וְלֵאחֹז בְּמִדּוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת אֲשֶׁר אַתָּה חַנוּן וְרַחוּם אֲרָךְ
 אִפִּים וְרַב חֶסֶד וְטוֹב וּמְטִיב לְכָל. וְאַהֲיָה נִשְׁמַר מִכָּל מִינֵי כַּעַס
 וּקְפָדוֹת שְׁלֵא יַעֲלוּ וְלֹא יָבֹאוּ וְלֹא יִגִּיעוּ לְלִבִּי כָּלֵל. וְתִשְׁפִּיעַ
 עֲלֵינוּ שְׁפַע הַעֲשִׂירוֹת דַּקְדָּשָׁה, וְיִתְגַּדֵּל שְׁמִינוּ וּנְפָשָׁנוּ עַל-יְדֵי-זֶה,
 עַד שִׁיתָאוּ נַפְשׁוֹת רַבִּים לְהַכְּלִל בְּנַפְשָׁנוּ וְיִתְקַרְבוּ אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת

על-ידי-זה, ותגדיל השם והנפש דקדשה עד עולם, ויקים מקרא
שכתוב, לשמך ולזכרך תאות נפש:

ותשמרנו ברחמיך מהרשעים שאסור לקרבם תחת כנפי
עבודתך, אשר הם יכולים להוריד חס ושלום את המקרבם
ממדרגתו, ולא נעסק עמהם לקרבם כלל. כי אתה יודע כי אין
בנו דעת לידע את מי לבחור ולקרב ואת מי לרחק, רק עליך לבד
אנו סומכים ונשענים, כחסדך עשה עמנו וכרצונך נעשה:

אבי שבשמים, מלא משאלותי ברחמים, וזכני למשפט דקדשה,
לשפט עצמי בכל עת כרצונך הטוב, עד שיתעורר אש המשפט
וישרף כל הרע הנאחז בי, ואזכה להיות בלו טוב באמת. ותעזרני
לקרב נפשות רבים אליך ולגדל כבודך תמיד, ויגדל שמך עד
עולם. ואזכה שיהיה לי חלק טוב בההיכל הקדש הנבנה על-ידי
עושי רצונך המקרבים רחוקים לעבודתך באמת, ותבנה עירך
ירושלים במהרה בימינו, תבנה ותפונן בגשמיות וברוחניות
עיר הקדש קריה נאמנה מלאתי משפט. ותבער ותשרף ותכלה
ותבטל כל הרע והטמאה מן העולם, ויקים מהרה מקרא שכתוב
בעת ההיא יקראו לירושלים כסא יהוה ונקוו אליה כל הגוים לשם
יהוה לירושלים ולא ילכו עוד אחרי שרירות לבם הרע. ונאמר,
ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה. ונזכה לשוב אליך באמת
ולתחזיר אחרים בתשובה, ולא יזיק לנו לעבודתינו כלל העסק
שנעסק לקרב רחוקים לעבודתך באמת, כי אתה יודע כי כונתנו
בזה לטובה, למען שמך לבד באמת:

חוס וחמל עלי, והבן צעדי ומעגלי לעשות רצונך בללב שלם
 תמדך אשורי במעגלותיך בל נמוטו פעמי. נפשי ישובב ונחני
 במעגלי צדק למען שמו. יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך.
 יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל
 יטשנו. להטות לבבינו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו
 וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו. ויהיו דברי אלה אשר
 התחננתי לפני יהוה קרובים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות
 משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו. למען דעת כל
 עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד:

יהוה שמעתי שמעך גראתי יהוה פעלך בקרב שנים תייהו
 בקרב שנים תודיע ברגז רחם תזכור. יראה ורעד יבא כי ותכסני
 פלצות, סמר מפתחך בשרי וממשפטך גראתי. מי לא יראך
 מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין
 כמוך. אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו. על בן
 מפניו אבהל אתבונן ואפחד ממנו:

רבנו של עולם, אל גדול ונורא, קדוש אתה ונורא שמך, אשר
 יראתך ואימתך על כל שנאני שחק ועל כל השרפים והאופנים
 וחיית הקדש, ועל כל העולמות עליונים ותחתונים, ועל כל דרי
 מעלה ודרי מטה, בלם ירעדון ויפחדון מאימת שמך. חוס וחמל
 עלי בחמלתך הגדולה, ותשפיע ותמשיך עלי יראתך הקדושה,
 שאזכה להתגרא ולפחוד ולרעד ממך תמיד באמת, בפחד וברעד

נמליכך עלינו, ונזכה להרגיש יראתך הקדושה בכל רמה אכרינו
 ושם"ה גידנו, ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא שום חטא
 ועון כָּלֵל, לא בשוגג ולא במזיד מעתה ועד עולם. ויראת יהוה
 תהיה חופפת עלינו תמיד באמת ובאמונה שלמה, עד שנגזרה
 על ידי יראת יהוה להאריך ולהגדיל ימינו להוסיף בכל יום ובכל
 עת ובכל שעה תוספות קדשה יתרה, ויהיו נתרבים ונתארכין
 ונתגדלין כל ימינו בכל פעם יותר ויותר בתוספת קדשה בכל יום
 ובכל עת ובכל שעה, עד שנגזרה לאריכות ימים ושנים דקדשה
 באמת כרצונך הטוב, ולא נבלה ימינו להבל חס ושלוה, רק נזכה
 לשמר את כל ימינו ושעותינו ועתותינו ורגעינו להוסיף בכל
 פעם תוספות קדשה מרבה על ידי יראת יהוה, ויקים בנו מקרא
 שכתוב יראת יהוה תוסיף ימים. ותרחס עלינו ותראה בעניינינו
 ודחקנו, ובצר תרחיב לנו. כי אתה יודע את עצם רבוי צרותינו
 ודחקנו וענינו ועמלנו שיש לנו בכל יום ויום בתחלתו, כי צר לנו
 מאד מאד, ואין אנו יכולים להתחיל בשום עבודה לא תורה ולא
 תפלה ולא צדקה ולא שום עובדא דקדשה. ובכל יום ויום יצרנו
 מתגבר עלינו חס ושלוה, ומכביד עלינו על עבודתך מאד מאד
 בלי שעור וערך, ולוחץ אותנו בחזקה, ומבלבל את דעתנו ומונע
 ומענה את נפשנו ורוחנו ונשמותינו, וסותם וסוגר כל השערים
 והשבילים של הקדשה מפנינו, ורוצה לאסרנו חס ושלוה בכלי
 עני ובדול, ויכנע בעמל לבנו עד אשר נכשלנו ואין עוז:

מלא רחמים, אדון כל, אתה לבד ידעת את צרות לבבינו,
 כי רע ומר, כי נגע עד הנפש. אתה ידעת את כל התלאה אשר

מִצְאָתָנוּ, רֵאָה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבָנוּ, חוּם וְרוּחַם וְחֶמֶל נָא עָלֵינוּ. תִּפְּן אֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַרְחָמִים, וְתֵן לָנוּ כַח וּנְבוּרָה בְּכָל יוֹם וּבְכָל רֵנֶע וְרֵנֶע וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה וּבְכָל עֵת וְעֵת, שְׁנֹזְכָה תְּמִיד לְדַחוֹת וּלְגֵרֵשׁ וּלְבַטֵּל יִצְרָנוּ הָרַע מִקְרַבְנוּ, וּלְקַבֵּל עָלֵינוּ עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּאַהֲבָה בְּאַמֶּת בְּכָל עֵת וּבְכָל רֵנֶע. וּלְהַאַרִיךְ יָמֵינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ עַל־יְדֵי יְרֵאת יְהוָה בְּאַמֶּת, לְהוֹסִיף קַדְשָׁה וְטְהַרְרָה בְּכָל שָׁעָה וְשָׁעָה וּבְכָל יוֹם וּבְכָל שָׁבוּעַ וּשְׁבוּעַ וּבְכָל חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ וּבְכָל שָׁנָה וּשְׁנָה, עַד שְׁנֹזְכָה לְאַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים אֲמִתִּיִּים, לְזַקְנָה וְשִׁיבָה מוֹכָה דְקַדְשָׁה, וְלֹא נֶאֱבַד יוֹם אֶחָד וְלֹא שָׁעָה אַחַת מִכָּל יָמֵינוּ לְעוֹלָם. בְּאִפְּן שְׁנֹזְכָה בְּעַת אֲשֶׁר תֵּאֱסָפְנוּ אֵלֶיךָ בְּשָׁלוֹם, לְבֹא וּלְעֲלוֹת וּלְרְאוֹת לְפָנֶיךָ עִם כָּל יָמֵינוּ וּשְׁנוֹתֵינוּ, שִׁיְהִיו כְּלָם שְׁלָמִים קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים בְּתוֹסַפֶּת קַדְשָׁה עַל קַדְשָׁה, וְלֹא גְבוּשׁ וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם וָעַד:

וּבְכֵן תִּזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵלְנִי תְּמִיד מִחַן שֶׁל שֶׁקֶר וּמִהֶבֶל הַיָּפִי, וְלֹא אֶחְמַד וְלֹא אֶתְאַוֶּה בְּלִבִּי הֶבֶל יָפִי הַנָּשִׁים, וְלֹא אֶסְתַּכַּל עֲלֵיהֶם, וְלֹא אֶתּוֹר אַחַר לִבִּי וְאַחַר עֵינֵי בְּלָל, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, אֵל תִּחְמַד יָפִיָּה בְּלִבְבֶךָ, כִּי בְּעַד אִשָּׁה זוֹנָה עַד כִּכּוֹר לָחֵם:

אָנָּה יְהוָה, חוּם וְחֶמֶל עָלֵינוּ בְּמִתְנַת חַנּוּם וּנְדֻבַת חֶסֶד, חֶמֶל עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וְאֵל תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ כְּחֶטְאֵינוּ וְאֵל תְּדַיְנֵנוּ כְּמַפְעָלֵינוּ. זְכַנּוּ לְסוּר מִרַע, הִצִּילָנוּ מִרַע בְּזָה, זְכַנּוּ מֵעַתָּה לְהִיוֹת שׁוֹב וְאֵל תַּעֲשֶׂה בְּאַמֶּת. חֶמֶל עַל נַפְשֵׁנוּ הַקְּדוּשָׁה וְהִצִּילָנוּ מִנֵּי שַׁחַת, הִצִּילָנוּ מִטֵּיט וְאֵל אֲטַבְעָה אֲנִצְלָה מִשׁוֹנָאֵי וּמִמַּעַמְקָר־

מִים. אֵל תִּשְׁטַפְנִי שִׁבְלַת מַיִם וְאֵל תִּבְלַעְנִי מְצוּלָה וְאֵל תִּאָּמַר
עָלַי בְּאֵר פִּיָּה. כִּי, מִה בָּצַע בְּדָמַי בְּרַדְתִּי אֵל שַׁחַת הַיּוֹדֶךָ עֶפֶר
הַיְגִיד אֲמַתְךָ. כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ אִיךָ לְהִזְהַר וּלְהִשָּׁמֵר מִמָּה שֶׁאֵינִי צָרִיךְ
לְהִשָּׁמֵר, כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד אֵינִי מִשְׁלִיךְ אֶת יְהוָה. הַנְּנִי לְפָנֶיךָ מְלֵא
בוֹשָׁה וּכְלָמָה, עֲשֵׂה עִמִּי מִה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ
הַגְּדוֹלִים, וְהַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֲמַת. וְהַצִּילֵנִי מִפְּנֵם
הַבְּרִית וְלֹא יָבֵא עָלַי שׁוֹם הַרְהוּר רָע וְלֹא שׁוֹם מַחֲשָׁבָה רָעָה כָּלֵל,
וְתַקְדְּשֵׁנִי בְּקִדְשֶׁתְּךָ הָעֲלִיזוֹנָה תְּמִיד. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי תְּמִיד
מִשְׁקַר הַחַן וְהַכֵּל הַיְפִי, וְתִזְכְּנִי שְׁלֵא אֶנְהוּג בְּעַצְמֵי שׁוֹם חַן שֶׁל
שְׁקָר, לֹא בִישִׁיבָה וְלֹא בְּעַמִּידָה וְלֹא בְּהַלִּיכָה, וְלֹא בְּאֲכִילַתִּי
וּבְדַבּוּרֵי עִם בְּנֵי אָדָם, וּבְכֹל שֶׁאֵר תְּנוּעוֹת וְעַסְקִים עִם בְּנֵי אָדָם,
אֲשֶׁר בְּנֵי אָדָם נִלְכָּדִים בְּאֵלוֹ הַחַנוּת שֶׁל שְׁקָר מֵאֵד, וּמִתְנַהֲגִים
בְּחַן מִיָּחָד לְכֹל תְּנוּעָה וְתִנוּעָה. אֲנִי יְהוָה, רַחֵם עָלַי וְשִׁמְרֵנִי
וְהַצִּילֵנִי מִכָּל אֵלוֹ מִיְּנֵי חַן שֶׁל שְׁקָר, וְלֹא אֶלְכָּד בְּהֵם כָּלֵל בְּשׁוֹם
תְּנוּעָה וּבְשׁוֹם עַסְק, רַק כָּל מַעֲשֵׂי יְהוָה לְשֵׁם שָׁמַיִם, בְּלֵי שׁוֹם פְּנִיָּה
לְהַתְּפָאֵר לְמַעַצ חַן בְּעֵינֵי בְּנֵי אָדָם חֵם וְשְׁלוֹם, וְכֹל כּוֹנְנֵתִי בְּכֹל
תְּנוּעוֹתַי וְעַסְקוֹ יְהוָה רַק לְשִׁמְךָ לְבַד, לִיהוָה לְבַדוֹ. וְאִמְשִׁיךְ עָלַי
יִרְאָה שְׁלֵמָה תְּמִיד מִפְּנֶיךָ בְּאֲמַת, וְיִהְיֶה מוֹרָא שָׁמַיִם עָלַי כְּמוֹרָא
בְּשֶׁר וְדָם, עַד שֶׁאֲזַכֶּה עַל־יְדֵי הַיִּרְאָה לְהִאָּרֵךְ וּלְהִרְחִיב וּלְהַגְדִּיל
יְמֵי וּשְׁנוֹתַי בְּקִדְשֶׁתְּךָ הָעֲלִיזוֹנָה. וְנִזְכֶּה לְהֵאִיר וּלְהִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל הָאָרֶה וּקְדוּשָׁה גְּדוֹלָה מִתְקוּנֵי עֵתִיק, הַנְּעַשִׂין וְנִמְשָׁכִין
עַל־יְדֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִים הַזְּקֵנִים שֶׁבְּקִדְשָׁה, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכֶּה
לְעֲשִׂירוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מִתְּאוֹת נְאוּף תְּמִיד,

ותעזרנו שְׁנוּכָה לְרַחֵם עַל עֲצֻמְנוּ לְשׁוֹמֵר אֶת הַלְּיָחוּת וְהַשְׁמָנִים
 שֶׁבְּנוֹפְנוּ שִׁיעֲלוּ אֶל הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁלִים וּלְהַגְדִּיל אֶת דַּעַתְנוּ בְּקִדְשָׁה
 גְּדוֹלָה, וְלֹא יֵצְאוּ לַחוּץ חֵם וְשָׁלוֹם עַל־יְדֵי רַבּוּי מִשְׁגָּל חֲלִילָה.
 וְתַצִּילֵנוּ מֵרוּחַ שְׂמוֹת וְשִׁנְעוֹן הַבָּא עַל־יְדֵי תַּאֲוַת הַמִּשְׁגָּל חֵם
 וְשָׁלוֹם, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה נְתִיבִים חֵם וְשָׁלוֹם הַלְּיָחוּת וְהַשְׁמָנִים
 שֶׁל הַגּוֹף, שְׂמֹנָה נַעֲשִׂים כָּל הַמִּשְׁנָעִים שֶׁבְּעוֹלָם. רַחֵם עָלֵינוּ
 וְהַצִּילֵנוּ מִזֶּה, וּנְחוּם עַל גּוֹפְנוּ וּנְפָשְׁנוּ וְרוּחְנוּ וּנְשִׁמוֹתֵינוּ, וְנִזְכָּה
 לְשׁוֹמֵר מֵאֵד אֶת הַשְׁמָנִים שֶׁבְּנוֹפְנוּ. וְתַצִּילֵנוּ מִקְצֵר רוּחַ וּמִהַפְסֵק
 הַנְּשִׁימָה, וְתִזְכְּנוּ לְאַרְיֵכַת הַנְּשִׁימָה, שֶׁנִּזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ אֵלֵינוּ תְּמִיד
 רוּחַ חַיִּים דְּקִדְשָׁה בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵנַע וְרֵנַע. וְתִשְׁמֹר
 אֶת שִׁבְלֵנוּ תְּמִיד, וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ תְּמִיד בְּכָל עֵת שְׁמָנִים קְדוּשִׁים
 לְשִׁבְלֵנוּ עַד שִׁיְהִיָּה שִׁבְלֵנוּ בּוֹעֵר בְּהַתְּבוֹנְנוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה, וְיִהְיֶה
 מַחֲנוּ וְשִׁבְלֵנוּ הוֹלֵךְ וְגָדוֹל בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה בְּאַמֶּת. וְתִזְכְּנוּ לַעֲשִׂירוֹת
 גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה הַנִּמְשָׁךְ מִפְּסֻלַּת שֶׁל הַלְּחַת, אֲשֶׁר מִשָּׁם נִתְעַשֵּׂר
 מִשָּׁה, עַד שֶׁנִּזְכָּה עַל־יְדֵי־זֶה לְהַתְּבוֹנְנוֹת הָעֲלִיּוֹן הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ
 וְהַנּוֹרָא מֵאֵד, הַנִּמְשָׁךְ עַל־יְדֵי עֲשִׂירוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה:

וְנִזְכָּה לִירְאָה בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, בְּכָל חֲלָקִיָּה וּפְרִטִיָּה
וְדַקְדוּקִיָּה. וְיִמְשָׁךְ עָלֵינוּ שְׁלִשָּׁה קְנֵי תִירְאָה הַכּוֹלָלִים מִשְׁלֵשׁ
שְׁלֵשׁ, שְׁהֵם, מוֹרָא שְׁמַיִם, וּמוֹרָא הָרֵב, וּמוֹרָא אֱב וְאֵם, בְּכָל
חֲלָקִיהֶם וּבְחִינּוֹתֵיהֶם. וְתִתֵּן פְּחָדָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיֶיךָ
וְאִמְתָּךְ עַל כָּל מַה שֶׁבְּרָאת וְיִירְאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
כָּל הַבְּרוּאִים וְיַעֲשׂוּ כְּלֵם אֲנִיָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שְׁלֵם:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים הַרְבִּים

והעצומים, ותעוררנו משנתנו. כי בעונותינו הרבים נבָּרַח עָלֵינוּ
השָׁנָה בְּהַתְּנַבְרוֹת גְּדוֹל מְאֹד, עַד אֲשֶׁר זֶה יָמִים וְשָׁנִים רַבִּים
אֲשֶׁר עוֹסְקִים עִמָּנוּ הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִים לְעוֹרְרָנוּ וּלְהַקְיֵצְנוּ
מִשְׁנָתֵנוּ וּתְרַדְמָתֵנוּ, וּבְכַמָּה פָּנִים וְאִפְּנִים וְסִבּוֹת רַבּוֹת וַיְגִיעוֹת
גְּדוֹלוֹת וְעִצּוּמוֹת טָרְחוּ וַיִּגְעוּ בְּשִׁבְלֵנוּ וַיִּצְמָצְמוּ אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ
עָלֵינוּ, וְהֵאִירוּ לָנוּ פְּנֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהִלְבִּישׁוּ לָנוּ פְּנֵי הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה בְּכַמָּה וּכְמָה פָּנִים, בְּדְרוּשֵׁי תּוֹרָה וּבְסִפּוּרֵי מַעֲשֵׂי־וִתּוֹת שֶׁל
שָׁנִים קְדָמוֹנֵי־נוֹ, כְּכֹל אֲשֶׁר רָאִינוּ בְּסִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים וְשָׁמַעְנוּ
מִפִּיהֶם הַקְּדוּשִׁים, דְּבָרִים גְּבוּהִים וְעִצּוּמִים וְנוֹרָאִים עַד אִין סוּף
דְּבָרִים הַעוֹמְדִים בְּרוּם רוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, דְּבָרִים הַנְּמַשְׁכִּים מֵאַתָּה
בְּאֵמֶת, דְּבָרִים שֵׁשׁ לָהֶם כַּח לְעוֹרֵר וּלְהַקְיִין כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם כְּלָם
מִשְׁנָתָם הַגְּדוֹלָה בְּגְדוֹל בְּקִטּוֹן. וְעַדִּין לֹא נִתְעוֹרְרָנוּ וְלֹא שִׁבְנוּ
מִטְעוֹתֵינוּ עַדִּין. וְעַתָּה מַה יֵּשׁ לָנוּ עוֹד צְדָקָה וְלִזְעַק עוֹד אֵל הַמֶּלֶךְ.
מַה לַּעֲשׂוֹת לָנוּ וְלֹא עָשָׂה לָנוּ עַל־יְדֵי צְדִיקָיו וְחַכְמָיו הַקְּדוּשִׁים
וְהַנוֹרָאִים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר מִיּוֹם מֵתָן תּוֹרַתֵינוּ הַקְּדוּשָׁה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר כְּלָם כְּאַחַד מֵעוֹרְרִים וּמְקִיִּצִים אוֹתָנוּ בְּהַתְּעוֹרְרוֹת
גְּדוֹל, וְאִין אִישׁ שָׁם עַל לֵב. וְאִנִּי עָנִי וְכוֹאֵב וְנוֹעַ, אִין לִי שׁוּם מְנוּס
וְהַצְּלָה כִּי אִם אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ, קוּלִי אֵל יְהוָה אֲקַרָּא וַיַּעֲנֵנִי מִהַר
קָדְשׁוֹ סֵלָה. אִנִּי שִׁכַּכְתִּי וְאִישָׁנָה הַקִּיצוֹתִי כִּי יְהוָה יִסְמְכֵנִי:

אָנָּה יְהוָה, אֲשֶׁר אִין שָׁנָה וְתַנּוּמָה לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, הִנֵּה לֹא
יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. וְאַתָּה מְעוֹרֵר יְשָׁנִים וּמְקִיִּין נְרָדָּמִים,
מְחִיָּה מֵתִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, פּוֹקֵחַ עוֹרִים וְזוֹקֵף כְּפוּפִים, מְשִׁיחַ
אֱלָמִים וּמְחִיר אֲסוּרִים. אָנָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עוֹרְרֵנִי נָא הַקִּיצֵנִי

נא הקימני נא ברחמיך הרבים, פנה אלי והנני כי יחיד ועני אני.
 צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני. ראה עניי ועמלי ושא
 לכל הפאתי. ראה איבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני. שמרה
 נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך. עזרני והנני מעתה שאזכה
 להתעורר משנתי הגדולה, אשר נברה עלי על-ידי מעשי הרעים,
 וגם על-ידי תאות אכילה ושתיה. עזרני להתעורר בהתעוררות
 גדול ולשוב אליך באמת לאמתו בזריות גדול. והצילני מעתה
 מכל מיני חטאים ועונות ופשעים, והיה עמדי תמיד, ושמרני
 והצילני מפגם תאות אכילה ושתיה, ואזכה שתהיה אכילתי
 תמיד בקדשה ובטהרה גדולה בלי שום תאות הגוף כלל. ותהיה
 אכילתי ושתיתי תמיד מאכל שנתברר למאכל אדם, ותגן
 בעדי ותשמרני ותצילני שלא יבא לתוך פי שום מאכל ומשקה
 שלא נתברר עדין למאכל אדם, אשר יכולין לאבד חס ושלום
 את הפנים דקדשה על-ידי מאכלים הללו, ולפל לתוך שנה חס
 ושלום. רק אזכה לאכל בקדשה גדולה מאכלים שנתבררו,
 מאכלים שהם בקדשת לחם הפנים, שאזכה על ידם ללב טוב
 ללב שמח ולפנים דקדשה, ותצילני ממאכלים המביאין רע אל
 הלב:

רבוננו של עולם, הצילני מרע הלב, הצילני מעקמימות שבלב,
 זכני לטוב ללב באמת, עשה עמי חסד חנם, וצוה בחסדיך
 הרבים להשיב ולהחזיר לי מהרה כל האבודות שאבדתי עד
 הנה. ותמשיך עלי פנים דקדשה הנמשכין משנים קדמוניות,
 מהדרת פנים, אשר שם משרשים כל השבעים פנים של תורה.

בְּחֶסֶדְךָ חִנֵּי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ. חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה, אֲרָךְ אַפִּים
 וְרַב חֶסֶד. לֵךְ אָמַר לְבִי בְקִשׁוּ פָנַי אֶת פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֶּשׁ, אֵל
 תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אֵל תֵּט בְּאָף עֲבָדְךָ עֲזַרְתִּי הָיִיתָ אֵל תִּשְׁשָׁנִי
 וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עֲבָדְךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ.
 פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעֲבָדְךָ וְלִמְדֵנִי אֶת חֻקֶיךָ. פָּנָה אֵלַי וְחַנְּנֵי תִגְהַ עֲזֹךְ
 לְעֲבָדְךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבִן אִמְתֶּךָ. יְהוָה אֱלֹהִים עֲבָאוֹת הַשִּׁבְנוּ הָאֵר
 פָּנֶיךָ וְנוֹשָׁעָה. עוֹרָה כְּבוֹדֵי עוֹרָה הַגְּבֹל וְכַנּוֹר אַעֲרֶה שָׁחַר:

וּתְרַחֵם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַזְכֵּנִי שְׂאוּכָה לְהִיּוֹת בְּכֹלל הַתְּלַמִּידִים
 הַגּוֹנִים וְכַשְׂרִים, שְׂאוּכָה לְשִׁמְעַע וְלִזְכֹּר הַיֵּטֵב אֶת קוֹל דְּבָרֵי
 הַצְּדִיקִים הָאִמְתִּיִּים, אֶת כָּל אֲשֶׁר פָּעְלוּ וַעֲשׂוּ לְמַעַנְנוּ, אֶת כָּל
 הַדְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים שִׁזְכֵּנוּ לְשִׁמְעַע מִפִּיהֶם וּמִפִּי כְּתַבְּם, אֶת
 כָּל הַגְּדוּלוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת, אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגְּדוֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ
 בְּשִׁבְלֵנוּ, אֲשֶׁר הִשְׁאִירוּ אַחֲרֵיהֶם בְּרַכָּה סִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים,
 הַנְּחַמְדִּים מְזֻהָב וּמְפֹזָר רַב וּמְתוּקִים מְדַבֵּשׁ וְנִפְתַּת צוּפִים. הַמְּאִירִין
 אֶת הָעֵינַיִם וּמְשִׁיבִין אֶת הַנֶּפֶשׁ מִדְּרָכֵי מִיתָה לְדְרָכֵי חַיִּים.
 וְאוּכָה שִׁיכְנֹסוּ דְבָרֵיהֶם בְּאֹזְנֵי וּלְבִי, וְאַשְׁמַע הַיֵּטֵב אֶת דְּבָרֵיהֶם
 הַקְּדוּשִׁים וְלֹא אֲשַׁכַּח דְּבַר מִמִּשְׁנַתִּי:

אָנָּה חוֹסֶה עַל נַפְשֵׁי הָאִמְלָלָה וְהַעֲלוּכָה מְאֹד, וְחַמַּל עָלַי
 בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתַן לִי תַקְוָה וְלֹא אוֹכֵד, וְתַן לִי אַחֲרִית טוֹב.
 וְחַמַּל עָלַי מַעֲתָה שְׂאוּכָה מֵהַיּוֹם לְהַזְכִּיר אֶת עֲצָמֵי אֶת כָּל דְּבָרֵי
 יְהוָה שִׁשְׁמַעֲנוּ מִרְבוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְכַרוֹנָם לְבְרָכָה, בְּאִפְסוֹ שְׂאוּכָה
 לְהַתְּעוֹרֵר בְּאִמְתּוֹ מִשְׁנַתִּי הַגְּדוֹלָה, כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ נַע וְנָדַר בְּצִיאַן בְּלֹא
 רוּעָה, בְּתַרְנֵן בְּרֹאשׁ הַהָר וּכְסָפִינָה בְּלֵב יָם. שְׁקַדְתִּי וְאַתִּיחָה בְּצַפּוֹר

בודד על נג. אָנָּא כְּנָה, עוֹרָה נָא, הַתְּעוֹרְרִי נָא הַקִּיּוּצָה נָא, עֲמָדִי
 נָא קוּמִי נָא, חֲלִי נָא פְּנֵי אֵל בְּמִיטַב הַיּוֹזֵן. נִפְשֵׁי נִפְשֵׁי הַשְּׁתַּחֲוִי
 לְעֶפֶר וְהַשְּׁתַּחֲוִי לוֹ, וְתֵן בְּעֶפֶר פִּיךָ. וְשִׁפְלֵת מֵאֲרִיז תִּדְבְּרִי וּמַעֲפָר
 תִּשָּׂא אִמְרַתְךָ. אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה. אוֹלֵי יַחֲנֵן יְהוָה צְבָאוֹת. אוֹלֵי יַעֲשֶׂה
 יְהוָה, כְּכֹל נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה עִם אֲבוֹתֵינוּ. מַה לָּךְ נִרְדָּם קוּם
 קְרֵא אֵל אֱלֹהֶיךָ אוֹלֵי יִתְעַשֶׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֹאבֵד אוֹלֵי יְחוּם
 עִם עֲנִי וְאֲבִיוֹן אוֹלֵי יִרְחֵם. הַקִּיּוּצָה אָחִי מִשְׁנֵת פְּתִיּוֹתְךָ, הַעִירָה
 וְהַקִּיּוּצָה, עַד מָתִי עֲצֵל תִּשְׁכַּב מָתִי תִקּוּם מִשְׁנֵתְךָ. מַעֲט שְׁנוֹת מַעֲט
 תְּנוּמוֹת מַעֲט חֲבֵק יָדַי לְשֹׁכֵב. אֵל תִּתֵּן שְׁנָה לְעֵינֶיךָ וְתִנּוּמָה
 לְעַפְעָפֶיךָ. הַנְּעֵל כַּצְּבִי מִיָּד, וּכְצַפּוֹר מִפֶּח יְקוּשׁ. זְכוֹר אֵל תִּשְׁכַּח
 אֶת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה יָמִים וְשָׁנִים, וְאָף-עַל-פִּי-כֵן
 חֲסָדֵי יְהוָה לֹא תִמְנו מִמֶּךָ, וּבְכֹל עַת הוּא עוֹסֵק לְעוֹרְרֶךָ וְלִהְקִיּוּצְךָ
 מִשְׁנֵתְךָ בְּחֲסָדָיו הַמְרֵבִים. זְכוֹר זֶה כְּמָה מְעוֹרְרִים וּמְקִיּוּצִים אוֹתְךָ
 בְּכְמָה מִיְּנֵי הַתְּעוֹרְרוֹת בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר, אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי
 יִסְפָּר, שִׁיְהִיָּה אֲפָשֶׁר לִישֵׁן מִקּוֹל הַצְּעָקָה וְהַתְּעוֹרְרוֹת וְהַכְּרוּזִים
 וְרִמְזִים וְהַתְּנוּעָצוֹת בְּאֵלוֹ, בְּאַתְגִּלְיָא וּבְאַתְכַּסְיָא, כְּרוּזָא קְרִי
 בְּחִיל קוֹל גְּדוֹל וְלֹא יִסָּף, וְקוֹל שׁוֹפָר חֲזֵק מְאֹד הוֹלֵךְ וּמִתְגַּבֵּר
 בְּקוֹלוֹ בְּכֹל יוֹם וּבְכֹל עַת וּבְכֹל שְׁעָה. הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עוֹז יַעַן
 וַיֹּאמֶר, עוֹרוּ יִשְׂרָאֵל מִתְרַדְּמֵיכֶם וּנְרַדְּמִים הַקִּיּוּצוֹ מִתְנוּמֵיכֶם.
 וְעַדֵּן לֹא שָׁבַת מִשְׁעוֹתְךָ, עוֹדֶךָ מִתְגוֹלֵל בְּתוֹךְ הַמַּסְלָה, בְּתוֹךְ
 עֲבִירַת רֶפֶשׁ וְטִיט, בְּתוֹךְ יוֹן מְצוֹלַת הַהַבְּלִים, הַעוֹדֶךָ לֹא תִשׁוּב,
 עוֹדֶךָ מִסְתוֹלֵל בְּנִפְשֶׁךָ לְבִלְתִּי שִׁלְחָה חֲפָשִׁי, שֶׁתִּשׁוּב לַעֲשׂוֹת

רְצוֹן יוֹצֵרָךְ וּבּוֹרְאֵךְ, אֲשֶׁר זֶה כָּל תְּשׁוּבָתָהּ וְנִעְנוּעָהּ וּכּוֹסְפָהּ הַחֹזֵק
וְהַעֲצוּם:

וְאֵל תֹּאמְרֵי נּוֹאֵשׁ חֵם וְשָׁלוֹם לֵאמֹר כִּי עֲזַנְתִּיךָ אֵתָּךְ, וּבָהֶם
אֵתָּה נְמוֹךְ חֵם וְשָׁלוֹם, וְאִי אֶפְשֶׁר לְךָ עוֹד לָשׁוּב מִכְּסִילוֹתֶיךָ
וְשִׁטְיוֹתֶיךָ, כִּי עֲזַנְתִּיךָ עָבְרוּ רֵאשֶׁיךָ, עַד אֲשֶׁר חֵם וְשָׁלוֹם אָבִד
נִצְחָךְ וְתוֹחֲלֶיךָ. אֵהָה אֵהָה, חוּם וְחַמֵּל עָלֶיךָ וְעַל מַעַט יִמְיֶיךָ
הַחֲרוּצִים שֵׁשׁ לְךָ עוֹד לְהִתְמַהֵמֶה מַעַט בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר כְּהֶרֶף
עֵינַי, וְאֵל תֹּאמְרֵי בְּדָבָרִים הָאֵלֶּה חֲלִילָה, כִּי זוֹ קָשָׁה מִן הָרֵאשׁוֹנָה,
כִּי מִחֲשָׁבוֹת וְרַעֲיוֹנִים וּבִלְבוּלִים כְּאֵלֶּה קָשִׁים וּמְזִיקִים, וּמְכַעֲסִים
אֵת בּוֹרְאֵךְ יוֹתֵר מִכָּל הַחֲטָאִים וְהָעֲזוּבוֹת וְהַפְּשָׁעִים שֶׁעָשִׂיתָ מֵעוֹדֶיךָ
עַד הַיּוֹם הַזֶּה. כִּי עַדִּין יֵשׁ לִי תִקְוָה גְּדוּלָה בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה
וּבְכָל רִנָּה, חֲסָדֵי יְהוָה כִּי לֹא תִמְנֶנּוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו לְעוֹלָם,
וְנִעְלַם מִמֶּךָ וְלֹא תִדַּע עֲצָם רַבּוּי רַחֲמָנוֹת וְחֲסָדָיו הַגְּדוּלִים עַל כָּל
הַחֲפָצִים לָשׁוּב בְּאַמְתָּ, אֶף-עַל-פִּי שֶׁלֹּא שָׁבוּ עַדִּין. וְכֵן יִשְׁעוּ וְכֵן
חֲפָצוּ יִתְבַּרְךָ, לָשׁוּב וּלְרַחֵם עַל כָּל הַמַּחֲכִים וּמַצְפִּים וּמִתְנַעְנְעִים
וְחוֹתְרִים בְּמַחְתֶּרֶת לְמַצֵּא הַצֵּלָה וּמְנוֹס לָשׁוּב לְהִשָּׁם יִתְבַּרְךָ.
אֶף-עַל-פִּי שֶׁמִּתְנַבְּרִים עֲלֵיהֶם בְּכָל עֵת יוֹתֵר, וְאִין מְנִיחִים אוֹתָם
יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה לָשׁוּב אֶל בֵּית אֲבִיהֶם. אֶף-עַל-פִּי-כֵן חֲסָדוֹ
גָּבַר עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרָף וּמִסְפָּר. מַה שֶּׁאִין
הִפָּה יָכוֹל לְדַבֵּר וְהַלֵּב לְחַשֵּׁב. אֵלּוֹ כָּל הַיָּמִים דָּיו וְכֵן אֲנִי
קְלָמוּסִים וְכֵן בְּנֵי אָדָם לְבָלָרִים וּלְשׁוֹנוֹת מְקַלְסִים אִין מִסְפִּיקִים
לְפָרֵשׁ וּלְבָאֵר אֶחָת מִנֵּי אֶלֶף וּרְבָבָה מִחֲסָדָיו הַמְרַבִּים, אֲשֶׁר
הוּא נוֹהֵג בְּחֲסָדוֹ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וּבִפְרָט עַל הַנְּאֻנְחִים וְנִדְבָאִים

ומחכים ומצפים לשוב אליו יתברך באמת, הלא מעתה קראת לו, אבי אלוף נעורי אתה. הינטר לעולם אם ישמר לנצח חזק והתחזק וחדש עצמך בכל עת, והתחל מעתה לעבד את בוראך באמת, ועזב דרכיך הרעים ומחשבותיך המגנות, ושכחי הכליך וישטיותיך והסר כעס מלכך והעבר רעה מבושרך קשר עצמך באמת להשם יתברך, ואל תשוב עוד לבסלה. דלו עיניך למרום וזכר אהבתך הישנה. התעוררי התעוררי, עורה נפשי עורה, עורי עורי דברי שיר, אל תחרש ואל תשקט הרימה קולך הערב ופתח פיך ותוציא דבריך הנעימים לפני הקדוש ברוך הוא, פתח פיך ויאירו דבריך:

וּבְכֹן תִּזְכְּנֵי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, שְׂאֵזְכָה עַל-יְדֵי הַתְּעוֹרוֹרוֹת הַשְּׁנָה לְדַבּוֹר חֶזֶק דְּקַדְשָׁה, שְׂאֵזְכָה בְּרַחֲמֵיךָ לְדַבֵּר דְּבוּרִים קְדוּשִׁים תְּמִיד בְּכַח גְּדוֹל וּבְמִסִּירַת נֶפֶשׁ בְּאַמַּת וּבְלֵב שָׁלֵם, וְאֵזְכָה לְהַכְנִים כָּל כַּחֵי בְּדַבּוּרֵי הַתְּפִלָּה וּבְכָל הַדְּבוּרִים דְּקַדְשָׁה, וַיְהִי מִקְרָא שְׂכַתוֹב, בְּרַכּוֹ יְהוָה מְלֹאכְיוֹ גְּבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעַע בְּקוֹל דְּבָרוֹ. וְתִזְכְּנֵי לְבַטְחוֹן גְּדוֹל דְּקַדְשָׁה, כִּי אַתָּה יוֹדַע עֵצִים חֲסֵרוֹן הַפְּרִנְסָה בְּעַת הַזֹּאת, כִּי אֶפֶס כֶּסֶף, וְכֵלָה פְּרוּטָה מִן הַכִּיס, וְצָרְכֵי עַמְּךָ מְרַבִּים מְאֹד, כִּי הַהִכָּרְחִיּוֹת לְבַד הֵם גַּם בֶּן רַבִּים מְאֹד, צָרְכֵי אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, וּמְלַבּוּשִׁים, וְדִירוֹת, וְשָׂאֵר הַצְּטֻרְכוֹת הַמְּכַרְחִים. וְאַנְחֵנוּ לֹא גִדַע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עֲלִיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵין אֶתְנֵנוּ יוֹדַע עַד מַה, מְהִיכֵן לְבַקֵּשׁ פְּרִנְסָתְנוּ, וְאֵין לָנוּ שׁוֹם תְּקוּהָ וּמִבְטָח כִּי אִם עֲלִיךָ לְבַד, לֵךְ לְבַד עֵינֵינוּ תְּלוּיּוֹת. עַל כֵּן בָּאֵנוּ לְבַקֵּשׁ מִמְּךָ מְלֵא רַחֲמִים, שְׂתַחַנְנוּ בְּחֶסְדִּיךָ הַגְּדוֹלִים, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ מִדַּת הַבְּטָחוֹן

בשְׁלֵמוֹת, שְׁנֹזְכָה לְכַמֵּחַ בְּךָ בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִטְחוֹן חֶזֶק
 וְאַמִּיץ, שְׁאַתָּה תִּמְלֵא כָּל מַחְסוֹרֵינוּ וְתִתֵּן לָנוּ פְּרִנְסַתְנוּ בְּשִׁלְמוֹת.
 וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ, תִּמְלֵא עֲלֵינוּ רַחֲמִים בְּכָל עֵת, וְתִתֵּן לָנוּ כָּל
 צְרֻכֵינוּ וְכָל צְרֻכֵי בֵיתֵינוּ בְּהִרְחָבָה גְּדוּלָּה, וְתִזְמִין לָנוּ פְּרִנְסַתְנוּ
 קֹדֶם שְׁנֹצֵטְרֶךְ לָהֶם, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאַסוּר, בְּכָבוֹד וְלֹא בְּבוּז, בְּרוּחַ
 וְלֹא בְּצַמְצוּם, מִתַּחַת יָדְךָ הִרְחָבָה וְהִמְלֵאָה, בְּאַפְּן שְׁנֹזְכָה לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנְךָ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם:

וְנִזְכָּה שִׁיְהִיו דְּבוּרֵינוּ בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה, עַד שִׁיְהִיָּה לָנוּ כַח לְפָקֵד
 עֲקָרוֹת בְּדְבוּרֵינוּ, וְיִהְיוּ כְּלֵי הַדְּבוּר סְמוּכִים לְכֵלֵי הַהוֹלָדָה. וְנִזְכָּה
 לְפַעַל עַל-יְדֵי דְבוּרֵינוּ בְּקִדְשָׁה הוֹלְדוֹת קְדוּשׁוֹת, וְיִתְרַבּוּ עִמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם וּכְכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב, וְלֹא
 יִהְיֶה בָּנוּ עָקֵר וְעֲקֵרָה, וְתִפְקֹד לְכָל חֲשׂוֹבֵי בָּנִים בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא
 לַעֲבוֹדָתְךָ וּלְיִרְאַתְךָ. וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה שִׁיְתִּגְלֶה יִרְאָה שְׁלֵמָה,
 יִרְאָה גְּדוּלָּה בְּעוֹלָם, וְתִשְׁפִּיעַ יִרְאַתְךָ וּפְחָדְךָ עַל כָּל בָּאֵי עוֹלָם,
 וְיַדַּע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּו וְיָבִין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יִצְרָתוּ.
 וְנִזְכָּה לְכָל חֲלָקֵי הַיִּרְאָה בְּשִׁלְמוֹת, וְעַל-יְדֵי הַיִּרְאָה נִזְכָּה לְהַכְנִיעַ
 וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל שְׂקֵר הַחַזֵּן וְהַכֵּל הַיְפִי כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב, שְׂקֵר הַחַזֵּן
 וְהַכֵּל הַיְפִי אֲשֶׁה יִרְאֵת יְדוּהָ הִיא תִתְהַלֵּל. וְנִזְכָּה לְהַאֲרִיךְ יְמֵינוּ
 וּשְׁנוֹתֵינוּ בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה לְהוֹסִיף קִדְשָׁה וְטַהֲרָה בְּכָל עֵת וְעַתָּה,
 לְמַעַן לֹא נִינַע לְרִיק וְלֹא נִלְד לְבְּהִלָּה. וְנִזְכָּה לְתַקּוֹן כָּל הַעוֹלָמוֹת
 מִתְּחִלָּה, וְלְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ תְּמִיד הָאֵרֶת תְּקוּנֵי עֵתִיךָ הַנְּמַשְׁכִּים עַל-
 יְדֵי הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים הַזְּקֵנִים הַקְּדוּשִׁים. וּבְזִכּוֹתֶם נִזְכָּה לְשַׁפַּע
 וְעֲשִׂירוֹת גְּדוּל דְּקִדְשָׁה, לְכָל הוֹן דְּעִלְמָא, בְּאַפְּן שְׁנֹזְכָה עַל-יְדֵי

הַעֲשִׂירוֹת הַזֹּאת לְהַתְּבוֹנְנוֹת גְּדוֹל וְעֲלִיּוֹן מְאֹד בְּתוֹרַתְךָ וְעִבּוֹדְתְךָ
 וּבְהַשְׁנֵת אֱלֹהוֹתְךָ בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה, בְּאֵמֶת וּבְאֱמוּנָה
 שְׁלָמָה כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. אֱלֹהִים יִחַנְנוּ
 וּיְבָרְכֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ סְלָה. נוֹרָא אֱלֹהִים מִמְּקַדְשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל
 הוּא נוֹתֵן עוֹ וְתַעֲצָמוֹת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים. יְרֵאֵי יְהוָה הִלְלוּהוּ כֹּל
 זֶרַע יַעֲקֹב כְּבִדּוּהוּ וּגְדוּלַת מַמְנֹו כֹּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל. כִּי לֹא בָזָה וְלֹא
 שָׁקַץ עֲנוֹת עֲנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמְּנֹו וּבִשְׁוֹעוֹ אֱלֹהֵי שְׁמַע. יְבָרְכֵנו
 אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כֹּל אֲפָסֵי אֶרֶץ. רֵאשִׁית חֲקֻמָּה יִרְאֵת יְהוָה
 שֶׁכֵּל טוֹב לְכֹל עוֹשִׂיהֶם תְּהִלָּתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם
 וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

= סא =

גְּדוֹל הַעֲצָה וְרַב הַעֲלִילָה אֲשֶׁר עֵינֶיךָ פָּקְחוֹת עַל כָּל דְּרָכֵי
 בְּנֵי אָדָם וַיִּוֹדַע וּמִבֵּין מַחֲשַׁבוֹתָם וְסוּדָם, וּמִיַּד כָּל לֹחֲצֵיהֶם
 אַתָּה גּוֹאֲלָם וּפוֹדָם. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְעֲזֹרְנִי לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנִי מִהַרְרָה, וְתַקְנֵנִי בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְחַנְּנֵי מֵאַתָּה
 דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל, שְׂאֻזְבָּה לְדַעַת לְתַת עֲצָה לְנַפְשִׁי עַל כָּל דְּבָר
 שֶׁבְעוֹלָם, וְתוֹכְנֵנִי לְעֲצָה שְׁלָמָה תָּמִיד, וְלֹא אֲהִיָּה מְסַפֵּק לְעוֹלָם עַל
 שׁוּם דְּבָר, וְלֹא תִתְחַלֵּק עֲצָתִי לְשִׁתִּים חֵם וְשְׁלוֹם, וְתִשְׁפִיעַ עָלַי
 רוּחַ חֲקֻמָּה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וַיִּרְאֵת יְהוָה. וְתִרְחַם
 עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתוֹכְנֵנִי לְאֱמוּנַת חַכְמִים בְּאֵמֶת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב,
 וְאֻזְבָּה לְהֵאֱמִין בְּכֹל הַחַכְמִים הָאֱמִתִּים בְּאֱמוּנָה שְׁלָמָה בְּאֵמֶת
 וּבְלֵב שְׁלָם, וְלֹא אֶסוּר מִדְּבָרֵיהֶם יָמִין וּשְׂמָאל. וְעַל־יַד־יְהוָה תוֹכְנֵנִי

למשפט דקדושה שאזכה לשפט עצמי באמת, ותוציא משפטי לאור. ואזכה ללמד תורתך הקדושה לשמה תמיד, ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה, ותאיר עיני בתורתך, ותתן לי חכמה ובינה ודעת דקדושה להבין ולהשכיל מכל הלמודים שאזכה ללמד בכל ספרי תורתך הקדושה, להבין ולהוציא מכלם משפטי הנהגות ישרות באמת, ולא אטה ולא אסור מן האמת ימין ושמאל, רק אזכה לכון תמיד רצונך באמת, ולידע תמיד איך להתנהג בכל דבר על-ידי למודי התורה הקדושה:

אנא יהוה, מלא רחמים, חומל דלים, שומע אנקת אביונים, חוס וחמל עלינו למען שמך, למען רחמיך הרבים, למען הסדיך העצומים, למען הצדיקים האמתיים. ועזרנו והושיענו וזכנו מהרה לאמונת חכמים בשלמות באמת, ותעזרנו לתקן פגם אמונת חכמים שפגמנו מנעורינו עד היום הזה. ותטהרנו מכל הגזולים ומכל הטנפת הנמשכים ועולים אל המוח חס ושלוש על-ידי פגם אמונת חכמים. כי בעונותינו הרבים נפגם דעתנו ונתבלבל מאד על-ידי פגם אמונת חכמים, אשר על-ידי זה עולים בכל-עת עשנים סרוחים אל המוח ומסבבין את דעתנו ומעקמים ומבלבלים את דעתנו ולבבנו מאד, סבנו גם סבנו, וימרו את חיינו מאד בקשיות ובלבולים ומחשבות זרות ושגעון וטרופ הדעת ועקמימות הלב הרבה מאד. הביטה בענייני כי רבו מכאובינו וצרות לבבנו. אבינו מלך אל חי וקיים, רחם עלינו ברחמיך הרבים, ברחמיך העצומים, ברחמיך הגדולים, ברחמיך הטובים.

כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לִפְנֵיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הֶרְבִּים. רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כַּמִּשְׁפָּטֶיךָ חֵינּוּ. וְטַהַר רַעֲיוּנֵינוּ וּלְבַנּוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ בְּאֵמֶת, וּתְגַרְשׁ וּתְרַחֵק וּתְבַטֵּל מִדַּעְתָּנוּ וּמִלְּבַנּוּ כָּל מִינֵי בְּלָבוּלִים רָעִים וְכָל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת רָעוֹת שֶׁהֲרַגְלָנוּ בָּהֶם. וְנִזְכָּה לְטַהַר וּלְכַבֵּס וּלְרַחֵץ אֶת מַחְנוּ וּמַחְשַׁבְתָּנוּ וּלְכַבֵּנוּ מִכָּל מִינֵי טַנְפוֹת וּלְכַלּוֹכִים וּמִכָּל הָעֲשָׂנִים סְרוּחִים, וְלֹא יַעֲלוּ וְלֹא יִבּוֹאוּ עַל לְבַנּוּ וְדַעְתָּנוּ כָּלֵל, וְנִזְכָּה לְקַדֵּשׁ אֶת מַחְנוּ וּמַחְשַׁבְתָּנוּ וּלְכַבֵּנוּ מֵעַתָּה בְּקִדְשָׁהּ וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה, וְנִזְכָּה לְמַחְשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת תְּמִיד בְּלֵי שׁוּם בְּלָבוּל הַדַּעַת כָּלֵל:

וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ אֲבִינוּ שְׁבַשְׂמִים, אֲדוֹן כָּל, אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם, מְלֶכֶד שֶׁהַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ. וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּרָכָה וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי מְרִיבוֹת וּמַחְלָקָת, וְהַגֵּן בְּעַדְנוּ וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב וְרָעֵב וְיַגּוֹן וְהַסֵּר שִׁטָּן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. הַצִּילֵנוּ נָא מִיַּד אוֹיְבֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ בְּגַשְׂמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, הַצִּילֵנוּ מִכָּל הַחוֹלְקִים וְהַשׁוֹנְאִים וּמִכָּל הַמְּלַשְׁיָנִים הַדּוֹבְרִים רָע עַל נַפְשֵׁנוּ וּמִכָּל הַמְּקַטְרָגִים, וְתַסְכּוּר אֶת פִּיהֶם וְלֹא תַעֲשִׂינָהּ יְדִיהֶם תַּשְׁיָה, וְכָל הַקָּמִים עָלֵינוּ לְרַעַה מְהֵרָה הַפֵּר עֲצָתָם וּקְלַקֵּל מַחְשַׁבְתָּם, וַיִּקָּם בָּהֶם מִקְרָא שְׂכָתוֹב, עֲצוּ עֲצוּ וְתַפֵּר דְּבָרוֹ דְּבָר וְלֹא יִקּוּם כִּי עָמְנוּ אֵל. וְנֹאמַר, יְהוָה הִפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנֵּיא מַחְשָׁבוֹת עַמִּים, וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הֶרְבִּים, שְׁלֵא יִזִּיק לָנוּ הַמַּחְלָקָת כָּלֵל לֹא בְּגַשְׂמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחָנִיּוֹת, רַק נִזְכָּה עַל־יְדֵי הַמַּחְלָקָת לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל כָּל חַטָּאֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ. וּבִפְרָט עַל פָּנִים אֲמוּנָת חַכְמִים אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי בְּכַבּוֹד חַכְמִים אֲמַתִּיִּים

ובספריהם הקדושים, ולא האמנתי בהם בשלמות באמת, והיו דברייהם אצלי למוטר, ולא היו יקרים וחשובים בעיני דברייהם וספרייהם הקדושים:

אנא יהוה, זכני ברחמיך הרבים לתקן כל זה, שאזכה לחוס על נפשי ולהסתכל על עצמי היטב, ולהבין ולהשכיל מתוך המחלקת שחולקים עלי, עד היכן פגמתי באמונת חכמים, ולשוב בתשובה שלמה על זה, ולתקן כל מעשי מעתה. ואזכה לקיים דברי החכמים האמתיים ולבלי לסור מדברייהם ימין ושמאל. ואזכה שיחזרו ויחשבו בעיני כל ספרייהם הקדושים, ויהיו יקרים בעיני מפי ומפנינים, וכל חפצים לא ישוו אצלי נגד כל ספר וספר מדברי החכמים האמתיים, ויתרבו מאד הספרים הקדושים בעולם עד אין קץ. ונזכה על ידי תשובתנו בשלמות, שיהיה נעשה על ידי זה ספר קדוש למעלה בעולם העליון, כמו שכתוב, אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחושבי שמו. ותזכנו מעתה לאמונת חכמים באמת בשלמות בכל הבחינות. ונזכה שיתחברו ספרים הרבה דקדושה, ויתחדשו בכל פעם ספרים הרבה בתורתנו הקדושה, ויהיה לנו אמונה שלמה בכלם, ולא יהיה אצלנו למוטר שום ספר המדבר מעניני תורתנו הקדושה, הן המדברים בפשט, רמז, דרוש, סוד. הן ספרי המפרשים והמבארים. הן ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות. הן ספרי מוסר. הן ספרי תפלות ותחנונות ובקשות וודוים ושירות ותשבחות להשם יתברך, וכל מיני ספרים המדברים בעניני תורתנו הקדושה, בלם יהיו חשובים

וְיִקְרִים בְּעֵינָיו מְאֹד כָּל סֵפֶר וְסֵפֶר. הֵן אוֹתָן שְׁנַתְחַבְרוּ כְּבָר. הֵן הַעֲתִידִים לְהִתְחַבֵּר. כִּי בְּלִם מְכַרְחִים לְהַעֲלוֹם, וְאָנוּ צְרִיכִים בְּלִם, כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ, וּבְלִם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמְשֻׁמְעִים בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלַךְ עוֹלָם. בְּלִם אֱהוּבִים, בְּלִם בְּרוּרִים, בְּלִם קְדוּשִׁים. וּבְלִם מְדַבְּרִים מְרֻצוֹנָךְ הַטּוֹב הַנְּגוּז בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וּבְלִם מְעוֹרְרִים לְעִבּוּדְךָ וְלִירְאָתְךָ, וּבְלִם נְחַמְדִּים מְזֻהָב וּמְפֹז רַב וּמְתוּקִים מְדַבֵּשׁ וְנִפְתָּ צוֹפִים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַצִּילֵנִי מִכַּת לְצִים, וְתִשְׁמְרֵנִי תָמִיד וְתַצִּילֵנִי שְׁלֵא אֲלַעִיג וְלֹא אֲתַלְוֶצֵן חֵם וְשָׁלוֹם מִשׁוּם סֵפֶר מִתּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְתַצִּילֵנִי מִעַנְשׁ הַקָּשָׁה וְהַפֶּר הַפְּגִיעַ לְהַפְלִיעִיג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים שֶׁהוּא נִדּוּן בְּצוּאָה רוֹתַחַת רַחֲמָנָא לִיְצִלָן. הַצִּילֵנִי נָא שְׁמְרֵנִי נָא שְׁלֵא אֲכַשָׁל בְּעוֹן זֶה חֵם וְשָׁלוֹם לְעוֹלָם, שְׁמְרֵנִי שְׁלֵא אֲבֹה בְּנַחֲלָתֶן שֶׁל חֲכָמִים אֲמִתִּיִּים דְּקַדְשָׁה, וְאַזְהַר בְּכַבּוּדֶם תָּמִיד וְלֹא יִהְיֶה עָלַי שׁוּם קַפְדָּא מִשׁוּם חֲכָם אֲמִתִּי דְּקַדְשָׁה, עֲזָרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֻסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים:

וּזְכֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֻזְכָּה לְהִתְנַגֵּעַ בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה בִּיְגִיעָה גְּדוּלָה וְלַהֲגוֹת בָּהּ יוֹמָם וְלַיְלָה, עַד שְׂאֻזְכָּה לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל וּלְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, חֲדוּשִׁים שִׂיחֵיו לְךָ לְנַחַת וְלִרְצוֹן לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ. וְאַזְכָּה לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְאַמֵּץ וּלְהַזְדַּרֵּז בְּכָל עֵז לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁין דְּאוֹרֵייתָא תָּמִיד, וְתַהֲיֶיהָ מַחְשַׁבְתִּי קְשׁוּרָה וּדְבוּקָה וְאַחוּזָה תָּמִיד בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה. וְאַתָּה תִּרְחַם עָלַי וְתִשְׁפִּיעַ לִי בְּכָל עֵת חֲדוּשִׁין דְּאוֹרֵייתָא אֲמִתִּיִּים, חֲדוּשִׁים שִׂיחֵיו תִּקּוֹן לְנַפְשִׁי רוּחִי וְנִשְׁמָתִי, עַל כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי נִגְדָד

מעודי עד היום הזה. ותחזק אמונתי שאזכה להאמין בעצמי שהחודשין שלי יקרים בעיניך מאד, ויש לך שעשועים גדולים מכל דבור ודבור שאני זוכה לחדש בתורה הקדושה, ואתה מתפאר ומתכבד ומתניקר בהם בכל העולמות. ותזכני לכתב כל החודשים שלי על ספר בריזות גדול ברצונך הטוב, ויתרבו ספרים הרבה בעולם על ידי, ספרים אמתיים וקדושים:

מלא רחמים, מלא משאלותי לטובה ברחמים, וזכני מהרה לאמונת חכמים בשלמות באמת בכל הבחינות. ותורק עלינו מים טהורים ותטהרנו מכל טמאותינו ומכל גלוּלִינו, כאמור, ונרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוּלִיכם אטהר אתכם. ותשפיע עלי עצה שלמה תמיד, ויקים מקרא שקתוב, ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד, ולא יטמאו עוד בגלוּליהם:

חום וחמל על נפשי העלובה מאד, ומלמני מעצות נכערות, מעצת נשים, מעצות חלושות, מעצה חלוקה לשתיים, ולא תעלים ממני עצתך האמתית, ולא תתחלק עצתי לשתיים לעולם. כי אתה יודע מריה דעלמא כלא, עצם רבוי הספקות והבלבולים שיש לי תמיד ועצתי חלוקה לשתיים, ואני מספק בכל עת ואיני יודע לתת עצה שלמה לנפשי איך להתנהג בשום דבר. כי בכל פעם אני מתגעגע וחותר במחמרת למצא עצה טובה איך להתקרב אליך באמת, ואינו עולה בידי. ומחמת זה עצתי חלוקה וספקותי רבים מאד, לפעמים עולה על דעתי לעשות כך ולהתנהג בדרך זה, ויש לי סברות והוכחות הרבה שאני מכרח להתנהג כך, ואחר כך

בשננמר עצתי לעשות כך, בתוך כך עולה על מחשבתי סברא
 אחרת וסותרת כל עצתי הראשונה, ונמשכים לי סברות והוכחות
 הרבה שאני צריך לעשות בהפך ממש, עד אשר עצתי נחלקת
 לשתיים ממש ותלויה בכך מאוננים תמיד, ואיני יודע להכריע
 לא לכאן ולא לכאן. ואפלו אם לפעמים נסכם אצלי העצה לצד
 אחד לעשות כך, איני זוכה שתהיה העצה חזקה אצלי ותמיד
 עצתי חלושה מאד, ועולים בלכבי בכל פעם ספקות ובלבולים
 ומחלישים עצתי ומהפכים את דעתי ולכבי בכל עת, שלא כך
 הייתי צריך לעשות, עד אשר כלו ביגון חיי ושנתי באנחה, כי
 כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו. כי העשנים סרוחים עולים
 תמיד אל המח ומסבבים ומבלבלים ומעקמים את דעתי ולכבי
 מאד מאד, ומהפכים ומגלגלים את דעתי בכל פעם ממחשבה
 למחשבה ומעצה לעצה, כאכן בתוך כף הקלע לא יתנוני השב
 רוחי, ולכמה פגמים ולכמה מכשולות ולכמה הטאים ועונות
 ופשעים רבים ועצומים באתי על ידי זה, על ידי עצות נבערות
 וחלושות וחלוקות האלו:

אבי שבשמים, רחם עלי, אבי שבשמים, איני יודע באיזה
 לשון של רחמים, באיזה לשון של צעקה, באיזה לשון של אנחה
 ואנקה אועק אליך, באפן שתעניני ותעמד בעזרתי ותתקן כל
 זה בעצמך ובכבודך ברחמיך הרבים. כי אין לי כח לתקן כל
 זה, ואפלו נקדה אחת מכל אלה איני יכול לתקן, רק עליך לבד
 נשענתי. עזרני מלא רחמים, עזרני מלא ישועות, מלא הצלות,
 מלא עצות טובות, תקנני בעצה טובה מלפניך, ובני לעצה שלמה

שאזכרה לקימה, באפן שאזכרה להנצל מעתה מכל מה שאני צריך
 להנצל. ואזכרה מעתה על-ידי עצתך השלמה לשמירת הברית
 קדש באמת בראונך הטוב, ולא אפגם עוד כלל לא במחשבה
 ולא בדבור ולא במעשה, ולא בשום חוש מחמשה חושים, ולא
 אתור אחר לבבי ואחר עיני, ולא אכלכל את דעתך עוד כלל.
 עזרני עזרני חנני חנני, למענך למענך ולא למעני למענך עשה
 ולא לנו ראה עמידתנו דלים ורקים, ראה יהוה כי צר לי מעי
 המרמרו נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי. ראה יהוה והביטה
 למי עוללת כה. ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה. זכר יהוה
 מה היה לנו הביטה וראה את הרפתנו. הביטה בענינו כי רבו
 מכאובינו וצרות לבבנו. אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי. אל
 תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני, חושה לעזרתי יהוה תשועתי.
 הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משונאי וממעמקי מים. הרב
 בבסני מעוני ומחטאתי טהרני. תחטאני באזוב ואטהר תכבסני
 ומשלג אלבין. כי עמד עצה ותושיה, עצתך אמונה פעלתך אמת,
 צדיק וישר קרוב לקוראיו באמת, רחם עלי למענך וחוס וחמל
 עלי ועל נפשי ועל עוללי וטפי ועל כל התלויים בי, ותן לי עצה
 שלמה אמתיתת ונכונה שאזכרה לקימה, באפן שאוכל למלט
 נפשי מני שחת. בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני. ואזכרה לילך
 תמיד בדרך האמת בלי שום בלבול הדעת כלל, ולעבד אותך
 תמיד עבודה תמה באמת כל ימי חיי אני וזרעי וזרע זרעי מעתה
 ועד עולם. הורני יהוה ברכך ונחני בארח מישור למען שוררי. אל
 תתנני בגנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמם. הדריכני בנתיב

מִצְוֹתֶיךָ כִּי בּוֹ חִפְצָתִי. הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתֶּךָ וְלִמְדֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קוּיִתִּי כָּל הַיּוֹם. חוּם וְחַמֵּל עָלַי אֲבִי אֵב הַרְחֵמְנוּ, עֲשֵׂה
 עִמִּי פְלָאוֹת, נוֹרְאוֹת בְּצַדֵּק תַעֲנֵנּוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִבְּטַח כָּל קַצְוֵי
 אֶרֶץ וְיָם רְחוּקִים:

וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִמְּנַהֲיָגִים שֶׁל שֶׁקֶר,
 וְתִשְׁמְרָנוּ שְׂלֵא נִתְקָרַב אֲלֵיהֶם וְלֹא נִתֵּן לָהֶם תִּקְוָה וְלֹא נִסְמֶיךָ
 אוֹתָם בְּשֵׁם רַבִּי וְנִתְרַחַק מֵהֶם בְּכָל מִינֵי הַתְּרַחֲקוֹת, וְלֹא יִזְקוּ לָנוּ
 בְּשׁוֹם דְּבַר לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֵת עַצְמְךָ
 הַפְּנִמִּים וְהַקְּלֻקּוֹלִים שְׁנוֹרְמִים בְּעוֹלָם חֵס וְשְׁלוֹם, אֱלוֹ הַמְּפָרְסָמִים
 וְהַמְּנַהֲיָגִים שֶׁל שֶׁקֶר הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁם רַבִּי וְנִסְמְכוֹ שְׂלֵא כַּדִּין. כִּי
 הֵם בְּעַצְמָן אֵינָם יְכוּלִים לַתֵּת עֲצָה לְנַפְשָׁם וְהַעֲשֵׂנִים סְרוּחִים
 מִבְּלִבָּיָם מֵחֵם וּמִסְבָּבִים דַּעְתָּם, וְאֵינָם יוֹדְעִים לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטִי
 אִמֵּת וְהַנְּהַגוֹת יִשְׁרוֹת לָהֶם בְּעַצְמָן, וְאִיךָ יוּכְלוּ לְהַנְהִיג אַחֲרֵיהֶם:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְנוּ לְתַקֵּן כָּל זֶה וְתֵן לָנוּ דַעַת שְׁלֵם שֶׁנִּזְכָּה
 לִידַע מִי הֵם הַשִּׁקְרָנִים וְהַמְּנַהֲיָגִים שֶׁל שֶׁקֶר וְלִהְתְּרַחַק מֵהֶם,
 וּמִי הֵם הַצְּדִיקִים וְהַחֲכָמִים הָאִמְתִּיִּים שְׁצַרִּיכִין לְהֵאֱמִין בָּהֶם
 וְלִהְתְּקָרַב אֲלֵיהֶם. וְנִזְכָּה שִׁיְהִיו נִסְמָכִים בְּעוֹלָם מְנַהֲיָגִים וְרַבָּנִים
 הַגּוֹנִים הָרְאוּיִם לְסוּמְכָם, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְחַזַּק כְּתָב יְדִינוּ וְלֹא
 יִצְטָרְכוּ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד כְּתָב וְלִשׁוֹן אַחֵר כִּי אִם כְּתָב יִשְׂרָאֵל
 לְבַד, כְּתָב הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אוֹתִיּוֹת קְדוֹשׁוֹת אוֹתִיּוֹת מַחְבִּימוֹת
 הַמְּשַׁרְשִׁים בְּתַמוּנוֹת אוֹתִיּוֹת תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁר בָּהֶם
 בְּרֵאתָ כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּחֻבְמַתְךָ הַגְּדוֹלָה. זַכְנוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ וְעֲזְרָנוּ שֶׁנִּזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ הָאֵרֶת הַשְּׂכָל בְּהַיְדוּסִים, וּיִקְבְּלוּ

ידי הפתיכה הארת סוד החכמה מידי הסמיכה, ויהיה כל התקף
 לכתב יד ישראל, וכל המשפטים והעסקים יהיו נעשים על ידי
 כתב ישראל לבד, ויתחזק ביותר כתב ישראל, עד אשר אפלו כל
 משפטם והנהגתם יהיה על ידי כתב ישראל, ונזכה לעשות בהם
 משפט כתוב. ותזכנו לקדש האויר על ידי כתיבת דינו, ויהיו
 האותיות מהכימות של קדשת כתב ישראל, נחקקים ונרשמים
 בהאויר, ועל ידי זה יתקדש אויר העולם בקדשת אוירא דארץ
 ישראל, ויקים מקרא שכתוב, ואהי להם למקדש מעט. ויהיו כל
 מקומות מושבות בני ישראל קדושים בקדשת ארץ ישראל,
 ותשמרנו ותעזרנו שלא יגרשו אותנו ואת כל עמך ישראל
 ממקומנו לעולם. ותזכנו להוליד בנים חיים וקיימים לעבודתך
 וליראתך ולתורתך. ותעזרנו שתהיה אכילתנו וזווגנו בקדשה
 גדולה, עד שנזכה להוליד גופים זכים וקדושים שיהיו כלם ראויים
 לקבל נשמות גדולות, נשמות קדושות שיהיה להם השגה גדולה,
 שיזכו להשיג בעולם סוד העבור לדעת סוד תהלוכת הגלגלים
 וכל הדברים והשנויים הבאים על ידם פרצוף הטוב, אשר אתה
 מנהיג אותם ברחמים על ידי הנשמות והשכליים הגבוהים.
 ויקים מהרה מקרא שכתוב, ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם
 ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו
 רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה:

לראש השנה

ועזרנו ברחמיך הרבים, שנזכה לנסע לצדיקים אמתיים על
 ראש השנה, וישם יהיו נכללים כל נפשותינו יחד בכללות גדול

וּבִאֲהָרָה רַבָּה, וּנְזַכָּה לְאַהֲבַת הַחֲבֵרִים, שִׁיְהִיָּה בֵּינֵינוּ שְׁלוֹם
 וְאַהֲבָה גְדוֹלָה בְּאַמְתּוֹ, עַד שִׁנְהִיָּה כָּלְנוּ נִכְלָלִים יַחַד בְּאַהֲבָה וְאַתְּוָה
 וְרַעוּת בְּתוֹךְ נְפִשׁוֹת הַצַּדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים תָּמִיד, וּבִפְרָט בִּימֵי רֹאשׁ
 הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים. וּנְזַכָּה לְהַפְּלֵל יַחַד בְּתוֹךְ הָאֲבָן שְׁתִּיָּה, בְּתוֹךְ
 קְדָשֵׁי קְדָשִׁים, בְּתוֹךְ הַשֶּׁכֶל הַכּוֹלֵל שֶׁהוּא הַכְּמָה עֲלָאָה, וְעַל־יָדֵי־
 זֶה יִהְיוּ נִמְתְּקִין כָּל הַדֵּינִים וְכָל הַצְּמָצוּמִים מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְכָל מְקוֹם שֶׁנִּמְצָא אֵיזֶה צְמָצוּם וְדִין וּגְזֵרָה שְׂאִינָה
 טוֹבָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָלֹל אוֹ בִּפְרָט, הַכֹּל יִהְיֶה נִמְתְּקָ וְנִתְבַטַּל
 עַל־יָדֵי אֹר הַשֶּׁכֶל הַכּוֹלֵל, הַשֶּׁכֶל הָעֲלִיוֹן הַיּוֹצֵא מִבֵּית יְהוָה, וְיִהְיוּ
 נִמְתְּקִין כָּל הַדֵּינִים בְּשָׂרְשָׁן. וְתִכְתְּבֵנוּ בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים
 לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְבִּים, לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, שֶׁנְּזַכָּה לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנְךָ בְּאַמְתּוֹ, וְלִקְבֹּל עַל מַלְכוּתְךָ עֲלֵינוּ תָּמִיד. חוּם וְחַמֵּל עֲלֵינוּ
 וְעִזְרֵנוּ לְהִיּוֹת בְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמְתּוֹ. וְכֵּן שִׁיְהִיו נְפִשׁוֹתֵינוּ נִכְלָלוֹת
 יַחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה בְּתוֹךְ נְפִשׁוֹת הַצַּדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים, עַד שֶׁנְּזַכָּה
 עַל־יָדֵי־זֶה לְשִׂמְחָה גְדוֹלָה וְחֵדוּה רַבָּה וְעִצּוּמָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, אוֹר
 צַדִּיקִים יִשְׂמַח. וּבִיּוֹתֵר בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים נִזְכָּה לְשִׂמְחָה
 יִתְרָה וְעִצּוּמָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, אֲכָלוּ מִשְׁמָנִים וּשְׁתוּ מִמִּתְקִים וּשְׁלָחוּ
 מְנוֹת לְאִין נְכוֹן לוֹ כִּי קְדוֹשׁ הַיּוֹם לְאֹדֵנֵינוּ וְאֵל תַּעֲצֵבוּ כִּי חֲדוֹת
 יְהוָה הֵיא מְעֻזָּכֶם. וְנִאֲמַר, אֲשֶׁרֵי הָעַם יָדְעֵי תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר
 פְּנִיָּה יִהְלִכוּ. בְּשִׂמְךָ יִגִּילוּ כָּל הַיּוֹם וּבְצַדִּיקְתְּךָ יְרוּמוּ. כִּי תִפְאַרֶת
 עֲזָמוּ אֶתָּה וּבְרְצוֹנְךָ תִּרוּם קְרַנְנוּ. כִּי לִיהוָה מִגִּנְנוּ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
 מִלְּכָנוּ. וְתִבְטַל כָּל מִינֵי מְרִיבוֹת וּמַחְלָקֹת מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. עִזְרֵנוּ כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעֲנֵנוּ, הוֹרֵינוּ

דרביה, הדריכנו באמתך ולמדנו כי אתה אלהי ישענו אותך
 קוינו כל היום. וזכני להיות נאמן רוח מכסה דבר, ותתן לי כח
 מאתך, ותשפיע עלי רוח חכמה דקדושה ואמונה שלמה באמת,
 ותשמרני ותצילני שלא אהיה חס ושלום הולך רכיל מגלה סוד,
 רק תתן לי כח להעלים ולהצפין את כל הדברים שאין ראוי
 לגלותם. חוס והמל עלינו ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, כי
 צרכינו מרבים מאד ודעתנו קצרה לבאדם ולפרטם, על כן יהיו
 בעיניך כאלו פרטנום, כי לפניך נגלו תעלומות לב והמון נסתרות
 שמבראשית. ותמלא עלינו רחמים, כי אתה הוא בעל הרחמים.
 ותזכנו לאמונת חכמים בשלמות באמת בכל הבחינות, ולעצה
 שלמה וישרה תמיד ברצונך הטוב באמת. ונזכה ללמוד ולהגות
 בתורתך הקדושה תמיד ולהוציא משפטי הנהגות ישרות מכל
 מה שנלמוד בספרי תורתך הקדושה. ותזכנו מהרה לילך בכל
 הדרך אשר הורו אותנו רבותינו הקדושים בספריהם הקדושים,
 לקיים כל דבריהם הנאמרים באמת וצדק. ואת הכל נעשה
 יפה בעתו בכל עת ועת כמועדו ובזמנו ברצונך וכרצון יראיך
 הקדושים והטהורים. ונזכה לבלות ימינו בטוב האמתית ושנותינו
 בנעימים, לבלות כל ימינו על התורה ועל העבודה האמתית
 ברצונך הטוב. ותמשיך שלום בעולם, ותבטל כל הדינים וכל
 הגזרות שאינן טובות, מעלינו ומעל כל עמך ישראל מעתה ועד
 עולם, ויקים מקרא שכתוב, ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדה.
 ותקננו בעצה טובה מלפניך ותושיענו מהרה למען שמך כאמור,
 רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום. עצת יהוה

לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מְחַשְׁבוֹת לְבוֹ לְדוֹר וָדוֹר. כִּי יִהְיֶה צְבָאוֹת יַעֲזֹב וְיָמִי
 יִפָּר וְיָדוּ הַנְּטוּיָה וְיָמִי וְיִשְׁכַּנְּהָ. מִיָּמַי עֲמָקִים עָצָה בְּלֵב אִישׁ וְאִישׁ
 תִּבְוֶנָה יִדְלָנָה. מְחַשְׁבוֹת בְּעֵצָה תִּכּוֹן וּבְתַחֲבֵלוֹת עֲשֵׂה מְלַחְמָה.
 וַיִּקָּים מְהֵרָה מִקְרָא שְׁפָתוֹב, יִתֵּן לָךְ כְּלִבְבְּךָ וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא.
 יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

== סב ==

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּקְבַּע וְתַטַּע
 אֱמוּנָתְךָ בְּלִבֵּנוּ וּבְלֵב כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִזְכֶּה שֶׁתִּהְיֶה
 אֱמוּנָתֵנוּ חֲזָקָה וְנִכְוֶנָה בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּלִי שׁוֹם קִשְׁיָא וּבְלִבּוֹל
 בְּעוֹלָם כָּלֵל. וְתִהְיֶה אֱמוּנָתֵנוּ חֲזָקָה כָּל כּוֹף, כְּאֵלוֹ אֲנוּ רוֹאִין
 בְּעֵינֵינוּ מִפְּשֵׁי אֵת הַדָּבָר שֶׁאֲנוּ מֵאֲמִינִים בוֹ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֵינֶיךָ הֲלוֹא לְאֱמוּנָה, עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו וְחַנּוּנוּ
 בְּאֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם, וְלֹא יִהְיֶה חֶלֶק לְבָנוּ חֵם
 וְשָׁלוֹם, וְנִזְכֶּה לַעֲבֹד אוֹתְךָ תָּמִיד בְּלֵב שָׁלֵם בְּכָל לְבָבֵנוּ וּבְכָל
 נַפְשֵׁנוּ וּבְכָל מְאֹדְנוּ, וְתִהְיֶה עֲבוֹדָתֵנוּ בְּאֵמֶת וּבִשְׁלֵמוֹת גְּדוֹל
 בְּשָׁנֵי יְצָרֵינוּ. וְתִסִּיר מִלְּבָבֵנוּ וּמִדַּעַתֵנוּ כָּל מִיַּי בְּפִירוֹת וְקִשְׁיוֹת
 וּבְלִבּוֹלִים וְכָל מִיַּי מְחַשְׁבוֹת זְרוֹת הַמְּכַלְפְּלִים חֵם וְשָׁלוֹם אֵת
 הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא יַעֲלֶה וְלֹא יָבֹא וְלֹא יִגִּיעַ לְלִבִּי שׁוֹם
 קִשְׁיָא וּבְלִבּוֹל וְלֹא שׁוֹם כְּפִירָה כָּלֵל. וְתַפְתַּח אֵת דַּעְתִּי וּלְבָבִי,
 וְתַחַנְנֵי מֵאֲתֶךָ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת, שֶׁאֲזַכֶּה לִידַע וְלִהְבִּין עַל בּוֹרְיֵי
 כָּל הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי מְחַיֵּב לְהִבִּין וְלִהְשִׁיג כְּפִי בְּחִינָתִי, כְּפִי מִה
 שֶׁהִגְבַּלְתָּ לְשִׁכְּלִי, מִה שֶׁאֲנִי מְחַיֵּב לְהִבִּין וְלִהְשִׁכִּיל בְּאֵמֶת, עַד

שאזכה לידע להשיב לאפיקורם, ולגרש ולדחות כל מיני כפירות
 ואפיקורסות מלבי ומדעתי. ותהיה בעזרי שלא ירדף שכלי לצאת
 חוץ מן הגבול חס ושלום, ולא אתחיל לחקר ולעזיז חס ושלום,
 במה שאין לי רשות לחקר בו, ולא אסתכל כלל בהענינים
 הנקראים לפי בחינתי, מה למעלה, מה למטה, מה לפני, מה
 לאחור. ותשמרני שלא אתחיל לכנס בשום קשיא וחקירה בדרכי
 הנהגותיך הקדושים, מה שאי אפשר לשכל האנושי להבינם,
 אשר על החוקרים בהם נאמר עליהם, כל באיה לא ישובו ולא
 ישיגו ארחות חיים. שמרה נפשי והצילני, שמרני והצילני ימיך
 תסעדני ואל תתן למוט רגלי, כל מצותיך אמונה שקר רדפוני
 עזרני. עזרני והנני, זבני לתמימות ופשיטות באמת ובאמונה
 שלמה ובלבב שלם, בלי שום חכמות וחקירות וערמומיות כלל.
 עזרני שאזכה להשליך את חכמתי ושכלי בענינים הללו לגמרי,
 רק אסמך על אמונה לבד, ולא אשתמש עם שכלי רק בעסק
 תורתך הקדושה, ולא אתחיל לכנס בשכלי בשום חקירה כלל
 במה שאין לי רשות לכנס. ובמפלא ממני לא אדרש ובמבסא
 ממני לא אחקר. רק במה שהרשתי אתבונן באמת ובתמימות
 ובאמונה שלמה ובקדושה ובטהרה גדולה ובלבב שלם, לשמך
 ולעבודתך באמת כרצונך הטוב:

ובכן תעזרני ברחמיך הרבים, שאזכה לעסק בספרי הפוסקים
 בהתמדה גדולה, ותעזרני ותושיעני ללמד הרבה בכל יום ויום
 ספרי הפוסקים. ותפתח את דעתי ותכין את לבי, שאזכה
 ללמד במהירות גדולה, ולהבין הדין על בוריו, ולברר וללבן הפסק

הִלְכָה בְּכָל דַּיְנֵי הַתּוֹרָה בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, וְאִזְכָּה לִידַע הַהִכָּרְעָה
 בְּאֵמֶת בֵּין כָּל בְּעָלֵי הַמַּחֲלָקֶת דְּקִדְשָׁה שְׁמֵחֻלְקִים בְּדַיְנֵי הַתּוֹרָה,
 וְאִזְכָּה לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם וְהִכָּרְעָה בִּינֵיהֶם. וְעַל־יְדֵי הַשְּׁלוֹם הַזֶּה
 יִמְשָׁךְ וַיִּשְׁתַּלְּשֵׁל שְׁלוֹם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, עַד שְׂיִתְפַּשֵּׁט הַשְּׁלוֹם גַּם
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְתִשִּׁים שְׁלוֹם בֵּין כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְתִבְטַל
 כָּל מִיָּנִי מַחֲלָקֶת מִן הָעוֹלָם וְיִתְרַבֶּה הַשְּׁלוֹם בְּעוֹלָם, עַד שְׂיִכְלוּ
 לְהִתְוַעֵד יַחַד כָּל אֶחָד עִם חֲבֵרָיו, וַיִּסְבִּירוּ זֶה לַזֶּה הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ,
 וַיִּזְכִּירוּ זֶה אֶת זֶה שְׁלֵא יִבְלוּ יְמֵיהֶם לְהִבָּל וְלָרִיק, עַד שְׂיִשׁוּבוּ
 בְּלֵם אֶל הָאֵמֶת וַיַּעֲבֹדוּךָ בְּלֵם בְּאֵמֶת וּבְאִמוּנָה שְׁלֵמָה. וְתִזְכְּנוּ
 שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּעַצְמֵנוּ שְׁלֵא יִהְיֶה חֵלֶק לְבָנוּ חֵם וְשְׁלוֹם מֵאֵתְךָ,
 רַק נִזְכָּה לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִים וּלְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת וּבְלִבָּב
 שְׁלֵם בְּשָׁנֵי יְצִרְנוּ. וְנִזְכָּה לִידַע דִּיעָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת וּבְלִבָּב שְׁלֵם
 שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ, וְאַתָּה בְּעַצְמְךָ וּבְכְבוֹדְךָ עוֹמֵד אֲצִלְנוּ
 בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וְאַתָּה שׁוֹמֵעַ וּמֵאֲזִין וּמְקַשֵּׁיב כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל
 תְּפִלוֹתֵינוּ. וְנִרְגִישׁ אֱלֹהוּתְךָ עָלֵינוּ תָּמִיד, וּבִפְרֹט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה,
 עַד שְׁנִתְעוֹרַר עַל־יְדֵי־זֶה בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְהִתְפַּלֵּל בְּהִתְלַהֲבוֹת
 גְּדוֹל וּבְכּוֹנֵה גְּדוֹלָה וְעֵצוּמָה וּלְדַקְדָּק מְאֹד לְכוֹן אֶת דְּבָרֵינוּ, וְלֹא
 יֵצֵא שׁוֹם דְּבוּר מִפִּינוּ בְּתְפִלָּה שְׁלֵא בְּכוֹנָה. אֲבִינוּ מְלַבְּנוּ מַחְסִינוּ,
 אֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ כְּרַע מֵעַלְלֵינוּ. חוּם וְחֶמֶל עָלֵינוּ וְזָכְנוּ לְתְפִלָּה בְּכוֹנָה
 בְּשִׁלְמוֹת בְּאֵמֶת וּבְלִבָּב שְׁלֵם, וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִקְרָא שְׁבִתוֹב, אוֹדְךָ
 בִּישָׁר לִבָּב בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה. וְתִזְכְּנוּ לְיִשְׁרֵת לִבָּב שְׁלֵא יִהְיֶה
 בְּלַבְּנוּ שׁוֹם עַקְמִימִיּוֹת וְעַרְמוּמִיּוֹת כָּלֵל, וְלֹא יִהְיֶה בְּלַבֵּי רַמְיָה חֵם
 וְשְׁלוֹם:

רבונו של עולם, עזרני והושיעני וזכני לישראל לכב באמת
 בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב. חוס ורחם עלי בְּחַמְלַתְךָ הָאֱמִתִּית, וזכני לְאִמּוֹנָה
 שְׁלֵמָה בְּאֱמֶת, עַד שְׁאֲזוּכָה עַל־יְדֵי הָאִמּוֹנָה הַקְּדוּשָׁה לְבַרֵּר כָּל
 הַמַּאֲכָלִים וְלֶאֱכַל בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָה, שִׁיְהִיָּה כָּל אֲכִילְתִּי וְסֻעוּדְתִּי
 מִמַּאֲכָלִים שֶׁנִּתְבָּרְרוּ בְּשִׁלְמוֹת מִן הָרַע שֶׁלֹּא נִשְׂאָר בָּהֶם שׁוּם
 אַחִיזוֹת הָרַע וְהַקְּלָפוֹת כָּלֵל, עַד שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי אֲכִילְתִּנוּ
 יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיד הוּא וְשִׁכִּינְתִּיהָ אִפִּין בְּאִפִּין:

אָנָּה יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים, עֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתֵן לָנוּ כַח
 מֵאֲתֶיךָ שְׁנֹזְכָה לְקֶרֶב רַחוּקִים לְאִמּוֹנְתֶיךָ הַקְּדוּשָׁה וְלַעֲבוֹדְתֶיךָ
 הָאֱמִתִּית. וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּתְעַשֵּׂר וְתִתְקַשֵּׁט הָאִמּוֹנָה הַקְּדוּשָׁה
 בְּקִשׁוּטֵינָם וְנָאִים וְיָפִים, בְּקִשׁוּטֵינָם דְּלֹא הוּוּ, בְּקִשׁוּטֵינָם קְדִישִׁין, שִׁיְהִי
 לְנַחַת וּלְרִצּוֹן לְפָנֶיךָ:

וְזִכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתַקֵּן פָּנֵם הַדְּבוּר, וְתַעֲזֹרְנוּ לְבַרֵּר
 וְלַהֲעֵלוֹת כָּל נִיצוּצֵי אוֹתִיּוֹת הַדְּבוּר שֶׁנִּפְלוּ בְּגִלוֹת גְּדוּל בֵּין
 הַקְּלָפוֹת וְהַסְטָרָא אַחֲרָא בְּעוֹנֹתֵינוּ, עַל־יְדֵי שֶׁהִלְכְּנוּ בְּשִׁרְיֹרוֹת
 לְבַנו וְרַדְפְּנוּ אַחַר תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, וְהִינּוּ מִמְּלָאִים כְּרַסְנוּ
 בְּמוֹתְרוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה שֶׁאִינּוּ מְבַרְחֵם לְקִיּוֹם הַגּוֹף, עַד אֲשֶׁר
 בְּעוֹנֹתֵינוּ הַרְבִּים עַל־יְדֵי פָּנֵם תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, הַתְּנַבְּרוּ
 עֲלֵינוּ שְׁלִשָּׁה שְׁרֵי פְרָעָה, שֶׁהֵם שְׁלִשָּׁה קְלָפוֹת, שֶׁהֵם שַׁר הַמַּשְׁקִים,
 וְשַׁר הָאוֹפִים, וְשַׁר הַטְּבָחִים, שֶׁהֵם קְנָה, וְשַׁר וּרְיָדִין. וְעַל־יְדֵי־זֶה
 גָּבַר עֲלֵינוּ עַל גְּלוֹת פְּרָעָה וּמִצְרִים, שֶׁהוּא מִצְרַת הַגְּרוֹן, שֶׁנִּמְשָׁךְ
 הַדְּבוּר דְּקִדְשָׁה לְהַעֲרֵף לְמִצְרַת הַגְּרוֹן, עַד אֲשֶׁר נִחַר גְּרוֹנִי וְאִינִי
 יְכוּל לְדַבֵּר שׁוּם דְּבוּר הַגּוֹן לְפָנֶיךָ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה יַדְעֵת אֵת לִבִּי, אֲתָה יַדְעֵת אוֹתִי מִתְחִלָּה וְעַד סוֹף, אֲתָה יַדְעֵת חֲרָפְתִּי וּבִשְׁתֵּי וּבְלִמְתִּי נִגְדָדָה כָּל צוּרְרִי. וְאֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרָךְ וְשׁוֹם עֲצָה אֵיךְ לְהִתְנַחֵם בְּעֵנִין אֲכִילָה בְּקִדְשָׁה, בְּאִפֶּן שְׂאֵזְבָה לְהִנְצֵל בְּאַמֶּת מִפְּנֵם תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, צְרִכִי מְרַבִּים מְאֹד בְּכָל מִדָּה וּמִדָּה, וּבְכָל דְּבַר וְדְבַר, וּבְכָל עֵנִין וְעֵנִין מִעֲבוּדַת יְהוָה. עַד אֲשֶׁר מֵעַצָּם רַבּוּי צְרִכִי יִשְׁעֵתִי בְּכָל דְּבַר, עַל בֶּן אִין מְלָה בְּלִשׁוֹנִי, וְאֵינִי יוֹכוֹל לְדַבֵּר בְּלָל, כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ מֵהִיכָן אֲתַחִיל לְדַבֵּר וּלְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי. וּבְאַמֶּת אֲנִי יוֹדֵעַ בְּעֲצָמִי, שְׂאֵנִי בְּעֲצָמֵי הַחַיִּב מִתְחִלָּה וְעַד סוֹף, וּבְכַמָּה פְּגָמִים פְּגָמְתִּי עַל־יְדֵי תַּאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה שְׂלֵא הַשְׁתַּדְּלַתִּי בְּלָל לְגַרְשָׁם מֵעָלַי, עַד אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה נִפְגָּם הַדְּבוּר שְׁלִי מְאֹד וְנִפְלוּ חֲלָקֵי הַדְּבוּר שְׁלִי בְּנִלוֹת גְּדוֹל וְעֲצוּם מְאֹד, עַד אֲשֶׁר אֵינִי זוֹכֵה לְדַבֵּר שׁוֹם דְּבוּר הַגּוֹן וְרֵאוּי, וְעַד־כֵּן לֹא הִתְחַלַּתִּי לְקִרּוֹת אוֹתָךְ בְּלָל בְּרֵאוּי בְּאַמֶּת, וּבְכַר יְנַעַתִּי בְּקִרְאֵי נַחַר גְּרוֹנִי כְּלוּ עֵינֵי מִיחַל לְאֱלֹהֵי. מְרֵא דְעֵלְמָא כְּלָא, צַר לִי מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר, וְאֵינִי יוֹדֵעַ כְּלָל בְּאַיִזָּה דְרָךְ וְעֲצָה וְתַחֲבוּלָה אֵיךְ לְמַלֵּט נַפְשִׁי הַאֲמִלְלָה וְהַעֲלוּבָה מְאֹד מִנִּי שְׁחַת, כִּי אִין בַּחֲוִי אֲלָא בְּפֶה לְבַד וְגַם זֶה נִמְנָע מִמֶּנִּי, כִּי אִין מְלָה בְּלִשׁוֹנִי הֵן יְהוָה יַדְעֵת כְּלָה, כִּי חֲלָקֵי הַדְּבוּר שְׁלִי יִרְדּוּ בְּנִלוֹת עֲצוּם וּבְכַד מְאֹד. אַתָּה יְהוָה, צַר לִי מְאֹד, וְהִנְנִי קוֹרֵא אֵלֶיךָ מִן הַמְּצַר, מִמְּצַר הַגְּרוֹן מֵעַמְּקַת הַנְּלוֹת, מִמְּעַמְּקִים קְרֵאתִיךָ יְהוָה. אֲדַנִּי שְׂמַעָה בְּקוֹלִי תַּהֲיִינָה אֲזַנֶּיךָ קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי. קוֹלִי שְׂמַעֵת אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוּחֲתִי לְשִׁיעֵתִי. עֲזַרְנִי בְּכַחַד הַגְּדוֹל וּבְחַסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים שְׂאֵזְבָה

לשבר באמת תאות אכילה ושתייה, ואזכה להסתפק
במעט, לאכל מעט כדי חיוני בצמצום, בקדשה ובטהרה גדולה,
בלי שום תאות והנאת הגוף כלל:

ובכן תעזרני ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, ותזכני
להתענות תעניתים הרבה בקדשה ובטהרה גדולה, בשמחה
ובטוב לבב ברצונך הטוב באמת באפן שאזכה על-ידי
התעניתים לתקן פגם הדבור ולחבר אחורי הקדשה ולהוציא
הדבור מהגלות, מגלות פרעה ושריו ומצרים. אבי שבשמים,
שפתתי אליך כפי. הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען
שוררי. הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך.
הדרכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל
היום. עזרני כי עליך נשענתי, ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך
עינינו, ואני סומך עצמי עליך לבד באמת וברצונך אעשה. חוס
וחנני ורחם עלי ולמדני לעשות רצונך באמת, והורנו דרכיך
באפן שנוזכה מהרה לשבר באמת תאות אכילה ושתייה. ונזכה
לתקן פגם הדבור, להמשיך מימי החסדים ללחלח מצר הגרון,
ותעזרנו לקרר ולהעלות כל ניצוצי אותיות הדבור מן הגלות,
ויקים בנו מקרא שבתוב, קרא בגרון אל תחשף. ונזכה לשפח
ברוח שיהיה דעת שפתותינו ברור מללו. וברחמיך הרבים, תתן
בח להוד יפי הדבור המברר, שיחפך פניו אל העבוס ותקלפות,
ויברר מביניהם שארי ניצוצות הקדשה, עד שישארו הקלפות
והעבוס בלי שום חיות, עד אשר על-ידי זה ושליו כל העמים
את אלילי כספם ואלילי זהבם ונדביקו את עצמם באמונת

יִשְׂרָאֵל, וַיִּתְקַרְבוּ כָּל הַרְחוֹקִים לְעִבּוֹדְתֶךָ וְלֵאמֹנְתֶךָ הַקְּדוּשָׁה.
וַיִּקְּמוּ מִהֵרָה מִקְרָא שְׁכֵתוֹב, כִּי אִזּוֹ אֶהְפֶּךָ אֶל עַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה
לְקָרָא כָּלֵם בְּשֵׁם יְהוָה לְעַבְדוֹ שְׂכֵם אֶחָד:

וְתַעֲזֹרְנוּ לְעַסֵּק תְּמִיד בְּעִבּוֹדְתֶךָ וּבְתוֹרֹתֶיךָ הַקְּדוּשָׁה בְּאֵמֶת
וּבְלֵב שָׁלֵם. וְנִזְכֶּה שְׂתַהֲיֶה עִבּוֹדְתֶךָ אֲצִלְנוּ חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,
וְנִתְחִיל בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ כְּאִלוֹ לֹא הִתְחַלְנוּ עַדִּין מַעוֹלָם לְעַבְדֶּךָ,
בְּפֶרֶט קִטְנֵי עַרְךָ כְּמוֹנוֹ אֲשֶׁר בְּאֵמֶת לֹא הִתְחַלְתִּי עַדִּין שׁוּם
הִתְחַלָּה אֲמִתִּיית בְּעִבּוֹדְתֶךָ. וְאִפְלוּ בַּעֲת שְׁתִּזְכְּנוּ לְעַבֵּד אוֹתְךָ
בְּאֵמֶת כְּרָאוּי, תִּזְכְּנוּ תְּמִיד לְהִתְחִיל בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ, וְנִזְכֶּה
לְחֲדָשׁ כְּנֶשֶׁר נְעוּרֵינוּ בְּתוֹרֹתֶיךָ וּבְעִבּוֹדְתֶיךָ הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא נִפּוֹל
חַס וְשָׁלוֹם לְזִקְנָה וְתַשׁוּת כַּח כָּלֵל, רַק בְּכָל יוֹם וַיּוֹם יְהִי מִצּוֹתֶיךָ
וְעִבּוֹדְתֶיךָ בְּעֵינֵינוּ כְּחֲדָשִׁים. וְאִזְכֶּה לְהִיּוֹת עוֹז כְּנֶמֶר וְקַל כְּנֶשֶׁר רִזֵּן
כְּצִבִּי וְגִבּוֹר כְּאֲרִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אֲבִינוּ שֶׁבְשָׂמַיִם. אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי
לַעֲת וְקִנְיָה בְּכָלוֹת כַּחֵי אֵל תַּעֲזֹבֵנִי. וַיִּקְּמוּ כְּנוֹ מִקְרָא שְׁכֵתוֹב, וְקוּי
יְהוָה יִחְלִיפוּ כַּח יַעֲלוּ אֲבָר כְּנֶשְׁרִים יְרוּעוּ וְלֹא יִיגְעוּ יִלְכוּ וְלֹא
יִיעֲפוּ. וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לֵאמֹנָה וּבִטְחוֹן בְּאֵמֶת וּבְלֵבֵב
שָׁלֵם, וְנִשְׁלִיךְ כָּל יְהִבְנוּ וְכָל מַחְסוֹרֵנוּ עֲלֶיךָ לְבַד. וְנִהְיֶה חֲזָקִים
בְּמִדַּת הַבִּטְחוֹן בְּשִׁלְמוֹת תְּמִיד, וְלֹא נִתְּלָה שׁוּם דָּבָר בְּשׁוּם סָבָה
וּבְשׁוּם אֲמֻצְעֵי כָּלֵל, רַק נִדְעֵ וְנִאֲמִין שֶׁחֵבֵל בְּהַשְׁגָּחְתֶּךָ לְבַד, הֵן
פְּרִנְסָה וּבְנִים וּרְפוּאָה וְכָל שְׂאֵר הַדְּבָרִים שְׂבַעוֹלָם, בְּכֻלָּם לֹא
נִשְׁתַּמֵּשׂ וְלֹא נִתְּלָה בְּשׁוּם סָבָה כָּלֵל. וְנִדְעֵ וְנִאֲמִין וְנִבְטַח בְּאֵמֶת
שְׂאֵתָה וְכָל לְהִזְמִין לָנוּ פְּרִנְסָה בְּשִׁלְמוֹת, בְּלִי שׁוּם סָבָה שֶׁל
הַמִּשָּׂא וּמִתֵּן וְכִיּוֹצֵא בָּהֶן. וְכֵן אֵתָה יִכַּל לִשְׁלַח לָנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה

בלי שום עסקי רפואות וסמים, כי אתה הוא יהוה אלהינו עלת
 כל העלות וסבת כל הסבות. ואפלו כשאנו מכרחים לפעמים
 כפי רצונך הטוב לעסק באיזה סבה בשביל פרנסה וכיוצא, נזכה
 להאמין בך לבד ולא לעשות מהסבות עקר חס ושלום. ותתן לנו
 כח בזכות צדיקי אמת, שנוזכה לבטל בתפלתנו את חיוב מערכת
 המזלות, לשידוד המערכות ולשנות הטבע בתפלותינו ותחנותינו,
 עד שיראו הכל ויאמינו באמת, כי אין שום דרך הטבע כלל, רק
 הכל מתנהג בהשגחתך לבד תמיד, ויקים בנו מקרא שכתוב,
 ותגור אמר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור. ותמחל ותסלח לנו ולכל
 עמך ישראל על כל הפגמים שפגמנו עד הנה באמונתך הקדושה
 במה שהיינו תולים הדברים בסבות של דרך הטבע. ומעתה
 תחוק את לבבנו ולבב כל עמך ישראל וכל באי עולם, שיוכזבו
 כלם לידע ולהאמין כי אתה הוא יהוה האלהים בשמים ובארץ,
 והכל מתנהג בהשגחתך לבד, וכל הסבות הכל מאתך לבד:

רבנו של עולם, מלא משאלותינו ברחמים וזכנו לאמונה
 שלמה באמת ובלבב שלם, עד שנוזכה על ידי האמונה שיתבררו
 כל המאכלים שבעולם, מפנים עין הדעת טוב ורע, עד שיהיו כל
 אכילותנו וסעודתנו ממאכלים שנתבררו לגמרי מן הרע והקלפות,
 מאכלים שהם בלם טוב. ונוזכה להסתפק באכילה מעטת, ותהיה
 אכילתנו בקדושה ובטהרה גדולה, עד שיהיה נעשה על ידי
 אכילתנו יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה אפין באפין. ויקים
 מקרא שכתוב, בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה.
 והתענג על יהוה ויתן לך משאלות לבך. גול על יהוה דרכך ובטח

עָלְיוֹ וְהוּא יַעֲשֶׂה. הַאִירָה פָּנֶיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בַחֲסֶדְךָ. פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ וּלְמַדְנִי אֶת חֻקֶיךָ. אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וּיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פָּנֵינוּ אֶתְנֵנוּ סֵלָה. יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁבְּנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנוֹשְׁעָה. יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי יְגוֹאֲלֵי. אָמֵן וְאָמֵן:

== סג ==

שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְזַכְּנֵי מַעֲתָה לְשׂוֹמֵר אֶת הַבְּרִית קֹדֶשׁ, שְׁלֵא אָפְנָם עוֹד מַעֲתָה שׁוֹם פָּנָם בַּבְּרִית קֹדֶשׁ, וְאִזְכָּה לְקֹדֶשׁ אֶת עַצְמִי בַמִּתָּר לִי, בְּתַכְלִית הַקִּדְשָׁה וְהַפְּרִישׁוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֵמֶת. וְתַעֲזָרְנִי וְתִזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְתַקֵּן בְּחַיֵּי כָּל הַפְּנָמִים הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד שֶׁפָּנַמְתִּי בַּבְּרִית קֹדֶשׁ מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. חוֹמֵל דְּלִים, חוֹס וְחַמֵּל עָלַי כִּי מָה אֶעֱשֶׂה לְיוֹם פְּקֻדָּה, וְכִי יִפְקֹד מָה אֲשִׁיבְנוּ אוֹי מִי יְגוּר לִי אִשׁ אוֹכְלָה, מִי יְגוּר לִי מוֹקְדֵי עוֹלָם, אָנָּה אֲבָרַח, אָנָּה אָנוּס לְעִזְרָה, אָנָּה אוֹלִיךָ אֶת חַרְפְּתִי, כָּל בְּעָלֵי חַמְלָה וְחַנְיָנָה הַחַיִּים וְהַמֵּתִים, בְּקִשׁוֹ רַחֲמִים בְּעַדִּי, חַמְּלוּ עַל צָרֶיךָ לְחַמְלָה כְּמוֹנִי, כִּי אֵין רַחֲמָנוֹת בְּעוֹלָם בְּאֲשֶׁר עַל הַפּוֹגֵם נִגְדַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּבַפְּרָט בְּפָנָם הַבְּרִית:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל הַרְחוּקִים מִמֶּךָ הַצְּרִיכִים לְרַחֲמִים רַבִּים. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ לְמַעַן הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּים שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית, וְזַכְּנֵנוּ מַעֲתָה לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְלֹא נָשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה. וְנִזְכָּה שְׂיִתְקַנּוּ הַצְּדִיקִים כָּל מָה שֶׁפָּנַמְנוּ בַּבְּרִית קֹדֶשׁ, כִּי אֵין בְּיַדְנוּ לְתַקֵּן פָּנָם אֶחָד מִפָּנָם הַבְּרִית, רַק עַל זְכוֹת הַצְּדִיקִים אָנוּ נִשְׁעָנִים וְעַל כַּחַם הַגְּדוֹל אָנוּ סְמוּכִים.

זכנו ברחמיך הרבים להתקרב לצדיקים אמתיים שומרי הברית בתכלית השלמות. רחם עלינו והודיענו מהם, ואל תסתיר אותם מלפנינו. זכנו לידע מהם ולהתקרב אליהם באמת, ולקבל מהם קדשה וטהרה באמת, באפן שגזכה מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך, לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד. ותרחם עלינו שגזכה להאמין בהצדיקים אמתיים תמיד, ואל יתבלבל דעתנו ואל יתעקם שכלנו ולבנו, ולא יהיה קשה לנו עליהם כלל, אפלו בעת שהם מתרחקים מאתנו ודרכיהם נפלאה מעינינו מאד, עד שנופלים עליהם קשיות ותמיהות ונתעקם ונתבלבל המוח מרובי הפליאות שנופלים עליו בלבנו:

אנא יהוה, עשה למען שמך, ואל יגרמו עונותינו להתרחק מהם חס ושלום על-ידי-יה, רק גזכה להתחזק באמונה שלמה תמיד להאמין בהם תמיד, לידע ולהאמין באמונה שלמה שכל דרכיהם ישרים ונכונים מאד, והם צדיקים וישרים בכל דרכיהם ותנועותיהם, רק שאי אפשר לנו להשיג דרכיהם הנורא ונשגב מאד. וגזכה שירחמו עלינו הצדיקים ויקרבו אותנו בכל פעם ויורידו עצמן אלינו, וילבישו ויכסו אורם הגדול באפן שגזכה שיתגלה לנו אורם הנפלא על-ידי-יה, ויהיה לנו כח לינק ולשאב מחכמתם הגדולה. ויתקרבו עצמן אל העולם, וירחמו עלינו באהבה ובחמלה גדולה, וכל מחשבותיהם יהיו לקרבנו ולא לרחקנו חלילה. למען גזכה להיות דבוקים עמהם לעולם ועד:

ותזכנו בכחם וזכותם שגזכה להכיר אותך ולהתקרב אליך באמת, וגזכה לדעת ולהכיר אותך גם בעולם הזה. וכל מה

שֶׁנִּתְקַרַּב אֵלַיךָ יוֹתֵר, נִזְכָּה לִידַע בְּכָל פְּעַם גְּדֹל רַחוּמֵינוּ מִמֶּךָ, וַיִּתְנוּצֵץ לָנוּ בְּכָל פְּעַם נִפְלְאוֹת גְּדֻלָּתְךָ, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְהַשִּׁיג וְלִדְעַת מִמֶּךָ כָּלֵל, כְּמוֹ שֶׁאָמַר אֱלֹהֵינוּ, לִית מֵאֵן דִּידַע בְּךָ כָּלֵל. וְתַתֵּן לָנוּ שְׁעוֹר בְּלַבְנוּ, שֶׁנִּזְכָּה לְהִתְקַרַּב אֵלַיךָ וּלְהַשִּׁיג מִרְחוֹק יְדִיעַת אֱלֹהוּתְךָ, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְדַבֵּר מִזֶּה כִּי אִם כָּל חַד כְּפֹמֵ מַה דְּמַשְׁעַר בְּלַבִּיהָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, נוֹדַע בְּשִׁעְרִים בְּעֵלְהָ. כָּל חַד כְּפֹמֵ מַה דְּמַשְׁעַר בְּלַבִּיהָ:

וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ לְבָלֵי לִבְעַט בְּיִסוּרֵינָם הַמְּכַרְחִים לְקַבֵּל עָלֵינוּ כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ אוֹר פְּנֵי רִצוֹנְךָ הַטּוֹב עָלֵינוּ תָּמִיד, וְלְהַמְשִׁיךְ כָּל טוֹב לְהַעֲוֹלָם תָּמִיד. וְנִזְכָּה שֶׁיִּגְנוּ עָלֵינוּ הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים שֶׁסָּבְלוּ יִסּוּרִים רַבִּים בְּשִׁבְלֵי יִשְׂרָאֵל, וּבִזְכוּתָם תִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ כָּל טוֹב וְחֶסֶד וְיִשׁוּעָה וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים, בְּגִי חַיֵּי וּמְזוּזֵינוּ, וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל. וּבִפְרָט עַל בְּנֵיהֶם וְזֶרְעָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים שֶׁסָּבְלוּ יִסּוּרִים רַבִּים בְּשִׁבְלֵי כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, רַחֵם עֲלֵיהֶם וְתֵן לָהֶם כָּל טוֹב, וְהַצִּילֵם מִכָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרִים וּמִכָּל מִינֵי דְאָגוֹת וּפְחָדִים. וְתִשְׁלַח לָהֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם לְכָל תַּחֲלוּאֵיהֶם וּלְכָל מַכְאוּבֵיהֶם וּלְכָל מַכּוֹתֵיהֶם, וְתִסִּיר מֵהֶם כָּל מִינֵי מַחֲלָה. אֵל נָא רְפֵא נָא לָהֶם, וְתַחֲלִימֵם וְתַחֲיֵם וְתַתְּפִלֵּל בְּעַדָם תָּמִיד. וְתַתֵּן לָהֶם חַיִּים אֲרָכִים, חַיִּים טוֹבִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי חַיִּוּת. וְתַצְלִיחֵם בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, וְתִשְׁפִיעַ עֲלֵיהֶם שִׁפְעַת טוֹבָה, עֶשֶׂר וּכְבוֹד וְחַיִּים, וְיִזְכּוּ לְתוֹרָה וּגְדֻלָּה בְּמִקּוֹם אֶחָד. וְיַעֲבֹדוּךָ בְּאַמְתּוֹת בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה וּבְשִׂמְחָה מִתּוֹךְ הַרְחֵבֶת הַלֵּב כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם, הֵם וְצִאֲצָאֵיהֶם וְצִאֲצָאֵי צִאֲצָאֵיהֶם עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, כְּאֲשֶׁר כָּתוּב לָנוּ עַל-יְדֵי חֲכָמֶיךָ

הקדושים, שְׁבִזְמַן שְׁאָדָם זֹכָה, זֹכָה לוֹ וּלְדוֹרוֹתָיו וּלְדוֹרוֹת דוֹרוֹתָיו עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. זָכַר אֵל תִּשְׁכַּח כָּל הַיְסוּרִים שֶׁסָּבְלוּ עַד הַנְּהָ וְאָמַר לְצַרוֹתֵיהֶם דִּי, וְאֵל תּוֹסִיף עוֹד לְיִסְרָם. רַחֵם עֲלֵיהֶם מֵעַתָּה וְתוֹשִׁיעֵם בְּכָל מִינֵי יִשׁוּעוֹת, וְתַתֵּן לָהֶם בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל, וְתַרְוֵםם קַרְנָם וּמְזֻלָּם לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, וְתִשְׁמַחֵם בְּכָל מִינֵי שְׂמָחוֹת, וְתַגְדֵּל שְׂמֵם עַד עוֹלָם, וְיִקְיָם מִקְרָא שְׂכָתוֹב, וּפְרִי הָאָרֶץ לְגֵאֲזֹן וְלַתְּפֹאֲרֹת. וְתִבְרַכְּם בְּכָל הַבְּרָכוֹת וְתִאֲרִיךְ יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתֵיהֶם, יִלְכוּ יוֹנְקוֹתֶם וְיִהְיֶה כְּזֵית הַדֹּדֵם. עוֹד יְנוּבּוֹן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ:

וּבְכֵן תְּרַחֵם עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתִזְכְּנוּ שֶׁנִּשְׁמַר אֶת פִּינוּ וְלִשְׁוֹנֵנוּ מִכָּל מִינֵי דְבוּרִים רָעִים שֶׁבְּעוֹלָם, שְׂלֵא יֵצֵא מִפִּינוּ לְעוֹלָם שׁוֹם דְּבוּר שֶׁל שֶׁקֶר וְלִשְׁוֹן הָרַע וְרִכִּילוֹת וְלִיֻּצְנוֹת וְחִנְיָפוֹת וְדְבָרִים בְּטָלִים וְנִבּוּל פֶּה, וְלֹא שׁוֹם דְּבוּר הַגּוֹרֵם לְבִישׁ פְּנֵי חֲבֵרָנוּ אוֹ לְצַעֲרוֹ וְלִקְנֻטְרוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא שׁוֹם דְּבוּר פְּנוּם שֶׁבְּעוֹלָם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלֵינוּ וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי דְבוּרִים פְּנוּמִים שֶׁבְּעוֹלָם. אֱלֹהֵי, נִצַּר לִשְׁוֹנֵנוּ מִרַע וּשְׁפָתֵנוּ מִדְּבַר מִרְמָה. שִׁיתָה יְהוָה שְׁמְרָה לְפִינוּ נִצְרָה עַל דַּל שְׁפָתֵנוּ. וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּכְנִיעַ וְתִשְׁבַּר וְתִמְגַּר וְתִכְלָה וְתַעֲקֹר וְתִבְטֵל כָּל מִינֵי חֲכָמוֹת הָרַעוֹת שֶׁל הַפִּילוֹסוֹפִים וְהָאֲפִיקוֹרְסִים, אֲשֶׁר חֲכָמְתָם הָרַעָה מְזַקֵּת לְהַעוֹלָם מְאֹד מְאֹד כְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ. שְׁנֵנוּ לִשְׁוֹנָם כְּמוֹ נְחֹשׁ חֲמַת עֵבֶשׁוֹב תַּחַת שְׁפָתֵימוֹ סֵלָה. רַחֵם עַל הַנְּמַלָּה הַמְּנַחַת בְּתוֹךְ פִּי הַנְּחֹשׁ בֵּין שְׁנֵיהֶ. מְלֵא רַחֲמִים, הַבִּיטָה בְּעֵנְיָהּ וּמִכְאוּבָה הַקֶּשֶׁה. אוֹי מִי יָכֹל לְסַבֵּל צַעַר וּמִכְאוּב כְּזֶה. וְאַתָּה

יְהוָה עַד מָתִי. מָתִי תִקּוּם וּתְרַחֵם עָלַיָּהּ. רֵאָה נָא בְּעֵינָיו וְרִיבָה רִיבְנוּ וּמַהֲרָה לְנַאֲלָנוּ נְאֻלָּה שְׁלֵמָה מְהֵרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ. וְהַצִּילְנוּ מִכָּל מִיַּי חֲכָמוֹת רַעוֹת שֶׁל הָאֲפִיקוֹרְסִים וְהַפִּילוֹסוֹפִים שֶׁלֹּא יִגְיְעוּ עָלֵינוּ, וּבְצֵל כְּנֶפֶס תִּסְתִּירֵנוּ, וּתְנַבִּיר בַּח הַכְּנָפִים דִּקְדָּשָׁה, וְתַעֲקֹר וְתִסִּיר וּתְבַטֵּל בְּנֶפֶס הַנְּחָשׁ שֶׁהֵם הַחֲכָמִים לְהִרְעֵה הַחוֹקְרִים פִּילוֹסוֹפֵיָא וְאֲפִיקוֹרְסוֹת, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם בַּח לְעוֹף בְּחֲכָמְתָם לְמַרְחֹק, וְלֹא תִתְפַּשֵּׁט חֲכָמְתָם בְּעוֹלָם, וְגַם לֹא תַעֲוֹפֶף חֲכָמְתָם בְּעַמֵּק לְתוֹךְ הַמַּחַ וְהַלֵּב, וְגַם לֹא תַעֲוֹפֶף חֲכָמְתָם בְּעֶצְמוֹ, שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לְעוֹף בְּחֲכָמְתָם לְחַקִּירוֹת עֲמוּקוֹת, רַק תִּמְעַט וְתַחֲלִישׁ חֲכָמְתָם בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, עַד שֶׁתְּבַטֵּל חֲכָמְתָם הִרְעָה לְנִמְרֵי מִן הָעוֹלָם, וְתִתְנַלָּה חֲכָמָה הָאֲמֵתִיית שֶׁל חֲכָמֵי הָאֲמֵת בְּעוֹלָם, עַד אֲשֶׁר יִבִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא יְהוָה הָאֱלֹהִים לְבָדָד עָלְיוֹן לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ, אַתָּה עֹשֵׂית אֵת הַשָּׁמַיִם, וְאַתָּה הָאָרֶץ, אֵת הַיָּם וְאַתָּה כָּל אֲשֶׁר בָּם. וְתִתְפַּד לְכָל הָעַמִּים שֶׁפָּה בְּרוּרָה לְקַרְא כָּלֵם בְּשֵׁם יְהוָה לְעַבְדוֹ שְׁכֵם אֶחָד. וְתַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים בְּרוֹת יִבְרָתוֹן, וְכָל חֲכָמוֹת רַעוֹת תְּבַטֵּל וְתַעֲקֹר מִן הָעוֹלָם. וְתִתְנַבֵּר וְתִתְחַזֵּק וְתִתְפַּשֵּׁט חֲכָמָה הָאֲמֵתִיית בְּעוֹלָם, הִיא חֲכָמַת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, לִידַע וּלְהַבִּיר אוֹתָךְ בְּאַמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֵּת וּלְעַבֵּד אוֹתָךְ בְּאַמֵּת וּבְתַמִּים כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם, וַיִּקְיֵם מְהֵרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב, וְהִיָּה יְהוָה לְמִלְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד. אָמֵן וְאָמֵן:

== סד ==

עוֹשָׂה גְּדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר וּנְפִלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר, אֲדוֹן כָּל,

לעלא מן בלא ולית לעלא מנך, ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, ולעלא מכל עלמין ותחות כל עלמין ובין כל עלמין, ולית אתר פנוי מנך. אתה בראת עולמך מקדם ברצונך הטוב, ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, כדי לגלות רחמנותך בעולם. ומאהבתך וחמלתך אשר חפצת לגלות טובך ורחמנותך בעולם, צמצמת אלהותך בכיכול, ופנית אורך הגדול האין סוף, וצמצמת האור לצדדין ועשית חלל הפנוי, ובתוכו בראת כל הבריאה כלה מראש ועד סוף, בשביל להכיר אותך בזה העולם ולידע ממך תמיד. על כן יצאתי לקראתך לשחר פניך, מלכי ואלהי אליך אתפלל. חוס וחנוני וחמל ורחם עלי ועל כל ישראל עמך, ושמרני והצילני מכל מיני אפיקורסות וכפירות, שלא יבואו ולא יעלו על לבי ודעתי שום חקירה וקשאי ומבוכה ממבוכות החוקרים בחכמות חיצוניות, שנפלו בכמה מבוכות וקשיות ואפיקורסות גדולה, עד אשר נפלו בחכמות שאינם חכמות כלל, ונכנסו במבוכות גדולות, ונפלו בחקירות ואפקורסות וקשיות הנמשכין מחלל הפנוי, אשר משם צמצמת ופנית אלהותך בכיכול, ומחמת זה אי אפשר בשום אופן למצא שם תרוץ ותשובה באלו הקשיות והמבוכות, כי חכמתך וידעתך סלקת ופנית משם כדי שיהיה מקום לבריאת העולם:

אנא יהוה, זכני לאמונה שלמה, ושמרני והצילני מכל אלו החקירות והקשיות לנמרני, כי אתה יודע חלישותנו ומעוט דעתנו מרבוי עונותינו העצומים והרבים מאד עד שמי השמים. עד אשר אפלו החקירות והקשיות שאפשר למצא עליהם תשובה ותרוץ

אִין אָנוּ יְכוּלִים לְהָשִׁיב עֲלֵיהֶם דְּבָר, מַעֲצֵם עֲכִירוֹת וּבִלְבוּל דְּעֵתָנוּ וּבְטָנוֹת שְׂכַלְנוּ וּמַעוֹט חֲכָמָתָנוּ וְעֲצֵם הַעֲקָמִימִיּוֹת שְׂבִלְבָבְנוּ, כַּאֲשֶׁר אֶתְּהָ יִדְעָתָ אֲבִינוּ שְׂבִשְׂמִים. מְכַל שְׂכַן הַחֲקִירוֹת וְהַמְּבֹכֹת וְהַקְּשִׁיּוֹת הַנִּמְשָׁכִין מַחֲלֵל הַפְּנוּי שְׂאִין שׁוּם אָדָם יִכּוֹל לְיִשְׁכֵּן. עַל כֵּן יִהְיוּ מַעֲיָד וְרַחֲמִיךָ עָלֵי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵלְנוּ מְכַל מִיָּגֵי חֲקִירוֹת וּקְשִׁיּוֹת וּבִלְבוּלִים, הֵן אוֹתָן שְׂאֶפְשֶׁר לְיִשְׁבָּם, וְהֵן אוֹתָן שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְיִשְׁבָּם, כִּי בְּעַר אֲנָכִי מֵאִישׁ וְלֹא בֵּינֵת אָדָם לִי וְאִין אֶתִּי יוֹדֵעַ עַד מָה, וְאִינִי יוֹדֵעַ לְיִשְׁבַּ שׁוּם חֲקִירָה וּקְשִׁיָּא כָּלֵל, כִּי מִי יִבִּין אוֹרְחוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, וּמִי הוּא הַחֲצוּפָה אֲשֶׁר יַעֲזִיב פְּנָיו כְּכֹלֵב לְהָרִים רֹאשׁוֹ וְדַעְתּוֹ לַחֲקֹר בְּדַרְכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, וְלִשְׂאֵל שְׂאֵלוֹת וּקְשִׁיּוֹת עָלֶיךָ וְעַל הַנְּהַנּוֹתֶיךָ הָאֲמַתִּיּוֹת, אוֹ עַל צְדִיקֶיךָ הָאֲמַתִּיּים. אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אוֹי לְאוֹתָהּ כְּלָמָה, חוּם וְחַנּוּנִי שְׂאֵזֻבָּה אֲנִי וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְאֻמוֹנָה שְׁלָמָה בְּאֲמַת, כִּי בְּאֲמַת לְאֻמָּתוֹ אִין שׁוּם קְשִׁיָּא כָּלֵל, כִּי צְדִיק וַיִּשֶׁר אֶתְּהָ וַאֲמַת יִהְיֶה לְעוֹלָם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ דְּעֵלְמָא כְּלָא. הוֹרְנֵי וְלַמְדֵי אֵיךְ לְסַדֵּר תְּפִלָּה נְאֻה וְאֲמַתִּיּוֹת לְפָנֶיךָ מִהַתּוֹרָה הַנִּפְלְאָה הַזֹּאת אֲשֶׁר זְבִיתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אֲשֶׁר אֶתְּהָ לְבַד יוֹדֵעַ גְּבֻהָה וְעַמְקָה וְסוּדָה, וְעֲצֵם פְּלָאוֹת רַחֲמֶיךָ, אֲשֶׁר זְכִינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שִׁיְהִיו צְדִיקִים נוֹרָאִים כְּאֵלוֹ בְּעוֹלָם, חַדוּשִׁים כְּאֵלוֹ, שִׁיִּכְלוּ לְהַלְבִּישׁ וּלְגַלּוֹת לָנוּ פְּלָאֵי סוּדוֹתֶיךָ הַנִּפְלְאִים וְהַנּוֹרָאִים, וְלַהֲכַנִּיסָם בְּדַעְתָּנוּ תִּפְחוּתָהּ וְתִפְנוּמָהּ מְאֹד וְלַהּוֹרוֹת לָנוּ בְּזֶה דְרָךְ יִשְׁרָה וְאֲמַתִּיּוֹת לְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֲמַת, וְלְחַזְקֵנוּ בְּאֻמוֹנָתְךָ

הקדושה לחיותינו כיום הנה, למען עשה כיום הנה להחיות עם
רב. פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה. נזראות נפילתי
נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד. מאת יהוה היתה זאת היא
נפלאות בעינינו. מה נאמר ומה נדבר. מה אשיב ליהוה כל
תגמולוהי עלי. ואחרי אשר גמלתנו טובות כאלה, אשר הקדמת
רפואה למכותינו והקדמת לשלח לנו צדיקים נזראים בעלי השגה
כאלה, אשר היו יודעים להמשיך ולגלות תורות נפלאות כאלו
להלביש גנזיא דמלכא עלאה, באפן שיהיו נמשכין מהם עצות
ודרכים ישרים לקרב מרחקים כמוני אליך תתברך לנצח. וחסדם
גבר עלינו לעסק בתקון שחיקת שברי שברי כלי כמונו היום,
אשר נשברנו עלי ידי לבנו הזונה אשר סר מעליך, לשברי שברי
שברים כלי שעור וערך. אשר גם השברי שברים נשברו ונשחקו
כאבק ועפר, ונתלכלכו בכמה מיני לכלוכים ומנופים, ונתפורו
ונפוצו פארבע בנפות הארץ וים רחוקים, ונפלו למטה למטה מן
השאל תחתיות כמו פלח ובקע בארץ נפורו עצמינו לפי שאול,
שתני גבור תחתיות במחשבים במצלות. ונתפסתי בכמה
אלפים ורבבות רשתות ומכמורות כלי שעור וערך ומספר. כמים
נשפכתי והתפרדו כל עצמותי הנה לבי בדונג גמס בתוך מעי.
רשת הכינו לפעמי כפף נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה.
לולא רחמיך וחסדיך אז אבדנו בעינינו, ואתה ברחמיך חשבת
מרחוק להטיב אחריתנו, ועשית מה שעשית ופעלת מה שפעלת
ברחמיך הטובים, והקדמת לשלח לנו צדיקים נפלאים כאלה,
אשר השאירו אחריהם ברכה, ספרים קדושים ויקרים כאלה,

אֲשֶׁר נִתְּרָבוּ עִבְשָׁיו בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר לֹא הִיָּתָה כְּזֹאת מִימֹת עוֹלָם,
כִּי יִדְעָתָּ עֵצָם חֲלִישׁוֹתֵנוּ בְּדוֹרוֹת הָאֱלֹהִים, עַל בֶּן הַכְּנֶתֶת וְהַרְבִּיתָ צָרִי
וְתִרְוָפָה לְמַכּוֹתֵינוּ לְבַל תֵּאבֹד תִּקְוַתֵנוּ חֲלִילָה:

וּבְכֵן עָזַרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנִזְכָּה לְהַרְגִישׁ וּלְמַצֵּא עֲצוֹתֶיךָ
הַקְּרוֹשִׁים הַגְּנוּזִים בְּחִדוּשֵׁי תוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וְזַכְּנִי לְהַתְּפַלֵּל
עֲלֵיהֶם תְּפִלָּה נְאֻה וּמְסַדֶּרֶת וּלְפַעַל בְּקִשְׁתֵּנוּ בְּרַחֲמִים אֲצִלֶּךָ. כִּי
אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה אָנוּ צָרִיכִים לְצַעֲק וּלְזַעַק וּלְהַתְּאַנֵּחַ וּלְהַתְּפַלֵּל
וּלְהַסְתַּכֵּל לְרַחֲמֶיךָ וְלִישׁוּעָתְךָ, עַד שְׁנִזְכָּה לְצֹאת לְגַמְרֵי מְכָל
הַכְּפִירוֹת וְהָאִפְסִיקוֹרְסוֹת וְחֻקִּירוֹת וְקִשְׁיוֹת וּמְבֹכוֹת וּמְכָל מִינֵי
קָלְפוֹת וְתֵאוֹת וּסְטֵרִין אוֹחֲרֵינִי הַנִּמְשָׁכִין מִתְּחִלַּת הַצְּמִצּוֹם שֶׁל
הַחֶלֶל הַפְּנוּי וּמְרַבּוּי אוֹר, כִּי שְׁנִיָּהֶם בְּאֶחָד הִשְׁתַּרְגּוּ עָלֵינוּ יְחַד.
וּבְעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים אֵינִי יוֹדֵעַ עַל מַה לְצַעֲק קָדָם, כִּי גַם בְּשִׂמְתֵּינִי בְּרִים
הַתֵּאוֹת וְהַקִּשְׁיוֹת וְהַבְּלוּלִים הַנִּמְשָׁכִים מִן הַקָּלְפוֹת, שְׁנֵתְהוּוּ
מְרַבּוּי אוֹר, מְשִׁבֵּרֶת בָּלִים, גַּם בֶּן קִשְׁיָה עָלַי מְאֹד לְגַרְשָׁם וּלְשַׁבְּרָם
וּלְבַטְּלָם, כִּי בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים נִשְׁבַּרְתִּי מְאֹד מְאֹד, וּבְכָל זֹאת לֹא
שָׁב אִפּוֹ מִמֶּנִּי, וְאֵינִי מְקַרֵּר דַּעְתּוֹ בְּזֶה, כִּי אִם עוֹד רוֹצֵה לְהַתְּגַבֵּר
עָלַי וּלְהַכְנִים בְּדַעְתִּי בְּלְבוּלִים וּמְבֹכוֹת וְקִשְׁיוֹת וְהַרְהוּרִים
וְעַקְמִימוּת שֶׁבָּלָב, הַנִּמְשָׁכִין מִחֶלֶל הַפְּנוּי, אֲשֶׁר שֵׁם אֵי אֶפְשֶׁר
לְמַצֵּא אוֹתְךָ בְּשׁוֹם אֶפֶן בְּעוֹלָם עַל־יְדֵי שׁוֹם שֶׁכָּל וְחֻכְמָה, כִּי אִם
עַל־יְדֵי אֱמוּנָה לְבַד:

אָנָּה יְהוָה, רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֶךָ, הַבִּיטָה
וְעֲנֵנִי בְּעַת צָרָה, כִּי לֹךְ יְהוָה הִישׁוּעָה בְּךָ תוֹחַלְתֵנוּ אֵלוֹהֵי סְלִיחוֹת.
פְּנֵה אֵלַי וְחַנְּנִי כִּי יְחִיד וְעֵנִי אָנִי. זַכְּנִי לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וְלֹא

אתחיל לנגם בשום תקירה וקשׁיא כָּלֵל, רק אֲזַכֶּה לְגַרְשׁ וּלְרַחֵק
 וּלְבַטֵּל מַדְעָתִי וּמְכַל הָעוֹלָם, כָּל מִינֵי חֲקִירוֹת וּקְשׁוּיֹת לְבִלִי
 לְהַסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רק לְהִתְחַזֵּק תָּמִיד בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת.
 עַד שְׁאֲזַכֶּה עַל־יְדֵי הָאִמוּנָה הַשְּׁלֵמָה לְעֵבֵר עַל כָּל הַחֲכָמוֹת
 וְהַחֲקִירוֹת, וְעַל כָּל הַחֲכָמוֹת שְׂאִינָן חֲכָמוֹת, שֶׁהֵם הַחֲקִירוֹת
 וְהַמְּבוּכוֹת וְהַבְּלוּבִלִים וְהַהֲרָהוּרִים הַנִּמְשָׁכִין מִחֻלָּל הַפְּנוּי. וְאֲזַכֶּה
 לִידַע וּלְהֵאֱמִין כִּי אַתָּה הוּא יְהוָה לְבַדְּךָ אַתָּה עֹשֵׂת אֶת הַשָּׁמַיִם
 שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְכָל עֲבָאָם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר
 בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם. וּמְלַכּוֹתְךָ בְּכָל מְשָׁלָה, וְאַתָּה מְמַלֵּא
 כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וְלַעֲלֵא מְכַל עֲלָמִין וְתַחֲוֹת כָּל עֲלָמִין
 וּבֵין כָּל עֲלָמִין וְתוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וְלִית אַתָּר פְּנוּי מְנַד. וְאַתָּה אֶחָד
 יְחִיד וּמְיַחַד בְּתַכְלִית הָאֲחָדוּת, לַעֲלֵא מִן כֻּלָּא וְלִית לַעֲלֵא מְנַד,
 אֲנִתָּה הוּא עֲלֵאָה עַל כָּל עֲלֵאִין סְתִימָא דְכָל סְתִימִין וְלִית מַחְשְׁבָה
 תְּפִיסָא בְּךָ כָּלֵל:

וְתַרְחַם עָלַי וְתַשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי תָּמִיד, שְׁלֵא אֶסְתַּכֵּל וְלֹא אֶבִיט
 בְּשׁוּם סֵפֶר הַמְדַבֵּר מִחֲקִירוֹת, וְלֹא אֶדְבֵּר עִם אָדָם מִמְּחַקְרֵי
 אָרֶץ אֲשֶׁר נִפְלוּ בְּחֲקִירוֹת אֵלוֹ הַנִּמְשָׁכִין מִחֻלָּל הַפְּנוּי, אֲשֶׁר
 עָלֵיהֶם נֶאֱמַר, כָּל בְּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוּן וְלֹא יִשְׁיֵנוּ אֲרָחוֹת חַיִּים. אֲנִי
 נוֹרָא קְדוֹשׁ, הַצִּילֵנִי מֵהֶם שְׁמְרֵנִי מֵהֶם, חוּם וְחַמֵּל עַל נַפְשִׁי וְרוּחִי
 וְנִשְׁמָתִי, וְשְׁמְרֵנִי מֵהֶם תָּמִיד. חֲזַקֵּנִי בְּאִמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד,
 עַד שְׁאֲזַכֶּה עַל־יְדֵי הָאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה לְעֵבֵר עַל כָּל הַחֲכָמוֹת
 וְעַל כָּל הַחֲקִירוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, לְבַטֵּלֵם וּלְעַקְרֵם וּלְגַרְשֵׁם וּלְכַלּוֹתֵם
 מִמְּנֵי וּמְכַל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, עַל־יְדֵי הָאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּהַשֵּׁם יְתַבְּרֵךְ.

וּבְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה כִּי עֲבָרִי אֲנֹכִי וְאֵת יְהוָה
 אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי נֹרָא. וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בִּיהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי הָעֲבָרִיִּים. וְתַפְתַּח אֶת שְׁכָלִי וְתַרְחִיב אֶת דַּעְתִּי
 בַּקְּדוּשָׁה גְּדוּלָּה, שְׂאוּכָה לִידַע מַה לְהַשִּׁיב לְאַפִּיקוֹרְס. וְאוֹכָה
 לִידַע וּלְהַבְחִין בֵּין הַחֲקִירוֹת וְהַקְּשִׁוֹת שְׂאֵפֶשֶׁר לְהַשִּׁיב עֲלֵיהֶם,
 וּבֵין הַחֲקִירוֹת וְהַקְּשִׁוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִחֻלָּל הַפְּנוּי שְׂאֵי אֶפֶשֶׁר
 לְיִשָּׁבֵן בְּשׁוּם אֶפֶן, אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם נֹאמַר, כָּל בְּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוּן וְלֹא
 יִשְׁיֵנוּ אַרְחוֹת חַיִּים. וְאוֹכָה לְהַתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וּבְדַעַת שְׁלֵם
 דַּקְדְּשָׁה וּלְבַטֵּל כָּל מִינֵי כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת מִמֶּנִּי וּמִזְרַעֵי וּמִכָּל
 הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, וּלְגַלוֹת אֱלֹהוּתְךָ וְאַמְתָּךָ לְכָל בְּאִי עוֹלָם, וְיִדְעוּ כִּי
 אַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה לְבַדְּךָ עֲלִיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ:

לְז' אָדָר הִילולָא דְּמִשָּׁה רַבֵּנוּ ע"ה

וְזַבְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּיּוֹם, וְשִׁלַּח לָנוּ צַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים הַמְּפַלְגִים
 בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, שִׁיְהִיו בְּבַחֲיַנַת מִשָּׁה רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם,
 שִׁיְהִיָּה לָהֶם כַּח לְהַבְנִים בְּאֵלוֹ הַחֲקִירוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִחֻלָּל הַפְּנוּי,
 וּלְשִׁבְרָם וּלְבַטְלָם וּלְעַקְרָם וּלְכַלּוֹתָם לְגַמְרֵי, וְלְהוֹצִיא מִשָּׁם כָּל
 הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּפְלוּ לְשָׁם בַּעֲוֹנוֹתֵיהֶם, וְיִהְיֶה לוֹ כַּח לְעוֹרֵר וּלְגַלוֹת
 הַנִּגְנוֹן וְהַשִּׁיר הָעֲלִיוֹן וְהַמְּבַחֵר עַל כָּל הַשִּׁירִים וְהַנִּגְנוּנִים שֶׁבְּעוֹלָם.
 וְעַל־יְדֵי־זֶה יוֹצִיא לְשָׁלוֹם כָּל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּפְלוּ בְּטַעוֹתֵים וּמְבוֹכוֹת
 וְאַפִּיקוֹרְסוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִחֻלָּל הַפְּנוּי, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדַע גְּדֹל
 הַרְחַמְנוֹת שְׁעֲלֵיהֶם:

וְהַצִּילָנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּיּוֹם, מְרִיב וּמַחֲלֵקֵת וּמְרַבּוּי דְּבָרִים, רַק
 נִזְכָּה לְצַמְצֵם דְּבָרָנוּ בְּהַדְרָגָה וּבְמַדָּה כְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמְתָּ.

חוס ורחמינו ומלא משאלותינו ברחמים, ונזכה למצא אותך
 בכל המקומות שבעולם, ולהאמין באמונה שלמה, כי אתה
 מושל בכל. ובכל הסטריין אחרנין ובכל הטמאות והקלפות
 נעלם ונסתר אלהותך יתברך. ואפלו בהחלל הפנוי מאלהותך
 לגמרי, גם שם אתה נמצא בתכלית ההעלם וההסתרה נפלאה,
 שאי אפשר להשיגה כלל בשום חכמה ושכל שבעולם כי אם
 באמונה לבד. כי אתה מפליא לעשות ומי ישיג פלאותיך
 הגדולות, כי אתה עושה נפלאות גדולות לבדך הנראין לדעתנו
 האנושית, כמו שני הפכים בנושא אחד. ומי יעצר כח להשיג
 דרכי נפלאותיך הגדולות והנוראות, באמור, פליאה דעת ממני
 נשגבה לא אוכל לה. ונאמר, כי גדול אתה ועושה נפלאות אתה
 אלהים לבדך. ונאמר, עושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין
 מספר. ונאמר, גבהי שמים מה תפעל עמקה משאול מה תדע.
 רחם עלינו ברחמיך הרבים המלאים בכל העולמות מראש ועד
 סוף, כי הכל בראת בשביל רחמיך לבד כדי לגלות רחמנותך
 בעולם, ואפלו בחלל הפנוי שהוא תכלית הצמצום והדין, גם
 שם מלכש ונסתר רחמנותך, כי עקר הצמצום של החלל הפנוי
 היה רק בשביל לגלות רחמנותך בעולם, פאשר ידעת בעצמך
 גדל רחמיך וחנינותיך וחסדיך הרבים והעצומים שיש להם כח
 להגן ולרחם גם עלינו, ולהוציאנו מכל המקומות המטנפים מכל
 מקומות הרעים, ולהעלותינו מהרה ולהכניסנו בתוך כל מדרגות
 ומקומות הקדושים באמת, ולהשיבנו בתשובה שלמה לפניך
 באמת ובלב שלם. אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו אדון

עֲזָנוּ צוּר מְשֻׁנְבְּנוּ מִגֵּן יִשְׁעָנוּ מְשֻׁנָּב בְּעַדְנוּ. פִּנְה אֲדוֹן בְּעַצְבוֹן רִיחַ,
צִפְה בְּשִׁבְרוֹן לֵב, קְרוֹב אֶתָּה לְרַחוּקִים, רוּצָה אֶתָּה בְּתִשׁוּבַת
רְשָׁעִים, שְׂדֵי הַמָּצֵא לְדוֹר־שִׁיחַ תֹּאמַר הִנְנִי לְמִבְקָשֶׁיךָ. הַחֲיִינוּ
וְקִיַּמְנוּ וְהַשִּׁיבְנוּ בְּכָל מִיַּי קְדָשׁוֹת וְטָהָרוֹת הַמְּשִׁיבִין אֶת הַנֶּפֶשׁ
דְּקַדְשָׁה. זְכַנּוּ לְשִׁיר וּלְרִנָּן וּלְגִנָּן לְפָנֶיךָ שִׁירִים וְנִגּוּנִים קְדוּשִׁים,
לְנִצָּחַת בְּשִׁירִים וְנִגּוּנִים הַנִּמְשָׁכִין מֵאֲמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר
יֵשׁ לָהֶם כַּח לְהַמְשִׁיחַ עָלֵינוּ אֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְבַטֵּל מִן הַלֵּב
כָּל מִיַּי עַקְמִימִיּוֹת וּכְפִירוֹת וּמְבוּכוֹת שֶׁבְּלֵב, וְכָל מִיַּי בְּלִבּוֹל
הַדַּעַת, וְלַעֲזוֹר וּלְהַמְשִׁיחַ הַלֵּב בְּאֵמַת אֱלֹהֶיךָ וּלְתוֹרַתְךָ וְלַעֲבוֹדְתְךָ
הָאֵמֶתִית. עוֹרָה כְּבוֹדֵי עוֹרָה הַנִּבָּל וְכִנּוֹר אַעֲיֶרָה שָׁחַר. וְתִשְׁפִיעַ
וְתִמְשִׁיחַ וְתִגְלַח לָנוּ שִׁירִים וְזִמְרוֹת וְנִגּוּנִים קְדוּשִׁים הַנִּמְשָׁכִין
מֵרֹאשׁ אֲמֵנָה, מֵהִנְגּוֹן וְהַשִּׁיר הַעֲלִיּוֹן שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם,
אֲשֶׁר כָּל הַשִּׁירוֹת וְהַנִּגּוּנִים שֶׁבְּעוֹלָם נִמְשָׁכִין מִמֶּנּוּ, וְעַל־יְדֵי־זֶה
נִזְכָּה לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמַת, וִיקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב, תְּבוֹאֵי
תְּשׁוּרֵי מֵרֹאשׁ אֲמֵנָה:

וְזַכְּנֵי לְהַקְלֵל בְּתוֹךְ נִשְׁמַת מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת
שְׁתִּיקָה. וְאִזְכָּה לְהַרְגִיל עֲצָמֵי בְּשִׁתִּיקָה לְקִיַּם דְּבָרֵי חֲכָמֵינוּ וְכַרוֹנִם
לְבָרְכָה שְׂאֲמָרוּ, סִיג לְחֲכֵמָה שְׁתִּיקָה. וְאָמְרוּ, וְלֹא מְצֵאתִי לְגוֹף
טוֹב מִשְׁתִּיקָה. וְאִזְכָּה לְשִׁתֵּק גַּם בְּמַחְשָׁבָה בְּכָל מְקוֹם שֶׁאֲנִי צָרִיךְ
לְשִׁתֵּק, וּבְכָל עַת שֶׁבָּאִים עָלַי מַחְשָׁבוֹת הַמְּבַלְבְּלִים אֶת הַמַּחַ, וּבְפֶרֶט
בְּלִבּוֹלֵי אֲמוּנָה, אִזְכָּה לְחַרֵּשׁ וּלְשִׁתֵּק. וְאַהֲי פֹאִישׁ אֲשֶׁר
לֹא שׁוֹמֵעַ וְאִין בְּפִיו תּוֹכְחוֹת. בְּחַרֵּשׁ לֹא אֲשָׁמַע וּכְאֵלֶם לֹא יִפְתַּח
פִּיו. וְלֹא אֶתְחִיל לְהַפְּךְ דַּעֲתִי וּלְהַטּוֹת מַחְשַׁבְתִּי לְהַשִּׁיב שׁוֹם דְּבַר

במחשבה על כל הטעותים והבלבולים והעקמימיות והמבוכות
העולים על המוח והלב, רק אזכה לחריש ולשתק לגמרי גם
במחשבותי ולעלות ולהכלל בשתיקה העליונה שלמעלה שהיא
מקור האמונה הקדושה. ועל-ידי-זה תתחזק אמונתי ודעתי
ולבבי בשלמות, בהתחזקות והתאמצות גדול דקדשה. ועל-
ידי-זה יתבטלו ממילא כל המבוכות וכל הבלבולים והקשיות
שבעולם, ויתרחקו ממני כל מיני מחשבות זרות והרהורים
שבעולם על-ידי השתיקה הקדושה לבד, הן הרהורים של פגם
אמונה חס ושלום, והן הרהורי נאוף ושאר תאוות, והן מחשבות
זרות שבתפלה ועסק התורה הקדושה, והן שאר כל המחשבות
רעות וזרות ובלבולים ועקמימיות שבלב המונעין מן הקדשה
באמת, בלם יתרחקו ויתבטלו ממני לגמרי בבטול גמור על-ידי
השתיקה האמתית לבד. כי אתה יודע חלישותנו כעת שאין לנו
שום עצה ותחבולה נגדם, ואין אנו יכולים להשיב שום תשובה
על כל הבלבולים הרבים האלה למגדול ועד קטן שעומדים
עלינו ומסבבים אותנו בכל עת ורגע, רק עליך לבד אנו נשענים
ונסמכים, ועל כח וזכות הצדיקי אמת שהם בבחינת שתיקה. זכנו
שנזכה להכלל בהם ולילך בדרךביהם באמת, ולהמשיך עלינו אור
קדשת השתיקה שלהם, כי עינינו תלויות אליך לבד, ונשב וניחל
ונצפה לרחמיך אשר טמון לבריותיך, כמו שכתוב, טוב ויחיל
ודמם לתשועת יהוה. אך אל אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי.
אך לאלהים דומי נפשי כי ממנו תקונתי. כי אין מלה בלשוני הן
יהוה ידעת בלה. אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים. אליך

יְהוָה נִפְשִׁי אֲשָׂא. פִּרְשָׁתִּי יְדֵי כָּל הַיּוֹם, נִפְשִׁי כְּאֶרֶץ עֵינֶפֶה לֶךְ סֵלָה. כִּי לֶךְ יְהוָה הוֹחֵלְתִּי אֵתָה תַעֲנֶנּוּ יְהוָה אֱלֹהֵי. אֲשָׂא עֵינֵי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי. עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וַיִּקְרַע בְּנֹו מִקְרָא שְׂכָתוֹב, וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֶל הָעַם אֵל תִּירָאוּ הַתִּינָצְבוּ וִרְאוּ אֵת יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רִאִיתֶם אֵת מַצְרִיִּים הַיּוֹם לֹא תוֹסִיפוּ לְרִאֲוֹתֶם עוֹד עַד עוֹלָם. יְהוָה יִלְחַם לָכֶם וְאַתֶּם תִּחְרִישׁוּן. אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי. הוֹשִׁיעַ לַעֲזָרְתִּי יְהוָה תִּשְׁעֵתִי. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּינוּ לִבִּי לִפְנֵיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי. אָמֵן וְאָמֵן:

== סה ==

אֶחָד יָחִיד וּמְיֻחָד, הִיָּה הוּא וְיִהְיֶה, זְכַנִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיִּים לְכָלֵל בְּאַחֲדוּתֶךָ בְּאַמֶּת. אָנָּה מְלֹא רַחֲמִים, זְכַנִּי וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֲזֹכָה לְהַתְנַבֵּר בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת, לְסַגֵּר וְלִסְתֵּם עֵינֵי מַחִיוּז דְּהֵאֵי עֲלֵמָא לְגַמְרִי. לְהַעֲצִים וְלְסַגֵּר עֵינֵי בְּחֻזְקָה מְאֹד, לְבַלִּי לְהִסְתַּבֵּל כָּלֵל עַל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה וְתִאֲוֹתָיו. וְאַהֲיָה בְּזֶה הָעוֹלָם כְּעוֹר וְסוּמָא מִמֶּשׁ, שְׁלֹא יִהְיֶה לִי שׁוּם רֵאִיָּה וְהִסְתַּכְלוֹת וְהַבְּטָה בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, רַק אֲזֹכָה לְכוֹן אֵת עֵינֵי וְדַעְתִּי וְשִׁכְלִי לְהִסְתַּבֵּל תְּמִיד עַל הַתְּכִלִּית הָאֲמִתִּי תְּכִלִּית הַנִּצְחִי, עַד שְׂאֲזֹכָה לִידַע וְלִהְבִּין בְּאַמֶּת טוֹבֵךְ הָאֲמִתִּי. וְאֲזֹכָה לְדַעַת בְּאַמֶּת שְׂאֵין שׁוּם רַע בְּעוֹלָם כָּלֵל רַק כְּלוּ טוֹב וְחֶסֶד, וְאַתָּה מְרַבֵּה לְהַטִּיב עִם כָּל בְּשָׂר בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, כִּי כִּנְנִתֶךָ לְטוֹבָה תְּמִיד, כִּי אֵתָה חֲפִיץ לְזַכּוֹת אוֹתָנוּ לְהַבִּיאֵנוּ לְתְּכִלִּית הָאֲמִתִּי לְחַיִּים נִצְחָיִים, וְאֲזֹכָה לְהִיוֹת מְלֹא שְׂמֵחָה תְּמִיד:

אנא נורא קדוש תצילני מצרה, ותהיה עמי תמיד בכל עת, ותעזרני ותושיעני בכל עת שתשלח עלי יסורין חס ושלום על פי משפטיך ודרך־ך הטובים, שתתן לי כח ושכל להסתכל על התכלית האמתית, על התכלית הטוב של היסורין. ואזכה להכלל בך באמת בשעת היסורין, ואבטל עצמי לגמרי ואסתם עיני מחיזו דהאי עלמא לגמרי, שאזכה לסגר ולהעצים עיני מתאנות עולם הזה והבליו בכח וגבורה גדולה, עד שאזכה לראות למרחוק להסתכל על התכלית הטוב הנצחי שיגיע לי על־ידי היסורין, עד שיתבטלו אצלי כל היסורין לגמרי על־ידי־זה:

אנא מלא רחמים, אתה ידעת את נגעי לבבי ומכאובי, אתה ידעת את נגעי נפשי, אתה ידעת את אשר פגמתי בעיני הרבה מאד בגשמיות וברוחניות, בעיני בשר ובעיני השכל, אשר הסתכלתי במה שאסור להסתכל ופגמתי עיני מאד. ועל־ידי־זה פגמתי את נפשי מאד, והרהרתי הרהורים רעים וחשבותי ועינותי בדעתי במחשבות זרות ורעות הרבה מאד, ויצאתי מגבול הקדשה לימין ולשמאל, כי הסתכלתי והצאתי בדעתי למעלה ממדרגתי במה שאסור להציץ. ולהפך הכנסתי בדעתי מחשבות רעות וזרות ועיונים רעים, והסתכלתי הרבה מן הצד, מגבול הקדשה ולחוצ, והפסקתי את דעתי ומחשבותי ממך ומתורתך הקדושה אלפים ורבבות פעמים עד אין מספר, עד אשר התרגל נעשה טבע אצלי להיות רגיל מאד במחשבות חוצ, שיוצאים מגבול הקדשה ולחוצ. עד אשר נפנס דעתי ונפשי כל כך, עד אשר איני יכל לדבר כלל, ואיני יודע איך לסדר תפילתי לפניה.

וְעַדִּין לֹא שָׁבַתִּי מִטְּעוֹתַי, וְאֵינִי יוֹדֵעַ שׁוּם דְּרָךְ אֵיךְ לָשׁוּב אֵלֶיךָ
 בְּחִלְשׁוֹת בֶּח כְּזֶה, בְּבִלְבּוֹל הַדַּעַת כְּזֶה, בְּרַחוּק כְּזֶה, בְּסַכְּנוֹת
 וְרַדִּיפוֹת כְּאֵלֶּה, שְׁיֵשׁ לִי מַעֲצָמִי וּמְשׁוֹנָאִים וְאוֹיְבִים וְרוֹצְחִים
 הַרְבֵּה בְּלִי שְׁעוֹר, בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת בְּכַמָּה אָפְנִים וּבְחִינּוֹת,
 מִצְדִּיקִים וּבִינּוֹנִים וְרִשְׁעִים. יְהוָה מָה רַבּוּ צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלַי.
 רַבִּים מְאֹד, גְּדוֹלִים בְּתוֹרָה, גְּדוֹלִים בְּעִשָׂר, גְּדוֹלִים בְּחֻכְמָה. חֲמַל
 עַל זְבוּב נִמְאָם כְּמוֹנִי, עַל פְּגוּם כְּמוֹנִי, שְׂאִין לוֹ שׁוּם דְּמִיּוֹן לְכַנּוֹת
 וְלַהֲדַמּוֹת בּוֹ פְּנָמוֹ וְחִלְשׁוֹתוֹ וְרַפְיוֹן יָדוֹ וּבִלְבּוֹל עֲכִירַת דַּעְתּוֹ
 וְצָרוֹת לָבָּב וּנְגַעֵי נַפְשׁוֹ וּמְכַאֲוֵבֵי הַקְּשִׁים וְהַמְרִים מְאֹד מְאֹד
 בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת. וְכִמּוֹ שֶׁהוֹהֲרַת אוֹתָנוּ לְסַתֵּם וּלְסַגֵּר עֵינֵינוּ
 מִחִיּוֹ דְהָאֵי עֲלֵמָא לְגַמְרִי, בֵּן מְרַדְּנוּ וּפְנָמְנוּ בְּזֶה מִהַפֵּךְ אֶל הַפֵּךְ,
 כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּשִׁטּוֹתִים וְהִבְלִים דְהָאֵי עֲלֵמָא שְׂפֵלָה. יוֹמָם לֹא
 נְנוּחַ לִילָה לֹא נִשְׁקַט מִלְחָשֵׁב בְּכָל עַת עֵנְיֵי הָעוֹלָם הַזֶּה וְתַאֲוֹתָיו
 וְהִבְלִי, עַד אֲשֶׁר הִרְגְּלוּ מִחֻשְׁבוֹתֵינוּ לְחָשֵׁב בְּכָל עַת רַק בְּעֵנְיֵי
 הַפְּרָנְסָה וְהַהֲצָרָכוֹת הַמְרַבֵּה וּבְעֵנְיֵי תַאֲוֹת וְהִבְלֵי עוֹלָם הַזֶּה,
 קִנְיָה וְתַאֲוָה וְכַבּוֹד וְתוֹלְדוֹתֶיהֶן, עַד אֲשֶׁר עָקַר הַתְּכֵלִית הָאֲמַתִּי
 הַשְּׁלַכְנוּ אַחֲרֵי גּוֹנוֹ. וְהַהֲרַגְל גְּבַר כָּל בָּר, עַד אֲשֶׁר אָפְלוּ כְּשִׁאֲנוּ
 רוּעִים לְחָשֵׁב עַל סוּפְנוֹ וּלְהַסְתַּבֵּל עַל הַתְּכֵלִית הָאֲמַתִּי, קִשָּׁה
 וְכַבֵּד עֲלֵינוּ מְאֹד, וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְצַמְצֵם וּלְכַוֵּן דַּעְתָּנוּ אֶל הַתְּכֵלִית
 אָפְלוּ שְׁעָה אַחַת. וְאָפְלוּ בְּשַׁעַת הָעֶסֶק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וְעִבּוּדָה,
 גַּם אִזּוּ מִחֻשְׁבוֹתֵינוּ מְשׁוֹטְטוֹת לְכָל צַד אֶל הַחוּץ, וְהֵם מְרוֹדִים
 וּמְבַלְבְּלִים אִזּוּ בְּמַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וְעַרְבוּב הַדַּעַת הַרְבֵּה מְאֹד. אוֹי
 וְאֲבוֹי, הֵיכָן אֲנַחְנוּ בְּעוֹלָם, אֵן חֻכְמַתְנוּ, אֵן שְׂכֻלְנוּ, אֵן דַּעְתָּנוּ, מָה

נחשב על יהודה, ועל מה אתינן להאי עלמא שפלה. היתכן שפאנו
 חלילה לזה העולם בשביל דברים כאלה, בשביל מחשבות
 כאלה חלילה, הלא לא פאנו לזה העולם כי אם לשפר הבחירה
 ולהפך דעתנו ועינינו ולבנו מזה העולם לגמרי, ולהסתכל רק על
 התכלית האמתית ולהתדבק בה, כמו שכתוב, ולא תתורו אחרי
 לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם. וכתוב, את
 יהוה אלהיך תירא אותו תעבוד ובו תדבק ובשמו תשבע. וכתוב,
 אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואותו תיראו ואת מצותיו תשמרו
 ובקולו תשמעו ואותו תעבדו ובו תדבקו. וכתוב העדתי בכם
 היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה
 והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך. לאהבה את יהוה
 אלהיך לשמע בקולו ולדבקה בו כי הוא חיך וארץ ימיד. ועתה
 עתה, איך נהפכנו, היעזב מצור שדי, מים קרים נוזלים, לחצב
 להם בארות נשברים אשר לא יכילו המים. היתכן להפסיק חס
 ושלוה המתשבה מחי החיים ומתורתו הקדושה, מקור החיים
 האמתיים והנצחיים, לחשב בדברים כאלה שאנו רגילים בהם
 כל אחד כפי שטותו וטעותו וכסילותו. אהה יהוה, אהה אדוננו
 מלכנו, מה נעשה ליום פקדה, מה נעשה לעולם הנצחי, מה
 נעשה ליום שכלו שבת ומנוחה, אשר אי אפשר להכנס ולהכלל
 שם כי אם מי שמקשט עצמו בעולם הזה ומפשיט דעתו לגמרי
 לגמרי מחיוז דהאי עלמא ומדבק את עצמו רק בהתכלית האמתית
 והנצחית. ומה נעשה, וחטאינו עשו לנו מה שעשו עד אשר טבעתי
 ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלת שטפתיני.

אָבִי אָבִי אָבִי, אֲדוֹנֵי אֲדוֹנֵי אֲדוֹנֵי, מְלָכֵי וְאֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֲתַפְּלֵל, אֱלֹהֵי אֲשַׁתְּטַח, אֱלֹהֵי אֲתַנַּפֵּל וְאֲתַחַנֵּן, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ לְבַד, עֲשֵׂה מֵה שֶׁתּוּכַל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַחַיִּירוֹנוֹ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת, וְזַכְּנֵי מַעֲתָה עֲזָרְנִי מַעֲתָה הוֹשִׁיעֵנִי מַעֲתָה וְהִיָּה עִמִּי תָמִיד. וְעֲזָרְנִי וְזַכְּנֵי לְסַגֵּר וְלַהֲעַצִּים וְלִסְתֵּם עֵינַי וְלִכְבִּי וְדַעֲתִי וּמַחֲשַׁבְתִּי מַחֲזִיוֹ דְהָאֵי עֲלֵמָא שְׁפֵלָה לְגַמְרִי, וְלֹא אֶסְתַּכַּל עַל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה וְתַאֲוֹתָיו וְטַרְדוֹתָיו כָּלֵל, כִּי כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה אֵינוֹ עוֹלָה כְּהַרְף עֵינַי, כִּי הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ, וּמֵה יִתְרוֹן לְאָדָם, מִכֹּל עֲמָלוֹ וּמִכֹּל תַּאֲוֹתָיו וְהַבְּלִיו:

טוֹב וּמַטִּיב לְכָל, טוֹב וּמַטִּיב תָּמִיד, טוֹב וּמַטִּיב לְרַעִים וְלַטּוֹבִים, טוֹב וּמַטִּיב בְּאֵמֶת, הַטִּיבָה בְּרַצוֹנְךָ עִם רְחוּק מִטּוֹב כְּמוֹנֵי, אֲשֶׁר מְרַדְתִּי בְּטוֹבְךָ בְּיָדַי, בְּמִזִּיד וּבְשׂוֹגֵג בְּאִנְס וּבְרַצוֹן אֱלֹפִים וּרְבֻבוֹת פְּעָמִים, אֲשֶׁר הִתְחַלַּת לְהַטִּיב עִמִּי הַרְבֵּה טוֹב הָאֵמֶתִי וְהַנִּצְחִי, וְאֵנֹכִי דְחִיתִי בְּיָדַי טוֹבְךָ הָאֵמֶתִי כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, עַד כִּי חָדַל לְסַפֵּר כִּי אֵין מְסַפֵּר. אֲנָא הָאֵל הַטּוֹב אֲשֶׁר טוֹבְךָ אֵינוֹ נִפְסַק לְעוֹלָם, וְזַכְּנֵי מַעֲתָה לְטוֹבְךָ הָאֵמֶתִי, שֶׁבְּעֵנֵי מִטּוֹבְךָ הַנִּצְחִי. עֲזָרְנִי וְזַכְּנֵי לְכָלֵל בְּאַחַד בְּאֵמֶת, בְּתַכְלִית הַבְּלִיּוֹת, בְּתַכְלִית הַבְּטוּל בְּרֵאוּי, בְּרַצוֹא וְשׁוֹב, בְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב. עַד שְׁאֲזַכֶּה לְדַעַת שְׁבִלּוֹ טוֹב וְאֵין שׁוֹם רַע בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְכָל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרוֹן הַבָּאִין בְּעוֹלָם כָּלֵם הֵם טוֹבוֹת גְּדוּלוֹת, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְבַטֵּל כָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרוֹן שֶׁבְּעוֹלָם עַל־יְדֵי־זֶה. וְנִזְכֶּה לְקַבֵּל הַיְסוּרִים הַמְּכַרְחִים לְבוֹא בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה גְּדוּלָה, וּלְבַטֵּל כָּל הַיְסוּרוֹן עַל־יְדֵי הַבְּטוּל אֵל הַתַּכְלִית הַטּוֹב בְּאֵמֶת, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ

מימי התורה על-ידי השמחה מהרשימו של הבטול שתאיר אָל המהיז. ונזכה לשאב מים בששון ממעיני הישועה. ועל-ידי השגת התורה נזכה לקרר היסורין ולכבות צמאון הנפש גם בעת שנשוב מהבטול אל הדעת. ולא יהיה שום כח להיסורין ולהתגבר עלינו חס ושלום אחר כך, אחר שנשוב מהבטול, רק נזכה לבטלם אָז על-ידי השגת התורה שתזכנו לקבל ולהשיג על-ידי השמחה מאור זריחת הרשימו הקדושה שנשאָר מההסתכלות והבטול אָל התכלית שהוא בלו טוב בלו אָחד, שתאיר הרשימו אָל כלי המהיז השגת סתרי אורייתא, ויגים בנו מקרא שכתוב, אשרי הנָבֵר אֲשֶׁר תִּסְרְנוּ יָהּ וּמִתּוֹרַתָּהּ תִּלְמְדוּנוּ:

וּבְכֵן תִּרְחַם עֲלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנֹזְכָה לְתַפְלָה בְּשִׁלְמוֹת, וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת אֶחָד מִכָּל הַתַּפְלָה, וְתִהְיֶה כָּל תַּפְלוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּנֵינוּ וּבִקְשׁוֹתֵינוּ כְּלוּלִים יַחַד בְּתַכְלִית הָאֶחָדוּת, בְּאִפְּן שִׁיְהִיָּה לָנוּ כַח לְסֹדֵר לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְתַפְלוֹת וְתַחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת הַרְבֵּה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב. אָנָּה הַטוֹב וְהַמְּטִיב, הַרוֹצֵה בְּתַפְלַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, אֲתָה יוֹדֵעַ אֶת עַצְמְךָ יָקָר יְפִי הַדָּרַת קִדְשֵׁךָ דְּבוּרֵי הַתַּפְלָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁאָנוּ זֹכִים לְהַתְפַּלֵּל וְלְהַתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ. אֲתָה יוֹדֵעַ אֶת הוֹד פְּאֵר יִקְרַת קִדְשֵׁךָ כָּל אוֹת וְאוֹת מִדְּבוּרֵי הַתַּפְלָה, כִּי מִי יְהַדֵּר מִי יִפְאֵר נִדְּל פְּאֵר הַלְקוּטִים וְהַקְּבוּצִים שְׁאָנוּ מְלַקְטִים וּמְקַבְּצִים שׁוֹשְׁנִים וּפְרָחִים וְצִמְחִים נִפְלְאִים וְנוֹרְאִים מְפָאֵרִים וּמְהַדְרִים, סְגֻלוֹת יְקָרוֹת וְחִמּוּדוֹת גְּדוּלוֹת, בְּשָׂדוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, עַל-יְדֵי כָּל אוֹת וְעַל-יְדֵי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר, וּמִכָּל שֶׁבֶן עַל-יְדֵי כָּל בְּרָכָה וּבְרָכָה שֶׁל

התפלה הקדושה. ואם היינו זוכים להטות אונינו לשמע מה שאנו מוציאים בפינו מרגליות יקרות ואבנים טובות ויקרות כאלו, להבין ולהשכיל את יקר תפארת גדלת הוד יפי הדבור הקדוש והנורא של התפלה הקדושה, את עצם יקרת קדשת כל דבור ודבור, לא היינו יכולים להשלים לדבר אפלו ברכה אחת, ואפלו דבור אחד. כי היינו נקשרים ונכרכים ומתדקים באות הראשונה של הדבור, כי איך אפשר לילך מן אות הראשונה של הדבור, לגדל עצם יקר יפיה וזיוה והדרה, הדרא דלא אפשר למפרט בשפותא, ולגדל עצם תקף התקשרות הדבור עם הנפש, עד אשר אין הדבור מניח את הנפש לילך מאתו להלן יותר:

רבנו של עולם, מלא טוב וחסד, מלא רחמים רבים אתה הודעתנו ברחמיך הרבים, שגם מי שזוכה לבחינה זאת לשמע הוד יפי הדבור, עד אשר אין הדבור מניח אותו לילך להלן יותר, גם זה אינו טוב, ואין זה שלמות התפלה. כי צריכין דיקא להתפלל כל הברכות וההודאות ולהשלים כל סדר התפלה בשלמות, וגם לומר עוד אחר כך הרבה תחנונות ובקשות ומזמורי תהלים ושאר תפלות הרבה. על כן עקר שלמות התפלה הוא בשזוכין לכלל התפלה באחד, שהוא התכלית, שהוא כלו טוב בלו אחד. ואתה יהיה ידעת שפלותנו ופחתותנו, כמה אנו רחוקים מכל וכל משגי הבחינות האלה, כי אנו רחוקים מתפלה מאד מאד בתכלית הרחוק, בכמה הרחקות בלי שעור, ולבנו אטום מאד, עד אשר אין אנו זוכים להטות אונינו ולשמע מה שאנו מדברים בפינו בשעת התפלה, ובפי ובשפתי אני מתפלל ולבי רחוק מהדבורים

הקדושים, ואיני מתנבב להשמיע לאזני מה שאני מוציא בפי. ואם לפעמים אתה עוזר לי, עד שאני מתחיל להטות אזני ולשמע מרחוק איזה אות ודבור של התפלה הקדושה, עדן אני רחוק מהתכלית האמתית, מתכלית האחדות. ועל כן על פי רב אני נשאר כרוך מאד אחר איזה דבור שאני מתחיל לשומעו, ואיני יכל לפרוד ממנו ולילך להלן לדבר יותר, ואתה יודע שגם זה אינו שלמות, כי אני צריך לדבר הרבה, להתפלל כל סדר התפלה ולהוסיף עוד תחנונות ובקשות הרבה, כי צרכי המה מרבים מאד:

ובכן באתי לפניך מלא רחמים, רבון כל המעשים אדון כל הנשמות, שתמלא רחמים על נשמות ישראל, ובפרט על נשמת הענייה והדלה על-ידי מעשי הרעים, אשר הרביתי לפשע נגדך, הטאתי עויתי ופשעתי והרע בעיניך עשיתי. עד אשר זה ימים ושנים הרבה אשר נשמת הולכת נעה ונדדה, ונתרחקה ונתגרשה מן השדה הקדושה ששם גדלים כל הנשמות הקדושות, ויצאה בגולה ואין לה מכיר, והיא הולכת ומטרפת ואין לה מנוח לבך רגלה. כל רודפיה השיגוה בין המצרים. ומה אעשה ועונותי גרמו כל אלה ויותר מזה, לולא רחמיך וחסדיך אז אבדת בי בעניי חלילה. ועתה איך יוכל עבד אדוני זה לדבר עם אדוני זה, מאחר שאני רחוק מנשמת כל בך, ואיך יוכל גלם סרוח מבבל לב ומטרף לדבר דברי אלהים חיים. על כן אין לי שום תקוה לשוב ולהתחנן, כי אם על-ידי בעל השדה האמתית. ועל זה באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, להפיל תחינתי לפניך מלא רחמים, בלב נשבר ונדכא, בלב קרוע ומרטה, בלב חרד ונאנח, בלעני שפה

ובְּלִשׁוֹן עֲלָנִים. צוֹפֶה וּמַבִּיט וּמִיחַל וּמְחַכֶּה לְרַחֲמֶיךָ וּחְנִינוֹתֶיךָ
הָאֲמִתִּיּוֹת, יוֹשֵׁב וְדוֹמֵם לְתִשׁוּעַת יְהוָה כְּהֶרֶף עֵינַי, כִּי אֵינִי לִי פֶה
לְדַבֵּר וְלֹא מִצַּח לְהָרִים רֹאשׁ, כִּי קִלְקַלְתִּי וּשְׁחַתַּתִּי בְיָדַי כֹּל
טוֹבוֹתֶיךָ וְעֲצוּתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת, אֲשֶׁר הִשְׁפַּעְתָּ עָלַי בְּכָל עֵת, וְעַתָּה
מָה יֵשׁ לִי עוֹד צְדָקָה וְלִזְעַק אֶל הַמֶּלֶךְ:

רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עַל נַפְשִׁי וְרוּחִי וּנְשַׁמְתִּי, כִּי אֲתָה
לְבַד יוֹדַע עֲצָם הַרַחֲמָנוֹת שֶׁעֲלֵיהֶם זֶה יָמִים וּשְׁנָיִם הִרְבֵּה. יְהִמוּ
מֵעִיד וּרַחֲמֶיךָ עַל נַשְׁמָתִי הַפְּגוּמָה מְאֹד וְעַל כָּל הַנְּשָׁמוֹת הָעֲרֻמוֹת
דְּאֲזָלִין עֲרֻטָּאִין בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים. אוֹי אוֹי אוֹי, מָה אוֹמֵר מָה
אֲדַבֵּר, אוֹי אוֹי אוֹי, מְתִי אֲזַכֶּה לְתַקֵּן פְּנִימִים גְּדוֹלִים גְּבוּהִים
וְעֲצוּמִים כְּאַלֹהִים, אֲשֶׁר פְּנִמְתִּי וְקִלְקַלְתִּי בְּמָקוֹם שֶׁפְּנִמְתִּי. חֲמַל
וְרַחֵם עַל נַשְׁמוֹתֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, עַל כָּל נַשְׁמוֹת
וְרוּחוֹת וּנְפֻשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים, וְתֵן לָנוּ בְּעַל שְׂדֵה אֲמִתִּי שְׂיוּכַל
לְעַסֵּק בְּתַקוּן נַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וּנְשָׁמוֹתֵנוּ, שִׁיְהִיָּה לּוֹ כֵחַ לְתַקֵּן כָּל
הַנְּשָׁמוֹת שֶׁל הַחַיִּים וְהַמֵּתִים, לְהַכְנִים כָּל הַנְּשָׁמוֹת מַחוּץ לַפְּנִים
לְתוֹךְ הַשְּׂדֵה הַקְּדוֹשָׁה, וְלַעֲסֵק בְּכָל תַּקּוּנֵיהֶם וּצְרִכֵיהֶם, לְיִזְרָעֵם
וּלְנוֹטְעֵם וּלְהַשְׁקוֹתָם וּלְגַדְּלָם וּלְהַצְמִיחָם וּלְהַרְבּוֹת פִּירוּתֵיהֶם,
וּלְתֵן הַרְחָקָה בְּרָאוּי בֵּין כָּל הָאֵילָנוֹת וְהָעֵשְׂבִים שֶׁלֹּא יִכְחִישׁוּ
אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, וַיִּקְיָם מִהֲרָה מִקְרָא שְׁכָתוֹב, יִשֵּׁם
מִדְּבַר לְאַנֵּם מִיָּם וְאַרְצָן צִיָּה לְמוֹצְאֵי מַיִם. וַיּוֹשֵׁב שָׁם רַעֲבִים
וַיִּכְוֶנְנוּ עִיר מוֹשָׁב. וַיִּזְרְעוּ שְׂדוֹת וַיִּטְעוּ כְּרָמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרֵי תְבוּאָה.
וַיִּבְרַכֵּם וַיִּרְבּוּ מְאֹד וּבְהִמָּתֵם לֹא יִמְעִיט:

וּתְרַחֵם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל הַצְּדִיקֵי אֲמֵת הַעוֹסְקִים בְּתַקּוּן

השָׁדָה הַקְדוּשָׁה הַנִּקְרָאִים בְּעַלֵּי הַשָּׁדָה, וְעַל כָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיהֶם
וְעַל כָּל הַתְּלוּיִם בָּהֶם, וְתִשְׁמְרֵם וְתַצִּילֵם מִכָּל אוֹיְבֵיהֶם וּמִכָּל
שׂוֹנְאֵיהֶם וּמִכָּל רוֹדְפֵיהֶם. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדֹל הַהִתְנַגְרוֹת שְׂמֵתֶנּוּרִין
בָּהֶם, וּגְדֹל הַשִּׁנְאָה וְהַקְנָאָה וְהִיסוּרִים וְהַרְדִּיפוֹת שֶׁבָּאִים עֲלֵיהֶם
עַל־יְדִי־זָה. חוּס וְחַמַּל עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ וְאָמַר לְצָרוֹתֵיהֶם דִּי, וְשִׁמְרֵם
וְהַצִּילֵם, הַחַיִּים וְקַיָּמָם וְחַזְקָם וְאִמְצָם וּבְרַכְבֶּם, בְּאִפְנֵי שְׂיֻכְלוּ לְעַסֵּק
בְּתַקוּנָנוּ וּבְתַקוּן כָּל הַשָּׁדָה כְּלָה. רַחֵם מְלֵא רַחֲמִים, עַל נְשָׁמוֹת
עֲשׂוּקוֹת כְּאֵלוּ, עַל נְשָׁמוֹת רְחוּקוֹת מִתַּקוּן זֶה כְּמָה וּכְמָה מֵאוֹת
שָׁנִים, וּכְמָה גְּלֻגּוּלִים עָבְרוּ עֲלֵיהֶם וּכְמָה יִסּוּרֵינִי וְצָרוֹת וְהִרְפָּתְקָאוֹת
עָבְרוּ עֲלֵיהֶם בְּכָל גְּלֻגּוּל וּגְלֻגּוּל. חַמַּל עַל נְשָׁמוֹת עֵיפוֹת וְנִרְדְּפוֹת,
וּבִפְרָט עַל נְשָׁמוֹת הָעֲרָמוֹת דְּאִזְלוּן עֲרֻטְלָאִין, שְׂאִינָם יְכוּלִים
לְהִתְלַבֵּשׁ בְּשׂוּם גּוֹף, אֲשֶׁר אַתָּה יוֹדֵעַת עֲצָם הִרְחַמְנוֹת שְׁעֵלֵיהֶם.
חַמַּל עַל דְּמַעְתָּם וְצַעֲקוֹתָם, חַמַּל עַל אֲנָחָתָם וּגְיָיִחָתָם וְאֲנָקָתָם,
חַמַּל עַל צַעֲרָם הַמֵּר, חַמַּל עַל טְלֻטּוּלָם הַקָּשָׁה וְהַכְּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר
כָּשַׁל בַּח הַסֶּבֶל. חַמַּל עֲלֵיהֶם לְמַעַן שְׂמִיךְ לְמַעַן רַחֲמִיךְ הַרְבִּים
לְבַד, כִּי אֵין בָּנוּ כַּח וְדַעַת לְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
וְלֹא לְמַעַנְנוּ וְאֵל תִּזְכֹּר לָהֶם וְלָנוּ עֲזוּבוֹתֵינוּ. מַהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמִיךְ
כִּי דְלוּנוּ מְאֹד. עֲזָרְנוּ כִּי עֲלִיד נִשְׁעָנְנוּ. וְזַכְנוּ לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת עַד שִׁיאִירוּ עֵינֵי בְּעַל הַשָּׁדָה, וְתִהְיֶה הַשָּׁדָה
נִקְרָאת שְׁדָה צוֹפִים וְלֹא תִהְיֶה נִקְרָאת חֵם וְשְׁלוֹם שְׁדָה־בוֹכִים.
שְׂתַעֲזוֹר וְתוֹשִׁיעַ בְּרַחֲמִיךְ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים, שִׁיְהִיָּה כַּח
לְהַבְעֵל הַשָּׁדָה לְהִיּוֹת צוֹפָה וּמְבִישׁ וּמְסַתְּכַל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל הַרְחוּק מִן הַתְּכֵלִית לְהַבִּיאֹו אֶל הַתְּכֵלִית הָאֵמֶתִי,

שְׁיִזְכֶּה כָּל אֶחָד לְסִתָּם עֵינָיו וְדַעְתּוֹ מֵחִיּוֹ דְהָאֵי עֲלָמָא לְגַמְרֵי, עַד
 שְׁיִהְיֶה נִכְלָל תְּמִיד בְּתַכְלִית הַבְּטוּל בְּרִצּוֹא וְשׁוּב בְּתוֹךְ הַתַּכְלִית
 הָאֵמֶתִי שֶׁהוּא כְּלוּ אֶחָד כְּלוּ טוֹב, בְּאִפְּן שְׁיִזְכֶּה כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 מִיִּשְׂרָאֵל לְכַלֵּל תְּפִלָּתוֹ בְּאֶחָד. עֲזַרְנוּ טוֹב לְכָל, שְׁנִזְכֶּה לְבִטּוֹל
 כָּל נְשִׁמְיוֹתֵנוּ, עַד שְׁנִזְכֶּה לְבִטּוֹל עֲצָמֵנוּ לְגַמְרֵי לְכַלֵּל בְּאַחֲדוּתָךְ
 בְּאֵמֶת שֶׁהוּא כְּלוּ טוֹב תְּמִיד, עַד שְׁתִּהְיֶה תְּפִלָּתֵנוּ בְּתַכְלִית
 הַשְּׁלֵמוֹת כְּלוּלָה יַחַד מִתְחַלְתָּהּ וְעַד סוּפָהּ בְּתַכְלִית הָאֶחָדוּת,
 וְלֹא נִשְׁכַּח שׁוֹם אוֹת וְדְבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה לְעוֹלָם. וְאִפְּלוּ כְּשֶׁנֶּעְמַד
 בְּסוּף הַתְּפִלָּה, נִזְכֵּר עַדִּין אֵת אוֹת וְדְבוּר הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַתְּפִלָּה,
 וְלֹא נִגְדָּךְ וְלֹא נֶעְבֵּר וְלֹא נִפְסַק לְעוֹלָם מֵאוֹת וְדְבוּר הָרֵאשׁוֹן שֶׁל
 הַתְּפִלָּה, אִפְּלוּ כְּשֶׁנִּבְּאוּ לְסוּף הַתְּפִלָּה, וְלֹא נַעֲשֶׂה שׁוֹם פְּרוּד
 וְהַבְּדֵל וְהִרְחַקָה בֵּין דְבוּרֵי הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה, רַק כָּל הַתְּפִלָּה כְּלֵה
 תִּהְיֶה כְּלוּלָה וּמְחַבֵּרֶת וּמְקַשֶּׁרֶת יַחַד מְרַאשֶׁה לְסוּפָהּ וּמְסוּפָה
 לְרֵאשֶׁה בְּתַכְלִית הָאֶחָדוּת, בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, כִּי כְּלוּ אֶחָד כְּלוּ
 טוֹב. וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכֶּה לְסַדֵּר וְלוֹמַר לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם וְיוֹם שִׁירוֹת
 וְתִשְׁבָּחוֹת וְתְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת וּוְדוּיִים וּפְיוּסִים הַרְבֵּה בְּפֶה
 מְלֵא, בְּכּוֹנֵה גְדוּלָה, בְּתַכְלִית כּוֹנֵת הַלֵּב בְּאֵמֶת בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב.
 וּבְכֵלֵם יִהְיוּ כְּלוּלִים יַחַד בְּשִׁמְךָ הַמְּיַחֵד בְּתַכְלִית הָאֶחָדוּת, עַד
 אֲשֶׁר תִּשְׁמַע שׁוֹעֲתֵנוּ וְתִאֲזִין תְּפִלוֹתֵנוּ וְתִקְשִׁיב תַּחֲנוּנוֹתֵנוּ וְתִמְלֵא
 כָּל מִשְׁאֲלוֹתֵנוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, שְׁנִזְכֶּה חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה לְשׁוּב
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְלִהְיוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאֵמֶת. וְתִשְׁעִשַׁע
 חֲלָקֵנוּ עִם הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים הַיּוֹשְׁבִים לְפָנֶיךָ בְּגֹן־עֵדֶן, וְתִשְׁעִשַׁע
 עִם נַפְשֵׁנוּ לְעוֹלָמִי עַד וּלְנִצּוֹחַ נְצָחִים, וְנִזְכֶּה וְנִתְחַיֶּה וְנִרְאֶה וְנִירָשׁ

טובה ובִּרְכָה לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְתַעֲזְרֵנוּ
 וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנֹזְכָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְתַרְחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 וְחַיְנִינוּתֶיךָ, וְתִזְכְּנוּ בְּחֶסֶדְךָ הָעֲצוּמִים שְׁנֹזְכָה לְעַמּוֹד וְלִרְאוֹת אֶת
 הַמַּחֹל שֶׁתַּעֲשֶׂה לְצַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבָא, וְכָל אֶחָד יִהְיֶה מֵרְאָה
 בְּאֶצְבְּעוֹ וְאֹמֵר, זֶה יְהוָה קִוִּינוּ לוֹ. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא
 הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וְיִוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יְהוָה קִוִּינוּ לוֹ נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה
 בִּישׁוּעָתוֹ. אֲשֶׁרֵי הַמְּחַכֶּה לָנוּ, אֲשֶׁרֵי תִבְחַר וְתִקְרַב שְׂנוֹזְכָה לְהַצִּיץ
 מִן הַחֲרָבִים שְׂמַחַת הַמַּחֹל הַזֶּה:

מְלֵא רַחֲמִים, חַפֵּץ לְהַטִּיב לְכָל בְּרִיּוֹתֶיךָ. רַחֵם עָלֵינוּ כָּל עוֹד
נִפְשָׁנוּ בָּנוּ, וְחַיִּינוּ וְזַכְּנוּ וְעֲזְרֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בִישׁוּעָתְךָ הָאֱמֵתִיית, כְּמוֹ
שֶׁאַתָּה יוֹדֵעַ אֶת כָּל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁאַנּוּ צְרִיכִין, בְּאִפְסֵי שְׁנֹזְכָה לְהַנִּיעַ
לְכָל מִה שֶׁבִקְשָׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה, וְלֹא נַעוֹל בְּכִסּוּפָא
קַמְּךָ. יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי.
שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְגִּינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב. יִשְׂמַחוּ הַשָּׁמַיִם
וְתִגַּל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מְלֹךְ. וְיִקְרָא מְקַרָּא שֶׁכָּתוּב, וְהָיָה
יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד.
וּבְתוֹרַתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

== סו ==

אֵל אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת, שְׁלִיט בְּעֲלִיּוֹנִים וּבְתַחְתּוֹנִים, אֲשֶׁר בְּיָדוֹ
נִפְשוֹת הַחַיִּים וְחַמְתִּים, אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ.
רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתֵן לִי רוּחַ טוֹבָה, רוּחַ נְכוֹן, רוּחַ חַיִּים
דַּקְדְּשָׁה. זַכְּנִי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי רוּחַ חַיִּים אֱמֵתִיִּים דַּקְדְּשָׁה מִהַצַּדִּיקִים

אמתיים, אשר הם חיינו וארץ ימינו. זכני ברחמיך הגדולים, להתקרב אליהם ולעמוד לפניהם לשרתם ולשמשם ולעשות כל צרכיהם. ואהיה מקשר בהם באמת בהתקשרות גדול בתכלית השלמות, כמו ענפים באילן, עד שאזכה להרניש בעצמי כל העליות והירידות שיש להם בכל עת. ונזכה בעת שיגיע זמנם להסתלק מן העולם לארץ ימים ושנים לעמד אצלם בעת יציאת נשמתם הקדושה למעלה למעלה, באפן שזוכה לקבל פי שנים, ויהי נא פי שנים ברוחם אלינו:

רבנו של עולם, הקשיתי לשאול. אבל אתה טוב ומטיב, וגלית אזנינו על-ידי צדיקיך האמתיים להתפלל על זה. על בן מצא עבדך את לבו להתפלל לפניך על כל אלה, כי כבר הבטחתנו בכמה הבטחות שבודאי תגמור רצונך והפצף עמנו להביאנו לתכלית השלמות ולקרבו אליך באמת כאשר נאה לך, לא כמעשינו ולא כמפעלינו. על בן כל עוד נפשנו ורוחנו בקרבנו, נשתטח ונתחנן לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי כל הצדיקים עננו, ועורנו וזכנו להתחיל ולגמר ולהוציא מכת אל הפעל כל מה שאנו צריכים לעבודת יהוה באמת, עד שזוכה להיות ברצונך הטוב באמת כל ימינו לעולם:

ובכן תרחם עלי ותזכני לאמת בתכלית השלמות, ותשפיע לי כל פרנסתי מיך הרחבה והמלאה. ותשמרני ותצילני שלא אהיה נצרך לבריות בשום דבר שבעולם, שלא אצטרך לפרנסתם. ולא יהיה לי שום תאוה לשום כבוד והתפארות והתנשאות וחשיבות והתמנות כלל. רק כל בטחוני ושברי ותקותי יהיה

בְּךָ לְבַד, בְּךָ אֲבִטָח וְאֶשְׁעַן תָּמִיד כִּי לֹא תַעֲזֹבֵנִי לְעוֹלָם. וְתַתֵּן לִי
 כָּל צָרָכִי פְּרַנְסָתִי וְכָל מַחְסוֹרֵי בְּרוּחַ קֹדֶם שְׂאֲצַטְרֶךָ לָהֶם מִתַּחַת
 יָדְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְאֵל תַּצְרִיכֵנִי לֹא לִיְדֵי מִתְנַת בְּשֵׁר וְדָם וְלֹא לִיְדֵי
 הַלְּוָאֲתָם. וְתַרְחֵם עַל עֲנִי וְאֶבְיוֹן כְּמוֹנִי, הִרְחוּק מִפְּרַנְסָה כְּמוֹנִי,
 וְתַעֲזָרֵנִי מִהֲרָה הוֹשֵׁה לְסֹלֵק וּלְשֹׁלֵם כָּל הַהֲלָאוֹת וְהַחֹבוֹת שְׂאֲנִי
 חֵיב עַד הַנְּהָ. אָבִי רַחוּם צַדִּיק, רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, נוֹתֵן לָהֶם לְכָל בְּשֵׁר
 כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ. פֶּתַח יָדְךָ לְעֲנִי וְאֶבְיוֹן וְדַל כְּמוֹנִי, וְתַמְלֵא לִי כָּל
 מַחְסוֹרֵי בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת. וְתַעֲזָרֵנִי מִהֲרָה לְסֹלֵק כָּל הַחֹבוֹת
 שְׂאֲנִי חֵיב מִכְּבָר, כִּי הִשְׁתַּרְגְּנוּ עָלַי עַל צְוֹאֵרֵי הַכְּשִׁילוֹ כַּחֲ, וְאֲנִי
 יוֹדֵעַ מַה לַּעֲשׂוֹת, וְתַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִחֹבוֹת וְהַלְּוָאֹת. רַחֵם עָלַי
 לְמַעַן שְׂמֹךְ וּמְלֵא מִשְׁאָלוֹתַי לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְתֵן לִי פְּרַנְסָתִי
 מֵאֲתָךְ בְּרוּחַ וְלֹא בְּצַמְצוֹם, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר, בְּנִתְחַת וְלֹא בְּצַעֲר,
 בְּאִפְּן שְׂאֲזֹכָה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאֵמֶת. וְאֲזֹכָה שְׁתַּהֲיֶיהָ כָּל עֲבוֹדָתִי
 וְתַפְלָתִי בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, כְּלִי שׁוֹם שְׂקָרִים וּפְנִיּוֹת כָּלֵל, וְלֹא אֲכַוֵּן
 בְּשׁוֹם קוֹל וְתַנּוּעָה בְּתַפְלָתִי בְּשִׁבִיל שׁוֹם בֶּן אָדָם חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא
 אֲחַפֵּה אֶת הַשְּׂקָר בְּאֵמֶת וְלֹא אֲטַעֵה אֶת עֲצָמֵי חֵם וְשָׁלוֹם, רַק
 אֲזֹכָה לְהַתְּפַלֵּל כָּל תַּפְלָתִי בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ לְשֹׁמֵךְ לְבַד בְּרְצוֹנְךָ
 הַטּוֹב בְּאֵמֶת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יְהוָה אֱלֹהִים אֵמֶת, הַחֲפִיץ בְּאֵמֶת וּקְרוֹב
 לְקוֹרְאָיו בְּאֵמֶת, קוֹמָה בְּעֲזָרָתִי, וְתֵן לִי כַח וּגְבוּרָה וְחֻכְמָה
 וּבִינָה וְשִׁבְלֵי וְעֲצָה, בְּאִפְּן שְׂאֲזֹכָה לְשֹׁבֵר וּלְכַטֵּל וּלְסֹלֵק מֵעָלַי
 כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְכָל הַשְּׂקָרִים וְכָל הַפְּנִיּוֹת, הַבָּאִים עַל הַמַּחַ
 בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה לְבַלְבֵּל אֶת תַּפְלָתִי חֵם וְשָׁלוֹם. כִּי אֲתֵה יוֹדֵעַ אֶת

עַצְמִי רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת בְּלִי שְׁעוֹר הַמוֹנְעִים וּמַעֲכָבִים אֶת תְּפִלָּתִי, וּבִפְרָט כְּשֶׁאֲנִי עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל בֵּין הָעוֹלָם בְּתוֹךְ בְּנֵי אָדָם הַרְבֵּה שָׂאֵז נוֹפְלִים עָלַי פְּנִיּוֹת וְשִׁקְרִים הַרְבֵּה בְּלִי שְׁעוֹר, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת וּמַה לַפְּעוֹל, כִּי רְצוֹנִי וְכוֹסְפִי חֶזֶק מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ בְּלִתִּי לִיהוּהָ לְבַדּוֹ. וְמַה אַעֲשֶׂה וְעוֹנוֹתֵי נְרָמוֹ שְׂבָאִים עָלַי פְּנִיּוֹת וּבִלְבוּלִים גְּדוּלִים וְרַבִּים מְאֹד. וּמִבְּלִבְלִים אֶת תְּפִלָּתִי מְאֹד מְאֹד בְּכִמְהָ וּכְמָה מִחֻשְׁבוֹת זְרוֹת וּבִלְבוּלִים שׁוֹנִים אֲשֶׁר עֲצָמוֹ מִסִּפֵּר. וּבַעַל כְּרַחֲמֵי עוֹלָם עַל דַּעְתִּי כְּמָה וּכְמָה פְּנִיּוֹת נְסוֹת וְדַקּוֹת גְּלוּיּוֹת וְנִסְתָּרוֹת בְּכִמְהָ וּכְמָה בְּחִינּוֹת וּבְכִמְהָ אִפְּנִים שׁוֹנִים אֲשֶׁר אֵי אִפְשֶׁר לְפֹרְטֵם. וּבְכָל יוֹם וּבְכָל תְּפִלָּה וְתַפְלָה מִתְחַדְּשִׁים וּמִתְנַבְּרִים פְּנִיּוֹת וּבִלְבוּלִים וּמִחֻשְׁבוֹת זְרוֹת אַחֲרוֹת, וְאֶפְלוֹ כְּשֶׁאֲנִי מִתְפַּלֵּל לְבַדִּי בָּאִים עַל דַּעְתִּי פְּנִיּוֹת גְּדוּלוֹת, וּמִכָּל שָׁכֵן כְּשֶׁאֲנִי עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל בֵּין אֲנָשִׁים רַבִּים וּבִפְרָט בְּעִיר אַחֲרֵת וּבְמִקוֹם אַחֵר, שָׂאֵז מִתְנַבְּרִים הַפְּנִיּוֹת וְהַבְּלִבוּלִים בְּיוֹתֵר מְאֹד, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יָכוֹל לְדַבֵּר אֶפְלוֹ דְבוּר אֶחָד בְּתַפְלָה כְּרָאוּי בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ. חוּם וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלַי וְעֲזֹרְנִי וּפְנִי לְאַמֶּת נְמוּר, שְׁלֵא אֶהְיֶה בְּכָלִל נֶעְרָךְ לְבְרִיּוֹת כָּלִל בְּשׁוּם אִפְּן וּבְחִינָה בְּעוֹלָם, שְׁלֵא יִהְיֶה לִּי שׁוּם רְצוֹן וְתַאֲוָה לֹא לְכַבוֹד בְּנֵי אָדָם וְלֹא לְשִׁבְחָם וְהַתְּפָאָרוֹתָם וְלֹא לְמִמוֹנָם וְלֹא לְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם כָּלִל. וְלֹא אֲשִׁים בְּטַחֲוֵנִי חֵם וְשָׁלוֹם בְּשׁוּם בֶּן אָדָם כָּלִל, רַק אֲדַע וְאֶאֱמִין בְּהַאֶמֶת לְאַמְתּוֹ כִּי מִמֶּךָ הִבֵּל, וְהַעֲשֶׂה וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל. כָּל הַבָּשָׂר חֲצִיר וְכָל חֲסֵדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה. וּמַה יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם. וְאַזְכֶּה לְקוּמֵי בְּאַמֶּת מִקְרָא שְׂכַתוּב, אֵל תִּבְטָחוּ בְּנִדְיָבִים

בְּכֵן אָדָם שָׂאִין לוֹ תְשׁוּעָה. תֵּצֵא רוּחוֹ יְשׁוּב לְאֲדָמְתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא
 אָכְדוּ עֲשֵׁתוֹנוֹתָיו. אֲשֶׁרֵי שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׁבְרוּ עַל יְהוָה אֱלֹהָיו.
 וְנֹאמַר, בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מִבְּטָחוֹ. בְּטָחוֹ
 בִּיהוָה עָדִי עַד כִּי בִּיָּה יְהוָה צוּר עוֹלָמִים. וַיִּבְטָחוּ בָךְ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ
 כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דוֹרְשֶׁיךָ יְהוָה:

עֲזַרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְבַל אֲטַעֲה אֶת עַצְמִי וְלֹא אֲחַפֶּה אֶת הַשֶּׁקֶר
 בְּאֵמֶת חֶסֶד וְשָׁלוֹם, שְׂלֵא יְהוָה שׁוֹם כַּח לְהַבְעֵל דְּבַר וְהַקְלֹפּוֹת
 לְסַבֵּב מְסֻבּוֹת בְּדַעְתִּי, בְּמִזְמוֹתֵיהֶם וּבִנְכַלִּיהֶם וּבְדַרְכֵי
 הַעֲקֻמִּיּוֹת שְׁלָחֶם, לְהַתְגַּלֵּל וּלְהַתְנַפֵּל עַל דַּעְתִּי לַעֲשׂוֹת אֵיזוֹ
 תְנוּעָה וְהַמְחַאֵת כָּף וּכְיוּצֵא בְּזוֹ, אוֹ לְהוֹצִיא שׁוֹם קוֹל וְדַבּוּר
 בְּשִׁבִיל אֵיזוֹ פְּנִיָּה חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וּלְהַטְעוֹת אֶת עַצְמִי חֶסֶד וְשָׁלוֹם,
 כְּאֵלוֹ בְּאֵמֶת אֲנִי צָרִיךְ לָזוֹ. חֲלִילָה לִי מַעֲשׂוֹת בְּדַבַּר הַזֶּה,
 יְהוָה הִיָּה עוֹזֵר לִי, וְחַדֵּל וּמְנַע אוֹתִי מִכָּל מִינֵי פְּנִיּוֹת וּשְׁקָרִים,
 הֵן מִפְּנִיּוֹת שֶׁל שֶׁקֶר גָּמוּר בְּשִׁבִיל הַתְּפָאָרוֹת בְּגִי אָדָם מִמֶּשׁ אוֹ
 בְּשִׁבִיל מְמוֹנָם חֶסֶד וְשָׁלוֹם, וְהֵן מִפְּנִיּוֹת שְׁקָרִים הַמְצַפִּים בְּאֵמֶת.
 לֹא אֲשִׁית לְנֶגֶד עֵינֵי דְבַר בְּלִיעֵל עֲשֵׂה סְטִים שִׁנְאֹתִי לֹא יִדְבַק
 בִּי. לִבִּי עֲקַשׁ יִסּוּר מִמֶּנִּי רַע לֹא אֲדַע. לֹא יֵשֵׁב בְּקִרְבִּי בֵּיתִי עוֹשֵׂה
 רְמִיָּה דוֹבֵר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינֵי. רַק אֲזַכֶּה שֶׁכָּל פְּנֵיתִי
 וְתַנּוּעוֹתַי בְּתַפְלָתִי יְהוָה רַק לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל לְבַד בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ
 בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְאֵמֶת שְׂאֵתָה חֶפְצִי בּוֹ. וְעַל־יְדֵי־זוֹ
 נִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ הָאָרֶה מֵעֲלֵמָא דְאֵתִי לְעוֹלָם הַזֶּה, שְׂיִתְנַלֶּה הָאֵמֶת
 בְּזוֹ הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂיִתְנַלֶּה לְעֵתִיד לְבֹא בַּיּוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַגּוֹרָא
 אֲשֶׁר אֲתָה עֵתִיד לְדוֹן בּוֹ אֶת עוֹלְמֶךָ. קַמְן וְגָדוֹל שָׁם הוּא, כִּי תִבּוֹא

בְּמִשְׁפָּט עִם כָּל בָּשָׂר, וְאַתָּה עֲתִיד לַקַּח דִּין וְחֶשְׁבוֹן מֵאַתָּנוּ, וְלָדוֹן
 אוֹתָנוּ עַל כָּל דְּבַר וְדְבַר, עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט, עַל כָּל דְּבַר גְּדוֹל
 וְקָטָן, כִּי אֵין אַתָּה וְתִרְוֶן כָּלֵל, וְאֵז לֹא תִתֵּר שׁוֹם דְּבַר קָטָן, כִּי
 הָאֱלֹהִים יָבֵא בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל נַעֲלָם אִם טוֹב וְאִם רָע. וְהַכֵּל יִהְיֶה
 נִזְכָּר לְהָאָדָם אֵז. כִּי אַתָּה זוֹכֵר כָּל מַעֲשֵׂי עוֹלָם וּפּוֹקֵד כָּל יְצוּרֵי
 קָדָם, לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת וְהִמּוֹן נִסְתָּרוֹת שְׂמִבְרָא שִׁית, אֵין
 שְׂכָחָה לְפָנֶיךָ כִּסָּא כְּבוֹדֶךָ וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגִיד עֵינֶיךָ, אַתָּה זוֹכֵר אֶת
 כָּל הַמַּפְעֵל וְגַם כָּל הַיְצוּר לֹא נִכְחַד מִמֶּךָ הַכֵּל גְּלוֹי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, צוּפָה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, כִּי תָבִיא חֵק וְזָכוֹן
 לְהַפְקֵד כָּל רוּחַ וְנַפְשׁ, לְהִזְכָּר מַעֲשִׂים רַבִּים וְהִמּוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין
 תַּכְלִית, מִרְאשִׁית כְּזֹאת הוֹדַעְתָּ וּמִלְּפָנַיִם אוֹתָהּ גְּלִיתָ, מִי לֹא
 יִהְיֶה נִפְקָד אֵז בַּיּוֹם הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַהוּא, כִּי גְדוֹל יוֹם יְהוָה וְנוֹרָא
 מְאֹד מֵאֵין כְּמַהוּ וּמִי יִכְלִינוּ, כִּי זָכַר כָּל הַיְצוּר יִהְיֶה נִזְכָּר לְפָנֶיךָ
 אֵז, מַעֲשֵׂה אִישׁ וְתַחֲבוּלוֹתָיו וַיְצַרֵי מַעֲלָלֵי אִישׁ, אֲשֶׁרֵי אִישׁ שָׁלֵא
 יִשְׂכַּחֶךָ וּבֶן אָדָם יִתְאַמֵּץ בָּךְ, כִּי דוֹרְשֵׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכְשָׁלוּ וְלֹא
 יִכְלָמוּ לְנֹעַח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ, כִּי זָכַר כָּל הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא וְאַתָּה
 דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כָּלֵם. וְאֵז יִרְאוּ הַכֵּל אֶת גְּדֻלַּת הַצַּדִּיקִים וְהַכְּשָׁרִים
 הָאֱמֵתִיִּים וְכָל הַגְּלוּיִם עֲלֵיהֶם, אֶת הוֹדֵם וְזִיוָם וְתַפְאֲרָתָם וְאֶת יָקָר
 תַּפְאֲרַת גְּדֻלָּתָם. אֲשֶׁרֵיהֶם אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם, מַה רַב טוֹבֶךָ אֲשֶׁר צִפְנָתָ
 לָהֶם, עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֵׂה לְמַחֲכָה לוֹ. כִּי עָקָר
 גְּדֻלַּת מַעֲלַת תַּפְאֲרַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַצַּדִּיקִים וְהַכְּשָׁרִים בְּאֵמֶת,
 יִרְאוּ אֵז בְּיוֹמָא דְּדִינָא רַבָּא, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב, וְשִׁבְתָּם וְרֵאִיתָם בֵּין
 צַדִּיק לְרָשָׁע בֵּין עוֹבֵד אֱלֹהִים לְאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוּ. וְאֵז יִתְגַּלֶּה עֲצָם

הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, וּתְשַׁלֵּם לְכָל אֶחָד כְּמִשְׁפָּטוֹ עַל-יְדֵי מִדַּת הָאֵמֶת
שְׂאִינָה יְכוּלָה לְסַבֵּל אֶת הַרְשָׁעִים וְאֶת הַשּׁוֹנְאִים וְהַרוֹדְפִים אֶת
עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל יִרְאִיךָ וּתְמַיִמִיךָ, וְאִזּוּ יִשׁוּבוּ עַל-יְדֵי-זֶה כָּל בְּאֵי עוֹלָם
אֵלֶיךָ וְלַעֲבוֹדְתֶךָ, וְכָל בְּנֵי בְּשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, כְּמוֹ שְׂפֹתוֹב, כִּי
אִזּוּ אֶהְפֶּךָ אֶל עַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה לְקִרְא כֻּלָּם בְּשֵׁם יְהוָה לַעֲבֹדוֹ
שְׂכֶם אֶחָד:

זַכְנוּ מְלֵא רַחֲמִים גַּם עִתָּה לְמִדַּת הָאֵמֶת בְּשִׁלְמוֹת, וּנְזַכֶּה לְאֵמֶת
לְאֵמֶתוֹ בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְיִתְנַלֶּה הָאֵמֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה, עַד שִׁיְהִיָּה
מִפְּלָה לְהַרְשָׁעִים גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ שִׁיְהִיָּה לְעֵתִיד לְבֹא עַל-
יְדֵי הַתְּנָלוֹת הָאֵמֶת, עַד אֲשֶׁר יִשׁוּבוּ כֻּלָּם לַעֲבוֹדְתֶךָ, וְיִקְרְאוּ כֻּלָּם
בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת, וְיִהְיֶה נְשָׁלֵם הַדְּבֹר הַקְּדוֹשׁ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת,
וּנְזַכֶּה לְהַמְשִׁיךְ שְׁלֵמוֹת הַדְּבֹר מֵעַלְמָא דְאַתִּי לְעוֹלָם הַזֶּה:

וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ וְתַעֲזֹרְנוּ שְׁנִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת נְקֻדּוֹת קְדוּשׁוֹת לְהַדְּבֹר
הַקְּדוֹשׁ, וּנְזַכֶּה לְהוֹצִיא הַדְּבֹר מִמַּצַּר הַגְּרוֹן, עַד שְׁנִזְכֶּה עַל-יְדֵי
קְדֻשַׁת הַדְּבֹר הַשְּׁלֵם לְהוֹצִיא מִכַּף אֶל הַפַּעַל כָּל הָעֲבוֹדוֹת וְכָל
הַדְּבָרִים שֶׁבְּקִדְשָׁה שְׂאֵנו צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת. כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ עֵצָם
רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת שִׁישׁ לָנוּ מִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּקִדְשָׁה שְׂאֵנו צְרִיכִים
לַעֲשׂוֹת, וְאִין שׁוּם דְּבָר שֶׁבְּקִדְשָׁה שְׁלֵא יְהִיָּה לָנוּ מְנִיעוֹת רַבּוֹת
עָלֵינוּ, וּבִפְרָט כְּשֶׁאֵנו צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת דְּבָר גְּדוֹל שֶׁכָּל יְהוּדוֹתֵנוּ
תְּלוּי בּוֹ, שֶׁהוּא לְהַתְּקַרֵּב בְּאֵמֶת לְהַצְדִּיקִים אֱמִתִּיִּים, וּמִכָּל
שְׂכֵן בְּשְׂרוּצִים לְהַתְּקַרֵּב לְנִקְדַּת הָאֵמֶת שֶׁבֵּין הַצְדִּיקִים, שְׂאִזּוּ
מִתְנַבְּרִים וּמִתְרַבִּים הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים עָלֵינוּ מְאֹד מְאֹד בְּלִי
שְׂעוֹר וְעֶרֶךְ, וּמִשְׁתַּשְׁחִים וּמִפְּסִיקִים בְּפָנֵינוּ מְאֹד, וְאִין רוּצִים

לְהַנִּיחַ אוֹתָנוּ לְהִתְקַרֵּב לְנִקְדַּת הָאֱמֶת. אֲבָל כְּבֹר הוֹדַעְתָּנוּ כִּי בְּאֵמֶת אֵין שׁוּם מְנִיעָה בְּעוֹלָם כָּלָל וְכָל הַמְּנִיעוֹת הֵם רַק בְּשִׁבִיל הַחֲשֵׁק, כְּדֵי שְׁיִתְגַּבֵּר הַחֲשֵׁק וְהַכְּסוּפִין וְהַנְּעֻנְוּעִים יוֹתֵר לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ. וְכָל מֵה שֶׁהַמְּנִיעוֹת מִתְגַּבְּרִין יוֹתֵר, צְרִיכִין לְהִתְגַּבֵּר שְׁיִהְיֶה הַחֲשֵׁק גָּדוֹל בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר, כְּדֵי שְׁעַל־יְדֵי הַתְּגַבְּרוֹת הַחֲשֵׁק יִשְׁבְּרוּ כָּל הַמְּנִיעוֹת, וְיִזְכּוּ לְהַשִּׁיג הַנְּחֲשֵׁק הַקְּדוֹשׁ. וְעַל זֶה בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ מִמְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵי, הַחֲפִיץ בְּטוֹבָתָנוּ, קוֹמָה בְּעִזְרַתָּנוּ וְזַכְּנוּ לַחֲשֵׁק וְדַקְדְּשָׁה, שְׁנִזְכֶּה לְהִתְנַעֵנַע וּלְהִשְׁתַּוְּקֵם וּלְחֲשֵׁק וּלְכַסֵּף לְךָ וּלְעַבְדוּתְךָ הַקְּדוֹשָׁה בְּחֲשֵׁק נִמְרִץ וְכְסוּפִין גְּדוֹלִים בְּאֵמֶת. וְיִהְיֶה הַחֲשֵׁק וְהַכְּסוּפִין הוֹלְכִים וּמִתְגַּבְּרִים וּמִתְחַזְּקִים בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה. עַד שְׁיִתְגַּבֵּר הַחֲשֵׁק כְּפִי תַקְּף הַמְּנִיעוֹת שְׁאֵנוּ צְרִיכִים לְשַׁבְּרָם, עַד שְׁיִתְגַּבֵּר הַחֲשֵׁק עַל הַמְּנִיעוֹת, וְיִתְכַסְּלוּ כָּל הַמְּנִיעוֹת מִפְּנֵי הַחֲשֵׁק הַחֲזֵק וְהַכְּסוּפִין הַגְּדוֹלִים. וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת נִקְדוֹת קְדוֹשׁוֹת לְהַאֲוִיתוֹת לְהַשְׁלִים הַדְּבֹר הַקְּדוֹשׁ, עַד שְׁנִזְכֶּה לְהוֹצִיא מִבֶּחַ אֵל הַפֶּעַל כָּל הַדְּבָרִים שְׁבַקְדְּשָׁה שְׁאֵנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם כְּפִי רְצוֹנְךָ הַטּוֹב וְהַקְּדוֹשׁ. וְתַעֲזְרֵנוּ וְתִזְכְּנוּ לַחֲשֵׁק וְכְסוּפִין גְּדוֹלִים וְחַזְּקִים כָּל כֶּד, עַד שְׁלֹא נִרְצֶה לְפַטֵּר עַצְמָנוּ עִם טַעֲנַת הָאֵנֶם וְהַמְּנִיעָה שְׁיִשׁ לָנוּ, וְלֹא נִקְרַר אֶת דַּעְתָּנוּ בְּמֵה שְׁנִחְשָׁב כְּאֵלוּ עֲשִׂינוּ, מֵאַחַר שֶׁהֵינּוּ חַפְצִים לַעֲשׂוֹת רַק שְׁיִשׁ לָנוּ אֵנֶם:

אֵנֶם יְהוָה, עֲזְרֵנוּ וְזַכְּנוּ שְׁלֹא נִפְטֹר עַצְמָנוּ בְּזֶה, כִּי אֵין אֵנוּ רוֹצִים לְצֵאת עִם טַעֲנַת הָאֵנֶם שְׁנִחְשָׁב עַל־יְדֵי־זֶה כְּאֵלוּ עֲשִׂינוּ, כִּי אֵין אֵנוּ חַפְצִים לְפַטֵּר עַצְמָנוּ בְּשׁוּם מְנִיעָה וְאֵנֶם, רַק זַכְּנוּ וְעִזְרֵנוּ שְׁיִהְיֶה

לָנוּ חַשְׁק וְכִסּוּפִין חֲזָקִין כָּאֵלוּ, שְׁנֹזְכָה עַל יָדָם תְּמִיד לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפֶּעַל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּקִדְשָׁה, וּבְכָל פַּעַם שְׁנֹזְכָה לְהַתְעוֹרֵר לַעֲשׂוֹת אֵיזָה דְּבַר גְּדוֹל וְקָטָן שֶׁבְּקִדְשָׁה, תִּהְיֶה עִמָּנוּ וְתַעֲזָרְנוּ וְתִזְכְּנוּ לְחַשְׁק וְכִסּוּפִין חֲזָקִים וְחֲדָשִׁים בְּכָל פַּעַם וְלֹא נִרְפָּה אֶת הַחַשְׁק וְהַכִּסּוּפִין וְהַנְּעֻנְוִיעִים כָּלֵל, רַק נִזְכָּה לְהַתְחַזֵּק וְלְהַתְאַמֵּץ בְּכָל עֵת לְהַתְנַעֲנֵעַ וּלְכַסֵּף וּלְחַשֵּׁק וְלְהַשְׁתַּוְּקֵק בְּתִשׁוּבָה נִפְלְאָה וּבְחַשְׁק נִמְרָץ בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ. וְכִפֵּי תִקְוָה הַמְּנִיעָה וְהָאֵם, בֵּן יִתְגַּבֵּר הַחַשְׁק וְהַכִּסּוּפִין יוֹתֵר, עַד שְׁנֹזְכָה לְשַׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים מִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּקִדְשָׁה שֶׁבְּעוֹלָם, עַד שְׁנֹזְכָה לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפֶּעַל מִמֶּשׁ כָּל חִפְצֵינוּ בְּעַסְקֵי שְׂמִים, וּבְכָל מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר נִרְצָה לְהַחֲלִי בַּעֲבוּרֵת יְהוָה, בְּכָל לְבַבְנוּ נַעֲשֶׂה וְנַצְלִיחַ, עַד שְׁנֹזְכָה לַעֲשׂוֹת בַּפֶּעַל מִמֶּשׁ כָּל מַה שֶּׁהוּא רְצוֹנָךְ הַטוֹב בְּאַמֶּת:

וְעֲזָרְנוּ וּזְכָנוּ וְחִנְנוּ שְׁנֹזְכָה לְהַמְתִּיק וּלְשַׁבֵּךְ חֲרוֹן אַפָּךְ מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְתַעֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶּיךָ הַרְבִּים, שְׁנֹזְכָה לְשַׁבֵּר מְהֵרָה מִדַּת הַכַּעַס מֵאַתְנָנוּ, וְאֵל יֵחֵר אַפְנוּ עַל שׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, רַק נִזְכָּה לְשַׁבֵּר וּלְכַטֵּל וְלְהַמְתִּיק כָּל מִינֵי חֲרוֹן אַף מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאֵל יַעֲשֵׂן אַפָּךְ בָּנוּ, רַק נִזְכָּה לְבָרֵךְ וְלְהַמְתִּיק וּלְזַכֵּךְ הַעֲשֵׂן שֶׁל הַחֲרוֹן אַף, עַד שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה מִמָּנוּ רוּחַ נִיחָא, רוּחַ אֲוִירִי, רוּחַ דְּקִדְשָׁה. וְעַל־יְדִיָּוָה יְהִיָּה נִמְשָׁךְ רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ עֲלֵינוּ, וְתִבִּיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וַיִּמְהַר וַיְחַיֵּשׁ לְנַאֲלָנוּ נַאֲלַת עוֹלָם. וְעַל־יְדִיָּוָה יְהִיָּה נִמְשָׁךְ עֲלֵינוּ חַיּוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה, רוּחַ חַיִּים דְּלַעֲלֵא וְרוּחַ חַיִּים דְּלַתְמָא. וְתַפְתַּח אֶת יָדְךָ וְתַשְׁבִּיעֵנוּ בְּרְצוֹנָךְ, וְתַחַיֵּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְתַתֵּן לָנוּ פְּרֻסוֹתֵינוּ בְּרוּחַ, קִדְּם

שְׁנַצְטָרֵךְ לָהֶם, כִּי עֵינֵינוּ אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, לָךְ לְבַד עֵינֵינוּ תְּלוּיוֹת,
 חוּם וְחֶנֶן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, וְיִקָּים בָּנוּ מִקְרָא
 שְׁכָתוֹב, פּוֹתַח אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן. וְשִׁמְרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, מִכָּל מִינֵי פְגָמִים וְעִבְרוֹת שְׁבַעְוֹלָם. וְנִזְכָּה
 לְהִסְתַּכַּל בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים וְלֹא נִבְא לִיְדֵי עֲבָרָה, שָׁהֵם, מֵאִיִּן בָּאֵנוּ
 מִטְּפָה סְרוּחָה, וְלֹאֵן אָנוּ הוֹלְכִים לְמָקוֹם עֶפֶר רָמָה וְתוֹלְעָה, וְלִפְנֵי
 מִי אָנוּ עֹתִידִין לְתַן דִּין וְחֶשְׁבוֹן לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא. וְתִהְיֶה בְּעֵזְרֵנוּ שְׁנִזְכָּה מִהֲרָה לְהִתְחַרַּט וּלְשׁוּב בְּאַמַּת
 עַל כָּל הָעֲבָרוֹת וְהַפְּגָמִים שְׁעֲבַרְנוּ עַד הַנָּה בְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד בְּאִנּוּס
 וּבְרִצּוֹן, בְּמַחְשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשֵׂה, בְּכַח וּבַפְּעַל. עַל הַכֹּל תִּמְחַל
 וְתִכַּפֵּר וְתִסְלַח לָנוּ חֲנוּן הַמֶּרְבָּה לְסִלַּח, לְמַעַן שְׂמֶךָ יְהוָה וְסִלַּחְתָּ
 לְעוֹנֵינוּ כִּי רַב הוּא. וְתִהְיֶה עִמָּנוּ מַעֲתָה וְתַעֲזָרֵנוּ שְׁנִזְכָּה לְסוּר
 מִרָע, לְבָלֵי לְעֵבֵר עוֹד עַל דְּבָרֶיךָ וְעַל רִצּוֹנְךָ אֲפִלּוּ תִנוּעָה קָלָה,
 וְתַעֲזָרֵנוּ לְקוּם כָּל מַצּוֹתֶיךָ בְּאַהֲבָה, וְלְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפְּעַל כָּל
 הַדְּבָרִים שְׁבַקְדָּשָׁה שָׁהֵם רִצּוֹנְךָ בְּאַמַּת. וְעַל יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ
 שְׁפַע וְחַיּוֹת חַדָּשׁ בְּכָל עַת מְלַמְעֵלָה לְמִטָּה מִן הַכַּח אֶל הַפְּעַל.
 וְיִתְחַדְּשׁוּ וְיִתְקַיְמוּ כָּל הָעוֹלָמוֹת עַל יְדֵינוּ, עַל־יְדֵי הַחַיּוֹת הַחַדָּשׁ
 שְׁנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ בְּכָל עַת מִשְׁנֵי הַיּוֹדִין שֶׁל שְׁנֵי שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים
 שָׁהֵם שֵׁם הָעֶצֶם וְשֵׁם הַכְּנוּי (כִּי־הוּא יֵאָדְוֶנָּה). וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ פִּי שְׁנֵים
 בְּרוּחָם שֶׁל הַצְּדִיקִים אֲמִתִּים עָלֵינוּ. לֵב טְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים
 וְרוּחַ נְכוֹן חַדָּשׁ בְּקִרְבִּי. אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קִדְשְׁךָ אֵל
 תִּקַּח מִמֶּנִּי. הִשִּׁיבָה לִי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי. כִּי אַתָּה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. רוּחְךָ טוֹבָה תִּנְחַנֵּנִי בְּאַרְצִי מִיִּשׁוּר:

אבינו אב הרחמן, עשה למען אבותינו אברהם יצחק ויעקב, אשר התחילו לגלות אלהותך בעולם. ויגעו ומרחו כל ימיהם להשיב רבים מעון ולקרב כל העולם לעבודתך, אשר בזכותם בחרת בנרעם אחריהם מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות, ונתת לנו תורתך הקדושה על ידי משה נביאך נאמן ביתך. עשה למענם ולמען כל הצדיקים הגדולים האמתיים שהיו אחריהם, אשר בלם יגעו ומרחו כל ימיהם ושמו כל מנמת פניהם להשיב אליך את בניך שנתרחקו ממך בעונותיהם להשיבם אליך ולקרבם לעבודתך באמת, באשר אתה ידעת את לבבם באמת ויגיעתם ומרחם ועגבים וצרתם ועמלם שסבלו כל ימיהם בשבילנו:

אנא יהוה, זוכר חסדי אבות, עשה למענם ומלא חפצם ורצונם, ועזרם והושיעם שייזכו לגמר עמנו ולהוציא מבח אל הפעל, כל אשר התחילו ורצו וחשקו לעשות עמנו. לא למעננו כי אם למענך ולמענם עשה מה שתעשה ברחמיך וחסדיך העצומים, באפן שגובה להגיע מהרה לכל מה שבקשנו מלפניך. ומלפניך מלבנו ריקם אל תשיבנו חננו ועננו ושמע קול תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל פה עמו ישראל ברחמים, ברוך אתה שומע תפלה:

== סו ==

תיקור נא נפשי בעיניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, חוס וחמל נא על נפשות עמו ישראל ברחמים רבים ובחמלה גדולה, חוס ורחם וחמל על נפשות ישראל היקרות מפז ומפנינים, נפשות החצובות מתחת פסא כבודך, נפשות קדושות הכלולים בשמך הנקראים

חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל, נְפֹשׁוֹת עֲלִיּוֹנוֹת אֲשֶׁר הֵייתָ מִשְׁתַּעֲשֵׂע בָהֶם
מִקֶּדֶם, נְפֹשׁוֹת אֲשֶׁר עָלוּ בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה, נְפֹשׁוֹת שֶׁהֵם לְמַעַלָּה
מִכָּל הָעוֹלָמוֹת בָּלָם, אֲשֶׁר בָּהֶם נִמְלַכְתָּ וּבִרְאֵתָ אֶת הָעוֹלָם. יְהִימוּ
נָא מַעֲיָד, וּבְכֹמוֹ רַחֲמֶיךָ עַל יוֹצְאֵי חֲלָצֶיךָ, עַל בְּנֵיךָ הַנִּצְּתָהִים
וְהַנְּעִימִים, הַעֲמִסִים מִנֵּי בָטָן הַנְּשָׂאִים מִנֵּי רַחֵם, הַנִּקְרָאִים בְּכָל
לְשׁוֹנוֹת שֶׁל חֶבֶד, בְּנִים, אַחִים, רַעִים וְאַהוּבִים. נְפֹשׁוֹת הַיְקָרוֹת
אֲשֶׁר לֹא הֵייתָ זֶז מִחֲבָבְכֶם עַד שֶׁקָּרָאתֶם בְּתִי וְאַחוֹתִי וְאָמִי. כְּמוֹ
שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוֹנָם לְבִרְכָּה, לֹא זֶז מִחֲבָבָה עַד שֶׁקָּרָאה בְּתִי,
שֶׁנֶּאֱמַר, שִׁמְעֵי בַת וְרֵאִי וְהִטִּי אֲזִנְךָ וְשִׁכַּחִי עִמָּךְ וּבֵית אָבִיךָ. לֹא
זֶז מִחֲבָבָה עַד שֶׁקָּרָאה אַחוֹתִי, שֶׁנֶּאֱמַר, פִּתַּחִי לִי אַחוֹתִי רַעֲיָתִי
יּוֹנְתִי תַמְתִּי. לֹא זֶז מִחֲבָבָה עַד שֶׁקָּרָאה אָמִי, שֶׁנֶּאֱמַר, שִׁמְעוּ אֵלַי
עַמִּי וְלֹאֹמֵי אֵלַי הָאֲזִינוּ. רַחֵם נָא עַל הוֹד יִקְרַת תַּפְאֶרֶת קִדְשָׁת
נְפֹשֵׁינוּ בְּשָׂרֵשֵׁינוּ הָעֲלִיּוֹן, כְּאֲשֶׁר אֵתָּה לְבַד יִדְעָתָ מֵהֵיכָן נִמְשָׁכוֹת
נְפֹשׁוֹתֵינוּ הַיְקָרוֹת הָעוֹלוֹת לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת וְעַל
כָּל הַקְּדוֹשׁוֹת בָּלָם. וְעֲזְרֵנוּ וְזַכְּנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּחִינּוֹתֶיךָ הָאֱמֶתִיּוֹת,
שֶׁנִּזְבָּה לְהַתְגַּבֵּר בְּכָל עֵז לְשֹׁמֵר אֶת נְפֹשׁוֹתֵינוּ בְּשִׁמְרָה גְּדוּלָּה
וּמַעַלָּה בְּכָל עֵת, לְהַחְזִיקָה אֲצִלְנוּ לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים בְּקִדְשָׁה
וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָּה, בְּזִרְיוֹת וּנְקִיּוֹת וּמְהֵרָה וּפְרִישׁוֹת וּקְדוּשָׁה וְעֲנוּה
וְיִרְאֵת חֶטָּא וְחִסְדוֹת. וְתַעֲזֹר לָנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שֶׁנִּזְבָּה לְהַתְרַחֵק
וּלְבָרַח מִן הַכְּבוֹד בְּאֱמֶת בְּתַכְלִית הַרְחוֹק, וְלֹא יַעֲלָה עַל דַּעְתָּנוּ
שׁוֹם רְצוֹן וְתַאֲוָה וְחִמְדָּה לְשׁוֹם כְּבוֹד בְּלָל. וְתִרְחַם עֲלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ
תְּמִיד, בְּכָל עֵת שֶׁתִּשְׁלַח לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶּיךָ הַרְבִּים אִיזוּה
כְּבוֹד, שֶׁנִּזְבָּה אֶז לְשֹׁמֵר אֶת עַצְמָנוּ וְאֶת נְפֹשׁוֹתֵינוּ מֵאֵד מֵאֵד

לבל נהיה נלכדים חס ושלום כלל על-ידי הכבוד, ולא נקבל את הכבוד בשבילנו כלל, ולא נשתמש בו לצורך עצמנו כלל, ולא יגיע לנו שום הנאה כלל מהכבוד, רק נזכה להעלות כל הכבוד אליך לבד, ונחזר כל הכבוד למלך הכבוד, למי שכל הכבוד שלו לבד, ותעזרנו ותשמרנו בשמירה עליונה שלא נפגם בקדשת הכבוד כלל, רק נזכה לקבל את הכבוד בקדשה ובטהרה גדולה לשמך ולעבודתך לבד בלי שום פגם תאותנו כלל. ותחמל עלינו בכל עת שתשלה לנו כבוד חדש שלא יבא הכבוד בשביל הסתלקות נפש חס ושלום, רק נזכה שיבא הכבוד אלינו לטובה ולא לרעה חס ושלום, שנזכה על-ידי הכבוד לקבל בכל עת נפשות חדשות בקדשה ובטהרה גדולה, ויתוסף ויתגדל נפשותינו בכל עת בתוספות אור קדשה וטהרה, ותשלה לנו בכל עת נפשות חדשות קדושות ויקרות לארץ ימים ושנים טובים בתורתך ועבודתך ויראתך:

ובכן תרחם עלינו ותושיענו ותהיה בעזרנו מעתה שנזכה לשבר באמת תאות אכילה ושתיה, ונזכה להסתפק במעט, לאכל מעט בקדשה גדולה ולהסתפק ממנו, ונדקדק על עצמנו מבזית ועד כביצה, לבלי לאכל אפלו משהו יותר מהמכרח לנו בשביל קיום הגוף, ונאכל לבד לקיום גופנו ונמעט תאות טבענו. ונזכה להיות בכלל הצדיקים האוכלים לשבע נפשם דקדשה, כמו שכתוב, צדיק אוכל לשבע נפשו. עד שנזכה שתשא לנו פנים ותחננו, כמו שכתוב, ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום. ונזכה להמשיך הארת פנים אל הכבוד דקדשה, ותציל אותנו ואת כל עמך בית-

ישראל מעזי פנים ומעזות פנים, ותעלה ותסלק את הכבוד מן העזי פנים שבדור, ולא יהיה להם שום כבוד והתנשאות ופקידות והתמנות ושדרה כלל. ותרחם עלינו ועל כל עמך בית ישראל, ותציל אותנו מכל המנהיגים והמפרסמים של שקר הגורמים לנו מה שגורמים, כאשר אתה לבד ידעת, כי בעונותינו הרבים נפל וירד הכבוד דקדשה מאד, דל כבודנו בגוים ושקצונו בטמאת הנדה. ונפל הכבוד בין העבום והרשעים והשקרנים והעזי פנים שבדור, שהם מקבלין לעצמן כל הכבוד וחולקין כבוד לעצמן, ועמך ישראל הכשרים והצדיקים באמת לחרפה ולבזיון וללעג וקלס. אנא יהוה. מלא רחמים, מלך הכבוד סלה. חום וחמל על כבודך הגדול והקדוש, והצל את נפשותינו מהם ומהמונם, ותוציא את הכבוד מביניהם, ותעלה את הכבוד מבין הקלפות, ותרחם על שכנית עך אשר הורד כבודה ונאוה וירדה ונדלדלה. כי בעונותינו הרבים הסתרת פניך מכבודך הגדול, וכבודך ומלכותך נתרחק מאתך כביכול. וירד ונפל עד שהגיע כל הכבוד להעבויים והרשעים והעזי פנים שבדור, וידל ישראל מאד. ונהפך כל הכבוד לזרים, אשר אין להם חלק בשכל ופנים דקדשה, שהם העזי פנים שבדור, שהם דומין כקוף בפני אדם:

רחמן מלא רחמים, רחמן מלא רחמים, רחם על כבודך הגדול והקדוש. וזכנו ועזרנו שנוזה להעלות ולהחזיר כל הכבוד אל הקדשה. וזכנו ברחמיה הרבים להרבות בצדקה תמיד, לתן צדקה הרבה לעניים הגונים הרבה בשמחה ובטוב לבב באמת ובשלמות גדול כרצונך הטוב, באפן שנוזה עלידי הצדקה

להמשיך אור הפנים אל הכבוד. ותברך אותנו בלנו יחד באור פניך, ותמשיך עלינו חסדיך הרבים הכלולים בשמך הגדול, ותאיר עלינו כל החסדים הכלולים בהמשה חסדים כנגד המשה פעמים צדקה שנוכר בתורתך הקדושה, ויקים בנו מקרא שכתוב, אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך. ונוכח להעלות את הכבוד והמלכות מצדק לצדקה. ותעזרנו ותושיענו להוציא כל הכבוד מן העזי פנים ולהחזיר כל הכבוד אל המביני מדע דקדשה. ויחזר לנו כל הגדלה והכבוד לצדיקי הדור וכשרי הדור האמתיים הנקראים פני הדור באמת:

וּבְכֵן תרחם עלינו ועל כל עמך ישראל, ותשים שלום בין כל עמך ישראל לעולם. ותבטל כל מיני מחלוקת מעמך ישראל, ולא יהיה שום קנאה ושבא וקנטור, ולא שום מריבה ומחלוקת על עמך ישראל הכשרים החפצים ומשתוקקים ומתגעגעים לעבדך באמת, ובפרט על הצדיקים והחכמים האמתיים. כי בעונותינו הרבים נתרבה עכשיו המחלוקת והקטגוריא בין התלמידי חכמים וליוצא ולבא אין שלום וכל העולם מלא מחלוקת, אשר זאת המחלוקת מזקת לנו הרבה לעבודתך באמת כאשר ידעת. ובפרט עצם המחלוקת שמתגבר בכל עת על הרהוקים הבאים לשוב אליך ולהתקרב לשמך הגדול ולעבדך באמת, אשר רבו החולקים עליהם ועל העוסקים לקרבם, הנם על לא דבר:

אָנָּה יהוה, מלא רחמים אדון השלום, מלך שהשלום שלו, הצילנו מריב ומחלוקת, וזכנו למח ודעת ושכל צח וזך בלי פסלת כלל. ותזכנו שיהיה מחנו שקיט ושכיף, ולא יהיה מחנו מבלבב כלל.

וַיִּתְבַּטְּלוּ כָּל הַפְּסָלֹת וְהַמִּזְבְּחוֹת שֶׁבַמֶּחֶ, עַד שֶׁנִּזְכָּה שְׂוִיתִבְטְלוּ
 וַיִּכְלוּ וַיִּפְּלוּ הָאוֹיְבִים וְהַשׁוֹנְאִים הַיּוֹנְקִים מִן מַחֲנוֹ, כִּי אִין בָּנוּ שׁוֹם
 דַּעַת אִיךְ לְלַחֵם עִם שׁוֹנְאֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ הַנֶּם וְאִיךְ לְהִתְנַהֵג עִמָּהֶם,
 כִּי כּוֹנְנֵנו רְצוּיָה לְשֵׁם שְׁמַיִם וְאִנוּ חַפְצִים לְעַבְדָּךְ בְּאַמֶּת וְלְשׁוֹב
 אֱלִיךְ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה מְהֵרָה, וְאִין אָנוּ חַפְצִים שׁוֹם מִחֲלָקֶת כָּלֵל.
 מְלֵא רַחֲמִים, חֲמַל עַל עַנְיֵי הַצֹּאן, עַל עִם מְמַשֶּׁךְ וּמְמַרְט, עִם עַנְי
 וְאֶבְיוֹן, וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעַ וְהַצֵּל חַלוּשֵׁי כַח כְּאַלֶּה מְרִיב וּמִחֲלָקֶת,
 כִּי אִין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל אֶבְיֵנו שְׁבַשְׁמַיִם, עֲלִיךְ לְבַד
 הַשְּׁלַכְנוּ אֶת יְהַבְנוּ, עֲלִיךְ לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים, אֱלִיךְ תְּלוּוֹת עֵינֵינוּ
 עַד שֶׁתִּחַנְנוּ:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ אֲדוֹן מְלֵא רַחֲמִים, וְתַעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ לָנוּ עִמָּךְ
 בֵּית־יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּזְכָּה בְּלָנוּ לְהוֹלִיד וּלְגַדֵּל אֶת הַנְּפֹשׁוֹת הַקְּדוּשׁוֹת
 הַנִּמְשָׁכוֹת לָנוּ בְּכָל עַת עַל־יְדֵי הַכְּבוֹד דְּקַדְשָׁה, שֶׁנִּזְכָּה לְהוֹלִיד
 הַנְּפֹשׁוֹת בְּנִקְל בְּלִי קִשׁוּי הוֹלְדָה כָּלֵל, וְנִזְכָּה לְגַדֵּלם בְּנַחַת
 וּבְשָׁלוֹם בְּלִי שׁוֹם צַעַר גְּדוֹל בְּנִים כָּלֵל. וְתַשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים יִרְאָה וְאַהֲבָה וְנִזְכָּה לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת.
 וְעַל־יְדֵי־זֶה תַּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ כַּח הַיְדִים הַעֲלִיּוֹנִים הַקְּדוּשִׁים, יַד
 הַחֲזָקָה וְיַד הַגְּדוּלָּה. וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְהוֹלִיד וּלְגַדֵּל אֶת הַנְּפֹשׁ
 בְּנַחַת וְשָׁלוֹה, בְּלִי שׁוֹם קִשׁוּי הוֹלְדָה וּבְלִי שׁוֹם צַעַר גְּדוֹל בְּנִים
 כָּלֵל:

עַל אֱלוֹ שְׁיֵשׁ לָהֶם צַעַר וַיִּסּוּרִים מְגְדוֹל בְּנִים, ר"ל
 אָנָּה יְהוָה, רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יוֹדַע אֶת צְרוּתָם וּמַכְאוּבָם
 שֶׁל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל שְׁיֵשׁ לָהֶם צַעַר גְּדוֹל בְּנִים רַחֲמָנָא לִיעֲלֹן, אֲשֶׁר

כְּכַר הַפְּלֹאת אֶת מִכּוֹתֶם וְלִקְחֶתָּהּ מֵהֶם מִחֲמַד עֵינֵיהֶם וּמִשָּׂא נַפְשָׁם,
 בְּנִים וּבָנוֹת הַיְקָרִים הַמְּסֻלָּאִים בְּפֹז, נְפָשׁוֹת יְקָרוֹת וְחִבִּיבוֹת,
 יוֹנְקֵי שָׂדִים שְׁלֵא הָטְאוּ, גְּמוּלֵי חֶלֶב שְׁלֵא פָּשְׁעוּ, תִּינוּקוֹת שֶׁל
 בֵּית רַבָּן אֲשֶׁר הֵם מְקִימִין אֶת הָעוֹלָם בְּהֶבֶל פִּיהֶם שְׂאִין בּוֹ הָטְאוּ,
 רַק בְּעֻזּוֹתֵינוּ וּבְעֻזּוֹת אֲבוֹתֶם פָּנַעְתָּ בָּהֶם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵתָּה יָדַעְתָּ אֶת צִעְרָם
 וּמִכְאוּבָם הַקָּשָׁה שֶׁל הַיְלָדִים הַרְבִּים הָאֵלֶּה, וְצִעַר וּמִכְאוּב שֶׁל
 אֲבִיהֶם וְאִמָּם וְכָל קְרוֹבֵיהֶם וְכָל הַמַּצְטַעְרִים בְּצָרְתָם, כִּי רַע וָמָר,
 כִּי נָגַע עַד הַנֶּפֶשׁ, בָּכָה יָבְכוּ הַרְבֵּה בָכָה, וְדַמְעָתָם עַל לְחִים. אֵתָּה
 אֵל רָאִי הַרְוֵאָה אֶת דַּמְעַת הָעֹשׂוֹקִים הָאֵלֶּה וּמִיָּד עוֹשִׁקֵיהֶם כַּח
 וְאִין לָהֶם מִנְחָם. חֲמַל עַל רְתִיחַת דַּמְעָתָם וְאִנְקָתָם וְאִמְר לְצָרוֹתָם
 דִּי. וְאֵל תַּעֲשֶׂה לָהֶם כְּחֻטָּאִים וְלֹא כְּעֻזּוֹתֵיהֶם תִּגְמַל לָהֶם, כִּי אֵתָּה
 יְהוָה טוֹב וְסֹלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֵיךָ. וְאֵתָּה מְקַיֵּם אֶת הָעוֹלָם
 בְּחֶסֶדֶיךָ. וּכְמָה עֵכוּם וְרִשְׁעִים גְּמוּרִים מְגַדְלִים אֶת בְּנֵיהֶם, כִּי
 אֵתָּה חֲפִץ בְּקִיּוּם הָעוֹלָם, וְאִין אֵתָּה חֲפִץ בְּהַשְׁחָתַת הָעוֹלָם. חוּס
 וְרַחֵם וְחַמַּל עַל נַפְשׁוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְתֹאמַר לַמַּלְאָךְ הַרְף יְדֶיךָ,
 וְיָשׁוּב חֲרַבּוּ אֵל גְּדָה. יַעֲזֹרוּ רַחֲמֶיךָ וְחִנּוּנוֹתֶיךָ בְּאַהֲבָה וּבְחַמְלָה
 יִתְרָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ וְתַעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ וְתִגַּן עֲלֵיהֶם שְׂיִיכּוּ
 כְּלָם לְגַדֵּל אֶת כָּל בְּנֵיהֶם וּבָנוֹתֵיהֶם בְּנִחַת וּבְשָׁלוֹם וּשְׁלוֹהַּ בְּלִי
 שׁוּם צֶעַר בְּלָל, לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים לְאַרְבַּע יָמִים וּשְׁנָיִם
 טוֹבִים, וְתִמְשָׁלֵךְ עֲלֵיהֶם חַיִּים וְאַרְיִכוֹת יָמִים וּשְׁנָיִם מֵאֵתָּה מִמְּקוֹר
 הַחַיִּים. (וּבְפֶרֶט עַל פְּלוּנֵי בֶן פְּלוּנֵי וְכוּ). רַחֵם נָא קְהֵל עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל, סֹלַח
 וּמְחַל עֲוֹנָם, וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁנֹזְכָה כְּלָנוּ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ

בית־ישראל, לְגַדֵּל אֶת כָּל בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ בְּנֶחֱת לַחַיִּים טוֹבִים
 אַרְכִּים וְלְשָׁלוֹם. וְעֲשֵׂה לְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ וּלְמַעַן כָּל הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים
 שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר וְשֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וְתַחֲמַל וּתְרַחֵם וּתּוֹשִׁיעַ וּתְצִיל אֶת
 יְתֵר הַפְּלִטָּה, אֶת הַיְלָדִים שֶׁנּוֹלְדוּ בְּכָר וְאֲשֶׁר עֲתִידִין לְהוֹלֵד.
 וְתְצִילֵם מִחֲלֵי הַמָּאֲזֵלִין וְהַפְּאֲקִין וּמִכָּל מִינֵי מַחֲלָה וּכְאֵב וּמַחּוּשׁ
 שֶׁבְּעוֹלָם, וְתַחֲזֹקֵם וּתְבַרֵּאֵם וּתְחַיֶּם וּתְחַלִּימֵם. וְתַעֲזֹר לְאַבְיָהֶם
 וְאִמָּם שִׁזְכוּ לְגַדֵּלֵם בְּנֶחֱת וּלְחַנְכֵם בְּעִבּוּדְתֶךָ וּיִרְאֶתְךָ לְאַרְךָ
 יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, וְיִזְכוּ לְרֵאוֹת מֶהֱם בְּנִים וּבְנֵי בְּנִים עוֹסְקִים
 בַּתּוֹרָה וּבַמִּצְוֹת לְדוֹרֵי דוֹרוֹת עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת וְיִתְרַבּוּ עִמָּךְ
 בֵּית־יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמָּד וְלֹא יִסָּפֵר מְרַב. רַחֵם רַחֵם
 אֲבֵי הַרְחֲמֵן, אֲבֵי הַחֲמֵלָה, אֲבֵי הַחֲנִינָה, אֲבֵי הַחֶסֶד. רַחֵם נָא עַל יוֹנָה
 אֱלֻמֶּת כְּמוֹנוּ הַיּוֹם, כִּי אֵין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ אֱלֹא שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל יַעֲמֵד
 לָנוּ בְּעַת צָרָה. חוֹסֵה עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְאֵל
 תִּשְׁפֹּךְ חַרְוֹנְךָ עָלֵינוּ, כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עָלֵינוּ, אֵל תְּנִיחָנוּ וְאֵל תַּעֲזֹבְנוּ
 וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ. יְהִמוּ נָא מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וְאֵל תִּפְּן אֵל רִשְׁעֵנוּ
 וְאֵל תִּסָּתֵר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְּהַנְּתָנוּ, יְהִי נָא חֶסֶדְךָ
 לְנַחֲמָנוּ, טָרֵם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ, טָרֵם נְדַבֵּר אֶתְּךָ תִּשְׁמַע, רַחֲמָנָא
 דְּעָנִי לְעָנִי עֲנִינָא, רַחֲמָנָא דְּעָנִי לְתַבִּירִי לְבָא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא דְּעָנִי
 לְמַכִּיבֵי רוּחָא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא עֲנִינָא, רַחֲמָנָא חוּם, רַחֲמָנָא פְּרָק,
 רַחֲמָנָא שׁוּיב, רַחֲמָנָא רַחֵם עָלָן, הִשְׁתָּא בְּעִגְלָה וּבְזִמְן קָרִיב:

חוס וְחַמַּל וְרַחֵם עָלֵינוּ וּמַלְא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים,
 וְזַכְּנוּ לְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה תָּמִיד לְעָנִיִּים הַגּוֹנִים בְּאַמֶּת כְּרִצוֹנְךָ
 הַטוֹב, וְנִזְכֶּה לַתֵּן צְדָקָה בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, בְּעַת שְׂאָנוּ אוֹמְרִים

פסוק, ואתה מושל בכל. עד שגזקה להעלות הממשלה והכבוד והמלכות מן הקלפה, להעלות ולהוציא ולסלק כל הכבוד והגדלה והממשלה מן העכום והרשעים והעזי פנים שבדור, ולהחזיר כל הכבוד והמלכות אל הקדשה, וישוב הכבוד אל המביני מדע, אל הצדיקים והחכמים האמתיים דקדשה. ונזכה לשבר תאות אכילה ולהמשיך פנים אל הכבוד. ותצילנו מריב ומחלקת תמיד. ותעזר לנו שיבואו לנו נפשות רבות חדשות דקדשה עלינו הכבוד דקדשה. ונזכה ליראה ואהבה בשלמות. ועל ידי נזכה להוליד ולגדל את הנפש בלי שום קשוי הולדה ובלי שום צער גדול בנים כלל. רבנו של עולם, אל הכבוד, לך יהיה הממלכה והמתנשא לכל לראש. והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובדרך כח וגבורה ובדרך לגדל ולחזק לכל. וננו להעלות כל הכבוד לשרשו שבקדשה:

ובכן תרחם על נפשי העיפה מאד, היגעה מאד. ותשפיע עלי מים קרים להחיות ולהשיב ולהבריא את נפשי העיפה והיגעה מאד מאד. כי זה ימים ושנים אשר אני מתפלל בלא לב, ואיני זוכה להכניס כל בונת לבי לתוך התפלה ולבי רחוק מדבורי התפלה, אשר בגלל הדבר הזה נפשי עיפה מאד:

אנא ברחמיך הרבים, ונני לתקן זאת. עזרני להתפלל בכונת הלב, שיהיה פי ולבי שוין בשעת התפלה, שאזכה להכניס כל בונות לבי ודעתי בתוך דבורי התפלה. ותהיה תפילתי בכונה גדולה, ולא יצא שום דבור מפי בלי בונת הלב, ולא תתרחק הנפש מן הכבוד בכל לעולם:

וּתְזַכְּנוּ לְהִזְהַר בְּכַבּוֹד הַזְּקֵן שֶׁשָׂכַח תְּלִמּוּדוֹ, לְכַבְּרוֹ וּלְהַדְרֹו בְּכָל מִינֵי כְבוֹד, עַד שֶׁנִּזְכָּה עַל־יְדֵי־יְהוָה לְהַמְשִׁיךְ רַעְמִים דְּקַדְשָׁה, וְעַל־יְדֵי־יְהוָה יִתְבַּקְּעוּ וַיִּשְׁתַּבְּרוּ כָּל הָעֲנָנִין דְּמִכְסֵּינָן עַל עֵינָיִן. וַיִּתְנַלְּה דַעַת הַזְּקֵנִים דְּקַדְשָׁה, וַיֵּצְאוּ מִיָּם רַבִּים מִיְמֵי הַדַּעַת, וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ דַּעַת אֵת יְהוָה כַּמַּיִם לַיָּם מִכְסִּים. וַתְּמַשִּׁיךְ עָלֵינוּ מִיְמֵי הַדַּעַת מִהַזְּקֵנִים דְּקַדְשָׁה, וַיִּתְחַלְקוּ מִיְמֵי הַדַּעַת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי בְּחִינַתוֹ כְּרָאוּי לּוֹ בְּאַמְתּוֹ. וְנִזְכָּה לְקַבֵּל וּלְשָׂאב מִיְמֵי הַדַּעַת מִפִּי הַזְּקֵנִים דְּקַדְשָׁה בְּעֶצְמוֹן, עַד שֶׁנִּזְכָּה עַל־יְדֵי־יְהוָה לְהַמְשִׁיךְ מִיָּם קָרִים עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ הַעֲיִפּוֹת וְהַיְגְעוֹת מְאֹד מְאֹד. וְנִזְכָּה לְתַקֵּן פְּגָם הַתְּפִלָּה, וְתַעֲזְרוּנוּ בְּכָל עֵת לְהַתְּפַלֵּל תְּמִיד בְּכּוֹנֵת הַלֵּב בְּשִׁלְמוֹת, בְּכָל לְבַבְנוּ וּבְכָל נַפְשׁוֹנוּ וּבְכָל מַאֲדָנוּ בְּלִי שׁוּם פְּגִיזוֹת וּמַחְשָׁבוֹת זְרוֹת בְּלָל, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהַרְגִּישׁ כֵּל דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּכָל עֲצָמוֹתֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרֶנָּה יְהוָה מִי כְמוֹךָ. וַיִּדְשָׁנוּ כָּל עֲצָמוֹתֵינוּ עַל־יְדֵי דְבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּשִׁלְמוֹת בְּכּוֹנֵת הַלֵּב בְּאַמְתּוֹ:

חַוּס וְחַמַּל וְרַחֵם עָלַי, תִּנְתֵּן לִי נַפְשִׁי בְּשִׂאֲלָתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי. חַנּוּנִי יְהוָה כִּי אִמְלֵל אֲנִי רַפְּאֵנִי יְהוָה כִּי נִבְהַלּוּ עֲצָמָי. וְנַפְשִׁי נִבְהַלָּה מְאֹד וְאַתָּה יְהוָה עַד מָתַי. שׁוּבָה יְהוָה חֲלִצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסִדֶּךָ. נַפְשִׁי יִשׁוּבָב וְנַחֲנִי כַּמַּעֲגָלִי צֹדֵק לְמַעַן שְׁמוֹ. שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנְחוּיָכִי כִּי יְהוָה גָּמַל עָלַיְכִי. כִּי חֲלִצָתְךָ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֵת עֵינַי מִן דַּמְעָה אֵת רַגְלֵי מִדְּחִי. אֶתְחַלֵּף לְפָנֶי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשִׂאֵל לֹא תִתֵּן חֲסִידֶךָ לְרָאוֹת שְׂחַת. אֵךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שֹׂאֵל כִּי יִקְחֵנִי סָלָה. צוּר הַעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָּל הַנְּפֻשׁוֹת, זַכְּנִי לְהַשִּׁיב וּלְהַחְיֹוֹת וּלְהַבְרִיא אֵת

נפשי העיפה והינעה מאד, הרחוקה מתפלה בכונה מאד. עזרני והושיעני וזכני להתעורר ולהתחזק ולהתאמץ בכל עז מעתה להתפלל בכונה גדולה בכל נפשי ולבכי באמת. אליך יהוה נפשי אשא. אליך יהוה נפשי אשא. אליך שטחתי את כפי. פרשתי ידי כל היום, נפשי בארץ עיפה לך סלה. שמה נפש עבדך כי אליך יהוה נפשי אשא. שבעני מטובך ושמה נפשי בישועתך וטהר לבי לעבדך באמת. ויקים בי מקרא שכתוב, ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו. כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו. מה תשתחויה נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

== סח"ט ==

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי ברחמיך הרבים, ותטיב עמי בטובך האמתי, ותצילני ותשמרני תמיד מעון הפעם החמור מאד. כי אתה ידעת כי מדה הרעה הזאת של כעס וקפדות נתאחזה בנו מגעורינו, וכבר הרגלתי בעון זה מאד, ועברתי ושיניתי ושלשתי בו כמה פעמים אין מספר, עד שנעשה לי כהתר. ואתה יודע גדל עצם הפנמים שפגמתי עלי ידי העון החמור הזה של הפעם, שהוא אל זר עבודה זרה ממש, כמו שכתוב, לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר. ועלי ידי-

זה מורפים הנפש ממש, כמו שכתוב, מורף נפשו באפו. ושאר כל הפגמים העצומים הנעשים על-ידי-זה בכל העולמות. יהיה אלהים אתה ידעת, ובעונותי הרבים איני יודע שום דרך אף להציל נפשי מעון החמור הזה, אשר הרגלתי בו מאד מאד. רבוננו של עולם, טוב ומטיב לכל, חוס וחמל עלי, ולמדני דרכי טובך, באפן שאזכה לאחזו במדותיך הקדושים להיות טוב לכל תמיד, ולשבר מדת הכעס והחרון אף והקפדות לגמרי שלא יהיה בלבי שום צד כעס כלל. ובכל עת שיצאה היצר להסית אותי לכעס חס ושלום, אזכה לדעת ולהאמין באמונה שלמה, שבשעה זו רוצים להשפיע לי עשירות גדול, והיצר הרע רוצה לקלקל חס ושלום זאת ההשפעה של העשירות ולעשות ממנה כעס ולטרף את נפשי חס ושלום על-ידי-זה, ועל-ידי-זה אזכה להתחזק ולהתגבר לשבר ולבטל הכעס לגמרי ולהפך הכעס לרחמנות. ואזכה על-ידי-זה לעשירות גדול דקדושה, שהוא שרש הנפשות, ולא יהיה שום כח להפעל דבר לקלקל השפעת העשירות חס ושלום, על-ידי הכעס והחמה חס ושלום, רק נזכה שימשך עלינו החומה של עשירות, כמו שכתוב, הון עשיר קרית עזו וכחומה נשגבה במשכיתו. והחומה של עשירות תגן עלינו ותשמרנו מכל מיני כעס וחמה, שהיא עיר פרוצה אין חומה, כמו שכתוב, עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו:

רבוננו של עולם, אתה יודע כמה וכמה אבדתי בלי שעור על-ידי הכעס, כמה נפשות אבדתי, כמה עשירות דקדושה אבדתי, בכמה וכמה עולמות פגמתי על-ידי-זה. רבוננו של עולם, רבוננו

של עולם, מחמת בלבול עכירת דעתי, מתעורר ומתגבר הכעס והקפדות בכל פעם, עד אשר יתחמץ לבבי בעקמימיות גדול ומבלבל אותי מאד מאד ואיני יודע מה לעשות. ובעונותי הרבים, דעתי קצרה לסדר תפילתי לפניך להצילני מעון החמור והנורא הזה, אשר על ידו נטרדו כמה אנשים משני עולמות, רחמנא ליצלן, באשר אתה ידעת, ואיני יודע מה לדבר כי אם הושיעני, הושיעה המלך, הושיעה אבי אדוני, מלכי ואלהי. וכני לשבר ולכשל מדת הכעס לנמרתי מאתי, וכני לעשירות דקדשה שהוא שרש הנפשות. עזרני לשבר תאות ממון בשלמות ולא אכסף ולא אחמד הממון כלל, מכל שבן שלא אחמד ממון אחרים כלל, רק אזכה לכסף לשרש הנפשות דקדשה. ואזכה לכבוד עשירים כרצונך הטוב, וכל אהבתי להעשירים וכל הכבוד שאחלק להם הכל יהיה לשם שמים באמת, בשביל קדשת שרש הנפשות אשר אתה משפיע עליהם, אשר משם מקבלים עשירותם. ולא יהיה לי שום תאוה לממון הנשמי כלל, רק לשמך ולזכרך תתאוה נפשי תמיד:

ובכן תרחם עלי ברחמיך הרבים, ותשמרני ותצילני תמיד מעון החמור של גזלה, שלא אגזל את חברי אפלו שוה פרוטה. ולא אחמד ולא אתאוה את בית רעי, שורו וחמורו ועבדו ואמתו, כלי כספו וזהבו, תכשיטיו ובגדיו וכלי ביתו וכל אשר לרעי, הכל באשר לכל, אהיה נשמר תמיד לבלי להתאוות להם, לא מהם ולא מקצתם. רבונו של עולם, אתה יודע כמה נפשות שקעו בעון זה של תאות ממון, אשר על-ידי-זה נופלים קצתם בגזלות ממש

וקצתם בהמדות ותאוות גדולות לממון חבריהם שגם זה נחשב
 לגזלה ממש. רבונו של עולם, שמרני והצילני מזה, שמרה נפשי
 והצילני מכל מיני גזלות, הן מגזלות ממש, שלא אגזל את חברי
 אפלו שוה פרוטה, אפלו בשונג ובטעות, ואזכה לותר משלי. והן
 מגזלות על-ידי המדה ותאוה חס ושלום, שגם על-ידי-זה יכולין
 לגזל חס ושלום, כאשר הודעתנו על-ידי חכמיך הקדושים. זבני
 להנצל מכל זה, זבני שאהיה נקי מכל מיני גזל שבעולם. עזרני
 שלא אסתכל כלל על מה שיש לחברי, ולא אכסף ולא אחמד
 את שלו כלל. ותצילני ותשמרני ברחמיך הרבים, שגם לא יהיה
 בך לשום אדם שבעולם לגזל אותי כלל, לא בידים ולא על-
 ידי המדה. מכל שכן שלא יהיה לו כח לגע בנפשי חס ושלום,
 או בנפש אשתי ובני ובנותי ויוצאי חלצי. רק תתן בך לנפשי
 ולכל הנפשות התלויים בי, שגזכה להתגבר כנגד כל הגזלנים
 העומדים עלינו ברוצחי נפשות חס ושלום, להכניעם ולהשפילם
 עד עפר, ולהוציא בלעם מפיהם, ולא יהיה להם שום כח לגע בנו
 ובממונינו כלל:

וזבנו להרבות בצדקה תמיד, ועל-ידי-זה תרווח לנו בכל עסקינו
 ותזמין לנו פרנסותינו קדם שנצטרך להם, ותתן לנו עשירות גדול
 דקדשה, עשר וכבוד ותיים. רבונו של עולם, אתה יודע חסרון
 הפרנסה בעת הזאת אשר כשל כח הסבל, כי חיינו תלויים מנגד,
 ואין אנו יודעים שום דרך איך להשיג פרנסה, כי אם עליך לבד
 אנו נשענים, כי ממי אשאל לחמי ופרנסתי וכל צרכי המרבים
 מאד, הלא ממך לבד, אשר אתה מפרנס ומכלכל מקרני ראמים

עד ביצי כנים. חמל עלי והושיעני, ותן לי פרנסה ברוח מתחת
ידך הרחבה והמלאה, ואל תצריכני לא לידי מתנת בשר ודם
ולא לידי הלואתם. ועזרני לסלק כל החובות שאני חב מכבר,
ומעתה תצילני שלא אבא לידי שום חוב והלואה כלל. ותהיה
בעזרי שאזכה מהרה לתקן פנים כל הגזלות שבדי מעודי עד היום
הזה. ואזכה להשיב את כל הגזלות אשר גזלתי, או את העשק
אשר עשקתי, בין בשונג בין במזיד בין באנס בין ברצון. וכל
מיני סכסוכים בעסקי ממון, שנסאף בדי איזה ממון של חברי
על ידי איזה טעות והעלמה מאיזה משא ומתן וחוב וכדומה,
הן מה שאני זוכר עדין, הן מה שנסכח ממני, הכל אזכה לסלק
ולשלם לבעליהם חיש קל מהרה. ותשפיע לי ברחמיך ממון
הרבה, באפן שאזכה לצאת ידי חובתי לסלק לכל מי שנגעתי
בממונו ותפציו שום צד נגיעה בעולם. ואם חס ושלום יש בדי
איזה גזלה וחוב שאני יודע בעצמי למי גזלתי, תעזרני ברחמיך
הרבים, שאזכה לעשות מהם צרכי רבים, באשר צויתנו על ידי
חכמיך הקדושים, באפן שאזכה מהרה בתי לתקן ולהחזיר כל
הגזלות והחובות שבדי. כי אתה יודע המר אסור גזלה שנגחשב
כאלו גזל נפשו ונפש בניו ובנותיו, וכאלו בא על אשת איש.
מלא רחמים, חוס וחמל על נפשי, ועזרני לתקן פנים כל הגזלות
והחובות שבדי, ותרחיב את ידי, ותעזרני ותזכני לתן צדקה
הרבה לעניים הנונים הרבה, באפן שאזכה לתקן על ידי זה פנים
הגזלות שבדי על ידי חמדה, מה שהייתי חומד ומתאווה את של

חברי, עד שגזלתי אותו על-ידי-זה. אָנָּה יְהוָה, וּבְנֵי לְתִקֵּן זֹאת
על-ידי צדקה:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, שְׂאֵזְבֶּה לְתִקּוֹן הַבְּרִית
בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵזְבֶּה לְקַדֵּשׁ אֶת עַצְמִי בְּמִתְר לִי. וְתַצִּילֵנִי וְתִשְׁמְרֵנִי
מִתַּאֲוֹת הַמִּשְׁגָּל וּמִתַּאֲוֹת מְמוֹן, וְתִתֵּן לִי כֹחַ לְשֹׁבֵר אֱלוֹ הַתַּאֲוֹת
לְגַמְרֵי. וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַצִּילֵנִי מִהַרְהוּרִים רַעִים
וּמִמַּהֲשֻׁבוֹת רְעוּת, וְאֵזְבֶּה שְׂיִהְיֶה מַחִי וְדַעְתִּי זֶךָ וְנָקִי מִכָּל מִינֵי
הַרְהוּרִים וּמִכָּל מִינֵי פְסֻלָּת. וְתַכְנִיעַ וְתִשְׁפִּיל וְתַבְטֵל אֶת כָּל אוֹיְבֵי
וְשׂוֹנְאֵי הַקָּמִים עָלַי חָנּוּם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי רַבּוּ מִשְׁעֵרוֹת רֵאשֵׁי
שׂוֹנְאֵי חָנּוּם עֲצָמוּ מַצְמִיתֵי אוֹיְבֵי שֶׁקֶר אֲשֶׁר לֹא גִזְלֵתִי אִזּוֹ אֲשִׁיב.
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַצִּילֵנִי מֵהֶם. הַצִּילֵנִי מֵאוֹיְבֵי אֱלֹהֵי מִמְתַּקוּמִי
תִּשְׁנַבְּנֵנִי. רוֹאֵה בְּעֵלְבוֹן עֲלוּבִים, רֹאֵה עֲנָיִי וְעַמְלִי, רֹאֵה אוֹיְבֵי כִּי
רַבּוּ וְשִׁנְאַת חָמֶס שְׂנֹאוֹנֵי. יְהוָה מָה רַבּוּ צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלַי.
רַבִּים אוֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵינִי יִשׁוּעָתָה לּוֹ בֵּאלֹהִים סְלֶה. שְׁמְרֵה נַפְשִׁי
וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חִסִּיתִי בְּךָ. עֲזֵרֵנִי שְׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי, הַצִּילֵנִי
תְּמִיד מְרִיב וּמְחַלְקֵת, תֵּן לִי רַחֲמִים וַחֲנִינָה. וּבְנֵי שְׂאֵמְצָא חֵן
וְשִׁכַּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם, וְיִהְיֶה דְבָרִי נִשְׁמָעִים לַעֲבוֹדְתְּךָ
וּלְיִרְאָתְךָ:

וְרַחֵם עָלֵינוּ וְזַכֵּנוּ שְׂנֵזְבֶּה לְמִצְאָה וּלְהַשִּׁיג שְׁעָרֵי הַחֲכֵמָה וְהַמְדָּע
שֶׁפְתָחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָם עַל-יְדֵי טוֹבָם הַגָּדוֹל, שְׂעַמְצָמוּ אֶת
עַצְמָן וְהוֹרִיּוּ אֶת עַצְמָן, וְהִלְבִּישׁוּ שְׂכָלָם הַנּוֹרָא בְּכֵמָה לְבוּשִׁים
וְצַמְצוּמִים, עַד אֲשֶׁר פְתָחוּ לָנוּ שְׁעָרֵי אוֹרָה, שְׁעָרֵי הַחֲכֵמָה וְהַמְדָּע,
עַל-יְדֵי תוֹרָתָם וְשִׂיחָתָם שֶׁגָּלוּ לָנוּ בְּסִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים

מֵאֵד. וְכֵּן שְׁנוּזָכָה לְעֶסֶק בָּהֶם כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ בְּאַפֵּן שְׁנוּזָכָה לְקִיּוּמָם
בְּאַמֶּת, וְנוֹזְכָה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי
תּוֹרָתָם בְּאַהֲבָה:

וְזָכְנוּ לְקַיֵּם מִצְוֹת תַּפְלִין בְּשִׁלְמוֹת כְּרָאוּי בְּכָל פְּרִטְיָה וּדְקָדוּקָיָה
וּכְנוֹנְתֵיָה וְתַרְוֵיָה מִצְוֹת הַתְּלוּיִים בָּהֶן, בְּשִׁמְחָה גְּדוּלָּה וּבְחֵדוּהָ רַבָּה
וְעֲצוּמָה. וְתִשְׁפִּיעַ וְתֵאִיר עָלֵינוּ אוֹר הַתַּפְלִין וְהִרְצוּעוֹת הַקְּדוּשִׁים
מִשְׁרָשָׁם הָעֲלִיּוֹן, בְּאַפֵּן שְׁנוּזָכָה לְתַקֵּן פָּנָם כָּל הַגְּזוּלוֹת וּפָגַם כָּל
תַּאֲוֹת מָמוֹן וְכָל מִינֵי פָּגַם הַדַּעַת וְהַמַּח, שֶׁהוּא כָּלֵל הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה. הַכֵּל נִזְכָּה לְתַקֵּן עַל־יְדֵי קְדֻשַׁת הַמַּחֲזִין וּקְדֻשַׁת הַמּוֹתָרִי
מַחֲזִין שִׁימְשָׁכוּ עָלֵינוּ עַל־יְדֵי קְדֻשַׁת הַתַּפְלִין וְהִרְצוּעוֹת הַקְּדוּשִׁים
וְהַנּוֹרָאִים שֶׁתּוֹכְנוּ לְקִיּוּמָם בְּשִׁלְמוֹת בְּשִׁמְחָה כְּרָצוֹנָה הַטּוֹב.
וְתִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מִינֵי הִרְהוּרִים רָעִים וּמִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת
וּמִכָּל מִינֵי פָּגַם הַדַּעַת. וְנוֹזְכָה לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּטַהֲרָה, בְּמַחֲשָׁבוֹת
זְכוֹת צְחוֹת וּנְכוֹנוֹת, בְּלִי שׁוּם תַּעֲרׁוּבוֹת פְּסֻלָּת וְעִבְרִית הַדַּעַת
כָּלֵל. וְתֵבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וְתִשְׁלַח לָנוּ מְהֵרָה אֶת אֱלֹהֵינוּ
הַנִּבְיָא לְבִשְׂרָנוּ, וּמִפִּי אֲרִיזוֹת יִצְחָקֵנוּ, וְאָבוֹת עַל בְּנִים יִשְׁמַחְנוּ,
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

== ע ==

לְרֵאשִׁי־חֵדֶשׁ נִיסָן

מִשְׁכַּנֵּי אַחֲרֵיךָ נְרוּצָה. כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ הָעֵינִירָה וְהַקִּיצָה.
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֶכֶךְ הַכְּבוֹד, אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ
וּבְחִסְדְּךָ הַגָּדוֹל נִתְּתָ לָנוּ צְדִיקִים אֱמֶתִיִּים בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, אֲשֶׁר

כבודך הגדול והקדוש שוכן אצלם. וברחמיך הרבים, הודעת לנו כי אין דור יתום. וגם בדורות הללו הפלאת חסדך עמנו ונתת לנו צדיקים אמתיים גדולים ונוראים, קדוש ונורא שמם, אשר כל הכבוד דקדושה שוכן אצלם. כי הם בחינת משכן כבודך, אשר קדשת שכינת אלהותך נמשך ושוכן אצלם תמיד. כי הם ענוים באמת שמשמימים עצמם כעפר, אשר כל הבריאה עם כל פרייה, הכל באשר לכל עומד עליהם, והכל נמשך מהם. כי הם צדיקי יסודי עולם שהם יסוד כל הבריאה, והכל צריכים למשך אליהם לקבל חיות וקיום מהם. כי עליהם עומד הכל, וכל ישראל כלם הם ענפים מהם, ונמשכים אליהם ומקבלים כל החיות והשפע מהם, כי הם מחיין את כלם, ויש להם כח המושך להמשיך אלהות אצלם ולהמשיך כל בני העולם אצלם, לקרבם כלם אליך תתברך לנצח:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, יהוה אלהים אמת. אתה ידעת את הצדיקים האמתיים האלה שיש להם זה הכח. אתה ידעת גדלתם ונבורתם ותפארתם ותקפם לנצח. ועצם כחם שיש להם להמשיך אליהם ולתורתם הקדושה ולדרביהם ועצותיהם הנפלאות, כל העולם כלו. וכמה טובות היו נצמחים על ידי זה לנצח, כי תקון כל העולמות ונאילה השלמה המעשרת לבא, הכל תלוי בזה, כי ביאת המשיח תלוי בקרבת הצדיקים. אבל אתה ידעת רבונו דעלמא בלא, גדל עצם ורבוי הכחות המכריחים המרחיקים בכל הכחות מלהתקרב לצדיקים, כי הכח המכריח מתגבר בכל עת להפסיק ולהרחיק מהצדיקים:

רבונו של עולם, יהוה איש מלחמה, מרום וקדוש פועל גבורות עושה חדשות בעל מלחמות, אתה יודע את כל תקף המלחמה הגדולה והנוראה הזאת שיש בכל־עת בכל דור ודור, בין כח המושף של צדיקי אמת שיש להם כח להמשיך כל העולם אצלם לקרבם להבורא יתברך שמו לנצח, ובין הכח המכריח המתגבר בכל־עת נגד הכח המושף, להפסיק ולהרחיק מהצדיקים ומהשם יתברך, וכמה וכמה נפשות שקעו במלחמה הזאת, אשר נטרדו משני עולמות, על־ידי הכח המכריח הפפסיק שהרחיקם מן הצדיקים האמתיים. ואנן נתמי דיתמי, מה נעשה ומה נפעל, מי ילחום בעדנו להכניע ולשבר ולבטל כח המכריח, כנגד כח המושף של הצדיקים:

רבונו של עולם, יהוה עוזו וגבור יהוה גבור מלחמה. עליך השלכנו את יחינו שאתה תלחום בעדנו, יהוה יריב את ריבנו וילחום את לוחמינו, כי אתה מרום לעולם יהוה. ולעולם ידך על העליונה. חום וחננו ורחם עלינו ועזרנו והושיענו בזכות הצדיקים האמתיים שיש להם כח המושף באמת, שיתגבר בהתגברות גדול ונורא הכח המושף על הכח המכריח הפפסיק, עד שיפול ויתבטל הכח המכריח הרוצה להפסיק מהצדיקים ומהשם יתברך חס ושלום, שהם כלל כל המניעות וההרחקות וההסתות והפתוים והספקות וכל מיני מחלקת וקשיות וכל התאוות ומדות רעות וכל מיני מניעות שבועולם, שבלם נמשכים מכח המכריח הרוצה להפסיק מהצדיקים ומהשם יתברך. ובלם יפלו ויתבטלו בבטול גמור כנגד הכח המושף של הצדיקים האמתיים, עד

תְּקֵלָא   ע   לְקוּמֵי   תְּפִלוֹת

אֲשֶׁר נִזְכָּה אֲנַחְנוּ וְנִרְעֵנוּ וְכָל זֶרַע עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל וְכָל הָעוֹלָם
כִּלּוּ לְהוֹיֹת נִמְשָׁכִים וְכָרוּכִים תָּמִיד אַחֲרֵי צַדִּיקֵי אָמֶת, וַיִּשְׁלִיכוּ
כֻּלָּם אֶת אֱלִילֵי כֶסֶפָם וְאֱלִילֵי זָהָבָם וְכָל תְּאֵאוֹתָם, וַיִּלְכוּ וַיְרוּצוּ
אַחֲרֵי צַדִּיקִים אֱמֶתִיִּים. וְנִזְכָּה כֻּלָּנוּ לְהִתְקַרֵּב לְהַצַּדִּיקִים אֱמֶתִיִּים
בְּהִתְקַרְבוֹת גָּדוֹל, וְלִשְׁמַע תּוֹרָתָם הַקְּדוּשָׁה וְלִלְמַד סִפְרֵיהֶם
הַקְּדוּשִׁים, וְלִקְנִים אֶת כָּל דְּבָרֵיהֶם וְעֲצוֹתֵיהֶם וְשִׁיחוֹתֵיהֶם
הַקְּדוּשׁוֹת בְּשִׁלְמוֹת בְּאֵמֶת וּבְתַמִּימוֹת כְּרִצוֹנָךְ וּכְרִצוֹנָם הַקְּדוּשׁ,
עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה עַל־יְדֵי־זֶה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה מֵהֶרָה
בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לִבָּב מֵרַב כּוֹל:

וּתְזַכְּנוּ לְשִׁבְרֵי וּלְכַטְלֵי כָּל הַתְּאֵאוֹת רָעוֹת וְכָל הַמַּדּוֹת רָעוֹת,
וְנִזְכָּה לְכַטֵּל עֲצַמְנוּ לְנַמְרֵי, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לַעֲנֹה אֱמֶתִית
בְּבַחֲנֵינָת עֶפְרַיִם מִמָּוֶשׁ, עַד שֶׁנִּזְכָּה שִׁיחֵיהָ לָנוּ גַם־כֵּן בַּח הַמּוֹשֵׁף.
וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ אֱלֹהוֹתֶיךָ וּקְדוּשָׁתֶיךָ אֵלֵינוּ וּלְהַמְשִׁיךְ כָּל הָעוֹלָם
כִּלּוּ לְאַמּוֹנְתֶיךָ הַקְּדוּשָׁה וּלְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים וְלַעֲבוֹדְתֶיךָ וּלְתוֹרָתֶיךָ
הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ וְעַל־יְדֵי כָּל צַדִּיקֵי
הַדּוֹר הָאֱמֶתִיִּים:

וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְתַנּוּ צְדָקָה הַרְבֵּה לַעֲנִיִּים הַגּוֹנִים, וּבְפִרְט
לְהַצַּדִּיקִים אֱמֶתִיִּים וּלְכַנֵּי הַצַּדִּיקִים. וְעִוְרָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שְׁנִזְכָּה לְתַנּוּ
לָהֶם בְּכַבוֹד גָּדוֹל וּלְהַסְפִּיק לָהֶם כָּל צְרֻכֵיהֶם בְּכַבוֹד. וְתַצְלִיחַ
אוֹתָנוּ שְׁנִזְכָּה לְתַנּוּ כָּל הַצְּדָקוֹת שְׁלָנוּ לְהַצַּדִּיקִים אֱמֶתִיִּים שֶׁהֵם
עֲנוּיִם בְּאֵמֶת בְּבַחֲנֵינָת עֶפְרַיִם, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה שֶׁהַצְּדָקָה שְׁלָנוּ
תַּעֲשֶׂה פְרוֹת מִיָּד, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב, זָרְעוּ לָכֶם לְצַדָּקָה קֶצֶר לְפִי חֶסֶד.
וְתַצְמִיחַ לָנוּ עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה כָּל טוֹב, שֶׁפַע טוֹבָה וּבִרְכָה וּרְחֻמִּים

תַּקְלָב   עַא   לְקוּמֵי   תַּפְלוֹת

וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי וְכָל טוֹב לְנַצְחָה. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תִּשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ שְׁלֵל נִכְשָׁל לְעוֹלָם בְּעַנְיִים שְׂאִינָם מִהַנְּגִינִים. וְתִסַּבֵּב בְּרַחֲמֶיךָ, בְּאִפְּן שְׁלֵל יִגְיעוּ הַצְּדָקוֹת שְׁלָנוּ לְשׁוֹם עָנִי שְׂאִינוּ הַגּוֹן, רַק נִזְכֶּה לְהַרְבוֹת בְּצְדָקָה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים וּלְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים. עֲזָרְנוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ, חוֹסֵה עָלֵינוּ כָּרֵב רַחֲמֶיךָ וְזַכְנוּ לְבֵא לְכָל זֶה מִהֲרָה:

וְעֲזָרְנוּ וְזַכְנוּ לְבָרַח מִן הַכְּבוֹד בְּתַכְלִית הָאֲמֵת, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ כְּבוֹד דְּקַדְשָׁה לְמַעַן שְׂמֵךְ בְּאֲמֵת, כְּבוֹד הַנְּמֻשֶׁךָ מִהַצְּדִיק הָאֲמֵת שְׂיִשְׁלוּ כַח הַמוֹשֶׁךָ, אֲשֶׁר הוּא מְקִים אֵת הַמִּשְׁכָּן תָּמִיד, וְאֲצִלוּ שׁוֹכְנֵי כָּל הַכְּבוֹד הָאֲמֵת דְּקַדְשָׁה, אֲשֶׁר כָּל זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וְרֵאשִׁי וְשׁוֹמְרֵי וְשׁוֹפְטֵי מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל כְּלָם מְקַבְּלִים כָּל כְּבוֹדָם וְגִדְלָתָם מִמֶּנּוּ. וְזַכְנוּ לְכְבוֹד דְּקַדְשָׁה כְּזֶה אֲשֶׁר עַל-יְדוֹ יִתְגַּלֶּה וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ כְּבוֹדְךָ הַגְּדוֹל בְּעוֹלָם תָּמִיד, וְתִמְלֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּכְבוֹדְךָ מִהֲרָה, וּכְבוֹדְךָ יִמְלֵא כָּל הָאָרֶץ, וְיִקְיָם מִקְרָא שְׂכֵתוֹב, אֲנִי יְהוָה הוּא שְׂמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן וְתַהֲלִתִּי לְפָסִילִים. וְנֶאֱמַר, סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֵת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאמְרוּ וְיִבְרָתְךָ יִדְבְּרוּ. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ. וּכְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֵת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

== עַא ==

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּרְחֵם עָלֵינוּ וְתַעֲזָרְנוּ שְׂנִיזְכֶּה לְעַסֵּק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה,

לא ימוש ספר התורה הזה מפינו ומפי זרענו עד עולם. ונזכה להבין ולהשכיל את כל דברי תורתך, להבין כל דברי התורה הקדושה על בורין ואמתתן במהירות גדול. ונזכה להבין דבר מתוך דבר, ולחדש תמיד חדושים אמתיים בתורתך הקדושה, חדושים שיהיו לך לנחת ולרצון לפני כסא כבודך. ותזכנו על ידי עסק התורה, שנזכה על ידיה לתשובה שלמה באמת, על כל הטאינו ועונותינו ופשעינו, שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך מיום היותינו על האדמה עד היום הזה, והמאור שבתורה יחזירנו למוטב באמת לאמתו. ונזכה על ידי עסק התורה הקדושה, לברר וללקט ולהעלות כל ניצוצות הקדושים וכל הצרופים מכלליות כל העולמות שנפלו על ידינו בין הקלפות, ונתפורו למקום שנתפורו, ונפלו למקום שנפלו:

אנא יהוה, מלא רחמים, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדה. אתה ידעת כי אי אפשר לנו לבררם ולהעלותם בעצמנו. רחמיה רבים יהוה, רחמיה רבים מאד, רחם עלינו ועל הניצוצות הקדושות ועל האותיות הקדושים המפורים ומפורדים בין הגוים והקלפות. ועזרנו לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת. ותמהר ותחיש לברר וללקט ולגאל את כל הניצוצות הקדושות מן הגלות, ותשיבם למקומם בשלום. ותחזר ותשלים פגם כל העולמות בלם, וכל השמות הקדושים שפגמנו בעונותינו, וישיב המלך את נדחיו, ותחזר ותקבצם בקדשה שנית. ויקים מקרא שכתוב, ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה. אם יהיה נדחך בקצה

השמים משם יקבצו יהוה אלהיך ומשם יקחה. ותעלה את
השכינה מגלותה ותקימה מעפרה. ותשלים את הדעת הקדוש,
ותמשיך דעת דקדשה ורחמים גדולים בעולם, ותבטל פעם
ואכזריות מן העולם, ויקים מקרא שכתוב, לא ירעו ולא ישחיתו
בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים.
וברחמיך הרבים תרחם עלינו ותתפלל בעצמך עלינו, ותעורר
ברחמיך הפשוטים את רחמיך הגדולים, רחמיך הרבים, ויקים
מקרא שכתוב, וברחמים גדולים אקבצו. כי אתה ידעת יהוה
אלהינו, כי אין מי שיעמד בעדנו שיוכל לעורר רחמים עלינו
בעת הזאת, אשר נתרחקנו ממך מאד כמו שנתרחקנו כאשר
אתה ידעת, ואין מי שיצדע עכשיו לעורר רחמים עלינו כי אם
אתה לבד. אבינו מלכנו, התפלל נא בעדנו, ונחיה ולא נמות
והאדמה לא תשם. ויקים מקרא שכתוב, ויתפלל בעדו תמיד כל
היום יברכנהו. ותעורר ברחמיך הפשוטים את רחמיך הרבים,
רחמיך הגדולים, רחמים גדולים ועצומים כל-כף, שיש להם כח
לרחם ולקרוב אפלו אותי אליך, רחמים שאין בהם שום אחיות
דין כלל, כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים.
חוס וחנו ורחם עלינו והושיענו מהרה למען שמך. רחמיך רבים
יהוה כמשפטיך חניני. רחום וחנו יהוה ארך אפים ורב חסד. טוב
יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו. כחסדך חניני ואשמרה עדות פיך.
חסדך יהוה מלאה הארץ חקיה למדני. וקים לנו מקרא שכתוב,
והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית תפילתי עולותיהם

וּבְחִיָּהֶם לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחֵי כִּי בֵּיתִי בֵּית תַּפְלָה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים.
יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

== עב ==

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתַעֲזֹרְנִי לְשׁוֹב
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵתָּה יִדְעֵת גְּדֹל
הַתְּרַחֲקוּתִי מִמֶּךָ עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הָרַבִּים וְהָעֲצוּמִים מְאֹד
עַד גְּבַהֵי שָׁמַיִם, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרָךְ אֵיךְ לְשׁוֹב אֵלֶיךָ,
כִּי גַשְׁמִיּוֹת עֹבֵרֶת הַחֹמֶר וְתֵאוֹוֹתָיו הָרָעִים נֶאֱחָזוּ וְנִדְבְּקוּ בִּי מְאֹד,
וְדַעְתִּי נִתְעַרְבַּב וְנִתְעַכֵּר וְנִתְנַשֵּׁם מְאֹד. מָרָא דְעֵלְמָא כִּלְאָ, חוּס
וְחַמֵּל עָלַי, וְתַן לִי עֲצָה טוֹבָה אֵיךְ לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַתֵּר וּלְמַצֵּא
אֵיזָה דְרָךְ וְנִתִּיב וּשְׁבִיל, בְּאִפְּן שְׂאֵזְבָּה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ מֵעַתָּה. וְזַכְּנִי
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, לְהִיּוֹת רְגִיל לְהִתְאַנֵּחַ לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת מֵעַמֵּק הַלֵּב
עַל גְּדֹל הַתְּרַחֲקוּתִי מִמֶּךָ, וּשְׂתַזְכְּנִי לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת. וְאֶהְיֶה
מִתְאַנֵּחַ עַל זֶה בְּאֵמֶת בְּכָל עֵת, עַד שִׁיְהִיָּה נִשְׁבֵּר כָּל גּוֹפִי עַל-
יְדֵי כָּל אֲנָחָה וְאֲנָחָה. וְאֵזְבָּה עַל-יְדֵי אֲנָחוֹתַי לְהוֹצִיא מִמֶּנִּי הַרוּחַ
וְהַהֲבֵל דְּסֵטְרָא אַחֲרָא וְלְהַכְנִים בְּקֶרְבִּי רוּחַ וְהַבֵּל דְּקַדְשָׁה. וְעַל-
יְדֵי-זֶה אֵזְבָּה לְעַקֵּר וּלְהַפְסִיק חֲבַל הַטְּמֵאָה שְׁנִקְשָׁר בִּי בְּעֲוֹנוֹתַי
הָרַבִּים. וְתַעֲזֹרְנִי מִהֲרָה, שְׂאֵזְבָּה לְהַפְסִיק וּלְנַתֵּק עֲצָמֵי לְגַמְרֵי
מִחֲבַל הַטְּמֵאָה, וְאִדְבֹק וְאִקְשָׁר עֲצָמֵי בְּקִשְׁרֵי אִמְיִז וְחֹזֵק לְחַבֵּל
הַקְּדוּשָׁה לְעוֹלָמִי עַד וּלְנִצְחָה נְצָחִים. וְתַפְסִיק וְתַגְרֵשׁ וְתַכַּטֵּל מִמֶּנִּי
מִגּוֹפֵי וּנְפֹשֵׁי וְרוּחֵי וְנִשְׁמַתֵּי כָּל מִינֵי טְמֵאוֹת וְסִטְרֵי אֹחֲרֵי-רִיז.
וְתַקְרֹבְנִי וְתַקְשְׁרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ, לְחַבֵּל הַקְּדוּשָׁה בְּאֵמֶת, בְּקִשְׁרֵי אִמְיִז
וְחֹזֵק מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּמֵעַתָּה תִּמְשִׁיךְ עָלַי חַיִּים טוֹבִים וְאַרְכִּים

דרך החבל שבקדושה. ותהננו מאתך שפע טובה ובכרה ורחמים
 וחיים ושלוש וכל טוב, חיים אמתיים, חיים דקדושה, חיים שיש
 בהם יראת שמים, חיים שזנכה בהם לתשובה שלמה באמת,
 ולעבד אותך תמיד ולהתדבק בהם בחי החיים. אל חי חלקנו
 צורינו, החיינו באור פניך, הקימני ואחיה חיים דקדושה, עזרני
 וחנני ודבק לבי במצותיך, זכני להיות דבוק בך תמיד לעולם
 ועד. ותשמרני ותצילני ברחמיך, מאנחות דספרא אחרא שלא
 יצא ממני הבל ואנחה לתאוות עולם הזה והכליו חס ושלוש, רק
 כל אנחותי ונגעוני ותשוקתי, יהיו רק לשמך ולעבודתך להתקרב
 אליך באמת. ואזכה להתדבק בך תמיד, ויקים בי מקרא שכתוב,
 ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום. אמן ואמן:

== עג ==

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אל אמונה,
 שתזכנו ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, לאמונה שלמה
 באמת ובלב שלם, שאזכה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים
 באמונה שלמה באמת. ואזכה לכנס ולהתדבק ולהכלל בתוך
 שלמות האמונה הקדושה. ואהיה חזק ואמיץ בהאמונה הקדושה,
 עד אשר אזכה להתהפך מנשמיית גופי למהות האמונה הקדושה,
 והאמונה הקדושה תאכל אותי, עד שיהיה נאכל ונתבטל כל הרע
 הנאחז בי. ואזכה להתהפך מרע לטוב על ידי שלמות האמונה
 שתזכני להכלל ולהתבטל בתוך האמונה הקדושה בבטול גמור.
 ותזכני מהרה לבא לארץ ישראל בשלוש בלי פגע, ולהתקרב
 ולהתדבק בצדיקים האמתיים בדבקות גדול ובאמונה שלמה

בְּאֶמֶת. וְתַחַמַּל עָלַי בְּהַמְלִיטָה הַגְּדוֹלָה, וְאֵל תַּעֲשֶׂה עִמִּי כַחֲטָאֵי
וְאֵל תְּדַיְנֵנִי כַמִּפְעָלַי. וְתִזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ וְתַפְתַּח לִי שְׁעָרֵי הָאֱמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה, וְתַעֲזָרְנִי לְכַנוּס לְתוֹךְ הָאֱמוּנָה בְּאֶמֶת, וְלִהְפֹּלל בְּתוֹכָהּ
בְּכָל־לַיּוֹת גְּדוֹל, עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת נֶאֱכָל לְהָאֱמוּנָה וְלִהְתַּהַפֵּף
לְמַהוּתָהּ הַקְּדוּשָׁה, לְמַהוּת קְדֻשַׁת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה, וְלְמַהוּת
קְדֻשַׁת הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים. וְלֹא תִקֵּא אוֹתִי הָאֶרֶץ וְהָאֱמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה כְּאֲשֶׁר קָאָה אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר מִלְּפָנַי. וְאֶף־עַל־פִּי שְׂאֵינִי
כְּדָאִי וְרֵאוּנִי לִנְעַ בְּהָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה וּבְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה,
וְלִהְתַּקְרֵב לְהַצְדִּיקִים הָאֱמֵתִיִּים, כִּי הִרְעוּתִי אֶת מַעֲשֵׂי מָאֵד
וְקִפְחִיתִי אֶת קְדֻשַׁתִּי, אֶף־עַל־פִּי־כֵן, רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה, רַחֲמֶיךָ
רַבִּים מְאֹד. זְכַנֵּי בְּרַחֲמֶיךָ, וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי, שְׂתוּכַל הָאֱמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה לְסַבֵּל אוֹתִי בְּתוֹכָהּ, וְלִהְחַזִּיק אוֹתִי תְּמִיד, עַד אֲשֶׁר
אֶהְיֶה נֶאֱכָל וְנִתְהַפֵּף לְמַהוּת קְדֻשַׁת הָאֱמוּנָה בְּאֶמֶת:

מְלֵא רַחֲמִים, זְכַנֵּי לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּכָל הַבְּחִינוֹת, כִּי אֵין לָנוּ
שׁוּם תַּקְוָה וּסְמִיכָה עֲבָשָׂיו כִּי אִם עַל הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּב, וְצַדִּיק בְּאֱמוּנָתוֹ יִחְיֶה. כִּי אֵתָּה יוֹדֵעַ עֲצֵם הַתְּנַבְּרוֹת עַל
גְּלוֹת הַנֶּפֶשׁ עַל־יְדֵי תַאֲוֹת הַגּוֹף הַמְתַּנַּבְּרִים בְּכָל־עַת. וּבְעוֹנוֹתֵינוּ
הַרְבִּים, תֵּשׁ כַּחֲנוּ וּמְטָה יְדֵינוּ מְאֹד לַעֲמֹד כְּנִגְדֵם לְשִׁבְרָם וּלְבַטְלָם
לְגַמְרֵי, כִּי אִם בְּכַח הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁתְּזַכְּנֵנוּ לְכַנוּס וְלִהְפֹּלל
בְּתוֹךְ הָאֱמוּנָה בְּכָל־לַיּוֹת גְּדוֹל, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְהִיּוֹת נֶאֱכָל לְהָאֱמוּנָה
וְלִהְתַּהַפֵּף לְמַהוּת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. וְנִזְכֶּה לְקוֹם מִקְרָא שֶׁכְּתוּב,
בְּטַח בִּיהוָה וַעֲשֵׂה טוֹב שְׂכֵן אֶרֶץ וְרַעַה אֱמוּנָה. יְהוָה, עֵינֶיךָ
הִלֵּא לְאֱמוּנָה. זְכַנֵּי בְּרַחֲמֶיךָ לְאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת בְּאֶמֶת

ברצונך הטוב. כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני. יהוה שמע תפילתי האזינה אל תחנוני באמנתך ענני בצדקתך. ויקים מקרא שכתוב, ויזדו שמים פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדושים. ונאמר, ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו. ונאמר, לעולם אשמר לו חסדי ובריתי נאמנת לו. וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונתי. חסדי יהוה עולם אשירה לדור ודור אודיע אמונתך בפי. כי אמרתי עולם חסד יבנה שמים תבין אמונתך בהם. יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך. וקים לנו מקרא שכתוב, וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט בחסד וברחמים. וארשתיך לי באמונה וידעת את יהוה. אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי אדני תשועתי. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

== עד ==

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני ברחמיך הרבים, ותזכני להכניס אורחים תלמידי חכמים בתוך ביתי, ואזכה לקבלם בכבוד גדול ולכבדם בכל עז ופאר, עד שיעלה לפניך מצוה זו של הכנסת אורחים תלמידי חכמים כאלו הקרבותי תמידין כסדרן. ובזכות זה תעזרני שאזכה להתפלל תפילתי לפניך בכונה גדולה בכל לב ונפש ובמחשבה זכה ונכונה לשמך הגדול לבד באמת, ובלי שום בלבול וערוב הדעת, ובלי שום מחשבות זרות כלל. ותשמרני ותצילני מתפלות רעות, ולא יבלבלו התפלות רעות את תפילתי הקדושה. ותתקן ותזכך את תפילתי, ותהיה תפילתי שלמה וסדורה בפי, ויהיי נא אמרי לרצון

לפני אדון כל. ותעלה תפילתי לפניך לרצון למעלה למעלה,
 ותעלה ותנשא להיות בטר לראשך. ותמלא כל משאלותי לטובה
 ברחמים, האזינה יהוה תפילתי והקשיבה בקול תחנונותי. ואני
 תפילתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך.
 יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה. יתמו חטאים מן הארץ
 ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה:

== עה ==

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלי
 ותעזרני ותושיעני שאזכה לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך
 תמיד, ותתנני לאהבה לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל
 רואי ותגמלני חסדים טובים. ואזכה לקיים בשלמות מצות ואהבת
 את יהוה אלהיך שיהיה שם שמים מתאהב על-ידי, שיהיה משאי
 ומתני באמונה, ודבורי בנחת עם הבריות, ויהיה רוח המקום ורוח
 הבריות נוחה הימני, ואהיה אהוב למעלה ונחמד למטה, ואמצא
 חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם. ותרחם עלי ותזמין לי פרנסתי
 ברות, ותתן לי כל צרכי וכל צרכי אנשי ביתי קדם שאצטרך
 להם, בלי יגיעה ומרח ועמל כלל:

רבנו של עולם, אתה ידעת, כי קשין מזונותינו בקריעת ים-
 סוף, אבל גדול אתה ורב כח, ובכחך הגדול ובחסדיך הרבים, גם
 קריעת ים-סוף קל לפניך, כי מי יאמר לך מה תעשה, ואין דבר
 נמנע ממך, על בן רחם עלינו בזכות אבינו הראשון אברהם איש
 החסד, ועשה למען אהבתו, ותן לנו פרנסותינו בהרחבה גדולה,

בְּלִי יַגִּיעָה וְטָרַח וּבְלִי שׁוּם טְרָדָא כָּלֵל. וְאַל תַּצְרִיכֵנִי לֹא לִידֵי
 מִתְנַת בְּשָׂר וָדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאֹתָם, בְּאִפְּן שְׂאֵזְכָּה לְשֹׁמֵר מִצְוֹתֶיךָ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲסֹק בְּתוֹרַתְךָ תְּמִיד כָּל יְמֵי חַיֵּי אֲנִי וְזַרְעִי וְזַרְע
 זַרְעִי וְכָל זֶרַע עִמָּךְ בֵּית-יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וַיְקִיִּם בִּי מִקְרָא
 שְׂכָתוֹב הַשְּׁלֵחַ עַל יְהוָה יְהִבְךָ וְהוּא יִכְלַכְלַךְ לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט
 לְצַדִּיק. עֵינַי כָּל אֶלְיָךְ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲבָלָם בְּעַתּוֹ.
 פּוֹתַח אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן. אָבִי אֵב הַרְחֵמֵן פְּרֻנְסֵנִי
 וּכְלַכְלֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְבַד, לֹא כְּמַעֲשֵׂי וּכְרַע מַעֲלָלִי, רַק
 כְּחֶסֶדְךָ עֲשֵׂה עִמִּי, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב, נוֹתֵן לָהֶם לְכָל בְּשָׂר בִּי לְעוֹלָם
 חֶסֶדוֹ. וְאַל תַּעֲזֹבֵנִי וְאַל תִּטְּשֵׁנִי. עֲזֹרְנִי בִּי עֲלֶיךָ גִּשְׁעֲנָתִי. אֵל
 תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי. חוֹשֶׁה לְעֹזְרֵתִי אֲדֹנָי תְּשׁוּעָתִי:

== עו ==

לְרֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּזְכֵּנֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים לִילָךְ וְלִנְסֹעַ לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים עַל רֵאשֵׁי הַשָּׁנָה, וְלַהֲיוֹת
 מְקַשֵּׁר תְּמִיד לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֲזַכֶּה לְקַדֵּשׁ אֶת
 דַּעְתִּי וּמַחֲשַׁבְתִּי בְּקַדְשָׁה גְדוֹלָה. וְתַחֲמַל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה,
 וְתַהֲיֶה בְּעֹזְרִי וְתַצִּילֵנִי מִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וּמִכָּל מִינֵי פְגָם
 הַדַּעַת שֶׁבְּעוֹלָם, וְתַחַנְּנֵנִי מֵאַתָּה חֲכָמָה דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכָּל, וְתַזְכֵּנִי
 מִהַרְרָה לְקַדְשַׁת הַמַּחֲשָׁבָה בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 תִּמְתִּיק וְתַבְּטַל כָּל הַדֵּינִים מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמָּךְ בֵּית-יִשְׂרָאֵל
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְנִזְכֶּה לְקַבֵּל קַדְשַׁת רֵאשֵׁי הַשָּׁנָה עַל-יְדֵי הַצַּדִּיקִים
 אֲמִתִּיִּים, וְלִתְקַן כָּל הַתְּקוּנִים שְׂצָרִיכִין לְתַקֵּן בְּרֵאשֵׁי הַשָּׁנָה שֶׁהוּא

מקור הדינים של כל השנה. ותהיה מחשבתנו קדושה וטהורה
 תמיד, ובפרט בראש השנה הקדוש. אנא רחום, ברחמיך
 הרבים תרחם עלינו ותזכנו ותחננו אז לקדשת המחשבה ביותר,
 ותשמרנו ותצילנו שלא יעלה אז על מחשבתנו שום מחשבה
 זרה וחיצונה כלל, רק בשמך נגיל כל היום באימה וביראה
 בקדשה ובטהרה גדולה, במחשבות קדושות וזכות וצחות
 בתכלית הזכות והבהירות, עד שנזכה בכח התקשרות הצדיקים
 האמתיים לתקן ולברר כל הברורים בראש השנה, לברר כל
 ניצוצות הקדשה מעמקי הקלפות, ולהמתיק ולבטל כל הדינים
 שבעולם מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, ומשך עלינו אף
 טוב וחסד וישועה ורחמים גדולים מראשית השנה ועד אחרית
 שנה. ותכתבנו ותחתמנו אז לחיים טובים ארכים ולשלום, לחיים
 אמתיים, חיים שיש בהם יראת שמים, חיים שנזכה בהם לשמור
 מצותיך ולעשות רצונך באמת ובלב שלם, ולתקן כל מה שפגמנו
 מעודנו עד היום הזה, ותשפיע עלינו פרנסה טובה ורחמים וחיים
 ושלום וכל טוב:

רבנו של עולם, אתה יודע גדל החיוב לנסע על ראש השנה
 לצדיקים אמתיים, וגם אתה יודע את עצם רבוי המניעות
 שמתגברים על זה מכל הצדדים. חומל דלים, חוס וחמל עלינו
 ועזרנו וזכנו לשבר כל המניעות, והורנו דרכיך והדריכנו באמתך
 ולמדנו, שנזכה לילך ולנסע לצדיקים אמתיים על ראש השנה,
 באפן שנזכה עליהם לקדשת המחשבה באמת. כי אתה יודע
 שעכשיו בעוקבות משיחא, עקר סמיכתנו וישועתנו הוא רק

על ימי ראש השנה הקדושים, אשר בהם אנו נשענים להתקרב אליך, ולהמשיך אלהותך ומלכותך עלינו מראש השנה על כל השנה בלה. ואנחנו לא נדע מה נעשה בימי ראש השנה הקדושים, ואיך לרצות אותך אז בראוי. שנזכה להמליכך עלינו באימה וביראה, ואיך לעמד כנגד כל השונאים והמקטרגים לסתם פי מסטינו ומקטרינו, כי אם בזכות וכה הצדיקים אמתיים, עליהם אנו נשענים ובהם אנו סמוכים, כי הם ילחמו לפנינו ויכניעו ויפילו כל שונאינו ורודפינו, וימשיכו עלינו קדשת ראש השנה בשלמות, על כן רחם עלינו למען שמך, והיה בעזרנו שנזכה לשבר כל המניעות ונזכה לבא לצדיקים אמתיים על ראש השנה, ולהתקשר אליהם באמת ולזכות לקדשת המחשבה בשלמות עליך, ונזכה להמתיק ולבטל כל הדינים ולהמשיך עלינו חסדים טובים, ותזכנו להכיר ולדעת רוממותך וממשלתך עלינו, ותמלך עלינו בכבודך מהרה, וידע כל פועל כי אתה פועלתו. ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפנו, יהוה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה, ותטהרנו ותקדשנו בקדשתך העליונה מעתה ועד עולם, אמן סלה:

== עז ==

רבנו של עולם, זכני ברחמיך הרבים, ועזרני והושיעני ותן לי לב טוב שאזכה להרבות בצדקה. ותזכני לתן מעשר ממעותי ומכל מה שתחנני ברחמיך, ותזמין לי עניים הגונים לזכות בהם, ועל ידיה תצילני משונאי ומרדפי, כי דרכך לבקש את הנרדף, אפלו צדיק רודף את הרשע. חוס וחמל ורחם עלי למען

שְׁמֶךָ, וְהָיָה בְּעֹזִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וַחֲזֹק אֶת לִבִּי, שְׂאֻכָה לַתֵּן תָּמִיד
 מֵעַשָׂר מִכָּל מָה שֶׁתַּחֲנֵנִי, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַפְשֵׁט יָדְךָ הַגְּדוֹלָה
 עָלַי, וְתִמְזֵן לִי פְּרֻסְתִּי מֵאֵתְךָ, וְתִסְפִּיק לִי כָּל צָרְכֵי וְכָל צָרְכֵי
 בֵּיתִי בְּהַרְחֵבָה גְּדוֹלָה, כְּדָם שְׂאֻצְטָרֶךָ לָהֶם, מִתַּחַת יָדְךָ הַרְחֵבָה
 וְהַמְּלֵאָה, וַיְקִים בְּנֵו מִקְרָא שְׂכָתוֹב, וְהַרְיָקוֹתֵי לָכֶם בְּרָכָה עַד בְּלִי
 דִּי. וְאֻזְכָּה לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ בְּחֻלְקֵי תָמִיד וְלִהְיוֹתְכֶם בְּמָה שֶׁתַּחֲנֵנִי.
 וְלֹא אֶהְיֶה נִבְהָל לְהוֹן, חֵם וְשָׁלוֹם, וּבְצֵל בְּנִפְיָךָ תִּסְתִּירֵנִי, וְתִגַּן
 עָלַי בְּצֵל יָדְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתִכְסֶּה עָלַי וְתַצִּילֵנִי מִכָּל שׁוֹנְאֵי וְרוֹדְפֵי
 בְּנַשְׂמִיּוֹת וְרוּחֵי־נִיּוֹת. וַיְקִים בְּנֵו מִקְרָא שְׂכָתוֹב, וְאֲשִׁים דְּבְרֵי בְּפִיךָ
 וּבְצֵל יָדֶי כְּסִיתֶיךָ לְנִטְעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֵתָה.
 וְתָשִׁים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, וַיְקִים מִקְרָא שְׂכָתוֹב, אֵמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמַח
 וְצֵדֵק מִשְׁמַיִם נִשְׁקֶה. חֶסֶד וְאֵמֶת נִפְגְּשׁוּ צֵדֵק וְשָׁלוֹם נִשְׁקוּ, וְנִאֶמַר,
 בְּצֵדֵקָה תִּכּוֹנְנֵי רַחֲמֵי מַעֲשֶׂיךָ כִּי לֹא תִירָאִי וּמִמַּחֲתָה כִּי לֹא תִקְרַב
 אֵלֶיךָ. עֲזֹרֵנִי כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעָנְתִּי, קְרָבָה אֶל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה לְמַעַן אוֹיְבֵי
 פְּדֵנִי, יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיּוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה עֲזֵרִי וְגֹאֲלִי:

== עח ==

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם
 וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת, שֶׁתַּחֲוֶם וְתַחְמַל עָלַי בְּגִדְל חֲנִינוּתֶיךָ, וְתַעֲזֹרֵנִי
 וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִזְכְּנֵי לַתֵּן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה לְשִׁמְךָ
 לְבַד בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, בְּלִי שׁוֹם פְּנִיּוֹת וּבְלִי שׁוֹם שְׂקָרִים כָּלֵל.
 וְתַהֲיֶה יָדִי פְּתוּחָה לְפֹזַר וְלַתֵּן לְאֲבִיוֹנִים הַגּוֹנִים צְדָקָה הַרְבֵּה,
 כָּל מָה שֶׁיִּחְסַר לָהֶם, בְּשִׂמְחָה רַבָּה וּבְחֵדוּה גְּדוֹלָה וּבְלֵב טוֹב
 וּבְסֶבֶר פְּנִים יְפוֹת, וְאֻזְכָּה לְהַרְבּוֹת בְּצֵדֵקָה תָּמִיד לְשִׁמְךָ לְבַד

כרצונך הטוב, עד שאזכה בכת הצדקה הקדושה להכניע ולשבר ולבטל כח הצדקה של הרשעים המתנגדים אל הקדשה, אשר אתה מכשילם בעניים שאינם הגונים, ולא תעשינה ידיהם תשינה ולא יהיה להם שום כח נגד עמך ישראל החפצים לעבדך באמת. ותמשיך עלינו קדשתך הגדולה, ותשפיע עלינו כח ואמץ מהצדיקים האמתיים וקנים שבקדשה. ובזכותם וכחם נזכה להכניע ולשבר ולבטל מלך זקן וכסיל, לגרש אותו ואת הילולתיו מעלינו ומעל גבולנו, ואת רוח הטמאה תבער מן הארץ, ותבטל מעלינו כל מיני הרהורים רעים הרודפים אחרינו בכל עת, וביותר אחרי החפצים באמת להתקרב אליך, באשר נגלה לפניך, אדון כל מלא רחמים. ונזכה להמשיך עלינו אור פני מלך חיים, אור הפנים דקדשה הנמשך מאריך אנפין דקדשה. ותעורנו להכניע ולשבר ולגרש ולבטל מאתנו כל הרהורים רעים הנמשכין מאריך אנפין דקלפה. ותגן בעדנו שלא תפגע בנו שום אשה רעה אשר שרשה נמשכת משם, ולא שום הרהור רע הנמשך משם מאריך אנפין דקלפה, אשר אי אפשר להתחבא ולברח מהרהורים האלה הנמשכין משם, כי בכל עד שפונים, הם מודמנים ובאים לשם:

אנא השם, מלא רחמים, ורב חסד ואמת, חמל עלינו והצילנו מספרא דמותא, מהרהורי נאוף, שהם נקראים ספרא דמותא והם מרים ממות, והם נקראים אבי אבות הטמאה. חומל דלים, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח. הצילנו מהם, שמרנו מהם, רחם על חלושי כח כמונו היום בדור הזה, בעקבות משיחא, אשר ירדנו

מִטָּה מִטָּה בְּאֵין עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ, טָבַעְנוּ בֵּין מְצוּלָה וְאֵין מַעֲמֹד בְּאֵנוּ
 בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשִׁבְלַת שְׁטָפְתָנוּ. הוֹסֵה עָלֵינוּ כָּרֶב רַחֲמֶיךָ, וְתֵן לָנוּ
 חֲנִינָה וְלֹא נֹאבֵד, וְתֵן לָנוּ כַח לְהִכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְגַרֵשׁ וּלְכַסֵּל אֲרִיזָה
 אֲנַפְּיִן דְקַלְפָּה מֵעָלֵינוּ וּמַעַל גְּבוּלָנוּ, וְלֹא יָבֵא עָלֵינוּ שׁוֹם הַרְהוּר
 רַע הַנְּמִשָּׁף מִשָּׁם. בְּצַדִּיקְתְּךָ תַּחֲיִינוּ וְתוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשָׁנוּ, כִּי אַתָּה
 לְבַד יוֹדֵעַ מִי וְמִי עוֹמְדִים עָלֵינוּ בְּכָל־עֵת וּבְכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה,
 עַל כָּל הַחַפְצִים לְשׁוֹב אֵלֶיךָ וְלַהֲתַקְרֵב אֵלֶיךָ, שְׁמַתְנַבְּרִים עַל כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד בְּיַחֲוֹד בְּהַתְנַבְּרוֹת גְּדוֹל מְאֹד, וְרוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ כְּאֲשֶׁר
 יִרְדֹּף הַקָּרָא בְּהָרִים. גְּדוֹל הָעֵצָה וְרַב הָעֲלִילָה רַחֵם עַל פְּלִטָּה
 הַנְּשֹׂאֲרֵת וְהַצִּילָנוּ מִמָּוֶת וּפְדָנוּ מִשַּׁחַת, הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשֵׁי מִיַּד
 כָּלֵב יַחֲדָתִי. וְתִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ עֲצוֹת קְדוֹשׁוֹת אֲמִתּוֹת בְּכָל־עֵת,
 בְּאִפְּן שְׁנֹזְכָה לְהַנְצִיל בְּאֲמַת מְכַל מֵינֵי הַרְהוּרִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְלֹא
 יַעֲלוּ וְלֹא יִבֹּאוּ עַל לִבָּנוּ כָּלֵל, וְנִזְכָּה לְקַדְּשֵׁת הַמַּחֲשָׁבָה בְּאֲמַת.
 מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, הַקִּימְנוּ וְנַחֲיָה בְּאוֹר פְּנֵיךָ, וְנַחֲיָה וְלֹא
 נָמוּת מֵיַתֵּת עוֹלָם חֵם וְשָׁלוֹם:

זְכַנּוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְהַרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה לְשִׁמְךָ לְבַד בְּאֲמַת,
 וּבְיָכוֹת הַצַּדִּיקָה דְקַדְּשָׁה תַּצִּילָנוּ מִמָּוֶת, שֶׁחֵם הַהַרְהוּרִים רָעִים
 שֶׁנִּקְרְאוּ טַמְאָת מֵת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, וַצַּדִּיקָה תַּצִּיל מִמָּוֶת. וְתִשְׁמְרֵנִי
 תְּמִיד שְׁלֹא אֶהְיֶה מְעַרְבַּב בֵּין הַנְּשִׁים וְלֹא אֶרְבֶּה שִׁיחָה עִמָּהֶם,
 וְאֶפְלוּ עִם אִשְׁתִּי אֲמַעֵט בְּשִׁיחָה בְּכָל מָה דְאֶפְשָׁר. וּמָה שֶׁמְכַרַח
 לְדַבֵּר עִמָּהֶם לְפַעֲמִים, תִּגַּן בְּעַדִּי וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ שְׁלֹא אֶהְיֶה
 גִּלְבָּד עַל־יְדֵי־זֶה חֵם וְשָׁלוֹם, בְּשׁוֹם הַרְהוּר רַע חֵם וְשָׁלוֹם. וְתַצִּילֵנִי
 מִהַסְּתַבְּלוֹת רָעִים וּמִהַרְהוּרִים רָעִים, וְלֹא אֶתוּר אַחֵר לְכַבֵּי וְאַחֵר

עיני. עזרנו כי עליך נשעננו, כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים. הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משנאי וממעמקי מים. אל תשטפני שבילת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה. פנה אלי ורחמי תנה עיך לעבדך והושיעה לבן אמתך. עשה עמי אות לטובה ויראו שונאי ויבושו כי אתה יהיה עזרתני ונחמתני. אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך:

== עט ==

חלצני יהוה מאדם רע מאיש המסים תנצרני. אשר השבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות. כל היום דברי יעצבו עלי כל מחשבותם לרע. רבונו של עולם, מריה דעלמא כלא, אתה יודע את עצם רבוי המחלקת שהתנברה בעולם עכשיו, ומחמת זה נופלים עלינו מחשבות רעות רבות מאד בלי שעור וערך. ובעונותינו הרבים, על ידי עצם המחלקת באים מחשבות של כפירות על הכשרים שבודור, באשר גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים. ובגדל דלותנו וחלישותנו אין אנו יודעין שום עצה ותחבולה לעמד נגד המחשבות רעות והבלבולים הרבים השומפים עלינו בכל עת, ואין לנו אל מי להשען כי אם על אבינו שבשמים. והננו משליכים עצמנו עליך לבר, בידך נפקיד רוחנו, ואנו מוסרים כל מלחמה עליך לבר, ואתה תלחום בעדנו, כי אתה הוא איש מלחמה, כמו שכתוב, יהוה איש מלחמה יהוה שמו. ומי יעמד נגדך. מלא רחמים, חומל דלים, קרוב לקוראי באמת, חוס וחמל עלינו וראה נא בעינינו וריבה ריבנו ריבה

יהוה את יריבי לחם את לוחמי. החזק מגן וצנה וקומה בעזרת. והלחם בעדנו נגד צוררנו, וימים בנו מקרא שכתוב, יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון. עזרנו כי עליך נשעננו, דלו עינינו למרום יהוה עשקה לנו ערבנו. ראה כי אזלת יד ואפס עזור ועזוב. הננו אלהים כי שאפנו אנזש כל היום לחם ילחצנו. ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו עשה למענך ולא למעננו:

וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לַתֵּן צְדָקָה הַרְבֵּה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים לְשִׁמּוֹךְ לְבַד בְּלֵי שׁוֹם שְׁקָרִים וּבְלֵי שׁוֹם פְּנִיּוֹת. וְתַעֲזְרֵנוּ תָּמִיד לְקָנִים מַצּוֹת צְדָקָה בְּרֵאוּי בְּרֵצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּקִדְשָׁה וְטַהֲרָה נְדוּלָּה בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב. וְתַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ שְׂלֵא נִבְשָׁל לְעוֹלָם בְּעַנְיִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים, וְתַשְׁמְרֵנוּ מִצְדָּקוֹת הָרַעוֹת שְׂאִינָם בְּרֵצוֹנְךָ. וְתַחַמַּל עָלֵינוּ בְּחַמְלָתְךָ וְתַגֵּן בְּעַדְנוּ וְתַצִּילֵנוּ שְׂלֵא יִזְקוּ לָנוּ כָּלֵל הַצְדָּקוֹת הָרַעוֹת שְׂאִינָם בְּרֵצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, הַגּוֹרְמִים מֵהַ שְׁגוּרָמִים. אָנָּה רַחוּם, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַצִּילֵנוּ וְשִׁמְרֵנוּ מֵהֶם, וְתַתֵּן כַּח לְהַצְדִּיקִים אֲמַתִּים אֲנָשֵׁי אֲמַת שְׂיִמְשִׁיכוּ לְעַצְמָם כָּל הַצְדָּקוֹת שְׁבַעוֹלָם, הַעוֹמְדִים מִרְחוֹק מִעֲדוּרֵי אֲמַת. וְתַעֲזְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנִזְכֶּה לְהַכְּלִל בְּמִדְתּוֹ שֶׁל יַעֲקֹב אֲבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שֶׁהִיא מִדְתּוֹ אֲמַת, וְנִזְכֶּה לְמִדַּת אֲמַת בְּשִׁלְמוֹת. וְתַזְכֵּנוּ לַעֲשׂוֹת כָּל הַמַּצּוֹת לְפָנֶי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּאֲשֶׁר צִוֵּנוּ עִם כָּל פְּרִטֵיהֶם וְדִקְדוּקֵיהֶם, לְשִׁמּוֹךְ לְבַד בְּאַמֶּת בְּלֵי שׁוֹם פְּנִיָּה וּבְלֵי שׁוֹם מַחֲשָׁבָה וְרָה בְּשִׁבִיל בְּנֵי אָדָם חַס וְשְׁלוֹם, וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת הַצַּנֵּעַ לְכַת בְּאַמֶּת, לְדַקְדֵק בְּכָל הַמַּצּוֹת בִּינֵינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, לַעֲשׂוֹתָם בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת לְשִׁמּוֹךְ לְבַד בְּאַמֶּת לְאַמְתוֹ. וְתַעֲזְרֵנוּ לְהַתְדַבֵּק וּלְהַכְּלִל בְּצַדִּיקִים אֲמַתִּים וּבְאַנְשִׁים

כְּשֵׁרִים אֲנִשִּׁי אַמֶּת. וַיִּקְרָם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב, וַעֲדָקָה תִּהְיֶה לָּנוּ
 כִּי נִשְׁמַר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּאֲשֶׁר
 צִוֵּנוּ. וְנֹאמַר, וְזָרְחָה לָכֶם יְרֵאִי שְׁמִי שְׁמֵשׁ אֲדָקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ.
 וְנֹאמַר, תִּתֵּן אַמֶּת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְוֹתֵינוּ
 מִיַּמֵּי קֶדֶם. עֲזָרְנוּ עֲזָרְנוּ, חֲנֻנוּ חֲנֻנוּ, הֲצִילְנוּ מְרִיב לְשׁוֹנוֹת, הֲצִילְנוּ
 וְשִׁמְרָנוּ שְׁלֵא יִזְיֵק לָנוּ כָּלֵל לַעֲבוֹדָתְנוּ הַמַּחֲלֶקֶת הַגְּדוֹלָה שֵׁישׁ
 עֲבָשׂוּ בְּעוֹלָם, וּבִפְרֹט הַקְּטַנּוּרִיא שֵׁישׁ עֵתָה בֵּין הַתְּלַמִּידֵי חֲכָמִים
 וְהַכְּשָׁרִים שְׁבַדּוֹר. חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ שְׁלֵא יִזְיָקוּ לָנוּ שׁוּם מַחֲלֶקֶת
 לֹא בְּנִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת. וּתְגַרֵּשׁ וּתְבַטֵּל כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת רְעוֹת
 מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל גְּבוּלְנוּ, כִּי אֵין לָנוּ שׁוּם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה נְגַדָם, כִּי אִם
 עָלֶיךָ לְבַד אָנוּ מְשֻׁלְכִים כָּל יְהֻבֵינוּ וְאַתָּה תִּלְחוּם בְּעַדְנוּ, כְּמוֹ
 שְׁכָתוֹב, יוֹם אִירָא אָנִי אֶלֶיךָ אֲבָטָה. כִּי, רַבּוּ מִשְׁעֵרוֹת רֵאשִׁי
 שׁוֹנְאֵי חֲנָם. יְהוָה מָה רַבּוּ אֶרֶי רַבִּים קָמִים עָלַי. רַבַּת אֶרְרוּנִי
 מִנְעוּרֵי גַם לֹא יָכֹלוּ לִי. עַל גְּבִי הִרְשׁוּ הוֹרְשִׁים הָאֶרִיכוּ לְמַעֲנֵיתָם.
 יְהוָה צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹת רָשָׁעִים. יִבְשׁוּ וַיִּפְּלְמוּ מִבְּקִשֵׁי נַפְשִׁי יִסּוּנוּ
 אַחֹר וַיִּחַפְּרוּ הוֹשְׁבֵי רַעְתִּי. וְנַפְשִׁי תִגִּיל בִּיהוָה תְּשִׁישׁ בִּישׁוּעָתוֹ.
 כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרֶנָּה יְהוָה מִי כְמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ וְעָנִי
 וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ. רֵאֵה דַמְעָתִי וְאַנְחָתִי וְאַנְקָתִי וּמְרִירוֹת לִבִּי וּכְלִיּוֹן
 עֵינָי לִישׁוּעָתְךָ הָאֱמֵתִיית. אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי.
 חוֹשָׁה לְעֲזָרָתִי אֲדַנִּי תִשׁוּעָתִי. יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִגִּיּוֹן לְבִי
 לִפְנֵיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲזָרְנִי

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וּתְזַכְּנֵי לְקַדֵּשׁ אֶת דְּבוּר פִּי תְּמִיד. וְאַזְכֶּה לְדַבֵּר תְּמִיד דְּבוּרִים קְדוּשִׁים הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, שְׂאֵזְכֶּה לְהַרְבּוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבַתְּפִלוֹת וּבַתְּחִנּוֹת וּבַקְּשׁוֹת הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְלֹא אֶפְסִיק פִּי מִגְרָסָא וּלְמִוּד וּתְפִלוֹת וּבַקְּשׁוֹת וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ, וְכָל הַיּוֹם תִּהְיֶה שִׁיחִתִּי וְדַבּוּרֵי בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה. וְאַזְכֶּה לְהַתְּנוּדוֹת וְדוּי דְּבָרִים לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם עַל כָּל מַה שֶׁפָּגַמְתִּי נְגִידָךְ, וּלְפָרֵשׁ חֲטָאֵי לְפָנֶיךָ בְּפֶה מְלֵא בְּפִרוּשׁ. וְאַזְכֶּה לְהַרְבּוֹת בְּהַתְּבוּדָדוֹת תְּמִיד, עַד שֶׁהַדְּבוּר דְּקַדְשָׁה זְכוֹר יִזְכְּרֵנִי לְטוֹבָה וְיִשִּׁיבֵנִי אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וְאַל תִּשְׁכַּחֲנִי חֲלִילָה בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת הַמְּגֻנָּיִם שֶׁנִּלְכַּדְתִּי בָּהֶם בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים, וְתִמְהַר לְזַכְּרֵנִי וּלְהוֹצִיאֵנִי מֵהֶם חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה. וְתַקְּמֵם בִּי מִקְרָא שְׂפָתוֹב, הַבֵּן יִקְרֵי לִי אֶפְרַיִם אִם יֵלֵךְ שֶׁעֲשׂוּעִים כִּי מִדֵּי דְבָרֵי בּוֹ זְכוֹר אֲזַכְּרֵנוּ עוֹד עַל בֶּן הַמּוֹ מַעֲי לֹו רַחֵם אֲרַחֲמֵנוּ נְאֻם יְהוָה. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּרְחַם עַל שְׂכִינַת עֲזֶךָ אֲשֶׁר הִיא שׁוֹכְנַת עַמְּנוּ בְּגִלוֹת גָּדוֹל, וְהַדְּבוּר דְּקַדְשָׁה בְּגִלוֹת, וְתַעֲזָרֵנוּ שֶׁנִּזְכֶּה לְהוֹצִיא הַדְּבוּר מֵהַגְּלוֹת. וְתִגַּן בְּעַדְנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ תְּמִיד שְׁלֵא יֵצֵא מִפִּינוּ לְעוֹלָם שׁוֹם דְּבוּר שְׂאֵינוּ בְּרִצּוֹנְךָ, וְלֹא נִפְגַּם דְּבוּר פִּינוּ לְעוֹלָם, רַק נִזְכֶּה לְקַדֵּשׁ אֶת דְּבוּר פִּינוּ תְּמִיד, וּלְהַרְבּוֹת בְּדַבּוּרֵי תּוֹרָה וּתְפִלָּה וּשְׂאֵר דְּבוּרִים קְדוּשִׁים:

אָבִי אֵב תִּרְחַמְנוּ, קְרִבֵּנִי לְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְזַכְּנֵי לְהַגּוֹת בְּתוֹרַתְךָ יוֹמָם וְלַיְלָה, עַד שְׂאֵזְכֶּה לְקַרֵּר כָּל חֲמִימוֹתַי עַל־יַדֵּי דְבוּר פִּי בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה. כִּי אֵתָּה יוֹדֵעַ עֲצָם תִּבְעֶרֶת מְדוּרַת לִבִּי, אֲשֶׁר לִבִּי בּוֹעֵר מְאֹד בְּרִשְׁפֵי שְׁלֹהֶבֶת, לְפַעֲמַיִם לִבִּי בּוֹעֵר מְאֹד

אליך ביקוד יקוד אש, כי עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה
 רשפיה רשפי אש שלהבת־יה. אכל הוא יותר מהמדה, עד שיכול
 לאוקד כל גופי חס ושלום, ובתוך כך נתבלבל דעתי וחוזר ובוער
 לבי חס ושלום, אל התאוות עולם הזה כלפיד אש, כמו תנור
 בויערה מאפה, עד אשר רוצים חס ושלום, לאכל ולשרף את גופי
 ונפשי חס ושלום, ואיני יודע להיכן לברח ולהטמן מפני האש
 הגדולה הזאת, ואני הולך נע ונד בארץ הנשמה הזאת ואין לי
 שום מנוחה מרודפי. שקדתי ואהיה בצפור בודד על גג. בספינה
 המטרפת בלב ימים, עולה שמים ויורד תהומות, כי העליה היא
 שלא כסדר והירידה שלא כסדר, כאיש שבור וכנכר עברו יין.
 ודעתי עכורה וכל חכמתי תתבלע, כי כל מה שרציתי להתחכם
 בתחבולות ועצות כנגד אויבי נפשי לא עלתה בידי מאומה.
 אנא יהוה, אתה ידעת את כל אשר נעשה עמי מעודי עד היום
 הזה, ועתה יהוה אלהינו, אבינו אתה, אנוחנו החמר ואתה יוצרנו
 ומעשה ידך בלנו. הנני בידך כחמר ביד היוצר, כי עתה אין לי
 שום חכמה ואין תבונה ואין עצה, כי אם לזעק ולצעק אליך לבד
 עד שתחנני ברחמיך הרבים ובחמלתך הגדולה, ותקרבני אליך
 למענך לבד:

מלא רחמים, תן לי בית מנוח לתוך דבורי תורה ותפלה,
 שאזכה להרבות בדבורי תורה ותפלה בכל יום ויום, ורוח אלהים
 של הדבור הקדוש ירחף עלי ויגן בעדי ויצילני וינשב על לבי
 וכבה אש התאוות, עד שיתבטלו כל התאוות ממני מעתה ועד
 עולם. ואזכה על ידי התורה הקדושה לצמצם גם את ההתלהבות

דְּקַדְשָׁה אֱלֹהֵי, שִׁיחִיָּה הַהִתְלַהֲבוֹת אֱלֹהֵי בְּהִרְרָגָה וּבְמַדְהַ כְּרִצוֹנָךְ
הַטוֹב בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, וְלֹא אֵצֵא חוּץ מִהַמְדָּה כָּלָל. וְתַצִּילֵנִי בְּזִכּוֹת
הַדְּבוּר הַקְּדוֹשׁ, בְּזִכּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, מִכָּל מִינֵי הַטָּאִים וְעוֹנוֹת
וּפְשָׁעִים וּמְכַל הַתַּאֲוֹת הַרְעוֹת, וְתִגְרַשׁ הַרוּחַ שְׂטוֹת מִמֶּנִּי. וְתַזְכְּנֵי
לְהַמְשִׁיךְ עָלַי רוּחַ חַיִּים, רוּחַ הַקְּדוֹשׁ, דְּרַךְ הַחֶבֶל דְּקַדְשָׁה עַל-יָדֵי
הַדְּבוּר דְּקַדְשָׁה. וְתַקִּים בְּנֹו מִקְרָא שְׂכָתוֹב, וְנִתְתִּי לָכֶם לֵב חָדָשׁ
וְרוּחַ חָדָשָׁה אֶתֶן בְּקַרְבְּכֶם וְהִסִּירוּתִי אֶת לֵב הָאָכָן מִבְּשָׂרְכֶם
וְנִתְתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר. וְאֵת רוּחִי אֶתֶן בְּקַרְבְּכֶם וְעִשִּׂיתִי אֶת אֲשֶׁר
בְּחַקֵּי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעִשִּׂיתֶם. וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת הַמַּלְכוּת
דְּקַדְשָׁה מִהַגְּלוּת. וְתַזְכָּה אוֹתֵנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּזְכָּה
כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְגִלוּת חֲלָקֵי קְדָשֶׁת מְשִׁיחַ הַמְּשָׁרֵשׁ בְּקָרֵב כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל. וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חַיִּים טוֹבִים וְאַרְפִּים וְתַזְכְּנוּ לְחַיִּים
נְצַחִיִּים, וְתַחַמַּל עָלֵינוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ וְתַזְכְּנוּ לְעַמֶּד וְלָקוּם בְּתַחֲתִית
הַמַּתִּים לְחַיֵּי עוֹלָם עִם שְׂאֵר הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים
וְהַכְּשָׁרִים:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמַר חֲקִיךָ
וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכָּה וְנִתְחַיֶּה וְנִרְאָה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה
לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְנִזְכָּה לְהַגְדִּיל וּלְנַשֵּׂא
וּלְפָאֵר וּלְרוֹמֵם מַלְכוּתְךָ בְּעוֹלָם, וּלְגִלוּת וּלְפָרֵסם מַלְכוּתְךָ לְכָל
בָּאֵי עוֹלָם, וְלַהַעֲלוֹת הַמַּלְכוּת דְּקַדְשָׁה לְשָׂרְשָׁה, וְתַשִּׁיב אֶל יְהוָה
בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת. וְיִהְיֶה נַעֲשָׂה יְחוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא
וְשְׂכִינְתִּיהָ בְּיַחְדוּדא שְׁלִים עַל יְדֵינוּ תָּמִיד. וְיִמְלֹא פִי תְהִלָּתְךָ כָּל
הַיּוֹם תַּפְאֲרֶתְךָ. אַבְרָכָה אֶת יְהוָה בְּכָל-עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי.

תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה. ואזכה לקים מקרא שכתוב, לא ימוש ספר התורה הזה מפיד והגית בו יומם ולילה. ונאמר, ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיד לא ימושו מפיד ומפי ורעה ומפי זרע ורעה אמר יהוה מעתה ועד עולם. ונזכה להכיר אותך באמת למעלה מכל העולמות, ויקים מהרה מקרא שכתוב, ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו. כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים. ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה. והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

= פא =

ביהוה חסיתי איך תאמרו לנפשי נודי הרכם צפור. שקדתי ואהיה בצפור בודד על גג. כל היום הרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו. כי אפר כלחם אכלתי ושקני בבכי מסכתי. מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשליכני. כי אני הולך בעולם נע ונד בארץ. ואין לי שום מנוחה והשקט, כי הרוח סערה הולך וסוער, ואני מבלבל ומטרף מאד יותר מספינה התועה בלב ים. את מרירות עין הדעת טוב ורע מעמתי ונתערב בי מאד הטוב והרע יחד ואין לי שום מנוחה והשקט. לפעמים מתעורר בי הטוב ומגיע לי הרהור תשובה, ואני מתחיל להרגיל עצמי בדרכי יהוה, בדרכי התורה הקדושה, ולכסף לתשובה שלמה באמת, אך הוא למצער מאד. ובתוך כך מתעורר חס ושלום אש התאווה, ואני הולך ותועה עולה ויורד, יורד ועולה, והשקט לא אוכל. אזי לי מיצרי, אזי

לי מיוצרי, באבן הנתון בתוך כף הקלע, כן נפשי מטרפת ביון מצולות מיט עבירת תאוות עולם הזה והבלי, ובאמת אין לי שום משל ודמיון לכנות ולהדמות עצם הרחמנות שעלי מיום היותי על האדמה עד היום הזה. לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רוני:

על־כן באתי להפיל תחנתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, מלא רחמים, שתמציא לי ברחמיך מנוחה והשקט, ותזבני בתשובה שלמה לפניך באמת. אל שדי יתן לי רחמים, האומר לעולמו די יאמר לצרותי די. האומר לים עד פה תבא, הוא יגזור בהיצר הרע שלי ובכל הרודפים אותי שיסתלקו ממני ויתבטלו ממני, ויניחוני לעבדו בקביעות באמת ובלב שלם. בשוכה ונחת אושע, בהשקט ובבטחה תהיה גבורתי. ולא אלה עוד עמך בקרי ובמקרה חס ושלום, ולא אהיה בגלגל החוזר חס ושלום, במטה המתהפך פעם בשר ופעם פסול, פעם טהור ופעם טמא חס ושלום. רק אזכה ברחמיך לעשות תורתך קבע, ולקבע עצמי בקביעות גמור בתוך קדשתך באמת מעתה ועד עולם, ולעשות תשובה שלמה באמת ולעבד אותך תמיד יומם ולילה בכל לב ונפש בשני יצרי באמת:

לשבת־קודש

ותעלגני מהרה מטמאה לטהרה, מחל לקדש, מששת ימי החל לקדשת שבת־קדש. ותזבני לקבל שבת־קדש בשמחה גדולה ובחדוה רבה ועצומה ובכל מיני כבוד וענג שבת וקדשה וטהרה גדולה ברצונך הטוב באמת. ואזכה להכלל בקדשת שבת תמיד לעולם ועד, ולהמשיך הקדשה של שבת לששת ימי החל. ואזכה

לתשובה של שבת־קדש, ולגנוח מעתה מכל עניני הל, ולהפך
פני לגמרי מתאוות עולם הזה והכליו, ולקבע עצמי באמת בתוך
הקדשה, במנוחה והשקט, במנוחת אהבה ונדבה, מנוחת אמת
ואמונה, מנוחת שלווה והשקט ובטח, מנוחה שלמה שאתה רוצה
בה, ולא יהיה ברוחי רמיה כלל ולא אשוב עוד לכסלה לעולם:

ואם הרביתי אשמה, עד אשר חטאי לא ימדו ולא יספרו, וכברו
מחול ימים, ואין שום לשון בעולם לכנות בו רבוי ועצם פשעי
ופגמי נגדך. או לי כי חטאתי, אוי מה עשיתי, אוי לי, איך לא
חסתי על נפשי היקרה מאד, איך הייתי אכזר על נפשי יותר מכל
מיני רוצחים ואכזרים שבעולם. ואלו היו מתקבצים עלי יחד כל
הרוצחים והגולגלים והאכזרים שבעולם, לא היו יכולים לעשות לי
באלה שנים, מה שאנכי עשיתי לי בעצמי על־ידי חטא ופגם אחד
שחטאתי נגדך, מכל שבן כי חטאי רבו מספר. אוי אוי ואבוי,
אוי לי, וי ואללי, מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה
יומם ולילה על חללי, כי חללתי את קדשתי וטרפתי את נפשי
באפי ועניתי את נפשי בכל מיני ענוים מרים וקשים שבעולם.
הריני לפניך מלא רחמים, אני מלא עון ואתה מלא רחמים, אני
מלא בלבולים ומחשבות רעות ועקמימות שבלב, ואתה מלא
טוב וישר ואמת וחסד ורחמים ותיים ושלום. רבנונו של עולם,
עשה עמי פלא לתיים לבל אהיה כמות בתיי חס ושלום, עשה
מה שתעשה ברחמיך הרבים, באפן שאזכה לתשובה שלמה
לפניך באמת, לתשובה של שבת־קדש. ואזכה לקבע עצמי על
התורה ועל העבודה, ולהיות כל ימי בתשובה שלמה בקביעות

גָּדוֹל וְלֹהֲפָלֵל תִּמְיֵד גַּם בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה בַקֶּדְשֶׁת שַׁבַּת־קֹדֶשׁ.
 וְאִזְכָּה עַל־יַדֵי קִדְשֶׁת שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְרֵאוֹת שְׁפִלוֹתֵי בְּאַמַּת, וּתְזַכְּנֵי
 לַעֲנוּה אֲמַתִּיית, וְאַהֲיָה שְׁפָל בְּעֵינֵי לְמַטָּה מִמְדַּרְגָּתִי הַשְּׁפָלָה
 מְאֹד, וְעַל כָּל פָּנִים לֹא אֵצֵא מִמְקוֹמִי וְלֹא אֲטַעֵה חֵם וְשָׁלוֹם
 בְּעַצְמִי. וְאַהֲיָה מִכִּיר אֶת מְקוֹמִי הַשְּׁפָל וְנִמְוָה מְאֹד, בְּלִי שְׁעוֹר
 וְעֶרְךָ וּמְסַפֵּר, וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי גֵאוּה טְמוּנָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְתִצְלַנְי
 מִגְּאוֹת וּנְבָהוֹת וּמְנַסוֹת הָרוּחַ תִּמְיֵד. אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, זַכְּנֵי לְעֵינַי שֶׁל
 שַׁבַּת, עַד שְׁאִזְכָּה לְרֵאוֹת שְׁפִלוֹתֵי בְּאַמַּת תִּמְיֵד, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ
 עֵצֶם שְׁפִלוֹתֵי בְּלִי שְׁעוֹר, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן מְבַלְבְּלִים דַּעְתִּי מִיֵּד
 בַּפְּנִיּוֹת וּגְאוֹת בְּלִי שְׁעוֹר, וְאֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרָךְ מְדַרְכֵי הָעֲנוּה.
 יְהוָה אֱלֹהִים, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת לִבִּי, אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת חֲרָפְתִּי
 וּבִשְׁתִּי וּכְלַמְתִּי נִגְדָדְךָ כָּל צוּרְרֵי. הַחֲזִירְנִי בַתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 בְּאַמַּת, וְהִצִּילְנִי מִגְּאוֹת וּנְבָהוֹת וּמְרָמוֹת רוּחָא. וְזַכְּנֵי לַעֲנוּה
 אֲמַתִּיית, עַד שְׁאִזְכָּה לְרֵאוֹת שְׁפִלוֹתֵי, וּנְגִדְלוֹת וְחֲשִׁיבוֹת יִשְׂרָאֵל
 עִם קְדוּשָׁה, וְלְמַסַּר נַפְשִׁי עֲבוּרָם תִּמְיֵד:

לֹא אֶדְרַךְ הִילוּלָא דְמוֹשָׁה רַבְּנּוּ ע"ה

וְתִשְׁמְרֵנִי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, וּתְזַכְּנֵי שְׁמַצְדֵי לֹא יִהְיֶה עֹכּוֹב בִּיאַת
 מְשִׁיחַ חֵם וְשָׁלוֹם. כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ, אֲשֶׁר כָּבַר גְּרַמְנוּ בְּמַעֲשֵׂינּוּ הַרְעִים
 עֹכּוֹב בִּיאַת מְשִׁיחַ כְּמָה פְּעָמִים, וְהֵאָרְכְּנוּ אֶת הַגְּלוּת בְּעֲזוֹנוֹתֵינוּ
 הַרְבִּים. אָמַר לְצִרוֹתֵינוּ דִּי, וְשִׁמְרָנוּ וְהִצִּילְנוּ מֵעַתָּה מִחֲטָאִים
 וְעֲזוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּמַהֲרָהוּרִים רָעִים וּמִמַּחְשָׁבוֹת רָעוֹת וּמִכָּל מִינֵי
 בְּלָבוֹל הַדַּעַת, וְזַכְּנֵנוּ לְמַחְשָׁבוֹת זָכוֹת, לְמַחְשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת צַחוֹת
 וּנְכוֹנוֹת. מְלֵא רַחֲמִים, קְרַבְּנֵי אֱלִיךָ בְּאַמַּת וְזַכְּנֵי לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי

ישרים לפניך. הפכני מרע לטוב נמור, הט לכבי אליך באמת, זכני לטוב אמת, לטוב הנצחי. הקם על סלע רגלי בונן אשרי שאזכה להיות קבוע לנצח בעבודתך ובתורתך וביראתך באמת ובלב שלם. בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני. נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו. וזכני להתקרב לצדיקים אמתיים ולתמימים וישרים בלבותם באמת. ותן לנו ברחמיך, מנהיג רועה נאמן, כמו משה רבנו עליו השלום רעיא מהימנא, אשר ישא אותנו כאשר ישא האמן את הינק עד אשר יביאנו לתוך הקדשה והתשובה באמת. ותמהר ותחיש לנאלנו ותביא לנו את משיח צדקנו. ותעזרנו להיות פרוצונך הטוב כל ימי חינו, ונזכה לקים מקרא שכתוב, בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה. השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו פקדם:

== פב ==

צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים. רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני. רבוננו של עולם, זכני לתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם, ואזכה לתשובה מאהבה באמת, למען תמחול לי על כל עונותי ולא יהיה נשאר מהם שום רשם כלל, ויהיו כל עונותי נתהפכין לזכיות. ותזכני למחין ושכל דקדושה, לשכל צח ונדך ונקי מפל סיג ופסלת ככסף טהור, ככסף צרוף מזקק שבעתים. ואזכה לחדש מחי בכל-עת בקדושה ובטהרה גדולה, ותעזרני ותושיעני תמיד שאזכה ללמוד וללמד בשכל צח ונדך. ואזכה להבין תמיד במהירות גדול בכל מקום שאלמוד ולא אצטרף לעין כלל ויהיה שכלי הולך וגדול

בְּקִרְשָׁה גְדוּלָה וּבְזַרְיוֹת גְּדוּל בְּצַחוֹת וּבְבְהִירוֹת. וְאַזְכָּה לְהִיּוֹת
מְהִיר בְּמַלְאֶכֶת שָׁמַיִם וּלְהִבִּין כָּל דְּבָר לְאֲשֶׁרוֹ וּלְאַמְתָּתוֹ בְּדַבְרֵי
תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּמַהִירוֹת גְּדוּל בְּלִי שׁוּם בְּלִבּוֹל כָּלְלִי:

וּבְכֵן תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתוֹרְנִי וּתְלַמְּדֵנִי בְּכָל־עֵת, שְׂאֲזַכָּה
לִידַע בְּאַמְת אִיךָ לְהַתְנַהֵג בְּכָל דְּבָר וּבְלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
אִיךָ לְתַת קַצְבָּה וּגְבוּל לְלַמוּדֵי שְׂאֲדַע מְתִי לְלַמַּד וּמְתִי לְבַטֵּל
בְּעַת הַהֲכָרָה, בְּאַפֵּן שִׁיתְקַנִּים מֵחֵי וְשִׁכְלִי בְּשִׁלְמוֹת גְּדוּל בְּקִרְשָׁה
גְּדוּלָה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וְלֹא יִזְיַק לִי חֵס וְשָׁלוֹם רַבּוּי הַלַּמּוּד וְהַעֲסָק
חוּץ מֵהַגְּבוּל, כְּמוֹ שִׁכְתוּב, עַת לַעֲשׂוֹת לִיהוָה הַפְּרוֹ תוֹרַתְךָ. וְאַמְרוּ
רַבּוֹתֵינוּ וּזְכוּרֵנוּם לְבָרְכָה, פְּעָמִים בְּטוֹלָה שֶׁל תּוֹרָה זְהוּ קִיּוּמָהּ. כִּי
בְעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִּינַת אָדָם לִי, וְאַיִנִּי יוֹדַע כָּלְלִי אִיךָ לְהַתְנַהֵג
בְּזֶה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמְת, כִּי לַפְּעָמִים אֲנִי מֵתְבַטֵּל לְגַמְרֵי
מְלַמוּדֵי יוֹתֵר מֵהֲרָאוּי, וְלַפְּעָמִים נַפְשִׁי בּוֹעֵר וּמִתְלַהֵב וּמִשְׁתוֹקֵק
מְאֹד לְלַמַּד תְּמִיד בְּלִי הַפְּסָק וּבִטּוֹל כָּלְלִי, וּבְאַמְת גַּם זֶה אֵינוֹ טוֹב,
כִּי רִצּוֹנְךָ לְתַת גְּבוּל לְכָל דְּבָר. עַל כֵּן אֲנִי מִפִּיל תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ
וּפּוֹרֵשׁ כִּפִּי אֵלֶיךָ אָבִי אֵב הַרְחֵמֵנוּ, הַרְוֵאָה וּמִבֵּיט וְצוּפָה וְיוֹדַע
סִתְרֵי תַעֲלוּמוֹת לְבִי, שִׁתְּרַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבַחֲסִדֶיךָ
הַעֲצוּמִים וְהַנּוֹרָאִים וְהַגְּדוּלִים מְאֹד, וְתִשְׁפִיעַ עָלַי שִׁכְל דְּקִרְשָׁה,
וְתִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתְךָ וּתְלַמְּדֵנִי בְּכָל־עֵת אִיךָ לְהַתְנַהֵג בְּעִנְיַן הַלַּמּוּד
וּבְכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְּקִרְשָׁה, אִיךָ וּמְתִי וּכְמָה לְלַמַּד וּלְלַמַּד וְלַעֲשׂוֹת
וְלַעֲסָק בְּעִבּוּדִתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וּמְתִי לַפְּסָק וּלְבַטֵּל קַצַּת כִּפִּי הַהֲכָרָה
בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, כְּדִי לְתַת נְיִיחָא לְהַמְחִיז, כְּדִי שְׂלֹא לְהִתְבַטֵּל
לְגַמְרֵי חֵס וְשָׁלוֹם עַל־יְדֵי רַבּוּי הַעֲסָק חוּץ מֵהַמְּדָה בְּאֲשֶׁר אַתָּה

יִדְעָתָּה. חוּם וְחֶמֶל עָלַי, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה בְּלִבּוֹלִים וּסְפִיקוֹת יֵשׁ
 לָנוּ בְּעֵינַיִן זֶה, לְכָל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָּתוֹ, וְאִין אֶתְנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה
 לְשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשָׁנוּ בְּעֵינַיִן זֶה כָּלֵל. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ וְהוֹרְנִי
 דְרָכֶךָ שְׂאוּזְכָּה תְּמִיד לְכוּן בְּכָל עֵינַיִי הַנְּהַגוֹתַי הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ,
 הוֹרְנִי יְהוָה דְרָכֶךָ וּנְחֵנִי בְּאוֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרִי. הוֹרְנִי יְהוָה
 דְרָכֶךָ אֶחָדָּךְ בְּאֵמֶתְךָ יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׂמֹךְ. הַדְרִיכֵנִי בְּאֵמֶתְךָ
 וְלַמְדֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתָךְ קוֹיִתִּי כָּל הַיּוֹם:

וּבְכֹן תִּרְחַם עָלַי מְלֵא רַחֲמִים, וּתְזַכְּנִי לְמִדַּת הַבְּטָחוֹן בְּאֵמֶת
 בְּשִׁלְמוֹת גְּדוּלָּה. וְאֶהְיֶה חֶזֶק וְאִמּוּן בְּבִטָּחוֹן לְבִטָּח בְּאֵמֶת בְּחֶסֶדֶיךָ
 הַרְבִּים, שֶׁתֵּשׁוּב וּתִרְחַם עָלַי וּתְשַׁפִּיעַ וּתְתַן לִי כָּל צָרָכִי בְּנִשְׁמִיּוֹת
 וּבְרוּחֵינִיּוֹת. וּתְתַן לִי פְּרִנְסָתִי בְּשִׁלְמוֹת, פְּרִנְסַת הַנֶּפֶשׁ וּפְרִנְסַת
 הַגּוּף בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְּדוּלָּה, וּתְתַן לִי כָּל צָרָכִי בְּמוֹעֵדוֹ וּבְזִמְנוֹ,
 כְּמוֹ שְׂכָתוֹב, עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֹלָם
 בְּעֵתוֹ. וְאַף־עַל־פִּי שֶׁעֲשִׂיתִי מַה שֶׁעֲשִׂיתִי, וְקִלְקַלְתִּי מַה שֶׁקִּלְקַלְתִּי,
 וּפְגַמְתִּי מַה שֶׁפְּגַמְתִּי, וְהִרְעוֹתִי אֶת מַעֲשֵׂי וְקַפְחָתִי אֶת פְּרִנְסָתִי,
 אֲשֶׁר לְפִי מַעֲשֵׂי הָרָעִים אֲנִי רְחוּק מְאֹד מִפְּרִנְסָה, אַף־עַל־פִּי־כֹן
 אֲבִטָּח בְּךָ כִּי לֹא תַעֲזֹבֵנִי לְעוֹלָם בְּחֶסֶדֶיךָ, כִּי רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה,
 רַחֲמֶיךָ רַבִּים מְאֹד. וְאַתָּה טוֹב וּמְטִיב לָרָעִים וְלַטּוֹבִים, טוֹב לְכָל,
 כְּמוֹ שְׂכָתוֹב, טוֹב יְהוָה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. וּבְטוֹבְךָ הַגְּדוֹל
 אַתָּה זֵן אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּחֵן וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, אַתָּה נוֹתֵן לָחֶם
 לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ. אֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אֵל תַּעֲשֵׂה
 עִמִּי בְּחֶטְאִי וְאֵל תִּגְמְלֵנִי כְּמַפְעָלִי. וְאֵל יְהִיו עֲוֹנוֹתַי מְבַדִּילִים
 בֵּינִי וּבֵין טוֹבְךָ וְשִׁפְעֶךָ הַטּוֹב הַיּוֹרֵד עָלֵינוּ תְּמִיד, מְלֵא רַחֲמִים,

חזקני ואמצני לבטח בך באמת. ואל יבהלוני רעיוני ואל יבלבלו דעתי רבוי הטאי העצומים, מלהתחזק בבטחון חזק ואמיץ בך תמיד, ואזכה לקיים מקרא שכתוב, בטחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים. ונאמר, ברוך הנבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו. ואזכה על ידי הבטחון לעשות כלי וענור על ידו לקבל השפע טובה והפרנסה וכל צרכי, במועדם ובזמנם קדם שאצטרך להם. אלהינו אבינו רוענו זוננו, הן ומפרנס ומכלכל מקרני ראמים עד ביצי כנים, פרנסני וכלכלני בגדבת הסד ומתנת הנם אותי ואת כל ביתי ואת כל התלויים בי ואת כל הנלוים אלי, ותן לי כל צרכי בכבוד ובהתר ובהרחבה גדולה, באפן שלא תכלבל אותי הפרנסה מתורתך ועבודתך כלל. ואל תצריכני לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, כי אם ליך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה שלא נבוש ולא נכלם ולא נפשל לעולם ועד. ואזכה לעסק תמיד בתורתך ובעבודתך באמת כל ימי חיי אני וזרעי וזרע זרעי וכל יוצאי חלצינו וכל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם, אמן סלה:

== פג ==

תעיתי כשה אובד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי. תעיתי כשה אובד בקש עבדך. רבוננו של עולם, מלא רחמים, אם אמרת אספרה כמו שתעיתי ונתעיתי זה ימים ושנים רבים מיום היותי עד היום הזה, יקצרו המון יריעות, ולא תוכל הארץ להכיל את כל דברי, ולא יספיקו כל עורות אילי נביות וכל הלשונות שבעולם לבאר ולספר את עצם רבוי התעות והנבוכה

שְׁתַּעֲיִי לְדַרְכִּים נְבוֹכִים וּמְקַלְקְלִים וּפְגוּמִים וּמְתוּעָבִים מְאֹד
 מְאֹד. לְדַרְכִּים רָעִים וּמְבַלְבְּלִים מְאֹד. כִּי הִרְעוּתִי אֶת מַעֲשֵׂי
 מְאֹד, הִטְאֵתִי עֲוִיתִי וּפְשַׁעֲתִי, וְהִמְשַׁכְתִּי עָלַי אֶת הַיָּצָר הָרָע, עַד
 שִׁבְאַתִּי לְמָה שִׁבְאַתִּי, וְקַלְקַלְתִּי מַה שִׁקְלַקְלַתִּי. וּבְכָל פַּעַם וּפַעַם
 עַל-יָדַי כָּל עֲבָרָה וְעֲבָרָה, וְעַל-יָדַי כָּל הִרְהוּר וְהִרְהוּר, וְעַל-יָדַי
 כָּל פָּגַם וּפָגַם, תַּעֲיִתִי וְנִתַּעֲיִתִי לְדַרְכִּים נְבוֹכִים וּמְקַלְקְלִים הִרְבָּה
 מְאֹד, וּמְכַל אֵלוּ הַדַּרְכִּים הַנְּבוֹכִים יוֹצְאִין עוֹד דַּרְכִּים נְבוֹכִים
 וְתוֹעִים וּמְקַלְקְלִים הִרְבָּה. וְהֵייתִי הוֹלֵךְ וְתוֹעָה, הוֹלֵךְ וְתוֹעָה, יָמִים
 וְשָׁנִים הִרְבָּה, וְלֹא הָיָה דִי לִי מַה שֶׁכָּבַר נִתַּעֲיִתִי הִרְבָּה עַל-יָדַי
 הָעוֹנוֹת הָרְאוּשׁוֹנִים שֶׁעָשִׂיתִי, כִּי אִם עוֹד הוֹסַפְתִּי עֲלֵיהֶם בְּכָל יוֹם
 וַיּוֹם חֲדָשִׁים, עוֹנוֹת עַל עוֹנוֹת, וּפְשָׁעִים עַל פְּשָׁעִים, וְחַטָּאִים עַל
 חַטָּאִים, וְהִרְהוּרִים עַל הִרְהוּרִים, וּמַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת עַל מַחֲשָׁבוֹת
 זְרוֹת, בְּלִבּוֹלִים וְרַעֲיוֹנִים רָעִים עַל בְּלִבּוֹלִים וְרַעֲיוֹנִים רָעִים, עַד
 אֲשֶׁר הִשְׁתַּרְגּוּ עָלַי עַל צְוֹאְרֵי הַכְּשִׁילוֹ כַּחֲוִי. מַה אוֹמֵר מַה אֲדַבֵּר
 מַה אֶצְטַדֵּק, שִׁטְחֹתִי אֵלַיִךְ כַּפִּי, עֲזַרְנִי הוֹשִׁיעֵנִי, וְכָל כֶּף תַּעֲיִתִי
 זֶה יָמִים וְשָׁנִים הִרְבָּה לְדַרְכִּים מְבַלְבְּלִים וּנְבוֹכִים מְאֹד, עַד אֲשֶׁר
 אֶפְלוּ אִם אַתָּה מְרַחֵם עָלַי, וְאַתָּה קוֹרֵא וּמְכַרִּיז וּמְרַמֵּז אֵלַי, אֵינִי
 שׁוֹמֵעַ וּמְכִיר הַיֵּטֵב קוֹל קְרִיאָתְךָ, וְעַדִּין לֹא שִׁבְתִּי מִטְּעוּתִי. אוֹי לִי
 וַי לִי, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כָּל הַלְשׁוֹנוֹת שֶׁל תְּהַנְּה
 וּבִקְשָׁה וְצָעָקָה וְחִרְטָה שֶׁבְעוֹלָם, בְּלִם הֵייתִי צָרִיךְ לְצָעֵק כְּבָר
 לְפָנֶי כַּמָּה שָׁנִים. וְעַתָּה אַחֵר שֶׁהוֹסַפְתִּי בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה כַּמָּה
 וּכַמָּה חַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים בְּמַחֲשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשָׂה, מַה אוֹסִיף
 לְדַבֵּר עוֹד, וּמִי יוּכַל לְחַדֵּשׁ דְבוּרִים יוֹתֵר, מִי יִשׁוּם לִי פֶה לְדַבֵּר

עוד כפי מה שאני צריך לדבר עתה. ובפרט שבאמת אני זוכה לדבר בשלמות באמת אפלו הדבורים שהייתי צריך לדבר, אם לא הייתי עושה כי אם חלק מאלף ורקבה ממה שעשיתי. אוי אוי אוי, מה אומר ומה אדבר ומה חילים אנבר. ככלב מת אני מנח לפניך, כמיט הנרוק אני נשפך לפניך. הרי אני לפניך מלא בושא ובלמה, מלא חטאים ועונות ופושעים מכף רגל ועד ראש, מיום עמדי על דעתי עד היום הזה. עזר לתועה ונתעה בדרךכים נבוכים ומקלקלים, ומחשבות מבלבלות כמוני היום. הורני הדרך האמת והעצה הנכונה, באפן שאזכה להגיע מהרה להדרך הישר כרצונך הטוב באמת. ואזכה מעתה לשוב אליך באמת ולעבדך באמת ביראה ואהבה. הנני ופדני, בחסדך חניני ואשמרה עדות פיד. הודריבני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום. הורני יהוה דרך חסיד ואצננה עקב. חסדך יהוה מלאה הארץ חסיד למדני:

== פד ==

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב־חסד ואמת. זבני ברחמיך הרבים שיהיה לי ולכל ישראל בסופין ונעגועים והשתוקקות וחשק אמת לי לבא לארץ ישראל, עד שאזכה ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, להוציא מלח אל הפעל חשקי ורצוני, לילך ולנסע ולבוא לשלום לארץ ישראל חיש קל מהרה. כי אתה יודע גדל ההכרח שלי, במה אני צריך ומכרח להיות בארץ ישראל, בארץ הקדושה, לגדל עצם רחוקי ממה, ולעצם עביות נשמיותי ועקמימותי שבלבי ובלבול דעתי, אשר

עַל כָּל זֶה אֲנִי צָרִיף לְהִיּוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׁם עָקַר יְסוּד מְקוֹר
הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שָׁם שָׂרַשׁ כְּלֵיּוֹת קְדֻשַׁת יִשְׂרָאֵל. הַיָּא הָאֶרֶץ
אֲשֶׁר יְהוָה בָּחַר בָּהּ בְּשִׁבְלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל הַנִּבְחָר, הַיָּא הָאֶרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה דּוֹרַשׁ אוֹתָהּ תָּמִיד, אֶרֶץ הַחַיִּים הָאֲמִתִּיִּים וְהַנְּצֻחִיִּים, אֶרֶץ
הַמֶּדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהַנְּחַלֶּת לְאֲבוֹתֵינוּ, אֶרֶץ אֲשֶׁר בָּהּ
עִיר אֱלֹהֵינוּ הִר קְדָשׁוֹ, יַפֵּה נוֹף מְשׁוּשׁ כָּל הָאֶרֶץ:

אָנָּה יְהוָה, רַחֲמֵן מְלֵא רַחֲמִים, חֲסֵדֵן מְלֵא חֲסָדִים, טוֹב מְלֵא
טוֹבוֹת. צְדִיק מְלֵא צְדָקוֹת. מוֹשִׁיעַ מְלֵא יְשׁוּעוֹת. הַטִּיבָה בְּרִצּוֹנָךְ
עַמִּי וְתֵן לִי בְּרַחֲמִים וְחֶסֶד וּבְמִתְנַת חַנּוּם, שְׂאֲזַכֶּה מִהֲרָה לְבֹא
לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לְאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבוֹתֵינוּ,
הָאֶרֶץ אֲשֶׁר כָּל הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים נִכְסְפָה וְגַם כָּל־תְּהַה נִפְשָׁם
לְהִיּוֹת שָׁם. וְרַבִּם בָּאוּ לְשָׁם וְתַקְּנוּ שָׁם מַה שֶּׁפָּעְלוּ וְזָכוּ שָׁם לְמַה
שִׁזְכּוּ, הַכֹּל עַל-יְדֵי קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא נִקְבָּה הַקְּדוּשָׁה
שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, אֲשֶׁר טָרַח וַיִּנְעֵ אֲבָרָהֶם אֲבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, יָמִים
וְשָׁנִים רַבִּים מְאֹד, וְהִבִּיט וַרְאָה וְהִבִּין וְחָקַר וְחָקַק וְהִצַּב וּמַדַּד
וְשָׁקַל וּמָנָה, עַד שֶׁנִּגְלָה לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶת הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת
שֶׁהִיא יְסוּד נִקְבַּת הַקְּדֻשָׁה יְסוּד הָאֲמוּנָה, וְהִבְטִיחוּ לְהַנְחִיל אוֹתָהּ
לְזַרְעוֹ אַחֲרָיו לְדוֹרוֹתָם. עַל בֶּן רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֶךָ, וְזַכְּנִי בְּזִכְרוֹתָ
וּזְכּוּ וּבְזִכְרוֹת כָּל הַצְּדִיקִים שִׁזְכּוּ לְבֹא לְשָׁם, שְׂאֲזַכֶּה גַם אֲנִי
הַנִּבְחָה וְהַפְּחוֹת בְּתַכְלִית שְׂאִין פְּחִיתוֹת אַחֲרָיו, לְדַלַּג וּלְקַפֵּץ
מִהֲרָה עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהָעֹבְוִים וְהַסְּכֻסְכִּים הַמוֹנְעִים מִלְּנַסֵּעַ
לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, לְשַׁבֵּר הַכֹּל מִהֲרָה וּלְבֹא בְּזִרְיוֹת נְדוּל לְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה. נָא אֲבִי אֲבִי הַרְחֲמֵן, הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלַי, רַחֵם עַל

עני ואביון כמני הפורש כפיו נגדך, מבקש ושואל צדקה ומתנת
הנם לבד. ונם זה איני זוכה לומר באמת, מעצם בלבול ועכירת
דעתי, כאשר נגלה לפניך אדון מלא רחמים. ואף-על-פי-כן, אני
מצפה לישועתך וטובתך ותסדך הרבים וצדקותיך הנראות
והנפלאות. חוס ורחם עלי והביאני לשלום מהרה לארץ ישראל,
וחזק ואמץ דעתי ולבבי, שאזכה לעבר על כל המניעות והעכובים
והבלבולים ועל כל מניעות המה. ותשפיע לי ממוז בשפע על
הוצאות וכל הצטרבות הדרך. ואזכה לנסע בשלום ולבא בשלום
לארץ ישראל, שלום בגופי ובתורתך ובממוני, שלום בלי פגע.
ותצילני מכל מיני הרהורים רעים ומכל מיני פגמים. ולא יגיע לי
הזק חס ושלום, על-ידי הדרך הרחוק הזה בשום דבר שבעולם,
בגוף ונפש וממוז, לא בגשמיות ולא ברוחניות, ואצא בשלום
ואבוא בשלום. ואזכה לפעל שם בארץ ישראל כל צרכי. לזכות
להתקרב אליך באמת על-ידי קדשת ארץ ישראל, ולילך ולעלות
מדרגא לדרגא בקדשה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב:

ותצילני על-ידי קדשת ארץ ישראל לשבר מדת הכעס בתכלית.
ואזכה לאריכת אפים בכל הבחינות, שאזכה לכבש בעסי תמיד,
ולא אכעוס ולא אקפיד שום כעס והקפדה כלל על שום דבר
שבעולם. ואזכה לעבוד אותך באמת ובאמונה שלמה ובתמימות
גדול. ולעסך בתורה ותפלה בכונה גדולה ועצומה, ולהכניס כל
כחי וכל מהשבות לפי ודעתי בתוך כל דבור ודבור של התפלה
הקדושה והנוראה מאד מאד. ואדע ואאמין באמונה שלמה כי
מלא כל הארץ כבודך, ואתה עומד עלינו בשעת התפלה, ואתה

שומע ומביט ומאזין ומקשיב כל דבור ודבור של התפלה. ואדע
 לפני מי אני עומד לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא,
 ועל ידי זה ימשך עלי יראה ואימה גדולה מפניך. ואזכה לכון
 היטב היטב בכל דבור ודבור של התפלה, ולא אסיח דעתי כלל
 משום דבור של התפלה, ולא אתהיל להטות דעתי כלל מכונת
 פרוש המלות של התפלה. ולא אחשב חס ושלום שום מחשבה
 חיצונה וזרה כלל בשעת התפלה, רק אזכה לקשר מחשבותי
 בדבורי התפלה בקשר אמין וחזק אשר לא ינתק ולא יהרס
 לעולם. ואזכה להתגבר בעבודת יהוה בתורה ובתפלה ובמעשים
 טובים בזריוות גדול ובשמחה רבה ועצומה, ולא אשגיח בדעתי
 על שום בטול ובלבול ומונע ומעכב, ולא אכלכל דעתי עליהם
 כלל, ולא אחוש ולא אסתכל עליהם כלל, ולא תפל עלי שום
 עצלות ועצבות וכבודות וחלישות הדעת כלל. רק אזכה ברחמיך
 הרבים להתגבר על ידי האמונה הקדושה, לשבר ולבטל לגמרי
 כל מיני עצלות וכבודות ומניעות המח ומניעות גשמיים ועצבות
 ומרה שחורה ומחשבות זרות ובלבולים ועקמימיות שבלב, הכל
 אזכה לשבר ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים והעצומים. ואזכה
 למדת ארץ אפים באמת, שאזכה להאריך אפי על כל המניעות
 והבלבולים לבלי להסתכל ולבלי לחוש עליהם כלל, ולא יכפת
 לי שום דבר כלל. רק אזכה לעשות את שלי בתורה ותפלה
 ומעשים טובים בזריוות ובשמחה, ולא תקצר רוחי חס ושלום
 משום דבר שבעולם. ותשפיע עלי כח הגדל וכח הצומח דקדושה,
 הנמשך מן האמונה הקדושה, שאזכה להיות הולך וגדול וצומח

בַּעֲבוּדְתָךְ, וְלֹא יִזְיֵק לִי שׁוּם דָּבָר שְׂבָעוּלָם. וּבְכָל מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר
אָחַל בַּעֲבוּדְתִּי יְהוָה וּבַתּוֹרָה וּבַמִּצְוֹת, בְּכָל לְבָבִי אַעֲשֶׂה וְאֶצְלִיחַ:

אָנָּה מְלֵא רַחֲמִים, נֹתֵן לַיַּעַף כֹּחַ וְלֵאֵין אוֹנִים עֲצָמָה יִרְבֶּה.
אֶתְּךָ לְבַד יִדְעֶתָ רַבּוּי חֲלִישוֹתַי וּבִלְבוֹל דַּעְתִּי וְעַקְמִימוֹת לְבָבִי
שִׁישׁ לִי בְּכָל דָּבָר שְׂבָעוּלָם, וּבַפֶּרֶט בְּדַבְרִים שְׂבַקְדָּשָׁה, אֲשֶׁר
כָּל דָּבָר שְׂבַקְדָּשָׁה שִׁאֲנִי רוֹעֵה לַעֲשׂוֹת יֵשׁ לִי מְנִיעוֹת וְעוֹכָבִים
וּבִלְבוּלִים רַבִּים בְּלִי שַׁעוֹר קָדָם שִׁאֲנִי מִתְחִיל לַעֲשׂוֹתוֹ. וְאֶפְלוּ
בַּעַת שִׁאֲנִי זוֹכֵה לַעֲסֹק בּוֹ לַעֲשׂוֹתוֹ, מִבְּלִבָּלִים וּמְעַקְמִים אֶת לְבָבִי
וְדַעְתִּי בְּכַמָּה וּבְכַמָּה עַקְמִימוֹת עַל עַקְמִימוֹת, וּבְכַמָּה וּבְכַמָּה מִיָּנִי
עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָלוֹת וּכְבֻדוֹת וּבִלְבוּל הַדַּעַת וּמַחֲשָׁבוֹת
זְרוֹת וּפְנִיּוֹת בְּלִי שַׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר, עַד אֲשֶׁר כְּשֶׁל כֹּחַ הַסֶּבֶל,
עַד אֲשֶׁר קִצְתִּי בְּחַיִּי, כַּאֲשֶׁר אֶתְּךָ יִדְעֶתָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
מְלֵא רַחֲמִים. וּמָה אַעֲשֶׂה וְעוֹנוֹתַי עֲשׂוּ כָּל זֹאת. רַחֵם עָלַי לְמַעַן
שָׂמֵךְ, שִׁאֲזוּכָה לְאַרְיֵכַת אַפִּים בְּאַמַּת, בְּאִפֵּן שִׁאֲעֵבֵר עַל כָּל
הַמְּנִיעוֹת וְהַבְּלֻבוּלִים וְהַמְּעַכְבִּים מִן הַקְּדָשָׁה, הֵן מְנִיעוֹת שִׁישׁ
לִי מִמֶּנִּי בְּעֲצָמֵי מַחֲמַת תְּאוֹזוֹת וּבִלְבוּל הַדַּעַת וּמַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת
וּכְיוּצָא בְּזֶה, הֵן מְנִיעוֹת מֵאַנְשֵׁי הָעוֹלָם הַקְּרוֹבִים וְהַרְחוֹקִים, כִּי
רַבִּים קָמוּם עָלֵינוּ בְּכֹל־עַת כַּאֲשֶׁר אֶתְּךָ יִדְעֶתָ, הַכֹּל אֲזוּכָה לְבַטֵּל,
וְאֶאֱרִיד אִפִּי וְרוּחִי וְלֹא אֲשַׁנִּית וְלֹא אֶסְתַּכַּל וְלֹא אֲחֹשׁ עֲלֵיהֶם
בְּלָל, וְאֵל יִבְהַלּוּנִי רַעֲיוֹנֵי וְאֵל יִקְצְרוּ רוּחֵי חַס וְשָׁלוֹם, אֵל יִרְדֵּךְ
לְבָבִי, וְלֹא אִירָא וְלֹא אֶחְפֹּז וְלֹא אֶעְרֹץ מִפְּנֵיהֶם, כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
הַחוּלְדֵךְ עִמָּנוּ לְהַלְחֵם לָנוּ עִם אוֹיְבֵינוּ לְהוֹשִׁיעַ אוֹתָנוּ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אִמְצֵן יָדַיִם רְפוּת וּבְרַבִּים כּוֹשְׁלוֹת תִּאֲמִין, אֵל

תַּשְׁשֵׁנִי וְאַל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. זַכְּנִי לִבָּא לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ קָל
 מְהֵרָה, וְלִזְכוֹת שָׁם לְכָל מָה שְׁיִזְכּוּלִין לִזְכוֹת בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, מְקוֹם
 אֲשֶׁר מָשָׁה וְאַהֲרֹן מָסְרוּ נַפְשָׁם לִבָּא לְשָׁם. וְאַזְכֶּה לְאַרְיֵכַת אִפְסִים
 בְּכָל הַבְּחִינֹת, וְלֵאמֹנָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת, וְלִבְטַל הַכַּעַס וְהַקְּפָדוֹת
 בְּתַכְלִית. וְאַזְכֶּה לְהֵיוֹת טוֹב לְכָל, שְׁלֵא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם עַד קִנְיָאָה
 וְשִׁנְיָאָה וְהַקְּפָדָה וְכַעַס עַל שׁוֹם אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם, אֲפִלוּ עַל הַשׁוֹנְאִים
 וְהַרוֹדְפִים אוֹתִי, רַק אֲזַכֶּה לְהֵיוֹת טוֹב לְכָל בְּאַמַּת כְּרִצּוֹנָךְ
 הַטוֹב. וְאַזְכֶּה לְהוֹדִרוֹ בְּעִבּוֹדְתֶךָ מְאֹד בְּשִׂמְחָה וְחַיִּית וְהַתְּלַהֲבוֹת
 גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה, וְתַחֲזִקֵנִי וְתִאֲמַצְנֵנִי תָמִיד עַד שְׁאַזְכֶּה לְעֵבֵר
 בְּשָׁלוֹם וְלִדְלַג וְלִקְפֹץ עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים מִן הַקְּדוּשָׁה.
 וְאַזְכֶּה מְהֵרָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת כְּרִצּוֹנָךְ הַטוֹב. וְאַהֲיֶה
 חֶזֶק וְאַמִּיץ וְתִקְרֶה בְּעִבּוֹדְתֶךָ תָּמִיד, וְאַזְכֶּה לְהֵיוֹת גְּבוּר לְכַבֵּשׁ
 אֶת יְצָרֵי וְרוּחֵי לְסוּר מִרַע וְלַעֲשׂוֹת הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד.
 אֲדִיר אַיּוֹם וְנוֹרָא, חֶזֶק וְאַמִּיץ, חֶזְקֵנוּ וְאַמְצָנוּ בְּאַמוֹנָתֶךָ
 וּבְעִבּוֹדְתֶךָ הַקְּדוּשָׁה, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ עֹז וְתַעֲצוּמוֹת וְגְבוּרָה
 דְּקִדְשָׁה בְּלֵב, בְּאַפֵּן שְׁלֵא יוּכַל לְבַלְבֵּל דַּעֲתָנוּ שׁוֹם דְּבַר
 שֶׁבְּעוֹלָם. וְנִזְכֶּה לְקַיֵּם כְּמוֹ שֶׁהוֹרְתָנוּ בְּתוֹרְתֶךָ הַקְּדוּשָׁה
 כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, חֶזְקוּ וְאַמְצוּ אֵל תִּירָאוּ וְאַל תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהוֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ. וְנִאֲמַר,
 קוּה אֵל יְהוָה חֶזֶק וְאַמִּץ לְבָבְךָ וְקוּה אֵל יְהוָה. וְקַיֵּם לָנוּ
 מִקְרָא שֶׁכְּתוּב, וְקוּי יְהוָה יַחֲלִיפוּ כַח יַעֲלוּ אֲבָר בְּנִשְׂרִים
 יִרְצוּ וְלֹא יִיָּעוּ יִלְכוּ וְלֹא יִיָּעֲפוּ. חֶזְקוּ וְאַמִּץ לְבַבְכֶם כָּל
 הַמִּיחָלִים לַיהוָה:

== פה ==

לְחֹדֶשׁ אֱלוֹל

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׂתַעֲזָרְנִי וְתִזְכְּנֵי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים, שְׂאֲזַכֶּה מִהֲרָה לְהַרְגִישׁ
בְּאַמַּת כְּאֵב חֲטָאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַרְבִּים וְהַגְדוֹלִים וְהָעֲצוּמִים
מְאֹד מְאֹד עַד גְּבַהֵי שָׁמַי שָׁמַיִם, וְעַמְקוֹ מִתְּהוֹם רִבְּה וּכְבֹדוֹ
מִחוּל יָמִים וְרַבּוֹ מִעֶפֶר הָאָרֶץ וְעַצְמוֹ מִשְׁעָרוֹת רְאִשֵׁינוּ וְגִבְהוֹ
מִנְשָׁמַת רוּחַ אֲפָנוּ, וּבִפְרֹט הַחֲטָאִים שֶׁל פָּנִים הַבְּרִית, פָּנִים טְפִי
הַמָּח, שִׁנְיָאוּ מִמֶּנִּי לְבַטְלָה בְּשׁוֹגֵג וּבְמִזִּיד בְּאִנּוּם וּבְרָצוֹן, אֲשֶׁר
אִם הֵייתִי מִתְחִיל לְהַרְגִישׁ עֵצֶם הַכְּאֵב שֶׁל הַפָּנִים הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא
הַזֶּה, אֵינִי יוֹדֵעַ אִם הֵייתִי יָכוֹל לְהִיּוֹת אֲפֵלוּ שְׁעָה אַחַת, כְּאֲשֶׁר
הוֹדַעְתָּ לָנוּ עַל־יְדֵי צִדִּיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים עֵצֶם הַפָּנִים הַזֶּה, אֲשֶׁר עַל־
יְדֵי־זֶה מֵאֲרִיכֵין חֲרַבֵּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּמַעֲכָבִין הַגְּאֻלָּה וּמִזְרִידֵין אֶת
הַשְּׂבִינָה בְּגִלוֹת חֶסֶם וְשָׁלוֹם, וּמִמְשִׁיכֵין נְשָׁמוֹת עֲרֻטְלָאִין בְּמִדּוֹר
הַקְּלָפוֹת וְנִבְרָאִין מִכָּל טֵפֶה וְטֵפֶה מִזִּיקֵי עֲלָמָא רַחֲמֵנָא לִיצְלָן,
רַחֲמֵנָא לִיצְלָן, וְשָׂאָר פְּגָמִים עֲצוּמִים וְנּוֹרָאִים הַנֶּעֱשִׂים עַל־יְדֵי־
זֶה, כִּי כָל הַתּוֹרָה תְּלוּיָה בְּתַקּוֹן הַבְּרִית שֶׁהוּא יְסוּד הַכֹּל. וּבַעֲוֹן זֶה
פּוֹגְמִין בְּכָל הַכֹּפֵּ אֶתְנֹן דְּאוֹרִיָּתָא שֶׁהִטְפָּה כְּלוּלָה מֵהֶם וְכוּ'. וְכוּ'.
וּבְאַמַּת לְבִי אֲטוּם וּמְבַלְבֵּל וּמַעֲקָם כָּל־כּוֹ, עַד שְׂאִינִי מְרַגִּישׁ כְּלָל
כְּאֵב עוֹנוֹתַי הָעֲצוּמִים וְהַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד, אֲפֵלוּ בְּשִׁאֲנֵי
מִדְּבַר מֵהֶם. אוֹי לִי וַי לִי, אוֹי לִי וַי לִי, וְאִם אוֹמֵר אֶלְךָ פְּעָמִים אוֹי
לִי וַי לִי, עַדִּין אֵינִי מְרַגִּישׁ כְּלָל. מָה אוֹמֵר מָה אֲדַבֵּר מָה אֶתְאוּנֵן,
מָה אוֹמֵר מָה אֲדַבֵּר מָה אֲצַטְדֵּק. אַךְ אֶתָּה מִרְחַם עַל כָּל בָּשָׂר

ואתה צוֹפֶה ומביט עד סוף כל הדורות, ואתה עתיד לתקן אותנו
 בלנו כאשר הבטחתנו. על כן שטחתי אליך כפי, גואל חֵזק היה
 בעזרי, ולמדני והורני בכל־עת, באיזה דרך באיזה אפן אִזְכָּה
 לשוב אליך באמת מרע לטוב ממוֹת לחיים, כי מר לי מאד. אבי
 יוצרי וגואלי ופודי, עזרני והושיעני חיש קל מהרה שאִזְכָּה לשוב
 אליך באמת ובלב שלם, ומל את ערלת לבי הרע, ותפתח את
 לבי באפן שאִזְכָּה להרגיש כאב ומכאוב עונותי העצומים, עד
 שאִזְכָּה לצעק מן הלב זַעֲקָה גְדוֹלָה וּמְרָה כִּמוֹ שֶׁרָאוּ לִי לְזַעַק
 וּלְצַעַק עַל עוֹנוֹת רַבִּים וּגְדוֹלִים פְּאֵלָה, אוֹי אוֹי אוֹי, וְאָזַעַק וְאָצַעַק
 וְאִשׁוּעַ אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּבִלְבַב שְׁלֵם, בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה מִקִּירוֹת הַלֵּב,
 עַד שִׁירְגִישׁוּ גַם כָּל הַלְּבָבוֹת שֶׁל כָּל הַטְּפוֹת שֶׁנִּמְשְׁכוּ מִמֶּנִּי לְכָל
 מְקוֹם שֶׁנִּמְשְׁכוּ, הֵן אוֹתָן הַטְּפוֹת שֶׁנִּמְשְׁכוּ בְּהִתַּר וְנִתְהוּוּ מֵהֶם
 בְּנִי שִׁיחִיו לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, הֵן לְהַבְדִּיל אוֹתָן הַטְּפוֹת
 שֶׁיֵּצְאוּ מִמֶּנִּי לְבִטְלָה בְּשׁוֹגֵג אוֹ בְּמִזִּיד, וְנַעֲשֶׂה מִכָּל טָפָה וְטָפָה
 מִה שֶׁנַּעֲשֶׂה, אוֹי לִי וַי לִי, וּבְכֵלֵם יִהְיֶה נְמוּל לְבָבְךָ וַיִּרְגִישׁוּ כֻלָּם
 בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם אֶת עַצְמָם כְּאִבְךָ וְצַעֲרָם, וְהֵיכָן הֵם מְנַחִים בְּשִׂאוֹל
 תַּחֲתִיּוֹת, בְּמְקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים שֶׁלֹּא נָתַן לְהִזְכֵּר, וַיִּהְיֶה נַעֲשֶׂה
 רַעַשׁ גְּדוֹל בֵּינֵיהֶם, וַיִּתְעוֹרְרוּ כֻלָּם לְשׁוּב לְהִשָּׁם יִתְבַּרְךָ בְּאֵמֶת,
 וַיִּתְחִילוּ לְהִתְנַעֲנַע וּלְהִצְטַעַר וּלְכַסֵּף בְּאֵמֶת לְהִתְתַּקֵּן וּלְשׁוּב
 אֶל יְהוָה בְּאֵמֶת, עַד שֶׁתְּעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הַטּוֹבִים, רַחֲמֶיךָ הַגְּנוּזִים,
 רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים, רַחֲמֶיךָ הַרַבִּים, עָלַי וְעַלֵּיהֶם. וְתַעֲסֵךְ בְּתַקוּנָנוּ
 וְתִגְאָלְנוּ מִהֲרָה מִבְּאֵר שַׁחַת, מִטִּיט הַיּוֹן, וּמִכָּל מְקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים
 וְהַמְקַלְקָלִים, מִכָּלֵם תִּגְאָלְנוּ וְתִפְדְּנוּ וְתוֹצִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתִתְקַנְנוּ,

וְיָשִׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת נְדָחָיו מֵהָרָה, כִּי אַתָּה חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְכָל יוֹדֵחַ
מִמֶּךָ נְדָח, וּמִל אֶת לְבַבְנִי לְאַהֲבָה אֶת שִׁמְךָ כְּמֵה שְׁכַתוֹב, וּמִל
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבַבְךָ וְאֶת לִבְבִּי זָרַעְךָ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ:

אָבִינוּ מְלַכְנוּ, אֵל חַי חַלְקֵנוּ צוּרֵנוּ, צוּה לְהַצִּיל יְדִידוֹת שְׂאֵרֵינוּ
מִשַּׁחַת לְמַעַן בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר שָׁמַת בְּבִשְׂרָנוּ. זְכַנִּי מֵהָרָה לְמוֹל אֶת
עֶרְלַת לְבָבִי וּלְבַב זְרַעִי, וּבִפְרָט בִּימֵי אֵלּוּל הַקְּדוּשִׁים, זְכַנִּי מֵעַתָּה
שְׂאִיזְכָּה לְהַכִּין עֲצָמֵי בְּאֵמַת, בְּאִפְנֵי שְׂאִיזְכָּה בִּימֵי אֵלּוּל הַקְּדוּשִׁים
שְׂיִהְיֶה נְמוֹל בְּשִׁלְמוֹת לְבָבִי וּלְבַב זְרַעִי בְּאֵמַת, עַד שְׂאִיזְכָּה בְּחַיִּים
חַיּוֹתֵי שְׂיִתְקֵנוּ אוֹתֵי הַצַּדִּיקִים אֲמֵתִים בְּשִׁלְמוֹת, אוֹתֵי וְאֵת זְרַעִי
וְאֵת כָּל הַתְּלוּיִם כִּי לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ וְלֹא אֶכְלַם וְלֹא אֶכְשַׁל לְעוֹלָם
וְעַד, וְלֹא אֵעוֹל בְּכִסּוּפֵא קִמְךָ. וְלֹא יִהְיֶה כַח לְהַחֲסֹאת לְרַבִּץ עַל
פְּתַח קִבְרֵי חַס וְשָׁלוֹם, רַק אִיזְכָּה לְתַקֵּן הַכָּל בְּחַיִּים חַיּוֹתֵי, בְּכַח
וּזְכוּת הַצַּדִּיקִים אֲמֵתִים, כִּי אֵין לִי שׁוּם תְּקוּהָ וּסְמִיכָה כִּי אִם
עֲלֵיהֶם לְבַד, וּבְכַחֶם וְהַבְּטָחָתֶם אֲנִי מְצַפִּים עֲדִין לְכָל טוֹב. מְלֹא
רַחֲמִים, חוּס וְרַחֵם עָלַי וְהַצִּילֵנִי מִחַרְפוֹת וּבִזְיוֹנוֹת, שְׁלֹא יִהְיֶה כַח
לְשׁוּם מְזִיק וּמְשַׁחִית לְהַתְקַרֵּב אֵלַי בְּעַת מִיתַתִּי, וְלֹא יִלְכוּ אַחֵר
מִטַּתִּי חַס וְשָׁלוֹם, רַק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּגְרַשֵׁם מִמֶּנִּי וּתְבַטְּלֵם
בְּבִטּוֹל נְמוֹר מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתַחוּס עָלַי בְּחִמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה
וּבְחִנּוּנוֹתֶיךָ הַעֲצוּמִים, שְׂאִיזְכָּה לְתַקֵּן בְּחַיִּי אֶת כָּל אֲשֶׁר שַׁחַתְתִּי.
וְתַחוּס וְתַמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל הַכָּל בְּחַיִּים חַיּוֹתֵי, בְּאִפְנֵי שְׁלֹא יִהְיֶה
עָלַי שׁוּם דִּין וּמְשַׁפֵּט אַחֵר כֶּךָ. אִם אֲמַנֵם יְדַעְתִּי בְּאֵמַת כִּי אֲנִי
רַחוּק מִיִּשׁוּעָה בְּזֹאת, כִּי בְּמֵה יִזְכָּה נַעַר כְּמִנִּי לְזוּה, אִךְ עַל רַחֲמֶיךָ

הרבים אני בוטח ועל חסדך אני נשען, ולסליחותיך אני מקנה
 ולישועתך אני מצפה, בכח וזכות הצדיקים אמתיים שבדורנו,
 ובזכות כל הצדיקים אמתיים שוכני עפר, עליהם אנו נשענים,
 בהם תמכתי ותרדתי לשאל כל אלה מלפניך. על בן עדוין אני
 עומד ומצפה ומקנה ומיחל לישועתך הגדולה, שאזכה מהרה לכל
 מה שבקשתי מלפניך, כי אתה צופה לרשע וחסין בהצדקו. ואם
 אני מתמהמה הרבה לשוב, ועוד הוספתי קלקולים ועונות הרבה
 גדולים ועצומים בכל יום, אף-על-פי-כן עדוין אני מחכה בכל
 יום שיבא גאילתי ופדות נפשי, שאזכה מהרה להתעורר משנתי
 ולקום מנפילתי ולעמד מירידתי ולחיות ממיתתי, ולשוב אליך
 באמת ובלב שלם להיות ברצונך הטוב באמת, אני ורעי וזרע
 ורעי וכל זרע עמך בית-ישראל מעתה ועד עולם, אמן סלה:

== פו ==

פתחו לי שערי צדק אבא כם אודה יי. פתחו שערים ויבא גוי
 צדיק שומר אמונים. שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם
 ויבא מלך הכבוד. רבונו של עולם, סלח ומחל לעונותינו, ותן
 לנו במתנת חנם ונדבת חסד אמונתך הקדושה. וזכנו לאמונת
 חכמים באמת, שזנכה להאמין באמת בכל הצדיקים האמתיים.
 והושיענו וזכנו שזנכה לכנס לתוך פתחי ושערי הקדשה, שזנכה
 להתקרב באמת לאמתו לנשמות הצדיקים האמתיים, אשר
 בהם בלנו תלויים ואחוזים, כי הם שרש נשמותינו חיינו וארץ
 ימינו. חוסה עלינו ברחמיך הרבים, ותן לנו אמונה שלמה באמת
 לאמתו, באפן שזנכה להתקרב אליהם באמת ולילך בדרךיהם

הַקְּרוּשִׁים וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת עַל-יָדָם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי אֵין לָנוּ שׁוּם תַּקְוָה זׁולָתָם וּבִלְעָדָם לֹא נָרִים אֶת יָדֵינוּ וְאֶת רַגְלֵינוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ וְאֵל תִּגְמַל לָנוּ כְּחַטָּאתֵינוּ וְכַעֲוֹנוֹתֵינוּ, וְאֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ לְעוֹלָם מִן הָאֱמוּנָה הַקְּרוּשָׁה, וְאֵל תִּסְתֵּם הַפֶּתַח וְאֵל תִּנְעוֹל הַדֶּלֶת בְּפָנֵינוּ חֵם וְשָׁלוֹם. רַחֵם עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט עָלַי הָעֲנִי וְהָאֲבִיוֹן, הַחֹסֵר מַמְעָשִׁים טוֹבִים, הַמְלַכְלֵךְ בְּמַעֲשִׂים רָעִים. אֲשֶׁר מִחֲמַת זֶה גַם מַעֲט מַמְעָשִׁים טוֹבִים הִנְעֲשִׂים בְּגוֹף פָּגוּם כְּזֶה, הֵם גַּם כֵּן פָּגוּמִים הַרְבֵּה, וּבִמָּה יִזְכָּה נַעַר הַמְנַעֵר מִכָּל טוֹב כְּמוֹנֵי לְכַנֵּם בְּפֶתַח הַקְּרֹשָׁה שֶׁהִיא הָאֱמוּנָה הַקְּרוּשָׁה, לְהִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק הָאֵמֶת הַשֵּׁיף לִי כְּפִי שֶׁרֵשׁ נִשְׁמָתִי. אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יֵה אֲדָנִי מִי יַעֲמֵד. אֲדוֹן מְלֹא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי, וּפֶתַח לִי בְּרַחֲמֶיךָ פֶּתַח הַקְּרֹשָׁה. וְתִשְׁפִּיעַ לִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֱמוּנָתְךָ הַקְּרוּשָׁה, שְׂאֵזְבָּה לְהִיּוֹת אֲמִיץ וְחֹזֵק וְקָיָם בְּאֱמוּנָה הַקְּרוּשָׁה תְּמִיד, לְהֵאֱמִין בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִים וּלְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם בְּאֵמֶת, וְלִינֹכ וּלְשֹׂאב מִחֲכָמָתָם הַקְּרוּשָׁה. וְתִשְׁבֵּר וְתַעֲקֹר וְתַבְטֵל אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַסְטָרִין אוֹחֲרֵנִין הַמְסַבִּיִן אוֹתָם, שְׂמַחֵם נְמַשְׁכִּין כָּל הַחוּלְקִים וְהַמְתַּנְגְּדִים עַל הַצְדִּיקִים הָאֱמֵתִים, וְכָל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְפָּקוֹת וְהַבְּלוּלִים שְׁנוּפְלִים עֲלֵיהֶם בְּמַחֲשָׁבָה לְהַרְהֵר אַחֲרֵיהֶם חֵם וְשָׁלוֹם. אֲנִי יְהוָה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתֵן לָנוּ עֲצוֹת שְׁלֵמוֹת וּנְכוֹנוֹת וְאֱמֵתוֹת, בְּאִפְן שְׂנִזְבָּה שִׁיתְנַלְּה לָנוּ הָאֵמֶת לְאֱמֵתוֹ. וְתִפְתַּח לָנוּ שְׁעָרֵי הָאֱמוּנָה, בְּאִפְן שְׁלֹא יִהְיֶה כַח לְשׁוֹם קְלָפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לְהַעֲלִים הָאֵמֶת וּלְסַגֵּר הַשְּׁעָר חֵם וְשָׁלוֹם:

רבונו של עולם, אתה יודע כל מה שגורם המחלוקת בעולם. וכבר כשאל כח הסבל, כי גם מצד עצמי אני חלוש כח מאד באשר אתה ידעת, וגוסס לזה התנגדות המחלוקת, ובפרט הקטגוריא שבין הצדיקים והתלמידי חכמים בעצמם, עד אשר אין יודעים מהצדיק האמת השייך לשרש נשמתנו שנוכל לקבל תועלת על-ידו לנצח.

רבונו של עולם, יהיה אלהים אמת, בוחן לבות וכליות. אתה יודע את צפון לבי, אשר בפנימיות הנקדה שבלבי, מאד נכספה וגם בלתי נפשי לחצרות יהוה, לזכות להתקרב להצדיק האמת שיוכל להושיעני מצרות נפשי, להוציאני מעונותי ולהשיבני אליך באמת. מי יתן ידעתי ואמצאהו הייתי מדלג על ההרים מקפיץ על הנבעות להתקרב אליו, מספר צעדי אנידנו. על פני רחם עלי בחסדיך העצומים, וזבני לבלות ימים ושנים על זה, לבקשו ולחפשו ככסף וכמטמונים, עד שאזכה למצא את שאהבה נפשי, שאזכה מהרה שיתגלה לי באמת הצדיק האמת השייך לשרש נשמתו, ואזכה להתקרב אליו באמת. ואל ימנעני שום מונע ואל יעכבני שום עובב, רק אזכה לילך ולרוץ אחריו בכל כחי. ואזכה לאמונה שלמה וחזקה ונכונה, עד שאזכה לשאב על-ידה מחכמתו הקדושה ולהטיב מטובו לאחרים להפיץ מעינותיו חוצה. מלא רחמים רחם עלינו, וצוה ברחמיך לבטל ולגרש כל הנטורי תרעא וכל השומרים העומדים על הפתח, ותסלק גם הפרוכתא קלישא מן הפתח, באפן שיוכל לכנס כל הרוצה לכנס. ותתן בלב כל הצדיקים והקשרים ויראי שמים, שלא יהיה ביניהם שום

מחלקת כלל, ולא יהיה נמשך מהם חס ושלום, שום מניעה ועכוב
ובלבול מלהתקרב לנגדת האמת, שהוא הצדיק האמת השׁיך
לנו כפי שרש נשמותינו. ועזרני וזכני אותי ואת זרעי ואת כל זרע
בית-ישראל, שגזכה שיהיה לנו מסירת נפש באמת, למסר גופנו
ונפשנו ומאדנו בשביל להתקרב להצדיק האמת, באפן שגזכה
לינק ולשאב ולקבל חכמה מהכמתו הקדושה. ותמהר הנאלה
בכלל ובפרט. ותביא אותנו מהרה לארץ ישראל, ארץ הקדושה,
ארץ החיים, מקום האמונה, כלליות הקדושה, כי כבר הגיע העת
והעונה שתושיע לעמך ישראל, כי אם לא עכשיו אימתי, כי כבר
ארך עלינו הגלות מאד מאד בגוף ונפש בגשמי ורוחני בכלל
ובפרט. רחם נא קהל עדת ישראל ומהל עונם והושיענו למען
שׁמך. רחם עלינו למען בריתך. הביטה ועננו בעת צרה, כי לך
יהיה הישועה. אל תשליכנו מאמונתך הקדושה לעולם, לא
כחטאינו תעשה לנו ולא כעונותינו תגמל עלינו. אל תשליכנו
מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו. אל תשליכנו לעת זקנה
בכלות כחנו אל תעזבנו. פתח לנו שער בעת געילת שער. כי
כבר עברו הרבה מימינו ושנותינו ועדין שיערי הקדושה געולים
וסגורים בפנינו, בעונותינו הרבים ופשעינו העצומים. יעזרו
רחמיך וחנינותיך על עלוב כמוני, העומד אצל הפתח זה ימים
ושנים הרבה, וצוה למלאכיך לפתח לי שיערי הקדושה ולהכניסני
בהם ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, עד אשר לא תחשך
השמש והאור והירח וכו'. היום יפנה השמש יבא ויפנה גבואה
שעריך. אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטא אלי אונך ביום

אֶקְרָא מֵהַר עֲנָנִי. יְהוָה שָׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֶל תַּחֲנוּנֵי בְּאִמְנַתְךָ
 עֲנֵנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ. כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֲמוּנָה שְׁקֵר רַדְפוּנִי עֲזַרְנִי. הוֹרֵנִי יְהוָה
 דַּרְכְּךָ וּנְחֵנִי בְּאַרְחֵ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרִי. הִדְרִיכֵנִי בְּאִמְתְּךָ וּלְמַדְנִי
 כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קוֹיֵתִי כָּל הַיּוֹם. יִהְיוּ לְרַצּוֹן אֲמָרֵי פִי
 וְהִגִּיזוּן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

== פו ==

אֱלֹהֶיךָ יְהוָה נֶפֶשִׁי אֲשָׂא. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זְכֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ לְמִסַּר
 נֶפֶשִׁי עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּאִמַּת בְּכָל־עַת תְּמִיד, וּבִפְרָט בְּשַׁעַת קְרִיאַת
 שְׁמַע, בַּעַת קְבֻלַּת עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם, שְׂאֵזְבָה לִיחַד שְׁמֶךָ בְּכָל יוֹם
 תְּמִיד בְּעָרֵב וּבְבֹקֵר בְּמִסִּירַת נֶפֶשׁ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּאִמַּת בְּכָל
 לַב, בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּה גְדוֹלָה. וְאֵזְבָה לְקַבֵּל עָלֵי בְּאִמַּת כָּל הָאֲרָבַע
 מִיתוֹת בֵּית דִּין, סְקִילָה שְׂרָפָה הֶרֶג וְחֶנֶק, בַּעַת שְׂאֵנִי מִיחַד שְׁמֶךָ
 בְּכָל יוֹם, שְׂאֵהִיָּה מְרַצָּה בְּאִמַּת וּבְלֵב שְׁלֵם לְמוֹת בְּכָל הַמִּיתוֹת
 וְלִסְבֵּל כָּל הַיְסוּרִים וְהַעֲנוּיִים בְּשִׁבִיל קְדֻשַׁת שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל. וְתַעֲזָרְנִי
 בְּכַתֵּךְ הַגְּדוֹל וְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאֵזְבָה לְחַזֵּק אֶת מַחְשַׁבְתִּי בְּעֲנִין
 הַמִּסִּירַת נֶפֶשׁ בְּאִמַּת, בְּמַחְשָׁבָה חֲזָקָה וְתַקִּיפָה בְּכָל הַכּוֹחוֹת שֵׁישׁ
 בְּמַחְשָׁבָה בְּפָנִימִיּוֹת וְחִיצוֹנִיּוֹת, וּלְצִיר בְּמַחְשַׁבְתִּי כָּל הַמִּיתוֹת
 וְהַעֲנוּיִים בְּצִיּוֹר גָּמוֹר בְּמַחְשָׁבָה חֲזָקָה וְתַקִּיפָה בְּבִטּוֹל כָּל
 הַהֲרַגְשׁוֹת עַד שְׂאֲרֵגִישׁ בְּמַחְשַׁבְתִּי וּמַחִי צַעַר הַמִּיתָה וְהַעֲנוּיִים
 מִמָּשׁ כְּאֵלוּ מְמִיתִים וּמְיַסְרִים אוֹתִי בְּמִיתוֹת וְיְסוּרִים אֵלּוּ מִמָּשׁ
 בְּשִׁבִיל קְדֻשַׁת שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַד שְׁכַמְעַט תֵּצֵא נֶפֶשִׁי חַס
 וְשְׁלוֹם. וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם חִלּוּק אֲצִלִּי בֵּין יְסוּרֵי הַמִּיתָה מִמָּשׁ, וּבֵין
 יְסוּרֵי הַצִּיּוֹר בְּמַחְשָׁבָה וְהַקְּבֻלָּה בְּלֵב, עַד שְׂאֵהִיָּה מְכַרַח לְהַתְגַּבֵּר

לְהַפְסִיק הַמַּחֲשָׁבָה מֵעַם, בְּעַת שְׁאֲרָאָה וְאַבְחִין שְׁקָרוּב שֶׁתֵּצֵא
נַפְשִׁי מִמֶּשׁ חַס וְשָׁלוֹם, כְּדֵי שְׁלֹא אָמוּת בְּלֹא עֵתִי חַס וְשָׁלוֹם.
וְאַתָּה תַעֲזוֹר וְתוֹשִׁיעַ לִי וְתוֹרְנִי וְתִלְמַדְנִי לְהִתְנַהֵג בְּזֶה כְּרִצּוֹנְךָ
הַטּוֹב בְּאַמְתִּי, לְקַבֵּל הַמְסִירַת נַפְשׁ בְּאַהֲבָה בְּאַמְתִּי בְּשִׁבִיל קְדוּשׁ
הַשֵּׁם, וּלְצִיר בְּמַחֲשַׁבְתִּי הַמֵּיתָה וְהִיסוּרִים בְּמַחֲשָׁבָה חֲזָקָה כָּל
כֶּף, עַד שְׁאֲרִגִישׁ צַעַר הַמֵּיתָה וְהִיסוּרִים מִמֶּשׁ, וְלִהְיֶינָה בְּסוֹף
הַמַּחֲשָׁבָה לְהַפְסִיקָה מֵעַם מִצִּיּוֹר הַחֹזֵק שֶׁל יִסּוּרֵי הַמֵּיתָה בְּעַת
שִׁיְהִיָּה הַדְּבָר קְרוֹב שֶׁתֵּצֵא נַפְשִׁי לְגַמְרִי, כִּי אֵין זֶה רִצּוֹנְךָ לְסַלֵּךְ
הַנֶּפֶשׁ קִדְּם הַזְּמַן חַס וְשָׁלוֹם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֹא רַחֲמִים, אֲדוֹן כָּל, קְדוֹשׁ עַל כָּל הַקְּדוּשׁוֹת.
אַתָּה יוֹדֵעַ אֲשֶׁר בְּעֵצָם תִּקְרָה גְלוּתֵנוּ עִתָּה בְּכֻלָּל וּבַפְּרָט, אֵין לָנוּ
שׁוּם סְמִיכָה כִּי אִם עַל כַּח וּזְכוּת הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים הַמוֹסְרִים
נַפְשָׁם עַל קְדוּשׁ הַשֵּׁם בְּאַמְתִּי, כְּאֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ
הַקְּדוֹשִׁים. וּבְכֵן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ, וְזַכֵּנוּ לְהַכְּלִיל בְּצַדִּיקִים
הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלּוּ, כִּי לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת לֵב, וְאַתָּה יוֹדֵעַ
שְׁאֵנָחֵנוּ בְּלָנוּ עִמָּךְ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְרַצֶּה בְּאַמְתִּי
לְמַסַּר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשׁ הַשֵּׁם, כְּאֲשֶׁר שְׂמַעְנוּ בְּאָזְנוֹנוּ מִכְּמָה
וּכְמָה אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים וְקִלֵּי עוֹלָם שְׂמַתוּ עַל קְדוּשׁ הַשֵּׁם וְסָבְלוּ
עֲנוּיִים וִיסוּרִים קָשִׁים בְּשִׁבִיל קְדֻשַׁת שְׂמֵךְ הַגָּדוֹל. וְגַם אֲנָכִי
הִדַּל בְּמַעֲשִׂים, הִרְשׁ וְהִנְבְּזָה בְּעֵצָם נְשָׁמִייתִי וְתִקְרָה תְּאֻתִּי וְרַבּוּי
עֲוֹנוֹתִי, אַף־עַל־פִּי־כּוֹ, אֲנִי מְרַצֶּה בְּאַמְתִּי לְמוֹת מִיד עַל קְדוּשׁ
הַשֵּׁם, וְהִנְנִי מְקַבֵּל עָלַי בְּאַמְתִּי בְּכָל לֵב וְנַפְשׁ, סְקִילָה שְׂרַפָּה
הַרְג וְחַנּוּק, בְּשִׁבִיל קְדֻשַׁת שְׂמֵךְ הַגָּדוֹל. וְאִם אֵין זֹכָה עֲדִין

למחשבה זכה וחזקה כל כף, עד שארניש צער המיתה ממש על ידי הקבלה והציור במחשבה, אף על פי כן, אני מרצה באמת ובלב שלם למות מיד על קדוש השם. על בן חום והננו ורחם עלינו שיהיה גם מסירת נפשנו חשוב ומקבל ומרצה לפניך בתוך כלליות נפשות הצדיקים והקדושים שמסרו נפשם על קדשת השם באמת ועל ידי זה תעלה אותנו מנפלתנו וירידתנו ונלותנו בכלליות ובפרטיות, בגשמיות ורוחניות, ותקרבונו אליך באהבה ותחזירונו בתשובה שלמה לפניך באמת חיש קל מהרה. ותעלה אותנו מעלה מעלה, עד שנזכה להגיע לכל מה שבקשנו מלפניך, שנזכה לחזק המחשבה כל כף בשעת המסירת נפש על קדוש השם, עד שארניש צער המיתה ממש בעת הקבלה והציור במחשבה. ונזכה לכוון תמיד בכל יום בשעת קריאת שמע ערב ובקר, שאנו מוסרים נפשנו על קדוש השם באמת, במחשבה חזקה ותקיפה, ככל אשר בקשנו מלפניך אדון מלא רחמים. עד שנזכה בעת שיגיע קצנו להפטר מן העולם, שנזכה אז למות ממש על קדוש השם באמת בכל לב, באהבה ובשמחה גדולה. ותהיה מיתתנו כפרה על כל עונותינו ותעלה נשמותינו אליך זכה ונקיה, ויהיו נפשותינו ורוחותינו ונשמותינו צרורים בצרור החיים את יהוה אלהינו ולא גיעול בכסופא קמך:

ואם בעונותינו הרבים ובפשעינו העצומים, אין כח במסירת נפשנו על קדוש השם להעלות אותנו מנפלותינו וירידותינו ונלותנו, אשר ירדנו מטה מטה בגשמיות ורוחניות בכלליות ובפרטיות כמו שכתוב, ותרד פלאים, אין מנחם לה. באשר אתה

יודע מעמד ומצב של ישראל עתה בסוף הגלות המר הזה, ומה
 שעובר בכל יום על כל אחד ואחד בפרט. אנא זכר נא ברחמיך
 הרבים, את כל הצדיקים והקדושים האמתיים שהיו מימות עולם
 מן אברהם אבינו עליו השלום עד עתה, שמסרו נפשם על קדוש
 השם, וסבלו במה מיתות וענויים משנים וצרות ויסורים קשים
 ומרים בשביל קדוש שמך הגדול. ובפרט זכות הצדיק התנא
 הגדול והקדוש והנורא רבי עקיבא זכרונו לברכה, אשר סרקו
 את בשרו במסרקות של ברזל, עד שיצתה נשמתו באחד. וזכות
 חבריו כל העשרה רוני מלכות, אשר כלם סבלו ענויים קשים
 ומרים, עד שיצתה נשמתם על קדשת השם בקדשה ובטהרה
 גדולה, אשרי להם. ובצרוף זכות כל הקדושים שהיו בכל הדורות,
 שמתו במה וכמה נפשות, אלפים ורבבות, רבבות רבבות, וכמה
 וכמה קהילות קדושות על קדוש השם, וסבלו במה וכמה מיני
 יסורים וצרות קשות וענויים מענויים שונים, עד שיצאה נשמתם
 על קדוש השם. את אלה מזכחות תזכר, ואת אלה עקדות תראה.
 ותשכח חרון אפך מעלינו ותמתיק ותבטל כל הדינים וכל הגזרות
 קשות מעלינו ומעל כל בית ישראל. ותסבב ברחמיך לטובה,
 באפן שנגזרה לשוב אליך באמת, ולא נשוב עוד לבסלה, רק
 נזכה לעשות רצונך כל ימי חיינו לעולם. כי אתה יודע שעתה
 בתקף גלותנו בכלל ובפרט, אין לנו שום כח ותקוה וסמיכה, כי
 אם בזכות הקדושים האלו שמסרו נפשם על קדוש השם, כמו
 שאמר דוד המלך עליו השלום, אמרת ליהוה אדני אתה טובתי
 כל עליך. לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי במ. עזרנו

בזכותם, זכנו בכח קדשתי של כל הקדושים שהיו מימות עולם עד הנה, אשר קדשו את שמך בלי מספר במסירת נפש עצום מאד. בזכותם וכחם עזרנו שזוכה גם כן למסר נפשנו על קדוש השם באמת, באהבה וביראה, בשמחה ובטוב לבב, ככל אשר בקשנו מלפניך אדונינו מלכנו. ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך באמת חיש קל מהרה, בכחם וזכותם של כל אלה הקדושים, זכותם יגן עלינו להוציאנו מהרה מכל העונות ומכל הפגמים והקלקולים שנפלנו בהם כל אחד ואחד לפי ענינו, כאשר אתה לבד יודע. רבונו של עולם, רבונו של עולם, מה נאמר ומה נדבר ומה נצטדק. עליך השלכנו את יהבנו, אליך שטחנו כפינו, עזרנו וזכנו בזכות הקדושים לשוב אליך באמת מהרה. חנני יהוה כי אליך אקרא שמח נפש עבדך כי אליך נפשי אשא. ותרחם על כבודך הגדול והקדוש ותנקם בימינו לעינינו נקמת דם עבדיך השפוד כמו שכתוב, אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע. הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים. ותמהר ותחיש לנאלנו ותשיב נדחנו ותקבצנו יחד מהרה מארבע בנפות הארץ לארצנו. אבינו שבשמים, קדש את שמך בעולמך על עם מקדשי שמך, ובישועתך מלכנו תשוב ותרום ותגביה קרננו למעלה למעלה, והושיענו בקרוב למען שמך, ברוד המקדש שמו ברבים:

= פח =

חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך. מלא רחמים, המעורר ישנים והמקיץ נרדמים, חוס וחמל עלי, וזכני ברחמיך הרבים שאזכה לקום בכל לילה ולילה בחצות ממש כל ימי

חַיִּי, וְאַזְכֶּה לְהִתְעוֹרֵר מִשְׁנָתִי בַּחֲצוֹת לַיְלָה בְּזֵרִיזוֹת גְּדוֹל בְּלִי שׁוּם עֲצָלוֹת וּכְבֻדוֹת כָּלֵל. וְלֹא תִתְנַבֵּר עָלַי הַשֵּׁנָה וְהַתְרַדְמָה חֹס וְשָׁלוֹם, וְלֹא יוּכַל שׁוּם דָּבָר לְמַנּוּעַ אוֹתִי מִזֶּה. וּבְרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים וְחֶסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים, תְּעוֹרֵר הָרוּחַ צְפוֹנִית הַמְּנַשֶּׁבֶת בְּכִנּוּר שֶׁל דָּוִד בַּחֲצוֹת לַיְלָה, וּמִשָּׁם יִמְשֶׁךְ עָלַי הַתְּעוֹרְרוֹת לְהִתְעוֹרֵר תָּמִיד מִשְׁנָתִי בְּעַת חֲצוֹת לַיְלָה מִמָּשׁ. עוֹרָה כְּבוֹדִי עוֹרָה הַנֶּבֶל וּכְנֹר: אֲעִירָה שָׁחַר:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה הַזְהִרְתָּנוּ בְּכִמְהָ אֲזַהְרוֹת לְקוּם תָּמִיד בַּחֲצוֹת לַיְלָה מִמָּשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּזֵהַר הַקְּדוֹשׁ אֲזַהְרוֹת נוֹרָאוֹת עַל זֶה. אֵךְ אַתָּה יוֹדֵעַ, כִּי רַבּוּ הַמְּנִיעוֹת שֶׁמִּתְנַבְּרִים עָלֵינוּ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהִטְרִידֵנוּ מִזֶּה, עַד אֲשֶׁר אִבְדְּנוּ רַב הַלֵּילוֹת אֲשֶׁר בְּטַלְנוּ מִלְּקוּם בַּחֲצוֹת. עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל רַב לְהוֹשִׁיעַ, תֵּן לִי עֲצָה אֵיךְ לְזַכּוֹת לָזֶה לְקוּם תָּמִיד בְּכָל לַיְלָה בַּחֲצוֹת מִמָּשׁ, שֶׁהוּא תַכְּף אַחֵר שֶׁשָּׂה שָׁעוֹת מִתְחַלֵּת הַלַּיְלָה, בֵּין בַּחֲרָף בֵּין בְּקִיּוֹן. וְאַזְכֶּה לְהִתְעוֹרֵר אִזּוֹ בְּזֵרִיזוֹת גְּדוֹל, וּלְסַדֵּר תַּקּוּן חֲצוֹת, לְאוֹנֵן וּלְקוֹנֵן עַל חֲרַבֵּן בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, וְעַל גְּלוֹת הַתּוֹרָה שֶׁנִּמְסְרוּ רְזִיחַ לְחִיצוֹנִים, וְעַל חֲטָאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי הַעֲצוּמִים וְהַרְבִּים שֶׁנִּרְמְזוּ כָּל זֶה, וְהֶאֱרִיכוּ אֶת הַגְּלוֹת בְּיֹתֵר, כְּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ יוֹצֵר הַכֹּל, כְּמָה וּכְמָה הֶאֱרַכְתִּי אֶת הַגְּלוֹת בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים, בְּכָלֵל וּבְפָרֵט:

אֵי לִי וַי לִי, מָה אֹמֵר מָה אֲדַבֵּר מָה אֲצַטְדֵּק, הִנְנִי לְפָנֶיךָ בְּאֲשֶׁמָּה רַבָּה, וּמָה שֶׁעָבַר עָבַר. זַכֵּנִי מֵעַתָּה לְשׁוּב לְדַרְךָ הַיָּשָׁר בְּאַמְתִּי, וְלֹא אוּבַד שׁוּם לַיְלָה מִלֵּילוֹתַי מְקִימַת חֲצוֹת. וְתִהְיֶה עִמִּי תְּמִיד, וְתִעֲזָרְנִי וְתִשְׁמְרֵנִי שְׁלֵא יִזְיַק לִי כָּלֵל קִימַת חֲצוֹת בְּשׁוּם דָּבָר, וְלֹא

יֵאָרַע לִי שׁוֹם חֲלֵי רֹאשׁ וְשׁוֹם נֶזֶק מִזֶּה. אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, הַקִּימֵנִי
 וְאַחֶיךָ, זַכְּנֵי מַעֲתָה לְקוֹם בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה תָּמִיד בְּחִצּוֹת מַמָּשׁ,
 בֵּין בַּחַל בֵּין בְּשֶׁבֶת וְיוֹם-טוֹב, בְּשֶׁבֶתִי בְּבֵיתִי וּבְלִכְתִּי בְּדַרְךְךָ,
 וּלְסִדְרֵי תַקוּן חֲצוֹת וְלַעֲסַק אֲזִי בַתּוֹרַת הַרְבֵּה. וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי
 שְׂאֻזְכָּה עַל-יְדֵי סֵדֵר תַקוּן חֲצוֹת, לְהַמְתִּיךָ וּלְכַטֵּל כָּל הַדֵּינָיִם
 מִמְעַלִּי וּמִמַּעַל כָּל בְּנֵי בֵיתִי וּמִמַּעַל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְאַזְכָּה בְּכָל
 בִּקְרָה לְהַסְתַּכֵּל עַל הַשָּׁמַיִם, וְתַעֲזָרְנִי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי דַּעַת דְּקַדְשָׁה
 עַל-יְדֵי-זֶה, דַּעַת זֶה וְצַח, דַּעַת אֲמִתִּי, שְׂאֻזְכָּה עַל-יְדֵי לְשׁוֹב אֵלֶיךָ
 בְּאֲמֶת, וְלִהְיוֹת כְּרִצוּנְךָ הַטּוֹב בְּאֲמֶת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וַיְהִי
 נִמְשָׁךְ עָלַי בְּכָל בִּקְרָה חוּט שֶׁל חֶסֶד מִבִּקְרָה דְּאַבְרָהָם, וּיְקִים מִקְרָא
 שְׂכָתוֹב, יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֶסֶדוֹ וּבְלַיְלָה שִׁירָה עִמִּי תַפְלָה לְאֵל
 חַיִּי. וְנִאֲמַר, יְהוָה בְּהַשְׁמִיחַ חֶסֶדְךָ אֲמוּנָתְךָ עַד שְׁחָקִים. וְנִאֲמַר,
 חֲדָשִׁים לְבָקָרִים רַבָּה אֲמוּנָתְךָ. יְהִי לְרִצּוֹן אֲמַר־יִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי
 לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי. אָמֵן וְאָמֵן:

== פט ==

אֲוִדָּה יְהוָה מְאֹד בְּפִי וּבַתּוֹךְ רַבִּים אֶהְלֶלְנּוּ. כִּי יַעֲמֹד לִימִין אֲבִיוֹן
 לְהוֹשִׁיעַ מִשׁוֹפְטֵי נַפְשׁוֹ. רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חַנּוּן הַמְרַבֵּה לְסִלַּח,
 הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה, לְמַדְרֵי אֵיךְ לְהוֹדוֹת לְךָ עֵתָה, וְאֵיךְ לְשַׁמַּח נַפְשִׁי
 עֵתָה, בְּאִפְן שְׂאֻזְכָּה עַל-יְדֵי הַשְׁמַחָה לְהַתְנוּדוֹת לְפָנֶיךָ וּלְפָרֵט אֶת
 כָּל חַטָּאֵי לְפָנֶיךָ, שְׁעֵשִׂיתִי מַעוּדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּאִפְן שְׂאֻזְכָּה
 לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֲמֶת. רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אָב הַרְחָמִים, אֶתָּה יוֹדֵעַ
 כִּי חֲדוּהַ תְּקוּעָה בְּלִבִּי מִסְטָרָא חֲדָא וְעַצִּיבוֹ מִסְטָרָא חֲדָא, וְגִדְל
 הַשְׁמַחָה וְהַחֲדוּהַ שְׁיֵשׁ לִי לְשַׁמַּח עַל חֲלָקֵי הוּא בְּלִי שַׁעוֹר וְעַרְךָ

וּמִסָּפֶר, אֲשֶׁר זָכִיתֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהִיּוֹת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, עִם הַנִּבְחָר מִכָּל הָעַמִּים וּמְרַמְמִים מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת, אֲשֶׁר אַתָּה מַחֲבֵב אוֹתָנוּ בְּכָל לְשׁוֹנוֹת שֶׁל חֶבֶד, וְאַתָּה אוֹהֵב עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲהַבָּה רַבָּה וְאַהֲבַת עוֹלָם לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחָה נִצְחִים. וּמֵאַהֲבַתְךָ וּמֵחֶמְלֶתְךָ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, הִרְבִּיתָ לָנוּ תוֹרָה וּמִצְוֹת, אֲשֶׁר אֵין קֵץ לְהַשְׁמָחָה שֵׁשׁ לָנוּ לְשִׂמְחָה וּלְשֵׁשׁ וּלְגִיל מְאֹד בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה, הַמְּשִׁיבִין אֶת הַנֶּפֶשׁ וּמְשַׂמְּחִין אֶת הַלֵּב כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, פִּקּוּדֵי יְהוָה יִשְׂרָיִם מְשַׂמְּחֵי לֵב. אֲבָל מְרֻבֵי עֲוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הָעֲצוּמִים נוֹפְלִים עָלַי בְּכָל־עֵת עֲצוּבוֹת וּדְאֻגוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, כִּי עֲוֹנֵי אֲנִיד אֲדֹאֵג מִחֲטָאתַי. וְאַתָּה יוֹדֵעַ, כִּי זֹאת הָעֲצוּבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה מְזִיק מְאֹד לְעַבּוֹדְתְּךָ, כִּי מִחֲמַת הָעֲצוּבוֹת נִשְׁמָטִים לְבִי וְנִתְבַּלְבַּל דַּעְתִּי, עַד שֶׁאֵינִי יָכוֹל לְהִתְעוֹרֵר לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמְתָּ. וְאַפְלוּ לְהִתְנוּדוֹת לְפָנֶיךָ וּלְפָרֵט חֲטָאֵי וּלְפָרֵשׁ שִׁיחִתִּי לְפָנֶיךָ, קִשְׂהָ מְאֹד וּכְבַד עָלַי, מִחֲמַת שֶׁנִּשְׁמָטִים לְבִי עַל־יְדֵי הָעֲצוּבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה:

עַל־כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ מְלֹא רַחֲמִים, אֲדוֹן הַשְׂמִיחָה וְהַחֲדוּהָ, שֶׁתְּרַחֵם עָלַי וְתִלְמַדְנִי אֵיךְ לְשִׂמְחָה נְפִשִׁי בְּכָל־עֵת, כִּי כְּבֹר לְמַדְתָּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עַל־יְדֵי צַדִּיקִים הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁאֲפְלוּ אִם הָאָדָם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, אֲפְלוּ אִם עָשָׂה מַה שֶׁעָשָׂה, וְגַם עִתָּה הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא. אִף־עַל־פִּי־כֵן בְּאֲשֶׁר הוּא שֵׁם, הוּא מְחִיב לְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ בְּכָל הַכּוֹחַ לְהִרְחִיק הָעֲצוּבוֹת וּלְשַׂמְּחָה אֶת נַפְשׁוֹ בְּכָל־עֵת, עַל אֲשֶׁר זָכָה עַל כָּל פְּגָמֵי לְהִיּוֹת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל. וְגַם צְרִיךְ לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת מִכָּל הַמִּצְוֹת הַרְבּוֹת שֶׁזָּכָה לַעֲשׂוֹת מֵעוֹדוֹ. כִּי כָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ מִצְוֹת רַבּוֹת,

כִּי אָפְלוּ פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל מְלֵאִים מִצְוֹת כְּרֻמוֹן. וּבָזָה רָאוּי לְשִׁמְחָה
וּלְשׁוֹשׁ הַרְבֵּה כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, אָפְלוּ הַפְּחוֹת שֶׁבַּפְּחוֹתִים
וְהִנְרֹעַ שֶׁבַּנְּרוּעִים:

מְרֵא דַּעֲלָמָא כְּלָא, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, אָבִי אָב הַרְחֵמֵן, אֲשֶׁר עַז
וְחִדּוֹה בְּמִקְמוֹךָ. הִיָּה בְּעֵזְרִי וְהוֹשִׁיעֵנִי, שְׂאֵזְכָּה לְאַסֵּף וּלְקַבֵּץ כָּל
חֲלָקֵי הַשְּׂמֵחָה מִכָּל הַמִּצְוֹת וְהַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁזִּכֵּיתִי בְּרַחֲמֶיךָ
מֵעוּדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וַיִּתְקַבְּצוּ אֵלַי כָּל חֲלָקֵי הַשְּׂמֵחוֹת הָאֵלוּ יַחַד,
וַיִּתְנַבְּרוּ בְּכָל עַז עַל הַעֲצָבוֹת וְהַמְּרָה שֶׁחֹרָה שֶׁל עֲזוֹנֹתַי הַרְבִּים,
עַד שְׂאֵזְכָּה עַל־יַד־יְהוָה לְשִׁמְחָה בְּכָל עַז תְּמִיד. וְאֵזְכָּה לְהַתְנַבֵּר
וְלְהַתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה וְחִדּוֹה תְּמִיד, בְּכָל מִינֵי דְרָכִים וְעֲצוֹת, אֲשֶׁר
לְפָדְתָּנִי עַל־יַד־יְדֵי צַדִּיקֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים. וַתַּעֲזְרֵנִי לְהַתְנַבֵּר בְּשִׂמְחָה
גְּדוֹלָה כָּל כָּךְ, עַד שְׂאֵזְכָּה לְרַקֵּד מַחְמַת שְׂמֵחָה. וַתִּזְכְּנֵי לְשִׂמְחָה
שֶׁל מִצְוֹה תְּמִיד, הֵן לְשִׁמְחָה בְּשִׂמְחַת חַתְנָה שֶׁל מִצְוֹה לְשִׁמְחַת חַתָּן
וּכְלָה הַכַּשְׂרִים, הֵן לְשִׁמְחָה בְּשִׂאֵר שְׂמֵחוֹת שֶׁל מִצְוֹה. וַתְּהִיָּה בְּעֵזְרִי
וַתּוֹשִׁיעֵנִי תְּמִיד לְהִיֹּת שְׂמֵחַ בְּכָל־עַת בְּשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוֹה, בְּחִדּוֹה
גְּדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה כָּל כָּךְ, עַד שְׂאֵזְכָּה לְרַקֵּד הַרְבֵּה מַחְמַת
שְׂמֵחָה. וְאֵזְכָּה לְשִׁמְחָה וּלְרַקֵּד כָּל כָּךְ, עַד שְׂאֵזְכָּה לִילֵךְ וּלְעֵבֵר
בְּכָל קוֹמַת הַשְּׂמֵחָה וְהַרְקוּדִין, שֶׁכְּלוּלָה מְרַמָּה אַבְרָם וּשְׂס"ה
גִּידִין, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא שְׂרֵשׁ נְקֻדַּת כָּל הַתְּרַי"ג מִצְוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה
כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׂרָיִם מִשְׁמַחֵי לֵב. זַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, שִׁיתְּלֵהֵב בִּי הַשְּׂמֵחָה שֶׁל כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת הָאֲמִתִּיּוֹת
שֶׁבִּי, מִכָּל הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר זָכִיתִנִּי מֵעוּדֵי בְּחֻסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים עַד
אֲשֶׁר תֹּאִיר הַשְּׂמֵחָה בְּאוֹר גְּדוֹל וְנִפְלֵא, עַד אֲשֶׁר יִתְבַּטְּלוּ עַל־

יְדִי־זֶה הַחֹשֶׁךְ וְהַמְּנִיעָה וְהַדְּאָגָה וְהַעֲצָבוֹת שֶׁל רַבּוּי הַחֲטָאִים
וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים הַעֲצוּמִים שֶׁחֲטָאתִי וְשָׁעוּתִי וְשִׁפְשָׁפְתִי לְפָנֶיךָ
מִנְעוּרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְאִם הֵם רַבִּים וְעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל
זֶה מְדָה טוֹבָה מְרַבָּה, וּבְכַחֶךָ הַגָּדוֹל אַתָּה יָכֹל לְהוֹסִיף אוֹר גָּדוֹל
בְּהַשְׁמָחָה שֶׁל הַמְּצוֹת וְהַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁבִי, עַד אֲשֶׁר יִתְגַּבְּרוּ עַל
הַחֹשֶׁךְ וְהַדְּאָגוֹת וְהַעֲצָבוֹת שֶׁל רַבּוּי הָעוֹנוֹת שְׁלִי, עַד שִׁיתְבַּטֵּל
הָרַע לְגַבִּי הַטּוֹב, שִׁיתְבַּטְּלוּ עֲצָבוֹת הָעוֹנוֹת כִּנְגֵד שְׂמֵחַת הַמְּצוֹת.
וְאִזְכָּה לְשִׂמְחָה וְלִרְקֹד הַרְבֵּה בְּשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוֵה תְּמִיד, עַד שֶׁאִזְכָּה
לְשִׂמְחָה שְׁלֵמָה בְּאַמְתּוֹ, וְלִהְשָׁלִים כָּל קוּמַת הַשְׂמֵחָה וְהַרְקוּדִין
בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמְתּוֹ. וְעַל־יְדִי־זֶה תִּזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְהַתְּנוּדוֹת
לְפָנֶיךָ בְּכָל־עֵת וּלְפָרֵט אֶת כָּל חֲטָאֵי בְּפֹרוּשׁ, בְּפֶה מְלֵא. וְאֵל
יִמְנַעֲנֵי מִזֶּה שׁוֹם מוֹנֵעַ וְעֹכֹב, וְאֵל יַעֲבִירֵנִי הַשְּׂכָחָה לְשִׁכַּח אִיזוֹה
חֲטָא מְלִפְרָטוֹ לְפָנֶיךָ, וְאֵל יִבְלַבֵּל אוֹתִי מִזֶּה שׁוֹם בְּלִבּוֹל, רַק
אִזְכָּה לְהַתְּנוּדוֹת לְפָנֶיךָ בְּאַמְתּוֹ וּלְפָרֵט אֶת הַחֲטָא בְּפֹרוּשׁ. וְאַתָּה
מְלֵא רַחֲמִים, תִּהְיֶה בְּעֲזָרִי. שֶׁאִזְכָּה עַל־יְדֵי וְדוּי דְּבָרִים לְבָנוֹת
וְלִהְשָׁלִים אֶת הַדְּבוּר בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת. וְעַל־יְדִי־זֶה יִתְעוֹרֵר
הַקּוֹל הָעֲלִיּוֹן וְיִתְיַחַד עִם הַדְּבוּר בְּיַחּוּד שְׁלֵם, בְּאַפְּן שִׁיתְתַּקְּנוּ עַל־
יְדִי־זֶה כָּל חֲטָאֵי וְעוֹנֵי וּפְשָׁעֵי שֶׁחֲטָאתִי וְשָׁעוּתִי וְשִׁפְשָׁפְתִי לְפָנֶיךָ
מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְתִמְלֵא כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁפָּנַמְתִּי בְּשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מִי יִשׁוּם לִי פֶה לְדַבֵּר עִתָּה,
לְפָרֵשׁ עִתָּה כָּל שִׁיחַתִּי לְפָנֶיךָ, אֵיךְ לוֹקְחִין כַּח עִתָּה לְשִׁפְךָ לְבִי
כַּמִּים נוֹכַח פָּנֶיךָ יְהוָה. רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, מְלַכִּי וְאֱלֹהֵי,

אליך אתפלל. למדני איך לנצח אותך, שתחזירני בתשובה
 שלמה לפניך באמת. אבי צורי גואלי ופודי, הצופה להטיב
 אחריתי, עזרני ברחמיך העצומים ובישועתך הגדולה ובדרכי
 עצותיך הנפלאות, שאזכה להיות בשמחה תמיד. שמח נפש
 עבדך כי אליך יהוה נפשי אשא. חזקני ואמצני להתגבר בכל
 פעם על העצבות, להגביר השמחה על העצבות. ותחזק אותי
 בכל מיני שמחות, ותשמח את נפשי בכל דרכי השמחה אשר
 למדו אותנו רבותינו הקדושים, באפן שאזכה להיות בשמחה
 תמיד, ולא אניח את העצבות להתקרב אלי בשום אפן, ולא יהיה
 שום כח להעצבות והמרה שחורה לטמטם את לבי חס ושלום,
 ולא לבלבל את דעתי. רק אזכה להתגבר בכל-עת בשמחה
 גדולה וחדוה רבה, עד שאזכה מתוך השמחה להתודות לפניך
 בפה מלא, ולשפד לבי כמים נוכח פניך יהוה, ולפרש כל שיחתי
 לפניך בכל יום בלב נשבר ונדכא כראוי לי, ואחר כך תכף אחזור
 אל השמחה ביתר שאת ויתר עז, ולהרבות בשמחה יתרה בכל
 פעם בכל עז ותעצומות, עד שאזכה לשוב אליך באמת ולעבד
 אותך תמיד בשמחה ובטוב ללב מרב כל, כי בשם קדשך הגדול
 והנורא בטחתי, שאתה יכל לעזר לי גם עתה להתגבר בשמחה
 תמיד, אנילה ואשמחה בישועתך. אשמחה ואעלצה כד אומרה
 שמך עליון. ותמשיך עלינו השמחה ממקור השמחה, מהשמחה
 העתידה והמוכנת לבא עלינו בקרוב על-ידי משיח צדקנו כמו
 שכתוב, כי בשמחה תצאו ובשלום תוכלון ההרים והגבעות
 יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף. ותמהר ותחיש

לְנַאֲלָנוּ, וּתְנַחֵם וּתְשַׂמַּח אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ. וְיִקְיָם מַהֲרָה מִקְרָא שְׁכָתוּב, כִּי נַחֵם יְהוָה צִיּוֹן נַחֵם כָּל
 הָרְבוּתֶיהָ וְיִשֵּׁם מִדְּבָרָה כְּעֵדֶן וְעֶרְבָתָה כְּגֵן יְהוָה שְׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה
 יִמְצֵא בָּהּ תוֹדָה וְקוֹל זְמִרָה. אָמֵן וְאָמֵן:

== ז ==

אַהֲלֵלָהּ יְהוָה בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
 עֲשֵׂה עִמִּי בְּדַרְכֶיךָ הַנּוֹפְלָאִים וְחִסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים, וְהִיָּה נָא בְּעוֹרֵי
 וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֻזְכָּה בְּכָל עֵת לְשִׂמְחַת נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה וְהַעֲלוּבָה מְאֹד
 מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר, בְּאִפְּן שְׂאֻזְכָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד. כִּי אַתָּה
 לְבַד יוֹדַע אֵת כָּל הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ מִיּוֹם בְּרִיאַת
 אָדָם הֲרֵאשׁוֹן עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֲשֶׁר נַעֲשֵׂה עִתָּה בְּדוֹר הַזֶּה. אֵת כָּל
 אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה בְּכִלְלֵיּוֹת הָעוֹלָם עִם כָּלֵל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְאֵת כָּל
 אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה עִמִּי הַעֲנִי וְהָאֲבִיוֹן, הַדָּל וְהַנִּשְׁחָת, הַחוּטָא וְהַפְּגוּם,
 הַפּוֹשֵׁעַ וְהַחַיִּב מְאֹד, הַאֲבֹרֵךְ עַל עַצְמוֹ כּוֹה. אֵת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה עִם
 נַשְׁמַתִּי וְרוּחִי וְנַפְשִׁי מִיּוֹם שֶׁנִּיאֲצַלּוּ וְנִבְרָאוּ וְנוֹצְרוּ וְנַעֲשׂוּ, עַד אֲשֶׁר
 נִמְשְׁכוּ לְתוֹךְ הַגּוֹפִים שֶׁנִּתְגַּלְּגְלוּ בָּהֶם בְּכָל הַגְּלֻגּוּלִים שֶׁעָבְרוּ
 עֲלֵיהֶם, עַד אֲשֶׁר בָּאוּ בְּתוֹךְ גּוֹפֵי הַזֶּה הַמְּנַשֵּׁם, הַחוּטָא וְהַפְּגוּם
 מְאֹד. אֵת כָּל אֲשֶׁר עָבַר עָלַי מִיּוֹם הַזְכָּרוֹן שֶׁל הַזְּקֵן הָעֵלְיוֹן שֶׁזוֹכֵר
 לֹא כְּלוּם וְכָל אֲשֶׁר עָבַר עָלַי בְּיָמֵי הַזְּכָרוֹן שֶׁל שְׂאֵר הַזְּקֵנִים
 הַקְּדוּשִׁים הַזּוֹכְרִים הַמְּרָאֶה וְהַטַּעֵם וְהַרִיחַ, וְהַחֲכָמִים שֶׁהִמְצִיאוּ
 אֵת הַנְּרָעִין, וּבָעֵת שֶׁהוֹלִיכוּ הַנְּרָעִין לְטַעַת הַפְּרִי, וּבָעֵת שֶׁהִתְחִילָה
 הַפְּרִי לְהִתְהוּוֹת וּלְהִתְרַקֵּם, וּבָעֵת שֶׁהָיָה הַנֵּר דוֹלֵק, וּבָעֵת שֶׁחֲתָכוּ
 הַפְּרִי מִן הָאֵילָן, אֲשֶׁר אַתָּה לְבַד יוֹדַע הַפְּרוּשׁ שֶׁל אֵלוּ הַדְּבָרִים.

ואת כל אשר נעשה עמי בימים ההם, ואת כל אשר נעשה עמי
 אחר כך עד היום הזה, ואת כל אשר עשיתי טוב ורע, את כל
 אשר עברתי ופגמתי בשונג ובמזיד באנס ובכזון בכל יום ויום.
 ואת כל מה שזכיתני ברחמיך, לחטף איזה נקדות טובות בימים
 הרעים האלה שעברו עלי מעודי עד היום הזה. ועתה אחרי
 כל הפא עלי, ואחרי כל מה שעשיתי אם טוב ואם רע, הורני
 ולמדני עתה הדרך והנתיב והשביל האמת, באפן שאזכה לשוב
 בתשובה שלמה באמת מעתה על כל פנים:

רבנו של עולם, חפץ חסד, מלא רחמים, הצופה לרשע וחפץ
 בהצדקו, הדין את כל אדם לכף זכות תמיד רב חסד ומרבה
 להטיב, המנהיג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים. עזרני וזכני הדרך
 האמת, באפן שאזכה גם עתה לחפש ולבקש ולמצא בי זכות
 ונקדות טובות ולדון את עצמי לכף זכות תמיד, באפן שאזכה
 לשמח את עצמי בכל־עת ולכנס בכף זכות באמת, ולזכות
 על־ידי־זה לתשובה שלמה באמת ולהתפלל על־ידי־זה בכונה
 גדולה בחיות והתלהבות ובשמחה רבה וחדוה גדולה ועצומה,
 ואזכה לקיים באמת מקרא שכתוב, **אזמרה לאלהי בעודי:**

רבנו של עולם, אתה יודע שאין לי שום חיות וכח ותקוה
 ופתחון פה לדבר לפניך, כי אם על־ידי הדרך הקדוש והנורא
 והנשגב והנפלא הזה שגלו רבותינו וזכרונם לברכה בפסוק,
אזמרה לאלהי בעודי. כי אתה יודע את גדל עצם ורבו קלקולי,
 את מרירות דמרירות כאבים אנושים של עונותי העצומים
 והכבדים מאד במהות ובמות ואיכות, אשר כמעט כמעט לא

הָיָה תַקְוָה חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי מִכֶּרֶךְ רָגַל וְעַד רֹאשׁ אֵין בִּי מֵתָם, פָּעַע
וּחְבוּרָה וּמִכָּה טְרִיה. אֲבָל אֶתָּה הַזְהַרְתָּנוּ שְׁצַרְיָךְ הָאָדָם לַחֲפֵשׁ
וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְעַצְמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת וּלְשַׂמַּח אֶת נַפְשׁוֹ וּלְבָלִי
לִפְל בְּדַעְתּוֹ, מִכָּל שֶׁכֵּן שְׁלֵא לִיֵּאֵשׁ אֶת עַצְמוֹ חֵם וְשָׁלוֹם בְּשׁוֹם
אִפֵּן בְּעוֹלָם, עַל כֵּן עֲזָרְנִי וְזַכֵּנִי וְהוֹרְנִי הַדְּרָךְ לְזִכּוֹת לְזֶה בְּאַמְתָּ,
שְׁאֲזִכָּה בְּכָל־עַת אֲשֶׁר יִרְצִו לְהַתְנַבֵּר עָלֶי חֵם וְשָׁלוֹם עַצְבוֹת וּמְרָה
שְׁחוּרָה וַיִּגְזוּ וְאִנְחָה, עַל־יָדֵי עֲוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הָרַבִּים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד,
וַיִּרְצִו לְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתִּי וּלְרַשֵּׁל אֶת יָדַי כְּאֵלוֹ אִפֵּם תַקְוָה חֵם
וְשָׁלוֹם, שְׁתַּעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בַחֲסֵדֶיךָ הָרַבִּים וְהַגְּדוֹלִים, לְהַתְנַבֵּר
עָלֶיָּהֶם בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת וּלְבָלִי לִפְל בְּדַעְתִּי בְשׁוֹם אִפֵּן בְּעוֹלָם,
רַק לְהַתְחַזֵּק וּלְהַתְנַבֵּר בְּכָל הַכּוֹחוֹת לַחֲפֵשׁ וּלְעִיֵּן וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא
בִּי זְכוֹת וּנְקֻדּוֹת טוֹבוֹת שְׁזִכִּיתִי לַעֲשׂוֹת מַעֲוָדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. כִּי
בְּאַמְתָּ גַם בְּעַצֵּם פְּחִיתוֹתָנוּ וְשִׁפְלוּתָנוּ וּבְעַצֵּם רַבּוּי פְּגָמָנוּ, אִף־
עַל־פִּי־כֵן חֲסֵדְךָ גָּבַר עָלֵינוּ, וְזַכֵּיתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ בְּכָל־עַת לַחֲטָף
בְּכָל פַּעַם אֵיזָה מַצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְכֹאֲשֶׁר אֶתָּה מְשַׁבַּח
וּמְפָאֵר וּמְחַבֵּב אֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָם וּשְׁפִלוּתָם, כְּפִלַּח
הָרַמּוֹן רִקְתָּךְ, אִפְלוּ פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל מְלֵאִים מַצּוֹת כְּרַמּוֹן. וְאִם גַּם
הַמַּצּוֹת בְּעַצְמָן שְׂאֵנוּ עוֹשִׂיִן הֵם מְלֵאִים פְּסֻלָּת, פְּגִיזוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת
זְרוֹת וּבְלָבוּלִים, וְעַדִּין לֹא עָשִׂינוּ מַעֲוֹלָם שׁוֹם מַצּוּה בְּשִׁלְמוֹת, אִף־
עַל־פִּי־כֵן, אֵי אִפְשָׁר שְׁלֵא יִהְיֶה בָּהֶם אֵיזָה נִקְדוֹת טוֹבוֹת, כִּי בְּכָל
מַצּוּה וּמַצּוּה שְׁזִכֵּינוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לַעֲשׂוֹת לַפְעָמִים, הֵן צִיצִית אוֹ
תְּפִלִּין, אוֹ קַבְּלַת שְׁבָתוֹת וַיְמִים טוֹבִים, אוֹ אֵיזָה צְדָקָה וּנְמִילוּת
חֶסֶד, וְהִרְחָקוֹת מֵאֲכָלוֹת אִסּוּרוֹת, וְכוּ' וְכוּ', בְּנֹדָאֵי יֵשׁ בְּכָל מַצּוּה

ומעשה טוב איזה נקדה טובה על כל פנים. ועל-ידי אלו הנקדות טובות ראוי לנו לשמח כל ימינו לעולם, אפלו בעצם גריעותינו, מה שזכינו לגרם נחת-רוח לפניך באיזה נקדות טובות שזכינו כל ימי חיינו. ועל-ידי-זה נזכה לכנס לכף זכות באמת, ולשמח את נפשנו תמיד, באפן שגזכה לשוב בתשובה שלמה באמת על-ידי-זה. כי אני מאמין באמונה שלמה שעל-ידי הדרך וצנור החסד הנפלא הזה, יש תקוה גם לי, ואפלו לכל פושעי ישראל הגרועים מאד, לזכות מעתה לתשובה שלמה באמת ולהיות בשמחה תמיד:

וְזַכְנֵי ברחמיך הרבים לדון את כל בני אדם לכף זכות תמיד, ואפלו בפשעני רואה רשע גמור, אף-על-פי-כן אחפש ואבקש עד שאמצא בו גם בן נקדות טובות, עד שאזכה לדונו לכף זכות ולהכניסו בכף זכות באמת, ולהשיבו בתשובה שלמה באמת על-ידי-זה. רבונו של עולם, בזכות וכת הצדיקים האמתיים המליצים טוב על ישראל תמיד, העוסקים וטורחים בכל כחם לחפש ולהתור ולמצא זכות וטוב בכל אחד מישראל, אפלו בהגרוע שבגרועים, בזכותם וכחם זכנו גם כן לבא לזה באמת:

וּתְזַכְּנוּ להתקרב להצדיקים האמתיים האלו, העוסקים בזה תמיד, לחפש ולבקש ולמצא נקדות טובות בכל אחד ואחד מישראל, אפלו במושעי ישראל, בכלם מחפשים ומוציאים בחכמתם נקדות טובות, ומלקטים ומקבצים אותם אחת לאחת למצא חשבון ומכניסים גם אותם בכף זכות, ובונים מהם בנינים דקדושה נפלאים וגוראים, ומעלים לפניך שעשועים גדולים שלא

עָלוּ לְפָנֶיךָ מִימֹת עוֹלָם, וְזוֹכִין לַעֲשׂוֹת זְמִירוֹת וְנִגּוּנִים קְדוּשִׁים
 עַל־יְדֵי קְבוּצַת הַטּוֹב הַזֶּה מִמְקוֹמוֹת הָאֵלֶּה. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא
 רַחֲמִים, זַכְנוּ לְהִתְקָרֵב לְצַדִּיקֵי הָאֱלוֹהִים, וְזַכְנוּ לְהַכְלִיל בָּהֶם וּלְשָׁמֵעַ
 תְּפִלָּתָם הַקְּדוּשָׁה שֶׁל צַדִּיקִים נוֹרָאִים הָאֱלוֹהִים, אֲשֶׁר רַק הֵם יוֹדְעִים
 לְהִתְפַּלֵּל בְּשִׁבִיל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְלִירֹד לְפָנֶיךָ הַתְּבָחָה לְהוֹצִיא אֶת
 הָרַבִּים יְדֵי חוֹבָתָךְ, לְקַבֵּץ כָּל הַטּוֹב וְכָל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת מִכָּל
 אֶחָד וְאֶחָד מֵהַמִּתְפַּלְּלִין, וְלְהִתְפַּלֵּל עִם כָּל הַטּוֹב הַזֶּה לְפָנֶיךָ מְלֵא
 רַחֲמִים, וְלְהַפְּךָ מֵדַת הַדִּין לְמֵדַת הַרַחֲמִים. זַכְנוּ בְּחֻסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים
 וְרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים, שֶׁנִּהְיָה נִכְלָלִים בְּתְפִלוֹת הַצַּדִּיקִים הָאֱלוֹהִים, וְהֵם
 יִתְפַּלְּלוּ בְּעֲדָנוּ תְּמִיד. וְאֵל יִתְּנוּ דְמֵי לֶךָ, עַד אֲשֶׁר תִּרְחַם גַּם עָלֵינוּ
 עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְתִאֶסְפְּנוּ אֵלֶיךָ הַבֵּיתָה, וְתִכְנְסֵנוּ לְכַרְף זְכוֹת
 בְּאַמֶּת, וְתִשְׁמַח אֶת נַפְשֵׁנוּ תְּמִיד, וְתִחְזַרְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וּבְכֹן תִּרְחַם עָלֵינוּ וְעַל זְרַענוּ וְעַל כָּל זֶרַע עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל,
 וְתִגַּן וְתִשְׁמַר וְתִצְלִל אֶת כָּל יְלָדֵי עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל מִן כָּל הַכַּתּוֹת
 הָרָעוֹת שֶׁל הַחֲכָמִים לְהַרְעֵם, הַמִּתְפַּשְּׂטִים עִתָּה בְּעוֹלָם בְּעוֹנוֹתֵינוּ
 הָרַבִּים, כְּאֲשֶׁר אֵתָּה יוֹדְעַת. הֵן מִכַּתּוֹת הָאֶפִּיקוֹרְסִים הַעוֹסְקִים
 בְּחֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְלִשׁוֹן עֲלָגִים שֶׁל הַעֲבוּרִים, הַמִּתְנַגְּפִים בְּכָל־
 עַת לְחַנּוּךְ נַעֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵיהֶם הָרָעִים וְהַפְּרִים, לְהִרְחִיקָם
 מִלְמוּד תּוֹרָה שְׂבָעֵל פֶּה, וּלְבָלִי לְלַמֵּד כִּי אִם תִּנְיָךְ עִם חֻכְמַת
 הַדְּקָדוּק, וְגַם זֶה רַק שְׂעָה מוֹעֵטַת בְּיוֹם, וּלְבָלוֹת עֵקֶר הַזְּמַן עַל לְמוּד
 חֻכְמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְלִשׁוֹנוֹת הָעוֹקְרִים אֶת הָאָדָם מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת.
 אוֹי לְעִנְיָם שֶׁכֶּךָ רוֹאוֹת, אוֹי לְאֲזָנִים שֶׁכֶּךָ שׁוֹמְעוֹת. וְהֵן מִשְׁאָר

כתות של חכמים בעיניהם, המתלוצצים מהתמימים בדרךיהם, העוסקים בעבודת יהוה ובתורתו בפשיטות בתמימות בלי חכמות של הכל, באשר הורו לנו אבותינו ורבותינו הקדושים, אשר רבים קמים נגדם ופורשים רשת לרגלם, להטות אותם מני דרך הישר והכבוש מכבר, לבדות מלבם חכמות של שטות וליצנות, לבלבל ולהחליש חס ושלום, דעת התמימים והישרים בלבותם. יהוה אלהים, אתה ידעת את כל זה, כמה וכמה מזיקים לעבודתך חכמות כאלו. רחם עלינו ועל זרענו ועל כל זרע עמך בית-ישראל, ושמר והצל כל ילדי עמך בית-ישראל מכל הכתות הרעות האלה, שלא יתפסו ברשתם בימי נעוריהם. ותעזר ותגן ותושיע לנו בכל-עת, ותורנו ותלמדנו תמיד שנוזכה לידע איך להתנהג עם בנינו וזרענו מקטנותם, איך לשמרם ולמלט נפשם מן הכתות הרעות האלה, ולחנכם לטובה בדרךיך הקדושים והאמתיים, שילכו בדרך הישר והאמת, בתמימות ופשיטות ברצונך הטוב באמת, באשר קבלנו מאבותינו ורבותינו הקדושים. ונוזכה להודיע לכל בנינו ודורותינו הפאים אחרינו, ולכל דורות זרע ישראל, את כל מעשי יהוה הגדול, אשר עשית עמנו מימי אבותינו עד הנה בכל דור ודור, למען ידעו דור אחרון בנים וילדו יקמו ויספרו לבניהם. ונוזכה לקיים בשלמות מקרא שכתוב, והודעתם לבניך ולבני בניך. להודיע להם קדשת אמונתנו הקדושה והטהורה והתמימה. ותרחם על כל ילדי עמך בית-ישראל מקטנותם, שיזכו לקבל הכל פיהם שאין בו הטא מהמשכנות הקדושים של הצדיקים האמתיים, אשר כל אחד

ואחד בונה משכן קדוש, אשר משם מקבלים התינוקות של בית רבן הכל פיהם הקדוש שאין בו חטא. רבונו של עולם, אתה יודע את כל המעשה, אשר נעשה עכשיו בעולם בדורות הללו בענין התינוקות של בית רבן, אשר כל העולם אינו מתקיים אלא על הכל פיהם הקדוש שאין בו חטא, ורבים קמים עליהם לבלבל ולקלקל חס ושלום, הכל פיהם הקדוש מנעוריהם על ידי חכמתם הרעות. רחם עליהם ועלינו למענה, והגן בעדיהם ושמרם והצילם מכל מיני הנוכחים הרעים של כל מיני דרכים שאינם ישרים בעיניך. אתה יהיה תשמרם תצננו מן הדור זו לעולם. חמל על פלטת ילדי עמך בית-ישראל, אשר אין לנו על מה להשען כי אם על זכות הכל פיהם הקדוש שאין בו חטא. רחם עליהם ועלינו, שיוכו כל ילדי עמך בית-ישראל, שכל אחד ואחד יקבל הכל פיו שאין בו חטא, מהמשכן הקדוש של הצדיק האמת השיף אליו כפי שרש נשמתו, באפן שיוכו על-ידו לילך ולהתחנך בעבודת השם יתברך, ולכנס בתורת יהוה באמת, שיוכו ללמד תורה לשמה ולהנות בה יומם ולילה. ותפתח את לבם בתלמוד תורתך, ותתן להם בינה בלבם להבין ולהשכיל לשמע ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה, והאר עיניהם בתורתך ודבק לביהם במצותיך. ותאריך ימיהם ושנותיהם בטוב ובנעימים, ותהיה עמם תמיד, ותעזרם ותושיעם שיוכו לעבדך באמת כל ימיהם לעולם:

רבונו של עולם, מלא רחמים, יודע תעלומות, זכנו לפעל בקשתנו ברחמים אצלך, בזכות וכל הצדיקי-אמת הגדולים

במעלה, העוסקים לדון את כל העולם לכף זכות תמיד, ולהפיש ולבקש ולמצא נקודות טובות בכל אחד ואחד מישראל אפלו בהגרוע שבגרועים, ולקבץ כל הטוב הזה ולהתפלל עם כל הטוב הזה לפניך להמתיק ולבטל כל הדינים שבְעולם, אשר אלו הצדיקים רואים ומבינים כל הבחינות בכלל ובפרט שיש בענין התינוקות של בית רבן. כי הם רואין היכן התינוקות קורין, ומאיזה צדיק מקבל כל תינוק ותינוק הכל פיו שאין בו הטא, וכמה וכמה מקבלים ממנו, וכל הבחינות שיש בזה, והדור שיצא מהם עד הסוף. בזכות ובה אלו הצדיקים עזר והושיע לנו ולכל ילדי עמך בית-ישראל, וזכנו לפעל כל מה שבקשנו מלפניך, ומלא משאלותינו לטובה ברחמים:

מְרֵא דַעְלֵמָא כְּלָא, זְכַנֵי לְכַנֵס בְּאַמַת לְכַף זְכוּת, בְּאַפְן שְׂאֵזְבָה
 מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת. זכני בזכות כל הצדיקים האמתיים שהיו בכל דור ודור, ובזכות כל הצדיקים האמתיים שבדור הזה, ועורני והושיעני ולמדני והורני בכל-עת עצות אמתיות, באפן שאזכה לשמח את נפשי בכל-עת על-ידי דרכי התורה הזאת ולבלי להניח את העצבות והמרה שחורה לכנס בי ולא לגע בי כלל, רק אזכה להיות בשמחה תמיד באמת בכל לב ונפש, ותתן שמחה בלבי על-ידי דרכי התורה הזאת. ואזכה להיות אף שמח תמיד על-ידי כל נקדה ונקדה טובה שזכיתי מעודי עד היום הזה לגרם איזה נחת רוח לפניך. ותעורני ותושיעני שאזכה גם לשמח אחרים. ותורני ותלמדני דעת ותבונה, באפן שאזכה לזה לשמח נפשות עמך ישראל בכל-

עת ולדונם לכה זכות תמיד, עד שיזכו כלם לשוב אליך באמת
 ובשמחה, ויקים מהרה מקרא שכתוב, ונתתי לכם לב חדש ורוח
 חדשה אתן בקרבכם והסירותי את לב האבן מפשרכם ונתתי
 לכם לב בשר. ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו
 ועשיתם. ונזכה לעבד את יהוה בשמחה ולבא לפניו ברננה,
 ויקים מקרא שכתוב ישמח ישראל בעשיו בני ציון יגילו במלכם.
 ונאמר, אשרה ליהוה בחיי אומרה לאלהי בעודי. יערב עליו
 שיחי אנכי אשמח ביהוה. יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד
 אינם ברכי נפשי את יהוה הללויה:

== עא ==

לו' אדר הילולא דמשה רבנו ע"ה

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתזכני להתדבק
 בתורתך הקדושה, ותפתח את לבי ודעתי עד שאזכה לשמע
 ולהבין היטב בלבבי את כל דברי תורתך הקדושה והטהורה
 והתמימה, המשיבת נפש ומחכימת פתי ומשמחת לב ומאירת
 עינים ועומדת לעד וצדקו יתדו. ואזכה להרגיש היטב נפלאות
 נעימת ערבת מתיקת חדושי התורה הקדושים והנוראים מאד
 שגלו כל הצדיקים האמתיים, המחיין כל העולמות. ואזכה
 להנות ולהתענג על יהוה בדברי תורתך הקדושה, עד אשר אקוץ
 ואמאס בחיי עולם הזה ובתאוותיו והבליו, ויתבטלו כל חיי עולם
 הזה אצלי לגמרי על-ידי עצם ההנאה והתענוג והשעשוע שאזכה
 להנות ולהתענג מדברי תורתך הקדושה והנוראה, אשר כל
 דבריה חיים וקיימים נאמנים ונחמדים לעד. ונחמדים מזהב ומפז

רב ומתוקים מדבש ונפת צופים. כי באמת מרחוק נראה לי בדעתי
 נעימת עמקות דברי תורתך, אשר כל דבור ודבור עולה עד אין
 סוף ויורד עד אין תכלית ומקשר ומחבר וכולל כל העולמות יחד,
 ונותן עצות נפלאות לכל דרי מעלה ודרי מטה איך לזכות להכיר
 אותך תתברך, ולהתדבק בך באמת. מה גדלו מעשיך יהוה מאד
 עמקו מהשבותיך. ואם היינו זוכים לשמע ולהפנות אזנינו ולבנו
 היטב לדבור אחר מתורתך הקדושה, אשר גלית לנו על-ידי
 משה עבדך, ועל-ידי כל הצדיקים האמתיים שהיו בכל דור ודור
 עד היום הזה, היינו מתבטלים לגמרי. אך בעונותינו הרבים, אין
 אנו זוכים להכניס הדעת בלב ולבטל תאוות הלב על-ידי-וה, כי
 לבנו מלא מהשבות חוץ, תאוות ובלבולים והרהורים ועקמימיות
 שבלב, עד אשר לבנו רחוק מאד מדברי תורתך הקדושה, על
 כן אין אנו מרגישים נעימות מתיקות אמרותיה הטהורים. אגא
 אדון יחיד, המלמד תורה לעמו ישראל, רחם עלינו למען שמך,
 ותפתח לבנו בתלמוד תורתך. וזכנו שנדבק לבנו באמת בדברי
 תורתך הקדושה, עד שנזכה להנות ולהתענג מאד מדברי תורתך
 הקדושה, עד שיהיה נמאס אצלנו על-ידי-וה כל חיי עולם הזה
 ותאוותיו והבלייו. ונזכה לחיים טובים וארבים באמת להתדבק
 בך ובתורתך ובמצותיך הקדושים לעולם ועד, ולא נסור מצונך
 ימין ושמאל. הערב נא יהוה אלהינו את דברי תורתך בפינו
 ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל בלנו יודעי
 שמך ולומדי תורתך לשמה, עד אשר נזכה לחוות בנעם יהוה
 ולבקר בהיכלו מעתה ועד עולם, אמן סלה:

== צב ==

טוב ומטיב לכל, אשר בראת העולם בשביל לגלות טובך ורחמנותך, ומרב טובך האמתית והנצחית אשר הפצת לגלות לבריותיך, נתת בנו את היצר הרע כדי להכניעו ולשברו, כדי לזכות על-ידי-זה לכל טוב אמתית ונצחית. כי דעתך שגבה מאד, וידעת אשר אי אפשר לגלות טובך לבריותיך כי אם על-ידי שיהיה כח הבחירה לאדם על-ידי שני היצרים שנתת בו, יצר טוב ויצר הרע. ולאשר טובך והשגת אמתתך עולה עד אין סוף, ואתה הפיץ שני-שני אותך בתכלית מדרגה העליונה, על כן הגדלת והרבית בכחות היצר הרע כמעט כלי שעור. ונתת לו כח להסית ולמנע ולפתות בכל דרגא ודרגא, כדי שנתגבר בכל פעם לשוברו בכל דרגא ודרגא ובכל בחינה ובחינה, כדי להשיג אמתת אלהותך בשלמות גדול ביותר בכל פעם, במדרגה למעלה ממדרגה, כי גבה מעל גבה שומר וגבוהים עליהם. כי מעצם טובך הנעלה והנשגב, אתה הפיץ להיטיב עמנו בכל הטוב שבכל העולמות בתכלית המעלה שאין מעלה אחריו. ואתה יודע על-ידי שבירת הכח המונע והמסית והמדיח שהוא היצר הרע שבכל מדרגא ומדרגא, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, כל הגדול מחברו יצרו גדול ממנו. ובעונותי הרבים ובשטות דעתי הפחותה, לא די שלא התגברתי לשברו בכל מדרגה ומדרגה, אף גם התגרה בי ביותר מנעורי, עד אשר נתפסתי כתוא מכמר, נתנני יהוה בידי לא אוכל קום. וכל מה שאני רוצה לפעמים

לחתור לצאת כחוט השערה מתחת ידו, הוא מתנַהֵר ומתנַבֵּר בי
 ביותר, וכן היה כמה פעמים בלי שעור, עד אשר כשל כח הסבל,
 צמתו בבור חיי וידו אָבָן בי. מה אומר מה אתאונן, מה אומר
 מה אֲדַבֵּר מה אֲצַטְדֵּק. איככה אֲפַעֶה פֶּה וְאֵיךְ אֲשֹׂא עֵינַי עֲתָה
 עֲתָה, אֲשֶׁר הִמְשַׁכְתִּי עָלַי אֶת הַיָּצֵר הָרַע בְּעוֹנוֹתַי הָרַבִּים וּבִפְשָׁעַי
 הָעֲצוּמִים, אוי מה היה לי, אוי מה היה לי, רבונו של עולם, רבונו
 של עולם, טוב ומטיב לכל תמיד בְּכַל־עַת וְרַנֵּעַ, אֲשֶׁר טוֹבָךְ
 וְרַחֲמֶיךָ אֵינָם נִפְסָקִים לְעוֹלָם בְּשׁוּם עַת וְרַנֵּעַ. אַתָּה יוֹדֵעַ גִּדְל
 תַּקְרָה הַדִּינִים הַרוֹצִים לְהַתְנַבֵּר עָלַי בְּכָל פֶּעַם חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי כָל־
 מַתְנַהֵרִים וּמַתְקַנָּאִים בְּאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, עַל אֲשֶׁר לָבוֹ בּוֹעֵר תְּמִיד
 לְהַשִּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְחוֹתֵר חֲתִירָה בְּכָל פֶּעַם לְשׁוֹב אֵלֶיךָ וְלַהֲכִיר
 אוֹתְךָ בְּאַמַּת. וּבְכָל פֶּעַם וּבְכַל־עַת וְרַנֵּעַ שֶׁהוּא מִתְעוֹרֵר אֶת
 עַצְמוֹ בְּאִיזָה תְנוּעָה לְעַסֵּק בָּזֶה, הֵם מוֹסְפִים שָׁנָא אוֹתוֹ, וּמַתְנַהֵרִים
 וּמַתְנַבֵּרִים וּמְקַטְרָגִים בְּגִידוֹ, בְּאֲשֶׁר אַתָּה יֹדֵעַת, לוֹלֵא רַחֲמֶיךָ
 וְחֶסֶדְךָ וְלוֹלֵי כַח אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַצַּדִּיקִים הַנּוֹרָאִים הַמְגִינִים
 עִלְיָנוּ, כִּבֵּר אֲבָדְנוּ בְּעֵינֵינוּ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ חֲלִישוֹת כַּחַי וְקִשּׁוֹת
 עָרְפִי וְשִׁטוֹת דַּעְתִּי. וְעֲתָה אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, חוֹמַל דְּלִים, הַמְּבַקֵּשׁ
 אֶת הַנְּרַדְפִים, לְמַדְנִי וְהוֹרְנִי בְּמָה יִזְכֶּה נַעַר כְּמוֹנִי, מְלֵא עוֹנוֹת
 כְּמוֹנִי, חָלוּשׁ כַח כְּמוֹנִי, לְמַצֵּא דֶרֶךְ וּנְתִיב וְעֲצָה אֵיךְ לְהַתְחַזֵּק
 בְּגִיד כָּל מִינֵי הַיָּצָרִים רָעִים בְּכָל פֶּעַם. וְאֵיךְ לְהַתְחַבֵּם בְּחֻכְמָה
 אֲמִתִּית וּלְהַתְנַבֵּר בְּכָל מִינֵי הַתְנַבְּרוֹת, בְּכַל־עַת וְעַת וּבְכָל
 דְּרָגָא וְדְרָגָא, בְּכָל מִינֵי עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, לְהֶאֱרִיךְ אִפְּי
 וּלְמַשֵּׁל בְּרוּחֵי וּלְכַבֵּשׁ אֶת יִצְרֵי, בְּאִפְּן שֶׁאִזְכֶּה לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר

ולבטל כל מיני יצרין רעים וכל מיני כחות המונעים מעבודתך
 ואמתתך, למען אזכה לילך בדרךך הקדושים, לסור מרע
 ולעשות הטוב בעיניך תמיד. רבנו של עולם, רבנו של עולם,
 רבנו דעלמא בלא, לעלא מן כלא ולית לעלא מנך, אשר אפלו
 כתר עליון אוכמא הוא לגבך. וטובך הגדול מרומם ומנשא על
 כל רום מדרגות הקדושות. ואתה בלו טוב בעצמך בלי שום
 אחיות הדין כלל. אפלו הדין הקדוש והטהור, אתה מרמם ומנשא
 ממנו בתכלית ההתרוממות בדרך נפלא ונורא, אשר אי אפשר
 להשיגו, איך אתה בעצמך מחיה את כל הדינים, מתכלית שרש
 העליון של הדין הקדוש והנורא עד סוף השתלשלות הדינים, עד
 שמשתלשל ונאחז מהם הסינים והפסלת הנמור וכו'. ואתה מחיה
 את כלם, אשר מאלו הדינים נאחזים כל היצרים הרעים שבכל
 המדרגות, מתכלית דיוטא התחתונה עד תכלית מדרגה העליונה
 עד כתר עליון, שהוא סוד שרש היצר הרע של הצדיקים הגדולים
 מאד הקדושים והנוראים. וכלם מקבלים חיות ממך, ובלעדך
 לא ירימו את ידם ואת רגלם, ואין להם שום כח וחיות כל שהוא
 כי אם ממך לבד, כי אתה מחיה את כלם. ואף על פי כן אתה
 מרמם ומנשא בתכלית ההתרוממות וההבדל מכל שרש הדינים
 הקדושים שבכל העולמות הקדושים בתכלית הקדשה, כי אתה
 טוב באמת בתכלית הטוב בלי שום אחיות הדין כלל, ומי יבין
 דרכי פלאותיך:

ובכן בכת טובך העליון האמתי, ובכת הצדיקים הגדולים
 הקדושים והנוראים אשר זכו להשיג טובך האמתי, ולהודיע

ולגלות טובה לבריותיך שאינו נפסק לעולם אפלו אם עשינו מה שעשינו כמו שכתוב, חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו. בכחם הגדול אני נשען עדין להקחות את שני ולסמא את עיני ולקשר את גופי ואברי, ולפתח את פי לקרא אליך עדין ממקום שאני שם עתה, ולצפות לישועתך עדין, ולבלי ליאש את עצמי משום דרנא קדושה שבבעולם בשום אפן, ולפרוש כפי ולשטח ידי אליך עדין, אולי יעתר לי יהוה ולא אובד, אולי יחוס אולי ירחם:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, רבונו של עולם, למדני עתה מה לומר לפניך, למדני עתה דרך החיים, דרך התשובה האמתית לסכל חלוש-בת, חלוש עצה כמוני. למדני עתה עצה אמתית. שאזכה לקימה, באפן שאשוב אליך מהרה באמת. למדני עתה הדרך והנתיב והשביל בגשמיות ורוחניות, באפן שאזכה בכל-עת ועת להתגבר כנגד היצר הרע והמניעה והמעכב והמבלבל באותה העת, באותה המדרגה כפי מה שהוא בעליה או בירידה, באשר אתה לבד יודע בכמה וכמה אלפים ורבבות עניני מניעות והכבודות ופתוים והסתות והתגרות שמתגרה ומתגבר כנגדי בכל יום ובכל-עת מחדש, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, בכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו היה נופל בידו. רחם עלי למען שמך, כי רבו מכאובי וצרות לבבי, צרות לבבי הרחיבו מאד מאד בלי שעור:

עזרני והושיעני וזבני להיות עקשן גדול בעבודת יהוה, ואל יבהלוני רעיוני ולא יוכל שום דבר שבעולם להפיל אותי בדתתי חס ושלום, או להרחיק אותי חס ושלום מאתך, אפלו אם יהיה

מִה שִׁיחִיָּה חֵם וְשָׁלוֹם, אֲפֹלוּ אִם יַעֲבֹר עָלַי מָה חֵם וְשָׁלוֹם. וְאַחִיָּה
 חֶזֶק וְאַמִּיץ בְּדַעְתִּי לְבָלִי לְהִסְתַּכֵּל כָּלֵל עַל הַמַּחְשָׁבוֹת הַמְּוֹרָדוֹת
 הַרוּצִים לְהַחֲלִישׁ דַּעְתִּי וְלְהַפִּיל אוֹתִי בְּדַעְתִּי חֵם וְשָׁלוֹם, כְּאֵלוּ
 אֲפֹס תִּקְוֶה חֲלִילָה, מַחֲמַת שְׁאֲנִי רוֹאֶה שֶׁעוֹבְרִים יָמִים וְשָׁנִים וְעַדִּין
 אֲנִי רְחוֹק מִהַקְדָּשָׁה מְאֹד מְאֹד, וְחַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים נִתְּוֹסְפִים
 בְּכָל פֶּעַם רַחֲמָנָא לִי צִלָּן מַעֲתָה. הֵן עַל כָּל אֱלֹה לֹא אֲסַתְכֵל וְלֹא
 אֲבִיט כָּלֵל לְשׁוֹב וְלִסּוּג מֵאַחֲרֶיךָ חֵם וְשָׁלוֹם מַחֲמַת זֶה חֲלִילָה,
 רַק אֲזַכֶּה לְהַחְזִיק עֲצָמֵי בְךָ וּבִתְוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה בְּכָל־עַת תְּמִיד
 בְּכָל מַה שְּׂאוּכֵל, בְּכָל נִקְדָּה וּנְקֵדָה טוֹבָה שְׁנִמְצָא בִּי. וְלִשְׁמַח אֶת
 עֲצָמֵי בְּכָל־עַת וּבְכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה בְּמַה שְׁזָכִיתִי לְהִיּוֹת מְזַרַע
 יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשִׂנִי גוֹי. וְלַחֲפֹשׁ וּלְבַקֵּשׁ לְמִצְאָא בִּי תְּמִיד נִקְדוֹת
 טוֹבוֹת מִקְדָּשֶׁת מִצְוֹתֵינוּ שִׁישׁ כְּנֹו בְּכָל אֶחָד וְאַחַד אֲפֹלוּ בִּי
 הַפְּחוֹת וְהַגְּרוּעַ, וְלִילֵךְ בְּדֶרֶךְ הַזֶּה בְּכָל־עַת, וְלַחֲזֹק עֲצָמֵי וְלִשְׁמַח
 נַפְשִׁי בְּזֶה תְּמִיד כְּאֲשֶׁר הִזְהִירוּנוּ וְחִזְקוּנוּ צַדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִים בְּכַמָּה
 לְשׁוֹנוֹת בְּלִי שְׁעוֹר, לְבָלִי לְפַל מְשׁוֹם דְּכָר שְׁבַעֲעוֹלָם. כִּי כְּאֱלֹה
 וּכְאֱלֹה עֲבָרוּ עַל כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַכְּשָׁרִים שֶׁהָיוּ בְּדוֹרוֹת שְׁלִפְנֵינוּ,
 מִכָּל שִׁכּוֹן וְכָל שִׁכּוֹן בְּדוֹרוֹת הַחֲלוּשִׁים וְהַעֲנִיפִים מְאֹד מְאֹד,
 בְּעַקְבוֹת מִשִּׁיחָא, אֲשֶׁר הַסְטָרָא אַחֲרָא מִתְּפַשְׁטָת לְאַרְבָּה
 וְלִרְחִבָּה מַחֲמַת שְׁקֵרוּב לְבֹא עִתָּהּ, וַיְמַיָּה לֹא יִמְשָׁכוּ, כִּי בֹא יָבֵא
 מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ לֹא יֵאָחֵר, וַיַּעֲבִיר רוּחַ הַטְּמָאָה מִן הָאָרֶץ. עַל כֵּן עִתָּהּ
 סְמוּךְ אֵל הַקִּיץ מִתְּנַבֵּר וּמִתְּפַשְׁט הַיַּעַר הָרַע וְהַסְטָרָא אַחֲרָא מְאֹד
 מְאֹד, וּמִתְּנַבֵּר מְאֹד לְהַחֲלִישׁ דַּעְתִּי שֶׁל כָּל הַרוּצִים וְהַפְּצִים לְכַנֵּס
 בְּדַרְכֵי הַכְּשָׁרִים הָאֱמֵתִים. מִלֵּא רַחֲמִים, חוֹמֵל דְּלִים, אֶתָּה יוֹדַע

כל זה, ואתה יודע שלגדל התנברותם והתפשטותם אין בידנו
 לעמד כנגדם, כי אם אתה לבד תעמד בעדנו ותלחום מלחמותינו,
 ברחמיך וחסדיך ובטובך הגדול שאינו נפסק לעולם, ובכח וזכות
 צדיקיך האמתיים העומדים ומתפללים עלינו תמיד. יהמו נא
 ויכמרו מעיד עלינו וזכנו וחקנו ואמצנו לבל נסתכל כלל על כל
 המחשבות הפורדות והמבלבלות, רק נתחזק לעשות את שלנו
 לעסק בתורה ותפלה, ולא נטה את ראשנו להסתכל ולהשיב
 על כל הבלבולים הרבים כלל. ונהיה חזקים ועקשנים להחזיק
 את מחשבתנו במה שאנו עוסקים בצינוך, ולא נביט אחרי
 הבלבולים כלל עד אשר יסתלקו ממילא על-ידי-זה. ותעזרנו
 מעתה לקדש ולטהר עצמנו כראוי, עד אשר נזכה שלא יבאו ולא
 יעלו עוד על לבנו שום בלבול ומחשבה רעה וחיצונה כלל. מלא
 רחמים, אלהי הראשונים והאחרונים, אלהי כל הצדיקים, תקנני
 בעצה טובה מלפניך שאזכה לקימה באפן שאזכה לשוב אליך
 באמת מעתה ועד עולם. שמחני בישועתך האמתית, ותמתיק
 ותבטל כל הדינים מעלי ומעל כל ישראל, ותשבר ותמגר ותכניע
 ותשפיל ותכלה ותבטל את כל מיני יצרים רעים ממני ומכל
 ישראל בכל-עת ועת בכל דרנא ודרנא, הן היצרין רעים של רב
 העולם שהוא עבירת הדמים ממש, רוח שטות ממש, הן היצרין
 רעים של הפשרים ביותר שהוא בחינת איזה דבוק רחמנא ליצלן,
 הן היצר הרע של הצדיקים שהוא מלאך הקדוש ממש, הן שאר
 מיני יצרים רעים והסתות ופתויים ומניעות ועכובים ובלבולים,
 מכלם תצילני אותי ואת כל חברתנו ואת כל ישראל בכל-עת

ועת בכל דרגא ודרגא, שאזכה תמיד לשבר ולבטל את היצר הרע והמניעה שבאותה הדרגא כפי אותה העת והשעה, ואתחזק ואתאמץ ואתנבך בכל-עת ובכל יום מחדש להתחיל להתקרב אליך, ולהשתוקק ולהתנגע לאמתך, ולהרגיל עצמי בתורתך ועבודתך באמת בשמחה:

מלא רחמים, עשה את אשר בחרך גלך ואת משפטיך נשמר וקים לנו מקרא שכתוב, ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסירותי לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר. ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחרתי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם. וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים. והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הדגן והרביתי אותו ולא אתן עליכם רעב. ונאמר, ונרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם. השיבה לי ישועה ורוח נדיבה תסמכני. לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי. אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי אדני תשועתי. יהיו רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

== צג ==

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני ותושיעני ברחמיך העצומים, שאזכה מהרה לרפאת את נפשי רפואה שלמה, ולהעלותה למקום שרשה בקדשה ובטהרה גדולה. ותזכני לעסך בתורתך הקדושה לשמה תמיד יוםם ולילה.

ואזכה להתנגע בתורתך הקדושה, עד שאזכה לידע ולהבין אותה על בוריה ואמתתה. ואזכה ללמד וללמד, לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה:

ותרחם עלי ברחמיך הרבים, ברחמיך הגדולים, ותבטל מעלי כל מיני דינים שבעולם. ותשמרני ותצילני תמיד מכל הדינים הקשים הנמשכין מסטרא דמסאבא מזהמת הנחש. אנא יהוה, רחמיך רבים מאד, אל תעשה עמי כחטאי ולא תגמל עמי כעונותי. ועשה את אשר תעשה, ברחמיך הרבים, ושמרה נפשי והצילני מדינים הקשים האלו הנמשכין דרך הסטרא אחרא. ותרחם עלי ותהיה בעזרי, ותתן לי דעת ושכל דקדושה, לעסק בתורתך באמת, באפן שאזכה להמתיק גם כל הדינים הקדושים הנמשכין דרך הקדושה שהם בחינות גבורות יצחק, אשר כל אלו הדינים הקדושים הם לטובה, גם אותם אזכה להמתיק שיתפכו לחסדים גמורים, מכל שכן שלא ישתלשל מהם חס ושלום, שום דינים קשים רחמנא ליצלן:

רבוננו של עולם, ידעתי ואני מאמין שכל הדינים והיסורים העוברים עלינו בכלליות ישראל ובפרטיות מה שעובר על כל אחד ואחד בכל עת ובכל זמן, וכל המניעות והבלבולים המונעים ומבלבלים אותנו מעבודתך, בכלם נשלחים מאתך לטובתנו. ואם אנחנו חושבים אותם לרעות חס ושלום, אלהים חשבה לטובה, כי כוננתך תמיד לטובה, כי ההתרחקות הוא עקר ההתקרבות, ואתה מוכיח ומיסר ומנסה ומצרף אותנו לטובתנו, כמו שכתוב, כי כאשר יסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך. אבל מרבוי

חלישות נפשנו, מרבוי עונותינו, ומעצם עבירת ונשמות גופנו, אין אנו יכולים לקבל אפלו דיניך הקדושים, כי היסורים והמניעות מבלבלים ומטרידים אותנו מאד מאד, עד אשר כשל בך הסבל עד אשר על ידיה נתרחקנו ממו שנתרחקנו, ובפרט אנכי הדל והאביון וכו', אשר אתה לבד יודע כל מה שעבר עלי מילדותי, מעודי עד היום הזה וכו' (ויפרש כל שיהתו כל המניעות והבלבלים והיסורים וההסתות והנסיונות והצרופים שעברו עליו מעודו, וכל המקשולות והחטאים והפשעים שנכשל בהם וכו' וכו'. כל אחד ואחד כפי מה שיודע בנפשו את נגעי לבבו ומכאביו) ובדאי בכל מה שעבר עלי, בכלם בונתך היה לטובה, לנסותני ולצרפני על ידי אלו הענינים דיקא. אכל מעצם קטנות ושטות דעתי ועבירת גופי, לא יכלתי לעמוד בשום בחינה דקה ונסיון קל וצרוף כל שהוא. בחנת לבי פקדת לילה צרפתי כל תמצא זמותי כל יעבר פי:

רבנו של עולם, האומר לעולמו די יאמר לצרותי די. וירחם עלי ברחמי המרבים, ברחמי הגדולים, בכח הרחמים שחתרו והשיגו כל הצדיקים האמתיים, וימתיק ויבטל כל הדינים מעלי ומעל כל בני ביתי ומעל כל הגלויים אלי ומעל כל ישראל, כי אין מי שיעמד בעדנו עתה בדור הזה בעוקבות משיחא, באחרית הימים האלה, בעת צרה הזאת, כי אם בך וזכות כל השבעה רועים וכל הצדיקים שוכני עפר, כחם וזכותם הגדול יגנו עלינו וימליצו טוב בעדנו, ויעשו כחכמתם הגדולה וברחמיהם המרבים, וימתיקו ויבטלו מעלינו כל מיני דינים שבעולם, באפן שגובה מעתה להתקרב להשם ותברך באמת. ויהיה נמשך עלי

ועל כל ישראל לב חדש ורוח חדשה דקדשה. ואשכח לנגמרי
 דרבי הרע ומחשבותי הרעות והמבלבלות מאד. ואזכה מעתה
 לחשב רק בתורה ועבודה,

בְּקִדְשָׁה ובטהרה גדולה, ולהיות דבוק בך ובצדיקיך האמתיים
 ובתורתך הקדושה תמיד, באפן שאזכה לידע ולהבין תורתך
 הקדושה על בוריה ואמתתה. ועל ידי זה אזכה לרפאת את נפשי
 מכל מכאוביה ותחלואיה ומכותיה האנושות והרבות והעצומות
 מאד מאד בלי שעור וערך ומספר, אשר הרביתי להחלותה
 ולהכותה ליסרה ולהכאיבה עלי ידי רבוי עונותי ופשעי העצומים
 והרבים מאד, אשר אין שום דרך לרפאתה כי אם ברחמיך
 הרבים לבר ובישועתך הגדולה והעצומה, כי מן לא יפלא
 כל דבר. רופא אמת, רופא חנם, רופא נאמן ורחמן, רחם עלי
 והעלה מהרה ארוכה ומרפא לכל תחלואי ומכאובי נפשי וגופי
 ברוחניות ונשמיות, ושלח מהרה רפואה שלמה לכל חולי עמך
 בית ישראל (ובפרט וכי). אל נא רפא נא להם ולנו חיש קל מהרה,
 רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה. כי אין לנו
 שום סמיכה ותקנה כי אם עליך לבר, על רחמיך העצומים לבר,
 וכרצונך עשה עמנו כי בצרה גדולה אנחנו, על מי לנו להשען
 על אבינו שבשמים, ורחם עלינו והושיענו לעסק בתפלה תמיד,
 ולהרבות בתפלות ותחנונות ובקשות בכל יום ויום, ולא תשלח
 עלינו יסורים שיש בהם בטול תפלה חס ושלום, ולא שום יסורים
 שבעולם, ולא תסיר תפלתנו וחסדך מאתנו כמו שכתוב, ברוך
 אלהים אשר לא הסיר תפילתי וחסדו מאתי:

להושענה רבה ולשמחת תורה

ורחם עלינו והושיענו וזכנו לקדשת הושענה רבא ושמחת
 תורה שהם בחינת דבור בלא דעה ודבור בדעה. שנוזה ללמוד
 ולהגות בתורתך הקדושה תמיד. ואפלו בעת ובמקום שאין אני
 זוכין להבין דברי תורתך על בורין, נוזה להתנגע ולעסק ולהגות
 בהם וללמוד אפלו בלי הבנה. ואתה ברחמיך, תקבל גם את עסק
 התורה הזה ותשמח בדברי תורתנו אפלו כשהם בלא הבנה.
 ותטע מהם אילני רב רבין סתריני דההוא נחלא הנקראין ערבי
 נחל. ותעורר רחמיך הגדולים עלינו, ותהיה בעזרנו ותפקח את
 עיני שכלנו שנוזה לצאת מחשך לאור. ותאיר עינינו במאור
 תורתך שנוזה לידע ולהבין ולהשכיל את כל דברי תורתך על
 בורין ואמתתן, ולידע כל דיני ומשפטי התורה וכל דרכי התורה,
 ולהשתדל בה בארח מישור, עד שנוזה לנטע אילנא דחיי לעלא
 דכלא אסותא. ותזכנו בכל שנה ושנה לקיים כל המצות הקדושות
 הנוהגות בימים הקדושים האלה שהם, הושענה רבא ושמחת
 תורה. ונוזה לשמח בהם בשמחה רבה וחדוה גדולה ועצומה
 בתכלית השמחה בשלמות באמת, ולהתקדש בהם בקדשה
 גדולה, באפן שנוזה לתקן כל התקונים האלה ויותר מזה בימים
 הקדושים הנוראים האלו שהם גמר החתימה והתקון של ראש
 השנה ויום כפור. ותעזרנו ותושיענו שנוזה לקיים השבעה הקפות
 של יום הושענה רבא הקדוש עם הארבע מינים הקדושים
 ונוראים בתכלית השלמות כרצונך הטוב. ונוזה לצעק ולזעק
 אליך ולהתפלל תפלות הושענות בלב שלם מעומקא דלבא

כִּרְאוּי לְצַעֲק לִישׁוּעָתְךָ, בַּיּוֹם הַנּוֹרָא הַהוּא, יוֹם גְּמַר הַדִּין הַקְּדוֹשׁ
וְהַנּוֹרָא וְהָאִים מְאֹד מְאֹד. וְנִזְכָּה לְקִים מִצּוֹת חֲבֻטַת הָעֲרֵבָה מִנְהַג
נְבִיאֶךָ הַקְּדוֹשִׁים בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְלַהֲמַתִּיךְ עַל־
יְדֵי־זֶה כָּל הַדִּינִים בְּתַכְלִית הַהֲמַתְקָה, בְּאִפְּן שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה יַחֲוֹד
קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיָּה בְּיַחְוָדָא שְׁלָים עַל יְדִינוּ בַּיּוֹם שְׁמִינִי
עֲצַרְתָּ וְשִׂמְחַת תּוֹרָה הַקְּדוֹשִׁים:

וְנִזְכָּה לְשִׂמְח בְּשְׁמִינִי עֲצַרְתָּ וְשִׂמְחַת תּוֹרָה בְּחֻדוֹה רַבָּה וְשִׂמְחָה
גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה עַד אֵין סוֹף, שְׂזַכִּינוּ לַהֲיוֹת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל וְלִקְבֹּל
אֵת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ, נְאֻמָּן בִּיתְךָ. אֲשֶׁרִינוּ
מָה טוֹב חֲלַקְנוּ וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ וּמָה יָפָה יִרְשָׁתָנוּ. אֲשֶׁרִינוּ שְׂזַכִּינוּ
לְכָל הַטוֹב הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, זָכְנוּ וְעֲזָרְנוּ שְׁנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
הַשִּׂמְחָה הַזֹּאת בְּלִבְנוּ בְּכָל הַשָּׁנָה כְּלָה. וּבִפְרָט בַּיּוֹם שִׂמְחַת
תּוֹרָה הַקְּדוֹשׁ. וְנִזְכָּה לְשִׂמְח תָּמִיד בְּשִׂמְחָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת כִּרְאוּי
לְשִׂמְח בְּנֵה בְּאֵמַת, וְנִזְכָּה לְקִים הַהַקְּפוֹת עִם הַסְּפָרֵי תּוֹרָה בַּיָּמִים
הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלוּ בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְעֲצוּמָה עַד אֵין סוֹף, וְלֹא יִתְעַרֵּב
זֶר בְּשִׂמְחָתָנוּ, וְלֹא יִהְיֶה כַּח לְשׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב לְבַלְבֹּל וְלַעֲכָב
חֵם וְשָׁלוֹם, שִׂמְחָתָנוּ הַעֲצוּמָה בַּיָּמִים הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלוּ. נְגִילָה
וְנִשְׂמְחָה בְּךָ בְּדַבְּקוֹת נִפְלָא וּבְהַתְקַרְבוֹת גְּדוֹל, בְּאַהֲבָה רַבָּה
וְאַהֲבַת עוֹלָם, בְּשִׂמְחָה שְׂאִין לָהּ קִין וְתַכְלִית. וְנִזְכָּה לְסִים אֵז אֵת
הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וְלַהֲתַחִילָה מִחֻדֶּשׁ בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה וּבְשִׂמְחָה
גְדוֹלָה. וְלִקְבֹּל עָלֵינוּ מִחֻדֶּשׁ לַעֲסֹק בְּתוֹרָתְךָ יוֹמָם וְלַיְלָה לְשִׂמְחָה.
וְלִקְנִים אֵת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה. מְלֹא רַחֲמִים, רַחֲמִים עָלֵינוּ
וּמְלֹא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, בְּאִפְּן שְׁנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת נַפְשָׁנוּ

לְשִׁרְשָׁה שֶׁבְקִדְשָׁה שֶׁהוּא חֲכֵמָה הַקְדוּשָׁה עַל־יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה
 בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהַבִּינָה בְּאֵמֶת. וְנִזְכָּה לְהַפִּיר אוֹתָךְ
 בְּאֵמֶת וּלְגַלּוֹת אֱלֹהוּתְךָ בְּעוֹלָם, וְיִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל
 עַל יְדֵינוּ תָּמִיד, וּכְבוֹדְךָ וּמְלֶאכֶלֶת כָּל הָאָרֶץ, יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם
 וַיִּשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו. רִמָּה עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ.
 בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ. וּבְרוּךְ שֵׁם
 כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וּמְלֶאכֶלֶת כְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אֲמֵן וְאֲמֵן:

== ע ד ==

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְמַדַּת הַשְּׁלוֹם, וְאֶזְכָּה
 לְהִיּוֹת אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם תָּמִיד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, סוּר מֵרַע
 וַעֲשֵׂה טוֹב בְּקִשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפֵהוּ. וְאֶזְכָּה בְּכָל־עַת לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם
 בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלִילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים, מִמַּדַּת הַנִּצְחוֹן וּמִחֲלֻקַּת דְּסִטְרָא אַחְרָא, שְׁלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי
 שׁוּם נִצְחוֹן וּמִחֲלֻקַּת דְּסִטְרָא אַחְרָא הַנִּמְשָׁכִין מִהַדְּמִים שֶׁל הַגּוֹף,
 שֶׁעֵדוּן לֹא עָבְדוּ בָּהֶם אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְחַם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי
 וְתִזְכְּנֵי מַעֲתָה לְעֶסֶק הַרְבֵּה בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, שֶׁאֶזְכָּה לְדַבֵּר הַרְבֵּה
 בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה בְּכָל יוֹם תָּמִיד, עַד שֶׁאֶכְנִים כָּל טְפֵי הַדְּמִים שֶׁיֵּשׁ
 בִּי בְּתוֹךְ הַדְּבוּרִים הַקְדוּשִׁים שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה. וְיִהְיוּ נַעֲשִׂין מִכָּל
 הַטְּפֵי דְמִים שֶׁבְּקִרְבִּי דְבוּרִים קְדוּשִׁים שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, וְלֹא
 יִהְיֶה נִשְׂאָר בִּי שׁוּם טְפֵה דָם שְׁלֹא עָבְדָה אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, רַק
 אֶזְכָּה לְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּכָל כַּחַי כָּל יְמֵי חַיֵּי בְּכָל טְפֵי
 הַדְּמִים שֶׁיֵּשׁ בִּי. וְאֶזְכָּה לְדַבֵּר הַרְבֵּה בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, עַד שֶׁיִּהְיֶה
 הַגּוֹף כְּטַל לְגַמְרֵי כְּאִין וְאַפְסֵם מִמֶּשׁ. וְתִזְכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,

לִירָאָה שְׁלֵמָה מִפְּנֵיךָ תְּמִיד. וְתִמְשִׁיךְ וְתִשְׁפִיעַ בְּלִבִּי יִרְאָה וּבּוֹשָׁה
 וּפְחָד וְאִימָה גְדוּלָה מִפְּנֵיךָ תְּמִיד, עַד אֲשֶׁר יִתְבַטַּל הַגּוֹף לְגַמְרֵי
 כָּאִין וְאִפְסֵי הַמַּחְלֵט עַל־יְדֵי עֵצֶם הִירְאָה הַגְּדוּלָה שֶׁתִּשְׁפִיעַ בְּלִבִּי,
 וּבִפְרָט בַּעַת עוֹסְקֵי בְּדַבּוּרֵי תוֹרָה וְתַפְלָה שְׁלֵא אֲשַׁמַּע אֹז אֶת
 הַגּוֹף כָּלֵל, רַק אֶת הַדַּבּוּרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל תוֹרָה וְתַפְלָה, וְיִתְבַטַּל
 הַגּוֹף לְגַמְרֵי לְגַבֵּי הַדַּבּוּרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל תוֹרָה וְתַפְלָה, וְעַל־יְדֵי־
 זֶה אֲזִכָּה לְבָרֵר וּלְקַטֵּט וּלְהַעֲלוֹת וּלְצַרֵּף כָּל הָאוֹתִיּוֹת וְהַנִּיצוּצוֹת
 שֶׁנִּפְּלוּ לְמַטָּה בְּבַחֲיַנֵּת שִׁבְרֵי כְּלִים, עַל־יְדֵי עֲוֹנוֹתַי וְחַטָּאֵי וּפְשָׁעֵי
 הָעֲצוּמִים בְּגִלְגוּל זֶה וּבְגִלְגוּל אַחֵר, אֲשֶׁר הֵם גּוֹרְמִים מִחֲלֻקַּת
 וְקִשְׁיוֹת וּבִלְבוּלִים וּמְנִיעוֹת מֵעֲבוֹדַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וּמֵהֵם בָּאִים כָּל
 הַתַּאֲוֹת שִׁבְעוּלָם, וְהַכֹּל אֲזִכָּה לְבָרֵר וּלְהַעֲלוֹת לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ, וּלְצַרְפָּם וּלְחַבְרָם וּלְכַנּוֹת מֵהֵם בְּנִינִים וְעוֹלָמוֹת דַּקְדָּקָה.
 וְתַתֵּן לִי כַח בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים, לְהַעֲלוֹת אֶת כָּל הַנִּיצוּצִין הַנִּפְּוֹלִין
 אֵלֶיךָ בְּבַחֲיַנֵּת הַעֲלָאת מִנִּי. וְעַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה נַעֲשֶׂה יְחִוּד קוֹדֶשׁ
 בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיה, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה נִמְשָׁךְ שְׁלוֹם גְּדוֹל וְנִפְלָא
 לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם, וְיִתְבַטַּל כָּל מִינֵי נִצְחוֹן
 דְּסִטְרָא אַחְרָא וְקִנְיָאָה וְשִׁנְיָאָה וְקִנְטוֹר וּמַחְלֻקַּת מִמְּנֵי וּמִכָּל יִשְׂרָאֵל
 וּמִכָּל בְּנֵי עוֹלָם, רַק יִהְיֶה אַהֲבָה וְשְׁלוֹם גְּדוֹל בֵּין כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל,
 וּבֵין כָּל הַנִּבְרָאִים וְהַנוֹצְרִים וְהַנֶּעֱשִׂים שֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם.
 וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּמְשִׁיךְ וְתִשְׁפִיעַ בְּרַכָּה גְּדוּלָה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל וּלְכָל
 הָעוֹלָמוֹת כְּלָם. וְתַמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְנַאֲלֵינוּ וְתַקִּים אוֹתָנוּ מִנִּפְלִתָנוּ,
 וְתַעֲלֶה וְתַקִּים אֶת כָּל בְּחִינַת הַרְּגִלִין אֲשֶׁר יִרְדּוּ לְמַטָּה בְּעֲוֹנוֹתֵינוּ,
 עֹבֵב תַּעֲזוּב וְהַקָּם תַּקִּים. הַקָּם עַל סְלַע רִגְלֵי וְתַכּוֹנֵן אֲשׁוּרֵי. וְיַקִּים

מהרה מקרא שְׁכֵתוֹב, וְעִמְדוֹ רִנְגְלִיו בַּיּוֹם הַהוּא עַל הַר הַזֵּיתִים.
 וְתוֹלִיכֵנוּ מֵהֶרֶה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ, וְתִבְנֶה בַּיִת קִדְשֵׁנוּ וְתִפְאֶרְתֵּנוּ,
 וְשֵׁם נִעְבְּרְךָ בִּירָאָה כִּימֵי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קִדְמוֹנִיּוֹת:

מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא מִשְׁאֵלוֹתֵינוּ לְמוֹכָה בְּרַחֲמִים, כִּי צָרְכֵנוּ
 מְרַבִּים מְאֹד מְאֹד וְדַעַתְנוּ קְצָרָה לְבָאֵר, וְאַתָּה בּוֹחֵן לְבוֹת וְכֹלִיּוֹת
 וְלִפְנֵיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת לֵב, וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁבִפְנֵימִיּוֹת לְבִנּוּ אֲנוּ
 מִשְׁתוֹקְקִים מְאֹד לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְאֲנוּ מִתְנַעֲנְעִים וּמְצַפִּים
 בְּכַל־עַת לְמַצֵּא פֶתַח תְּקוּהָ לְשׁוֹב וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת. עֲזֹרְנוּ
 לְמַעַן שְׁמֹךְ, זְכֵנוּ לְכָל מַה שְׁבִקְשָׁנוּ מִלִּפְנֵיךָ. יְהִי לְרַצוֹן אֲמֵרֵי־פִי
 וְהִגִּיזוּן לְבִי לִפְנֵיךָ יְהוָה צוּרֵי וְנוֹאֲלֵי. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמֵרוֹמָיו הוּא
 בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן:

== צה ==

אֲדוֹן הַשְׁלוֹם, מְלֶךְ שֶׁהַשְׁלוֹם שְׁלוֹ, עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל.
 עֲזֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּלֵנוּ שְׁנִזְכָּה תְּמִיד לְאַחֵז בְּמִדַּת הַשְׁלוֹם, וְיִהְיֶה
 שְׁלוֹם גָּדוֹל בְּאַמֶּת בֵּין כָּל אָדָם לְחִבְרוֹ וּבֵין אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ, וְלֹא יִהְיֶה
 שׁוֹם מִחִלְקַת אֶפְלוֹ בְּלֵב, בֵּין כָּל בְּנֵי אָדָם, כִּי אַתָּה עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
 בְּמֵרוֹמֶךָ, וְאַתָּה מְחַבֵּר שְׁנֵי הַפְּכִים יַחַד, אֵשׁ וּמַיִם, וּבְגִבְלֵאוֹתֶיךָ
 הַעֲצוּמִים אַתָּה עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם. בֵּן תִּמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גָּדוֹל עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל הָעוֹלָם בְּלוֹ, בְּאִפְּן שְׂיִתְחַבְּרוּ כָּל הַהַפְּכִים יַחַד בְּשְׁלוֹם
 גָּדוֹל וּבְאַהֲבָה גָּדוֹלָה, וְיִכְלְלוּ כֻלָּם בְּדַעַת אַחַת וְלֵב אֶחָד לְהִתְקַרֵּב
 אֵלֶיךָ וּלְתוֹרַתְךָ בְּאַמֶּת, וְיַעֲשׂוּ כֻלָּם אֲגִדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ

תְּפִלוֹת לְקוֹמֵי צִה תְּרִי

בְּלֶבֶת שְׁלָם, וְיְהוָה שְׁלוֹם, בְּרַכְנוּ בְּשָׁלוֹם, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּמְשִׁיךְ
עָלֵינוּ כָּל הַבְּרָכוֹת וְכָל הַהִשְׁפָּעוֹת וְכָל הַיְשׁוּעוֹת:

וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאֻזְכָּה תִּמְיֵד לְמִסַּר נַפְשִׁי עַל
קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּאַמֶּת, וּבְפָרֵט בְּשַׁעַת קְרִיאַת שְׁמֵעַ וּתְפִלָּה, שְׂאֻזְכָּה
תִּמְיֵד לְהַתְּפַלֵּל וְלוֹמַר קְרִיאַת שְׁמֵעַ בְּמִסִּירַת נַפְשׁ בְּאַמֶּת. וְאֻזְכָּה
לְקַבֵּל בְּדַעְתִּי בְּרִצּוֹן חֶזֶק בְּאַמֶּת לְמִסַּר נַפְשִׁי לְמוֹת עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם
לְהַתְּלַחֵב בְּשִׁלְהוֹבִין דְּרַחֲמֵימוֹתָא, וְלְהַתְּנַבֵּר עַל יְצָרִי, לְמִסַּר כָּל
גּוּפִי וְנַפְשִׁי וּמְאֹדִי בְּשִׁבִיל לְקַדְשׁ שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
וְעַל־יְדֵי־זֶה אֻזְכָּה תִּמְיֵד לְהַתְּפַלֵּל בְּכּוֹנֵה גְדוּלָה בְּקַדְשָׁה וּבְמִתְהַרָה
בְּאַמֶּת, לְהַכְנִים כָּל מַחִי וּמַחֲשַׁבְתִּי וְדַעְתִּי לְתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה,
וּלְקַשֵּׁר הַמַּחֲשָׁבָה אֶל הַדְּבוּר בְּקַשֵּׁר אֲמִיץ וְחֶזֶק, וְלֹא אוֹצִיא
שׁוֹם דְּבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּלֹא כּוֹנֵה, חֵם וְשָׁלוֹם, בְּאִפְּן שְׂנֻזְכָּה
שְׂתַשְׁתַּעֲשַׁע עִם תְּפִלוֹתֵינוּ תִּמְיֵד. וְיִהְיֶה לְךָ נַחַת רוּחַ וְשַׁעֲשׁוּעִים
גְּדוֹלִים מִתְּפִלוֹתֵינוּ, וְיַעֲלוּ וְיִרְצוּ תְּפִלוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ לְהִיּוֹת כְּתֵר עַל
רֹאשְׁךָ. וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ חֶכְמָה וּבִינָה וְדַעַת, וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּכָל מִינֵי
יְשׁוּעוֹת, וְתַפְתַּח אֶת לִבֵּנוּ בְּתִלְמוּד תּוֹרָתְךָ, וְנֻזְכָּה לְהִבִּין הַיָּטֵב
בְּכָל מְקוֹם שֶׁנִּלְמַד שֵׁם וְתֹאִיר עֵינֵינוּ בְּמֵאֹר תּוֹרָתְךָ. וְתַעֲזָרְנוּ
וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁים אֱמִתִּיִּים בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְתִמְשִׁיךְ
עָלֵינוּ הָאֵרָה נְפִלְאָה מִהַתּוֹרָה אֲשֶׁר אֵתָּה עֵתִיד לְגַלּוֹת עַל־
יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, וּשְׂאֻבְתָּם מִיִּם בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעַיְנֵי
הַיְשׁוּעָה. וְתִרְגְּמוּ, וְתִקְבְּלוּ אוֹלְפֵן חֲדָת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, שְׁלַח לִי יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת בְּכָל־עַת
וְרַנֵּעַ מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה, כִּי אֵתָּה גְּלִית לָנוּ שְׂיֵשׁ לְךָ מַעֲיִנוֹת שֶׁל

ישועה שאינם נפסקות לעולם כמעין הנובע שאינו פוסק. עזרני
 והושיעני ישועות שלמות ואמתיות ממענינות הקדושים האלה.
 זכני והושיעני בכח וזכות הצדיקים האמתיים שהם בחינת
 מעיני הישועה, שזכו להשיג ולגלות ולשאב מימי התורה בששון
 ממעיני הישועה, שיש להם כח גדול לנצח, לעזר ולהגן ולהושיע
 לכל החוסים בהם, להצילם משאול תחתיות ומתחתיו ולזכותם
 לחיי עולם לעד ולנצח, כאשר נגלה לפניך אדון האמת והשלום.
 עזרני והושיעני וזכני בזכותם, שאזכה להתחדש מעתה, להתחיל
 מעתה להמשיך עלי חכמה וישועה אמתית לעוב דרכי הרע
 ומחשבותי המגנות, ולא אשוב לאולתי, רק אזכה להכניס כל
 חכמתי ודעתי בתורתך הקדושה, ולקשר מחשבותי אל התורה
 והתפלה תמיד בקשר אמין וחזק, ולכלי להניח את המחשבה
 לצאת חוץ כלל אפלו כחוט השערה. ותמהר להוציאני ולהצילני
 ממים הזדונים, מצולות ים, מיון מצולה ואין מעמד, מתהו ובהו
 וחשך ותהום. ותושיעני בכל־עת ורגע בישועות נפלאות ממעיני
 הישועה, כי גלוי וידוע לפניך בעל הישועות, שבעצם רחוקי ממך
 בלי שעור, והיצר הרע מתגבר בכל־עת בכמה מיני התגברות
 ומניעות ועכובים ובלבולים ועקמימיות שבלב עד אין מספר, אני
 צריך ישועות רבות ונפלאות בכל־עת ורגע, שתפתח לנו ברחמיך
 העצומים, מעיני הישועה, שתהיה הישועה נובעת ומתחדשת
 לנו בכל־עת ורגע, באפן שנופה להנצל בכל־עת ממה שאנו
 צריכין להנצל, בדרכי ישועותיך הנפלאות המתחדשים ונובעים
 בכל־עת ורגע ממעיני הישועה, ותקדשנו ותטהרנו על־ידם מכל

הטמאות ומכל הגלולים ומכל הכתמים ומכל הפגמים שבעולם.
 וקנים לנו מקרא שכתוב, וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם
 מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם:

רבונו של עולם, מצמיח ישועות, מלא משאלותינו לטובה
 ברחמים, והושיעני מהרה בכל מה שאני צריך להושע בנשמות
 ורוחניות, באפן שאזכה מעתה לשוב אליך ולהתקרב אליך
 באמת, ויקים בנו מהרה מקרא שכתוב, הנה אל ישועתי אבטח
 ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה. ושאתם מים
 בפשון ממיני הישועה. ונאמר, ליהוה הישועה על עמך ברבך
 סלה. יהוה הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו. וטוב יהיה בעיניך
 לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך
 הטוב, וקנים לנו מקרא שכתוב, יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את
 עמו בשלום. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
 וגואלי. עושה שלום בפרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל
 ישראל ואמרו אמן:

== צו ==

רבונו של עולם, עזרני והושיעני שאזכה לשתק ולהם למחרפי
 ולמבזי נפשי. ולמקללי נפשי תדום. ואהיה מן הנעלבים ואינם
 עולבים, שומעים חרפתם ואינם משיבים, עושים מאהבה
 ושמתים ביסורים. ותזכני שלא אכזן לצערם עלי ידי שתיקתי
 שאשתק להם, רק כל בונתי בשתיקתי יהיה מאהבה באמת,
 ותהיה בעזרי תמיד שאהיה נוהר בזהירות גדול שלא לבייש

וּלְחַרֵף פָּנַי חֲבָרִי וְלֹא שׁוּם אָדָם שִׁבְעוּלָם אָפְלוּ הַמְחַרְפִּין וּמְבִישֵׁין
 אוֹתִי, מִכָּל שִׁכְן אוֹתָם שְׂאִינָם מְבִישֵׁין אוֹתִי. אָנָּה יְהוָה, שְׁמֵרְנִי
 וְהַצִּילֵנִי מֵעוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה שֶׁל הַמַּלְבִּין פָּנַי חֲבָרוּ בְּרָבִים שְׂאִין
 לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא. וְשְׁמֵרְנִי וְהַצִּילֵנִי בְּכָל־עַת שְׁלֹא אֲבִישׁ שׁוּם
 אָדָם שִׁבְעוּלָם מְגֹדוֹל וְעַד קָטָן, כִּי כִּבֵּר גִּלְפֹדְתִי בְּזֶה כַּמָּה פְּעָמִים,
 בְּשׁוּנֵג וּבְמִזִּיד בְּאֵינָם וּבְרָצוֹן. אֲמֵנָה הַטְּאֵתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 וּלְכַמָּה אֲנָשִׁים מִיִּשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּלָם כְּשָׂרִים וְעַדִּיקִים כְּנִגְדִי,
 וּבִישָׁתִי אוֹתָם כַּמָּה פְּעָמִים וְהִלְבַּנְתִּי פָּנֵיהֶם בְּרָבִים וְשִׁפְכְתִי
 דָּמָם בְּמַיִם. אָבִי שִׁבְשֻׁמִּים, שְׁמֵרְנִי מֵעַתָּה, הַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מֵעוֹן
 הַחֲמוּר הַזֶּה וּמִכָּל הַעֲוֹנוֹת שִׁבְעוּלָם, וְעֲזָרְנִי וְזַכְּנִי לְתַקֵּן כָּל מַה
 שִׁפְגַּמְתִּי בְּעוֹן זֶה מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּתְסַבֵּב סִבּוֹת לְטוֹבָה
 בְּרַחֲמֶיךָ, בְּאִפְסוֹ שְׂאִיכָּה לְהִתְעַד יַחַד עִם הָאֲנָשִׁים שִׁבְשֻׁמִּי
 אוֹתָם וּלְפִיָּסָם בְּאֵמֶת, עַד אֲשֶׁר כָּלָם יִמְחָלוּ לִי בְּמַחִילָה גְמוּרָה
 בְּאֵמֶת, בְּרָצוֹן טוֹב וּבְלֵב שָׁלֵם וּבְנִפְשׁ חַפְצָה. וְלֹא יִשְׂאָר עָלַי
 שׁוּם שְׁנֵאָה וּקְפָדָא מִשׁוּם אָדָם שִׁבְעוּלָם, וְלֹא שׁוּם טִינָא בְּלֵב.
 וּמֵעַתָּה תִּשְׁמֵרְנִי וְתַצִּילֵנִי תָמִיד שְׁלֹא אֲלַבִּין וְלֹא אֲבִישׁ שׁוּם אָדָם
 שִׁבְעוּלָם אָפְלוּ בִּינִי לְבִינּוּ מִכָּל שִׁכְן בְּרָבִים, וְלֹא אֲזַלֵּל בְּכַבּוֹד
 שֶׁל שׁוּם בַּר יִשְׂרָאֵל שִׁבְעוּלָם, וְלֹא אֶהְיֶה בּוֹ לְכָל אָדָם, רַק אֲזַכָּה
 לְהַכְלִיל בְּכָל־לִיּוֹת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ לְאַהֲבֶךָ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל
 כְּנַפְשִׁי וּמְאֵדִי בְּכָל לְבָבִי בְּאֵמֶת וּלְקַיִם מִצְוֹת וְאֶהְבֶּתָ לְרַעַךְ כְּמוֹךְ
 בְּאֵמֶת בְּשִׁלְמוֹת בְּרָצוֹנְךָ הַטוֹב:

וּבְכֵן תִּזְכְּנִי וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי לְהִתְגַּבֵּר בְּכָל עוֹ לְשִׁבֵר וּלְכַפֵּל אֶת
 יְצָרֵי הָרָע וּכְל תַּאֲזוּתִי וּמַדּוּתִי הָרָעוֹת, וְתִכַּף אֶת יְצָרֵי הַשְּׂתַעֲבָד

לך, עד שאזכה לגרש ולשבר ולהכניע מעלי כל הקלפות והספרין
 אחרנין שבכל העולמות, הן שלש הקלפות הטמאות לנמרי
 שהם. רוח סערה, וענן גדול, ואש מתלקחת. הן הרע שבנגה, הכל
 אזכה לכלות ולשבר ולבטל לנמרי, עד שאזכה לברר בחינת
 נגה, לברר הטוב שבה ולהעלותה אל הקדשה, באפן שנגה
 יכלל בקדשה העליונה באמת, וכל הקלפות הטמאות יסתלקו
 ויתבטלו ממני בבטול גמור ולא יהיה להם שום שליטה ואחיזה
 בי חס ושלום, מעתה ועד עולם. ותעזרני ותזכני לשמירת הברית
 באמת, ותבטל ותסיר ממני קלפת הערלה, ערלת לב וערלת
 בשר, ואזכה להכלל באמת בקדשתך העליונה:

ותרחם על כל ילדי עמך בית ישראל הנכנסין לבריתו של
 אברהם אבינו, ותזמין לכלם תמיד מוהלים בשרים והגונים
 ואמנים וזרזים באמת, באפן שיקימו מצות מילה ופריעה
 בתכלית השלמות ברצונך הטוב, כי אתה קדשת ידיד מפתן
 וצאצאיו חתמת באות ברית קדש, וצויתנו ברחמך, למול את
 בנינו, בן שמונת ימים, להכניסם בבריתו של אברהם אבינו.
 על בן זכנו ועזרנו ותזמין תמיד מוהלים בשרים והגונים ואמנים
 וראויים לעסק במצוה נוראה הזאת. ותעמד על ימינם ותסמכם,
 שיוזבו לקיים מצוה זאת בשלמות הראוי, באפן שלא יקלקלו חס
 ושלום להתינוק הנמול על-ידם, רק יתקנו אותו בכול התקונים
 והקדשות שצריכין לתקן ולקדש את התינוק על-ידי מצות מילה.
 ויהיה נמשח עליו צלם אלהים, צלם דמות תבניתו. ויוזכה להיות
 שומר הברית באמת ולא יפגם בבריתו לעולם. ויזכו יונקותו,

וּיִזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים לְעַבְדֶּךָ וְלִירְאָתֶךָ,
וַיֵּצֵאוּ מִכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל דּוֹרוֹת הַרְבֵּה עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת,
וּכְלָם יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, וַיַּעֲשׂוּ רְצוֹנְךָ בְּאַמַּת כָּל יְמֵיהֶם
לְעוֹלָם, לְמַעַן יִתְגַּלֶּה אֱלֹהוּתֶךָ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עַל-יְדֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ:

לְשַׁבַּת-קֹדֶשׁ

וּתְזַכְּנֵי לְקַבֵּל שַׁבַּת קֹדֶשׁ בְּקַדְשָׁה גְדוֹלָה בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
וּבְשִׂמְחָה וְחֵדוּדָה בְּלֵב, וְלֹא יַעֲלֶה עַל לְבִי שׁוֹם דָּאָנָּה וְעַצְבוֹת כָּלֵל,
רַק אֲזַכֶּה לְגִיל וְלִשְׂשׂוֹן בְּכָל עֵז בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ מִבּוֹאוֹ וְעַד צֵאתוֹ.
וּתְזַכְּנֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת רַחֲמֵיךָ מִיּוֹם הַמִּין וְנִסְתִּילַת הַצְּפָרְנִים בְּכָל עָרֵב
שַׁבַּת בְּשִׁלְמוֹת בְּרָאוּי, בְּאִפְסוֹן שְׂאֲזֻכָּה עַל-יְדֵי־זֶה לְדַחוֹת וּלְבַטֵּל
מִעֲלֵי כָּל הַשְּׁלִשָּׁה קְלָפוֹת הַטְּמֵאוֹת שֶׁלֹּא יִתְאַחֲזוּ בִּי כָּלֵל. וְאֲזַכֶּה
לְהַפְרִישׁ וּלְבַרֵּר בְּחִינַת נְגוּה מִכָּל רַע, וְתַעֲלֶה וְתִכְלַל נְגוּה בְּקַדְשֶׁךָ
הָעֲלִיּוֹנָה, וְכָל הַקְּלָפוֹת יִרְדּוּ וַיִּפְּלוּ לְנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּא וַיִּכְלוּ
וַיִּתְבַּטְּלוּ לְגַמְרֵי וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם אַחִיזָה בְּהַקְדְּשָׁה כָּלֵל. וְאֲזַכֶּה
לְקַבֵּל תּוֹסְפוֹת שַׁבַּת, וְתַתֵּן לִי נְשִׂמָה יִתְרָה קְדוּשָׁה וְטַהוֹרָה בְּכָל
שַׁבַּת וְשַׁבַּת. וְאֲזַכֶּה בְּתוֹךְ כָּלֵל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים, לְהַעֲלוֹת
כָּל הָעוֹלָמוֹת לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ עַד רַעוּא דְרַעוּי, עַד שְׁנֻכָּה לְכִלֵּל
עִמְהֶם בְּקַדְשֶׁךָ הָעֲלִיּוֹנָה בְּאוֹר הָאֵין סוֹף בְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב:

אָנָּה יְהוָה, קְדוֹשׁ עַל כָּל הַקְּדוּשׁוֹת, תַּקְיֹף עַל כָּל הַתַּקְיָפִים, חֲזַק
עַל כָּל הַחֲזָקִים, נִצְחָן עַל כָּל הַנִּצְחָנִים, עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֲזֻכָּה
לְנִצְחָת הַמַּלְחָמָה בְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמַּת. זַכְּנֵי לְהַתְחִיל מַעֲתָה לְכַנֵּם

בְּקִרְשֶׁתְּךָ בְּאֶמֶת, וְתַעֲזֹר לִלְאֵא כַח כְּמוֹנִי, לְהַכְנִיעַ וּלְגַרֵּשׁ וּלְשַׁבֵּר
 וּלְבַטֵּל מִמֶּנִּי כָּל הַקְּלָפוֹת וְסִטְרִין אוֹחֲרָנִין שֶׁנִּתְאַחֲזוּ בִּי בְּעוֹנוֹתַי
 הָרַבִּים, רַחֵם עָלַי וַיַּעֲזֹר בְּהֵם וַיְגַרֵּשֶׁם מֵעָלַי וּמֵעַל גְּבוּלֵי. כְּחֶסֶדְךָ
 חִינֵי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ. עֲזָרְנִי כִּי עָלִיךָ נִשְׁעַנְתִּי. יְהוָה אֵל אֲבוֹשָׁה
 כִּי קָרָאתִיךָ יְבוֹשׁוּ רַשָּׁעִים יִדְּמוּ לְשֵׂאוֹל. אֲנִי קָרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי
 אֵל הַט אֲזוֹנְךָ לִי שִׁמְעֵ אִמְרָתִי. יְהוָה קָרָאתִיךָ חוֹשָׁה לִי הַאֲזִינָה
 קוֹלִי בְּקִרְאֵי לְךָ. לִמְעַן שִׁמְךָ יְהוָה תַּחֲנִינִי בְּצַדִּיקְתְּךָ תּוֹצִיא מִצָּרָה
 נַפְשִׁי. וּבַחֲסֶדְךָ תַּצְמִית אוֹיְבֵי וְהֶאֱבַדְתָּ כָּל צוֹרְרֵי נַפְשִׁי כִּי אֲנִי
 עֲבָדְךָ. יְהִי לְרַצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וְנוֹאֲלֵי:

== צו ==

אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לְךָ אֵל תַּחֲרַשׁ וְאֵל תִּשְׁקַט אֵל. כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ
 יַהֲמִיזוּ וּמִשְׁנֹאֲיָךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ. עַל עֲמָךָ יַעֲרִימוּ סוּד וַיִּתְעַצְּזוּ עַל
 צַפּוֹנֶיךָ. אָמְרוּ לָבוּ וְנִבְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזְכֵּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד. כִּי
 נוֹעַצּוּ לָבוּ יַחְדָּו עָלֶיךָ בְּרִית יִבְרָתוּ. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵתָּה יוֹדֵעַ
 מַעֲמַד וּמַצֵּב שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּעַת בְּנִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, בְּכֻלָּל וּבִפְרָט,
 כִּי בָאוּ בָנִים עַד מִשְׁבֵּר וְכַח אֵין לְלִדְהָ. וְעַל יְמִינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ
 אֵלֶּה נִבְּאוּ כָּל נְבִיאֵינוּ וְחַכְמֵינוּ מִימוֹת עוֹלָם עַד הַנְּהָ, כִּי תִכְפוּ
 עָלֵינוּ צָרוֹת, הֵן מֵעַל הַנְּתִיבוֹת וְחֶסְרוֹן הַפְּרָנְסָה וְרַבּוּי הַחוֹלְאֹת
 וְהַמְּכַאֲבִים וּמַחּוּשִׁים הַשְּׂכִיחִים בְּעוֹלָם, רַחֲמָנָא לִיצְלוֹן, וּשְׂאָר
 מִיְנֵי צָרוֹת וַיְסוּרִין בְּפִרְטִיּוֹת שֵׁישׁ לְרַב הַעוֹלָם. וַיֵּשׁ חֲשׂוֹכֵי בָנִים,
 וַיֵּשׁ שֵׁישׁ לְהֵם צַעַר גְּדוֹל בָּנִים, רַחֲמָנָא לִיצְלוֹן, וַיֵּשׁ שֵׁישׁ לְהֵם בָּנִים
 וּבְנוֹת וַאֲזִין לְהֵם בְּמָה לְפָרְנָסָם וּבִפְרָט לְהַשִּׂיאָם לְהַהֲגוֹן לְהֵם,
 וְכַהֲנָה וְכַהֲנָה, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחַם עַל כָּל אֶחָד וַיּוֹשִׁיעוּ בְּכָל מָה

שָׁצְרִיךְ לְהוֹשִׁיעַ. וְנוֹסֵף לָזֶה מַה שֶׁנִּשְׁמַע בְּכָל־עַת שְׁמִתֵּי־עַצִּים עָלֵינוּ
וְחוֹשְׁבִים מִחֲשֻׁבוֹת לְגוֹר גְּזוּרוֹת עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל חֲלִילָה, אֲשֶׁר אִי
אֶפְשָׁר לְסוֹבְלָם, וּבִפְרָט כִּי רַבָּם נוֹגְעִים בְּדַת יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר נִגְלָה
לְפָנֶיךָ, אֲדוּן כָּל, נוֹתֵן הַתּוֹרָה. וְעַל כָּל אֵלֶּה קָשָׁה מִכָּלם צְרוֹת
הַנֶּפֶשׁ מַה שְּׂאֵנוּ בְּעַצְמוֹנוּ עוֹשִׂים לְעַצְמוֹנוּ, מַה שְּׂאֵנוּ מִתְּרַפִּים
בְּמַלְאֲכַת שָׁמַיִם, וְגַם עֹשִׂינוּ בְּהַפְךָ, כִּי הִרְבִּינוּ לְפִשְׁעַ נְגִדָּךְ, וְהִרַע
בְּעֵינֶיךָ עֹשִׂינוּ, וּבִפְרָט אֲנֹכִי אֲשֶׁר כָּבֵר נְלֵאתִי לְהַתּוֹדוֹת וּלְסַפֵּר
מַהוּתִי וְעִנְיִי וְהַנְּהִיגוֹתִי וּמִחֲשֻׁבוֹתִי וּמַעֲשֵׂי הַמַּגְנִים וְהַזְרִים, הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ יִצְיָלֵנִי מֵעַתָּה. וְאֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם עֲצָה וְתַחֲבוּלָה כִּי אִם לְצַעֵק
וּלְזַעַק וּלְשֹׂאֵג וּלְהַתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, כִּי מֵר לִי מָאֵד, כִּי טִבְעֵתִי בִּיּוֹן
מְצוּלָה וְאִין מְעַמָּד בְּאֵתִי בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וּשְׁבַלַת שְׁטַפְתָּנִי. וְאֵינִי
יוֹדֵעַ שׁוֹם מְנוֹם וְהַצְּלָה, וְאִין לִי שׁוֹם פֶּתַח תַּקְוָה, כִּי אִם לְהַתְפַּלֵּל
וּלְהַתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת, הֵן עַל צְרוֹת נַפְשִׁי,
הֵן עַל צְרוֹת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל שְׁמַחֲבִיב כָּל אֶחָד לְהַשְׁתַּתֵּף בְּצַרְתָּם, וְעַל
כָּלֵם אִין לָנוּ שׁוֹם מַשְׁעֵן וּמַשְׁעֵנָה כִּי אִם עַל תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים, כְּאֲשֶׁר
צִוִּינוּ חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים זְכוֹתָם יְגַן עָלֵינוּ. אֲבָל אַתָּה יוֹדֵעַ כְּמָה
אֵנִי רְחוֹק מִתְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים, וְהַעֲקֵר מִחֲמַת מִחֲשֻׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת
קִדְּם הַתְּפִלָּה וּבִשְׁעַת הַתְּפִלָּה, הֵן מִחֲשֻׁבוֹת שֶׁל גְּדִלוֹת וּפְנִיּוֹת,
הֵן רַבּוּי מִחֲשֻׁבוֹת זְרוֹת וְרַעוֹת וּבְלִבּוּלִים וְהִרְהוּרִים וְרַעִיוֹנוֹת
הַרְעִים הַבָּאִים עָלַי בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה בְּיֹתֵר, אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם
דֶּרֶךְ אֵיךְ לְהַתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם וּלְמַלֵּט נַפְשִׁי מֵהֶם, כִּי הַתְּפִשְׁטוֹ עָלַי
מָאֵד מָאֵד, הַשְׁתַּרְגְּנוּ עָלַי עַל צְוֹאֵרֵי הַכְּשִׁילוֹ כַּחֲנִי. לֹא יוֹדַעְתִּי נַפְשִׁי
אֵנָּה אֵנִי כֹּא. אֵנָּה אֲבָרַח, אֵנָּה אֲנוֹם, אֵנָּה אֲמַלֵּט מִפְּנֵיהֶם, כִּי

כְּתֵרוֹנִי וְהִדְרִיכוֹנִי, סְבוּנִי גַם סְכָבוֹנִי, סְבוּנִי גַם סְכָבוֹנִי, סְבוּנִי
 כְּדְבוּרִים, סְבוּנִי כַּמִּים כָּל הַיּוֹם הַקִּיפוּ עָלַי יַחַד וּבְיוֹתֵר בְּשַׁעַת
 הַתְּפִלָּה, אֲשֶׁר עַד הֵנָּה לֹא עָלְתָה מֵאֵתִי תְּפִלָּה אַחַת בְּלִי רְבוּי
 בְּלְבוּלִים וּמְחֻשְׁבוֹת זְרוֹת וְרַעוֹת בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמְסָפָר, מְלַבֵּד
 הַרְבֵּה תְּפִלוֹת שְׁהִיוּ מְעַרְבָּבִים לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי, אֲשֶׁר לֹא יִדְעֵתִי
 כָּלֵל אִם דְּבַרְתִּי הַדְּבוּרִים שֶׁל הַתְּפִלָּה, אֲשֶׁר הַרְבֵּה דְבוּרִים
 וּבְרָכוֹת דִּלְגַתִּי לְגַמְרֵי, וְאֶפְלוּ מֶה שֶׁאֲמַרְתִּי כְּאִלוּ לֹא אֲמַרְתִּי,
 כִּי הָיָה פִּי חֲלוֹק לְגַמְרֵי מִלְּבִי, בְּפִי וּבְשַׁפְּתֵי אֲמַרְתִּי בְּלִשׁוֹן עֲלָגִים
 הֵצִי מֵאֲמָרִים פְּגוּמִים מְאֹד, וְלִבִּי הָיָה רְחוֹק מֵהֶם מְאֹד, כִּי לִבִּי
 הָיָה מְלֹא מְחֻשְׁבוֹת רַבּוֹת רַעוֹת וְזָרוֹת וּמְבַלְבְּלוֹת מְאֹד. אוֹי לִי וְיֵי
 לִי, אוֹי לִי וְיֵי לִי, מָה אֶעֱשֶׂה לְיוֹם פְּקָדָה, וּמָה אֶעֱשֶׂה כִּי יָקוּם אֵל
 וְכִי יִפְקֹד מֶה אֲשִׁיכְנוּ אֲנִי אוֹלֵיךָ אֶת הַרְפָּתִי, אֲנִי אוֹלֵיךָ אֶת
 כְּלִמְתִּי, אֵיךְ, אִפּוֹא אֶתְחַבֵּא וְאֲמַמֵּן מִפְּנֵי בִשְׁתִּי וּכְלִמְתִּי הַעֲצוּמָה
 וְהַמְרָה וְהַגְּדוֹלָה כָּל כָּךְ, מֶה שְׂאִין הִפֵּה יְכוּל לְדַבֵּר וְהַלֵּב לַחֲשֹׁב:

וּבְכֵן בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, הַבוֹחֵר בְּתְּפִלַּת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּרַחֲמִים וּמִתְאַוֶּה לְתְּפִלָּתוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר רַק בְּשִׁבִיל זֶה
 בְּרֵאתָ עוֹלָמְךָ יֵשׁ מֵאִין הַמְּחַלֵּט בְּעֶשְׂרֵה מְאֻמְרוֹת, לְפִי שֶׁצִּפִּיתָ
 וְרֵאתָ שְׂאֵתָה עֲתִיד לְהִתְעַדֵּן וְלִהְתַּעַנֵּג וְלִהְשַׁתַּעֲשֶׂע בְּתְּפִלָּתוֹ
 שֶׁל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. עַל כֵּן, רַחֵם עָלַי וְעַל חֲבֵרְתִּנוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲמֹד לִימִין צְדָקְנוּ וְתִהְיֶה בְּעֶזְרֵנוּ בְּכֹל־עֵת, שְׁנִזְכֶּה
 לְגַרֵשׁ מֵאֵתֵנוּ כָּל הַמְּחֻשְׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת וְכָל הַרְעִיוֹנוֹת הַמְּבַלְבְּלִים
 וּבְפֶרֶט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, בְּאִפְן שְׁנִזְכֶּה לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ,
 בְּכָל לֵב בְּכֹנֶה גְדוֹלָה מְעוֹמְקָא דְלֵבָא בְּאַמְתָּ, בְּמְחֻשְׁבוֹת

קְדוּשׁוֹת וְזִכוּת, שֶׁתְּהִיָּה הַמְחַשְׁבָּה קְשׁוּרָה אֶל כָּל דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה
 בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֶזֶק בְּאַחֲדוּת גָּמוּר, וְלֹא יַעֲלֶה עַל לְבַנּוּ שׁוּם פְּנִיָּה
 וּמְחַשְׁבָּה זָרָה בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, רַק נִזְכָּה בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה לְהַעֲבִיר
 מִדַּעַתְנוּ כָּל הַפְּנִיּוֹת וְכָל הַמְחַשְׁבוֹת הַמּוֹרְדוֹת, וְלֹא יַעֲלֶה עַל דַּעַתִּי
 שׁוּם מְחַשְׁבָּה שֶׁל שְׂטוֹת שֶׁל אֵיזָה צַד גְּדֵלוֹת שֶׁל הַכֹּל לְחַשֵּׁב
 שֶׁאֲנִי מִיָּחָס וּבַעַל מְשַׁפָּחָה, אוֹ לְהַדְמוֹת בְּעֵינֵי שֶׁכְּבָר הָיָה לִי
 יְגִיעָה וְעָמַל בַּעֲבוֹדַת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ. אֲךְ אֲכִיר חֶסְרוֹנִי וְאֲדַע
 שְׁפִלוֹתִי בְּאַמְתִּי, וְאֶשְׁכַּח אֶת כָּל מְשַׁפָּחָתִי וּבֵית אָבִי, וְאֵת כָּל
 מִיָּנִי מְחַשְׁבוֹת שֶׁמִּנִּיעַ מִדָּם אֵיזָה צַד פְּנִיָּה שֶׁל גְּדֵלוֹת וְהַתְנַשְּׂאוֹת,
 רַק אֶעֱמַד בְּרֶשֶׁת וּכְאֲבִיוֹן, וְאֲדַע פְּחִיתוּתִי וְגִרְעוּתִי וּשְׁפִלוֹתִי
 בְּאַמְתִּי לְאַמְתּוֹ, אֲבָל אֶהְיֶה בְּטוֹחַ בְּחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל שֶׁאַתָּה שׁוֹכֵן
 אֵת דָּכָא וְשִׁפְלָ רֹחַ, וְאַתָּה קְרוֹב לְגִשְׁבְּרֵי לֵב, וּבְחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל
 לְבַד אֲרַחֵב אֶת לְבִי לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּית, אֲגִילָּה
 וְאֶשְׁמְחָה בִישׁוּעָתְךָ, בְּאַפֵּן שֶׁתְּהִיָּה תְּפִלָּתִי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת
 זָכָה וְצַחָה וְנִכּוֹנָה וְשִׁגְוֶרָה בְּפִי, בְּאַפֵּן שֶׁתִּשְׁמַע וְתִקַּבֵּל אֶת
 תְּפִלוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּתֵינוּ וּבְקִשׁוֹתֵינוּ. וְנִזְכָּה לְמַשַּׁל בְּתְּפִלוֹתֵינוּ שִׁיְהִיָּה
 לָנוּ כַח לְפַעַל בְּתְּפִלָּתֵנוּ כָּל מַה שֶׁנֶּרְצָה אֲפִלוּ לְשָׁנוֹת הַטָּבַע,
 וְתַמְלָא כָּל מַשְׁאַלוֹת לְבַנּוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְתַתְּעֵדֵן וְתַשְׁתַּעֲשַׁע
 עִם תְּפִלוֹתֵינוּ תָּמִיד, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּקְיָם אֶת עוֹלָמְךָ וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ
 בְּכַח הָעֲשָׂרָה מְאַמְרוֹת, וְתִמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ חֲסָדִים טוֹבִים תָּמִיד,
 וְתַמְתִּיק וְתַבְטֵל מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל כָּל הַדֵּינִים שֶׁבְּעוֹלָם.
 וְתַשְׁבֵּר וְתַבְטֵל מֵעֲלֵינוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת קְשׁוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, בֵּין אוֹתָם
 שֶׁכְּבָר נִגְזְרוּ, וּבֵין אוֹתָם שְׂרוּצִים לְגִזֹּר חֵם וְשָׁלוֹם:

רבונו של עולם, מלא רחמים, עזרת אבותינו אתה הוא מעולם, מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור. ראה נא בענינו וריבה ריבנו ומהר לגאולנו וגאולה שלמה מהרה למען שמך. ובפרט מכל הגזרות קשות אשר נשמעו בימינו שרוצים לגזר חס ושלום חס ושלום, המל על שארית עמך בית ישראל ובטל אותם מעלינו בבוטול גמור, כי אין מי שיעמד בעדנו, שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה, כי לא דבר יהיה למחות את שם ישראל חלילה:

רבונו של עולם, כפי עמך ורידתנו עתה בסוף הגלות הארוך המר הזה, אשר ירדנו פלאים, כמו שכתוב, ותרד פלאים אין מנחם לה. ואנו רחוקים ממך כמו שאנו רחוקים, כפי אשר יודע כל אחד ואחד מעט בנפשו, ובכל יום ויום נאמר מה יהא בסופנו, ואנו מתחזקים ומצפים בכל יום לישועה, אולי יחוס עתה, אולי ירחם עתה, אולי נתחיל להתעורר מעתה לעזב דרכנו הרע ומה שבותינו המגנות וכו'. ואם חס ושלום, חס ושלום, לא יעלה שיתוסף על ישראל חלילה, עוד גזרה אחת מהגזרות שנשמעו שחפצים לגזר חלילה, במעט אפס תקוה חלילה, כי גם עתה קשה וכבד עלינו על הגלות, ורבים מעמך ישראל נתרחקו ממך מחמת על מרידת הגלות בגשמיות ורוחניות, כי מכל צד אורבים עלינו מלמעלה ומלמטה בגוף ונפש וממון, באשר נגלה לפניך יודע נסתרות. ועתה יהיה אלהינו אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך בלנו. אל תקצף יהוה עד מאד ואל לעד תזכר עון הן הבט נא עמך בלנו. ראה את עמך מרודים מאד, ראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב בישראל. אבינו שבשמים, זכר נא

את כל התפלות ותחנונות ובקשות שהתפללו והתחננו הצדיקים האמתיים לבטל אלו הגזרות שהתחילו לצמח בימיהם. זכר נא את כל מיני ההמתקות שעסקו הצדיקים בהם להמתיק הדינים ולבטל כל הגזרות. זכר והבט על כל הדמעות ששפכו לפניך כמים על זה. וכמה תורות נפלאות ונוראות אמרו בשביל זה. וכמה וכמה המתקות המתיקו על ידי השמחות והמחאת כף ורקודין בשמחה של מצוה. וכל אשר פעלו ועשו ומסרו נפשם על זה לבטל כל הגזרות שחפצים לגזר חס ושלום. וברחמיך הרבים, בכחם הגדול נתעכבו עד הנה. עשה למען שמך, ולמען תפלתם ולמען המתקנתם של כל הצדיקים שוכני עפר שעסקו בחייהם הקדושים, ולמען תפלתם שמתפללים עדין על עמך ישראל, ועשה את אשר תעשה, ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים ונפלאותיך הנוראות, ותשבר ותמגר ותעקר ותכלה ותבטל כל הגזרות שרוצים לגזר חס ושלום. ותטה לב הקיסריים והמלכים והשרים עלינו לטובה, וכל הקמים עלינו לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. ויקים בנו מקרא שכתוב, מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם תשיה. וכתוב, יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים. עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדור ודור:

מְרִיָּה דְּעֵלְמָא כְּלָא, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וְרָאָה כִּי הֵינּוּ לַעַג וְקִלְס, הַבֵּיטָה וְרָאָה שְׂפֹלוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעַת. מְלֵא רַחֲמִים, בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְנוֹאֲלוֹ, צוּר יִשְׂרָאֵל וְקִדּוּשׁוֹ קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל, קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנו

בעת צרה. יעזרו רחמיך על בְּנֵיךָ לְמַעַנְךָ, לְמַעַנְךָ לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה
 וְלֹא לָנוּ רָאָה עֲמִידָתְנוּ דְלִים וְרָקִים. רַחֵם עָלֵינוּ בְּעַל הַרְחָמִים,
 וְאַל תִּשְׁפֹּךְ חֲרוֹן־ךָ עָלֵינוּ, וּבִטֹל מֵעָלֵינוּ מַחְשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ, בִּטֹל
 מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת, וְעֲשֵׂה כַּנִּפְלְאוֹתֶיךָ שִׁיתֶּהֱפֹךְ הַכֹּל
 לְטוֹבָה. וְתָרוּם קַרְנֶם וּמְזֹלֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְתִתֵּן לָהֶם חֵן וְחֹשִׁיבוֹת
 לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה. וְהַקֵּל מֵעָלֵינוּ עַל הַנְּתִינּוֹת וְהַמְּסִים, וְתִתֵּן לָנוּ
 פְּרִנְסָה בְּכָבוֹד וּבְרוּחַ וּבְהִתַּר בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ, בְּאַפְּן שְׁנִזְכָּה
 לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאַמַּת תָּמִיד. וְעֲזֵרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּכָל יוֹם
 וּבְכָל־עֵת לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ בְּלֵב שָׁלֵם,
 וּלְשִׁבְרַת כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת וּפְנִיּוֹת הַעוֹלָם עַל דַּעְתָּנוּ וְלִהְפָּכֵם
 לְטוֹבָה. וְתִתֵּן לָנוּ כַח וּנְבוּרָה בְּכָל־עֵת לְמִשְׁךָ וְלִהְפֹּךְ הַמַּחְשָׁבָה
 מֵרַע לְטוֹב, מַחוּץ לְפָנִים, בְּזִרְיוֹת גְּדוֹל בְּאַמַּת. וְנִזְכָּה לְהַכְנִים כָּל
 הַמַּחְשָׁבוֹת בְּפָנִימִיּוֹת וְחִיצוֹנִיּוֹת לְתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה.
 עַד שִׁיתְּכַבְּלוּ כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת וּפְנִיּוֹת לְגַמְרֵי, וְלֹא יִבֹּאוּ
 וְלֹא יַעֲלוּ עוֹד עַל דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי כָּלֵל. וְתִהְיֶה תְּפִלָּתְנוּ שְׁלֵמָה
 וְשִׁנּוּרָה וְסְדוּרָה בְּפִינוּ תָּמִיד בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, בְּעֲנוּהַ בְּאַיְמָה
 וְיִרְאָה וְרִתָּת וְזִיעַ, עַד שִׁיְהִיָּה לָנוּ כַח לְמַשֵּׁל בְּתְּפִלוֹתֵינוּ לְבִטֹל כָּל
 הַגְּזֵרוֹת וְכָל הַדִּינִים עַל־יְדֵי תְּפִלוֹתֵינוּ, הֵן מְכַלֵּל יִשְׂרָאֵל, הֵן מְכַלֵּל
 אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּפְרָטִיּוֹת, בְּאַפְּן שֶׁתִּשְׁתַּעֲשַׂע וְתִתְעַדֵּן עִם
 תְּפִלוֹתֵינוּ תָּמִיד, וְיִתְגַּלוּ וְיִאִירוּ כָּל הַעֲשָׂרָה מְאֻמְרוֹת הַמְּקַיֵּימִין
 אֶת הָעוֹלָם, וְיִמְשֹׁךְ חֶסֶד גְּדוֹל וְנִפְלֵא כְּעוֹלָם עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל.
 וְיִקָּים מִקְרָא שְׁכָתוֹב, כִּי אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה שָׁמַיִם תְּכִין
 אֲמוֹנֶתְךָ בָּהֶם. וּכְתִיב, חֶסֶד אֵל כָּל הַיּוֹם. וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּמְשִׁיךְ

עלינו שפיע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלום וכל טוב בכל-עת
 ובכל שעה. ותמהר ותחיש לנאלנו ותביא לנו את משיח צדקנו
 במהרה בימינו, אמן סלה:

== צח ==

זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה.
 רבנו של עולם, מלא רחמים, הרופא לשבורי לב ומחבש
 לעצבותם. אתה יודע את לבבי הנשבר, הנדכא והנכא. הבט
 משמים וראה למי עוללת כה, ראה נא בעניי, מלא רחמים, חוס
 על שבירת לבבי הנשבר לשברי שברים, כפטיש יפוצץ סלע כן
 נתפוצץ ונשבר לבבי, כי מחשבות לבבי מפזרים ונדחים בקצה
 ארץ. האמת, כי אני החיב מכל הצדדים, אבל אתה יודע, כי לא
 להכעיסך נתכונתי חלילה, כי רצוני לעשות רצונך, אך שאור
 שבעסה מעכב אותי, וכבר כתבת על עצמך שכל כחות היצר
 הרע וחילותיו המחטיאים את בני אדם הכל ממך, ואתה מתחרט
 עליהם בכל יום על שבראתם ונתת להם כח כזה, כמו שכתוב,
 ואשר הרעותי. כמו שדרשו רבותינו זכרונם לברכה, וכתיב,
 למה תתענו יהוה מדרביך תקשיח לבנו מיראתך:

רבנו של עולם, אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי,
 אתה חופש כל חדרי בטן ובחון כליות ולב. אתה יודע כי אין לי
 שום סמיכה ותקנה לטוב אמתי ונצחי, כי אם על-ידי מה שאני
 מפרש שיחתי לפניך בעל הרחמים, אבל לפניך נגלו כל תעלומות
 לב, ואתה יודע כמה קשה וכבד עלי גם זה בעצמו, כי מבלבלים

אותי ומונעים אותי מזה מאד, ואפלו אם לפעמים, בחמלתך
 הגדולה, אתה שולח לי איזה דבורים, ואני מתחיל לפרש שיחתי
 ולכי המר לפניך, בתוך כך נסתם לְכָבִי בְּאִמְצַע הַדְּבֹר, ואני
 נשאר משתומם, כמי שנתאלם בתוך דבריו ממש, כמו כן
 פתאם נסתלק הדבור ממני, ולְכָבִי אָטוּם וּמַחֲשֹׁבוֹתֵי תַמְהִיּוֹם,
 ואיני יודע מה לעשות, כי פתאם נאלמתי לא אפתח פי כי אתה
 עשית. נאלמתי דומיה החשיתי משוב וכאבי נעקר. ונדמיתי כמו
 נסוג אחור ממך, הלילה, ואתה כמסתיר פנים ממני, וכבר גלית
 אזנינו שכל זה נמשך על ידי פנים אמונה שנחשב בעבודה זרה,
 ועתה מה אעשה אבי שבשמים לכפר על כל זה, לתקן ולכפר
 על כל ההרהורים והמחשבות רעות ורעיונים המבלבלים העולים
 על רוחי, ובפרט על הרהורי עבודה זרה שהם פנים אמונה שהם
 קשים מהכל. אוי מה אעשה שתשיב פניך אלי, ואני אשוב
 אליך באמת. מתי אזכה לזה, מתי אבוא ואראה פני אלהים.
 מתי מתי, מתי אזכה לאמונה שלמה וחזקה ונכונה, עד שאזכה
 לפרש שיחתי לפניך פנים בפנים, כאשר ידבר איש אל רעהו,
 ולא יהיה שום מקד המבדיל ביני ובינך. רחם עלי בעל הרחמים,
 וזכני ועזרני והושיעני שארגיל את עצמי להתאנות אגכה גדולה
 מעמק הלב באמת, על גדל רחוקי ממך על ידי עונותי המרבים,
 ובפרט על פנים האמונה, אשר על ידי זה נסתם פי באמצע
 דבורי ונפלתי כמו משמים לארץ. זכני להרגיש כאבי ומכאובי
 העצום באמת, עד שאתאנות אגכה אמתית מעמק הלב, ויהיה
 רוחי נשבר בקרבי באמת, באפן שיתעוררו רחמיך האמתיים

עָלֵי. וַיַּעֲלֶה וַיָּבֵא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה לְפָנֶיךָ רֹחֵי הַנְּשָׁפָר עַל-יָדֵי
אֲנָחְתִּי כָּאלוֹ הַקְּרִבְתִּי קָרְבָן עוֹלָה לְפָנֶיךָ שֶׁהִיא בָּאָה לְכַפֵּר עַל
הַרְהוּרֵי הַלֵּב. וּבְחֻמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן,
וּתְחַזְרֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמְתִּי. וְעַל-יָדֵי הַרוּחַ שְׂאוּצִיא
וְהַרוּחַ שְׂאֻכְנִים בְּשַׁעַת הָאֲנָחָה, עַל-יָדֶיךָ תִּמְשִׁיךְ עָלַי הָאָרָה
גְּדוֹלָה מֵהַשֶּׁם (חֲתָךְ) הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק פּוֹתַח 'אֶת' יָדְךָ' וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל
חַי רִצּוֹן. וְעַל-יָדֶיךָ תַּחֲתֶךָ וּתְנַסֵּר אֶת נַפְשִׁי וּנְשַׁמְתִּי מִבְּחִינַת
אֲחֹר בְּאַחֹר, וּתְחַזְרֵנִי וּתְשִׁיבֵנִי אֵלֶיךָ בְּבְחִינַת פָּנִים בְּפָנִים.
אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, אֵל מְלֶךְ נְאֻמָּן, אֵל אֱמוּנָה, אֵתָהּ יוֹדַע אֶת כָּל
מָה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּעֵנִין הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה,
כִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְאַהֲבַתְךָ הַגְּדוֹלָה אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, חֲמַלְתָּ
עָלֵינוּ וְנִטַּעַתָּ בְּתוֹכֵנוּ אֱמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר יִרְשָׁנוּ מֵאַבוֹתֵינוּ.
אֲשֶׁרֵינוּ מַה טוֹב חֲלַקְנוּ וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ וּמַה יָפָה יִרְשָׁתֵנוּ. אֵךְ
מֵעַצֵּם רַבּוּי עֲוֹנוֹתַי עֲדִין עוֹלִים עַל הַלֵּב מִחֲשָׁבוֹת חוּץ שֶׁהֵם כְּנֶגֶד
אֱמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר הַהֲתַרְחֻקוֹת וְהַסְתַּרְתָּ פָּנִים וְצָרָה
גְּדוֹלָה מִכָּל הַצָּרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, הֲלֵא עַל כִּי אֵין אֱלֹהֵי
בְּקִרְבִּי מִצְאוּנֵי כָּל הָרְעוֹת הָאֵלֶּה:

רַחֵם עָלֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים, בְּרַחֲמִים רַבִּים.
וּשְׁמַרְנוּ וְהַצִּילְנוּ מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי בְּפִירוֹת וְהַרְהוּרִים וּמִחֲשָׁבוֹת
שֶׁהֵם כְּנֶגֶד אֱמוּנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה. רַק נִזְכֶּה לְאַחֵז בְּדַרְכֵי אֲבוֹתֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים, לְהֶאֱמִין בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה
וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה זְכָה וְנִכְוֵנָה. וּתְהִיֵּה הָאֱמוּנָה
חֲזָקָה כָּל כָּךְ, כָּאלוֹ אֲנִי רוֹאֶה אוֹתְךָ תַּתְּכַרְךָ, עֵין בְּעֵין, בְּאִפְּן

שְׁעַל־יְדֵי־זֶה תִּהְיֶה יִרְאַתְךָ עַל פָּנַי, זֶה הַבּוֹשָׁה, לְבִלְתִּי אֲחַטָּא עוֹד
 שׁוּם חַטָּא וְעוֹן וְלֹא אֶפְגַּם עוֹד שׁוּם פָּגַם כָּלֵל, וּבְכַל־עַת שִׁירְצָה
 לַעֲלוֹת עַל דַּעְתִּי חֵם וְשָׁלוֹם, אֵיזָה מַחְשָׁבָה שֶׁל אֵיזָה תֵּאוּה וְרָצוֹן
 שֶׁהוּא נִגְדַּר רְצוֹנְךָ, תַּפֵּל עָלַי תִּכְרַף אֵימָה וּפְחַד וִירְאַה וּבּוֹשָׁה גְדוּלָה
 מִפְּנֵיךָ, אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלַי בְּכַל־עַת וְרִנֵּעַ וְרוֹאֶה בְּמַעֲשֵׂי וַיִּדְעַ
 צָפוֹן לְבִי וּמַחְשְׁבוֹתַי, כִּי מִפְּנֵיךָ לֹא אֶסְתֵּר, כִּי מְלוֹא כָּל הָאָרֶץ
 כְּבוֹדְךָ. וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב, אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמַסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ
 נְאֻם יְהוָה הֲלוֹא אַתְּ הַשָּׁמַיִם וְאַתְּ הָאָרֶץ אֲנִי מְלֵא. וְאִזְכָּה עַל־
 יְדֵי תִקְוָה הַאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן וּלְהִתְבוֹדֵד וּלְפָרֵשׁ
 כָּל שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ תְּמִיד בְּלֵב שְׁלֵם וּבְמַחְשָׁבָה נְכוֹנָה, שֶׁתִּהְיֶה
 הַמַּחְשָׁבָה קְשׁוּרָה אֶל דְּבוּרֵי הַתַּפְּלָה בְּקִשָּׁר אֲמִיץ וְחֹק בְּלִי שׁוּם
 פְּגִיחָה וּבְלִי שׁוּם נִטְיָה אֶל הַצַּד כָּלֵל חֵם וְשָׁלוֹם. וַיְהִי כָּל דְּבָרֵי
 וּשְׁחוֹתַי עִמָּךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, כַּאֲשֶׁר יִדְבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ. פֶּה אֶל
 פֶּה אֲדַבֵּר עִמָּךְ אַתְּ כָּל אֲשֶׁר עִם לִבִּי. וְאֲשַׁפֵּךְ אֶת נַפְשִׁי כַּמַּיִם
 נוֹכַח פְּנֵיךָ יְהוָה. וְאֶסְפֹּר לְפָנֶיךָ אֶת כָּל לְבִי בְּרַחֲמִים וּתְחַנּוּנִים,
 בְּדַבְּרֵי חַן וְרִצּוֹן וּפְיוֹם, בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּא בְּאַמְת, כִּבְּן הַמֵּתַחֲטֵא
 לְפָנֶי אָבִיו, עַד אֲשֶׁר יִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלַי וַיְהִימוּ מַעֲיָד עַל גְּדֵל רַחוּקִי
 מִמָּךְ עַד הַגָּה. וּתְתַחִיל מַעֲתָה לְהוֹשִׁיעֵנִי יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה וְאַמְתִּית
 לְנִצָּחַת, שֶׁאִזְכָּה מַעֲתָה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמְת בְּשִׁלְמוֹת. וְתוֹלִיכֵנִי
 וְתִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתְּךָ בְּכָל עַת וְרִנֵּעַ, וְלֹא אֶסוּר עוֹד מִרְצוֹנְךָ יָמִין
 וּשְׂמָאל. וְתַחֲמַל וְתִרְחַם עָלַי בְּרַחֲמֵי הָאֵב עַל הַבֶּן. וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכַל־
 עַת בְּכָל מִינֵי יְשׁוּעוֹת, וְתִקְרַבֵּנִי בְּכָל מִינֵי הַתְּקַרְבוֹת לְנִצָּחַת, וְלֹא

נְסוּג מִמֶּךָ תַחֲיִינוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא. יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנו
הָאֵר פְּנֶיךָ וְנוֹשְׁעָה. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

== צט ==

לְכַלְלִיּוֹת יוֹם־טוֹב

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּזְכְּנֵנו בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, לְהִתְקַרֵּב בְּאַמֶּת לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, וּלְהִתְקַשֵּׁר בָּהֶם
בְּאַמֶּת בְּלֵב וּנְפֶשׁ חַפְצָה, בְּאַהֲבָה רַבָּה וְעֵזָה מִנְקֻדָּה שְׂפֵלָב
בְּאַמֶּת. וְאַזְכֶּה לְאַהֲבֹת אוֹתָם בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה כָּל כֶּף, עַד שֶׁתִּגְדֵּל
וְתִתְפַּלֵּא אַהֲבָתָם אֶצְלֵי מְאַהֲבֵת נָשִׁים, עַד שֶׁיִּתְבַטַּל מִמֶּנִּי אַהֲבַת
נָשִׁים וְתֵאָזֵר הַמְשַׁגֵּל עַל־יְדֵי הַתִּנְכְּרוֹת אַהֲבַת הַצַּדִּיקִים. חוּס
וְחַמֵּל עָלַי, וְזַכֵּנִי לְאַהֲבַת הַצַּדִּיקִים בְּאַמֶּת, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזַכֶּה
לְהִתְקַשֵּׁר בָּהֶם בְּהִתְקַשְׁרוֹת גְּדוֹל וְחֹזֵק, וְתִהְיֶה נִפְשִׁי קְשׁוּרָה
בְּנִפְשָׁם בְּקִשְׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, לְעוֹלָמִי עַד וּלְנִצָּח
נְצָחִים:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁאַזְכֶּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הָעֲצוּמִים, לְקַבֵּל אֶת כָּל הַיָּמִים טוֹבִים
בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, בְּשִׂמְחָה וּבְחֵדוּה רַבָּה וּבְהִרְחֵבַת הַלֵּב,
בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, בְּרְצוֹנָךְ הַטוֹב בְּאַמֶּת. וְאַזְכֶּה לְהַקְבִּיל פְּנֵי
רַבִּי בְּרַגֵּל, אֶפְלוּ בְּשֵׂאנִי רְחוּק מִמֶּנּוּ, שֶׁאַזְכֶּה לְקַבֵּל פְּנֵי הַצַּדִּיקִים
הָאֲמִתִּיִּים וְלִהְבִּירָם וּלְאוֹהֲבָם, וְלִהְמַשִּׁיךְ עָלַי קֶדְשְׁתָּם עַל־יְדֵי
קַבְלַת יוֹם טוֹב קֶדֶשׁ הַנִּמְשָׁךְ מֵהֶם. וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזַכֶּה לִמַּט שְׁעָרֵי
בֵּינָה הַמִּתְגַּלִּים וּמְאִירִים בְּיוֹם טוֹב קֶדֶשׁ. וְתִפְתַּח לִי אוֹר הַשְּׁכָל

דְּקַדְשָׁה, וְאַזְכָּה לְהַתְּבוּנָה גְּדוּל וְנִפְלְא בְּתוֹרָתָךְ וְעִבּוֹדְתָךְ
 בְּאַמֶּת, וְעַל־יְדִי־זָה יִתְבַטַּל מִמֶּנִּי כָּל הַשְּׂמוֹתִים שֶׁל כָּל מִינֵי
 גְּדֻלוֹת וְנִסּוֹת וְרַמּוֹת רוּחָא, וְאַזְכָּה לְתַכְלִית הָעֲנוּהָ בְּשִׁלְמוֹת
 כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וְתִמְשִׁיךְ עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל תְּמִיד קְדֻשַׁת מִשְׁחָה
 רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שְׁזָכָה לִמַּט שְׁעָרֵי בֵּינָה, וְעַל־יְדִי־זָה זָכָה לְעֲנוּהָ
 בְּאַמֶּת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, וְהָאִישׁ מִשְׁחָה עָנּוּ מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל
 פְּנֵי הָאָדָמָה. רַחֵם עָלֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, שְׁזָכָה בְּכַח קִבְּלַת הַיָּמִים
 טוֹבִים מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קְדֻשָׁה, לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדֻשַׁת מִשְׁחָה
 רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְקְדֻשַׁת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים. וַיִּמְשְׁכוּ עָלֵינוּ
 עַל־יָדָם כָּל הַמַּחֲזִין וְהַשִּׁכְּלִיּוֹת הַקְּרוּשִׁים הָאֲמֵתִיִּים הַנִּמְשָׁכִין בְּיוֹם
 טוֹב, וְעַל־יְדִי־זָה גְּזָכָה לְבַטַּל וּלְהַסִּיר מֵאַתָּנוּ כָּל מִינֵי גְּדֻלוֹת
 וְנִסּוֹת וּפְנִיּוֹת, עַד שְׁזָכָה לְעֲנוּהָ אֲמֵתִיית, לְעֲנוּהָ שֶׁל מִשְׁחָה רַבְּנוּ
 עָלָיו הַשְּׁלוֹם:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה יוֹדַעַת גְּדֻל רַחוּקֵי מְעַנּוּהָ אֲמֵתִיית, כִּי בְּעַר
 אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִּינַת אָדָם לִי. וּבְעוֹנוֹתֵי הַרְּבִים, אֵינִי יוֹדַע כִּלְל
 מַהוּ עֲנוּהָ אֲמֵתִיית, כִּי עֲנוּהָ גְּדוּלָה מֵהַכֹּל. רַחֵם עָלַי בְּעַל הַרַחֲמִים,
 וּנְכַנֵּי לְקְדֻשַׁת יוֹם טוֹב בְּאַמֶּת, עַד שְׁאֲיִדִּי־זָה לִידַע
 וּלְהַבִּיר הֵיטֵב מְעַלַּת גְּדֻלַּת הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים, עַד שְׁאֲתַבַּטַּל
 נִגְדָם בְּתַכְלִית הַבְּטוּל, וְעַל־יְדִי־זָה יִתְבַטַּל מִמִּילָא מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי
 גְּאוּת וְנִבְהוּת וְגְּדֻלוֹת וְנִסּוֹת וּפְנִיּוֹת מִכָּל מַה שֶׁהִפָּה יָכֹל לְדַבֵּר
 וְהַלֵּב לְחַשֵּׁב, עַד שְׁאֲזָכָה לְעֲנוּהָ אֲמֵתִיית כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת:

רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתַי לְטוֹבָה
 בְּרַחֲמִים, כִּי אֲתָה יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת לֵב, וְכַמָּה וְכַמָּה אֲנִי רַחוּק

מכל מה שהזכרתי לפניך, וכמה וכמה ישועה ורחמים אני צריך לזכות לכל זה, ובעונותי הרבים געלם ממני דרכי התפלה והתחנה ובקשה איך להתפלל ולהתחנן ולבקש ולפס ולרצות אותך, שתזכני להגיע לכל דרכי הקדשה באמת, אשר הם חיינו וארך ימינו לנצח. אך עם כל זה, את כל אשר תחנני ברחמיך לפרש שיהתי לפניך, אתחזק בכל עו לדבר ולהתחנן לפניך, ואתה הטוב בעיניך עשה עמי, כי אתה מבין תעלומות לב, ואתה יודע כי אין לי על מי להשען כי אם עליך אבי שבשמים, ועל כח וזכות הצדיקים האמתיים. למענה ולמענם עשה מה שתעשה, ברחמיך וחסדיך, באפן שאזכה על כל פנים מעתה לשוב אליך באמת ולילך בדרכיך הקדושים, באפן שאזכה להשלים רצונך ולמלאות בונתך הקדושה והטובה אשר בשבילה נבראתי. יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף. אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. אמן ואמן:

== ק ==

נכספה וגם כלתה נפשי להצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי. צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה ועפר בלי מים. צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים. רבנו של עולם, אתה יודע עצם רבוי המניעות שיש לי עכשיו מכל הדברים שבקדשה מתורה ותפלה ומעשים טובים, אשר אי אפשר לבאר אפס קצה מרבוי הבלבולים והמניעות והעכובים שיש לי מכל דבר שבקדשה, ואפלו בשאני עושה אינה מצוה

או דבר שפקדושה הוא מבלבל ומערבב מאד מאד, רחוק מאד
 משלמות התקון שצריכין לעשות על ידי כל מצוה, כי בעונותי
 הרבים, נתרחקתי מאד מתורתך וממצותיך, ואני דומה בעיני
 עתה כתועה במדבר ממש, מקום השף ואפלה, ארץ ציה וצלמות,
 ואיני יודע כלל מה לעשות לשוב אל הדרך האמת והישר והנכון
 להיות ברצונך הטוב בשלמות באמת, ואני הולך בעולם העובר
 הזה כאיש שבור וכגבר עברו יין, נע ונד, מבלבל ומטרף בכמה
 אלים ורבבות בלבולים על בלבולים ומניעות על מניעות,
 המונעים ומבלבלים אותי מלהתקרב אליך ולתורתך בשלמות
 באמת, אשר לך נוצרתי. ומה אעשה ליום פקדתי, ומה אעשה
 כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו. ואיני יודע כלל במה להחיות
 את נפשי האמללה והמרה מאד מאד, הפגומה והמטרפת כל כך
 כל כך, כי אם על ידי השתוקקות וכסופין ורצון אליך ולעבודתך
 ולתורתך, באשר גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים עצם מעלת
 הרצון והחשק דקדושה. על כן באתי לפניך אבי שבשמים, אבי
 אב הרחמן, הגומל לחיבים טובות, גמלני כל טוב, ותזכני לכספך
 ולהשתוקק ולחשק תמיד בהשתוקקות נמרץ אליך ולעבודתך
 ולתורתך ברצון חזק ותקיף מאד, עד שאזכה ברחמיך, ללמוד
 הרבה בכל יום, ולהתפלל ולומר תחנונות ובקשות שירות
 ותשבחות הרבה בכל יום ויום, ולעשות מצות ומעשים טובים
 הרבה בכל יום ויום כל ימי חיי, ואפלו בעת שיהיה ההכרח
 להתבטל על פי רצונך, אפלו אם אהיה לפעמים במקומות שאי
 אפשר ללמוד ולעסוק בעבודתך שם, תזכני ותעזרני שיהיה לי

חֶשֶׁק וְרִצּוֹן חֶזֶק לְלַמֵּד תּוֹרָה וְלַעֲבֹד אוֹתָךְ בְּאַמְתָּךְ, עַד שִׁיעֵלָה הַרְצוֹן לְפָנֶיךָ, כְּאֵלוּ עָשִׂיתִי מִצְוֹתֶיךָ וְלִמְדָתִי תוֹרָתְךָ מִמֶּשֶׁ. מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי וְהִיָּה בְּעוֹרֵי וּזְבָנֵי שְׂאֵתְחִיל לְהַרְגִיל אֶת עַצְמִי לְכַסֵּף וְלַהֲשִׁתּוֹקֵק וְלַחֲשֵׁק תָּמִיד בְּרִצּוֹן וְחֶשֶׁק חֶזֶק וְאַמְתָּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ וְלַהֲתַקְרֵב אֵלֶיךָ בְּאַמְתָּ, עַד שְׂאֵזְכָּה עַל-יְדֵי הַחֶשֶׁק וְהַרְצוֹן הָאֵמֶת שֶׁבְּלִבִּי, לְלַמֵּד מִתּוֹךְ הַסֵּפֶר הָעֵלְיוֹן הַנִּכְתָּב עַל הַלֵּב הָעֵלְיוֹן עַל-יְדֵי הַצְּדִיקִים הָאֵמֶתִים, אֲשֶׁר אֵתָּה מְקַשֵּׁב וְשׁוֹמֵעַ דְּבָרֵיהֶם שֶׁמְדַבֵּר כָּל אֶחָד בְּמִקּוּמוֹ, וְאֵתָּה מְחַבְּרֵם יַחַד וְכוּתֵב מֵהֶם סֵפֶר זְכָרוֹן בְּשִׁבִיל הַחוֹשְׁבִים בְּלִבָּם וְחוֹשְׁקִים בְּאַמְתָּ לְלַמֵּד תּוֹרָתְךָ וְלַעֲשׂוֹת רִצּוֹנְךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, אִזְ נִדְבְּרוּ יִרְאֵי יְהוָה אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וַיִּקְשָׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכָרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאֵי יְהוָה וְלַחוֹשְׁבֵי שָׁמוֹ. וּזְבָנֵי גַם בֵּן לְקַבֵּל וְלַהֲמַשִּׁיךְ עָלַי הָאֶרֶז גְּדוּלָּה מִהַלֵּב הַזֶּה וְלִלְמַד מִתּוֹךְ הַסֵּפֶר הַזֶּה, כִּי אֲנִי רְחוּק מְאֹד מִהַכֵּל, רַק אֲנִי מְצַפֶּה לְרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ, שֶׁתְּזַכְּנֵנִי לְרִצּוֹן וְחֶשֶׁק אִמְתִּי אֵלֶיךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ וְלְתוֹרָתְךָ, בְּאִפְסָן שְׂאֵזְכָּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ מִהֲרָה בְּאַמְתָּ כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. חוּס וְחַמֵּל עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוּלִים. עֲזֹרְנִי כִי עָלֶיךָ נִשְׁעַנְתִּי, כִּי תִפְאֶרֶת עֲזָמוּ אֵתָּה וּבְרִצּוֹנְךָ תָּרוּם כְּרִגְיָנוּ. יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי. אָמֵן וְאָמֵן:

== קא ==

מִתְחִילָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, הַחַיִּינִי וְקִיּוּמִי וּזְבָנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְעֲזֹרְנִי וְחוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֵזְכָּה מֵעַתָּה לְכַבֵּשׁ אֶת יַצְרֵי וְלֶאֱחֹז אֶת כָּל תַּאוּוֹתַי בְּיַדֵי תָּמִיד, אֲפִלוּ הַתַּאוּוֹת שֶׁל הַתֵּר, וְאֲפִלוּ

בימים שהתרה בהן אכילה ושתייה, אִזְכָּה לָאֲחֹז בְּיָדֵי אֶפְלו
 הַתְּאוּוֹת שֶׁהִתְרַתְּ לָנוּ שְׁנֵקְרָאִים הֶצִּיז לָכֶם לְהִתְנַהֵג גַּם בָּהֶם
 בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוּלָה לְשִׁמְךָ לְבַד בְּלִי שׁוּם תְּאוּוֹת הַגּוֹף כָּלֵל:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָמַר לְצִרוֹתֵי דֵי. וּמֵהָר לְגַאֲלָנִי נִאֲלָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל הַתְּאוּוֹת. חוּם וְחַמֵּל נָא עַל נַפְשִׁי הָאוּמִלְלָה, אֲשֶׁר נִפְגַּמָה
 מְאֹד עַל-יְדֵי תְאוּוֹתֵי הָרְעוּת, כְּאֲשֶׁר אֵתָּה יָדַעְתָּ. חוּסָה עָלַי מֵעַתָּה
 כְּרַב רַחֲמֶיךָ כְּרַב חֶסְדֶיךָ, וְתֵן לִי כַח וּגְבוּרָה וְעֲצָה אֲמִתִּיית בְּכָל-
 עַת, בְּאִפְן שְׂאִיזְכָּה לְבַטֵּל אֶת כָּל תְּאוּוֹתַי לְגַמְרִי, עַד שְׂאִיזְכָּה
 לְחַיִּים אֲמִתִּיִּים חַיִּים נְצִחִיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְאֶפְלו
 בְּשִׁינְיַע עַת פְּטִירְתִּי מִן הָעוֹלָם, לֹא יִהְיֶה חֲלוּק אֲצִלִּי כָּלֵל בֵּין
 הַחַיִּים לְאַחַר מִיתָתוֹ, רַק הַכֵּל יִהְיֶה שְׁוֶה אֲצִלִּי, וְתִמִּיד אִזְכָּה לְעַבֵּד
 אוֹתְךָ בְּאֵמֶת, בֵּין בְּחַיֵּי בְּעוֹלָם הַזֶּה, בֵּין לְאַחַר הַסְּתַלְקוֹתַי לְעוֹלָם
 הַבָּא, עַד שְׂאִיזְכָּה חַי תִּמִּיד אֶפְלו לְאַחַר הַסְּתַלְקוֹתַי. וְאַחֲרָיָה וְלֹא
 אֲמוֹת לְעוֹלָם. וְאַחֲרָיָה בְּכָלֵל הַצְּדִיקִים שְׂאֶפְלו בְּמִיתַתָּן קְרוּיִים
 חַיִּים. לֹא אֲמוֹת בִּי אַחֲרָיָה וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה. שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמְנוּחֶיכִי
 בִּי יְהוָה נִמְלַע עָלֶיכִי. בִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינַי מִן דְּמָעָה
 אֶת רַגְלֵי מִדְּחִי. אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. לֹא הַמָּתִים
 יִהְלְלוּ יְהוָה וְלֹא כָּל יוֹרְדֵי דוּמָה. וְאַנְחֵנוּ בְּכַרְךָ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
 הַלְלוּיָהּ. בִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלֵי מִדְּחִי לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי
 אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים. בִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ
 לְרֵאוֹת שְׁחַת תּוֹדִיעֵנִי אוֹרַח חַיִּים שׁוּבֵע שְׂמַחוֹת אֶת פְּגִידָה נְעִימוֹת

בִּימִינְךָ נִצַּח. אָמֵן וְאָמֵן:

== קב ==

אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. רבונו של עולם, הצילני ממחלקת, ועזרני שאזכה לאהז תאותי ממחלקת, שלא יהיה לי שום תאוה להחזיק במחלקת חס ושלום, רק תמיד אתחזק בכל עז להשקיט הריב והמחלקת, ולרדף אחר השלום תמיד באמת, עד שאזכה על-ידי-זה שיהיו אומרים דבר הלכה בשמי לאחר פטירתי מן העולם, ויהיו שפתותי דוכבות בקבר. ואזכה לגור בשני העולמות ולא אמות לעולם, רק תמיד אהיה בכלל החיים באמת:

רבונו של עולם, ידעתי גם ידעתי, כמה אני רחוק מזה עתה על-ידי תאוותי הרעות והמרות מאד, אבל עדין יש לי תקוה ובטחון אליך לבר, בכת וזכות הצדיקים האמתיים, שתמחר להוציאני ולחלצני מכל התאוות, עד שאזכה מהרה לבא לכל זה, ואחיה ולא אמות, כי אתה הוא מלך חפץ בחיים. ובני להיות נמנה בין החיים תמיד לעולם ועד, למענה אלהים חיים, ולמען הצדיקים האמתיים הקרויים במיתתם חיים, החיני וקמני באור פניך:

מלא רחמים, חי החיים, אדון השלום, שים שלום טובה וברכה ורחמים וחסים עלינו ועל כל ישראל עמך, למענה עשה ולא לנו, תחי נפשי ותחלצך ומשפטך ועזרונני. כי עמך מקור חיים באורך נראה אור. קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חניני. רחמך רבים יהוה כמשפטך חניני. דבקה לעפר נפשי חני כדברך. ויקים

בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב, וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלָכֶם
 הַיּוֹם. לְעוֹלָמִי עַד וּלְנִצְחָה נִצְחִים, אָמֵן וְאָמֵן:

== קג ==

יְהוָה אֱלֹהִים אָמֵת, יְחִיד קַדְמוֹן, הוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְכָל יַדַּח מִמֶּנּוּ
 נְדָה, טוֹב וּמְטִיב לְכָל, צוֹפֵה לְרָשָׁע וְחַפִּיז בְּהַצְדָּקוֹ, קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת
 מֵרֵאשִׁי, הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ וּלְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים, וְהַחַזִּירֵנִי בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וַעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר
 בְּחַקֶּיךָ אֵלֶיךָ וְאֶת מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁמֶר מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מָלֵא רַחֲמִים, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, מְרוֹם וְקָדוֹשׁ
 פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עוֹשֵׂה חֲדָשׁוֹת בְּעַל מַלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ
 יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רַפּוּאוֹת נוֹרֵא תַּחֲלוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת. הַמְּחַדֵּשׁ
 בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹשֵׂה בְּכָל
 יוֹם תְּמִיד נְסִים וְנִפְלְאוֹת חֲדָשׁוֹת גְּדוֹלוֹת וְנוֹרָאוֹת מְאֹד מְאֹד,
 אֲשֶׁר נַעֲלָמוּ וְשִׁנְּבוּ מֵאֲתָנוּ מְאֹד, כִּי אֵין אָנּוּ יוֹדְעִין עַצְמֵם גְּדֻלַּתְךָ
 וְנִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹשֵׂה בְּעוֹלָם בְּכָל־עֵת, וְכָל עַסְקֶיךָ
 וְנִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ בְּכָל יוֹם וּבְכָל־עֵת וּבְכָל שָׁעָה, כָּלֵם כְּאֶחָד
 אֵינָם כִּי אִם בְּשִׁבִיל הַתְּכַלִּית הַטּוֹב הָאֵמֵתִי, שֶׁהוּא כְּדִי לְסַבֵּב
 סְבוֹת, שְׁנִיזָּה לְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ וּלְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 בְּאֵמֵת, שֶׁזֶהוּ עֵקֶר תְּכַלִּית הַטּוֹבָה הָאֵמֵתִית שֶׁבְּכָל הַטּוֹבוֹת, וְרַק
 אֶתָּה בְּעֶצְמְךָ יוֹדֵעַ כֹּל מַה שֶׁאֶתָּה עוֹשֵׂה חֲדָשׁוֹת בְּכָל יוֹם בְּשִׁבִיל
 לְהַחַזִּירֵנִי אוֹתִי וְאֶת כָּל יִשְׂרָאֵל בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֵת, כְּדִי
 לְטַהֵר וּלְתַקֵּן נַפְשֵׁנוּ וְרוּחָנוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ, כְּדִי שִׁיטְהָרוּ נַפְשׁוֹת עַמְּךָ

יִשְׂרָאֵל מִזְהֶמְתָּם. וּבְכָל יוֹם וּבְכָל-עֵת וּבְכָל שָׁעָה, אֶתָּה עוֹשֶׂה
 נִפְלְאוֹת חֲדָשׁוֹת לְגַמְרֵי בְשִׁבִיל זֶה, כִּי אֵין יוֹם דּוֹמָה לַחֲבֵרוֹ,
 וּבְכָל יוֹם וּבְכָל-עֵת וּבְכָל שָׁעָה וְרִנֵּעַ, אֶתָּה מַפְלִיא לַעֲשׂוֹת לְשָׁנוֹת
 הַנְּהַגְתְּ הָעוֹלָמוֹת בְּשָׁנוּיִים רַבִּים וְנִפְלְאִים עַד אֵין קֵץ וְסוֹף, וְהַכֵּל
 לְטוֹבַת הָעוֹלָם, לְטוֹבְתָם הָאֲמִתִּית וְהַנִּצְחִית, כְּדֵי לְרַמּוֹ לָהֶם
 רְמִזִּים בְּכִמְהָ בְּחִינוֹת וְאֶפְנִים וְאֶשְׁנִים בְּלֵי שְׁעוֹר, לְקַרְא אֶת כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא שָׁם בְּעֵת וּבְרִנֵּעַ הַזֹּאת, לְקַרְבוֹ
 אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, כִּי רַק זֶהוּ טוֹבָה בְּאֵמֶת, וְאֵין שׁוּם טוֹבָה אַחֶרֶת
 בְּעוֹלָם וּזְלַתָּה כָּלֵל. וְהִנֵּה אֲנִי מוֹדָה וּמְתוֹדָה לְפָנֶיךָ, אָבִי אָב
 הַרְחֵקֵנִי, הַמְלִיךְ הַטוֹב וְהַמְטִיב לְכָל, עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַטּוֹבוֹת
 וְהַיְשׁוּעוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר
 אַחַר כָּל מַה שֶׁעָבַר עָלַי, וְאַחַר כָּל מַה שֶׁעָבַרְתִּי בְּשׁוּגַג וּבְמַזִּיד,
 בְּאִנּוּם וּבְרָצוֹן, וְאַחֲרַי כָּל אֱלֹה עֲדִין לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, וְאַתָּה
 מְעַרְרָנִי וּמְחַזְקֵנִי עֲדִין לְצַפּוֹת לִישׁוּעָתְךָ וּלְסִדְרֵי דְבָרֵי אֱלֹה לְפָנֶיךָ,
 מִלְּבַד מַה אֲשֶׁר אֶתָּה מְזַכְּנִי בְּכָל יוֹם בְּנִקְדוֹת טוֹבוֹת וְנוֹרָאוֹת
 לְקִדְשֵׁנִי בְּקִדְשַׁת יִשְׂרָאֵל, בְּקִדְשַׁת מִצְוֹתֶיךָ הַנוֹרָאוֹת, אֲשֶׁר אֶתָּה
 מְזַכְּנִי בְּכָל יוֹם לַחֲטָף בְּזֶה הָעוֹלָם הַכֶּלֶה וְהַנִּפְסָד, הַחוֹלֵף וְעוֹבֵר
 בְּהֵרֵף עֵינַי. מַה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי. מַה אֲשִׁיב לַיהוָה כָּל
 תְּגִמּוּלוֹהִי עָלַי. עַל כֵּן מֵצֵא עֲבָדְךָ אֶת לְבוֹ עֲדִין לְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ
 וּלְהִשְׁתַּטֵּחַ מוֹל רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ. וּבְכֵן בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ בְּעַל הַרְחָמִים,
 בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת, גְּדוֹל הַעֲצָה וְרַב הָעֲלִילִיָּה שְׁתוֹרְנִי בְּאֵמֶת דְּרָכֵי
 הַתְּשׁוּבָה, וְתַהֲיֶה עִמִּי תָמִיד וְתִדְרִיכֵנִי בְּכָל-עֵת וְשָׁעָה בְּדַרְךְ
 הַיְשׁוּר בְּאֵמֶת, בְּאֶפֶן שֶׁאִזְכֶּה מִהֲרָה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ

בְּאֵמֶת חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה, וְתוֹרְנִי וְתִלְמַדְנִי הַדְּרֵךְ הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ אִיךְ
 לְהִתְנַהֵג בְּעִנְיַן הַתַּעֲנִיּוֹת, אֲשֶׁר גִּלִּית אֲזַנְנוּ בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת בְּדַבְרֵי
 רְבוּתֵנוּ וְזִכְרוֹנָם לְבָרְכָהּ, גִּדְל עֵצִים מֵעֵלֶת הַצֹּמֵס וְהַתַּעֲנִיּוֹת שֶׁהוּא
 עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה. אָבֵל לְעַמֵּת זֶה נִמְצָא בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת שֶׁאֶסוּר
 לְהִתְעַנּוֹת בְּלִי רִשׁוּת הַחֶכֶם הָאֵמֶת, וּבִפְרָט מִי שֶׁהוּא בֶן תּוֹרָה,
 שֶׁהִזְהִירוּ עָלָיו רְבוּתֵנוּ וְזִכְרוֹנָם לְבָרְכָהּ, בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת שֶׁלֹּא
 יִרְכָּה בְּתַעֲנִיּוֹת, שֶׁלֹּא יִתְבַטַּל מִדְּבַרֵי תּוֹרָה. וְאַתָּה, יְהוָה אֱלֹהִים
 אֵמֶת, לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָל תַּעֲלוּמוֹת לֵב וְכָל הַסְּפָקוֹת שֵׁישׁ בְּלִבִּי עַל
 זֶה, וּמִלְבָּד רְבוּי הַמְּנִיעוֹת שֵׁישׁ לִי עַל עִנְיַן הַתַּעֲנִיּוֹת מִצַּד כְּבֹד
 הָעִנְיָן בְּעֵצָמוֹ, נוֹסֵף לָזֶה רְבוּי מְנִיעוֹת הַמַּח מִצַּד הַסְּפָקוֹת הָרַבִּים
 שֶׁבְּלִבִּי עַל עִנְיַן הַתַּעֲנִיּוֹת כֹּאֲשֶׁר הִזְכַּרְתִּי לְפָנֶיךָ. עַל כֵּן בְּאֵתִי
 לְפָנֶיךָ, מְלֹא רַחֲמִים, שִׁתְּזַכְּנִי לִידַע בְּכֹל־עַת אִיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעִנְיַן
 זֶה וּבְכָל הָעִנְיָנִים הַנוֹגְעִים לְעִבּוּדְךָ, וְלֹא אֲבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי
 הָרַבָּה בְּאֵלוֹ הַסְּפָקוֹת, כְּדִי שֶׁלֹּא לְבַטַּל עֲצָמִי מִמַּעַט עִבּוּדְתִי, רַק
 אֲזַכָּה מֵאֵתְךָ לִישׁוּב הַדַּעַת אֵמֶתִי. וְתִדְרִיכְנִי בְּאֵמֶתְךָ וְתִלְמַדְנִי
 בְּכֹל־עַת אִיךְ לְהִתְנַהֵג בְּכָל הָעִנְיָנִים וּבִפְרָט בְּעִנְיַן זֶה שֶׁל תַּעֲנִיּוֹת.
 וְאַזְכָּה עַל־יְדֵי הַתַּעֲנִיּוֹת לְהַכְנִיעַ וּלְבַטַּל גִּשְׁמוּיּוֹת גּוֹפֵי הָרֶעַ,
 וְאַזְכָּה לְבַטַּל הַמַּחְלָקֶת הַגְּדוּלָּה וּלְהַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גְּדוֹל בְּכָל־לִיּוֹת
 וּבִפְרָטִיּוֹת, הֵן עֵצִים הַמַּחְלָקֶת מִבְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁהֵם קָמִים תָּמִיד
 כְּנֶגֶד הָרוּצִים לְכַנֵּס בְּקִדְשֶׁת יִשְׂרָאֵל בְּאֵמֶת, שְׁעוֹמְדִים כְּנֶגְדָם
 כְּמָה מִיְּנֵי חוֹלְקִים וּמוֹנְעִים וּמְלַעֲיָנִים בְּכַמָּה אִפְסָנִים לְהַטּוֹתָם
 מִנְּקֻדַּת הָאֵמֶת, הֵן עֵצִים הַמַּחְלָקֶת שֶׁבְּלֵב, שֶׁכָּל מֶה שֶׁאֲנִי רוּצִים
 לַעֲשׂוֹת בְּעִבּוּדְךָ, מוֹנְעִים אוֹתָנוּ הָרַבָּה מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר, אֲשֶׁר

כמעט כִּשְׁל כַּח הַסֶּכֶל כִּי כָּל מֵה שֶׁאֲנִי רוֹצֵה לְהַתְּנַבֵּר לְמַהֲרָה
 מִחֲשֻׁבוֹתַי וְרַעֲיוֹנַי, מִתְּנַבְרִים כְּנִגְדֵי בְּלִבּוֹלִים רַבִּים בְּמַחֲשָׁבוֹת
 זְרוֹת וְהִרְהוּרִים רַעִים, אֲשֶׁר כָּל זֶה נִקְרָא מַחֲלַקְתָּ. וְכִנְגַד כָּל אֱלוֹ
 הַמַּחֲלֻקוֹת צָרִיכִין תַּעֲנִיּוֹת, כְּאֲשֶׁר גְּלִיתָ לָנוּ בְּהַתְּוָרָה הַזֹּאת. עַל
 בֶּן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ, וְהוֹרְנֵי וְלִמְדֵנִי וְזַכְּנֵי לְשׁוֹם אֵל לְבִי
 לְהִבִּין וְלְהַתְּעַנּוֹת הַרְבֵּה בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת, בְּאִפְּן שֶׁאֲזַכֶּה
 עַל־יְדֵי הַתַּעֲנִיּוֹת לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל כָּל מִינֵי מַחֲלַקְתָּ. וְאֲזַכֶּה לְהַכְנִיעַ
 וּלְבַטֵּל כָּל הַרִצּוֹנוֹת הַפְּגוּמִים שְׁלִי לְבַטֵּל כְּלָם כְּנִגַּד רִצּוֹנְךָ וְלִדְבַק
 לְבִי בְּאַמֶּת אֱלֹיךָ וְלַעֲבוֹדְתֶךָ הָאֱמֵתִיית, וְלֹא אֶסוּר מְרִצּוֹנְךָ יָמִין
 וּשְׂמָאל מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּזְכְּנֵי שְׂיִתְּבַטְּלוּ כָּל רִצּוֹנוֹת
 אַחֵרִים שֶׁל הַמוֹנְעִים וְהַחוֹלְקִים כְּנִגַּד רִצּוֹנִי, וְלֹא יִהְיֶה כַּח לְשׁוֹם
 מוֹנֵעַ וְחוֹלֵק לְבַטְלָנִי, חֵס וְשְׁלוֹם, מַעֲבוֹדְתֶךָ הָאֱמֵתִיית אִפְלוּ כְּחוּט
 הַשְּׂעֵרָה, וְיִתְּבַטְּלוּ כָּל מִינֵי מַחֲלַקְתָּ שֶׁבְּעוֹלָם, הֵן מַחֲלַקְתָּ מִבְּנֵי
 הָעוֹלָם, הֵן מַחֲלַקְתָּ שֶׁבְּלִבִּי, הַכֹּל יִתְּבַטֵּל לְגַמְרִי. וְאֲזַכֶּה לְשְׁלוֹם
 גָּדוֹל בְּאַמֶּת בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, בְּאִפְּן שֶׁאֲזַכֶּה לְשׁוֹב אֱלֹיךָ בְּאַמֶּת,
 וְלִהְיוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב תָּמִיד בְּאַמֶּת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְתִזְכְּנֵי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרַבִּים, לְשִׁמְחָה גְּדוֹלָה רַבָּה וְעֲצוּמָה תָּמִיד לְשִׁמְךָ
 וְלַעֲבוֹדְתֶךָ. שְׂמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רַעְהָ:

לְיוֹם־כְּפוּר

וְזַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרַבִּים לְקַבֵּל יוֹם הַכְּפוּרִים הַקָּדוֹשׁ בְּקִדְשָׁה
 גְּדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וְחֻדְוָה עֲצוּמָה. וְאֲזַכֶּה לְקַיֵּם כָּל הַחֲמֻשָּׁה
 עֲנוּיִם בְּיוֹם הַכְּפוּרִים בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת כְּרָאוּי, וְלְהַתְּפַלֵּל כָּל
 הַחֲמֻשָּׁה תְּפִלוֹת בְּיוֹם הַכְּפוּרִים בְּכֹונָה עֲצוּמָה וְנוֹרָאָה, וְלְהַתְּוָדוֹת

בְּכֹל מֵינֵי וְדוּוּיִם, וְלֹהֵת־הֶרֶט עַל הַעֶבֶר בְּהִרְטָה גְמוּרָה וְלַעֲזוֹב
 בְּאֵמֶת דְּרָכֵי הָרַע וּמַחֲשָׁבוֹתֵי הָרָעוֹת וְהַמְבַלְבְּלוֹת, וְלִקְבֹּל עָלַי
 בְּקִבְלָה חֲזָקָה וּנְכוּנָה לְכָל אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה, וְלְכָל אֲעֻשָׂה עוֹד
 הָרַע בְּעֵינֶיךָ בְּאֲשֶׁר עֲשִׂיתִי, וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת
 בְּשִׂמְחָה בִּירְאָה וְאַהֲבָה, וְלִבְכוֹת הַרְבֵּה מִתּוֹךְ שִׂמְחָה:

מְלֵא רַחֲמִים, זַבְנֵי לִקְדָּשֶׁת יוֹם הַכַּפּוּרִים הָאֵיוֹם וְהַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁנָב
 מְאֹד, כִּי הוּא יוֹם זֶה גְדוֹל וְקָדוֹשׁ וְנוֹרָא וְאֵיוֹם וְאֲדִיר, יוֹם אֶחָד
 בַּשָּׁנָה אֲשֶׁר בְּחֶרֶת בּוֹ לַעֲמֹד, לְסַלַּח עֲוֹנוֹתֵיהֶם וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵיהֶם
 בַּיּוֹם הַנּוֹרָא הַזֶּה. רַחֵם עָלֵינוּ וּזְכֵנוּ לְקַבֵּל יוֹם הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה
 כְּרָאוּי, וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, בְּאִפְנֵי שְׁתַּסְּלַח וְתִמְחַל
 וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל הַטְּאֵתֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הָעֲצוּמִים וְהַרְבִּים
 וְהַכְּבֵדִים יוֹתֵר מֵחַל הַיָּם. וְתַעֲזְרֵנוּ בְּזִכּוֹת עֲצָם קְדָשֶׁת הַיּוֹם
 הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, וּבְזִכּוֹת הַתַּעֲנִיִת הַקְּדוֹשׁ שֶׁל יוֹם הַנּוֹרָא הַזֶּה, יוֹם צוּם
 הַכַּפּוּרִים, שֶׁנִּזְכָּה עַל־יְדֵי־זֶה לְהַכְנִיעַ אֲצֻלְנוּ כָּל הַרְצוּנוֹת אֱלֹהֶיךָ
 תַּתְּבַרֵךְ, לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַבֵּל כָּל מֵינֵי רְצוּנוֹת שֶׁלָּנוּ כְּנֶגֶד
 רְצוֹנֶךָ, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ שׁוּם רְצוֹן וְלֹא שׁוּם תַּאֲוָה כְּנֶגֶד רְצוֹנֶךָ
 כָּלֵל, בְּאִפְנֵי שֶׁנִּזְכָּה לְהִיּוֹת כְּרְצוֹנֶךָ תָּמִיד, וְלְבָלִי לְסוּר מִרְצוֹנֶךָ
 יָמִין וּשְׂמָאל, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה, שֶׁאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תִּכַּבֵּל רְצוֹן
 אַחֲרִים מִפְּנֵי רְצוֹנֵנוּ, וְתִכַּבֵּל מֵאַתָּנוּ כָּל מֵינֵי מַחְלָקֶת שְׁבָעוּלָם,
 הֵן מַחְלָקֶת מִבְּנֵי הָעוֹלָם, הֵן מַחְלָקֶת שְׁבָעֲצָמֵי, אֲשֶׁר עֲתָה אֵין
 שְׁלוֹם בְּעֲצָמֵי מִפְּנֵי הַטְּאֵתִי. וְכָל מֵה שֶׁאֵינִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אִיזְוָה דְּבָר
 שֶׁבְּקִדְשָׁה יֵשׁ לִי מְנִיעוֹת רַבּוֹת וְעֲצוּמוֹת בְּלִי שַׁעוֹר, וְעֵקֶר הוּא
 מְנִיעוֹת הַמַּחַ וְהַלֵּב. וְהַכֵּל אֲזַכָּה לְכַבֵּל עַל־יְדֵי הַתַּעֲנִיִת הַקְּדוֹשׁ

שֶׁל יוֹם הַכְּפוּרִים הַכָּלוּל מִכָּל הַיָּמִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, גְּלַמִּי רְאוּ עֵינַיְךָ וְעַל סִפְרְךָ בְּלֹם יִכְתְּבוּ יָמִים יִצְרוּ וְלוֹ אֶחָד בָּהֶם. וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוּנוּם לְבִרְכָה, זֶה יוֹם הַכְּפוּרִים. רַחֵם עָלֵינוּ וְזַכְּנוּ לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאִמַּת בְּכָל הַשָּׁנָה, וּבִפְרָט בְּיוֹם הַכְּפוּרִים הַקָּדוֹשׁ, וְעִזְרָנוּ לְהִתְעַנּוֹת הַתַּעֲנִית שֶׁל יוֹם הַכְּפוּרִים בְּקִדְשָׁה נִרְאָה וְעֲצוּמָה וּבִשְׂמֵחָה וְחֵדוּהָ רַבָּה בְּאִמַּת, בְּאִפְנֵי שְׂאֵזְבָה עַל־יְדֵי־זֶה לְקַדֵּשׁ עַצְמִי מֵעַתָּה וְלִידַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעִנְיַן הַתַּעֲנִיּוֹת בְּכָל הַשָּׁנָה כְּלָה, וְלִהְיוֹת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאִמַּת, לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ וְלֹא אֶכְּלֵם וְלֹא אֶכְפֹּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד:

מָלֵא רַחֲמִים, אֶתָּה יוֹדַע כַּמָּה יָמִים מְתִים וּפְגִרִים מִמַּשׁ הַמְּנַחִים בְּמָקוֹם שֶׁמְּנַחִים, עַל־יְדֵי רַבּוּי וְעֲצָם פְּשָׁעֵי הָעֲצוּמִים וְהַרְבִּים מְאֹד מְאֹד שֶׁעֲשִׂיתִי מַעֲוָדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אֶתָּה יוֹדַע אֵיךְ הוֹצֵאתִי חַיִּיּוֹת מִיָּמִים הַרְבֵּה בְּאִכְזָרִיוֹת גְּדוֹל מְאֹד, וְלֹא דִי שְׂלֵא הוֹסַפְתִּי עַל הַיָּמִים חַיִּיּוֹת מְלֻמְעָלָה עַל־יְדֵי תוֹרָה וְעִבּוּדָה, אַף גַּם הוֹצֵאתִי מֵהֶם עֲצָם חַיִּיּוֹת לְגַמְרֵי עַל־יְדֵי רַבּוּי עוֹנוֹתֵי שֶׁעֲשִׂיתִי בָּהֶם, אֲשֶׁר תִּקְוֶן כָּל אֱלוֹ הַיָּמִים הַמְּתִים הוּא עַל־יְדֵי תַעֲנִיּוֹת הַרְבֵּה, כַּאֲשֶׁר גָּלִיתִי לָנוּ עַל־יְדֵי חֲכֻמְךָ הַקָּדוֹשִׁים. רַחֵם עָלַי וְעִזְרָנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים וּבְחַסְדֶיךָ הַנּוֹרָאִים וְהַגְּפִלָּאִים, שְׂאֵזְבָה בְּכַח הַתַּעֲנִית הַקָּדוֹשׁ שֶׁל יוֹם הַכְּפוּרִים, וּבְכַח כָּל הַתַּעֲנִיּוֹת שֶׁתַּזְכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהִתְעַנּוֹת בְּחַיִּי, שְׂאֵזְבָה עַל־יָדֶם לְתַקֵּן כָּל אֱלוֹ הַיָּמִים הַמְּתִים. וְאֵזְבָה לְהִתְעַנּוֹת הַרְבֵּה כָּל כֶּה, עַד שְׂאֲצַטְרֶךְ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם כַּח שֶׁל יָמֵי הַיְנִיקָה, בְּכַח הַחֲלָב שֶׁיִּנְקָתִי מִמַּעַי אִמִּי, בְּאִפְנֵי שְׂאֵזְבָה לְהַחֲיוֹת וּלְהַעֲלוֹת וּלְתַקֵּן כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלַי מִיּוֹם

היותי עד הנה. ואזכה ביום צאתי מן העולם לבא ולכנס לפניך
 עם כל הימים של כל ימי חיי בקדושה גדולה, ויהיו כל הימים
 שלי שלמים וקדושים וטהורים ומתקנים ובתכלית התקון כרצונך
 הטוב, ולא איעול בכסופא קמך. עזרני עזרני, הושיעני הושיעני,
 עשה עמי פלא לחיים לבל אהיה כמות חס ושלום, לא אמות כי
 אחיה ואספר מעשי יה. שמח נפשי האמללה מאד העלובה מאד,
 על ידי תעניות הרבה שתזכני ברחמיך להתענות מעתה, ואזכה
 להתחזק בזה הרבה. עזרני מלא רחמים, הושיעני מלא ישועות,
 רחם עלי מלא רחמים, גומל לחיבים טובות שגמלני כל טוב וזכני
 להיות מזרע ישראל והבדלני מן התועים ולא עשני גוי, גמלני
 כל טוב סלה, ועזרני מעתה לפרש את עצמי מזה העולם לגמרי,
 ואזכה להאריך אפי בגבורה גדולה ולכבש את יצרי ולמשל
 ברוחי ולהתחזק בכל-עת, עד שאזכה מעתה לסתם עיני מחיוז
 דהאי עלמא לגמרי, ולהתענות תעניות הרבה והפסקות שלמות.
 ואתה ברחמיך תקבלם באהבה וברצון, ותקרבני אליך ברחמים
 רבים, ותשמח את נפשי תמיד, באפן שאזכה בכת הצדיקים
 האמתיים לתקן כל מה שפגמתי מעודי בחיים חיותי. ואזכה
 להכיר אותך באמת ולעבד אותך תמיד באמת אני וזרעי וזרע
 זרעי מעתה ועד עולם. הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי
 ישעי אותך קויתי כל היום. הורני יהוה דרך חקיך ואצננה עקב.
 הורני יהוה דרךך אהלך באמתך יחד לכבי ליראה שמך. הורני
 יהוה דרךך ונחני בארח מישור למען שוררי. שלח אורך ואמתך
 המה ונחוני וביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך כי לך לבד עיני

תלויות עד ישקוף וירא יהוה משמים. יהיו לרצון אמרי־פי והגיון
 לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. עושה שלום במרומו הוא יעשה
 שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

= קד =

לז' אדר הילולא דמשה רבנו

פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו. פדה בשלום
 נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי. אך אלהים יפדה נפשי מיד
 שאול כי יקחני סלה. תרננה שפתי כי אזמרה לך ונפשי אשר
 פדיתי. רבוננו של עולם, מלא רחמים, מלך גואל ומושיע, פודה
 ומציל ומפרנס ועונה ומרחם בכל־עת צרה וצוקה, אין לנו מלך
 אלא אתה. רחם עלינו למען שמך, ברחמיך הרבים והגדולים,
 ותאיר עלינו עת רצון תמיד בזכות אבותינו הקדושים, ותמתיק
 ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית־ישראל, ותפדה
 נפשנו מכל הגזרות והדינים שנגזרו בכל עשרים וארבע בתי
 דיניך הקדושים שיש לך למעלה, בין שהוא קדם גזר דין בין
 שהוא לאחר גזר דין, מכלם תפדה נפשנו, ותמתיק ותבטל כל
 הדינים והיסורין והגזרות שנגזרו בהם מעלינו ומעל כל עמך
 בית־ישראל, בין בגוף בין בנפש בין בממון, בין בכלל בין
 בפרט. כי גלוי וידוע לפניך שאין אתנו יודע עד מה, איך לעשות
 פדיון ולבטל כל הדינים שנגזרו בבתי דיניך הקדושים, ואפלו מי
 שיודע לעשות איזה פדיון לבטל איזה דין שבאיזה בית דין, עדין
 אינו יודע לבטל כל הדינים שבכל העשרים וארבע בתי דינים.
 ועל־ידייזה אין מועיל הפדיון שלו. על כן רחם עלינו בכח וזכות

הצדיקים הגדולים היחידים בדורותם, שהם בבחינת משה רבנו, שיש להם כח לעשות פדיון לבטל כל הדינים שבכל העשרים וארבע בתי דינים. והוסה וחמל עלינו בכח וזכות הצדיקים האלו, ותאיר עלינו מצח הרצון תמיד כמו בשבת במנחה, שהוא הסתלקות משה שהוא עת רצון. ועל ידי זה תפדה נפשנו ותצילנו מכל הצרות, ותמתיק ותבטל כל הגזרות והדינים שנגזרו בכל העשרים וארבע בתי דיני הקדושים. ותצילני מכל מיני חלאים ומכאובים ומחוישים (ובפרט לפלוגי בן פלוני וכו'), ומחסרון הפרנסה ומכל מיני צער ויסורין שבעולם, מכלם תצילנו ברחמיך הרבים והגדולים, בכח וזכות משה רבנו שנסתלק בשבת במנחה, ובכח כל הצדיקים שהם בבחינת משה, שיודעים לעשות פדיון להמתיק הדין שבכל העשרים וארבע בתי דינים:

ותעורר רחמיך הגדולים וחסדיך המרבים, ותשבר ותמגר ותכניע ותעקר ותבטל כל הכפירות מכל העולם בלוי, ובפרט מכל עמך בית ישראל בכל מקום שהם. וברחמיך הרבים תעורר ותמשיך את רצון בעולם תמיד, ותהפך השמד לרצון, בכח וזכות משה שהוא עומד בין שמד לרצון, אשר מסר נפשו כל ימי חייו לעשות גרים להוציאם משמד וכפירות ולהעלותם ולקשרם לרצון העליון, וגם עתה אחר הסתלקותו, עדין הוא עומד ומתפלל על כל הנדחים והרחוקים מאמונתך, לגינם ולקרבם אליך ולבטל כל המינות והכפירות מן העולם ולהעלות משמד לרצון ולעשות גרים ובעלי תשובה הרבה בעולם:

אנא יהוה, רחמן מלא רחמים, חסדן מלא חסדים, חושב

מהשבות לבל ידח ממך נדח, אשר מחשבות לבך לכל דור ודור. רחם עלינו בכחו וזכותו הגדול, ובכח כל הצדיקים האמתיים שהם בבחינת משה, שעוסקים גם כן בזה להמתיק הדין מכל העשרים וארבע בתי דינים, ולבטל כל הגזרות שבבכל העולמות, ולבטל כל הכפירות, ולעשות גרים ולהמשיך אמונה גדולה בעולם. רחם עלינו למענם ולמענך, וחוסה עלינו בעת צרה הגדולה הזאת, אשר המינות והכפירות מתפשטים בעולם חס ושלום מאד מאד, אשר אין דרך לנטות ימין ושמאל, וכמעט בכל יום נתפסין כמה נפשות ברשת הכופרים, המהנכים נערים בלמודם הרע שנתפשט עכשיו ללמד הכמות ולשונות וכו', אשר אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, ועל כח משה רבנו וכל הצדיקים האמתיים הגדולים, שיודעים להמשיך את רצון ולהמתיק כל הדינים שבבעולם ולהפך משמך לרצון. רחם וחוס ורחמל עלינו למענך ולמענם, ולמדנו והורנו איך לעורר את כל הצדיקים האלו שיעסקו בתקוננו ובתקון כל העולם, ואל יחרישו ואל ישקוטו בעת צרה המרה והזרה אשר בדרותינו אלה, אשר לא היתה כזאת מימות עולם. אי שמים, הפגינו בעדנו, אי שמים, הקיצו לצרות ישראל. כי בעונותינו הרבים, בצוק העתים האלה, אין מי שינגיש מרירות מכאוב הצרה הגדולה הזאת בלבנו היטב. ואפלו מי שמנגיש מעט מרירות הצרה הזאת, אין יודע איך להתפלל ולהמתיק הדין ולבטלו. על מי לנו להשען על אבינו שבשמים, ועל כח וזכות אבותינו ורבותינו הצדיקים הקדושים העומדים עדין ומתפללים עלינו, אשר אלמלא תפלתם לא היינו

יכולים להתקיים חס ושלום אפלו רגע אחד. רחם עלינו ולמדנו
 איך לעוררם ולהקיצם ולהוסיף בהם עז וחיל מלמטה, באפן
 שיוכלו לפעל בקשבתם מהרה, להמתיק כל הדינים והגזרות
 שבכל העשרים וארבע בתי דינים, ולהפך כל הכפירות משמד
 לרצון, ותתפשט האמונה הקדושה בעולם ויתרבו גרים ובעלי
 תשובה בעולם:

מלא רחמים, גדול העצה ורב העלילה ארון הנפלאות, עשה
 בנפלאותיך, ותתן כח לצדיקיך הגדולים והנוראים, שיפעלו שתי
 הפעלות יחד על ידי פדיוניהם ותפלותיהם הנוראות והנפלאות
 מאד מאד, שיוכו לבטל כל הדינים והגזרות של כל העשרים
 וארבע בתי דינים, בנשמיות ורוחניות, בגוף ונפש ומזון, וגם
 יוכו להמתיק החרון אף ולבטל העבודה זרה והכפירות מן
 העולם, ולהפך משמד לרצון, ולעשות גרים ובעלי תשובה הרבה
 בעולם, כי אתה כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה, ואתה עושה
 נפלאות גדולות לבדך, וברחמיך העצומים, אתה יכל להושיעני
 בכל הישועות יחד בדרךך הנפלאים:

רבנו של עולם, רבנו של עולם, תן לנו אמונה שלמה, בטל
 מעלינו כל מיני כפירות ובלבולי אמונה, בטל מעלינו כל גזרות
 קשות. רחם עלינו ברחמים רבים ברחמים פשוטים, שאין בהם
 תערוכת דין כלל, באפן שגזכה מהרה מהרה לשוב בתשובה
 שלמה לפניך באמת. רחם רחם, חמל חמל, בעת צרה הזאת
 כי רע ומר מאד, רע ומר, רע ומר, כי נגע עד הנפש,
 ולא די לנו בכפירות נפשנו, באשר יודע כל אחד בנפשו את

ננעי לָבָבו וּמִכְאוּבָיו, אֲשֶׁר כָּשַׁל כַּח הַסֶּפֶל, אַף גַּם אָנוּ רוֹאִים מִרְחוֹק צָרוֹת יִשְׂרָאֵל בְּלִי שְׁעוֹר, וְהַעֲקֵר צָרוֹת נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הַפִּילוֹסוֹפִים וְהַכּוֹפְרִים הִרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים רוֹצִים לְהַתְּפַשֵּׁט חֵם וְשָׁלוֹם, כְּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ, וְנִתְוַסַּף לָזֶה עֵצֶם הַצָּרָה מִרְבוּי הַמַּחְלָקֶת שֶׁבֵּין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים, אֲשֶׁר נִתְרַבָּה קַטְגוֹרֵיָא בֵּין הַתְּלִמְיָדִי חֲכָמִים וּבֵין כָּל הַנְּגִלוּיִם אֲלֵיהֶם, וְלִיּוֹצֵא וּלְבָא אֵין שְׁלוֹם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ שְׂכַבְתָּ הַהִמָּתְקָה וְהַפְּדִיּוֹן הַנֶּאֱמָר בְּהַתּוֹרָה הַזֹּאת שֶׁמִּמְתִּיק הַדִּין שֶׁל כָּל הַעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע בְּתֵי דִינִים, אֲשֶׁר הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים יוֹדְעִים סוּד זֶה הַפְּדִיּוֹן הַנֶּפְלֵא, עַל בּוֹרְיוֹ, וְלִמְעַלָּה לִמְעַלָּה. בְּכַח זֶה יֵשׁ לָנוּ תַקְוָה עַדִּין לְצַפּוֹת לִישׁוּעָה וּלְכָל מוֹב, אַף גַּם לְקִרְבַּ נַפְשׁוֹת אֱלִידְךָ תַתְּבַרֵךְ, לְהַכְנִיסָם בְּאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, עֵתָה גַּם עֵתָה. עַל כֵּן עַדִּין אֲנִי עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ וּמִתְחַנֵּן וּמִתְחַבֵּט מוֹל רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ, וּמְצַפֶּה לִישׁוּעָתְךָ בְּכַל־עַת וְרַגַע, כְּעֵין עֶבֶד אֵל אֲדוֹנָיו וּכְעֵין הַבֵּן אֶל אָבִיו, עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא יְהוָה מִשָּׁמַיִם וַיַּחֲוֶם וַיִּרְחַם עָלַי וְעַל כָּל הַתְּלוּיִם בִּי, וְעַל בְּנֵי וַיּוֹצֵאֵי חֲלָצֵי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וַיּוֹשִׁיעֵנו מִהַרָּה וּמִמָּתִיק וּיְבַטֵּל מַעְלֵינוּ כָּל הַדִּינִים שֶׁבְּעוֹלָם, וַיַּפְדֵּנוּ וַיַּצִּילְנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל הַיְסוּרִין שֶׁבְּעוֹלָם, וּיְבַטֵּל כָּל הַכְּפִירוֹת וְכָל בְּלִבּוּלֵי אֲמוּנָה מַעְלֵינוּ וּמִכָּל יִשְׂרָאֵל וּמִכָּל הָעוֹלָם בְּלוֹ, וַיַּחַנְקֵנוּ וַיַּחֲיֵנוּ וַיַּקְיַמְנוּ בְּאֲמוּנָתוֹ הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד. וַיַּסְבֵּב סְבוֹת לְמוֹצָה, בְּאִפְּן שְׁנִיזָה לְשׁוּב אֱלֹוֵי יַתְּבַרֵךְ, בְּאַמֶּת וּבְתֵם לְבָב, חֵישׁ קָל מְהֵרָה, וְלֹא נְסוּר מִרְצוֹנוֹ עוֹד יָמִין וְשְׂמָאל. וַיַּקִּים בִּי מִקְרָא שְׂכַתוֹב, פָּדָה נַפְשׁוֹ מִעֵבֶר בְּשַׁחַת וַחֲתִיתוֹ בְּאוֹר תְּרָאָה. פְּדִנִי מֵעֲשָׂק אָדָם

ואשמרה פקודיך. בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת.
 וְאֲנִי בְּתַמִּי אֶלֶךְ פְּדַנִּי וְחַנּוּנִי. קָרְבָה אֵל נַפְשִׁי גְּאֹלָה לְמַעַן אוֹיְבֵי
 פְּדַנִּי. כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת. וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל
 מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו. כּוֹמֵה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפְדַנּוּ לְמַעַן חֶסֶדְךָ. פְּדֵה אֱלֹהִים
 אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו. וְאֲנִי תַפְלְתִי לְךָ יְהוָה עַת רְצוֹן אֱלֹהִים
 בְּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

= קה =

גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוּשִׁים לְכָל חַפְצֵיהֶם. מִה רַבּוּ מַעֲשֵׂיֶיךָ יְהוָה
 כָּלֵם בְּחֶכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֶאכֶה הָאָרֶץ קִנְיֶנְךָ. מִה גְּדָלוּ מַעֲשֵׂיֶיךָ יְהוָה
 מְאֹד עִמָּקוֹ מִחֲשׁוֹבוֹתֶיךָ. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה הָאֵל עֹשֶׂה פְּלֵא
 וְאַתָּה עוֹשֶׂה גְּפִלְאוֹת בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עַל־יְדֵי הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים
 שֶׁבְּכָל דּוֹר, כְּאֲשֶׁר אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ לָנוּ אֵת כָּל הַגְּדוּלוֹת וְהַנְּפִלְאוֹת
 וְהַנְּסִים הַגְּדוֹלִים וְהַמוֹפְתִים הַנּוֹרְאִים, אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר
 עַל־יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים מִיְמוֹת עוֹלָם עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְגַם בְּדוֹר
 הַזֶּה בְּיָדֶיךָ נִמְצְאִים צְדִיקִים בְּעָלֵי מוֹפְתִים אֱמֶתִיִּים. וּבְכֵן זַכְּנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְעֲזְרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי וְחַזְקֵנִי וְאַמְצֵנִי שְׂאֲזֹכָה לְסַפֵּר
 סִפּוּרֵי מַעֲשֵׂיֶיךָ מִצְּדִיקִים אֱמֶתִיִּים, מִכָּל מַה שֶׁעֲבַר עֲלֵיהֶם בְּיָמֵיהֶם,
 הֵן מַה שֶׁעֲבַר עֲלֵיהֶם בְּעַצְמָם, וְהֵן מַה שֶׁעֲבַר עַל בְּנֵיהֶם וְעַל כָּל
 הַגְּלוּיִם אֲלֵיהֶם, וְכָל הָאוֹתוֹת וְהַמוֹפְתִים הַגְּדוֹלִים וְהַנּוֹרְאִים שֶׁעָשׂוּ
 בְּעוֹלָם בְּאַתְגָּלְיָא וּבְאַתְכַּסְיָא, וְכָל הַדְּרָכִים הַקְּדוּשִׁים וְהַתְּנַלּוֹת
 אֲלֵהוֹת שֶׁהִמְשִׁיכוּ בְּעוֹלָם. הַכֹּל אֲזַכֶּה לִשְׁמַע הַיֵּטֵב בְּאָזְנֵי וּבְלִבִּי
 וְלִשְׁוֹת וְלִסַּפֵּר בְּהֶם תָּמִיד, וְיִמְלֵא פִי תְהִלָּתָם כָּל הַיּוֹם תַּפְאָרְתָם,
 כִּי תְהִלָּתָם הִיא תְהִלָּתְךָ וְתַפְאָרְתָם הִיא תַּפְאָרְתְּךָ. זַכְּנִי לְעַסֵּק

בְּזֶה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְסֹפֵר סְפוּרֵי מַעֲשֵׂי־וַת מַצְדִּיקִים אֲמַתִּיִּם, בְּאִפֶּן שְׂאֻזְכָּה שִׁימְשִׁיךְ עָלַי קְדֻשָּׁתְךָ הַעֲצוּמָה. וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזַכֶּה לְטַהֵר מִחֲשַׁבְתִּי מִכָּל הַבְּלָבוּלִים וְעַרְבוּב הַדַּעַת, וּמִכָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וְחִיצוֹנֵיזוֹת, וּמִכָּל מִינֵי הִרְהוּרִים רָעִים, וּמִכָּל מִינֵי בְּלָבוּל הַדַּעַת שֶׁבְּעוֹלָם הַנְּמַשְׁכִּין מִמוּחִין דְּקַטְנוֹת, וְאֲזַכֶּה לְצִאת מִמוּחִין דְּקַטְנוֹת לְמוּחִין דְּגְדוּלוֹת, וְעַל־יְדֵי־זֶה תַצִּילֵנִי וּתְפַדֵּנִי מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל הַיִּסוּרִים וּמִכָּל מִינֵי דִינִים שֶׁבְּעוֹלָם, שֶׁכֵּלֵם נִמְשָׁכִין מִבְּלָבוּל הַדַּעַת מִמוּחִין דְּקַטְנוֹת, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תְּפַדֵּנִי וְתַצִּילֵנִי מִכָּל־עַל־יְדֵי שְׂתַזְכְּנֵנִי וְתַסִּיעֵנִי תָמִיד לְעַסֵּק בְּסְפוּרֵי מַעֲשֵׂי־וַת מַצְדִּיקִים אֲמַתִּיִּם שֶׁהֵם בְּחִינּוֹת מוּחִין דְּגְדוּלוֹת:

וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְכֶסֶף וְלַהֲשִׁתּוֹקֵךְ וְלַהֲתַנַּעֲנַע תָּמִיד לְבֹא לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲזַכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזַכֶּה לְאַמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת, לְהֶאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּהַשְׁגָּחַתְךָ תָּמִיד. וְתוֹצִיאֵנִי מִטַּבָּעִיּוֹת לְנִמְרֵי, שְׂאֻזְכָּה לִידַע וְלְהֶאֱמִין שְׂאִין שׁוּם דְּרָךְ הַטַּבַּע בְּעוֹלָם כָּלֵל, רַק הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחַתְךָ לְבַד, כִּי גַם הַטַּבַּע בְּעֲצֻמָּה מִתְנַהֶגֶת בְּהַשְׁגָּחַתְךָ תָּמִיד, וְאַתָּה מְשַׁנֶּה הַטַּבַּע בְּכָל־עַת עַל־יְדֵי הַצְדִּיקִים אֲמַתִּיִּם שֶׁכָּכֵל דוֹר וְדוֹר שְׁעוֹשִׂין חֲדָשׁוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּכָל דוֹר כְּאֲשֶׁר שְׁמַעְנוּ מֵאַבוֹתֵינוּ:

וְרַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְמַעַן שְׁמֶיךָ, וְעֲזָרְנוּ וְזַכְּנוּ לְהַתְדַמּוֹת אֱלֹהֵי תַתְּכַרְךָ, שְׂנֻזְכָּה לְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, עַד שְׁנַדַּע בְּאַמֶּת לְהַבְחִין וְלְהַבְדִּיל בֵּין סְפוּרֵי מַעֲשֵׂי־וַת שֶׁל צְדִיקִים אֲמַתִּיִּם וּבֵין סְפוּרֵי מַעֲשֵׂי־וַת שֶׁל רָשָׁעִים, וְגַם לִידַע וְלְהַבְחִין מִמִּי לְסֹפֵר וְאִיךְ לְסֹפֵר, בְּאִפֶּן שְׂאֻזְכָּה לְסֹפֵר מַצְדִּיקִים אֲמַתִּיִּם הַגְּדוּלִים

בְּמַעֲלָה, אֲשֶׁר הַסַּפּוּר וְהַדְּבוּר מֵהֶם יִהְיֶה לוֹ כַח לְטַהַר מִחֻשְׁבְּתִי.
 כִּי אַתָּה הוֹדַעְתָּנוּ שְׂכַנְנָד כָּל מַעֲשֵׂה שָׁל צַדִּיקִים יֵשׁ כְּנַגְדּוֹ מַעֲשִׂיּוֹת
 שֶׁל רְשָׁעִים וְשִׁקְרָנִים, וּמַעֲשִׂיּוֹת מְעַרְבָּבִים שֶׁל הַעוֹשִׂים דְּבָרִים
 הַנִּרְאִים כְּמוֹפֶת עַל-יְדֵי כְּמֵה תַּחְבּוּלוֹת עַל-יְדֵי כְּשׁוֹף אוֹ עַל-יְדֵי
 דְּבַר אַחֵר, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְהַבְחִין וּלְהַבְדִּיל בֵּינֵיהֶם, כִּי אִם מִי שִׁוִּידַע
 לְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, כְּאֲשֶׁר הוֹדַעְתָּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים.
 וּבְעֵצֶם חֲלִישׁוֹתֵנוּ אֲשֶׁר נִתְרַחַקְנוּ מִמְּךָ מְאֹד, בּוֹדָאֵי אֵינן בְּיַדְנוּ
 לְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ. עַל כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ וְעֲזֹרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 שְׂנֹזְכָה עַל כָּל פְּנִים לְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה, וְתִהְיֶה אִמּוּנַתְנוּ חֻזְקָה כָּל
 כֶּף כְּאֵלוֹ אֲנוּ רוֹאִין בְּעֵינֵינוּ מִמָּשׁ מַה שְּׂאֵנוּ מֵאֲמִינִים בּוֹ בְּאֵמֶת.
 וְנֹזְכָה לְהֵאֱמִין בְּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, שְׂאֵתָה מְשֻׁנֵּיחַ בְּהַשְׁנָחָה פְּרֻטִית
 בְּכַל-עַתָּה, וְאֵתָה עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּכַל-עַתָּה, בְּכָל דּוֹר וְדוֹר,
 עַל-יְדֵי צַדִּיקֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים שֶׁבְּכָל דּוֹר. וְאֹזְכָה לְהֵאֱמִין שִׁישׁ הַבְּדֵל
 וְהַפְּרֵשׁ גְּדוֹל בֵּין הַמוֹפְתִים וְהַחֲדוּשִׁים הַנִּעֲשִׂים עַל-יְדֵי הַצַּדִּיקִים
 הָאֱמֶתִיִּים וּבֵין הַמַּעֲשִׂיּוֹת הַנִּדְמִים לַמוֹפְתִים הַנִּעֲשִׂים עַל-יְדֵי
 הַרְשָׁעִים, אוֹ עַל-יְדֵי הַמַּעַרְבִּים מִטּוֹב וְרַע, אֲשֶׁר עֲדִין אֵינֶם
 רְאוּיִם לְזֶה לַעֲשׂוֹת מוֹפְתִים בְּעוֹלָם, וּמִתְלַבְּשִׁים בְּטִלִּית שְׂאֵינֵנו
 שְׁלֵמָה, אֲשֶׁר יֵשׁ הַבְּדֵל וְהַפְּרֵשׁ בֵּין מַעֲשִׂיהֶם שֶׁל אֱלוֹ, לַמַּעֲשִׂיהֶם
 וּמוֹפְתֵיהֶם שֶׁל הַצַּדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים, כְּמוֹ בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ,
 בְּאִפְן שְׂאֹזְכָה תְּמִיד לְסַפֵּר סַפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מַצַּדִּיקִים אֱמֶתִיִּים
 שִׁישׁ לָהֶם כַּח לְטַהַר אֶת מִחֻשְׁבְּתִי:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, אַתָּה יוֹדַע בְּמֵה אֲנִי רַחוּק
 מִטְּהַרְת הַמִּחֻשְׁבָּה, כִּי פְּנִמְתִּי מְאֹד מְאֹד בְּמִחֻשְׁבְּתִי בְּלִי שְׁעוֹר

וּמִסָּפֶר, וְהִטָּאתִי עִוְיָתִי וּפְשָׁעֵתִי הִרְבָּה מְאֹד וְהִרַע בְּעֵינַיִךָ עֲשִׂיתִי
וְהִרְבִּיתִי לִפְשָׁע נִגְדָדךָ מְאֹד, וּבִפְרָט מֵה שִׁפְנָמְתִי בְּבְרִית כְּדָשׁ
וּבִטְפֵי הַמֶּחֶ הִרְבָּה מְאֹד, וְהִכַּל עַל־יָדֶי פָּנִים הַמְחַשְׁבָּה, אֲשֶׁר לֹא
נִזְהַרְתִּי בְּמַחְשַׁבְתִּי כָּלָל, לְתַפּוֹס אֶת מַחְשַׁבְתִּי לְבַל תֵּצֵא לְחוּץ
חֵם וְשָׁלוֹם, אֲדַרְבָּא הוֹסֵפְתִי חֵטָא עַל פְּשָׁע, וְנִכְנַסְתִּי בְּמַחְשַׁבְתִּי
לְתוֹךְ מַחְשָׁבוֹת חוּץ וְרַעֲיוֹנִים וּבִלְבוּלִים מְעַרְבָּבִים וְלִהְרַהוּרִים
רָעִים, עַד שִׁבָּאתִי לְמָה שִׁבָּאתִי וְקַלְקַלְתִּי מֵה שִׁקְלַקְלַתִּי, הִכַּל
עַל־יָדֶי פָּנִים הַמְחַשְׁבָּה. מָה אֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר, וּלְפָנֶיךָ נִגְלָה
הַכֹּל, בּוֹחֵן לְבוֹת וּבְלִיּוֹת. וְעַתָּה עַתָּה, אַחֲרַי כֹּל מֵה שִׁעֲשִׂיתִי
וּמֵה שִׁנְעַשָּׂה עִמִּי מֵעוֹדֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עוֹדְנָה תִּכְלִינָה עֵינַי
לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת מֵאֲתָךְ לְבָד, בְּכַח וּזְכוּת תְּפִלַּת הַצַּדִּיקִים
הָאֲמֵתִיִּים. רַחֵם עָלַי בְּעַל הַרְחָמִים, הוֹשִׁיעֵנִי נָא בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת,
חוּם וְחַנּוּנִי וְחַמֵּל עָלַי בְּעַל הַחֲמִלָה וְהַחֲנִינָה, הַט אֲזַנְךָ וּשְׁמַע
קוֹל צַעֲקָתִי קוֹל שׁוֹעֵתִי קוֹל פְּגִיעֵתִי קוֹל תְּפִלָּתִי. וְזַכֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, שִׁימְשִׁךְ עָלַי קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא כְּלִיּוֹת הַקְּדוּשָׁה,
כְּלִיּוֹת כֹּל הַעֲשֶׂר קְדוּשׁוֹת, בְּאִפְנֵי שִׁאֲזוּבָה עַל־יָדֶי קְדֻשַׁת אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל לְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּהַשְׁגָּחָתְךָ הַפְּרָטִיית, אֲשֶׁר אַתָּה מַשְׁגִּיחַ
בְּפְרָטִיּוֹת בְּכָל־עַת וְרַגַע בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי וְעִם
כָּל הָעוֹלָם בְּכָל־עַת וְרַגַע וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת עַד אֵין חֶקֶר
וְאֵין מִסָּפֶר, בְּאִמּוֹר, לְעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם
חֶסֶדּוֹ. וְהִכַּל בְּכַח וּזְכוּת הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֲמֵתִיִּים, אֲשֶׁר כָּל
הָאוֹתוֹת וְהַמוֹפְתִים הָאֲמֵתִיִּים נַעֲשִׂים עַל־יְדֵיהֶם תְּמִיד. סִיעֵנִי
וְאַמְצֵנִי וְחַזְקֵנִי בְּאִמּוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד הַנִּמְשָׁכֶת עַל־יָדֶי קְדֻשַׁת

ארץ־ישראל, באפן שאזכה לידע ממי לספר ואיך לספר ספורי
 מעשיות מצדיקים אמתיים, באפן שתטהר מחשבתי על־ידי־זה.
 ואזכה לצאת מעתה מכל מיני בלבול הדעת, ומכל מיני ערבוב
 הדעת, ומכל מיני הרהורים רעים ורעיונים פגומים ומחשבות
 חוץ, לטהר מחשבתי מכלם, ולזכות למחשבות קדושות וזכות
 ונכונות. ותסעני ותעורני שאזכה בכל־עת לעלות לעולם
 המחשבה דקדושה, לחשב מחשבות קדושות בתורה ועבודה,
 ובגדלת הבורא יתברך שמו, ובגדלת הצדיקים האמתיים,
 ולחדש הרושין אמתיים בתורתך הקדושה, ואל יבהלוני רעיוני,
 ולא יהיה כח לשום מחשבה זרה וחיצונה שבעולם לבלבל את
 דעתי ומחשבתי כלל, ואזכה לשתק אז לגמרי בעת שאני צריך
 לעלות לעולם המחשבה, לחרש ולשתק לגמרי לבלתי לדבר אז
 אפלו דבור דקדושה, כי הוא גם כן מבלבל את המחשבה. ותנעור
 בכל המסטינים והמקטרגים החפצים למנע אותי חס ושלום,
 מלעלות למחשבות קדושות, ותתן בי כח לגרש כל הבלבולים
 ממני, באפן שאזכה להתדבק בך ובתורתך הקדושה תמיד,
 במחשבות קדושות וטהורות וזכות וצחות ברצונך הטוב. ותצילני
 ותפדני מכל הצרות ומכל מיני יסורים שבעולם, ותמתיק ותבטל
 כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית־ישראל (ובפרט מפלוני
 בן פלוני וכו'). רחם עלינו ומלא משאלותינו לטובה ברחמים,
 והוציאני מהרה ממחין דקטנות למחין דגדלות. ופני לעסק
 הרבה בספורי מעשיות מצדיקים אמתיים, באפן שאזכה לטהר
 מחשבתי בתכלית הטהרה, ותהיה מחשבתי קדושה וטהורה

תְּמִיד. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, כִּי צָרְכִי מְרַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרָף, וְדַעְתִּי קֶצֶרָה מְאֹד לְבָאֵר וּלְפָרֵט חֶלֶק אֵלֶיךָ וּרְבֵבָה מֵהֶם, וּבְכָל מָה שְׂאֵנִי מִתְחִיל לְדַבֵּר לֹא יִסְפִּיקוּ כָּל הַדְּבוּרִים שֶׁבְּעוֹלָם לְפָרֵט כְּמָה אֲנִי רְחוּק מִכָּל בְּחִינָה וּבְחִינָה מְזוּהָ, וְכַמָּה אֲנִי צָרִיף לְפַל עַל פְּנֵי לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל זֶה, עַל כֵּן יִהְיוּ זֶה נֶא בְּעֵינֶיךָ כְּאֵלוֹ הֵייתִי פּוֹרֵט כָּל צָרְכִי לְפָנֶיךָ כְּרֵאוּי. וְאַתָּה תִּמְלֵא רַחֲמִים עָלַי, וְתוֹשִׁיעֵנִי מִהֲרָה בְּכָל הַיְשׁוּעוֹת, בְּאַפְּן שְׂאֵזֻבָּה עַל כָּל פְּנִים מֵעַתָּה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ וּלְהִיּוֹת כְּרֵצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְתַקִּים בְּנֹו מִקְרָא שְׂכַתּוֹב, וְהָיָה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֵם. כִּי אַתָּה יְהוָה הָעוֹנֶה בְּעַת צָרָה פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל־עַת צָרָה וְצוּקָה, בְּרוּךְ הָעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעַת צָרָה. יְהִי לְרֵצוֹן אֲמֵרֵי־פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

וְתִרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים, בְּכָל־עַת שְׂתַקִּים עָלֵינוּ מִלְּךָ חֲדָשׁ, שִׁיְהִיָּה מִלְּךָ שֶׁל חֶסֶד, שִׁיְרַחֵם עַל עַמְּךָ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל, וְיִקַּל מֵעֲלֵיהֶם עַל הַנְּתִינּוֹת, וְיִבְטַל כָּל הַגְּזֵרוֹת שְׂאֵינָם טוֹבוֹת מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, מִכָּל שָׂכֵן שֶׁלֹּא יַחַדְשׁ חֶסֶד וְשְׁלוֹם, גְּזֵרוֹת חֲדָשׁוֹת עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, לְמַעַן רַחֲמֶיךָ, כִּי אִין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד, כִּי אִין מִי יַעֲמֹד בְּעַדְנוּ שְׂמֹךְ הַגְּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ בְּעַת צָרָה, חֲמַל עַל עַנְיֵי הַצָּאן וְהַטָּה לֵב הַמְּלָכִים וְהַשָּׂרִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב, פִּלְגֵי מִים לֵב מִלְּךָ בְּיַד יְהוָה עַל כָּל אֲשֶׁר יַחְפֹּץ יִטְנֶנּוּ. וּבְתִיב לֵב מִלְּךָ וְשָׂרִים בְּיַד יְהוָה אֵל כָּל אֲשֶׁר יַחְפֹּץ יִטְנֶנּוּ. חֲמַל עַל עַמְּךָ רַחֵם עַל נַחֲלֶתְךָ, מִלֵּא רַחֲמִים, מִהַעֲדָה מְלָכִין וּמִהַקִּים מְלָכִין. הַשְׂקִיפָה מִמַּעַן קֹדֶשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם

והטח לב כל המלכים והיועצים והשרים עלינו למוכה, ותביא לנו
את משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן:

== קו ==

בואו נשתחוה ונכרעה ונברכה לפני יהוה עושנו. כי הוא אלהינו
ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקולו תשמעו. מלא רחמים,
אדון הנפלאות, המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית,
אשר בתבונתך אתה משנה עתים ומחליף את הזמנים, עזרני
והושיעני בישועתך הגדולה והנפלאה, שאזכה לחדש את
עצמי בכל יום בתוספת קדשה וטהרה באמת, שאזכה בכל
יום להתחיל מחדש בעבודתך הקדושה כאלו נולדתי היום ולא
אחשב מיום לחברו כלל, ולא יוכלו לבלבל את דעתי כלל מיום
לחברו, הן מהעבר, הן מהעתיד, ולא יכבידו עלי את העבודה
על-ידי הימים הפאים והשעה העתידה, ולא אסתכל ולא אחשב
בדעתי כי אם אותו היום ואותה השעה והרגע שאני עומד בה
אז, באפן שאוכל לעסוק בעבודתך באמת בתמימות בלי שום
בלבולים ופחדים וכבודות ועצלות, רק אזדרו בעבודתך בכל יום
מחדש, ולא אשים לנגד עיני כי אם אותו היום והשעה והרגע
לבד, למען אתחזק על-ידי-זה בעבודתך באמת ולא יהיה כבוד
עלי שום דבר עבודה שהוא רצונך באמת, כי על יום אחד יכולין
לסבל כל העבודות שבעולם, וכן לא אבלבל את דעתי בפרנסתי
והצטרכותי המרבים מיום לחברו כלל, רק אבטח ביהוה באמת
אשר הוא משפיע לנו כל הצטרכותנו בכל יום ויום. ואהיה רגיל
לומר בכל-עת, ברוך אדני יום יום ועמם לנו האל ישועתינו סלה.

וּתְצִילֵנוּ מִמַּחֲסְרֵי אִמְנָה הַדּוֹאֲגִים וְחוֹשְׁבִים מַה יֵּאכְלוּ לְמַחֵר, וּמַה יִּכְנֹן יָבוֹא הַצְּטָרְכוֹתֶם הַמְרַבָּה לְמַחֵר, רַק אֲבִטַח בְּשֵׁם יְהוָה וְאֲשַׁעֵן בְּאֱלֹהֵי. הָאֱלֹהִים הָרוּעָה אוֹתִי מֵעוֹדֵי הוּא יִשְׁפִיעַ לִי כָּל טוֹב דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ, הַמְלִיךְ הַטּוֹב וְהַמְטִיב לְכָל בְּכָל יוֹם וְיוֹם, הוּא הַטִּיב הוּא מְטִיב הוּא יִיטִיב לָנוּ וּיִפְרֹנְסֵנוּ וּיְכַלְפְּלֵנוּ תָּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל-עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּאֵין מַחֲסֵר דְּבַר, וְגַם עַד זְקֵנָה וְשִׁיבָה אֱלֹהִים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִשְׁשֵׁנוּ עַד עוֹלָם:

מְלֵא רַחֲמִים, חֲמַל עָלַי וְזַכְּנֵי לְבָא לְכָל זֶה, לְכָל תְּבַלְבַּל אוֹתִי הַמַּחֲשָׁבָה כָּלל מִיּוֹם לְחֻבְרוֹ בְּשׁוּם דְּבַר שֶׁבְעוֹלָם, בְּאִפְּן שְׂאִיזְבָּה לְכַנֵּם בְּקִדְשֵׁתְךָ, וְלִהְתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמְתָּ, וְלִהְתְּחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם לְטוֹבָה, וְלִהוֹסִיף בְּכָל יוֹם וּבְכָל-עֵת וּבְכָל שָׁעָה תוֹסְפוֹת קִדְשָׁה וּמְהֵרָה וְיִרְאֵת יְהוָה וְעִבּוֹדְתוֹ בְּאַמְתָּ. וְלֹא אֲטַעֵה אֶת עַצְמִי וְלֹא אֲדַחֵה אֶת הָעִבּוּדָה מִיּוֹם לְחֻבְרוֹ כָּלל, רַק אֶחְשֹׁב בְּכָל יוֹם בְּאֵלוֹ אֵין לִי בְּעוֹלָמִי כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתָהּ הַשָּׁעָה לְבַד, וְאֲשִׁתְּדַל וְאֲתַאמֵּץ בְּכָל עֵז בְּכָל יוֹם לְצֵאת חוֹבַת הַיּוֹם, בְּיוֹמוֹ דִּיקָא, כְּכֹל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדִי לַעֲשׂוֹת בְּכַחֵי בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתָהּ הַשָּׁעָה דִּיקָא, וְלֹא אֶפְטֹר אֶת עַצְמִי מִיּוֹם לְחֻבְרוֹ כָּלל, לְמַעַן לֹא אֲבוּשׁ וְלֹא אֶפְלֵם לְעוֹלָם וָעַד. עֲזֹרְנִי לְמַעַן שְׂמֹךְ, הוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל יוֹם יְשׁוּעָה חֲדָשָׁה וְנִפְלְאוֹהָ, בְּאִפְּן שְׂאִיזְבָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּכָל יוֹם בְּהִתְקַרְבוֹת גְּדוֹל יוֹתֵר בְּאַמְתָּ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְיִקָּים מִקְרָא שְׂכָתוֹב, שִׁירוֹ לִיהוָה כָּל הָאָרֶץ בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם אֵל יוֹם יְשׁוּעָתוֹ. וְנֶאֱמַר, שִׁירוֹ לִיהוָה בְּרָכוּ שְׂמוֹ בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ. וְזַכְּנֵי לְהַחְיֹת אֶת יְמֵי בְּאַמְתָּ מַעֲתָה עַל כָּל פְּנִימ, חֲמַל עַל מַעֲט יְמֵי

שיש לי להתמהמה עוד בזה העולם העובר, למנות ימינו בן הודע ונביא לבב חכמה. שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך. שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו, שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה. השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם. יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך. יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יפשונו. להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו. ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרובים אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו. למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד:

= קו =

אלהי נצר לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהיה. רבנו של עולם, אדון השלום, זכני להיות איש שלום באמת, שאזכה להיות אוהב שלום ורודף שלום תמיד באמת ובלב שלם, ולא אחזיק במחלוקת כלל לעולם, ואפלו נגד החולקים עלי וקמים כנגדי וחותרים חתירות תחתי חס ושלום, ועושים לי מה שעושים, הרחמן ישמרני, תזכני ותעורני שלא אעמד כנגדם לעשות להם כנגדם כמו שהם עושים לי, רק אדרבא אזכה לדון אותם לכף זכות ולעשות להם כל הטובות, ולקיים באמת ונפשי בעפר לכל תהיה, כמו שכתוב, אל תאמר כאשר עשה לי בן אעשה לו אויב לאיש בפעלו. וכתוב. אל תאמר אשלמה רע קנה ליהוה ויושע לך. ואזכה להיות בעפר

ממש, שהכל דשין עליה והיא נותנת להם כל הטובות, ועל-ידי זה אִזְכָּה לְבַטֵּל וּלְהַפְרֵם מִחֻשְׁבוֹת אוֹיְבֵי וּשְׂוֹנְאֵי, וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדִיהֶם תְּשִׁיחַ. וּיְקִיִּם בָּהֶם, כּוֹרֵה שַׁחַת בָּהּ יַפֵּל וְגוֹלָל אַבְּן אֱלֹוֵי תְּשׁוּב. וְכָל חֻקֵּימֵי עָלֵי לְרַעַה מְהֵרָה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מִחֻשְׁבֹּתָם:

וְתַפְתַּח עֵינֵי לְבִי וְדַעְתִּי, שְׂאִיזְכָּה לִידַע וְלִהְבַּחֵין בֵּין מַחְלֶקֶת שֶׁל רְשָׁעִים לְמַחְלֶקֶת שֶׁל צַדִּיקִים. וְאִזְכָּה לְהֶאֱמִין בְּאַמֶּת שֶׁהַמַּחְלֶקֶת שֶׁל צַדִּיקִים הִיא טוֹבָה גְּדוּלָּה לְזֶה שֶׁהֵם חוֹלְקִים עָלָיו, כִּי מְרִימִין וּמְנַשְׂאִין אוֹתוֹ עַל-יְדֵי־זֶה וּמְמַתִּיקִים דֵּינִים מֵעָלָיו, וְלֹא תַנְיַחֲנִי לְטַעוֹת חֵם וְשָׁלוֹם בְּהַמַּחְלֶקֶת שֶׁל צַדִּיקִים, כְּאֵלוֹ הִיא מַחְלֶקֶת גְּמוּרָה חֵם וְשָׁלוֹם, כְּדִי שֶׁלֹּא לִתֵּן אַחִיזָה לְהַמַּחְלֶקֶת דְּסִטְרָא אַחֲרָא בּוֹאֵת הַמַּחְלֶקֶת דְּקַדְשָׁה שֶׁל צַדִּיקִים, וּיְקִיִּם בִּי מִקְרָא שְׂכָתוֹב, וְתַבַּט עֵינֵי בְּשׁוּרֵי בְּקַמִּים עָלֵי מְרַעִים תַּשְׁמַעְנָה אֲזֵנִי. צַדִּיק בְּתַמָּר יַפְרַח כְּאֲרוֹז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה:

אֲבִינוּ שְׁבַשְׂמִים, מְלֶךְ שֶׁהַשָּׁלוֹם שָׁלוֹ, אַתָּה יוֹדַע אֵת כָּל רַבּוּי הַמַּחְלֶקֶת, שְׁנִתְרַבָּה בְּדוֹרוֹתֵינוּ בְּכַמָּה אַפְּגִים, בֵּין צַדִּיקִים בִּינוּנִים וְרְשָׁעִים, וְהַמַּחְלֶקֶת דְּסִטְרָא אַחֲרָא רוּעָה לְהַתְגַּבֵּר וְלְהַתְפַּשֵּׁט בְּכָל יוֹם, בְּאַתְגַּלְיָא וּבְאַתְפַּסְיָא, עַד אֲשֶׁר רַבִּים נִכְשְׁלוּ וְנִפְלוּ עַל-יְדֵי רַבּוּי הַמַּחְלֶקוֹת וְחִלּוּקֵי הַדַּעוֹת וּפְרוּד לְבָבוֹת שְׁנִתְרַבָּה מְאֹד בְּדוֹרוֹתֵינוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, כִּי נַעֲשֶׂה קַטְנוּרְיָא בֵּין תַּלְמִידֵי חֻקִּים וּבֵין הַנְּגִלוּיִם אֲלֵיהֶם, עַד אֲשֶׁר קָשָׁה לְהַבְחִין וְלְהַבְדִּיל בֵּין הַמַּחְלֶקֶת דְּקַדְשָׁה לְמַחְלֶקֶת דְּסִטְרָא אַחֲרָא, וְרַבִּים נִפְלוּ מֵאַמוּנַת חֻקִּים עַל-יְדֵי־זֶה לְנִמְרֵי, וְעַל-יְדֵי־זֶה נִפְלוּ לְמָה שֶׁנִּפְלוּ רַחֲמֵנָא לִיְצִלָן. כִּי אַמוּנַת חֻקִּים יִסוּד כָּל הַתּוֹרָה בְּלָה,

כי הם חיינו וארץ ימינו, ובלעדם לא נרים את ידינו ואת רגלינו
 בשום דבר שבקדשה. ובצוק העתים אשר ארץ עלינו הנלות
 ומשך עלינו השעבוד ודעתנו אינה צלולה כלל, אין אתי יודע
 עד מה, איך להתנהג בזה ואיך לכונן דעתי בזה, אל מי מקדושים
 אפנה, שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג. ואיני יודע מאין יבא
 עזרי. כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי, להבחין ולידע מי
 הם הצדיקים והחכמים האמתיים שיש להם כח לעזר אותי עצות
 אמתיות, ולהדריכני בדרך הישר והאמת, ולקרבני אליך אבי
 שבשמים, ובעונותי הרבים דעתי קצרה כל כך, עד אשר איני
 יודע אפלו לפרש שיהתי לפניה בזה בשלמות כראוי, כי ערות
 לבבי הרחיבו מאד מאד בלא זה, ונוסף לזה רבוי המחלקת ופרוד
 לבבות שנתרבה בעולם, בכמה בחינות ואפנים וענינים שונים.
 ועתה איני יודע כלל מה לעשות, איך להתנהג ואיך לדבר ואיך
 לצפצף ואיך לרמוז ואיך להתפלל על זה, ואני מבלבל כשכבוד
 ואיני יודע כלל היכן אני בעולם, ומה יהיה הסוף והתכלית ממני.
 מלא רחמים, חומל דלים, מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון
 מגוזלו, למדני איך לפרש שיהתי לפניה עתה, איך לעורר רחמיך
 האמתיים עלי עתה. הצילני מריב ומחלקת בכל האפנים, עזרני
 והושיעני והצילני שלא יחלקו ולא יריבו עלי לא בגשמיית ולא
 ברוחניות, לא למעלה ולא למטה. ושמרני והצילני שאני לא
 אהיה חולק על שום איש כשר שבועולם, מכל שבן שלא יהיה
 בלבי שום צד מחלקת על צדיקים אמתיים, ובפרט על צדיקים
 שוכני עפר קדושים אשר בארץ המה. ולא אצא לריב עם שום

אדם, רק אזכה לאהב את כל ישראל ולהחזיק בשלום עם כלם,
 ולקיים באמת מקרא שכתוב, סור מרע ועשה טוב בקש שלום
 ורדפהו:

לחדש אייר

ותזכני להמשיך עלי ועל כל ישראל קדשת ארץ ישראל,
 ותבטל אחיזת המחלוקת מארץ ישראל ולא תהיה נקראת בשם
 ארץ כנען, רק בשם ארץ הקדושה, ארץ ישראל. ותמשיך שפע
 טובה וברכה גדולה מארץ ישראל לכל הארצות, ותברך את
 יבול הארץ ואת כל פרי האדמה, ויגים מקרא שכתוב, ארץ
 נתנה יבולה וברכנו אלהים אלהינו. וברחמיך הרבים, תתן פח
 בכל יבול הארץ לרפאות את כל תחלואי ומכאובי עמך בית
 ישראל. ובפרט בחדש אייר הוא ירח זיו, שבו פורחים וחונטים
 כל יבול הארץ. רחם עלינו שלא נצטרך לעסק, חס ושלום. עם
 שום דאקטורים ורופאים שבעולם, רק תברך את כל יבול הארץ
 ותשפיע בהם פח לרפאות כל תחלואי ומכאובי עמך בית ישראל
 ותעלה מהרה רפואה שלמה לכל תחלואינו ולכל מכאובינו ולכל
 מכותינו (ובפרט יכו), כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ואין לנו
 שום סמיכה על שום רפואה של הרופאים והדאקטורים, כי אם
 עליך לבד, בורא רפואות. רפאינו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה
 כי תהלתנו ויבולנו. ותמשיך שלום גדול בעולם. וכל שונאינו יפלו
 תחתינו ויבולנו ויבולנו. יבשו ויחפרו יחד מבקשי נפשי לספותה
 יסגו אחור ויבולנו חפצי רעתי. יבשו יכלו שומני נפשי יעמו חרפה
 וכלמה מבקשי רעתי. יבשו ויבולנו מאד כל אויבי ישובו יבשו

רנע. ותשמרני ותצלני ברחמיך הרבים, מעניית ודלות וחסרון
 הפרנסה הבא עלי ידי ריב ומחלקת חס ושלום, כי גלוי וידוע
 לפניך שאני הפיץ בשלום ואמת מאד, ומה אעשה אם נמצאים
 שונאים וחולקים עלי בחנם, אני שלום וכי אדבר המה למלחמה.
 מלא רחמים, רחם וחוס וחמל עלי ועל כל החפצים להתקרב
 לדרכי הקדשה באמת, אשר מתעוררים עליהם שונאי חנם,
 ורודפים אותם בכמה מיני רדיפות, וחורקים שנם עליהם חנם על
 לא דבר. רחם עליהם ועלינו למענה והצילני מהם, הצילני מאויבי
 אלהי ממתקוממי תשובתי. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי
 חסיתי בך:

לשבת-קודש

וזבני ברחמיך הרבים, לקבל שבתות כראוי מתוך רב שמחה
 ומתוך עשר וכבוד ומתוך מעוט עונות. ואזכה להרבות באכילת
 שבת ולא יהיה אצלי שום קפדא על הוצאות שבת ויום-טוב, רק
 אתחזק ואתאמץ בכל עז להרבות בכל מיני מעדנים ומאכלים
 ומשקאות טובים לכבוד שבת-קדש, ולאכל הרבה בשבת-קדש,
 כמו שהזהרת אותנו בתורתך הקדושה, כמו שכתוב, אכלוהו
 היום. וכאשר הזהירו אותנו חכמיך הקדושים הרבה לענג את
 השבת בכל עז, כי אכילת שבת בלוי אלהות, בלוי קדש, ועולה
 למקום אחר לגמרי מאכילת חל. ואזכה עלי ידי אכילת שבת-
 קדש לתקן פגם חלול שבת, כי אתה יודע שקשה מאד לכפר
 ודם להיות נוהר ונשמר בשלמות מחלול שבת, רק אתה לבד
 תשמרני ותצילני מכל מיני חלול שבת שבעולם, ותזבני להרבות

באכילת שבת עד שאזכה על־ידי־זה לתקן כל פגם חלול שבת
שפגמתי מעודי:

ורחם עלינו ושמרנו ואת כל ישראל, והצילנו מענש אלמן חס
ושלום, ויחיו ולא ימותו נשותינו הראשונות, רק נזכה אנחנו
וכל עמך ישראל להאריך ימים ושנים עם נשותינו הראשונות
בקדשה וטהרה באמת, כי אתה יודע מרירות הצרה של מי
שמתה אשתו הראשונה חס ושלום, שפסיעותיו מתקצרות ועולם
השד בעדו וכאלו נחרב בית המקדש בימיו וכו', רחמנא ליצלו,
רחמנא לישובו:

ותזכנו על־ידי קדשת אכילת שבת־קדש, ובפרט על־ידי
אכילת שבת של גדולי הצדיקים האמתיים, שזוכה על־ידי־זה
להרחיב ולהגדיל הדרכים הקדושים שגלו הצדיקים האמתיים
בעולם. רבון כל העולמים, אלהי כל הצדיקים האמתיים, אתה
לבד יודע את כל מה שפעלו ועשו גדולי הצדיקים בעולם, את כל
הדרכים הקדושים והנוראים והנפלאים שחתרו וחקרו והמשיכו
בעולם, וכמה יגיעות יגעו וכמה מרחות מרחו בלי שעור וערך
ומספר, וכמה ענווים ויסורים סבלו במסירת נפש בכל־עת,
עד אשר חתרו ומצאו דרכים ישרים ונפלאים במקומות מדבר
שממה שלא היה בהם דרך מעולם, במקומות שלא עבר בהם
איש. והלכו במסירת נפש ועברו הרבה אנה ואנה כמה פעמים
כדי לעשות בהם דרך כבושה לרבים. אבל בעונותינו הרבים,
מחמת עצם עבירת גשמיזת העולם ותאוותיו הרעים, ומרבו
המחלקות והליצנות והקנאה והתאוה והכבוד, על־ידי־זה עדין

הדרכים הקדושים נעלמים מרב העולם, ואפלו מעט מזעיר
המבקשים את יהוה וצדיקיו, ורוצים לילך בדרךיהם הנוראים,
נסתרה דרכם מהם בכמה הסתרות. אך אתה ידעת, כי כבר
גלו עצות ודרכים הרבה בלי שעור, עד אשר כל אדם, יהיה מי
שיהיה, יכל למצא דרך ועצה בכל מקום שהוא, כי אין מקום ואין
אדם ואין שעה שלא יוכלו למצא דרך כבושה להתקרב אליך
על פי דרכי עצותיהם ושיחותיהם ותורותיהם ורמוזהם אשר גלו
לנו בספריהם הקדושים והנוראים שנתפשטו בדורותינו אלה,
מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך, אשר זכית אותנו
בדורות אלה לאור הספרים הקדושים האלה שגלו לנו הצדיקים
לפנינו. אבל כבר גלית לנו על ידם שלבעל בחירה קשה מאד
לעזר, על כן כל דרכיהם ועצותיהם הנוראים הם עדין בהעלם
והסתר מאתנו, ודרכיהם הרחבים הנוראים והנפלאים הם עדין
קצרים ודקים מאד בערך גשמיותנו ובלבול דעתנו וכסילות
שכלנו מחמת מעשינו הרעים. על כן באתי לפניך בעל הרחמים,
מורה דרך לשבים, שתעזרני ותזכני לקבל שבת בקדשה גדולה
ובשמחה רבה ועצומה פראוי, ולהרבות בסעדת שבת, עד אשר
אזכה על-ידי אכילת שבת-קדש להרחיב ולהגדיל את כל
הדרכים הקדושים האמתיים שאנו צריכים לילך בהם להתקרב
אליך באמת. ונזכה על-ידי קדשת שבת להעלות את הרגלינו אל
הקדשה, כמו שכתוב, אם תשיב משבת רגליך. וכל המצות שאנו
עושים בכל ששת ימי החל, יעלו רגליהם מן הקלפה והספרא
אחרא שינקה מהם בימי החל, באפן שתוכל כל מצוה ומצוה

לִילְךָ וְלַעֲלוֹת לְפָנֶיךָ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְאַהֲבָתְךָ הַגְּדוֹלָה
 שְׂאַתָּה אוֹהֵב אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, תִּקְבַּל כָּל הַמִּצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים
 שֶׁלָּנוּ אֲפִלוּ הַמִּצְוֹת שֶׁל קַטְנֵי עַרְךָ כְּמוֹנֵי הַיּוֹם הַנֶּעֱשִׂים בְּקַטְנוֹת
 גָּמור וּבְלֵי שׁוּם שְׁלֵמוֹת כָּלֵל. אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ וּבְאַהֲבָתְךָ, תִּקְבַּל
 כָּלֵם בְּאַהֲבָה וּבְחַמְלָה גְּדוֹלָה, וְתַחַבֵּב אוֹתָם וְתִתְפָּאֵר וְתִשְׁתַּעֲשַׂע
 בָּהֶם בְּשַׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים מְאֹד, וּכְאֵב אֶת בֶּן תִּרְצַנּוּ, וְתַחַבֵּב
 וְתִגְדִּיל וְתִרְחִיב אֶת מְעַט מַעֲשֵׂינֵנוּ הַטּוֹבִים, הַקַּטְנִים בְּמַהוּת וּכְמוֹת
 וְאִיכוֹת, עַד אֲשֶׁר מֵרֵב הָאֲהָבָה וְהַשַּׁעֲשׂוּעִים תִּגְדִּיל וְתִרְחִיב אֶת
 הַדָּרֶךְ הַקָּדֵשׁ הַנֶּעֱשֶׂה עַל-יְדֵי מִצְוֹתֵינוּ, וַיִּקְיָם מִקְרָא שְׂכַתּוֹב, צָדֵק
 לְפָנָיו יִהְיֶה וַיִּשֶׂם לְדָרֶךְ פְּעָמָיו. שְׁתִּרְחִיב וְתִשִּׂים דָּרֶךְ רַחֲבָה
 וּכְבוֹשָׁה מִפְּעָמֵי הַרְגִּלִּין שֶׁל הַמִּצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁלָּנוּ, וּבִפְרֹט
 הַדְּרָכִים הַקְּדוּשִׁים הַנּוֹרְאִים וְהַנִּפְלְאִים שֶׁעָשׂוּ גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים
 הָאֲמִתִּיִּים בְּעוֹלָם, תִּרְחַם עֲלֵיהֶם בְּזִכּוֹת קִדְשָׁת אֲכִילַת שֵׁבֶת,
 וְתִרְחִיבֵם וְתִגְדִּלֵם וְתִגְלֶה אוֹתָם לָנוּ וּלְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּאִפְּן
 שְׁנִזְבָּה לִילְךָ בְּדְרָכֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים בְּאֲמֶת, וּלְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת וְהַדְּרָכִים רְעִים שֶׁנִּתְעַנּוּ בָּהֶם. רַחֵם עָלֵינוּ
 וְאַל תִּשְׁחִיתֵנוּ, חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ וְהוֹלִיכֵנוּ וְהַדְּרִיכֵנוּ בְּכָל-עֵת
 בְּדְרָכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים שְׁגִלִּית עַל-יְדֵי צְדִיקֶיךָ הַנּוֹרְאִים, אֲשֶׁר אַתָּה
 לְבַד יוֹדֵעַ נִפְלְאוֹת אֲמֶתֶת דְּרָכֵיהֶם הַנִּפְלְאִים, הַדְּרִיכֵנִי בְּנִתִּיב
 מִצְוֹתֶיךָ כִּי בּוֹ חִפְצָתִי. הַדְּרִיכֵנִי בְּאֲמֶתְךָ וּלְמַדְנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קוּיִתִּי כָּל הַיּוֹם. הוֹרְנֵי יְהוָה דָּרֶךְ חֲקִיךָ וְאַצְרְנָה עִקְבֵי.
 הוֹרְנֵי יְהוָה דְּרָכֶךָ אֲהַלֶּךְ בְּאֲמֶתְךָ יַחַד לְבָבִי לִירְאָה שְׁמֶךָ. עֲזֹרְנִי
 בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת, הוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל מָה שֶׁאֲנִי צָרִיךְ לְהוֹשִׁעַ, כִּי צָרְכִי

מְרַבִּים מְאֹד מְאֹד וְדַעְתִּי קְצָרָה לְבָאֵר וּלְפָרֵשׁ אַפְסֵם קְצָה מֵהֶם.
הַצִּילֵנִי מֵרִיב וּמִחֻלְקֵת, זַכְּנִי לְשָׁלוֹם בְּאֵמֶת בְּכָל הַבְּחִינֹת, זַכְּנִי
לְאַהֲבַת חֲבֵרִים בְּאֵמֶת לְאַמְתּוֹ. זַכְּנִי לִילָךְ בְּדַרְכֵי הַצַּדִּיקִים
הָאֱמִתִּיִּים עַד שְׂאֻזְבָּה לְהִיּוֹת בְּרִצּוֹנְךָ וּכְרִצּוֹן יִרְאִיךָ בְּאֵמֶת מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם. וְתִשָּׂים חֲלֻקְנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא אֲבוֹשׁ כִּי בָךְ בְּטַחְתִּי
וְעַל חֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת נִשְׁעַנְתִּי. יְהִי לְרִצּוֹן אֱמִרֵי־פִי וְהַגִּיזוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

= קח =

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֻזְבָּה
לְהַאֲרִיךְ אֶת יָמֵי בְקִרְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה. שְׂאֻזְבָּה לְקַדֵּשׁ אֶת
מַחְשַׁבְתִּי בְקִרְשָׁהּ גְדוֹלָה. וְתַזְכְּנִי לְאַחוֹז בְּמִדְתּוֹ שֶׁל אַבְרָהָם
אָבִינוּ אִישׁ הַחֶסֶד, שְׂאֻזְבָּה לְהִיּוֹת וְתָרֵן בְּמִמוֹנֵי, וְלַעֲשׂוֹת טוֹב
וְחֶסֶד בְּאֵמֶת, עִם כָּל מִי שְׂצָרִיכִין לְהַטִּיב עִמָּהֶם וּלְגַמֵּל לָהֶם חֶסֶד
כְּפִי רִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאֵמֶת, וְתַצִּילֵנִי מִקַּפְדוֹת וּקְמוּיִן שֶׁהֵם מְבַלְבְּלִין
אֶת הַדַּעַת וְהַמַּחַ מְאֹד, וְלֹא אֶהְיֶה קַפְדָּן וְקַמְצָן כָּלֵל, רַק אֻזְבָּה
לְהִיּוֹת אִישׁ טוֹב, אִישׁ חֶסֶד, וְתָרֵן בְּמִמוֹנֵי, בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב, עַד
שְׂאֻזְבָּה לְהַכְלִיל בְּסִמְרָא דִּימִינָא בְקִרְשָׁהּ גְדוֹלָה, בְּמִדְתּוֹ שֶׁל
אַבְרָהָם אָבִינוּ אִישׁ הַחֶסֶד. וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּזְכְּנִי שִׁיְהִיָּה שְׂכָלִי וּמַחִי
חֲנּוּא כְּבִסְפָא, שִׁיְהִיָּה מַחִי וְךָ וְצַח וְצָלוּל. וְאֻזְבָּה לְהַאֲרִיךְ אֶת
יָמֵי בְקִרְשָׁהּ גְדוֹלָה שְׂאֻזְבָּה לְהַגּוֹת וּלְחַשֵּׁב בְּתוֹרְתְךָ בְּכָל־עַת
וּבְכָל שְׁעָה בְקִרְשָׁהּ גְדוֹלָה, וְלֹא אֲנִיחַ אֶת מַחְשַׁבְתִּי לְחַשֵּׁב שׁוֹם
מִחְשַׁבָּה חִיצוֹנָה וְזָרָה כָּלֵל. וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בִישׁוּעַתְךָ הַגְּדוֹלָה

בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, לְגַרְשׁוֹ וּלְסַלְקוֹ וּלְבַטְלוֹ מִהֶרָה מִמַּחְשַׁבְתִּי כָּל הַנְּחָשִׁים
וְעַקְרָבִים שֶׁהֵם כָּל מֵינֵי בְּלוּלִים וּמַחְשָׁבוֹת זְרוֹת הַמְּסַבְּבִין אֶת
הַמֶּחֱ בְּכָל יוֹם, וְאִזְכָּה לְשַׁבֵּר אֶת כָּל הַגְּדָרִים וְהַמְּחִיצוֹת בְּרוֹל
וְהַמְּסַכִּים הַמְּבַדִּילִין וְהוֹצֵצִין לִפְנֵי טוֹב הַגְּנוּז שֶׁבְּכָל יוֹם וַיּוֹם,
וְאִינֶם מְנִיחִים לְכֻנְס אֱלֹהֵי אֶת מִי שֶׁאֵינוֹ הַגְּנוּז וְרֵאוּי אֱלֹהֵי. מָלֵא
רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי, וְלֹא תַעֲשֶׂה לִּי כַּהֲטָאִי, וְלֹא תִגְמַל לִי בַעֲוֹנוֹתַי,
רַק תַּעֲשֶׂה עִמִּי כַּחֲסָדְךָ וּכְנִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה מְרַבֵּה לְהַטִּיב.
וְתִגְמַלְנִי חֲסָדִים טוֹבִים וְתִגְדַּל חֲסָדְךָ עָלַי בְּכָל־עַת וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם.
וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ בַּחֲסָדִים חֲדָשִׁים וּנְפִלְאִים, בְּאִפְנֵי שָׁנִים אֲנֹכִי
אִזְכָּה לְהַטּוֹב הַגְּנוּז שֶׁבְּכָל יוֹם, וְלֹא יִהְיֶה כַח לְהִרְעֵ שְׁלִי לְחַצִּין
וְלְהַפְסִיק חֵם וְשָׁלוֹם, בְּפָנֵי הַטּוֹב הַגְּנוּז שֶׁבְּכָל יוֹם, רַק תִּתֵּן לִי כַח
וְהַתְּחַזְּקוֹת וְהַתְּאֻמְצוֹת בְּלִבִּי וּמַחְשַׁבְתִּי, שֶׁאִזְכָּה לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל יוֹם
וַיּוֹם, לְחַשֵּׁב מַחְשָׁבוֹת וְלַהֲגוֹת בְּתוֹרְתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּמַחְשָׁבָה חֲזָקָה
וּנְכוֹנָה, בְּהַתְּנַבְּרוֹת גְּדוֹל בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת, וּבְהַשְׁתַּחֲוִּקוֹת נְמָרִץ
אֶל הַטּוֹב הָאֱמֵתִי בְּאֱמֵת, וְלֹא אֲנִיחַ לְשׁוֹם מַחְשָׁבָה זָרָה וְחִיצוֹנָה
וּלְשׁוֹם בְּלוּל הַדַּעַת לְכֻנְס בְּמַחְשַׁבְתִּי וּלְבַלְבֵּל אוֹתִי חֵם וְשָׁלוֹם,
רַק אֶהְיֶה חֲזָק בְּדַעְתִּי וְלֶאֱחֹז אֶת מַחְשַׁבְתִּי לְחַשֵּׁב בְּכָל יוֹם וּבְכָל־
עַת בְּתוֹרְתְךָ הַקְּדוּשָׁה, עַד שִׁיעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים עָלַי. וְתַצּוּהוּ
לְפָתַח לִי שַׁעְרֵי הַחֵכְמָה וְהַשְׂכָּל, עַד שִׁיתְּנֵלוֹ לִי מֵאֲתָךְ חֲדוּשִׁין
אֱמֵתִיִּים בְּתוֹרְתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, מִהַטּוֹב הַגְּנוּז שֶׁבְּאוֹתוֹ
הַיּוֹם, וְעַל־יְדֵי־זֶה אִזְכָּה לְהַתְּקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֱמֵת מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.
וְאִזְכָּה עַל־יְדֵי־זֶה שִׁיְהִיָּה כָּל יוֹם וַיּוֹם מִימֵי חַיֵּי אַרְוֶךְ וְגְדוֹל בְּאֱמֵת
בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה, עַל־יְדֵי הַחֲדוּשִׁין דְּאוֹרֵי־תֵא הָאֱמֵתִיִּים

שְׁתַּחֲוֶנֶי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִהַטּוֹב הַנְּנוּז שֶׁבָּאוֹתוֹ הַיּוֹם, עַד שֶׁאֲזַכֶּה
 לְאֲרִיכַת יָמִים וְשָׁנִים בְּאַמֶּת, לַחַיּוֹת חַיִּים אֲרָכִים, חַיִּים טוֹבִים,
 חַיִּים אֲמִתִּיִּם, בְּקִרְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, בְּעֶלְמָא דִּין וּבְעֶלְמָא
 דְּאֵתִי לְעוֹלְמִי עַד וּלְנִצְחָה נִצְחָיִם. וַיְקִים בִּי מְקַרָּא שֶׁכְּתוּב, אַרְךְ
 יָמִים אֲשַׁפִּיעֵהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי. וְנֹאמַר, כִּי אַרְךְ יָמִים וּשְׁנוֹת
 חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ. וְנֹאמַר, כִּי בִי יִרְבוּ יְמֶיךָ וַיּוֹסִיפוּ לָךְ שְׁנוֹת
 חַיִּים. וְנֹאמַר, אַרְךְ יָמִים בִּימִינָה בְּשִׂמְאַלָּה עֶשֶׂר וּכְבוֹד. דְּרַכִּיָּה
 דְּרַכִּי נָעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם. עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ
 וְתוֹמְכֶיהָ מְאֹשֶׁר. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמִרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי
 וְגוֹאֲלִי. אָמֵן.

= קט =

כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֲמוּנָה שֶׁקָּר רַדְפוּנֵי עֲזָרְנִי. אֵל אֲמוּנָה, רַחֵם עָלַי לְמַעַן
 שְׂמֶךָ, וְזַכְּנִי לְאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֵתְחַזֵּק
 בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת. עֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֵתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה
 בְּכָל-עַתָּה, וְאֶכְנִים אֶת עַצְמִי בְּתוֹךְ הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל פַּעַם
 יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְעֵלוֹת בְּכָל פַּעַם לְאֲמוּנָה גְבוּהָה יוֹתֵר
 וַיּוֹתֵר, עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְבֹא אֶל הַשֶּׁכֶל עַל-יְדֵי הָאֲמוּנָה, שֶׁאֲזַכֶּה עַל-
 יְדֵי-זֶה לְהִתְחַזְּקוֹת הָאֲמוּנָה בְּאַמֶּת וּלְהִבִּין וּלְהַשִּׁיג בְּשִׁכְלִי אֶת
 הַדְּבָרִים שֶׁלֹּא הֵייתִי מְבִינָם בְּתַחִילָה וְהֵייתִי צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בָּהֶם
 בְּאֲמוּנָה לְבַד. וְעַתָּה אֲזַכֶּה לְהִבִּינָם וּלְהַשִּׁיגָם בְּדַעְתִּי וּשְׁכְלִי, רַק
 בְּדְבָרִים גְבוּהִים וְנֶעְלָמִים יוֹתֵר שֶׁלֹּא אֶבִּינָם עַדִּין אֶתְחַזֵּק בָּהֶם
 בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, וְכֵן אֶתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה גְדוֹלָה בְּתוֹסֶפֶת קִרְשָׁה
 בְּכָל פַּעַם, עַד שֶׁאֲזַכֶּה בְּכָל פַּעַם לְהִבִּין וּלְהַשִּׁיג בְּשִׁכְלִי וּדְעָתִי גַם

אלו הדברים הנבזים ונעלמים יותר. וכן בכל־עת ועת אתחזק באמונה גדולה יותר ויותר, עד שאזכה להמשיך השכל והדעת על־ידי האמונה, לבא אל השכל של הדבר שבתחלה היה נעלם ממני והייתי צריך להאמין בו באמונה לבד, עד שאזכה לבא לראש אמונה ולדעת שלם בקדושה גדולה לדעת ולהכיר אותך באמת. ואזכה לדעת ולהבין כל מה שאפשר בשכל אנושי להבין באמת. ומה שאי אפשר להבין בהדעת, אזכה לאמונה שלמה בתכלית השלמות, בתכלית המעלה העליונה, פרוצוד ופרצון צדיק האמתיים אשר זכו לאמונה ולדעת בתכלית המעלה שאין מעלה אחריו, ואזכה לאמונה שלמה וחזקה כל כף, עד שתתפשט האמונה בכל האברים:

רבונו של עולם, רבונו דעלמא בלא, יהוה עיניך הלוא לאמונה, תן לי אמונה שלמה באמת, רבונו של עולם, אתה יודע כל מה שעובר על כל העולם בענין האמונה הקדושה שהוא יסוד הכל, ובפרט מה שעובר על ישראל עם קדוש שהם כלם מאמינים בני מאמינים, אך אף־על־פי־כן, יש אלפים ורובות מדרגות בענין האמונה הקדושה, וכל הצרות וכל הגלויות שעוברים על ישראל, הכל על־ידי פגם האמונה שהוא יסוד כל התורה בלה, באשר גלית אננו על־ידי חכמיך הקדושים. (ובפרט מה שעובר עתה על ישראל אשר יצא הקצף מאתך ונגזרו כמה גזרות רעות על ישראל, ונגזרה הגזרה רעה, ליקח בני ישראל לבני חיל למלחמה, או לנו על שברנו נחלה מכותינו, או מה היה לנו, או מה היה לנו, מי נעמד בעדנו בעת צרה מרה כזאת, או מה נעשה לנו, או, להיכן נברח להיכן ננוס לעזרה. ובפרט שנשמע שרוצים להוציא עוד חס ושלום,

גזרות קשות ורעות מאד רחמנא ליצילן, וכלם כנגד דת ישראל. אוי, אוי ואבוי, אוי
זמר, אוי זמר, וכל אלו הצרות כלם באים עלי ידי פנים אמונה. ועתה מה נעשה
לתקן זאת, ובפרט אנכי אשר הרביתי לפשע נגדך, ובנדאי הכל
בא עלי ידי פנים אמונה שהיא יסוד כל התורה בלה. ובאמת כל
אחד תלוי בחברו שמחמת רבוי העונות אין האמונה בשלמות
ומחמת חסרון האמונה שאינו בשלמות באו העונות, רחמנא
ליצילן מעתה, אבל איך מתקנים זאת ומהיכן מתחילים לתקן,
רבנו של עולם, מלא רחמים, הבוחר בעמו ישראל באהבה,
אתה חוננתנו למדע תורתך, ותתן לנו תורת אמת בכתב ובעל
פה עלי ידי משה נביאך נאמן בידך. וברחמיך וחמלתך שלחת
לנו בכל דור ודור צדיקים וחסידים אמתים קדושים ונוראים
חכמים ונבונים באמת, אשר זכו להשיג תבונות התורה לעומקה,
וגלו לנו הדושים נפלאים ונוראים ונשגבים מאד מאד, אשר אין
לשון בעולם שיוכל לספר תקף רום נשגבות מעלתם וגובהם
וקדשותם ובהם, וכלם מספרים תהלות יהוה ועוזו ונפלאותיו
אשר עשה, וממשיכים ומגלים האמונה הקדושה עין בעין לכל
באי עולם. ואחרי כל אלה עדין לא שבנו מטעותנו, ובכל הצרות
אשר עוברים עלינו, בפרט עתה בעונותינו הרבים, לא די שלא
זכינו להתעורר לשוב אליך באמת, אשר רק בשביל זה שלחת
עלינו כל הצרות האלה, אף גם בעונותינו הרבים נתרחקנו ממך
יותר ויותר, עד אשר נמצאים כמה אנשים מבני ישראל, אשר
נתעקם דעתם ולבבם ונפלו מאמונתם עלי ידי מרירות הצרות
האלה. אוי, מה נאמר ומה נדבר, רק אתה לבד יודע כל מה
שעובר עלינו עתה בדורות האלה בעקבות משיחא, ומי יודע מה

יְהִי עוֹד חַס וְשָׁלוֹם אוֹי, מִי יָקוּם וְעֵקֵב כִּי קָטַן הוּא. רַחֵם עָלֵינוּ
מְלֵא רַחֲמִים, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אָנַחְנוּ בְּכָל־ל וּבְכָפָרֵט. רַחֵם עָלֵינוּ אֵל
אֱמוּנָה, רַחֵם רַחֵם, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, יְהוָה שְׁמַע תְּפִלָּתִי הַאֲזִינָה
אֵל תַּחֲנוּנֵי בְּאִמוּנָתְךָ עֲנֵנִי בְּצַדִּיקְךָ. יְהוָה בְּהַשְׁמִים הַסְּדֹף
אֱמוּנָתְךָ עַד שְׁחָקִים. עֲזָרְנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ וּזְכַנּוּ לְאִמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת
בְּכָל־עַת, עַד אֲשֶׁר יָבֹא עָלֵי אֵימָה וַיִּרְאֶה וּפְחַד גְּדוֹל מֵאֲתָךְ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ, אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ, וְאַתָּה עוֹמֵד עָלֵינוּ בְּכָל־
עַת וְרוֹאֶה בְּמַעֲשֵׂינֵנוּ וַיִּודַע מַחֲשַׁבּוֹתֵינוּ וּבוֹחֵן לְבַבְנוּ. אֲדוֹן יְחִיד,
מְלֵא רַחֲמִים, חוֹמַל דְּלִים, חֲזַקְנוּ וְאַמְצָנוּ לִידַע וּלְהֶאֱמִין בְּכָל־זֶה
בְּאֵמֶת בְּכָל־עַת וְרַנֵּעַ, בְּאִפֶּן שְׁנוּכָה לְהַנְצִיל עַל־יְדֵי־זֶה מְכַל מִינֵי
הַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, וּמְכַל מִינֵי מַחֲשַׁבוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים,
וּמְכַל מִינֵי בְּלִבוֹלִים, וּבְכָפָרֵט מְכַל מִינֵי עַקְמִימוֹת שְׁפִלְבֵּ, מְכַל
מִינֵי מַחֲשַׁבוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים שֶׁהֵם כְּגוֹד אֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן כָּל, אַתָּה לְבַד יוֹדַע אֶת עֲצֻמָּךְ, וְאִין
מִי שְׂיֹדַע אוֹתְךָ כָּלֵל, רַק אֲנוּ מֵאֲמִינִים בְּאִמוּנָה שְׁלֵמָה שְׂאַתָּה
נִמְצָא הַמְּחִיב יְחִיד קְדֻמוֹן נִצְחִי בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכֵלִית, וְאַתָּה
בְּרֵאת הָעוֹלָם יֵשׁ מֵאִין הַמְּחַלֵּט זֶה חֲמַשֶּׁת אֲלָפִים וְכוּ'. וּבְרַחֲמֶיךָ
הַגְּדוֹלִים הַתְּחַלֵּט לְהֵאִיר בָּנוּ אֱמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַל־יְדֵי אֲבוֹתֵינוּ,
אֲבָרְהָם יִצְחָק וְעֵקֵב, אֲשֶׁר הֵם הַתְּחִילוּ לְגַלּוֹת אֶלְהוּתְךָ בְּעוֹלָם,
וְאַחַר כֵּן נִתְּתָ לָנוּ תוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּכֹתֵב וּבְעַל פֶּה עַל־יְדֵי
מֹשֶׁה נְבִיאְךָ נֶאֱמַן בֵּיתְךָ, אֲשֶׁר הוּא הָאִיר עֵינֵינוּ וּפְתַח לָנוּ אוֹר
הַדַּעַת לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהַנְדַּע, כִּי אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד
מְלַבְּדְךָ, עַל־יְדֵי כָּל הַגְּדוֹלוֹת וְהַגּוֹרָאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ לְחַיּוֹתֵינוּ

כיום הזה. ובחמלתך הגדולה הוספת חסד וטוב, ושלחת לנו
 בכל דור צדיקים אמתיים, זקנים ונביאים, ראשונים ואחרונים,
 תנאים ואמוראים ורבנן סבוראי, ונאונים ורבנים וחסידים,
 צדיקים וקדושים שהיו בכל דור ודור, עד שזפיתנו גם בדורות
 האלה ושלחת לנו צדיקים נוראים כאלה. על פן זכנו ברחמיך
 הרבים, לילך בדרךכהם ולצית אותם בכל אשר צוו אותנו
 ולהיות כרצונם באמת בכל-עת. למדנו והורנו איך להמשיך
 עלינו האמונה הקדושה, שהמשיכו אבותינו ורבותינו הצדיקים
 הקדושים ממקום שהמשיכו על-ידי קדשם העצומה, עד שזכו
 למה שזכו. זכנו להמשיך עלינו אמונתם וחסדם וטובם וצדקתם,
 אשר יגעו וסרחו במסירות נפש בניעות וטרחות גדולות מאד,
 להטיב לכל בני ישראל לדורות עולם. והעקר להמשיך ולגלות
 האמונה הקדושה לכל באי עולם, ובפרט לישראל עם קדוש,
 עם קרובו, עם סגלה. עורנו והושיענו בעת צרה הזאת למען
 כחם וזכותם הגדול והקדוש, הנורא והנשגב מאד עד אין חקר.
 הושיענו אלהים כי באו מים עד נפש. זכנו לאמונה שלמה באמת,
 עד שגזכה בכל פעם לבא על-ידי האמונה הקדושה אל הדעת,
 ותתפשט האמונה הקדושה בכל אחד ואחד בכל האברים. ונזכה
 תמיד לדבר האמונה הקדושה בפה מלא ובלב שלם באמת, כמו
 שנאמר, חסדי יהוה עולם אשירה לדור ודור אודיע אמונתך
 בפי. ונאמר, וידו שמים פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדושים.
 ונאמר, לדור ודור אמונתך כוננת ארץ ותעמד. ונאמר, דרך
 אמונה בחרתי משפטיך שויתי. ונאמר, כי ישר דבר יהוה וכל

מעשהו בַּאֲמוֹנָה. וְנֹאמֶר, וְצַדִּיק בַּאֲמוֹנָתוֹ יִחְיֶה. וְנֹאמֶר, וְאֲמוֹנָתִי וְחֶסְדִּי עִמּוֹ וּבִשְׂמֵי תְרוּם קַרְנוֹ. וְנֹאמֶר, כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ וְעַד דּוֹר וָדוֹר אֲמוֹנָתוֹ. וְנֹאמֶר, וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְצַדִּק וּבִמְשַׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בַּאֲמוֹנָה וְיַדְעָתָּ אֶת יְהוָה. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

= קי =

יְהוָה אוֹרִי וַיִּשְׁעֵי מְמִי אִירָא יְהוָה מְעוֹז חַיִּי מְמִי אֶפְתָּח. בְּקֶרֶב עָלִי מְרַעִים לְאַכֹּל אֶת בְּשָׂרִי צָרִי וְאוֹיְבֵי לִי הִמָּה כְּשָׁלוֹ וּנְפִלוּ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, הַבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה. אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת רַבּוּי הַצְּרוּת וְצְרוּרוֹת וְתַכּוּפוֹת, שֶׁעָבְרוּ עַל יִשְׂרָאֵל מִיּוֹם הַגְּלוּת, בְּפָרֵט מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ עֵתָּה בְּיָמִים הַלָּלוּ, וְלֹא דִי לָנוּ מִכָּל הַשָּׁנִים שֶׁעָבְרוּ עָלֵינוּ מֵאָז וְעַד עֵתָּה, אֲשֶׁר נִלְכְּדוּ בְּמָה וּבְמָה מְאֹת נְפֹשׁוֹת לְשָׁבִי וּלְרַעֵב וּלְחָרֵב וּלְהַעֲבִירָם עַל דַּת אֲשֶׁר זֶה קִשָּׁה מִהַכֹּל, מְלִכְד הַנְּפֹשׁוֹת שֶׁנִּפְתְּחוּ בְּפִתְחֵי קָשִׁים וּמְרִים בְּלִי שְׁעוֹר אֲשֶׁר בְּמָה מֵהֵם מֵתוֹ עַל-יַד־יְיָ זֶה, וּבְמָה נִחְלָשׁוּ בְּחֻלָּאִים רַעִים, וּבְמָה חִבְּלוּ בְּעֲצָמָן וּסְבָלוּ יְסוּרִים קָשִׁים וּמְרִים וְעֲצוּמִים כְּדִי שִׁישְׂאָרוּ בְּדַת יִשְׂרָאֵל, וּבְפָרֵט הִרְחַמְנוֹת וְהַצְּעַר וְהַמְרִירוֹת הַקִּשָּׁה וְהַכְּבֵד שֶׁל נְפֹשׁוֹת אַבְיָהֶם וְאֲמָם וּקְרוּבֵיהֶם וְאוֹהֲבֵיהֶם, אֲשֶׁר כָּשָׁל כַּח הַסֶּבֶל. אוֹי לָנוּ עַל שִׁבְרָנוּ, אוֹי אוֹי וְאֲבוּי, אוֹי מַה הָיָה לָנוּ, אוֹי מַה הָיָה לָנוּ, מַה נֹּאמֶר וּמַה נִּדְבַר וּמַה נִּצְטַדֵּק, הָאֱלֹהִים מַצֵּא אֶת עוֹנֵינוּ. מַה נִּזְעַק עַל שִׁבְרָנוּ, נִחְלָה מִכּוֹתֵינוּ. וְלֹא דִי לָנוּ בְּכָל זֶה אֲשֶׁר בְּכָל זֹאת לֹא הִשִּׁיב אִפּוֹ מֵאֲתָנוּ וְעוֹד הוֹסִיף לְהַכּוֹת אוֹתָנוּ מִכָּה עַל מִכָּה,

כי עד לא חבשה מכה הראשונה, אשר עינינו עוללה לנפשנו על בנות עירנו, על נפשות המכים והמרוטים נפשות הנאנחים והנאנקים, אשר נלכדו כבר מכל עיר ועיר, עוד ידו נטויה מן אז ועד עתה, אוי, אוי, אוי, אוי מי יקום יעקב כי קמן הוא. אוי, אוי, מה נעשה, אוי, אוי, כי נסתם לבנו ונאטם רוחנו אפלו מלצעק אליך, הן מרבוי הצרות, הן מרבוי ההתנרות של הפעל דבר, כי המלחמה מכל צד, בגשמיות ורוחניות, מבפנים ומבחוץ. בחוץ שבלה הרב מרירות הגזרות, ובביתו ובתוכו של כל אחד ואחד מתגבר בנגליו וערמימויותיו ותאוותיו והרהוריו ומחשבותיו וכו'. ולא די שאין אנו זוכין להתעורר ולשוב אליך באמת על ידי רבוי הצרות, אשר פונתך רק בשביל זה לבד, עוד הוסיף להתל בנו ורוצה לעקם את לבב כמה מבני ישראל בכמה מיני עקמימיות על עקמימיות בלי שעור, עד שהרבה מהרהרים אחר מדותיך הישרות והנכונות באמת:

רבנו של עולם, חנון המרבה לסלח, סלח נא מחל נא כפר נא. סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה, כי אתה לבד יודע מעמד ומצב של ישראל עתה, כי נשארנו בתרן על ראש ההר וכנס על הגבעה. יתומים היינו ואין אב אמותינו כאלמנות, ואין מי יעמד בעדנו שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה. הביטה בענינו כי רבו מכאובינו וצרות לבבנו, ומה יעשו המון בני ישראל, כי מעצם השבת הגלות ומרירות הצרות נחשף השכל ונחסר הדעת, עד אשר נלאו למצא הפתח לתשובה לשוב אליך על ידי כל מה שעובר

לקוטי קי תפלות תרעא

עליהם, אשר פוננתך רק בשביל זה. חוס וחמל עלינו ושלה לנו מושיע ורב, להצילנו מכל הצרות בגשמיית ורוחניות. ויורנו הדרך הישר והאמת, באפן שנזכה להתעורר לשוב אליך באמת על-ידי כל מה שעובר עלינו, הן מה שעובר בכלליות על כל עמך בית-ישראל, הן מה שעובר בפרטיות על כל אחד ואחד בכל יום ויום כל ימי חייו. מלא רחמים, יודע תעלומות, צופה נסתרות, אתה לבד יודע כל מה שעובר על ישראל עתה בכלל ובפרט, מה נאמר ומה נדבר:

רבנו רעלקא פלא, אדון יחיד, גותן התורה, אתה גלית לנו ברחמיה, שכל כח העכום הוא מהעין אנפין חשוכין, דהיינו על-ידי מה שאנו מתרשלין בעסק התורה, ואין אנו מעינין בה כראוי, ומחמת זה דרכי התורה נסתרו ונחשכו מעינינו, ועל-ידי-זה מתגברים חס ושלום, כל התאוות ומדות רעות שפאים מהעכום שיונקין מאנפין חשוכין, ועל-ידי-זה בעצמו מתגבר חס ושלום ממשלתם, וגוזרין עלינו גזרות רעות ומרות רחמנא ליצלן. אבל מה נעשה לתקן זאת, כי מחמת על הפרנסה והתגברות היצר הרע ורביי הצרות קשה מאד לעסק בתורה כראוי, ואפלו מעט שעוסקים בה, חשכו עינינו ונסתם שכלנו מלעין בה כראוי, ועל פי רב אין אנו מבינים אפלו פשוטן של דברים, מכל שכן שאין אנו מבינים עמקותיה ונעימותיה פנימיותיה וסודותיה, ואין אנו זוכים לראות אור פני התורה הקדושה. וכמה וכמה אנו רחוקים משבעין פנים לתורה מעין אנפין נהירין, שהם מכניעים ומכבטלים העין אנפין חשוכין, שעל-ידי-זה ממילא נשברים ונופלים

ממשלתם של העין עכום שיונקים מהם, אכל איך זוכים לזה. אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו ותן חלקנו בתורתך. זכנו ברחמיך הרבים, שגזכה להתעורר מעתה אליך באמת ונתחיל מעתה לעסך בתורה יומם ולילה. ואל יטרידנו ואל יבלבל אותנו שום טרדא ועסק ומשא ומתן, רק תהיה מלאכתנו נעשית על ידי אחרים. וברחמיך הרבים תפרנס אותנו בהרחבה גדולה, ותספיק לנו כל הצטרכותנו מאתך קדם שנגצטרך להם, באפן שלא נצטרך לעסך בשום עסק בשביל פרנסה, רק תהיה תורתנו אמנותנו בעולם הזה ותהיה עמנו לעולם הבא, ואפלו מי שמכרח לעסך באיזה מלאכה ועסק ומשא ומתן בשביל פרנסה, תעזרם ותחזק לבבם, שאל ישכחו חס ושלום את עולמם הנצחי, ויחוסו על נפשם לקבע עתים לתורה, ותהיה תורתם קבע ומלאכתם ארעי, ולא יתבטלו מעסק התורה כי אם בעת ההכרח בשביל המשא ומתן והעסק בלבד. ובכל זמן שיוכלו לחטף איזה שעה או רגע מכל שכן יום או יומים לעסך בתורה, יזכו להנות בה בהתמדה גדולה. ותרחם עלינו ותפתח לנו שבילי השכל האמת שגזכה להבין כל דברי התורה על בורין ואמתתן, וגזכה להכניס כל מחנו ומחשבותינו ושכלנו בתוך התורה ולעין בה היטב במקום שצריכין לעין. וכל כוננתנו יהיה לשמה באמת, כדי להבין דברי התורה על בורין לאמתתן ולא להתיהר ולקנטר חס ושלום, ולא בשביל שיהא נקרא רבי, ולא בשביל ממון וכבוד, ולא נעשה חס ושלום דברי התורה קרדם לחפר בהם ולא עטרה להתגדל בהם, רק נעסך בהתורה באמת לשמה בכל כחנו ושכלנו ומחשבותינו,

כְּדֵי שְׂיִבְיָאֵנוּ הַתְּלִמוּד לִידֵי מַעֲשֵׂה, לְסוּר מְרַע וּלְעֲשׂוֹת הַטּוֹב
 בְּעִנְיַתְךָ תְּמִיד. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים, תֵּאִיר
 עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ וְתַפְתַּח לִבֵּנוּ, שֶׁנִּזְכֶּה לְהִבִּין הַיֵּטֵב בְּמַהֲרֹת
 גְּדוֹל בְּכָל מְקוֹם שֶׁנִּלְמוּד שָׁם וּלְהַשִּׁיג דְּבָרֵי הַתּוֹרָה בְּאַמְתָּ, וְנִזְכֶּה
 לְלַמֵּד כָּל סִפְרֵי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם. תִּנְּנֵךָ וְשִׂ"ם וּפּוֹסְקִים
 וּמְפָרְשֵׁיהֶם, וְכָל סִפְרֵי הַמְּדַרְשִׁים, וְסִפְרֵי הַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ וְתַקוּנָיִם,
 וְכָל כְּתָבֵי הָאֲרָ"י וְזָרוֹנוֹ לְבִרְכָה, וְכָל סִפְרֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים
 שֶׁבְיָמֵינוּ. וְנִזְכֶּה לְגוֹמְרָם וּלְחֹזֵר וּלְהַתְחִילָם כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים
 כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמַךְ, וּנְבַנּוּ לְהַתְמִיד בְּתוֹרַתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה, כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֲרָךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיֶה
 יוֹמָם וְלַיְלָה. וְנִזְכֶּה לְהַמִּית עֲצָמָנוּ עַל הַתּוֹרָה עַד שֶׁתִּתְקַים בְּיָדֵינוּ.
 וְנִזְכֶּה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל וּלְהַמִּית כָּל הַתְּאוּוֹת רְעוּת וְכָל הַמַּדּוֹת רְעוּת
 שֶׁבְּגוֹפָנוּ עַל־יְדֵי עֶסֶק וְעִיּוֹן הַתּוֹרָה בְּאַמְתָּ:

אָבִינוּ אָב הַרְחֵמוֹן, הַמְּרַחֵם רַחֵם נָא עָלֵינוּ וְתַן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה
 לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל, לְשִׁמְעַת לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם
 אֵת כָּל דְּבָרֵי תְלִמוּד תוֹרַתְךָ לְשִׁמְהָ בְּאַהֲבָה, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן
 שְׂמַךְ, וְעֶזֶר וְהוֹשִׁיעָה לָנוּ בְּכָל מִינֵי יִשׁוּעוֹת, בְּאַפְּן שֶׁנִּזְכֶּה לְהַתְחַזֵּק
 בְּעֶסֶק תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְהָ. וְנִכְנָסִים כָּל דַּעֲתָנוּ וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ
 וְכָל רְעִיוֹנֵנוּ בְּתוֹךְ תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּאַפְּן
 שֶׁתֵּאִיר לָנוּ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אֹרֶךְ פְּנֵיהָ הַנְּעִימִים הַקְּדוּשִׁים.
 וְיֵאִירוּ וְיִגְנוּ עָלֵינוּ כָּל הָעֵינ פְּנִים לְתוֹרָה שֶׁזָכוּ הַצְּדִיקִים הַשְּׁלֵמִים
 לְהַשִּׁיגָם, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכֶּה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַתְּאוּוֹת וְכָל הַמַּדּוֹת
 רְעוּת מֵאֲתָנוּ. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, שֶׁאַתָּה חוֹמֵל

על עמך ישראל בכל דור ודור, תחום ותרחם ותחמל עלינו
 עתה בעת צרה הזאת, ותעשה למענך ולמען אבותינו ולמען
 כל הצדיקים הקדושים והגדולים, שהיו בכל דור ודור עד הנה,
 ותשבר ותבטל ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים מהרה מאתנו
 כל הגזרות קשות, הן אותם שכבר נגזרו עלינו, הן אותם שרוצים
 לגזר חס ושלום, כלם תעקר ותשבר ותבטל ברחמיך הרבים
 ובחסדיך הגדולים, ולא ישאר מהם שום רשם כלל. מלא רחמים,
 שומר ישראל שמר שארית ישראל ואל יאבד ישראל האומרים
 שמע ישראל. כי איך שהוא, איך שאנו עומדים להתפלל עתה
 בין מצולה ואין מעמד בזה, עם כל זה הקיצוני ועודי עמך. כי
 עדין אנו אומרים שמע ישראל פעמים בכל יום תמיד. ועל זה
 לבד תמכנו יתדותינו לבא לפניך אדון כל עתה גם עתה להפיל
 תחנתנו לפניך בעל הרחמים, בזכות וכח הצדיקי אמת שעבדו
 אותך בקדש בקדשה ובטהרה גדולה ובמסירת נפש ובשכל
 נפלא ובתמימות גדול כל ימי חייהם. ובזכות כל הקדושים
 שנהרגו על קדשת שמך, ונשחטו ונצלבו ונהרגו ומתו בכמה מיני
 ענויים משונים, ונשפך דמם כמים אלפי אלפים ורפי רבבות
 נפשות ישראל גדולים וקטנים, נערים וזקנים, מיום החרבן עד
 הנה. הן על כל אלה באנו לפניך העונה לעמו ישראל בעת צרה,
 שתמלא רחמים עלינו בעת צרה המרה הזאת ותמהר להושיענו
 ישועה שלמה חיש קל מהרה, ויקים מהרה, ועת צרה היא ליעקב
 וממנה יושע. חוסה עלינו ברב רחמיך יהמו מעיד ורחמיך עלינו,
 כי צרכינו מרבים מאד מאד בגוף ונפש בגשמיות ורוחניות,

ודעתנו קצרה לבאר ולפרש חלק אלה ורכבה מהם. רחם עלינו
 והושיענו מהרה למען שמך בכל מה שאנו צריכים להושע, והגן
 בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגזון והסר שטן מלפנינו
 ומאתרינו ובצל כנפיך תסתירנו, כי אין לנו על מי להשען כי אם
 עליך אבינו שבשמים. ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו.
 הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה בן
 עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו. חננו יהוה חננו כי רב שבענו
 בוו. חוסה עלינו בארץ שבנינו ואל תשפך חרוךך עלינו כי אנחנו
 עמך בני בריתך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
 וגואלי אמן:

= קיא =

מלבי ואלהי כי אליך אתפלל. אנא יהוה, הושיעני ברחמיך
 הרבים, שאזכה לעסק בדברי תורתך לשמה בהתמדה גדולה,
 ובתורתך נהנה יומם ולילה. ותהיה עמי תמיד ותעזרני ותושיעני
 שלא יתגשמו ושללא יתחשכו דברי התורה מפי חס ושלום, רק
 אזכה ללמד תורה בקדושה ובטהרה גדולה לבטל עצמי וכל
 נשמיותי בשעת למודי, באפן שאזכה להרגיש בלבי ודעתי,
 הערבות והנעימות והרוחניות והדקות והעמקות שבתורתך
 הקדושה, כי אתה לבר ידעת עצם מתיקות הנעימות והערבות
 והרוחניות של דברי תורתך הקדושה הטוהרה והתמימה, כמו
 שנאמר, הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים.
 ונאמר, צוף דבש אמרי נעם מתוק לנפש ומרפא לעצם. ונאמר,
 דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום. וגם מרחוק אני רואה

ומאמין בגדל העמקות והנעימות והערבות שבתורתך הקדושה.
 אך בעונותינו הרבים, מרבוי נשמיותנו ועובינו במעשינו הרעים
 ומחשבותינו המבלבלות, גם התורה שבאה לתוך פינו, לא
 די שאינה מאירה לנו כראוי, אף גם התורה בעצמה נתנשמה
 ונתחשכה מפינו, ומחמת זה לא זכינו עדין לשבר את היצר
 הרע ותאוותיו על-ידי עסק התורה הקדושה, ואיני זוכה להרגיש
 המתיקות והנעימות ונגדלת הבורא יתברך, ונגדלת הצדיקים
 האמתיים, ונגדלת התורה והתגלות האלהות, על-ידי התגלות
 הרוחני תורה כאלה, שזכינו לקבל מיום מתן תורה ועד עתה.
 ועתה מה אעשה אבי שבשמים, במה יזכה נער כמוני מרחק
 כמוני לשמר כדברך. במה אתרצה אל אדוני, במה אטהר
 ואקדש את עצמי, במה אזכה לשוב מדרכי הרעים ומחשבותי
 המגנות. אחרי שגם דברי התורה הקדושה, אשר הם חיינו
 וארץ ימינו, וכל תקותינו עליהם, גם הם אינם מאירים לי, אף
 גם הם נתחשכים ונתנשמים מפי חס ושלום. ועתה מה אעשה,
 מה אפעל, להיכן אנוס לעזרה. תורה, תורה, תורת יהוה, תורת
 משה, תורת כל הצדיקים האמתיים, תורת כל ישראל. תורת
 יהוה תמימה משיבת נפש. חוסה על כבודך והאירה לנו באורך
 הגדול בתוך חשכת אפלת הגלות הארוך הפור הזה, גלות
 העבויים, גלות התאוות הרעות והמרות. קומה בעזרתנו בעת צרה
 הגדולה הזאת בכלל ובפרט, והתגברי באור זריחתך הגדולה על
 כל מיני חשך ואפלה, ועל כל מיני נשמיות וחשכות בלי שעור
 שהמשכתי עלי בעונותי הרבים, באפן שאזכה גם אנכי לראות

לקוטי קיא תפלות תרעו

אור הגדול של התורה. ותורה ותאיר לי התורה לכל מיני השף
ונשמיות שנפלתי בהם, ותוציאני מתוכם מהרה, ואזכה לצאת
מאפלה לאורה מהשף לאור גדול. ויקים בי, נר לרגלי דברך ואור
לנתיבותי. ונאמר, פתח דברך יאיר מבין פתים, ונאמר, כי נר
מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר:

מלא רחמים, נותן התורה, עורה נא, עורה נא ברחמיך וכתך,
את הכח הגדול של התורה הקדושה, אשר יש לה כח להאיר
גם בתוך השף אפלה שלי. כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה
השכי. כי גם השף לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה
כאורה. עשה מה שתעשה ברחמיך הרבים ונפלאותיך העצומים,
שאזכה לקים באמת מקרא שכתוב, לא ימוש ספר התורה הזה
מפיך. שלא יסורו דברי התורה מפי לעולם, וגם שלא יתנשמו
ולא יתחשכו עלי ידי פי המגשם. רק אדרבא התורה תאיר בי
לבטל ממני כל הנשמיות וכל החשכות, עד שאזכה להרגיש
באמת הערבות והנעימות והדקות והעמקות האמתי והתגלות
אלהותך שבתורתך הקדושה, עד שאזכה להכיר אותך באמת
ולהבין גדלתך וגדלת הצדיקים וגדלת התורה עלי ידי עסקי בה
באמת לשמה, בלי שום פניות וגדלות ושקרים, בלי שום פונה
בשביל שום צד כבוד והתנשאות ומנהיגות ורבנות חס ושלום,
רק למען שמך לבד באמת לאמתו, ועלי ידי זה אזכה לתפס את
דברי התורה היטב בלבי ומחי ודעתי. ותפתח לבי בתורתך,
שאזכה ללמד הרבה בכל יום ולהבין כל דבר על בוריו לאמתו
במהירות גדול, ולזכר היטב כל דבר שאלמד, ולא אשכח שום

דבר ממשנתי, ולא יבלבל אותי ולא יטרוד אותי רבוי הלמוד, רק תרחיב לבי בתורתך שתאיר בי באור גדול. ואזכה לתופסה ולקבלה במחי ולבי בדרך רוחניותיה ודקותיה, עד שתוכל כל התורה כלה לשכן בלבי ולזכרה היטב תמיד בלי שום שכחה ככל הבא מחשבות ונשמיות חס ושלום. אבינו שבשמים, הוֹנֵן לאדם דעת, המלמד תורה לעמו ישראל, זכנו לאור התורה, אור החיים באמת. האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך, שיאירו לנו דברי התורה תמיד, עד אשר המאור שבה יחזיר אותנו למוטב. הערב נא יהוה אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיות עמך בית ישראל, ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל בלנו יודעי שמה ולומדי תורתך לשמה. ויקים בנו מקרא שכתוב, ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתו בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

= קיב =

רבנו של עולם, נותן התורה, רחם עלינו וזכנו לעסק בתורתך הקדושה לשמה בהתמדה גדולה, ונזכה ללמד הרבה בכל יום ויום. ותעזרנו ותושיענו בכל מקום שנלמד שם, לפרש הדבר היטב בלשון שאנו מבינים בו, באפן שנזכה לעורר ולהמשיך עלינו רוחו של משיח, שהוא רוח אלהים המרחף על פני המים שהיא התורה, אשר הוא מחלל מפשעינו, וסובל מרעין וחלאים רבים ויסורים קשים מפשעינו ומעונותינו, כדי לכפר עלינו

להצילנו מכל הצרות, לתת לנו מחיה בעבודתנו לשום לנו שארית בארץ ולהחיות אותנו לפלטה גדולה. רחם עליו ועלינו, וזכנו לעסק בתורה הרבה ולפרש כל דבר היטב בלשון שמבינים בו. ובפרט בשלומדים עם חברים ותלמידים, לפרש ולברר ולבאר להם כל דבר היטב בלשון שגיבנו ויכנסו הדברים באזניהם ובלבביהם, באפן שתתעורר עלינו על-ידי-זה רוחו של משיח, אשר הוא סובל מרעין עבורנו ומוריד את עצמו ומלביש את עצמו בכמה וכמה לבושין, לבושי חל, כדי להיות עמנו לחיותנו ולקיימנו בתקופ הגלות המר והארוך הזה, רחם עלינו אבינו אב הרחמן, ועזרנו והושיענו בזכותו וכחו והצילנו מהרה מכל הצרות ומכל הגזרות, הן אותם שנגזרו עלינו, הן אותם שרוצים לגזר חס ושלום, כי כשל בח הסבל. צור ישראל קומה בעזרת ישראל, ומהר להושיענו בעת צרה בזאת, בכח וזכות משיח צדקנו קדוש ישראל. ויקים בנו מקרא שכתוב, עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו. ונאמר, מגדל ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם. ונאמר, יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא. הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם. יהוה הושיעה הפלך יעגנו ביום קראנו, אמן ואמן:

= ק"ג =

אשרי תמימי דרך החולכים בתורת יהוה. אשפילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבכי בקרב ביתי. תם וישר יצרוני כי קויתך. ואני בתמי אלך פדני וחנני רבוננו של

עולם, מלא רחמים, התמים במעשיו, התם ומתמם עם תמימים.
 רחם עלי וזכני לתמימות באמת, ואזכה לקשר את עצמי באמת
 ובתמים לצדיקים וכשרים ותמימים אמתיים שבדור, אשר זכו
 לשמש צדיקים אמתיים ולקבל מהם דרך האמת והישר. ואזכה
 לסלק ולבער ולבטל כל חכמתי ושכלי ודעתי נגדם, כאלו אין לי
 שום שכל כלל, רק לקיים כל היוצא מפיהם, ועל כל אשר יאמרו
 כי הוא זה, ולא אסור ימין ושמאל. רחם עלי בעל הרחמים,
 והצילנו מכל מיני בלבולים ומכל מיני חכמות של העולם שאינם
 אמתיים רחם עלינו והצילנו מהם, אל ישעו אל דרכיהם לבי, ולא
 אסור מאמרי פיהם של הצדיקים הקדושים האמתיים, המנהלים
 אותנו ברחמים באמת ובתמימות על פי דרכי התורה שקבלנו
 מפי משה רבנו עליו השלום. שמרנו והצילנו מכל מיני כפירות
 ובלבולי אמונה הפאים מחכמות האלה. זכנו והכניסנו לתוך
 דרכי התמימות באמת לאמתו, באפן שאזכה לאמונה שלמה
 באמת ולקיים את כל תורתך באהבה ובאמת ובתמים כל ימי
 חיי. יהי לבי תמים בחקך למען לא אבוש. כי אתה הוא יהוה
 האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור בשדים ושמרת שמו
 אברהם. ומצאת את לבו נאמן לפניך. כי הלך לפניך בתמימות,
 כי היה ראש לכל המאמינים האמתיים התמימים והישרים,
 העובדים אותך בתמימות ובפשיטות באמת ובאמונה שלמה,
 בזכותו ובזכות כל הצדיקים האמתיים והתמימים, רחם עלי,
 וזכני להתחיל מעתה לילך בדרךך בתמימות ובפשיטות, באמת
 ובאמונה שלמה. ותסיר ממני לבב העקש שלא ישטה ללבי אל

דרכי החכמות של הכל הנוהגים בעולם, שהם מבלבלים ומוזנעים
 מאד מלחשב על תכליתנו וסופנו ולהתקרב אליך באמת. ואבער
 ואסלק מלכבי כל החכמות האלה, ואדע האמת לאמתו גדל
 שמותי וחסרוני מהדעת, כמו שכתוב, כי בער אנכי מאיש ולא
 בינת אדם לי. וכתוב, ואני בער ולא אדע בהמות היתי עמך.
 וכתוב, אמרתי אהכמה והיא רחוקה ממני. רחם עלי לבל אטעה
 בעצמי בשום חכמות של העולם המבלבלין הרבה, רק אזכה
 לקים באמת ובתמימות ככל היוצא מפי רבותינו האמתיים,
 ולבטל דעתי ושכלי נגדם לגמרי באלו אין לי שום שכל כלל,
 כאשר הוא באמת. ואזכה לקים באמת מקרא שכתוב, תמים
 תהיה עם יהוה אלהיך. ונאמר, יהוה מי יגור באהלך מי ישכן
 בהר קדשך. הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו. חמל עלי
 והושיעני וזכני לכל מה שבקשתי מלפניך, יהיו לרצון אמרי פי
 והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

= קיד =

פְּרַשְׁתִּי יְדֵי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי בְּאֶרֶץ עֵיפָה לֶךְ סְלָה. עֵינֵי דָאָבָה מְנִי
 עֵינֵי קְרָאֲתִיךָ יְהוָה בְּכָל יוֹם שִׁטְחֹתִי אֵלֶיךָ כְּפִי. מְלֵא רַחֲמִים,
 רַחֵם עָלַי וּקְבַל תַּחֲנוּנֵי, וְהוֹרְנֵי וְלִמְדֵנִי דְרֻכֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים וְעֲצוֹתֶיךָ
 הַיְשָׁרוֹת בְּכָל־עֵת, בְּאִפְן שְׂאֵזְכָה לְשׁוּב מִהֲרָה מִמַּעֲשֵׂי הָרָעִים
 וּמִמַּחְשְׁבוֹתַי הַמְּגִנּוֹת, עַד שְׂאֵזְכָה מִהֲרָה לְתַקּוֹן הַבְּרִית בְּאֱמֶת
 בְּשִׁלְמוֹת פְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב. וְתַחַנְנֵנִי מֵאֲתֶךָ דַּעַת וְשִׁכַל אֱמֶתִי, בְּאִפְן
 שְׂאֵזְכָה לִידַע וְלַהֲרַגִּישׁ שְׁפִלוֹתִי בְּאֱמֶת, וְלֹא יַעֲלֶה עַל דַּעְתִּי שׁוּם
 צַד גְּאוֹת וְגִדְלוֹת וְנִבְהוֹת וְרַמּוֹת רוּחָא, כִּי בְּאֱמֶת לְפִי פְּחִיתוֹתַי

לא הייתי צריך להתפלל על זה כלל להנצל מגאות, כי מי אנכי שיעלה על לבי שום צד גאות, אחרי שאני רחוק מאתך כל כך. אתה יודע איך אורבים עלי מכל צד בכל-עת, עד אשר מבלבלים דעתי בפניות וגאות, בפרט בעת שאנו רוצים לעסוק באיזה דבר שבקדשה. על כן באתי לפניך בעל הרחמים, יודע תעלומות אשר במקום גדלתך שם אנו מוצאים ענותנותך, שתחוס ותחמל עלי בכל-עת, ותהיה עמי ותשמרני תמיד, שלא יעלה על לבי שום צד גאות ונבהות כלל, עד שאזכה לענוה אמתיית, באפן שאזכה לשמירת הברית באמת, באשר הודעתנו על-ידי חכמיך הקדושים שעל-ידי ענוה זוכים לשמירת הברית. ותצילני מענוה פסולה, רק אזכה לענוה אמתית ברצונך הטוב. הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד ללבי ליראה שמך. יהיו לרצון אמרי-פי והניזון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

= קטו =

מבטן שאול שועתי שמעת קולי. קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי. צפו מים על ראשי אמרתי נגורתי. קראתי שמך יהוה מבור תחתיות. רבנו של עולם, מלא רחמים על כל הברואים שבְעוֹלָם, ואפלו עלי אף-על-פי שעשיתי מה שעשיתי, ואף גם עתה אני כמו שאני, הרחמן יצילני מעתה, אף-על-פי-כן אני רואה ומאמין כי רחמיך אינם כלים ממני לעולם, רק שאי אפשר להבין דרכיך, איך אתה מתנהג עם כל העולם, בפרט עם בעלי הבחירה שבשבלים נברא הכל מראש ועד סוף, מתחלת האצילות עד סוף נקודת המרכז של עולם העשיה הנשמי הזה.

וְכָל הָעוֹלָמוֹת אֵלַי אֵלֶּפֶים וְרַבֵּי רַבּוֹת הַכְּלוּלִים בָּהֶם, וְכָל
הַמְּלָאכִים וְיִשְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ, כָּל הַהִיכָלִין וְהַדְּרָגִין
דְּקִדְשָׁה, וְלַעֲמֹת זֶה כָּל מַה שֶּׁבִּקְלָפָה וְסִטְרָא אַחְרָא, הַכֹּל כַּאֲשֶׁר
לְבַל, נִבְרָא וְנוֹצֵר וְנַעֲשָׂה בְּשִׁבְלֵנוּ, בְּנֵי אָדָם הַבְּעָלִי בַּחִירָה.
וְאַתָּה מְסַרְתָּ הַבְּחִירָה בְּיַד בְּנֵי הָאָדָם כְּאִלוֹ אֵינָהּ בְּיַדְךָ, כְּמוֹ
שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּהּ, הַכֹּל בְּיַדֵּי שָׁמַיִם חוּץ מִירְאֵת
שָׁמַיִם. וְאַף־עַל־פִּי־כֵן בְּאֵמֶת גַּם הַבְּחִירָה בְּיַדְךָ, כִּי מִמֶּדָּה הַכֹּל,
וְאַתָּה מַחִיָּה אֶת כָּלָם. וְכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּהּ, יֵצְרוּ
שָׁל אָדָם מִתְּנַבֵּר עָלָיו בְּכָל יוֹם, וְאֵלְמָלָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ,
הֵיךְ נּוֹפֵל בְּיָדוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר, צוּפָה רָשָׁע לְצַדִּיק וּמִבְּקֶשׁ לְהַמִּיתוֹ. יְהוָה
לֹא יַעֲזֹבֵנוּ בְּיָדוֹ וְלֹא יִרְשִׁיעֵנוּ בְּהַשְׁפָּטוֹ. וְאָמְרוּ אֵלְמָלָא שְׁלִשָּׁה
מִקְרָאוֹת, נִתְמוּטְמוּ רַגְלֵיהֶם שֶׁל שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, חַד, וְאֲשֶׁר הִרְעוּתִי
וְכוּ'. וְמִי יִבִּין דְּרָכֵי נְפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת וְהַעֲצוּמוֹת. וְעַצֵּם חֲסִדֶיךָ
הַגְּלוּיּוֹת וְהַנְּסֻתוֹת וְהַנְּעֻלְמוֹת, אֲשֶׁר אַתָּה מִתְּנַהֵג בְּחֲסִדֶיךָ בְּכָל
דּוֹר עִם כָּל אָדָם וְאָדָם בְּפָרְטוֹ:

עַל־כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, אֱלֹהֵי הָרֵאשׁוֹנִים
וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, חוֹמֵל דְּלִים, שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה,
שֶׁתַּחֲמַל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתַתֵּן לִי עֲצָה וְכֹחַ וְהַתְּחַזְּקוֹת,
אִיךְ לְסַתֵּם וּלְהַעֲבִיר עֵינֵי הַגְּשָׁמִיִּים, וְעֵינֵי הַשֶּׁכֶל וְהַמַּחֲשָׁבָה,
לְבַל אֶסְתַּכַּל עוֹד מֵעַתָּה עַל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה כְּלָל, וּבְפָרְט לְבְלִי
לְהַתְּחַיֵּל לְחַשֵּׁב בְּמַחֲשַׁבְתִּי שׁוּם מַחֲשָׁבָה הַנוֹנֵעַת לְהַרְהוּרִים
רַעִים חַס וְשָׁלוֹם. כִּי בְּאֵמֶת אֲנִי מֵאֲמִין, שֶׁעַדִּין יֵשׁ לִי בַּחִירָה
בְּדוּדַי, אִךְ מַעֲצָם מְרִירַת הַהֲרַגֵּל קָשָׁה לִי מְאֹד לְאַחֵז מַחֲשַׁבְתִּי

בקרשה, אכל אתה יכל לעזר לי הרבה למען שמך, למען כבודך,
 למען חסדך, למען רחמיך הרבים והגדולים, באפן שאנצל על כל
 פנים מעתה כמה שאני צריך להנצל ולא אכנס עוד לגיהנם מר
 כזה, ליון מצולה כזאת. ואחוס על נפשי מעתה להרחיק מחשבותי
 בתכלית הריחוק, מכל מיני הרהורים ורעיונים רעים שבעולם,
 ולא יוכלו לעלות על מחשבותי כלל, אפלו על ידי ראית עיני
 הנשמים. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך. שמרני
 והצילני מכל מיני הסתכלות רעים והרהורים רעים, העבר עיני
 מראות שוא בדרךך חייני. יעזרו רחמיך העצומים על עולב נפש
 כמוני היום, יהמו מעיד ורחמיך עלי והיה בעזרי והושיעני שאזכה
 להוציא ולהעביר עיני בגשמיות ורוחניות מחיזו דהאי עלמא, רק
 אזכה להטות עיני ולבי ודעתי תמיד בכל-עת להסתכל על אור
 התורה והצדיקים האמתיים, המאירים באור גדול ונורא ונשגב
 מאד, עד שיתבטלו ממני על-ידי זה כל תאוות עולם הזה, כי
 כבר גלית אזני, ואני מאמין בזה באמת ובאמונה שלמה שכל
 העולם הזה עם כל תאוותיו והבליו אינו עולה כלל כנגד נקדה
 אחת של התורה הקדושה והצדיקים הקדושים, המאירים בכל
 העולם באור גדול נפלא ונורא, רק שהעולם הזה הקטן מאד
 בכמות ומהות ואיכות כנגד נקדה אחת מאור התורה והצדיקים,
 עומד לפני עיני בני אדם ומונע ומעכב אותם מלהסתכל על אור
 הגדול והיקר של התורה והצדיקים. רחם עלי למען שמך, אחרי
 אשר המלת עלי לידע ולהאמין בכל זה, לבל אניח לטעות את
 עצמי עוד חס ושלום, ולא אלך עוד חשכים, ולא אתור אחרי

לְבָבִי וְאַחֲרֵי עֵינַי, וְלֹא אָרִים וְלֹא אֶשָּׂא עֵינַי לְהִסְתַּכֵּל בְּלֵל עַל עַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִי וְתַאֲוֹתָיו הַרְעִים וְהַמְרִים בְּאַחֲרֵיתָם מְאֹד מְאֹד, רַק אֶעֱקֵם אֶת עֵינַי מִלְּהִסְתַּכֵּל עַל כָּל זֶה בְּלֵל, רַק עֵינַי לִנְכַח יְבִיטוּ וְעַפְעֵפֵי יִישְׁרוּ נְגִדִי, לְכוּן רְאִיתִי וְהִסְתַּכַּלְוֹתִי בְּכָל־עֵת עַל אֹר הַתּוֹרָה וְהַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ, תֵּאִיר עָלַי אֹרֶם הַגָּדוֹל וְהַנְּעָרֵב, עַד אֲשֶׁר יִתְבַטְּלוּ מִמֶּנִּי עַל־יַד־יְהוָה כָּל תַּאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְעַסְקָיו וְהַבְּלִי, עַד אֲשֶׁר אֲזַכֶּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאַמֶּת לַחַזוֹת בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ:

מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי, וְקַבֵּל תַּחֲנוּנֵי חַמֵּל עָלַי וְהִיהַ בְּעֶזְרִי לְבַל אֲחַלִּיף עוֹד חַס וְשְׁלוֹם אֹר בְּחַשְׁךָ, הוֹצִיאֵנִי מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה, מִחַשְׁךָ לְאוֹר גָּדוֹל, מִחַשְׁבַּת אַפְלַת תַּאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְרַעֲיוֹנוֹתָיו לְאוֹר צַח וּמְצַחֲצַח שֶׁל הַתּוֹרָה וְהַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים. זַכֵּנִי לְבִלְוֹת כָּל יָמֵי לְהִתְקַרֵּב בְּאַמֶּת לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים וּלְהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה שֶׁהֵם מִמְּשִׁיכֵינוּ וּמְגַלִּין וּמְאִירִין בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּכָל־עֵת. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֶךָ, חוּסֵה עָלַי וְעַל עוֹלָלִי וְטַפִּי, לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַגָּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים, כִּי רַחֲמֶיךָ אֵינָם כְּלִים לְעוֹלָם, כְּמוֹ שִׁכְתוּב, חֲסִדֵי יְהוָה כִּי לֹא תִמְנוּ כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו. אָהֶה יְהוָה, שִׁטְחֹתִי אֲלִיךָ כַּפִּי, פִּרְשֵׁתִי יָדִי אֲלִיךָ נַפְשִׁי בְּאַרְצֵי עֵינֶפֶה לְךָ סֵלָה. אֲלִיךָ עֵינַי נְשׂוֹאוֹת וְתַלְוִיוֹת. אֲלִיךָ נְשֹׂאתִי אֶת עֵינַי הַיּוֹשְׁבֵי בְּשָׁמַיִם. דַּלּוּ עֵינַי לְמָרוֹם יְהוָה עֲשֶׂקָה לִי עֲרַבְנִי. עֲרַב עֲבָדְךָ לְטוֹב אֵל יַעֲשֶׂקְנִי יָדַיִם. עֲזֹרְנוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ. אֲבִינוּ מִלְּבַנּוּ גֵלָה כְּבוֹד מִלְּכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ, וְהַאֲרִיחָה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, אֹר פְּנֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְהַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, כִּי כָבֵד הַתְּחַלֵּת לְהַאֲרִי עָלֵינוּ

אורך הגדול מיום מתן תורה עד הנה, על ידי הצדיקים האמתיים שהיו מימות משה רבנו עליו השלום, עד היום הזה. אבל בעצם נשמיותנו והשכבת עונותינו המרבים מאד, אנו צריכים שתרחם עלינו ברחמנות גדול ועצום ביותר, באפן שתאיר גם עלי, עתה גם עתה, אור תורתך הקדושה ואור הצדיקים האמתיים, עד שיתבטלו ממני כל תאוות עולם הזה והכליו לגמרי, ואזכה מעתה לשוב אליך באמת ובתמים ברצונך הטוב, האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך. פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך. ויקים מהרה מקרא שכתוב, וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום. ונאמר, לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולנגה הירח לא יאיר לך והיה לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך. לא יבא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך. ועמך כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. במהרה בימינו אמן סלה:

= קטז =

אבי שבשמים, עזרני והושיעני, שאזכה לדון את כל האדם לכהן זכות, אפלו החולקים עלי ועל צדיקי אמת והמבזין אותם, בכלם אזכה למצא זכות וטוב. ואזכה לקים באמת מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו. באפן שיתבטל כל המחלקת שבעולם, ויהיה נמשך שלום גדול ואהדות בין כל ישראל באמת. מלא רחמים, אדון האמת והשלום, אתה יודע, מהיכן נמשך כל המחלקת שבעולם, בפרט המחלקת שנתהוה בדורותינו בין התלמידי חכמים ואנשיהם, אשר כמה

נִפְשׁוֹת שְׁקֵעוּ עַל־יְדֵי הַמַּחְלָקָת הַזֹּאת. רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל־הֵם, וְנִלְחַם הַאֲמֵת לְאֲמֵתוֹ בְּעוֹלָם, וְעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה, בְּרַחֲמֶיךָ, בְּאִפְּן שִׁיְהִי אֶחָדוֹת וְשָׁלוֹם גָּדוֹל בֵּינֵינוּ יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר בָּנוּ בְּחַרְתָּ, וְאִם הַמַּחְלָקָת, חֵם וְשָׁלוֹם, מִצַּדִּי מַחֲמַת שְׂאֵנִי רְחוּק מִקְדָּשְׁתָּם שֶׁל הַחוֹלְקִים עָלַי, וּבִשְׂבִיל זֶה חָלַק לְבָם מֵאֵתִי, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֶךָ, וְנִכְנָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְשׁוּב מִהֲרָה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֲמֵת עַד שְׂאֵנִיעַ לְקִדְשָׁתָם וּמַעֲלָתָם שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל הַנְּבוֹהִים מִמֶּנִּי בְּמַעֲלַת קִדְשָׁתָם וְטַהֲרָתָם, שְׂאֵנִיעַ לְמִקְוֵם בְּאֲמֵת וְאֶת־אֶחָד עִמָּהֶם בְּאֲמֵת וְשָׁלוֹם גָּדוֹל. וְאִם הַדָּבָר בְּהַפְּךָ שְׂמַחְלוּקוֹתָם עָלֵינוּ הוּא מַחֲמַת שְׁהֵם רְחוּקִים וְנִמְוָכִים מֵאֵתְנוּ וְעַל בֶּן הֵם מִתְקַנְּאִים וּמִתְנַגְּרִים בָּנוּ וְחוֹלְקִים עָלֵינוּ. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ, וְנִכְנָנוּ לְדוֹן אֶת כָּל הַחוֹלְקִים תְּמִיד לְכַף זְכוּת. וְתִלְמַדְנוּ, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אִיךָ לְמַצֵּא בָהֶם זְכוּת וְטוֹב, אֲפִלּוּ בְּמָה שְׂחוֹלְקִים עָלֵינוּ, בְּאִפְּן שֶׁנִּזְכָּה לְהַעֲלוֹתָם וּלְהַכְנִיסָם בְּכַף זְכוּת בְּאֲמֵת, עַד שִׁיתְאֶחָדוּ בְּאֲמֵת בְּתַכְלִית הָאֶחָדוּת בְּשִׁלְמוֹת, בְּאִפְּן שִׁיתְבַּטֵּל הַמַּחְלָקָת מֵעָלֵינוּ וּמִכָּל יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּאֶחָד אֵין שִׁיךְ מַחְלָקָת. וְתִשִּׁים בְּלֵב הַחוֹלְקִים וּמִתְנַגְּדִים אֶל הָאֲמֵת שִׁישׁוּבוּ כֻלָּם מִשְׂנֵאָתָם וּמַחְלוּקָתָם וַיִּמְשְׁכוּ עִצְמוֹן תְּמִיד אֶל הָאֲמֵת וְהַשָּׁלוֹם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, הָאֲמֵת וְהַשָּׁלוֹם אֶהְבּוּ. וְכֵן הַשְׂוֹנְאִים וְהַחוֹלְקִים שְׂאֵינָם חִפְצִים בְּשָׁלוֹם, וּמִתְנַגְּרִים לְהַחְזִיק בְּמַחְלָקָת, וְאֵינָם חִפְצִים לְשׁוּב אֶל הָאֲמֵת, תִּכְנִיעֵם וְתִשְׁפִּילֵם עַד עֶפְרַי, כֻּלָּם יִפְּלוּ וְלֹא יִקְוּ מִתְאַלְמְנָה שְׁפָתַי שְׁקֵר הַדּוֹבְרוֹת עַל צַדִּיק עֲתִק בְּנֵאֻוָּה וּבּוֹז. וַיְכַרֵּת יְהוָה כָּל שְׁפָתַי חֲלָקוֹת לְשׁוֹן מִדְּבַרְתָּ גְדוֹלוֹת. וַיִּבְשׂוּ

יכלו שׁוֹמְנֵי נַפְשֵׁי יַעֲמוּ חֶרֶף וּכְלָמָה מִבְּקָשֵׁי רַעְתִּי. יִבְשׁוּ וַיִּבְחָלוּ
מְאֹד כָּל אֵיבֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְשׁוּ רַגְעַ. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְשִׁים
שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כִּמָּה וּכְמָה מְזִיק הַמַּחְלָקֶת לְיִשְׂרָאֵל.
רַחֵם, רַחֵם, מְלֵא רַחֲמִים, וַעֲשֵׂה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ וּנְוִרְאוֹתֶיךָ, בְּאִפְן
שֶׁתִּמְשִׁיךְ שְׁלוֹם בְּעוֹלָם בְּאַמֶּת. וַיִּקְּים מְהֵרָה מִקְרָא שְׂכֵתוֹב, וְכָל
בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ, שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרַתְךָ
וְאִין לְמוֹ מְכָשׁוּל. וְרֵאָה בְּנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל. יְהִי שְׁלוֹם
בְּחִילֶךָ שְׁלוֹהַ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ. לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ.
לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ. יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה
יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם. עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

= קיז =

בַּעֲצָתְךָ תִּנְחַנְחֵנִי וְאַחַר כְּבוֹד תִּקְחֵנִי. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֹכֵי וְאַלְהֵי
אֱלֹהֵי אֶתְפַּלֵּל. אֱלֹהֵי יְהוָה אֶקְרָא וְאַל יְהוָה אֶתְחַנֵּן. עַד אָנָּה אֲשִׁית
עֲצוֹת בְּנַפְשֵׁי יָגוֹן בְּלִבִּי יוֹמָם עַד אָנָּה יְרוּם אוֹיְבֵי עָלֵי. רַחֵם עָלֵי
לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְתִקְנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו מְהֵרָה לְמַעַן
שְׂמֹךְ, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדֹל חֶסֶדְךָ וְעֵצֶם רַבּוּי הַסְּפָקוֹת שִׁישׁ
בְּלִבִּי בְּכָל הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר עַל פִּי רַב כָּל עֲצָתִי חְלוּקָה לְשִׁתִּים,
וְאִינִי יוֹכֵל לְתַת עֲצוֹת בְּנַפְשֵׁי בְּשׁוּם דְּבָר לְמַגְדוֹל וְעַד קָטָן, אֲשֶׁר
זֶה הַדְּבָר הַיָּהּ בְּעוֹבְרֵי, וּמוֹנֵעַ אוֹתִי הִרְבָּה מֵעֲבוּדַת יְהוָה וּמִתְשׁוּבָה
אַמְתִּיית. רַחֵם עָלֵי, בַּעַל הַרְחָמִים. גְּדוֹל הַעֲצָה וְרַב הָעֲלִילָה, וְכִנֵּי
לְקַבֵּל תְּמִיד כָּל הַעֲצוֹת מִצְדִּיקֵי וּבְשָׂרֵי הַדּוֹר הָאֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁר
כָּל עֲצוֹתֵיהֶם נִמְשָׁכוֹת מֵהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁקָּבְלוּ מִרְבוֹתֵיהֶם

הצדיקים הקדושים האמתיים, זכנו להתקרב אליהם באמת
 ולקבל מהם כל העצות בכל הדברים שבעולם, הן בעבודות
 יהוה, והן בעבודות משא ומתן ופרנסה, והן בשארי עסקים,
 בכלם אשאול את פיהם ואזכה להנות מהם עצה ותושיה. ויאירו
 בי חכמתם הקדושה. ועל-ידי-זה יהיה נמשך עלי חסד גדול.
 וימתיקו ויבטלו ממני כל הדינים שבעולם. ואזכה לישועה שלמה
 בכל-עת, כמו שכתוב, ותשועה ברב יועז. ותשמרני ותצילני
 תמיד שלא אכשיל לעולם בעצה שאינה טובה, חס ושלום, ולא
 אמשיך עלי שום צער ויסורים והזק, חס ושלום, על-ידי עצות
 נבערות, חס ושלום, רק אשתדל תמיד לקבל כל העצות מצדיקי
 וכשרי הדור האמתיים, באפן שיאירו בי חכמתם הקדושה.
 ותעורר רחמיך וחסדיך הגדולים עלי בכל-עת, ותושיעני תמיד
 בכל מה שאני צריך להושע בגשמיות ורוחניות, ויהיה נמשך
 עלי חסד אל כל היום, ויקים בי מקרא שכתוב, יהוה הפיר עצת
 גוים הניא מחשבות עמים. רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה
 היא תקום. עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדור ודור.
 ונאמר, יהוה צבאות יעז ומי יפירנה. ונאמר, יתן לך כל-כבוד וכל
 עצתך ימלא. גרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל
 משאלותיך. יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו. יהיו לרצון
 אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. ברוך יהוה לעולם
 אמן ואמן:

= ק"ח =

לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי. רבונו של עולם,

שומע ומאזין ומקשיב לקול תפלותינו ושיחותינו ותחנונינו. למדני איך אקח עתה דבורים חדשים ויפים לרצותך ולפניך, שתעשה ברחמיך את אשר בחקיך אלך ואת מצותיך אשמר. כי זה כמה שאני צועק ומתחנן ומרבה בתפלות ושיחות, וכך כוננתי בכלם, שאזכה לשוב אליך באמת מהרה. ועדין לא נושעתי. ואני יודע שהמניעה ממני, מהמת קשיות ערפי ותאוותי הרעות וכסילות דעתי המרבה. אבל איני יודע שום דרך איך לצאת מכל זה, ודבורים חדשים אפסו ממני, כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה. נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעבר. נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית. ואתה יודע אבי שבשמים, שכל תקותי ותוחלתי, היא על תפלה ותחנונים וצעקה ושועה אליך. אבל איך לוקחים דבורים חדשים, כמו שאני צריך בכל יום ויום, באפן שאזכה לרצותך באמת שתשיבני אליך מהרה:

אבי שבשמים, איך שהוא ואיך שיהיה, אני על משמרת אעמוד בעזרתך הגדולה, לצעק אליך תמיד. אך באתי לחלות פניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתחוס ותרחם ותחמל עלי, על גרדף כמוני, על נבזה ונמאס כמוני. ותשפיע עלי רוח קדשך מאתך, ותשלח בפי בכל-עת דבורים חדשים נאים ויפים, שאוכל לרצותך בהם, שתחזירני בתשובה שלמה באמת לפניך מהרה. ותרחם עלי ותושיעני ותעזרני ותחזקני, שאזכה לדבק מחשבתי תמיד בתורתך הקדושה, ותזכירני ותאמצי ברחמיך תמיד, לאחז את מחשבתי לבל תצא חוצה קלל, רק לחשב תמיד מחשבות קדושות בתורתך ובעבודתך, עד שאזכה לחדש בכל-עת חדושין

דאורייתא אמתיים, ויתנענע שכלי בכל-עת בתורתך הקדושה, עד שאזכה על-ידי תנועות השכל להוליד חום בלב, שיתחמם לבבי בחמימות והתלהבות דקדושה, להתדבק בך ולהיות כרצונך הטוב באמת. ובפרט בעת עסקי בתורה ומצוות ותפלה והתבודדות, אזכה להתלהב אליך בהתלהבות גדול דקדושה בהדרגה ובמדה כרצונך הטוב, עד שאזכה על-ידי החמימות וההתלהבות דקדושה, לתקן כל הפגמים שפגמתי נגדך על-ידי תבערת הלב וחמימות והתלהבות דסטרא אחרא. ואזכה ברחמיך וישועתך, לגרש כל הרוח שטות ממני, ואת רוח הטמאה תבער ממני ומקרבי. ותבף את יצרי להשתעבד לך, עד שאזכה לטהרת הלב באמת, ועל-ידי-זה אזכה לדבר ולשוח לפניך דבורים חדשים בכל פעם:

מלא רחמים, חומל דלים, החושב בתקוני גם עתה, פתח פיך לאלם כמוני, הורני מה שאדבר הבינני מה שאשאל. אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. רחם עלי והיה בעזרי, שאזכה להרבות בשיחה, זו תפלה, ביני לבין קוני בכל יום ויום כל ימי חיי. ותשפיע עלי דבורים חדשים קדושים ויפים בכל פעם, תן לי דבורים חדשים מלא רחמים, באפן שאזכה להציל נפשי על-ידם ממה שאני צריך להנצל בזה ובבא, ולשוב אליך באמת ובלב שלם כרצונך הטוב, ולא אשוב עוד לכסלה, אם און פעלתי לא אוסר. רחם עלי ברחמים חדשים, בזכות הצדיקים הגדולים השלמים, אשר אנו נשענים עליהם תמיד, שזכו להתחדש בכל פעם בכל יום ובכל-עת ובכל שעה. כי אתה יודע שכל סמיכותנו

עליהם, ובגדל כהם יש לנו על מה לסמוך עתה גם עתה, אפלו בעצם פחיתותנו וגריעותנו חס ושלום. הושיענו בזכותם וטהר לבנו לעבודתך באמת. השיבני ואשובה כי אתה אלהי. כי גלוי וידוע לפניך, אשר מלאתי מלים, אך איני יכול להוציאם בפה. תן לי דבור של תשובה, כי אני לא אחשך פי מלדבר לפניך כל מה שיבא לתוך פי. אך רחמיך יקדמוני ויעזרוני, שלא אומר דבר שלא כרצונך חלילה, כי אתה חפץ חסד ומרבה להטיב, ואתה חפץ בתקוני ובטובתי גם עתה, עזרני והושיעני למען שמך כי מרב בלבול דעתי, על בן דברי גם עתה לעו. אכל אני מכרח ומחייב לדבר ולשוח ולהתחנן לפניך כל עוד נפשי בי, כל זמן שהנשמה בקרבי, ואתה הטוב בעיניך עשה עמי:

רחם עלי ועזרני והושיעני שיטהר לִבִּי מִהָרָה, כי אתה יודע כמה אני רחוק מטהרת הלב באמת. כי הרביתי לפשע נגדך והלכתי אחרי שרירות לבי הרע, וחטאתי ופגמתי נגדך הרבה על-ידי חמימות והתלהבות הלב דסמרא אחרא, ולא התגברתי על יצר מחשבות לבי הרעים לַגְרֵשׁם וּלְסַלְקָם מִמֶּנִּי, עד אשר בעונותי הרבים, לבי מלא רוח שמות ומחשבות רעות ורעיונים זרים ובלבולים הרבה, אשר מחמת זה איני זוכה להתקרב אליך. רחמן מלא רחמים, קדוש ונורא, מטהר טמאים, טהר לבי מהרה, מחל לי על העבר, ועזרני והושיעני להבא, שאזכה לגרש ולסלק מלִבִּי כָּל הַהֲדוּרִים רעים וְכָל הַרְעִיּוֹנִים הַמְבַלְבְּלִים וְכָל מִינֵי מִחְשָׁבוֹת פְּגוּמוֹת שְׁבַלֵּב, הַכֹּל אִזְכָּה לְבַעַר וּלְגַרֵּשׁ וּלְסַלֵּק מִלִּבִּי, וְאֶתְנַבֵּר וְאֶתְחַזַּק וְאֶתְאַמֵּץ בְּכָל־עַתְּ לְהַטּוֹת לִבִּי אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת,

רחמן מלא רחמים, זכני לחמימות והתלהבות הלב דקדושה,
 ועשה למען אבותינו ורבותינו צדיקיך האמתיים מצדיקי הרבים
 כפוכבים לעולם ועד, שאזכה בכם להיות גם כן בכלל מצדיקי
 הרבים. ואזכה לדון את כל האדם לכף זכות, ולקרוב אנשים
 הרבה לעבודתך וליראתך ולתורתך, לבאר ולהאיר ולהודיע
 אמתתך לכל בני ישראל עמך. ויבנסו דברי האמתיים בלבכם,
 עד אשר יתחמם לבכם בחמימות והתלהבות גדול דקדושה
 לשוב אליך באמת, ועל-ידי-זה ימשך עלי בכל פעם חמימות
 והתלהבות דקדושה יותר ויותר, ואזכה לקבל ולהמשיך בלבי
 בכל פעם חמימות והתלהבות דקדושה מרבותינו הצדיקים,
 אשר הם דבקים בך יהוה אלהינו אש אכלה, אל גדול ונורא. והם
 מקבלים אש שלמעלה רשפי אש שלהבת-יה, להלהיב ולחמם
 לבב ישראל בחמימות והתלהבות דקדושה וכל דבריהם פגחלי
 אש. חמל על עמך ישראל, שתבערת אש הקדש שלהם לא
 תכבה לעולם ועד, ויקים מהרה מקרא שבתוב, אש תמיד תוקד
 על המזבח לא תכבה. ונזכה כלנו לקבל מאש הקדש שלהם בכל
 פעם לחמם ולהלהיב לב בני ישראל עמך בהתלהבות דקדושה
 אליך ולעבודתך באמת בהדרגה ובמדה פרצונך הטוב, וכל
 מה שתזכני להכניס חמימות והתלהבות דקדושה בלב אחרים,
 אזכה שיתוסף עלי ומשך עלי ככפלי כפלים מלמעלה חמימות
 הלב והתלהבות דקדושה על-ידי אבותינו ורבותינו צדיקיך
 עושי רצונך משרתידך אש לוחט. ועל-ידי-זה אזכה לבער ולגרש
 ולסלק מלבבי כל הרוח שטות וכל המחשבות ורעיונים רעים,

עד שאזכה מהרה לטהרת הלב באמת. ועל־ידי־זה אזכה לדבר
 דבורים חדשים קדושים וטהורים בכל פעם לפניך באמת
 לרצונך שתקרבני אליך מהרה, ואהיה דבוק בך באמת תמיד,
 כמו שכתוב, ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום,
 ויקים פי ובכל ישראל מהרה מקרא שכתוב, שימני כחותם על
 לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה
 רשפיה רשפי אש שלהבת־יה. מים רבים לא יוכלו לכבות
 את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו
 באהבה בוז יבוזו לו. יהיו לרצון אמרי־פי והגיון לבי לפניך יהוה
 צורי וגואלי:

= קיט =

נדרבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני. דרך פקודיך הבינני
 ואשיחה בנפלאותיך. דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני. רבוננו
 של עולם, מלא רחמים, נתן התורה, עזרנו והושיענו וזבנו לעסק
 בתורתך הקדושה יומם ולילה. קדשנו במצותיך ותן חלקנו
 בתורתך, ותטהר רעיוני ולבי לעבודתך, עד שאזכה ללמד תורה
 לשמה באמת, שיהיה כל פונתי בלמודי באמת לשמך לבד, בלי
 שום פניות ומחשבות אחרות כלל, בלתי ליהוה לבדו, ואתה
 ברחמיך תעזרני בכל־עת לקדש ולטהר עצמי פראוי. עד שאזכה
 שיהיה כל למודי בשביל שכינת עזך, לאקמא שכינתא מעפרא,
 עד שיעלה כל למודי להשכינה שהיא אמצעי בינו ותברך,
 ובין העולם. ותקבל השכינה הקדושה כל למוד תורתך באהבה
 גדולה, ועל־ידי־זה תמשיך עלינו כל ההשפעות, ויהיה נעשה

תְּפִלּוֹת לְקוּמֵי קֵיט תרצה

מִלְמוֹד תוֹרַתְנוּ שְׁפַע רוּחַ הַנְּיוּת וְשְׁפַע נְשָׁמִיּוֹת, שְׁתַּעֲלֶה הַשְּׁפַע
מֵעֶסֶק תוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה לְהַחְיֹת כָּל הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, וְכָל
הַמְּלָאכִים וְשָׂרְפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ, וְכָל דְּרֵי מַעְלָה. וְגַם
תִּרְדַּ הַשְּׁפַע נְשָׁמִיּוֹת עַל־יְדֵי לְמוֹד תוֹרַתְנוּ לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ,
וְתִשְׁפִיעַ לָנוּ עַל־יְדֵי־זֶה, בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל דְּקַדְשָׁה, עֲשֵׂר
וְכַבוֹד וְחַיִּים, וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב בְּזֶה
וּבְכָא:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו שְׁכָל הָאֲדִים וְהָאֲוִירִים
שֶׁנִּשְׂאוֹב מִהַתּוֹרוֹת שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְּטָנִים בְּמַעְלָה, אֲשֶׁר
אֵין זוֹכִים שִׁיְהִיָּה לְמוֹדָם עוֹלָה לְהַשְׁכִּינָה, אֲשֶׁר לְמוֹדָם נִתְפָּזֵר
בְּאֲוִיר בְּלִילָה עַל־יְדֵי הָרוּחַ הַקָּר שֶׁל כָּל הַנְּרָדִינֵי גְמוּסִין הַיּוֹצֵאִין
בְּלִילָה וּמִכָּה עֲלֵיהֶם וְכָל בְּנֵי עוֹלָם שׁוֹאֲבִין מֵאֲדִים אֵלוֹ. אָנָּה
יְהוָה, עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבִדְךָ, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַנְךָ, וְזַכֵּנוּ
שֶׁנִּשְׂאוֹב וּנְקַבֵּל מֵאֵלוֹ הָאֲדִים שֶׁל אֵלוֹ הַתּוֹרוֹת לְטוֹבָה, שֶׁנִּזְנָה
שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה אֲצִלָּנוּ מֵהֶם טַל תּוֹרָה, טַל אוֹרוֹת, סֵם חַיִּים, וְעַל־
יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְהַתְּעוֹרֵר בְּכָל יוֹם בְּהַתְּעוֹרְרוֹת תְּדַשׁ בְּחִשְׁק נִמְרִץ
וְהַשְׁתּוֹקֵקוֹת גְּדוֹל לְעֶסֶק בְּתוֹרַתְךָ וּבַעֲבוּדַתְךָ הַקְּדוּשָׁה בְּאַמְתִּי,
וְתִהְיֶה תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תְּדַשָּׁה בְּעֵינֵינוּ לְנִמְרֵי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם.
וְנִזְכָּה לְעֹלוֹת מַעְלָה מַעְלָה בְּקַדְשֶׁתְךָ הָעֲלִיּוֹנָה, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְחַדֵּשׁ
חֲדוּשִׁין דְּאוֹרֵי־תֵא אֲמַתִּים עַל־יְדֵי־זֶה, עַל־יְדֵי שֶׁנְּקַבֵּל וְנִשְׂאֵב
מֵאֵלוֹ הָאֲדִים הַנִּמְשָׁכִין מִכָּמָה וּכְמָה תּוֹרוֹת שֶׁל כְּמָה בְּנֵי אָדָם,
וְיִצְטָרְפוּ אֲצִלָּנוּ צְרוּפִים תְּדַשִּׁים קְדוּשִׁים בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, עַד
שֶׁנִּזְכָּה עַל־יְדֵי־זֶה לְחַדֵּשׁ חֲדוּשִׁין אֲמַתִּים בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה

בְּכָל יוֹם וַיּוֹם כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, שְׁלֵא יִזַּק לָנוּ חַס וְשְׁלוֹם בְּחִינַת הַטַּל הַזֶּה,
 הַנֶּעֱשֶׂה מֵאֵלוֹ הַתּוֹרוֹת הַמִּתְפַּזְרִים בְּאֹוִיר, שְׁלֵא יִגִּיעַ לָנוּ חַס
 וְשְׁלוֹם עַל-יְדֵי-יְהוָה, הַתְּעוֹרְרוֹת לְרִדִּיפַת הַמַּשָּׂא וּמִתֵּן וְהַשְּׁלִשִׁים
 וְתִשַׁע מְלֵאכּוֹת. וְתַצִּילֵנוּ מִתְּאֹת מָמוֹן וּמִרְדִּיפַת וּמִרְדּוֹת הָעוֹלָם
 הַזֶּה וְהַבְּלִי, רַק גִּזְכָּה לְהַשְׁלִיךְ יְהַבְנוּ עַל יְהוָה, וּלְבַטַח בְּךָ לְבַד
 שְׂאֵתָה תִּכְלַלְכְּלָנוּ וְתִפְרַנְסֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ, וְלֹא
 נִינַע לְרִיק וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָה, רַק כָּל תְּשׁוּקָתָנוּ יִהְיֶה לְתוֹרַתְךָ
 וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאֵמַת תְּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה. וְנִתְעוֹרֵר בְּכָל יוֹם וּבְכָל-עֵת
 וּבְכָל שָׁעָה בְּהַתְּעוֹרְרוֹת וְחַשְׁק וְרִצּוֹן חֲדָשׁ לְגַמְרֵי אֵלֶיךָ וְלְתוֹרַתְךָ
 וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאֵמַת וּבְלֵב שְׁלֵם כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שֶׁנִּזְכָּה לַעֲסֹק
 בְּתוֹרַתְךָ לְשִׁמְחָה כָּל יְמֵי חַיֵּנוּ, וְלָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמַת וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ
 וְלִהְיוֹתְךָ בְּךָ תְּמִיד מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה:

= קב =

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂאִזְכָּה תְּמִיד
 לְקַבֵּל עַל-יְדֵי נְשִׁימָתֵי אֹוִירִים קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים הַבָּאִים מִדְּבוּרִים
 קְדוּשִׁים, וְעַל-יְדֵי-זֶה אִזְכָּה לְדַפֵּק דְּקַדְשָׁה. וְתִסַּב בְּרַחֲמֶיךָ
 וְתַעֲזֹר לִי וְתוֹשִׁיעֵנִי שֶׁהַדְּפֵק שְׁלִי יִהְיֶה דוֹפֵק וְנוֹקֵשׁ בִּי לְמוֹזָבָה,
 וְיִזְכִּירֵנִי עַל-יְדֵי דְפִיקָתוֹ לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, קוֹל
 דּוֹדֵי דוֹפֵק פְּתָחִי לִי אֲחֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי שְׂרָא שִׁי נִמְלֵא מֶלֶךְ
 קְנֻצוֹתֵי רְסִיסֵי לִיְלָה. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מְרוּחַ שְׁטוֹת, מְרוּחַ רָעָה,
 וְלֹא אֲשָׂאוּב וְלֹא אֶקַּבֵּל בְּנְשִׁימָתֵי שׁוֹם אֹוִיר וְרוּחַ רָעָה הַנִּמְשָׁךְ
 מִהַסְטֵרָא אַחֲרָא, הַבָּא מִדְּבוּרִים פְּנוּמִים. וְתִגַּן וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי

לקוטי קבא תפלות תרצו

מהדפּק דסמָרא אַתְרָא, וְלֹא יִהְיֶה כַח לְהַדְפֵּק לְדַפֵּק בִּי לְהַזְכִּירָנִי
לְתַאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה וְהַבְּלִיּוֹ חֵם וְשִׁלּוּם, וְתִשְׁמְרָנִי וְתִצְלִלְנִי תָמִיד
מִכָּל חֲטָא וְעוֹן מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. אֲנִי רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, עֲשֵׂה
מֵה שְׂתַעֲשֶׂה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים, בְּאִפְנֵי שְׂאֵזְבָּה
לְשׁוֹב אֵלֶיךָ מִהֲרָה. אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת, מְחַיֶּה הַיּוּם, מְזַכֵּיר נְשִׁכְחוֹת,
דַּפֵּק בִּי לְטוֹבָה, וְהַזְכִּירָנִי בְּכָל־עֵת לְשׁוֹב אֵלֶיךָ, בְּאִפְנֵי שְׂאֵזְבָּה
לְתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמְתָּ, חֵישׁ קַל מִהֲרָה, וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה.
רַק אֲזַכֶּה לְעַבֵּד אוֹתְךָ תָּמִיד בְּאַמְתָּ וּבְלֵב שְׁלֵם, וְלִהְתְּדַבֵּק בְּךָ
בְּאַמְתָּ אֲנִי וְזַרְעִי וְזַרְע עַמִּי, וְכָל יוֹצְאֵי חֲלָצִי וְכָל זַרְע עַמְּךָ בֵּית־
יִשְׂרָאֵל מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אֲמֵן סְלָה:

= קבא =

אֲשֶׁרִי הַגָּבֵר אֲשֶׁר תִּיַסְרְנוּ יָהּ וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמָדְנוּ. לְהַשְׁקִיט לּוֹ
מִיָּמִי רַע עַד יִכְרֶה לְרָשָׁע שְׂחַת. כִּי לֹא יִטַּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ
לֹא יַעֲזֹב. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, טוֹב וּמְטִיב לְכָל, עֲזָרְנִי
וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֵזְבָּה לְקַבֵּל הַכֹּל בְּאַהֲבָה, וְאַפְלוּ בְּשִׂאתָה שׁוֹלַח עָלַי
בְּרַחֲמֶיךָ לְפַעֲמִים אֵיזָה יִסּוּרִין הַגְּדִמִים לְרַעוֹת חֵם וְשִׁלּוּם, אֲזַכֶּה
לְקַבֵּל הַכֹּל בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה בְּאַמְתָּ, וְתַפְתַּח אֶת לְבִי בְּקַדְשָׁה
גְּדוֹלָה, שְׂאֵזְבָּה לִידַע וּלְהַבִּין בְּאַמְתָּ, אֲשֶׁר כְּמוֹנִי, כְּמוֹ שְׂאֵנִי
הוּא, כְּמוֹ שְׁעִשִׁיתִי נְגֻדָה, כֹּל מֵה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עִמִּי, הַכֹּל רַחֲמִים
רַבִּים וְחַסְדִים גְּדוֹלִים בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ עַד אֵין סוּף וְאֵין תְּכֵלִית,
כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְבָאֵר וּלְסַפֵּר לְעוֹלָם עֲצָם רַבּוּי הַרַחֲמָנוּת וְהַחֲסָדִים
וְהַטּוֹבוֹת, אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמִּי וְאֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, וְאֲשֶׁר אַתָּה
עֲתִיד לַעֲשׂוֹת עִמִּי בְּכָל־עֵת וְרַנֵּעַ. מַה אוֹמֵר מַה אֲדַבֵּר, מַה אֲשִׁיב

ליהוה כל תגמולוהי עלי. אך מה אעשה ועונותי ממטמו את
 לבי ועקמו את דעתי ולבבי, עד שאיני זוכה להרגיש אהבתך
 בלבי, אף גם רוצים להטות את לבבי בכל-עת להרהר אחרי
 מדותיך הטובות והישרות חס ושלום. על כן באתי להפיל
 תחנתי לפניך, שתמלא רחמים עלי. ותשמרני ותצילני מכל מיני
 עקמימות שבלב, ותחזק את לבבי ודעתי באמונתך הקדושה
 לידע ולהאמין תמיד, כי צדיק אתה יהוה וישר משפטך. ולפי
 מעשי הרעים הפגומים אתה מתנהג עמי בחסד גדול וברחמים
 רבים בלי שעור. ואתה ברחמיך וחסדיך הגדולים, תחוס ותחמל
 עלי ותשמרני ותצילני מכל מיני רעות וצרות ומכל היסורין
 שבעולם, כי אתה חנון המרבה לסלח. ולפי עצם ורבויו פשעי
 אשר כל היסורין שבעולם אינם מספיקים חס ושלום לתקן עון
 אחד הקל שבקלים בערך עונותי, אף-על-פי-כן רחמיך יקדמוני,
 כי אתה יכול למחל ולסלח לי בלי שום יסורים כלל, כמו שכתוב,
 כי עמך הסליחה למען תגרא. וכתיב, כי עם יהוה החסד והרבה
 עמו פדות. והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו. על כן פרשתי
 ידי אליך בעל הרחמים, רחם עלי ושמרה נפשי והצילני מכל
 מיני רעות וצרות ומכל היסורים שבעולם, לא כחטאינו תעשה
 לנו ולא כעונותינו תגמל עלינו, ומה שאנו מכרחים לקבל על פי
 דרכי רחמיך וחסדיך האמתיים, אנא יהוה, טוב ומטיב, עשה
 עמנו פלא לחיים, ועזרנו והושיענו שנוזכה לקבלם באהבה גמורה
 באמת, ולא תשלח עלי שום יסורים כי אם בעת אשר תעזרני
 בקדשתך העליונה שאזכה לקבלם באהבה גמורה באמת ולא

אתחיל להרהר אחריו כלל, ואזכה לשום אשם נפשי. ואל אל
 אומר נשאתי ולא אחבל. רחם עלי למענך, ולא אהיה מבטט
 ביסורים, רק תתן לי כח ודעת לקבלם באהבה באמת, בעת אשר
 תרצה ברחמיך האמתיים ליסרני באהבה, כאשר ייסר איש את
 בנו. וברחמיך הרבים, תקל מעלי היסורים בכל הקלים (הקלות)
 שבעולם, כי כחי חלש ודל ודעתי פגומה, ואין לי שום כח ודעת
 לקבל יסורים כלל. כחסדך עשה עמי, הנני אלהים כחסדך כרב
 רחמיך מחה פשעי. כחסדך חניני ואשמרה עדות פיך. יהוה אל
 באפך תוכיחני ואל בהמתך תיסרני. מלא רחמים, עשה רצוני
 כרצונך, שאזכה לבטל רצוני לגמרי מפני רצונך ולא יהיה לי
 שום רצון של עצמי כלל, רק כל רצוני יהיה, שיהיה הכל כרצונך
 באמת מעתה ועד עולם, אמן סלה:

= קבב =

צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני. צר ומצוק מצאוני
 מצותיך שעשעי. צר לי מאד, אבי שבשמים. צר לי מאד, אבי
 אב הרחמן. צר לי מאד, אבי אבי, גואלי ופודי. צר וקר, ואח
 ואבוי, ואוי ואללי מאד, צר ומצוק מכל צד. ענני יהוה ענני.
 ענני עונה בעת צרה ענני, כי אתה יהוה עונה בעת צרה. ענני
 יהוה כי קראתיך, עזרני והושיעני למען שמך. למדני והורני איך
 אזכה לדון ולשפט את עצמי בעצמי, עתה בעת הזאת, בעת
 צרה הזאת, אשר אני מנח כמו במבבש ממש, ואיני יודע לשית
 עצות בנפשי להציל את עצמי על כל פנים מעתה, ונפשי נבהלה
 מאד, מאד, ואתה יהוה עד מתי עד מתי, עד מתי, עד אן יצעק

בשבי אני (פלוני בן פלונית) עבדך בן אמתך. אוי לי וי לי, כי כלו
 ביגון חיי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמי עששו. ועתה
 איך לוקחים עצה, איך אזכה עתה לפשפש במעשי ולשפט את
 עצמי על כל מעשי והנהגותי, מאחר שאני יודע בעצמי שרוב
 מעשי מקלקלים ופגומים מאד. ובפרט מחשבותי הרעות ורעיוני
 המבלבלים המפזרים וטרודים כמה שטרודים, רחמנא ליצלן
 מעתה, ונדמה בדעתי כאלו איני בידי חס ושלום. וזה כמה שאני
 חותר חתירות להציל את עצמי ולא עלתה בידי. עתה איך זוכין
 למשפט דקדשה, שאזכה לפשפש ולמשמש בדעתי במעשי,
 ולשפט את עצמי בעצמי, באפן שאמצא עצה ותחבולה טובה
 בכל-עת שאזכה לקומה, באפן שאשוב ואסור מהרה ממעשי
 הרעים וממחשבותי הרעות והפגומות:

מלא רחמים, חמל עלי ועזרני והושיעני בישועותיך האמתיות,
 כי כבר אמרתי לפניך כמה פעמים, שכל העצות האמתיות
 והנפלאות שגלית לנו על-ידי הצדיקי אמת, אם אמנם כלם
 נכוחים וישרים, כלם אהובים, כלם ברורים, כלם קדושים, וכלם
 עומדים ברום עולם. אך מעצם נשמיותנו וקשיות ערפנו קשה
 עלינו לקיים העצה בעצמה, בפרט שרוב הדברים כל אחד נתלה
 בחברו ואיני יודע מהיכן להתחלה, כי אני רחוק משמחה מחמת
 שפגמתי הרבה בברית קדש. וכן להפך קשה וכבד עלי לשוב על
 פגם הברית ולזכות לתגן הברית, מחמת שאני רחוק משמחה,
 כי עקר שמירת הברית על-ידי שמחה, כמבאר בדברי חכמינו
 זכרונם לברכה בכמה מקומות. ועתה מאין יבא עזרי, מאין תבא

תשועתי, מאין אבקש עזר ותרופה לחולה מדכא כמוני. שוטטתי בארבע פנות תרופה לא מצאתי, שבתאי אליך בבשת פנים לשחרך אל בעת צרתי, ואתנפל ואתחנן לפניך מלא רחמים בכל-עת, מלך אוהב צדקה ומשפט, שתזכני ותעזרני ותושיעני ותלמדני ותורני בכל-עת דרכי המשפט דקדשה, שאדע ואבין ואשכיל איך לדון ולשפט את עצמי בעצמי בכל יום ויום על כל הדברים שעשיתי, ולמצא דרך ועצה נכונה ואמתית, שאזכה לקימה, באפן שאשוב מעתה מכל דרכי הרעים וממחשבותי הרעות, ולא אשוב עוד לכסלה, באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ולעסך תמיד במשפט דקדשה לשפט את עצמי כראוי כרצונך וכרצון הצדיקים האמתיים, עד שאזכה על-ידי המשפט שאשפט את עצמי בעצמי, לסלק ולבטל כל המשפטים והדינים שלמעלה ממני, שלא יהיה כח לשום מערער ומקטרנ לעורר שום דין ומשפט עלי כלל:

רבנו של עולם, ידעתי כי אין בי כח לזה לסלק כל הדינים והמשפטים מעלי על-ידי משפטי ודיני, כי איני עוסק בזה כראוי. אך על זה באתי לבקש ולהתחנן לפניך בעל הרחמים, שדברי אלה שאני מדבר לפניך, יהיה במקום המשפט שאני צריך לשפט את עצמי. ותעורר כח המשפט דקדשה של כל הצדיקים והיראים האמתיים שעסקו בזה כל ימיהם, ודנו ושפטו את עצמם יותר ויותר ממה שהיה מניע להם במה פעמים, וקבלו על עצמם וסבלו יסורים וצרות וענויים קשים ומרים עבור כלל ישראל, והרבה מהם מתו ונהרגו על קדושת השם ביסורים קשים ומרים מאד.

בזכותם וכחם התגרש ותשבר ותמתיק ותבטל כל המשפטים והדינים ממני ומכל בני ביתי ומכל הנלוים אלי ומכל ישראל, ותבטל כל הצרות בכלל ובפרט בגשמיות וברוחניות בגוף ונפש ומזון, ולא תתן כח לשום שלוחי הדין הנקראים, רצים, בחינת רגליו, שילכו לעשות איזה דין בישראל חס ושלום, לא לכלל ישראל ולא לכל יחיד ויחיד מישראל. ואפלו הדינים והמשפטים והגזרות, שכתב נמסרו לרצים ולשלוחי הדין חס ושלום, ואפלו אם כבר יצאו הרצים מבהלים ודחופים בדבר המלך לעשות איזה דין ומשפט בישראל חס ושלום:

אנא רחום ברחמיך הרבים, חמל על עמך בית ישראל בזכות הצדיקים האמתיים ששפטו ודנו את עצמן בראוי, ובזכות כל הקדושים שנהרגו על קדשת שמך. ותחזר ותבטל ותטול ותקח מכל שלוחי הדין את כח המשפט והדין שמסרת להם, ותאמר למלאך הרף ידך, וישוב חרבו אל נדנה. כי אתה אוהז ביד מדת משפט, כמו שכתוב, ותאחז במשפט ידי. ואפלו בשאתה זורק חין, אתה יכל להחזירה ברחמיך. רחם עלי ועל כל התלויים בי ועל כל ישראל ובטל מעלינו כל מיני צרות ודינים שבעולם, בטל מעלינו כל גזרות קשות, ובפרט כל הגזרות קשות ומרות הנשמעין, שרוצים לגזר על ישראל חס ושלום, אוי לנו שראינו זאת, אוי ואבוי, עינינו דאכה מני עני הצרה הזאת. מרא דעלמא בלא, מי יכל לסבל צרה כזאת, אוי, אוי, אוי, מי יכל לשער מרירות הצרה הקשה הזאת. אוי מי יעמד בזה. אי שמים, הקיצו לצערנו, אי שמים, הפגינו בעדנו. מלאכי רחמים משרתי עליון

חלו נא פני אל במיטב הגיון אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם. אולי יחוס, אולי ירחם, אולי אולי ירחם, אולי ירחם, צדיקי יסודי עולם, קומו כל שוכני עפר להעתיר בעדנו בעת צרה המרה הזאת. אבות העולם, שבעה רועים, אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד. וכל האמהות, שרה, רבקה, רחל ולאה. ושנים עשר שבטי יה. וכל הזקנים והנביאים ראשונים ואחרונים, וכל התנאים ואמוראים, וכל הצדיקים האמתיים והקדושים והיראים והתמימים שהיו בכל הדורות עד היום הזה. עמדו נא, עזרו נא בלכם מקטן ועד גדול, אל תחרישו ואל תשקטו, התיצבו נא בעזרתנו, בעת צרה הזאת, השתדלו והרבו תהנה ובקשה לפני מלך אל רם ונשא, יזכר אהבתכם ויחיה זרעכם, ויבטל מאתנו כל גזרות קשות, ואין לנו על מי להשען כי אם על רחמי השם יתברך, ועל כחכם הגדול והקדוש. אל תביטו על מעשינו אשר לא טובים, ועל חטאינו ועונותינו ופשעינו המרבים והעצומים כל כך, כי כבר סבלתם יסורים וצרות הרבה בשבילנו בחייכם. הביטו אל מעט דמעט טוב, שנמצא בנו עדין, כי אפלו בפושעי ישראל הגרועים נמצאים כמה וכמה נקודות טובות, מכל שכן שנים עתה נמצאים קצת פשרים ויראים וצדיקים אמתיים, כי אין דור יתום, ותהלה לאל לא אלמן ישראל, הקיצותי ועודי עמך:

חוס וחמל ורחם ושמע קול צעקת ושועת עמך ישראל, אשר צעקו לפניך אנשים ונשים וטף מיום שנשמע הגזרה המרה הזאת, עד אשר כמה נפשות מתו ונהלשו על ידי זה. ואף כי עתה אנו מתרפים מלצעק ולשוב בראוי. הלא אתה ידעת חלישות כחנו,

כי בְּשָׂר וָדָם אֲנַחְנוּ וּמִחֶמֶר קִרְצָנוּ וְאַתָּה יוֹדֵעַ יִצְרָנוּ כִּי מֵעֲשֵׂה יָדָךְ
 בָּלָנוּ, בְּפֶרֶט בְּדוֹרוֹת הַחַלּוּשִׁים הָאֵלֶּה בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת. רַחֵם
 רַחֵם, בְּעַל הַרְחָמִים, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, בְּעַל הַיְשׁוּעוֹת. כִּי אֵין מִי
 יַעֲמֵד בְּעַדָּנוּ שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בְּעַת צָרָה. הִבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה
 כִּי הֵיינו לַעֲג וְקָלָם בְּגוּיִם נֶחֱשָׁבָנוּ כְּצֵאֵן לְטַבַּח יוֹכֵל, לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד
 וּלְמַכּוּה וּלְהַרְפֹּה, וּבְכֹל זֹאת שְׂמֵךְ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֶל תִּשְׁכַּחְנוּ.
 רְאֵה אֶת עַמְּךָ מְרוּדִים מְאֹד, רְאֵה כִּי כָל עַקֵּר צֶעֶר יִשְׂרָאֵל הוּא
 רַק מַחֲמַת שְׂרוּצִים לְהַעֲבִיר אוֹתָם עַל דַּת יִשְׂרָאֵל חֵם וְשָׁלוֹם,
 עַל בֶּן הַם הוֹלְכִים חֲשָׁכִים עֵיפִים וְנִרְדָּפִים וְנֶאֱנָחִים וְנִדְכָּאִים
 מִחֲכִים לְמוֹת עֲלִידָה וְאֵינָנוּ, וְעֵינֵיהֶם כְּלוֹת כָּל הַיּוֹם לְשִׁמְעַ אִיזוּה
 יְשׁוּעָה אֲמֵתִיית. וְעֵינֵיהֶם תְּלוּיּוֹת אֵלֶיךָ לְבַד כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יָד
 אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יָד גְּבֵרָתָהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 עַד שִׁיחַנְנוּ. חֲנַנוּ יְהוָה חֲנַנוּ כִּי רַב שָׁכַעְנוּ בּוֹ. יְהִמוּ מֵעִידָה וְיִכְמְרוּ
 רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ חוֹסֵה עָלֵינוּ כְּרַב חֶמְלֶתְךָ, וְאֵל תִּשְׁפֹּךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ
 בְּזִכּוֹת אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַצַּדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים הַמְעַתִּירִים אוֹתְךָ
 בְּעַדָּנוּ תָּמִיד. שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ וְהִנָּחֵם עַל הַרְעָה לְעַמְּךָ:

גוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמַפְרִיֵם וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכֹל־עַת צָרָה
 וְצוֹקָה, שְׂמֵרְנוּ וְהַצִּילֵנוּ וּפְדוּנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל הַדֵּינִים שֶׁבְּעוֹלָם
 (וּבְפֶרֶט מִהַצָּרוֹת וְהַגְּזוּרוֹת אֲשֶׁר בְּעַת הַזֹּאת, רַחֲמָנָא לִיצְלָן, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן), חוֹסֵה
 יְהוָה עַל שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל רָע וּמִכָּל הַגְּזוּרוֹת
 קָשׁוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְתַסְלֵק וְתַסִּיר וְתַבְטֵל כָּל הַמְשַׁפְּטִים וְהַדֵּינִים
 מִיִּשְׂרָאֵל, עַד שֶׁנִּזְכָּה עַל־יָדֶי בְּטוֹל הַדֵּינִים לְשִׁמְחָה גְּדוֹלָה,
 שֶׁתְּגַדִּיל הַשְׂמֵחָה עַד שֶׁתִּגִּיעַ לְתוֹךְ הַרְגֵלִין שֶׁנִּזְכָּה לְרַקֵּד הַרְבֵּה

מתוך שמחה. נגילה ונשמחה בישועתך, בשמחה וגלה, רנה דיצה וחדוה, (ובפרט בימי שמחה ויום טוב ימי חג פלוני) הקדושים הבאים לקראתנו לשלום. רחם עלינו וחזקנו לשמח בהם בכל עז, כי הם זמן שמחתנו. רב להשיע, רחם עלינו והשמיענו בשורות טובות אמתיות מהרה שנתבטלו כל הגזרות הקשות, למען נזכה, לשמח בשמחת החג הקדוש הבא עלינו לטובה, ולא יתערבב שמחתנו חס ושלום. רחם עלינו למען שמך ושמחנו בחג הקדוש הזה הבא עלינו לטובה בשמחה גדולה, בשמחה אמתית בשמך הגדול והקדוש שנקרא עלינו, ויקים מקרא שכתוב, בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו. עד שגזכה להמשיך השמחה מהחג הקדוש והנורא הזה על כל השנה בלה:

ותחזקנו ותאמצנו להיות בשמחה תמיד, עד שגזכה על ידי השמחה לשמירת הברית קדש באמת, כראוי לאיש הישראלי הנבחר מכל העמים והלשונות. וברחמיך הרבים תשמר אתה בעצמך את בריתנו הקדוש מכל מיני פגמים שבעולם, ותעשה כנפלאותיך ותזכנו ברחמיך מהרה לתקון הברית בתכלית התקון הנבחר באמת כרצונך הטוב, כי בעצם נפלאותיך וטובותיך וחסדיך הרבים, ובכח וזכות הצדיקים האמתיים ששמרו את הברית בתכלית השלמות שאין שלמות אחריו, אני בטוח ונשען, שתתקן אותי ואת כל ישראל, ותהפך הכל לטובה, עד שגם כל הפגמים מאד מאד בפנים הברית יהיו בכלל תקון הברית באמת, כי ממך לא יפלא כל דבר. חוס וחמל עלי, חוס וחמל עלי ועל כל חברתנו ועל כל ישראל. חוס ורחם עלינו, חוס

ורחם על בַּשְׁתָּנוּ וּבְלִמְתָנוּ, אֲשֶׁר אָנוּ נִבְזִים בְּעֵינֵי עֲצֻמְנוּ וּנְמַאֲסִים
מְאֹד, עַד אֲשֶׁר קָשָׁה לָנוּ מְאֹד לְסַבֵּל אֶת עֲצֻמְנוּ. עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
וּפְדוּנוּ וּנְאֲלָנוּ עֵתָה לְמַעַן שְׂמֶךְךָ. שְׂמֶרְךָ נִפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי
הִסִּיתִי בְךָ. שְׂמַח נִפְשׁ עֲבָדֶךָ כִּי אֵלֶיךָ יְהוָה נִפְשִׁי אֲשָׂא. תִּשְׁמִיעֵנִי
שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה תִּגְלָנָה עֲצֻמוֹת דְּבִיתְךָ. הוֹשִׁעַ יְהוָה אֶת עַמְּךָ אֶת
יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל בְּכָל פְּרִשְׁתֵּי הָעֵבֹר יִהְיוּ כָּל צְרִיכֵיהֶם לְפָנֶיךָ,
אֲפֹלוּ בְּשָׁעָה שְׂאֵתָה מִתְמַלֵּא עֲלֵיהֶם עֲבָרָה בְּאִשָּׁה עֲבָרָה יִהְיוּ כָּל
צְרִיכֵיהֶם לְפָנֶיךָ לְרַחֵם עֲלֵיהֶם מְהֵרָה, בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.
עֲשֵׂה רְצוֹנְךָ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְתַן נַחֲת־רוּחַ לִירֵאִיךָ מִתַּחַת וְהַטּוֹב
בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה, בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. שְׁמַע שְׁוֹעַת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וְעֲשֵׂה מְהֵרָה בְּקַשְׁתֶּם, בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. שְׁמַע צַעֲקַת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל וְעֲשֵׂה מְהֵרָה בְּקַשְׁתֶּם, בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. צְרִכֵי
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מְרַבִּים וְדַעֲתֶם קֶצֶרָה, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
שִׁתְּתֵן לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּדֵי פְרִיָּסָתוֹ וּלְכָל גּוֹיָהּ וּגְוִיָּהּ דֵּי מַחְסוּרָה,
בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיזוּן לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

= קכג =

לְמִי שְׂמִיבִיאִין לוֹ פְּדִיּוֹן, יֹאמֶר תְּפִלָּה זֹאת

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׂיִמְתְּקוּ הַדִּינִין וְהַגְּבוּרוֹת הַקָּשׁוֹת מֵעַל
(פְּלוּנֵי בֶן פְּלוּנִית) עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן שֶׁהוּא חֲסִדִים גְּדוֹלִים וְרַחֲמִים
גְּמוּרִים וּפְשׁוּטִים שְׂאִין בּוֹ תַעֲרוּבַת דִּין כָּלֵל. מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ
פּוֹדֵה וּמַצִּיל וּמְפָרְנֵם וְעוֹנֵה וּמְרַחֵם בְּכֹל-עֵת צָרָה וְצוּקָה, רַחֵם
עַל הַחֹלָה (פְּלוּנֵי בֶן פְּלוּנִית) וּפְדָהוּ מְהֵרָה מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל מִינֵי

חֲלָאִים וְיִסּוּרֵינִי וּמִכְאוּבִים וּמַחֲוֹשִׁים, וְתַמְתִּיק וְתַבְטַל כָּל הַדֵּינִים
מֵעָלָיו בְּזִכּוֹת הַמַּעוֹת שֶׁנָּתַן לְיָדִי עַל פְּדִיּוֹן. רַחֵם עָלֵינוּ וְיִהְיֶה
נֶחֱשָׁב הַמַּעוֹת שֶׁנָּתַן לְיָדִי כְּאִלוֹ הַגֵּיעַ הַמַּעוֹת לְיָדֵי הַצַּדִּיקִים
הַקְרוּשִׁים שִׁיּוּדְעִים לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן וְלַהֲמַתִּיק וּלְבַטַּל הַדֵּינִים עַל־
יְדֵי שְׁלוֹקָחִים בְּיָדֵם הַמַּעוֹת שֶׁבּוֹ אַחֲיוֹת הַדֵּינִים, כִּי אֲנִי מוֹסֵר יְדֵי
וְכָל בְּוֵנַת לְבִי וְדַעְתִּי עֲלֵיהֶם, וְיִהְיֶה עֲשִׂיתִי כַּעֲשִׂיתֶם וְיְדֵי בְּיָדֵם
וּפִי כְּפִיהֶם. וְהֵם יִכְוְנוּ בַּעֲדֵנוּ לְטוֹבָה לַעֲשׂוֹת פְּדִיּוֹן כְּרָאוּי עַל־יְדֵי
הַמַּעוֹת הַזֶּה שֶׁבָּא לְיָדִי, וְנִמְתִּיקוּ וּיְבַטְלוּ כָּל הַדֵּינִים מֵעַל (פְּלוּנֵי
בֶן פְּלוּנֵי) בְּשִׁרְשׁוֹן הַעֲלִיּוֹן שֶׁכַּבִּינָה עֲלָאָה, וְיִהְיֶה נִמְתַּקֵּן הַדֵּינִים
שֶׁבָּזָה הָעוֹלָם הָעֲשִׂיָה, עַל־יְדֵי הַשְּׁלִשָּׁה יָדַיִם שֶׁבִּיצִירָה שְׁעוֹלִים
מ"ב שֶׁהֵם שֵׁם שֶׁל מ"ב שֶׁבְּרֵאשִׁי-תְּבוֹת שֶׁל תַּפְלוֹת רַבִּי נְחוּנְיָא
בֶּן הַקְּנָה, שֶׁהוּא, אֲנָא בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה. קַבֵּל רְנַת
עַמְּךָ שֶׁנִּבְנוּ טַהֲרָנוּ נוֹרָא. נָא גְבוּר דוֹרְשֵׁי יַחֲוּדְךָ כְּכַבֵּת שְׁמֵרָם,
בְּרַכֵּם טַהֲרָם רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תְּמִיד גְּמִלֵם. חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרַב טוֹבְךָ
נִהַל עֲדָתְךָ. יַחֲיד גֵּאָה לְעַמְּךָ פָּנָה זוֹכְרֵי קְדוּשָׁתְךָ. שְׁוַעֲתֵינוּ קַבֵּל
וְשִׁמְעַ עֲעַקְתָּנוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
וָעֵד. וּבְעוֹלָם הַבְּרִיאָה יִהְיֶה נִמְתַּקֵּן הַדֵּינִים עַל־יְדֵי הַשְּׁלִשָּׁה יָדַיִם
שֶׁהֵם שְׁנֵי שְׁמוֹת (אִקִּי יְקוּ) שְׁעוֹלִים מ"ב, וּבְאַצִּילוֹת יִהְיֶה נִמְתַּקֵּן
עַל־יְדֵי שֵׁם הַנוּיָה פְּשוּט, וּמְלֵא, וּמְלֵא דְמְלֵא, שְׁעוֹלָה מ"ב אוֹתִיּוֹת:

אֲנָא רַחֵם מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עַל הַחוּלָה הַזֶּה (אוּ עַל הָאִישׁ הַזֶּה אִם
הוּא בְּשָׂאָר צָרָה, רַחֲמֵנָא לְעָלְוִ), וְתַעֲוֹרֵר כָּל הַשְּׁלִשָּׁה יָדַיִם שֶׁכַּבִּינָה
עֲלָאָה שֶׁבְּכָל הַשְּׁלִשׁ עוֹלָמוֹת, אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה. שֶׁהֵם יְדֵי־
הַגְּדוּלָה, יְדֵי־הַחֲזָקָה, יְדֵי־הַרְמָה. וְעַל־יְדֵי־זֶה תַּמְתִּיק וְתַבְטַל כָּל

הדינים שבוה העולם העשירה, מעל החולה הזה ומכל ישראל, ותפדה אותו מהרה מכל הצרות וכל הדינים שגזרו עליו אפלו אם הוא אחר גזר-דין, ותשלח לו מהרה רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף בתוך שאר חולי ישראל. ותורני ותלמדני בכל-עת שביאו לי מעות על פדיון, שאזכה לידע ולכון האמת, כמה וכמה מעות צריך האיש לתן בשביל פדיונו כפי הדינים הנאחזים בו. גם תרחם על המביא הפדיון שלא יהיה קמצן, ויתן כפי מה שצריך לתן באפן שיצאו ממנו כל הדינים ויגיעו ויגעלו להשלישה ידים העליונים הקדושים. ויהיה נמתק בשרשן העליון שבבינה עלאה. כי גלוי וידוע לפניך שאין אתי יודע עד מה איך להתנהג בזה. רחם מלא רחמים, על הדור העני הזה, אשר אין מי יעמד בעדנו. רחם על כלל ישראל ועל החולה הזה, ותמתיק ותבטל כל הדינים מעליו ומעל כל ישראל, ותרפאהו מהרה רפואה שלמה ותחלימהו ותחיהו ותשיבהו לאיתנו בקרוב, ותעורר לבו שישוב אליך באמת מהרה, ותמלא עליו רחמים כי אתה הוא בעל הרחמים. פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו. כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, כמו שכתוב, יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות. והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו. אמן בן יהי רצון:

(ראה זה מצאנו בכתב יד רבנו זכרנו לברכה והוא ראשי פרקים מענין פדיון וע) בלקוטי מוהרן סימן קפ) עם תפלה קצרה בסופו וראוי להציגה כאן).

מעות, ואת היקום אשר ברגליהם, צדק יקראהו הרגלו, צדק מלכותא קדישא, דינא דמלכותא דינא. שרש הדינים בינה, אני

תשט   תפלות   קבד   לקוטי

בינה לי גבורה, אין הדין נמתק אלא בשרשו. שלשה ידים בבינה:
יד הגדולה, יד החזקה, יד הרמה. שלש פעמים יד גימטריא שם
של מב. מב שביצירה: שם של אנא בכה. מב שבבריאה: שני
פעמים אקיק. מב שבאצילות: הויה (פשוט), במלואו, ומלוי דמלוי:
יהי רצון מלפניך שימתקו הדינים והגבורות הקשות מעל (פלוני בן
פלונית) על-ידי פלא עליון שהוא חסדים גדולים ורחמים גמורים
ופשוטים שאין בו תערובת דין כלל, אמן:

פדיון הוא המתקת הדינים והוא מושיע מכל הצרות, כי עקר
הרפואה על-ידי פדיון דוקא, כי ורפא ורפא (עם שתי התבות) מספר
פדיון נפש. (לקומ חב, ג)

= קבד =

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, שתהיה בעזרנו,
שנזכה להתועד ולהתחבר בכל יום ויום לעבודתך וליראתך.
ונזכה שכל אחד ואחד ידבר עם חברו ביראת שמים ויעורר כל
אחד את חברו לעבודתך וליראתך, ויזכירו זה את זה, ויחזקו זה
את זה, ויודיעו זה לזה, אמתתך ואמונתך ונדלתך וטובך המלא
את כל העולם, באפן שיהיה נמשך על ידינו תמיד אור ישר ואור
חזר. ויהיה נבנה ונשלם בגין הקדשה בשלמות על ידינו תמיד
בכל יום ובכל-עת ובכל שעה. ויאירו כל האורות הקדושים
בלבבנו, למען נזכה להתעורר באמת אליך ונשוב אליך בלב
שלם ולא נלך עוד אחר שרירות לבנו הרע, רק נזכה לעסוק כל
ימינו בתורה ותפלה ומעשים טובים. ונוסיף בכל יום ויום קדשה

ודעת, וכל יום ויום יהיה ארך מחברו בתוספות קדשה וטהרה
 ויראה ואהבה באמת ובאמונה, למען לא נבוש ולא נכלם לעולם
 ועד. ויקים בנו מקרא שכתוב, אז נדברו יראי יהוה איש אל
 רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב בספר זכרון לפניו ליראי יהוה
 ולחשבי שמו. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
 וגואלי. אמן ואמן:

= קבה =

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב, האל הגדול הגבור והנורא. שתרחם עלי
 ותמשיך ותשפיע עלי פחדך ואימתך ויראתך הקדושה, ותשמרני
 ותצילני מכל מיני יראות הנפולות, יראות היצוניות, ולא אירא
 ולא אפחד משום דבר שבעולם, לא מחיה רעה ולסטים, ולא
 מפריצים ורשעים, ולא משום דבר שדרך בני אדם לפחד ממנו,
 מכלם תשמרני ותצילני שלא אירא ולא אפחד מהם כלל, רק
 אזכה להתבונן תכף במהירות גדול האמת לאמתו שאין בהם כח
 ליראנו ולהפחידנו, כי אם עלי ידי שגפלה ונתלבשה בהם היראה
 מלמעלה. ואזכה להעלות היראה לשרשה, להתירא ולפחד
 מך ומפניך, איום ונורא, באפן שאזכה ליראה קדושה באמת
 על-ידי-זה, ולהעלות כל היראות הנפולות לשרשן ולמקומן.
 ותעלני מדרגא לדרגא וממעלה למעלה, עד שאזכה לבא ליראה
 עלאה בשלמות, שלא אצטרך עוד להמשיך עלי יראה על-ידי
 התעוררות מדברים תחתונים שגפלה בהם היראה העליונה. רק
 אזכה להתעורר מעצמי ליראה שלמה מפניך, שתגדיל חכמתי

ובינתי ודעתי בקדושה גדולה, עד שאזכרה לְבֵא לִירְאָה עֲלֵיךָ
 בְּשִׁלְמוֹת עַל־יְדֵי הַתְּבוֹנָנוֹת לְבִי בְּגִדְלֹתֶךָ וְרוֹמְמוֹתֶךָ תִּתְבָּרַךְ
 לְנֶצַח, אֲשֶׁר יִרְאֶתְךָ וְאִימֹתֶךָ עַל כָּל שְׂנְאָיִי שַׁחֲקִי. כָּל דְּרֵי מַעְלָה
 וּמַטָּה כֻּלָּם יִרְעִדוּן וַיִּפְחָדוּן מִפְּנֵיךָ. מִי לֹא יִרְאֶתְךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לֹךְ
 יֵאָתֶה כִּי בְּכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם. וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאִיִן כְּמוֹךָ. מֵאִיִן כְּמוֹךָ
 יְהוָה גְּדוֹל אַתָּה וְגִדּוֹל שְׁמֶךָ בְּגִבּוֹרָה. אֵל נֶעְרָץ בְּסוּד קְדוּשִׁים
 רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו:

מלא רחמים, אל גדול ונורא, תן לי יראה שלמה באמת,
 יראת העניש ויראת הרוממות בתכלית הקדושה בשלמות. עורני
 והושיעני מהרה וזכני שתהיה יראתך על פני לבלתי אחטא עוד
 שום הטא ועון כלל, אם און פעלתי לא אוסיף ולא אשוב עוד
 לכסלה. וזכנו ברחמיך הרבים, אותי ואת זרעי ואת כל זרע עמך
 בית ישראל, להתקרב לצדיקים אמתים שהם האוצר של יראת
 שמים אשר הם מלאים יראה ואימה ופחד מאתך. זכני להתקרב
 אליהם באמת, עד שאזכרה לקבל על-ידם יראה קדושה וטהורה,
 יראה תתאה ויראה עלאה לעלא ולעלא בתכלית השלמות
 באמת. ותהיה בעורי ותושיעני בכל-עת שזנכה לשבר כל
 המגיעות הגדולות והעצומות וכל המסכים המפסיקים והמונעים
 מלהתקרב לצדיקים יראי יהוה באמת, הן מגיעות מגני אדם
 קרובים ורחוקים גדולים וקטנים, הן מגיעות המח, הן מגיעות
 מחמת ממוז וטרחות ויגיעות, וכל שאר מיני מגיעות ועכובים
 ובלבולים, כלם אזכרה ברחמיך לשברם ולבטלם, ולטרח ולהתנגע

תשוב לקוטי קבה תפלות

בְּכָל הַטְּרָחוֹת וְהִינְיָעוֹת וְלִבְנֵי בְּזוּיָוֹת לְצַדִּיקֵי אֲמֵת, וְאֵל יִמְנְעֵנִי
שׁוּם מוֹנֵעַ וּמַעֲכֹב בְּעוֹלָם כָּלֵל:

אָנָּה רַחוּם צַדִּיק, אִיוֹם וְנוֹרָא, אַתָּה יוֹדֵעַ עֵצֶם הַיְרָאָה הַקְּדוּשָׁה
שְׁזָכוּ הַצַּדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים עַל־יְדֵי עֲבוּדָתָם וַיְנִיעָתָם וּמְסִירַת
נַפְשָׁם בְּאֲמַת אֱלֹהִים, עַד שְׁזָכוּ לְהַכִּיר אוֹתְךָ וּלְהַתִּירָא מִפְּנֵיךָ
בְּיִרְאָה נִפְלְאָה, יְרָאָה עֲלֵאָה לְעֵלְאָה לְעֵלְאָה, אֲשֶׁר יֵשׁ כַּח בְּיִרְאָתָם
הַקְּדוּשָׁה, שְׁתַּנִּיעַ גַּם עָלֵינוּ. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַנְּם וְתִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ
מִיִּרְאָתָם הַקְּדוּשָׁה וְהַנִּפְלְאָה שְׁנִנְזָבָה גַּם אֲנַחְנוּ לְיִרְאָה שְׁלֵמָה
מִפְּנֵיךָ תָּמִיד, וְתַהֲיֶה יְרָאָתְךָ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא עוֹד, וְנָשׁוּב
אֵלֶיךָ בְּאֲמַת וּבְלֵב שְׁלֵם. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְזַכְּנִי לְהַשְׁתַּוְּקָה
וְלִכְסֹף תָּמִיד לְהַתְּקַרֵּב לְצַדִּיקִים וִירְאִים אֲמֵתִיִּים, עַד שְׁאֲזַכֶּה
עַל־יְדֵי הַתְּנַבְּרוֹת הַחֲשֵׁק וְהַרְצוֹן בְּאֲמַת לְשַׁבֵּר כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת
שְׁבַעְעוֹלָם, וְלִסְבֹּל כָּל מִינֵי טְרָחוֹת וַיְנִיעוֹת וִיסוּרִים בְּשִׁבִיל
לְהַתְּקַרֵּב לְצַדִּיקֵי אֲמֵת, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְהַתְּקַרֵּב אֲלֵיהֶם וּלְהַתְּדַבֵּק
בָּהֶם בְּאֲמַת וּלְהַמְשִׁיךְ וּלְקַבֵּל מֵהֶם יְרָאָה שְׁלֵמָה בְּאֲמַת, בְּאִפְּן
שְׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֲמַת תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְאֲזַכֶּה
עַל־יְדֵי הַמְּנִיעוֹת וְהִינְיָעוֹת וְהַטְּרָחוֹת שְׁאֲסַבֵּל בְּשִׁבִיל לְהַתְּקַרֵּב
לְצַדִּיקֵי אֲמֵת, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה נַעֲשֶׂה כְּלִי קְדוּשָׁה וְטַהוֹרָה
לְקַבֵּל עַל־יְדֵי שְׁפַע טוֹבָה וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב לָנוּ וּלְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, נוֹרָא וְנִשְׁגָב עֲנָנִי, זַכְּנֵנוּ מִהַרְהָה
לְיִרְאָה שְׁלֵמָה בְּאֲמַת. קְדוּשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׂמֹךְ, אֲשֶׁר כָּל צָבָא
מַעֲלָה זוֹחֲלִים וְרוֹעֲדִים מֵאִימַת שְׂמֹךְ, שְׂרָפִים וְחַיּוֹת וְאוֹפְנֵי הַקֶּדֶשׁ
וְכָל הַמַּלְאָכִים הַנוֹרָאִים רוֹעֲשִׁים וּמִתְּפַחְדִּים מִהַדָּר גְּאוּנְךָ, וְכִלְּם

עושים באימה וביראה רצונך. יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה
 פעלך בקרב שנים חייו בקרב שנים תודיע ברנזי רחם תזכור.
 תן לנו יראה, מלא רחמים. תן לנו יראה, איום ונורא. תן לנו
 יראה, אלהי כל הצדיקים שהם שרש היראה. תן פחדך יהוה
 אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת, ויראוך כל
 המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כלם אנדה אחת
 לעשות רצונך בלבב שלם. רבוננו של עולם, אתה נורא אתה,
 עשה עמנו נוראות ונפלאות באפן שזנכה לשוב אליך באמת.
 נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו מבטח כל קצוי ארץ וים
 רחוקים. הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבכי ליראה
 שמך. קדוש ונורא הושיענו וזכנו לבא לכל מה שפקשנו מלפניך,
 ותן לנו יראה שלמה מפניך באמת, עד שזנכה על-ידי היראה
 להעלות נחת ושעשועים גדולים לפניך, ועל-ידי-זה תשפיע עלינו
 שפע טובה וברכה ורחמים וחיים ושלום, בני חיי ומזוני רויחי,
 עשר וכבוד וחיים וכל טוב בגשמיות וברוחניות בזה ובבא, למען
 לא גבוש ולא נכלם ולא נכשל לעולם ועד. ותעלנו מהרה מעלה
 מעלה עד שזנכה ליראה עלאה בתכלית השלמות, ועל-ידי-זה
 יהיו נשלמים מעשינו לפניך בשלמות גדול, עד שזנכה שיהיה
 נשלם שמך הגדול והקדוש על-ידינו תמיד בתכלית השלמות
 ברצונך הטוב, ויגדל שמך עד עולם, וישובו כל פאי העולם
 אליך, ויעבדוך כלם באימה וביראה ובפחד גדול. יודו שמך
 גדול ונורא קדוש הוא. ויקים מהרה מקרא שכתוב, ארץ נתנה
 יכולה יברכנו אלהים, יברכנו אלהים וייראו אותו כל

אפסי ארץ. ונאמר, וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך. ונאמר, כי יהוה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתתחה אל היכל קדשך ביראתך. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם ועלמלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

= קבו =

רבנו של עולם, זכנו לאמונת חכמים באמת בשלמות. עורני שאזכה להאמין באמת בדברי הצדיקים האמתיים, שאזכה להאמין באמונה שלמה שכל דבריהם ומעשיהם אינו פשוט ויש בהם רזין וסודות גדולים, והם מלאים מופתים, כי נעלם בדבריהם חדושים ועתידות נפלאות ונוראות, עד אשר אזכה לראות גבורות יהוה ונפלאותיו עלי ידי דבריהם הקדושים, לראות שכל מה שעובר עלינו כל ימינו, הכל היה מרמז בדבריהם הקדושים הנאמרים באמת ועדך, בחכמה נפלאה נוראה ונשגבה שהיו מרמזים לנו כל זה בדבריהם ושיחתם ששמענו מפיהם או מפי אחרים בשם או מפי ספריהם הקדושים והנוראים. מלא רחמים, זכנו לאמונה שלמה הזאת ולדעת ושכל הזה, עד שאמצא בדבריהם למפרע כל מה שעובר עלינו ברחמיה. ואזכה להיות מקרב ודבוק תמיד בצדיקי אמת ואנשיהם הנאמנים, ולילך בדרכיהם הישרים וחתמימים, ולהאמין בהם באמונה שלמה, עד שאזכה לשוב אליך באמת ולהיות ברצונך הטוב כל ימי חיי. ותמהר ותחיש לנאלינו ותביא לנו את משיח צדקנו,

ויקום מהרה מקרא שכתוב, כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם ועד אמן ואמן:

= קבו =

נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אבד. תעיתי בשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי. רבוננו של עולם, מי יתנני כרחי קדם כימי אלוה ישמרני. בהלו גרו עלי ראשי לאורו אלך השך. מלא רחמים, אתה יודע כל ההשגות והידעות שינדעה והשיגה נשמתי קדם שיצאה לאויר העולם הזה, בעת שהייתי במעי אמי בתשעה ירחי לדה, שהיה נר דולק על ראשי והייתי מפיט בה מסוף העולם ועד סופו, וכיון שיצאת לאויר העולם, מיד נשכח ונאבד ממני כל האור הגדול הזה. ואני צריך כל ימי חיי לבקש ולחפש אחר זה. לחפש ולבקש בכל כחי אחר אבדתי שאבדתי ושכחתי. ואני בעצם נשמיותי וקשיות ערפי, לא די שלא השתדלתי לחפש ולבקש כראוי אחר אבדתי, אף גם עשיתי מהפך אל הפך, כי הלכתי אחר תאוות לבי והרביתי לחטא ולפשע נגדך. אשר על-ידם הוספתי לאבד בינים עוד הרבה, עד אשר נתרחקתי ממך כמו שנתרחקתי, ונשכח ונאבד ממני כל טוב נשמתי, כל טוב הנצחי, כל טוב האמתי. ואיני יודע שום דרך איך לבקש ולחפש אחר אבדתי, אבדותי הרבות מאד מאד, אשר במעט אבדתי את עצמי לנמרי, חס ושלום. לולי יהוה עזרתה לי במעט שכנה דומה נפשי. לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעיני.

ועתה מה אעשה ומה אפעל. רבונו של עולם, יודע תעלומות עד אין חקר, צופה נסתרות, צופה ומביט עד סוף כל הדורות. אתה לבד יודע כל אבדותי הרבים היכן הם, ובחסדך הגדול חמלת עלינו חמלה גדולה ויתרה. ונלית לנו שכל אבדותינו של כל אחד ואחד הם אצל הצדיקים האמתיים. אבל בעונותינו הרבים מאד, אנו רחוקים מאד מהצדיקים האמתיים, אשר אצלם הם כל אבדותינו ואין אתנו יודע עד מה, מי הוא הצדיק האמת אשר אצלו כל אבדותינו, מכל שכן שאין אנו יודעים שום דרך איד לבקש ולחפש אצלו אחר כל אבדותינו הרבות והעצומות של כל אחד ואחד. מלא רחמים, פקח עיניך וראה שומותינו שאנו הולכים בתועים ואין לבקש ביתומים ואין להם אב, כטמאים ואין לטהר, גדלים ואין להננם. אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי. להיכן אנום לעזרה, אל מי מקדושים אפנה, ואמר אבד נצחי ותוחלתי מיהוה. זאת אשיב אל לבי על בן אוהיל. חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא בלו רחמיו. על בן באתי לפניך בעל הרחמים האמת, שתרחם עלי למען שמך, ותחום ותחמל עלי בעצם המלתך, יהמו ויכמרו מעיד ורחמיה עלי, ותפקח את עיני מהרה שאזכה לראות ולידע את הצדיק האמת אשר כל אבדותי הם אצלו, ואזכה לשבר כל המגיעות ולהתקרב אליו מהרה. וברחמיה תסיעני שאזכה להתנגע ולטרח ולהשתדל בכל כחי כל ימי לחפש ולבקש אצלו אחר כל אבדותי שאבדתי מעודי עד היום הזה, עד אשר אזכה למוצאם בתי מהרה, באפן שאזכה לשוב אליך באמת להפיר אותך ולהתקרב אליך ולהתדבק בך

באמת. ותשמרני ותצילני מעתה שלא אובד עוד שום אבדה כָּלל מעתה ועד עולם. רחם עלי למען שמוך, חמל על תפלת הערער כמוני היום, כמו שכתוב, פָּנָה אֵל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם. וכתוב, כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ ובשועו אליו שָׁמַע. תודיעני ארח חיים שבע שמהות את פָּנֶיךָ נְעִימֹת בִּימִינְךָ נָצַח. יהיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִגִּיזוּן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי. אָמֵן וְאָמֵן:

= קבח =

רבונו של עולם, אלהים חיים ומלך עולם, שמחת ישראל, רחם עלי למען שמוך והצילני מעצבות ומעצלות, אשר הם היו בעוכרי, ובטלו אותי הרבה מתורה ותפלה ומטוב הרבה, והביאוני למה שהביאוני. באשר הודעת לנו על־ידי חכמיה הקדושים, שעקר נשיבת הנחש הוא עצבות ועצלות רחמנא ליצלן. רחם עלי, מלא רחמים, והצילני מעתה מנשיכות האלה, תן לי חיים ואחיה, שמח נפש עבדך כי אליך יהוה נפשי אשא. תשמיעני ששון ושמחה תגלגה עצמות דבית. זכני להודרו בתורתך ובעבודתך תמיד בנריוות גדול ובשמחה רבה ועצומה כראוי להודרו ולשמח בעבודתך ובתורתך הקדושה, אשר הם חיינו וארך ימינו בזה ובכא לעד ולנצח, וחיון מזה הכל הכל נדר, הכל הכלים אין בו ממש, מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש, חיון מתורה ותפלה ועבודה. מהיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר, החייני והקימני מעפר ארץ, אשר בעונותינו הרבים ירדנו עד

עָפָר מִמֶּשׁ וְיֹתֵר מִזֶּה, כִּי שָׁחָה לְעָפָר נַפְשֵׁנוּ דְבָקָה לְאָרֶץ בְּמַגְנוּ.
 קוֹמָה עֲזַרְתָּה לָנוּ וּפְדַנּוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ. דְּבָקָה לְעָפָר נַפְשֵׁי חַיֵּי
 בְּדַבְרְךָ. כִּי אַתָּה מְקִים מַעֲפָר דָּל וּמֵאֲשָׁפוֹת תָּרִים אֲבִיוֹן. הַקִּימֵנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ, מְכַל הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שֶׁנִּפְלַתִּי עַד הַנְּהָ,
 כִּי אֵין מִי שְׂיֻכַּל לְהַקִּימֵנִי, כִּי אִם אַתָּה וְהַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים
 לְבַד. וְכִנֵּי לְזִרְיוֹת וְשִׁמְחָה הַמְחִיִּין אֶת הַמַּחֲזִין וְכָל קוֹמַת הָאָדָם,
 יָדָךְ תִּכּוֹן עִמִּי אֶף זְרוּעֶךָ תִּאֲמָצֵנִי, וְתַחֲזֶקֶנִי בְּכָל פֶּעַם בְּדַרְכֵי
 עֲצוּתֶיךָ הַעֲמוּקוֹת הַנְּפִלְאוֹת, בְּאִפְּן שְׂאֻזְכָּה לְגַרֵּשׁ מֵאֵתִי הַעֲצָבוֹת
 וְהַעֲצָלוֹת לְגַמְרֵי וּלְהַפְכֵם לְזִרְיוֹת וּלְשִׁמְחָה גְדוֹלָה. תַּחֲזִי נַפְשֵׁי
 וְתַהַלְלֶנִּי וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲזֵרֵנִי. כִּי מִמֶּךָ לֹא יִפְלֵא כָּל דָּבָר וְאֵין שׁוֹם
 דְּבָר נִמְנַע מִמֶּךָ. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלַךְ מַמְלֶת
 וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. קָיָם כִּי תַחֲזִית הַפְתִּיתִים מִמֶּשֶׁשׁ, כִּי אַתָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ, כְּבָר הִרְבִּיתָ נְפִלְאוֹתֶיךָ עִמִּי בְּלֵי שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם וּבְכָל־
 עַת וּבְכָל שָׁעָה מַעֲוִדִי וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה. הַחַיִּינִי וְקִימֵנִי מֵעַתָּה בְּחַיִּים
 אֲמִתִּיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. הַטְּעִימֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ
 מִחַיִּים שְׂכֹכוֹ הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים וְכְרוֹנָם לְבָרְכָה, אֲשֶׁר הֵיוּ חַיִּים,
 חַיִּים אֲמִתִּיִּים בְּכָל־עַת, וְזָכוּ לְחַיִּים חֲדָשִׁים וְגוֹרָאִים וּנְפִלְאִים
 בְּכָל פֶּעַם, אֲשֶׁר יֵשׁ כַּח בְּחַיִּים שְׁלָהֶם לְהַשְׁפִּיעַ עָלַי אֹר חַיִּים גַּם
 עִתָּה אִיךָ שְׂאֵנִי עִתָּה, בְּאִפְּן שְׂאֻזְכָּה גַם אֲנִכִּי לְחַיּוֹת עַל־כָּל־פְּנִים
 מֵעַתָּה חַיִּים אֲמִתִּיִּים, חַיִּים אֲרוּכִים, חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים הַנְּקַרְאִים
 חַיִּים בְּאֲמֶת. תּוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שֶׁבַע שְׁמָחוֹת אֶת פְּנִיךָ נְעִימוֹת
 בִּימִינְךָ נִצַּח. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמִרֵי־פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה עֲזֵרִי
 וְגוֹאֲלִי. אָמֵן

= קבט =

יְהוָה חֲקַרְתִּי וַתִּדְעֵנִי. אַתָּה יָדַעְתָּ שְׁבִתִּי וְקוּמִי בְּנִתְּהָ לְרַעִי מְרַחֵק. אַרְחִי וְרַבְעֵי זְרִיתָ וְכָל דְרָכֵי הַסִּבְנָתָה. כִּי אֵין מְלָה בְלִשׁוֹנִי הֵן יְהוָה יָדַעְתָּ כֹּלָהּ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, נוֹתֵן הַתּוֹרָה, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה. אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ נִתַּתְּ לָנוּ בַחֲרִירָה, שְׂיִהְיֶה לָנוּ כַח לְבַחֵר בְּחַיִּים אוֹ לְהַפְּדֵנוּ חֵם וְשָׁלוֹם, אֲשֶׁר זֶה הָעֲנִין שֶׁל כַח הַבְּחִירָה שְׁנַתֵּת לְהֶאֱדָם הוּא פְּלֵאִי פְּלֵאוֹת. הַפְּלֵא הַגְּדוֹל שֶׁבְּכָל פְּלֵאוֹת בְּרִיּוֹתֶיךָ, שֶׁבְּרֵאתָ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת (כְּמוֹכָא בְּכַמְּה סְפָרֵי קוֹדֶשׁ), כִּי אֵין דְּבַר נִפְלָא וְנוֹרָא וְנִעְלָם וְנִסְתָּר בְּכָל הַבְּרִיאָה שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת, כְּמוֹ זֹאת הַפְּלֵאָה הַנִּשְׁגָּבָה וְהַחֲדוּשׁ הַנִּפְלָא וְהַנִּעְלָם, שְׂיִהְיֶה נִמְצָא נִבְרָא בְּעוֹלָם בְּכַחַךְ שְׂיִהְיֶה לוֹ כַח הַבְּחִירָה לְבַחֵר בְּדַרְךְ שֶׁהוּא רוּצָה, שְׂיִהְיֶה לוֹ כַח לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אוֹ כְּנִגַּד רְצוֹנְךָ חֵם וְשָׁלוֹם, וְעַל זֶה אָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, נוֹרָאוֹת נִפְלִיתֵי נִפְלָאִים מַעֲשֵׂיךָ וְנִפְשֵׁי יָדַעְתָּ מְאֹד. פְּלֵאָה דַעַת מִמֶּנִּי נִשְׁגָּבָה לֹא אוּכַל לָהּ. אָנָּה אֵלֶיךָ מְרוֹחֵךְ וְאָנָּה מִפְּנֵיךָ אֲבָרָה. וּבְכֵן בְּאַתִּי לְפָנֶיךָ אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת, שֶׁתִּהְיֶה בְּעֲזָרִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד שְׂאֵטָה אֵת כַח בַּחֲרִיתִי אֵלֶיךָ וְלְרְצוֹנְךָ, שְׂאֵזְבֶּה תָמִיד בְּכָל־עַת לְבַחֵר בְּחַיִּים בְּדַרְךְ הַטּוֹב וְהַאֲמַת בְּרְצוֹנְךָ וּבְרְצוֹן הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְלֹא אֵטָה מְרְצוֹנְךָ יָמִין וְשְׂמָאל כָּל יְמֵי חַיִּי עַד עוֹלָם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן כָּל, אַתָּה הוֹדַעְתָּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁעָקַר כַח הַבְּחִירָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁקָּבְלוּ אֵת הַתּוֹרָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, הוּא רַק עַל־יְדֵי שְׂלֵא דְבִרְתָּ עִם יִשְׂרָאֵל בְּעֲצָמָם אֵלֵיהֶם לְנִכְחַת, רַק כָּל דְּבָרֶיךָ הִיָּה עִם מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם וְהֵם

שָׁמְעוּ בְּדַבְרְךָ עֲמוּ, וּמַחֲמַת זֶה יֵשׁ לָנוּ כַח הַבְּחִירָה עַל כָּל דְּבָרֵי
 הַתּוֹרָה הַזֹּאת. כִּי כָל אֲשֶׁר יִדְבַר יְהוָה אֶל הָאָדָם בְּעֲצֻמוֹ הוּא
 מִכָּרַח לַעֲשׂוֹתוֹ בְּלִי בְּחִירָה. וּמִשָּׁה רַבְּנוּ לֹא הָיָה לוֹ כַח הַבְּחִירָה
 עַל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, רַק כָּל בְּחִירָתוֹ הָיָה בְּעִנְיָן, מִשָּׁה הוֹסִיף יוֹם
 אֶחָד מִדְּעֵתוֹ. דִּהְיִינוּ בְּמָה שְׁלֹא בְּאֶרֶת לוֹ בְּפְרוּשׁ, וְהָיָה מִכָּרַח
 לְהִבִּין מִדְּעֵתוֹ אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג, וּבָזָה הָיָה כָּל כַח בְּחִירָתוֹ. וְהִנֵּה אֲנִי
 בְּעִנְיֵי אֲשֶׁר הַתְּאֻוֹת וְהַמַּדּוֹת מִתְּנַבְּרִים עָלַי כְּמוֹ שְׁמֵתִנְבְּרִים
 וְרוֹדְפִים אוֹתִי מְאֹד בְּכָל־עֵת, וַיֵּשׁ לִי בְּחִירָה גְּדוּלָה עַל כָּל דְּבָרֵי
 הַתּוֹרָה, וְאֲנִי צָרִיךְ הַתְּחַזְּקוֹת גְּדוֹל וַיִּשׁוּעָה וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים מֵאַתָּה
 תַּתְּבַרֵךְ, שְׁאַזְכֶּה לְהַשְׁתּוֹת כַח בְּחִירָתִי לַחַיִּים, לְבַחַר בְּטוֹב וּלְמַאֵס
 בָּרַע. וְעַתָּה מַה אֶעֱשֶׂה, אֲשֶׁר נוֹסֵף לְכָל זֶה, אֲנִי מְסַפֵּק הַרְבֵּה
 בְּכַמְּה דְבָרִים אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג בָּהֶם. וְדַעְתִּי וְעַצְתִּי חִלּוּקָה מְאֹד
 בְּהַרְבֵּה דְבָרִים אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל לְכוּן בָּהֶם רְצוֹנָךְ בְּאַמַּת
 אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג בָּהֶם, וְנִדְמָה לִי שֶׁאִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ רְצוֹנָךְ בְּאַמַּת
 הָיִיתִי מִתְּנַהֵג בְּרְצוֹנָךְ בְּוַדָּאִי. וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אָבִינוּ אַתָּה,
 אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֶׂה יָדְךָ כְּלָנוּ. הוֹרְנִי וּלְמַדְנִי מַה
 אֶעֱשֶׂה וּמַה אֶפְעַל, כִּי מִשָּׁה רַבְּנוּ וְשֹׂאֲרֵי צַדִּיקִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים,
 שֶׁהָיָה לָהֶם בְּחִירָה בְּעִנְיָנִים פְּאֵלָה שֶׁהָיוּ מְסַפְּקִים בָּהֶם אֵיךְ הוּא
 רְצוֹנָךְ, הָיָה לָהֶם כַח וּגְבוּרָה גְּדוּלָה, כִּי הָיוּ גְּבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוֹ
 דְּדַמְיָן לְמַלְאָכִים מִמֶּשׁ, וּכְבֹר שֶׁבְּרוּ כָּל הַתְּאֻוֹת לְגַמְרֵי וְלֹא הָיָה
 לָהֶם בְּחִירָה מִצַּד הַתְּאֻוָה בְּשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם. וְעַל כֵּן הָיָה רְאוּי
 שֶׁיְהִיָה לָהֶם בְּחִירָה בְּבַחֲיִנַת, מִשָּׁה הוֹסִיף יוֹם אֶחָד מִדְּעֵתוֹ, שֶׁהֵם
 הַדְּבָרִים שֶׁהָיוּ מְסַפְּקִים בָּהֶם, אֲבָל אִישׁ עַב וְגַם כְּמוֹנֵי אֲשֶׁר

תְּפִלוֹת קַבֵּט לְקוּמֵי תִשְׁבָּא

הַרְבִּיתִי לִפְשַׁע נִגְדָךְ וְעַדִּין הַתְּאוּוֹת רֹדְפִים אַחֲרֵי כָל כֶּף, וְאֲנִי
חוֹשֵׁב מִחֲשׁוֹבוֹת בְּכַל-עֵת לְמַצֵּא עֲצָה וְתַחֲבֹלָה וְתִרוּפָה לְדַחוֹתֶם
מֵעָלַי, וְכֵחַ בְּחִירְתִּי מִגְּשָׁמֶת מְאֹד, מָה אֶעֱשֶׂה, בְּשִׁנוּסֶךָ לָזֶה
מִבְּלִבְלִין אוֹתִי הַרְבֵּה וְכִמָּה סִפְקוֹת וְחִלּוּקַת הָעֲצָה בְּכִמָּה דְבָרִים
שָׂאִינִי יוֹדַע אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בָּהֶם. בְּמָה אֶזְכֶּה לְמַצֵּא הַדְרָךְ הַיָּשָׁר
וְהַנְּכוֹן בְּאַמֶּת, בְּאַפֵּן שָׂאֶזְכֶּה לְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְרַב בְּלִבּוֹל דַּעֲתִי טַעֲנוֹתֵי נִסְתַּתְמִין וְאִינִי יָכֹל
לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי הַיֵּטֵב, אֲבָל אֶתָּה יוֹדַע כָּל תַּעֲלוּמוֹת לִבִּי. וְעַתָּה
הוֹרְנִי וְלַמְדֵנִי מַה לַעֲשׂוֹת וְאֵיךְ לְהַתְנַהֵג מֵעַתָּה כָּל יְמֵי חַיִּי, לְמַדֵּנִי
עֲצָה וּנְבוּרָה לְמַלְחָמָה כְּבָדָה בְּזֹאת. קוּמָה בַּעֲזָרְתִּי וְהוֹשִׁיעֵנִי
שָׂאֶזְכֶּה לְהַטּוֹת לִבִּי אֵלֶיךָ לְבָחֹר בְּטוֹב בְּכָל הַדְּבָרִים שָׂאֲנִי יוֹדַע
אַמֶּתֶת רְצוֹנְךָ בָּהֶם עַל-פִּי תוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה. וְלֹא אֵלֶיךָ עוֹד אַחֲרֵי
שְׁרִירוֹת לִבִּי הָרַע וְלֹא אֶתּוֹר אַחֵר לִבִּי וְאַחֲרֵי עֵינַי. רַק אֶזְכֶּה
בְּכַל-עֵת לְהַטּוֹת בְּחִירְתִּי לְדְרָךְ הַחַיִּים וְהַטּוֹב וְהָאֱמֶת, וְתֹאִיר
עֵינַי בְּתוֹרַתְךָ וְתַלְמִדְנִי בְּרַחֲמֶיךָ בְּכַל-עֵת, שָׂאֶזְכֶּה לִידַע הָאֱמֶת
וְלִכְנוֹן רְצוֹנְךָ בְּכָל הַדְּבָרִים שָׂאֲנִי מְסַפֵּק בָּהֶם. הוֹרְנִי יְהוָה דְּרָכְךָ
אֲחִלֶּךְ בְּאַמֶּתְךָ יַחַד לִבִּי לִירְאָה שְׂמֵךְ. הַדְּרִיבֵנִי בְּאַמֶּתְךָ וְלַמְדֵנִי
כִּי אֶתָּה אֱלֹהִי יִשְׁעֵי אוֹתְךָ קוֹיֵתִי כָּל הַיּוֹם. הוֹרְנִי יְהוָה דְּרָכְךָ וּנְחֵנִי
בְּאַרְחֵ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרִי. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, וּבְנֵי
לְהַפְּלֵל בְּצַדִּיקֵי אֱמֶת עַד שִׁיתְּבַטְלוּ מִמֶּנִּי כָּל הַתְּאוּוֹת וְכָל הַבְּלִי
עוֹלָם הַזֶּה, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לִּי שׁוֹם תְּאוּהָ וְחַמְדָּה לָהֶם כָּלֵל, רַק אֶזְכֶּה
לְהַטּוֹת שְׂכְמִי לְסַבֵּל עַל תּוֹרָה וְתַפְּלָה וְעִבּוּדָה, וּלְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה
וּנְמִילוֹת חֲסִדִּים וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי מִסִּפְקוֹת

וּבִלְבוּלִים וּמְחֻלּוֹקֵת הֶעֱצָה, רַק אֲזָכָה תְּמִיד לִידַע אֲמַתֶּת רְצוֹנְךָ
 בְּכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אֲנִי סוֹמֵךְ עָלֶיךָ בְּכָל תְּנוּעוֹתַי וּכְרְצוֹנְךָ
 אֲעֲשֶׂה. הוֹרְנִי יְהוָה דְּרֹךְ חַקֶּיךָ וְאַצְרְנָה עִקְבֵי. הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִיב
 מִצְוֹתֶיךָ כִּי בּוֹ חִפְצָתִי. הֵט לְבִי אֶל עֲדוֹתֶיךָ וְאֶל אֵל בְּצַע. רַחֵם
 רַחֵם מְלֵא רַחֲמִים, עָלַי וְעַל כָּל הַתְּלוּיִם בִּי. תְּהִי יָדְךָ לְעֲזָרְנִי כִּי
 פִּקּוּדֶיךָ בְּחַרְתִּי. תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲזֹרוּנִי. תַּעֲיִתִי
 בְּשֶׁה אוֹבֵד בְּקֶשׁ עֲבָדְךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי. תַּעֲיִנו לְשִׁמְאֵל
 יְמִינְךָ תִּקְרַבְנִי. תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שֶׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת פְּנֵיךָ
 נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נָצַח. יְהִיו לְרְצוֹן אִמְרֵי־כִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה
 צוּרִי וְגוֹאֲלִי. אָמֵן וְאָמֵן:

= קל =

יְהוָה אֱלֹהֵי נְדָלֶת מְאֹד וּלְנִדְלָתְךָ אֵין חֶקֶר, וּבִרְאֵת אֶת הָאָדָם
 בְּרַחֲמֶיךָ וּמְוֹבָךְ, כְּדִי שְׂיוֹכָה לְדַעַת וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ, לַחֲזוֹת בְּנַעַם
 יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. שְׁנֵה עֶקֶר הַתַּעֲנוּג הַנִּפְלֵא שֶׁבְּכָל הַתַּעֲנוּגִים
 שֶׁבְּזֶה הָעוֹלָם וְשֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת, עַד שְׂאֵי אֲפָשֶׁר לְכַנּוֹתוֹ בְּשֵׁם
 תַּעֲנוּג וּמְוֹב כִּי אִם בְּדֶרֶךְ שְׂאֵלָה, אֲשֶׁרִי הַזּוֹכָה לָזֶה. וְאִתָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַבְּטַחָת עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים לְהַנְחִיל לְכָל צַדִּיק
 וְצַדִּיק שִׁי עוֹלָמוֹת, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב, לְהַנְחִיל אוֹהֲבֵי יֵשׁ וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם
 אֲמַלֵּא. וְגִלִּיתְ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ, שֶׁכָּל הַשִּׁי עוֹלָמוֹת מְרַגְּשִׁין רַק בְּלֵב,
 וְעַל בֶּן יָכֵל לְהִיּוֹת שִׁישֵׁב אַחַד אֲצֵל חֲבֵרוֹ בְּגַן עֵדֵן, וְלִזְה יְהִיָּה כָּל
 הַשִּׁי עוֹלָמוֹת בְּלָבוֹ, וְחֲבֵרוֹ שִׁישֵׁב אֲצֵלוֹ יְהִיָּה חֶסֶר וְרַק מִהֶם, כִּי
 לְבוֹ חֶסֶר מְכָל זֶה. וְעַתָּה, אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, רַחֵם עָלַי וְזַכֵּנִי מִעַתָּה עַל
 כָּל פְּנִים לְהִיּוֹת בְּכָלֵל יִרְאֶיךָ וְעוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ בְּאֲמַת, עַד שְׂאֵזְכָּה גַם

בן ברחמיך וטובך הנפלא והנורא לנחל אותם השי עולמות בלבי
באמת, שאזכה לדעת ולהכיר אותך באמת בהשגות אמתיות
כאלה שהם בחינת נחלת שי עולמות:

רבנו של עולם, מלא רחמים, אתה ידעת כמה אני רחוק מזה
כלי שעור, כי עדין אני צריך להעתיר הרבה להנצל מהגהנם
משאול תחתיות ומתחתיו, כי הרביתי לפשע נגדך, עד אשר
עונותי עברו ראשי כמשא כבד וכבדו ממני. טבעתי ביון מצולה
ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבלת שמפתיני. ולא די לנו
בעונות הראשונים, כי אם הוספתי עליהם עוד חדשים, מה אומר
מה אדבר מה אצטדק. אך כבר גלית לנו על ידי צדיקיך עצם
רבוי רחמיך וחסדיך בלי שעור. על בן אני מחיב בכל מקום
שהוא, להתחזק ולהתנפל לפניך ולהעתיר עדין לזכות לכל
הטובות שבכל העולמות כאשר הזהרנו מצדיקיך האמתיים,
והעירו אזננו ממך לקוות ולצפות לזה, מלא רחמים, מלא רחמים,
רחם רחם, הצל הצל, הושיעה הושיעה. הצילני מהרפות ובושות
בזה ובכא, הצילני מעונשיך הקשים, הצילני מזעמך, חוסה עלי
כרב רחמיך. רחם עלי והיה בעזרי להתעורר מעתה על כל פנים
לשוב אליך באמת. עזרני מעתה להיות איש בשר באמת כרצונך
הטוב וכרצון צדיקיך האמתיים, באפן שגם אנכי אזכה לנחל שי
עולמות באמת, ואל תבישני משברי ואל תחפירני מתקותי. כי
רחמיך רבים מאד, רחמיך רבים בלי שעור. רחמיך רבים יהוה
במשפטך חניני. רחם עלי ועל כל התלויים בי למען שמך, בזכות
וכח הצדיקים האמתיים שאנו נשענים עליהם תמיד, בכחם

ובזכותם באתי לפניך בעל הרחמים, לבקש אותך על כל אלה. עשה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר עשה עמי פלאי פלאות, באפן שאזכה מעתה על כל פנים להיות פרוצונך הטוב באמת תמיד, ולא אשוב עוד לכסלה. עזרני מעתה לגרש ממני כל המחשבות רעות וכל המחשבות המבלבלות. ותהיה עמי תמיד להמשיך כל רעיוני ומחשבותי לתוך תורה ותפלה, באפן שאהיה רבוק בך ובתורתך ובעבודתך מעתה ועד עולם. יהיו לרצון אמריי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. אמן ואמן:

= קלא =

זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשה ידך אשוחח. פרשתי ידי אליך נפשי בארץ עיפה לך סלה. אזכר מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך. זכור תזכר ותשוח עלי נפשי. רבנו של עולם, זוכר כל הנשכחות אתה הוא מעולם, ואין שכחה לפני כסא כבודך. עזרני והושיעני למען שמך, שאזכה לזכר היטב את כל הדבורים של הצדיקים אמתיים, שזכיתי לשמע מפיהם ולראות בספריהם. זכני שאזכר היטב בכת הזכרון יפה את כל דבור ודבור שיצא מפיהם ושמעתי מפיהם או מפי כתביהם. כי אתה יודע עצם רום מעלות נשגבות של כל דבור ודבור הקדוש שיצא מפיהם אפלו במילי דעלמא, אשר אין ערך אליהם, כי כל דבריהם אמת ועדק. ומי שזוכה לקבל דבריהם באמת ולחוקקם בכת זכרונו יפה, הוא מקבל פניו ושכלו ונשמתו של הצדיק, ונחלק בדעת המקבל והשומע אור פני הצדיק ושכלו ונשמתו, מכל שכן כששומעים מהם דברי תורה הקדושים. וברחמיך

תְּשׁוּבָה   קְלָא   לְקוּמֵי   תְּפִלוֹת

הַרְבִּים, אֲנִינִים כָּרִית לִי, וְכִמְה פְּעָמִים מִתְּנוּצֵין בְּלִבִּי, מְעַט עֵצָם
נִפְלְאוֹת קְדֻשַׁת דְּבָרֵיהֶם הַנּוֹרְאִים הַמְּאִירִים לְאַרְצֵן וְלְדָרִים עָלֶיהָ
בְּאוֹר נִפְלֵא וְנּוֹרָא מְאֹד מְאֹד עַד אֵין חֶקֶר, עַד אֲשֶׁר נִתְעוֹרֵר לְבִי
קָצַת לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמְתָּ. אֲבָל בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים, הִתְנַבְּרָה עָלַי
הַשִּׁכְחָה וְנִשְׁכַּח מִמְּנִי אוֹר דְּבָרֵיהֶם הַמְּאִירִים וְנִתְרַחֲקַתִּי מִמְּךָ כְּמוֹ
שֶׁנִּתְרַחֲקַתִּי, שִׁכַּחְתִּי אֶת טוֹבְתִי וְנִשְׁיִתִּי אֶת קְדֻשַׁתְּךָ. נִשְׁכַּחְתִּי
כְּמַת מִלֵּב הֵיטִי כְּכֹלִי אֲבָד. עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ בְּעַל הַרְחָמִים,
מִזְכִּיר נִשְׁכַּחוֹת, שֶׁתִּרְחַם עָלַי מַעֲתָה, וְתִזְכְּנִי לְזִכֹּר מַעֲתָה אֶת כָּל
דְּבָרֵי אֱמֶת שְׂאֵשְׁמַע מִפִּי הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים, אוּ מַה שְׂאֵלְמוֹד
בְּסִפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים. וְתִזְכְּרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ כָּל מַה שְׂשַׁמְעַתִּי כְּבָר
וְשִׁכַּחְתִּי, הַכֹּל תִּזְכְּרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ, וְלֹא אֲשַׁכַּח עוֹד דְּבָר מִמִּשְׁנַתִּי
כָּל יְמֵי חַיֵּי עַד עוֹלָם:

וְתִהְיֶה בְּעוֹרֵי וְתוֹשִׁיעֵנִי מִהֲרָה שְׂאֵזְכָּה לְקַיֵּם מַה שֶׁהִזְהִירוֹנוּ
רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָם לְבָרְכָה, לְצִיר לְפָנַי בְּשַׁעַת הַלְמוּד דְּמוֹת דְּיוֹקְנֵנוּ
שֶׁל הַתְּנָא וְהַצְּדִיק שְׂאֵנִי לוֹמֵד דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים, וְיִהְיֶה דוּמָה
בְּעֵינֵי בָּאלוּ הַצְּדִיק וְהַתְּנָא עוֹמֵד לְפָנַי. וְכֵן בְּשֵׂאֲדָבֵר וְאִסְפֵּר
דְּבָרֵי תוֹרָתוֹ לְאַחֲרֵים הַשׁוֹמְעִים מִמְּנִי, יִהְיֶה מְצִיר עוֹמֵד לְפָנַי
דְּמוֹת דְּיוֹקְנֵנוּ הַקְּדוּשׁ, עַד שִׁיְהִיָּה נֶחֱשָׁב בָּאלוּ הַתְּנָא וְהַצְּדִיק
בְּעֵצְמוֹ מְדַבֵּר עִמָּהֶם וְשׁוֹמְעִים דְּבָרָיו מִפִּי הַקְּדוּשׁ בְּעֵצְמוֹ, בְּאִפְּן
שִׁיעֲשׂוּ דְבָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים פְּעֻלָּתָם בְּשִׁלְמוֹת. וְיִגְמְרוּ הַצְּדִיקִים
כָּל הַתְּקוּנִים שֶׁהִתְחִילוּ לְהַמְשִׁיךְ בְּעוֹלָם, לְהַחְזִיר כָּל הָעוֹלָם
לְעִבּוֹדְתֶךָ וְלְתוֹרָתֶךָ בְּאַמְתָּ. וְתִזְכְּנִי לְחַזֵּר כָּל דְּבוּר וְכָל חֲדוּשׁ
אֲמִתִּי שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מֵאַה פְּעָמִים וְאַחַד לְפָחוֹת, בְּאִפְּן

שְׁאוֹזֵכֶר הַיֵּטֵב כֹּל דְּבוּר וְדְבוּר בְּדַעְתִּי וְלֹא אֲשַׁכַּח מִמִּשְׁנַתִּי
 אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד לְעוֹלָם, עַד שִׁיְהִיָּה נִחְקָק וְנִצְטִיר בְּדַעְתִּי וּשְׁכִלִי
 וְנִשְׁמַתִּי, פָּנִיו וּשְׁכֵלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שֶׁאֲנִי לוֹמֵד
 וְעוֹסֵם בְּדַבְרָיו הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרְאִים, בְּאִפְסָן שֶׁאֲרֵיִשׁ הַיֵּטֵב טַעַם
 נַעַם מְתִיקוֹת עֲרֻבוֹת דְּבָרֵיהֶם הַנְּשַׁנְּבִים, וַיֵּאִיר בְּדַעְתִּי וְנִשְׁמַתִּי
 אֹר הַתְּנוּצָצוֹת דְּבָרֵיהֶם הַמְּאִירִים בְּאֹר נִשְׁנָב וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד,
 לְמַעַן אֲזַכֶּה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ מְהֵרָה, לְהַשְׁלִיךְ אֵלֵי לִי כֶסֶף וְזָהָב וְלֹא
 אֵלֶיךָ עוֹד אֲחֵרֵי שְׁרִירוֹת לְבִי הָרַע. וְאֲמַשְׁךָ וְאֲשַׁמְט אֶת עַצְמִי
 מִהַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה וְתַעֲנוּגוֹתָיו, וְאֲשִׁים כָּל מְנַמְתִּי וְתִשׁוּקָתִי וְחַפְצִי
 וְחֻשְׁקִי וְרִצּוֹנִי וְתַקְנוֹתִי לְעוֹלָם הַבָּא הַנִּצְחִי הַקָּיָם לְעַד, לֹא אֲחַלִּיף
 עוֹלָם עוֹמֵד בְּעוֹלָם עוֹבֵר, כְּצֵל עוֹבֵר:

רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמַךְ וְזַכְנִי לְזַכְרוֹן אֵמֶת דְּקִדְשָׁה. לְזַכֵּר הַיֵּטֵב אֶת
 כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְתִזְכְּנִי לְהַתְמִיד בְּלְמוּדֵי הַיֵּטֵב, לְהַגִּיט
 בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה יוֹמָם וְלַיְלָה, וּלְחֹזֵר כָּל דְּבָר מְאֹה פְּעָמִים וְאֶחָד,
 בְּאִפְסָן שֶׁאוֹזֵכֶר תְּמִיד אֶת כָּל דְּבוּר וְכָל חֵדוּשׁ וְכָל טַעַם וְעֵצָה,
 אֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, הַמְּלַאָּה עֲצוֹת וְאוֹרוֹת קְדוּשׁוֹת
 וְנוֹרְאוֹת, וְלִזְכְּרֵם הַיֵּטֵב בְּכַח הַזְכָּרוֹן שֶׁלִּי יִפֶּה כָּל יְמֵי חַיֵּי עַד
 עוֹלָם, עַד הַיּוֹם אֲשֶׁר תֵּאֱסָפְנִי אֵלֶיךָ בְּשָׁלוֹם. וְאֲזַכֶּה לְבֹא לְשֵׁם
 עִם כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה שִׁיְהִיָּה קָשׁוּר וְחֻקוֹק וְכִלּוֹל וְנֶאֱחָד בְּשְׁכִלִי
 וְנִשְׁמַתִּי כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב וְשֶׁבְּעַל־פֶּה. וְאֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ
 לְהִיּוֹת בְּכִלּוֹל יִרְאִיךָ עוֹסְקֵי תוֹרַתְךָ, שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם, אֲשֶׁרֵי מִי
 שָׂבָא לְכֹאֵן וְתִלְמוּדוֹ בִּידוֹ. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמַךְ, כִּי אֲנִכִּי בְּעֵנֵי
 יַדְעָתִי שְׁפִלוֹתִי וְגִרְעוּתִי כְּפֹה אֲנִי רַחוּק מִכָּל זֶה. אֵךְ בְּרַחֲמֶיךָ

תשבו לְקוּמֵי קלב תפלות

הַרְבִּים בְּטַחְתִּי כִּי אָתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל, וְאַתָּה חֶפְצִי שְׁנַתְּפַלֵּל וְנַעֲתִיר לְפָנֶיךָ עַל כָּל הַטּוֹבוֹת הַגְּדוֹלוֹת הָאֱמֶתִיּוֹת וְהַנְּצַחִיּוֹת. וְעַל זֶה תִּמְכָּתִי וְתִדְוֹתִי לְבָא לְפָנֶיךָ בְּפָנִים שְׂאִינָם יָפוֹת כְּאַלֹּה, לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שְׁתֹּאִיר עָלַי אֹר פָּנֵי מַלְךְ חַיִּים, שֶׁהֵם אֹר פָּנֵי הַצַּדִּיקִים הָאֱמֶתִיִּים. הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחֶסֶדְךָ. פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ וְלִמְדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ. וַיְקִיָּם בְּנֹו מִקְרָא שְׁכַתּוֹב, בְּאֹר פָּנֵי מַלְךְ חַיִּים וְרִצּוֹנֹו כְּעַב מִלְקוֹשׁ. אֱלֹהִים יְהַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פָּנֵי אֲתָנֹו סֵלָה. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדֹו. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדֹו לְעוֹלָם וָיְמֵלָא כְּבוֹדֹו אֶת כָּל הָאָרֶץ אֲמֵן וְאָמֵן:

= קלב =

מַלְךְ הַכְּבוֹד, וְכִנִּי שְׂאֵהִיָּה בּוֹרַח מִן הַכְּבוֹד בְּתַכְלִית בְּאַמֶּת. וְתִהְיֶה עִמִּי תְּמִיד, וְתִתֵּן לִי חֶכְמָה בִּינָה וְדַעַת אֱמֶתִי, וְאַזְכֶּה לְדַעַת גְּדֻלָּתְךָ וְרוּמְמוֹתֶיךָ וּמְשַׁלְּתֶיךָ אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ, וּבְכָל דְּבוּר וְדְבוּר מְלַבֵּשׁ כְּבוֹד מְלְכוּתְךָ, כִּי הַדְּבוּר הוּא הַיֵּכֶל הַמְּלֶךְ, עַד שְׂאֵת־בְּטַל בְּעֵינֵי עַצְמִי נִגַּד כְּבוֹדְךָ וְלֹא אַחֲפִץ שׁוּם כְּבוֹד כָּלָל, כִּי מִי הוּא פְּתִי יִרְצָה כְּבוֹד בְּהֵיכַל הַמְּלֶךְ, כִּי כָּל הַכְּבוֹד הוּא רַק בְּהַדְּבוּר שֶׁהוּא הַיֵּכֶל הַמְּלֶךְ. וּמִי הוּא הַשּׁוֹטֵה שִׁירְצָה לְקַבֵּל כְּבוֹד בְּפָנֵי הַמְּלֶךְ, אֲשֶׁר כָּל הַכְּבוֹד וְהַגְּדֻלָּה וְהַמְּשַׁלָּה שְׁלוֹ לְבָד. רַחֵם עָלַי וְתֵן לִי דַעַת אֱמֶתִי לִידַע כָּל זֶה בְּאַמֶּת, וְלֹא אֶרְדֹּף אַחֵר הַכְּבוֹד כָּלָל, רַק אֶדְרְבָּא אֶתְרַחֵק וְאַבְרַח מִן הַכְּבוֹד בְּתַכְלִית בְּאַמֶּת, וְאַמְסֹר כָּל הַכְּבוֹד אֵלֶיךָ וְלִירְאֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים לְבָד, אֲשֶׁר אָתָּה חֶפְצִי בְּכְבוֹדֶם בְּאַמֶּת, וַיְקִיָּם מִקְרָא שְׁכַתּוֹב, שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וְהַנְּשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֵא מַלְךְ הַכְּבוֹד, מִי זֶה מַלְךְ

הַכְּבוֹד יְהוָה עִזּוֹ וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מְלַחֵמָה. שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאֵיכֶם
 וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה
 צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ, וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת
 כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

= קלג =

בְּקִרְאֵי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צְדָקִי בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי חֲנֻנִי וּשְׁמַע תַּפְלָתִי.
 רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, טוֹב וּמְטִיב לְכָל. זַכְּנִי וְעֲזֹרְנִי וּפְתַח
 עֵינַי וְלִבִּי וְדַעְתִּי שְׂאֵזְבָּה תְּמִיד לְהַסְתַּכֵּל עַל הַטּוֹבוֹת וְהַהֲרַחְבוֹת
 שְׂאֵתָה מְטִיב עִמִּי וּמְרַחֵב לִי גַם בְּתוֹךְ הַצָּרָה וְהַמְּצוּקָה בְּעֲצָמָה,
 אֲשֶׁר רַק עַל-יְדֵי-יְהוָה יֵשׁ לִי חַיּוֹת וְקִיּוּם בְּתוֹךְ מְעוֹף מְצוּקוֹתֵי
 וְצָרוֹתַי, צָרוֹת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף, אֲשֶׁר סְבוּנִי גַם סִבְבוּנֵי כְּתוּבוֹנֵי
 וְהַדְּרִיכוּנֵי, אֲשֶׁר כְּמַעֲט אֵין דָּרֵךְ לְנַטוֹת יָמִין וּשְׂמָאל, אֲשֶׁר אֵינִי
 יוֹדֵעַ לְהִיכֵן לְבָרַח מִמֶּנִּי בְּעֲצָמִי. כִּי אֲנֹכִי בְּעֲצָמֵי סְבוּתֵי בְּנַפְשִׁי
 כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלַי, בְּעוֹנוֹתַי הַרְבִּים וּבְמַעֲשֵׂי הָרָעִים וּמַחֲשָׁבוֹתַי
 הַמְּגַנּוֹת, וְאַף-עַל-פִּי-בֵּן חֲסִדֶּךָ לֹא הִסְרַת מִמֶּנִּי. חֲסִדֵּי יְהוָה כִּי לֹא
 תִּמְנּוּ כִּי לֹא כְּלוֹ רַחֲמָיו. כִּי חֲסִדֶּךָ גָּדוֹל עָלַי וְהַצֵּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוּל
 תַּחַתְיָהּ. חֲסִדֶּךָ גָּדוֹל עָלַי מְאֹד מְאֹד בְּכָל יוֹם וּבְכָל-עֵת וּבְכָל
 שָׁעָה, כִּי לוֹלִי חֲסִדֶּךָ הַנִּפְלֵא וְהַנּוֹרָא וְהַנְּשָׁנָב אֲשֶׁר אֵתָה גּוֹמֵל
 עִמִּי בְּכָל-עֵת כְּבָר אֲבָדְתִּי בְּעֵנְיִי, לוֹלֵא יְהוָה עֲזָרְתָה לִּי כְּמַעֲט
 שְׂכָנָה דוּמָה נַפְשִׁי. וְאַחֲרַי אֲשֶׁר חֲסִדֶּיךָ וְרַחֲמֶיךָ רַבִּים וְעֲצוּמִים
 עָלַי כָּךְ, עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֵזְבָּה לְהַרְגִּישׁ וְלִרְאוֹת וְלְהַכִּיר
 בְּכָל-עֵת חֲסִדֶּיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שְׂאֵתָה מְטִיב עִמִּי בְּכָל-עֵת וּבְכָל

שָׁעָה וְרַנַּע. וְאִזְכָּה לְרֵאוֹת וּלְמַצָּא כָּל הַהֲרַחְבוֹת וְהִישׁוּעוֹת שֶׁאַתָּה מְרַחֵב לִי גַם בְּתוֹךְ הַצָּרָה בְּעֲצֻמָּה רַחֲמָנָא לִי צִלָּן. וְעַל־יְדֵי־זֶה אִזְכָּה לְשַׂמַּח בִּישׁוּעָתְךָ תָּמִיד, וּלְהַתְחַזֵּק וּלְהַתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ תָּמִיד, יְהִיָּה אִיךָ שִׁיחִיָּה. וְאַהֲיָה תָּמִיד מוֹדָה עַל הָעֹבֵר וְצוֹעֵק לְעֵתִיד לְבֹא. וְלֹא יְהִיָּה בְּלִבִּי שׁוֹם עַקְמִימוֹת כָּלֵל עַל הַנְּהַגוֹתֶיךָ וּדְרָכֶיךָ הַטּוֹבִים וְהִישָׁרִים וְהַנְּכוֹחִים בְּאַמֶּת. וּבְכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אִזְכָּה לְהֵאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, כִּי צַדִּיק וַיִּשָּׂר אֶתָּה, כִּי אַתָּה מְנַהֵיג עוֹלָמְךָ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוּתֶיךָ בְּרַחֲמִים כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב טוֹב יְהוָה לְכָל יְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. רַחֵם עָלֵינוּ, מְלֹא רַחֲמִים, מְלֹא חֶסֶד בְּכָל־עֵת, וְנִרְשָׁ וּבִטָּל מֵאַתָּנוּ כָּל מִינֵי עַקְמִימוֹת שֶׁבְּלִבֵּנוּ, וְלֹא יַעֲלֶה וְלֹא יָבֹא עַל לִבֵּנוּ שׁוֹם מַחֲשָׁבָה וְהִרְהוּר עַל דְּרָכֶיךָ וְהַנְּהַגוֹתֶיךָ. רַק אִזְכָּה לְהֵבִיט וּלְהִסְתַּכֵּל עַל הַרַחְבוֹתֶיךָ וּנְפִלְאוֹת חֶסְדֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ בְּכָל־עֵת, וְאַפְלוּ בְּתוֹךְ הַצָּרָה בְּעֲצֻמָּה רַחֲמָנָא לִי צִלָּן, אַתָּה מְרַחֵב לָנוּ הַרַחֲבָה בְּדְרָכִים נְפִלְאִים וַיִּשְׁוֹעוֹת גְּדוּלוֹת, מְלֵכֵד מָה שֶׁאַנּוּ מְצַפִּים וּמְקוּיִם בְּכָל־עֵת שֶׁתּוֹצִיאֵנוּ וְתַגְּאֵלְנוּ מֵהִרָה מִתּוֹךְ כָּל הַצָּרוֹת לְנַמְרִי, וְתוֹשִׁיעֵנו יִשׁוּעָה שְׁלֵמָה חֵישׁ קָל מֵהִרָה. אָבִינוּ אָב הַרַחֲמָן חוֹמַל דְּלִים, מוֹשִׁיעַ בְּעַת צָרָה, יְהִמוּ מַעֲיָד וַיְכַמְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ עִתָּה בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, עֲנֵנוּ יְהוָה עֲנֵנוּ כִּי בְּצָרָה גְּדוּלָה אֲנַחְנוּ. צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֹזֶרֶת יִשְׂרָאֵל, וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילְנוּ מִפְּנֵם הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ בְּעֵתִים הַלְלוּ. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ מְרִירוֹת הַצָּרוֹת הַכְּפוּלוֹת, שֶׁעוֹבְרִים עִתָּה עַל עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, וְלֹא דִי לָנוּ בְּכָל צָרוֹתֵינוּ, אֲשֶׁר הִגִּיעַ עַד הַנֶּפֶשׁ, עוֹד הֵם מִתְנַבְּרִים וּמִתְפַּשְׁטִים חֵם

וְשָׁלוֹם, לְעַקְם לִבְבֵי יִשְׂרָאֵל לְהַרְהֵר אַחַר מִדּוֹתֶיךָ חֵם וְשָׁלוֹם,
 וּלְפָנֶם בְּאִמוּנָתְךָ הַקְּדוּשָׁה חֵם וְשָׁלוֹם, וְאִין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ. רַחֵם
 עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ מִכְּאוּבֵינוּ וְצָרוֹת לִבְבָנוּ.
 שׁוּמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמֵר שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל, וְחוּסָה בְּרַב רַחֲמֶיךָ עַל כָּל
 נַפְשׁ וְנַפְשׁ מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁלֵא יִפֹּל שׁוֹם אֶחָד מִהֶאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה עַל־
 יְדֵי כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עִתָּה עַל יִשְׂרָאֵל. רַק אֲדַרְבָּא עַל־יְדֵי־זֶה נִתְחַזַּק
 וְנִתְעוֹרֵר כְּלָנוּ לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת וּבְלֵב שָׁלֵם, וְנִתְעוֹרֵר וְנִתְפַּלֵּל
 וְנִצְעַק אֵלֶיךָ עַד שְׁתַּעַנְנוּ, וְנִדְעַ וְנִאֲמִין בְּהֶאֱמַת כִּי לֹא תַעֲזוֹב אוֹתָנוּ
 לְעוֹלָם חֵם וְשָׁלוֹם, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב, כִּי לֹא יִטַּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא
 יַעֲזוֹב. וְנִאֲמַר, כִּי לֹא יִטַּשׁ יְהוָה אֶת עַמּוֹ בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי
 הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעַם. עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר
 כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילְנוּ וּכְפַר עַל חַטָּאתָנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. יְהִיו לְרַצּוֹן
 אֲמַרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

= קלד =

יוֹדוּךָ יְהוָה כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶיךָ יִבְרַכּוּכָה. כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאֱמָרוּ
 וְיִבְרַתְךָ יִדְבְּרוּ. לְהוֹדִיעַ לְבְּנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתָיו וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ.
 רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַב חֶסֶד וְאַמַּת, רַחֵם עָלַי, וְשִׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי
 מִדְּבוּרִים רָעִים וּבְפָרֵט מְלִשׁוֹן הָרַע, שְׁלֵא אֲדַבֵּר שׁוֹם דְּבוּר רָע
 עַל שׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׁבַע־עוֹלָם אִפְלוּ עַל הַקְּטָן שְׁבַקְטָנִים וְהַפְּחוֹת
 שְׁבַפְּחוֹתֵימ, מִכָּל שֶׁבֶן וְכָל שֶׁבֶן עַל צַדִּיקִי וְחִסְדֵי הַדּוֹר הַעוֹסְקִים
 בְּעִבּוֹדְתְךָ. רַחֵם עָלַי וְשִׁמְרֵנִי וְהַצִּילֵנִי שְׁלֵא יֵצֵא מִפִּי שׁוֹם דְּבוּר
 נֶגֶד כְּבוֹדֶם חֵם וְשָׁלוֹם, בֵּין בְּפָנֶיהֶם בֵּין שְׁלֵא בְּפָנֶיהֶם. אֱלֹהֵי נַצַּר
 לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מִרְמָה וּלְמַקְלָלֵי נַפְשֵׁי תוֹדֵם וְנַפְשֵׁי כְּעַפָּר

לקוטי קלד תפלות תשלא

לכל תהיה. מרא דעלמא בלא, רחם עלי, ואל תשחיתני, הצילני מריב ומחלקת. חוסה על נפשי ושמרני שלא אטעה את עצמי לומר שהוא מצוה לדבר על אלו האנשים, כי איני חפץ במצות כאלו, לא הן ולא שכתן. חוס וחמל על נפשנו ורוחנו ונשמותינו, והצל אותנו ואת כל ישראל מלשון הרע ומחלקת, ובפרט בענין המחלקת השכיח עכשיו בין גדולי הדור ואנשיהם, וקטגוריא בין התלמידי חכמים ואנשיהם. רחם עלינו בעל הרחמים, בעת צרה הזאת, ושמרנו והצילנו מכל מיני דבורים רעים ופגומים. שיתה יהוה שמרה לפי נצרה על דל שפתאי. אל תט לבי לדבר רע. שלא אחפש ואבקש למצא חס ושלום, פגם וחסרון בעבודת הכשרים, ולא בשום בר ישראל. ותן בננו כח ברחמיך העצומים וחסדיך הנפלאים, להמתיק כל מיני גבורות הפאים לבני אדם, בפרט להגדולים וחשובים, רחם עלינו והיה עמנו תמיד, שנגזבה תמיד להתגבר בכל עז לדבר דבורי תורה ותפלה ויראת שמים באמת, באפן שנגזבה להמתיק כל מיני גבורות שבעולם שמהם נמשך הדבור. ותשמרנו ותצילנו מכל מיני גבורות קשות שלא יגיעו אלינו ותרחם על גדולי הדור, אשר עליהם מגיעים הגבורות קשות להמתיקם, ותהיה עמם תמיד, ותתן להם כח ברחמיך וחסדיך הרבים, להמתיק כל הגבורות קשות שבעולם הפאים אליהם. ותשמר אותנו ואת כל ישראל בפרט כל גדולי הדור, בעת שאין בננו חס ושלום להמתיק הגבורות הבאות אלינו, שעל-כל-פנים נשמר נפשותינו מאד מאד לבלי לדבר סרה על שום בר ישראל, מכל שבן שלא לדבר חס ושלום על צדיקי הדור

והנלוים אליהם. ותתן כח לצדיקי הדור האמתיים שימתיקו כל הגבורות הקשות שבעולם, ויעשו מהם תורת חסד ללמד בתורתם לאחרים, להודיע לבני האדם גבורותיך וכבוד הדר מלכותך:

רבונו של עולם, יודע תעלומות, אתה לבד יודע כל מה שנעשה בענין זה, וכמה נפשות שקעו בזה, שהגיע אליהם גבורות קשות רחמנא ליצלו, ולא היה בהם כח להמתיקם. ועל ידי זה נכשלו ונפלו ודברו סרה על התורה ועל הצדיקים, ועל ידי זה גרמו שנסתלקו כמה צדיקים קדושים ונוראים, עד אשר נשארו ביתומים ואין אב, בתרן בראש ההר וכנס על הגבעה. ואין מי יעמד בעדנו, על מי יש לנו להשען על אבינו שבשמים. רחם עלי ועל כל ישראל, ושמרנו והצילנו שלא נפגם כלל בהדבור הפא על ידי הגבורות שלא יתגברו הגבורות חס ושלום, להחמיץ לבנו לדבר סרה על שום אחד מישראל, וביותר תשמר את גדולי הדור וחשובים, אשר אליהם מגיעים הגבורות קשות היוצאים לעולם לפעמים. ושמרם והצילם ברחמיך וחסדיך הרבים, שלא יפגמו בהגבורות הקשות כלל, שלא יתגברו הגבורות עליהם להביא אותם חס ושלום, לדבר עתק על צדיקי הדור ואנשיהם רחמנא ליצלו, רק תשפיע עליהם ועלינו כח מגדולי בחירי צדיקיך הנוראים, ותעזר ותושיע ותגן עליהם ועלינו ועל כל ישראל, ותתן לנו כח להמתיק כל הגבורות שבעולם הבאים על כל אחד ואחד, ואפלו הגבורות הקשות הבאים לגדולי הדור, כלם נזכה להמתיק בהמתקות גמורות להפכם לחסדים גמורים, על ידי דבורי תורה ותפלה ויראת שמים באמת, שתזכנו לדבר בהם תמיד יומם

ולילה. ויקים בכל חכמי ישראל, פיה פתחה בחכמה ותורת הסוד על לשונה, שיזכו כלם ללמד תורה על מנת ללמדה, באפן שישורו לעם יהיה דרכי יהוה האמתיים באמת וצדק כרצונך הטוב, וימתיקו כל הגבורות שבעולם, ויתבטלו כל הגזרות וכל הדינים מישראל, ותמשיך עלינו חסדים טובים תמיד, באפן שנגזרה אנחנו וכל ישראל לשוב אליך באמת מהרה ונעשה רצונך כל ימי חיינו, ובתורתך נהגה יומם ולילה מעתה ועד עולם, אמן סלה:

= קלה =

יחיד קדמון, אשר אתה סתום ונעלם מכל העולמות כי לית מחשבה תפיסה בך כלל, אף, ברחמיך הרבים, חמלת עלינו ונתת לנו רשות לדמות ולכנות אותך על-ידי שמות וכנויים ותארים, אשר גלו לנו נביאיך הקדושים, אשר על-ידי-זה אנו זוכים להמשיך שכינת כבודך עלינו. על כן רחם עלינו, ברחמיך הרבים, ועזרנו והושיענו שנגזרה מעתה להתעורר ולהתחזק באמת להתפלל תפלתנו בכונה גדולה באמת שנטה אזנינו היטב לכל הדבורים הקדושים והנוראים שאנו מוציאים מפינו בכל סדר התפלה, בכרכת השחר, ובסדר הקרבנות, ובפסוקי דזמרה, ובקריאת שמע וברכותיה, ובתפלת שמונה עשרה ובתחנונים שלאחריה, ובקדשה דסדרא, ושיר של יום, ובכל פרטי התפלה, אשר כל דבור ודבור של השבחים ותארים שאנו מדמין ומכנים אותך בהם, כלם הם תמונת יהוה. זכנו להתפלל ולסדר שבחים לפניך בכונה גדולה בהתעוררות גדול מעומקא דלבא באמת, עד שגזרה למחיות בפנים בשעת התפלה בהתלהבות גדול

ובשמחה רבה ובחשק נמרץ באמת, עד שגזכה על ידי זה להביט
 בתמונת יהוה. ויקים בנו בכל אחד ואחד, ותמונת יהוה יביט. גם
 גזכה על ידי זה על ידי מחיאת כפים, שתהיה תפלתנו בבחינת,
 וידי אדם מתחת כנפיהם. גם גזכה על ידי זה שתהיה נכללת
 תפלתנו בתוך תורה שבכתב ותורה שבעל פה, שהם יד כותבת
 ויד חותמת. רחם עלינו למען שמך, וזכנו לתפלה בכונת הלב
 בהתלהבות גדול באמת, עד שיתעוררו ידנו להמחאת כף אל
 כף בשעת התפלה, באפן שגזכה להביט בתמונת יהוה ולהכיר
 אותך באמת, אשר רק בשביל זה נוצרנו כדי לדעת ולהכיר
 אותך באמת. עזרנו למען שמך, לכל אויב עוד חס ושלום, טוב
 אמת ונצחי כזה אשר בידי לזכות בו בכל עת, פרשתי ידי אליך
 נפשי בארץ עיפה לך סלה. מהר ענני יהוה פלטה רוחי אל תסתר
 ממני ונמשלתי עם יורדי בור. האירה פניך על עבדך הושיעני
 בחסדך. יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונשעה. וזכני
 להתקשר לצדיקים אמתיים באמת, ועל ידי זה אגכה לכת
 הדבור בשלמות לדבר דבורים הרבה בתורה ותפלה ויראת
 שמים. ומלא פי תהלתך כל היום תפארתך. אברכה את יהוה
 בכל עת תמיד תהלתו בפי. תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר
 שם קדשו לעולם ועד. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

== קלו ==

אתה סתר לי, מצר תצרני רני פלט תסוכבני סלה. תסתירני
 מסוד מרעים מרגשת פעלי און. כי יצפנני בסכו ביום רעה
 יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני. יושב בסתר עליון בצל שדי

יתלונן. מלא רחמים, רחם על עמך ישראל, ובפרט על כל עיירות
 ישראל אשר הולכין ומסבבין בהם מיני חלאים ומכאובים
 רחמנא ליצלן. רחם עליהם למען שמך, ואמר למלאך הרף ידיך,
 וישיב חרבו אל נדנא. חוס וחמל עליהם ועל כל שארית עמך
 בית ישראל, ולא תתן המשחית לבא אל בתיהם לנגף, או להזיק
 ולהחליש חס ושלום. רחם רחם, הצל הצל, בעל הרחמים, בעל
 הישועות, בורא רפואות, נורא תהלות, אדון הנפלאות, זכר
 לעבדיך אבותינו ורבותינו הצדיקים האמתיים שהיו בכל דור
 ודור מימי אברהם אבינו עד הנה. למענם ולמען רחמיך הרבים,
 רחם עלינו ושמרנו והצילנו, אותנו וכל עמך בית ישראל, מכל
 מיני חלאים ומכאובים ומחושים, שלא יבואו על שום אחד
 מישראל. ותשלח מהרה רפואה שלמה מן השמים לכל אותם
 (מישראל) אשר כבר הכית אותם באיזה חלי או מכאוב, רחם
 עליהם ורפאם מהרה רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת
 הגוף, אל נא רפא נא להם למען שמך (ובפרט לחולה פלוני בן פלונית),
 כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. אל חי וקים, מתיה חיים, תן
 לנו חיים ונחיה ולא נמות, נאלנו ממות פדנו משחת. רבונו של
 עולם, שומר ישראל, אתה לבד יודע מי ומי אורבים עלינו בכל-
 עת, ובפרט על מי שנגזר עליו איזה נזרה לא טובה חס ושלום,
 ורק אתה לבד יודע איך להסתיר ולהצפין את כל אחד ואחד
 מישראל, מהאורבים המסבבים עליו. רחם על כל עמך ישראל,
 ובפרט על כל מי שנגזר עליו איזה נזרה לא טובה רחמנא ליצלן,
 ושמרם והצילם בשמותיך הקדושים. והצילם (הסתירם) ברחמיך

הרבים, מכל צר ואויב ואורב ומסטין. רחם עלינו והגן בעדנו
 והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון, והסר שטן מלפנינו
 ומאתרינו ובצל כנפיך תסתירנו, כי אל שומרנו ומצילנו אתה.
 חוסה יהוה על עמך והצילנו מזעמך והסר ממנו מכת המגפה
 וגזרה קשה כי אתה שומר ישראל. מרא דעלמא בלא, שומר
 פתאים יהוה. אתה לבד יודע באיזה דרך, באיזה שם, להסתיר
 ולשמר את כל אחד מישראל, מכל פגעין ומרעין בישין, ומכל
 מיני גזרות רעות בין קדם גזר-דין ובין לאחר גזר-דין. רחם עליהם
 ושמרם והצילם בגפלאותיך הנוראות, באפן שלא יהיה שום כח
 להאורבים והמסטינים לכנס ולהתאחז חס ושלום, תחת המסתר
 והמכסה, אשר אתה מכסה ומסתיר ברחמיך וחסדיך בשמותיך
 הקדושים (הטהורים) והנוראים. וקיים בנו ובכל עמך ישראל מקרא
 שכתוב, תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב
 לשונות. שמרני באישון בת עין בצל כנפיך תסתירני. אגורה
 באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה. סתרי ומגני אתה
 לדברך יחלתי. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך. כי
 אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, ואנחנו לא נדע
 מה נעשה כי עליך עינינו. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך
 יהוה צורי וגואלי. אמן ואמן:

= קלו =

רבנו של עולם, רחם עלי והושיעני ועזרני והצילני מכל מיני
 חלאים, ובפרט מחלי הראה שהיא עקר חיות האדם וקיום המוח
 והשכל. עזרני והושיעני שתהיה הראה תמיד בשלמות אצלי,

וירחפוּ בְּנֶפֶשׁ הִרְאָה עַל הַלֵּב תְּמִיד לְהִשְׁקִיט וּלְכַבּוֹת חֲמוּם וּתְבַעֲרֵת הַלֵּב שְׂלֵא יִבְעִיר וְלֹא יוֹקִיד אֶת כָּל הַגּוֹף חֵם וְשְׁלוֹם, וַיִּתְקַן בְּכִנְפֵי הִרְאָה, וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים עַל הַכַּפְּרֵת, כַּפְּרֵת דְּלִבָּא. אָבִי אָב הִרְחֵמוּ, חֲמַל עָלַי מֵעַתָּה, וְלִמְדֵנִי עֲצָה וְתַחֲבוּלָה בְּכָל־עַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג מֵעַתָּה, בְּאִפְסָן שְׂאוּכַל לְכַבּוֹת וּלְהִשְׁקִיט וּלְזַכֵּךְ תְּבַעֲרֵת הַדְּמִים הָרָעִים וְהַעֲכוּרִים, שְׂלֵא יִבְעִירוּ יוֹתֵר מִהִמְדָּה לֹא לְיִמִּין וְלֹא לְשְׂמָאל, וְלִסְגָן וּלְזַכֵּךְ הַדְּמִים מִהִשְׁמָרִים וּמִרְבוּי הַעֲכִירוֹת שְׂבָדָהּם, בְּאִפְסָן שְׂלֵא אוֹסִיף לְחַשֵּׁב שׁוּם מִהַשְּׂבָדָה רָעָה, וְלֹא יוֹסִיף (וְלֹא אֵינִי) עוֹד הָאֵשׁ הָרַע לְבַעַר בִּי כָּל־ל, וְלֹא אֲשַׁרְף וְלֹא אוֹקִיד עוֹד אֶת הַלְּחִלוּחִית שְׂבִי עַל־יָדַי רְבוּי הַתְּאוּוֹת, רַק אֶתְרַחֵק בְּאֵמֶת מִכָּל הַתְּאוּוֹת רְעוּת, וּבְכַפְרֵת מִתְּאוּת הַמִּשְׁגָּל. וְלֹא אֲבַלְבֵּל אֶת דַּעְתִּי עוֹד, רַק אֲזַכֵּה לְהַמְשִׁיךְ בְּכָל פַּעַם קִדְשַׁת הַכְּנָפִי רֵאָה בְּנִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, שִׁירְחַפוּ וַיִּנְשְׁבוּ עַל הַלֵּב, וַיִּכְבוּ וַיִּשְׁקִיטוּ אֶת תְּבַעֲרֵת חֲמוּם הַלֵּב, בְּאִפְסָן שִׁיתְקִים בְּשִׁלְמוֹת כָּל הַלְּחִלוּחִית וְהַשְּׂמֹנִיּוֹת שְׂבָנוּפִי, וַיַּעֲלֶה כָּל הַלְּחִלוּחִית וְהַשְּׂמֹנִיּוֹת לְמַחֵי בְּקִדְשָׁה וּבְכֻהֲרָה. וְעַל יָדָם יֵאִיר הַמַּח בְּאוֹר גְּדוֹל, וַיְהִי מַחֵי וְשִׁכְלֵי נֶדְ וְצַח, וּמֵאִיר בְּאוֹר גְּדוֹל תְּמִיד, בְּחֻכְמָה וּבִתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה בְּמִלְאכַת הַקִּדְשׁ, הוֹלֵךְ וְאוֹר בְּהִאָרָה יִתְרָה בְּכָל פַּעַם לְמַעְלָה לְמַעְלָה, בְּקִדְשָׁה וּבְכֻהֲרָה גְּדוֹלָה בְּאֵמֶת וּבְאַמוּנָה:

מְלֵא רַחֲמִים, חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, חַנּוּנִי מֵאֵתְךָ וּנְכִנֵּי שִׁיְהִיָּה שִׁכְלֵי וְדַעְתִּי בְּשִׁלְמוֹת, בְּאִפְסָן שְׂאֲזַכֵּה לְבִטְחוֹן שְׁלָם בְּתַכְלִית הַשְּׁלְמוֹת, שְׂאֲזַכֵּה לְבִטְחָ בְּךָ תְּמִיד שְׂאֵתְךָ תִּפְרָנְסֵנִי וְתַכְלְכְלֵנִי וְתִתֵּן לִי כָּל

מִחֶסְרוֹי תְּמִיד. וְאֶתְחַזֵּק בְּבִטְחוֹן בְּכָל־עַת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֶהְיֶה
בְּמוֹחַ בְּחֶסְדְּךָ שְׁתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל מָה שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְהוֹשִׁיעַ בְּנִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן, וְלֹא אֶפְלֵ מִן הַבִּטְחוֹן לְעוֹלָם, וְלֹא
יִכְלוּ רַבּוּי עֲוֹנוֹתַי הַעֲצוּמִים לְבַלְבֵּל הַבִּטְחוֹן שְׁלִי חֵם וְשְׁלוֹם. רַק
אֲזַכֶּה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל־עַת וּבְכָל שָׁעָה בְּכָל מָה שְׁיַעֲבֹר עָלַי לְבַטַח
בְּךָ תְּמִיד בְּאַמְתּוֹ, עַד אֵין סוּף וְעַד אֵין תַּכְלִית, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב, בְּטַחוֹ
בִּיהוּהָ עַדִּי עַד כִּי בִּיהוּהָ צוֹר עוֹלָמִים. וְאֶהְיֶה בְּמוֹחַ בְּעֵצֶם חֶסְדְּךָ
וּרְחֻמֶיךָ אֲשֶׁר אֵינָם כְּלִים וְאֵינָם תְּמִים לְעוֹלָם. כִּי לֹא כַחֲטָאִי
תַעֲשֶׂה לִּי חֲלִילָה, וְלֹא כַעֲוֹנוֹתַי תִּגְמַל עָלַי, רַק תַּעֲשֶׂה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ
הַמְרַבִּים וְהַעֲצוּמִים, בְּדַרְכֵי חֶסְדְּךָ הַיְשָׁנִים וְהַחֲדָשִׁים שְׂאֵתָה
מִחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם וּבְכָל־עַת וּבְכָל שָׁעָה. וְתִתֵּן לִי כָּל פְּרִנָּסָתִי וְכָל
פְּרִנָּסַת אֲנָשִׁי בֵּיתִי וְכָל הַתְּלוּיִם בִּי וְכָל הַצְּטָרְכוֹתַנִּי בְּהִרְחֻבָה
גְּדוֹלָה קָדָם שְׁנִצְטָרְךָ לָהֶם. וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל־עַת בְּכָל מָה
שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְהוֹשִׁיעַ. וְתִזְכְּנִי עַל־יְדֵי הַתְּחַזְּקוֹת הַבִּטְחוֹן לְהִרְבּוֹת
בַּצְּדָקָה בְּכָל־עַת, וְלֹא אֶחְשַׁב מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ בְּלָל, רַק כָּל מָה
שְׁתִּשְׁפִּיעַ לִי בְּכָל יוֹם אֶפְזֹר לְצְדָקָה לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים שְׁתִּזְמִין לִי
בְּרַחֲמֶיךָ. וְאֲזַכֶּה לְהִתְחַזֵּק יְרֵאֵי יְהוָה בְּאַמְתּוֹ הַעוֹסְקִים בְּתוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ בְּאַמְתּוֹ, לְהִתְחַזְּקֶם וּלְתוֹמְכֶם וּלְהַסְפִּיקֶם כָּל מִחֶסְרוֹם
אֲשֶׁר יַחֲסֹר לָהֶם, וְלֹא יִבְלְבֵּל אוֹתִי מִזֶּה שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב, רַק
אֶתְחַזֵּק תְּמִיד לְהִרְבּוֹת בַּצְּדָקָה לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים, וּלְפֹזֵר מְמוֹן הַרְבֵּה
עַל כָּל צָרְכֵי מַצּוּהָ וְתִלְמוּד תּוֹרָה, בְּפֶרֶט עַל כָּל דְּבָר שֶׁהוּא
זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת. וְאֶהְיֶה חֲזֵק בְּבִטְחוֹן בְּשִׂמְךָ הַגְּדוֹל הַקְּדוֹשׁ
וְהַנּוֹרָא, שְׂאֵתָה תִּגְמַר בְּעַדִּי לְטוֹבָה תְּמִיד וְלֹא תַעֲזוֹב אוֹתִי

תשלט לקוטי קלו תפלות

לְעוֹלָם, וּיְקִים בִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב, בְּרוּךְ הַנֶּכֶד אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה
וְהָיָה יְהוָה מְבַטְחוֹ:

מִלֵּא רַחֲמִים, עוֹשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ, אֲמַצְנִי וְחַזְקֵנִי
בְּבִטְחוֹן שָׁלֵם בְּכָל־עַתָּה, בְּאִפְנֵי שְׂאוֹזֶכָה לְהַרְבּוֹת בְּצִדְקָה לְעִנְיִים
הַגּוֹנִים, וְלְהַתְחַזֵּק בְּכָל עַז וְתַעֲצוּמוֹת בְּכָל עֶסְקֵי מַצּוֹה וּזְכוֹת
הַרְבִּים בְּרַצוֹנָךְ וּבְרַצוֹן צְדִיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים, וְאֹזְכָה עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה
לְהַשְׁלִים הַדְּבּוּר דְקַדְשָׁה בְּשִׁלְמוֹת, וְאֹזְכָה לַעֲשׂוֹת מִכָּל הַקּוֹלוֹת
וְהַצְּפּוּפִים דְּבוּרִים שְׁלָמִים, וְאֶעֱלֶה מְהֵרָה מְגִדְרָה בְּהִטָּה לְגִדְרָה
הָאֲדָם בְּתַבְלִית הַשְׁלָמוֹת. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַשֵּׁם פֶּה לְאָדָם, וְכִנִּי
לְהַשְׁלִים שְׁכָלִי בְּתַבְלִית הַשְׁלָמוֹת, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֹזְכָה לְבִטְחוֹן
שָׁלֵם, וְלְהַרְבּוֹת בְּצִדְקָה לְעִנְיִים הַגּוֹנִים, עַד שְׂאוֹזֶכָה לְשִׁלְמוֹת
הַדְּבּוּר, וְלַעֲשׂוֹת מִכָּל הַקּוֹלוֹת וְהַשִּׁירוֹת וְהַצְּפּוּפִים דְּבוּרִים
שְׁלָמִים קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים, וְיַעֲלוּ דְבָרֵנוּ לְנַחַת וּלְרַצוֹן לְפָנֶי כֶּסֶף
כְּבוֹדְךָ. וְתַמְלֵא כָּל מְשָׁאֲלוֹת לְבַנּוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים מְהֵרָה,
וְאֹזְכָה לְקִים מִקְרָא שְׁכָתוֹב בְּטַח בִּיהוָה וְעֲשֵׂה טוֹב שְׂכָן אֶרֶץ
וְרַעַה אֲמוֹנָה, וְנִאֲמַר, גּוֹל עַל יְהוָה דְּרַכְּךָ וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֵׂה
וְהוֹצִיא כְּאוֹר צְדָקֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ כַּצְּהָרִים. אֲבַטַח בִּיהוָה וְאֶשְׁעַן
בְּאֱלֹהֵי שָׁלֵא יַחֲסֵר לִי עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה כָּלֵל, רַק אֲדַרְבָּא בְּגִלְלַת
הַדְּבָר הַזֶּה וּבְרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מַעֲשֵׂינוּ וּבְכָל מַשְׁלַח יְדֵינוּ.
וְאֹזְכָה לְפָזֵר לְצִדְקָה בְּשֵׁתֵי יָדַיִם, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב, פִּזּוּר נָתַן לְאֲבִיוֹנִים
צְדָקְתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד קִרְנוֹ תְרוּם כְּכּוֹד. יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגָּב
לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה. יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בְּטַח בָּךְ. יְהוָה
הוֹשִׁיעָה הַמְּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ. חֲנֵנוּ וְעֲנֵנוּ וְשִׁמְעֵ תְפִלָּתֵנוּ, כִּי

אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה
שומע תפלה:

= קלה =

לשבת-קודש

רבנו של עולם, שומר עמו ישראל לעד, שמרנו והצילנו שלא
נהיה נמשכים בכל אחרי נגונים של יללה ועצבות שמזמרין
הרשעים ברב העתים, שדרך העולם להמשיך אחריהן מאד. רחם
עלינו ושמרנו והצילנו מהם, כי אתה יודע כמה וכמה קלקולים
ופגמים הם גורמים עלי ידי אלו הנגונים שלהם, וכמה הם מזיקים
לישראל הפשרים רחמנא ליצלן, רחם עלינו בכח וזכות הצדיקים
האמתיים, והיה בעזרנו ושמרנו בכל עת שנוכה להנצל מהם.
זכנו לשמח נפשנו תמיד בקדשה ובטהרה בנגונים וזמירות של
שמחה הממשיכים את הלב אליך ולעבודתך ולתורתך ולצדיקיך
באמת, ועזרנו בכח הצדיקים האמתיים, שנוכה להעלות כל אלו
הנגונים של הרשעים עלי ידי קדשת שבת שתתן לנו כח להעלותם
ולהפכם לשמחה בשמור אותם בשבת קדש, וזכות השבת קדש
יגן עלינו, שלא יהיה להם שום כח להמשיך עצבות ויגון ואנחה
חס ושלוש, רק אדרבא נזכה לבררם ולהעלותם ולהפכם מיגון
ואנחה לששון ולשמחה. ונתקרב אליך ונהיה נמשכים אחריך,
ונשיש בנבור לרוץ ארח לילך בדרךך ולעסך בתורתך ולקיים
מצותיך, ולהתדבק ולהתקשר אליך ולצדיקיך האמתיים באמת
ובאמונה בקשר אמין וחזק לעולמי עד ולנצח נצחים:

מלא רחמים, שמחת ישראל, רחם עלינו ושמרנו והצילנו תמיד
 בכל־עת מכל מיני עצבות ומכל הדברים המביאים וממשיכים
 לידי עצבות ויגון ואנחה חס ושלום. זכנו ברחמיך, וסבב סבות
 לטובה, באפן שיהיה נמשך עלינו ששון ושמחה עז וחדוה תמיד,
 כי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא בטחנו נגילה ונשמחה
 בישועתך. ובפרט בשבתות וימים טובים תזכנו ברב חמלתך
 ותנינותיך ותסדיך הגדולים לשמח בהם תמיד בשמחה גדולה
 ובחדוה רבה ביותר, כראוי לגיל ולשוש בימים קדושים באלה.
 אנילה ואשמחה בחסדיך אשר ראית את עניי ודעת בצרות
 נפשי. אשמחה ואעלצה בד אומרה שמך עליון. ואזכה להרבות
 בזמירות ושירות ותשבחות בשבתות וימים טובים, בשמחה
 וחדוה גדולה בקול ששון ושמחה בנגונים של חדוה וצהלה בלי
 שום אחיזת עצבות ודאגה ומרה שחורה כלל. שבענו מטובך
 ושמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת. ויקים בנו
 בכל אחד מישראל מקרא שכתוב, ונפשי תגיל ביהוה תשיש
 בישועתו. אשירה ליהוה בתי אומרה לאלהי בעודי. יערב עליו
 שיחי אנכי אשמח ביהוה. יהיו לרצון אמרי־פי והגיון לבי לפניך
 יהוה צורי וגואלי. אמן סלה:

= קלט =

סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים. חוס וחמל ורחם
 עלינו ועל כל נפשות עמך בית ישראל המנחים במקום שמנחים,
 וזלה להם ולנו את הצדיקי אמת שבדור הזה, שיש להם פח
 לתקן נפשות ישראל ולהשיבם אליך ולתורתך באמת. וזכנו

כלנו בית־ישראל, להתקרב אליהם באמת, כי אתה יודע גדל
 עצם המחלקת שבדורות האלו על הצדיקי אמת ועל ספריהם
 הקדושים ועל כל הנלוים עליהם והנקראים על שמם הקדוש.
 אתה יודע כל מה שעבר בענין זה, ומה שעובר עתה עדין בענין
 זה, כי נעשה קטיגוריא גדולה בין התלמידי חכמים ואנשיהם,
 ועדין המחלקת במקומה עומדת ומתעוררת ומתנברת בכל פעם
 יותר, ובודאי בונתה לטובה, כדי שיתקרבו הנפשות אל הצדיקי
 אמת מתוך יסורים ומניעות גדולות, כי אין ראוי לקרבם מתוך
 גדלה רק מתוך מחלקת יסורים ומניעות רבות, באשר הודעתנו
 על־ידי חכמיך הקדושים שבשביל זה אין מקבלים גרים לימות
 המשיח וכו'. אבל המחלקת והמניעות הוא יותר מדאי שקשה
 לסובלו, וקשה מאד לשום נפש מישראל להתקרב לצדיקי אמת
 ולדרכיהם הקדושים מגדל עצם המחלקת והמניעות בלי שעור.
 ועתה מה נעשה אבינו שבשמים, אדון כל, מלא רחמים, יודע
 תעלומות, צופה נסתרות, בוחן כליות ולב, רחם עלינו ועל כל
 ישראל, והקל המחלקת והשקט הריב, ותמשיך שלום בעולם.
 כי בצוק העתים הללו אפלו אם (יהיה שלום) בעת השלום גדול,
 עדין רבו המניעות על כל אחד ואחד בלי שעור, ובודאי כל ימי
 הגלות צריך כל אחד ואחד להתקרב אל האמת מתוך יסורים
 ומניעות אפלו אם יהיה שלום בעולם. רחם עלינו, מלא רחמים,
 ועשה את אשר בחקיך גלף ואת משפטיך (ומצותיך) נשמר, ונגלה
 האמת בעולם מהרה. יכירו וידעו כל באי עולם את אור הנפלא
 והנורא, שאתה מאיר בעולם על־ידי הצדיקי אמת שבכל דור

ודור מיום מתן תורה עד (היום) הדור הזה, ובפרט אור האמת של
 הצדיקי אמת שבדורות הללו שאנו צריכים להתקרב אליהם
 ולילך בדרךיהם כדי לשוב אליך ולהכיר אותך באמת. שלח
 אורך ואמתך המה ינהוני וביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך.
 הורני יהוה דרךך אהלך באמתך יחד לבני ליראה שמך. כי
 אתה אלהים אמת ודברך אמת וקום לעד. ובודאי תגמור הכל
 ברצונך. רחם על עמך ישראל, אשר בהם בחרת, ומהר לגלות
 האמת למען תציל ותשמר כמה וכמה נפשות ישראל כמה
 שאתה צריך להצילם ולשומרם, ובפרט לשומרם מפח יוקשים
 מהרשעות והמכמורות שפּרשו עתה הבורים והאפיקורסים על
 נערי בני ישראל על ידי בתי הנוכח הרעה. תן להם כפעלם וכרע
 מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם. והציל ושמר
 נפשות עמך בית ישראל שלא ילכדו ברשתם ובמצודתם. רחם
 עלינו בזכות אבותינו ורבנותינו הקדושים, וגלה האמת בעולם
 מהרה שיזכו כל באי עולם לידע אמתת הצדיקים הקדושים
 ורום מעלת תקפם וגדלתם וגדל עצם פחם להשיב כל באי עולם
 אליך. רחם עלינו למען שמך, למען רחמיך הרבים, למענה עשה
 ולא לנו ראה עמידתנו דלים ורקים. מתרצה ברחמים ומתפּים
 בתחנונים התרצה והתפּים לדור עני כי אין עוזר. ראה כי אזלת
 יד ואפס עצור ועזוב. ואתה הבטחננו, כי אין דור יתום, ובודאי
 גם עתה נמצאים צדיקים המאירים לארץ ולדרים עליה, אשר יש
 להם כח להשיב כל (ישראל) העולם אליך, אבל בעונותינו הרבים
 נעלמו מעינינו. זכנו ברחמיך, שנוכח להתגבר בכל עז לשבר

כל המניעות ולהתקרב לצדיקים וליראים אמתיים ולכל הגלויים אליהם. ונזכה לינק ולשאב ממעיני חכמתם ולקבל עמקות עצותיהם הקדושות והאמתיות, באפן שזוכה להתקרב אליך באמת מעתה ועד עולם. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. עושה שלום במרומו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

== קמ ==

לכלליות יום טוב

תמך אשורי במעגלותיך כל נמוטו פעמי. רבונו של עולם, שמרני והצילני, שלא אפגם לעולם בשמחת יום טוב קדש. זכני לשמח בשמחה וחדוה גדולה בכל רגל ורגל מועדי יהוה מקראי קדש. ואזכה לקיים מצות ושמחת בחגך בשלמות בכל פרטיה ודקדוקיה ותרי"ג מצות התלויים בה. שמרה נפשי והצילני מבזוי המועדות. רחם עלי ועל כל ישראל ושמרני והצילני שלא אהיה חס ושלום, בכלל המבזה את המועדות שאין לו חלק לעולם הבא ונחשב כאלו עובד עבודה זרה. הצילני מבושות וחרפות הבאים על פגם בזוי המועדות חס ושלום, ותהיה עמי תמיד ותשמרני ותצילני לבל תמעד אשורי. ואל תתן למוט רגלי שלא אמעד ולא אחליק את עצמי ולא אפל לעולם לא בגשמיות ולא ברוחניות ולא ישמחו בני אדם בתקלתי חס ושלום, ולא ישחקו ממני. הקם על סלע רגלי בונן אשורי. חזקני ואמצני בדרךך הנפלאים, באפן שאזכה תמיד לשמחת הרגלים והמועדים בשלמות. האירה פניך

על עבדך הושיעני בחסדך שאזכה בכל רגל ורגל לשמח ולגיל
בכל כחי ולהרגיש שמחת יום טוב בלבי:

מלא רחמים, שמחת ישראל, תן שמחה בלבי, בפרט בימים
טובים הקדושים והנוראים מאד נגילה ונשמחה בך. ורחם עלי
ומחול לי וסלח לי וכפר לי על כל הפגמים שפגמתי בשמחת
יום-טוב מעודי עד היום הזה, ותהיה בעזרי ותושיעני לתקן הכל
בשלמות, שאזכה לברר ולהעלות כל השמחות הנפולות למקומם
ולשרשן אל מקום אשר היה שם אהלם בתחלה. ותרגילני
ברחמיך בכל דרכי השמחה באפן שאזכה להיות בשמחה
תמיד, בפרט בשבתות וימים טובים. נגילה ונשמחה בישועתך.
אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון. שמח נפש עבדך כי
אליך יהיה נפשי אשא. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את
פניך נעימות בימיך נצח. תשמיעני ששון ושמחה תגלגל עצמות
דביתי. שבענו מטובך ושמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
באמת, והנחילנו יהוה אלהינו בשמחה ובששון מועדי קדשך
וישמחו בך ישראל מקדשי שמך. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי
לפניך יהוה צורי וגואלי. אמן ואמן:

= קמא =

רבנו של עולם, רחם עלי והצילני מריב ומחלוקת. כי אתה יודע
את לבבי שבאמת איני חפץ בשום מחלוקת כלל, כי מי אנכי
שיהיה לי מחלוקת עם שום אדם בעולם, כי כלם טובים ממני
בלי שעור. אף אתה יודע עצם המחלוקת שנתרבה בעולם, עד

אשר אפלו מי שחפץ בשלום באמת, הם הולקים עליו, כמו
שכתוב, אני שלום וכי אדבר המה למלחמה. ואתה יודע מה
שגורם המחלוקת בעונותינו הרבים, כי גם בלא זה קשה מאד
להוציא הדבור של התפלה, ונוסף לזה כמה מעכב המחלוקת
את הדבורים של התפלה. ועתה מה נעשה אבינו שבשמים, איך
לוקחין הדבור להתפלל לפניך, מאחר שנתרבה המחלוקת כל
כך בעולם, כי כל העולם מלא מחלוקת, וליוצא ולבא אין שלום.
רחם עלי מלא רחמים, הורני ולמדני בכל-עת להתנהג עם כל
העולם, באופן שלא יהיה שום מחלוקת רק שלום ואמת (אמת).
רבונו של עולם, אדון השלום, מלך שהשלום שלו, עשה את אשר
תעשה ברחמיך הרבים ובגפלאותיך הנוראות, באופן שתבטל
כל מיני מחלוקת מן העולם, ותמשיך שלום גדול וגפלא בעולם
באופן שיצא הדבור מהגלות, ותפתח את פינו תמיד ונזכה לדבר
דבורים טובים קדושים הרבה לפניך בתורה ותפלה יומם ולילה.
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. ימלא פי תהלתך כל היום
תפארתך. תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם
ועד. רחם עלי למען שמך, וזכני מעתה לשמר את הדבור והשיחה
שלא אדבר שום דבור ושום שיחה שאינה ברצונך חס ושלום. כי
אתה יוצר הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה שחוו, ואפלו שיחה
קלה שבין איש לאשתו, אתה מגיד לאדם בשעת הדין. אוי לנו
מיום הדין, אוי לנו מיום התוכחה, רחם עלי מעתה למען שמך,
ושמרני והצילני משיחה ודבור שאינה ברצונך, וסלח ומחל
וכפר לי על כל הפגמים שפגמתי בהדבור והשיחה מיום היותי

עד הנה, ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול. שיתה יהוה שמרה לפי נצרה על דל שפתי. והיה עם פי בשעת הטיפי ועם ידי בעת מעבדי. שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי הסיתי כף. ועזרני והושיעני שאזכה לקים מצות של ואהבת לרעה כמוף באמת בכל לבבי ונפשי ומאדי שאזכה לאהוב את כל אחד מישראל בנפשי ומאדי בכל לבבי באמת, ובפרט בכל יום ויום קדם התפלה תזכני לקבל עלי מצות עשה זאת, באמת בשלמות ברצונה הטוב, באפן שאזכה על ידיה לדבר דבורי התפלה לפניך בשלמות בכונה גדולה באמת, ותהיה תפילתי לנחת ולרצון לפני כסא כבודך, ותעלה ותנשא להיות כתר לראשך. ויקים מהרה מקרא שכתוב, שאלו שלום ירושלים ישליו אוהביה. יהי שלום בחילך שלנה בארמנותיך. למען אחי ורעי אדברה נא שלום כף. למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך. שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול. וכל בניה למודי יהוה ורב שלום בניה. וראה בנים לבניה שלום על ישראל. יהוה עז לעמו ותן יהוה יברך את עמו בשלום. עושה שלום במומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

= קמב =

לבין המצרים

יהי רצון מלפניה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתרחם עלינו ותזכנו ותשלח ותביא לנו מהרה את משיח צדקנו, ויתקן כל העולם הזה עם כל העולמות מראש ועד סוף שתלוים כלם בזה העולם המעשה. רחם עליו ועלינו ותביאנו מהרה לשלום, ויתקן

הכל בתקון נפלא ונורא ויאיר לנו הדעת האמתית, ויפתח עינינו
 ולבנו בתורתך, ונזכה על-ידו להבין כל דברי התורה על בורין
 ואמתתך, ולא ישאר לנו שום ספק ואי-בטח בשום דין ובשום דרך
 מדיני ודרכי התורה, רק הכל יהיה ברור לנו כשמלה, ואפלו כל
 האיבעיות והספקות שנסארו בתיקון וספק אצל גדולי הצדיקים
 הראשונים, כלם יפשוט ויברר ויודיע לנו ויתקן את התיקון שכולל
 כל הספקות שבעולם, הן הספקות בכלל שיש לגדולי ישראל
 בכל דיני ודרכי התורה, הן הספקות וחלוקת העצה בפרטיות
 שיש לכל אחד ואחד מישראל מהגדול שבגדולים עד הקטן
 שבקטנים, כי יש רבים שהפצים ומשתוקקים ומתגעגעים מאד
 לשוב אליך, אף דרכי התשובה והתורה נסתרת מהם, ולכם
 חלוק בספקות וחלוקת העצה הרבה. בפרט כמוני היום, אשר
 אתה ידעת כל מה שעבר עלי על-ידי עצם רבוי הספקות וחלוקת
 העצה שיש לי ברוב הדברים. וגם עתה רבו הספקות וחלוקות
 העצה בלבי בכמה דברים, בכמה וכמה אפנים, ודעתי מבלבל
 על-ידי-זה מאד, עד אשר כשל כח הסכל. רבוני של עולם, רבוני
 של עולם, יהוה אלהים אמת, גדול העצה ורב העלילה. אתה יודע
 את כל זה, רחם על כלל ישראל ועלי ושלח לנו הארה נפלאה
 מעולם התקון שנגמשה על-ידי משיח צדקנו, באפן שיתקן
 התקון בתקון נפלא ואמת, ויופשוטו כל האיבעיות ויתבררו על
 נכון כל הספקות וכל הספק ספקות שבעולם, ונזכה תמיד לעצה
 שלמה וטובה באמת בכל הדברים שבעולם:

ותרחם עלינו ותלמדנו דרך האמת אף לאונן ולקונן על חרבן

בית־המקדש בכל־עת. ובפֿרט בכל לילה וְלילה בַּחצוֹת מִמָּשׁ
 וּבְיָמִים שֶׁל בֵּין הַמַּצְרִים וּבַפֿרט בַּתְּשׁוּעָה בְּאֵב לֹמֵר אִיכָּה
 וְקִינֹת בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה בְּאֶמֶת לְאֶמְתּוֹ. וְנִשְׁפָּךְ לִבְנוֹ כַּמִּים
 נֹכַח פְּנֵי יְהוָה. נִתֵּן בַּעֲפָר פִּינוּ אוֹלֵי יֵשׁ תְּקוּהָ. נִבְטַשׁ רֵאשֵׁינוּ
 בְּכוֹתְלֵי בֵיתֵינוּ עַל עַצְמֵם רַבּוּי צְרוּתֵינוּ בְּכָלֵל וּבַפֿרט, אֲשֶׁר זֶה
 כְּמָה שְׂנִיִּים, אֲשֶׁר הִרְבָּה עִירָנוּ וְשָׂמַם בֵּית־מִקְדָּשֵׁנוּ וְנִטַּל כְּבוֹד
 מִבֵּית חַיֵּינוּ, וּבְכָל יוֹם צָרְתּוֹ מְרַבָּה מִחֲבָרוֹ, וּבַפֿרט עֲתָה אֲשֶׁר
 יֵצְאוּ גְזֵרוֹת קִשּׁוֹת וּמִשְׁנוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אִי־אֶפְשָׁר לְסוּבְּלָם,
 וְחַיֵּינוּ תְלוּיִים מְגֻנָּד מִפֶּחַד לְבִבְנוֹ מִשְׁאֵר הַגְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת הַנִּשְׁמָעִין
 שְׂרוּצִים לְגֹזֵר חֵם וְשָׁלוֹם, רַחֲמֵנָּא לִיעֲלֹן. אוֹי מָה הִיָּה לָנוּ. מָלֵא
 רַחֲמִים, עֲזָרְנוּ שְׁנַרְגִּישׁ צְרוֹת יִשְׂרָאֵל וְצְרוֹת נַפְשֵׁנוּ בְּלִבְנוֹ הַיֵּטֵב,
 עַד שְׁנוּכָה לְשִׁבְרֵנוּ לְבִנּוֹ לְפָנֶיךָ בְּאֶמֶת וְלִשְׁפָּךְ לִבְנוֹ כַּמִּים נֹכַח פְּנֵיךָ
 יְהוָה צְבָאוֹת בְּאֶמֶת עַל גְּדֹל פִּשְׁעֵנוּ וְרַבּוּי עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעַצְמֵם קִשּׁוֹת
 עֲרַפְנוּ, אֲשֶׁר הֵאָרִיכוּ אֶת גְּלוּתֵנוּ וְנָרְמוּ לָנוּ אֶת כָּל צְרוּתֵינוּ. נִשְׂא
 לְבִבְנוֹ אֵל כְּפִים אֵל אֵל בְּשָׁמַיִם. נִתְפַּס אֲמוֹנַת אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 לְצַעֵק וְלִזְעַק צַעֲקָה גְדוּלָּה וּמְרָה. נִשׁוּטֵט בְּשׁוֹקִים וּבְרַחֲוֹבוֹת
 וְנִתְפַלֵּל וְנִעֲתִיר וְנִזְעַק וְנִתְחַנֵּן אֵל יְהוָה אֵל עֲלִיּוֹן, עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרֵא
 יְהוָה מִשְׁמַיִם. עַד שֶׁתְּעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ עֲלֵינוּ וְתִנְחַמְנוּ מִהֲרָה וְתִגְאָלְנוּ
 וְתַפְדְּנוּ מִכָּל הַיְסוּרִים וּמִכָּל הַצְּרוֹת בְּכָלֵל וּבַפֿרט. וְתֵאִיר עֲלֵינוּ
 גַּם עֲתָה הָאָרֶה נִפְלְאָה מִמְּשִׁיחַ צְדָקְנוּ, בְּאִפְּן שְׂיַמְתִּיךָ גַּם עֲתָה כָּל
 הַדִּינִים מֵעֲלֵינוּ בְּכָלֵל וּבַפֿרט, וַיְבַטֵּל כָּל הַצְּרוֹת וְכָל הַיְסוּרִים וְכָל
 הַגְּזֵרוֹת שְׂאֵינָם טוֹבוֹת מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וַיֵּאִיר עֲלֵינוּ אוֹר
 הָאֶמֶת בְּכָל־עַתָּה, וַיִּתְקַן אוֹתָנוּ תְּמִיד בְּתַקּוּנִים חֲדָשִׁים וְנִפְלְאָיִם,

ויודיע ויברר לנו כל הספקות וכל האיבועיות וכל חלוקת העצה. ונזכה תמיד לעצה שלמה באמת לאמתו, באפן שנזכה לשוב אליך מהרה באמת ובלב שלם, ולעסק בתורה ותפלה ובמצות ובמעשים טובים כל ימי חיינו. ותשמרנו ותצילנו תמיד מכל מיני הטאים ועונות ופשעים שבעולם, ולא נסור מרצונך ימין ושמאל, ויכמרו רחמיך על בניך ותביא לנו את משיח צדקנו מהרה וינאלנו גאלה שלמה, גאלת עולם, ואז יתקן לנו את בחינת התקון בתכלית התקון בתכלית השלמות, ויהיה נמשך האות נון מהקנות לתקון ויהיה נעשה מתקון תקון. ויתבטלו כל הקנות מן העולם ויתהפכו הקנות לתקון. מלא רחמים בעל הישועות, בעל הנהמות, נחמנו נא מכל צרותינו ועזרנו בכל עניינינו וחפצינו, ופרוס עלינו סבת שלומך ותקננו בעצה טובה מלפניך והושיענו מהרה למען שמך. זכנו לאמת לאמתו. הצילני אותי ואת כל ישראל מספקות וחלוקת העצה המונעים ומבלבלים מעבודתך הרבה. זכנו לעצה שלמה אמתית בכל-עת, באפן שאזכה לשוב אליך באמת ולהיות ברצונך הטוב מעתה ועד עולם, אמן סלה:

= קמג =

י'חיד המשיגת ומנהיג העולם בחסד וברחמים גדולים, וכל אשר אתה עושה עמנו בכלל ובפרט, הכל לטובה, ואפלו כל הגליות והצרות וכל ההרפתקאות העוברים עלינו בכלליות ישראל ובפרטיות על כל אחד ואחד, הכל לטובה גדולה, כי כונתך הקדושה לטובה תמיד. אבל בעונותינו הרבים, מעצם חשבת הגלות, אשר אנו שרוים בין העכום, נתערבב ונתבלבל

דַּעַתְנוּ, עַד אֲשֶׁר אֵין בָּנוּ דַעַת לְהִבִּין וְלִידַע שְׂכַל מַה שְּׁעוֹבֵר
עָלֵינוּ, הַכֹּל בָּא בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִיית מֵאַתָּה לְמוֹכְתָנוּ, וְעַל־יְדֵי־
זֶה אָנוּ מְרַגִּישִׁין מְאֹד כָּאֵב וּמְכָאוֹב עֵצֶם רַבּוּי צְרוּתֵינוּ וְנִגְלוֹתֵנוּ,
וּמַה נַּעֲשֶׂה, מָרָא דְעֵלְמָא כֻּלָּא, כִּי אֶחָד תְּלוּי בְּחִבְרוֹ, כִּי הִנְגְלוֹת
גּוֹרֵם הַסְתַּלְקוֹת הַדַּעַת, וְהַסְתַּלְקוֹת הַדַּעַת גּוֹרֵם הִנְגְלוֹת, כִּי עֶקֶר
הִנְגְלוֹת וְעֶקֶר הַצְרוּת וְהַצְעֵר שְׁמַרְגִּישִׁין מְרִירוֹת הִנְגְלוֹת, הַכֹּל הוּא
מַחְמַת הַסְתַּלְקוֹת הַדַּעַת, מַה שְּׂאִין אָנוּ מִבִּינֵין וְיוֹדְעִין שֶׁהַכֹּל
בְּהַשְׁגָּחָתְךָ לְבַד לְמוֹכּוֹתֵינוּ הַנִּצְחִיּוֹת, וְלִכְלָא הַרְשַׁע וְלִהְתֵּם
הַפְּאוֹת וְלִהְבִּיא עֶדְק עוֹלָמִים, כִּי אִם הֵינּוּ שְׁלָמִים בְּדַעַתְנוּ לְדַעַת
תְּמִיד בְּדַעַת שְׁלָם שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָתְךָ מֵאַתָּה, לֹא הֵינּוּ מְרַגִּישִׁים
כָּלֵל צַעַר הִנְגְלוֹת, וְאִזּוּ הֵינּוּ שׁוֹבִים אֵלֶיךָ וְהֵינּוּ מְמַהֵרִים לְצֵאת
לְחֵרוֹת מֵהִנְגְלוֹת, אֲבָל מַחְמַת חֲשֻׁכַת הִנְגְלוֹת נִלְכְּדוּ בְּמַה מְבַנֵּי
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, שֶׁנִּדְמָה לָהֶם כְּאֵלוּ יֵשׁ טַבַּע חֵם וְשְׁלוֹם, וְתוֹלִין
בְּטַבַּע, וּמַחְמַת זֶה מְרַגִּישִׁין מְרִירוֹת הִנְגְלוֹת, וְעַל־יְדֵי־זֶה מֵתְאַרְךָ
הִנְגְלוֹת כֹּל כְּךָ. וְעַתָּה מַה נַּעֲשֶׂה, אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, כִּי אֶרֶךְ עָלֵינוּ
הִנְגְלוֹת וּמִשְׁךְ עָלֵינוּ הַשְּׁעֵבוֹד מְאֹד מְאֹד. יוֹם יוֹם נֹאמֵר מַה יִּהְיֶה
בְּסוֹפֵנוּ, וְעַד מְתִי וְעַד מְתִי קִיץ הַפְּלֵאוֹת. מְתִי תְּמַלֵּךְ בְּצִיּוֹן. מְתִי
תִּשׁוּב הַמְּלוּכָה לְבֵית דָּוִד. מְתִי תִּשְׁיֵב יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ. מְתִי תִּשׁוּב
לְאַרְצֵנוּ וּלְבֵית מִקְדָּשֵׁנוּ. עַד אֲנִי בְּכִיָּה בְּצִיּוֹן וּמִסְפַּד בִּירוּשָׁלָּיִם.
מְתִי תִּרְחַם עַל כָּל צְרוּת נַפְשָׁנוּ וּמְרִירוֹתֵנוּ, (וּבְפָרֶט עֲתָה בְּעַת צָרָה
הַקְּשָׁה וְהַפְּרָה הוּאֹת אֲשֶׁר נִגְרָה עָלֵינוּ, לְהִיּוֹת יְהוּדֵי יִשְׂרָאֵל לְמַלְחָמָה אוֹי מִי יְקוּם בָּזֶה.
מִי יְכוּל לְסַפֵּר צָרָה הַמְּרָה הוּאֹת, כִּי רַע וְקָר, כִּי נִנְע עַד הַנְּפִשׁ):

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲזֵרַת אֲבוֹתֵינוּ אֵתָּה הוּא מַעוֹלָם

מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. תְּשׁוּעַתָּם
הֵייתָ לְנִצָּחַ וְתַקְוַתָּם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. חוּם וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלֵינוּ גַם
עַתָּה בְּעַת צָרָה הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת, וְתִשְׁבַּר וְתִבְטַל אֶת כָּל הַגְּזֵרָה
הַקְּשָׁה הַזֹּאת שֶׁנִּגְזְרָה עָלֵינוּ, וְכָל הַגְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת שְׂרוּצִים לְגִזּוֹר חֵם
וְשָׁלוֹם, כִּי מִי יוּכַל לְסַבֵּל צָרוֹת כָּאלֹה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, כִּי כֻלָּם
נוֹגְעִים בְּדַת תּוֹרַת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה. אוֹי, מַה נַּעֲשֶׂה, לְהִיכֵן נִבְרַח,
לְהִיכֵן נִגְוֵם לְעִזְרָה, אוֹי, אוֹי וְאוֹבוֹי, מִי יִתֵּן רֵאשֵׁנו מִיָּם וְעֵינֵינוּ
מִקּוֹר דְּמָעָה וְנִבְכֶּה יוֹמָם וְלַיְלָה עַל מְרִירוֹת צָרוֹתֵינוּ, אֲשֶׁר הִגִּיעֵנוּ
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר טוֹב מִנְּת מַחִיִּים. בְּבִקֵּר נֹאמֵר מִי
יִתֵּן עָרֵב, וּבְעָרֵב נֹאמֵר מִי יִתֵּן בִּקֵּר מִפֶּחֶד לְבַבְנוּ. אוֹי, אוֹי וְאוֹבוֹי,
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ. מַה נֹּאמֵר מַה נְדַבֵּר וּמַה נַּעֲטַדֵּק הָאֱלֹהִים מָצָא
אֶת עוֹנֵינוּ. צַדִּיק אֶתָּה יְהוָה וַיִּשָּׂר מִשְׁפָּטֶיךָ אֲבָל אֵיךְ רַחֲמֵנוּתְךָ
וְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוּלִים, וְאֵיךְ זְכוֹת וְכַח אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ קְדוּשִׁים
אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה. לְמַדְנוּ וְהוֹרַנּוּ, אֵיךְ לְהַמְשִׁיךְ הַדַּעַת עָלֵינוּ גַם
עַתָּה לִידַע וּלְהֶאֱמִין שֶׁחֵבֵל בְּהַשְׁגָּחָתְךָ לְטוֹבָה, (מֵאַחַר שֶׁלִּפִּי קָט שִׁכְלֵנוּ
נִרְאָה שְׂרוּצִים לְהַעֲבִיר כָּל דָּבָר נִפְשׁוֹת עַל דַּת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הוּא חַיֵּינוּ וְכָל תַּקְוַתְנוּ
וּמִבְטָחֵנוּ בְּכָל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים שְׁעוֹבְרִים עָלֵינוּ רַחֲמָנָא לִיצְלָן מֵעַתָּה):

מְלֵא רַחֲמִים, הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ, כִּי רַבּוּ מִכְאוּבֵינוּ וְצָרוֹת לְבַבֵינוּ.
הַבִּיטָה וּרְאֵה לְמִי עוֹלָלָת כּוֹה. הַבִּיטָה וּרְאֵה כִּי אֵין בָּנוּ כַח וְדַעַת
אֲפָלוּ לְסֹדֵר תַּפְלוּתֵינוּ לְפָנֶיךָ בְּרָאוּי, כִּי דְלִים וְרַקִּים אֲנַחְנוּ, דְּלִים
מִדַּעַת וּמִמַּעֲשִׂים טוֹבִים וּמְלֵאִים חֵטָא וְעוֹן. (אֲבָל אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי
מְרוּצִים לְמוֹת וְלַחַרְגַּן עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ בְּכָל יוֹם וְלֹא לְבַטֵּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מִדַּת תּוֹרַתְנוּ
הַקְּדוּשָׁה, אוֹי לְעֵינֵינוּ שִׁירָאוּ שְׁמִנְלַחֲוִין לְאַחַד מִיִּשְׂרָאֵל בְּעַל כְּרַחוּ פֹּאוֹת רֵאשׁוּ וּקְנָו

ומכרה אחר זה בעצמו לגלח אותם בכל עת, אוי לפה שיצטרף לאכול מאכלות אסורות, אוי לרגלי ישראל הקדושים שיצטרכו לילך בשבת ויום טוב קודש חוץ לתהום, אוי לידי ישראל הקדושים שיצטרכו לעשות מלאכה בשבת לצחצח כלי זינם חס ושלום, ושאר מלאכות ושאר עבירות שיהיו מקרבים לעשות חס ושלום, ומי יודע אם יוכלו לעמוד בנסיון להשאר בהאמונה הקדושה שהיא אמונת ישראל ולקום עלי-כל-פנים מה שיוכלו לקום, אוי מי יוכל לעמוד בזה, אוי על נפשותינו, אוי על ימינו ושנותינו אלה, אוי לנו כי שדדנו, אוי, אוי, אוי, נבטוש רישא בכותלי דביתא, ושק ואפר יצע לרבים, נתן בעפר פינו אוילי יש תקוה אוילי יש תקוה):

רבונו של עולם, רבונו של עולם, מלא רחמים זכר רחמיה יהוה וחסדיה כי מעולם הזה. זכר את כל ההבטחות שהבטחתנו מימות אברהם אבינו עד הנה. זכר את כל הצדיקים שהיו בכל הדורות מאז ועד עתה. זכר את כל הקדושים שנהרגו על קדשת שמך ב'סורים קשים ומרים. זכר וראה את כל הדמעות שנספכו על צרות ישראל מאז ועד עתה. זכר את בניך השרוים בגלות בין העבום, והמשך עלינו השנחתך השלמה והוצא אותנו מדרך הטבע לגמרי. ונזכה בלנו עמך בית ישראל לידע ולהבין ולהאמין באמונה שלמה שהכל בהשנחתך לבר. ותמלא עלינו רחמים, ותוציאנו ותפדנו ותגאלנו מכל הצרות ומכל הגליות, ותמשיך ההשנחה מסוף העולם ומקץ האחרון. ועל-ידי-זה תעשה סוף וקץ וגמר וכליון מכל העבום הרשעים המצירים לנו, ותשבר ותבטל כל הגזרות קשות מעלינו, הן אותן שכבר נגזרו, הן אותן שרוצים לגזר, (בפרט עוצם הצרה הזאת שכבר נגזרה ליקח בני ישראל לאנשי תיל למלחמתם חס ושלום):

רחם רחם על עמך ישראל ובטל אותם מעלינו מהרה, כי אתה רב להושיע ואין מעצור ליהודה להושיע אפלו אחר גזר דין למעלה ולמטה. וכשם שחמלת עלינו והושעת אותנו בימי מרדכי ואסתר והפכת מיגון לשמחה ומאכל ליום טוב, בן תחמל עלינו גם בעת המרה הזאת, ותבטל הצרה והגזרה הזאת מעלינו. וכל הצרות והגזרות שרוצים לגזר חס ושלום, בלם תעקרום ותשברם ותבטלם בבטול גמור, ותתפך הכל לטובה ותטה (לב המלכות שריו ויועציו) לב תקיף ירום הודו והשרים והיועצים עלינו לטובה, ותגזר עלינו גזרות טובות בגשמיות וברוחניות:

רבנו של עולם, מלך מנהיג מושל ומשגיח, ראה את עמך ישראל מרודים מאד. אתה לבד יודע מעמד ומצב של ישראל בעת הזאת הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלס בגוים, כי נועצו לב יחדו עליך ברית וברותו. כי כל פנימיות פונתם בכל גזרותיהם הרעות רחמנא ליצלן, הכל כדי להרחיק ישראל חס ושלום מדת תורתנו הקדושה, באשר אתה יודע צפון לבם. אתה לבד יודע עד היכן מגיע מחשבותם ועצותיהם הרעות. אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל. כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש. על עמך יערימו סוד ויתעצו על צפונך. אמרו לבו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד. מלא רחמים גדול העצה ורב העליליה, סכל נא עצת שונאינו ולא תעשינה ידיהם תשיה, כמו שכתוב, מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם תשיה. ובתיב, יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים. מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה. וכל הקמים עלינו לרעה

מִהֵרָה הִפֵּר עֲצָתְךָ וְקִלְקַל מַחְשַׁבְתֶּם. וְתַן בְּלִבְנוּ חֲכָמָה בֵּינָה וְדַעַת, שְׂנוּזָכָה לְהֵאֱמִין תָּמִיד בְּהַשְׁגָּחָה הַפְּרִטִית, שֶׁהִבֵּל מִתְנַהֵג בְּהַשְׁגָּחָתְךָ הַפְּרִטִית לְבַד. וְנִזְכָּה לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ תָּמִיד, וְנִשְׁתַּתֵּף עִצְמוֹ בְּצָרוֹת יִשְׂרָאֵל וְנִתְפַּלֵּל וְנִעְתִיר הַרְבֵּה תָּמִיד בְּכָל יוֹם עַל צָרוֹת יִשְׂרָאֵל בְּלֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה. וְנִשְׁפָּךְ לִבְנוּ כַּמִּים נוֹכַח פָּנֶיךָ יְהוָה, עַד אֲשֶׁר נוֹרִיד דְּמָעוֹת הַרְבֵּה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת. בְּכִי וּבִתְחֻנּוּנִים אָבוּא לְפָנֶיךָ. וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עַל-יְדֵי הַדְּמָעוֹת הַשְׁגָּחָתְךָ עָלֵינוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְחַם עָלֵינוּ מִן הַשָּׁמַיִם וְתִשְׁגַּח עָלֵינוּ בְּרַחֲמִים וְתִכַּסֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל הַצָּרוֹת וְכָל הַגְּזָרוֹת, הֵן אוֹתָם שֶׁכָּבַר נִגְזְרוּ עָלֵינוּ, וְהֵן אוֹתָם שֶׁחִפְצִים לְגֹזֵר חַס וְשְׁלוֹם, לֹא תֵהָא כּוֹזֵאת בְּיִשְׂרָאֵל. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ, כִּי אֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם. אֵתָהּ הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדַע מָה נַעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ. וְתַן בְּלִבְנוּ שֶׁנִּשְׁוֹב בְּלָנוּ אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת חֵישׁ קַל מִהֵרָה. לֵב טְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חֹדֵשׁ בְּקִרְבִּי. וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְנַאֲלֵינוּ נְאֻלָּה שְׁלֵמָה וְתִבֵּיא לָנוּ אֵת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמִהֵרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן סְלָה:

= קמד =

אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ הוֹשִׁיעֵנִי וּבְגִבּוֹרְתְךָ תְּדִינֵנִי. לְמַעַן שְׁמֹךְ יְהוָה תַּחֲנִי בְּצַדִּיקְתְּךָ תּוֹצִיא מַצָּרָה נַפְשִׁי. לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תַּן כְּבוֹד עַל חֶסֶדְךָ וְעַל אֱמֶתְךָ. וְאַתָּה אֱלֹהִים אֲדֹנָי עֲשֵׂה אֵתִי לְמַעַן שְׁמֹךְ כִּי טוֹב חֶסֶדְךָ הַצִּילֵנִי. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ דְּעֻלְמָא כְּלָא, אֱלֹהֵי כָּל הַצְּדִיקִים, אֱלֹהֵי (כָּל) יִשְׂרָאֵל, לְמַדְנוּ וְהוֹרְנוּ מָה נַעֲשֶׂה עִתָּהּ, אֵיךְ נַצְעֵק עִתָּהּ, אֵיךְ נִתְפַּלֵּל

ונתחנן עתה, (אחרי אשר כבר יצאה הגזרה ליקח בני ישראל לחיל למלחמה,
 וכבר נתקיימה הגזרה רעה ונתפסו כמה נפשות ישראל ונמסרו בידיהם כתוא מכמר,
 וכבר גלחו פאר ראשם וזקנם ומענים אותם בכמה מיני ענוים בגוף ונפש, וכמה
 דמעות ודמים נשפך מהם ומקרוביהם ומשאָר בני ישראל על זה, אוי לעינים שִׁכְּךָ
 רואות, אוי לאזנים שִׁכְּךָ שומעות). אוי לנו על שברנו נחלה מכותינו. אוי
 מי יעמד בעדנו, אוי לי וי לי, כי לפי קִשָּׁה כְּאַבְנֵךָ, אֲשֶׁר אָנִי יָכֵל
 עֲדִין לְהַתְּאוֹת לְאַכִּילָה וְשִׁתְּיָה וְשִׁאֲרֵי תְּאוֹת. אוי, מָה אֹמַר מָה
 אֲדַבֵּר מָה אֶצְטַדֵּק, שָׁנָם בַּעַת אָרָה וּמַעֲוָקָה כְּזֹאת וּפְחָדִים כְּאַלָּה
 רַחֲמָנָא לִיִּצְלוּ, עֲדִין אִינִי זֹכֵה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּרֵאֵי וְעֲדִין נִדְמָה
 לִי כְּאֵלוֹ אִינִי בְּיַדִּי חַס וְשָׁלוֹם. אוי, אוי, אוי וְאַבּוֹי, אוי לִי עַל
 אֲרוֹת נִפְשֵׁי, אוי לִי עַל אֲרוֹת יִשְׂרָאֵל, אוי לִי וי לי, כְּשִׁאֲנֵי מְרִגִּישׁ
 מַעַט בְּלִפְי מְרִירוֹת הָאָרָה. אוי וּמַר לִי כְּשִׁאֲנֵי מְרִגִּישׁ בְּלִפְי בְּלָל
 אֲרוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי אָנִי רוֹאֶה רַחוּמֵי מִמֶּךָ כָּל־כֶּךָ וְקִשְׁיוֹת לִפְי
 וּבְלָבוֹל דַּעֲתִי, עַד שִׁאֲנֵי מְרִגִּישׁ בְּלִפְי אֲרוֹת יִשְׂרָאֵל מְרוֹת וְקִשְׁוֹת
 וְגִדּוֹלוֹת כְּאַלָּה. אֲרוֹת בְּכָלֵל וּבִפְרָט עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל
 בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן, אֲשֶׁר הִיָּה רֵאֵי שִׁיְהִי נִמְאָסִים כָּל הַתְּאוֹת וְכָל
 עִסְקֵי עוֹלָם הִזָּה לְגַמְרִי, אִם הֵיִינוּ מְרִגִּישִׁים הָאֲרוֹת בְּלָבְנוּ הֵיטֵב.
 אוי, אוי, הֵיכֵן אָנִי בְּעוֹלָם, אוי, אוי לָנוּ מַה שֶׁהִגִּיעַ לָנוּ בְּיָמֵינוּ,
 אוי, אוי, אוי, אֵיךְ לֹקַחִין קוֹל וְדַבּוֹר כְּזֶה לְשֹׂאֵג וְלִצְעַק וְלַהֲתַחֲנֵן
 עַל אֲרוֹת כְּאַלָּה, אוי, אוי, מַה נֹּאמַר וּמַה נְּדַבֵּר וּמַה נֶּצְטַדֵּק:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עַל דוֹר הָעֲנִי הַזֶּה,
 הַתְּרַצֵּה וְהַתְּפִים לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עוֹזֵר. רֵאֵה עֲנִינוּ וְעַמְלָנוּ, כִּי אֵין
 לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעוֹן, כִּי אִם עֲלֶיךָ אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְעַל כַּח זֹכוֹת

אבותינו ורבותינו הקדושים אשר בארץ הקדש, עשה למענם ולמען הרונים על שם קדשך, ובפרט למען עשרה הרוני מלכות שהם רבי עקיבא וחבריו, שנהרגו על קדשת שמך ביסורים קשים ומרים וענויים גדולים מאד ויצאה נשמתם בקדשה ובטהרה על קדוש שמך. זכר את כל ההרונים הקדושים שנהרגו על קדשת שמך בענויים קשים ומרים מיום החרבן עד הנה. זכר את המסירת נפש בכל יום ובכל עת של הצדיקים האמתיים, אשר מסרו נפשם באמת בכל עת ובכל יום על קדוש שמך. ובפרט המסירת נפש באמת של גדולי הדור בחירי הצדיקים, אשר מסרו שםם שהוא נפשם על קדוש שמך, ובטלו כבודם ומסרו שםם ופרסומם וקבלו על עצמם כל הבזיונות שבעולם ובושות וחרפות ושפיכות דמים הרבה, והכל למען שמך ולמען ישראל עמך, כדי לכפר על בגי' ישראל ולהצילם מכל הגזרות ומכל הצרות. רבנו של עולם, ידעת כי אין בי כח ודעת לסדר תפילתי פראוי לפניה על צרות ישראל גדולות וקשות באלה, ובפרט בענין הנורא הזה של מסירת שםם ופרסומם של הצדיקי אמת שהוא מסירת נפש ממש אשר הם דברים גנוזים וצפונים ונסתרים מאד. אבל אתה יודע, מה נעשה עתה עמנו בדורות האלה, הן בכלל ישראל, הן בפרטיות מה שנעשה עם כל אחד ואחד מישראל בכל יום ויום. ואתה יודע את כל מעשי הצדיקי אמת העוסקים עתה בתקונינו, את כל הגדולות והנוראות אשר הם עושים בשבילנו להמתיק כל הדינים וכל הגזרות מעלינו ולהצילנו מכף כל אויבינו להושיענו מכל צרותינו. המל נא, חוס נא, ורחם והושיעה נא לנו עתה

בְּכַחֵם וּזְכוּתֵם בַּעַת צָרָה הַגְּדוּלָה וְהַקְּשָׁה הַזֹּאת. לְמַדְנוּ אִיךָ
 לְסַדֵּר תַּפְלוֹת וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת וּצְעָקוֹת וְשׁוֹעוֹת וּזְעָקוֹת לְפָנֶיךָ
 עַל גְּזֵרַת הַרְעָה הַזֹּאת לְבַטְלָהּ מֵאַתְּנוּ, וּלְבַטֵּל כָּל שְׂאֵרֵי הַגְּזֵרוֹת
 שְׂרוּצִים לְגִזּוֹר חֵם וְשָׁלוֹם, אוֹי מָה הָיָה לָנוּ בְּדוֹר הָעֲנִי הַזֶּה. אוֹי,
 אוֹי, מָה נַעֲשֶׂה, לְהִיכֵן נְבָרַח, וְגִיווּאֵלֶךְ רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, וְוֹאֵס מוֹהֵט מְעַן,
 גִּיווּאֵלֶךְ גִּיווּאֵלֶךְ, אוֹי אוֹי בִּיטֶעֶר, זִיעֵר בִּיטֶעֶר, מְעַן וְוִיִּקְסֵט נָאֵר נִישְׁט וְוֹאֵס צוֹ רַעְדֵן,
 דָּאָס הָאָרְץ אִיז זִיעֵר פֶּאַרשְׁטִינְגֶערט):

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, לְמַעַן שְׂמֵךְ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ, רְאֵה
 עֲמִידַתְנוּ דְּלִים וְרָקִים. חוֹסֶה עַל כְּבוֹד שְׂמֵךְ. הַבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה
 כִּי הִינּוּ לַעַג וְקָלָס בְּגוֹיִם, כִּי הָעֶבְרִים מְתוֹלְצִים מֵאַתְּנוּ בְּכָל יוֹם
 וְאוֹמְרִים בְּכָל־עַת אֵיךְ אֱלֹהֵיכֶם. בְּרַצָּח בְּעֲצֻמוֹתֵי הַרְפוּנֵי צוּרְרֵי
 בְּאֶמְרָם אֵלֵי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֵיךְ. יְהוָה מְלֹא רַחֲמִים, רַחֵם עָלֵינוּ
 וְקַבֵּל תַּחֲנוּנֵינוּ, עֲנֵנוּ יְהוָה עֲנֵנוּ כִּי בְצָרָה גְּדוּלָה אֲנַחְנוּ, צָרָה
 גְּדוּלָה אֲשֶׁר כָּמָהוּ לֹא נִהְיִיתָה וְכָמָהוּ לֹא תוֹסִיף, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן
 שְׂמֵךְ כִּי אֵין בָּנוּ כַח לְרִצּוֹתֶךָ רַק בְּשְׂמֵךְ בָּאֵנוּ אֵלֶיךָ, אֲתָאֵנוּ עַל
 שְׂמֵךְ יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ, הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ
 מִן הַגּוֹיִם הַהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּתֵהֱלִיתֶךָ. עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׂמֵךְ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ.
 חֲנֵנוּ וְעֲנֵנוּ וְשִׁמְעֵ תַּפְלָתְנוּ, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת כָּל־פֶּה עִמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה:

= קמה =

לְסִפּוֹת

אַחַת שְׂאֵלְתִי מֵאַתְּ יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שְׁבִיתִי בְּבֵית יְהוָה כָּל יְמֵי

חיי לחיות בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ. כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֶכֶה בְּיוֹם רָעָה יִסְתִּירֵנִי בְּסֶטֶר אֲהִלּוּ בְּצוּר יְרוּמָמַנִי. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הָעֲצוּמִים וּבְחַסְדֶיךָ הַרְבִּים וְהַגְּדוֹלִים, וְזַכְּנֵי לְקוּם מִצְּוֹת סֶכֶה בְּזַמְנָהּ כְּרָאוּי בְּכָל פְּרִטְיָהּ וְדַקְדוּקֶיהָ וּכְוֹנֹתֶיהָ וְתַרְוֵיג מִצְּוֹת הַתְּלוּיִים בָּהּ וּבְלֵב טוֹב וּבְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה. וְאִזְכָּה שִׁיְהִיו נִמְשָׁכִין אֵלַי הַמְּחִין הַקְּדוּשִׁים וְהַחֲסִדִּים הַגְּדוֹלִים וְהַנְּפִלְאִים הַנִּמְשָׁכִין עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּיָמֵי חַג הַסִּבּוֹת הַקְּדוּשׁ עַל-יְדֵי מִצְּוֹת סֶכֶה הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרָאָה מְאֹד, שֶׁאֵין אִמָּא מְסַכֶּכֶת עַל בְּנֵיהָ, וְאַתָּה פּוֹרֵם סִבַּת רַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם עָלֵינוּ. מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי לְמַעַן שִׁמְךָ. אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת לִבִּי, כִּמְהָ אֲנִי רַחוּק מְאֹד מִמִּצְּוֹת סֶכֶה. וּכְמֵה תַחֲנוּנִים וּבְקִשּׁוֹת וְהַפְּצָרוֹת בְּלִי שְׁעוֹר אֲנִי צָרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל וּלְהַתְּחַנֵּן לְפָנֶיךָ, שֶׁתּוֹכְנֵנִי לְמַחִין קְדוּשִׁים כְּאַלֶּה לְחַסְדִּים כְּאַלֶּה, כְּאַפֵּן שֶׁאִזְכָּה לְדַעַת אֱמֶתִי, לְדַעַת שֶׁל אָדָם, כְּאַפֵּן שֶׁאִזְכָּה מְהֵרָה לְיֵצֵאת מִבְּהִמָּה לְאָדָם, שֶׁאֲחוּס עַל עַצְמִי מֵעַתָּה וְלֹא אֶעֱשֶׂה עוֹד מַעֲשֶׂה בְּהִמָּה, רַק אִזְכָּה מְהֵרָה לְדַעַת אֱמֶתִי שֶׁהוּא גִּדְרֵ הָאָדָם. וְאִזְכָּה לֵינִק מִהַשְּׁפַע שֶׁל אָדָם, וְלֹא אֵינִק עוֹד מִשְּׁפַע שֶׁל בְּהִמָּה, וְאַצֵּא וְאַעֲלֶה מְהֵרָה מִגִּדְרֵ בְּהִמָּה לְגִדְרֵ אָדָם:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, טוֹב וּמְטִיב לְכָל וְרַחֲמִיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו. חוּס וְחַמֵּל וְרַחֵם עַל הַבְּהִמוֹת וְהַחַיּוֹת, וְזַכְּנֵי אוֹתִי וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא נִפְגַּם בְּמִצְּוֹת סֶכֶה כְּלָל, כְּאַפֵּן שִׁיְהִיָּה וְיִנְקַתְנוּ תְּמִיד מִשְּׁפַע שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ מִבְּחִינַת סֶכֶה, וְלֹא נִצְטָרֵךְ לֵינִק חֵם וְשָׁלוֹם, מִהַשְּׁפַע שֶׁל הַבְּהִמוֹת וְלֹא נוֹצֵיא לְעַצְמָנוּ הַשְּׁפַע שֶׁלָּהֶם חֵם וְשָׁלוֹם, לְמַעַן לֹא נִגְרָם חֵם וְשָׁלוֹם, מִיתוֹת בְּהִמּוֹת

והיות בלא זמן. ויקים מקרא שכתוב, אדם ובהמה תושיע יהוה. ונאמר, ברוך פרי בטןך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגד אלפיך ועשתרות צאנך. ובכן יהי רצון מלפניך מלא רחמים וחסדים, שתשפיע עלינו דעת שלם ואמתי על ידי מצות סכה הקדושה, באפן שנוזה אנהנו וכל עמך בית ישראל הצריכים לבנות בית שלא יזיק לנו הבנין כלל, ולא יגיע לנו שום סכנה בגוף ונפש ומזון על ידי בנין ביתנו, רק אדרבא נוזה כל אחד ואחד לבנות בית בקדושה ובטהרה גדולה, בחכמה בתבונה ובדעת דקדושה. ויקים מקרא שכתוב, בחכמה יבנה בית ובתבונה יתבונן. ובדעת חדרים ימלאו כל הון יקר ונעים. ונבנה ביתנו לשם יהוה לעסק בו בתורה ותפלה, ולהכניס בו אורחים הגונים, עד שיהיה ביתנו בית-תורה ותפלה, בית ועד לחכמים, ונקרא שם בשם יהוה אל עולם:

לשמת-תורה

ובכן תבנו על ידי מצות סכה הקדושה לשמח בשמחה גדולה בשמת-תורה, לסים התורה ולהתחילה בשמחה וחדוה גדולה. נגיל ונשיש בזאת התורה כי היא לנו עז ואורה. ותהיה בעזרנו בכל שנה ושנה לקים מצות סכה בשלמות גדול כל-כף, עד אשר נוזה לקבל את התורה משם מחדש בכל שנה ושנה. כי מסכה יוצאת התורה עד אשר על ידי בניסתנו לסכה נוזה שיהיה נעשה מאתנו בעצמנו תורה, שכל אחד מ ישראל יהיה נעשה ממנו תורה, אורייתא וישראל וקודשא בריך הוא בלא חד.

וימשך עלינו על-ידי מצות סכה הקדושה, קדשת חג השבועות,
קדשת ה' סיון, קדשת קבלת התורה:

רבונו של עולם, צרכינו מרבים מאד בלי שיעור ודעתנו קצרה
לבאר ולפרש חלק אלה ורבבה מהם. רחם עלינו למען שמך,
ומלא משאלותינו לטובה ברחמים. וזכנו לקים מצות סכה
בזמנה בשלמות, באפן שזנכה לכל מה שבקשנו מלפניך שלא
נגרם חס ושלום מיתת בהמות וחיות בלא זמנן, רק נהיה נזונים
ויונקים תמיד משפע של אדם שנמשך מבחינת סכה. ותפרס
עלינו סבת שלומך תמיד, ובצל כנפיך תסתירנו. ונזכה כל
אחד ואחד המכרח לעסק בבנין, שלא יזיק לו הבנין כלל, רק
תשמרנו ותגן עלינו בכל קדשת סכה שעמך ישראל מקימים,
שזנכה לבנות הבית בחכמה אמתית למען שמך לבד. ויהיה
ביתנו בית שמגדלין בו תורה ותפלה, שזנכה לדבר בביתנו
הרבה דברי-תורה ותפלה כפי מה שקבלנו מרבותינו הקדושים.
ונזכה להמשיך בתוך ביתנו שפע טובה וברכה ורחמים וחיים
וכל טוב אמת ונצח בגשמיות וברוחניות בזה ובכא. וברחמך
הרבים, תשפיע לנו כל ההוצאות וההצטרכות שאריכים לבנין
ביתנו בשפע גדול ולא יגיע לנו שום עניות, ולא שום חסר על-
ידי בנין ביתנו. ולא יטריד אותנו הבנין חס ושלום, ולא יבלבל
אותנו כלל מעבודתך באמת, ותזמין לנו לכל אחד ואחד, עצים
המסגלים לביתו, ויהיו מסדרים בהבנין כפי הסדר הראוי להם
מששת ימי בראשית. ותסבב כל הסבות לטובה, באפן שיהיה
הבנין רק לטובה בכל האופנים לנו ולבנינו ולכל יוצאי תלצינו:

מלא רחמים, אתה לבד יודע, כל מה שנעשה בענין הבנינים, וכמה סכנות יש בהם, אבל אתה יודע, כמה וכמה מכרחים לבנות ביתם, כי אי אפשר לשבת בחוץ, ובפרט איש ישראלי שצריך בית לעבודתו לקבל בו שבת ויום טוב ולהכניס אורחים, ולגדל בו בניו לתלמוד תורה, ומה יעשה בשר ודם קרוץ מהמר נבער מדעת, ובפרט כמוני היום, לכונן רצונך באמת בענין זה ובכל הענינים. רחם עלינו למען שמך, ונכנו להתנהג תמיד ברצונך באמת. יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף. ויגים בנו מקרא שכתוב, יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך. יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם. ותמהר ותחיש לנאלנו ותבנה בית מקדשנו ותפארתנו. ויגים בנו מקרא שכתוב, והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

= קמו =

הביטה ענני יהוה אלתי האירה עיני פן אישן המות. לא אמות כי אחיה ואספר מעשי זה. יסר יסרני זה ולמות לא נתנני. רבוננו של עולם, בעל הרחמים, בעל החמלה והחנינה, מתיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. רחם עלי למען שמך, ותן לי עצה שלמה שאזכה לקימה, באפן שאתחיל על כל פנים מעתה להכין את עצמי על הדרך הרחוק שאני צריך לילך בו בלי ספק, שהוא דרך

כָּל הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אֵין אִישׁ נִמְלֵט מִמֶּנּוּ, וְהִדְרֵךְ רְחוֹק וּמִסְכָּן מְאֹד, וְעֵדִין לֹא הִתְחַלְתִּי לְהַכִּין אֶת עַצְמִי כָּלֵל. אֹרְחָא רְחִיקָא, וְאִפְלוּ וְנֹדָא קְלִילָא לִית לִי, אוּי, מָה אַעֲשֶׂה, לֹא דִי שְׂאִין לִי צְדָה לְדִרְךָ רְחוֹק וְנֹרָא וּמְאִים כְּזֵה, אַף־גַּם אֲנִי בַעַל חוּב גְּדוֹל בְּאוֹתוֹ הִדְרֵךְ, חוּבוֹת רַבִּים וְעַצוּמִים מְאֹד מְאֹד, וְהַנּוֹנְשִׁים אֲצִים שָׁם וְעוֹמְדִים מוֹכְנִים בְּכָל עַת לְתַבַּע וְלִנְגַשׁ אוֹתִי חֵם וְשָׁלוֹם. וְעַל כָּל הַמַּעֲשֶׂה, שָׁם אַצְטְרֵךְ לְתַן דִּין וְחֶשְׁבוֹן עַל כָּל עַת וְרַנַּע, עַל כָּל דְּבַר גְּדוֹל וְקָטָן, עַל כָּל מַחְשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשֶׂה. אוּי, מָה אַעֲשֶׂה, מִי יַעֲמֹד בְּעַדִּי, וּמִי יָקוּם בְּפָנַי, אוּי, אוּי, מָה אוֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר, וּמָה אַעֲשֶׂה כִּי יָקוּם אֵל וְכִי יִפְקֹד מָה אֲשִׁיבֶנּוּ:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֹא רַחֲמִים, שְׁתַּהֲיֶה בְּעֹזְרֵי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֲזַכֶּה מַעֲתָה עַל כָּל פְּנִים לְהַטִּיב אֶת מַעֲשֵׂי, וְלִשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלֹא אֶסוּר עוֹד מִרְצוֹנְךָ יְמִין וּשְׂמֹאל. וְתִזְכְּנִי לְהַרְבוֹת בְּמַצּוֹת כָּל יְמֵי חַיִּי בְּקִרְשָׁה וּבְמִתְהַרָה גְּדוֹלָה וּבְשִׂמְחָה וְחִדּוּה רַבָּה וְעַצוּמָה, עַד שְׂאֲזַכֶּה שִׁיְהִיו נַעֲשִׂין מִהַמַּצּוֹת שְׁלֵי גְרוֹת קְדוּשׁוֹת הַרְבֵּה, וּמְכַל מַצּוּה וּמַצּוּה יְהִיָה נַעֲשֶׂה מִמֶּנָּה גֵר קְדוֹשׁ וְנֹרָא, כְּמוֹ שְׂכַתוּב, כִּי גֵר מַצּוּה וְתוֹרָה אֹר. וְתַחֲמַל עָלַי וְתִזְכְּנִי לְהַתְקַדֵּשׁ בְּקִרְשָׁה גְּדוֹלָה וְלַעֲלוֹת מַעֲלָה מַעֲלָה, וְלְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּהַתְקַרְבוֹת גְּדוֹל בְּאַמֶּת לְאַמְתוֹ בְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׂאֲזַכֶּה בְּעַת שִׁיְגִיעַ קְצֵי וּזְמַנִּי לְהַפְטֹר מִן הָעוֹלָם, לְהַשִּׁיב נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי אֵלֶיךָ בְּקִרְשָׁה וּבְמִתְהַרָה גְּדוֹלָה בְּלִי שׁוּם סִיג וּפְגָם, וְאַתְּקַן בְּחַיִּי כָּל אֲשֶׁר פְּגַמְתִּי וְשַׁחַתְתִּי בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים וּבְפִשְׁעֵי הָעַצוּמִים, וְתִזְכְּנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים

להתודות בכל יום ויום, ובפרט סמוך למיתתי אֲזַכֶּה להתודות
 לפניך בפה מלא בכל מיני ודוים באמת ובלב שלם, בלב נשבר
 ונדכה ובבכיה רבה ועצומה, באפן שאזכה לעורר רחמיך
 הרבים והאמתיים עלי, שתמחול ותסלח ותכפר לי את כל חטאי
 ועונותי ופשעי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מתחלה ועד
 סוף, בגלגול זה ובגלגולים אחרים, ולא יהיה נשאר מהם שום
 רשם וזכר כלל, רק כל העונות יתהפכו לזכיות. ותהיה מיתתי
 כפרה על כל עונותי. ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי לעולם
 בלי חטא ופגם כלל. ואזכה להיות קים וחזק באמונתך הקדושה
 תמיד לעולם ועד. ואזכה לקבל עלי עול מלכות שמים שלמה
 קדם יציאת נשמתך לקרות אז קריאת שמע בפה מלא באימה
 וביראה גדולה באמת ובאמונה שלמה בשמחה וחדוה רבה
 ועצומה, ולדבר הרבה דבורי אמונה הקדושה לומר בפה מלא
 שאני מאמין בך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, ובכל הצדיקים
 האמתיים שהיו מימות עולם עד הנה, ובתורתך הקדושה אשר
 נתת לנו על-ידי משה עבדך בכתב ובעל-פה, ולהאריך בדבורי
 אמת ואמונה בלב שלם, עד שתצא נשמתך מתוך דבורי אמונה
 הקדושה, ותכלל נפשי ורוחי ונשמתך מיד בתוך האמונה
 הקדושה, ותעלה ותראה באור פניך, ותהיה נפשי צרורה בצרור
 החיים את יהוה אלהי בתוך כלל נפשות (הצדיקים) הקדושים של
 בני ישראל עמך, ואזכה לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו:

רבנו של עולם, רבנו של עולם, רחם עלי למען שמך. מלא
 רחמים, יודע תעלומות, אתה יודע כל מה שעבר עלי וכל מה

שָׁעֲבַרְתִּי וּפְנַמְתִּי נִגְדָה עַד הַנְּהָ, אֲכַל חֶסֶדְךָ גָּדוֹל עָלַי, וְעַדִּין אַתָּה
מַחִיָּה אוֹתִי, וְאַתָּה מַחְזְקִי בְּרַחֲמֶיךָ עַדִּין לְחַפְּשׁ וּלְבַקֵּשׁ פְּלִטָּה,
לְפַלֵּט וּלְמַלֵּט נַפְשִׁי מִמָּוֶה שְׂאֵנִי צָרִיךְ לְהַנְצִיל וּלְהַמְלִט, אָדוֹן
יְחִיד, מְלֵא רַחֲמִים, פּוֹדֶה וּמַצִּיל, גּוֹאֵל חֵזֶק, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל, רַחֵם
עָלַי וּמַהֵר לְנַאֲלָנִי גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה מִהֶרֶה לְמַעַן שְׂמֹךְ, מִכָּל הַתְּאוּזוֹת
רָעוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים וּמִכָּל הַחֲטָאִים וְהַפְּגָמִים שֶׁהִרְגַּלְתִּי בָּהֶם.
אוֹי לִי וַי לִי, אוֹי לִי וַי לִי, אוֹי וְאֲבוֹי, אוֹי, אוֹי, אוֹי יוֹדַע כָּלֵל
מַה לְדַבֵּר, וְאִיךָ לְבַקֵּשׁ עֲצָה וְתַחֲבוּלָה בֵּינוֹן מְצוּלָה וְאִין מַעֲמֵד
כְּזֶה, בְּכַלְבוּל כְּזֶה, בְּרַגְלֵי לֹא טוֹבִים כְּאֵלֶּה, בְּרַפְיוֹן יָדַיִם כְּזֶה,
בְּקִשְׁיוֹת עֶרְפָּה כְּזֶה. אֲכַל אֶפֶר-עַל-פִּי-בֶן אֲנִי רוֹאֶה עַדִּין חֶסֶדְךָ
הַרְבִּים וְרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים עָלַי בְּלִי שְׁעוֹר, חֶסְדִּים אֲמִתִּיִּים וְנִצְחִיִּים
בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, כִּי חֶסֶדְךָ גָּדוֹל עָלַי וְהַצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוּל תַּחֲתֶיךָ.
חֶסֶדְךָ גָּדוֹל עָלַי מְאֹד מְאֹד עַד אִין חֶקֶר וְאִין מִסְפָּר. אִם אֶמְרְתִּי
מָטָה רַגְלִי חֶסֶדְךָ יְהוּה יִסְעֲדֵנִי. בְּרַב שְׂרַעְפִּי בְּקֶרְבִּי תִּנְחַוְמֶיךָ
יִשְׁעִשְׂעוּ נַפְשִׁי. עַל בֶּן עַדִּין עַל מִשְׁמֶרְתִּי אֶעֱמֵד לְשִׂמְחַת אֱלֹהֶיךָ כִּפְנֵי
עַד שְׂתַחַנְנִי וְתַרְחֵם עָלַי וְתוֹשִׁיעֵנִי יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת. וְתִשְׁלַח
בְּלִבִּי עֲצוֹת שְׁלֵמוֹת אֲמִתִּיוֹת בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, בְּאִפְּן
שְׂאֻזְכָּה מַעֲתָה עַל כָּל פְּנִיִּים לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת לְסוּר מִרַע
וּלְעִשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ תָּמִיד, עַד שְׂאֻזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְהִיּוֹת בְּכָלֵל
יִרְאֶיךָ וְתִמְיֶמְךָ הַזּוֹכִים לְרַב טוֹב הַצָּפוֹן וְנִגְוֹ, אֲשֶׁר אַתָּה נוֹתֵן
לָהֶם רְשׁוֹת לְחַפְּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּגִזְיָא דְּמִלְכָּא, אֲשֶׁרֵי חֲלָקְהֶם. וְאֻזְכָּה
שִׁיחִיו נַעֲשִׂין גְּרוֹת קְדוּשׁוֹת מִכָּל הַמַּצּוֹת שֶׁאַתָּה מוֹכֵנִי לַעֲשׂוֹת

בחיי, ואצל אלו הנרות הקדושות של המצות אזכה בעת מיתתי
לחפש ולבקש בנגזיא דמלכא, ולא איעול בכסופא קמך:

מלא רחמים, הקשיתי לשאל, אבל ממך לא יקשה ולא יפלא
כל דבר. ואני מאמין בנפלאותיך העצומים ובטובותיך הנוראים
ובחסדיך הרבים ורחמיך הגדולים שעדין יש גם לי תקוה לזכות
לכל זה בכת וזכות הצדיקים הקדושים האמתיים הנוראים
והנשגבים, אשר בהם אנו נשענים תמיד ובלעדם אין לנו שום
פתחון פה לבקש אותך אפלו על דבר קטן שבקטנים, אבל בכחם
הגדול אנו נשענים לחלות ולבקש פניך על כל הגדלות והטובות
שבכל העולמות, כי כחם וזכותם מספיק גם עלי ועל כל ישראל
לזכות אותנו לכל טוב אמתי ונצחי. עזרני למען שמך הושיעני
למען חסדך, פרשתי ידי אליך נפשי בארץ עיפה לך סלה. חמל
עלי מלא רחמים, ועזרני והושיעני לדלג ולקפץ על כל הבלי עולם
הזה, ולהתקרב אליך באמת ובתמים לעולמי עד ולנצח נצחים.
ויקם בי מקרא שכתוב, כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי
להתהלך לפני אלהים באור החיים. ונאמר, שובי נפשי למנוחכי
כי יהוה גמל עליכי. כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את
רגלי מדחי. אתהלך לפני יהוה בארצות החיים. תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח. אמן ואמן:

== קמו ==

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה. בצר לי אקרא יהוה ואל
אלהי אשוע ושמע מהיכלו קולי ושוועתי לפניו תבוא באזניו.

קראתי מצרה לי אל יהוה ויענני מבטן שאול שועתי שמעתי קולי. קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה. קולי אל יהוה אקרא, ואל יהוה אתחנן. עזרני מלא רחמים, לבל יוכלו לבלבל אותי המחשבות והרעיונים המבלבלים ומעכבים מלהתפלל ולצעק ולסדר תפילתי ותחנותי ובקשתי לפניך בכל־עת, ואל יטרידני הצער והדחקות בגוף ונפש וממון חס ושלום מלקרוא אליך, רק אזכה לקרא ולצעק אליך תמיד יהיה איה שיהיה. כי אתה ידעת כמה וכמה קשה וכבד עלי בכל יום ובכל עת לפתח פי לפניך בתפלה, ובפרט בעת שאני רוצה לפרש שיתחי לפניך, עד אשר על פי רב איני יכול לפתח פי לדבר דבור לפניך מרב הדחקות והכבדות, כי יומם ולילה תכבד עלי ידיך נהפך לשדי בתרבני קוץ סלה. ואין לי מנוחה מרודפי נפשי בכל עת. ומגדל רבוי צרות הנפש והגוף, נסגר ונאלם פי וקשה וכבד עלי מאד לפתח פי לפניך. והעקר מחמת החלישות שמפיל ומחליש אותי בדעתי בכל עת, מחמת שאני יודע, שאני בעצמי החיב בכל מה שעובר עלי. אבל אתה מלא רחמים, כבר הודעתנו, שאף־על־פי־כן אתה מתאווה לתפלתנו וחספן בתחנותינו ושומע ומאזין ומקשיב לקול שיחותינו ואנקותינו ואנחותינו, באשר הזהרתנו פעמים רבות אין מספר, כמו שכתוב, כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע. על בן הנני מפיל תחנותי לפניך, ופורש ושוטח כפי מול רחמיך ותנינתיך ותמלתך המרבים והנפלאים מאד מאד, שתהיה עמי בכל עת ובכל שעה, ותעזרני תמיד שלא אסתכל כלל על כל מיני בלבולים

ורעיונים באלה וכאלה, רק אִזְכָּה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל עֵת לְהִתְחַיֵּל
לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ מִתּוֹךְ הַמִּצַּר וְהַדְחָק, וְלִקְנִים, וְדַבֵּר פִּי בַצַּר
לִי. וְאִיגַע וְאֶחָתֵר וְאֶדְחַק אֶת עַצְמִי לְהַפּוֹת תְּמִיד מִחֲשַׁבְתִּי וּלְבָבִי
אֶל הָאֱמֶת, וְלִדְבַר לְפָנֶיךָ כֹּל מַה שְּׂאוּכַל לְדַבֵּר אִיזָה דְבוּר אֱמֶת
כֹּל שֶׁהוּא, אֲפִלוּ מִתּוֹךְ הַמִּצַּר וְהַדְחָק הַגָּדוֹל. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
וְחֶסְדֶיךָ הַרְבִּים, בְּצַר תִּרְחִיב לִי בְּכֹל עֵת, וְתִרְחִיב פִּי וְתַמְלֵאֵהוּ.
וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִזְכְּנִי וְתַפְתַּח פִּי בְּהִרְחָבָה גְדוֹלָה לְפָרֵשׁ
וּלְבָאֵר וּלְשִׁיחַ כֹּל שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ בְּדַבְרֵי חַן וְרַצוּי וְתַחֲנוּנִים, בְּאִפְּן
שֶׁתִּשְׁמַע תַּפְלְתִּי וְתַחֲנִנֹתִי, וְיִכְמְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלַי בְּכֹל עֵת וְתִקְרַבְנִי
אֵלֶיךָ וּלְתוֹרַתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ בְּאֱמֶת. וְתִזְכְּנִי לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים
אֱמִתִּים, אֲשֶׁר אֹרֵךְ הַתְּגָלוֹת חַדוּשֵׁי תוֹרָתָם נִמְשָׁךְ מִלְמַעְלָה
לְמַטָּה, שְׁלַמְעֵלָה תוֹרָתָם רַחְבָּה וְגִבּוֹהָה מְאֹד וּלְמַטָּה מִתְקַצְרָת
הַרְבֵּה, כְּדֵי לְהַכְנִיסָהּ בְּתוֹךְ לִבְנָנוּ וְשִׁכְלָנוּ לְכֹל אֶחָד כְּרָאוּי לוֹ.
וְתִרְחִיקְנִי מֵהַחֹפְכִים אֲרָחוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר תוֹרָתָם מִמַּטָּה לְמַעְלָה,
שְׁלַמְטָה מִרְחִיבִים אוֹתָהּ יוֹתֵר מִדֵּי וּלְמַעְלָה הִיא קֹצֵרָה מְאֹד.
וְתַחַמַּל עָלַי וְתִזְכְּנִי לְחַדֵּשׁ חַדוּשֵׁי תוֹרָה אֱמִתִּים בְּדַרְךְ הַצַּדִּיקִי
אֱמֶת הַמְּשִׁיכִים וְאוֹמְרִים תוֹרָה מִלְמַעְלָה לְמַטָּה. וְכֵן בְּכֹל
הַתַּפְלוֹת וְהַתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת אִזְכָּה לְהִתְחַיֵּל מִן הַמִּצַּר וְהַדְחָק,
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ תִּרְחִיב פִּי וְתִשְׁפִּיעַ לִי רוּחַ קֹדֶשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם,
שְׂאוּכָה לְפָרֵשׁ כֹּל שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ בְּאֱמֶת בְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְיַעֲרֹב
שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ בְּאֱמֶת. וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכֹל עֵת בְּכֹל מַה שְּׂאֵנִי
צָרִיךְ לְהוֹשִׁעַ, בְּאִפְּן שְׂאוּכָה מְהֵרָה לְהִיּוֹת בְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֱמֶת.
כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדַע עֲמַל הָאָדָם וְדוֹחֵקוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּכֹל יוֹם,

בפרט בעת שרוצה לנשאת אל הקדוש לפרש שיחתו לפניך בעל
 הרחמים, שרבים קמים כנגדו בגוף ונפש, בגשמיות וברוחניות,
 בפרט כמוני העני. אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממה לא
 נבחרו. אתה ידעת שבתתי וקומי בנתה לרעי מרחוק. יהוה מה רבו
 צרי רבים קמים עלי בכל עת. רחם עלי וחזקני ואמצי בכל עת
 לבטח בחסדיך הרבים לקרא אליך תמיד, יהיה איך שיהיה. פנה
 אלי וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך. עשה עמי אות
 לטובה ויראו שונאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני. ברוך
 יהוה לעולם אמן ואמן:

= קמח =

הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע. רבוננו של עולם, עזרני
 והושיעני וזכני, שאהיה דבוק בתורתך ועבודתך תמיד לעולם
 ועד, ותשים חלקי מיושבי בית המדרש ולא מיושבי קרנות,
 ותהיה תורתך אמנותנו בעולם הזה ותהיה עמנו לעולם הבא,
 ואהנה בתורתך יומם ולילה. ואפלו בעת שיהיה ההכרח על-פי
 רצונך לעסוק באיזה עסק בשביל פרנסה, לעשות איזה מלאכה
 או משא ומתן או לנסע איזה נסיעה וכיוצא בזה, תרחם עלי
 ותושיעני, שגם בשעת עשיית המשא ומתן והעסק, תהיה פנימיות
 מחשבותי קשורה ודבוקה בך ובתורתך הקדושה המלכש פאותו
 העסק והמשא ומתן, ולא אכניס פנימיות דעתי בתוך המשא
 ומתן ועסקי חל, רק חיצונית מחשבותי תעסוק בהמשא ומתן,
 אבל בפנימיות המחשבה אהיה קשור ודבוק בך ובתורתך
 הקדושה. ואזכה לעשות המשא ומתן באמונה גדולה, ויהיה ההן

שלי צדק, ולא אחליף ולא אשנה דבורי לעולם אפלו בשביל כל חללי דעלמא. ותהיה כל כונתי בשעת עשית המשא ומתן למען שמך ולמען תורתך, כדי שאוכל לעסק בתורה ועבודה ולהרבות בצדקה, ולקיים מצותיך הקדושות. ותזכני למעט בעסק ובמשא ומתן ולהרבות בעסק התורה לשמה, ותהיה תורתך קבע ומלאכתי עראי. ואפלו בשעת עשית המלאכה והמשא ומתן תהיה עקר קביעת דעתי ופנימיות מחשבתי בתוך התורה והעבודה למען שמך לבד באמת לאמתו. ותהיה עמי תמיד בשבתי בביתי ובכלתי בדרך. ותחזקני בהאמונה והבטחון לידע ולהאמין באמת, כי לא בלתי יגבר איש. כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים. כי הכל מאתך לבד, רק רצונך שנעסק באיזה משא ומתן בשביל פרנסה, כדי לברר ולהעלות כל הקדשות והניצוצות הנפולין מעמקי הקלפות לנשאים ולהרימם ולחזר ולהשיבם ולהתנם אל מקומם:

רחם עלינו מלא רחמים חושב מחשבות לבל ידח ממנו נדח, ותן לנו כח ונבונה ועצה למלחמה, שכל עת שנצטרך לצאת לעסק בעבודות היצרניות בעסקי משא ומתן וכיוצא בו, שיהיה כל עסקנו ועשייתנו באמונה גדולה בקדשה ובטהרה, באימה וביראה ובדבקות גדול בתורתך ובעבודתך בפנימיות מחשבתי, באפן שיהיה לנו כח לברר על-ידי האמונה הקדושה את כל הניצוצות שנפלו בעמקי הקלפות, בעונותינו הרבים ובעון אבותינו, בגלגול זה ובגלגולים אחרים, בשונג ובמזיד, באנס ובכזון. רחם עלינו למען שמך, כי אתה יודע, כי אין בנו

כח ודעת ללחם מלחמה זאת לברר ולהוציא הניצוצות מתחת
 יד הקלפות שבוששים ואוסרים אותם בהתנגרות גדול, ובכל
 עת שמתעוררים לבררם ולהעלותם הם מתנגרים ומתנגרים
 יותר ויותר הם ושלום, ומחמת זה ארץ עלינו הנלות ומשך עלינו
 השעבוד בכלל ובפרט, ואין אתנו יודע שום דרך איך להתגבר
 נגדם, ואיך ללחם עמם, על מי לנו להשען כי אם על אבינו
 שבשמים. יהיה איש מלחמה יהיה שמו הוא ולחם לנו. ריבה יהיה
 את יריבי לחם את לוחמי. החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי. והרק
 הנית וסגר לקראת רודפי אמר לנפשי ישועתך אני. הושיעני בעל
 הישועות, שתהיה מחשבתך תמיד דבוקה בך ובתורתך אפלו
 בעת עסקי בעבודות היצוניות במלאכה ומשא ומתן וכיוצא,
 ואתחזק באמונה שלמה תמיד בפרט בעת צאתי מאהל תורה
 לעסק בעסקי חל, שאתגבר ואתחזק אז באמונה גדולה וחזקה
 ביותר. ואתה ברחמיך ובכחך הגדול, תתן כח להאמונה הקדושה
 שתברר ותלקט ותעלה ותנשא ותרים כל הקדשות וכל הניצוצות
 הנפולות שנפלו בכל הדברים שבעולם מיום בריאת העולם עד
 היום הזה, ותעלה ותנשא אותם, ותחזר ותתנם ותשיבם למקומם,
 אל מקום אשר היה שם אהלם בתחלה ביתר שאת ויתר עז, ואל
 ידח ממך נדח. זכנו ברחמיך הרבים לעסק במשא ומתן באמונה,
 ותהיה פנימיות מחשבתנו דבוקה וקשורה בהתורה גם בשעת
 עשית המשא ומתן. ועל ידי זה נזכה, שתצילנו ותשמרנו, שלא
 נצטרך לעולם לבא לזילותא דבי דינא, שלא נצטרך לבא (לפני)
 לידי דינים לדון לפניהם בדין תורה, רק יהיה כל משאינו ומתנינו

תשעב לקוטי קמט תפלות

בְּאִמוּנָה, וְכֹל מִי שֶׁנֶּעֱסַק עִמָּהֶם בְּמִשְׁאֵל וּמִתֵּן יִשְׂאוּ וַיִּתְּנוּ עִמָּנוּ
בְּאִמוּנָה בְּאֵמֶת, וְגִדַע וְנִבִּין וְנֶאֱמִין שֶׁבְּכֹל הַמִּשְׁאֵל וּמִתֵּן מְלַבֵּשׁ
תּוֹרָה, וַיְהִי־הַמִּשְׁאֵל וּמִתֵּן מְקַשֵּׁר תְּמִיד אֶל הַתּוֹרָה, בְּאִפְסֵי שְׂלֵא
נִצְטָרֵף לְתַקֵּן הַמִּשְׁאֵל וּמִתֵּן עַל־יְדֵי הַדִּין תּוֹרָה לְפָנֵי הַדִּינִים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא מִשְׁאָלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְעֲזֹרְנוּ וְזַכְּנוּ
לְנִצְחַת הַמְּלַחְמָה בְּזֶה הָעוֹלָם עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה וְהָאִמוּנָה הַקְּדוּשָׁה,
שְׁמַע יְהוָה וְחַנּוּנֵי יְהוָה הִיָּה עֲזוּר לִי. עֲזֹר וְהוֹשִׁיעָה לְחַלוּשֵׁי כַת,
לְחַלוּשֵׁי דַעַת, לְחַלוּשֵׁי עֲצָה כְּמוֹנוּ הַיּוֹם, לְנִצְחַת מְלַחְמָה כְּבָדָה
כּוֹזֶת בְּכָל הָאֲפָנִים. כִּי לֹא הָיָה עוֹלָה עַל דַּעַתְנוּ לְבַקֵּשׁ וְלַהֲתַחֲנוּן
עַל זֶה לְעֵצָם פְּנִימֵינוּ הַמְּרַבִּים, אֲדָּה לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת לְבָנוּ,
שָׂאנוּ בְּטוֹחִים וְנִשְׁעָנִים עַל כַּחַם שֶׁל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, עֲלֵיהֶם
הִשְׁלַכְנוּ אֶת יְהֻבָנוּ, הֵם יִלְחָמוּ בְּעַדְנוּ, וְאֲנַחְנוּ נִלְדֵּךְ אַחֵר עֲצוּתֵיהֶם
הַקְּדוּשׁוֹת וְנִדְרָךְ בְּנִתְיבוּתֵיהֶם וְלֹא נִסּוּר מִדְּבָרֵיהֶם יָמִין וּשְׂמָאל.
יְהוָה יִגְמֹר בְּעַדֵי יְהוָה חֶסֶדְךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יְדִידֶךָ אֶל תִּרְף. אָנָּה
יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא אָנָּה יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא. יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּלִיךְ
יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאֵינוּ. יְהִי לְרַצוֹן אֲמֵרֵי כִּי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי אָמֵן וְאָמֵן:

= קמט =

פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנֵי כִּי יַחֲדֵי וְעֲנֵי אֲנִי. שְׁקַדְתִּי וְאַהֲיָה כְּצַפּוֹר בּוֹדֵד
עַל גַּג. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָה אֹמֵר מָה אֲדַבֵּר, הַבֵּט יָמִין וְרֹאֵה וְאִין
לִי מִכִּיר אֲבָד מְנוּס מִמְּנֵי אִין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי. וְעַקְתִּי אֵלֶיךָ יְהוָה

אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים. הקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד הצילני מרודפי כי אמצו ממני:

רבוננו של עולם, יודע תעלומות, עצם האמת וחפץ באמת, קרוב לקוראיו באמת, אתה לבד יודע את כל המעשה אשר נעשה עמי בכל יום ויום, מי ומי העומדים עלי בכל יום בנשמות וברוחניות, למנע ולעבב אותי חס ושלום מדרך החיים, יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי. אתה יודע בכמה מיני מניעות ועכובים והסתות ופתויים ובלבולים שמתגברים עלי בכל עת למנע אותי חס ושלום מדרך האמת מלהתקרב אליך וליראיך ולצדיקים האמתיים, ובעצם שפלותי ורבוי עונותי ועצם פזור נפשי ובלבול דעתי שיש לי ממני בעצמי, עוד הם מתגברים ומתגרים בי בכל עת המניעות והעכובים מכל בני העולם, הן המניעות מגני הבית והקרובים, הן המניעות משאר בני העולם, מרבוי השנוי דעות והמחלקות שבעולם על נקדת האמת לאמתו. ועתה יהוה אלהים אמת, עזרני והושיעני וחזקני ואמצני בעבודתך באמת, ונבני להתקרב ליראיך ותמיאיך ההולכים בדרךך באמת, ולא יהיה כח לשום אדם שבעולם למנע אותי מדרך האמת בשום אופן בעולם יהיה מי שיהיה הן קרוב הן רחוק, ויתחזק את דעתי באמונתך תמיד, ואהיה דומה בעיני באלו אני יחיד בעולם כמו שנאמר, אחד היה אברהם. ולא אשמע כלל ולא אסתכל על שום מונע ומעבב ומלעיג ומתלוצץ ומבלבל בעולם, ולא יוכל שום אדם לבלבל אותי מדרך האמת והישר אפלו גדולים ממני וצדיקים בנגדי, רק אזכה להתנהג בדרך האמת כפי מה שלמדתי מנעורי

על־ידי רבותינו הקדושים האמתיים, ואהיה רגיל לומר בנפשי שאיני יודע כלל מה נעשה בעולם עם כל אחד ואחד, רק אני בתמי אלה בדרך האמת כפי מדרגתי כאשר למדתני על־ידי בחירי צדיקיך האמתיים שהם נקדת האמת שבכל העולמות, ולא אסתכל על שום דעה ורצון שהוא נגד רצונם שהוא רצונך באמת, ואפלו כשיהיה ההכרח להתועד עם בני האדם ולדבר עמם הן במלי דשמאי והן במלי דעלמא, אף־על־פי־כן לא יבלבל דעתי מן האמת לאמתו כלל, ואזכה לקים באמת מקרא שכתוב, מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. חזק:

== קנ ==

גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. ברוך אתה יהוה למדני חקיה. דרכי ספרתי ותענני למדני חקיה. דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני. טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי. טוב אתה ומטיב למדני חקיה. עשה עם עבדך כחסדך ורחמיך למדני. עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך. פניך האר בעבדך ולמדני את חקיה. רבונו של עולם, חונן לאדם דעת, המלמד תורה לעמו ישראל, אתה צויתנו על־ידי צדיקיך האמתיים לעין בתורה ולחדש בה, ובחמלתך הגדולה חמלת עלי להבין מעט בתורתך הקדושה, עד אשר יש בכחי להתנגע, עד שאמצא חדושי תורה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, ינעתי ולא מצאתי אל תאמין. וכאשר שמעתי וראיתי כבר כמה וכמה אנשים בערפי, שזכו על־ידי יגיעתם, לחדושי תורה הרבה, כי הוא חובה על בן תורה להשתדל

וּלְהַתִּינֵנֶּע בָּזוֹה, עַד שְׁיִמְצָא הַדּוֹשִׁי תוֹרָה וְלֹא יִהְיֶה עֵין יָבֵשׁ חַם וְשָׁלוֹם, רַק יַעֲשֶׂה פְרוֹת בַּתוֹרָה שֶׁהוּא תִקְוֹן גְּדוֹל לְנַפְשׁוֹ, וְעַתָּה אֲדוּנִי, מַלְכִי וְאֱלֹהֵי, אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, מָה אוֹמֵר וּמָה אֲדַבֵּר, אַחֵר שֶׁבְּעוֹנוֹתַי הַעֲצוּמִים נִתְרַחַקְתִּי מִמָּוֶה כָּל־כָּף, עַד שֶׁאֲנִי רַחוּק בְּעֵינֵי אֲפֵלוֹ מִלְבַקֵּשׁ עַל זֶה, וְגַם אֲנִי מִתְרַשֵּׁל הַרְבֵּה אֲפֵלוֹ בְּעַסֵּק הַתוֹרָה בְּפִשְׁיטוֹת לַפְעֻמִּים מִחֲמַת אֲנִים מִטְרַדְת הַפְרָנְסָה וּמִרְבוֵי הַבְּטוּלִים הַמְבַטְלִין, וְעַל־פִּי־רַב אֲנִי חֵיב בְּעֲצָמִי, מַה שֶׁאֲנִי מִתְבַטֵּל מִדְּבָרֵי תוֹרָה בְּעֵתִים הַרְבֵּה שֶׁאֲנִי יוֹכֵל לַחֲטֹף בָּהֶם דְּבָרֵי־תוֹרָה הַרְבֵּה. וְכֵל מַה שֶׁאֲנִי מִתְבַטֵּל מִהַתוֹרָה נִמְצָאִים כְּנִגְדֵי בְטוּלִים הַרְבֵּה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוּנָם לְבִרְכָה, אִם בְּטַלְתָּ מִן הַתוֹרָה יֵשׁ לָךְ בְּטוּלִים הַרְבֵּה כְּנִגְדֶּךָ. עַתָּה אֵיךְ זוֹכִין לַחֲתוֹר חֲתִירָה לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ לְתִקְוֹן כָּל זֶה, עַד שֶׁאֲזַכֶּה לַעֲסֹק בַּתוֹרָה בְּאֵמֶת וְלַהֲגוֹת בָּהּ יוֹמָם וְלַיְלָה, וְלֹא אֲפַטֵּר אֶת עֲצָמֵי בְתִירוּצִים שֶׁל שִׁקְרָה, וְלֹא אֲטַעֵה אֶת עֲצָמֵי, כִּי סוֹף כָּל סוֹף מַה יִּהְיֶה מִמֶּנִּי, וּמַה אֲשִׁיב בְּיוֹם הַדִּין, כְּשִׁי־שֶׁאֲלוֹ אוֹתִי, פֶּלְפֶּלֶת בְּחֻכְמָה, צִפִּית בְּמִרְכָּבָה, בְּהֵאֵיךְ אֲנִפִּין אֵיעוֹל קָדָם מַלְכָא. בְּפִרְט שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ בְּנַפְשִׁי, אֲשֶׁר קִלְקַלְתִּי הַרְבֵּה הַרְבֵּה עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים וּמַחֲשָׁבוֹתַי הַמְנַגּוֹת וּמִדּוֹתַי הָרָעוֹת, וְעַדִּין לֹא שָׁבַתִּי מִפְּעוֹתַי, וְהַמְצוּלוֹת יָם שׁוֹטְפִים עָלַי בְּכָל עֵת, וְאֲנִי מִטְבֵּעַ בְּיוֹן מְצוּלָה וְאִין מַעְמָד, עַד אֲשֶׁר אֲנִי יוֹדֵעַ כָּל־ל הֵיכָן אֲנִי בְּעוֹלָם, וְאֲנִי הוֹלֵךְ נֵעַ וְנֵד מְבַלְבֵּל וּמְטָרֵף מָאֵד. וְאֶפֶּי־עַל־פִּי־כֹן נִפְשִׁי וְלִבִּי צוֹעֲקִים בְּקַרְבִּי בְּקוֹל מִר וְחֻזֵק, עַד מְתִי פְתִים תֵּאֱהָבוּ פְתִי. עַד מְתִי עֲצַל תִּשְׁכַּב מְתִי תִקּוּם מִשְׁנָתְךָ. עַד מְתִי, עַד מְתִי. עַל־כֵּן אֲמַרְתִּי כָּל עוֹד נִשְׁמַתִּי בִּי, אֲעֲרֹג וְאֲזַעַק

ואתנפל ואתחנן מול רחמיך הרבים וחסדיך העצומים, אולי
 אזכה עתה לדבר דברי אמת לפניך, עד שאזכה לעזר רחמיך
 האמתיים עלי, עד שתעשה עמי כחסדיך, ותעזרני ותושיעני
 ותורני ותלמדני דרכים ועצות אמתיות בכל יום ובכל עת ובכל
 שעה, באפן שאשוב לתורתך באמת שאזכה להתמיד בתורתך
 הקדושה ולהגות בה יומם ולילה, ואל יטרידני שום טרדא ועסק,
 הן עסקי הפרנסה, הן שאר צרכי הגוף, רק אשתדל בכל עז לחטוף
 עתים וזמנים מתוך כל הטרדות והעסקים ובפרט בלילה. ואתה
 תעזרני ברחמיך, באפן שאזכה ללמד הרבה בכל יום, ואזכה
 לשום כל לבי על התורה ועל העבודה, עד שאזכה ברחמיך,
 שתפתח לבי בתורתך ויפקחו עיני שכלי בקדשה ובטהרה, עד
 שאזכה לחדש בתורתך חדושים אמתיים בכל עת שיהיו לנחת
 ולרצון לפני כסא כבודך. ויהיו תקון גדול לנפשי ורוחי ונשמתי,
 שאזכה לתקן על-ידם כל מה שפגמתי בעונותי הרבים מעודי ועד
 היום הזה, ובפרט פגם המחשבות והרהורים רעים שפגמתי בהם
 הרבה, אזכה לתקן על-ידי הרהורי תורה, שאזכה מעתה שיהיה
 כל היום דעתי ומחשבותי דבוקים בהרהורי תורה בכל-עת ביום
 ובלילה, בשבתי בביתי ובכלכתי בדרך, בשכבי ובקומי, בשנתי
 ובחקיצי, בעסקי עם בני אדם ובישיותי לבדי:

ועזרני ברחמיך, שתהא דבוקה מחשבותי בתורתך תמיד
 בקשר אמין וחזק, עד שאפלו בעת שאאתחבר עם בני אדם תהיה
 מחשבותי בפנימיותה דבוקה בתורתך הקדושה, ולא אשכח
 אותה לעולם אפלו לפי שעה קלה. ותהיה מחשבותי דבוקה כל-

כף בהתורה הקדושה, עד שאפלו בשעת שנה יהיו עוברים עלי
 בחלום, מחשבות של חדושי תורה אמתיים, עד שאזכה על-
 ידיה לגרש ולבטל ממני כל המחשבות רעות וכל הרעיונים
 והרהורים רעים וכל מיני שגעון ורוח שטות, שנדבקו בלבי ודעתי
 על-ידי מעשי הרעים מעודי ועד היום הזה, הכל אזכה לבטל על-
 ידי מחשבות של תורה שאזכה לקשר עצמי בה בקשר אמין
 וחזק תמיד בלי שום רפיון. ותכף שיבא על דעתי חס ושלום
 איזה מחשבה חיצונה, מכל שבן וכל שבן איזה הרהור רע חס
 ושלום, אברח מיד ממנו, ואנוס לתוך מחשבות של תורה. ומעמק
 השקת מצולות-ים וטיט הינון אברח לאור החיים למחשבות
 והרהורי תורה הקדושה, אשר הם חיינו וארץ ימינו, עד שאזכה
 ברחמיך הרבים, שתפתח לי שבילי השכל, עד שאכנס בחדרי
 התורה הקדושה, ואזכה לכנס ולטייל בתורתך הקדושה מחדר
 לחדר ומפלטין לפלטין ומחייכל להיכל ומבית לעליה ומעליה
 לעליה, ולקשר ולחבר וליוחד ולכלל כל החדרים והיכלות יחד
 בקשר אמין וחזק, ולהביר ולהשיג ידיעת אמתת אלהותך על-
 ידיה, עד שאזכה שתתן לי בחסדיך במתנה גמורה, את כל
 דברי תורתך הקדושה עם כל תדריה והיכליה, שתהיה נקראת
 תורתי ממש. ויבנים בי מקרא שכתוב, כי אם בתורת יהוה חפצו
 ובתורתו יהנה יומם ולילה:

מלא רחמים, רחם עלי וקבל תחנוני, כי לא בחדר ולא במעשים
 באתי לפניך, כי באמת אין לי עתה שום פתחון פה לבקש על
 דבר קל שבקלים מכל שבן וכל שבן על גדולות כאלה. אך גלוי

ויודע לפניך יודע תעלומות, שאני מחיב ומכרח לדבר כל זה
 על פי כל מה ששמעתי מרבתינו הקדושים וזרונם לברכה, כי
 הסדיף לא תמנו ורחמיך לא כלים לעולם. ובכן תרחם עלי מלא
 רחמים, שאפלו בעת שאזכה ברחמיך לחדש חדושים אמתיים
 בתורתך הקדושה. שלא אטעה בנפשי לומר שפכר באתי עד
 תבונתה וכבר נכנסתי לפנימיותה, רק אזכה להבין ולידע תמיד
 כמה אני רחוק מאמתת פנימיותה, כי גבוה מעל גבוה שומר
 וכו'. ויש פנים לפנים, וכמו שכתוב, לכל תכלה ראיתי קץ רחבה
 מצותך מאד. וכאשר לנדלתך אין חקר, כך אין חקר לתבונות
 התורה שהוא אחדותך. ואפלו כשאזכה להשיג השגות של
 אמת, תחזקני להשתדל ולחתר ולהתניע ולהפש ולבקש יותר
 ויותר לסלסל ולפלפל ולעין בעין אמתית בתורתך הקדושה בכל
 לב ונפש במסירות נפשי באמת, עד שתפתח לי בכל עת שעריה
 ופנימיות חדריה יותר ויותר להבין ולהשכיל ולהשיג אמתת
 פנימיות התורה שהוא בחינת אדם דקדושה באמת כמו שכתוב,
 זאת התורה אדם. עד שיהיה נמשך עלי הצלם אלהים בשלמות,
 ואהיה נכלל באדם העליון בתכלית השלמות באמת, עד שאזכה
 להפיר ולהשיג אותך באמת כרצונך הטוב וכרצון צדיקיך
 האמתיים כי לך נוצרתי. רחם עלי מלא רחמים, והחזירני
 בתשובה שלמה לפניך מהרה ותן חלקי בתורתך, כי לא על
 צדקותי אני מפיל תחנותי לפניך כי על רחמיך הרבים, בכת
 וזכות גדולי הצדיקים האמתיים רבותינו הקדושים, וזכותם יגן
 עלינו. אשר בהם יספיק גם עלי כמו שאני, כמו שאני, להוציאני

ולטהרני מכל טמאותי מהרה מהרה, ולזכותני בחיי לכל מה
שבקשתי מלפניך מלא רחמים. ואני תמיד אֵיחל והוספתי על
כל תהלתך. תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך. יהיו לרצון
אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. אמן:

= קנא =

שומר ישראל שמר שארית ישראל, ואל יבא שום חולאת וכאב
ומכאוב על עמך ישראל. מלא רחמים, רחם עלינו ועל כל ישראל,
ושמרנו והצילנו בכל-עת שלא נאכל יותר מההכרח כִּלְל, רק
נזכה שתהיה אכילתנו ושתיתנו במדה ובמשקל ובמשורה,
שלא נאכל שום אכילה יתרה שהוא בחינת מאכל בהמה. וכן
תצילנו ותשמרנו שלא יבא לתוך פינו שום מאכל, שלא נתברר
עדין ממאכל בהמה למאכל אדם. הוסה עלינו כרב רחמיק ויהיה
בעזרנו ושמרנו בכל-עת שתהיה אכילתנו רק מאכל אדם לבד
ולא שום מאכל בהמה כִּלְל. ועל-ידי-זה נזכה שתשמרנו ותצילנו
מכל מיני חלאים, ובפרט מחלי הקדחת רחמנא ליצלן, שבאה
על-ידי שאוכלין אכילה יתרה חס ושלום, שהיא בחינת מאכל
בהמה. או על-ידי שאוכלין מאכל שלא נתברר עדין למאכל
אדם שהוא גם-כן בחינת מאכל בהמה. רחם מלא רחמים, כי
אתה יודע כמה פגמים ומכשולות באים על-ידי רבוי אכילה
ושתיה, וכמה חלאים באים על-ידי-זה רחמנא ליצלן, ובפרט
חלי הקדחת שנתפשטה עתה מאד, יהוה ישמרנו מעתה. רחם על
כל ישראל ועלי, ושמרני תמיד שאזהר מעתה ואשמר את נפשי
לכלי לאכל שום אכילה יתרה כִּלְל, ואתה תגן בעדנו ותשמרנו

ברחמיך, שלא יבא לתוך פינו שום מאכל שלא נתברר למאכל
 אדם, באפן שתציל אותי ואת כל עמך ישראל, מכל מיני חלאים
 ומכל מיני טבות ומכאובות ומחוישים, ובפרט מחלי הקדחת.
 ותרחם על כל ישראל, על כל מי שכתב הגיע עלי חלי הקדחת
 רחמנא ליצלן, (ובפרט על פלוני בן פלונית), ותשלח להם מהרה רפואה
 שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף בתוך שאר חולי
 ישראל. ותסבב ברחמיך הרבים, ותשלח עליהם זיעה טובה מן
 השמים, ועל-ידי-זה תתישב דעתם, ויתמזגו החסדים והגבורות
 שהם כה האש ומים שבהם במזג השוה, ולא יתערבו ולא
 יתבלבלו עוד, ולא יתגבר זה על זה כלל, באפן שתציל אותם
 ואת כל ישראל מרובי קרירות ויחמימות ורעידת האברים של
 חולי הקדחת רחמנא לישיבון, ויזכו כלם לרפואה שלמה ויתישב
 דעתם בשלמות באמת, ונזכה כלנו עמך בית ישראל לעסק
 בתורתך ועבודתך באמת תמיד, בדעת שלם כל ימי חיינו, עד
 שנזכה להכיר אותך באמת ולעבדך בלב שלם ובשיוב הדעת
 בקדשה ובטהרה מעתה ועד עולם. שומר עמו ישראל לעד,
 שגרנו תמיד מכל דבר רע בגשמיות וברוחניות, ויקים בי מקרא
 שכתוב, יהוה ישמר צאתך ובאך מעתה ועד עולם. אמן:

= קנב =

מרום וקדוש, פועל גבורות, עושה חדשות, בעל מלחמות, זורע
 צדקות, מצמיח ישועות, עושה צדקות עם כל בשר ורוח, עשה
 עמי צדקה וחסד, וזכני לתן צדקה הרבה לעניים הגונים, באפן
 שיהיה לי תקון גדול לפנים הברית שפגמתי נגדך בלי שעור.

רבונו של עולם, אתה יודע כמה וכמה הרחקתי השפיע מהקדשה
 על ידי פנים הברית והמשכתי למקום שהמשכתי רחמנא ליצלן,
 למקומות אשר לא נתן להזכר, ופגמתי כמו שפגמתי אשר אי
 אפשר לשער, אשר התקון לזה הוא צדקה לעניים הגונים דוקא
 שעל ידי זה חוזרים וממשיכים השפיע אל הקדשה, אבל איך
 זוכין לזה כי רבו המניעות מאד של מצות צדקה, הן מחמת רע
 לבבנו וחסרון הבטחון והאמונה, וגם בשמתגברים ומשברים
 אכזריות שבלב ונותנים צדקה אין אתנו יודע עד מה, מי הוא
 העני ההגון באמת, אשר על ידו נזכה להמשיך השפיע אל
 הקדשה ולתקן פנים הברית על ידי זה. על כן באתי לפניך בעל
 הרחמים בעל הצדקה והחסד, הושב מחשבות לבל ירח ממנו
 נדה, אשר אתה עוסק בתקוני בכל עת, שתחום ותחמל עלי,
 ותזכני ברחמיך הרבים, לתן צדקה הרבה לעניים הגונים, עניים
 בשרים באמת העוסקים בתורה ובעבודת יהוה באמת. ותשמרני
 ותצילני מלתן צדקה לעניים שאינם הגונים, אתה לבד תשמרני
 ברחמיך, מלהכשיל בהם חס ושלום, כי גלוי וידוע לפניך, שאין
 בנו דעת לשמר מהם רק אתה לבד יודע את לבב כל בני האדם
 ומבין אל כל מעשיהם. אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל
 חי. חוס וחמל עלי ועשה עמי בגדל נפלאות חסדיך העצומים,
 ותסבב סבות לטובה בכל עת, באפן שתזמין לי עניים הגונים
 באמת לזכות בהם ותעזר ותחזק את לבבי לתן להם צדקה הרבה
 בלב טוב בסבר פנים יפות. ואזכה להוסיף בכל פעם להרבות
 בצדקה וחסד ולילך לקבץ נדבות מעמד ישראל להחזיק עניים

העוסקים בתורה ותפלה באמת. כי כבר הודעתנו, שאין שום אדם מישראל פטור ממצוות צדקה, אפלו העני שבִּישְׂרָאֵל. אבל אתה יודע קשיות לבבנו, ואיך מתגברים המונעים והבלבולים אפלו על גדולי העשירים מלתן צדקה, עד אשר הולכים מעולמם ומאומה לא ישאו בידם, מכל שכן קטני הערך אשר פרנסתם מצמצמת, אשר רבו המניעות והבלבולים מאד ממצוות צדקה, בפרט לזכות בעניים הגונים. על־כן אין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים, בזכות וכת הצדיקים האמתיים שאנו נשענים עליהם בכל דבר. אליך שטחתי את כפי עיני תלויות אליך לבד. כי אתה לבד יודע כמה וכמה תקונים אני צריך בשביל תקון הברית אשר פגמתי בו הרבה ואני רחוק מכלם מאד. רק על רחמיך הרבים אני בוסת, ועל הסדרך אני נשען, שאתה תסבב סבות לטובה ברחמיך, ותזכני לתקן אותי בכל התקונים, ותושיעני לתן צדקה הרבה לעניים הגונים הרבה, ולעסק בצדקות, לעורר לב אחינו בני־ישראל לקבל מהם צדקות הרבה בכל־עת להחזיק וראי יהוה האמתיים, באפן שאזכה לתקון הברית בשלמות באמת ולא אעול בכסופא קפד. יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף. יהיו לרצון אמרי־פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. אמן:

החלק הראשון תם ונשלם, שבה לאל בורא עולם.
ברוך הנותן ליערף כח ולאין אונים עצמה ירבה:

חזק חזק ונתחזק

נ נח נחמ נחמן מאומן

שְׁנֵיתֵי ה' לַנְּגִדֵי תָמוּד

ג נה נהמ נהמן מאומן

סֵפֶר
לְקוּטֵי
תְּפִלוֹת

חֵלֶק שְׁנֵי

לע"נ

אלימלך בן קמיל ז"ל
 יעקב בן תמר ז"ל
 אברהם בן דוד ז"ל
 שושנה בת שלום ז"ל
 שמואל בן צדוק ז"ל
 שושנה בת יחיא ז"ל
 דליה בת שמואל ז"ל
 חיים בן אברהם ז"ל
 רבקה בת תמרה ז"ל
 שרה מינדל בת נחה ז"ל

דוד בן חיים ז"ל
 לאה בת שרה ז"ל
 אשר בן חוה ז"ל
 נאוה בת פנינה ז"ל
 ניר יוסף בן מנחם ז"ל
 פנחס בן בכור ז"ל
 עמית בן אריה ז"ל
 ישראל בן מרדכי ז"ל
 ציון בן תמו ז"ל
 שולה בת תמו ז"ל

משה אזולאי בן דדה טובה ז"ל

ת. נ. צ. ב. ה

ולהבדיל, לרפואת וישועת

רבקה בת איתה
 אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ
 ענבל בת זהבה
 אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ
 זהבה בת יונה
 אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ
 אמונה חנה בת ענבל
 אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ

ישי נריה בן גילה
 אֵל נָא רְפָא נָא לוֹ
 משה בן נזימה
 אֵל נָא רְפָא נָא לוֹ
 תמר בת נזימה
 אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ
 שני בת מלכה
 אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ

ספר
לקוטי תפלות
חלק שני

אֲדוֹן בַּל, מוֹשֵׁל בְּכָל, אֵתְּהָ בְּרֵאתְךָ אֶת יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ, כְּדֵי שְׂיִזְכּוּ
 לַתְּכִלִּית הָאֵמֶתִי, לַתְּכִלִּית הַנְּצַחִי, עַד שְׂיִהְיֶה לָּהֶם מִמְּשָׁלָה עַל
 הַמַּלְאָכִים, כִּי זֶה הוּא הַתְּכִלִּית וְהַסּוֹף שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, שְׂנִבְרָא
 בְּשִׁבְלֵי הַתְּכִלִּית הַזֶּה כְּדֵי שְׂיִהְיֶה לוֹ מִמְּשָׁלָה עַל הַמַּלְאָכִים. וְעַתָּה
 אֲבִי רְאֵה גַם רְאֵה, כַּמָּה אֲנִי רְחוּק מֵהַתְּכִלִּית הַזֶּה מְקַצֵּה אֶל
 קֶצֶה בְּתִכְלִית הָרְחוּק. וְלֹא דִי שְׁלֹא זְכִיתִי לְהַתְּכִלִּית הַזֶּה אֶף
 גַּם הִרְעוּתִי אֶת מַעֲשֵׂי וְקַפְחָתִי אֶת טוֹבְתִי וְקְדוּשָׁתִי. כִּי חָטָאתִי
 עוֹיִתִי וּפְשָׁעִתִי לְפָנֶיךָ וְהוֹסַפְתִּי בְּכָל פַּעַם חָטָא עַל פְּשָׁע, יָמִים
 עַל יָמִים, שָׁנִים עַל שָׁנִים, עַד אֲשֶׁר לֹא חִלַּף עָלַי יוֹם אֶחָד מִכָּל
 יָמֵי חַיֵּי בְּלֵי חָטָאִים וּפְגָמִים רַבִּים וְעַצוּמִים, גְּדוּלִים וּקְטָנִים, עַד
 אֲשֶׁר עוֹנוּתִי רַבּוּ מֵחֹל יָמִים וּמַעַפֵּר הָאָרֶץ וּמִטְּפוֹת הַיָּם, וְעַצְמוּ
 מִשְׁעֵרוֹת רֹאשֵׁי וּנְבָהוּ מִנְּשִׁמַּת רוּחַ אֲפִי, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ, אֵיךְ
 אֲנִי יָכֹל לַחְיּוֹת אֲפֹלוּ שְׁעָה אַחַת מֵעַצְמִם מְרִירוֹת עוֹנוֹתֵי הָרַבִּים
 מָאֹד. אוֹי לִי, מָה עָשִׂיתִי, וְאִם זָכַרְתִּי וּנְבַהֲלִתִּי, נַעֲוִיתִי מִשְׁמַע
 נְבַהֲלִתִּי מֵרְאוֹת תְּעָה לְבָבִי פִלְעוֹת בַּעֲתָתִנִּי אֶת נִשְׁפָּה הַשָּׁקִי
 שָׁם לִי לְחִרְדָּה, עַד שֶׁהַמַּלְאָךְ בְּמַסְבּוֹ נִרְדֵּי נִתֵּן רִיחוֹ. מָה אָמַר
 מָה אָדַבֵּר מָה אֶצְטַדֵּק. כִּי כְּבֹר שְׁפָכְתִּי שִׁיחַ לִפְנֵי בּוֹחֵן כְּלִיּוֹת
 בְּדַבְרִים הָאֵלֶּה כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים וְעַדִּין לֹא נִתְעוֹרַרְתִּי בְּאַמֶּת

לשוב אליך כְּראוי בְּאֵמֶת. וּבְאֵמֶת יָדַעְתִּי יְהוָה אֱלֹהֵי, כִּי לֹא עָלִיד
תְּלוּנְתִי חֲלִילָה, כִּי אִם עָלֵי וְעַל נַפְשִׁי, אֲנֹכִי סְבוּתִי בְּנַפְשִׁי כָּל
אֱלֹהֵי. כִּי אֲנִי אֲדוּנִי הַעֲוֹן, וְהַמְּלִיךְ וּכְסָאוֹ נָקִי. אִךְ עִם כָּל זֶה אֲמַרְתִּי
וַיְהִי מָה אַרְוָעָה דְּבָרֵי אֱלֹהֵי לְפָנֶיךָ, אוֹלֵי אֲמַעֲצֵא עִתָּהּ חֵן וְחֶסֶד
בְּעֵינֶיךָ, שְׁתַּעֲשֵׂה עִמִּי כְּגֵדֶל נְפִלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, וְתַחַתֵּר חֲתִירָה
מִתַּחַת כְּסֵא כְבוֹדֶךָ, וְתַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת
וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּאִפְסֵן שְׂאֻכָה מַעֲתָה לְרֹדֶף בְּאֵמֶת אַחַר הַתְּכֵלִית
הָאֵמֶתִי. אֲשֶׁר בְּשִׁבְלֹו נִבְרָאתִי, עַד אֲשֶׁר אֲזַכֶּה לְהַשִּׁיגוֹ בְּאֵמֶת:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוֹ דְּעֵלְמָא כְּלָא, יוֹדַע כָּל הַתַּעֲלוּמוֹת, עוֹפָה
וּמְבִיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. אֵתָּה יוֹדַע אֵת עַצְמֵךְ הַקְּנָאָה שְׁנֵתְקַנָּאוּ
כְּנוּ הַמְּלָאכִים, מַחֲמֵת שֵׁשׁ בְּכַחַנּוֹ לְהַשִּׁיג הַתְּכֵלִית הַזֶּה לְמִשׁוֹל
עֲלֵיהֶם, וּבִפְרָט בְּהַחְלוּשֵׁי כַח שְׁבִי שִׁרְאֵל כְּמוֹנֵי הַעֲנִי וְהַאֲבִיוֹן,
הַפְּגוּם וְהַמְּקוֹלְקֵל, אֲשֶׁר מְנַעֲרִינוּ הַתְּנִירוֹ כְּנוּ וְהַבְּעִירוֹ כְּנוּ אִשׁ
הַתְּאֻוֹת, כִּי יֵצֵר לֵב הָאָדָם רַע מְנַעֲרִיו, וּבְעַצְמֵךְ כְּסִילוֹת דַּעֲתָנוּ
לֹא חֲסָנוּ עַל נַפְשָׁנוּ לְהַתְּחַבֵּם וּלְהַתְּגַבֵּר עַל הַתְּאֻוֹת, עַד אֲשֶׁר
נַעֲשׂוּ הַרְגֵל אֲצִלְנוּ כָּל הַתְּאֻוֹת רְעוֹת, וְעַל־יְדֵי־זֶה בָּאנוּ לְכַמֵּה
הַמָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים בְּשׁוּגַג וּבְמִזִּיד בְּאִנְס וּבְרָצוֹן. כִּפִּי אֲשֶׁר
יֹדַע כָּל אֶחָד וְאֶחָד אֵת נִגְעֵי לִבָּבוֹ וּמְכַאוּבֵי נַפְשׁוֹ, עַד אֲשֶׁר
עוֹנוֹתֵינוּ עֲבָרוּ רֵאשִׁינוּ כְּמִשָּׂא כְּבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנּוּ. וְעִתָּהּ מַה נַּעֲשֵׂה
וּמַה נַּפְעֵל, כִּי אֵין אֲנוּ יוֹדְעִים שׁוּם דְּרָף וְעֵצָה אִיךָ לְהַתְּגַבֵּר עַל כָּל
הַתְּאֻוֹת רְעוֹת, אֲשֶׁר כְּבֵר הַרְגֵלְנוּ בְּהֵם מְאֹד. אֵתָּה יְהוָה, אֵיכָה
נַעֲשֵׂה, אֵתָּה יְהוָה, לְהִיכֵן נִבְרַת, אֵתָּה אֲדוּנִי, וְאֲנִי שְׂאוֹל בְּעוֹלָם
הַזֶּה לְזִמְן מוֹעֵט מְאֹד בְּצַל עוֹבֵר וּכְאֶבֶק פּוֹרֵת. וּמַה אֲשִׁיב שְׁלַחִי

דבר, ומה אעשה ליום פקדה, ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד
 מה אשיבנו:

רבונו של עולם, נכון בסאך מאז מעולם אתה. עדתיך נאמנו
 מאד לביתך נאווה קדש יהוה לארך ימים. כי אתה מלא רחמים
 ורק אתה לבד יכל לדון את כל אדם לכף זכות אפלו את הנרוע
 והפחות שבישראל, כי אתה לבד יודע את מקומו של כל אחד
 ואחד מתחלה ועד סוף, ואיך נולד ואיך נמשך לזה העולם ובאיזה
 מקום היה בגשמיות וברוחניות, וגם כמה חמימות של תאות
 המשגל נכנס בכמה אנשים מבני ישראל על ידי היניקה שינקו
 חלב מגשים שאינן פשרות באשר אתה ידעת. הן בעון חוללנו
 ובחטא יחמתנו אפנו. עד אשר נברו עלינו מצולות ים, הרהורים
 ומחשבות רעות רבות מאד. ויכנע בעמל לבנו נכשלו ואין עוזר:

אנא יהוה, טוב ומטיב לרעים ולטובים. זכנו ברחמיך הרבים ותן
 לנו כח וגבורה מעתה, באפן שנוכח לתכלית האמת, עד שיהיה
 לנו ממשלה על המלאכים ותתן לנו כח לעמד בממשלה זו שיהיה
 קיום לממשלתנו זאת לעד ולנצח. ותזכנו ותעזרנו ותתן לנו דעת,
 שנוכח לאחז עצמנו בכסא כבודך, שהוא שרשי נשמות ישראל:

לבכליות יום טוב

ובכן תזכנו ברחמיך הרבים שנוכח לשמר את היראה שבלב,
 ותזכנו לקבל את השלש רגלים שהם; פסח שבועות סכות,
 בשמחה וחדוה גדולה רבה ועצומה, וביראה ובאהבה ובקדשה
 ובטהרה גדולה בתכלית השלמות ברצונך הטוב. ואזכר לכבודם

בְּכָל מִינֵי כְבוֹד וְעֲנֹג, בְּאֲכִילָה וּשְׁתֵּיהָ וּמַעֲדָנִים טוֹבִים וּבְמַלְבוּשֵׁי
 כְבוֹד, וּבְתַפְלָה בְּכֹנֶה וּשְׂמֹחָה גְדוּלָה וּבְהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוּלָה. וְנִזְכָּה
 לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ דַעַת גְּדוּל וְחֵדֶשׁ בְּכָל רֶגֶל וְרֶגֶל מֵהַשָּׁלֶשׁ רִגְלִים,
 וְנִזְכָּה לְתַקֵּן וּלְחַדֵּשׁ כָּל הַשְּׁלִשָּׁה מוֹחִין שֶׁבַּשְּׁלִשָּׁה חֲלָלֵי הַגְּלוּלָת
 שָׁהֵם; חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת, עַל־יְדֵי הַשָּׁלֶשׁ רִגְלִים, עַד שֶׁנִּזְכָּה עַל־
 יְדֵי־זֶה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַשָּׁלֶשׁ תַּאֲוֹת רַעוֹת שָׁהֵם; תַּאֲוַת מְמוֹן
 וְתַאֲוַת מִשְׁגָּל וְתַאֲוַת אֲכִילָה, אֲשֶׁר הֵם הֵיוּ בְּעוֹכְרֵנוּ, וְעַל־יָדָם
 אֲבָדְנוּ מֵה שְׂאֵבְדְנוּ, וּבֵאֵנוּ לְמָה שְׂבֵאֵנוּ. אֲנֵא יְהוּה, אֲנֵא יְהוּה,
 חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ, חוּם וְחַמֵּל עַל נַפְשֵׁנוּ, חַמֵּל עַל עוֹלְלָנוּ וּמַפְיֵנוּ,
 חַמֵּל עָלֵינוּ וְעַל כָּל הַתְּלוּיִים בָּנוּ, חַמֵּל עַל כְּבוֹדֶךָ. וְנִכְנֹנוּ מֵעַתָּה
 וְחִזְקֵנוּ וְאִמְצָנוּ וּשְׂמַחְנוּ בְּשִׂמְחָה דְקַדְשָׁה, בְּאִפְן שְׂמִשְׁךָ עָלֵינוּ
 בַּח וּגְבוּרָה גְדוּלָה דְקַדְשָׁה, עַד שֶׁנִּזְכָּה מֵהִרָה לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל
 כָּל הַשָּׁלֶשׁ תַּאֲוֹת הָאֵלֶּה. וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ הַדַּעַת דְקַדְשָׁה לְתוֹךְ
 לְבָבֵינוּ עַל־יְדֵי קַדְשַׁת הַשָּׁלֶשׁ רִגְלִים. וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְתַקֵּן
 אֵת לְבָבֵנוּ, לְבַטֵּל מִלְּבָבֵנוּ כָּל הַשָּׁלֶשׁ תַּאֲוֹת הָאֵלֶּה, וְלֹא יִשָּׂאֵר
 אֲצִלְנוּ מֵהֵם שׁוּם רוּשָׁם כָּלֵל:

וְתִזְכְּנוּ לְקַבֵּל חַג הַפֶּסַח בְּקַדְשָׁה גְדוּלָה וְזִמן חֲרוּתְנוּ, וְעַל־יְדֵי־
 זֶה נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ מִחַ וְדַעַת לְשַׁבֵּר תַּאֲוַת מְמוֹן. וּבִזְכוּת קַדְשַׁת
 חַג הַשְּׁבוּעוֹת תִּזְכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ מִחַ וְדַעַת לְשַׁבֵּר תַּאֲוַת הַמִּשְׁגָּל.
 וּבִזְכוּת קַדְשַׁת חַג הַסִּכּוֹת חַג הָאֱסִיף תִּזְכְּנוּ לְהַמְשִׁיךְ מִחַ וְדַעַת
 לְשַׁבֵּר תַּאֲוַת אֲכִילָה:

אֲנֵא יְהוּה, חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ וּמִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְמוֹכָה בְּרַחֲמִים,
 כִּי אַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים גְּלִיתָ לָנוּ אֵלוּ הַעֲצוֹת טוֹבוֹת קְדוּשׁוֹת,

אִיךָ לְהַנְצִיל מִכָּל רָע. וְהוֹדַעְתָּ לָנוּ עֲצָה טוֹבָה וַיִּשְׁרָה לְשַׁבֵּר כָּל
הַשְּׁלֵשׁ תַּאֲוֹת הַעֲקָרִיּוֹת עַל-יָדֵי קַבְּלַת הַשְּׁלֵשׁ רְגָלִים בְּקַדְשָׁה
כְּרַאוּי. אָבֵל אַתָּה יַדְעֵת אֵת רַע לְכַבְּנוּ וְקַשְׁיֹת עָרְפָנוּ וּבִלְבּוֹל
וְעֵבִירַת דַּעַתְנוּ וְגַדֵּל חֲלִישׁוֹתֵנוּ, עַד אֲשֶׁר נָם הַעֲצָה בְּעֲצָמָה קָשָׁה
עָלֵינוּ לְקַיֵּם, כִּי אֵין אַתָּנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה, שׁוֹם דְּרָךְ וְתַחֲבוּלָה אִיךָ
וּבִאִיזָה אִפֹּן נִזְכָּה לְקַבֵּל הַשְּׁלֵשׁ רְגָלִים כְּרַאוּי, כְּאֲשֶׁר נִגְלָה לְפָנֶיךָ
אֲדוֹן כָּל, כְּמָה אָנוּ רַחוּקִים מִקְּדֻשַׁת הַשְּׁלֵשׁ רְגָלִים. כִּי פָנְמָנוּ בְּכָל
תּוֹרַתְךָ הַקְּרוּשָׁה, וּבַפֶּרֶט בְּקַדְשַׁת וְשִׁמְחַת שַׁבָּת יוֹם-טוֹב, וְנָם
בְּהַשְּׁלֵשׁ רְגָלִים בְּעֲצָמָן פָּנְמָנוּ פָּנְמִים הַרְבֵּה מְאֹד:

אָנָּה יְהוָה, הוֹדִיעֵנוּ נָא אֵת דְּרָכֶיךָ וְגַדֵּעַ אִיךָ נִמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ
וְאִיךָ נִזְכָּה לַפְעַל בְּקַשְׁתְּנוּ אֲצִלְךָ, בְּאִפֹּן שְׁנִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ
בְּאַמַּת, וְנִזְכָּה לְקַיֵּם כָּל הַעֲצוֹת טוֹבוֹת הָאֱמַתִּיּוֹת, אֲשֶׁר נִגְלִיתָ לָנוּ
עַל-יָדֵי צִדִּיקֶיךָ הָאֱמַתִּיִּים, עַד שְׁנִזְכָּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת וּבִלְב
שָׁלָם. חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ, יְהִמּוּ וַיִּכְמְרוּ נָא מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ.
מִלֶּךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדְּרָשׁ לָנוּ, שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן
רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעֵשׂוּ רְצוּנָךְ. וְכֵנוּ וְחַנּוּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
שְׁנִזְכָּה כְּלָנוּ לְקַבֵּל כָּל הַשְּׁלֵשׁ רְגָלִים בְּשִׁמְחָה וּבְחֵדוּהַ רַבָּה
וְעֲצוּמָה עַד אֵין סוּף. וְתִזְכְּנוּ לְשִׁמְחַת יוֹם-טוֹב בְּאַמַּת בְּרְצוּנָךְ
הַטוֹב. חוּם וְחַמֵּל עָלֵינוּ, כִּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִים שׁוֹם דְּרָךְ אִיךָ לְזֻכוֹת
לְשִׁמְחַת יוֹם-טוֹב כִּי אִם בְּכַתֵּךְ הַגְּדוֹל לְכָד. קַדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתַן
חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ, שְׁבַעֲנוּ מִטּוֹבְךָ וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לְבָנוּ
לְעִבְדֶּךָ בְּאַמַּת, וְהַנְחִילָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן מוֹעֲדֵי
קַדְשֶׁךָ, עַד שְׁנִזְכָּה בְּזֻכוֹת וּכְחַ קַדְשַׁת הַשְּׁלֵשׁ רְגָלִים לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל

כָּל הַשְּׁלֵשׁ תַּאֲוֹת רְעוּת שֶׁהֵן; תַּאֲוַת מְמוֹן וְתַאֲוַת נְאוּף וְתַאֲוַת אֲכִילָה. וְנִזְכָּה לַהֲיֹוֹת קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים בְּאַמֶּת. וְתוֹצִיאֵנִי מֵאַפְלָה לְאוֹרָה, מֵחֹשֶׁךְ לְאוֹר גָּדוֹל. וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ הַדַּעַת הַקְּרוֹשָׁה לְתוֹךְ הַלֵּב, לְתַקֵּן וּלְטַהֵר הַלֵּב מִכָּל הַשְּׁלֵשׁ תַּאֲוֹת הָאֵלוּ. וַיְקִים בְּנוּ מִקְרָא שְׂכֵתוֹב, וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוּתָ אֶל לְבָבְךָ כִּי יְהוָה הוּא הַאֱלֹהִים בְּשָׂמִים מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:

וְתוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְתַקֵּן וּלְזַכֵּךְ הַדְּמִים שֶׁבְּקַרְבְּנוּ, וְנִזְכָּה לְהַכְנִיעַ הַדָּם שֶׁבְּחֻלְלֵי הַשְּׂמָאֵלִי שֶׁבְּלֵב. וְתַעֲזָרֵנוּ שֶׁנִּזְכָּה לְזַכֵּךְ וּלְטַהֵר אֶת לְבָנוּ מִפְּנֵם אָרֶם עֲבִירַת הַדְּמִים שֶׁיֵּשׁ בְּנוּ מִיְּנֻקְתָנוּ. עַל־יְדֵי עֲבִירַת הַחֻלְבֵּי שֶׁאֵינּוּ טוֹב שֶׁהֵינּוּ יוֹנְקִים אֹז, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי־זֶה מֵתְגַבֵּר חֶסֶם וְשְׁלוֹם חַמִּימוֹת תַּאֲוַת הַמִּשְׁגָּל. אָנָּה יְהוָה, זְכָנוּ לְתַקֵּן וּלְזַכֵּךְ כָּל זֶה מִהֲרָה, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְשַׁבֵּר תַּאֲוַת הַמִּשְׁגָּל לְגַמְרֵי. וְתִזְכְּנוּ לְקַדְּשֵׁת הַבְּרִית בְּאַמֶּת, וְתִרְחַם עֲלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפְּנוּ וְעַל כָּל יְלָדֵי עַמֶּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, וְתִזְמִין בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְכָל וְלְדוֹתֵינוּ, מִיְּנֻקוֹת בְּשָׂרוֹת וְהַגְּנוּת שִׁיְהִיָּה חֻלְבֵּם טְהוֹר וְכָשֵׁר, זָךְ וְצַח. וְתִשְׁמַר וְתַצִּיל אֶת כָּל זְרַעֲנוּ, שְׂלֵא יִינְקוּ מִנְּשִׁים חַצּוֹפוֹת אֲשֶׁר חֻלְבֵּם טָמֵא, שְׂלֵא יִמְשִׁיכוּ בָּהֶם חֶסֶם וְשְׁלוֹם אָרֶם תַּאֲוַת הַמִּשְׁגָּל. כִּי בְּאַמֶּת אֵין בְּנוּ דַעַת לְשְׁמֹר זְרַעֲנוּ מִזֶּה, רַק בְּרַחֲמֶיךָ לְבַד תִּשְׁמַר אֶת זְרַעֲנוּ שְׂלֵא יִינְקוּ מִחֻלְבֵּי שֶׁאֵינּוּ טוֹב וְנָךְ. וְתַעֲזָר לָנוּ וּלְזַרְעֵנוּ תָּמִיד, בְּאַפְּן שֶׁנִּזְכָּה בְּלָנוּ אֲנַחְנוּ וְזַרְעֵנוּ לְשְׁמֹר אֶת הַבְּרִית קְדֹשׁ בְּאַמֶּת. וְלְתַקֵּן וּלְטַהֵר עַצְמָנוּ מִכָּל הַשְּׁלֵשׁ מַדּוֹת הָאֵלוּ שֶׁהַזְּכָרָנוּם לְפָנֶיךָ. וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְשְׁמֹר אֶת הַיְרָאָה שֶׁלְמָה שֶׁבְּלֵב, וְנִזְכָּה לְבָנֵן יְרוּשָׁלַיִם הַיֵּשׁ קַל מִהֲרָה,

תשנא לקוטי ח"ב א תפלות

ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות וליראה ממך תמיד, ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהינו. לפניו נעבד ביראה ופחד ונודה לשמו תמיד, עד שנוזכה על ידי היראה שלמה שבלב לברא מלאך שישפיע נבואה לכלי הנבואה, ומשך השפעת הנבואה בעולם. ויקים מקרא שכתוב, ונבאו בניכם ובנותיכם. ותשמרנו ותצילנו מהתמנות, שלא יהיה לנו שום תאוה וחמדה לשום התמנות כלל, לא התמנות גדולה ולא התמנות קטנה ולא תטיל עלינו צרכי צבור כלל. רק נוזכה לעבדך באמת ביראה ואהבה, בתמימות גדולה ובפשיטות למענה ולשמך לבד בלי שום פניות ומחשבות זרות כלל. ונברך מן הכבוד וההתמנות בתכלית, ונתרחק מהתמנות עד קצה האחרון באמת לאמתו:

ובכן תרחם עלינו מלא רחמים, ותחוס ותחמל על ימינו ושנותינו ותטיב לנו מטובך האמתי, ותזכנו לתפלה בשלמות. ונוזכה להתפלל כל תפלותינו לפניך בכל לב ונפש, ולא נזול חס ושלום בדברים העומדים ברומו של עולם שהיא התפלה, ולא נעשה תפלתנו קבע אלא רחמים ותחנונים. ולא תדמה עלינו תפלתנו כמשאוי חס ושלום, רק נוזכה ברחמיך הרבים, להתאמץ ולהתחזק ולהתגבר בכל כח ועוז ותעצומות בכל מיני כחות להתפלל תפלה שלמה לפניך בכונות הלב באמת פראוי. כי אתה יודע אבינו שבשמים, כמה וכמה קשה וכבד עלינו לפתח פינו בתפלתנו, ותפלתנו פגומה מאד, חוסה עלינו כרב רחמיך וזכנו לנאול ולפדות את התפלה מן הגלות הגדולה והמרה,

תשעב לקוטי ח"ב א תפלות

שנפלה אצלנו עכשיו בעונותינו הרבים. חוס וחמל, חוס ורחם, חוס והושיעה מהרה למען שמך לבד, למענהך, למענהך ולא למעננו. פתח פיה לאלם כמוני. אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. תכין לבי תקשיב אנה. עזרנו מלא רחמים, יושב תהלות ישראל, שתהיה תפלתנו שגורה בפינו תמיד. ויקים מקרא שכתוב, בורא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו. ונזכה בכח תפלותינו להכניע ולהשפיל ולשבר ולבטל כל הרפואות הטבעיים של הרופאים, ויתגלה האמת בעולם, שאין שום רופא בעולם יודע כלל לרפאות שום חולאת. רק כל הרפואות בלן הן רק על ידי דבר יהוה לבד, על ידי תפלות ובקשות ותחנונים של הצדיקים בעלי התפלה המתפללים על ישראל ומרצין ומפיסין אותה, וממשיכין רפואות בעולם, כי כל העשבים והסמים של הרפואות, וכל הכוכבים ומזלות הממנים עליהם, בלם מקבלים כחם מהמלאכים אשר עליהם, ואלו המלאכים מקבלים כחם מהמלאכים הגבוהים עליהם, ובלם מקבלים ולוין זה מזה וזה מזה עד למעלה למעלה, עד שבלם מקבלים כח מהמלוה הגדול שהוא הפעל תפלה שזוכה לדבר יהוה שהוא שורש כל הבריאה בלה מראש ועד סוף, כמו שכתוב, בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם. על כן אי אפשר להמשיך שום רפואה בעולם כי אם על ידי תפלה ותחנונים לבד, ותזכנו לדעת זאת באמת ומורה ובאמונה שלמה. וברחמיך הרבים נזכה להמשיך ולקבל כל הרפואות לנו ולכל עמך ישראל על ידי דבר יהוה של התפלה לבד:

ותעזרנו ותושיענו, שנגזקה להמשיך כל הכחות של כל הרפואות
 לתוך כל הדברים שבעולם, ללחם ולמים ולכל דבר מאכל ומשקה
 שתזמין לתוך פינו לאכל ולשתות, יהיה מה שיהיה, ימשך לתוכם
 ברוך וסגלת הרפואות של כל העשבים והסמים, עד שיהיה לנו
 רפואה שלמה בכל עת שנצטרך עלי ידי לחם ומים לבד, ויקים
 בנו מקרא שכתוב, וברך את לחמך ואת מימך והסירותי מחלה
 מקרבך. ותרפאנו ברחמיך רפואה שלמה בגוף ונפש לכל רוח
 אברינו ושק"ה גידינו, כי אתה לבד ידעת את כל מכאובינו, ואת
 מחלותינו הגלות לנו והנסתרות מאתנו. אָנָּה יְהוָה, רָפְאֵנוּ יְהוָה
 וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנו וְנִשְׁעָה כִּי תִחַלְתִּינוּ אִתָּה, וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה
 לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מְכַאֲבֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ, (להתפלל על הנלדים
 של בני הצדיקים שהיה להם צער גדול בגים רחמנא ליצלון), ובפרט לפלוגי בן
 פלוגיית), אַל נָא רַפֵּא נָא לֹו רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְתֵן לֹו חַיִּים אַרְבִּים
 וטובים ויחיה ויארץ ימים ושנים בטוב ובנעימים, ותרפאהו
 ותחלימהו ותחיהו, ויזכו אביו ואמו יולדיו לגדלו בנחת ובשמחה
 לתורה ולחפה ולמעשים טובים לאריכות ימים ושנים טובים,
 ויזכו לראות ממנו בגים ובני בגים עוסקים בתורה ובמצוות. מרא
 דעלמא בלא, חוס וחמל עליהם ועלינו ועל כלליות עמך ישראל
 עמך הקדוש אשר בהם בחרת, ואמר לצרותם די, כי כבר סבלו
 צער גדול בגים הרבה יותר מדי בעונותינו הרבים:

אָנָּה יְהוָה, חוּס וְחַמֵּל עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ וְעַל פְּלִטָּתָנוּ. יְהִמוּ נָא
 ויכמרו נא המון מעיד ורחמיך על רתיחת דמעתם וצערם ואנקתם
 ואנחתם וכליון עיניהם שיש להם בכל יום ובכל עת ובכל שעה,

אֲשֶׁר עֵינֵיהֶם תְּלוּיֹת אֵלֶיךָ לְבַד כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם
כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבוּרָתָהּ כִּן עֵינֵיהֶם אֶל יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם עַד
שְׁתַּחֲוֶיִם. וְתִרְפָּא וְתִבְרִיא וְתַחֲלִים וְתַחֲיֶה אֶת בְּנֵם זֶה, בְּאִפְנֵי שְׁלֹא
יָבֵא לִיְדֵי מַחֲלָה וְכָאֵב וּמַחוּשׁ כָּלֵל, כִּי אֶל הַנְּעַר הַזֶּה הִתְפַּלְלֵנוּ.
וְתִזְכֶּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים לְגַדְלוֹ בְּנַחַת וְשְׁלוֹם
וְשִׁלְוָה לְאַרְבֵּי יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים. רַחֵם עֲלֵיהֶם לְמַעַן שְׂמֹךְ, כִּי לֹא
אָמַר יְהוָה לְמַחֹת שֵׁם יִשְׂרָאֵל חֲלִילָה, כִּי שְׂמֹךְ מִשְׁתַּף בְּשִׁמְנוֹ,
וּכְבֹּד הַבְּטַחְתָּנוּ לַעֲמֹד בְּעִזְרַתְנוּ תְּמִיד. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָהּ
יּוֹדֵעַ כִּי אֵין בָּנוּ כַּח וְשִׁכָּל אֵיךְ לְבַקֵּשׁ וּלְרַצוֹת אוֹתְךָ עַל זֶה, כִּי
בְּאֵמַת הִיָּה רָאוּי לָנוּ לְפוֹל עַל פְּגִינָנוּ תְּמִיד וְלִהְיוֹת שֹׂטֵחַ לַעֲפַר אֲרֶז,
יוֹמָם לֹא נִנּוּחַ לִילָה לֹא נִשְׁכַּב, לֹא נַחְרִישׁ וְלֹא נִשְׁקוּט וְלֹא נִתֵּן
דְּמֵי לֵךְ, וְנִזְכִּיר אוֹתְךָ תְּמִיד שְׁתַּרְחֵם עַל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים
עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְתִרְפָּאֵם רְפוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי כָּבֹד סָבְלוּ בְּלֵם
יְסוּרִים וּמְכַאוּבִים גְּדוֹלִים וְנוֹרָאִים, מִי יָבִין עֲצָם פְּלֵאָה וּדְרָכֶיךָ
הַנִּפְלְאוֹת, וּמִי יִהְרַהֵר אַחַר מַדוּתֶיךָ, כִּי צַדִּיק אֲתָהּ יְהוָה וַיִּשָּׂר
מִשְׁפָּטֶיךָ, אֵיךְ כָּבֹד קִבְּלוּ צַעַר וַיְסוּרִין יוֹתֵר מִדֵּי. הָאוֹמֵר לְעוֹלָמוֹ
דֵּי יֹאמַר לְצָרוֹתֵיהֶם דֵּי. חוּם וְחַמֵּל עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ וְהִתְפַּלֵּל בְּעַדָם
וַיַּחֲיוּ בְּלֵם, כִּי אֵין לָנוּ דַעַת וְשִׁכָּל אֵיךְ לְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם, כִּי אִם
אֲתָהּ לְבַד בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּתְפַּלֵּל בְּעַדָם תְּמִיד וְתִבְרַכֶּם וַיַּחֲיוּ,
יָמִים עַל יְמֵיהֶם תּוֹסִיף שָׁנוֹת חַיִּים, יִרְאוּ זֶרַע יִאֲרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים,
יָבִלוּ יְמֵיהֶם בְּטוֹב וְשָׁנוֹתֵיהֶם בְּנְעִימִים, וַיִּצְאוּ מֵהֶם בְּנִים וּבְנֵי
בְנִים, דּוֹרוֹת וְדוֹרֵי דּוֹרוֹת עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת לְעוֹלָמִי עַד וּלְנִצְחָה

נְצָחִים:

תשצה   ח"ב א   לקוטי   תפלות

וּבְכֵן תרחם עלינו גואל חזק, ותגאלנו מהרה משלש עבודות רעות שהן: עבודה זרה, וגלוי עריות ושפיכות דמים. ותשמרנו ותצילנו תמיד מפגם עבודה זרה חס ושלום, שהוא פגם האמונה, ולא תעלה ולא תבא על לבנו שום מחשבה זרה ובלבול כלל בכל הדברים הנוגעים לאמונתך הקדושה, רק תרחם עלינו בחמלתך הגדולה ותשפיע עלינו אמונתך הקדושה ותטע ותקבע בלבנו אמונה שלמה וישירה, זכה וצחה ונקיה, קדושה וטהורה מכל סיג ופסלת, ולא אפגם באמונתך הקדושה כלל. מלא רחמים, מלא רחמים, מלא חסד, מלא רצון, מלא טוב, אדון האמת והאמונה, תן לנו במתנת הנם ונדרבת חסד אמונה הקדושה, ולא יעלה על לבנו שום קשיה ובלבול וחקירה כלל בעניני האמונה הקדושה, רק נזכה לאמונה שלמה וישירה באמת כראוי כרצונך הטוב. הוציאנו מאפלה לאורה מחשך לאור גדול, מעבדות לחרות, מפגם האמונה לאמונה שלמה באמת:

ותרחם עלינו, ותזכנו ותגאלנו מעצם מרירות העבדות הקשה והכבדה והמרה מאד שהיא תאות המשגל. אשר גלות ועבדות של תאוה רעה ומרה הזאת עומד ומתנבב עלינו בכל־עת, עד אשר מררו את חיינו בעבודה קשה ויעבדו בנו בפרך, באשר אתה ידעת את נגעי לבבו של כל אחד ואחד. ובעונותינו הרבים פלו בגזון חיי ושנותי באנחה, בשל בעוני כחי ועצמי עישו, ויכנע בעמל לבי נכשלתי ואין עוזר. אבי אדוני, יוצרי ובוראי, מלכי וקדושי, גואלי ופודי, הצופה לרשע וחפץ בהצדקו ורוצה בטובתי באמת וחושב מחשבות לבל ידח ממנו נדח. רחם עלי בחמלתך

הַגְדוּלָה וְהוֹצִיאֵנִי מֵעֲבֹדוֹת לְחַרוֹת. חַנּוּנֵי יְהוָה רָאָה עָנְיִי מִשׁוֹנְאֵי
 מְרוֹמְמֵי מִשְׁעָרֵי מוֹת. גָּאֲלֵנִי מִשַּׁחַת פְּדֵנִי מִמוֹת, הוֹצִיאֵנִי מִבֵּית
 עֲבָדִים, פְּדֵנִי מִשְׁלַשׁ עֲבוֹדוֹת הַלָּלוּ, הַצִּילֵנִי מִפָּנִים אֲמוֹנָה וּמִפָּנִים
 הַבְּרִית וּמִבְּזוּי אֲנָשִׁים. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַצִּילֵנִי שְׂלֵא אֲבִזָּה שׁוֹם אָדָם
 שִׁבְעוּלָם, וְאַזְכֶּה לְקִיָּם דְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוּנָם לְבִרְכָה שֶׁהוֹחִירוּ,
 אֵל תְּהִי כּוֹן לְכָל אָדָם:

וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתַעֲזָרֵנִי תְמִיד בְּעִזְרָתְךָ וּבִישׁוּעָתְךָ הַגְדוּלָה שְׂאֵהִיָּה
 נִזְהָר מְאֹד מִשְׁפִּיכוֹת דָּמִים, וְלֹא אֲבִזָּה וְלֹא אֲבִישׁ שׁוֹם כּרִי וְיִשְׂרָאֵל
 שִׁבְעוּלָם, וְלֹא אֲלַבֵּין פְּנֵי חֲבֵרֵי חַס וְשְׁלוֹם. אֲנִי יְהוָה, שְׁמְרֵנִי
 וְהַצִּילֵנִי מוֹת, מֵהַ שְׁפָנְמֵתֵי בְּזָה מְנַעֲוֵרִי, וְהַלְבֵּנְתִי וּבִישְׁתֵּי פְנֵי
 חֲבֵרֵי וְרַבּוֹתֵי, בְּשׁוֹנֵג אוֹ בְּמִזִּיד, בְּאִנּוּס אוֹ בְּרִצּוֹן, אֲנִי יְהוָה, מְלֹא
 רַחֲמִים, עֲזָרֵנִי וּפְנֵי לְתַקֵּן כָּל זֶה מְהֵרָה. וְתִסְבַּב בְּרַחֲמֶיךָ סְבוֹת
 לְטוֹבָה בְּאִפְן שְׂאִזְכֶּה לְהִתְעַד יַחַד עִם כָּל הָאֲנָשִׁים שְׂבִישְׁתֵּי
 אוֹתָם אוֹ פְּנֵמֵתִי בְּכַבּוּדָם וְאַזְכֶּה לְרִצּוֹתָם וּלְפִיָּסָם, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 תִּתֵּן בְּלָבָם שִׁימְחִלוּ לִי בְּמַחִילָה גְמוּרָה בְּאַמֶּת וְלֹא יִשְׂאָר בְּלָבָם
 שׁוֹם רוּשָׁם וּקְפָדָא בְּלָל. וְאִם יֵשׁ מֵהֶם שֶׁכָּבֵר נִפְטָרוּ לְעוֹלָמָם, אוֹ
 אִם לְפַעֲמִים יֵצֵא עִתָּק מִפִּי וּפְנֵמֵתִי בְּכַבּוּד אֲנָשִׁים שְׂמֵתוֹ כְּבָר,
 וּמְכַל שִׁכְן אִם בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים פְּנֵמֵתִי בְּכַבּוּד חֲכָמִים וְצַדִּיקִים
 וּכְשָׂרִים שֶׁכָּבֵר מֵתוֹ וְהִלְכוּ לְעוֹלָמָם. אֲנִי יְהוָה, רַחֲמָן אֱמֵתִי,
 הִנְנִי מְפִיָּס אוֹתָם וְהִנְנִי מְבַקֵּשׁ מַחִילָה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה מִכַּבּוּדָם
 הַגְדוּל, כִּי חֲטָאתִי עוֹיֵתִי וּפְשָׁעֵתִי נִגְדָּה וְנִגְדָּה, וּפְנֵמֵתִי בְּכַבּוּדְךָ.
 חֲטָאתִי לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְלִכְפָּה אֲנָשִׁים צַדִּיקִים וְחֲכָמִים וּכְשָׂרִים,

שפגמתי בכבודם בתייהם ובמותם, נעניתי להם ולעצמותיהם
הקדושים, ומחלו לי:

אָנָּה יהוה, מחול לי סלח לי, כפר לי, ותן בלב כל הצדיקים
והחכמים והכשרים וכל האנשים שפגמתי בכבודם, בתייהם
ובמותם, בגדול כקטן, שכלם ומחלו ויסלחו לעון עבדך, אשר
העוה נגדך, וישבו אלי וירחמוני, ויעתירו בעדי לאל עליון,
וימליצו טוב בעדי תמיד לפני כסא כבודך, ויבקשו עלי רחמים
ויעמדו בעזרתי לנגאלי ולהצילני מכל רע, באפן שאזכה לחזר
בתשובה שלמה לפניך ולעמד בין הצדיקים האמתיים לעולם
הבא, ויהיה חלקי עמם אחר פטירתני מן העולם, רבוננו של עולם,
מלא רחמים רבים, אב הרחמן, מלא משאלותי ברחמים. הורני
מה שאדבר, הבינני מה שאשאל. זבני ונגאלי ופדני מכל שלש
עבודות הללו, זבני לאמונה שלמה דקדשה, ולתקון הברית,
ולכבוד את אנשים, ולא אבזה מעתה שום אדם בעולם ואפלו
במחשבתי לבר לא אהיה בו לכל אדם שבעולם. ואזכה להאמין
באמונה שלמה בכל אדם שבעולם אפלו בהפחות והגרוע
שבישראל, שכלם חשוכים ויקרים מאד בעיני השם יתברך,
וכלם מוכנים וראויים לקבל כל טוב וכל כבוד ונגלה שבעולם,
ויכולים לזכות לכל המעלות שבעולם בגשמיות ורוחניות בעולם
הזה ובעולם הבא:

וּנְזִיכָה על-ידי תקון שלש מדות אלו, לתפלה בשלמות. ותעזרנו
להתפלל תפלתנו לפניך כראוי בתכלית השלמות, עד שנזכה
על-ידי התפלה להמשיך רפואה שלמה לנו ולזרענו ולכל עמך

בית־ישראל (ובפרט לפלוגי בן פלוגית), כי אל מלך רופא נאמן ורחמן
 אתה, ונזכה על־ידי תפלותינו שכל העשבים וכל שיח השדה כלם
 כאחד יחזרו וישובו כל כחותם לתוך דבורי התפלה שלנו, שהוא
 דבר השם ותכרף שהוא שרשם העליון. ויכללו כל הכחות של
 כל הרפואות של כל העשבים והסמים שבעולם בתוך תפלותינו,
 ותהיה תפלתנו בשלמות גדולה כלולה מכל טוב, מכל הכחות
 של כל העשבים וכל שיח השדה למיניהם, ותזכנו להעלותם כלם
 לפניך לריח נחוח להחזירם ולהשיבם לשרשם העליון על־ידי
 תפלתנו שתהיה כלולה מכלם. ועל־ידי־זה נזכה להמשיך הכחות
 של כל הרפואות שבעולם לתוך לחם ומים ולתוך כל הדברים
 אשר נאכל ונשתה, עד שיהיה לנו רפואה שלמה לכל תחלואינו
 ולכל מכאובינו, על־ידי כל הדברים שבעולם בלי שום רופאים
 ודאקטורים כלל, רק אתה בעצמך ובכבודך תרפאנו רפואה
 שלמה כמו שכתוב, כי אני יהוה רופאך. ונזכה לקבל מאתך
 רפואה שלמה בעת צמיחת המחלה, בעת שהחולאת סתום וטמון
 בקרבנו ואין יודעים ממנו כלל, כי אתה לבד יודע כל התעלומות
 שבקרבנו. רחם עלינו ברחמיך הרבים, ותקדים רפואה למכה,
 ותרפאנו קדם צמיחת המחלה, בעת שמתחיל איזה מחוש
 להתגדל ולצמח ממנו מה שיצמח חלילה, אתה ברחמיך לבד
 תרפאנו מכל זה, כי אין אנו יודעים שום עצה ותחבולה ושום
 רפואה לשום מחלה ומכה וכאב, הן בעת שנסתרה המחלה, הן
 בעת שגבר נתגלה חלילה, בכלם אין לנו שום תקווה על שום
 רפואה שבעולם בדרך הטבע. כי אנו יודעים ומאמינים באמונה

שְׁלֹמֶה שְׁאִין מוֹעִילִים כָּלֵל שׁוֹם רְפוּאוֹת שֶׁל כָּל הַדְּאֻקְטוֹרִים,
 הֵן רוֹפְאֵי אֱלִיל בְּלִם תְּהוּ הֵמָּה מֵהֶבֶל יָחַד, לֹא יוֹעִילוּ וְלֹא יַצִּילוּ
 כִּי תְהוּ הֵמָּה. כִּי אִם עֲלֶיךָ לְבַד אֲנִי נִשְׁעָנִים וְלִרְפוּאוֹתֶיךָ אֲנִי
 מְקוּיִם וּמִיחֻלִּים, כִּי אַתָּה רוֹפֵא נְאֻמָּן, רוֹפֵא אֲמֵת, רוֹפֵא הַנֶּסֶם,
 בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. וְתַעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ וְתִגַּן עָלֵינוּ וְתִרְחִיקֵנוּ מֵרוֹפְאִים
 וְדְאֻקְטוֹרִים תְּמִיד, וְתִכְנִיעַ וְתַפִּיל וְתַשְׁפִּיל כָּל הַדְּאֻקְטוֹרִים עִם
 כָּל הַרְפוּאוֹת שְׁלֹהֶם כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ, אֲשֶׁר הֵם מְזִיקִים הָעוֹלָם מְאֹד
 מְאֹד וְהוֹרְגִים נְפֹשׁוֹת רַבּוֹת בְּכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה בְּשׁוּגַג וּבְמִזִּיד.
 הַצִּילֵנוּ מֵהֶם אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם, שְׁמַרְנוּ מֵהֶם, אוֹתָנוּ וְאֵת זְרַעֲנוּ וְאֵת
 זְרַע זְרַעֲנוּ וְאֵת כָּל זְרַע עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְכֵנִי
 לְקַבֵּל כָּל הַרְפוּאוֹת שֶׁבְּעוֹלָם עַל־יְדֵי תַפְלָה לְבַד, וְתִתְנַלֶּה הָאֲמֵת
 בְּעוֹלָם, שְׁאִין שׁוֹם רְפוּאוֹת בְּעוֹלָם כִּי אִם עַל־יְדֵי תַפְלָה לְבַד,
 וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִקְרֵא שְׁכֵתוֹב וַיֹּאמֶר אִם שְׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּשֵׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וּשְׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו
 כָּל הַמְּחֻלָּה אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה
 רַפְּאֵךְ:

וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּצְמִיחַ מִהֲרָה קַרְנֵן דָּוִד עַבְדְּךָ, וְתִמְהַר וְתַחֲיֶה
 לְנַאֲלָנוּ מִהֲרָה, וְיִתְנוּצֵץ הַתְּנוּצֵצוֹת מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם, וְתַעֲזֹר אֶת לֵב
 מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ, שֶׁיִּקְבֹּל תַפְלוֹתֵינוּ וַיַּעֲלֶה אוֹתָם לְרֵיחַ נִיחּוֹחַ
 לְפָנֶי כֶּסֶף כְּבוֹדֶךָ. וְכָל הַתַּפְלוֹת עִם כָּל הַרִיחַ הַטּוֹב שֶׁל כָּל שִׂיחַ
 הַשָּׂדֶה הַכְּלוּלִים בְּתוֹכְכֶם, בְּלִם יִכְלְלוּ בְרוּחַ אִפְנוּ מְשִׁיחַ יְהוָה,
 וַיַּעֲלֶה בְּלִם לְרֵיחַ נִיחּוֹחַ לְפָנֶיךָ. וְתִמְהַר וְתַחֲיֶה לְנַאֲלָנוּ עַל־יְדֵי
 מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בֵּא יְבֵא לֹא יֵאָחֵר, וַיִּנְאֲלָנוּ נֶאֱלֵת עוֹלָם חַיֵּשׁ קָל

תת לקוטי ח"ב א תפלות

מִהֲרָה. וְתַרְחֵם עָלֵינוּ וְתַתֵּן לָנוּ חַן בְּעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ, וְנִזְכֶּה לְמִצְאָה
חַן וְשִׁכְל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם, וּבְעֵינֵי כָּל הַמַּלְאָכִים וְהַשָּׂרִים
שֶׁלְמַעְלָה וְשֶׁלְמַטָּה כְּלָם יִרְחַמוּ עָלֵינוּ, וְנִמְצָא חַן בְּעֵינֵי כְּלָם:

וּבְכֵן תוֹשִׁיעֵנִי וְתַעֲזָרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁנִזְכֶּה לְהַכִּיר וְלִידַע
כָּל הַמְּפֹרָסְמִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְלִדְעַת וּלְהַכְחִיז בֵּין טוֹב לְרַע, שְׁנִזְכֶּה
לִידַע הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ, מִי הֵם הַצְּדִיקִים וְהַמְּפֹרָסְמִים הָאֱמֶתִיִּים,
וּמִי הֵם הַמְּפֹרָסְמִים וְהַמְּגַהֲיָנִים שֶׁל שֶׁקֶר, אֲשֶׁר נִדְלָתָם הִיא רַק
עַל-יְדֵי עֲזוּת שֶׁהִיא מְלֻכּוּתָא בְּלֹא תְנָא. וְנִזְכֶּה לְתַפְלָה בְּשִׁלְמוֹת
בְּכָל הַבְּחִינוֹת, וּבִזְכוּת וּכְחַ תַּפְלוֹת הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים, שֶׁהֵם
שָׂרֵשׁ הַכֹּל, אֲשֶׁר כְּלָם מְקַבְּלִים מֵהֵם, יִתְבַּטַּל וְיִפֹּל כָּל הָעֲזוּת
שֶׁל כָּל הַמְּפֹרָסְמִים שֶׁל שֶׁקֶר. כְּלָם יִכְרְעוּ וְיִפּוּלוּ לִפְנֵי תַפְלַת
הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים, וְלֹא יוּכְלוּ לְהַרִים רֹאשׁ נִגְדָם וְנִגְדַת הַתְּלוּיִים
בָּהֶם וְנִתְמַכִּים עֲלֵיהֶם בְּאֱמֶת. וְתִזְכְּנוּ תְּמִיד לְדַעַת הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ,
וְלִקְשֹׁר עֲצָמֵנוּ בְּאֱמֶת עִם כָּל הַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים שֶׁהֵם שְׂרָשֵׁי
נִשְׁמוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּל הַנִּשְׁמוֹת נִחְלָקִים תַּחְתָּם, עַד שְׁנִזְכֶּה
לְהִתְקַשֵּׁר וּלְהִתְאַחַז בְּאֱמֶת עִם כָּל שְׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹת עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל הַחַצוּבִים מִתַּחַת כֶּסֶף הַכְּבוֹד. וְעַל-יְדֵי־זֶה נִזְכֶּה שִׁיְהִיָּה
לָנוּ מְמִשְׁלָה עַל הַמַּלְאָכִים, וְתַתְּקִים מִמִּשְׁלַתְנוּ עֲלֵיהֶם בְּתַקְרָף
וְעוֹז לְעוֹלָמִי עַד וּלְנִצְחַת נְצֻחִים, וְלֹא יִפְּלוּ אוֹתָנוּ לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה
מָרוֹם לְעוֹלָם יְהוָה. וּלְעוֹלָם יָדָךְ עַל הָעֲלִיוֹנָה. וְאַתָּה עוֹזֵר, לְלֹא
כַח. וּבִיָּדְךָ כַח וּגְבוּרָה וּבִיָּדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכֹל. אַתָּה הוּא יְהוָה
לְבִדְךָ אַתָּה עֹשֵׂית אֵת הַשָּׁמַיִם שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאֵם הָאָרֶץ וְכָל
אֲשֶׁר עֲלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מְחַיֶּה אֵת כְּלָם וְצָבָא

לתא לקוטי ח"ב א תפלות

השמים לך משתחוים. וברצונך תרום קרננו. כי מי יאמר לך מה תעשה. כי אתה לבדך בראת אותנו בשביל כונה זו, שנגזרה להגיע לתכלית הזו שיהיה לנו ממשלה על המלאכים. זכנו ברחמיך הרבים למלאות רצונך הטוב, להשלים כונתך העליונה, שנגזרה מהרה לשוב בתשובה שלמה לפניך, ולשבר כל התאוות רעות, וכל העבודות רעות, וכל המדות רעות, עד שנגזרה לתפלה בשלמות ולעבד אותך עבודה תמה באמת ובתמים כרצונך הטוב, עד שנגזרה להגיע מהרה לתכלית הזו שיהיה לנו ממשלה על המלאכים ותתקים ממשלתנו לנצח כי לך נוצרנו:

לראש השנה

ובכן תרחם עלינו ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים. שנגזרה לקבל ראש השנה הקדוש בקדשה ובטהרה גדולה, ביראה ובאהבה ובשמחה ובחדוה רבה. כי אתה ברחמיך בחרת בנו מכל העמים וקדשתנו במצותיך, ועשית עמנו חסד גדול הזה, ונתת לנו מתנה טובה הזאת, שהיא ראש השנה הקדוש, יום קדוש ונורא ואיום מאד, אשר בו תנשא מלכותך ויבון בחסד בסוף ותשב עליו באמת. וברחמיך הרבים וחסדיך העצומים קבעת לנו את יום ראש השנה הגדול והקדוש, יום הדין הגדול והנורא, בראש חדש תשרי, שהוא חסד גדול ונפלא מאתך בעל החסד והרחמים, אשר אתה חושב מרחוק להטיב אחריתנו, ואתה טוב ומטיב לרעים ולטובים, והקדמת תרופה וצרי למכותינו. כי ידעת, כי בשר ודם אנחנו ומחמר קרצנו. הן בעון חוללנו ובחטא יחמתנו אמנו. ויצר לב האדם רע מנעוריו, ואין

צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. אף כי קטני ערך, שפלי
קומה, חלושי כח, עצובי רוח, עוללים לא ראו אור, המלוכלכים
בחטאת נעוריהם, מלאים חטא ועון ופשע. אשר לולא רחמיך
ורחמיך העצומים והנוראים מאד, לא היה לנו חס ושלום שום
תקוה כלל. כי איכבה נפצה פה ואיך נשא עין. ואיך היינו יכולים
לבא לפניך בחטאתינו ולהעזי פנינו ולהקשות ערפנו, לבא
ולהתודות לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, ולהתחרט על
מעשינו ועונותינו. אבל חסדיך רבים מאד, חסדיך יהוה מלאה
הארץ, חסדי יהוה כי לא תמנו, כי לא כלו רחמיך לעולם, כי
הקרים ימוש והנבעות תמוטינה וחסדיך מאתנו לא ימוש
לעולם, אף אם עשינו מה שעשינו. על-כן גלית לנו מרחוק עצם
פלאי חסדיך העצומים והרבים והנוראים והגדולים מאד מאד
בלי שעור וערך ומספר, עד אין סוף ואין תכלית. וקבעת לנו
יום ראש השנה הקדוש, יום הדין הגדול והנורא, בראש הדין.
שאז אתה בעצמך מבקש בפרה, בבכול, כמו שאמרו רבותינו
זכרונם לברכה, הביאו עלי בפרה על שמעטתי את הירח. ואתה
בעצמך מתחרט, בבכול, על מעשיך, על שמעטתי את הלכנה,
אשר משם נמשכים כל חטאינו. על-כן נתת לנו פתחון פה, לבוא
ולהתודות לפניך ולהתחרט על מעשינו ביום הדין הגדול שהוא
ראש השנה, כי הלא גם אתה בעצמך מתחרט ומבקש בפרה אז:
על-כן באנו לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי החסד
והרחמים, ובנו ברחמיך ורחמיך העצומים, שנגזה לקבל החסד
הגדול הזה בראש השנה הקדוש הבא עלינו לטובה. רחם עלינו

למען שמך, וזכנו לקבל ראש השנה הקדוש בקדשה גדולה, כי
 אתה יודע, שבדורות הללו, בעוקבא דמשיחא, אין לנו שום
 תקנה, כי אם על קבוץ ראש השנה הקדוש, שאנו מתקבצים יחד
 בכל מקומות ישראל במושבבותיהם. יודע תעלומות, בוחן לבבות,
 אדון החסד, מלא רחמים, למדנו והורנו איך להמשיך חסדיך
 הגדולים עלינו באפן שנוזק לשוב אליך באמת ובלב שלם. ואם
 הטאנו עוינו ופשענו לפניך הרבה מאד, ופגמנו בכבודך הרבה,
 והלבנו אחר תאוות לבנו והמשכנו עלינו את היצר הרע, ופגמנו
 וקלקלנו מה שקלקלנו, עד אשר אין לנו מליץ יושר ושום זכות
 על פי דת המשפט הקדוש. הן על זה באנו לפניך לחלות פניך
 ולהשתטח לפני רחמי כסא כבודך, ואנו תולים עינינו אליך יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו, שתעשה למען רחמיך וחסדיך הפשוטים
 ותשב בעצמך על משפטינו, כי המשפט לאלהים הוא, ולא תתן
 כח ורשות חס ושלום לשום אדם שבעולם, ולא לשום בית דין
 שלמעלה ושלמטה, ולא לשום מלאך ושרף, ולא לשום נברא
 שבעולם, לשפט ולדון אותנו חלילה. חלילה לך מעשות כדבר
 הזה, כי אם אתה לבד תדין ותשפט אותנו ברחמיך הרבים
 ובחסדיך הגדולים. מלפניך משפטנו יצא עיניך תחזינה מישרים.
 כי אתה לבד יודע את מקומנו, כי אתה מקומו של עולם ואין
 העולם מקומך, ורק אתה לבד יודע לדון אותנו כלנו לכף זכות
 תמיד, רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חייני, כי אתה יודע את
 מקומו של כל אחד ואחד מאתנו עמך ישראל, איך נולד ואיך
 נמשך נשמתו לזה העולם, ובאיזה מקום הנה בגשמיית וברוחניות

מעודו עד היום הזה, ואתה מלא רחמים, ומטה כלפי חסד תמיד. אבינו שבשמים, רחמן אמתי, חסדן אמתי, חמל עלינו בעת צרה הזאת, אשר באו בנים עד משבר וכח אין ללדה, עשה עמנו חסד הנם ממה שלא יחסר עמך, וזכנו מעתה להיות ברצונך באמת, לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד:

וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשַׁת רֹאשׁ הַשָּׁנָה תְּמִיד, וְתִמְחַל וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְלֵא פְּגִימַת הַלְּבָנָה וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוּם מְעוֹט וְיִהְיֶה אֹר הַלְּבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה, כְּאֹר שִׁבְעַת יְמֵי בְּרֵאשִׁית, כְּמוֹ שֶׁהִיְתָה קִדְּם מְעוֹטָה. וְתִזְכְּנוּ וְתַעֲזְרֵנוּ שְׁנֹזְבָה לְאַחֲזוֹ עֲצֵמָנוּ בְּכֶסֶף הַכְּבוֹד בְּשָׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַד שִׁיְהִיָּה לָנוּ כַּח לַעֲשׂוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַאֲוִיר עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל קִדְשַׁת רֹאשׁ הַשָּׁנָה תְּמִיד. וְנִזְבָּה לְדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוֹת תְּמִיד, וּלְהַכְרִיעַ אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּלוֹ לְכַף זְכוֹת, לְזְכוֹת אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי מְקוֹמוֹ. וְנִזְבָּה לִידַע בְּאַמֶּת מְקוֹמוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּלְהַמְשִׁיךְ זְכוֹת וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכָּלֵי יוֹת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחִרְתָּ, אֲפִלּוּ עַל הַגְּרוּעַ שֶׁבַּגְּרוּעִים וְהַפְּחוֹת שֶׁבַּפְּחוֹתִים. וְתִפְתַּח לָנוּ אֹר הַדַּעַת שְׁנֹזְבָה לְמֵצֵא זְכוֹת לְכֹל. וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ תְּמִיד, שְׁלֹא נִדְבַר סָרָה חֵס וְשְׁלוֹם עַל שׁוּם בֵּר יִשְׂרָאֵל שֶׁבְּעוֹלָם. וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִלְּשׁוֹן הָרַע וְאֶבֶק לְשׁוֹן הָרַע, וְלֹא נִתְחִיל לְדוֹן שׁוּם בֵּר יִשְׂרָאֵל לְחוּבָה חֵס וְשְׁלוֹם, רַק נִזְבָּה לְדוֹן אֶת הַכֹּל לְכַף זְכוֹת תְּמִיד, וּלְהַכְרִיחַ עֲצֵמָנוּ בְּכֹל כַּחוֹתֵינוּ, עַד שְׁנֹזְבָה לְמֵצֵא זְכוֹת

לתת לקומי ח"ב א תפלות

והסדר טוב לכל אחד ואחד, אפלו בתכלית הדיוטא התחתונה, בתכלית הגרועות והפחיתות, ולהכריע הכל לקרף זכות תמיד:

מלא רחמים, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, ותתן לנו כל הפצנו ובקשותינו לטובה חיש קל מהרה. ותתפאר עם כל עמך ישראל לעולם, מגדול ועד קטן, כי כלם יקרים וחביבים בעיניך ככבת עין, ובדרך הכל. הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה, ובעצם שפלותנו וגרועותנו ופחיתותנו ודחקינו ועמלינו ועצם רחוקנו ממך על-ידי עונותינו והטאתינו הרבים והעצומים, עם כל זה אתה יכול להגביהנו ולהעלות ולהמשיך עלינו קדשה וטהרה, ולהחזירנו בתשובה שלמה לפניך, ולקרבנו לעבודתך באמת, עד שגובה להגיע לכל מה שבקשנו מלפניך, כי אתה מקים מעפר דל מאשפות ירים אביון, להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו. ואתה משפיל גאים ומגביה שפלים, ואתה מלא רחמים עלינו ועל כל ישראל תמיד בכל עת ובכל רגע, ואתה עושה נפלאות גדולות לבדך, כי לעולם חסדך, עושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר, כאמור, אין קדוש ביהוה כי אין בלתך ואין צור באלהינו. יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ועל. יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרום. מקים מעפר דל מאשפות ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחילם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבל. רגלי חסידיו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכת יגבר איש. יהוה יחתו מריביו עליו בשמים ירעם יהוה ידן אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו. ונאמר, מקולות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה. עדותיך

נאמנו מאד לביתך נאנה קדש יהוה לארץ ימים. יהיו לרצון אמרי
פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי, אמן בן יהי רצון:

== ג ==

טוב להודות ליהוה ולומר לשמך עליון. אברכה את יהוה בכל
עת תמיד תהלתו בפי. אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים ועדה.
ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך. תהלת יהוה ידבר פי ויברך
כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ואנחנו נברך זה מעתה ועד עולם
הללויה:

רבנו של עולם, מלא טוב, זכנו להודות לך סלה. עזרנו
והושיענו וזכנו לטוב האמתי לשעשוע עולם הבא שהוא הודאה
לשמך הגדול והקדוש. ואזכה בכל יום ויום לומר ברכות
והודאות שירות ותשבחות הרבה לשמך הגדול והקדוש להודות
לך ולברכה על כל החסדים והטובות והנסים והנפלאות, אשר
עשית עמי מעודי עד היום הזה, על נסיה שבכל יום עמנו ועל
נפלאותיה וטובותיה שבכל עת, ערב ובקר וצהרים בפה אקדם
יהוה אבך לאלהי מרום, מי יפאר, מי יחדר, מי יהלל, מי ימלל,
מי ישבח, מי יספר אחת מני אלף אלפי אלפים ורבי רבבות
פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית עם אבותינו ועמנו. לא
יספיקו כל אילי גביות לבאר נקדה אחת כמטה מן הים, מכל
רבוי הטובות והנסים והנפלאות גדולות ונוראות שעשית עמנו
עם כל אחד ואחד מישראל בפרטיות, אשר הוצאת אותנו
מכל הטומאות ומכל הזחמות, וקרבתנו ברחמיך לשמך הגדול

לקוטי ח"ב תפלות תתו

והקדוש והכנסתנו בקדשת ישראל. ואתה עושה פעולות גדולות ונוראות בכל יום ויום, והושב מחשבות באפן שנוכח להתקרב לעבודתך, כדי לחיותנו כיום הזה, למען נזכה לחיים אמתיים, לחיים נצחיים, כי חסדך גדול עלינו והצלחת נפשנו משאול תחתיה. כי לולא יהיה עזרתה לנו כמעט שכלנו דומה נפשנו, מה נאמר מה נדבר, מה נאמר מה נדבר, מה נשיב ליהוה כל תגמולוהי עלינו, אלו פינו מלא שירה כים, ולשוננו רנה כהמון גליו, ושפתותינו שבה כמרחבי רקיע, ועינינו מאירות בשמש וכירח, וידינו פרושות כנשרי שמים, ורגלנו קלות כאילות, אין אנו מספיקים להודות לך ולשבחה ולפארה ולברך ולקדש את שמך מלבנו, על אחת מאלף אלף אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית עם אבותינו ועמנו, עם כל אחד ואחד בפרטיות. לא כדוני וכרוע מעללי גמלתני, כי אם כחסדך לבר, כחסדך החייתיני, וחסדך מרחוק להטיב אחריתי, וקרבתני מלפי לשמך הגדול והקדוש. ומה יוסיף עוד עבדך לדבר לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, ואתה את עבדך ידעת:

והנני מודה על העבר וצועק על להבא, מלא רחמים, הגומל לחיבים טובות שגמלני כל טוב, והכנסתני בקדשת ישראל ולא עשיתני גוי. ותקטן עוד זאת בעיניך והוספת עלי חסד וטוב, טובה כפולה ומכפלת, וקרבתני מלפי להצדיקים וכשרים ויראים האמתיים, מלא רחמים, מלא טוב, באשר החלית להראות חסדך עלי לקרבני ולהודיעני ולהטעימני מזיו נעם ערבות וידידות נעימות מתיקות קדשת הצדיקים הקדושים האמתיים, בן

יהמו נא ויכמרו נא המון מעיד ורחמיך עלי, ותרחם עלי ותושיעני
 מעתה, ותזכני לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתם
 הקדושה, אשר הודיעו ונגלו לנו הצדיקים האמתיים, ותמהר
 ותחיש לנאלני ולהוציאני מכל הצרות והרעות אשר סבבני.
 יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי, רבים אומרים לנפשי אין
 ישועתה לו באלהים סלה, ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים
 ראשי. צרות רבות סבבוני, קראנוך יהוה אלהינו. בצר לי אקרא
 יהוה ואל אלהי אשוע. ישמע מהיכלו קולי ושוועתי לפניו תבא
 באזניו. מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה. קראתי מצרה לי אל
 יהוה ויענני מבטן שאול ושוועתי שמעת קולי. ותשליכני מצולה
 בלבב ימים ונהר יסובבני כל משפריך ונגליך עלי עברו. ואני
 אמרתי נגרשתי מגד עיניך אך אוסיף להביט אל היכל קדשך.
 אפפוני מים עד נפש תהום יסבבני סוף חבוש לראשי. לקצבי
 הרים ירדתי הארץ בריחיה בעדי לעולם ותעל משחת חיי יהוה
 אלהי. בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי ותבא אליך תפלתתי
 אל היכל קדשך. משמרים הבלי שוא חסדם יעזבו. ואני בקול
 תודה אנבחה לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה ליהוה:

ובכן תזכני ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים שאזכה ללמוד
 הלכות בכל יום ויום חק ולא יעבר כל ימי חיי, ולא יעבר אצלי יום
 אחד בלי למוד הלכות, עד שאזכה על ידי ההלכות לשעשוע עולם
 הבא לדעת ולהפיר אותך תתברך לנצח, ותעזרני שאזכה לברר
 פסק ההלכה באמת, ותהיה עמי תמיד, ותמשיך עלי חסד חנם
 חסדי דוד הנאמנים. ואזכה לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא,

עד שאזכה מהרה לידע כל ההלכות של כל מצות התורה על
 בוריי ואתתן, ולחדש בהם חדושין אמתיים ותשפיע עלי דעת
 שלם ודקדושה, עד שאזכה לדעת ולהכיר אותך באמת ולהיות
 סמוך וקרוב אליך ולהודות לך ולברכה תמיד, ולהתדבק אליך
 באמת בעולם הזה ובעולם הבא מעתה ועד עולם. ותצילני מכל
 צרה וצוקה, כי אתה יודע צרות לבבי הרבים והכבדים מאד,
 עד אשר כשל כח הסבל. כי צר לי מאד אבי שבשמים, כי רע
 ומר, כי נגע עד הנפש, ואין לי שום אח ורע לפרש לפניו שיהתי
 הכבדה והמרה מאד מאד, ואני נושא אבנים קשים על לבי. עלי
 לבי דוי, כי רק לבי יודע מרת נפשי, המרה מראש ולענה, אשר
 לא יאמן כי יספר. וכל הדמים שבאברי כלם מתכנסים אל הלב
 ומכבידים על הלב מאד, וכל אברי ועורקי וגידי עם כל הדמים
 שבהם, כלם מבקשים ומחפשים עצה ותחבולה, איך להמלט
 ואיך להנצל מני שחת, מדין הקשה של גיהנם ומדין הקשה של
 העתיד, ואיך להנצל מכל החטאים ועונות ופשעים ומכל הפגמים
 ומכל ההרפתקאות שבעולם חס ושלום. הן תחלתי נזוכה, לא
 ידעתי נפשי, מה אעשה ומה אפעל, ומאין אבקש תרופה למכתי
 האנושה. יהוה אלהים אתה ידעת. חוס וחמל עלי, חוס ורחם על
 מעט דמעט פלטתי הנשארת, והופיעה עלי ממעון קדשתך ישועה
 ורחמים, והצילני מעתה מכל מיני צרות ורעות, כי אין לי על
 מי להשען כי אם עליך לבד אבי שבשמים. אתה סתר לי מצר
 תצרני רני פלט תסוכבני סלה. הושיעני ועזרני וצנני, שישובו
 הדמים השוטפין על לבי, ויחזרו לילך בסדר תנועה מסודרת.

תתי לקומי ח"ב-ב תפלות

ותעשה עמי חסדים רבים תמיד בכל עת, ותעזרני ותושיעני ותצילני תמיד מכל צרה וצוקה, ותזכני להודות לך תמיד על כל החסדים אשר עשית עמי ואשר אתה עתיד לעשות עמי:

ותרחם עלינו ועל כל עמך ישראל, ותעזרנו שנוצח להיות תומכי אורייתא. שנוצח להחזיק את הלומדי תורה העוסקים בתורה ובעבודת יהוה באמת, לתומכם ולסעדם ולהחזיקם ולהספיק להם כל מה שיחסר להם בכבוד גדול, ולעשות כל צרכיהם וכל צרכי בניהם וביתם, באפן שיזכו לעסק בתורתך ובעבודתך בהרחבת הלב בלי בטול ובבלבול כלל, למען יוכלו להוליד ולחדש הלכות וחדושין אמתיים בתורתך הקדושה. ותשפיע חסד גדול עלי ידי-וה, ומשך עלינו ועל כל עמך ישראל שפע טובה וברכה ופרנסה טובה ועשירות גדול דקדושה ורחמים וחיים ושלום וכל טוב. ותמלא פנימת הלבנה, ויקים מקרא שבתוב, והיה אור הלבנה כאור החמה:

ותחום ותחמל ברחמיך הרבים על כל היושבות על המשבר מעמך בית ישראל ותצילם מכל צער ונזק, ותרחם על צערם הקשה והכבד כאשר נגלה לפניך אדון כל. ותחום עליהם ותעזרם ותושיעם בתמלתך הנוראה ובחסדיך הרבים, שיזכו בלם להוליד בנקל בלי שום קשוי הולדה כלל. מלא רחמים, חמל עליהם, כי אתה יודע צערם ומכאובם הקשה, חמל עליהם למענה ותצילם מכל צער ונזק, ומכל מיני עין רעה, ומכל מיני קלפות וסטרין אחרנין המעכבים את ההולדה, וחפצים חס ושלום מה שחפצים. אנא יהוה, ברחמיך הרבים תצילם ותשמרם מכל (ע), ויזכו בלם

לתמיא   ח"ב"ב   תפלות   לקומי

להוליד במהרה, בנקל, בלי שום קשוי הולדה כלל, ותוציא הולד לשלום בלי פגע. ויזכו כל עמך ישראל לגדל בניהם ובנותיהם לארך ימים ושנים לעבודתך וליראתך, ולא תפיל אשה פרי במנה, ויתרבו עמך ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר מרוב:

ובכן תרחם עלינו ברחמיך הרבים ובחסדיך האמתיים, ותעזרנו ותושיענו שגזכה להמשיך הארת האמת, ויאיר האמת בהדבור וישלים את הדבור הקדוש, ותשמרנו ותצילנו שלא יצא שום דבר שיקר מפינו כלל אפלו בטעות, רק כל דבורינו יהיו דבורי אמת תמיד לעולם ועד, ותזכנו להמשיך הארת שלשה קני האמת שהם, תפלה, ותורה, ושדוכים הגונים. ותעזרנו ברחמיך הרבים שגזכה להתפלל לפניך בכל לב ונפש, ותהיה תפלתנו בתכלית השלמות כרצונך הטוב באמת. ותהיה עמנו תמיד, ותושיענו שגזכה להוציא כל דברי התפלות ותחנונות ובקשות מפינו באמת לאמתו, בלי שום פניות ובלבולים ובלי שום מחשבות זרות כלל, רק כל דברי תפלתנו יהיו באמת לאמתו, באמת נד וצח, באמת שאתה חפץ בו, עד אשר תשמע תפלתנו תמיד, כי אתה חפץ באמת לבד כמו שכתוב, קרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת. וגזכה על ידי תפלתנו לנהג העולם כרצוננו ולבטל כל הגזרות קשות, שנגזרו עלינו חס ושלום, בין שהוא קדם גזר-דין ובין שהוא לאחר גזר-דין. ותמסר פתך וגבורתך בידינו, שיהיה לנו כל הכח והגבורה ששך לשנות הטבע ולנהג כל העולם, ויקים בעמך ישראל מקרא שכתוב, ויקרא לו אל

תתיב לקוטי ח"ב-ב תפלות

אלהי ישראל, שיהיו ישראל נקראים בשם אל, שיהיה להם כח אלהי לנהג כל העולמות כרצונם הקדוש:

ותנפנו לעסק בתורתך הקדושה תמיד לשמה באמת, ותתן לנו רב הגון ואמת שנוזה לקבל ממנו דרך ישרה, ונדע את הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה כל ימי חיינו לעולם, ויוליכנו בדרך האמת תמיד כרצונך הטוב.

ותרחם עלינו ועל כל עמך ישראל, ותזמין לבנינו ולבנותינו וזווגם ההגון להם מן השמים, ולא יתחלפו הזווגים חלילה בעונותינו, רק כל אחד יזכה למצא וזוגו ההגון לו מן השמים, (ובפרט לפלוגי בן פלוגית). ותנהנו בדרך האמת תמיד, ונזכה לעשות שדוכים טובים והגונים באמת כרצונך הטוב, כמו שכתוב, ומיהוה אשה משקלת:

מלא רחמים, מלא משאלותינו ברחמים עד שנוזה שיאירו שלשה קני האמת בהדבור, וישלימו את הדבור הקדוש, את כל ארבעה חלקי הדבור. ותנפנו להרבות בצדקה תמיד, עד שנוזה לדבור של צדקה, כמו שכתוב, אני (יהוה ה) מדבר בצדקה רב להושיע, ותמשיך עלינו רחמים ותבטל מאתנו כל האכזריות שבלבבנו, ונזכה לצאת מגדר בהמה לגדר אדם שיש לו רחמנות, ונזכה לרחם על הבריות תמיד ברחמנות אמת, ולהרבות בצדקה תמיד לעניים הגונים כרצונך הטוב, עד שנוזה להשלים הדבור של צדקה כמו שכתוב, טוב איש חונן ומלוה וכלכל דבריו במשפט:

לקוטי ח"ב תפלות תתיג

ותזכנו לדבור של תשובה, ותעורנו לדבר דבורים הרבה של תשובה לפניך, ונזכה לקים מקרא שכתוב, קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה. ותשלח לנו דבורים הגונים ורצויים לתוד פינו, עד שנזכה לעורר לבבנו לפניך באמת ולשפד לבנו כמים נזכח פניך יהוה, כמו שכתוב, שפכי כמים לבד נזכח פני יהוה:

רבנו של עולם, זכני לתשובה שלמה לפניך. רבנו של עולם, זכני לדבור בזה שיעורר לבי באמת, עד שאזכה לשוב אליך מהרה באמת ובלבב שלם. זכני זכני, רחמי רחמי, חנני חנני, החזירני בתשובה שלמה לפניך, השיבני ואשובה כי אתה אלהי, תן לי תקוה ולא אובד, תן רוח והצלה אמתית, רוח והצלה נצחית, תן לי דבור של תשובה אמתית, חוס וחמל עלי למען שמך, למענך עשה ולא למעני, ראה עמידתי דל ורק וחסר, פגום ומקלקל ונשחת מאד, מבלבל ומטרף מאד. הצל ספינה המטרפת בים באין עוזר וסומך, הצל נרדף מפני רוצחים ואורבים ולסטים ואויבים ושנאים קשים ומרים ואכזריים שאין דוגמתם בעולם. הצילני נא ברחמיך הרבים, הושיעני נא אבי אב הרחמן, הצליחני נא הצלחה האמתית הצלחה הנצחית, שאזכה מעתה להצליח בזה העולם הצלחה הנצחית, שאזכה להרויח רוח האמת, מה שאפשר להרויח בזה העולם בלי שעור וערף ומספר, עזרני להיות כרצונך הטוב באמת מעתה ועד עולם:

וזכנו להשלים הדבור של עשירים קרובים למלכות, ותעזר ותושיע ותגן על כל הקרובים למלכים ושרים ויועצים, העומדים בשביל ישועת והצלת ישראל באמת, ותשפיע עליהם דברי

חזן בשפתותיהם, וימצאו חזן בעיני הקיסרים והמלכים והשירים
 והיו עצים, ויבטלו מהשבות שונאינו. ותתן להם חזן ושכל טוב,
 באפן שיזכו לבטל כל הגזרות קשות ורעות, ולפעל גזרות טובות
 על ישראל עמך, ויהפכו לב הקיסרים והמלכים והשירים עלינו
 לטובה. כי אתה לבד יודע אפן מעמד ומצב עמך ישראל בעת,
 אשר רבים קמים עלינו, רבים מאד, על עמך יערימו סוד ויתיעצו
 על צפוניך, ולא אחד בלבד עומד עלינו, כי אם רבים קמים עלינו
 והושבים מהשבות בכל-עת, איך להרע לישראל חס ושלום,
 ואין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, כי אתה היית
 עמנו מעולם בכל דור ודור. חמל עלינו גם אתה בדור העני הזה
 בעוקבא דמשיחא, כי אין מי יעמד בעדנו, שמך הגדול יעמד לנו
 בעת צרה, ותהפך לב הקיסרים והמלכים והשירים עלינו לטובה
 כי הכל בידך לבד, (כמו שכתוב) לב מלכים ושירים ביד יהוה.
 וכתוב, פלגי מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ יטנו:

וּזְכַנּוּ להשלים הדבור של מלכות דקדושה, ותביא לנו את
 משיח צדקנו במהרה בימינו וימלוך עלינו לעולם ועד, ונזכה
 לשמע דבוריו הקדושים ותטהורים והנוראים מפיו הקדוש. רחם
 עלינו למען שמך, וזכנו שיאיר האמת ברבוע הדבור, בארבעה
 חלקי הדבור, עד שנוזכה לדבור שלם דקדושה באמת. ונזכה
 לשלמות לשון הקדש המקשר לשבת, לדבור אמת שכלול בו
 ברכה וקדושה. ותבטל ותכניע ותשבר לשון עלנים שהוא לשונות
 העכורים, שלא יהיה להם שום שליטה ואחיזה בעמך ישראל, ולא
 ילמדו לשונם כלל. רק נזכה אנחנו וכל עמך ישראל לדבור השלם

באמת שהוא שלמות לשון הקדש, עד שנוזכה להמשיך הקדשה והשמחה של שבת לששת ימי החול, ונוזכה לשמח תמיד גם בימי החול לשמך ולעבודתך:

לשבת-קודש

ותעזרנו ותושיענו ותזכנו לקבל שבת בקדשה גדולה ובחידה רבה ועצומה ובשמחה גדולה ובלב טוב, ולא יעלה על לבנו בשבת קדש שום דאנה ועצבות, ולא שום צער, ותסיר ממנו יגון ואנחה. ברצונך הנח לנו יהוה אלהינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו, ונוזכה לשמח מאד בכל שבת ושבת בשמחה אמתית, בגילה ברנה בדיצה בחידה רבה ברצונך הטוב. ותעזרנו ותזכנו להמשיך הקדשה של שבת לששת ימי החול, עד שנוזכה גם בימי החול להיות בשמחה תמיד, נגילה ונשמחה בך תמיד, ונוזכה לעשות כל המצות גם בימי החול בשמחה גדולה ובחידה רבה ולהיות אף שמח תמיד, נגילה ונשמחה בישועתך סלה, ונוזכה לקיים תמיד מקרא שבתוב, עבדו את יהוה בשמחה בואו לפניו ברננה. דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו. ותעזרנו תמיד בכל עת להמשיך השמחה של שבת לששת ימי החול, עד שנוזכה שיתגלה אחדות הפשוט בעולם, וידעו ויאמינו הכל, שכל הפעלות משתנות נמשכין מאחד הפשוט יתברך ויתעלה לעד ולנצח נצחים, וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו, יהוה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה. ויתגלה אחדותך הפשוט לכל באי עולם על-ידי עמך ישראל,

אשר בחרת גוי אחד בארץ מכל העמים אשר על פני האדמה, כי אתה אחד ושמוך אחד ומי בעמך ישראל גוי אחד בארץ, עד שיתגלה אחדות הפשוט גם למעלה בכל העולמות, על-ידי התגלות אחדות הפשוט מתוך הפעלות משתנות למטה בעולם הזה על-ידי עמך ישראל הקדוש, ותבטל כל מיני מחלוקות מן העולם ותמשיך שלום גדול בעולם:

לחנכה

וזכנו לקיים מצות הדלקת נר חנכה בראוי, בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותר"ג מצות התלויים בה, ולקיים כל המצות של חנכה בשמחה גדולה, להודות לך ולברכך ולומר הלל שלם בשמחה וחדוה רבה ובהתעוררות גדול בקדושה ובטהרה גדולה. כי ברחמיך הרבים קבעת לנו שמונת ימי חנכה, להודות ולהלל לשמוך הגדול שהם שעשוע עולם הבא. זכנו ברחמיך הרבים לקיים מצותיך באמת, עד שנגזרה להמשיך עלינו באמת שעשוע עולם הבא תמיד, שהוא הודאה לשמוך הגדול ותקדוש, ובפרט בימי החנכה הקדושים שהם ימי הודאה, עד שנגזרה להתקרב אליך באמת, ולדעת ולהכיר אותך ולהודות לך ולברכך סלה באמת לעולם כי טוב, כמו שכתוב, הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו, ונזכה להמשיך הקדושה של שבת לששת ימי החול, עד שנגזרה להיות בשמחה תמיד ברצונך הטוב באמת. אָנָּה יְהוָה, מלא משאלותינו ברחמים, וזכנו מהרה לכל מה שבקשנו מלפניך, באפן שנגזרה מהרה להיות ברצונך הטוב באמת, למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד:

לקוטי ח"בג תפלות תתיו

מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ: עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברננה: דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו: באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה: הודו לו ברכו שמו כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דור ודור אמונתו: ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

(ותפלה זאת טוב לומר למקשה לילד, ויאמרו אז "מזמור לתודה" (תהלים ק, א), בפה ובמה פעמים, כי אמירת מזמור לתודה הוא סגולה גדולה למקשה לילד, שתזכה להוליד בנקל, אמן:)

== ג ==

רופא חולי עמו ישראל, רופא אמת, רופא נאמן ורחמן, רחם עלינו ועל כל עמוך בית ישראל ושמרנו מרופאים ודאקטורים. וברחמיך הרבים תקדים תמיד רפואה למכה, ותשמרנו ותצילנו שלא נבא לידי שום מחלה ומחוש וכאב כלל. ואפלו בעת אשר תשלח לנו חס ושלום, איזה חולאת או מחוש על פי גזרת דיניך הקדושים והאמתיים, אנא רחום ברחמיך הרבים שמרנו והצילנו שלא נטעה חס ושלום, למסר עצמנו חלילה, ליד הרופאים והדאקטורים, כי הן רופאי אליל בלם, המה מהקבל יחד. כי אתה יודע האמת שאין שום רופא יודע לרפאת החולאת והמחוש בראוי באמת לאמתו אפלו הרופאים הממחים הבקיאים ומפלגים בתקמתם מאד, כי אין שום רופא ממחה וחקם, שיוכל לידע ולכונן הפס המיוחד לרפאת אותו החולה, כפי גזרת דיניך שגזרת שלא יתרפא החולה כי אם על ידי איש פלוני וסם פלוני

ביום פלוני. אשר על-כן אי אפשר בשום אופן שיִתרפא החולה כי אם על-ידי סבות אלו דיקא שנגזרו על רפואתו, ומי הוא החכם שיידע כל זה, מכל שכן שרב הרופאים והדאקטורים הם נבערים מדעת חכמת הרפואות ואינם בקיאים היטב בחכמת הרפואה, כי היא חכמה עמוקה ויש בה חלוקים ושנויים רבים לאין שעור ותכלית, אשר על-פירב אי אפשר לכוון האמת לאמתו, ובתנועה קלה הם מזיקים הרבה ומפסידים ומקלקלים יותר ממה שמתקנים לפעמים, והם הורגים ורוצחים נפשות בידים, וכמה וכמה נפשות שקעו על-ידם, כי רבים אשר מתו על-ידי הרופאים והדאקטורים, מאשר מתו מיתת עצמן, כאשר נגלה לפניך אדון כל, וכאשר הרופאים האמתיים מודים על זה בעצמן, שאי אפשר לידע חכמה זאת על בוריה, והודו ולא בושו, שטוב יותר למנוע מרפואות:

רבונו של עולם, מלא רחמים, בורא רפואות, אדון הנפלאות. אתה יודע, שכבר נשתקע העולם הרבה בטעות זה לעסק ברפואות, מימים ושנים הרבה, עד אשר קשה להוציאם ממבוכה זאת, ובפרט מחמת גדל הצער והמכאוב של כל סובלי חולאים רחמנא ליצלן, הם מוסרים עצמן ליד הרופאים לבקש תעלה ותרופה למכותם, אבל רבם בכלם תוחלתם נכזבה, והרופא לא יגהה מהם מזור, כי אם ברחמיך וחסדיך העצומים, כאשר רחמיך גוברים עליהם להגהות מזורם ולחבש חלים:

על-כן באתי לפניך מלא רחמים, רופא אמת, רחם עלינו ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל בכל עת אשר נצטרך לאיזה רפואה

לְקוּמֵי ח"ב:ג תפלות תתיט

לְנוּ אוּ לְבָנֵי בֵיתֵינוּ חַס וְשְׁלוֹם, לְכָל גִּלְךָ וְנִדְרֶשׁ אַחֵר הָרוֹפְאִים, רַק נִדְרֶשׁ וְנִבְקֶשׁ אֶת פְּנֵי יְהוָה תָּמִיד. וְתַחֲזֹק אֶת לְבַבְנוּ לְהֶאֱמִין וּלְבַטֵּחַ בְּךָ וּבְצַדִּיקֶיךָ וּיְרַאֲךָ הָאֱמֶתִיִּים. וְתַעֲזֹר לָנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנֹזְבָה לְתֵן מָמוֹן עַל פְּדִיוֹן נַפְשֵׁנוּ תָּמִיד, וְתַזְמִין לָנוּ בְּכָל עֵת אֲנָשִׁים פְּשָׁרִים וּיְרֵאִים בְּאֵמֶת, אֲשֶׁר יִהְיֶה לָאֵל יָדָם לַעֲשׂוֹת פְּדִיוֹן נַפְשׁ, מִהַכֶּסֶף אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם, בְּאִפְּן שִׁמְתִּיקוֹ הַדִּין מַעֲלִינוּ וּמַעַל זָרַעְנוּ וּבְנֵי בֵיתֵנוּ, עַל-יְדֵי הַפְּדִיוֹן נַפְשׁ שִׁיעֲשׂוּ עֲבוּרֵנוּ. וְאַתָּה תִּמְלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ, וְתִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאֵת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאֵת הַגּוּף. רְפָאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי תִהְלֹתֵנוּ אִתָּה. וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹבֵינוּ וּלְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ (וּבִפְרָט לְהַחֲלִיחַ פְּלוּגֵי בֶן פְּלוּגִית), כִּי אֵל רּוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אִתָּה, כִּי אֵין לָנוּ שׁוּם סְמִיכָה עַל שׁוּם רְפוּאָה שֶׁל שׁוּם רּוֹפֵא שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד אָנוּ נִשְׁעָנִים. אֵל נָא רְפָא נָא לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדַע גְּדֹל הַצֶּעֶר וְהַמְּכַאֵב שֶׁל כָּל הַסּוֹכְלֵי חוֹלָאִים וּמַכּוֹבוֹת. מְלֵא רַחֲמִים. רַחֵם עָלֵיהֶם וְאַל תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מֵהֶם, וְתִרְאֵה וְתִשְׁגִּיחַ בְּעֵנֶיךָ וּמַכּוֹבָם, וְתִמְלֵא רַחֲמִים עָלֵיהֶם לְהַחֲלִימָם וּלְרַפְּאֵתָם לְהַחֲזִיקָם וּלְהַחֲיוֹתָם חֵישׁ קָל מְהֵרָה, וּיִקָּים מִקְרָא שְׁכַתּוּב, וְהִסִּיר יְהוָה מִמֶּךָ כָּל חֲלֵי וְכָל מַדּוּי מַצָּרִים הָרְעִים אֲשֶׁר יִדְעֶתָ לֹא יִשְׁימָם בְּךָ וְנִתְּנָם בְּכָל שְׁנֵאִיךָ. וְנֹאמֵר, וְעַבְדְּתָם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּבִרְךָ אֶת לְחֶמֶךָ וְאַתָּה מִימֶךָ וְהִסִּירוּתִי מִחֲלָה מִקֶּרֶבְךָ. וְנֹאמֵר, וַיֹּאמֶר אִם שְׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּשֵׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזַנְתָּ לְמַצְוֹתָיו וְשִׁמְרַתָּ

כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך. אמן בן יהי רצון:

== ד ==

ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך. יהוה שמע תפלתי האזינה אל תחנוני באמונתך ענני בצדקתך. למען שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי. אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך. רבונו של עולם, מלא רחמים, זבני ברחמיך הרבים לתן צדקה הרבה תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה, ותתן לי כח ונבורה לכופ את יצרי ואת לבי הקשה, לשבר האכזריות שבלבבי להפכו לרחמנות, להתנדב לתן צדקה הרבה בפזור גדול יותר מטבעי ורצוני, בלי שום הקפדה כלל, כמו שכתוב, פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו תרום בכבוד. ואזכה לתן צדקה בשתי ידים, בשמחה גדולה ובלב טוב, ולא ירע לבבי בתתי לו. ותהיה ידי פתוחה תמיד לתן לעני די מחסורו אשר יחסר לו. ואזכה לקיים מקרא שכתוב, פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסורו אשר יחסר לו. ותזמין לנו עניים הגונים לזכות בהם, ותשמרנו ותצילנו מעניים שאינם מהגנים:

אנא יהוה, עזרני להתחיל לתן צדקה הרבה באמת פרצונך הטוב, ובזכות מצות צדקה תעזרני ותפתח לי ותרחיב לי כל הפתחים והשערים דקדשה. כי אתה ידעת את לבבי. רבונו של עולם, במה קשה לי להתחיל שום התחלה בעבודת יהוה באמת,

וְכָל עֲנִיָּן עֲבוּדָה וְעֲבוּדָה שְׁאֲנִי רוּצָה לְהִתְחִיל, קִשָּׁה וְכַבֵּד עָלַי
 מְאֹד מְאֹד, עַד אֲשֶׁר כָּשָׁל בַּח הַסֶּבֶל. וְכִמְהָ וְכִמְהָ חֲבֵלִי לְדָה,
 וְכִמְהָ וְכִמְהָ גְּנִיחוֹת וְצַעֲקוֹת וְשִׁוְעוֹת וְזַעֲקוֹת וְצֹחוֹת בְּכִמְהָ מִיָּנִי
 קוֹלוֹת שֶׁל אֶחָ וְאֶבּוֹי, וְכִמְהָ וְכִמְהָ אֲנִחוֹת מֵעֲמָקָא דְלִבָּא, וְכִמְהָ
 וְכִמְהָ כְּפִילוֹת וְהַמְּיֹזוֹת אָנּוּ צְרִיכִין, קִדָּם שְׁאֲנּוּ זֹכִינ׳ן לְהִתְחִיל אֵיזוּה
 הַתְּחִלָּה בְּאֵיזוּה עֲבוּדָה, וּמִגְדֵּל הַכְּבָדוֹת הַעֲצוּם עֲדִין לֹא הִתְחַלְתִּי
 לְעַבְדָּךְ בְּאַמֶּת, כְּמוֹ הֵרָה תִּקְרִיב לְלִדַּת תְּחִיל תִּזְעַק בְּחֲבֻלָּהּ בֶּן
 הַיָּינוּ מִפְּנֵיךְ יְהוָה. הָרִינוּ חֲלָנוּ כְּמוֹ יִלְדָנוּ רוּחַ. וְכַבֵּר עֲבָרוּ עָלַי
 יָמִים וְשָׁנִים הִרְבָּה מִשְׁנֹתַי הַקְּצוּבִים בְּמִסְפַּר תַּחַת יָדְךָ, וְעֲדִין
 לֹא הִתְחַלְתִּי הַתְּחִלָּה גְּמוּרָה בְּעֲבוּדָתְךָ בְּאַמֶּת, עֶבֶר קָצִיר כָּלָה
 קֵיץ וְאֲנִי לֹא נוֹשָׁעֲתִי. אֲבָל עֲדִין אֲנִי מְקוּהָ וּמְצַפָּה וּמְחַכָּה וּמְיַחַל
 בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה לִישׁוּעָתְךָ הָאֱמֶתִית, כִּי כָל עוֹד נִשְׁמַתִּי בִּי,
 אֲנִי מְקוּהָ לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת. עַל-בֶּן אֲזַעַק וְאֲשׁוּעַ, חֲמַל עַל
 עֲנִי כְּמוֹנִי, דֵּל וְחִלוּשׁ, כּוֹאֵב וְגוֹעַ. כִּי־לִדָּה אֶפְעָה, הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ,
 כִּי קָצַר הַמִּצָּע מִהַשְׁתַּרְעַ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲמִין וְחֹזֵק רַפְּיוֹן יָדֶי,
 חֹזֵק יָדִים רְפוּת וּבִרְכִים כּוֹשְׁלוֹת תְּאַמֵּן. זַפְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים,
 שְׂאֵת־חִיל מַעֲתָה בְּאַמֶּת הַתְּחִלָּה גְּמוּרָה, שְׂאֵת־חִיל מַעֲתָה לְכַנֵּם
 בְּעֲבוּדָתְךָ מִיּוֹם אֶל יוֹם, וְלִהְיוּסִיף בְּכָל יוֹם וְיוֹם קִדְשָׁה וּמְהִירָה
 וְחֻכְמָה וּבִינָה וְדַעַת אֱמֶתִי, וְכָל יוֹם וְיוֹם יֵאִיר בְּיוֹתֵר בְּתוֹסּוֹפוֹת
 אֹרֶךְ קִדְשָׁה מְרַבָּה מִיּוֹם שֶׁלִּפְנָיו. וְתַעֲזָרְנִי לְהִתְחִיל לְתַנּוּ צְדָקָה
 הִרְבָּה בְּכָל עֵת לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים, כִּי הִתְחַלַּת הַצְּדָקָה קִשָּׁה וְכַבֵּדָה
 עָלַי מְאֹד בְּיוֹתֵר, וְאִין אֲנִי יוֹדֵעַ אֵיךְ לְזַכּוֹת לְצְדָקָה כְּרָאוּי, לְגַדֵּל
 רְבוּי הַמְּנִיעוֹת בְּלִי שְׁעוֹר שִׁישׁ לִי עַל זֶה, כִּי רַחֵם מִמֶּנִּי צְדָקָה:

תתכב לקומי ח"ב"ד תפלות

אָנָּא יְהוָה, קָרַב מִרְחֵק כְּמוֹנִי, חוּס עַל רְחוּק מִרְחֵמֹנֹת כְּמוֹנִי, הוֹשִׁיעָה נָא לְרַחוּק מִיִּשׁוּעָה כְּמוֹנִי, רַפָּא נָא לְחוּלָה וְנִדְבָא כְּמוֹנִי בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין רוּפָא בְּעוֹלָם לְרַפְּאֵת חוּלָה כְּזֶה, כִּי אִם אַתָּה לְבַד, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, בְּחֶסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים, בְּחֶסְדֶיךָ הַנּוֹרָאִים, כִּי אַתָּה כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבָּצֵר מִמֶּךָ מְזֻמָּה. וּבְכָל דּוֹר וְדוֹר אַתָּה עוֹשֶׂה גְּדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, נְסִים וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. וְלֵךְ נָאָה לְהִרְאוֹת גְּדֻלָּךְ וּגְבוּרוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלָה וּרְחֻמֶיךָ הַרְבִּים אֲשֶׁר אַתָּה עוֹזֵר לְלֹא כֹחַ, וּמְרַחֵם עַל מִי שְׂאִינוּ רְאוּי לְרַחֵם מִכָּל הַצְּדִדִים, וְחוֹנֵן אֶת מִי שְׂאִינוּ רְאוּי לְחַנּוּנָה בְּשׁוּם אַפֵּן, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב, וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחֵן וּרְחֵמֹתִי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי וּפְתַח לִי כָּל הַפְּתָחִים וְהַשְׁעָרִים שֶׁל הַקִּנְדֻשָּׁה, וְעֲזֹרְנִי לְכַנֵּס בְּהֵם בְּאַמֶּת חַיִּשׁ קַל מְהֵרָה. וּזְכַנִּי לְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה תְּמִיד, עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ עֹשֶׂה עִמִּי צְדָקָה. וּזְכַנִּי לְקַיֵּם מִצְוֹת צְדָקָה בְּשִׁלְמוֹת בְּפִזּוֹר גְּדוֹל כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב בְּאַמֶּת, וְתִרְחִיב לִי כָּל הַפְּתָחִים שֶׁל הַקִּנְדֻשָּׁה. פְּתַחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָק אֲבוֹא בָּם אוֹדָה יְהוָה. זֶה הַשְּׁעַר לִיהוָה צְדִיקִים יְבוֹאוּ בוֹ. פְּתַחוּ שְׁעָרִים וַיָּבֵא גוֹי צְדִיק שׁוֹמֵר אֲמוּנִים, פְּתַח לָנוּ שְׁעַר בְּעַת נְעִילַת שְׁעַר, בְּזִכְרוֹת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים אֲשֶׁר אֵין שׁוּם שְׁעַר סְגוּר בְּפִנְיֵיהֶם לְעוֹלָם. שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פְתָחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה. שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פְתָחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד

סְלָה:

וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּזִכּוֹת הַצְדָּקָה הַקְדוּשָׁה, וּבְזִכּוֹת הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים
 הַזְּקֵנִים שֶׁבְקִדְשָׁה, שֶׁנִּזְכָּה לְהִכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְעַקֵּר וּלְבַטֵּל שְׂרֵשׁ
 יְנִיקַת מִצַּח הַנְּחָשׁ שֶׁהוּא שְׂרֵשׁ חֲכַמַת הַטְּבַע, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְעַקֵּר
 וּלְכַלּוֹת וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל חֲכַמַת הַטְּבַע וְהַאֲפִיקוֹרְסוֹת מִן הָעוֹלָם.
 וְתַעֲזְרוּנוּ לְהוֹצִיא יְנִיקַתְּם וְחִיתָם מֵהֵם עַל־יְדֵי כַח הַצְדָּקָה דְקִדְשָׁה
 שֶׁל כָּל־לַיּוֹת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים. וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת וּלְבָרֵר כָּל
 הַדַּעַת וְכָל הַיָּמִים הַנְּפוֹלִיִן שֶׁל כָּל הַזְּקֵנִים הַמְּאֲרִיכֵי יָמִים שֶׁבְדוֹר
 שְׂאִיִן בָּהֶם שְׁלָמוֹת, שְׂאִיִן מוֹסִיפִים קִדְשָׁה בְּכָל יוֹם מִיָּמֵי חַיֵּיהֶם,
 אֲשֶׁר עַל־יָדָם יוֹנֵק חַס וְשְׁלוֹם מִצַּח הַנְּחָשׁ, שֶׁהוּא שְׂרֵשׁ חֲכַמַת
 הַטְּבַע:

אָנָּה יְהוָה, רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, זְכֵנוּ לְהַרְבּוֹת בְּצְדָקָה בְּאֲמַת
 בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְתַקֵּן זֹאת בְּשְׁלָמוֹת, לְהִכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר
 וּלְבַטֵּל מְלֶךְ זָקֵן וְכַסִּיל. כִּי אַתָּה יְדַעַת אֵת כָּל אֲשֶׁר עָבַר עָלֵינוּ
 עַל־יְדוֹ, אַתָּה יְדַעַת אֵת כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצְּאֲתָנוּ. תֵּן לָנוּ תַקְוָה
 וְלֹא נֹאכֵד, הוֹצִיאֵנִי מִבֵּין שְׁנָיו, הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אוֹיְבֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ,
 וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעֲזְרוּנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, שֶׁנִּזְכָּה לְקַדֵּשׁ אֵת כָּל יָמֵינוּ בְּקִדְשָׁה
 גְדוֹלָה. וְתַעֲזֹר לִי אֲבִי שֶׁבְשָׂמַיִם, אֲבִי הַרְחֲמֵן, שֶׁאִזְכָּה לְהַתְחִיל
 מַעֲשֶׂה לְכַנֵּס בְּעִבּוֹדְתֶךָ בְּאֲמַת, וְאִזְכָּה לְהוֹסִיף בְּכָל יוֹם וְיוֹם אוֹר
 קִדְשָׁה יְדַעַת. וְכָל יוֹם וְיוֹם מִיָּמֵי חַיֵּי יֵאִיר בְּאוֹר גְּדוֹל, וְכָל יוֹם
 שִׁיבָא אַחֲרָיו יֵאִיר בְּיוֹתֵר בְּתוֹסֵפוֹת קִדְשָׁה יְדַעַת, עַד שֶׁאִזְכָּה
 לְמַלְאוֹת יָמֵי וּשְׁנוֹתַי בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה בְּאֲמַת.
 וְאִזְכָּה בְּיוֹם פְּקֻדָּתִי לְבוֹא וּלְכַנֵּס לְפָנֶיךָ עִם כָּל הַיָּמִים שְׁלִי, אֲשֶׁר
 אָנִי חַי עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, שִׁיְהִיו כְּלָם שְׁלָמִים וְקִיָּמִים וּמְאִירִים בְּאוֹר

גדול, עד שיהיו ראויים להלביש את נשמתו בהם לעלות ולבוא לפני כסא כבודך בלבושין נהירין ולא איעול בכסופא קמך. מלכי ואלהי אליך אתפלל, כי אתה רב להושיע, זכני וקדשני בקדשתך העליונה בכל עת ועת, ולהוסיף קדשה וטהרה בכל יום ויום, עד שאזכה להיות נמנה בכלל הזקנים דקדשה. מלא רחמים על כל החפצים להתקרב אליך, שמרני והצילני מפגם הזקנים המאריכי ימים שאין בהם שלמות, קרבני להצדיקים אמתיים הזקנים דקדשה, כי כבר התחלת לקרבני אליך, ואין נאה לך לעזבני. זכני מעתה להתקדש ולהטהר בקדשתך באמת, עד שאהיה ראוי להיות נמנה באמת בין הזקנים דקדשה, ואל תבישני משברי, ואל תחפירני מתקותי:

רבנו של עולם, בעל הרצון, בעל הרחמים, רעוא דכל רעיון, סתימא דכל סתימין, עתיק דעתיקין. אשר הודעת לצדיקיה האמתיים שלש עשרה מדותיה של רחמים, הכלולים בתליסר תקוני דיקנא קדישא. חוס וחמל עלי ברחמיך הרבים ברחמיך הגדולים, ברחמיך הננוזים, שאין בהם שום אחיזת דין כלל, וזכנו לשוב בתשובה שלמה לפניך ולהתקרב לעבודתך באמת. כי אתה יודע באמת, כמה אני רחוק מקדשתך האמתית, וכמה אני צריך להתביש בפני הפשוטים שב ישראל, מכל שכן בפני כשרי הדור, מכל שכן וכל שכן בפני הצדיקים האמתיים שבדור. אבל על רחמיך הרבים אני בוטה, שעדין יש לי תקנה לתקן את ימי הפגומים מאד מאד, ולהטיב את מעשי, לחדש בנשר ימי שעברו בחשך. על כן אני תולה עיני אליך ומצפה לישועתך, עד שתתנני

ותחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, חיש קל מהרה, עד שאזכה להיות בְּרִצוֹנְךָ הַטוֹב באמת. חוסה עלינו כְּרַב רַחֲמֶיךָ, ועזרנו וזכנו בְּכַח וזכות הצדיקים האמתיים הזקנים שֶׁבְּקִדְשָׁה, שְׁנִזְכָּה לעזר ולגלות ולהאיר הארת מצח הרצון שהוא רצון שֶׁבְּרִצוֹנוֹת. ויתגבר מצח הרצון על מצח הנחש, להכניע ולשבר ולעקר ולבטל זוהמת מצח הנחש מן העולם שהוא חֲכַמַת הַטֵּבַע, ויתבטל חֲכַמַת הַטֵּבַע והאפיקורסות מן העולם, ויתגלה ויאיר מצח הרצון בעולם, ויתגלה בעולם שאין שום דרך הטבע כלל, רק הכל מתנהג בְּרִצוֹנְךָ הַטוֹב לְבַד. ונתפשט האמונה הקדושה בעולם, ויאמינו הכל כי אתה בְּרִאת עולמך בְּרִצוֹנְךָ הַטוֹב אַחֵר העדר הגמור, והוצאת כל העולמות מאין המחלט ליש, ובְּרִאת יש מאין, ואתה מנהיג עולמך בְּרִצוֹנְךָ לְבַד, ואין שום חיוב הטבע כלל. ונתת לנו חכמים אמתיים דקדושה, ונתת להם כח, שיקשרו כל הרצונות לשרש הרצון, למצח הרצון, לרצון שֶׁבְּרִצוֹנוֹת, עד שיתגלה ויאיר הארת הרצון בעולם, ונזכה כלנו לכסף ולהשתוקק תמיד לעבודתך באמת, בְּרִצוֹן חֶזֶק וְתַקִּיף מְאֹד:

לְכַלְלִיּוֹת יוֹם־טוֹב

וּתְזַכְּנוּ לְשִׁמְעַ קוֹל הַקְּרִיָּאָה שֶׁל הַיָּמִים טוֹבִים הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר הֵם קוֹרְאִים וּמְגַלִּים אֶת הַרְצוֹן. כִּי בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ נִסִּים וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרְאוֹת, פְּלָאֵי פְּלָאוֹת, בְּכָל הַשָּׁלֹשׁ רְגָלִים, מוֹעֲדֵי יְהוָה מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ. כִּי בְּחַג הַפֶּסַח הַקְּדוּשׁ הוֹצֵאתָ אוֹתָנוּ מִמִּצְרַיִם בְּאוֹתוֹת נוֹרְאוֹת, בְּמִסּוֹת בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְיָד חֲזָקָה וּבְזִרְעֵ נְמוּיָה, כְּכֹל אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ לָנוּ יְהוָה

תתכו לקוטי ח"ב ד תפלות

אלהינו במצרים לעינינו. ובהגן השבועות הקדוש נתת לנו את
 תורתך הקדושה באותות גדולות ונוראות, בקולות ובקריקים
 עלינו נגלית ובקול שופר עלינו הופעת, ופנים בפנים דבר יהוה
 עמנו, ודברך שמענו מתוך האש, אשר לא נשמע ולא נראה
 בזאת בכל הארץ ובכל הגוים אשר על פני האדמה. וחג הסוכות
 הקדוש הוא זכר להקף ענני כבוד, אשר הקפת אותנו במדבר
 סיני ארבעים שנה בשבעת ענני כבוד, ובעמוד ענן הלכת לפנינו
 יומם ובעמוד אש לילה. מה רבו מעשיך יהוה, רבות עשית אתה
 יהוה אלהי נפלאותיך ומהשבותיך אלינו אין ערך אליך אנידה
 ואדברה עצמו מספר. זכנו ברחמיך הרבים לקבל את כל השלש
 רגלים בשמחה גדולה ובקדשה ובטהרה. ונזכה בכל השלש
 רגלים הקדושים והנוראים, מועדי יהוה מקראי קדש, לשמע
 בכל יום טוב ויום טוב את קול הקריאה הגדולה של היום טוב
 קדש, שמכריו וקורא ומגלה את הרצון שאין שום חיוב הטבעי
 כלל, רק הכל מתנהג ברצונך הקדוש לבד. וברצונך גלית (הגלית)
 אותנו בין העכו"ם לטובתנו, כדי לכלא הפשע ולהתם הטאת.
 ואתה עתיד להוציאנו מביניהן מהרה, ותנקם דם עבדיך השפוד.
 ועל ידי זה נזכה לשמחת יום טוב באמת כמו שכתוב, ושמחת
 בחניך. ונזכה לשמח מאד מאד בכל הימים טובים בשמחה שאין
 לה קץ וסוף, נגילה ונשמחה בישועתיך. ויקים מקרא שכתוב,
 ישמח צדיק כי תזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע. ויאמר אדם
 אף פרי לצדיק אף יש אלהים שופטים בארץ. ותעקר ותשבר
 ותכלה ותבטל קול שאגת העוררים, שהם החיות רעות הדורסים

לתכּוּ לְקוּמֵי ח"ב"ד תּפִלוֹת

וּמִוֹרְפִים רַבִּים מְבַנֵּי עַמּוּנוּ, שֶׁהֵם חֲכָמֵי הַטֵּבַע, אֲשֶׁר נִתְּעוּ וְנִבְּכוּ
עַל־יְדֵי רִשְׁעוֹתֵם בְּחֻמּוֹת זְרוֹת וְדַעוֹת נְבוֹכוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת גְּדוֹל.
וְהֵם אוֹרְבִים גַּם עַל בְּנֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְצוּדִים אֶת נַפְשָׁם לְקַחְתָּם
הֵם וְשָׁלוֹם, וְהֵם דוֹרְסִים וּמִוֹרְפִים רַבִּים מְבַנֵּי עַמּוּנוּ, אֲשֶׁר נִלְכְּדוּ
בְּשָׁטוֹת חֲכָמְתָם הַמְטַעַת וְנִפְּלוּ בְּחֻמְתָּם כְּתֹא מִכְּמֹר, כְּצַפְרִים
הֶאֱחֹזוֹת בְּפֶה כְּהֵם יוֹקְשִׁים בְּנֵי הָאָדָם בְּעַת הַרְעָה הַזֹּאת עֲבָשׂוּ
בְּדוֹרוֹת הַלָּלוּ, בְּחֻמְתַּת הַטֵּבַע וְהַאֲפִיקוֹרְסוֹת, אֲשֶׁר הִתְפַּשְׁטָה
עֲבָשׂוּ בְּעוֹלָם בְּיוֹתֵר, אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה כְּזֹאת מִיָּמֹת עוֹלָם:

אֲדָהּ יְהוָה, אֵיכָה נַעֲשֶׂה הַגִּידָה לִּי שֶׁאֲהַבָּה נַפְשִׁי אֵיכָה תִּרְעָה
אֵיכָה תִּרְבִּיץ בְּצִהְרֵי, בְּעַת צָרָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר נִתְּקַיֵּם עֲבָשׂוּ
בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְהִיְתָה עַת צָרָה לִיעֲקֹב אֲשֶׁר כְּמָהוּ לֹא נִהְיְתָה
וְכְמָהוּ לֹא תוֹסִיף. כִּי פִשְׁתָּהּ הַמְסַפַּחַת הַזֹּאת בְּיָמֵינוּ בֵּין יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ, אֲשֶׁר הֵם מִתְּבָרִים חַבּוּרִים רַבִּים בְּדַרְכֵיהֶם הַרְעִים בְּדַרְךָ
חֲכָמַת הַפִּילוֹסוֹפִיָּא, וּמְפִיֲצִים אוֹתָם בֵּין בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל, וּמְבַנִּיִּסִים
הֵם וְשָׁלוֹם אֲרָם חֲצִיֵּיהֶם הַרְעוֹת וְהַזְרוֹת וְהַפְּרוֹת וְאִין מִי שֶׁיִּרְגִישׁ
כְּאֵב מִכָּה הַזֹּאת. חֲמַל עַל יְלָדֵי עַמְּךָ־יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הֵם מְמַשִּׁיכִים
עֲלֵיהֶם הַעֲזוֹן הַזֶּה בְּחֻבְלֵי הַשָּׂוִא וְאַחַר־כֵּן בְּעִבוֹת הַעֲגֹלָה הַטְּאָה.
כִּי בְּתַחֲלָה מִתְּלַבְּשִׁים עֲצָמָם בְּרַמָּאוֹת וְאוֹמְרִים שְׂרוּעִים בְּתַקְנוֹת
הַנְּעָרִים, וּמְטַעִים שְׂרוּעִים לְהַדְרִיכֶם בְּדַרְךָ הַיִּשָּׁר לְלַמְּדֵם חֲכָמַת־
הַדְּקִדּוֹק וּלְבִלּוֹת יָמִים עַל חֲכָמָה זוּ, שֶׁאֵינָה מְכַרְחַת כָּל־כֵּן,
וּמְרַחֵקִין עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מֵעֲקָר הַלְמוּד הַקְּדוֹשׁ הַמְּכַרְחַת, שֶׁהוּא
גְּמָרָא וּפּוֹסְקִים, שֶׁהֵם עֲקָר יִינָה שֶׁל תּוֹרָה, שֶׁשָּׁם כְּלוּלִים כָּל
הַתּוֹרָה שֶׁבְּכֻתָב וְשֶׁבְּעַל־פֶּה. וְאַחַר־כֵּן מוֹסִיפִים פִּשְׁעַ עַל פִּשְׁעַ

ומפתים ללמד עמדם לשונות הגוים וכתבם, עד שמכניסים אותם בהכמת האפיקורסות, ושוחטין את הילדים בידיים ממש, ונוחרים ודורסים ומורפים ועוקרים אותם בידיים משני העולמות:

רבונו של עולם, מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע. אתה יודע כונתם ומחשבתם הרעה, לא עלינו תלנתם, כי אם עליך לבד ועל תורתך הקדושה. כי לפי מחשבתם הרעה הם חושבים הם ושלום, להשכיח שמך ותורתך הקדושה מן העולם חלילה. אבינו שבשמים, רחם עלינו ועל זרענו ועל כל זרע עמך בית ישראל, חוס ורחם והושיענו בעת צרה הזאת, כי כבר הצלתנו מכמה וכמה אלפים צרות רבות ורעות. חמל עלינו גם עתה בעת הזאת, בעוקבא דמשיחא, אשר נשארו בתרין בראש הדר וכנס על הגבעה ואין מי יעמד בעדנו, כי אין מי שירגיש כאב צרה ומכה הזאת. חוס וחמל עלינו ברחמיך לבד, למענך עשה ולא לנו ראה עמידתנו דלים ורקים. וקיים לנו מקרא שכתוב, למעני למעני אעשה כי אידך יחל וכבודי לאחר לא אתן. רחם עלינו למען שמך, והצל אותנו ואת זרענו ואת כל זרע עמך בית ישראל מכל חכמת הטבע, שלא ילמדו ספריהם ולא ילכו בדרךיהם ולא יכנסו בלבם שום סכרא מסכרותיהם ולא שום דעה מדעותיהם. ונזכה כלנו לילך תמיד בדרך אבותינו, אשר דרכו בה מעולם מיום מתן תורה עד היום הזה, ללמד דיני התורה הקדושה ולהגות בתורתך הקדושה לבד יומם וליילה, בתורה שבכתב ותורה שבעלפה, ולשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה באמת

ובתמימות בלי שום חכמות כלל. ותתבטל חכמת הטבע מכל העולם ובפרט מעמך ישראל הקדוש אשר בהם בחרת. ויתפשט הארת הרצון בעולם, וידעו הכל כי אין שום חיוב הטבע כלל, רק הכל מתנהג ברצונך הקדוש לבד:

וְנִזְכָּה בְּלִנּוּ לְרָצוֹן דְּקַדְשָׁה, שִׁיְהִיָּה רְצוֹנֵנוּ חֹזֵק וְתַקִּיף וְאִמִּין בְּכָל־עַת וּבְכָל שְׁעָה לְעַבּוּדְתְּךָ וְלִירְאָתְךָ וְלַתּוֹרַתְךָ, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה יִתְחַזַּק הַרְצוֹן דְּקַדְשָׁה אֲצִלְנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר. כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ, כִּי בְּשָׂר וָדָם אָנַחְנוּ וּמֵהֵמֶר קִרְצָנוּ, וּמִי יַעֲצֵר כַּח לְעַבְדְּךָ בְּאַמְת. הֵן הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם מְלֵאכִים וְשָׂרְפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקִּדְשׁ וְכָל צְבָא מַעְלָה, אִין גַּם אֶחָד שְׂיֻכַּל לְהַתְפַּאֵר וְלוֹמַר שְׂיֻכַּל לְעַבְדְּךָ, כִּי לְגַדְלָתְךָ אִין חֲקַר, וְשִׁמְךָ מְרַמֵּם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה. אַף כִּי אָנוּשׁ רַמָּה וּבֶן אָדָם תּוֹלְעָה, עֵינַי וְיָגַע, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם יִצְרָנוּ מִתְנַבֵּר עָלֵינוּ וּפּוֹרֵשׁ רְשָׁתוֹת וּמְכַמּוֹרוֹת לְנַפְשָׁנוּ, בְּאַרְחָ זֵו אֶהְלֵךְ טָמְנוּ פַּח לִי. חוּסָה עָלֵינוּ כְּרַב רַחֲמִיךָ, וְזַכְנוּ וְעִזְרוּנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְהַגְבִּיר הַרְצוֹן דְּקַדְשָׁה, שְׁנִזְכָּה לְהַרְגִּיל עֲצָמֵנוּ בְּרְצוֹנוֹת טוֹבִים תָּמִיד, לְכַסְפָּה וְלַהֲשִׁתּוֹקֵק וְלַהֲתַנַּעֲנַע אֵלֶיךָ תָּמִיד, בְּרְצוֹן חֹזֵק וּבְכַסּוּפִין אֲמַתִּיִּים, בְּתַשׁוּבָה גְדוּלָה בְּכַלּוֹת הַנְּפֶשׁ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב, נְכַסְפָּה וְגַם כְּלָתָה נְפִשִׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה לְבִי וּבְשָׂרִי יִרְנְנוּ אֵל אֵל חַי. כְּלָה שְׂאָרִי וּלְבָבִי צוֹר לְבָבִי וְחֻלְקִי אֱלֹהִים לְעוֹלָם:

אָבִי אָב הַרְחֵמֵנוּ, מִשֶּׁךְ עַבְדְּךָ אֵל רְצוֹנְךָ, שִׁיְהִיָּה כָּל מְנַמְתִּי וְחַפְצִי וּרְצוֹנִי חֻזְקִים תָּמִיד לְזִכּוֹת לְהַתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמְת. וְלֹא אֶסְתַּכַּל עַל הַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה כְּלָל, וְלֹא תִרְדַּף מִחֲשַׁבְתִּי וּרְצוֹנִי

אחר המזון בלל, כי לא במותי אקח הכל, כי אין מלוין לו לאדם בשעת פטירתו לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים בלבד. ובין שיהיה לי מזון ובין לאו, בין כך ובין כך אבלה ימי בשוה, ומה יתרון לאדם בכל עמלו שינעמל תחת השמש, הכל הכלים הכל הכל. ואם גם לעבד אותך איני זוכה בעונותי הרבים, על-כל-פנים זכני שיהיה רצוני חזק תמיד רק ליבות להתקרב אליך ולעבודתך, ולא אפסיק הרצון דקדשה בלל, אולי אזכה שתעשה עמי בכל נפלאותיך הנוראות, ותתחיל מעתה לקרבני אליך באמת:

ותרחם עלי ברחמיך הרבים, ותשמרני ותצילני תמיד שלא אפל לידי זקנה לעולם, שלא תהיה עבודתך זקנה וישנה אצלי לעולם. רק אזכה לחדש עצמי בכל יום ובכל עת ובכל שעה לחדש בנפש נעורי להתחיל בכל פעם מחדש, ותצילני מזקנה דסמרא אחרא תמיד, אל תשליכני לעת זקנה בכלות כחי אל תעזבני. ואזכה לקיים דברי רבותינו זכרונם לברכה שדרשו על פסוק, היום הזה נהיית לעם, שיהיה דומה בעיני בכל יום ויום באלו היום נכנסתי עמו בבית, באלו התחלתי היום לכןם בקדשת ישראל, וכמו שכתוב, אשר אנכי מצוה היום, בכל יום יהיו בעיניך בחדשים, ותעורני ותחזקני ותאמצני תמיד בכל עת שלא איאש עצמי לעולם שום יאוש בלל, ובעצם מדרגתי השפלה והפחותה מאד מאד, אזכה לקוות ולצפות לישועה אמתית, לישועה שלמה תמיד, ואקנה ואיחל ואחכה תמיד ליבות לתכלית השלמות בראוי לאיש הישראלי, אשר לכך נוצרתי, ולא ארפה

לתלא   ח"ב"ד   לקומי   תפלות

ולא אעזב את הרצון דקדושה, רק אחזק עצמי בכל-עת לחדש הרצון דקדושה יותר, להתחיל בכל פעם מחדש להשתוקק ולכסף ולהתגעגע אליך ולעבודתך ברצון חזק חדש לגמרי:

ותזכנו על-ידי התגלות הרצון דקדושה, שזנכה להמשיך יראה גדולה עלינו, וזנכה להתירא ולרעד ולפחד ממך תמיד ולעבדך ביראה גדולה ובשמחה רבה, כמו שכתוב, עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה. בפחד וברעד נמליכך עלינו, אחד יחיד ומיוחד, עד שזנכה על-ידי היראה הקדושה להמשיך חסד גדול מאתך עלינו. וזנכה על-ידי-זה להמשיך שפע גדולה ופרנסה טובה בהרחבה גדולה, בלי שום יגיעה ובלי שום עסק ומלאכה כלל, רק אתה לבד תכלכלנו בלי שום עשייתנו כלל. ולא נצטרך לעשות שום עסק ולא שום מלאכה ומשא ומתן ולא לחשב שום מחשבה בשביל פרנסה, רק בחסדך הגדול לבד תחיינו ותתן לנו כל צרכינו מאתך לבד. וזנכה שתהיה מלאכתנו געשית על-ידי אחרים, ויקים בנו מקרא שכתוב, ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אפריכם וכרמיכם, ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם, כי אתה יודע, כי צרכינו הם רבים מאד, ואפלו ההכרחיות לבד הם רבים מאד, אכילה ושתייה ומלבושים ודירות, וצרכי מצוה לתן צדקה וגמילות חסדים, ושכר למוד, ושאר הצטרכות ההכרחיים, אשר יכולים הם ושלום לבלות הימים על ההכרחיות לבד. אנא יהוה, שמרנו והצילנו מזה, וזכנו להרבות בצדקה תמיד, עד שזנכה בזכות הצדקה להמשיך חסד גדול עלינו ויקים מקרא שכתוב, עולם חסד יבנה. ותקים העולם

בחסדך לְבַד, בְּלִי אֶתְעֹרוֹתָא דְלִתְתָא כְּלָל, וְלֹא נִצְטָרְךָ לַעֲשׂוֹת שׁוּם עֶסֶק וְלֹא שׁוּם מְלָאכָה וּמִשְׁאָ וּמִתֵּן בְּשָׁבִיל פְּרָנְסָה. וְכִשְׁם שְׁבָרָאתָ עוֹלָמְךָ בְּחֶסֶדְךָ הַטּוֹב לְבַד, בְּלִי אֶתְעֹרוֹתָא דְלִתְתָא כְּלָל, בֵּן תִּשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ חֶסֶדְךָ וְתִתֵּן לָנוּ כָּל פְּרָנְסוֹתֵינוּ וְכָל צְרִכֵינוּ מֵאִתְךָ לְבַד בְּלִי עֲשִׂיתָנוּ כְּלָל, לְמַעַן נִזְכֶּה לְהִיּוֹת פְּנוּיִים מְכָל עֶסֶק, וְלַעֲסֹק רַק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְלֹא נִינַע לְרִיק וְלֹא נִלְד לְבָהֳלָה. וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת כְּרֻצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמְתָּ, וְתִנְגְּלָה הֶרְצוֹן בְּעוֹלָם וְתַחֲזֹק אֶת אֲמוֹנַת הֶרְצוֹן בְּחֻזֶּק גְּדוֹל, וְתִבְטַל כָּל הַסְּפָקוֹת, וְלֹא יִהְיֶה כַח לְמַצָּה הַנְּחָשׁ לְהַטִּיל שׁוּם סְפֵק בְּרֻצוֹן חַס וְשָׁלוֹם, רַק כְּלָם יִדְעוּ אוֹתְךָ לְמַקְטָנָם וְעַד גְּדוֹלָם, וַיִּכְירוּ כְּלָם כַח מְלֻכוֹתְךָ, וַיִּדְעוּ הַכֹּל בִּידִיעָה חֻזְקָה וּנְכוּנָה, בְּלִי שׁוּם סְפֵק כְּלָל, שֶׁהַכֹּל מִתְנַהֵג רַק בְּרֻצוֹן הַבוֹרָא לְבַד יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לְנֶעֱמַח. וְכַמְצַבִּיָּה עָבִיד בְּחִיל שְׁמַיָּא וְדִירֵי אַרְעָה וְלֹא אִיתֵי דִי יִמְחָא בִידָה וַיֹּאמֶר לָהּ מָה עֲבַדְתִּי:

וְתִרְחַם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים עַל כָּל הַנְּפֹשׁוֹת מַעֲמָךְ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּבַר נָפְלוּ וְנִלְכְּדוּ בְּרִשְׁתָּ חֲכַמַת הַטְּבַע הַרְעָה וְהַמְרָה מְאֹד, וְתוֹצִיאֵם מִשְׁם לְשָׁלוֹם. וְתֹאִיר עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, הָאֶרֶץ הֶרְצוֹן, וַיִּתְנוּדַע לָהֶם הָאֲמַת בְּמָקוֹם שְׁהֶם, שְׂאִין שׁוּם חַיִּיב הַטְּבַעִי כְּלָל, רַק הַכֹּל מִתְנַהֵג בְּרֻצוֹנְךָ הַקְּדוֹשׁ לְבַד, וַיִּפְרְחוּ מִמְצוֹדְתָם לְשָׁלוֹם. וּמַעַתָּה תִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל זְרַעֲנוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלִינָנוּ כְּלָנוּ שְׁלֵא יִהְיֶה נִלְכָּד שׁוּם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּחֲכַמַת הַטְּבַע חַס וְשָׁלוֹם, כִּי אִין לָנוּ עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עַל אֲבִינוּ שְׁבִשְׁמַיִם, כְּמוֹ שְׁבַתוּב, לוּלִי יִהְוֶה שְׁתִּיָּה לָנוּ יֹאמֶר־נָא

לתתלג   ח"ב"ד   לקומי   תפלות

ישראל. לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם. אזי חיים בלעונו
בחרות אפם בנו. אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו. אזי עבר
על נפשנו המים הזידנים. ברוך יהוה שלא נתננו מרף לשניהם.
נפשנו בצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו.
עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ. עזרנו כי עליך נשעננו, ואנחנו
לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו:

וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּמְשִׁיךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וְלְכָל
מַכְאוּבֵינוּ וְלְכָל מַכּוֹתֵינוּ, וְתִרְפָּא כָּל מַכּוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
תְּקוּנֵי רְפוּאוֹתֵיהֶם בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת. וּבְזִכּוֹת וּכְחַ הַצְּדָקָה
תִּרְחַם עַל כָּל חוּלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר שָׁלַחַת עֲלֵיהֶם מַכּוֹתֶיךָ
בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְתַעֲזֹר לָהֶם שִׁיְהִיו נִפְתָּחִין פִּי כָּל הַמַּכּוֹת,
וְתַמְשִׁיךְ וְתוֹצִיא כָּל הַקְּלָקוּלִים וְכָל הַלַּחֹת רְעוֹת וְכָל הַדָּמִים
הַעֲכוּרִים וְהַמְּקַלְקְלִים מִתּוֹךְ כָּל מַכּוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּזִכּוֹת
הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים הַזְּקֵנִים שֶׁבְּקִדְשֶׁךָ אֲשֶׁר קָנוּ חֶכְמָה הָאֱמֵתִיּוּת.
וּבְזִכּוֹת קִדְשַׁת הַשְּׁלֵשׁ רִגְלִים מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קִדְשׁ, שֶׁהֵם
קוֹרְאִין וּמְגַלִּין אֶת הַרְצוֹן, עַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְטַהַר וּלְכַבֵּם וּלְהַדִּיחַ
אֶת כָּל הַדָּמִים, עַד שִׁיְהִיו כָּל הַדָּמִים זָכִים וְצַחִים וּמְהוּרִים, לְמַעַן
יִכְלוּ כָּל הַדָּמִים שֶׁבְּכָל רֶמַח אֲבָרֵינוּ וּשְׁסָ"ה גִּידֵינוּ לְסַבֵּב סְבוּבָם
וְהַלּוּכֶם בְּסֶדֶר בְּמַהֲירוֹת גְּדוֹל כְּרָאוּי לָהֶם בְּאַמֶּת, וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ
חֶסֶד גְּדוֹל מְאֹדָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה שִׁיִּסְגֵּר פִּי כָּל הַמַּכּוֹת וְכָל נִגְעֵי
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּאִפְּן שֶׁנִּזְכָּה כְּלָנוּ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְרְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם לְכָל מַכּוֹתֵינוּ, כִּי אֵין אָנוּ סוּמְכִים
עַל שׁוֹם רְפוּאָה וְסִבָּה בְּדַרְךְ הַטָּבֵעַ כָּלֵל, כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד אָנוּ

תתלד לקוטי ח"ב ד תפלות

נשעננים ולרפואותיך אנו מקוים ומיחלים, כי אתה רופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם. רפא נא את כל מכותינו בכל הבחינות בנשמיות ורוחניות, כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה:

מלא רחמים, זורע צדקות, מצמיח ישועות, בורא רפואות, עשה עמנו צדקה למען שמך, ומלא כל משאלותינו לטובה ברחמים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח לא כרעותינו תגמלנו. עזרנו והושיענו וזכנו בזכות הצדיקים האמתיים, בזכותם וכחם תמשיך ותאיר עלינו הארת הרצון העליון, הארת רעוא דרעוין, רצון שברצונות. ונזכה לקשר כל הרצונות שבעולם לשרש הרצון, עד שנזכה בלנו להאמין באמונה שלמה וחזקה ונכונה שהכל ברצונך לבד, ולכסף ולהשתוקק ולהתנגע תמיד לשמך הגדול ולעבודתך באמת, ברצון תקיף וחזק ואמיץ באמת לאמתו ברצונך הטוב כל ימי חייו לעולמי עד ולנצח נצחים, עד שנזכה לבא לשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה על ידי רצוננו וכוספנו החזק לשמך הגדול באמת. ותמשיך עלינו שמחת יום טוב קדש תמיד, ונזכה להיות בשמחה תמיד, ולעבדך באמת ביראה ובאהבה ובשמחה וחדוה, ויכנס בנו מהרה מקרא שכתוב, בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירמו. כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרום קרננו. כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו. חוס וחמל נא עלינו וזכנו ברחמיך הרבים לבא מהרה לכל מה שבקשנו מלפניך. בצדקתך תצילני ותפלטני מטה אלי אונך והושיעני. ואני תמיד איחל והוספתי על כל תהלתך. פי יספר צדקתך כל היום תשועתך כי לא ידעתי ספרות. אבוא בגברות

יהוה אלהים אנכי צדקתך לבדך. אלהים למדתני מנעורי ועד
הנה אני נפלאותיך. וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני עד
אני זרועך לדור לכל יבוא גבורתך. וצדקתך אלהים עד מרום
אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך. אשר הראיתני צרות רבות
ורעות תשוב תחיני ומתהמות הארץ תשוב תעלני. תרב גדלתי
ותסב תנחמני. גם אני אודך בכלי נבל אמתך אלהי אומרה לך
בכנור קדוש ישראל, תרננה שפתי כי אומרה לך ונפשי אשר
פדית. גם לשוני כל היום תהנה צדקתך כי בשו כי חפרו מבקשי
רעתי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

== ה ==

מפעמקים קראתיך יהוה, אדני שמעה בקולי תהינה אניך
קשבות לקול תחנוני. יחיד ומיוחד, אדון כל, לעלא מן כלא ולית
לעלא מנה, מלכי ואלהי אליך אתפלל, אליך ישוע אליך אעק,
אליך אתחנן, לפניך אשתטח, לפניך אשתחוה ואכרעה אברכה
לפני יהוה עושי, אליך שטחתי את כפי, פרשתי ידי כל היום
נפשי בארץ עיפה לך סלה. לבי יצעק אל יהוה, מעומקא דלבא
אני קורא אליך מעמקי עמקים אני מצפצף לרחמיך ותנינותיך
האמתיות. באיל תערג על אפיקי מים בן נפשי תערוג אליך
אלהים. ביונים הומות מתופפות על לבבהן בן יהמה לבכי להמון
רחמיך וחסדיך, באשר יהנה האריה והכפיר על טרפו אשר יקרא
עליו מלא רועים מקולם לא יחת ומחמונם לא יענה בן אשאג
ואעוק ואצעק ואשוע ואנהם ואערג ואצפצף ואקנה ואיחל ואצפה
ואתכה לרחמיך וישועתיך. לא אחריש ולא אשקט מלקרא תמיד

אליך יהוה אלהי ואלהי אבותי, כי הציקתני רוחי, ועצר במלין,
לא אוכל. קראתי שמך יהוה מבור תהתיות, קולי שמעת אל
תעלם אזנך לרוחתי לשועתי. שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני.
ועזרנו והושיענו וזכנו לאמונה שלמה באמת, הצילנו נא אבינו
שבשמים, מפנם אמונה, שמרנו ברחמיך הרבים והצילנו ממכות
המפלות הבאים חס ושלום על פנם האמונה, שאין מועיל להם
שום דבר, לא רפואות ולא תפלה ולא זכות אבות, ואפלו כל
הקולות של אה ואבוי ונניחות ואנחות גם כן אין מועיל להם, כי
הכל נפגם ונתקלקל על ידי פנם האמונה הקדושה, אשר היא
יסוד כל התורה בלה ויסוד כל העולמות כלם עם כל אשר בהם,
שהכל תלויים ועומדים ומתקיימים רק על האמונה הקדושה:

אנא נורא, קדוש, מלא רחמים רבים, זכנו לצעק אליך באמת
מעמך הלב מעמקי עמקים באשר אנחנו צריכים לקרא אליך
עתה, באשר נגלה לפניך אדון כל את כל נגעי לבבינו של כל
אחד ואחד בפרטיות. עזרנו לצעק אליך מן הלב בקול עמך
באמת, בקול דממה דקה, באפן שגזבה לעורר עלינו פלאי רחמיך
וחסדיך וחנינותיך וישועותיך והצלותיך הנפלאות והנוראות
מאד, עד שגזבה לעורר ולגלות עצות אמתיות עצות עמוקות
מתוך עמך החשך אפלה הזאת, שגלכדנו בו מאד בעונותינו
הרבים, כי אתה עושה נפלאות גדולות לבדך, עושה גדולות עד
אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר. ואתה גולה עמקות מני
השך, ומוציא לאור צלמות. הוציאני מאפלה לאורה, עשה עמנו
נפלאות, ותשפיע עלינו ותגלה לנו עצות מרחוק, באפן שגזבה

לגדל האמונה הקדושה על-ידי-זה. ורחם עלינו ברחמיך הרבים, וחנונו מאתך חכמה בינה ודעת דקדושה, באופן שנוכח להתור ולגלות המים שמהם גדלה האמונה הקדושה שהם מים עמקים עצה בלב איש. שנוכח כלנו אנהנו וכל עמך בית ישראל לגלות ולהאיר עצות עמוקות מתוך עמק החשך, ותתקננו בעצה טובה מלפניך, ותשפיע ברחמיך עצות טובות בעולם. ותציל אותי ואת כל עמך ישראל מספקות ובלבולים, שלא יפלו עלינו ספקות בשום דבר שבועלם, רק תמיד נזכה במהירות ובנקל לעצות שלמות, עצות אמתיות, ברצונך הטוב, בגשמיית ורוחניות, בגוף ונפש וממון, באופן שנוכח להצליח הצלחה האמתית והנצחית בזה העולם העובר, לילך בדרךך הטובים ולהתקרב אליך באמת ובלב שלם. ונזכה לקיים עצותיך האמתיות והנכונות, בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני:

ותרחם עלינו אבינו אב הרחמן, ותשלח לנו איש תבונות, שיש לו נשמה קדושה, שיהיה לו כח לדלות ולשאב לנו עצות קדושות, עצות עמוקות, כמו שכתוב, מים עמקים עצה בלב איש ואיש תבונה ידלנה. ותעזר לנו בזכות וכח הצדיקים האמתיים, שנוכח להמשיך המשכת רוחניות אלהות לתוך צמצומים. ותעזרנו ברחמיך, שנוכח על-ידי מעשינו הטובים לצמצם ולברא צמצומים וגופים קדושים, שיהיו כלים מכשרים לקבל לתוכם המשכת רוחניות אלהות בקדושה גדולה ברצונך הטוב. ונזכה לברא בכל עת עולמות ובריות חדשות קדושות וטהורות. ולהמשיך תמיד רוחניות אלהות לתוך צמצומים קדושים. ואתה

תתלה לקוטי ח"ב תפלות

ברחמיך תשפיע מזון ופרנסה לכל הנבראים והנוצרים והנעשים, כי אתה זן ומפרנס ברחמיך וחסדיך הרבים מקרני ראמים ועד ביצי כנים, ולכל הנבראים שבעולם אתה נותן פרנסה תמיד במוכך הגדול, כמו שכתוב, נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו. עזרנו והושיענו ברחמיך הרבים. ותן לנו פרנסותינו מאתך קדם שנצטרך להם בהרחבה גדולה, בהתר ולא באסור, בכבוד ולא בכזוי, בנחת ולא בצער, ואל תצריכנו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, ותצילנו מחובות והלואות לעולם, ותזכנו מהרה לסלק ולשלם כל ההלואות והחובות, שאנו היבים מכבר. כי אתה יודע אבינו שבשמים, כי קשה וכבד עלינו מאד לשא עלינו עול החובות אשר השתרנו עלו על צוארינו הכשילו כחינו, והם מבלבלים אותנו הרבה ממעט העבודה, שאנו הפצים להתחיל לעבד אותך באמת:

אנא יהוה, פרנסנו וכלכלנו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים. כי אין אנו יודעים שום דרך ועצה, איך להמשיך פרנסה, כי אם עליך לבד אנו נשענים, עליך השלכנו את יבנו, ואתה תכלכלנו אבינו שבשמים, האלהים הרועה אותנו מעודנו, תן לנו פרנסותינו בשפע גדול קדם שנצטרך להם בקדשה ובטהרה גדולה, ברצונך הטוב, בלי שום טרדות ובלבולים כלל, באפן שנוזה לשוב בתשובה שלמה לפניך, ולהיות ברצונך הטוב תמיד. ותזכנו לאכל בקדשה ובטהרה גדולה, ונאכל לבד לקיום גופנו ונמעט תאות טבענו. ונזכה להסתפק במעט אכילה, ונהיה נבבלים בכלל הצדיקים האוכלים לשבע נפשם הקדושה לבד,

כמו שכתוב, צדיק אכל לשבע נפשו. ותעורנו שתהיה אכילתנו בקרשה גדולה כל כך, עד שנוזה להשביע בצחצחות נפשנו להתענג על יהוה, לשבע ולהתענג באורות הצחצחות העליונות, ונוזה לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו. ויקים בנו מקרא שכתוב, ונתך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך. עד שנוזה לצחצח נפשנו ורוחנו ונשמותנו תמיד בשבע הצחצחות העליונות, ועל ידי זה ימשך עלינו תמיד תבונות והשגות חדשות, עד אשר יהיה לנו כח לחתר ולשאב ולדלות מים עמוקים שמהם גדלה האמונה הקדושה, שהם עצות טובות ושלמות. ונוזה לגלות ולהאיר עלינו ועל כל ישראל עצות טובות, עצות עמוקות, עצות נפלאות, פלאי פלאות, הנמשכין מעמקי עמקים, עצות שלמות ונכונות אמתיות ישרות וברורות, עצות קדושות שאי אפשר להפרן ולסותרן בשום אפן בעולם, באפן שנוזה לעורר ולגדל על ידם האמונה הקדושה:

רבנו של עולם, מלא רחמים, גדל העצה ורב העלילה. פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום. נזרא תהלות עשה פלא, אשר אתה עושה נפלאות בכל עת, וכבר עשית עם ישראל נסים ונפלאות גדולות ונזראות בכל דור ודור. רחם עלינו עתה בדור הזה, בצוק העתים הללו, אשר האמונה הקדושה נפגמה מאד בעונותינו הרבים, ורבים מבני עמך נכשלו, באשר אתה ידעת. עשה עמנו נפלאות, וזכנו לעצות טובות אמתיות, באפן שנוזה על ידי זה לאמונה שלמה באמת ולתקן כל פגמי האמונה. ונוזה לחפש את עצמנו תמיד בכל עת, איך אנו אווזים באמונה

הקדושה, ולהתחזק באמונה יתרה בכל עת, בתם לכב, באמת
 כרצונך הטוב. ותעשה עמנו פלא לחיים, ותוציאנו מאפלה
 לאורה, מהשך לאור גדול, כי אתה תאיר גרי יהוה אלהי יגיה
 השכי. כי השך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה
 כאורה. ונזכה להודות לך תמיד על נפלאותיך וטובותיך שעשית
 עמנו מעולם, ואשר עתה עושה עמנו בכל עת נפלאות גדולות
 ונוראות, רבות עשית אתה יהוה אלהי נפלאותיך ומחשבותיך
 אלינו אין ערך אליך אנדה ואדברה עצמו מספר. ויקים מקרא
 שכתוב, יהוה אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא
 עצות מרחוק אמונה אמן. ונאמר, אודה יהוה בכל לפי אספרה
 כל נפלאותיך, אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשית
 ונפשי יודעת מאד. ונזכה להעלות האמונה הנפולה ולתקן כל
 פגמי האמונה, ותתגדל ותתחזק האמונה הקדושה בכל עז
 ותעצומות, ונזכה כלנו להאמין בך ובצדיקיך האמתיים באמונה
 חזקה ונכונה, באמונה שלמה וקדושה, זכה ונכונה צחה וישרה
 וברורה, בלי שום בלבולים ובלי שום הרהורים ומחשבות זרות
 כלל:

ונזכה להמשיך רפואה שלמה לכל חולי עמך בית-ישראל
 (ובפרט לפלוגי בן פלוגית), אל נא רפא נא לו רפואת הנפש ורפואת
 הגוף. והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל מכאובינו ולכל
 מכותינו, ותבטל ותסיר כל המכות המפלאות וחלאים רעים
 ונאמנים מעלינו ומעל כל עמך בית-ישראל לעולם. ותשלח
 רפואה שלמה מן השמים לכל אותן הנפשות מעמך בית-ישראל,

אשר כבר הפלאת את מכותם, ובאו עליהם המכות המפלאות שאין מועיל להם שום רפואה בעולם, ולא תפלה וזכות אבות, ולא שום קול צעקה ואנחה, אשר כל זה נמשך מפנים האמונה. אנא יהוה, רחם עליהם ועלינו למענך, למענך לבד עשה ולא לנו. כי אתה לבד יודע גדל הרחמנות אשר עליהם ועלינו, ועשה כגדל נפלאותיך הנוראות, ותשלח להם רפואה שלמה מן השמים, ותסיר מחלה מקרבנו, כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה, כי אין כחנו אלא בפה לבד:

רופא חולים, רופא חנם, רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונגשעה כי תהלתנו אתה. ותתן המטר בעתו, לחיים ולברכה ולשבע, ותגדל ברחמיך צמחים ועשבים שיהיה להם כח לרפאת תחלואי עמך בית ישראל, ותשפיע ברחמיך, ותמשיך הסדר הנכון והאמת של כל הירעים והצמחים שבעולם כפי סדר הזמן והמקום הראוי להם, ולא נתלש שום פרי ועשב שלא בזמנו, ותסבב ברחמיך סבות לטובה, באפן שיזכה כל אחד לאכל ולשתות מה שהוא צריך לרפואתו באמת, ויקבלו לפי תמם כל מה שצריכים לרפואתם באמת. ותתן לנו ולכל ישראל את אכלם בעתו כמועדו ובזמנו, באפן שיהיה מלבש בהם כח כל הרפואות שאנו צריכין כל אחד ואחד בגשמיות וברוחניות, בגוף ונפש, כי אין רופא בעולם שיודע לבנו כל זאת כי אם אתה לבד, כי אתה עלת כל העלות וסבת כל הסבות ויודע כל התעלומות. ויקים מקרא שכתוב, אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמח. ותזכר ברית אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ובזכות אבותינו, ובזכות כל הצדיקים

הַאֲמֵתִיִּים תַעֲשֶׂה עִמָּנוּ פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, הַפְּלֵה חֲסֵדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים
 מִמִּתְקוֹמָמִים בִּימִינֶךָ. נִזְרָאוֹת בְּצֶדֶק תַעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִבְּטָח
 כָּל קַצְוֵי אֶרֶץ וְיָם רַחֲקִים. וַיְקִים בְּנוּ מְהֵרָה מִקְרָא שְׂכֵתוֹב, וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה אֲנֹכִי כּוֹרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל עַמֶּךָ אַעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא
 נִבְרָאוּ בְּכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל הָעַם אֲשֶׁר אֵתָּה בְּקִרְבּוֹ
 אֵת מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי נִזְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ. וַנֹּאמֶר, (וַהֲיָה)
 כִּי יִפְלֵא בְעֵינֵי (שְׂאֵרֵת) הָעַם הַזֶּה גַם בְּעֵינֵי יִפְלֵא. וַנֹּאמֶר, מֵאֵת
 יְהוָה הֵיטָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ. וַנֹּאמֶר, כִּי נִדּוּל אֵתָּה וְעֹשֶׂה
 נִפְלְאוֹת אֵתָּה אֱלֹהִים לְבָדָד. וַנֹּאמֶר, לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת
 לְבָדָד כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:

וְתַעֲזֹרְנוּ וְתִזְכְּנוּ וְתִתֵּן לָנוּ כַח לְחֹזֶק וּלְגִדּוֹל אֵת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
 בְּכָל עֵז וְתַעֲצֹמוֹת, עַד אֲשֶׁר יִפְלוּ וַיִּתְבַּטְּלוּ כָּל הָאֲמוּנוֹת בּוֹזְבֵיזוֹת
 שְׂבָעוֹלָם, בְּלִם יִכְרְעוּ וַיִּפְלוּ וּלְכַבּוֹד שְׂמֶךָ יִקָּר יִתְנוּ, וְתַעֲבִיר
 גְּדוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכְרֹתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוֹת
 שְׂדֵי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׂמְךָ לְהַפְנוֹת אֱלֹהִים כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ.
 וַיִּתּוֹסְפוּ גֵרִים רַבִּים בְּכָל עֵת, גֵּרֵי צֶדֶק עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְרַבִּים
 מֵעַמֵּי אֶרֶץ יִהְיוּ מַתְיַדִּים וּמַתְגִּירִים לְשִׂמְךָ הַגְּדוֹל בְּאֲמֵת, וַיֹּאמְרוּ
 כָּל לְעַבְדְּךָ וַיִּכִּירוּ כַח מַלְכוּתְךָ, וַיִּהְיוּ נַעֲשִׂינ גֵרִים בְּכַח וּבַפְּעַל. וְגַם
 אוֹתָם שְׂלֵא יִזְכוּ לְהַתְגִּיר, וַיִּכִּירוּ וַיִּדְעוּ בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם אֵת יִקָּר
 תַּפְאֲרַת גְּדֻלְתְּךָ, וַיִּדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם שֶׁיֵּשׁ יְחִיד קְדָמוֹן יִתְבַּרְךָ
 וַיִּתְעַלֶּה שְׁמוֹ לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנֵצַח נְצָחִים. וַיִּשְׁתַּקְּקוּ בְּלִם לְאֲמוּנָתְךָ
 הָאֲמֵתִיית, וַיִּדְעוּ כָּל פְּעוֹל כִּי אֵתָּה פַעֲלָתוֹ וַיִּבִין כָּל יְצוֹר כִּי אֵתָּה

יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו, יהוה אלהי ישראל מלך
ומלכותו בכל משלה:

ותעזרנו ותשמרנו ותצילנו ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים
מפנם אחיזת הזהמה הנאחז בהגרים שמתגזרין, ולא יזיקו הגרים
לישראל עמך בלל, ותעזר לכל גרי הצדק שיודרכו מהרה
מממאנתם וזהמתם ותציל ותשמר אותנו ואת כל עמך ישראל,
שלא יתאחז ולא יתדבק בנו שום שמץ מזהמתם ומממאנתם שיש
להם מכבד מזהמת העכו"ם שהיו ביניהם מקדם. ותרחם עלינו
ותשמרנו ותצילנו תמיד מגאות ונגרות ומרמות רוחא, ותזכנו
לענוה אמתית באמת לאמתו. חוס וחמל ורחם עלי, כי לפניך
נגלו כל תעלומות לב, ואתה יודע שאיני יודע שום דרך מדרכי
הענוה האמתיות. הצילני נא ברחמיך הרבים, מכל מיני גאות
ופניות ונסות הרוח, אשר הם תועבת לבך כמו שכתוב, תועבת
יהוה כל גבה לב. זכני להרגיש שפלותי באמת לאמתו, ואהיה
שפל בעיני למטה יותר ממדרגתי הפחותה והשפלה מאד, עד
שאזכה לענוה אמתית כרצונך הטוב באמת:

ובכן תרחם עלינו, אבינו אב הרחמן, גבור ורב להושיע, מגן
עזרנו ואשר חרב גאותנו. ותשמרנו ותצילנו מחרב הגאווה של
מנהיגי הדור של שקר שנוטלין גדלה לעצמן מאליהם, כי לא
נתן להם הגדלה מן השמים בלל, רק מתנאים על הדור בהנם
ומושלים על עם דל, ומתנהגים ברבנות והתנשאות ומתגברין
על עמך ישראל מאד, והן מוזקי עלמא, באשר נגלה לפניך יודע
תעלומות. רבונו של עולם, אתה ידעת את לבב כל בני האדם,

מה נאמר ומה נספר לפניך, הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע, מציל עני מהזק ממנו ועני ואביון מגוזלו. הצילנו מהם, שמרנו מהם, הגן בעדנו בזכות וכת הצדיקים האמתיים, מנהיגי אמת, אשר אנו חוסים בהם, ושמרנו והצילנו מכל מזיקי עלמא שהם המנהיגים של שקר, שלא יהיה להם שום כח להזיק לנו חס ושלום, בשום דבר שבעולם, לא בגשמיות ולא ברוחניות, ולא תעשינה ידיהם תושיה, כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים. ותכניע ותעקר ותבטל את כל ממשלתם והתנשאותם של כל המנהיגים של שקר, ותטל חרב הנאווה מידם וירוע רמה תשבר. ותבטל השקר מן העולם, ותנלה האמת בעולם, ויקים מקרא שכתוב, משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יהוה אשית בישע יפיח לו. ותבטל מדת הנאווה דסטרא אחרא מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא רחמים, קדוש ונורא, קדוש על כל תקדשות, שתשפיע עלינו קדשתך העליונה, ותעזרנו להכניע ולשבר ולכפר את יצרנו הרע להשתעבד לך, ונזכה לכפות ולשבר את תאוותינו הרעות ולבטל תאות נאוף מאתנו לגמרי. ותתן לנו מנגי ארץ, צדיקים אמתיים, שיהיו מנינים עלינו ויבטלו מאתנו תאוה הרעה הזאת, עד שנזכה להכניע ולשבר ולבטל החותם דקלפה, ולתקן החותם דקדושה, ותציל אותנו תמיד ממקרה לילה. ותעזר ותושיע ותגן עלינו, שנזכה להתקדש בזווגינו בקדושה גדולה ולא נהיה רגילים חלילה בתאוה זאת אפלו בהתר, רק להתרחק מתאוה זאת בכל

מיני הרקקות. ויתרחם על פלטתנו שגזכה מעתה לשמור מעט לחות ושמנונית שבגופנו לבלי להוציא לחוץ חס ושלום על ידי תאוה זאת, רק נזכה לשמור מאד לחותינו ושמנוניותינו להעלותם אל המוח בקדשה ובטהרה גדולה. ונזכה לברר ולהעלות כל הלחות והשמנונית מפנים החתים בשרו לתקון החותם בקדשה שהוא תקון המחין. ויתחזק ויתחדש מחי ודעתי בקדשה ובטהרה גדולה, בחכמה בתבונה ובדעת, ויתנוצצו המחין שלי בחכמה והבנה יתרה בכל פעם בקדשה גדולה. ויתזכנו לקדשת התפלין באמת שהם חותם הקדשה, כמו שכתוב, שימיני כחותם על לבך כחותם על זרועך. אבינו מלך אל חי וקים, אל חי חלקנו צורנו, צוה להציל ידידות שארינו משחת למען בריתך אשר שמת בבשרנו, כי אתה ברחמיך, חתמת אותנו בחותם אות ברית קדש. רחם עלינו ברחמיך הגדולים והנוראים, ועורנו והושיענו ושמרנו מעתה, שגזכה מעתה לשמור את החותם הקדוש הזה. הצילנו נא מחותם דסמרא אחרא, כי אתה כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה, כי גדול אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לבדך, ומי יאמר לך מה תעשה. חוס וחמל ורחם נא עלינו למען שמך, ותן לנו כח המגיני ארץ, שגזכה לברר ולהעלות מחותם דקלפה לחותם דקדשה, באמור, גאווה אפיקי מגנים סגור חותם צר:

וּזְכַנּוּ לקים מצות תפלין בראוי בכל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותרונג מצות התלווים בה, ובלב טוב ובשמחה גדולה, בראוי לשמח ולגיל ולשוש מאד, בשאנו זוכים להתעטר בעטרת תפארת התפלין הקדושים והנוראים מאד שהם בתרי דמלכא. ובזכות

קדשת השבעה ראשים של התרין שינין הקדושים שבתפלין,
 שהם שין של שלשה ראשים ושין של ארבע ראשים, נזכה
 להמשיך עלינו קדשת משה משיח, שהוא רועה ישראל האמתי
 שכלול מכל השבעה רועים, ובזכותם וכחם של משה רבנו עליו
 השלום ושל כל השבעה רועים, ובזכות כל הצדיקים האמתיים,
 נזכה לשבר ולבטל תאוות נאוף מאתנו, ולשבר החותם דקלפה,
 ולתקן בכל מיני תקונים החותם דקדשה. התמנו לחיים אמתיים,
 מלך חפץ בחיים, למענה אלהים חיים. גואל ממות ופודה משחת,
 הצילנו מבאר שחת. הצילנו נא ברחמיך הרבים, מן השאול
 תחתיות. פדה אותנו מעוות התאוות רעות, ובפרט מעוות הרע
 של תאוות נאוף. פדה עמך מעזים, צאנך מיד גוזזים, עשה עמנו
 פלא לחיים. רבנו של עולם, רבנו של עולם, אתה לבד יודע,
 מי ומי עומדים עלינו בכל עת, אשר רוצים להתגבר חס ושלום,
 לסגור ולהתום אותנו חס ושלום, בכמה וכמה חותמות דספרא
 אחרא, חותם על חותם, גדר בעדי ולא אצא הכפיד נחשתי. אבל
 אתה יהוה אלהים אמת, וחותרך אמת, כך לבד בטהו ועל חסדך
 הגדול באמת נשעננו. בידך נפקיד רוחנו, פדה אותנו יהוה אל
 אמת באמתך הצמיתם. שבר תשבר כל חותמיהם אשר התמו
 עלינו, הוציאנו נא מחותם דקלפה, העלנו מהרה וקדשנו וטהרנו
 מכל הטמאות ומכל הזחמות. זכנו לשבר תאוות נאוף לנמרי
 באמת. התמנו נא בחותם דקדשה, חותם על חותם, לבל יגעו
 בנו זרים מעתה ועד עולם. וחתם לחיים טובים כל בני בריתך,
 בזכות הצדיקים האמתיים אשר הם חותרך, אשר בהם בראת

והתמת עולמך מראש ועד סוף. בזכותם וכחם תמשיך עלינו כח המגיני ארץ, עד שזנכה על-ידם להעלות ולברר, מהחתיים בשרו לחותם הקדשה, ויתנוצצו המחין שלנו בקדשה ובטהרה גדולה בשכלך וך וצח. ויהיה שכלנו ומחננו הולך ואור עד נכון היום:

ותרחם עלינו ותעזרנו לצמצם את מחננו ושכלנו בצמצום דקדשה, ונשמר את מחננו מאד לבל יצא חוץ מן הגבול חס ושלום, ואפלו בקדשה לא יהרס מחננו לצאת חוץ מהגבול שיש לנו, ובמפלא מאתנו לא נדרש ובמכסה ממנו לא נחקר, רק במה שהרשינו נתבונן בשכל אמת, בשכל חרף ומהיר, בשכלך וך וצח, בשכל נכון ואמת ויציב וקים וישר ונאמן כרצונך הטוב, ותעזר לנו ולכל עמך ישראל, ותמשיך על כל אחד ואחד קדשת הצמצום השניך לשכלו, לבל יהרס מחו לצאת מן הגבול שיש לו, כי אתה אל שדי שיש די באלהותך לכל בריה, שכל בריה ובריה מראש ועד סוף יש לו די וגבול וצמצום באלהותך, שאסור לו לצאת בשכלו חוץ מהגבול שיש לו. אל שדי תן לנו רחמים, ותשפיע עלינו קדשת התפלין משרשם, שהם התנוצצות המחין הקדושים עם הצמצום הקדוש של כל המחין לכל אחד ואחד בפי ערכו ומדרגתו:

ובכן תרחם עלינו סומך נופלים מתיה מתים ברחמים רבים, ותשפיע עלינו דבורים קדושים וטהורים מצדיקים אמתיים, המשיבין את הנפש מגדול ועד קטן, ותשיב ותתיה ותבריא ותחזק את נפשותינו החלושות מאד מאד, היגעות מאד, הנדפאות מאד, ובכללם תרחם ותחם ותחמל עלי, ותשיב ותחזק ותאמן את

נפשי המרה מאד, כי נפשי מרה לי, אל תתן את עבדך לפני בת בליעל. ואתה יהוה את עבדך ידעת. אנה יהוה כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי. עזרנו הושיענו, החיינו נא, השב את נפשותינו האמללות מאד, בכל מיני מטעמים המשיבים את הנפש, בשבעה משיבי טעם. סמכוני באישיות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני. ותשפיע עלינו אמרות יהוה אמרות טהורות שיוכלו להחיות את כל הנפשות הנפולות מעמד ישראל, שנפלו למקום שנפלו, בכמה מיני נפילות, נפילה אחר נפילה, סעוד וסמך אותם והקימם תקומה אחר תקומה. עזוב תעזוב, והקם תקים. חזק ידים רפות וברכים כושלות תאמין. אמין וחזק רפיון ידם, השיבם בכל מיני מטעמים המשיבין את הנפש. כושל יקימון מליך וברכים כורעות תאמין. ויקים מקרא שכתוב, כי שבע יפל צדיק וקם. יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל. מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון. העלנו מהרה מכל המקומות המגננים שנפלו לשם בדורות הללו, אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך. יהוה ישמרנו ויצלנו ואל תתננו בנפש אויבנו, יהוה יסעדנו על ערש דווי כל משכבנו נהפך בחלינו, כי אין חולה וכואב ומכה בעולם שנמשיל ונדמה בו מכות נפשנו וחלשותנו העצומות מאד בעתים הללו, מכף רגל ועד ראש אין בנו מתם, פצע וחבורה ומכה מריה, כי זורו וחבשו ורכבו בשמן, בכמה וכמה רפואות וסמנים יקרים מפז ופנינים אשר רפאו אותנו בהם הצדיקים האמתיים, שהיו בדורות שלפנינו, אשר חברו ספרים קדושים הרבה, אשר כל דבריהם מחיין את הנפש, והם מלאים

עצות נפלאות ונוראות והתעוררות גדול לעבודתך באמת, ועם כל זה רפואות תעלה אין לנו. הצרי אין בגלעד אם רפא אין שם כי מדוע לא עלתה ארכת בת עמי. המאוס מאסת את יהודה אם בציון געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה. החומל על דל חמל על דלותנו וראה שפלותנו וארך גלותנו השיבני ואשובה כי אתה (יהוה) אלהי. החייני וקימני בקדשך העליונה. השיבני נא החייני נא בתורתך ובמצותיך הקדושות, נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו. גם כי אלה בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך הטה ינחמוני:

רבונו של עולם, רבונו דעלמא כלא, אתה ידעת את מרירות נפשנו, אשר הוא מר ממות ממש, אשר כשל כח הסבל, ומי יוכל לסבל מרירות כזה, או לנו על שברנו. הורינו דרך עין החיים להמתיק מרירות המים הזדונים, אשר גברו ועצמו מאד באחרית הימים האלה. זכנו עזרנו לנרשם ולסלקם מעלינו ומעל גבולנו מעתה ועד עולם. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך. תורת יהוה תמימה משיבת נפש מדרכי מיתה לדרכי חיים. הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך. ובודאי תגמור הכל ברחונך באשר גלית אנחנו, כי נאמן אתה יהוה אלהינו ונאמנים דבריך, ודבר אחד מדבריך אהור לא ישוב ריקם, האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החוסים בו. אמרות יהוה אמרות טהורות כסף צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים, אתה יהוה תשמרם

תצַרְנוּ מִן הַדּוֹר זֶה לְעוֹלָם עָרַנּוּ כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעָנֵנוּ יְהוָה אֱלֹהִים
צָבָאוֹת הַשֵּׁיבֵנו הָאֵר פְּנֶיךָ וְנוֹשְׁעָה:

וּבְכֹן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּרְחֵם
עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִזְכְּנוּ לְחַלּוּמוֹת קְדוֹשִׁים, לְחַלּוּם עַל-יְדֵי
מִלְאָךְ הַקְּדוֹשׁ, לְחַלּוּמוֹת צוֹדְקִים וְאֲמִתִּים, וְאֵל יִבְהַלּוּנִי רְעִיוֹנִי
וְחַלּוּמוֹת רָעִים וְהַרְהוּרִים רָעִים, וְתַצִּילֵנִי מִחַלּוּמוֹת שֶׁל שָׂוֵא
וְהַבֵּל, מִחַלּוּם עַל-יְדֵי שֶׁד חָם וְשָׁלוֹם. וְתַעֲלֵנִי מִבְּהֵמָה לְאָדָם,
וְתִזְכְּנִי לְקַדֵּשׁ וּלְטַהַר הַכַּחַם הַמְּדַמָּה שְׁלִי וְיִהְיֶה נִבְלָל הַכַּחַם הַמְּדַמָּה
בְּכַחַם הַשֶּׁבֶל דִּקְדָּשָׁה, עַד שְׁנֵם בְּעַת הַסְּתַלְקוֹת הַמַּחֲזִין בְּשַׁעַת
הַשְּׁנָה יִהְיֶה הַכַּחַם הַמְּדַמָּה וְהַרְשִׁימוֹת שֶׁל הַמַּחֲזִין בְּקַדְשָׁה גְדוּלָּה
בְּבַחֲזִינוֹת מִלְאָךְ. וְתִמְשִׁיךְ עָלַי צֶלֶם אֱלֹהִים עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְחַלּוּם עַל-
יְדֵי מִלְאָךְ, לְחַלּוּמוֹת מִיִּשְׁבִּים, לְחַלּוּמוֹת טוֹבִים וְיִשְׂרָיִם בְּקַדְשָׁה
וּבְטַהֲרָה גְדוּלָּה בְּרַצוֹנֶךָ הַטוֹב. וְתַצִּילֵנִי מִחַלּוּמוֹת שֶׁל שָׂטוֹת
וְטַפְשׁוֹת וְהַבְּלִים וְשִׁקְרִים, וְתַהַפֵּךְ כָּל חַלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
לְטוֹבָה. וְתִזְכְּנִי שְׁתַּהֲיֶה מִחֲשַׁבְתִּי וְדַעַתִּי וְרְעִיוֹנִי אֲחוּזִים וְדְבוּקִים
וְקַשׁוּרִים בְּךָ תָּמִיד וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה וּבְצִדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּים, עַד
שֶׁאֲזַכֶּה לְרֵאוֹת בְּחַלּוּם אוֹר פְּנֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים וְלִשְׁמַע מֵהֶם
דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים, דְּבָרִים אֲמִתִּים וְקְדוֹשִׁים בְּלִי שׁוּם תַּעֲרֻבַת
פְּסֻלַת כָּלָל, בְּלִי שׁוּם תַּעֲרֻבַת שִׁקְרִים וְהַבְּלִים הַנְּמַשְׁכִּין מִמְּקוֹם
אַחַר חָם וְשָׁלוֹם, וְאֲזַכֶּה לְזַכֵּר תָּמִיד הַיָּטֵב בְּחֻקֶיךָ, אֵת כָּל
הַדְּבָרִים הַקְּדוֹשִׁים הָאֲמִתִּים, שְׁתִּזְכְּנִי לְרֵאוֹת וְלִשְׁמַע בְּחַלּוּם.
וְתִחַזְּקֵנִי בְּיִרְאַתְךָ וּבַעֲבוּרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תָּמִיד, וְיִהְיוּ כָּל חַלּוּמוֹתַי
מִיִּשְׁבִּים עָלַי לְטוֹבָה:

לתנא לקומי ח"ב"ה תפלות

ובכן תזכנו ברחמיך הרבים, ותעזרנו ותושיענו שיהיו כל המאכלים ומשקאות שלנו מאכלים מבררים צחים וזכים בלי שום סיג ופסלת כלל, ולא יתערב באכילתנו שום תערובות מאחיזת השדים כלל. ותתן לנו כח ועז ותעצומות לחזק את המלאך, ותעזר לנו שנוזכה להיות בשמחה תמיד, ונתגבר ונתאמן בכל עז וכח וגבורה להיות אף שמת תמיד. ותהיה אכילתנו בשמחה גדולה ובקדושה ובטהרה גדולה, ויקים בנו מקרא שכתוב, לך אכל בשמחה את לחמך ושתה בלב טוב ויגד כי כבר רצה האלהים את מעשיך. עד שנוזכה על ידי השמחה והחדוה לחזק את המלאך, ויתחזקו המלאכים הקדושים בכת גדול על ידי תקופת שמחתנו, וימשיכו לנו שפע טובה ופרנסה טובה, מאכל ומשקה מבררים בלי שום אחיזת סמרא אחרא כלל, ולא יתנו להסמרא אחרא והשדים לינק מהשפע הנמשכת לנו כלל, ולא תתעכב השפע אצלם כלל רק דרך מעבר לבד, ולא יינקו מהשפע רק כדי חיותם בצמצום גדול. ותמשיך ברחמיך כל השפע לעמך ישראל הקדוש, ולא ישלטו בה ידי זרים. ונוזכה להיות בשמחה תמיד, ובשמחתנו לא יתערב זר. ותעזרנו בכל עת להתחזק תמיד בשמחה וחדוה גדולה, עד שנוזכה על ידי השמחה להנצל מטמאת קרי חס ושלום, הבאה על ידי עצבות ופירה שחורה חס ושלום. אנא יהוה, מלא רחמים, חושב מחשבות לכל ידח מפנו נדח, הצילנו נא מטמאה הרעה הזאת, שמרנו נא והצל נפשנו ממקרה לילה, זכנו לקדש את מחשבתנו ותמשיך עלינו קדשת המחין על ידי המניגי ארץ, עד שנוזכה לשפר תאות נאוף

לְגַמְרִי וְנִזְכָּה לְהַפְלֵל בְּקִדְשֵׁי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וּבְקִדְשֵׁי כָּל הַשְּׂבָעָה רוּעִים דְּקִדְשָׁה, וּבְקִדְשֵׁי כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים, וְיִמְשְׁכוּ עָלֵינוּ קִדְשֵׁי הַמַּחֲזִין וְהַתְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים מִשְׁרָשָׁם הַעֲלִיזוּ. וְתִזְכְּנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וְלַחֲזֹק אֶת כַּח הַמַּלְאָכִים הַקְּדוּשִׁים עַל־יְדֵי עוֹ שִׂמְחָתְנוּ, וְתִמְשִׁיךְ לָנוּ פִּרְנָסָה טוֹבָה מִן הַשָּׁמַיִם בְּהַרְחֵבָה גְּדוּלָּה, וְיִהְיוּ כָּל אֲכִילוֹתֵנוּ וּשְׂתִיתֵנוּ מִבְּרָרִים וּמִזְכָּכִים בְּלִי שׁוּם אַחִיזוֹת תַּעֲרֹבֵת כַּח הַשָּׂדִים וְהַסְטָרָא אַחֲרָא כָּלָל, וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כַּח לַחֲמֵם אֶת הָאָדָם חַס וְשָׁלוֹם, בְּחַמִּימוֹת אִשׁ הַתְּאוּהָ הַזֹּאת, וְתִצִּיל אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד מִמְקָרָה לְיָלְהָ:

אָנָּה יְהוָה, מַה נֹּאמֵר וּמַה נְדַבֵּר וּמַה תִּפְלִים נִגְבֵּר, מַה נֹּאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמַה נִּסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא כָּל הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגֻלוֹת אֶתָּה יוֹדֵעַ. מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֶתְפָּלֵל, אֱלֹהֵי אֲשֶׁתֶּשֶׁת, אֱלֹהֵי נְשֵׂאוֹתֵי אֶת עֵינֵי הַיּוֹשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם. כִּי אֵין לִי שׁוּם כְּלִים וְדְבוּרִים וּמַחֲשָׁבוֹת וְלִמְעָלָה מִן הַמַּחֲשָׁבָה לְהַלְבִּישׁ בּוֹ סְפוּר צְרוֹת נַפְשֵׁי הַמְּרַבִּים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד מְאֹד, רַק בְּבִהְמוֹת שְׂדֵי אַעֲרֹג אֱלֹהֵי כְּסוּם עָגוּר בֶּן אַצְפָּצָף אֶהְיֶה כִּינּוּהַ דְלוּ עֵינֵי לְמְרוֹם יְהוָה עֲשֶׂקָה לִי עֲרַבְנִי. אֲדַדְּהָ כָּל שְׁנוֹתַי עַל מַר נַפְשִׁי. הֲרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שְׂאֲנִי, וְאֵין לִי שׁוּם תִּקְוָה כִּי אִם עַל תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים שְׂתַחֲנְנִי מֵאֲתָךְ לְהַתְּפַלֵּל וְלְהַתְּחַנֵּן לְפָנֶיךָ, עַד שֶׁאֲזַכֶּה לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה לְשׁוּב אֱלֹהֵי בְּאֵמֶת וְלִצְאֹת מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה, מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה וּמִחֹשֶׁךְ לְאוֹר גְּדוּל, וְלִהְיוֹת כְּרִצּוֹנָךְ בְּאֵמֶת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֵא רַחֲמִים, מְלֵא יְשׁוּעוֹת וְהַצְּלוֹת, מְלֵא חֲמֵלָה וְחַנּוּנָה, מְלֵא טוֹב, טוֹב יְהוָה

לכל ורחמינו על כל מעשיו. שתהיה בעזרי מעתה ותשמרני שלא אחטא עוד. הצילני מעתה ממקרה לילה, ולא אהרהר ביום ולא אבא לידי טמאה בלילה, גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונגיתי מפשע רב. זכני ברחמיך להיות בשמחה תמיד:

להחדש ניסן

ותעזרנו להמשיך קדשת החדש ניסן, ראש חדשים, עלינו ועל כל-ישראל. וכשם שהוצאת בו את עמך ישראל מגלות מצרים, ערות הארץ, שהוא פנים הברית, בן ברחמיך הרבים, תושיענו ותגאלנו בכל דור ודור, בכל שנה ושנה, לכל נפש ונפש מעמך ישראל, שתצילנו כלנו בכח קדשת החדש הזה ראש חדשים ראשון הוא להחדשי השנה, שהוא החדש ניסן הקדוש, גאלת וישועת ישראל, שגזבה כלנו על-ידי זה לגאלת הנפש באמת, שתגאלנו ותפדה נפשנו מהרה מבאר שחת מטיט היון, ותוציאנו ממצלות ים. ותציל נפשותינו האמללות מאד מפנים מקרה לילה חס ושלום ולא נבשל בעון זה לעולם, אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל מעתה ועד עולם, לא בשוגג ולא במזיד, לא באנס ולא ברצון. אבינו מלכנו חמל עלינו, אבינו מלכנו חוס ורחם עלינו, אבינו מלכנו חמל על עוללנו וטפנו. ותעזרנו להמשיך קדשת ושמחת ניסן על כל השנה בלה, ונזכה להיות בשמחה תמיד, ולהביא תמיד שחוק ושמחה ועז וחדוה בכל המלאכים הקדושים, ויהיה הוד והדר לפניהם עז וחדוה במקומם בכל השנה בלה, כמו בחודש ניסן. ונזכה תמיד לתן חזק ותקף להמלאכים הקדושים על-ידי שמחתנו, ויתחזקו המלאכים הקדושים תמיד

בכל עז ותעצומות. ויבטלו כח השדים והקלפות, ולא יתנו להם שום ניקה מהשפע הקדושה היורדת לנו, עד שגזבה למאכלים ומשקאות מבררים, ולהנצל על-ידי-זה מטמאת מקרה לילה חס ושלום, ולהיות קדושים וטהורים תמיד:

ותורינו ותדריכנו באמתך ותלמדנו האמת לאמתו כרצונך הטוב באמת, איך להתנהג בענין התעניתים. רחם עלי למען שמך, רחם עלי למען חסדיך הרבים והעצומים, רחם עלי למעןך לבה, כי יש לך רחמים רבים מאד מאד שיהם מספיקים לרחם גם עלי. עליונים ותחתונים אתה נושא ברחמך, וכבר השפעת רחמים רבים בעולם, וכבר עזרת בעולם כמה וכמה צדיקים וחסידים ויראים ותמימים וכשרים ובעלי תשובה הרבה שהיו בעולם עד הנה. אספרם מחול ירבון, אשר עזרתם ברחמך, לשבר ולבטל הבלי העולם הזה, ולצאת מאפלה לאורה, ונאלתם ופדיתם ברחמך ובזרוע עזת מגלות הנפש, עד שזכו למה שזכו. כי לולא רחמך וחסדיך לא היה להם כח לעמד כנגד מצולת ים של הבלי עולם הזה, כמו שאמרו רבותינו וזכרונם לברכה, בכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו, ואלמלא הקדוש-ברוך-הוא עוזרו היה נופל בידו. זכה אותי גם-כן ברחמך הרבים לשוב אליך באמת, ואם בעונותי הרבים, אני מתרפה במלאכת שמים מאד, ואיני מתגבר בעבודת יהוה כלל, אשר מעולם לא זכה אדם כמוני לתשובה שלמה באמת, הלא אתה עושה חדשות בכל-עת, ואתה מחדש בכל יום ובכל-עת ובכל שעה נפלאות גדולות עד אין חקר, ואתה מרחם בכל עת על ישראל ברחמים וחסדים

לתנה לקוטי ח"ב תפלות

תְּרַשִׁים. רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמִים נְפֹלָאִים, בְּרַחֲמִים חֲדָשִׁים שְׁלֵא נִתְּנָלוּ
עַדִּין מֵעוֹלָם, בְּזָכוֹת הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ, בְּאֶפֶן
שְׁאֻזְכָּה מֵעַתָּה לָשׁוּב לְדֶרֶךְ הַחַיִּים בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, וְאֵל תִּנְחַנְּנִי
לְתַעוֹת עוֹד בְּדַרְכִּים נְבוֹכִים וּמְבַלְבְּלִים שְׂאִינָם בְּרַצוֹנְךָ, וְלֹא אֵלֶיךָ
עוֹד חֲשָׁכִים. אֶכְטַח בְּשֵׁם יְהוָה וְאֶשְׁעַן בְּאֱלֹהֵי. אֵל תִּתְּעַנֵּי יְהוָה
מִדְּרָכֶיךָ אֵל תִּקְשִׁיחַ לְבִי מִיִּרְאַתְךָ, כִּי מִמָּד הַכֹּל וְאַתָּה כֹּל תּוֹכֵל
וְלֹא יִבְצֵר מִמָּד מִזְמָה. קַדֵּשׁ וְטַהַר אֶת מַחְשַׁבְתִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים,
זַכְּנִי לְדֶרֶךְ הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, תֵּן לִי תִקְוָה וְלֹא אוֹבֵד עוֹד כְּלָל, עֲזֹרְנִי
לְהִיּוֹת בְּרַצוֹנְךָ בְּאֵמֶת, וְאֻזְכָּה לְתַקֵּן אֶת כָּל אֲשֶׁר שָׁחַתְתִּי. וְתַזְכְּנִי
שְׁתַּהֲיָה אֶכִּילְתִּי תָמִיד בְּשִׂמְחָה, בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, וְאֻזְכָּה
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, וְתַצִּילֵנוּ וְתַשְׁמְרֵנוּ אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִרְבָּנִים וְדִינִים שְׂאִינָם כְּשָׂרִים וְהַגּוֹנִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם.
כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֵת כָּל מַה שֶּׁהֵם גּוֹרְמִים לָנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּיבִים, וְאִין
מִי שִׁיעֵמַד בְּעַדְנוּ, כִּי אִין בְּנו כַּח וּבְבוֹרָה לְהַכְנִיעַם וּלְהַשְׁפִּילָם.
אֲנִי יְהוָה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים, הַמְלִיךְ הַמְשַׁפֵּט, זַכְּנִי לְמַשְׁפָּט
דְּקִדְשָׁה, וְהַצִּילֵנוּ מִדִּינִים וּרְבָנִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים הַמְקַלְקְלִים אֶת
הַמְשַׁפֵּט וּפּוֹנְמִים בְּמַרְכָּבָה הָעֲלִיוֹנָה בְּכִסְאוֹת לְמַשְׁפָּט, אֲשֶׁר שֵׁם
הָאֱהָבָה הַקְּדוֹשָׁה שׁוֹרָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה נּוֹפְלִים אֱהָבוֹת נְפוּלִין מִשָּׁם
וּמְכַנְּיָסִים תְּאֹזֹת נְאוּף בְּעוֹלָם, וּמְבִיאִין חֵם וְשָׁלוֹם טְמֵאת מְקַרָּה
לְיָלָה עַל־יְדֵי עוֹת דִּינָם:

אֲנִי רַחוּם צְדִיק, יְהוָה אוֹהֵב מְשַׁפֵּט, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. אַתָּה
יוֹדֵעַ מַה שֵׁישׁ לָנוּ מֵעַצְמָנוּ, מַה שְׁתַּאֲזוֹת נּוֹפְנוּ רוֹדְפִים אַחֲרֵינוּ

בכל-עת, עד אשר נכשלונו ואין עוזר, אף גם זאת גורמים לנו
 מה שגורמים הפגמים הנמשכין מכלליות העולם, רבונו של
 עולם, עליך השלכנו את יהבינו, הצילנו שמרנו ברחמיך שלא
 יזיק לנו כלל עוות משפטם, ותצילנו מאהבות הנפולין, ונזכה
 להעלות ולברר את כל האהבות להעלותם ולהחזירם אל שרשם
 שבקדשה באמת ותעזרנו ותזכנו לתקן את המשפט בקדשה
 ובטהרה גדולה, בתכלית התקון בשלמות, ותהיה עמנו תמיד,
 ותשמרנו ותעזרנו ותושיענו שלא נפגם את התפלין והמחין
 שלנו, ולא יעלה אל המח לחות ושמנוניות רעות שהם בחינת
 טפת עשו וישמעאל:

רבונו של עולם, אתה יודע שאין בי דעת איה להתפלל על-
 זה, רק עליך לבד אני משליך יהבי, שפטני ואלהים (יהוה) וריבה
 ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועולה תפלטני. שפטני כצדקך
 יהוה אלהי ואל ישמחו לי. צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת
 יקדמו פניך. מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים. מלא
 רחמים, רחם עלינו למען שמך לבד, אף-על-פי שעשינו מה
 שעשינו, עד אשר אין לנו חס ושלום שום מליץ ישר. אתה יהוה
 לבד תגן בעדינו ותשמרנו ותצילנו מכל מה שאנו צריכים להנצל
 בגשמיות וברוחניות, ותצילנו משגגות ומזדין ומרדים, באפן
 שנוזכה לתקון הברית באמת. באין מליץ ישר מול מגיד פשע,
 תגיד לייעקב דבר חק ומשפט, וצדקנו במשפט המלך המשפט,
 האוחז ביד מדת משפט:

עזרנו ברחמיך הרבים, שנוזכה לקשר את המרכבה הקדושה,

לתתנו לקוטי ח"ב תפלות

ויתקשרו יחד כל מלאכי המרכבה הקדושה, שהם מיכאל מימין, ומשמאל גבריאל, ומלפנים אוריאל, ומאחור רפאל, שסימנם ארנמן, אשר שם האהבה הקדושה שורה, כמו שכתוב, אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון. עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארנמן תוכו רצוף אהבה מפנות ירושלים. ותזכנו לומר תמיד קדם השנה בכונה גדולה קשור המרכבה, שהוא בשם יהוה אלהי ישראל מימיני מיכאל ומשמאלי גבריאל ומלפני אוריאל ומאחורי רפאל ועל ראשי שכינת-אל. ותעזרנו בכחך הגדול לקשר את המרכבה הקדושה, עד שנוכה לתקון המשפט, ויתקנו כסאות למשפט כסאות לבית דוד. ונזכה לתקן בשלמות פנים האהבות הנפולין, ולא יהיה לנו שום תאוה רעה הנמשכת מהאהבות הנפולין. ותזכנו לאהבה דקדשה, לקבל עלינו תמיד על מלכות שמים באהבה רבה ועזה ובשמחה וחדוה גדולה. ותשמרנו ותצילנו תמיד ממקרה לילה, ותזכנו מהרה לתקן הברית בשלמות באמת ברצונך הטוב:

לראש השנה, יום פפור, סבות וכו'

וזכנו ברחמיך הרבים, לשמע קול שופר בראש השנה מתוקע הגון וכשר. ונזכה לקים מצות שמיעת קול שופר בראש השנה בשלמות בקדשה ובטהרה גדולה, בחדוה ובשמחה רבה ועצומה, באימה ביראה ובאהבה גדולה, ותעזרנו שנוכה לתקן כל התקונים הקדושים, שצריכין לתקן על-ידי קול התקיעה והשברים והתרועה. ובזכות התקיעה הקדושה נזכה להמשיך עלינו קדשת החכמה והתבונה והדעת, ונזכה לצחצח נשמותינו

תתנה לקוטי ח"ב"ה תפלות

בשבע הצהצחות העליונות הקדושות. ובזכות התרועה הקדושה תזכנו להמשיך עלינו קדשת משה היה רועה, שהוא הרועה ישראל האמתי, ונזכה בזכותו וכחו וקדשתו לקדשת הברית באמת. ובזכות השברים הקדוש נזכה לחלומות צודקים ואמתיים לחלום על-ידי מלאך הקדוש, ותשמרנו ותצילנו על-ידי-זה מפגם הברית וממקרה לילה בכל הבחינות, ונזכה על-ידי-זה לתקון המשפט. ותעזרנו ותושיענו להשקות את הלב בקדשה גדולה, ולכבות חמום הלב הבוזר אל התאוות רעות ובפרט לתאוות נאוף. ותמשיך עלינו מימי החסד והרחמים, מימי הרעת והתבונה, ותשאב לנו מים בששון ממעיני הישועה, ותשבר ותשקה ותכבה צמאון וחמימות הלב דסמרא אחרא, ונזכה לתקון המשפט, ויקים מקרא שכתוב, ויגל כמים משפט וצדקה כגחל איתן:

ובכן תעזרנו ותזכנו לקדשת ראש השנה ויום הכפורים וסבות ושמני עצרת, שנזכה לקבל הימים הנוראים הקדושים והטהורים האלו, בקדשה נוראה, בקדשה גדולה מאד, בשמחה ובחדוה רבה ועצומה מאד מאד. ותעזרנו לקיים כל המצות הקדושות הנוהגות בימים הנוראים הקדושים הללו, בשמחה גדולה ובנראיה ובאהבה ובלב טוב ובכונה עצומה ובשלמות גדול, עם כל פריטיהם ודקדוקיהם וכונותיהם ותרי"ג מצות התלויים בהם, באפן שנזכה לתקן כל התקונים הקדושים שצריכין לתקן בימים הקדושים הללו:

ותעזרנו ברחמיך וחסדיך הרבים, שנזכה לקבל ראש השנה

הקדוש והנורא מאד בקדושה ובטהרה גדולה. ובזכות קדשת ראש השנה נזכה לאמונה שלמה באמת. ותעזרנו ותושיענו שיתקבצו יחד כל חלקי נצוצות האמונה הקדושה על ידי קבוץ הקדוש של עמך ישראל המתקבצין בכל הקהלות הקדושות יחד בימי ראש השנה הקדושים, ויגים מקרא שכתוב, ויודו שמים פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדושים. ונזכה על ידי זה לתקון המוחין הקדושים, ותעזרנו ותזכנו שימשך עלינו קדושה גדולה בכל החמשה חושים הנמשכים ממחנו שהם חוש הראות, וחוש השמע, וחוש הריח, וחוש הטעם, וחוש המשוש, שימשך קדושה גדולה על כל החמשה חושים שבמח משרשם העליון שבקדושה. ותמשיך עלינו השגחתך השלמה מראש השנה על כל השנה כלה, ותשגיח עלינו בעין המלתך תמיד, כמו שכתוב, תמיד עיני יהוה אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה. ותשמע קול תפלותנו ותחנונותינו וזעקותנו ושועותנו ואנחותינו וקול תרועת עמך ישראל ברחמים, ותמשיך עלינו יראתך הגדולה, ותריח אותנו ביראת יהוה, ויגים בנו מקרא שכתוב, והריחו ביראת יהוה. ותתן פחדך יהוה אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת ויראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כלם אנדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם. ונזכה להרבות במצות ובמעשים טובים בכל השנה, עד שנזכה שתמעם בראש השנה טעם מצותינו ומעשינו הטובים. ותזכנו ברחמך לתקן ולעשות לך מטעמים טובים כאשר אהבת מפקודין דעשה,

ותהיה ידך פשוטה לקבל שבים ותחזירנו ותקבלנו בתשובה
שלמה לפניך:

לעשרת ימי תשובה

ותרחם עלינו ותעזרנו ותושיענו שנוזכה לשוב ביותר בתשובה
שלמה באמת בעשרת ימי תשובה, ונזכה לתקן בעשרת ימי
תשובה כל הפגמים שפגמנו בכל השנה בלה, ובפרט פגם
הברית. אנא רחום ברחמיך הרבים, זכנו להתקדש בקדשה
גדולה ונוראה ביותר בעשרת ימי תשובה, אשר בהם אתה נמצא
לכל דורשיך באמת, כמו שקתוב, דרשו יהוה בהמצאו קראוהו
בהיותו קרוב. כי אתה ברחמיך ובחמלתך הגדולה, נתת לנו
מתנה טובה הזאת, אלו עשרת ימי תשובה הקדושים. כי ידעת
כי כשר ודם אנחנו ומהמר קרצנו, ואין צדיק בארץ אשר יעשה
טוב ולא יחטא, על-כן הקדמת תרופה וצרי למבותינו, ומראשית
בזאת הודעת ומלפנים אותה גלית. ונתת לנו ברחמיך הרבים
וחסדיך העצומים, בתחלת השנה, עשרה ימים הקדושים הללו
מראש השנה עד יום הכפורים שהם עשרת ימי תשובה, אשר
בהם יהיה לנו כח ביותר לשוב בתשובה שלמה לפניך, ולתקן כל
הפגמים וכל החטאים והעונות והפשעים של כל השנה בלה. על-
כן זכנו נא, חננו נא, לכל נאבד חס ושלום מתנה טובה הזאת,
כי בעונותינו הרבים, מתגבר עלינו הבעל דבר גם בעשרת ימי
תשובה, עד אשר חלפו ועברו אצלנו כמה שנים בלי תשובה
שלמה אפלו בעשרת ימי תשובה, אף גם בעונותינו הרבים,
כמה וכמה פגמים פגמנו לפניך בעשרת ימי תשובה בעצמון,

ובכל הימים הקדושים, בראש השנה וביום הכפורים, ובסכות, ובשמיני עצרת, ובשמחת תורה. כי גם ימים הקדושים הללו לא זכינו עדין לשמך כראוי בלי פגם, ופגמנו גם בהם הרבה מאד, במחשבה דבור ומעשה, בשונג ובמזיד, באגם וברצון. ועתה מה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך, גדול עוני מנשוא, עצמו חטאי מספר, לולא רחמיך ורחמיך אז אבדתי בעניי:

מלא רחמים רבים, זכני מעתה לחזר ולבקש ולמצא את כל האבדות שאבדתי מיום היותי על האדמה עד היום הזה. זכני עזרני מעתה להטהר ולהתקדש בקדשה גדולה בכל השנה בלה, וביותר בימים הנוראים הקדושים האלו מראש השנה עד שמחת תורה, ותזכנו לתשובה שלמה באמת בעשרת ימי תשובה לתקן את כל אשר שחתתי. ונזכה אז לתקן פגם הברית בשלמות באמת, לתקן תקון החותם דקדשה, עד שנגזרה ביום הקדוש, ביום צום הכפורים יום גדול ונורא, שבת שבתון, יום מחילת חטא וסליחת עון וכפרת פשע, לגמר בו גמר תקון החותם דקדשה בשלמות. ותעזרנו ותזכנו לקבל יום צום הכפורים הקדוש והנורא מאד בקדשה ובטהרה גדולה ובשלמות גדול, ונזכה לשוב אז בתשובה שלמה, ולכבות מתוך שמחה וחדוה בשמך הגדול, ולהתודות לפניך בכל מיני ודוים ולפרט כל חטאתינו ועונותינו ופשעינו לפניך, ולהתחרט עליהם בתרטה גדולה מעומקא דלבא באמת גמור, ולעזוב אותם עזיבה גמורה, ולקבל עלינו באמת ובלב שלם שלא לעשותם עוד בשום אופן ולא נשוב עוד לכסלה, אם און פעלנו לא נוסף. ואתה ברחמיך הרבים, תמחל ותסלח

ותכפר לנו על כל חטאתינו ועונותינו ופשעינו ופשטאנו ושעונו ושפשענו לפניך. ותתקן ברחמיך כל החותמות דקדושה, ותשים אותנו עמך בית ישראל כחותם על לבך כחותם על זרועך. ותחתמנו לחיים טובים ארבים ולשלום, לחיים אמתיים, חיים שנזכה לעשות בהם רצונך באמת, ותחתמנו בספרן של צדיקים אמתיים:

ותזכנו לקבל חג הסוכות הקדוש בקדושה ובטהרה גדולה, ובשמחה וחדוה רבה ועצומה לשמך הגדול והקדוש, נגילה ונשמחה בישועתך בכל עז ותעצומות. ונזכה להיות אף שמת בימי הסוכות הקדושים זמן שמחתנו לגיל ולשוש ולשמח בכל עז, נגילה רנה דיצה וחדוה. ותזכנו לקיים מצות סכה וארבע מינים שבלולב בשלמות, בשמחה גדולה, עם כל פריטיהם ודקדוקיהם וכוונותיהם ותרניג מצות התלווים בהם. ובזכות מצות סכה הקדושה נזכה לתקן ולחזק את המלאך הקדוש, ונזכה לחלום על ידי מלאך ולמאכלים ברורים וזכים בלי שום תערבת סיג ופסלת בלל, ולא יזיקו לנו המאכלים בלל, ויהיו כל חלומותינו מישבים עלינו לטובה:

ובזכות קדשת שמיני עצרת הקדוש, תזכנו לתקון המשפט דקדושה, ועלי ידי זה תצילנו תמיד מפגם הברית וממקרה ליגה חס ושלום, ותהיה הטפה הקדושה נקלטת ונעצרת בקדושה גדולה ברצונך הטוב, ולא תהא נשחתת חס ושלום לעולם. ותשמרנו ותצילנו מרבנים ודינים שאינם הנגנים ותבטל כחם וממשלתם מן העולם. חוסה עלינו ברב רחמיך, וזכנו שיהיה לנו

ולכל ישראל רבנים ודיינים כשרים שיעמידו הדת על תלו וידונו
 דין אמת לאמתו, באפן שנוכח לתקון המשפט באמת, ונזכה
 לתקון הברית בשלמות בכל הבחינות באמת פרצונך הטוב.
 רחם עלינו למען שמך, ומלא כל משאלותינו לטובה, אם כבנים
 אם כעבדים, אם כבנים רחמנו רחם אב על בנים, ואם כעבדים
 עינינו לך תלויות, עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו איום קדוש:

ובכן תזכנו ברחמיך הרבים, ותתן לנו רבי ומנהיג אמת, ו
 ותעזרנו ברחמיך הרבים, שאזכה להתקרב לצדיקים אמתיים
 שיש להם ישיבה הגונה של תלמידים כשרים והגונים פרצונך
 הטוב. ואזכה גם אנכי להכלל בהישיבות הקדושות של הצדיקים
 האמתיים בין התלמידים ההגונים שלהם. ותזכנו על ידי קבוץ
 הישיבות הקדושות של הצדיקים האמתיים לקבץ ולתקן כל
 חלקי האמונה הקדושה, ונזכה לאמונה שלמה באמת, ויקים
 בנו מקרא שכתוב, כה אמר יהוה זכרתי לך הסד נעוריד אהבת
 כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרעה. ותזכנו שיתתקן
 מחנו ושכלנו על ידי הצדיקים האמתיים, שיאירו בנו קדשת
 מהם הקדוש וילמדו אותנו דעת ותבונה, וילמדנו באורח
 משפט, וארחות הסדיך יגלו לנו, ויתזכנו בעבודתך, ויאמצונו
 ויטהרו לבבנו לעבדך באמת, וישמחו נפשותינו האמללות מאד,
 כי אין לנו על מי לסמוך כי אם על הצדיקים האמתיים, ואליהם
 אנו מקשרים את כל תפלותנו ועבודתנו:

אנא יהוה, עשה למען הצדיקים האמתיים, וזכני לאמונה שלמה
 באמת בתמימות ובפשימות בלי שום עקמיניות כלל, ולא

תדחה אותי חס ושלום מהאמונה לעולם אפלו פרגע קלה, רק
 אזכה להיות חזק ואמיץ באמונתך הקדושה באמת תמיד, בין
 בחיי בין בעת יציאת נשמתי בין לאחר מיתה בכל מקום שאהיה
 שם כרצונך וכמשפטיך הטובים והישרים שם תהיה האמונה
 הקדושה עמי תמיד לשמרני נצח, למען לא אבוש ולא אכלם
 ולא אכשיל לעולם, גם כי אלה בגיאי צלמות לא אירא רע כי אתה
 עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמוני. עזרני עזרני, זכני במתנת
 חנם לאמונתך הקדושה, חמל עלי בחמלתך הגדולה, ואל תעשה
 עמי כחטאי, ולא כעונותי תגמל עלי. רק תחמל ותרחם עלי
 ועל כל ישראל עמך בזכות וכת הצדיקים האמתיים, ותשמרני
 ותצילני מכל מיני כפירות שבלב, ומכל מיני עקמימיות שבלב,
 ומכל מיני קשיות וחקירות שלא יעלו על לבי ודעתי כלל, רק
 נזכה להיות חזקים באמונתך הקדושה תמיד ביתד חזק בל
 נמוט לעולם. ותמשיך ותשפיע אמונה בעולם, ותתרבה ותתגדל
 ותתחזק ותעלה ותקום האמונה הקדושה על עמדה ומכונה,
 עד אשר יפלו ויתבטלו כל האמונות כוזביות וכל הכפירות מן
 העולם, כלם יכרעו ויפלו, ותעקרום ותשברם ותכלם ותכניעם
 ותשפילם ותבטלם בבטול גמור מעתה ועד עולם. ותגלה האמת
 בעולם, וכל באי עולם ישובו לאמונתך הקדושה, ויתוספו גרי-
 צדק רבים על עמך ישראל. ותתן לנו כח לברר ולתקן פנים הנאווה
 הנמשכת על ידי הגרים חס ושלום, לשבר ולבטל כל הפגמים
 שהם מכניסין בישראל, ולברר ולהעלות הכל אל הקדושה.
 ותעזרנו לנער ולהשליך מאתנו כל מיני גאות ונבחות שבועולם,

מְכַל מַה שֶׁהִפְדָּה יְכוּל לְדַבֵּר וְהֵלֵב לְחֹשֶׁב. וְתוֹכְנוּ לַעֲנוּה אֲמַתִּית
 וְלַהֲעֵלוֹת כָּל הַנְּאֻוָּה אֵלֶיךָ, כִּי לֹךְ לְבַד הַנְּאֻוָּה וְהַגְּדֵלָהּ וְהַמְמַשְׁלָהּ,
 כְּאִמּוֹר, יְהוּה מְלֹךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוּה עֵז הַתְּאֻזָּר אַף תִּכּוֹן תִּכְבֵּל
 בַּל תִּמּוּט. וְנִזְכָּה לְתַקֵּן תַּקּוֹן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת וּלְקַדְּשׁ אֶת מַחֲנוֹ
 וּשְׁכַלְנוּ בְּתַכְלִית הַקְּדֻשָּׁה בְּשִׁלְמוֹת:

וְתִזְכְּנוּ לְשִׁנָּה דְקַדְשָׁה, לְשִׁנָּה טוֹבָה וּמְתוּקָה, וְתֵאִיר עֵינֵינוּ פֶּן
 נִישָׁן הַמְּוֹת, וְנִזְכָּה לִישָׁן מִתּוֹךְ דְּבָרֵי תוֹרָה תְּמִיד, שִׁנָּה שֶׁל חַיִּים,
 שִׁנָּה טוֹבָה עֲרֵבָה וּמְתוּקָה, וְיִקְוֶים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכַתוּב, מְתוּקָה שֶׁנֶּת
 הַעוֹבֵד אִם מַעֲט וְאִם הֶרְבֵּה יֵאָכֵל. בְּטוֹב אֲלֵין אֶקְיִץ בְּרַחֲמִים:

וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ אֲבִינוּ אֵב הַרְחֲמֵן, שֶׁנִּזְכָּה לַעֲבֹד אוֹתָךְ תְּמִיד
 בְּאַמֶּת בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כְּלָל, וְתַעֲזָרְנוּ
 וְתוֹשִׁיעֵנו שֶׁנִּזְכָּה לְסַלֵּק וְלְהַשְׁלִיךְ מֵאַתְּנֵנוּ כָּל הַחֲכָמוֹת בְּשִׁבִיל
 עֲבוּדְתֶךָ הַקְּדוּשָׁה, הֵן חֲכָמוֹת הָעוֹלָם שֶׁהֵם בְּאַמֶּת שְׁטוֹת וְהֵבֵל,
 וְאַפְלוּ חֲכָמוֹת גְּמוּרוֹת, כֻּלָּם נִזְכָּה לְסַלֵּק מֵעָלֵינוּ בְּשִׁבִיל עֲבוּדְתֶךָ
 הָאֲמַתִּית. וְנִסְלַק וְנִשְׁלִיךְ כָּל שְׁכַלְנוּ וְכָל חֲכָמוֹתֵינוּ מֵאַתְּנֵנוּ וְנַעֲבֹד
 אוֹתָךְ תְּמִיד בְּאַמֶּת, בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת
 כְּלָל, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה אֲפְלוּ דְבָרִים הַנִּרְאִין בְּעֵינֵי הָעוֹלָם כְּשֶׁנֶּעוֹן
 בְּשִׁבִיל אַהֲבַתְךָ, כְּדִי לַעֲשׂוֹת נְחֵת רוּחַ לְפָנֶיךָ, וְנִזְכָּה לְקַוֶּה מִקְרָא
 שְׁכַתוּב, בְּאַהֲבַתְּהָ תִשְׁגָּה תְּמִיד. וְנִזְכָּה לְהַשְׁלִיךְ עֲצָמֵנוּ בְּכָל
 מִינֵי רֶפֶשׁ וְטִיט בְּשִׁבִיל מִצְוֹתֶיךָ הַקְּדוּשׁוֹת, וְאַפְלוּ בְּשִׁבִיל דְּבַר
 קָל שֶׁהוּא רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת, נִזְכָּה לְהַשְׁלִיךְ עֲצָמֵנוּ וְלַהֲתַנְגֵּל בְּכָל
 מִינֵי רֶפֶשׁ וְטִיט, כְּדִי לַעֲשׂוֹת נְחֵת רוּחַ לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת. וְתַעֲזָרְנוּ
 וְתוֹשִׁיעֵנו שֶׁנִּזְכָּה לְקַוֶּה בְּחַיִּינוּ כָּל הַתְּרִיג מִצְוֹת בְּאַמֶּת עִם כָּל

פְּרַטִּיָּהֶם וְדַקְדוּקֵיהֶם וְכוֹנְנוֹתֵיהֶם וְעַם כָּל הַמַּצּוֹת דְּרַבְּנָן וְכָל
עֲנֵפֵיהֶם הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם, וְכָל דְּבָר וְדָבָר שֶׁהוּא רְצוֹנָךְ נִזְכָּה לְקִיּוּמוֹ
בְּאֵמֶת בְּכַח גְּדוּל וּבְמַסִּירוֹת נַפְשׁ בְּאֵמֶת, וְלִהְתַּגְּלָגֵל בְּכָל מִינֵי
רַפְּשׁ וְטִיט בְּשִׁבִיל כָּל דְּבָר שֶׁהוּא רְצוֹנָךְ בְּאֵמֶת, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נֶחֱת
רוּחַ לְפָנֶיךָ:

וּתְנַפְּנוּ וְתַעֲזְרֵנוּ אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, שְׁנִזְכָּה לְהִיּוֹת
בְּמַדְרַגַּת בְּנִים אֲצִלְךָ וְלֹא בְּמַדְרַגַּת עֲבָדִים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, בְּנִים
אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם. עַד אֲשֶׁר תִּתֵּן לָנוּ רְשׁוֹת לְחַפְּשׁ בְּגִנְזָיָא
דְּמַלְכָּא, כְּבֵן הַמַּחְפֵּשׁ בְּגִנְזֵי אָבִיו, וְתִחְמַל עָלֵינוּ, כְּאֲשֶׁר יִחְמַל
אִישׁ עַל בְּנוֹ הָעוֹבֵד אוֹתוֹ. וְנִזְכָּה לְשׁוּב וּלְרָאוֹת וּלְהַשְׁיֵיג בֵּין
צַדִּיק לְרָשָׁע בֵּין עוֹבֵד אֱלֹהִים לְאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוֹ, וּיְקִיִּם מִקְרָא
שִׁכְתוֹב, וְיִחְמַלְתִּי עֲלֵיהֶם כְּאֲשֶׁר יִחְמַל אִישׁ עַל בְּנוֹ הָעוֹבֵד אוֹתוֹ.
וְשִׁבְתֶּם וְרֵאִיתֶם בֵּין צַדִּיק לְרָשָׁע בֵּין עוֹבֵד אֱלֹהִים לְאֲשֶׁר לֹא
עֲבָדוֹ. וְתֵבִיא לָנוּ אֵת מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְיֵאִיר בְּנוֹ
אוֹר חֻכְמָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְדַעַת אֵת דְּרַכִּיךָ, לְהַשְׁיֵיג
הַשְּׁגַת צַדִּיק וְטוֹב לוֹ צַדִּיק וְרַע לוֹ, רָשָׁע וְטוֹב לוֹ רָשָׁע וְרַע לוֹ. וְנִדְעַ
וְנִבִּין וְנַשְׁיֵיג אַרְחוֹת מְשַׁפְּטִיךָ הַקְּדוּשִׁים, כִּי צַדִּיק אֵתָּה יְהוָה וַיִּשְׁר
מְשַׁפְּטִיךָ. וְנִזְכָּה לְתַקּוֹן הַמְּשַׁפֵּט בְּשִׁלְמוֹת עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צִדְקָנוּ
שְׂיָבָא בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, לְשַׁלְּמָה אֱלֹהִים מְשַׁפְּטִיךָ
לְמַלְךָ תַּן וְצִדְקַתְךָ לְבֵן מַלְךְ. יְדִין עַמְּךָ בְּצַדִּק וְעֲנִיִּיךָ בְּמְשַׁפֵּט,
וְשַׁפֵּט עֲנִי עִם יוֹשְׁעֵי לְבָנֵי אַבְרָהָם וַיְדַבֵּר עוֹשֵׁק:

וּתְנַפְּנוּ לְהַשְׁיֵיג סְתָרֵי תוֹרָה, וְלַהֲעֵלוֹת וּלְהוֹצִיא הַמְּשַׁפֵּט דְּקַרְשָׁה
מֵעַמְּקֵי תְהוֹם תַּחְתִּיּוֹת, תְהוֹם אֵל תְהוֹם יִקְרָא אֲבַע מִימִיד. וְתֵשִׁיב

ותעלה המשפט מעמקי תהומותיך, וישוב המשפט דקדשה על
מכוננו. ויקים מקרא שכתוב, ויגל כמים משפט:

ותזכנו שתהיה הראה אצלנו בשלמות תמיד בגשמיית
ורוחניות, ותשמרנו ותצילנו תמיד שלא יהיה לנו שום פגם
וחסרון וחשש וכאב בהראה לא בגשמיית ולא ברוחניות, רק
תהיה הראה תמימה ושלמה בנו תמיד, עד שגזכה להמשיך
עלינו קדשת הראה הקדושה משרשה העליון למעלה, שהיא
כלולה מכל התקונים הקדושים האלה שהזכרנו לפניך. וברחמיך
הרבים תמלא כל חפצינו לטובה, ותמשיך ותאיר עלינו כל
התקונים האלה בתכלית השלמות, שהם תקון האמונה ותקון
הברית והמחין, ובטול הנאווה ותקון החלום, ותקון המאכלים על-
ידי שמחה, ותקון המשפט, ושאר כל התקונים הכלולים בהם,
בין מה שהזכרנו לפניך, בין מה שלא הזכרנו לפניך. בכלם תזכנו
מהרה ברחמיך הרבים, עד שגזכה לעבדך באמת ובאמונה
שלמה ובשמחה גדולה ובענוה אמתיית באמת לאמתו בריצונך
הטוב, מעתה ועד עולם, אמן סלה:

== 1 ==

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתזכני להיות
בשמחה תמיד. ותעזרני ותושיעני שאזכה לעשות כל המצוות וכל
הדברים שבקדשה בכלי גדול, עד שאזכה להזיע בשעת עשית
המצווה או הדבר שבקדשה. ועל ידי זה אזכה שיצאו ממני כל
הדמים העכורים וכל הארסיים רעים שיש בהם, הכל יצא לחוץ

על-ידי הזעה טובה בשעת עשית דברים שבקדשה. ועל-ידי זה אזכה להכניע הפחול שהוא עכירת הדמים שמשם נמשך העצבות חס ושלום, ואזכה להיות בשמחה תמיד ולגרש ולבטל העצבות והמרה שחורה ממני, שלא יהיה להם שום שליטה ואחיזה בי כלל, רק אזכה להיות אף שמת תמיד:

ותרחם עלינו ועל כל עמך ישראל, ותשמרנו ותצילנו מכל מיני חלאים ומכאובים ומכל מיני חלשות, ותחמל על כל חולי עמך ישראל אשר כבר נפלו למשכב, שתשלח להם מהרה זעה טובה, ועל-ידיה יצאו מהם כל הארסיים רעים של הדמים העכורים, ועל-ידיה תרפאם רפואה שלמה ברחמיך, ותשלח עליהם ועלינו שמחה גדולה באמת. ונזכה שיהיה נמשך עלינו תמיד השמחה של יום טוב על-ידי זעה טובה דקדשה, שנזכה להכניס כל כחותנו בשעת עשית כל מצוה ומצוה וכל דבר שהוא רצונה, עד שנזכה להזיע זעה טובה. ועל-ידיה נזכה תמיד לשמחה של יום-טוב, לגיל ולשמח בך תמיד בכל יום ויום, על אשר זכיתנו ברחמיך הרבים, ובחרת בנו מכל העמים ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבנתנו מלבנו לעבודתך, ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

רבנו של עולם, אתה יודע כמה וכמה מזיק לנו העצבות חס ושלום, אבל מה נעשה והעצבות והמרה שחורה מתגברים עלינו בכל פעם בהתגברות גדול בלי שעור, עד אשר בשל כח הסבל ומה נעשה ועונותינו עשו. אף כבר הזהרתנו שאף-על-פי-כן צריכין להתחזק להיות בשמחה תמיד, וכל אדם כמו שהוא צריך

להתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה, ולהכריח עצמו בכל הכחות להיות בשמחה תמיד. על-כן באתי לפניך מלא רחמים, שתחום ותחמל ותרחם עלינו בכל-עת, ותעזרנו לשמח את נפשנו בכל מיני עצות ודרכים, באפן שנוזכה להרחיק העצבות מאתנו בכל-עת, ולהיות בשמחה תמיד, עד שנוזכה שיהיה נמשך עלינו בכל יום ויום השמחה של יום-טוב קדש. ונוזכה להתבונן ולהאמין במעשי יהוה ונפלאותיו, אשר הוא עושה עמנו בכל יום נפלאות ונסים גדולים ונוראים לחזקנו ולאחזנו (ולאמצנו) לבל נמוט לעולם חס ושלום, כאשר כבר גלית דעתנו לראות מעט מרחוק הסדיך ונפלאותיך וטובותיך שאתה עושה עמנו בכל יום ובכל-עת ובכל שעה, כמו שכתוב, מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו. זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו. שמח נפש עבדך כי אליך יהוה נפשי אשא. חזקני ואמצני ועזרני והושיעני בדרכי הסדיך ונפלאותיך הנוראות, שאנוזכה להיות בשמחה תמיד באמת, אמן
 כן יהי רצון:

== ז ==

רחמיך רבים יהוה כמשפטך חני. רחום וחנן יהוה ארך אפים ורב חסד. חנן ורחום יהוה ארך אפים ונגדל חסד. טוב יהוה לכל ורחמי על כל מעשיו. כרחם אב על בנים כן תרחם עלינו. אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלנו מאד. יהוה יהוה אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת. אבינו אב הרחמן המרחם רחם נא עלינו ברחמיך הרבים ברחמיך הגדולים ברחמיך האמתיים. חוסה עלינו כרב רחמיך כנגדל חסדיך, המון

מעיד ורחמיך אל יתאפקו עלינו, יעזרו רחמיך ותנינותיך על
בניך, וראה ענינו ועמלנו וחמל עלינו למענך מלא רחמים רבים
תמיד. ותן לנו מנהיג אמתי שיהיה רחמן באמת, וקיים לנו מקרא
שכתוב, כי מרחמים ינהגם:

לו' אדר הילולא דמשה רבנו ע"ה

רבנו של עולם, רעה ישראל האזינה נוהג כצאן יוסף יושב
הכרובים הופיעה. אתה עשית עמנו חסדים רבים ועצומים בכל
דור ודור, ונתת לישראל בכל דור ודור מנהיגים אמתיים, אשר
הורו את ישראל את הדרך אשר ילכו בה, ואת המעשה אשר
יעשו. חוסה עלינו גם עתה בדור הזה ושלח לנו רועה נאמן, מנהיג
אמת, רחמן אמתי, אשר יוכל לנהג אותנו ברחמים ובחמלה כמו
משה רבנו עליו השלום, שירחם עלינו ברחמנות האמתי להוציא
אותנו מעונות, אשר זהו עקר הרחמנות על עמך ישראל, כי זהו
עקר הרחמנות הגדול מכל מיני רחמנות להוציא ישראל מעונות.
כי אתה יודע גדל קדשת נפשנו בשרשנו, אשר כל נפשותינו
חצובות ונמשכות ממקום גבה ועליון ודק וקדוש מאד מאד,
ואנו רחוקים לגמרי מעון, ואין שום עון ופגם שיך לנו כלל, לגדל
דקותנו ורוחניותנו בשרשנו, עד אשר אי אפשר לנו לשא עלינו
על עון אחד, מכל שבן על עונות וחטאים ופשעים רבים ועצומים
ופגמים גדולים ונוראים אשר נלבדנו בהם:

רבנו של עולם, מלא רחמים, אתה לבד יודע גדל הרחמנות
אשר עלינו בעת הזאת בכללות ובפרטיות על כל אחד ואחד
מישראל, כי רע ומר כי נגע עד הנפש, כי עונותי עברו ראשי

לתעא   ח"ב"ז   לקוטי   תפלות

כַּמְשָׂא כְבֵד וְיִכְבְּדוּ מִמְּנִי. הַבַּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה הַיֵּשׁ מִכְּאוֹב
כַּמְכְּאוֹבֵי הָעוֹן לְנַפְשׁ יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשָׁה וְהַטְהוּרָה וְהַנּוֹרָאָה דְקָה
וְרוּחַנֵיית מְאֹד מְאֹד. וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׂכַל הַיְסוּרִים שְׁבַעְעוֹלָם אֵינָם
נְחָשְׁבִים לְיְסוּרִים כָּלֵל, כְּנֶגֶד יְסוּרֵי הַנַּפְשׁ מִיִּשְׂרָאֵל, כְּשִׁנּוּפֶלֶת
בְּאִיזָה עוֹן וּפְנָם חַס וְשָׁלוֹם, מִכָּל שְׂכַן וְכָל שְׂכַן בְּעוֹנוֹת רַבִּים חַס
וְשָׁלוֹם. אוֹי לָנוּ מְאֹד, אוֹי נָא לָנוּ כִּי חָטְאָנוּ. כִּי מִי יוּכַל לְסַבֵּל
כְּבֵד מִשְׂאוֹת כְּאַלֶּה, וְאִיכְכָה תַעֲצֹר כַּח נַפְשׁ דְּק וְרוּחַנֵי כְּזֹה, זְכָה
וְצַחָה קְדוּשָׁה וְטְהוּרָה, מְגִדֶּלֶת בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ לַפְנֵי וּלְפָנִים, בַּת
מֶלֶךְ פְּנִימָה, שְׁתִּשָּׂא עָלֶיהָ גִּשְׁמִיּוֹת כְּזֹה, עֲבִירוֹת כְּזֹה, לְכֻלּוֹךְ
וּמְנוּפָה וְזַהֲמָה שֶׁל עוֹן אֶחָד. אִיכָה יוּעַם זָהֵב וְשִׁנְאָה הַכְּתָם הַטּוֹב
תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה אֲבָנֵי קֶדֶשׁ בְּרֹאשׁ כָּל הוֹצוֹת. לֹא יִדְעָתִי נַפְשִׁי, אִיךְ
אֲנִי יוּכַל לְחַיּוֹת אֶפְלוּ יוֹם אֶחָד, כִּי גִלְאַתִּי נִשְׂאָה עַל מִדְּהַבָּה שֶׁל
עוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וּפְנָמִים רַבִּים וְעֲצוּמִים כְּאַלֶּה. מַה נְתַאֲוִין וּמַה
נֹאמֵר מַה נְדַבֵּר וּמַה נִצְטַדֵּק הָאֱלֹהִים מִצָּא אֶת עוֹן עֲבָדֶיךָ. הַנְּנוּ
בְּיָדְךָ כַּחמֶר בְּיַד הַיּוֹצֵר. חוֹסֶה עָלֵינוּ רַחֵם עָלֵינוּ, חַמֵּל עָלֵינוּ כְּרַב
רַחֲמֶיךָ, כְּעֵצֶם חַמֵּלְתֶךָ, כְּגֹדֶל חַסְדֶךָ. וְשַׁלַּח לָנוּ מְהֵרָה מְנַהֵיג אֲמַתִּי
שְׂיִהְיֶה רַחֲמָן גָּדוֹל בְּאַמֶּת, וְיִדַּע אִיךְ לְהַתְנַהֵג עִם הַרְחֻמְנוֹת, אִיךְ
לְרַחֵם עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְיִכְנִים בָּנוּ הַדַּעַת הַקְדוּשׁ, וְיוֹרֶה אוֹתָנוּ
דְרֹךְ וְעֵצָה שְׁלֵמָה, וְיִוְצִיאָנוּ בְּכַחוֹ הַגָּדוֹל מִכָּל הַחַטָּאִים וְעוֹנוֹת
וּפְשָׁעִים, וְיִגְרֹשׁ וּיְכַטֵּל מֵאֲתָנוּ אֶת כָּל הָרוּחַ שְׁטוֹת שְׂנֵדָבֵק וּנְאָחֻז
בָּנוּ, וְלֹא נָשׁוּב עוֹד לְכַסְלָהּ, וְלֹא נַחְטָא עוֹד, וְלֹא נַעֲשֶׂה עוֹד הַרַע
בְּעִינֶיךָ, אִם אֲנִי פָעַלְנוּ לֹא נוֹסִיף, שְׂמֵרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ
כִּי חִסִּיתִי בְךָ. כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ גְּדֹל הַרְחֻמְנוֹת שְׂיֵשׁ עַל הָאָדָם

תתעב לקוטי ח"ב ז תפלות

בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלְכִים בְּעוֹלָם הַזֶּה נֶעְוָד מִבְּלָבֵל וּמִטְרָף,
כִּי כָל יְמֵינוּ פָּנוּ בַּעֲבַרְתֶּךָ כְּלִינוּ שְׁנִינוּ כְּמוֹ הַגֶּה. וְכִבֵּר חֲלָפוּ עָבְרוּ
עָלֵינוּ יָמִים וְשָׁנִים הִרְבָּה וְעַדִּין לֹא שָׁבְנוּ מִטְּעוֹתֵינוּ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, עוֹרְרָה נָא בְּרַחֲמֶיךָ
וּחֲסֶדֶיךָ, אֶת הַמְּנַהֵיג הָרָאשׁוֹן הָאֲמֵתִי שֶׁהוּא מְשִׁיחַ רַבְּנוּ עָלָיו
הַשְּׁלוֹם, עִם כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים הַכְּלוּלִים בּוֹ, שֶׁיַּעֲמְדוּ
בַּעֲזָרְתֵנוּ וַיִּגְמְרוּ מְהֵרָה מַה שֶׁהִתְחִילוּ לְקַרְבְּנוּ אֵלֶיךָ אֲבִינוּ
שֶׁבַשְׁמַיִם, וְלִהְיוּרֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

וְעַתָּה אֲרִים קוֹלִי וְאֶקְרָא אֲלֵיהֶם בְּקוֹל מַר, וְאֶעֱנֶן וְאֶמַר, צְדִיקֵי
יְסוּדֵי עוֹלָם אֲבִירֵי הַרוּעִים, מְנַהֵיגֵי יִשְׂרָאֵל הָאֲמֵתִיִּים, אֲשֶׁר הָיוּ
בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. קוֹמוּ נָא, עֲמְדוּ נָא, עוֹרְרוּ נָא, הִתְיַצְּבוּ נָא, חֲלוּ נָא,
פְּנֵי אֵל בְּמִיטַב הַגִּיוֹן, עֲמְדוּ נָא בַּעֲזָרְתֵנוּ בְּעַת צָרָה הַזֹּאת בַּעֲוֹנֵינוּ
דְּמִשְׁיחָא, אוֹלֵי יְחוּס עִם עֵנִי וְאֶבְיוֹן אוֹלֵי יְרַחֵם, כִּי הֲלֹא אַתֶּם
בַּעֲצֻמֵיכֶם הוֹדַעְתֶּם לָנוּ שֶׁאֵין שְׁלֵמוֹת לְהִנְשָׂמָה כְּשֶׁמִּסְתַּלְקֵת
לְמַעְלָה שֶׁתִּהְיֶה רַק לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה, אֲפִלוּ אִם נִסְתַּלְקָה
לְמָקוֹם שֶׁנִּסְתַּלְקָה. רַק עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הִנְשָׂמָה הוּא, כְּשֶׁהִיא לְמַעְלָה
לְמַעְלָה שֶׁתִּהְיֶה לְמַטָּה לְמַטָּה גַם־כֵּן, וְתֵאֵיר בְּבִנֵי עוֹלָם הַזֶּה
הַשְּׁפָל, לְרַחֵם עֲלֵיהֶם לְהוֹצִיאֵם מֵעוֹנוֹת, וְלִהְיוֹרֵם בְּהֵם הַדַּעַת
הַקְּדוּשׁ, לְהוֹדִיעֵם כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, לְדַעַת כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים
שְׁלִיט בְּאָרֶץ. כִּי אַתֶּם יְדַעְתֶּם, כִּי עֵקֶר תַּעֲנוּגָיו וְשִׁעֲשׂוּעָיו שֶׁל
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא רַק כְּשֶׁעוֹלָה לְמַעְלָה הַעֲבוּדָה שֶׁל עוֹלָם הַשְּׁפָל
הַזֶּה, כִּי יֵשׁ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מְלָאכִים וְיִשְׂרָפִים וְאוֹפְנִים וְחִוּוֹת
הַקְּדוּשׁ וְעוֹלְמוֹת הִרְבָּה שֶׁעוֹבְדִים אוֹתוֹ תָּמִיד, וְעוֹשִׂים בְּאִמָּה

וביראה רצון קונם, ואף-על-פי-כן עקר תענוגיו ושעשועיו
 יתברך, בשעולה למעלה העבודה של עולם השפל הזה, כאמור,
 ואבית תהלה מגושי עפר מקרוצי חמר מגלומי גוש מחסרי דעה
 מריקי שכל והיא תהלתך. ועתה עתה, אדונינו מורינו ורבותינו,
 אבותינו הודינו זיונו ותפארתנו, עטרת ראשנו, אן פניתם, אן
 פניתם, על מי עזבתם אותנו, על מי נטשתם מעט הצאן הזה,
 בין דבים ואגרות וחיות רעות רבים מאד, והיכן היא ההשארה
 שהשארתם אחריכם להנהיג את ישראל במקומכם כמו שאתם
 רוצים באמת, כי נשארו כתרן בראש החר וכן על הגבעה.
 ולמה תהיה עדת יהוה בצאן אשר אין להם רועה. המזכירים את
 יהוה אל דמי לכם, אל תחרישו ואל תשקטו, עד אשר ישלח
 לנו מושיע ורב ומנהיג אמתי, להצילנו מעונות ומחטאים ומכל
 מיני פגמים שבעולם, ויקרבונו אליו יתברך ולעבודתו, חיש קל
 מהרה. וכאשר החלתם הסדכם עמנו, כן תגמרו בעדנו. ומה
 שיהיה הוא שיהיה, שגזבה גם בדור הזה למנהיג אמתי שיהיה
 בבחינת משה, כי אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא, וכבר
 הבטחתנו שלא תעזבו אותנו לעולם:

רבונו של עולם, בעל הרחמים, בעל הרצון, בעל הטוב והחסד,
 בעל החמלה והחנינה, רחם עלינו ברחמיך הרבים, ונכנו נא בכות
 וזכות חסדיך וצדיקיך עושי רצונך יראיך ותמימיך, אשר הם
 האוצר של יראת שמים שלך, ותמשיך עלינו מאוצרם הטוב
 יראה ופחד ואימה משמך הגדול ותקדוש, שגזבה שיהיה לנו
 יראת שמים באמת, ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא עוד

לעולם. ותמשיך עלינו יראתך הקדושה תמיד, יראה תתאה ויראה עלאה, יראת הענש ויראת הרוממות. ונזכה מעתה לעבדך באמת, באימה וכיראה ובאהבה, ולא נסור מצונך זמין ושמאל, עד שנזכה על-ידי היראה שלמה להעמיד בנים ותלמידים הגונים בעולם, שיזכה כל אחד ואחד, אני וכל עמך בית-ישראל, להכנים הודעת דקדשה בבנינו ויוצאי חלצינו ובתלמידים הגונים, כמו שכתוב, והודעתם לבניך ולבני בניך. וכל דבורנו ועסקנו בזה העולם יהיה רק בתורתך ועבודתך, שנזכה תמיד שכל אחד ואחד יעסק וידבר עם חברו ביראת שמים בכל יום ויום, ויקבלו דין מן דין תורה ודעת אלהים ויראת שמים, ויעורר ויזרו ויחזק כל אחד ואחד את חברו בעבודת השם יתברך. כי כבר גלית לנו על-ידי חכמך האמתיים, שזה עקר ההשארה והחליפות שמשאך מן האדם אחר מיתתו בעולם הזה, כי אין נשאך מן האדם כלום בעולם הזה אחר פטירתו, כי אם דעתו ודבוריו הקדושים שנזכה להאיר בחבריו ובניו. והזהרת אותנו שכל אדם צריך לעסק בזה, אפלו הפחות שבפחותים, כי כל אחד ואחד מישראל יש לו דעת ודבורים קדושים מה שאין בחברו. וצריך להאיר דעתו בחברו ובבניו ובכל הענפים השוכים לנשמתו, כי זה עקר ישוב העולם בשהעולם יודעין מהשם יתברך ותורתו הקדושה:

על-כן באנו לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי הראשונים והאחרונים, מגן ומושיע לנו בכל דור ודור. שתרחם עלינו ברחמך הרבים, ותעזר לנו ותזכנו שיהיה נשאך וזכרנו לדורי דורות, ולא יפסק חבל הקדשה של ישראל לעולם.

לתענה   ח"ב"ז   לקוטי   תפלות

שְׁתַּשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ יְרֵאת שָׁמַיִם בְּאֵמֶת, בְּאֶפֶן שְׁנוֹכָה שִׁיחֵיו דְּבָרֵינוּ
נִשְׁמָעִים תְּמִיד לְעַבֹּדְתֶךָ וְלִירְאָתֶךָ. וְנוֹכָה בְּכָל יוֹם תְּמִיד
לְדַבֵּר עִם חֲבֵרֵינוּ וּבְנֵינוּ בִּירְאֵת שָׁמַיִם, וְיִתְקַיְמוּ דְּבָרֵינוּ וְדַעַתְנוּ
אֲצִלָּם, וְלֹא יַעֲבְרוּ דְּבָרֵינוּ מִלִּבָּם חֵם וְשָׁלוֹם, רַק יִכְנָסוּ דְּבָרֵינוּ
הָאֵמֶתִיִּים בְּלִבָּם, וְיִשְׁמְעוּ וְיִתְקַיְמוּ אֲצִלָּם לְעַד כְּפִתֵּד חֶזֶק בַּל
יִמוּטוּ. וְיִשׁוּבוּ אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, בְּאֶפֶן שְׁנוֹכָה בְּלָנוּ לְהֵאִיר בְּהַעֲנָפִים
הַיּוֹצֵאִים מֵאֵתְנוּ לְהַשְׁאִיר בְּנִים וְתַלְמִידִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה בְּעוֹלָם,
עַד שֶׁבְּנֵינוּ וְתַלְמִידֵינוּ יִזְכוּ לְהוֹלִיד עוֹד בְּנִים וְתַלְמִידִים רַבִּים,
לְהֵאִיר בָּהֶם הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ שֶׁשִּׁמְעָנוּ וְקִבְּלָנוּ מִפִּי רַבּוֹתֵינוּ
וְחֻכְמֵינוּ וְזִכְרוֹנָם לְבִרְכָּה, וְכֵן מְדוּר לְדוּר לְעוֹלָם. דוּר לְדוּר יִשְׁבַח
מֵעַשְׂרֵיךָ וּבְבוֹרוֹתֶיךָ יְגִידוּ. וַיִּקְּמוּ בְּנוֹ מְהֵרָה מְקַרָּא שְׂכָתוֹב, וְאַנִּי
זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אֲמַר יְהוָה רֹחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדְבָרֵי אֲשֶׁר שִׁמְתִּי
בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זְרַעְךָ וּמִפִּי זְרַע זְרַעְךָ אֲמַר יְהוָה מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁנוֹכָה
לְהַשִּׁיג אֹרוֹת הַמְּקִיפִין, שְׁנוֹכָה לְהַבִּין וְלְהַשְׁכִּיל וְלְהַכְנִים בְּתוֹךְ
פְּנִימִיּוֹת שֶׁכְּלָנוּ כָּל הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל שֶׁלֹּא הָיִינוּ יְכוּלִּין לְהַבִּין עַד הַנְּהַ.
וְנוֹכָה לְעֵלוֹת בְּכַל־עַת מְדַרְגָּא לְדַרְגָּא וּמִמַּעַלָּה לְמַעַלָּה בְּקַדְשָׁה
וּבְטְהָרָה גְּדוּלָּה, וְלְהֵאִיר בְּכָל פַּעַם הַשְׁכָּל וְהַדַּעַת דְּקַדְשָׁה בְּבָנִים
וְתַלְמִידִים הַגּוֹנִים, וְלְהַשִּׁיג בְּכַל־עַת מְקִיפִין תְּדוּשִׁים וְלְהַכְנִים
אֹרוֹת הַמְּקִיפִים לְתוֹךְ פְּנִימִיּוֹת הַשְׁכָּל. אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם
רַחֵם נָא עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבָּנוּ בִּינָה לְהַבִּין וְלְהַשְׁכִּיל לְשִׁמְעַ לְלַמּוֹד
וְלְלַמּוֹד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְוִים אֵת כָּל דְּבָרֵי תוֹרְתֶךָ בְּאַהֲבָה.

עד שנגזרה להשיג אורות המקיפין העליונים, שהם עקר שעשוע ותענוג עולם הבא, שהם אריכת הימים והשנים, חיים טובים וארכים באמת, שהם המקיפים שלמעלה מהזמן, שהם רב טוב הצפון ונגוה ליראיך. אשר כל הזמן של כל העולם הזה מה שהיה ומה שיהיה אינו עולה כלל כנגד יום אחד, ואפלו כנגד שעה אחת של העולם הבא, שהוא למעלה מהזמן, שהוא יום שכלו ארך וטוב, אשרי מי שיזכה לזה:

ותוריני ותלמדני תמיד לצמצם את שכלי, שלא אתחיל להכנס בחקירות וקשיות כלל. ואזכה לדעת מה לדבר עם חברי ולשום סוג לדברי לשתק במקום שאני צריך לשתק. ולא אהרס את הגבול חס ושלום, באפן שלא אכנס חס ושלום, בקשיות וחקירות שאסור לי לחקר ולהקשות. ותגן עלי ותשמרני ותצילני תמיד שלא יבואו על לבי ודעתי החקירות והקשיות והתרוצים שהם למעלה מהזמן, אשר אין הזמן מספיק לבאר הקשיות והתרוצים שיש שם:

רבוננו של עולם, מלא רחמים, שמרה נפשי וחצילני מכל מיני קשיות וחקירות. זכני להאמין בך באמונה שלמה לבד בלי שום חקירות וקשיות כלל, רחק מדעתי וממחשבותי ומלבי כל מיני חקירות ובלבולים וכל מיני קשיות ותרוצים בדרךך הקדושים, ולא אתחיל לחקר שום חקירה כלל בחקירות האלהות, רק אתחזק ואתאמץ באמונה שלמה לבד באמת ובתם ללב. מריה דעלמא כללא, התמים במעשיו, התם ומתמם עם תמימים, זכני לתמימות באמת, ואזכה לקים באמת מקרא שכתוב, תמים תהיה

לתענו   ח"ב"ז   לקוטי   תפלות

עם יהוה אלהיך. אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלהך
בתם לבכי בקרב ביתי. לבב עקש יסור ממני רע לא אדע. עיני
בנאמני ארץ לשבת עמדי הולך בדרך תמים הוא ישרתני, ואני
בתמי אלך פדני וחנני. תם וישר יצרוני כי קויתיך. ונאמר, אשרי
תמימי דרך ההולכים בתורת יהוה. חוס וחמל עלי, וזכני לעבד
אותך בתמימות גדול באמת ובאמונה שלמה ובפשיטות גמור,
עד שאזכה לעבר ולעלות על כל החכמות שבעולם, שיאיר עלי
הארת הרצון העליון. ואזכה לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע אליך
באמת, ברצון מפלג מאד בלי שעור, ואזכה לחיי עולם
הפא ליום שכלו ארך וטוב. ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה
וברכה לשני ימות המשיח ולחיי העולם הפא. ואזכה ברחמיך
להשיג ולהרגיש חיי עולם הפא בעולם הזה, ולראות עולמי
בחיי, שאזכה להשיג תקופות הימים ותקופות השנים, להשיג
בעולם הזה המקיפים של עולם הפא הנקראים ימים, והמקיפים
הנקראים שנים. ותשפיע עלינו שפע הכתר עליון דקדושה, ושם
תטהרנו מכל הטאתינו ועונותינו ופשעינו ויתהפכו שם כל
עונותינו לזכות:

ובכן תרחם עלינו אבינו אב הרחמן, יהוה אלהי השמים ואלהי
הארץ, הכל יכול וכוללם יחד. ותאיר עלינו אור קדשת הצדיקים
האמתיים המאירים בכל העולמות בלם, בעולמות עליונים
ובתחתונים, בדרי מעלה ובדרי מטה, ויאירו ויודיעו לדרי מעלה
שעדן אינם יודעים בידעתו ויתברך כלל, ויעוררו ויקיצו את כל
הדרי מטה, את כל השוכני עפר המנחים בדיוטא התחתונה,

בשפּל המדרגה, ויאירו בָּהֶם ויגלו לָהֶם, כִּי מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. ויעוררו ויחזקו אֶת כָּל הַנְּפֹשׁוֹת הַנְּפֹלוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לְמָקוֹם שֶׁנִּפְּלוּ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי יְרִידָתוֹ, ויחיו ויעוררו ויקיצו אותם, אֲפֵלוּ הַנְּפֹשׁוֹת הַיְרֹדוֹת מֵאֵד שֶׁנִּפְּלוּ בְּעֹנֹת וּבַעֲבֹרוֹת גְּדוּלוֹת. עַל כָּלֵם יִגִּיעוּ רַחֲמֵיהֶם, ויחיו וישִׁיבוּ נַפְשׁוֹתֵם הַחְלוּשׁוֹת הַפְּגוּמוֹת מְאֹד, נֶפֶשׁ הַחוּטְאָת, נֶפֶשׁ הַמְּרָה מְאֹד, יְחוּסוּ עַל דֵּל וְאַבְיוֹן וְנַפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעוּ. ויעוררו ויחזקו ויאַמְצוּ אוֹתָם, שְׂאֵף-עַל-פִּי-כֵן אֵל יִתְיַאֲשׁוּ עֲצָמָן בְּשׁוֹם אֲפֵן בְּעוֹלָם, כִּי מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדָךְ וּבְכָל מָקוֹם אַתָּה נִמְצָא, וְגַם בְּהִשְׁאֹל תַּחֲתִיּוֹת יִכּוֹלִין לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, כִּי לֵית אַתָּר פְּנוּי מִנְּךָ וְאִין שׁוֹם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים בְּכָל-עֵת וּבְכָל רֵנֵעַ תְּמִיד, רֵם וְנִשְׂא, מְרוֹם וְקָדוֹשׁ תִּשְׁכּוֹן וְאֵת דְּכָא וְשִׁפְלָ רֹחַ לְהַחֲיֹת רֹחַ שְׁפָלִים וְלַהַחֲיֹת לֵב נְדָפְאִים. אִם עַל הַמְּלָךְ טוֹב תִּתְּנֵן לָנוּ נִפְשָׁנוּ בְּשִׂאלַתְנוּ וְעִמְנוּ בְּבִקְשָׁתְנוּ. רַחֲמֵן מְלֵא רַחֲמִים, יֵצֵא דְבַר מַלְכוּת מְלַפְנֶיךָ וְתַעַן וְתֹאמַר נְבִלְתִי יְקוּמוּן הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרַי. וְתִגְלֶה עַל-יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים טוֹבָךְ וְחֶסְדֶּיךָ הַרְבִּים כִּי לֹא תִמְנֹ, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ לְעוֹלָם, וְעַדִּין אַתָּה עִמְנוּ תְּמִיד, כִּי יְהוּה אַתָּה וְאַצְלָנוּ וְעִמְנוּ וְקָרוֹב לָנוּ גַם עַתָּה, כִּי לֹא יִשֵּׁשׁ יְהוּה אֶת עִמּוֹ בְּעֵבוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל:

טוֹב וּמְטִיב, מְלֵא רַחֲמִים, תְּחַיֵּינוּ נָא, הַשִּׁיבֵנוּ נָא, סְמֻכּוֹנֵי בְּאִשִּׁישׁוֹת רַפְדוֹנֵי בְּתַפּוּחִים כִּי חוֹלַת אַהֲבָה אָנִי. עוֹרְרֵנִי נָא, הַקִּיצֵנִי נָא, אַתָּה יְהוּה חַגְנִי וְהַקִּימֵנִי, הַקֵּם עַל סִלְעַ רַגְלֵי בּוֹנֵן אֲשׁוּרֵי. אֲמַצְנֵי וְחַזְקֵנִי נָא בִּירְאָתְךָ וּבַעֲבוּדָתְךָ, אֵל תִּמְשָׁנִי וְאֵל

תעזבני אלהי ישעי. אמין וחזק רפיון ידי, באפן שאזכה לשוב אליך באמת חיש קל מהרה, ואבטח ביהוה ולא אמעד לעולם ולא אפל בדעתי משום דבר שבעולם, הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה. אבטח בשם יהוה ואשען באלהי כי לא תעזב אותי לעולם. ונזכה להשיג בשלמות השנת דרי מטח שהוא השנת מלא כל הארץ כבודו. ונזכה להרגיש בכל-עת ורגע אלהותך עלינו, ונדע ונאמין באמת, כי מלא כל הארץ כבודך, ואתה ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, ולית אתר פנוי מנך, כמו שכתוב, אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה הלא את השמים ואת הארץ אני מלא. ונזכה לקיים באמת מקרא שכתוב, שויתי יהוה לנגדי תמיד. ונדע ונכיר ונרגיש בכל-עת יראתך ואימתך עלינו, שנזכה לדעת באמת ובאמונה שלמה אשר אתה עומד עלינו בכל-עת ורגע, ומפניך לא אסתר. ותהיה יראתך על פני תמיד לבלתי אחטא, ואזכה להתירא ולפחד תמיד מפני פחד יהוה ומחדר גאוננו, ולהתקרב אליך ולהתדבק בך באמת בדבקות גדול ברצונך הטוב. ותזכנו ותעזרנו שיהיה נכלל אצלנו שני ההשגות יחד, השנת דרי מטח עם השנת דרי מעלה, אשר הם שואלים איה מקום כבודו. ונזכה לדעת באמת כי לית מחשבה תפיסה בך כלל, ותכלית הידיעה אשר לא נדע כי לגדלתך אין חקר:

רבוננו של עולם, סתים ונליא, המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ. מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון. הקם והרם דל ואביון כמוני מעפר ומאשפות, כי אתה כל תוכל ולא יבצר

ממך מזומה. וּבְנוּ שֵׁיכְלָלוּ וַיֵּאִירוּ בָּנוּ יַחַד הַשְּׁנַת הַבֵּן וְהַתְּלָמִיד,
 שֶׁהוּא הַשְּׁנַת דְּרֵי מַעְלָה וְדְרֵי מַטָּה. וַיְהִיו נִכְלָלִין כָּל הָעוֹלָמוֹת
 יַחַד עֲלִיּוֹן בְּתַחְתּוֹן וְתַחְתּוֹן בְּעֲלִיּוֹן בְּאִפְסָן שְׁנוֹזְכָה לִירְאָה שְׁלֵמָה
 בְּאַמֶּת, וְלֹא נִתְבַטַּל בְּמַצִּיאוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, רַק נִזְכָּה לְהַרְגִישׁ מְלוֹי
 אֱלֹהוֹתֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ בְּהִדְרָגָה וּבְמִדָּה, כְּלוּל יַחַד מִהַשְּׁנַת מְלֵא
 כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְאַיִה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ. בְּאִפְסָן שְׁנוֹזְכָה לִירְאָה שְׁלֵמָה
 מִפְּנֵיךָ תְּמִיד כְּרִצּוֹנֶךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת. וּבְכֵן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
 וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ שְׁנוֹזְכָה שְׂיֵאִיר עֲלֵינוּ בְּשַׁעַת אֲכִילַתְנוּ הָאֶרֶת
 הַרְצוֹן הַקָּדוֹשׁ, וְתִתֵּן לָנוּ כַח וְעוֹז וּנְבוּרָה מְאֹתָךָ, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת
 אֲנָשֵׁי חֵיל יִרְאֵי אֱלֹהִים וְאֲנָשֵׁי אֱמֶת שׁוֹנְאֵי בְּצַע, כִּי אַתָּה הַנוֹתֵן
 כַּח לַעֲשׂוֹת חֵיל. עֲזְרֵנוּ וְחַזְקֵנוּ וְאַמְצָנוּ בִּירְאֵתְךָ הַקָּדוֹשָׁה, וּזְכְּנוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ שְׁנֵהִיָּה נְבוֹרִים אֲנָשֵׁי חֵיל בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹנֶךָ הַטּוֹב. וְתִתֵּן
 לָנוּ מְמִשְׁלָה דְקַדְשָׁה, כִּי הָעֵשֶׁר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל
 וּבְיָדְךָ כַח וּנְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לְכֹל. וְכְּנוּ שְׂיֵהִיָּה לָנוּ חֵלֶק
 טוֹב בְּהַמְלָכוֹת וְהַמְמִשְׁלָה דְקַדְשָׁה, בְּאִפְסָן שְׁנוֹזְכָה לְהַמְשִׁיךְ פְּרִנְסָה
 טוֹבָה בְּהִרְחֵבָה גְּדוּלָה לָנוּ וּלְכָל אֲנָשֵׁי בֵּיתֵנוּ וּלְכָל הַתְּלוּיִם בָּנוּ
 מֵעַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ עֵצֶם דְּחַקְנוּ וְעַמְלָנוּ וּמַעוֹט וְצַמְצוּם
 הַפְּרִנְסָה שְׁנִתְמַעְטָה מְאֹד פְּרִנְסַת עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל. בְּפֶרֶט
 פְּרִנְסַת הַכְּשָׁרִים הַחִפְצִים לְכֹנֶם בְּדֶרֶךְ הַקִּדְשׁ וְלַעֲבֹדָה בְּאַמֶּת,
 אֲשֶׁר פְּרִנְסַתְּם דְּחֻקָּה מְאֹד, וְרַבִּים נִמְנָעִים הַרְבֵּה מֵעֲבוֹדַת
 הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מִחֲמַת עוֹל וּמִרְדַּת הַפְּרִנְסָה. רַחֵם עֲלֵינוּ לְמַעַן
 שְׂמֶךָ, וְתִשְׁפִיעַ עֲלֵינוּ שְׁפַע טוֹבָה וּפְרִנְסָה טוֹבָה לָנוּ וּלְכָל עַמְּךָ

לתפארת תפלות ח"ב"ז לקומי

בית ישראל, ובפרט להחפצים ליראה את שמך. עזרנו והושיענו
שלא תמנע ותעכב אותנו הפרנסה מעבודתך באמת, כי לך לבד
עינינו תלויות, כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו. כי אין אתנו
יודע עד מה שום סבה ועסק בדרך הטבע איך להמשיך פרנסה,
כי אם עליך לבד אנו נשענים, ועינינו לך מוחלות, עד שתחננו
ברחמיך ובחסדיך הרבים, ותתן לנו פרנסותינו בעתו כמועדו
ובזמנו. ותזמין לנו כל פרנסותינו קדם שנצטרך להם באפן
שלא תבלבל אותנו מרדת הפרנסה מעבודתך כלל. ותעזרנו כח
מלכותך, ותעלה ותקבל המלכות דקדשה שפע הפרנסה טובה
לכלליות עמך בית ישראל מהימים שיש בים החקמה. ותמשיך
פרנסה טובה עלינו מרצון העליון, כמו שכתוב, עיני כל אליך
ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו. פותח את ידך ומשביע
לכל חי רצון. ותתן ותחלק ותשחק הפרנסה לכל אחד ואחד כפי
מה שצריך באמת לעבודת השם יתברך, באפן שנוכח כלנו
לעבדך באמת. ותספיק לנו כל צרכינו בכבוד ולא בכזוי, בהתר
ולא באסור, בנחת ולא בצער, מתחת ידך הרחבה והמלאה,
ואל תצריכנו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלוואתם. ונוכח
לקבל הפרנסה בקדשה גדולה, ויאיר בתוכה הארת הרצון
העליון דקדשה. ותעזרנו לשבר תאות אכילה לגמרי ולקדש
את אכילתנו בקדשה גדולה, ונאכל לשמך לבד. ונוכח לקבל
ולהמשיך עלינו היראה הקדושה הנגשית ובאה על האדם בעת
האכילה:

אבינו מלכנו אדירנו בוראנו גואלנו יוצרנו קדושו יעקב,

רוענו רועה ישראל, המלך הטוב והמטיב לכל. שבענו מטובך האמתי, שמרנו והצילנו לבל נטה דעתנו ולבבינו אחר הטוב המדמה, רק נזכה לשבר כל תאוות המדמיות, תאוות הבהמיות. ונזכה לדבק מחשבתנו, בטוב האמתי, בטוב הנצחי, להתענג על יהוה ולהשביע בצחצחות נפשנו. ותהיה אכילתנו בקדשה גדולה ובאימה וביראה גדולה, ותעזרנו ותזכנו שישמשך עלינו בשעת אכילתנו הארת הרצון העליון, שנזכה לכסף ולחמד ולהשתוקק ולחשוק ולהתגעגע אליך באמת ברצון מפלג מאד מאד, בלי שעור וערך בתכלית הבטול עד אין סוף, עד שלא נדע כלל מה אנו רוצים. ויאיר עלינו הארת הרצון שיהיה לעתיד בעולם הבא, כמו שכתוב, כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל. ונאמר, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם. ונאמר, עין לא ראתה אלהים וזלתך יעשה למחכה לו:

לחנכה וליום בפור

וזכנו ברחמיך הרבים לקדשת חנכה. ותעזרנו בכל שנה ושנה שנזכה לפעל בקשתנו ומשאלותנו לטובה ביום הכפורים הקדוש, שתמחל ותסלח לעונותינו ולעונות עמך בית ישראל ותעביר אשמותינו בכל שנה ושנה, סלח נא לעון העם הזה בגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה. ושם נאמר, ויאמר יהוה סלחתי כדברך. סלח נא, מחל נא, בפר נא על כל חטאתינו ועונותינו ופשעינו ושחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך מנערנו עד היום הזה. חנני אלהים כחסדך ברב רחמיך מחה פשעי הרב בבסני מעוני ומחטאתי טהרני. הסתר פניך מחטאי וכל עונותי

מחה. ונזכה על־ידי המחילה והסליחה של יום הכפורים, לקבל על־ידי־זה קדשת ימי החנכה הקדושים, שהם חנכת הבית, ונזכה להמשיך עלינו בימי החנכה קדשת הבית המקדש. ותרחם עלינו ותבנה לנו את בית קדשנו ותפארתנו במהרה בימינו, ושם נקריב לפניך את קרבנות חובותינו לטהרנו מעונותינו ולסלח הטאתינו. ונזכה להקריב לפניך בכל יום ויום קרבנות התמיד בבקר ובערב, ובזכות התמיד של שחר תמחל לנו על כל העונות של לילה, ובזכות התמיד של בין הערבים תמחל לנו על כל העונות של היום. כי אתה יודע גדל הרחמנות שעל ישראל בשםם נופלים בעונות חס ושלום, אשר אין רחמנות בעולם גדול מזה. כי אתה יודע עצם קדשתנו בשרשנו ועצם דקותנו ורוחניותנו שאנו רחוקים לגמרי מעון, ואין עון שיך לנו כלל, ואין אנו יכולין לשא עלינו על משאוי העונות אפלו יום אחד. ועקר הרחמנות הגדול מכל מיני רחמנות הוא להוציא אותנו מעונות וחסאים ופגמים, אשר רק זה הוא עקר הרחמנות האמתית, ואין שום רחמנות בעולם נחשב כלל כנגד זה הרחמנות:

על־כן ברחמיך נתת לנו את בית המקדש לכפר על כל עונותינו, ומעת אשר חרב בית מקדשנו חשכו עינינו, ואין אנו יכולים לנקות עצמנו מעונות, כי אין מי שיכפר בעדנו, אשר צרה הזאת גדולה מכל הצרות שבעולם, באשר נגלה לפניך אדון כל. וכבר חלפו ועברו קרוב לאלפים שנה מיום החרבן, אשר אנו הולכים תועים וחשכים ביתומים ואין אב. אדון הקל עלנו ושלח ישע לנאלנו, חוס וחמל ורחם עלינו ואמר לצרותינו די. ותמהר

ותחיש לנאֵלנו גְּאֵלָה שְׁלֵמָה בְּנִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת בְּנוֹף וְנֶפֶשׁ
 וּמְמוֹן, וּתְגַאֲוֵל וּתְפַדֵּנוּ מִכָּל הַחַטָּאִים וְהַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים,
 וּמִכָּל מִינֵי פְגָמִים שְׁבָעוּלָם, וּמִכָּל הַתְּאֻוֹת וְהַמַּדּוֹת רָעוֹת. וּתְבַנֶּה
 לָנוּ אֶת בֵּית־מִקְדָּשֵׁנוּ בְּנִין עוֹלָם עַד־עַד, וַיָּשׁוּבוּ כַּהֲנִים לַעֲבוֹדָתְךָ
 וְלוֹוִיִּם לְדוֹכְנָם וְיִשְׂרָאֵל לְמַעֲמָדָם. וּתְמַשִּׁיךְ וּתְאִיר עָלֵינוּ עַל־
 יְדֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים קְדֻשַׁת הַדְּעוּת הַקְּרוֹשׁ הַכָּלוּל מֵהַשְּׁנֵת
 בֶּן וּתְלִמִּיד דְּקַדְשָׁה, שֶׁהוּא אֶסְפָּקְלָרְיָא הַמְּאִירָה וְאֶסְפָּקְלָרְיָא
 שְׂאֵינָה מְאִירָה. וְנִזְכָּה לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים וְתַצִּיל אוֹתָנוּ
 מִרוּחַ שְׁטוֹת וְשִׁנְעוֹן וּמִכָּל מִינֵי טְרוֹף הַדְּעוּת. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ
 מִכָּל מִינֵי חַטָּאִים וּפְגָמִים שְׁבָעוּלָם, וְנִזְכָּה לִירְאָה שְׁלֵמָה מִפְּנֵי
 תְּמִיד וּלְפָרְנֶסָה טוֹבָה מְאֹדָה, וַיִּאִיר עָלֵינוּ הָאֶרֶת הָרְצוֹן בְּשַׁעַת
 אֲכִילַתֵּינוּ בְּקַדְשָׁה גְּדוּלָה:

וּתְרַפְּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּכָל רֵמַח אֲבָרֵינוּ וּשְׁס"ה גִּידֵינוּ,
 וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל מִינֵי חוֹלָאֵת, וּבִפְרָט מִחֲלֵי הַרְּאָה חַס
 וְשָׁלוֹם. וְנִזְכָּה שְׁתַּהַיֵּה הַרְּאָה בְּשִׁלְמוֹת אֲצִלְנוּ תְּמִיד, בְּנִשְׁמִיּוֹת
 וְרוּחָנִיּוֹת, וְתִתְנַהֵג הַרְּאָה בְּמִזְגַּת הַשְּׁוֹה תְּמִיד. וּתְמַשִּׁיךְ לָנוּ בְּכָל־
 עַת וְרַנֵּעַ רוּחַ חַיִּים דְּקַדְשָׁה לְתוֹךְ בְּנֵפֵי הַרְּאָה וַיְהִי בְּנֵפֵי הַרְּאָה
 סוֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַלֵּב, וַיִּרְחַפוּ בְּכַנְפֵיהֶם וַיִּמְשִׁיכוּ רוּחַ חַיִּים
 דְּקַדְשָׁה בְּנִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת לְתוֹךְ כָּל אֲבָרֵי הַגּוּף וְגִידָיו וְעוֹרָקָיו.
 וְתַחֲיֵנוּ בְּאוֹר פְּנִיךָ, וּתְמַשִּׁיךְ וּתְאִיר עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים, שֶׁעַ
 נְהוֹרֵיךָ שֶׁל הַפְּנִים הַעֲלִיּוֹנִים שֶׁהֵם אוֹרוֹת הַמְּקִיפִים הַקְּדוּשִׁים,
 שֶׁנִּזְכָּה לְהַשִּׁיגָם חַיִּשׁ קַל מֵהֶרָה:

וְתִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ בְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב, שֶׁפַע טוֹבָה וּפְרָנֶסָה טוֹבָה, כִּי

בְּךָ לְבַד בְּטַחְנוּ. כִּי אַתָּה מְצַמִּיחַ חֲצִיר לְבַהֲמָה וְעֵשֶׂב לְעֹבוֹדַת
הָאָדָם לְהוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ. וַיִּזַּן יִשְׁמַח לִבֵּב אָנוּשׁ לְהַצְהִיל
פָּנִים מִשָּׁמֶן וְלָחֶם לִבֵּב אָנוּשׁ יִסְעֵד. וּנְאֻמֶּר, מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיֶיךָ יְהוָה
בְּלֶם בְּהַכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֵאָה הָאָרֶץ קַנְיָנָךְ. זֶה הֵימָּן גְּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם
שֶׁם רָמַשׁ וְאִין מְסַפֵּר חֵיוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדוֹלוֹת. שֶׁם אֲנִיּוֹת יִהְלִכּוּן
לְוִיתָן זֶה יִצְרָתָ לְשַׁחֵק בּוֹ. בְּלֶם אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתַת אֶת אֲכָלָם
בְּעַתּוֹ. תַּתֵּן לָחֶם יִלְקוּמוּן תַּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב:

מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּרַחֲמֶיךָ הָאֲמִתִּים.
וּמְלֵא מִשְׁאָלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, וְתֵן לָנוּ מְנַהֵיג רַחֲמָן אֲמִתִּי
שִׂידַע אֵיךְ לְהַתְנַהֵג עִם הַרַחֲמָנוֹת שִׁירַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמָנוֹת הָאֲמִתִּי,
שִׁימַהֵר וַיְחִישׁ לְהוֹצִיאֵנוּ מִכָּל הָעוֹנוֹת וּמִכָּל הַפְּגָמִים שֶׁנִּלְכַּדְנוּ
בָּהֶם. אַף־עַל־פִּי שֶׁאֵנוּ יוֹדְעִים בְּעֲצָמָנוּ שֶׁאֵנוּ חַיִּים מְאֹד, אֲשֶׁר
הַקְּשִׁינוּ עֲרַפְנוּ וְלֹא הִתְנַבְּרְנוּ לְקַיֵּם דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּאֲמִתּוֹ,
עַד שֶׁפָּגַמְנוּ מַה שֶׁפָּגַמְנוּ וְקִלְקַלְנוּ מַה שֶׁקִּלְקַלְנוּ. אַף־עַל־פִּי־כֵן
חֲסָדוֹ יִתְנַבֵּר עָלֵינוּ וַיַּעֲזֹר רַחֲמִים רַבִּים בְּאֵלָהּ, שִׁיּוֹצִיא אוֹתָנוּ
אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכָּל הַחַטָּאִים וְהָעוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים, שֶׁנִּהְיָה
מִבְּטָחִים מַעֲתָה לְהַנְעִיל מִכָּל רָע וְלֹא נָשׁוּב עוֹד לְכִסְלָהּ, וְלֹא
נַעֲשֶׂה מַעֲתָה שׁוּם חַטָּא וְעוֹן כָּלֵל, וְלֹא נִפְגַּם עוֹד שׁוּם פָּנִים כָּלֵל,
וְלֹא נִסּוּר מִרְצוֹנְךָ בְּאֲמִתּוֹ יָמִין וּשְׂמָאל. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
תִּמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל מַה שֶׁחַטָּאנוּ עַד הַנְּהָ, וַיְקַיֵּם כְּנוּ
מִקְרָא שְׁכַתּוֹב, יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכוֹ וְאִישׁ אֲנוּן מִהִשְׁבּוֹתָיו וַיִּשְׁבֵּא אֶל
יְהוָה וַיִּרְחַמְהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסַלַּח:

אֲבִינוּ אָב הַרַחֲמָן, רַחֵם עָלֵינוּ וְאֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב, כִּי

אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם. ונאמר ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך. והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והטיבך והרבך מאבותיך. ונאמר, יהוה הננו לך קוינו היה ורועם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה. ונאמר, ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע. ונאמר, בכל צרתם לו צר ומלאך פגיו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא נאלם וינצלם וינשואם כל ימי עולם. ונאמר, מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא. ישוב ירחמנו וכבש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם, תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

רבנו של עולם, מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובה אלינו בהמון רחמיך בגלל אבות שעשו רצונך, בנה ביתך בבתחלה וכוונן מקדשך על מכוננו והראנו בבנינו ושמחנו בתקוננו והשב כהנים לעבודתם ולוים בדוכנם לשירם ולזמרם והשב ישראל לגוייהם ושם נקריב לפניך את קרבנות חובותינו תמידין בסדרן ומוספין בהלכתן. רחם עלינו למען שמך, כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים, כי על רחמיך הרבים אנו בטוחים ועל חסדיך אנו נשענים ולסליחותיך אנו מקוים ולישועתך אנו מצפים, וקיים לנו מקרא שכתוב, ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה

לפניך ונתתי את אשר אחז ורחמתי את אשר ארחם. ותמלא עלינו רחמים כי אתה הוא בעל הרחמים, כי אל רחום שמך, אל חנון שמך, בנו נקרא שמך, יהוה עשה למען שמך, ותשפיע עלינו רחמים רבים, רחמים גדולים, ויקים בנו מהרה מקרא שכתוב, כי מרחם ינהגם ועל מבועי מים ינהלם. ונאמר, ברנע קטן עזבתך וברחמים גדולים אקבצך. בשצף קצף הסתרתני פני רנע ממך ובחסד עולם רחמתך אמר גואלך יהוה. ונאמר, כי ההרים מושו והגבעות תמוטנה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה. ונאמר, הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד על-בן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה:

מרחם על הארץ, מרחם על הבריות, האל אב הרחמן, רחם עלינו ברחמך האמתיים, ברחמך הגנוזים, ברחמים שיש בהם כח לרחם גם עלי, להחזירנו בתשובה שלמה לפניך באמת לאמתו. כחסדך חייני ואשמרה עדות פיך. חסדך יהוה מלאה הארץ חסדך למדני. ותשפיע עלי דעת דקדשה, ותגרש ממני הרוח שטות ושנעון וכל מיני בלבול הדעת שבעולם. ואזכה אני וזרעי וכל התלויים בי וכל עמך בית ישראל, לדעת בידיעה שלמה, אלהותך וממשלתך ונדרך ותקבך ותפארתך ומלכותך אשר בכל משלה. כאמור, אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו. רחום וחנון רחם עלי, כי אתה לבד יודע עצם הרחמנות אשר עלי ועלינו בעת הזאת. ואיני יודע מה לעשות, רק אני שואל בעני בפתח רחמים וחמלה וחנונה,

והטוב בעיניך עשה עמי, כי כפי פרושות ושמוחות לרחמיך לבר, לרחמיך האמתיים, לרחמיך הנצחיים, חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמי. טוב יהוה לכל ורחמי על כל מעשיו. כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו. קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך. וקים לנו מקרא שכתוב, וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים. וארשתיך לי באמונה וידעת את יהוה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

== ח ==

לו' אדר הילולא דמשה רבנו ע"ה

פשופר ארים קולי ואקרא, רבנו של עולם, אדון יחיד, מושל בכל, חוס וחסנו ברחמיך הרבים, ושלח לנו מוכיח טוב וראוי והגון, מוכיח אמתי שיהיה ראוי להוכיח את עמך ישראל באמת. ושמרנו והצילנו ברחמיך הרבים, ממוכיחים שאינם הגונים וראויים להוכיח את עמך ישראל. כי אתה ידעת כי לאו כל אדם ראוי להוכיח, כי המוכיחים שאינם ראויים והגונים, יכולים חס ושלום להחליש את נשמותינו על ידי תוכחתם שאינה בהגון. על-כן באנו לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אוהב עמו ישראל, רחם עלינו למען שמך, ושלח לנו מושיע ורב ומוכיח הגון שיהיה ראוי להוכיחנו בתוכחת מגלה מאהבה מסתרת. יהלמני צדיק חסד ויוכיחני בתוכחתו הטובה בתוכחה של משה רבנו עליו השלום, אשר על ידי תוכחתו הטובה יוסיף ויתן ריח טוב

בנשמותינו, ויחזק ויאמץ את נשמותינו על-ידי תוכחתו המובה. ויתחזקו ויתאמצו ויתגברו נשמותינו על-ידו בכת גדול דקדושה, עד שימשך וישפע שפע טובה וברכה לכל העולמות התלויים בנשמותינו, באפן שגובה על-ידי המוכיח הראוי לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת מאהבה, עד שיתהפכו כל עונותינו לזכויות. ותשפיע על המוכיח האמתי קולו של משה שהוא קול השיר שיתער לעתיד, שהוא שיר פשוט, כפול, משלש, מרבע, הכלול בשמך הגדול והקדוש שהוא שיר של חסד שיתנגן לעתיד על שבעים ושנים נימין בעת שיגיע קבול שכרן של הצדיקים לעתיד. אשרי און שיזכה לשמע קול השיר הזה. רחם עלינו ברחמיך הרבים, ותן לנו מוכיח כזה שיוכל להוכיחנו בקול השיר הזה. ויקים בהמוכיח האמתי מקרא שכתוב, קרא בגרון אל תחישך בשופר הרם קולך. ונזכה שיעורר ויגלה וימשיך עלינו הקול המשקה את הגן עדן שהוא הנדר היוצא מעדן להשקות את הגן, שהוא קול השיר הקדוש הזה שיתער לעתיד בעת שתתחדש את עולמך בחסדך הטוב, כמו שכתוב, עולם חסד יבנה. אשר על-ידי הקול הזה גדלים כל הריחות טובות וכל היראות הקדושות. ותמשיך עלינו יראה שלמה, יראה עלאה, יראת הרוממות, ואירא ואפתד ואזחיל (ואחיל) וארעד ממך תמיד. ואזכה להרגיש יראתך הקדושה עלי תמיד, בכל רמח אברי וש"ה גידי, ותהיה יראתך על פני לבלתי אהטא, ותזכני לענוה אמתיית, עד שאזכה להכלל בך באמת:

ובכן תרחם עלי ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים, ותזכנו

לבטל ולשבר תאות אכילה לגמרי באמת, ואזכה להכניע מזונא
 דגופא, ולגבר ולחזק ולאמין בכל עז ותעצומות מזונא דנשמתא.
 רבונו של עולם, אתה יודע גדל חלישות נשמותינו, אשר נחלשו
 מאד מאד בעונותינו הרבים והעצומים מאד, עד אשר כל
 משכבנו נהפך בחלינו, אשר אי אפשר להעריך ולספר כלל,
 עד אשר בשל בח הסבל. מלא רחמים בכל-עת, חוסה על נפשנו
 ורוחנו ונשמותינו, וחזקם ואמצם ביראתך הקדושה, ותשפיע
 עליהם ותשקם משקיא דגנתא דערן. ותמשיך עליהם ריח טוב,
 ריח גן עדן, עד אשר כל מעשינו הרעים כלם יתהפכו לזכות
 בתסודך הגדול ויעלו ריח טוב לפניך, כמו שכתוב, נרדי נתן ריחו.
 ואמרו רבותינו זכרונם לברכה, עוב לא נאמר אלא נתן. ויקים
 בנו מקרא שכתוב, ירוזן מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם. ותעזרנו
 להכניע ולשבר ולבטל עקב דסטרא אחרא, עקב של עשו הרשע,
 שהוא תאות אכילה ושתייה מזונא דגופא, ולהגביר עליו עקב
 דקדשה, שהוא קדשת יעקב אבינו עליו השלום, שהוא עקב עגוה
 יראת יהוה. שהוא מזונא דנשמתא, ויתגבר ויתעלה ויתחזק
 ויתאמץ הקול קול יעקב על הידים ידי עשו. רבונו של עולם, טוב
 לכל, עזרנו לשבר ולבטל באמת תאות אכילה ושתייה. רחם עלי
 למען שמך, שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך. ובני
 מהרה להכניע מזונא דגופא ולהגביר מזונא דנשמתא, ותהיה
 כל אכילתי ושתיתי בשביל קיום הנפש לבר, כמו שכתוב, צדיק
 אוכל לשבע נפשו:

ותעזר רחמיך הרבים ותסדיך העצומים עלינו, ותשפיע עלינו

לתצא לקוטי ח"ב תפלות

רחמים ורחמיה ורחמינה. ותפנו להתפלל תפלתנו לפניך בכל לב ונפש, בחר ובחסד וברחמים, כבן המתחטא לפני אביו, ויערב לפניך שיחותינו ותפלותינו ותחנונינו. ונזכה לעורר רחמיך האמתיים עלינו, ונחשב לפניך כבן יחיד, כבן יקר, כבן חביב, כבן המתחטא לפני אביו ועושה לו רצונו באהבה, בחסד וברחמים ברחמיה ורחמינה, ונשפך לבנו כמים נכה פניך יהוה. כי אתה ידעת את לבבי המר והנמקה, לבי סחרחר, נפשי מרה לי מאד מאד. רחם עלי אבי אבי, חמל עלי אדוני יוצרי ובוראי, מלכי ואלקי, אל תעזבני ואל תטשני, אל ימעטו לפניך אנהותי ואנקותי. כי באמת אי אפשר לי להתאנה ולצעק בשום אופן כמו שאני צריך לצעק. אבל מה אעשה אבי שבשמים, כי נלכדתי מאד בהכלי העולם הזה בעונותי הרבים, ואיני יודע איך להציל את נפשי, כי אם עליך לבד אני נשען ונתלה ונסמך, בחסדך חניני, בחסדך עשה עמי. כי באמת אני בעצמי החיב מכל הצדדים, וגם זה אני זוכה לומר באמת לאמתו, כי אם בפה לבד, אבל אתה טוב לכל ומלא רחמים בכל-עת, וכבר עשית עמי טובות רבות וחסדים גדולים ונפלאות עד אין חקר. הושיעני מעתה אבי שבשמים, ופני מהרה לתפלה בשלמות, בכונת הלב באמת, שאזכה להתפלל תמיד לפניך ברחמים ותחנונים, ולאפוישי ברחמי טובי, בכל-עת. עד שאזכה לעורר רחמיך האמתיים עלי, באפן שאזכה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת. ותצילני ברחמיך הרבים, שלא יהיה כח להסטר אחרא לינק מן הרחמנות דקדושה ולא יהיה נפגם הרחמנות דקדושה על-ידם חס ושלום:

תתנב לקוטי ח"ב-ח תפלות

וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי מִן הָאֲכֻזָּרוֹת וּמִן הַכַּעַס וּמִן הַקְּפָדוֹת, וְאִזְכֶּה לְהִיּוֹת טוֹב וּמְטִיב לְכָל בְּרָאֲמַת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא יִהְיֶה בְּלִבִּי שׁוֹם כַּעַס וְקְפָדוֹת, וְלֹא שׁוֹם אֲכֻזָּרוֹת כָּלֵל, וְתִשְׁפִיעַ עָלַי רַחֲמִים, שְׂאִיזְכֶּה לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת תְּמִיד כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב וְאַתָּה תִּרְחַם עָלַי מִן הַשָּׁמַיִם וְתִשְׁמֹר אֶת דַּעְתִּי וּמַחִי וְשִׁכְלִי בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וְתִצְלֵנִי מִבְּלָבוֹל הַדַּעַת וּמִכְסִּילוֹת וּמִמַּחְשָׁבוֹת רָעוֹת. וְאִזְכֶּה לִקְדֹּשׁ אֶת דַּעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי בְּכֹל־עַת בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה, וְלֹא אֲנִיחַ לְכַסֵּם בְּדַעְתִּי וּמַחְשַׁבְתִּי שׁוֹם מַחְשָׁבָה חִיצוֹנָה וְזָרָה כָּלֵל. וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְלֵנִי תְּמִיד מִמַּחֲזִין דְּקַטְנוֹת, וְתִשְׁפִיעַ וְתִמְשִׁיךְ עָלַי תְּמִיד מוֹחִין דְּגִדְלוֹת, וְיִהְיֶה שִׁכְלִי הוֹלֵךְ וְגִדּוֹל בְּכֹל־עַת בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְדוֹלָה. וְאִזְכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְזַכֵּךְ וּלְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ אֶת כָּל הַשְּׁלֵשָׁה מוֹחִין שְׁלִי שֶׁבְשֵׁלֵשָׁה חֲלָלֵי הַגְּלִגְלַת שָׁהֵם, חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת, עַד אֲשֶׁר הַשְּׁלֵשָׁה מוֹחִין שְׁלִי יִהְיוּ לִי מַחְצוֹת פְּרוּסוֹת בְּפָנַי הַתְּאֵוָה הַרְעָה הַכְּלָלִית שֶׁהִיא תְּאֵוֹת נְאוּף:

וְתִרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁלַח לָנוּ צַדִּיק אֲמִתִּי גְבוּר וּבַעַל כֹּחַ גְּדוֹל, אֲשֶׁר יִקְנֵא קִנְיַת יְהוָה צְבָאוֹת, וְיִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ תְּפִלָּה בְּבַחֲיִנַת דִּין, בְּכֹחַ וּגְבוּרָה גְדוֹלָה דְּקִדְשָׁה, וְיַעֲשֶׂה פְּלִילוֹת עִמָּךְ כְּמוֹ פְּנִיחָם בַּעַת שִׁקְנֵא עַל מַעֲשֵׂה זְמָרִי, כְּמוֹ שִׁכְתוּב, וְיַעֲמִיד פְּנִיחָם וַיְפַלֵּל וְיַעֲצֹר הַמַּגְפָּה. וְתַעֲזֹרְנוּ בְּזִכּוֹת וּכְחַ תְּפִלַּת הַצַּדִּיק הַבַּעַל כֹּחַ לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְכַטֵּל תְּאֵוֹת נְאוּף מַעְלֵינוּ וּמַעַל כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. וְתַחֲמַל עַל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּחַמְלַתְךָ הַחֲזָקָה וּבְאַהֲבַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתִתֵּן כֹּחַ וּגְבוּרָה לְתְּפִלַּת הַצַּדִּיק הַבַּעַל כֹּחַ הַזֶּה, שֶׁתְּפִלְתוֹ בְּבַחֲיִנַת דִּין תַּעֲמִיד לְהַסְטְרָא

אחרא והקלפה בבית הבליעה שלה, עד שתהיה מכרחת הסטרא
 אחרא והקלפה להקיא ולהוציא מקרבה ובטנה כל הקדשות
 שבלעה, וכל הדעת והרחמנות והתפלות וכל מיני ניצוצות
 הקדשה שבלעה על ידי חטאינו ופשעינו הרבים, ובפרט על-
 ידי פגם הברית, הכל תהיה מכרחת להקיא ולהוציא מקרבה
 ובטנה חיש קל מהרה, ויקים מהרה מקרא שכתוב, חיל בלע
 ויקאנו מבטנו ירשנו אל. ותהיה מכרחת הסטרא אחרא והקלפה
 לתן הקאות הרבה בכל-עת ובכל שעה, עד אשר תקיא ותוציא
 גם עצמות חיותה ממש מקרבה ובטנה, כמו שכתוב, מטה עוף
 ישלח יהוה מציון רדה בקרב איביך. ויתגירו גרים רבים אמתיים
 ויתוספו על עמך ישראל, ויכירו כל אמות העולם כח מלכותך,
 וידעו כלם כי אתה הוא יהוה לבדך עליון על כל הארץ. ויתגדל
 ויתקדש ויתרום ויתנשא ויתעלה כבודך על כל באי עולם, וכל
 בני בשר יקראו בשמך, וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו, כלם
 כאחד יתנו כבוד והדר לשמך, וכבוד יהוה ימלא כל הארץ.
 ויתפרסם ויתגלה אלהותך ואדנותך לכל באי עולם, ויהיה רעש
 גדול ופרסום שם כבודך בין כל בני אדם, וישמעו רחוקים ויבואו
 ויכירו כח מלכותך:

רבונו של עולם, תמים דעים, עשה נפלאות עמנו בעולמך אשר
 בראת לכבודך, ונגלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא
 עלינו לעיני כל חי, וקרוב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו בגם
 מירבתי ארץ. וקול פרסום אלהותך ישמע מהרה בכל העולם
 בקול רעש גדול, כמו קול רעמים. ירעם אל בקולו נפלאות, עשה

גדולות עד אין חקר, כי מי יתבונן רעם גבורותיך, ויקים מהרה
מקרא שכתוב, הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז.
ונאמר, קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים.
ותמלא הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים:

רבונו של עולם, אתה פוררת בעדך ים שפרת ראשי תנינים
על המים. אל תתן לחית נפש תורף חית ענייה אל תשכח לנצח.
עזרנו ורחם עלינו ועל כל עמך ישראל, ותעזר רחמי הצדיק
האמת ציר נאמן לשולחיו, שילחום בעדנו מלחמות יהוה, ויוציא
אותנו מבין שניהם של הסטרא אחרא והקלפות. ובכחו ויגבורתו
הגדולה יוציא מהסטרא אחרא כל הקדשות וכל התפלות וכל
הרחמנות והדעת וכל הניצוצות הקדושים שבלעו מן הקדשה,
בעונותינו הרבים, ובפרט על ידי פגם הברית. אנא יהוה, רחם
עלינו, חוס וחמל על מעט ימינו החרוצים בזה העולם העובר,
בצל עובר, וכענן כלה, וכרוח נושבת. ועזרנו והושיענו ברחמיך
הרבים, בזכות וכח הצדיקים האמתיים בעלי כח ויגבורה גדולה,
שנזכה עליהם לצאת מטמאה לטהרה, מאפלה לאורה, משעבוד
לגאולה, מיגון לשמחה, מאבל ליום-טוב. חוס וחמל על נפשנו
ורוחנו ונשמותינו, חוס וחמל עלינו ועל עוללנו וטפנו, כי אין צרה
בעולם כצרת הנפש הנזופה, הרחוקה מאביה שבשמים, אשר
עצם הצרה הזאת אי אפשר להעריך ולקאר ולספר לא בפה
ולא בכתב ולא במחשבה ולא ברמיה, כי צרת הנפש עולה
על כל הצרות והיסורים שבעולם, כי יכולין להפסיד ולאבד חס
ושלום, חיים אמתיים, חיי עולם ונצחיים, בחנם, על ידי הבל

מעשה תענועים של עולם הזה הפלה והנפסד, הפורח ושט מאד
 כצל עוף הפורח, וכבר הפסדנו ואבדנו מה שאבדנו. הצילנו נא
 מעתה, אבינו שבשמים, נאלנו נא גואל חזק, פדנו נא, הצילנו
 נא, פודה ומציל, כי אין לנו שום סמיכה ותקנה כי אם עליך ועל
 בניך הצדיקים האמתיים הנכללים בך. ומבלעדיך אין לנו מלך
 גואל ומושיע, פודה ומציל ומפרנס ועונה ומרחם בכל עת צרה
 וצוקה, אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה. דלו עיני למרום יהוה
 עשקה לי ערבני. ערב עבדך לטוב אל יעשקוני ידים. עיני כלו
 לישועתך ולאמרת צדקה. עשה עם עבדך כחסדך ורחמיך למדני.
 כחסדך עשה עמי, כחסדך חניני ואשמרה עדות פיך. כיונה אלמת
 אני מצפה לרחמיך ולישועתך האמתית, כשושנה בין החוחים,
 כיונה בחגוי הסלע בסתר המדרגה, בן להצוני אויבי וצרי ורדפי
 מכל הצדדים ומצדי צדדים. ומכל השונאים והרוצחים העומדים
 עלי בכל-עת, אין לי שום שונא ורוצח כמוני בעצמי, כי אני
 אני הוא האכזר הגדול שבכל האכזרים, אשר לא חסתי על ימי
 ושנותי, ולא חסתי על גופי ונפשי ורוחי ונשמתי, ולא חסתי על
 עוללי וטפי ועל כל הדורות העתידים לצאת ממני עד סוף כל
 הדורות, וחסאתי עייתי ופשעתי לפניך והרעותי את מעשי מאד
 מעודי עד היום הזה. אוי לי, אוי לנפשי, כי נמלתי לי מה שנמלתי,
 לולא רחמיך וחסדיך אז אבדתי בעניי חס ושלום. מה אומר מה
 אדבר מה אצטדק, האלהים מצא את עוני, הנני לפניך באשמה
 רבה, לך יהוה הצדקה ולי בשרת הפנים כיום הזה. לך יהוה הצדקה
 על-כל הטובות והחסדים והנסים והנפלאות פלאי פלאות אשר

עשית עמי בכל יום ויום מעודי עד היום הזה, ולי בששת הפנים על כל החטאים והעוונות והפשעים והפגמים ומחשבות רעות והרהורים רעים ומעשים עכורים שעשיתי ופגמתי בכל יום ויום מיום היותי על האדמה עד היום הזה. אבל על זה באתי לבקש ממך יהוה אלהי ואלהי אבותי, גדול העצה ורב העלילה, עושה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר. עושה נפלאות חדשות בכל-עת ובכל יום ובכל שעה ובכל רגע ורגע, שתצילני ממני בעצמי, ותזכני שאתחיל מעתה לרחם על עצמי ברחמנות אמת, לרחם על מעט ימי המנויים והספורים והקצובים במספר תחת ידי, לבל אעשה עוד שום דבר נגד רצונך כלל, ולא אפגם עוד שום פגם נגדך כלל, אם און פעלתי לא אוסיר ולא אשוב עוד לכסלה. ותצוה להשיב לי כל המחזין והדעת דקדשה שנסתלקו ממני בעונותי הרבים, ותקדש את מחי ודעתי בקדשה גדולה בכל הקדשות שבועולם, עד שאזכה שיהיו המחזין שלי פרוסות בפני תאות נאוף, ולא יהיה שום שליטה ואחיזה לתאוה הזאת לעלות על דעתי ומחשבתי כלל, רק אזכה לפרס מחיצות המחזין והשכל להגן בפני התאוה הזאת ואל ישלטו בי זרים כלל. ואזכה להיות קדוש וטהור באמת בתכלית הקדשה והפרישות כרצונך הטוב באמת:

ובכן תן כבוד יהוה לעמך, תהלה ליראיך ותקנה טובה לדורשיך, ופתחון פה למיחלים לך. ותזכנו שיתגדל כבודך הגדול על ידינו תמיד, וימשך ויתגדל ויתרומם ויתעלה כבוד דקדשה בעולם, עד שזוכה על-ידי התגלות הכבוד דקדשה שישפע שפע

לתצו לקומי ח"ב ח תפלות

הנבואה בעולם, ותחזור לנו השפעת הנבואה שנסתלקה מאתנו בעונותינו, ויקים מהרה מקרא שכתוב ונבאו בניכם ובנותיכם. ותמשיך עלינו ועל כל עמך בית ישראל חכמה ונבונה ועשירות דקדשה, עד שנזכה כלנו להיות ראויים לקבל השפעת הנבואה והשראת השכינה:

ותרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותרפאנו רפואה שלמה לכל מכותינו ולכל תחלואנו ולכל מכאובינו, ותשלח מהרה רפואה שלמה מן השמים לכל חולי עמך בית ישראל (ובפרט לפלוגי בן פלוגית) אל נא רפא נא לו בתוך שאר חולי עמך ישראל. רפואת הנפש ורפואת הגוף, כי אין לנו שום תקנה וסמיכה על שום רפואה בדרך הטבע כלל כי אם עליך לבד, כי אתה רופא הנם, רופא אמת, רופא נאמן ורחמן אתה. רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה:

ורחם עלינו ברחמיך הרבים, וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו בנס מירכתי ארץ, וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ. ויתגדל ויתרבה ויתוסף קבוץ עמך ישראל, בתוספות מרבה בכל עת ועת, ויתוספו שכנים רבים על קבוץ הקדוש של עמך ישראל בכל עת. ונזכה תמיד להתפלל תפלותינו לפניך בכונה גדולה, בקבוץ גדול ורב, כמו שכתוב, ברב עם הדרת מלך. ויתרבה ויתגדל בית התפלה ברבוי גדול ועצום ורב, והצדיקים האמתיים יבנו בתים רבים ועצומים בלי שעור וערך ומספר עד אין קץ ותכלית מצרופי תפלות עמך בית ישראל, אשר יתרבו ויתגדלו בקבוץ גדול מאד. ותקבץ כל האבנים והנפשות יחד ותצטרף מהם

צְרוּפִים קְדוּשִׁים לְאִין קִין, מַה שְׂאִין הִפָּה יְכוּל לְדַבֵּר וְהִלָּב לְחֶשֶׁב, וַיְהִיו נְבִנִים מֵהֶם בְּנִינִים נְאִים גְּדוּלִים וְרַבִּים עַד אִין קִין וְתִתְפָּאֵר וְתִשְׁתַּעֲשַׁע בָּהֶם בְּשַׁעֲשׁוּעִים גְּדוּלִים חֲדָשִׁים אֲשֶׁר לֹא עָלוּ לְפָנֶיךָ מִיְּמֹת עוֹלָם, עַד אֲשֶׁר מִרְבוּי הַבְּתִים וְהַבְּנִינִים דְּקַדְשָׁה שְׂוִיתְרַבּוּ לְאִין קִין, תְּכַנִּים וְתַקְבִּיץ וְתַאֲסוּף לְתוֹךְ הַבְּתִים דְּקַדְשָׁה אֶת כָּל הַנְּפֹשׁוֹת הָעֲשׂוּקוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת דְּאֶזְלִין עֲרִטְלָאִין הַמְּפָזְרִים בֵּין הַגּוֹזִים, אֶת כָּל הָאֲבָנִים הַקְּדוּשׁוֹת הַנְּשַׁפְּכִים בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב, תִּשְׁתַּפְּכְנָה אֲבָנֵי קֳדָשׁ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת, וּמַעֲתָה תִרְחַם עֲלֵיהֶם, עַל כָּל הַנְּפֹשׁוֹת הָאֵלֶּה הָעֲשׂוּקִים בְּעֹנֹתֵיהֶם וּבְעֹנֹת אֲבוֹתֵיהֶם אֲתֶם. וְתַמְלֵא רַחֲמִים עֲלֵיהֶם, כִּי אֲתָה לְבַד יוֹדֵעַ עֲצֵם הַרְחַמְנוֹת שְׁעֲלֵיהֶם עַד אִין שְׁעוֹר וְעֶרְךָ, רַחֵם עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ לְמַעַנְךָ וְתִחְזֹר וְתִקְבַּצֵם בְּקַדְשָׁה שְׁנִית, וְתַכְנִסֵם וְתַאֲסַפֵם אֶתְךָ הַבֵּיתָה, וְתַאֲסַפֵם מֵחוּץ לְפָנִים, לְתוֹךְ בְּתֵי הַקְּדְשָׁה וְהַתְּפִלָּה שְׂוִיתְרַבּוּ וַיִּתְגַּדְּלוּ וַיִּתְוַסְּפוּ עַד אִין קִין וְתַכְלִית, עַל־יְדֵי קְבוּץ עֲמָךְ יִשְׂרָאֵל יַחַד בְּתוֹסְפוֹת שְׂכַנִּים הַרְבֵּה בְּכָל־עַתָּה:

וְעַל־יְדֵי זֶה, תַמְלֵא רַחֲמִים עֲלֵינוּ, וְתַמְחַל וְתַסְלַח וְתַכְפֹּר לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ שְׁחָטָאנוּ וְשַׁעֲוִינוּ וְשַׁפְּשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וַיַּעֲלוּ וַיִּרְאוּ וַיִּרְצוּ לְפָנֶיךָ תְּפִלוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּתֵינוּ כְּעוֹלוֹת וּכְזִבְחִים לְכַפֵּר עַל כָּל עֹנוֹתֵינוּ, וְתַהַפֵּךְ כָּל עֹנוֹתֵינוּ לְזִכִּוֹת. וַיִּקְיֵם מִקְרָא שְׂכֵתוֹב, וְהַבִּיאֹתִים אֶל הַר קֳדָשִׁי וְשִׁמְחַתִּים בְּבֵית תְּפִלְתֵי עוֹלוֹתֵיהֶם וּזְבָחֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל מְזִבְחֵי כִי בֵיתִי בֵית־תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים. וְתַמְשִׁיךְ רַפּוּאָה שְׁלָמָה מִן הַשָּׁמַיִם לָנוּ וּלְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. וְתַמְחַח פְּשָׁעֵינוּ כְּעַב וּכְעִנּוּ,

כמו שכתוב, מהיתי כעב פשעיך וכענן הטאתיך שובה אלי כי גאלתיך. ותעביר ותסלק כל העננים המחשיכים את אור השמש הקדושה, ותוציאנו מאפלה לאורה, מהשך לאור גדול, וכאור בקר יזרח שמש צדקה ומרפא עלינו, כמו שכתוב, וזרח לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה. ויקים מהרה מקרא שכתוב, ובל-יאמר שכן חליתי העם היושב בה נשא עון:

ותנפנו ברחמיך הרבים, להתקרב לצדיקים אמתיים שיש להם בחינת רוח נבואה, רוח הקדש באמת, באפן שנוכח על-ידם לברר ולתקן הכח המדמה ולא יבלבל אותנו המדמה חס ושלום, בדמיונות בוזבים ובבלבולים רעים חס ושלום, רק נזכה שיהיה הכח המדמה ברור וזך וצח אצלנו בתכלית התקון, באפן שנוכח על-ידי-זה לאמונה שלמה וישרה וברורה זכה וצחה ונכונה באמת ברצונך הטוב בלי שום בלבולים כלל. ונזכה להאמין בך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, כי אתה בראת עולמך ברצונך הטוב יש מאין המחלט בעשרה מאמרות. ותצילנו ברחמיך הרבים, ממנהיגים של שקר שהם נקראים גביאי השקר, ולא יבלבלו את דעתנו כלל בדמיונות בוזבים חלילה. ותנבך ותטהר אותנו מטמאת וזהמת הנחש, ותשמרנו ותצילנו שלא יעלה על דעתנו שום נחוש וקסם כלל, ונתרחק מדרכי המנחשים והקוסמים בכל מיני הרחקות, ולא יהיה לנו שום אמונות בוזביות כלל. רק נזכה תמיד להיות תמים עם יהוה אלהינו, ולהתנהג רק בתמימות ובפשיטות באמת ובאמונה שלמה האמתית ברצונך הטוב. ותעביר ותעקר ותשבר ותכלה כל דעות המינים והכופרים

והאפיקורסים מן העולם, ותרחם על עולמך שאתפשט האמונה הקדושה בעולם, ויאמינו כל באי עולם בהדושה העולם, ולא ילכו אחר חקירת התהו כלל, רק יאמינו בלם בהאמת, שהעולם הוא מחדש ברצונו יתברך אשר בראו בששת ימי בראשית יש מאין המחלט, אשר על יסוד אמונה זו קים ועומד כל העולם ומלואו, כמו שכתוב, וכל מעשהו באמונה. ונזכה כלנו לעבדך באמת ובאמונה שלמה כל ימי עולם, עד אשר נזכה לראות בטוב אשר תעשה לנו בעת שתחדש את עולמך לעתיד ברצונך הטוב. ותעשה עמנו חסדים רבים. ויקים בנו מקרא שכתוב, להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות. ונאמר, חדשים לבקרים רבה אמונתך:

ותביאנו מהרה חושה לארץ ישראל, ארץ הטובה וחקדושה. ותמשיך השגחתך השלמה על ארץ ישראל ועל כל העולם בלו, ותחדש את עולמך בקדשת ארץ ישראל שמתנהגת על ידי השגחה לבד, כמו שכתוב, ארץ אשר יהוה אלהיך דורש אותה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה. ותמשיך השגחתך השלמה על כל העולם בלו, ותחדש העולם ומלואו ויתנהג כל העולם בלו על ידי השגחה לבד בלי שום הנהגה על פי דרך הטבע כלל, ותעשה נראות ונפלאות מחדש בעולמך אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים. ויתעורר שיר חדש בעולם, שיר של נפלאות, כמו שכתוב, מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו ורוע קדשו. ונודה לך שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו. ונזכה לשיר ולזמר

לתקא לקוטי ח"ב-ח תפלות

ולרנן ולנגן לפניך נגונים ושירות ותשבחות חדשות, שירים של נפלאות שלא כדרך הטבע, עד שנזכה להתענג על יהוה ולשמע קול השיר והנגון שיתער לעתיד, שהוא, שיר פשוט, כפול משלש, מרבע, הכלול בשמך המיוחד שיתנגן על שבעים ושנים נימין כמנין חסד, ויקים מקרא שכתוב, עולם חסד יבנה:

רבנו של עולם, תן לי חיים ואחיה ולא אמות, תן לי חלק טוב לעולם הבא. זכני וזני, חנני חנני, עזרני והושיעני שאזכה לשמע קול השיר והנגון הזה שיתער לעתיד בעת שתחדש את עולמך. מלא רחמים, טוב ומטיב, עזרני מעתה שאזכה להתגבר ולסתם עיני ואזני מחיוז דהאי עלמא, לבלי להסתכל על הבלי עולם הזה כלל, ולבלי לשמע קול זה העולם כלל, ולבלי לדבר שום דבור שאינו נוגע לשמך ולעבודתך, שיגיע מהם שיר ושבח ותהלה לשמך הגדול והקדוש. ואזכה לעקם (את) צוארי מזה העולם לבלי להגית שום הכל ורוח הפה כלל בזה העולם, ולא יתאחו בי שום הכל מהבלי העולם הזה כלל, ואזכה לשעבד כל קומת גופי וידי ורגלי אליך, לבלי לעשות בהם שום דבר שאינו נוגע לעבודתך, רק עיני ואזני ופי ולבי ודעתי ומחשבותי וידי ורגלי ורמח אברי ושס"ה גידי וכל חושי וכחי, בלם יהיו מדבקים ומקשרים אליך באמת בקשר אמין וחזק, ומשעבדים לעבודתך באמת לעולמי עד ולנצח נצחים, עד שאזכה לשמע לעתיד קול השיר הזה הקדוש והנורא שיתער לעתיד אשר יתנגן על שבעים ושנים נימין. אשרי אזנים שישמעו זאת, אשרי המחכים והמצפים והמקווים לזה, אשרי תבחר ותקרב שיוזכה להציץ מן התרכים לראות ולשמע

מחול הצדיקים בעת שיתנגן לפניהם השיר הגדול והקדוש לעולמי עד. אדון כל, מגביה שפלים, מקים מעפר ומאשפה דל ואביון, טוב ומטיב לרעים ולטובים, עשה עמי פלאות בחיי, באפן שאזכה לטוב הזה באמת, כי אתה לבד ידעת את ערבות, נעימות מתיקות, ידידות, תשוקת התקוה הזאת, אשר אי אפשר להשיג ולתפס במח כלל נעימות השיר הזה, כי אם אתה לבד ידעת, כמו שכתוב, עין לא ראתה אלהים וולתך יעשה למחכה לו. רחם על פגום ורחוק כמני, ועשה עמי פלא לחיים, ועזרני וזכני מהרה לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד, עד שאזכה להיות כרצונך הטוב באמת ולראות בטוב יהוה בארץ החיים, לחזות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו, תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימיך נצח:

ותזכנו להתקרב לצדיק אמת, אשר כבר זכה לקול השיר הזה, באפן שיהיה ראוי להוכיח אותנו ואת כל עמך ישראל לעורר ריח הטוב של גן עדן עלי ידי תוכחתו הטובה, שיהיה לו כח להפך כל עונותינו לזכויות ולהעלותנו מטמאה לטהרה מחל לקדש, וימשיך עלינו ריח גן עדן ויחזק את נפשנו ורוחנו ונשמותינו בקדשה חזקה ונכונה, ויכניע לפנינו את כל צרינו ורודפנו, וישבר ויכלה ויכניע ויעקר ויבטל את עקב דסטרא אחרא, שהוא עקב של עשו הרשע, שהוא מזונא דנופא, עד שגזכה כלנו לשבר לגמרי תאות אכילה ושתייה שהוא מזונא דנופא, ולהגביר ולחזק מזונא דנשמתא שהוא ריח טוב של יראה יהוה האמתית. ויקים בנו מקרא שכתוב, יהוה רועי לא אחסר. ותהיה כל אכילתנו

לתקנ **לְקוּמֵי ח"ב-ח תפלות**

וּשְׁתִּיתֵנוּ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ גְדוֹלָהּ בְּבַחֲנֵינָהּ מְזוּנָא דְנִשְׁמָתָא,
כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב, צְדִיק אוֹכֵל לִשְׂבַע נַפְשׁוֹ. וַיִּלְחֹם בְּעַדְנוּ מִלְחַמַּת
עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן, לְהַכְנִיעַ וּלְשַׁבֵּר וּלְעַקֵּר וּלְכַלּוֹת וּלְכַטֵּל קְלַפַּת
עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן מִן הָעוֹלָם, עִם כָּל הַקְּלַפּוֹת וְהַסְטָרִין אוֹחֲרֵינִין
שְׂבַעְעוֹלָם, שֶׁהֵם זוֹהֶמַת הַנְּחָשׁ, הָרוֹדְפִים אַחַר חֲלוּשֵׁי כַח שְׂבַעְעוּמָךְ
יִשְׂרָאֵל, אֲנָא יְהוָה, אַתָּה יְרַעַת כִּי אֵין בְּנוּ כַח לַעֲמֹד בְּפָנֵיהֶם,
חוֹסֵה עַל עַם עֲנִי וְאֶבְיוֹן, עַל חֲלוּשֵׁי כַח כְּמוֹנוּ הַיּוֹם. וְתַעֲזֹר אֶת
לֵב הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שְׁיִלְחָמוּ בְּעַדְנוּ עִם כָּל צָרֵינוּ וְרוֹדְפֵינוּ
בְּנִשְׁמִוִת וּבְרוּחָנִיוֹת. וְתַטְהֵרְנוּ מִכָּל הַטְּמָאוֹת וּבִפְרָט מִפְּנֵם
הַבְּרִית, בְּאִפְן שְׁלֵא אֶתְרַחֵק וְלֹא אֶשְׁתַּלַּח חַס וְשְׁלוֹם, חוּץ לְמַחְנֵה
יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר כָּל הַטְּמָאִים וּבִפְרָט הַפּוֹגְמִים בְּבְרִית
מִשְׁתַּלְחִים מִשָּׁם. אֲנָא יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי וְהַעֲלֵנִי מִדֶּהַר
מִטְּמָאָה לְטַהֲרָהּ. וְזַכְּנִי שְׂאֵגֵן בְּעַדֵי עַל-יַדֵי הַמַּחֲזִין וְהַשְׂכָּל בְּפָנֵי
כָּל הָרַהוּרִים וְתַאֲוֹת נְאוּף, שִׁיְהִיו הַמַּחֲזִין שְׁלִשָׁה מַחֲיִצוֹת פְּרוּסוֹת
בְּפָנֵי הָרַהוּרִים וְתַאֲוֹה הַזֹּאת, עַד שְׂאֵזְכָּה לְקַדְּשֵׁת הַבְּרִית בְּאַמַּת,
וְתַאֲסֹף אוֹתִי לְתוֹךְ מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל מַחְנֵה הַקְּדוּשָׁה. וְנִזְכָּה לְקִים
מִקְרָא שְׂכֵתוֹב, וְהִי מַחְנֵיךְ קְדוּשׁ. עַד שְׂנִזְכָּה לְמְזוּנָא דְנִשְׁמָתָא
וּלְהַכְנִיעַ מְזוּנָא דְגוֹפָא לְכַטֵּל הַגּוֹף לְגַבֵּי הַנְּפֶשׁ, וּלְעַבְדְּךָ בְּאַמַּת
בְּאִימָה בְּפֶחַד בְּיְרָאָה וְאַהֲבָה אֲמִתִּית בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם:

וְתַחֲזֹק וְתַבְרִיא אֶת הָרַאָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁתַּהֲיֵה הָרַאָה בְּשְׁלָמוֹת
תְּמִיד אֲעֲלִינוּ וְאֲצֵל כָּל עַמְךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל, בְּנִשְׁמִוִת וּבְרוּחָנִיוֹת,
וְתַתְּנֵהוּ תְּמִיד בְּמִזְג הַשְּׁוֶה כְּרָאוּי, וְתַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִכָּל מִינֵי

חלוי הראה ומכל החלאים שבעולם. ונזכה שיתתקן וימשיך עלינו קדשת כל הדברים שהזכרתי לפניך על ידי הראה הקדושה. ותצילני מהכלי עולם הזה, מהכל מעשה תעתועים, ונזכה לתקן כל ההבלים שבעולם, לבררם ולהעלותם ולהפכם להבלים שבקדשה, לדבר דבורי תורה ותפלה באמת בקדשה ובטהרה גדולה ברצונך הטוב:

לראש השנה

ותזכנו לקבל ראש השנה בקדשה ובטהרה גדולה ובשלמות גדול. ונזכה בימי ראש השנה הקדושים להמשיך עלינו קדשת התפלה בבחינת דין של הבעל פה האמתי עם כל הקדשות והתקונים הנעשין על ידי יְיָ, עד שנזכה לתקון הברית בשלמות ולתקון הדעת, לתקן כל השלשה מחין שבראשנו שיהיו שלשה מחיצות פרוסות בפני תאות נאוף, להגן בפנינו על ידי הדעת והשכל האמת שלא תהיה לתאוה הזאת שום שליטה ואחיזה בנו בלל מעתה ועד עולם, רק נזכה בלנו אני וכל עמך ישראל להיות קדושים וטהורים באמת ולפרש מתאוה הזאת לגמרי ונזכה לתפלה בשלמות, ותהיה תפלתנו תמיד רחמים ותחנונים לפני המקום ברוך הוא, ותשפיע עלינו רחמים, שיהיה לנו רחמנות אמתי, על עניים הגונים ועל כל מי שצריכין לרחם עליו, ברצונך הטוב. ותעזרנו שנזכה לעשות בעלי תשובה וגרים הרבה בעולם, ברצונך הטוב, ולגדל בבודה ולפרסם אלהותך בעולם, עד שנזכה לרוח נבואה אמתיית בקדשה גדולה, לברר הבח המדמה שיהיה הבח המדמה ברור ונד וצח אצלינו בזכות ובבהירות גדול, באפן

לתקוה   ח"ב"ח   לקוטי   תפלות

שנזכה לסדר תארים ושבתים לשמך הגדול והקדוש בראוי בקדשה גדולה, ונברך שם כבודך המרמם על כל ברכה ותהלה. ותתנבר ותתחזק אמונת חדוש העולם, עד שנזכה לחדוש העולם שלעתיד, ויתנהג כל העולם בלו על-ידי השגחה ונפלאות לבד שלא בדרך הטבע כלל. ויתער שיר חדש בעולם, שיר של נפלאות, ויפצחו הרים רנה. ותכניע את עקב דסטרא אחרא שהוא עקבו של עשו הרשע, ויתנבר ויתחזק הקול קול יעקב על הידים ידי עשו, ויקים מקרא שכתוב, וידו אוחזת בעקב עשו. וימשך עלינו הנקר היוצא מערן להשקות את הגן, ועל-ידי זה נזכה להעלות ריח טוב לפניך:

ותנפנו ליראה שלמה באמת תמיד. ובפרט בימי ראש השנה הקדושים שהם ימי יראה, תרחם עלינו ותמשיך עלינו יראה ופחד ואימה דקדשה גדולה ועצומה, ובפרט בעת שמיעת קול שופר תזכנו שיבא בלבנו יראה גדולה, ותשפיע פחדך ואימתך ויראתך עלינו ועל כל ישראל ועל כל באי עולם, וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כלם אנדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם. אבינו מלכנו, זכנו ברחמיך לקבל ולהמשיך עלינו קדשת ראש השנה בתכלית השלמות בשמחה ובחדוה ובבכיה גדולה מתוך שמחה ובקדשת המחשבה ביותר ביראה גדולה. ונזכה לקיים מצות שמיעת קול שופר בקדשה גדולה בשלמות בראוי עם כל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרינג מצות התלויים בה, ובאימה וביראה גדולה, כמו שכתוב, אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו. ונאמר, אשרי העם יודעי

תרועה יהוה באור פניך יהלכון. בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירמו. כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרום קרננו. כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו. ונאמר, בהצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה. ונאמר, תקעו בהדש שופר בכסא ליום חגנו. כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב. ונזכה לסדר לפניך מלכיות וזכרונות ושופרות בכונה גדולה ובשלמות גדול, עד שנזכה לרצות אותך שתביא לנו את משיח צדקנו חיש קל מהרה, ויקים מקרא שכתוב, והריחו ביראת יהוה. ותמהר ותחיש לנאלנו ותבנה לנו את בית קדשנו ותפארתנו, ונשוב בגילה ורנה לארצנו, ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות. השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. אמן ואמן:

== ט ==

חם לבי בקרבי בהגיגי תבער-אש דברתי בלשוני. כאש עצור בלכבי, ונלאתי בכלל ולא אוכל. רבנו של עולם, רבנו של עולם, אתה ידעת אותך, כי אין מי שיידע מך תתברך לנצח, כי אם אתה לבד, כי לית מחשבה תפיסא בך כלל. אך עם כל זה, בגדל חנינותך ועצם ענותנותיך, בראת עולמך בשביל ישראל עמך, שהם לבא דכל עלמא, ונתת להם לב לדעת ולהבין ולהשתוקק ולכסוף ולהתנענע אליך תמיד, כי חננתנו ברחמיך הרבים, ונטעת וקבעת ידיעת תשוקת אמונתך בלבנו, עד אשר בלליות עמך ישראל הקדוש לבם בוער כאש להבה אליך תמיד, כי עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש

שְׁלֵהֲבַת־יָהּ. מִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֱהָבָה וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטַפוּהָ מֵרְחוֹק יְהוָה נִרְאָה לָנוּ וְאֱהַבַת עוֹלָם אֶהְבְּנֶנּוּ. אִךְ מֵרַב עֲזוֹתַי הֶרְבִּים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד כִּאֲשֶׁר אֶתָּה יְדַעְתָּ, נִבְרָה עָלַי הַמְּרָה שְׁחֹרָה וְהַעֲצָבוֹת מְאֹד, אֲשֶׁר מִחַמַּת זֶה נּוֹפְלִים עֲפֹרוֹרִיּוֹת וּכְבֻדוֹת עַל הַלֵּב, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יָכוֹל לִבְעַר וּלְהַתְּלַחֵב אֵלֶיךָ כְּרֵאוּי. וְאִם לַפְּעָמִים מִתְנוּצֵץ עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַתְּנוּצָצוֹת אֱלֹהוֹתֶיךָ, אֵין לִי פְלִים לְקַבֵּל אוֹר הַהַתְּנוּצָצוֹת הַזֶּה, וְאֵינִי בּוֹעֵר הַלֵּב חוּץ מִהַמְּדָה חֵם וְשָׁלוֹם, עַד אֲשֶׁר אֵינִי יָכוֹל וְאֵינִי רִשְׁאֵי לַפְּעָמִים לְקַבֵּל עָלַי וְלְהַמְּשִׁיךְ עֲצָמִי וְדַעְתִּי לְזֶה הַהַתְּנוּצָצוֹת, שֶׁלֹּא אֶהְרַם לַעֲלוֹת אֶל יְהוָה חוּץ מִהַמְּדָה וְהַגְּבוּל שֵׁישׁ לִי, אֲשֶׁר נִזְרַת עָלֵינוּ וְאִסְרַת לָנוּ לִבְלִי לְהֵרֵם אֵלֶיךָ חֵם וְשָׁלוֹם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב פֶּן יִהְרָסוּ לַעֲלוֹת אֶל יְהוָה. וְלַפְּעָמִים הַלֵּב אֲטוֹם לְגַמְרֵי עַל־יְדֵי הַעֲצָבוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ דְעֵלְמָא כְּלָא, יוֹדַע הַתַּעֲלוּמוֹת, אֶתָּה יוֹדַע רְזוּי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חַי. מָה אוֹמֵר וּמָה אֶדְבֵּר וּמָה אֲסַפֵּר לְפָנֶיךָ הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנְּגִלוֹת אֶתָּה יוֹדַע. אֵין דְּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָ וְאֵין נִסְתָּר מִמֶּנֶּךָ עֵינֶיךָ. אֱלֹהֵי עוֹלָם, אֲדוֹן כָּל, הַכֹּל יָכוֹל, חַי לְעַד וְקַיָּם לְנֶעְמָה, יְחִיד קַדְמוֹן, אֶתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאֶתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. רֵם וְנִשְׂא שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ, תִּשְׁכּוֹן, וְאֵת דְּכָא וְשִׁפְלָא רּוּחַ לְהַחֲיֹת רּוּחַ שְׁפָלִים וְלְהַחֲיֹת לֵב גְּדַפְּאִים. חַי וְקַיָּם נוֹרָא מְרוֹם וְקָדוֹשׁ, אֲשֶׁר כָּל הָעוֹלָם וּמְלוֹאוֹ עִם כָּל הָעוֹלָמוֹת כֻּלָּם כְּלָא נִחְשָׁב כְּמֶדָה, כְּלָא מְמַשׁ, וְכָל הַזְּמַן שֶׁל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ אֵינוֹ עוֹלָה אֶצְלֶךָ כְּהֵרָף עֵין, אֶתָּה לְבַד יוֹדַע רַחֲמֵנוֹתֶיךָ בְּעֲצָמְךָ, אִיךָ אֶתָּה חֲפִץ בְּטוֹבוֹתֵינוּ לְהוֹדִיעֵנוּ אֶמְתַּתֶּךָ,

ולהטעימנו מזיו נעם נצחיות אלהותך, ונפלאות נוראות ערכת
 נעימת ידידות תשוקת דבקותך. ובכמה גלגולים אתה מתגלגל
 עמנו, ובכמה סבובים וסבות שונות אתה מסבב עמנו, לפעמים
 בנחת ולפעמים ביסורין רחמנא ליצלן. והכל לטובותינו, כדי
 להתעורר לעבודתך באמת, כדי לשוב ממעשינו ומדרכינו
 הרעים לשוב אליך באמת, ולהתדבק בך, כדי שנוזכה לשבע
 מטובך להשביע בצדוהצחות נפשנו לחיות בנעם יהוה ולבקר
 בהיכלו, כדי להכיר את מי שאמר והיה העולם, אשר זאת היא
 ההצלחה שבכל ההצלחות, הישועה שבכל הישועות, הטובה
 שבכל הטובות, התכלית מכל התכליות. ועתה היאמן כי יספר,
 שאיש אשר אלה לו, שנברא בשביל טוב כזה, בשביל תכלית
 אמת ונצחי כזה, להתענג על יהוה ולהסתופף בצל קדשתו,
 ההוא פעל ועשה מעשים כאלה ומחשבות כאלה, כאשר עשינו.
 או מה היה לנו, מה נאמר מה נדבר, אוי ואבוי, כי באמת
 אין לנו שום דברים לדבר בענין זה, כי אם לצעק בקול מר
 ונמחר עד כלות הנפש, עד ישקוף וירא יהוה משמים, כי עדין אין
 מעצור ליהוה להושיע בהרף עין ישועה שלמה ואמתית, ישועה
 נצחית לעולמי עד ולנצח נצחים:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שיאירו
 עלינו זכות וכת הצדיקי אמת, ונוזכה עליהם לשמחה שלמה.
 ובכחם הגדול ינשבו עלינו ברוחם הקדוש, וינערו ויסירו מלבבנו
 כל מיני מרה שחורה ועצבות, וכל מיני עפרוריות וכבדות
 הנופלים על לבנו, עד שנוזכה להתלהב ולבער אליך באמת.

ותצילנו ותשמרנו ברחמיך הרבים, מרוח סערה שלא יבעור
ולא יתלהב לבנו חוץ מהמדה חס ושלום הנקרא הריסה, ולא
נהרס לעלות אל יהוה. ובבכת וזכות צדיקי אמת תמשיך עלינו
קדשת אליהו הנביא שהיה רוכב על סוסי אש בסערה, אשר
כחו מספיק גם עלינו להכניע ולבטל מאתנו האש הבוזר בסערה
חוץ מהמדה, כי אין אתנו יודע עד מה איך להתנהג בענין זה
של ההתנוצצות וההתלהבות, כי אין אנו יודעים לכון המדה
בכלל, לפעמים הלב אטום ומטמטם לנמרי, ולפעמים בוזר חוץ
מהמדה. ואין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים ועל
זכות וכת הצדיקים אמתיים שכל אחד נקרא איש אשר רוח בו
שיודע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד. עזרנו וזכנו ברחמיך
הרבים, שינשבו ברוחם הקדוש על כל אחד ואחד מאתנו עמך
בית ישראל רוח קדשה וטהרה, באפן שנוכח לשמחה שלמה
באמת כרצונך הטוב, עד שיבער ויתלהב לב של כל אחד ואחד
אליך תתברך לנצח, בתשוקה גדולה ובהתלהבות נמרץ בהדרגה
ובמדה בראוי לכל אחד ואחד לפי בחינתו באמת, באשר אתה
לבד ידעת כל זה, כי אין מי שיודע לכון זאת כי אם אתה לבד,
עד שנוכח כלנו עמך בית ישראל לבא דכל עלמא, שכל אחד
ואחד מישראל עם סגולה, עם הנבחר מכל העמים, יהיה נעשה לב
למקום שאריך להיות שם בבחינת לב, וכלנו באחד נתדבק אליך
ונתלהב אליך באמת, עד שנוכח להכליל בך באמת לעולמי עד
ולנצח נצחים. ויקים בנו מקרא שכתוב, ואתם הדבקים ביהוה
אלהיכם חיים כלכם היום. מעתה ועד עולם, אמן נצח סלה ועד:

== י ==

רבונו של עולם, זכני לישוב דעתי היטב בזה העולם בזה הגוף
 חיש קל מהרה, שאזכה לישוב דעתי היטב היטב מה התכלית
 והסוף מכל התאוות ומכל עניני עולם הזה, הן התאוות הנכנסות
 לגוף, הן התאוות שחיוץ לגוף כמו הכבוד וההתנשאות והשנאה
 והקנאה והקנטור וכיוצא בהן. ואזכה להסתכל על תכליתי
 האמתית היטב בישוב הדעת חזק באמת, ולא אטעה את עצמי
 כלל בזה העולם. כי אתה ידעת כי כל התרחקותנו ממך היא
 מחמת שאין אנו מושבין עצמנו כלל, כי אם נזכה לישוב דעתנו
 היטב בענין מרירות חיי העולם הזה, אשר הוא מלא בעם
 ומכאובות, וכל התאוות והתענוגים של העולם הזה הם לפי שעה
 קלה כצל עובר, וכלם מערבים ביגונות הרבה ובצער ויסורין ויגון
 ואנחה כפלי כפלים יותר מהענג, והפסדו מרבה משכרו גם בעת
 תאוותיו, ומכל שכן באחריתו מיד שהיא מרה כלענה. ראשיתו
 יגון ואנחה, ואחריתו חשך וחלקלקות ואפלה נדחה. גם כל ימי
 בעם ומכאובות הרבה וחליו וקצף, ומאומה לא ישא בעמלו.
 וכאשר מבאר ומברר למי שיש לו מה כל שהוא בךדקדו, שכל
 העולם הזה הבל וריק, כמו שכתוב, ימי שנתינו בהם שבעים
 שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי זו חיש
 ונעופה, וכמו שאמר שלמה המלך עליו השלום, הבל הבלים
 אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל. וכאשר האריך בזה עוד
 בכל ספר קהלת ובשאר ספרי קדש מגדל גנות ושמות ושנעון
 הבל עולם הזה ותאוותיו, כי הכל הבל ורעות רוח. ויותר מזה

לתקיא לקוטי ח"ב תפלות

מבאר מאד למי שזוכה לישוב דעתו היטב, כמו שכתוב, ויותר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ וכו'. ועל כן אם היינו זוכים לישוב עצמנו היטב, בודאי היינו שבים אליך באמת לאמתו, כי גם בזה העולם רואים שהכל הבל ורעות רוח, מכל שכן וכל שכן בעולם הבא, כי סוף כל סוף, אנו מוכנים להשיב הפקדון לבעל הפקדון, ואל עפר נשוב למקום רמה ותולעה, ואנו מכרחים לתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, ועל כל המעשה שם, כי הכל יהיה נזכר לנו אז, ולא יותר לנו דבר, ומה נעשה ליום פקודה. מה נחשב על יהוה, לפני זעמו מי יעמד, ומי יקום בתרון אפן, אנה נוליד את הרפתנו, אנה מפנינו נברח, מי יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם. אהה, אחי, איכה נעשה, אבל באמת כל רחוקנו ממך הוא מחמת שאין אנו מושבין עצמנו היטב היטב באמת לאמתו, עד הנקדה שבלב בלי הטעאה את עצמו כלל:

אבל אתה גלית לנו בתורתך הקדושה שעקר ישוב הדעת הוא על ידי שמחה, וגם אתה ידעת גדל רחוקי משמחה. על כן באתי לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, אדון השמחה והחדוה, אשר השמחה במעונך, כמו שכתוב, הוד והדר לפניו עו וחדוה במקומו. שתרחם עלי ועל כל עמך בית ישראל, ברחמיך הרבים, ברחמיך הגדולים, ברחמיך הננוזים, ברחמיך האמתיים, ברחמיך הנצחיים, ותמשיך עלי שמחה אמתית מן השמים, באפן שאזכה להיות אף שמח תמיד. אגילה ואשמחה בישועתיך בכל עת. שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי. עד שאזכה

לקשר השמחה אל המות, עד שאזכה להוציא לחרות, מחי ודעתי
 ומחשבותי האסורים בכבלי עני וברזל, בגלות גדול ומר, זה ימים
 ושנים, מיום עמדי על דעתי, באשר אתה לבד ידעת גדל עצם
 מרירות השעבוד והגלות של דעתי שפובל גלות מר ושעבוד
 קשה בכל עת על-ידי רבוי המחשבות רעות וטרדות ובלבולים
 של הכל ושטות ועקמימיות שבלב, הפאים על המח והלב בכל-
 עת, ומעקמים ומבלבלים את מחי ולבי מאד, אשר כשל כח
 הסבל. וכל עקר גלות הדעת הוא מחמת המרה שחורה והעצבות
 הקשה והכבד והמר מאד, אשר התנברה עלינו מעודנו, ועל-
 ידי זה אין אנו יכולים לישוב עצמנו כלל, היכן אנחנו בעולם,
 ולחשב היטב בדעה מישבת על התכלית האחרון האמתי. כי אין
 אנו יכולין להנהיג את מחנו פרצוננו, מחמת עצם תקף הגלות
 של דעתנו, מחמת המרה שחורה והעצבות המתנברת בכל עת.
 ומחמת שאין אנו מישבין עצמנו על-ידי זה עקר התרחקותנו
 מהשם יתברך ברא כל עולמים. עד שבאנו למה שבאנו, ועשינו
 מה שעשינו, וחסאנו מה שחסאנו, ופגמנו מה שפגמנו, וקלקלנו
 מה שקלקלנו, ונתרחקנו כמו שנתרחקנו, באשר יודע כל אחד
 בגפשו גדל רחוקו מהשם יתברך ומתורתו ועבודתו באמת. והא
 בהא תליא, כי כל מה שאנו מתרחקים יותר חס ושלום, מתנברת
 המרה שחורה והעצבות יותר, וכל מה שמתנביר העצבות והמרה
 שחורה יותר חס ושלום, מתנביר בלבול הדעת וגלותו יותר, עד
 שאין (128) יכולין לישוב עצמנו כלל, ועל-ידי זה נתרחקים יותר חס
 ושלום. ועתה מאין יבא עזרנו אבינו שבשמים, מאין ומאין נבקש

לתקוני **לְקוּמֵי** ח"ב"י **תְּפִלוֹת**

עַד וּתְרוּפָה וְהַצְלָה לְחֹלִים נְנוּעִים וּמְעֵנִים כְּמוֹנוּ הַיּוֹם בְּדוֹר הַזֶּה. הַבֵּיטוּ וְרֹאוּ אִם יֵשׁ מְכָאוֹב כְּמְכָאוֹבֵינוּ, כִּי אֵין מְכָאוֹב כְּמְכָאוֹבֵי הַנֶּפֶשׁ הַרְחוּקָה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מֵחֵי הַחַיִּים, הַטּוֹב וְהַמְּטִיב, הַחַי לְעַד וְקַיִם לְנֶצַח. שְׂמוּ שְׂמִים עַל זֹאת וְשַׁעְרוּ כִּי נַחֲרַבְנוּ מְאֹד, אוֹי לָנוּ שֶׁהִתְרַבְּנוּ אֶת בֵּית הַחֶכְמָה וְשִׁרְפָנוּ אֶת הַיְכָלִי הַשֶּׁבֶל, וְהַגְּלִינוּ אֶת דַּעְתָּנוּ לְמָקוֹם שֶׁהַגְּלִינוּ. אוֹי לָנוּ מְאֹד, אוֹי מָה הִיָּה לָנוּ:

רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, צְרוֹת לְבַבֵּינוּ הַרְחִיבוּ מְאֹד, עַד שֶׁאֵין אָנוּ יוֹדְעִים מָה לְדַבֵּר וְאֵיךְ לְדַבֵּר, מָה נֹאמֵר מָה נְדַבֵּר מָה נַצְטַדֵּק, הָאֱלֹהִים מַצֵּא אֶת עֲוֹנֵינוּ כִּי הֵטְאֵנוּ עֲוִינוּ וּפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, מִדֵּי יוֹם יוֹם הַשֶּׁכֶם וְחֵטְאוֹ, עַד אֲשֶׁר אֵין לָנוּ שׁוֹם דַּעַת אֵיךְ לְדַבֵּר וְאֵיךְ לִישֵׁב עֲצַמְנוּ הַיֵּטֵב בְּזֶה הָעוֹלָם, הָעוֹבֵר כְּצֵל עוֹבֵר, לַחֲשׁוֹב עַל תְּכֵלִיתָנוּ הַנִּצְחֵי הָאֲמִתִּי:

אָבֵל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים, אֲשֶׁר חֲשַׁבְתָּ מִרְחוֹק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתָנוּ, הַקְּדַמְתָּ תְרוּפָה לְמַכְתָּנוּ הָאֲנוּשָׁה, וְשָׁלַחְתָּ לָנוּ בְּכָל דוֹר צַדִּיקִים קְדוֹשִׁים אֲמִתִּיִּם, אֲשֶׁר בְּכֻחֵם הַגְּדוֹל תִּקְּנוּ מָה שֶׁתִּקְּנוּ וְעָשׂוּ עִמָּנוּ מָה שֶׁעָשׂוּ, עַד שֶׁהַכֵּינוּ לָנוּ צָרֵי וּמְזוֹר וּתְרוּפָה בְּכַמָּה וּבְכַמָּה מִיְּנֵי סָמִים שֶׁל חַיִּים יְקָרִים וְאֲמִתִּיִּם וְנִצְחִיִּים, וְהוֹרוּ לָנוּ בְּמָה וּבְכַמָּה דְרָכֵי עֲצוֹת נִפְלְאוֹת וְאֲמִתִּיוֹת בְּאִפְּן שֶׁנִּזְכָּה גַם אֲנַחְנוּ לְשִׂמְחָה נִפְשָׁנוּ בְּכָל־עַתָּה. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים זְכִיתָנוּ, שִׁזְרוּ אוֹתָנוּ מְאֹד מְאֹד בְּכַמָּה אוֹזְהָרוֹת לְהִתְחַזֵּק בְּכָל כַּחֲנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְהִיָּה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה, גַם אֲנַחְנוּ נִשְׂמַח בִּיהוָה נִגְיָלָה וְנִשְׂמַחְהָ בִישׁוּעָתוֹ, אֲשֶׁר זְכָנוּ לְהִיּוֹת מְזַרְעֵ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עָשָׂנוּ גוֹי, שֶׁלֹּא שָׁם חִלְקָנוּ בָהֶם וְגוֹרְלָנוּ בְּכָל הַמוֹנָם. וְהַצִּילָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ

תתקיד לקוטי ח"ב"י תפלות

העצומים, בנסים נפלאים ונוראים, מלהיות מתנגד וחולק על הצדיקים האמתיים ועל אנשים כשרים באמת. רבות עשית אתה יהוה אלהי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערוך אליך אנידה ואדברה עצמו מספר. ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך. ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים בכל הבחינות:

מה נשיב ליהוה כל תגמולהי עלינו. במה נקדם יהוה נכפ לאלהי מרום, אלו פיננו מלא שירה בים ולשוננו רנה בהמונ גליו וכו'. ואלו כל הימים דיו וכל אנמים קולמוסים ובני אדם לבלרים ולשונות מקלסים, אין מספיקים להודות ולהלל ולספר על אחת מאלף אלפי אלפים ורבי רבבות, רבבות רבבות, נפלאות נראות ונסים וחסדים שלא נשמעו מעולם, אשר היו גנוזים ומכסים, אשר חפרו וחתרו והמשיכו בכחם הגדול, משה רבנו הרועה נאמן, ואבותינו הקדושים, וכל הצדיקים הגדולים האמתיים הנאים אחריהם, מבעל הרצון העליון, רבון כל הנשמות, אדון כל המעשים, לרחם על אשר אינם ראויים לרחם, ולחון את שאינם הגונים לחון, כמונו היום שפלים ונבזים ונמאסים, כאמור, ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם. עד הנה עורנו רחמיך ולא עבנו חסדיך יהוה אלהינו, ונתת לנו תקף והתחזקות ועקשנות גדול שיהיה לנו כח להתחזק עד הנה, לברח אצלך תמיד לבטח בישועתך ובצלך אנו חוסים, בן יוסיף יהוה אלהינו, אב הרחמים, לרחם עם עמוסים, להמשיך עלינו עוד יותר ויותר חסדים רבים ורחמים גדולים החתומים באצרותיו, עמדו כמוסים, עד נזכה לרב טובך אשר צפנת לי ראיה, פעלת

לתקמו   תפלות   ח"ב"י   לקומי

לבך חוסים. על בן עודני עומד ומצפה, עדין תקותי ותוחלתי חזק ביהודה, שאזכה עוד מעתה לישוב הדעת באמת:

על־כן באתי לפניך לשטח כפי לרחמיך, שתחנני ברחמיך ובחסדיך העצומים, שאזכה להיות בשמחה תמיד, ואזכה למצא בי במהירות נקודת טובות תמיד, אשר ברחמיך הרבים חמלת עלינו, וזכיתנו לעשות מצות רבות בכל יום, ולהוציא מפינו ברכות רבות ותפלות ותחנונות ובקשות ושירות ותשבחות בכל יום ערב ובקר וצהרים, ולעסוק בתורתך הקדושה ובפקודיך הישרים המשמחים את הלב. ואם אין אנו זוכים לקיים שום מצוה בשלמות הראוי ולא לדבר שום דבור דקדושה בכונה הראויה, כי כל מעשינו ותפלתינו ועסק תורתנו מערבב ומבלבל בפסלת הרבה, עם־כל־זה, על־כל־פנים, יש בהם כמה וכמה נקודות טובות. כי אתה יודע תעלומות שאפלו הגורע והפחות שבִּישְׂרָאֵל, אף־על־פי־כן פנימיות כוננתו בכל מעשיו הטובים הוא לשמך לבד באמת, ואפלו פושעי ישראל מלאים מצות כרמוז, ואתה מתפאר ומשתעשע מאד עם כל תנועה טובה של הפחות שבִּישְׂרָאֵל. ובני אב הרחמן, שאזכה לילך בדרך הזה לחפש בעצמי תמיד ולמצא בעצמי נקודת טובות הרבה, באפן שאזכה לבא לידי שמחה באמת, עד שאזכה מהרה לישוב דעתי היטב באמת, מה התכלית מכל התאוות ומכל עניני עולם הזה, באפן שאזכה לשוב אליך באמת מעתה ועד עולם, ולא אשוב עוד לבסלה. אם און פעלתי לא אוסר. ואזכה לסור מרע לנמרי ולעשות הטוב בעיניך תמיד. שבענו מטובך ושמחנו בישועתך

וטהר לבנו לעבדך באמת. לא כחטאינו תעשה לנו ולא כעונותינו תגמל עלינו, לא מהם ולא מקצתם ולא חלק מאלף אלפי אלפים ורבי רבבות מהם. כחסדך כרחמיך כנפלאותיך תעשה עמנו ואל תשטנו לנצח. האומר לעולמו די יאמר לערותינו די. ואם אמנם אנו בעצמנו החיבים בצרותינו, עם כל־זה רחמיך רבים יהוה, רחמיך רבים מאד. חוסה עלינו למען שמך, רחם עלינו כרב רחמיך, שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא. השיבה לי ישועה ורוח נדיבה תסמכני. אל תעזבני אדני אלהי אל תרחק ממני. חוישה לעזרתי אדני תשועתי:

= יא =

לכה דודי נצא השדה גלינה בפפרים. נשכימה לקרמים נראה אם פרהה הנפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דודי לך. רבוננו של עולם, זבני להרבבות בהתבודדות תמיד. ואזכה להיות רגיל לצאת בכל יום לשדה בין אילנות ועשבים וכל שיח השדה, ושם אזכה להתבודד ולהרבבות בשיחה זו תפלה, ביני לבין קוני, לשוח שם כל אשר עם לבבי. וכל שיח השדה וכל העשבים והאילנות וכל הצמחים, כלם יתעוררו לקראתי, ויעלו ויתנו כחם וחיותם לתוך דברי שיחתי ותפלתי, עד שתהיה תפלתי ושיחתי נשלמת בתכלית השלמות עלידי כל שיח השדה, שיכללו כלם עם כל כחותם וחיותם ורוחניותם עד שרשם העליון, כלם יכללו בתוך תפלתי. ועל־ידי־זה אזכה לפתח את לבי להרבבות בתפלה ותחנונים ובשיחה קדושה לפניך מלא רחמים רבים, ולפניך

לתקוין   ח"ב"א   תפלות   לקוטי

אשפך כל שיחי, עד שאזכה לשפך לבי כמים נוכח פניך יהוה.
ואשא אליך כפי, על נפשי ונפש עוללי וטפי:

אָהוּה יְהוּה, עוֹר עוֹר, אָהוּה יְהוּה, כְּמַעַט אֶפֶס תִּקְוֶה חֲלִילָה, רָאָה
כִּי אֲזַלְתְּ יָדַי וְאֶפֶס כַּחַי, רַק מֵרְחוֹק וּמֵעֶפֶר אָנִי מֵצַפְצָף אִמְרַתִּי
אֵלֶיךָ. חֶמֶל עַל חַיֵּב אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת פְּעָמִים עַד הַיּוֹם כְּמוֹנִי,
חֶמֶל עַל רְחוֹק כְּמוֹנִי, חֶמֶל עַל מִי שְׁאִינוּ רְאוּי לְחַמְלָה כְּמוֹנִי,
חֶמֶל עָלַי, חֶמֶל עָלַי, חֶמֶל עָלַי, חֶמֶל עָלַי, רַחֵם עָלַי, רַחֵם עָלַי,
חֲנֻנֵי יְהוָה בְּמַתְנַת חֲנֹם לְגַמְרִי, חֲנֻנֵי חֲנֻנֵי, פְּדֻנֵי פְּדֻנֵי, הַצִּילֵנִי
מִחַטָּאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, הַצִּילֵנִי מִדִּינָה שֶׁל גִּיהֲנֹם, הַצִּילֵנִי
מֵעוֹנָשִׁים הַקָּשִׁים וְהַמְרִים שֶׁהָיוּ מְגִיעִים לִי חֵם וְשָׁלוֹם עַל-פִּי
מִשְׁפָּטֶיךָ הָאֲמִתִּים, הַצִּילֵנִי מִחֲרָבוֹ שֶׁל מְלֶאֶךָ הַמָּוֶת וּמִחַבּוֹט
הַקֶּבֶר וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֲנֹם, הַצִּילֵנִי מִחֲרָפוֹת וּבּוֹשׁוֹת וּבְזִיווּנוֹת,
שֶׁלֹּא אֲבוֹשׁ וְלֹא אֶכְלֵם וְלֹא אֶכְשַׁל לְעוֹלָם וָעֶד, לֹא בְעֶלְמָא הָרִין
וְלֹא בְעֶלְמָא דְאַתִּי. הַחֲזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, עֲשֵׂה אֶת
אֲשֶׁר בְּחַקֶּיךָ אֵלֶיךָ וְאֵת מִשְׁפָּטֶיךָ אֲשֶׁמֶר. שְׁמְרֵה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֶל
אֲבוֹשׁ כִּי חִסִּיתִי בְךָ. הַפְּלֵא חֲסָדֶיךָ, גִּלֵּה חֲסָדִים חֲדָשִׁים הַגְּנוּזִים
אֲצִלְךָ לְקָרֵב וּלְרַחֵם אֶת שְׁאִינוּ רְאוּי לְרַחֵם כְּמוֹנִי, לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן
אֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּים, אֲשֶׁר קִדְּשָׁתָם כְּדַאי לְהִגֵּן
גַּם עָלַי. הוֹשִׁיעָה, אָבִי שְׁבַשְׁמִים, הוֹשִׁיעָה, אֲדוֹנֵי הַמְּלָךְ, שְׁמַחְתִּי
אֵלֶיךָ כְּפִי. אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינֵי הַיּוֹשֵׁבִי בְּשָׁמַיִם. פִּרְשְׁתִּי יָדַי כָּל
הַיּוֹם. נַפְשִׁי כְּאַרְזֵן עֵיפָה לְךָ סְלָה. זַכְּנִי שְׁאֵהִיָּה בְּרָצוֹנְךָ תְּמִיד, דְּלוּ
עֵינֵי לְמָרוֹם אֲדֹנָי עֲשֵׂקָה לִי עֲרַבְנִי. עֲרַב עִבְדְּךָ לְטוֹב אֵל יַעֲשִׂקוּנִי
זָדִים. עֵינֵי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶיךָ וּלְאִמְרַת צַדִּיקֶיךָ. עַד יִשְׁקִיף וַיֵּרָא יְהוָה

משמים. אולי יחוס אולי ירחם. ואני תמיד איחל והוספתי על כל תהלתך. כי לא יזנה לעולם אדני. טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה. כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו. קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך. אמן ואמן:

== י ב ==

אשומטה בשוקים וברחובות אנקשה את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו. אקומה נא ואסובבה בעיר. אלכה לי אל ההרים, אשא עיני למרחוק, אחפש ואבקש, איה, אפוא הוא, איה מקום כבודו, איה העצה והתחבולה, שאזכה למוצאו ולהכירו, אשוטט לבקש את יהוה ולא מצאתי, חלץ ממני בעונותי הרבים. שוטמתי בארבע פנות תרופה לא מצאתי. שבתתי אליך בבשת פנים לשחרך אל בעת עזרתי. כי צר וצר לי מאד, צר וצר לי מאד. לא ידעתי נפשי, אן פניתי, אן פניתי, כי הסתרת פניך ממני, ותמונני ביד עונותי הרבים והעצומים מאד מאד יותר מחול ימים. אזי ואבוי, כי הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה. כי בעונותי הרבים נתעקם לבי ודעתי ומחי, ונשלכתי למקומות הרחוקים מן הקדשה מאד, הנקראים מקומות המטנפים, עד אשר נתעקם ונתבלבל ונשחת לבי, ונתעקם ונתעקש ונתפתל בכמה מיני עקמימיות על עקמימיות, בלי שעור וערך ומספר, אשר כשל כח הסבל אזי וצר וצר ואח ואבוי ואללי, אזי לי מאד, על כל עונותי הרבים שעשיתי מעודי ועד היום הזה, עד אשר לבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הם אין אתי. אוהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחוק עמדו. מה אומר מה אדבר מה

לתקומת לקוטי ח"ב תפלות

אֶצְטַדֵּק, מָה אֹמֵר מָה אֲדַבֵּר מָה אֶצְטַדֵּק. הַאֱלֹהִים מֵצֵא אֶת עֹנֵי
אֲלֹפִי אֲלֹפִים וְרַבֵּי רַבּוּת פְּעָמִים בְּלִי שְׁעוֹר וּמִסְפָּר. וְעַתָּה מָה יֵשׁ
לִי עוֹד צְדָקָה וְלִזְעַק עוֹד אֵל הַמֶּלֶךְ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, בְּכָר הַבְּטַחְתָּנוּ בְּכַמָּה הַבְּטָחוֹת וְהִזְהַרְתָּנוּ
בְּכַמָּה אֲזַהְרוֹת, שְׂאִין שׁוֹם יֹאִוֵשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל. עַל-כֵּן כָּל עוֹד
נִפְשֵׁי בִי, אֶפְרָשׁ כִּפֵּי לְרַחֲמֶיךָ וְלַחֲנִינוּתֶיךָ, אוֹלֵי יַעֲשֶׂה יְהוָה כְּכֹל
נִפְלְאוֹתָיו וַיַּחֲדֵשׁ נִפְלְאוֹת חַדְשׁוֹת, אֲשֶׁר לֹא נִבְרָאוּ בְּכֹל הָאָרֶץ,
וַיַּחְזִירֵנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנָיו בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם. זַכְנִי שְׂאִזְכָּה
לְחַפֵּשׁ וּלְדַרֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ בְּאַמֶּת, עַד אֲשֶׁר אִזְכָּה לְמַצֵּא אוֹתְךָ
מִהֵרָה, בְּאִפֶּן שְׂאִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת. עֲזֵרְנִי כִי עָלֶיךָ
נִשְׁעַנְתִּי:

מָרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי
צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ וְגָדְלוּ וְשָׁגְבוּ וְרַבּוּ מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן
כִּי יִסְפָּר. אֲהֵה יְהוָה, אֲהֵה אֲדוֹנִי, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל
עוֹלָם, עֵינֵי תְלוּיוֹת לָךְ, עֵינֵי צוֹפִיּוֹת אֵלֶיךָ. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ הַאֲמֶת
עֵצִם הִרְחַמְנוֹת שְׁעָלֵי עַד אֵין סוּף וְאֵין תְּכֵלִית. הַבִּיטָה בְּעֵינֵי כִי
רְבוּ מִכְאוּבֵי וְצָרוֹת לְבָבִי. רֵאֵה יְהוָה כִּי צַר לִי מֵעֵי חִמְרָמְרוּ נְהַפְדֵּךְ
לְבִי בְקִרְבִּי כִי מְרוּ מְרִיתִי. זַכְנִי, עֲזֵרְנִי, שְׂאִזְכָּה לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ
אֶת כְּבוֹדְךָ בְּאַמֶּת עַד שְׂאִמְצֵאֲךָ בְּאַמֶּת. חֲנִנִי חֲנִנִי, כְּשֵׁם שֶׁנִּבְרָאוּ
רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ וְהוֹדַעְתָּנוּ מִרְחוֹק תוֹרָה הַגְּבוּהָה הַזֹּאת שֶׁיִּכְוֹלִין
לְמַצֵּא אוֹתְךָ אֶפְלוּ בְּתַכְלִית תַּכְלִית הַיְרִידָה עַל-יַדִּי הַחַפּוּשׁ
וְהַבְקָשָׁה, אֵיחָה, אֵיחָה אִיפּוֹא הוּא, אֵיחָה קְדֻשָּׁתִי, אֵיחָה טְהוֹרַתִּי, אֵיחָה
נִפְשֵׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמַתִּי, אֵיחָה יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַמַּעֲלָה אוֹתָנוּ

תתקב לקוטי ח"ב"ב תפלות

מֵאַרְצֵי מִצְרַיִם מִעֲרֹת הָאָרֶץ, אִיִּה הַמַּעֲלָה אוֹתֵנוּ מִיָּם, אִיִּה
מִקּוֹם כְּבוֹדוֹ, שְׁעַל־יְדִי־וָה זֹכִינ׳ שְׁתִּהְיֶה הַיְרִידָה תְּכֵלִית הָעֲלִיָּה.
בֶּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיִם, תַּעֲזָרְנוּ וּתְזַכְּנוּ, שְׁנִזְכֶּה לְקִיָּם אֶת כָּל דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּאֵמֶת כְּרִצּוֹנְךָ וְכְרִצּוֹן צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים שְׁגִלוּ וְזֹאת
הַתּוֹרָה הַגְּנוּזָה בְּעוֹלָם, בְּאִפְּן שְׁנִזְכֶּה לְמַצֵּא אוֹתְךָ בְּאֵמֶת תְּמִיד,
וְתִהְיֶה הַיְרִידָה תְּכֵלִית הָעֲלִיָּה. וְאִזְכֶּה לְצֵאת וּלְעֹלֹת מִהַרָּה מִכָּל
הַמְּקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִּים שְׁנִפְלְתִי בָּהֶם בַּעֲוֹנוֹתֵי הַרְבִּיִם, וּלְעֹלֹת
בְּתְכֵלִית הָעֲלִיָּה, וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב
שָׁלֵם כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, וְאִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב לְכְבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ.
וְתַעֲזָרְנִי שִׁיְהִי כָּל מַעֲשֵׂי לְשֵׁם כְּבוֹדְךָ בְּאֵמֶת, וְאִזְכֶּה לְפִלֵּם דְּרָכֵי
תְּמִיד, וְלִהְסַתְּפֵל בְּכָל דְּבָר אִם יֵשׁ בּוֹ רִצּוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְכְבוֹדוֹ,
אִז אֶעֱשֶׂה אוֹתוֹ בְּזִרְיוֹת. וְאִם אֵינִי בּוֹ כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֶמְנַע
לַעֲשׂוֹתוֹ. וְלֹא אֶסְתַּכַּל עַל עַצְמִי וְכְבוֹדִי כָּלֵל, וְלֹא עַל שׁוֹם דְּבָר
שֶׁבְּעוֹלָם, רַק אֶכְזֹן בְּכָל דְּבָר לְשִׁמְךָ וְלְכְבוֹדְךָ בְּאֵמֶת, עַד שְׁאִזְכֶּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיִם וּבִישׁוּעָתְךָ הַגָּדוֹלָה, לְגַדֵּל וּלְנַשֵּׂא וּלְרוֹמֵם וּלְפָאֵר
כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל בְּעוֹלָם. וְנִזְכֶּה כְּלָנוּ עִמָּךְ בֵּית־יִשְׂרָאֵל לְעַבְדְּךָ
בְּאֵמֶת בְּתַמִּימוֹת גָּדוֹל כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְעוֹלָם, בְּלִי שׁוֹם הַכְּמוֹת
כָּלֵל. וְלֹא נִלְךְ עוֹד אַחֲרֵי שְׁרִירוֹת לְבָנוּ הַרָּע, וְלֹא נִטָּה אַחֵר
שֶׁכְּלָנוּ וְחַכְמָתָנוּ הַמוֹטְעֵת, רַק נִטָּה כָּל דַּעֲתָנוּ וּמַחֲשַׁבְתָּנוּ וּלְבָבֵינוּ
לְשִׁמְךָ וְלְכְבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקִיָּם אֶת כָּל
דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה בְּאֵמֶת וּבְתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיִטוֹת, בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר
דָּרָכּוּ בּוֹ אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְעוֹלָם. וְנִזְכֶּה מִהַרָּה לְמִלֵּאת רִצּוֹנְךָ
הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר רְצִיתָ בְּבְרִיאַת עוֹלָמְךָ, אֲשֶׁר בְּרִאתָ הַכֹּל לְכְבוֹדְךָ,

לתקבא לקוטי ח"ב תפלות

כמו שכתוב, כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו. ויתגלו על-ידינו כל חלקי כבודך הקדוש מכל דבר ודבר שבעולם שנברא בעשרה מאמרות, אשר כל העשרה מאמרות שבהם בראת העולם, כלם היו בשביל כבודך הגדול והקדוש שיתגלה ויתגדל על-ידי כל חלקי הבריאה:

אנא יהוה, זבני להיות מכלל הצדיקים המקימין את העולם שנברא בעשרה מאמרות, עורני עורני, זבני זבני, תן לי חנינה ולא אובר. תעיתי בשה אובר בקש עבדך. ואם איני זוכה לחפש ולבקש אותך פראוי, נא אבי אדוני מלכי ואלהי, בקש אתה אותי ברחמיך הרבים ובחסדיך הנוראים, עשה עמי פלא לחיים, בקש צאן אובדות, צאן נדח ואין מקבץ. בקש וחפש נדח ונשלך ושנוא כמוני, חמל על פגום כמוני, חוס ורחם על נבזה ונמאס כמוני. הוציאני מכל התאוות, ובפרט מתאוות המשגל, חלצני מהם, הצילני מהם. חמל עלי, רחם עלי, חוסה עלי ועל עוללי וטפלי. אל תתנני בנפש צרי, אל תתן את עבדך לפני בת בליעל. הצילה מחרב נפשי מיד בלב יחידתי. הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משונאי וממעמקי-מים. אל תשטפני שבלת מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר עלי באר פיה. ענני יהוה כי טוב חסדך ברב רחמיך פנה אלי. ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני. ראה כי אזלת ידי, ראה אנחתתי ואנקתי. עורני עורני, הושיעני גאלני פדני, בחסדך עשה עמי, בחסדך חייני והחזירני בתשובה שלמה לפניך, ותמלא רחמים עלי ותכפר ותסלח ותמחול לי על

תתקבב לקוטי ח"ב יב תפלות

כָּל הַחַטָּאִים וְהָעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים, שְׁחַטְאֵתִי וְשַׁעוֹתִי וְשִׁפְשָׁעֵתִי
לִפְנֵיךָ מְנַעוּרִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וּבִפְרָט מִה שִׁפְנַמְתִּי בְּפָנֶיךָ הַבְּרִית:

אָנָּה יְהוָה, סֶלַח לִי, מַחַל לִי, כַּפֵּר לִי, וּסְלַח לִי עַל כָּל הַהֲרָהוּרִים
רָעִים הַרְבִּים מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר הֲרַהַרְתִּי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, בֵּין
בְּשׁוּנֵיךָ בֵּין בְּמִזְדֵּיךָ, בֵּין בְּאָנֶסְךָ בֵּין בְּרָצוֹן. וְאַזְכֶּה לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ
אוֹתְךָ בְּאֵמֶת, עַד שִׁיתֵּתְקֵנוּ וְיִתְכַפְּרוּ עַל-יְדֵי-יְהוָה כָּל הַהֲרָהוּרִים
רָעִים וְכָל הָעֲקָמִימִיּוֹת שֶׁבְלִבִּי, וְכָל הַהֲרָהוּרִים שֶׁהֲרַהַרְתִּי אַחֲרֶיךָ
וְאַחֲרֵי צְדִיקוֹת הָאֲמִתִּיִּים וְאַחֲרֵי מְדוּתֶיךָ וְדַרְכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים
וְהַטְהוּרִים וְהַנְּכוֹנִים, כִּלְמַם יִתְכַפְּרוּ וְיִתְתַקְּנוּ כְּאֵלוֹ הַקְּרִבְתִּי עוֹלוֹת
לִפְנֵיךָ, שֶׁהֵם בָּאִים לְכַפֵּר עַל הַהֲרָהוּרֵי הַלֵּב. אָנָּה יְהוָה, חֲזַקְנִי
וְאַמְצָנִי בְּקִדְשֶׁתְּךָ הַעֲלִיזֵנָה, אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק
מִמֶּנִּי. חוּשָׁה לְעֵזְרֹתֵי אֲדֹנָי תִּשׁוּעָתִי. וּבְנֵי מַעֲתָה לְקַדֵּשׁ וּלְטַהַר
עַצְמִי בְּאֵמֶת, וְאַזְכֶּה לְהַרְגִּישׁ אֱלֹהוּתְךָ עָלַי בְּכָל-עֵת, וְתַחֲנֹנֵנִי
שֶׁאַזְכֶּה לְדַעַת בְּאֵמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה כִּי מְלֵא כָּל
הָאָרֶץ בְּבוֹדְךָ וּמְלִכוּתְךָ בְּכָל מְשָׁלָה. וּלְקַיֵּם מִקְרָא שְׂכֵתוֹב, שׁוֹיֵתִי
יְהוָה לְנַגְדֵי תְּמִיד. וְלֹא אֲשַׁבַּח אוֹתְךָ לְעוֹלָם, בֵּין בַּיּוֹם בֵּין בַּלַּיְלָה,
בֵּין בְּהַקְוִין בֵּין בְּשָׁנָה, בְּשִׁבְתִּי בְּבֵיתִי וּבְלִבְתִּי בְּדַרְךָ, בְּשִׁכְבִּי
וּבְקוּמִי, בְּאַכִּילְתִּי וּבְשִׁתִּיתִי, בְּעִמִּידְתִּי וּבִישִׁיבְתִּי, בְּמַחְשָׁבָה
דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה וּבְכָל תְּנוּעוֹתַי. בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה אֲזַכֶּה לְמַצֵּא
וּלְהַרְגִּישׁ אֱלֹהוּתְךָ וּמְשַׁלְתְּךָ עָלַי אֲשֶׁר מְלֵא כָּל הָעוֹלָם, כְּמוֹ
שְׂכֵתוֹב, אִם יִסְתַּר אִישׁ בְּמַסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם יְהוָה
הַלּוֹא אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ אֲנִי מְלֵא. מוֹשֵׁל בְּכָל, מְלֵא רַחֲמִים,
מְלֵא חֶסֶד וְטוֹב בְּכָל עֵת וּבְכָל רִנָּע, וּבְנֵי לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת,

לתקבנ לקוטי ח"ב תפלות

טהרני וקדשני מכל הטנופים והלקלוכים שלכלכתי וטנפתי את נפשי על ידי עונותי הרבים שעשיתי מעודי עד היום הזה. העליני מהרה מטמאה לטהרה, מחל לקדש, הוציאני מאפלה לאורה. וקנים בנני מהרה מקרא שכתוב, וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם:

וזבני ברחמיך הרבים, לחדש בתורה תמיד חדושין דאורייתא אמתיים. ואזכה לדלג ולעבר מהרה בכל עת על כל הבלבולים והעקמימות ועל כל הפגיעות המבלבלים את המוח והדעת מלחפש ולחשב ולחדש בתורתך הקדושה. רק אזכה שיהיה דעתי ומחיי ומחשבותי דבוק ומקשר בכל עת בתורתך הקדושה, בקשר אמיץ וחזק מאד כל ימוט לעולם, עד שאזכה למצא ולחדש בכל פעם חדושין דאורייתא אמתיים ברצונך הטוב, וכח התורה הקדושה תלך לפני ותנחה אותי בכל עת בדרך האמת והישר בנקדת האמת לאמתו ברצונך הטוב בכל יום ובכל עת ובכל שעה. ויקנים בי מקרא שכתוב, בהתהלךך תנחה אותך בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך:

אבינו מלבנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי. חוסה על כבודך הגדול המחלל בין הגוים בעונותינו הרבים, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך, באפן שגובה להעלות ולנשא כבודך הגדול והקדוש, וכבודך ומלא כל הארץ. וכל אשר נשמת רוח חיים באפיו, יתנו כבוד והדר לשמך, ויספרו שמך בכל הארץ, כבוד מלכותך יאמרו ויבורתך ידברו:

רבונו של עולם, מלך על כל העולם כלו בכבודך, והנשא על כל הארץ ביקרך, והופע בהדר גאון עזך על כל יושבי תבל ארצה, וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו, יהוה אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה. ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם ומלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

== יג ==

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני ברחמיך הרבים, ותזכני לקבל שבת קדש בשמחה וחדוה גדולה, בגילה רנה דיצה וחדוה. ותשמרני ותצילני שלא יעלה על לבי שום עצבות ומרה שחורה ולא שום יגון ואנחה ולא שום דאגה ביום שבת קדש. רק אזכה לשמח בכל עז ביום שבת קדש, בכל לבבי ובכל נפשי ובכל מאדי, בשמחה שאין לה קץ ותכלית, בראוי באמת לשמח ביום שבת קדש, ביום קדוש ונורא בזה, שנתעורר עז וחדוה ושמחה רבה ועצומה בלי שעור בכל העולמות בלם, וכמו שמוכא בזוהר הקדוש ובשאר ספרים, מרובי עצם השמחה והחדוה של שבת קדש:

רבונו של עולם, מה אומר ומה אדבר, בכל מה שאני מתחיל להתפלל ולהתחנן עליו, ידעתי גם ידעתי, כמה אני רחוק מזה, וכפי גדל מעלת המצוה והמדה הקדושה, וכפי גדל תועלתה לכל הדברים שבקדשה, בן עצם רחוקי מזה בתכלית הרחוק, ובפרט

לתקובה לקוטי ח"ב יג תפלות

משמחה בשבת־קדש, אשר כמעט בזה תולה הכל והוא עקר ההתקרבות אליך. אבל אתה יודע רבוי המניעות על זה וגדל ההתגברות שמתגברין ומתגרין בכל פעם למנע אותי חס ושלום, משמחה של שבת. חמל עלי אבי שבשמים, אבי אב הרחמן, ושמחני בישועתך תמיד, ועזרני והושיעני וזכני לשמח מאד בשמחה גדולה בכל שבת ושבת, חק ולא יעבור, שאזכה להיות כל היום בלו בשמחה מבואו ועד צאתו, עד שאזכה להמשיך השמחה של שבת על ששת ימי החל, עד שאזכה להיות בשמחה תמיד גם בימי החל בשמחה אמתיית. יראו עיני וישמח לבי ותגל נפשי בישועתך באמת. ותזכני על־ידי השמחה של שבת להרים היראה אל הדעת הקדוש, ואזכה ליראה שלמה מפניך בדעת שלם בלי כסילות כלל:

רבוננו של עולם, איום ונורא, עזרני והושיעני וזכני מהרה ליראת הרוממות, ליראה קדושה עם דעת הנמשך משמחה של שבת־קדש. מלא רחמים, גואל ומושיע, פודה ומציל, פדני והצילני והוציאני מעבדות לחרות משעבוד לגאולה. זכני לשמחה של שבת־קדש, שאזכה ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים, לקבל שבתות מתוך רב שמחה ומתוך עשר וכבוד ומתוך מעוט עונות. עזרני שאזכה לכבד את השבת בכל עז ותעצומות, בכל מיני שמחה וחדוה. ואזכה להרבות בתענוגי שבת בכל מיני תענוגים, הן להרבות במיני מאכלים ומעדנים ומשקאות טובים, הן בבגדי כבוד, להשתדל לזכות לבגדים נאים לכבוד שבת־קדש. והעקר שתרחם עלי ותעזרני ותושיעני לזכות לשמח בכל לב בשבת־

קדש. בשמחה וחרדה גדולה באמת, עד שאזכר על-ידי השמחה לצאת מעבודת לחרות, משעבוד לנאלה. עד שאזכר על-ידי השמחה והחרות של שבת, להשלים ולהגדיל דעתי בתכלית הגדלות והשלמות פרצונך הטוב באמת. ועל-ידי-זה אזכר ליראה שלמה שתהיה היראה עם דעת בלי שום סכלות כלל. ותעזרני ותושיעני להרים ולהגביה על-ידי הדעת הקדוש את כל היראות הנפולות אליך לבד תתברך. שלא יהיה לי שום יראה נפולה, שלא אפחד ולא אתירא משום בריאה שבעולם, לא משום שר ואדון, ולא משום אדם, ולא משום תיה רעה ולסטים, ולא משום דבר שבעולם, רק ממך לבד אירא ואפחד באמת, ותהיה יראתך על פני לבלתי אהטא. רבנו של עולם זבני ליראה שלמה ואמתית, ליראה את השם הנכבד והגורא הזה, את יהוה אלהינו, אותו לבד אירא ובו אבטח ואשען, ולא אפחד משום דבר שבעולם, ויקים בי מקרא שכתוב, יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד. ונאמר, יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם. ונאמר, באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי. ונאמר, הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יהוה יהוה ויהי לי לישועה. ושאתם מים בששון מפעיני הישועה:

רבנו של עולם, מלא רחמים, טוב ומטיב לכל. זבני לטעם טעם ענג שבת באמת, זבני לשמחה וחרות של שבת-קדש ולבטל כל השעבוד של ימי החל, ולישב דעתי בשלמות בלי שום בלבול הדעת כלל, ולא יעלה על דעתי ומחשבותי בשבת-קדש, שום מחשבה באיזה עסק ומלאכה ומשא ומתן, ולא שום דאגה

לתקבו לקוטי ח"ב"ד תפלות

ומרדא כלל, רק יהיה בעיני כאלו כל מלאכתי עשויה. ואזכה באמת למנוחה וענג ושמחה של שבת-קדש, מנוחת אהבה ונדבה, מנוחת אמת ואמונה, מנוחת שלום ושלווה והשקט ובטח, מנוחה שלמה שאתה רוצה בה. שמח נפש עבדך כי אליך יהוה נפשי אשא. שמחני ברחמיך הרבים תמיד, ובפרט בשבתות וימים טובים. תשמיעני ששון ושמחה תגלגל עצמות דבית. כי אין מי שיוכל לשמח את נפשי, כי אם אתה לבד, בחסדך העצום לבד, ברחמיך הגנוזים לבד, בזכות וכת הצדיקים האמתיים שהם שבת דכולהו יומי. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך, שבענו מטובך ושמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת, והנחילנו יהוה אלהינו באהבה ובכרצון שבת קדשך, וינחו בו כל ישראל מקדשי שמך. תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך געימות בימיך נצח. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

== יד ==

תומך תמימים הושיעה נא, תקיף לעד הצליחה נא, תמים במעשיו ענגו כיום קראנו. הם ומתמם עם תמימים, זכני לעבד אותך באמת, בתמימות ובפשיטות נמור בלי שום חכמות כלל. שמרני והצילני ברחמיך הרבים, מחקירות וחכמות חיצוניות וזרות. רחם עלי ועל כל ישראל, וזכנו בחסדיך העצומים לתמימות באמת, באשר אתה ידעת דרכי התמימות באמת לאמתו, כרצונך הטוב וכרצון צדיקיך היראים והתמימים באמת:

רבונו של עולם, רבונו דעלמא כלא, אני יודע ומאמין באמונה
 שלמה, שגם במקום שאני שם עתה, יש דרך ועצה ישרה בדרךכי
 התמימות והפשיטות, באפן שאזכה לצאת ממה שאני צריך
 לצאת, ולשוב אליך באמת ובלב שלם, ולא אשוב עוד לכסלה,
 ולא אוסיף עוד לדרך אחרי הבהמות שהם העונות שכבר רדפתי
 אחריהם הרבה. אבל בעונותי הרבים, נתבלבל דעתי ונטמטם
 לבי, עד אשר קשה לי מאד למצא דרכי התמימות, ואני יודע
 עתה שום דרך ועצה של תמימות, כי אם לצעק אליך תמיד מה
 שיבא לתוך פי, כי מאן דהוא בדוחקא לא אסתפל מידי. אולי
 אזכה לפיסק ולעורר רחמים כאלה אצלך שאזכה גם אנכי לשוב
 בתשובה שלמה לפניך באמת ובתמימות גמור ברצונך הטוב.
 ואזכה מעתה לנוח ולהשקיט, לתפס מחשבתי לברי להניחה עוד
 לחשוב שום מחשבות חוץ, הן מחשבות של תקירות ועקמימות
 שבלב, הן כל מיני מחשבות זרות והרהורים ותאוות רעות. רק
 אזכה לקדש את מחשבתי תמיד בקדשה גדולה, ולהטותה תמיד
 אל נקדת האמת והתמימות, בלי שום חכמות של העולם כלל.
 מלא רחמים, עיני תלויות אליך תמיד לזכות לזה, עיני תמיד
 אל יהנה כי הוא יוציא מרשת רגלי. לך יהנה קויתי, לך יהנה
 חפיתי, לך יהנה איתחל. אולי יחוס, אולי ירחם, והטוב בעיניך
 עשה עמי, כי הנה בחמר ביד היוצר, בן אני בידך בעל הרחמים
 בעל הישועות, הטוב והמטיב לכל. כי אין קצבה לטובותיך ואין
 קץ לחנינותיך, ואין לשער דרכי חסדיך ונפלאותיך אשר אתה
 עושה בכל דור ודור עם כלל ישראל, ועם כל אחד ואחד בפרטי

לתקבט לקוטי ח"ב יד תפלות

פּרטייות. עֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד חַנּוּם מִמֶּה שְׁלֵא יַחֲסֵר עִמָּךְ, בְּאִפְנֵי שְׂאֻזְכָּה
לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּלְהִתְקָרֵב אֵלֶיךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת נְמוֹר
בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת כָּלֵל:

וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל זְרַענוּ וְעַל כָּל זֶרַע עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמֹר
וְתַצִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל מִיַּיִן חֲקִירוֹת וְחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת, וְלֹא נִשְׁיֵם
עֵינַי וְלֹא נִבְיֵט וְלֹא נִסְתַּכַּל כָּלֵל בְּשׁוֹם סֵפֶר הַמִּסָּד עַל פִּי דַרְכֵי
הַמַּחְקָרִים, אֲפֹלוּ בְּסִפְרִים שֶׁחֲבָרוּ קֶצֶת מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי
הַהֶקְדָּמוֹת וְהַסְּבָרוֹת שֶׁל חֲכָמוֹת הַחִיצוֹנִיּוֹת שֶׁנִּמְשָׁכִין וּבֹאִין
מִהָעֶבֶד, אֲשֶׁר לֹא נִבְנְסוּ בְּדַת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשָׁה, כִּי לֹא בְּאֵלֶּה
חֻלַּק יַעֲקֹב. שְׁמֹר רְגָלְנוּ מִלְּנִגַּף חֵם וְשִׁלּוּם בְּאִבְנֵי נִגַּף שְׁלֵחָם,
הַמְּנַחִים בְּכָל חֲכָמוֹתֵיהֶם הַכְּלוּלִים בְּשִׁבְעַת חֲכָמוֹת, אֲשֶׁר בְּכֻלָּם
מִנְּחַ קְלַפֵּת וְזִהְמַת עִמְלָק שֶׁהוּא הָאֵבֶן נִגַּף שֶׁבְּכָל הַחֲכָמוֹת, אֲשֶׁר
עַל יָדוֹ נִבְשָׁלִים וְנוֹפְלִים כָּל הַנִּבְנְסִין בָּהֶם, וְיוֹצֵאִין מֵעוֹלָמָם, וּבֹאִין
לִידֵי כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת נְמוֹר רַחֲמָנָא לִיעֲלֹן, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן
מֵהֶם וּמִהֲמוֹנָם. הַצִּילֵנוּ נָא אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם, עֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
וּנְכַנּוּ בְּזִכּוֹת מִשָּׁה רַבְּנוּ וּבְזִכּוֹת כָּל הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּם שֶׁלְחָמוּ
מִלְחָמַת עִמְלָק, שֶׁנִּזְכָּה לְקַבֵּל כַּח מֵהֶם, לְהַנְצִיל גַּם עִתָּהּ מִקְלַפֵּת
עִמְלָק, שֶׁהוּא פִּלוֹסוֹפִיָּא וְחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת. וְתַעֲזָרֵר לֵב צַדִּיקִי
אֲמֵת שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה, וְכָל הַצַּדִּיקִים שׁוֹכְנֵי עִפְרָה, שֶׁיִּלְחָמוּ גַּם עִתָּהּ
בְּעַדְנוּ וּבְכַנְעֵנוּ וְיִשְׁפִּילוּ וְיִשְׁבְּרוּ וְיַעֲקְרוּ אֶת קְלַפֵּת עִמְלָק וְחִלּוֹתָיו,
לְבַל יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם כַּח לְהַכְנִים חֵם וְשִׁלּוּם, דַּרְכֵיהֶם וְדַעוֹתֵיהֶם
הָרַעוֹת וְהַפְּרוֹת בְּלֵב עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל. גּוֹאֵל חֲזָק, הַצֵּל וּמַלֵּט
וּפְלֵט אֶת שְׂאֵרֵית עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִהַצַּר הַמֵּר וְהַצּוֹרֵר הַזֶּה,

תתקל לקוטי ח"ב יד תפלות

מִהָאוֹיֵב הָאֶכְזָר הַזֶּה, הוּא אִישׁ צַר וְאוֹיֵב הַמֵּן עִמָּלֶךְ הָרַע הַזֶּה, יִמַּח שְׁמוֹ וְנִמַּח זְכוּרוֹ, שֶׁהוּא הַקְּלָפָה וְהוֹהֵמָה שֶׁמְכַנְסֵת בְּעוֹלָם הַכְּמוֹת הַיְצוֹנִיּוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת וְחֻקִּירוֹת כְּגוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׂרוּצָה לְהַתְגַּבֵּר עִתָּה חֵם וְשָׁלוֹם בְּעַקְבוֹת מִשִּׁיחָא, לְהַכְנִים גַּם בְּיִשְׂרָאֵל כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, עַל־יְדֵי שְׁמִמְשִׁיכִין אוֹתָם לְלַמֵּד סִפְרֵיהֶם וְחֻכְמוֹתֵיהֶם וּלְשׁוֹנוֹתֵיהֶם. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה לְבַד יִדְעָתָ אֵת עֵצֶם הַצָּרָה הַזֹּאת, אַתָּה לְבַד יִדְעָתָ כִּי אֵין מִי שִׁיעֲמֵד בְּעֵדֵינוּ. עַל בֶּן יְהוּמֵי מַעִיד וְרַחֲמֵיךָ עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, שֶׁמָּךְ הַגָּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בְּעַת צָרָה. חוּם וְחֲנֻנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. וְזַכְנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, לְאַמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֻקִּירוֹת וְחֻכְמוֹת זְרוֹת כָּלֵל, רַק גִּזְבָּה לְעַבּוֹד אוֹתְךָ בְּאַמַּת לְקִים מְצוֹתֶיךָ וְלַעֲסֹק בְּתוֹרַתְךָ בְּעוֹבְדָא וּבַמְלוּלָא, בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת כָּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם. וְגִזְבָּה לְקִים בְּאַמַּת מְקַרָּא שְׁכָתוּב, סוּף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמַע אֵת הָאֱלֹהִים יִרְא וְאֵת מְצוֹתָיו שְׁמוֹר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם. וְנִשְׁלִיךְ כָּל הַחֻכְמוֹת הַיְצוֹנִיּוֹת אַחֲרֵי גּוֹנוֹ, וְגִזְבָּה לְהִיּוֹת תַּמִּימִים עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, עַד אֲשֶׁר גִּזְבָּה עַל־יְדֵי הַתַּמִּימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת לְהַשִּׁיג אֵת הַתְּכֵלִית הָאֱמֵתִי, תְּכֵלִית הַנִּצְחֹנִי, וְתִשִּׁים חֻלְקֵנוּ עִם הַצַּדִּיקִים הָאֱמֵתִיִּים, אֲשֶׁר לָהֶם צַפְנֵת רַב טוֹבָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב, מִה רַב טוֹבָה אֲשֶׁר צַפְנֵת לִירְאֵיךָ פְּעֻלַּת לְחוּסִים בְּךָ נִגַּד בְּגִי־אָדָם. וְנֶאֱמַר, כִּי עֵין לֹא רָאֵתָה אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲבֵה־לוֹ:

וְתַעֲזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, שֶׁגִּזְבָּה לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלָּתֵנוּ לְפָנֶיךָ תְּמִיד בְּכוֹנֵה גְדוֹלָה וְעֻצּוּמָה בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ, עַד אֲשֶׁר גִּזְבָּה

שתכלל תפלתנו באהדותך לעולם כאמור, הוא תהלתך והוא אלהיך, רבונו של עולם, אני רחוק מזה כל-כך, עד אשר אני יודע איך להתפלל על זה. אך אני מאמין באמונה שלמה שעל-ידי אמונה ותמימות ופשיטות באמת יכולין לזכות גם לזה בחיים חיותנו. מלא רחמים, אמרי האזינה יהוה בינה הנגיני. הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל. הושיעה, אדוני המלך, אגא יהוה הושיעה גא. אגא יהוה הצליחה גא. אגא יהוה עגנו ביום קראנו. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

== טו ==

חגגי אלהים כי שאפני אנוש כל היום לחם ילחצני. שאפו שוררי כל היום כי רבים לחמים לי מרום. יום אירא אני אליך אבטה. רבונו של עולם, אתה ידעת את כל אשר עבר עלי, ואת כל אשר עברתי מיום היותי עד היום הזה. אם אמרתי אספרה כמו אפס קצה מזה, אספרם מחול ירביון, ולא יספיק הזמן לפורטם. אך אתה ידעת, שבצרוף גדל עצם קשיות ערפי וחיוכי העצום עוד גם זה היה בעוכרי, גדל עצם המחלקת שמתגבר עלי בכל עת בגשמיות וברוחניות. יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי. רבים מאד, צדיקים בינונים ורשעים. רבים בתורה ובעשר ובחכמה, כאשר נגלה לפניך אדון כל. וכבר גלית אוננו שעל-ידי המחלקת יכולין להפיל את האדם חס ושלוש מעבודת השם יתברך. ועתה מה יעשה יתוש נמאס כמוני היום, אשר רודפים אותי מאד וחורקים שגם עלי לבלעני חנם חלילה, רבים רודפי

וצָרִי, וּמִי יוֹדֵעַ אִם מַעֲדוֹתֶיךָ לֹא נְטִיתִי. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הֲלֹא
 אַתָּה יוֹדֵעַת שְׂאֵתֶךָ אַחֲרֵי גִדּוֹל הַחַיִּיבִים וְהַפְּשִׁיעוֹת שְׂאֵנִי הַיָּב וּפּוֹשֵׁעַ
 בְּמַעֲשֵׂי הָרָעִים מְאֹד, עִם כָּל זֶה כָּל מַחֲשַׁבְתִּי וּכְוִנַּתִּי בְּמָה שְׂאֵנִי
 דּוֹפֵק עֲדוּן עַל דִּלְתִי רַחֲמִים לְפָתַח לִי שְׁעָרֵי הַקְּדוּשָׁה וּלְקַרְבְּנִי
 אֲלִיד מְמָקוֹם שְׂאֵנִי שָׁם, כָּל כּוֹנְנִתִי בְּעֶסֶק זֶה הִיא לְמִזְבֵּחַ, כִּי כִּד
 צִוְּנוּ צְדִיקֶיךָ הָאֱמִתִּים שְׁלַעוֹלָם אֵל יִמְנַע אָדָם עֲצָמוּ מִן הַרַחֲמִים,
 וְאִפְלוּ חֶרֶב חֲדָה מְנַחֵת עַל צְוֹאָרוֹ שֶׁל אָדָם אֵל יִמְנַע עֲצָמוּ מִן
 הַרַחֲמִים. וְאַתָּה יוֹדֵעַ בְּכַמָּה הַתְּחִזְקוֹת הַזֵּקוּ אוֹתָנוּ רְבוּתֵנוּ
 הַצְּדִיקִים אֱמִתִּים לְהַתְּחַזֵּק בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים בְּכָל עֵת יִהְיֶה
 אִיד שְׂיִהְיֶה, וְגַם בְּאֱמַת יוֹדֵעַתִּי בְּמָה אֲנִי צָרִיד לְהַתְּחַזֵּק בְּזֶה,
 כּוֹלֵי הָאֵי וְאוֹלֵי, כּוֹלֵי הָאֵי וְאוֹלֵי, אֲזָכָה מִיָּד אוֹ בְּהִרְחַבַת הַזְּמַן
 לְחַתֵּר וּלְמַצֵּא אִיזָה פֶתַח וְחֵתִירָה שְׂאוּכַל לְשׁוּב מִמַּעֲשֵׂי הָרָעִים
 וּמִמַּחֲשַׁבּוֹתֵי הַמְּגִנּוֹת. וְעַתָּה אָבִי שְׁבַשְׁמִים, מָה אַעֲשֶׂה וּמָה אֶפְעַל
 נֶגֶד הַמַּלְעִינִים וְהַלִּיצָנִים וְהַמְּקַטְרָגִים וְהַחֹלְקִים וְהַרוֹדְפִים אוֹתִי
 מְאֹד מְאֹד, בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵינִיּוֹת, לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַת
 שְׁכִשְׁם שְׂיִשׁ לִי צָרִים לְמַטָּה, כִּד יֵשׁ לִי צָרִים לְמַעַלָּה, כִּי רַבִּים
 לוֹחֲמִים לִי מְרוֹם הַמְּקַטְרָגִים עָלַי בְּכָל עֵת, וְאִינָם מְנִיחִים אוֹתִי
 לְהַתְּקַרֵּב לְשׁוּב אֲלִיד. וְאִם בְּאֱמַת מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים,
 בְּבוֹשָׁה וּבְלָמָּה, שְׁקַטְרוּנָם אִינוּ בְּחַנּוּם, כִּי בּוֹדָאֵי אִינִי כְּדָאֵי וְהַגּוֹן
 לְהַתְּקַרֵּב אֲלִיד לְגִדּוֹל עֲצָם פְּשָׁעֵי וְעוֹנוֹתֵי וְחַטָּאֵי, שְׁחַטָּאֵתִי וְעוֹתִי
 וּפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ כָּל־כִּד. עִם כָּל זֶה, רַחֲמִיד רַבִּים יִהְיֶה רַחֲמִיד
 רַבִּים מְאֹד, וְאֲנִי עָנִי וְאֲבִיוֹן דֵּל וְנִשְׁחָת, אִין לִי לְהִיכֵן לְבָרַח וְאֵל
 מִי לְבָרַח וּלְנוֹם כִּי אִם אֲלִיד לְבַד, כִּי אַתָּה מְשַׁנֵּב לִי וּמְנוֹם כְּיוֹם

לתקלג   ח"ב טו   לקוטי   תפלות

צַר לִי, כְּמוֹ שִׁכְתוּב, יְהוּה עָזַי וּמַעְזֵי וּמְנוּסֵי בְיוֹם צָרָה. וְעַל זֶה
בָּאתִי לְפָנֶיךָ אֱבִי שְׁבַשְׁמִים, הוֹמֵל דְּלִים, אֲשֶׁר דָּרְכָךְ לְבַקֵּשׁ אֶת
הַנְּדָדִים, אֲפִלוּ צָדִיק רוֹדֵף אֶת הָרָשָׁע, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ,
וְתַעֲזְרֵנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי תָמִיד לְבָרַח וְלָנוֹס אֵלֶיךָ בְּכָל־עֵת. וּמִכָּל
מִינֵי רַדִּיפוֹת וּמַחֲלָקֶת וּקְטְרוּנִים חֵם וְשָׁלוֹם, וּמִכָּל מִינֵי אוֹיְבִים
וְשִׁנְאִים, מִכָּל־מַסְכָּח אֲבָרַח וְאָנוֹס אֵלֶיךָ לְבָד, וְאִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ
עַל־יְדֵי־זֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר. וְתַעֲזְרֵנִי לְהִשְׁפִּיל וְלְהַכְנִיעַ אוֹיְבֵי תַחְתֵּי,
וְתַפְקַח עֵינֵיהֶם וְיִרְאוּ הָאֵמֶת שְׁכָל מַחֲלוּקְתָם וְרַדִּיפְתָם בְּחַנּוּם,
כִּי אֵין לִי עֶסֶק עִמָּהֶם, וְאֵין חֶפְזֵן שָׁלוֹם בְּאֵמֶת, אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי
אֲדַבֵּר הַמָּה לְמַלְחָמָה. עֲזְרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי מִלֵּא רַחֲמִים, חֶפְזֵן
בְּאֵמֶת, שְׁמֶרָה נִפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֶל אֲבוֹשׁ כִּי חִסִּיתִי בְךָ. הַצִּילֵנִי
מֵאוֹיְבֵי אֱלֹהֵי מַמְתְּקוּמִי תִשְׁנַבְּנֵי. הַצִּילֵנִי מִיַּד אוֹיְבֵי וּמְרֹדְפֵי
בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי אֵין לִי עַל מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עֲלֶיךָ אֲבִינוּ
שְׁבַשְׁמִים, וְעַל כָּהֵם שָׁל הַצִּדִּיקִים אֲמַתִּים, אֲשֶׁר אֲנִי מִשְׁתַּוְּקֵם
לִילֶךְ בְּדַרְכֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים הָאֲמַתִּים, לְמַעַנְךָ וּלְמַעַנְם עֲשֵׂה וְלֹא
לָנוּ. וְחַזְקֵנוּ וְאֲמַצְנוּ וְזַכְנוּ לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, וְלֹא יִהְיֶה כַח
לְשׁוֹם הוֹלֵךְ וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכָב בְּנִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת לְרַחֲקֵנוּ מֵעֲבוֹדְתְּךָ
הָאֲמַתִּית בְּשׁוֹם אִפְזֵן. חֹזֵק יָדִים רַפוֹת וּבְרָכִים כּוֹשְׁלוֹת תִּאֲמִין.
וְעֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר בְּחַקִּיךָ אֵלֶיךָ וְאֶת מַצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁמֹר אֲנִי וְנִרְעִי וְכָל
הַגְּלוּיִם אֵלַי וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. יִהְיֶה לְרָצוֹן אֲמָרֶי־
פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוּה צוּרִי וְנוֹאֲלִי. עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן:

== טז ==

אָדוֹן יְחִיד, מְלֵא רַחֲמִים, יְהוָה אֱלֹהִים אֲמֵת. שְׁמֵרְנִי וְהַצִּילְנִי
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, מִן כַּת הַשִּׁקְרָנִים וְהַצְּבוּעִים. רַחֵם עָלַי וּשְׁמֵרְנִי
 וְהַצִּילְנִי, שְׁלֵא יִדְבֹק בִּי שׁוּם דְּבַר שִׁקֵּר וְלֹא שׁוּם תַּנּוּעָה שֶׁל שִׁקֵּר,
 וְלֹא יֵצֵא מִפִּי דְבַר שִׁקֵּר וְצְבִיעוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא יַעֲלֶה עַל דַּעְתִּי
 חֵם וְשָׁלוֹם, לְהַתְּפֹאֵר בְּגִדּוּלוֹת וּנְפִלְאוֹת מִמֶּנִּי, וְלֹא אֲטַעֵה אֶת
 עַצְמִי וְלֹא אֲטַעֵה אֶת אַחֵרִים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעָתָ אֶת גְּדֹל עַצְמְךָ רוּמְמוֹת קִדְשֶׁךָ
 מֵעֲלֵתָם שֶׁל הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּם בְּנֵי עֲלִיָּה, וְאֶת יִקְר תְּפִאֲרַת
 גְּדֻלָּתָם אֲשֶׁר זָכוּ לָמָּה שִׁזְכוּ. אֲשֶׁר דִּרְכָם לַפְעֻמִּים לְדַבֵּר גְּדוּלוֹת
 וּנְפִלְאוֹת נִזְרָאוֹת בְּאֲמֵת וּבִתְמִים וְכָל דְּבָרֵיהֶם אֲמֵת וְצִדֵּק, אֲשֶׁר
 עַל־יָדֵי גְדוּלוֹת וּנְפִלְאוֹת הַנִּשְׁמַע מִפִּיהֶם הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא מְאֹד,
 יְכוּלִים לִידַע וּלְהַבְחִין גְּדֻלַּת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁר חָלַק
 מַחְכְּמָתוֹ לִירְאִיו, וְנָתַן כַּח לְצְדִיקָיו הָאֲמִתִּיִּם לְהַשִּׁיג הַשְּׁנוֹת
 בְּאֵלֶּה, וּלְדַבֵּר בְּאֲמֵת גְּדוּלוֹת וְנִזְרָאוֹת בְּאֵלֶּה. אֲכַל בְּנְפִלְאוֹתֶיךָ
 הַעֲצוּמִים, אֵת זֶה לְעַמַּת זֶה עֲשִׂיתָ בְּחִבְּמֶתְךָ הַגְּדוֹלָה וְנָתַתָּ מְקוֹם
 לְטַעוֹת, כִּי נִמְצְאִים בְּנִגְדָם שִׁקְרָנִים וְצְבוּעִים הַמִּתְדַּמִּים בְּקוֹף
 בְּפָנֵי אָדָם וּמִתְּפֹאֲרִים גַּם בֵּן בְּגִדּוּלוֹת וּנְפִלְאוֹת, בָּאֵלוּ אִין שׁוּם
 דְּבַר נִמְנַע מֵהֶם, וְכָל הַגְּדוּלוֹת וְהַנִּזְרָאוֹת הַיּוֹצְאִים מִפִּי הַצְּדִיקִים
 בְּאֲמֵת, הֵם מְדַבְּרִים בְּלִשׁוֹנוֹת בְּאֵלֶּה בְּשִׁקֵּר וְטַעוֹת. עַל כֵּן בְּאֵתִי
 לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, שֶׁתְּרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילְנוּ מִן הַשִּׁקְרָנִים וְהַצְּבוּעִים הַמִּתְלַבְּשִׁים בְּטִלִּית
 שְׂאִינוּ שְׁלָחֶם, וּמִתְּפֹאֲרִין עַצְמָן בְּגִדּוּלוֹת וּנְפִלְאוֹת בְּשִׁקֵּר. שְׁמֵרְנֵנוּ

לתקלה לקוטי ח"ב טז תפלות

והצילנו שומר ישראל, שלא נטעה בהם ולא נאבה להם ולא נשמע אליהם, ולא יהיה להם שום כח ושלטיה להזיק לנו כלל לא בנשמות ולא ברוחניות. ותשפיע עלינו דעת אמתי שגזכה להבחין ולבחר בהאמת להתקרב לצדיקים אמתיים ולהגלוים אליהם באמת, ותשים חלקנו עמם לעולם:

ותעזר לנו שגזכה לתן צדקה הרבה בספר פנים יפות לעניים הגונים וכשרים באמת, ותזכנו לשבר לבנו האכזר ולהפכו לרחמנות, ולא יהיה לבנו קשה פאבן, רק תעזרנו להפך לב האבן ללב רך כמים, לרחם באמת על עניים הגונים כשרים אמתיים ברחמנות גדול פראוי, לתת להם כל צרכם די מחסורם אשר יחסר להם. ונזכה ליחוד יהודים גדולים בקדשה גדולה למעלה למעלה על ידי צדקותינו. ותהיה בעזרנו ותתן לנו כח שיהיה נעשה על ידי הצדקה שלנו בחינת יחוד ברכה קדשה בכל העולמות הקדושים עד למעלה מעלה:

אנא יהוה, אוהב צדקה ומשפט, זכנו ברחמיך הרבים לקיים מצות צדקה בשלמות כרצונך הטוב עם כל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרגוג מצות התלויים בה. ותעזרנו שגזכה על ידי הצדקה לבטל ולשבר תאות נאוף מאתנו, ותבדילנו מן הצבועים והשקרנים, ולא תכשיל אותנו בעניים שאינם הגונים. ותשמרנו ברחמיך הרבים, שלא יהיה נפגם אצלנו חס ושלום, היחוד ברכה קדשה, הנעשה על ידי הצדקה, שלא יתגבר על ידי זה תאות נאוף חס ושלום. מלא רחמים, חפץ חסד, אל תדינני כמפעלי, ואל תעשה לי כחטאי, רק תרחם עלי ברב רחמיך, ברב

חסדיך, ותשמר אתה בעצמך את הצדקה שלי שלא יינקו ממנה
 החיצונים חס ושלום, ולא יהיה להם כח לפגם היחוד ברכה
 קדשה, הנעשה על ידי הצדקה שלי, ולא תתן להם כח להגביר
 על ידי זה תאות נאוף חס ושלום. כי כל כונתי בהצדקה שאתה
 מזכני לתן ברחמיך הרבים, הוא רק בשביל מצות צדקה לכה,
 כדי לעשות נחת רוח לפניך, אשר צויתנו בתורתך הקדושה
 לתן צדקה, והזהרת אותנו על זה מאד בכמה וכמה אזהרות,
 וכל כונתי בנתינת הצדקה לתמן ולא לקלקל חס ושלום, על כן
 באתי לפניך לשטח כפי לרחמיך, שתשמרני ברחמיך מעניים
 שאינם הגונים. ותהיה עמי תמיד, ותצילני ותשמרני באופן שלא
 יהיה שום כח ושלטיטה להחיצונים לינק מהצדקה שלי, ולא
 יוכלו לקלקלה בשום אופן. כי אני נותן כל הצדקות שלי על דעת
 הצדיקים האמתיים הגדולים במעלה והם יעלו את מצות הצדקה
 שלי, ויעשו ויתקנו על ידיה יהודים גדולים למעלה למעלה
 בתכלית הקדשה העליונה באמת. ויהיה לה נחת רוח ושעשועים
 גדולים על ידי הצדקה שלי. ותזכני לשבר תאות נאוף לגמרי
 ולזכות לתקון הברית באמת על ידי כח וזכות הצדקה שלי. טוב
 ומטיב לכל, זכני להרבות בצדקה לעניים הגונים בקדשה גדולה
 ברצונך הטוב, באופן שתהיה הצדקה תקון גדול לנפשי ורוחי
 ונשמת, ולא איעול בכסופא קמך. ותשמר את כל עמך בית
 ישראל הצדיקים והכשרים אשר פרנסתם על ידי צדקה, שלא
 יגיע לידם שום צדקה פגומה מאנשי נאוף ורשע, אשר הצדקה
 שלהם מזקת להמקבלים. רק תסבב סבות לטובה ברחמיך

לתקלו לקוטי ח"ב"ו תפלות

הרבים, שכל הרשעים והנזאפים הנותנים צדקה, שכל צדקתם תגיע להשקרנים והצבועים. והצדיקים והכשרים האמתיים ינצלו מהם מלקבל צדקה פגומה שלהם, שלא תקלקל הצדקה פגומה שלהם את דבור פיהם הקרוש שמקבלים הצדיקים מבעלי הצדקה. ותזמין לנו ולכל ישראל פרנסה בכבוד ובכשרות ולא יהיה אחיזה להסתרא אחרא בפרנסותינו כלל, רק נזכה לפרנסה טובה בכבוד וברוח בקדושה ובטהרה גדולה, באפן שנוזכה להיות ברצונך הטוב באמת:

וְזַכְנֵי לעסק בתורתך הקדושה ובעבודתך האמתית בתמימות באמת, ולא אלף בגדולות ובנפלאות ממני, רק אשוע ואדמה נפשי כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי. ואזכה לעסק בתורה ותפלה בפה מלא, באפן שאזכה בתוך כלל ישראל הכשרים, להכרית ולכלות ולבער את כל הקוצים והחוחים הסובבים את השושנה העליונה. ולא יהיה שום כח להשקרנים והצבועים המתפארים בשקרים לינק מדבורנו כלל, ותבער השקר מן העולם, ותגלה האמת בעולם, ויגים מהרה מקרא שכתוב, שפת אמת תכון לעד ועד ארניעה לשון שקר. ונאמר, חסד ואמת נפגשו צדק ושלוש נשקו. אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף. הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום. ואל תצל מפי דבר-אמת עד מאד כי למשפטיך יחלתי. ואני תפילתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישועה:

== יז ==

עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו. פותח את

ידיך ומשביע לכל חי רצון. רבונו של עולם, תן לי פּרְנָסָה בְּכָבוֹד
 קִדְמָה שְׂאֲצַטְרֵךְ לָהּ, בְּאִפְסָן שְׂאֲזַכֶּה לְסוּר מֵרַע וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב
 בְּעִנְיֵךְ תְּמִיד וְלִהְיוֹת כְּרִצּוֹנֵךְ הַטּוֹב בְּאַמֶּת. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה
 הַפְּרָנְסָה מְבַלְבֵּלֵת אוֹתִי וּמוֹנֵעַת אוֹתִי וּמַחְלֶשֶׁת דַּעְתִּי מִלְּהַתְחַזֵּק
 בְּעִבּוֹדְתֵךְ. רבונו של עולם, ידעתי כי אֲנִי רְחוּק מִפְּרָנְסָה בְּכָבוֹד
 מְאֹד מְאֹד, כִּי פָנַמְתִּי נִגְדֵךְ מְאֹד, הִרְעוֹתִי אֶת מַעֲשֵׂי וּקְפַחְתִּי אֶת
 פְּרָנְסָתִי. אֲבָל בָּאתִי לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, כְּעֵנִי בִפְתַח כְּדָל וְאֶבְיוֹן
 הַמַּחְזִיר עַל הַפְּתָחַיִם, פּוֹרֵשׁ כַּפְּיוֹ, שׂוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ מִתְּנַת הַנֶּחֱם
 וְנִדְבַת חֶסֶד, שֶׁתְּחַנְּנֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְבַד, בְּחֶסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים
 לְבַד, וְתַזְמִין לִי פְּרָנְסָתִי מִן הַשָּׁמַיִם וְתִתֵּן לִי כָּל צְרָכִי וְכָל צְרָכֵי
 אֲנָשֵׁי בֵּיתִי וְכָל הַתְּלוּיִם בִּי וְכָל הַנְּלוּיִם אֵלֵינוּ קִדְמָה שְׂנֶצְטְרֵךְ לָהֶם,
 כִּי עֵינֵינוּ לָךְ לְבַד תְּלוּיּוֹת, עֵינֵינוּ לָךְ לְבַד מִצָּפוֹת וּמַחְבוֹת:

רבונו של עולם, אַנְתָּה הוּא לְעֵלָא מִן כָּל הָעֲלוֹת וְהַסְבוֹת, וְאַתָּה
 יָכֹל לְסַבֵּב סְבוֹת לְטוֹבָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּאִפְסָן שִׁינְיַע לָנוּ
 הַפְּרָנְסָה בְּנִקְלָה בְּלִי שׁוּם בְּלִבּוּלִים וּבְלִי שׁוּם טְרָדוֹת וַיְגִיעוֹת וּבְלִי
 שׁוּם סְבוֹת עַל פִּי דְרֵךְ הַטָּבַע, רַק שֶׁתַּזְמִין לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 הַפְּרָנְסָה בְּנִקְלָה וּבְמַהִירוֹת גְּדוּלָה, וְתִהְיֶה נְמַשְׁכַּת הַפְּרָנְסָה אֵלֵינוּ
 לְטוֹבָה בְּהִרְחָבָה גְּדוּלָה. וְנִזְכֶּה לְבָרַר הַפְּרָנְסָה בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָה,
 שְׂנִזְכֶּה לְאַכֵּל וּלְשָׂתוֹת בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה גְּדוּלָה, בְּאִפְסָן שְׂנִזְכֶּה
 שֶׁתִּתְבָּרַר אֲכִילְתֵּינוּ וּשְׂתִיתֵנוּ וַיְהִיו נַעֲשִׂים מֵהֶם בְּרוּרִים קְדוּשִׁים
 בְּבַחֲיַנַת קְטָרֶת, עַד שִׁיְהִיו נַעֲשִׂים מֵהֶם אֲמָרֵי שִׁפְרָה, שֶׁהֵם בְּרוּכּוֹת
 וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ. וְאֵלּוּ הָאֲמָרֵי שִׁפְרָה יַעֲלוּ וְיִתְחַבְּרוּ
 עִם הַמְּלָךְ, וַיְהִי נַעֲשֶׂה מֵהֶם עֲטָרָה לְהַמְּלָךְ, וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת

לתקלמא   ח"ב"ו   לקוטי   תפלות

העטרה הזאת, כמו שכתוב, צאינה וראינה בנות ציון במלך
שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום התנתו וביום שמחת לבו.
ונזכה לראות את המלך בפינו, כמו שכתוב, מלך בפינו תחזינה
עיניך. ואל תעכב פרנסותינו בשביל זה, כי אתה כל תוכל ולא
יבצר ממך מזמה. כי אתה יכל לסבב סבות לטובה באפן שתבא
לנו הפרנסה במהירות גדול בלי שום עכוב כלל, ובלי שום עסק
וסבה ובלי שום טרדא כלל, ועם כל זה נזכה לראות המלך בפינו
בעטרה שעטרה לו אמו הנעשית מן האמרי שפר המתבררים
על ידי הפרנסה והאכילה דקדושה. וקיים לנו מקרא שכתוב,
הגואל משחת חייכי המעטרכי הסד ורחמים. המשביע בטוב
עדיך תתחדש בנפש נעורייכי:

אבינו שבשמים, עשה למענך ורחם עלינו ותסבב סבות לטובה,
באפן שתגיע לנו הפרנסה קדם שנצטרך לה, ותזמין כל צרכינו
בכבוד ובנחת ובהתר ובקדושה גדולה ובהרחבה ונחת גדול.
ותצילנו מחובות והלוואות, ותעזרנו לסלק מהרה כל החובות
והלוואות שאנו מחייבים מכבד, ותשמרנו מעתה מלבא לידי
חוב עוד לעולם, כי אתה יודע שהחובות וההלוואות מבלבלים
אותנו מאד ממעט עבודתך שאנו מכינים עצמינו בכל עת
להתחיל בעבודתך באמת. רחם עלי ועלינו אבינו אב הרחמן,
הזן את העולם בלו בטובו בחן ובחסד וברחמים, ותן לי ולכל
חברתנו ולכל ישראל פרנסה בכבוד קדם שנצטרך לה. באפן
שלא נצטרך להטריד דעתנו בהפרנסה כלל, ואל תצריכנו לא
לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלוואתם, כי אם לידך המלאה

הפתוחה הקדושה והרחבה שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד. ונזכה לברר הפרנסה בקדשה ובטהרה גדולה בבחינת קמרת המשמח את הלב. ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו, וימלך עלינו ועל כל ישראל ועל כל העולם כולו, ויקים בנו מהרה מקרא שכתוב, מלך בפיו תחזינה עיניך תראינה ארץ מרחקים. במהרה בימינו, אמן כן יהי רצון:

== יח ==

רבנו של עולם דרבה אלהינו להאריך אפך לרעים ולטובים, והיא תהלתך. מלא רחמים טוב ומטיב לכל, אשר דרבה להיטיב לבריותיך, ואתה מטה כלפי חסד תמיד, ואין אתה הפיץ להביט ולהסתכל על הרע והאון שאנו עושין חס ושלום, רק אתה מביט ומשגיח על מעט הטוב שאתה מוצא בקרבנו בחסדיך העצומים, כמו שכתוב: לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל, יהוה אלהיו עמו, ותרועת מלך בו. ונאמר: און אם ראיתי כלפי לא ישמע יהוה, אכן שמע אלהים, הקשיב בקול תפילתי.

על כן מצא עבדך את לבו עדין להתפלל לפניך, ועדין עדין על משמרתני אעמדה ואצפה לישועתך האמתית, מתי תבא אלי שאזכה לשוב אליך באמת, אשר על זה בקשתי מלפניך זה כמה, בכמה לשונות של תפלה ותחנונים ועדין לא נושעתי. ואני יודע שהמניעה ממני, אבל על טובך הגדול אני נשען, עדין שתציין ותביט ותשגיח על מעט דמעט נקודות טובות הנמצאים בי עדין, ותעלים עיניך מלראות ולהסתכל על רבוי ועצם הרע שבי, באפן

לתקומא   ח"ב"יה   תפלות   לקומי

שתתקניע ותבטל רבוי הרע לגבי מעט הטוב שפני. ובכחך הגדול
תתן כח למעט הטוב שפני שיתגבר על הרע שפני, באפן שאזכה
מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ותטיב עמי בחסדך
בכל עת בגשמיות ורוחניות, לא כגמולי וכמעשי ידי הפגומים
חס ושלום, רק בחסדך וכטובך הגדול וכרחמנותך העצום, אשר
אין אתה מביט על הרע כי אם על מעט הטוב. ואל תקנע טוב
ממני מעתה ועד עולם:

ותרחם עלי ועל כל ישראל, ותתן לי דעת שלם דקדשה, באפן
שאזכה להתדבק בדרךך הקדושים, לכל אסתכל ואביט על
הרע של שום בר ישראל שבעולם, ולא אשים עיני כלל על מעשיו
ומדותיו שאינם טובים, רק אזכה לדון את כל אדם לכף זכות,
ולהסתכל רק על הטוב של כל אחד מישראל, ולא אסתכל על
הרע שלו כלל. וכרחמיך וחסדיך הרבים תפקח את עיני דעתי,
ותתן לי דעת שלם דקדשה, באפן שאזכה לתפש ולבקש ולמצא
זכות וטוב בכל אחד מישראל אפלו בהגרוע שבגרועים. ואזכה
לראות ולהביט רק על הטוב שבכל אחד, ולא אביט ואסתכל
על הרע שבהם כלל. ותתן לי עין יפה וטובה להביט על כל אחד
מישראל לטובה, את הטוב שבו אקבל בדעתי להסתכל עליו,
ואת הרע לא אקבל, ולא אשית עיני עליו כלל, למען אזכה להיות
טוב וישר גם עם יהוה ועם אנשים, ואמצא חן ושכל טוב בעיני
אלהים ואדם, באפן שאוכל להתועד עם כל אחד ואחד מישראל
לדבר עמהם באמת לאמתו מהתכלית האמתית, ולקבל מנגדתי
הטובה להתעורר ולשוב ליהוה, ולהאיר בהם מנגדתי הטובה,

ולחונן אותם באמתת הדעת של נקדתי הטובה, להודיעם את כל הטוב הנצפן בי מקדשת ישראל.

חום וקמל עלי ועל כל ישראל למען שמך ולמען צדיקיך האמתיים ולמען תורתך הקדושה, עשה למענך ולא למעננו, עשה למענך והושיענו, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. חוסה עלי כל עוד נפשי בי, כי כבר פנה יום, וכבר עברו משנותי מה שעברו, ועדין לא עבר עלי שנה אחת ולא יום אחד בלי פגמים הרבה. רחם עלי מעתה להחיות מעט פלטתי הנשארת, שאזכה מעתה בכחך להגביר הטוב על הרע, כי מעט מן האור דוחה הרבה מן החשך. אל תפשיני ואל תעזבני אלהי ישעי, אל תאסף עם הטאים נפשי ועם אנשי דמים חיי, אל תעזבני יהוה, אלהי אל תרחק ממני, חושה לעזרתי אדני תשועתי:

== יט ==

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. אדון השלום מלך שהשלום שלו, ברכנו בשלום, ותפקדני אותי ואת כל בני ביתי, לחיים טובים ולשלום, ותצילנו מן העניות ומן החסר. רבונו של עולם, רחם עלינו ועל כל ישראל, ושמרנו והצילנו מן הריב ומחלוקת, כי אתה יודע כמה שנוא המחלוקת ונדול השלום. למדני והורני איך להתנהג עם כל באי עולם, באפן שאזכה להיות בשלום יחדו עם כל בני תבל. ואפלו עם החולקים עלי, תתן בלבי דרך ועצה אמתית ברצונך הטוב, שאזכה לידע איך להתנהג עמם עם כל אחד ואחד, באפן שלא

אחזיק במחלקת, רק אזכה להיות תמיד אוהב שלום ורודף שלום באמת, כמו שכתוב, סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפו. ותרחם עלינו ותשמרנו שלא יגרום המחלקת שבעולם לפרסם חס ושלום מפרסמים קדם ומנם, כי אתה הודעתנו ברחמיך, גדל הפנם וההפסד המגיע מזה חס ושלום:

רחם עלינו למען שמך, ופנו אותנו ואת כל עמך בית ישראל, ועזרנו והושיענו בכל-עת, שכל אחד ואחד ילך בדרך הישר, בדרך האמת, בדרך הקדש, כפי אשר הורונו ולמדונו אבותינו ורבותינו הקדושים, עד אשר כל אחד ואחד יזכה לגלות ולהאיר בעולם את הדרך הקדש האמת שהוא הולך בו, לגלות בכל פעם עצות ודרכים חדשים, קדושים וטהורים אמתיים, איך לזכות להתקרב להשם יתברך באמת. ותגן עלינו ותשמרנו תמיד שלא יתפרסם שום אחד מישראל קדם ומנו, רק כל אחד ואחד יזכה לילך ולכנס בדרך הקדש באמת. ולילך ולדרוך בו ימים ושנים באמת ובלב שלם, בתוספת קדשה וטהרה וחיות חדש והתעוררות חדש ונפלא בכל-עת. ויזכה להתמקמה ולשהות שם בדרך הקדש האמתי, זמן הראוי באמת, ולהתחמם שם בהתלהבות דקדשה בראוי, עד שיגיע הזמן והעת הראוי באמת לגלות ולהודיע ולפרסם הדרך הקדש בעולם, ולא יתפרסם שום אחד מישראל קדם ומנו. ותשמרנו ותצילנו מכל מיני הזיקות וצער ויסורין הבאים על-ידי-זה חס ושלום, ותמשיך עלינו חיים טובים וארוכים, ולא ימות שום אחד מישראל קודם ומנו. רק כל אחד ואחד יזכה להאריך ימים ושנים טובים בתורה ותפלה

תתקמד לקוטי ח"ב"ט תפלות

ומעשים טובים, עד שיזכה לגלות הדרך הקדוש בעולם כפי חלקו
שיש לו בהתורה הקדושה כפי שרש נשמתו, באפן שיתגלו דרכי
הקדושה בעולם, ויתגלו ויאירו בעולם כל העצות העמוקות וכל
הדרכים החודשים והנפלאים שהמשיכו הצדיקים בעולם מיום
מתן תורה עד היום הזה, בלם יאירו על פני תבל, לדעת בארץ
דרך בכל גוים ישועתך. באפן שזנכה כלנו אנהנו ונאצאנו
עד סוף כל הדורות, להתקרב אליך תמיד באמת לאמתו,
ולידך בדרך הקדושים, בדרך הצדיקים האמתיים הגדולים
והנוראים, זכותם יגן עלינו, לקרבנו אליך באמת מהרה. ותתן לנו
פרנסותינו בהרחבה גדולה מאתך, ותשמרנו ותצילנו מן העניות
והדחקות, ולא יצטרכו עמך ישראל זה לזה ולא לעם אחר.
רק ברחמיך הרבים, תשפיע לנו לכל אחד ואחד פרנסתו וכל
הצטרכותו בהרחבה גדולה קדם שיצטרך להם בנחת ולא בצער,
בהתר ולא באסור, בכבוד ולא בכזיון. ותגן עלינו תמיד שלא
יגרם המחלוקת חס ושלום, להפיל נפלים חלילה. ולא יגיע שום
הזק ופגם לא לדרך הקדוש בעצמו שצריכין הצדיקים והכשרים
לגלות בעולם בכל עת, ולא להאנשים הנבגדים בו לגלותו. ולא
תפיל אשה פרי בטנה (ובפרט לפלוגי בת פלוגית) ולא יעדי עבד
שולטן מדבית יהודה:

רבנו של עולם, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, כי צרכי
מרבם מאד, ודעתי קצרה לבאר ולפרש. כי בכל דבר ודבר
שאני מתחיל לסדר תפלה עליו, יש בלבי הרבה דברים מאד
לרצות אותך ולהתפלל לפניך עליהם. אך דעתי עכורה וטענותי

לתקומה לקומי ח"ביט תפלות

נסתתמין, ואיני יכל לפרט בפי כל צרכי בקשותי וכל משאלותי שיש בכל דבר קדשה שאני עוסק להתפלל עליו, אך אתה מבין כל תעלומות לב ואתה יודע סתרינו. חנון ורחום, עשה למענך והושיענו למען שמך, והורנו דרכיך והט לבנו ליראה את שמך באמת. והצילנו ושמרנו מכל מיני ריב ומחלוקת וישנאה וקנטור שנתרבה בעולם מאד בעונותינו הרבים. רחם עלינו למען שמך למען תורתך, למען אמתת קדשת הצדיקים האמתיים, והשקט המחלוקת מהרה, ותשים שלום גדול בין כל הברואים שבעולם, ותגלה האמת בעולם, ותשלח לנו בכל דור ודור צדיקים אמתיים שיורו אותנו בכל עת, הדרך אשר נלך בה ואת המעשה אשר נעשה, באפן שנוזה כל אחד ואחד לשוב אליך באמת מכל המקומות והענינים אשר נפל ונתעה בהם, ואל ירח ממך נדה. ותזכר אהבתך ורחמנותך שיש לך על כל אחד מישראל, אפלו על הקל שפקלים והגרוע שבגרועים, וזכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה. ואל תעזבנו ואל תפשונו בדור העני הזה, ושלח לנו מנהיגים אמתיים שיהיו ראויים להנהיג אותנו באמת כרצונך הטוב, ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה. חוס וחמל עלינו, רחם רחם בעל הרחמים, הורני יהוה בדרך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך. הורני יהוה בדרך ונחני בארח מישור למען שוררי. דרכיך יהוה הודיעני אורחותיך למדני. הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום. הורני יהוה בדרך חסיד ואצרנה עקב. הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי.

עושה שלום בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

== כ ==

ל' אָדָר הִילולָא דְמֹשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה

רַם וְנִשְׂא שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ תִּשְׁכַּח, וְאֵת דְּכָא
וְשִׁפְלָ רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפִלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב נְדָכָאִים. וְכֵּן
בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים לְהַפִּיק דְרָכֵי הַעֲנָוָה הָאֲמִתִּית בְּאֵמֶת לְאֲמִתּוֹ
בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, כִּי בְעַר אֲנָכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִּינַת אָדָם לִי, וְאִין אֲתִי
יִדְעַ עַד מָה שׁוֹם דְּרָךְ מִדְרָכֵי הַעֲנָוָה הָאֲמִתִּית. כִּי כְּבַר גְּלִית לָנוּ
רִצּוֹנְךָ הַקָּדוֹשׁ שְׂאִין רִצּוֹנְךָ שְׂיִהְיֶה הָאָדָם בְּמַחֲזִין דְּקַטְנוּת, וְצָרִיכִין
לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ בְּכָל הַכַּחוֹת, בְּכָל הַעֲבוּדוֹת, וּבְפִרְט בְּשַׁעַת
הַתְּפִלָּה, לְצֵאת מִמַּחֲזִין דְּקַטְנוּת לְמַחֲזִין דְּגִדְלוּת. וְגַם כְּבַר גְּלִית לָנוּ
גְּדֵל בְּזוּי הַגְּדִלוֹת שֶׁהוּא שְׂנוּא בְּעֵינֶיךָ מְאֹד, כִּי הַגְּדִלוֹת וְהַנְּבָהוֹת
הוּא תוֹעֵבַת יְהוָה אֲשֶׁר שְׂנֵא, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, תוֹעֵבַת יְהוָה כָּל גְּבִהַּ
לֵב. וְנִחַשְׁבַּ בְּעוֹבֵד עֲבוּדַת־זָרָה וְכֹאשְׁרָה. וְעַתָּה לְמַדְנִי וְהוֹרְנִי
אִיךָ יִזְכֶּה בְּעַר וְנַעַר וְחֹסֵר דַּעַה כְּמוֹנִי, לִידַע דְּרָךְ הָאֵמֶת בְּזָה,
אִיךָ לְהַתְּנַהֵג בְּזָה, בְּאִפְּן שְׂאִזְכֶּה לְהַתְּפַלֵּל בְּכֹנֶנֶת הַלֵּב בְּשִׁמְחָה
בְּמַחֲזִין דְּגִדְלוֹת שְׂיִגְבֶּה לִּי בְּדְרָכֵי יְהוָה, וְאִף־עַל־פִּי כֵּן לֹא יִהְיֶה
בְּלִבִּי שׁוֹם צַד גְּאוֹת וְגִדְלוֹת וּפְנִיּוֹת, רַק אִזְכֶּה לַעֲנֹוָה אֲמִתִּית
בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, לַעֲנֹוָה שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁהִיָּה עָנּוּ מְאֹד
מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָהּ יוֹדַע כְּמָה בְּלָבוּלִים בְּלִי שְׁעוֹר יֵשׁ לִי

בענין זה, ובפרט בשעת התפלה. כי איני יודע שום דרך בענין זה של ההכנעה והענוה אף להנצל מענוה פסולה הנקראת חנופה, ולבלי לפל בדעתי כלל לעולם, ולהתחזק בכל עז בעזות דקדושה בכל מה שאני צריך להתחזק, הן ביני לבין עצמי לבל אפל בדעתי כלל, רק להתחזק בשמחה בעז וחדוה תמיד, וחדות יהוה יהיה מעזי. והן בענין ההנהגה עם בני העולם שצריכין להיות עז וחזק כנגד כל המונעים והמבלבלים והמחלישים דעת הרוצים לכנס בדרךי הצדיקים האמתיים. בפרט בעתים הללו בדורות אלו, בעוקבא דמשיחא, אשר נתרבה המחלקת והקטגוריא והסכסוכים בין התלמידים חכמים והגלויים אליהם ובין כל העולם, עד אשר נמצאים אפלו צדיקים וכשרים שיכולים להחליש דעת המתחיל לכנס בעבודת יהוה, מכל שכן ההתנרות והמניעות של שאר בני העולם, אשר בענין זה אסור להאדם להיות עניו ונכנע ושפל כנגדם, אדרבא צריך להיות עז כנגדם כנגדם לבל ימנעוהו שום מונע, ואל יוכל להחליש דעתו של שום אדם שבעולם. ואף-על-פי שהוא יודע בעצמו שפלותו ופחיתותו שהוא גרוע הרבה מהקמים כנגדו וחולקים עליו ומתלווצצים ממנו ומחלישים דעתו, אף-על-פי-כן אסור לו להתבטל כנגדם, אדרבא צריך להתחזק כנגדם בכל עז, ויאמר, אף-על-פי-כן גם אני רוצה להתקרב להשם יתברך. כי הצדיקים הענוים באמת בכחינת ענוה של משה רבנו עליו השלום, הגדולים במעלה מכל גדולי עולם, הם אווזים ביד כל השפלים והרחוקים, ומחזקים גם אותי להתקרב להשם יתברך. ועתה אבי שבשמים, למדני

והורני וחוֹקני ואִמְצַנִי אִיךָ לזֹכֹת לְזֶה, שְׁאֲדַע תְּמִיד פְּחִיתוּתִי
 וּשְׁפָלוּתִי בְּאַמֶּת, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲזַכֶּה לְהִתְחַזֵּק נֶגְדְךָ כָּל הַמוֹנְעִים
 וְהַמְחַלְשִׁים אֶת הַדַּעַת יְהִיָּה מִי שְׂיִהְיֶה, וְלֹא אֶתְבַּטֵּל נֶגְדְךָ כָּלֵל.
 וְאֲזַכֶּה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמֵי תְּמִיד בְּכָל הַנְּקֻדּוֹת מִזְבוֹת הַנִּמְצָאִים
 בִּי עַדוֹן, וּבְכַח הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֱמֵתִיִּים הָאוֹחוּזִים בְּיַדְנוּ
 תְּמִיד, וּמְזוּרִים וּמְחֻזְקִים אוֹתָנוּ לְהִתְקַרֵּב וּלְהִשְׁתַּוְּקֵךְ אֵלֶיךָ תְּמִיד
 בְּכָל עֵת יְהִיָּה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, וְלִבְלִי לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב
 וּמְבַלְבֵּל:

וְתַעֲזֹרְנִי וְתַחֲזֹקְנִי וְתִאֲמַצְנֵי תְּמִיד, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְקַרֵּב לְהִשָּׂם
 יְתַקְרַךְ, גַּם אֲנָשִׁים אַחֲרַיִם, וּלְחַזְקֵם בְּעִבּוֹדְתֶךָ וּבְתוֹרַתֶךָ בְּאַמֶּת.
 כְּאֲשֶׁר הִזְהַרְתָּנוּ עַל זֶה, עַל-יַדֵּי צְדִיקֶיךָ הָאֱמֵתִיִּים שֶׁכָּל אָדָם מַחִיב
 לַעֲסֹק בָּזֶה. אֲבִי שְׁבַשְׁמַיִם, יוֹדַע מַחֲשָׁבוֹת, יוֹדַע כָּל הַתַּעֲלוּמוֹת,
 אַתָּה לְבַד יוֹדַע בְּמָה יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים אֲנִי צְרִיךְ לְזֹכֹת לְכָל זֶה, כִּי
 אֲנִי רַחוּק מֵעֲנֹה אֱמֵתִיית בְּתַכְלִית הַרְחוּק, כִּי עֲנֹה גְדוֹלָה מִכֻּלָּם.
 וּבַעֲצֵם רַחוּקִי מִמֶּךָ, גַּם לְפָרֵשׁ שִׁיחֲתִי לְפָנֶיךָ הֵיטֵב בְּעֲנִין זֶה נִמְנַע
 מִמֶּנִּי מְאֹד. אֵךְ, אֶף-עַל-פִּי-כֵן, מִמֶּךָ לֹא יִפְלֹא כָּל דָּבָר, כִּמוֹ
 שְׁכַתּוּב, הֵיפְלֹא מִיְהוָה דָּבָר. הֵן כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֵר מִמֶּךָ מְזֻמָּה.
 וְאַתָּה יָכֹל לְזֹכֹת גַּם אוֹתִי לַעֲנֹה אֱמֵתִיית. וְתוֹרְנִי וְתַדְרִיכְנִי
 בְּאַמֶּתְךָ וּתְלַמְדֵנִי אִיךָ לְהִתְנַהֵג עִם כָּל בָּאֵי עוֹלָם, בְּאִפְסֵי שְׁאֲזַכֶּה
 לְהִיּוֹת קָטָן בְּעֵינֵי מַכְלֵם וְלִידַע שְׁפָלוּתִי בְּאַמֶּת, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן
 אֶהְיֶה עִז וְחֹזֵק לְבָלִי לְהִתְבַּטֵּל נֶגְדְךָ שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמְבַלְבֵּל וּמְחַלְשִׁי
 דַּעַת. וּבְנִי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי קְדֻשַׁת הָעֲנֹהָ הָאֱמֵתִיית שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוּ
 עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁהִיָּה עִנּוּ מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָרֶץ.

לתקומת לקוטי ח"ב"כא תפלות

ושמרני והצילני מעננה והכנעה שאינה ברצונך. חנני מאתך דעה בינה והשכל, לבל אטעה את עצמי כלל בענין ההכנעה שמועים בזה העולם הרבה. למדני דרך האמת לאמתו, שאזכה לכון בזה ובכל דבר רצונך הטוב באמת. וכני להתפלל ולעבד אותך תמיד באמת במחין דגדלות בכל-עת, במחין גדולים אמתיים דקדושה, שהם עקר תכלית הענוה האמתית, כי במקום גדלתו שם אתה מוצא ענותנותו. עזרני עזרני, הושיעני הושיעני, הטה יהוה אונך ענני כי עני ואביון אני. כי אתה עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל. כי יציל אביון משוע ועני ואין עוזר לו. יחוס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע. עזרני כי עליך נשענתי, ענני אבי שבשמים, כי לך לבד הוחלתי, לך לבד אני קורא, לך לבד אני מצפה, לישועתך לבד אני מחכה, לרחמיך הגדולים וחסדיך הגנוזים לבד תלויות עיני וכלות אליהם כל היום. אולי יחוס אולי ירחם, אולי יחוס עם עני ואביון אולי ירחם. כי לא בזה ולא שקן ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע. כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגולו. שועת עניים אתה תשמע צעקת הדל תקשיב ותושיע. תן לי מגן ישועה וימין תסעדני וענותך תרבני. רחמנא דעני לעני ענינא, רחמנא דעני לתבירי לפא ענינא, רחמנא דעני למכיכי רוחא ענינא. ואני עני ואביון אלהים חושבה לי עזרי ומפלטי אתה יהוה אל תאחר. אמן ואמן:

== כא ==

שמח נפש עבדך כי אליך יהוה נפשי אשא. אגילה ואשמחה

בַּחֲסֵדְךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת עֲנֵי יְדַעַת בְּצָרוֹת נַפְשִׁי. תִּשְׁמַעֲנִי שְׁשׁוֹן
 וּשְׁמַחָה תִּגְלַנְהָ עֲצֻמוֹת דְּבִית. הַשִּׁיבָה לִי שְׁשׁוֹן וְיִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה
 תִּסְמְכֵנִי. וְיִשְׁמְחוּ כָּל חוֹסֵי כָּךְ לְעוֹלָם יִרְגְּנוּ וְתִסְבֶּךָ עֲלֵימוֹ וְיַעֲלֶצּוּ כָּךְ
 אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ. אֲשַׁמְחָה וְאֶעֱלֶצֶה כָּךְ אֲזַמְרָה שְׁמֶךָ עֲלִיוֹן. תוֹדִיעֲנִי
 אֲרַח חַיִּים שְׂבַע שְׁמָחוֹת אֶת פְּנֵיךָ נְעִימוֹת בִּימִינֶךָ נֹצֵחַ. בִּיהוּה
 תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנׇוּיִם וְיִשְׁמְחוּ. יִרְנוּ וְיִשְׁמְחוּ חֲפִצֵי צְדָקִי
 וְיֹאמְרוּ תְּמִיד יִגְדַּל יְהוָה הַחֲפִיץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ. וְיִשִּׁישׁוּ וְיִשְׁמְחוּ כָּךְ
 כָּל מְבַקְשֵׁיךָ יֹאמְרוּ תְּמִיד יִגְדַּל יְהוָה אוֹהֲבֵי תְּשׁוּעָתְךָ. וְצַדִּיקִים
 יִשְׁמְחוּ יַעֲלֶצּוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וְיִשִּׁישׁוּ בְּשִׁמְחָה. הֲלֹא אַתָּה תִּשׁוּב
 תַּחֲיִינוּ וְעַמֶּךָ יִשְׁמְחוּ כָּךְ. שְׂבַעֲנוּ בְּבִקְרַת חֲסֵדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמְחָה
 בְּכָל יְמֵינוּ. שְׁמַחְנוּ בִּימּוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה. יִשְׁמְחוּ
 הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ. עַבְדּוֹ אֶת יְהוָה
 בְּשִׁמְחָה בּוֹאוּ לִפְנֵי בְּרַנְנָה. יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנָכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוּה
 . הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדָשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה. זְכַרְנִי יְהוָה בְּרִצּוֹן
 עַמֶּךָ פְּקַדְנֵי בִישׁוּעָתְךָ. לְרֹאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירֶיךָ לְשִׁמַּח בְּשִׁמְחַת
 גּוֹיֶךָ לְהִתְהַלֵּל עִם נַחֲלָתְךָ. יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמְחוּ וְכָל עוֹלָה קַפְצָה
 פִּיהָ. יִקְלְלוּ הַמָּה וְאַתָּה תִּבְרַךְ קְמוּ וְיִבְשׁוּ וְעַבְדְּךָ יִשְׁמַח. יִרְאֶיךָ
 יִרְאוּנִי וְיִשְׁמְחוּ כִּי לְדְבָרְךָ יִחַלְתִּי. יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשִׂי בְּנֵי-צִיּוֹן
 יִגִּילוּ בַּמֶּלֶכִּים:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֹא רַחֲמִים, אֲדוֹן הַשְּׁמַחָה וְהַחֲדוּהָ אֲשֶׁר
 הַשְּׁמַחָה בְּמַעֲוָנֶךָ, וְאִין לְפָנֶיךָ שׁוֹם עֲצֻבוֹת כָּלֵל, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב, הוֹד
 וְהִדָּר לְפָנֶיךָ עַז וְחֲדוּהָ בְּמִקוּמוֹ. וְכִנִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֲסֵדֶיךָ
 הַעֲצוּמִים, שְׂאֲזֻכָּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, כַּאֲשֶׁר גִּלִּיתָ לָנוּ עַל-יְדֵי

לתקנא לקוטי ח"ב"כא תפלות

צדיקיה האמתיים ששמחה היא סמרא דקדשה, ועצבות ומרה שחורה היא הסמרא אחרא, והקדוש ברוך הוא שונא אותה, וכל קדשת איש הישראלי הוא על-ידי שמחה ויקא, וכל ההתרחקות שלנו ממוך והתגברות התאוות הכל היא על-ידי עצבות ומרה שחורה. אבל אתה ידעת כמה אני רחוק משמחה, כי קלקלתי ופגמתי הרבה מאד. על-כן באתי לפניך מלא רחמים, שתהיה בעזרי ותשמחני בישועתך, ותאיר בי ותגלה לי דרכי עצותיך האמתיות. ותורני ותלמדני שאזכה להפך כל מיני יגון ואנחה לשמחה, שלא יהיה שום כח להסמרא אחרא שהוא היגון ואנחה להכנים כי עצבות חס ושלום. רק אדרבא אזכה בכל עת להתחזק ולהתגבר בשמחה גדולה כל כך, עד שאזכה להפך היגון ואנחה לשמחה, ולא אניח להעצבות והיגון ואנחה להתאחו בי כלל. רק בכל מה שרוצים להכנים כי עצבות חס ושלום, על-ידי רבוי החטאים והעונות העצומים שעשיתי ופגמתי הרבה מאד בלי שעור, אזכה להפך כל זה לשמחה, על אשר אף-על-פי-כן חמל השם יתברך עלי, ושם נפשי בחיים ולא נתן למוט רגלי, וזכני להיות בכלל ישראל ולא עשני גוי, ואני זוכה לקיים כמה מצות גדולות בכל יום ויום, להתעטף בציצית, ולהניח תפלין, ולקרוא קריאת שמע, ולקבל שבת ויום-טוב, ולשמע קול שופר בראש השנה, ולהתענות ביום הכפורים, ולישב בסכה, ולטל ארבעה מינים, ולאכל מצה בפסח, וכן שארי כל המצות הקדושות אשר אנחנו עם קדשך מקימים בכל עת אפלו הפחות שבפחותים והקל שבקלים. מה רב טובך אשר עשית עמנו, מה יקר הסודך

אלהים. מה גדלו, מה רבו, מה עצמו רחמיך וחסדיך עלינו, אשר הכרתת אותנו בכתרים קדושים כאלה, ובתקף גלותינו ועצם התרחקותנו ממך על-ידי רבוי פשעינו נגדך, עדין אהבתך קשורה בנו. ואתה מנכה גם אותי לעשות כמה מצות בכל יום. ובודאי ראוי לי להגדיל השמחה בכל עת, ולהפך כל היגון ואנחה לשמחה, כי אדרבא, זהו שמחתי, שמרחק ופגום וחוטא כמוני ינכה לנו בדברים קדושים ונוראים כאלה, ליחד שמך בכל יום, ולהתעטר בעטרת תפארת התפלין הקדושים והנוראים בכל יום, ולהתעטף בעיצית להתלבש בלבושין דמלכא בעטופא דמצוה, ושאר המצות. וכל מה שרוצים להתגבר להכניס בדעתי ולפי עצבות, חס ושלום, מרבוי פשעי ועונותי, על-ידי כל זה דיקא אנדיל השמחה, ואומר ללבי, אדרבא, זהו שמחתי, זהו חדותי הגדולה, שאנכי המרחק כל-כך זוכה לנו בקדשות כאלה הקיצותי ועודי עמך. כי דכיתנו במקום תנים ותכם עלינו בצלמות. אם שכחנו שם אלהינו ונפרש בפנינו לאל זר. אני לדודי ודודי לי. אמתנוך ולא נרפך:

מרא דעלמא כללא, שמחת ישראל, שמח נפש עבדך כי אליך יהוה נפשי אשא. וכני להשיג באמת דרכי השמחה האמתית, באפן שאזכה לחטף היגון ואנחה לתוך השמחה, להפך כל מיני עצבות ויגון ואנחה לשמחה. וכני להתחזק ולהתגבר בשמחה גדולה תמיד. ואזכה להמשיך עלי קדשת כל העשרה מיני נגינה שהם בגליות השמחה הקדושה. ותרגילני לשמח את נפשי בכל-עת על-ידי נגון של שמחה, ואגיל ואשמח ביהוה בשיר

והלל ורגז וזמרה ונגון, ואזכה להיות בשמחה תמיד. ועל-ידי זה יהיה נמשך עלי רוח חיים דקדושה לתוך כל העשירה מיני דפיקין שבקרבני. ועל-ידי זה תשמרני ותצילני מכל מיני חלאים ומכאובים ומחוששים בנשמיות ורוחניות, אשר כלם באים על-ידי מרה שחורה ועצבות חס ושלום, ותרפאני אותי ואת כל עמך ישראל, ותחלימני ותחיני על-ידי שמחה וחדוה שתמשיך עלי תמיד, אשר משם כל הרפואות של כל מיני חלאים שבועולם, כי שמחה היא עקר חיות האדם:

רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה, והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל מכאובינו ולכל מכותינו, רפואת הנפש ורפואת הגוף. ואתחזק בשמחה גדולה בכל עת בכל מיני דרכים ונתיבות ועצות ותחבולות שאפשר לשמח את הלב על-ידם, הן על-ידי הנקודות טובות שאני מוצא בעצמי עדיו, הן על-ידי מלי דשמותא, לשנות את טעמי ולעשות עצמי כשוטה, ולהרגיל עצמי במלי דבדיחותא כדי לבא לשמחה שהיא עקר הנקדושה ועקר חיות האדם. מלא רחמים, בנרא רפואות, אדון הנפלאות הודות ישועות ועקב. תן שמחה בלבי, כי אתה יודע תעלומות לב, ואתה יודע בכמה דרכים ובכמה תחבולות מתגבר הפעל-דבר וחילותיו עלינו בכל עת, להמשיך עצבות חס ושלום עלינו, והוא בתחבולותיו ערם יערים הוא ומרמה אותנו, ומתלבש עצמו במצות, עד שנדמה לנו שיש לנו עצבות מעונותינו, ובאמת בכל זה הוא פורש רשת לרגלינו. כי כבר למדתנו שעל-זה צריכין ליחד שעה אחת ביום, לשבר לבנו ולפרש שיחתנו לפניך על כל

מה שעבר עלינו, אבל כל היום בלו צריכין להתחזק בשמחה, ולהכריח עצמנו בכל כחותינו לבא לשמחה גדולה שהוא עקר קדשת ישראל. על-כן רחם עלינו למען שמך, והודיענו אורחות חיים שנוזקה להבין ולהשיג הדרכים והנתיבות והשבילים והעצות האמתיות איך לבא לשמחה תמיד, ותעשה את אשר בחקיך אלך ואת מצותיך אשמר בשמחה ובטוב לבב מרב כל, עד שאזכה לשמחה של עתיד. ואזכה לראות בשמחת המחול שתעשה לצדיקים לעתיד לבא, וכל אחד יהיה מראה באצבעו ויאמר, זה יהוה, כמו שכתוב, ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו. וקים לנו מהרה מקרא שכתוב, ופדויי יהוה ישובו ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה. ונאמר, כי בשמחה תצאו ובשלוט תובלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו-כף. ונאמר, ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה. ונאמר, כי נחם יהוה ציון נחם כל הרבותיה וישם מדרבה כעדן וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה, שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי-לב

== כב ==

תפלה לעני כי יעמר ולפני יהוה ישפך שיחו. רבונו של עולם, עזרני לפרש כל שיחתי לפניך בכל יום ובכל עת תמיד. זכני והושיעני שאזכה להרבות בשיחה ביני לבין קוני, עד שאזכה לבלות רב היום והלילה על ענין זה כל ימי חיי. ותרחם עלי

לתקנה לקומי ח"ב כב תפלות

ותפתח את פי בכל עת, ותשלח לי דבורים אמתים וקדושים ממעון קדשך מן השמים, להעתיר ולהתפלל ולבקש מלפניך על נפשי בכל עת בדבורים חדשים. ותעזרני תמיד להרבות בעתך, בדברי רצוי ופיוס וטענות ואמתלאות נכונות בדברי חן ותחנונים, באפן שאזכה תמיד לעורר רחמיך הרבים עלי שתושיעני בכל עת להתקרב אליך. ואזכה בכל פעם לעלות מדרגא לדרגא, להתקרב אליך בכל עת בהתקרבות גדול יותר. עזרני והושיעני מלא רחמים, יהמו מעיד ורחמיך עלי. כי ידעת, כי זה כמה נכסף נכספתי להתקרב אליך ולשוב ממצולות ים שגלכרתי בהם בעונותי הרבים. ואני רוצה לחתור בכל עת להתבודד ולפרש שיהתי לפניך, ועדין לא זכיתי לפרש שיהתי לפניך בראוי, ועל כן עדין לא נושעתי מצרות נפשי המרבים מאד מאד, וכבר עברו משנותי מה שעברו. ואתה יהוה עד מתי, מתי תתחיל להושיעני ישועה שלמה באמת. כי אם אמנם רבות עשית אתה יהוה אלהי עמי, נפלאות ונוראות, חסדים גדולים ועצומים בלי שיעור, אשר נתת לי כח עד הגה לצפות לישועתך, ולהסתופף בצל קדשת צדיקיך הנאמנים באמת. אבל אף על פי כן עדין אני רחוק ממך מאד מאד, וגדל רחוקי ועניני ומהותי אי אפשר לבאר ולשער, יהוה אלהי אתה ידעת. ולהרבות בשיחה ותפלה לפניך אין בלשוני מלה לפרש שיהתי לפניך היטב ככל אשר צפון ונגזר בלבבי, כי אם ברחמיך ובישועתך הגדולה, אם אזכה למצא חן בעיניך מעתה, שתפתח לי מעתה מחדש שערי תפלה, שערי תחנה ובקשה, שערי מליצה אמתית, שערי התבודדות,

שערי שיחה ודבורים קדושים, שערי חן ותחנונים, באפן שאזכה מעתה לפרש כל שיחתי לפניך בדברי תחנונים ורצונים ופיוסים חדשים בכל פעם, באפן שאזכה לשפך לבי כמים נוכח פניך יהוה בכל עת. כי אתה ידעת את לבבי, כמה אני צריך להתחיל לצעק ולזעק ולהתפלל ולהתחנן לפניך, ולבכות במר נפש ולשפך לבי כמים לפניך, ולהשתטח לפניך בכלות הנפש ממש, במסירת נפש באמת, לבקש מלפניך על נפשי, על כל החטאים והעונות והפשעים שהרביתי מאד לפשע נגדך, מעודי עד היום הזה. מה אדבר, אדדה כל שנותי על מר נפשי. מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה. על מר נפשי אשר נמלתי לנפשי בהנם, בשביל תאוה קלה העוברת כצל עובר, מרדתי נגדך כאשר מרדתי, ובאתי למה שבאתי ואבדתי מה שאבדתי. אויה עלי ועל נפשי, אוי מה עשיתי, לבי לבי על חלליהם, מעי מעי על חלליהם. אוי ואבוי, מה אומר מה אדבר מה אצטדק, לולא רחמיך ורחמיך הרבים כבר היה מה שהיה רחמנא ליצלן, לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעיני:

על-כן באתי לפניך מלא רחמים, שתשפיע עלי דבורים חדשים אמתיים ממקור הדבור הקדוש, באפן שאזכה מעתה לשפך כל שיחי לפניך בכל עת בדברי חן ותחנונים אמתיים, באפן שאזכה לרצות ולפייס אותך, שתעשה מעתה ברחמיך הרבים, את אשר בתקיף אלך ואת מצותיך אשר. שאזכה מעתה לחדש ימי שעברו בהשד ואפלה מנדת, ולא אשוב עוד לכסלה. עזרני מלא רחמים, הושיעני מלא ישועות:

לתקנו לקוטי ח"ב כב תפלות

ותפתח את עיני שכלי ודעתי בדרך האמת והתמימות האמתית, שאזכה לידע היטב הדרך האמת והנכון, איך לעשות מהתורות, תפלות נאות ואמתיות, כרצונך וכרצון יראיך הצדיקים האמתיים, אשר גלו אלו החדושי תורה בעולם. באפן שיעלו שעשועים גדולים לפניך, עד שתעורר רחמיך באמת בשלמות, ותשיבני אליך באמת. עזרני שאזכה לכון כוננתם הקדושה של הצדיקים האמתיים בכל מקום שאלמוד בספריהם הקדושים, ולסדר תפלות נאות וקדושות על כל הדברים הנאמרים והמרמזים בדבריהם הקדושים באמת, שאזכה להגיע להם מהרה. ואזכה לשפך שיחי לפניך על ידי כל תורה ותורה שגלו הצדיקים אמתיים בעולם. ואזכה לילך בעבודתך באמת עם כל דברי תורתם, שאזכה לילך בדרך הקדש איזה זמן על פי חדושי תורה אחת, ולהפציר ולהעתיר ולהתפלל ולשוח לפניך בכל אותו הזמן, עד שאזכה להגיע ולהשיג העבודה הנאמרה באותה התורה לקים באמת את כל הנאמר שם, ותהיה כל עבודתי בכל אותה העת והזמן על פי אותה התורה. ואחר כך אזכה לילך זמן מסים עם חדושי תורה אחרת, עד שאזכה לילך עם כל חדושי תורתם שגלו בעולם, ולכון כוננתם באמת, ולזכות לקימם בשלמות. ואם אני רחוק מזה מאד מאד עתה, בעיניך אין שום דבר רחוק, כי מן לא יפלא כל דבר, הן בל תוכל ולא יבצר מןך מזה ואתה עשה חדשות בכל עת אשר לא נעשו מעולם:

עזרני עזרני, הושיעני הושיעני, כי עתה אין לי שום כח כי אם לשטח כפי לרחמיך, וגם זה איני זוכה באמת כראוי, רק מרחוק

אָנוּה וּאֲצַפֶּה בְּכָל עַת לִישׁוּעָתְךָ הַשְּׁלֵמָה בְּאַמְתִּי. וְאַתָּה הַטּוֹב
 בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה עִמִּי, כִּי אֵין אֶתִּי יוֹדֵעַ עַד מָה, אֵיךְ לְדַבֵּר וּמָה לְדַבֵּר,
 וּבְאִיזוֹ דַּרְךְ אֲזַכֶּה לְהַגִּיעַ לְכָל מַה שֶּׁבִקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ. וּבְאִיזוֹ
 עֲגוּן אֲזַכֶּה לְמַצֵּא הַנִּקְרָא הָאֲמִתִּיית בְּכָל עַת הַשִּׁיחָה לְלִבִּי בְּאוֹתָהּ
 הַעַת וְהַשְּׁעָה, בְּאִפְּן שֶׁאֲזַכֶּה לְהִתְנַהֵג בְּכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה כְּרָצוֹנְךָ
 הַטּוֹב, וְלִסְדֵּר תְּפִלָּה אֲמִתִּיית וְשִׁיחָה נְאֻה לְפָנֶיךָ, וְלִקְשֹׁר עִצְמִי
 בְּאַמְתִּי הַנִּקְרָא הָאֲמִתִּיית הַשִּׁיחָה לְלִבִּי בְּעַת הַזֹּאת, בְּאִפְּן שֶׁאֲזַכֶּה
 לְשׁוֹב אֵלֶיךָ וְלִהְיוֹת כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמְתִּי תָּמִיד:

יְחִיד קְדָמוֹן, חֶזֶק וְאִמּוּז, חֲזַקְנִי וְאַמְצָנִי בְּתְפִלָּה וְשִׁיחָה לְפָנֶיךָ
 תָּמִיד. אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ. נְדָבוֹת פִּי רָצָה נָא
 יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְמַדְנִי. אוֹחִילָה לְאֵל אֲחִלָּה פָּנָיו אֲשַׁאלָה מִמֶּנּוּ
 מַעֲנֶה לְשׁוֹן. אֲשֶׁר בִּקְהַל עַם אֲשִׁירָה עִזּוֹ אֲבִיעָה רִנָּנוֹת בְּעַדִּי
 וּבְעַד מַפְעָלָיו. לְאָדָם מַעֲרִכֵי־לֵב וּמִיְהוָה מַעֲנֶה לְשׁוֹן. הוֹרְנִי מַה
 שֶׁאֲדַבֵּר, הַבִּינֵנִי מַה שֶׁאֲשַׁאֵל, הוֹדִיעֵנִי אֵיךְ לְרַצּוֹתְךָ, לְמַדְנִי
 בְּאַמְתִּי דַּרְכֵי הַהִתְבּוֹדְדוֹת וְהַשִּׁיחָה עִמָּךְ בְּעַל הַרְחָמִים, בְּלְשׁוֹן
 שְׂמֵדְבָרִים בּוֹ, שֶׁתְּהִיָּה שִׁיחָתִּי לְפָנֶיךָ תָּמִיד כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ
 אֵל רֵעֵהוּ. הוֹרְנִי בְּאִיזוֹ דַּרְךְ אֲזַכֶּה לְנַצַּח אוֹתְךָ שֶׁתְּשִׁיב פָּנֶיךָ
 אֵלַינוּ וְתִחְזַרְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמְתִּי. כִּי כָּכָר גְּלִית
 לָנוּ שְׂזָה רָצוֹנְךָ שֶׁנִּזְכָּה לְנַצַּח אוֹתְךָ, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְכַרּוֹנָם
 לְבָרְכָה, וְאָמְרוּ לָמִי שֶׁמִּנְצַחִין אוֹתוֹ וְשִׁמְתָה. יַעֲזֻרְרוּ רַחֲמֶיךָ עַל
 בְּנֵיךָ וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵי וְעַל כָּל הַחַפְצִים וּמִתְנַעֲנְעִים וְחוֹתְרִים לְפָרֵשׁ
 שִׁיחָתָם לְפָנֶיךָ, וּבּוֹרִים קְדוּשִׁים הַנִּמְשָׁכִים מֵעֲשָׂרָה מִינֵי זְמָרָה,
 אֲשֶׁר עַל־יָדָם חֵבֵר דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, סֵפֶר 'תְּהִלִּים' מִדְּבָרֵי

שיחתו הקדושים ששפך לפניך בכל עת. כי אתה ידעת כי אין
 אנהנו יודעים שום דרך של העשרה מיני זמרה, רק אנו בטוחים
 בכח וזכות דוד המלך עליו השלום, ובכח כל הצדיקים שסדרו
 שירות ותשבחות ותפלות ושיחות לפניך, עד שזכו להשיג כל
 העשרה מיני זמרה בתכלית השלמות, בכחם לבד נשענתי גם
 אנכי וכל החפצים לפרש שיחתם לפניך, שנוזכה גם אנהנו לדבר
 דבורים קדושים אמתים כרצונך הנמשכים מעשרה מיני זמרה,
 ולהתפלל הרבה ולפרש כל שיחתנו לפניך תמיד בכל עת באמת
 ובלב שלם. באפן שנוזכה על-ידם לנצח אותך בכל עת, שתתחיל
 ותגמר מהרה לגאלנו גאולה שלמה שאין אחריה גלות, גאלת
 הנפש והגוף והמזון, בכלל ובפרט, שנוזכה לסור מרע לנגרי
 ולעשות הטוב בעיניך תמיד, ולהיות קבועים בקדשתך באמת,
 ולעלות בכל פעם מדרגא לדרגא בקדשה גדולה כרצונך הטוב
 באמת. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

== כג ==

לו' אדר הילולא דמשה רבנו ע"ה

משכני אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה
 בך נזכרה דדיך מיין מישרים אהבוד. רבוננו של עולם, רב חסד
 ומרבה להיטיב, רחם עלי ברחמיך הרבים, וזכני להתקרב אליך
 באמת בכל עת ולעבד אותך תמיד בשמחה ובטוב ללב מרוב
 כל. ותשמר אותי ברחמיך הרבים, ותצילני בכל עת מרבוי שתית
 תיזן ושאר משקים המשפרים, שלא אשתה לעולם יותר מהמדה
 ולא אבא לידי שכרות לעולם. כי אתה גלית לנו עצם רעת

תתקם לקומי ח"ב כג תפלות

השכרות המטריד ומעביר את האדם משני עולמות חס ושלום, כי על-ידי שכרות שוכחין את כל האזהרות של משה רבנו עליו השלום, שהוא מלבש אצלנו בכל אבר ואבר אצל כל אחד ואחד מישראל, ומזכיר ומזהיר את כל אבר ואבר לשמר ולעשות ולקיים את כל המצוה השייכה לכל אבר ואבר, שהם רמח איברים כנגד רמח מצות עשה. ועל-ידי השכרות חס ושלום, שוכחין כל אלו האזהרות, וכל הדרכים נעשים לפניו כמישור רחמנא ליצלן, כמו שכתוב, כי יתן בכוס עינו יתהלך במישרים. ונאמר, למי אוי למי אבוי, למי חכלילות עינים. למאחרים על היין לבאים לחקור ממסד. אחריתו כנחש יסף וכצפוני יפריש. עיניך יראו זרות ולבך ידבר תהפכות. והיית כשכב בלב-ים וכשכב בראש חבל:

מלא רחמים, אתה ידעת כמה נפשות נשקעו בין מצולה על-ידי השכרות רחמנא ליצלן, ונטרדו משני עולמות על-ידי-זה. הצילני מלא רחמים, שמרני ברחמיך הרבים, שלא אבא לעולם לידי שכרות כלל, ואפלו בשבתות וימים טובים ובשאר זמנים קדושים, אשר רצונך שנשמח את נפשנו על-ידי שתית יין מעט. זכנו ברחמיך הרבים, שנוקה לבון את המדה שלא נשתה כי אם מעט המכרח כפי רצונך, כדי לרומם דעתנו ולהרחיב שכלנו ולבנו, כמו שכתוב, ויין ישמח לבב אנוש. באפן שנוקה על-ידי מעט השתיה להרחיב ולהגדיל החסדים שדעתנו מלבש בהם, שנוקה על-ידי מעט השתיה להיות בשמחה ובטוב לבב באמת, באפן שנוקה להתדבק בך באמת על-ידי-זה, ולזכר על-ידי-זה יותר ויותר את כל האזהרות בכל אבר ואבר שמוזהר

לתקסא לקוטי ח"ב כג תפלות

אותנו משה רבנו עליו השלום, ונתעורר ביותר לקיים את כל המצוות השייכים לכל אבר ואבר. ותפתח לפני בתורתך ואחרי מצותיך תרדף נפשי. ואזכה להתקרב אליך יותר ויותר על-ידי השתיה בדבקות נפלא ואמתי כרצונך הטוב, ואהיה מתפתה ביניי בקדשה גדולה להיות כרצונך הטוב באמת, ויהיה נמשך עלי הרחבת הדעת והחסדים מדעת קוני, ואזכה לכבד את יהוה באמת מהוני ומגרוני:

רבנו של עולם, אתה ידעת, כי אף לפי גדל הננות של השכרות כלי שעור, אף-על-פי-כן ההכרח לפעמים לשתות מעט בשביל הרחבת הדעת. באשר הודיעונו חכמיך האמתיים גדל ננות השכרות דסטרוא אחרא, וגדל מעלת השתיה בקדשה לשמה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, זכה משמחו, לא זכה משממו. זכה נעשה ראש, לא זכה נעשה רש. וגם אנו מחיבים לקדש ולהגדיל על היין בשבתות וימים טובים ולברך ברכת המזון על הכוס של יין, כי אין אומרים שיר אלא על היין, כמו שכתוב, המשמה אלהים ואנשים. על-כן רחם עלינו למען שמה, ופני אותי ואת כל חברתינו ואת כל עמך ישראל, שגזכה כל אחד לפי בחינתו לידע בכל עת לבון המדה, באפן שנתרחק מהשכרות לגמרי. ובעת שיהיה רצונך לשמחנו מינך הטוב תזכנו ותשמר אותנו שלא נשתה יותר מדאי רק מעט המכרח, באפן שגזכה לשמח נפשנו ולהרחיב דעתנו ולהגדיל החסדים, ולא נבא על-ידי-זה לידי רגז ודינים וגבורות חס ושלום כלל. רק אדרבא נזכה על-ידי מעט השתיה להתפתות בחסדים דקדשה

יותר ויותר בשמחה ובטוב ללב באמת כרצונך הטוב, באפן שגזכה להתדבק בך באמת ולגיל ולשיר ולשמח בשמך בגילה ורגז, ולדבר דברי תורה בהרחבת הלב ובשמחה מה שצריכין לדבר ולגלות. ותשים מהסום לפנינו לבלי להיות הולך רכיל מגלה סוד'. לבלי לגלות אז חס ושלום, מה שאין צריכין לגלות. ותפתח את פינו בשירות ותשבחות לשמך הגדול והקדוש כרצונך הטוב, ויקים בנו מקרא שכתוב, והכף ביין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים. עזרני להיות כרצונך הטוב בכל התנועות, באכילה ושתייה ושאר הכרחיות, הכל אזכה לעשות על צד היותר טוב באמת כפי רצונך הטוב באמת באותו העת והזמן, ולא אסור מרצונך ימין ושמאל מעתה ועד עולם, אמן סלה:

== כד ==

מלכותך מלכות כל העולמים וממשלתך בכל דור ודור. מלך מלכים, הממליך מלכים ולו המלוכה, מהעדה מלכין ומתקים מלכין. וכמצביה עבד בחיל שמיא (נדיר) ארעא אשר כל ההתנשאות והמנהיגות והראשות של כל העולם מגדול שבגדולים עד קטן שבקטנים, הכל מאתך לבד, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, אפלו ריש גרוגותא מן שמיא מוקמי ליה, כמה שנאמר, לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש:

ובכן רחם עלינו למען שמך, ותן לנו פרנסים ומנהיגים וראשים בשרים ונאמנים והגונים בכל עיר ועיר. ותמשיך עליהם דעת

לתקסם   ח"ב"כד   לקוטי   תפלות

ורחמנות אמתית שיוזכו לרחם על ענני הצאן, לבל יכבדו על
הנתינות והמסים על העניים והאביונים. רק תשפיע עליהם דעת
ורחמנות אמתית שיתנהגו בהתנשאות שלהם בכשרות כרצונך
הטוב לסדר הנביות והמסים על כל אחד פראוי לו לפי כחו
באמת. להכביד על מי שראוי להכביד, ולהקל על מי שראוי
להקל, ולפטר לגמרי את מי שראוי לפוטרו. ובפרט יראי יהוה
אשר הטו שבתם לסבל על תורה ועבודה. רחם עליהם למען
שמך וכבודך, ותן בלב פרנסי ומנהיגי כל עיר ועיר שיקלו העל
מעליהם לגמרי, ותעביר מהם על מלכות ועל דרך-ארץ. ותצילנו
ותשמרנו ברחמיך הרבים, ממנהיגים ופרנסים המתנאים על
הצבור שלא לשם שמים. רחם על עמך ישראל המפזרים בין
הגוים, והם מושלים עלינו ומכבידים בכל עת הנתינות והמסים
עלינו, ואומרים בכל עת, מדד והבא. ואתה יודע דחקנו ועמלנו
ועצם צמצום ומיעוט הפרנסה שנתמטת בעונותינו, ובפרט
פרנסת היראים והבשרים החפצים להרגיל עצמן ללכת בדרך-כך
ולהתקרב אליך באמת, אשר רבם בכלם פרנסתם דחוקה מאד
ובביתם אין לחם ושמלה, וכלה פרוטה מן הכיס. ואם חס ושלום
מטילים עליהם גם על הנתינות, כ'של כח הסבל' חס ושלום, אוי,
מי יקום יעקב כי קטן הוא. כי אין מי יעמוד בעדנו שמך הגדול
יעמוד לנו בעת צרה. רחם עלינו בכל עיר ועיר מערי עמך ישראל
במושבותם (כשרוצה להתפלל על איזה עיר בפרטיות יאמר, ובפרט וכי) ותן
לנו מנהיגים וראשים ופרנסים תדשים בשרים והוגנים באמת,

שִׁיסְדְרוּ וַיַּעֲרִיכוּ נְתִינֹת הַמַּסִּים עַל-כָּל-אֶחָד כָּרְאוּי לְפִי עָרְכוּ
בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב:

כִּי אַתָּה גִלִּיתָ לָנוּ עֵצֶם הַמַּעֲלֹת שְׁזוֹכִין עַל-יְדֵי מְנַהֵיג כֶּשֶׁר, כִּי
זוֹכִין עַל-יָדוֹ לְכַסֵּל אַרְבַּע מַדּוֹת רְעוֹת שָׁהֵם, מִפְּנֵי אֲמוּנָה וּכְפִירוֹת,
וְגַלּוּי עֲרִיזוֹת, וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, וְלִשְׁוֹן-הֶרֶע הַשָּׁקוּל כִּנְגֵד כֶּלֶן,
שֶׁהֵם רְאִשֵׁי כָּל הָעֵבְרוֹת שֶׁבַתּוֹרָה. וְאַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה אָנוּ עָרִיכִין
לְהַעֲתִיר וּלְהַפְעִיר אוֹתָךְ לְזִכּוֹת לְהַנְצִיל מִפְּנֵי אַרְבַּעַה מַדּוֹת רְעוֹת
הָאֵלֹה, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד נִלְכַּד בָּהֶם כְּפִי מִה שֶׁנִּלְכַּד, בְּהִרְהוֹר אוֹ
בְּדַבּוֹר אוֹ בְּמַעֲשֵׂה, בְּשׁוּגָג אוֹ בְּמִזִּיד. וְאַתָּה יוֹדֵעַ עַד הֵיכָן מְגִיעִים
הַפְּגָמִים הַגְּדוֹלִים הָאֵלֹה הַנוֹגְעִים בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה. עַל-כֵּן רַחֵם
עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְזַכְּנוּ שִׁיחִיָּה לָנוּ מְנַהֵיגִים וְרִאשִׁים הַגּוֹנִים
כְּאֵלֹה, שִׁיסְדְרוּ וַיַּעֲרִיכוּ הַגְּבִיּוֹת וְהַמַּסִּים עַל כָּל אֶחָד כָּרְאוּי לוֹ,
עַד שֶׁנִּזְכָּה כֻּלָּנוּ לְהַנְצִיל עַל-יָדֶם מִפְּנֵי כָּל הָאֲרַבַּע מַדּוֹת הָאֵלֹה,
שֶׁלֹּא יִדְבַק בָּנוּ וּבְיָרְעֵנוּ שׁוֹם שְׂמִיץ מֵהֶם, לֹא מֵהֶם וְלֹא מִקְצָתָם,
לֹא בְּמַחֲשָׁבָה וְלֹא בְּדַבּוֹר וְלֹא בְּמַעֲשֵׂה, לֹא בְּשׁוּגָג וְלֹא בְּמִזִּיד. רַק
נִזְכָּה לְהִיּוֹת קְדוּשִׁים וְטָהוֹרִים בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, וְנִקְיִים לְנִמְרֵי
מִפְּנֵי כָּל הָאֲרַבַּע מַדּוֹת הָאֵלֹה:

וְתַרְחֵם עָלֵינוּ וְתַשְׁמְרֵנוּ וְתַצִּילֵנוּ מִפְּנֵי גְדָרִים וּשְׁבוּעוֹת,
וְתַשְׁמְרֵנוּ שֶׁלֹּא נִהְיֶה רְגִילִים בְּגְדָרִים וּשְׁבוּעוֹת. וְכָל הַגְּדָרִים
וּשְׁבוּעוֹת שֶׁאָנוּ מְכַרְחִים לָדָר אוֹ לְשַׁבַּע בְּשֶׁבִיל קִדְשָׁה וּפְרִישוֹת
כְּרִצּוֹנָךְ הַטּוֹב, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוּנָם לְבִרְכָּה, גְּדָרִים סִיג
לְפְרִישוֹת. תַּשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזֹר וְתוֹשִׁיעַ לָנוּ בְּכָל
עַת לְקִיָּמָם מִיָּד, וְלִבְלִי לַעֲבֹר חֵם וְשָׁלוֹם, וְלִבְלִי לְאַחַר שׁוֹם גְּדָר

לתקסה לקוטי ח"ב"כ תפלות

ושבועה, רק נזכה לקימם בשלמות מיד. וככל היוצא מפינו נעשה, ומוצא שפתינו נשמר ונעשה, כאשר נדור תכף ומיד, ולא נאחר לשלמו. ותורני ותלמדני בכל עת איך להתנהג בענין נדרים ושבועות בשביל קדשה ופרישות, באפן שאזכה לקימם באמת ולזכות עלידם לקדשה ופרישות באמת כרצונך הטוב. הדריבני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום. חוס ורחם עלי ועל כל ישראל ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, ותמהר ותחיש לנאלנו ותביא לנו את משיח צדקנו, ותשוב המלוכה והרשות וההתנשאות לישראל עמך הכשרים והיראים באמת, ויקים מקרא שכתוב, כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים. ועלו מושיעים בהרציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה. והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

== כה ==

מלך עוזר ומושיע ומגן, הגן בעדנו ובטל והסר מעלינו כל גזרות קשות ורעות של כל המלכים והשרים והיועצים, ותטה לבם עלינו לטובה. כי אתה יודע מחשבתם אשר הם חושבים עלינו בכל עת, כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש, על עמך יערימו סוד ויתעצו על צפוניך, אמרו לכו ונכהידם מגזי ולא יזכר שם ישראל עוד, כי נועצו לב יחדו עליך ברית יברתו:

רבוננו של עולם אתה לבד יודע מעמד ומצב ישראל בעת הזאת בין העכו"ם, כי נחשבנו בקוצים בעיניהם, בכלי נמאס, בכלי אין

הפין בו, נבזים ודוויים וסחופים אנהנו. הפט משמים וראה כי
 היינו לעג וקלם בגויים נחשבנו כצאן לטבח יוכל להרג ולאבד
 ולמכה ולחרפה. ובכל יום ובכל עת חושבים בכל מדינה ומדינה
 עצות ומחשבות על דת ישראל הקדוש, כי לא עלינו תלנותיהם
 כי אם על דת תורתך הקדושה שבכתב ובעל פה אשר נתת לנו
 על ידי משה נביאך נאמן ביתך. ורק בשביל זה לבד הם חורקים
 שגם עלינו בכל עת ועת בכל דור ודור, בכל מדינה ומדינה.
 כי לא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו, אלא שבכל דור ודור
 עומדים עלינו לכלותינו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

רחם עלינו אבינו אב הרחמן, כי אין מי שיעמד בעדנו, שמך
 הגדול יעמד לנו בעת צרה. ראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב
 בישראל. ואין איש שם על לב עצם הסכנה של כלליות ישראל
 בכל עת, אשר דנים אותם בבתי משפטיהם ויועציהם, וחושבים
 עליהם מחשבות ומתיעצים בכל עת איך להתנהג עמם, באפן
 שיעבירו אותם על דת חס ושלום, אשר זה כל פנימיות מחשבתם
 הרעה, באשר נגלה לפניך אדון כל יודע מחשבות. וכבר הסיתו
 והדיחו את כמה נפשות מישראל על ידי עצותיהם וגזרותיהם
 הרעות, ועוד הם חושבים עצות רעות להוסיף גזרות חס ושלום
 בכל מדינה ומדינה, באשר נשמע לאזנינו כמה פעמים. אוי
 לאזנים שפך שומעות, אוי מה נעשה לבטל ולהפר עצתם ולקלקל
 מחשבתם, אדני אלהים חדל נא מי יקום יעקב כי קטן הוא. עזרנו
 למען שמך, כי אין מי יעמד בעדנו. מתרצה ברחמים ומתפיים

לתקסום לקוטי ח"ב"כה תפלות

בתחנונים התרצה והתפנים לדור עני כי אין עוזר, עזרנו כי עליך
נשעננו:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, מלא
רחמים אוהב עמו ישראל. שכח הדמעות הקדושים של הצדיקים
אמתיים ששכבו הרבה ושפכו דמעות רבות לפניך במים, עד שזכו
שנתגלו להם חדושי תורה הרבה על ידי דמעותיהם, עד אשר
הכרו ספרים שלמים קדושים וטהורים נפלאים ונוראים מחדושי
תורתם הקדושה שחדשו על ידי בכיה בדמעות שלישי, רחם על
ישראל עמך ברחמיך הרבים, ותעזר כח הדמעות הקדושים
האמתיים האלה, שיעמדו בנגד גזרות העכו"ם ויבטלו אותם.

אנא אדון יחיד, מלא רחמים, גואל ישראל וקדושו, עזרת
אבותינו אתה הוא מעולם, מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם
בכל דור ודור, יהמו ויבכרו המון מעיד ורחמיך על עמך ישראל
אשר בחרת, בעת צרה הזאת בעוקבא דמשיחא. ותקיץ ותעזר
זכות וכל הדמעות הקדושים והנוראים האלה, דמעות רבים
רותחים ובוזעים באש לוהט, ששכבו כל הצדיקים הקדושים
לפניך מימות עולם, אשר נתחברו ספרים קדושים רבים מחדושי
תורתם שחדשו על ידי דמעות ששכבו לפניך קדם שחדשו בתורה.
זכור והבט ורחם על עמך ישראל אשר אהבת שיעמדו אלו
הדמעות הקדושים של הצדיקים, בנגד כח הדמעות הרעות של
עשו הרשע, אשר כבר סבלו ישראל צרות רבות (הרבה) די והותר
על ידי שלש דמעות שלו. אבינו שבשמים, אבינו אב הרחמן,
הבט משמים וראה וקבל בנגדם אלפי אלפים ורפי רבבות

דמעות שלישי ששפכו ישראל לפניך מיום היותם עד הנה. ובפרט מיום הרבן ביתך עד היום הזה, ובפרט הדמעות הקדושים של הצדיקים האמתיים, שנתחברו ספרים קדושים על ידם. מלא רחמים גבור ורב להושיע, תן כח להדמעות הקדושים האלה, שיעמדו אלו הדמעות הקדושים של הצדיקים כנגד הדמעות של עשו הרשע, לבטל על ידי זה כל מיני גזרות קשות ורעות של העמים, הן אותם שדבר נגזרו, הן אותם שרוצים לגזר חס ושלום. בלם תעקר ותשבר ותמגר ותבטל בכח הדמעות הקדושים האלה של הצדיקים האמתיים.

ותעזרנו ותושיענו לעסק תמיד בספרי הצדיקים האמתיים ולהנות בהם יומם ולילה, ונזכה להבין ולהשכיל את כל דברי תורתם הקדושה, ולקיים דבריהם באמת. ויתפשטו ספריהם בעולם, ויפוצו מעינותיהם חוצה, באפן שיתעוררו בכל פעם כח דמעותיהם הקדושים שעל ידיהם נתחברו ספריהם הקדושים, ויבטלו וישברו ויעקרו כל העצות רעות וכל הגזרות של העבויים. וכל הקמים עלינו לרעה מהרה תפר עצתם ותקלקל מחשבתם. עשה למען שמך עשה למען ימיך עשה למען קדשך עשה למען תורתך. כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, ועל כח וזכות אבותינו הצדיקים הקדושים. אבינו מלכנו בטל מעלינו כל גזרות קשות ורעות. אבינו מלכנו הפר עצת אויבינו. "אל תתן לחית נפש תורף חית עניך אל תשכח לנצח. כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו. קומה עזרתה לנו ופרנו למען חסדך".

== כו ==

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו
מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך
ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת, ותתן לנו יהוה אלהינו
באהבה את תורתך הקדושה על ידי משה נביאך נאמן ביתך,
וצוית אותנו לבלי לסור מן הדבר אשר יגידו לנו הצדיקים
אמתיים שבכל דור ודור. וברחמיך הרבים הונגת אותנו בכל דור
ודור כמה צדיקים וחכמים אמתיים, אשר הורו את ישראל דרך
הישר והאמת, והשאירו אחריהם ברכה ספרים קדושים ונוראים
להאיר פני תבל, לגלות לנו דרכי תורתך הקדושה כדי שנגזרה
לקים את כל דברי תורתך באהבה. למען נזכה להמשיך עלינו
על כל אחד ואחד, קדשת רוחו של משיח צדקנו, אשר רוחו
מרחפת על פני המים, על אנפי ארצות, על הספרים הקדושים
של התורה הקדושה. אשר רוחו הקדוש הזה של משיח מלכש
בכל אחד ואחד מישראל כפי קדשתו וטהרתו, ועקר קדשתו
הוא קדשת הברית. כי רוחו של משיח הולך ומקנא על שמירת
הברית, ואפלו על ריח נאוף הוא הולך ומקנא לגדל קדשתו
וטהרתו שאינו יכול לסבל שום פגם מפגם הברית אפלו דק מן
הדק. כי ריח אפנו משיח יהוה מתקנא ביותר על פגם הברית, כי
כל ישעו וכל תפצו להטות לב ישראל אליו יתברך, שיזכו להיות
שומרי הברית באמת, כרצונך יתברך:

ועתה אבי שבשמים, אב הרחמן, המלא רחמים בכל עת ובכל
רגע, הורני ולמדני דרך עצה נכונה ואמתית שאזכה לקומה,

באפן שאזכה מעתה לשמירת הברית באמת ולכלי לפגם שום פגם חס ושלוש אפלו בהתר. ותעזרני ותושיעני ברחמיך הרבים, שאזכה לתקן בחיי מהרה כל הפגמים שפגמתי בפגם הברית מעודי עד היום הזה, בשונג ובמזיד, באנס ובדצון. ותרחם עלי ותשמרני מעתה מכל מיני פגם הברית, במחשבה דבור ומעשה. לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי. השיבה לי ישועה ישועה ורוח נדיבה תסמכני. אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני. עזרני וזכני שיאיר עלי קדשת רוחו של משיח השורה ומרחף על הספרים הקדושים של התורה הקדושה, ובזכותו וכחו אזכה לצאת מתאוות נאוף לנמרי, ולא אבוא לידי שום הרהור כָּלֵל, ולא לשום הסתכלות הנוגע לתאוה זאת. ותעצים עיני מראות ברע, העבר עיני מראות שוא בדרכי חניני. ותצילני מכל מיני פגם הברית, ותשמרני ברחמיך הרבים אפלו מריח של נאוף. מלא רחמים, שומר עמו ישראל לעד, שמרני והצילני ברחמיך הרבים, שמרני אל כי חסיתי בך:

ותרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותעזרנו ותושיענו שיתפשטו בעולם כל הספרים הקדושים של כל הצדיקים אמתים. כי אתה יודע רבוננו דעלמא כללא, כמה וכמה ספרים קדושים ויקרים של גדולי הצדיקים, אבות העולם, ונביאים ראשונים ואחרונים, ותנאים ואמוראים, ושאר צדיקי יסודי עולם שהיו בכל דור ודור, שרבים בכלם חברו ויסדו ספרים רבים יקרים וקדושים, ובעונותינו הרבים נאבדו ונתעלמו מן העולם. חמל ברחמיך הרבים על מעט הספרים הקדושים של הצדיקים שנשארו מעט מהרבה, וזכנו

לְקוּמֵי ח"ב־כּו תַּפְלוֹת תַּקְעָא

בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים שִׁיתְפָּשְׂמוּ בְּעוֹלָם וַיֵּאִירוּ פָּנַי תַּבֵּל, לְמַעַן יֵשׁוּבוּ
כָּל יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם:

וְתַפְלֵא רַחֲמִים עַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲמַד בְּעֲזָרְתֵּנוּ, וְתַעֲקֹר
וְתִשָּׁבֵר וְתִמְגַּר וְתִכְלֶה וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁפִּיל וְתִבְטַל מִן הָעוֹלָם כָּל
סַפְרֵי הַמִּינִים וְהָאֶפִיקוֹרְסִים, וְכָל סַפְרֵי הַמַּחְקָרִים הַנוֹשִׂים לְצַד
מִינּוֹת וּכְפִירוֹת, הַפּוֹגְמִים בְּהַתּוֹרָה וּבַהֲאֻמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. כֻּלָּם
תַּעֲקֹר וְתִשָּׁבֵר וְתִבְטַל מִן הָעוֹלָם, בְּזִכּוֹת וּכְחַ סַפְרֵי הַצַּדִּיקִים
הָאֲמֵתִיִּים שֶׁנִּשְׁרְפוּ וְנִאֲבְדוּ מִן הָעוֹלָם. וְתַעֲזֹר בְּרַחֲמֵיךָ כָּל
הַיְשִׁיבָה שֶׁל מַעְלָה וְשֶׁל מַטָּה, שִׁילְמְדוּ קַל וְחֹמֶר הַנֶּאֱמַר בְּדַבְרֵי
רַבּוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹנָם לְבִרְכָה, וּמֵה סַפְרִים קְדוּשִׁים וְנוֹרָאִים כְּאֵלֶּה,
שֶׁהֵם שֵׁם־יְהוָה, שְׁמוֹ שֶׁנִּכְתַּב בַּקְּדָשָׁה, אֲמָרָה תּוֹרָה יִמְחָה,
שִׁיתְעַלְמוּ מִן הָעוֹלָם, בְּשִׁבִיל לְהַטִּיל שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ
הַבְּשָׂרִים סַפְרֵי הַמִּינִים וְהָאֶפִיקוֹרְסִים שֶׁמִּטִּילִין שְׁנֵאָה וְאִיבָה
וְתַחְרוֹת בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שֶׁבְּשָׁמַיִם וְעוֹקְרִים אֶת הָעוֹסֵק בָּהֶם
מִשְׁנֵי עוֹלָמוֹת, עַל אַחַת בְּמָה וּכְמָה שִׁיאֲבָדוּ וַיִּשְׁרְפוּ וַיַּעֲקְרוּ וַיִּמְחוּ
וַיִּתְבַּטְּלוּ מִן הָעוֹלָם, וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ, וַיְהִיָּה נִמְחָ שְׁמָם וְזַכְרָם מִן
הָעוֹלָם וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹד בְּשִׁמָּם:

וּבְרַחֲמֵיךָ תְּשִׁים שְׁלוֹם בֵּינָךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְאַהֲבַתְךָ אֶל
תְּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים, וְתִמְשִׁיךְ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וַיְהִיָּה
שְׁלוֹם גָּדוֹל וְנִפְלֵא בֵּין אָדָם לְחֵבְרוּ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְלֹא יְהִיָּה
שׁוֹם שְׁנֵאָה וְקִנְיָה וּמְרִיבָה וְקִנְטוֹר בֵּין אָדָם וּחֵבְרוּ וּבֵין אִישׁ
וְאִשְׁתּוֹ, וּבִפְרָט בֵּין אִישׁ וְאִשָּׁה הַבְּשָׂרִים, אֲשֶׁר יְחוּדָם יָקָר מְאֹד,
אֲשֶׁר בָּהֶם תּוֹלָה יְחוּדָא עֲלֵאָה, וְשִׁכְיָה שְׂרוּיָה בֵּינֵיהֶם. עֲזֹר וּרְחַם

תתקעב לקוטי ח"ב כו תפלות

שלא תהיה ביניהם שום שנאה וקנאה, בזכות וכת הספרים הנוראים הקדושים שגשרפו ונתעלמו מן העולם בשביל זה, כאשר גלית לנו על ידי חכמי הקדושים. ועורנו וזכנו שספרים אלו שגשרו מהצדיקים אמתיים מעט מהרבה, יתפשטו ויצאו בעולם, ופוצו מעינותיהם חוצה, ויעשו פעלתם בשלמות, ומשך רוחו של משיח בעולם, ויהיה נעשה רוח קנאה לטהר את ישראל מזהמת תאות נאוף. שגזבה אנחנו וכל עמך בית ישראל לשבר ולבטל תאוה זאת מאתנו לגמרי, ולא יבא עלינו שום הרחור ומחשבה רעה, חס ושלום, רק גזבה להיות קדושים ופרושים בקדשה ובטהרה גדולה ברצונך הטוב באמת, ולא נודק לזה כי אם בעת ההכרח בשביל קיום העולם, ותתן לנו כח לקיים מצוה זאת בקדשה ובטהרה גדולה באמת, ברצונך הטוב:

רבנו של עולם, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, כי דעתי קצרה לבאר הכל את כל צרכי בקשותי המרבים מאד בגוף ונפש, ובפרט בענין זה של תקון הברית שהוא יסוד הכל. אשר לא התחלתי עדין לבאר ולפרש אפס קצה, מה שאני צריך להתנפל ולהתחנן לפניך הרבה, על העבר ועל ההנה ועל העתיד. אך לפניך נגלה הכל, על בן יהיה נא בעיניך באלו הייתי פורטם. עורנו והושיענו למען שמך, שגזבה מעתה להתקדש בקדשה גדולה, ובפרט בקדשת הברית. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך, שבענו מטובך ושמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת, הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינך. נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו מבטח כל קצוי ארץ וים רחקים. עשה למען

לתקענן   ח"ב־כו   תפלות   לקוטי

שְׂמֵךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קְדְשֶׁתֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתֶךָ,
וּתְמַהַר וּתְחַיֶּשׂ לְנַאֲלָנוּ וּתְבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וּיְקִים מְהֵרָה
מִקְרָא שְׂכֵתוֹב, מְגִדִיל יְשׁוּעוֹת מִלְכּוֹ וְעוֹשֵׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד
וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם. אָמֵן וְאָמֵן:

== כו ==

תּוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמָחוֹת אֶת פְּנֵיךָ נְעִימוֹת בְּיַמִּינֶךָ
נָצַח. תִּשְׁמִיעֵנִי שְׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה תִּגְלָלָה עֲצֵמוֹת דְּבִית. הַשִּׁיבָה לִּי
שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה יוֹדֵעַ
כַּמָּה אֲנִי רְחוֹק מִשְׂמָחָה אֲמִתִּית בְּגוֹף וְנַפְשׁ, כִּי קִלְקַלְתִּי הִרְבָּה
מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר, עַד אֲשֶׁר סָפוּ תִּמּוֹ הַצְּרוּפֵי אוֹתוֹת
לְכַנּוֹת בְּהֵם עֲנִינִי וְקִלְקוּלֵי וּפְגָמֵי וְחַיִּיבֵי הָעֲצוּם. אָבִי שְׁבַשְׂמִים,
אֵל חַי וְקַיִם, מָה אוֹמֵר מָה אֲדַבֵּר מָה אֲצַטְדֵּק, הֵן עַל כָּל אֵלֶּה
קָשָׁה עָלַי מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ הַשְׂמָחָה עָלַי. וְאִם בְּרַחֲמֶיךָ, נְמַלֵּת עִמִּי
טוֹבוֹת רַבּוֹת לְנֶצַח בְּלִי שְׁעוֹר, וְזַכִּיתֵנִי לְהִיּוֹת מְזַרְעֵ יִשְׂרָאֵל,
וְעִזְרַתֵּנִי בְּרַחֲמֶיךָ לַעֲשׂוֹת כַּמָּה וְכַמָּה מִצְוֹת וְלַעֲסֹק בְּתוֹרַתֶךָ
הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר עַל־יְדִי־וְהָ יֵשׁ לָנוּ לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל תִּקְוָה
לְאַחֲרִית טוֹב, וְסוֹף כָּל סוֹף תִּתְקַנְּנוּ בְּנֹדָאֵי, וְתַטִּיב עִמָּנוּ בְּטוֹבֶךָ
הַנֶּצַחִי וְתַטְעִימָנוּ מִנְעָם זִיוֶךָ, אֲשֶׁר בָּזָה יֵשׁ לָנוּ לְשִׂמְחָה כָּל יְמֵינוּ
לְעוֹלָם, אֲפִלּוּ הַפְּחוֹת שְׁבַפְּחוֹתִים. אֵךְ עִם כָּל זֶה, קָשָׁה לִּי לְשִׂמְחָה
בָּזָה עִם גּוֹפֵי שְׂתֵהִיָּה הַשְׂמָחָה בְּשִׁלְמוֹת בְּגוֹף וְנַפְשׁ, מִחֲמַת
שִׁדְעֵתִי בְּעֲצָמֵי כָּל הַפְּגָמִים וְהַקִּלְקוּלִים שֶׁקִּלְקַלְתִּי וּפְגַמְתִּי כָּל־
כָּךְ. עַל־כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ בְּעַל הַרְחָמִים, אֲדוֹן הַשְׂמָחָה וְהַחֲדוּהָ,
שֶׁתְּעִזְרֵנִי בְּדַרְכֶיךָ הַנִּפְלְאִים וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֵף־עַל־פִּי־כֵן אֲזַכֶּה

תתקעדר לקומי ח"כנו תפלות

לְשִׁמְחָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ, כִּי אַתָּה כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְעָר מִמֶּךָ מִזְמָה. וּבְגִדְל רַחוּקֵי עֵתָה מִמֶּךָ וּבְכָל מָה שֶׁעֲבַרְתִּי וּפְנִמְתִּי עַד הַנְּהָ, עִם כָּל זֶה רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה וְאַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. וְאַתָּה יָכֹל לְסַבֵּב בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, שְׂאֵזְבָה גַם אֲנֹכִי לְהִיּוֹת אִיךָ שִׂמְחָתְךָ תִּמְדִּי בְּאֵמֶת בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֲבִי שְׂבֻשְׁמִים, כַּמָּה אֲנִי צָרִיךְ לְהִתְרַחֵק מֵעֲצוּבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה עַד קֶצֶה הָאֲחֵרוֹן, כִּי הֵם הֵיוּ בְּעוֹכְרֵי, וְעַל-יָדָם בָּאתִי לְמָה שֶׁבָּאתִי. רַחֵם עָלַי אָבִי אָב הִרְחֵקוּן, טוֹב וּמְטִיב לְכָל, הוֹמֵל דְּלִים, מְלֵא חֲמִלוֹת וְחִנּוּנוֹת, מְלֵא הַצְּלוֹת וְיִשׁוּעוֹת אֲמִתִּיּוֹת וְנִצְחִיּוֹת, הֵן לִי תִקְוָה וְלֹא אוֹבֵד. וּבְנִי מֵעֵתָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תִּמְדִּי בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ בְּאֵמֶת. עֲזֹרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְהִסְתַּכֵּל תִּמְדִּי עַל הַסּוּף הָאֲחֵרוֹן, בְּאִפְּן שֶׁתִּתֵּן שִׂמְחָה בְּלִבִּי, לְמַעַן אֲזַכֶּה עַל-יְדֵי-יְהוָה לְהַנְצִיל מִכָּל רָע, לְגַרֵשׁ כָּל הַפְּחִשְׁבוֹת רָעוֹת וְכָל הַהִרְהוּרִים רָעִים וְכָל הַבְּלָבוּלִים וְכָל הָרַעֲיוֹנִים רָעִים וְכָל הַתְּאוּוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת, הַכֹּל אֲגַרֵשׁ וְאֶסְלַק וְאֶבְטֵל מֵעָלַי עַל-יְדֵי הַשִּׂמְחָה וְהַחֲדוּדָה שֶׁהֵם עֶקֶר הַהִתְחַזְּקוֹת נֶגֶד כָּל הַבְּלָבוּלִים וְהַמְּנִיעוֹת וְהַכְּבֻדוֹת, עַד אֲשֶׁר אֲזַכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, וּבְטוֹב לִכְבֵּ מְרַב כָּל:

וְתֵעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ, שְׂאֵזְבָה תִּמְדִּי לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשְּׂרֵשׁ הָעֲלִיּוֹן שֶׁל כָּל הַשִּׂמְחוֹת וְהַטּוֹבוֹת, שִׁשָּׁם נִתְקַבְּצִין וּמְאִירִין כָּל הַשִּׂמְחוֹת יַחַד, בְּאִפְּן שְׂאֵזְבָה לְשִׂמְחָה בְּאֵמֶת בְּכָל הַטּוֹבוֹת וְהַשִּׂמְחוֹת יַחַד. וְתִתְרַבֶּה הַשִּׂמְחָה בְּלִבִּי עַד אֵין סוּף וְאֵין תְּכִלִּית. וְתֵאֵיר אוֹר הַשִּׂמְחָה הַקְּדוּשָׁה בְּאוֹר גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד עַל-יְדֵי רַבּוּי הַהֲאָרוֹת וְהַתְּנוּצָצוֹת מִכָּל הַשִּׂמְחוֹת וְהַטּוֹבוֹת יַחַד, שֶׁתֵּאֵיר כָּל שִׂמְחָה

לְקוּמֵי ח"כֵּי תַפְלוּת תתקעה

וּשְׂמָחָה לְחִבְרָתָהּ, וַיֵּאִירוּ זֶה לְזֶה וַיִּתְנוּצְצוּ זֶה לְזֶה, עַד שֶׁתֵּאִיר וּתְבַהֵיק וּתִגְדֵּל אֹר הַשְּׂמָחָה הַקְּדוּשָׁה בְּאֹר גְּדוֹל וְנֶעְרַב וְנִפְלֵא מְאֹד מְאֹד עַד אֵין סוּף וְאֵין תְּכֵלִית, בְּאִפְּן שְׁנוֹכָה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ עַל־יַדֵּי־זֶה בְּאִמְתּוֹ, בְּאַהֲבָה וּבְשְׂמָחָה גְּדוֹלָה בְּגוּף וְנִפְשׁ בְּאִמְתּוֹ:

כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, כְּמָה וְכְמָה יֵשׁ לָנוּ יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה לְשִׂמְחָה תְּמִיד. וּבִפְרָט אֲנִכִי הַדָּל וְהָאֲבִיוֹן, כְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמְחָה עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ אֲשֶׁר זְכִיתָנִי לְהִיּוֹת בְּכֻלּוֹ יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה, אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וּקְדַשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּקְרַבְתָּנוּ מִלְּכָנוּ לְעַבְדוֹתֶיךָ וּשְׂמֵךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוּשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ. וְהִרְבִּיתָ לָנוּ תוֹרָה וּמִצְוֹת לְחִיּוּתָנוּ בַּיּוֹם הַזֶּה, לְזִכְרוֹתֵינוּ לְנִצְחָה. כִּי מְרַבּוּי הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת זֹכָה כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, אֲפִלּוּ הַקָּל שְׂבִנְקָלִים, לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת מִכְּמָה וְכְמָה מִצְוֹת קְדוּשׁוֹת. כְּמָה וְכְמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עָלֵינוּ, אֵלּוּ לֹא נִתְּתָ לָנוּ אֵלָּא נְקֻדָּה אַחַת מִמִּצְוֵה אַחַת דִּינֵנוּ, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה טוֹבָה כְּפוּלָה וּמְכַפֶּלֶת לְמָקוֹם עָלֵינוּ, שֶׁהַכְּתָרֶת אוֹתָנוּ בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת רַבּוֹת וְנַעֲיֻמוֹת כְּאֵלֶּה, רַבּוֹת עָשִׂיתָ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמְחַשְׁבֹּתֶיךָ אֵלֵינוּ, אֵין עֲרֵךְ אֵלֶיךָ אֲנִידָה וְאִדְבָּרָה עֲצָמוּ מִסַּפֵּר. מָה אָשִׁיב לַיהוָה כָּל תַּנְמוּלוֹהִי עָלַי. עֲזָרְנִי מְלֵא רַחֲמִים, שְׂמַחַת יִשְׂרָאֵל, שְׂאֵזְכָה לְהִרְגִישׁ הַשְּׂמָחָה הַזֹּאת בְּלִבִּי תְּמִיד, אֲגִילָה וְאֶשְׂמָחָה בָּךְ, וּבְצַדִּיקֶיךָ הָאִמְתִּיִּים, וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה. בְּאִפְּן שְׂאֵזְכָה עַל־יַדֵּי־זֶה לְצֵאת לְחֵרוֹת מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה, לְשׁוֹב מִמִּצְוֹלוֹת יָם שְׁנִלְכַדְתִּי בָּהֶם, לְצֵאת מִהֶם בְּשָׁלוֹם, וּלְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאִמְתּוֹ וּבְלֵב שָׁלֵם מֵעַתָּה

ועד עולם. שאִזְכָּה להיות מעֲתָה כְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב בְּאֵמֶת תָּמִיד, וְלֹא אֶעֱשֶׂה עוֹד הֲרַע בְּעֵינֶיךָ וְלֹא אָשׁוּב עוֹד לְכִסְלָה, וְאָעֻב מֵעֲתָה דְרָכֵי הֲרַע וּמַחֲשָׁבוֹתֵי הֲרָעוֹת. וְאֶתְחַזֵּק בְּכָל עֵת, בְּעֹז וְחֲדוּה וּשְׁשׁוֹן וּשְׂמֵחָה, וְחֲדוּת יְהוָה יִהְיֶה מְעֹזִי לְהַתְנַבֵּר עַל־יְדֵי־יְהוָה, עַל כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת רָעוֹת וְעַל כָּל הַתְּאֻוֹת רָעוֹת, וְלַחֲשֹׁב בְּכָל עֵת רַק מַחֲשָׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת וְסִהְרוֹת תָּמִיד, בְּלִי שׁוּם בְּלָבוֹל הַדַּעַת כָּלֵל. מְלֵא רַחֲמִים, שְׂבַעֲנֵי מִטּוֹבָךְ וּשְׂמַחֲנִי בִישׁוּעָתְךָ תָּמִיד, כִּי בְשֵׁם קִדְשֶׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא לְבַד בְּטַחְתִּי. אֲנִילָה וְאֶשְׂמַחָה בִישׁוּעָתְךָ. יְהִי לְרִצּוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי. אָמֵן וְאָמֵן:

= כח =

רַעַה יִשְׂרָאֵל הַאֲזִינָה נוֹהֵג כְּצֵאֵן יוֹסֵף יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מְלֶךְ מְנַהֵג וּמוֹשֵׁל, מְלֵא רַחֲמִים אֲשֶׁר חִמְלַת עָלֵינוּ בְּחִמְלַתְךָ הַגָּדוֹלָה וְשָׁלַחַת לָנוּ מוֹשִׁיעַ וְרַב גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל וְקְדוֹשׁ, הוּא מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר הוֹצִיאָנוּ מֵאֶפְלָה לְאֹרֶה, מִחֲשָׁךְ לְאֹר גָּדוֹל, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, וְהֵאִיר עֵינֵינוּ, וְהוֹדִיעָנוּ אֵמֶתֶת אֱמוּנָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וּמַעֲצָם גִּדְּלָתוֹ הַנִּפְלְאָה הָיָה יָכֹל לְהֵאִיר גַּם בְּהַפְחוֹת שְׁבַפְחוֹתִים כְּמוֹנוּ הַיּוֹם, לְהוֹדִיעַ לְכָל גִּדְּלַתְךָ וּנְבוֹרַתְךָ, לְפַקֵּחַ עֵינַיִם עוֹרוֹת, לְהֵאִיר עֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל אֶפְלוּ אוֹתָם שֶׁהֵם בְּכַחֲנֵית רַגְלֵינוּ, שִׁיכְלוּ לְהַעֲמִיק בְּדַעְתָּם לְהַשִּׁיג הַתְּכָלִית הָאֱמֶתִי מִכָּל הַבְּרוּאִים שְׂבַעֲוֹלָם לְדַעַת וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ תַּתְּבַרֵּךְ לְנִצָּחַת, עַל יְדֵי כָּל הַבְּרִיּוֹת שְׂבַעֲוֹלָם, וְלַהֲתַקְרַב אֵלֶיךָ וְלַהֲתַדְבֵּק בְּךָ בְּאֵמֶת, אֲשֶׁר־י הַדּוֹר שְׂזָכוּ לְמְנַהֵג כְּזֶה, אֲשֶׁר־י עֵינַיִם

לתקעו לקוטי ח"ב"כח תפלות

שָׁזְכוּ לְרֹאוֹתוֹ, אֲשֶׁרֵי אֲזַנִּים שָׁזְכוּ לְשִׁמְעַ דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים מִפִּי
הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, שֶׁהִיְתָה שְׂכִינָה מְדַבֶּרֶת מִתּוֹךְ גְּרוֹנוֹ.

וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ אַתָּה, הַט אֲזַנְךָ לְשׁוֹעֲתֵנוּ, פָּקַח עֵינֶיךָ
וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ, וְחֹס וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהוֹרְנוּ וְלַמְדֵנוּ מַה נַּעֲשֶׂה
עִתָּה, מַה נַּפְעֵל עִתָּה, אֵל מִי נִפְנֶה לְעֹזְרָה, הַגִּידָה לִי שְׂאֵהֲבָה
נִפְשֵׁי, אֵיכָה תִרְעֶה, אֵיכָה תִרְבִּיץ בְּצִהָרִים, הוֹדִיעֵנוּ נָא בְּאִזְוָה
דְּרָךְ נְשׁוֹטֵט לְבַקֵּשׁ מִנְהֵיג אֲמַתִּי בָּזָה. כִּי לְעֵצָם שְׂפִלוֹתֵנוּ
וְחִלְשׁוֹתֵנוּ עִתָּה, וְכַלְנוּ אִין פְּגִינָה יְפוֹת כָּלֵל, אִין מִי שְׂיֻכַּל לְעֹזֵר
אוֹתָנוּ כִּי אִם רַבִּי וּמִנְהֵיג אֲמַתִּי שִׁיְהִיָּה בְּאֲמַת בְּכַחֲנִית מִשָּׁה
רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שְׂיֻכַּל לְהָאִיר גַּם בְּנוּ הַדַּעַת הַקָּדוֹשׁ שְׁנִזְבָּה
עַל יְדֵי זֶה לְבוֹא אֶל הַתְּכָלִית הָאֲמַתִּי, לְדַעַת וּלְהַפִּיר אוֹתָךְ
תַּתְּבַרְךָ לְנִצָּחַ, עַל יְדֵי כָּל הַבְּרִיּוֹת שְׂבָעוֹלָם, אֲשֶׁר כָּלָם נִבְרָאוּ
רַק בְּשִׁבִיל זֶה, כְּדֵי שְׁיִזְבָּה הָאָדָם לְהַפִּיר אוֹתָךְ עַל יָדָם, שְׂזָה עַקֵּר
הַתְּכָלִית שֶׁל כָּל הַבְּרִיָּאָה בְּכָלֵל וּבְפָרֵט. וְאִיךְ זֹכִינ׳ן לְמַצָּא מִנְהֵיג
בָּזָה, אֵיךְ, אֵיפּוֹא הוּא, אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, אֵיךְ הַעֲצָה וְהַתְּחַבּוּלָה
שְׁנִזְבָּה לְמַצָּאוּ, כִּי אִם אֲמַנָּם גַּם עִתָּה נִמְצָאִים צְדִיקִים וּמִנְהֵיגֵי
יִשְׂרָאֵל, יְהוָה עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ, וְיִאֲרִיךְ יְמֵיהֶם וְשָׁנוֹתֵיהֶם. אָבֵל הֲלֹא
כָּל הַמְּפָרְסָמִים כָּלָם יוֹדוּ בְּעֵצְמָן וְלֹא יִבּוֹשׁוּ, שְׂאִין לָהֶם זֶה הַכַּחַ
שְׁהַזְכִּירָנוּ לְפָנֶיךָ, שֶׁהוּא הַכַּחַ שֶׁל מִשָּׁה רַבְּנוּ, לְהָאִיר בְּנוּ הַדַּעַת
הַזֶּה שְׂיִשְׁיג כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַתְּכָלִית הָאֲמַתִּי בָּזָה הָעוֹלָם מְכָל
הַדְּבָרִים שְׂבָעוֹלָם, אֲשֶׁר לְכַךְ נּוֹצְרָנוּ. וְעַתָּה מַה נַּעֲשֶׂה וּמַה נַּפְעֵל,
מִי יָקוּם בְּעֵדְנוּ אוֹי מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי קָמָן הוּא.

מְרִיָּה דְעֵלְמָא כָּלָא, מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, אֲשֶׁר

נחית בצאן עמך ביד משה ואהרן. איה רחמנותך על ישראל עם
קדשך עתה, על מי נטשת מעט הצאן הזה, על מי עזבת אותנו,
חלושי כח כאלה, פחותי ערך כמונו היום. ראה עמידתנו דלים
ורקים, אשר השחרו פנינו מפני הטאתינו, ונכפפה קומתנו מפני
עוונותינו. אל מי ננוס לעזרה, המאס מאסת את יהודה, אם בציון
געלה נפשך, מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא, קנה לשלום ואין טוב,
ולעת מרפא והנה בעתה. האם הפקרת את עמך ישראל חלילה,
הלא כבר הבטחתנו שאפלו בתקף ירידתנו בעמק הגלות הזה
בגוף ונפש כמונו היום, לא תעזבנו ולא תמאסנו לעולם, כמו
שכתוב: ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם, לא מאסתים
ולא געלתים לכלותם, להפר בריתי אתם, כי אני יהוה אלהיהם.
וכתיב: ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת השמים.
וכתיב: כי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל
יהוה לעשות אתכם לו לעם. וכתיב: כי לא יטש יהוה עמו, ונחלתו
לא יעזב. וכהנה וכהנה עוד הבטחות הרבה אשר הבטחת את
אבותינו לעזרנו ולהושיענו בכל דור ודור. ועתה עתה איה
רחמנותך איה נפלאותיך, ולמה תהיה עדת יהוה בצאן אשר
אין להם רועה. חוס וחמל עלינו חוס ורחם עלינו, וזכנו ועזרנו
להתפלל ולהתחנן לפניך על זה הרבה, לצעק ולזעק זעקה גדולה
ומרה, ולבכות לפניך בכל יום על זה בדמעות שלישי, עד שתחננו
ותענו ותחמל עלינו ותתן לנו רועה ישראל מנהיג אמתי מנהיג
רחמן כמו משה רבנו רועה נאמן, שיוכל לעסק בתקוננו להשיבנו
אליך באמת, ויאיר גם כנו השנת דעתו הקדושה, ויפקח עיני

לקוטי ח"ב"כ תפלות לתקעט

דעתנו בקדושה ובטהרה גדולה, שנוזקה גם אנהנו להשיג התכלית האמתית מכל הפרואים שבעולם, ולהכיר אותך באמת ולהתקרב אליך ולהתדבק בך לנצח:

לשבת-קודש

ותעזרנו ותושיענו לקבל שבתות פראוי, בשמחה וחדוה גדולה ובדבקות נפלא כרצונך הטוב, עד שנוזקה על ידי זה לדעת ולהשיג תכלית מעשי שמים וארץ גם בזה העולם. לדעת ולהכיר אותך באמת על ידי כל הדברים שבעולם, כרצונך וכרצון יראיך האמתיים, עדי נזקה ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים. מלא רחמים, יהוה, פקח עינינו ונראה ונבין ונשכיל האמת לאמתו, איך להתנהג עתה, באפן שנוזקה לבקש ולמצא מנהיג אמת בזה שביאנו בחיינו לתכלית האמתית, כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים, אנהנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך בלנו, עליך יעזב חלכה יתום אתה היית עוזר. כי אתה לבד יודע צפון לבנו ואיך לעזרנו עתה בכל הענינים ובפרט בענין זה אשר בו תלוי הבל, שנוזקה למצא המנהיג האמתית שהוא בבחינת משה רבנו, שיוכל להביאנו לתכלית האמתית והנצחית מהרה בחיינו. והטוב בעיניך עשה עמנו, כי אנו משליכים כל ירבנו עליך. ואני תמיד איהל, עד ישקוף וירא יהוה משמים, וישוב אלינו וירחמנו, וכאב את בן ירצנו, ויחזיר לנו העטרה לישנה, ויתן לנו רועה בלבבו. ויקים מהרה מקרא שכתוב: ונתתי לכם רועים בלבי ורעו אתכם דעה והשכל. ותמהר ותחיש לנאלנו ותביא לנו את משיח צדקנו, ויקים מהרה: ותקמתי עליהם רעה

אחד ורעה אתהן את עבדי דויד הוא ירעה אותם והוא יהיה להן לרעה, ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהוה דברתי. ונאמר: ולא ישמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אותם מכל מושבתיים אשר הטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים, ועבדי דוד מלך עליהם ורעה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם, יהוה אלהים אבאות השיבנו האר פניך ונושעה:

== כט ==

עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשתי רגלי. אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים. הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה פן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו. חננו יהוה חננו כי רב שבענו ביו. אבי שבשמים, מלא רחמים, רב חסד ומרבה להיטיב, טוב לכל ורחמיו על כל מעשיו, המרחם על הארץ ומרחם על הבריות. רבוננו דעלמא פלא, אתה פראת עולמך ברצונך הטוב בשביל ישראל עמך, כדי להתפאר עמכם בכל דור ודור. ובטובך הגדול בחרת את ישראל עמך מכל העמים, ואת ארץ הקדושה מכל הארצות, להיות לעמך ישראל לנחלה. כי ידעת ששם אור הקדוש המחכים, ושם מקום מוכן לקדשת ישראל, להשיג שם חכמה האמתית, להפיר אותך בדת נפלא ובאמונה שלמה:

רבוננו של עולם, אדון כל הארץ, אלוה כל הבריות, מה אומר ומה אדבר. אתה יודע מעלת ארץ ישראל וקדשתה העולה עד

לקוטי ח"ב כט תפלות תתקפא

אין סוף ואין תכלית. ואנכי הבזוי והנמאס, אשר הרביתי לפשע נגדך, ופגמתי וקלקלתי הרבה מאד, עד אשר על-ידי רבוי עונותי ופשעי העצומים, ובפרט על-ידי כל מה שפגמתי בפנים הברית מעודי עד היום הזה, על-ידי כל זה טרפתי את דעתי ופגמתי את מחי, ואפלו מעט הרשימו שנשארה מדעתי היא גם-כן מבלבלת ועכורה מאד. אך עם כל זה, גם זאת הרשימו המעוטה של אמתת דעתי, רואה מרחוק ומציץ מן התרכים מבין זכרון דברי תורתך הקדושה, אשר חוננתנו ברחמיך הרבים. עד אשר אני מבין מרחוק גדל עצם מעלת קדשת ארץ ישראל בלי שעור וערך, וכאשר שמענו מפי הצדיקים האמתיים וראינו בספריהם הקדושים שכל קדשת איש הישראלי תלויה בארץ ישראל:

והנה עתה, אחרי כל מה שעבר עלי מעודי עד היום הזה, וכמה סבות סבבת עמי ובכמה גלגולים וגלגלת עמי כדי לקרבני אליך ולהחזירני בתשובה שלמה לפניה, ועדין לא עלתה בידי לזכות לתשובה שלמה כראוי, ולא די שלא זכיתי לתשובה שלמה, אף גם פגמתי הרבה מאד בכל עת. ועתה, אחרי כל אלה, איני יודע עתה שום דרך בית מנוס ממני, ולא שום עצה ותחבולה, כי אם עוד רוחי מקשקש בקרבי, עוד קול דודי דופק בי, ומעוררני ומזרזני בתורתו הקדושה לנסע לארץ ישראל, אולי אזכה לשוב מכסילתי וממעשי הפגומים, אולי אזכה להתחיל לחיות חיים אמתיים, אולי יחוס, אולי ירחם, ואתה יודע עצם רבוי הספקות שיש לי בזה בלי שעור, וזה עקר המניעה שלי, בצרוף שארי מניעות מחמת ממוז ורחוק הדרך ושאר מניעות רבות. אבל

תתקפב לקוטי ח"ב כט תפלות

בְּאֵמֶת אֲנִי מוֹדֶה לְפָנֶיךָ בּוֹחֵן לְבוֹת וּכְלִיּוֹת, שְׁעָקָר הַמְּנִיעָה הִיא מְנִיעַת הַמֶּחֱמֵת כִּמְהָ סִפְקוֹת וּבְלִבּוּלִים, שְׁמֵבֵלְבָלִין אֶת דַּעְתִּי וּמוֹנְעִים אוֹתִי מִלְהִתְנַבֵּר וּלְהִתְחַזֵּק לַעֲסֹק בְּזֶה לְהִכִּין לִי הַדְרָךְ לְנִסְעֵי לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. וְאֶף-עַל-פִּי-בֶן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֶתָּה מְרַמֵּז לִי בְּכָל עֵת לְהִשְׁתַּקֵּק לָזֶה לְבֹא לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, עַד אֲשֶׁר לֹא אוּכַל לָנוּחַ וּלְשָׁקֵט מִלְכַסְּפֵי לָזֶה לִילָךְ וּלְבֹא לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. כִּי יִדְעַתִּי, כִּי רַחֲמֶיךָ לֹא כָלִים, כְּלִי הָאִי וְאוֹלִי, תִּזְכְּנִי לְבֹא לְשֵׁם בְּשָׁלוֹם, וּלְהַמְשִׁיךְ עָלַי שֵׁם קִדְשָׁתְךָ אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל בְּאֵמֶת. בְּאִפְנֵי שְׂאֻזְבָּה לְהִתְחַבֵּם מֵעַתָּה וּלְהִשְׁכִּיל עַל דְּרָכֶי וּלְבַעַר הָרַע מִקֶּרְבִּי וּלְכַבֵּל הָרוּחַ שְׁטוֹת מִמֶּנִּי, וּלְזָכוֹת לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, אֲשֶׁר לָזֶה לְבַד בְּלִתֵּה נִפְשִׁי, כִּי זֶה כִּמְהָ נִכְסוּף נִכְסַפְתִּי לָשׁוּב אֵלֶיךָ. וּכְבָר גְּלִיתִי לָנוּ גְדֹל רַחֲמֶיךָ וְעֵצִים חֲנִינִיוֹתֶיךָ בְּכָל-עֵת, וְרַב טוֹבָךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, אֲשֶׁר אֶתָּה צוֹפֶה לְרָשָׁע וְחַפִּיץ בְּהַעֲדָקוֹ, כִּי לֹא תַחְפִּיץ בְּמוֹת הַמֵּת כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחִיָּה. וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תַחֲפֶה לוֹ, תֵּשֵׁב אֲנוּשׁ עַד דְּבָא עַד דְּכִדּוּכָה שְׁל נָפְשׁ:

רְבוּנוּ שְׁל עוֹלָם, רַחֵם עַל יוֹנָה אֱלֵמֶת כְּמוֹנִי, רַחֵם עַל חַלוּשׁ דַּעָה, עַל נִבְזָה וְנִמְאָם כְּמוֹנִי, אֲשֶׁר אֲנִי מְאֹס (נִבְזָה וְנִמְאָם) בְּעֵינֵי עַצְמִי בְּתַכְלִית הַמְּאֹס וְלֹא עַל הַנֶּם מִדְרָךְ הָעֲנֻוָה הָאֵמֶתִיית, כִּי אִם מִחֲמַת עֲבִירַת מְאֹס מַעֲשֵׂי הָרָעִים וְעוֹנוֹתַי הָעֲצוּמִים וּפְגָמֵי הַמְּרָבִים, אֲנִי אֲדוֹן יְחִיד, מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתַי בְּרַחֲמִים, וְזַכְּנִי לְבֹא לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל מְהֵרָה. וְאִזְבָּה לְעִבֵר וּלְדַלֵּג עַל כָּל כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת, וּלְנִסְעֵי וּלְבֹא לְשֵׁם מְהֵרָה חוֹשֵׁה בְּשָׁלוֹם בְּלִי פָנֵעַ, וּלְפַעֵל שֵׁם קִדְשָׁה וְטַהֲרָה, בְּאִפְנֵי שְׂאֻזְבָּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת,

לתקופת לקוטי ח"ב כט תפלות

ולא אשוב עוד לכסלה מעתה ועד עולם, רבונו של עולם, זכני בזכות כל הצדיקים שגלו קדשת ארץ ישראל בעולם, ובזכות כל הצדיקים והבשרים שזכו לבא לארץ ישראל אחרי מניעות רבות ועצומות בלי שעור כאשר אתה ידעת, ופעלו שם מה שפעלו. זכני בזכותם ובזכות תורתם הקדושה ובזכות מעשיהם הטובים, שאזכה גם אנכי השפל והבוזי לילך ולבוא לארץ ישראל היש קל מהרה:

אבי שבשמים, הגומל עמי חסדים וטובות רבות בכל עת, אשר זכיתני ברחמיך וחסדיך להתפלל על זה לבא לארץ ישראל. גמול על עבדך עוד חסדים וטובות יותר ויותר, ותגדיל נפלאותיך עמי ותעשה עמי חסד הנם בכל עת, ותלמדני בדרך עצותיך האמתיות ותורני בדרך הישר והאמת, באפן שאזכה מעתה לעזב דרכי הרע ומהשבותי הפגומות. ואזכה להתקשר בך מעתה ולילך ולבא מהרה לארץ ישראל בשנה הזאת, ואזכה להתחדש לגמרי להתחיל מתחדש בעבודת יהוה כאלו נולדתי היום:

רבנו של עולם, זכר נא ההתפארות והשעשועים שקבלת מכל הצדיקים שהיו בכל דור ודור, ומכלל ישראל עמך הקדוש, וכל ההתפארות והשעשועים אשר אתה מקבל עדין מכלל ישראל עמך, ומהצדיקים והבשרים אמתיים הנלוים אליהם שבדור הזה, אשר משם נמשך כל קדשת ארץ ישראל. וזכני גם כן שיהיה לי חלק בהתפארות הזאת, שאזכה לשוב אליך ולעשות רצונך באמת, עד אשר תתפאר עמי השכינה תמיד בכל עת. כי ברחמיך הרבים בחרות בני מכל העמים, ואתה מתפאר בנו בכל דור ודור,

וואת הַהִתְפָּאוֹת עוֹלָה לְפָנֶיךָ וְעִמָּךָ עַל רֹאשֶׁךָ בְּבַחֲיַנֵּת תִּפְלִין,
 וּמִשָּׁם נִמְשָׁךְ קִדְשֵׁי אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל. כִּי הַהִתְפָּאוֹת בּוֹקֵעַ בְּעֵינַיִם,
 וְעַל־יְדֵי־זֶה נִמְשָׁכִין עֵינֵי הַשְּׂגָחָתְךָ עַל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר מִשָּׁם
 מִקְבֵּלֵת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל קִדְשָׁתָהּ הַגְּדוּלָּה, כִּי עַל־יְדֵי־זֶה אוֹרֵהָ
 מִחֻכְמִים, עַל־יְדֵי שְׁנִמְשָׁכִין שָׁם תְּמִיד עֵינֶיךָ הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם עֵינֵי
 הַחֻכְמָה וְהַמְּדַע, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, אֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דֹרֵשׁ אוֹתָהּ
 תְּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מֵרֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה.
 עַל כֵּן רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְזַכְּנֵי שִׁיתְגַּלֶּה לָנוּ קִדְשֵׁי אֶרֶץ־
 יִשְׂרָאֵל, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה לְכַסֵּף וְלִהְיוֹתוֹקֵךְ וְלִהְיוֹתְנֵנוּ עַנְיָה תְּמִיד בְּאַמַּת
 לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, וְלִהְתְּפַלֵּל הַרְבֵּה עַל זֶה לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, עַד
 אֲשֶׁר נִזְכֶּה לְבֹא לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל חַיֵּשׁ קַל מִהֵרָה:

לְרֵאשִׁי־הַשָּׁנָה

וְזַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֲסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים, שֶׁנִּזְכֶּה בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה
 לְנַסֵּעַ עַל רֵאשִׁי־הַשָּׁנָה לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, וְאִזְכֶּה לִהְיוֹת נִמְנָה גַם־
 בָּן, בֵּין עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים וְהַתְּמִימִים הַמֵּתְאֲסָפִים וּמִתְקַבְּצִים
 לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים עַל רֵאשִׁי־הַשָּׁנָה. כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ מַעֲלַת
 הַקְּבוּץ שֶׁל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרֵאשִׁי־הַשָּׁנָה לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים. אַתָּה
 לְבַד יוֹדֵעַ כְּמָה וְכְמָה הַתְּפָאוֹת וְשַׁעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים וְנוֹרָאִים אֲשֶׁר
 אַתָּה מִקְבֵּל בְּכָל רֵאשִׁי־הַשָּׁנָה וְרֵאשִׁי־הַשָּׁנָה מִהַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ
 שֶׁל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל אֲצֵל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים. זַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 וְחֲסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים, שֶׁנִּהְיֶה אֲנַחְנוּ נִכְלָלִים גַם־כֵּן בְּהַתְּפָאוֹת
 וְהַשַּׁעֲשׂוּעִים הָאֵלֶּה, וְאֵל יִמְנַעֵנוּ מִזֶּה שׁוֹם מוֹנֵעַ, וְאֵל יַעֲכֹבֵנוּ
 שׁוֹם עֹבֹב, וְאֵל יִמְרִידֵנוּ שׁוֹם מְרַדָּא בְּעוֹלָם. רַק נִזְכֶּה תְּמִיד בְּכָל

לתקופה לקוטי ח"ב כט תפלות

שנה ושנה, לילך ולבא ולהתאסף אל הקבוץ הקדוש והנורא של עמך ישראל הכשרים, המתאספים ומתקבצים אצל הצדיקים האמתיים בכל ראש השנה, ועל ידי נזכה שתתפאר בנו תמיד, ותמשיך עלינו קדשת ארץ ישראל תמיד. ותזכנו ותעזרנו שנזכה להסתכל על פאר יפי הדרת פני הצדיקים האמתיים, אשר הם כלילת יפי. כי הם כלולים מכל ההתפארות והשעשועים של כלל ישראל, אשר אתה מקבל עליהם, על ידי שהם עוסקים תמיד לקרבם אליך. זכני ברחמיך הרבים להסתכל על פניהם תמיד באמת, ובפרט בימי ראש השנה הקדושים שאז הוא עקר ההתפארות, ואז פניהם מאירות מאד באור כלל ההתפארות והשעשועים של כל הקבוץ הקדוש המתקבצים אליהם:

אנא יהוה, ברחמיך הרבים, זכנו להסתכל על פאר הדרת פניהם הקדושים והנוראים באמת, באופן שנזכה על ידי נזכה לקבל ולהמשיך עלינו גם כן הארה נפלאה מההתפארות הזאת, עד אשר נזכה שימשיך עלינו תמיד קדשת התפלין הנוראים. ופאר קדשת התפלין יהיו בוקעים בעינינו, עד שנזכה גם בכל מקום שאנחנו נסתכל ונביט שם, שיתקדש המקום ההוא בקדשת ארץ ישראל. עד אשר כל מי שיודע מטעם ארץ ישראל הקדוש, ירגיש קדשת ארץ ישראל בכל מקום שיתעד עמו יחד, עד אשר יביר אותנו וידע ויבחין שאנחנו זכינו להיות אצל צדיקים אמתיים על ראש השנה. רבונו של עולם, מלא רחמים, רחם על צעקת השכינה אשר צועקת בקול מר על מעשינו הרעים, קלני מראשי, קלני מזרועי. מי יכל לסבל קול צעקתה הפורה, אתה לבד

יודע גדל מרידת צעקה גדולה ומרה הזאת. רחם רחם, ושמרנו והצילנו מעתה מפעשים רעים וממחשבות רעות, וזכנו לשוב אליך באמת, בזכות וכה הצדיקים האמתיים, באפן שתתפאר השכינה בנו מעתה, ותקבל שעשועים גדולים והתפארות הרבה מאתנו בכל עת מכל אחד ואחד בפרטיות:

ועזרנו וזכנו לשוב בתשובה שלמה, ולתקן מהרה כל מה שפגמנו לפניך בעינינו, מנעורינו עד היום הזה, אשר הרבינו לפשע בזה שהסתכלנו בעינינו חוץ מגבול הקדשה, ובאנו על-ידי-זה לחטאים ועונות ופגמים גדולים הרבה מאד, והרע בעיניך עשינו. אוי לנו כי חטאנו, שפגמנו בעינים קדושים כאלו הנמשכין מעיני יהוה, שיכולים לזכות להסתכל בהם על ההתפארות של השם יתברך, והצדיקים, ולהמשיך על-ידי-זה קדשת ארץ-ישראל בכל מקום שמביטים שם. וברב אולתנו לקחנו עינים קדושים ונוראים כאלו, והסתכלנו בהם במה שהסתכלנו, עד אשר באנו למה שבאנו בעונותינו הרבים. מלא רחמים, למדנו הדרך לתקן כל זה, ועזרנו והושיענו שגזכה לבקש ולחפש ולמצא צדיקים אמתיים השכיכים לשרש נשמותינו, ולילך ולנסע אליהם תמיד, ובפרט על ראש-השנה הקדוש שהוא עקר זמן הקבוץ הקדוש, וזכנו שנהיה נמנין גם-כן בכלל עמך ישראל הפשרים המתאספים אליהם, ונזכה על-ידי-זה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת. ונזכה להסתכל על פניהם הקדושים, ולתקן על-ידי-זה כל הפגמים שפגמנו בעינינו, מנעורינו עד היום הזה, ותמשיך עלינו אור קדשת ההתפארות הכלול בפניהם הקדושים, ועל-ידי-זה

לתקופו   ח"ב-ל   תפלות   לקומי

נזכה להמשיך קדשת ארץ-ישראל בכל מקום שנסתכל שם, עד אשר יתקדשו כל מקומות ישראל בקדשת ארץ-ישראל:

מלא רחמים, רחם עלינו למען שמך, חוסה עלינו כרב רחמך. זכנו שיתעורר לבנו אליך באמת, ונזכה להרגיש ולידע היטב נראות מתיקות הטעם הקדוש והנפלא של ארץ-ישראל, ונזכה מעתה לכסף ולהשתוקק ולבער ולהתלהב לארץ-ישראל, ולאפוישי ברחמי טובא, להרבות ברחמים ותחנונים לפניה, עד שנזכה לפעל בקשתנו ברחמים אצלך, שנזכה לבא מהרה לארץ-ישראל בשלום בלי פגע. עזרנו אלהי ישענו למען שמך כי לך לבד עינינו תלויות, מלא משאלותינו לטובה ברחמים וזכנו לבא מהרה לכל מה שבקשנו מלפניה, הננו ועגנו ושמע תפלתנו, כי אתה שומע תפלת כל-פה עמך ישראל ברחמים. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניה יהוה צורי וגואלי:

== ל ==

נכספה וגם בלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירגנו אל אל-חי. בלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי אלהים לעולם. צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים. השבעתי אתכם בנות ירושלים. אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני. השבעתי אתכם בנות ירושלים מה תעירו ומה תעוררו את האהבה עד שתתפין:

רבנו של עולם, מלא רחמים, אוהב עמו ישראל. גדל העצה ורב העליה, אתה יודע את עצם רבוי המניעות המונעין אותנו

מִדְרֹךְ הַחַיִּים, אֲשֶׁר עָמְדוּ בְּנִגְדֵנוּ, בְּנִגְדְּ כָל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטֵיּוֹת,
בְּחֻמּוֹת בְּרוֹזַל וּבְנִחְלָיִם שׁוֹטְפִים וְנִהְרֵי אֵשׁ סְבוּנוֹ נִם סְבִיבוֹנוֹ
מִכָּל צַד. סְבוּנֵי כַּמִּים כָּל הַיּוֹם הַקִּיפוּ עָלַי יָחֵד. וּמִרְבּוּי הַמְּנִיעוֹת
נִתְרַחֲקֵנוּ מִמֶּךָ כְּמוֹ שֶׁנִּתְרַחֲקֵנוּ. אֲבָל אַתָּה הוֹדַעְתָּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, שְׁנָם בְּהַמְּנִיעוֹת בְּעֶצְמוֹן אַתָּה בְּעֶצְמֶךָ נִסְתַּר בָּהֶם מִרַב
אֲהַבְתָּךְ אֶת כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וּמִי שֶׁהוּא בַר דַּעַת יָכוֹל
לְגַשֵּׁת לְתוֹךְ הַשִּׁכְתָּה הַעֲזֵן וְהַעֲרֹפֶל, דִּהְיִינוּ לְתוֹךְ תַּקְרָף הַתְּנַבְרוֹת
הַמְּנִיעוֹת וְלִמְצֵא שֵׁם אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי שֵׁם בְּהַמְּנִיעָה בְּעֶצְמָהּ
נִסְתַּר וְנִעְלָם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. אֲבָל מָה אֶעֱשֶׂה אֲנֹכִי הַחֹסֵר דַּעָה
אֲשֶׁר מֵעַצֵּם חִסְרוֹן דַּעְתִּי אֲנִי עוֹמֵד מִרְחוֹק זֶה כְּמֵה זְמָנִים, שְׂאִינִי
מִתְנַבֵּר לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ מִחֵמַת רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת הַמְּפַסְּקִים לְפָנַי
בְּחֻמּוֹת מִמָּשׁ. וּבְאַמַּת אֲנִי יוֹדַע קִצְתָּהּ, וְאֲנִי מֵאַמִּין בְּאַמוּנָהּ
שֶׁלְמָה שְׂיֵשׁ בְּיָדֵי לְשַׁבְּרָם וּלְבַטְּלָם, כִּי בְּאַמַּת אֵינָם מְנִיעוֹת
כָּלֵל. אֲבָל, אֶפֶס-עַל-פִּי-כֵן הֵם מִתְנַבְּרִים בְּנִגְדֵי וּמִשְׁתַּטְּחִים לְפָנַי
כָּךְ שְׂאִינִי יוֹדַע אֵיךְ לְשַׁבְּרָם וּלְבַטְּלָם. עַל-כֵּן בְּאַתִּי לְפָנֶיךָ
מִלֵּא רַחֲמִים, הַחֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, שְׁתוֹרְנֵי וְתִלְמִדְנֵי וְתוֹדִיעֵנִי דַּעַת
וְתַבּוּנָה וְחֻכְמָה וְשִׁכְלָה אִמְתִּי וְעֵצוֹת אִמְתִּיּוֹת בְּכָל עֵת, בְּאַפֵּן
שְׂאִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמַּת מִמְּקוֹם שְׂאִינִי שֵׁם עֵתָהּ, וְלַעֲבֹר
וְלִדְלֹג עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת הַמְּשַׁתְּטָחִים לְפָנַי. וְאַזְכֶּה לִידַע וּלְהֵאֱמִין
בְּאַמַּת שִׁכְלָה הַמְּנִיעוֹת הֵם רַק בְּאַחִיזוֹת עֵינַיִם וּבְדַמְיוֹן בְּעֵלְמָא,
וּמִי שֶׁמִּחְזֵק לְבָבוֹ וּמִתְנַבֵּר בְּנִגְדָם בְּתִשׁוּקָה גְּדוּלָה וְרִצּוֹן חֹזֵק
לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הֵם מִתְבַּטְּלִים בְּנִגְדָם לְנִמְרֵי. עַד שְׂאִזְכֶּה לְבַטֵּל
וּלְשַׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, הֵן הַמְּנִיעוֹת מֵאַחֲרַיִם, הֵן הַמְּנִיעוֹת

לתקופת לקוטי ח"ב-ל תפלות

מתאוות גופי המגשם, הן כל מיני מניעות שבעולם, המונעים מדרך הקדש, מדרך האמת, כלם אזהה לשר ולבטל ולסלק לגמרי על ידי שתתן בלבי כח ונבורה לכבש את יצרי, ולהתחזק בלבי בנבורה גדולה ובהתחזקות גדול לעמד בנגדם. ולבלי לירא ולפחוד מהם כלל, ואזהה לנצח המלחמה בשלום:

ותרחם עלי ותושיעני ותצילני ממניעות המח, שהם כל הקשיות והספקות והבלבולים הבאים על המח להרהר אחרי הצדיקים והבשרים שבודור, או להרהר חס ושלום אחרי מדותיה. שאלו המניעות של המח הם גדולים מכל המניעות שבעולם, כי מי שמחו ולבו חזק באמונה שלמה בהשם יתברך, ובצדיקים אמתיים, אין שום מניעה שתמנעהו. אבל בשחם ושלום מחו ולבו חלוקים מהשם יתברך, ומהצדיקים, ונופלים בלב קשיות עליהם, אלו המניעות קשים מכלם. ועל זה באתי לצעק ולזעק ולקרא אליך, כי אין לי שום תקוה להנצל מהם כי אם לצעק אליך. אליך יהיה אקרא ואל יהיה אתחנן. שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני:

ועזרני והושיעני והצילני ומלטני ופדני מכל מיני קשיות וספיקות ובלבולים ומניעות המח, לבל אסתפל עליהם כלל, ולא יעלו ולא יבואו עוד על לבי ודעתי ומחי כלל, רק אזהה תמיד לידע ולהאמין בהאמת, באמונה שלמה וחזקה ונכונה בלי שום ספק ובלבול ונטיה אל הצד כלל. עד שאזהה להתחזק ולהתגבר גם על המניעות והמסכים הנשמיים מבני אדם אחרים, או מתאוות גופי, להתחזק ולהתגבר לעמד בנגד כלם, ולכנס בדרך יהוה באמת, להתקרב אליך ולהצדיקים וכשרים האמתיים, ולעבדך באמת

בִּירְאָה וּבִאֲהָבָה, לְסוּר מֵרַע וְלַעֲשׂוֹת טוֹב, וּלְהִתְחִיל וּלְגַמֵּר כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְקִדְשָׁה שָׁהֵם רְצוֹנָךְ בְּאֵמֶת, חַיֵּשׁ קָל מְהֵרָה. וּתְרַחֵם עָלַי בְּכָל עֵת שֶׁיִּבֹאֹוּ עָלַי לְבִי חֵם וְשָׁלוֹם, קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת לְהִרְהוֹר אַחֵר הָאֵמֶת חֵם וְשָׁלוֹם, שְׂתַכְּף אֶזְעַק וְאֶצְעַק וְאֶקְרָא אֵלֶיךָ בְּקוֹל הֶזֶק מַעֲמָקֵי הַלֵּב, וְאַתָּה תַעֲנֵנִי מִיַּד בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲשׁוּעַ וְתֹאמַר הַנְּנִי. כִּי אֵין לִי עַל מִי לְהִשָּׁעַן לַעֲמֹד כִּנְגַד כָּל הַמְּנִיעוֹת, בְּפֶרֶט כִּנְגַד מְנִיעוֹת הַמָּחַ, כִּי אִם עֲלֶיךָ אֲבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם, עֲלֶיךָ לְבַד אֲנִי נֹשָׁעַן וְעַל חֲסִדְךָ הַגָּדוֹל אֲנִי בּוֹטֵחַ, שְׂתוֹרְנִי וְתִלְמְדֵנִי אִיךָ לְהִתְנַבֵּר לְכַנֵּס לְתוֹךְ תַּקְּפָה הַתְּנַבְּרוֹת הַמְּנִיעוֹת וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ עַל-יְדֵי הַמְּנִיעוֹת דִּיקָא, כִּי גַם בָּהֶם עֲצָמֵן נִסְתַּר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֲצָמוֹ, כִּי לְגַדְלָתוֹ אֵין חֶקֶר, וּמָאֵד עֲמָקוֹ מִחֲשׁוֹבוֹתֶיךָ, וְאַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם יְהוּדָה. וְכָל מָה שְׂאַתָּה מְסַבֵּב עִם הָאָדָם, אֲפִלוּ מָה שֶׁנִּדְמָה לְמְנִיעוֹת וְעִכּוּבִים מִדְּרֹךְ הַקִּדְשׁ, הַכֹּל לְטוֹבָה וַיִּשׁוּעָה נִפְלְאָה. רַחֵם עָלֵינוּ וְלַמְדֵנוּ וְהוֹרְנוּ וְחֻזְקֵנוּ וְאַמְצָנוּ, וְתֵן לִי וּלְכָל יִשְׂרָאֵל כֹּחַ וּגְבוּרָה בְּלֵב, מִן הַשָּׁמַיִם, שֶׁמַּעֲתָה לֹא אֵירָא וְלֹא אֲפָחֵד עוֹד מִשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְעוֹלָם, רַק אֲהִיָּה בְּכָל עֵת, כְּגִבּוֹר עָרוּךְ מִלְחָמָה, בְּלִי שׁוֹם פֶּחַד מִשׁוֹם תַּאֲוָה וּמִשׁוֹם מִחֲשָׁבָה וּבְלִבּוֹל, וּמִשׁוֹם אָדָם, וּמִשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְעוֹלָם כָּלֵל, בְּאִפְסֵן שֶׁאֵזְכָּה לְהַנְצִיל וּלְהַמְלִיט מִכָּל מָה שֶׁאֲנִי צָרִיךְ לְהַנְצִיל וּלְהַמְלִיט וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָהּ וְלֹא אֲפַגֵּם שׁוֹם פְּנִים כָּלֵל, לֹא בְּמִחֲשָׁבָה דְבוּר וּמַעֲשָׂה, וְלֹא בְּרְאִית עֵינַיִם וּבְשִׂאָר חוּשִׁים. וְתַחֲזַקֵנִי וְתֹאמְצָנִי לְדַלֵּג עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל בְּלִם וּלְכַנֵּס לְתוֹךְ הַקִּדְשָׁה בְּאֵמֶת, וּלְהִתְחִיל מַעֲתָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ כְּרְצוֹנָךְ הַטּוֹב:

לתקצא לקומי ח"ב לא תפלות

אבי שבשמים, רחם עלי, מלא משאלותי ברחמים, כי אין לי שום תקנה כי אם על תפלה ותחנונים, ועל פתח הגדול של הצדיקים אמתיים, ואתה הטוב בעיניך עשה עמי. רחם עלי למען שמך ואל תששני ואל תעזבני, עזרני הושיעני מלא רחמים, פעל ישועות בקרב הארץ. ועשה את אשר בחקיך אלך ואת מצותיך אשמר מעתה ועד עולם. עננו כי בצרה גדולה אנחנו בתקף הגלות המר הזה, ועקר הוא גלות הנפש, מה שתאוות הגוף ובלבולי המח ורבויו המונעים מבני אדם, כלם השתרגו עלו על צוארנו למנענו חס ושלום מדרך החיים. חננו מאתך חכמה בינה ודעת אמת, באפן שנוכח לעמוד כנגד כלם ולבלי להסתפל עליהם כלל, ולהתקרב אל הקדשה באמת, ולמצא אותך תמיד בתוך כל תקף התנגדות המניעות, כי בהן אתה נסתר ונעלם ברחמיך הרבים ובאהבתך הגדולה אותנו עמך בית ישראל. עזרנו למצא אותך תמיד בתוך תקף ההסתרה והמניעה, אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אונק ביום אקרא מהר ענני. קרבה אל נפשי גאלה למען אויבי פדני. ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהל וזבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה. שמע יהוה קולי אקרא וחנני וענני. פנה אלי וחנני תנה ענד לעבדך והושיעה לבן אמתך. עשה עמי אות למזכה ויראו שונאי ויבשו בי אתה יהוה עזרתני ונחמתני, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. אמן ואמן:

== לא ==

חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, רחם עלי למען שמך.

והיה בעזרי מעתה שאזכה לקדש ולטהר את מחשבותי, שלא
 אחשב עוד מעתה שום מחשבה חיצונה וזרה כלל, מכל שבן
 שלא אהרהר חס ושלום שום הרהור רע כלל. כי אתה גלית לנו
 בתורתך הקדושה, שהמחשבה ביד האדם להטותה כרצונו, ואי
 אפשר שיהיו שני מחשבות ביחד בשום אופן כלל. וזה כמה שאני
 חותר לעצור מחשבותי לתפשה ולאחזה שלא תטה מן הדרך
 הישר לחוץ חס ושלום, ועדין לא עלתה בדי. ולא די שלא זכיתי
 לזה לקדש את מחשבותי כראוי אף גם פגמתי במחשבותי הרבה
 מאד מהפך אל הפך. כי חשבותי מחשבות רעות והרהורים רעים
 הרבה מאד בכל יום, וכליתי שעות ועתים הרבה וימים ושנים
 במחשבות ורעיונות זרים הרבה מאד, ובלבדתי ועכרת את דעתי
 מאד. אשר על-ידי זה פאו כל הקלקולים והמכשולות שלי, וכל
 החטאים והעונות והפשעים שלי, שחטאתי ושעויתי ושפשעתי
 לפניה מעודי ועד היום הזה. אשר בכלם לא נכשלתי כי אם על-
 ידי פגם המחשבה שלא נזהרתי לתפסה ולשמרה כראוי, אשר
 רק על-ידי זה באתי למה שפאתי, ונכשלתי כמה שנכשלתי,
 בשונג ובמזיד, באנס ובכזון. על-כן באתי לפניה מלא רחמים,
 שתעזרני בעזרתך וישועתך הגדולה שאזכה מעתה לשמר את
 מחשבותי היטב היטב בכל מיני שמירות מעלות, ואזהר מעתה
 לבלי להניח את מחשבותי כלל לצאת חוץ לשטה חס ושלום
 אפלו כחוט השערה, ואפלו בקדשה אזכה לשמרה מבלבולים.
 ובכל עת וענין שאראה איזה בלבול הדעת אברח ואמלט משם
 מהרה, מכל שבן שלא תצא מחשבותי חוץ לנבול הקדשה חס

לתקצנן   ח"ב-לא   תפלות   לקוטי

ושלום אפלו רנע קלה. ואפלו אם חס ושלום, לפעמים על-ידי איזה הסח-הדעת תפרח ותצא פתאם מחשבתי לחוץ מחמת גדל ההרגל מכבד, תהיה בעזרי תמיד ותזכירני תכף ומיד בלי שהיה וחמוץ המוח כלל, שאתפס את מחשבתי מיד להשיבה לדרך הישר, מחוץ לפני, ולהטותה מיד מרע לטוב, מחל לקדש:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, רבונו של עולם, זכר ורחם והושיעה מהרה, כי זה כמה נכסוף נכספתי לכל זה ועדין לא עלתה בידי, אבל באמת אני יודע ומאמין, שעדין הבחירה בידי, ועדין אני יכול לתפס מחשבתי ולהטותה בכל פעם לדרך הישר, אף-על-פי שכבד הרגלתי במחשבתי כמו שהרגלתי, עד שההרגל נעשה כמו טבע אצלי, עד שנדמה לי שאי אפשר להמלט מהם חס ושלום. אבל האמת אינו כן, כי הבחירה הפשוטה לעולם, ועדין עדין אני יכל לתפס את מחשבתי בכל עת, ולהזהר לשמרה היטב ממהשבות חוץ, ולהטותה אל הקדשה תמיד. על-כן באתי לשטח בפי אליך שתחזק ותאמץ אותי, ותזכירני ברחמיך לקדש ולטהר את מחשבתי מעתה באמת. עזרני בעל הישועות, בזכות וכת הצדיקים הגדולים האמתיים, אשר קדשת מחשבתם נודעת לך לבד, כי אתה לבד יודע המקום שעלו לשם במחשבתם הקדושה והנוראה מאד. בכת עלית מחשבות קדושות באלו באתי לפניה, כי כחם וזכותם גדאי להגן גם עלי להוציא מחשבתי ודעתי מכל המקומות שנפלו ונתפזרו ונפוצו לשם, ולהעלותי מכל מיני רגילות רעים שהרגלתי בהם, ולטהרני מכל מיני טמאות וזממות שנאחזו בי

חס ושלום, על ידי פגם המחשבות רעות ומבלבלות שחשבתי בהם הרבה, ולקדשני ולטהרני בכל מיני קדשות, שכלם תלוים בקדשת המחשבה. כי קדשת המחשבה של הצדיקים עולה על הכל, ויש לה בח לירד לתוך כל המקומות שיירדתי בהם על ידי פזור דעתי ומחשבתי חוץ לגבול הקדשה, ולהעלות אותי מרע לטוב, וללמדני בכל עת איך למלט מחשבתי מעתה מלצאת חוץ חס ושלום, ולטהרה ולקדשה בכל מיני קדשות. ועל זה לבד תמכתי יתדותי עדן להתפלל לפניך ולצפות לישועה, שאזכה מעתה להתחיל לחזק עצמי לקדש את מחשבתי, ואתה תסיעני מן השמים להתחיל ולגמר, עד שאזכה לקדשת המחשבה באמת ברצונך הטוב. ותהיה מחשבתי דבוקה בך ובתורתך הקדושה ובצדיקיך האמתיים מעתה ועד עולם, אמן סלה:

= לב =

אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך. רבוננו של עולם, חי לעד וקנים לנצח, אתה הוא קדם שבראת העולם, ואתה הוא לאחר שבראת העולם, כי אתה למעלה מהזמן, וכל הזמן בלו מה שהיה ומה שיהיה אינו עולה אצלך אפלו כהרף עין. רחם עלי ברחמיך הרבים, ותן לי דעת ושכל אמת ושלום, באפן שאזכה לצאת מתחת הזמן, שאזכה לידע ולהבין ולהשיג שכל הזמן אינו כלום, כי הכל הכל, וימינו בצל עובר. ובאמת אין שום זמן כלל למי שיש לו שכל ודעת אמת, רק כל הזמן הוא מהעדר הדעת, אשר בגנפלאותיך הנוראות, אתה מעלים הדעת מבני אדם, כדי שיתקיים הזמן, והכל בשביל

לתקציה   לקוטי ח"ב ללב   תפלות

הבחירה, אבל באמת בדעת האמתי אין שום זמן כלל. זכנו לקשר עצמנו ולהכלל באמת בהצדיקים האמתיים, שזכו לזה בשלמות להכלל בדעתם השלם בבחינת למעלה מהזמן, ויצאו מהזמן לגמרי, ונצלו בשלמות מכל המעשה הרע הנעשה תחת השמש והזמן. זכנו לילך בעקבותיהם ולדרך בנתיבותיהם ולקיים עצותיהם, לבל נסתכל כלל על כל הדברים שהם תחת הזמן שבהם כלולים כל התאוות ומדות רעות, ואל יבהלנו מפני הזמן כלל, רק נזכה בכל יום ובכל עת ובכל שעה, להזכיר עצמנו בבטול הזמן, שבאמת הזמן בטל ומבטל, ולקשר עצמנו בכל עת בבחינת למעלה מהזמן, שישם נתבטלים כל התאוות והמדות וכל הבלבולים הבאים בלם מפני הזמן:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, קדמון לכל הקדמונים ראשון לראשונים ואחרון לאחרונים, אתה הודעתנו מרחוק דברים גבוהים פאלה, רמזים נוראים פאלה, ורמזות לנו מרחוק דרכי נפלאותיך הנוראות לחיותנו כהיום הזה, להשיב נפשנו בעמק מרירות הגלות הארץ הזה, להזכירנו גדלת נוראותיך לחזקנו ולתמצנו ולתחמנו בכל צרותינו, אשר כבר סבלנו צרות רבות ורעות בלי מספר מיום החרבן עד הנה, אשר במעט פשל כח הסבל, כי ארץ עלינו הגלות מאד מאד, וכבר בלו כל הקצין ואין אתנו יודע עד מה, עד מתי קץ הפלאות, ורבים מבני עמך נכשלו ונפלו על ידי זה, על ידי אריכת הגלות המר הזה בלי פה. אבל באמת אתה חושב מרחוק להטיב אחריתנו בטובות נוראות ונפלאות, אשר לא נשמעו מעולם, ויש תקנה לאחריתנו.

על-כן רְמוֹת לָנוּ מֵרְחוֹק וְהוֹדַעְתָּנוּ גַם עִתָּהּ הַתְּנוּצָצוֹת נִפְלָא
 מִבְּחִינַת לְמַעְלָה מִהֶזְמֵן, לְמַעַן גִּדַּע וְנִאֲמִין שְׁכָל אַרְיֵכַת הַזְּמַן
 שֶׁל כָּל הַנְּגִלוֹת וְהַצְּרוֹת, מֵהַ שְׁעוֹבְרִים עַל יִשְׂרָאֵל מִיּוֹם הַנְּגִלוֹת
 בְּכִלְלוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת כָּל מֵהַ שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, הַכֹּל אֵינוֹ
 נֹחֵשֵׁב לְכָלוּם. וְהַכֹּל יִשְׁתַּכַּח וְיִתְבַּטֵּל לְנִמְרֵי בָּעֵת שִׁיתְנַלְהָה הַדַּעַת
 הַשְּׁלֵם, עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ שְׂיָבֵא בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, שְׁנִזְכֶּה לְהַשְׁיֵיג
 הַדַּעַת שֶׁל בְּחִינַת לְמַעְלָה מִהֶזְמֵן. עַל-כֵּן רַחֵם עָלֵינוּ גַם עִתָּהּ וְהָאֵר
 עָלֵינוּ הָאֵרֶת הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה שֶׁהוּא אֹרֹז שֶׁל מְשִׁיחַ, בְּאִפְּן
 שְׁנִזְכֶּה לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל כָּל הַתְּאֻזוֹת וְהַמַּדוּת רְעוֹת עַל-יְדֵי שְׁנִזְכּוֹר
 תְּמִיד בְּבִטּוֹל הַזְּמַן, כִּי הַזְּמַן רִיץ וְשָׁט וּפּוֹרֵחַ מְאֹד, וְאֵינוֹ מִתְמַקְהֵם
 וּמִתְעַכֵּב אֲפֹלוּ רְנַע אַחַת, וְאֵין בּוֹ שׁוּם תְּפִיסָה כָּלֵל, כִּי בְּאִמַּת
 אֵין שׁוּם זְמַן כָּלֵל, חֲמַל עָלֵינוּ בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה וְהַצִּילֵנוּ מִפְּנֵי
 הַזְּמַן, וְאַל נַחְלִיף עוֹלָם עוֹמֵד לְנִצָּח בְּעוֹלָם עוֹבֵר חָס וְשָׁלוֹם. הִנְנּוּ
 מֵאַתָּה דַּעַת וְשְׁכָל אִמְתִּי בְּאִפְּן שְׁנִזְכֶּה לְהִבִּין וּלְרַאוֹת בְּטוֹל הַזְּמַן,
 וְאַל יִטְעֶה אוֹתָנוּ הַזְּמַן כָּלֵל. וְנִזְכֶּה לְהִתְחִיל בְּעִבּוּדְתְּךָ בְּכָל יוֹם
 וּבְכָל עֵת מִחֻדָּשׁ, וְאַל יִבְלָבֵל אוֹתָנוּ כָּלֵל כָּל מֵהַ שְׁעֵבֵר עָלֵינוּ
 עַד אוֹתָהּ הַשְּׁעָה. וְנִזְכֶּה בְּכָל עֵת לְקַדֵּשׁ עַצְמָנוּ בְּאִמַּת, וּלְקַשֵּׁר
 וּלְכַלֵּל כָּל הַזְּמַן בְּבְחִינַת לְמַעְלָה מִהֶזְמֵן, עַד שְׁנִזְכֶּה לְצִאֵת מִתַּחַת
 הַזְּמַן וְהַמְּקוֹם, לְבְּחִינַת לְמַעְלָה מִהֶזְמֵן, לְמַעְלָה מִהַמְּקוֹם, כְּרִצּוֹנְךָ
 וְכְרִצּוֹן צִדִּיקֶיךָ הָאִמְתִּיִּים אֲשֶׁר זָכוּ לָזֶה בְּשִׁלְמוֹת בְּאִמַּת. הַשִּׁיבֵנוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקִדְמָם. יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן
 לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְנוֹאֲלִי:

== לג ==

לבין המצרים

קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה
 להנחם על בניה כי איננו. על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה מים
 כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב.
 רבונו של עולם, רבונו של עולם, למדנו איך לסדר הספדות
 מרים על גדל שברנו, אשר נשברנו על ידי לבנו הזונה, כי נלקחו
 מאתנו כל מחמדי עינינו גאוני עזנו, עמרות ראשנו, הודנו וזנו
 פארנו, חיינו וארץ ימינו, שרשי נפשנו ורוחנו ונשמותינו. הלא
 המה אדוננו מורינו ורבותינו, אורותינו גדלתינו קדשתינו תקנתנו
 תכליתנו, נהמותינו ושמחתנו, תורותינו תפלותינו. סעו המה
 למנוחות עזבו אותנו לאנחות. אזי מה היה לנו. מה נאמר מה
 נדבר, מי יוכל להעריך לנו הספדות מרים ומרורים כראוי לנו
 להספיד ולבכות על שברים מרים באלה הנזעזעים לכל ישראל
 ולכל העולמות בלם מראש ועד סוף, אזי אזי ואבוי רבונו של
 עולם, גלוי וידוע לפניך שאין בתי ביד אנושי לסדר הספדות
 כראוי על הסתלקות צדיקים באלה, אשר נסתלקו בדורותינו
 בעונותינו. אבל על דא ודאי קא בכינא, על הנזעזע לי ולכל ישראל.
 כי להצדיקים הקדושים בעצמם שנסתלקו למעלה למעלה אין
 הפסד כלל, כי הם גדולים ומפארים שם בעולמות עליונים,
 ועומדים ומשמשים במרום, אשרי להם אשרי חלקם. אבל עלינו
 עלינו, הדור היתום הזה, הדור העני הזה, עלינו הרחמנות גדול
 ועצום מאד, עלינו עלינו ידו כל הדוים. 'אזי לנו כי שדדנו' אהה

יהוה, הכרע הכרעתנו, ורפו הידים וכשלו כל ברבים ונמס כל לב ויהי למים, ביום בא השמש בצהרים, תעה לבבנו פלצות בעתתנו, צירים אחונו כילדה נפעה. אבינו שבשמים, אבינו אב הרחמן, יהוה אלהים אמת, להיכן גלף, להיכן נפנה לעזרה, מי יעזור לנו, מי יעמד בעדנו, אנה פנה דודנו אנה פנה דודנו ונבקשנו עמך. על-כן גם היום מרי שיחנו, ירינו כבדה על אנחותינו, מי יתן ראשנו מים ועינינו מקור דמעה ונבכה יומם ולילה על גדל שברנו, על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו:

רבנו של עולם, אב הרחמן האמת, אתה יודע שכל חיותנו תלוי בהצדיקים רבותינו הקדושים זכרונם לברכה, ואנחנו צריכים לדבר עמם בכל פעם ולקבל מהם דבורים קדושים חדשים בכל פעם, ולראות אותם בכל פעם. ועתה מה נעשה, מה יעשו קמני ערף אזובי קיר כמונו, מה נעשה ומה נפעל. רבנו של עולם, רבנו של עולם, אתה לבד יודע מרירות נפשי בפנימיות, איך נפשי מרה לי על כל זה, אף בעונותי הרבים, איני יכול לפרש שיחתי היטב לפניך מלא רחמים. רבנו של עולם, מה שעבר עבר. עתה עתה, למדני והורני איך לצעק ולזעק ולהתחנן באפן שאזכה גם עתה להמשיך קדשתי העצומה עלי, על-ידי קדשת הרשימו שלקחם שהשאירו בעולם על-ידי ספריהם הקדושים ותלמידיהם היקרים, וגם עתה המה שכיחי יתיר בעלמא, כמו שכתוב בזהר הקדוש ובשאר ספרים קדושים, שעקר שלמות הנשמה היא שכאשר נסתלקת למעלה למעלה למקום שנסתלקת תהיה גם למטה למטה, לעורר ולהקיץ ולהחיות כל הנפשות אפלו המנחים

לתקצט לקומי ח"ב-לג תפלות

בשאל תחתיית ומתחתיי, לעוררם ולהחיותם שלא יתיאשו בשום אפן בעולם:

רבנו של עולם, חמל ורחם על הדמעות והבכיות של רחל אמנו שהיא השכינה וכנסת ישראל, אשר היא בוכה בדמעות שלישי על גדל צערנו וצרות נפשנו, רחל מבכה על בניה שגלו מעל שלחן אביהם ומארצם יצאו. כבו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מכל אוהביה. כי כל רעיה, שהם הצדיקים שבכל דור ודור, נסתלקו בעונותינו הרבים, עד אשר נשארו כתרן בראש הקר ונגם על הגבעה, יתומים היינו ואין אב אמותינו באלמנות ואין לנו מנחם. רבנו של עולם, מי יחמל עלינו, ומי יחוס עלינו, ומי יגוד לנו, ומי יסור לשאל לשלום לנו, מי יגדר גדר ומי יעמד בפרא, מי יתקן דרכים ומי יישר מסלות, מי יתקן נפשנו, מי יחזירנו בתשובה שלמה לפניה, מי יעורר אותנו משנתנו לשוב אליך באמת. אוי מה היה לנו בדורות האלה, אשר זכינו בדורות האלה לאורות נפלאים ונוראים באלה, אורות צחים ומצחצחים באלה, אשר אפסו הדבורים והצרופי אותיות לספר בשבחים ונדרתם ותקפם ונבחה ומעלתם ותפארתם. וכמה גלגולים סבבת בעולמך, וכמה עלמין אתהפיכו בגיניהו, וכמה נסים ונפלאות בלי שעור וערך עשית עד אשר הבאת לעולם אורות באלה, צדיקים קדושים באלה, מורי דרך באלה, מלמדי דעת מביני מדע באלה, בעלי עצות באלה. והיית עמם כל ימי חיהם הקדושים, והרבית נפלאותיך עמם בלי שעור, כי רבים קמו עליהם בכל יום, ואתה הצלת אותם מיד כל אויביהם ורודפיהם. ועשית מה

תתלקוטי ח"ב לנג תפלות

שְׁעִשִׁית בְּדַרְכֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ הַנְּעֻלָּמִים מְאֹד מְאֹד. וְקִיַּמְתָּ אוֹתָם בְּרַחֲמֶיךָ, עַד אֲשֶׁר פָּעִלוּ וַעֲשׂוּ וְהִתְחִילוּ וְנִגְמְרוּ וְהִפְלִאוּ לַעֲשׂוֹת תְּקוּנִים חֲדָשִׁים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת מֵרֵאשִׁית וְעַד סוֹף, וְתִקְּנוּ נִפְשׁוֹת רַבּוֹת בְּלֵי שְׁעוֹר, נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים. כֹּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעְתָּ אֶת כָּל הַתְּקוּנִים וְהַשְּׁעִשׂוּעִים שֶׁקִּבַּלְתָּ מֵהַצַּדִּיקִים שֶׁהָיוּ בַּדּוֹרוֹת הָאֵלֶּה, מִיּוֹם שֶׁנִּתְּנָה אֹר הַנְּנוּז, אֹר יִשְׂרָאֵל וְקִדּוּשׁוֹ, רַב רַבָּנָן, אִישׁ אֱלֹהִים נוֹרָא מְאֹד, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ הָרַב יְרֵבִי יִשְׂרָאֵל בְּעַל-שֵׁם-טוֹב וְזָכְרוּנוּ לְבִרְכָה, אֲשֶׁר הָאִיר פְּנֵי תַבַּל וְהַעֲמִיד תַּלְמִידִים הַרְבֵּה צַדִּיקִים וְחַסִּידִים קְדוּשִׁים וְנוֹרָאִים, וְהַשְׁאִיר אַחֲרָיו בְּרִכָּה נִטְעַ שֶׁשְׁעִשׂוּעֵיו זָרַע קִדְשׁ מֵאַבְתָּלוֹ, וְיוֹצֵא חֲלָצֵיו הַקְּדוּשִׁים הַיְקָרִים מִפֹּז וּפְנִינִים וְכָל הַפְּצִים לֹא יִשּׁוּ בָהֶם, אֲשֶׁר הוּא וְתַלְמִידָיו וְיוֹצֵאֵי חֲלָצֵיו גְּלוּ אֶלְהוּתְךָ בַּדּוֹרוֹת הָאֵלֶּה וְהִרְבִּיעוּ תוֹרָה בְּיִשְׂרָאֵל. הִמָּה הָאִירוּ עֵינֵינוּ וּפְתָחוּ לִבְנוּ, לְמַדּוּ וּלְמַדּוּ דְרָכִים יִשְׂרָאֵל וְעַצוֹת נִפְלְאוֹת לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמְתָּ. אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה כָּל אֵלֶּה, הֲלֹא לְמַשְׁמַע אֶזְן דְּאֵבָה נִפְשָׁנוּ. כִּי כָּל תִּקְוַתְנוּ הִיָּה שִׁיאָרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וְנִזְכֶּה לַעֲמֹד עוֹד לְפָנֶי הַדְּרַת קִדְשָׁתְּךָ וְלִשְׁמַע מִפִּיהֶם הַנוֹרָא עוֹד דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים בְּכָל פֶּעַם חֲדָשִׁים וְנִפְלְאִים, כֹּאֲשֶׁר זָכִינוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם הַקְּדוּשִׁים. וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים וּבִפְשָׁעֵינוּ הַעֲצוּמִים, נְחַשֵּׁף מֵאַתְּנוּ מְאֹרֵי עֵינֵינוּ מִחֲמַדֵּי נִפְשָׁנוּ. אוֹי, כִּי נִבְּרוּ הָאֲרָאִלִּים עַל הַמְּצוּקִים, וְתִפְסוּ מֵאַתְּנוּ לְפָנֵי הַזְּמַן אֶת הָאֲרוֹנוֹת הַקְּדוּשִׁים וְהַנוֹרָאִים הָאֵלֶּה. אוֹי, מָה הִיָּה לָנוּ, נִפְלָה עֲטָרַת רֵאשִׁנוּ אוֹי נָא לָנוּ כִּי חֲטָאנוּ. וְאִם אֲמַנְּם יְדַעְנוּ גַם יְדַעְנוּ, כִּי גַם עֵתָה הֵם עוֹסְקִים בְּתִקּוֹן נִפְשׁוֹתֵינוּ,

לקוטי ח"ב-לג תפלות תתרא

אך מר לנו מר, כי אין אנו זוכים לראות פניהם הקדושים, ולשמע דבוריהם הנוראים, ולשאב הכל פיהם הקדוש, ולהסתכל על פארם ויפים וזיום והדרת פניהם הקדוש והנורא, ולהכלל בחן האמת שלהם. כי הן המה היו הפאר והיפי והחן של כל העולם כלו, אשר כל מי שהיה נכלל בחן שלהם הקדוש, בהפאר שלהם, בשמם הקדוש, הסתכל על עצמו ונתעורר בתשובה באמת. ועתה עתה, בעונותינו, אבדנו מה שאבדנו, או לנו מה שגרמנו לנו בעונותינו, אוי, כמה העון גורם. אוי, מה נעשה עתה, מה יעשו נרדפים כאלו, עניים ואביונים כאלו, עם ממשיך וממרט כזה, עם עני ואביון כמונו. על-כן אמרתי שזעו מני אמרר בבכי. מר רוחי אקרר, קולי כים יהמה, אשיחה ורוח לי, אדברה אל יהוה אל עליון ויעבר עלי מה:

רבנו של עולם, רבנו של עולם, רבנו של עולם, קדוש אתה ונורא שמך, ושמך משתף בשם הצדיקים האמתיים, עשה למען שמך, וקדש את שמך, ונלה האמת בעולם, וזכנו ברחמיך העצומים, שנזכה לידע באמת מי הוא הראש-בית של העולם עתה, אשר מקבל בתי מהצדיקים האמתיים האלה שהזכרתי לפניך. וזכנו בהמלתך הגדולה להתקרב אליו באמת, ולהיות נכלל תמיד באמת בהשם והפאר והחן האמתי של הצדיקים האמתיים, ולהתקשר ולהתדבק בהם באמת בקשר אמין וחזק כל ימוט לעולם. באפן שנזכה עלי-ידייה להסתכל על עצמנו מעתה בכל המדות והתאוות של כל הארבע יסודות, לזכר ולטהר אותם מכל רע, ולשוב בתשובה שלמה באמת על

תתרב לקוטי ח"ב-לג תפלות

העבר, ולהתחזק מעתה באמת בכל עז ותעצומות לשבד ולבטל כל המדות רעות וכל התאוות רעות של כל הארבע יסודות, ולזכות לכל המדות טובות, ולעסק תמיד בעבודתך באמת בכל כחנו בכל לבנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו. עד שגזכה שכל הארבעה יסודות שבגופנו יודרכו באמת, ויהיו כלם טוב בלי שום אחיזת הרע כלל, עד אשר גזכה שיכללו כל הארבע יסודות בשרשם העליון שהם ארבע אותיות של שמך הקדוש יתברך. ונזכה להסתכל על עצמנו היטב בכל-עת, על מה אתינא להאי עלמא שפלה, ולהסתכל בכל המדות לזככם ולטהרם ולקדשם בתכלית השלמות, ולהסתכל בגדלת הבורא יתברך, ובנפלאותיו הנוראים, אשר הוא עושה חדשות ונפלאות בכל עת ועת, ולהסתכל בתקון העולם. ונזכה שימשכו עלינו מחין קדושים וטהורים מהשם הקדוש הנה של הצדיקי אמת. ונזכה מעתה לקדש את מחנו ודעתנו ולא נחשב עוד שום מהשבה חיצונית כלל, מכל שכן שלא נהרהר חס ושלום שום הרהור בעולם כלל. ונזכה לחשב בתורה הרבה, ולחדש בכל פעם חדושין דאורייתא אמתיים הרבה כרצונך הטוב, ותזכני לקדש את עיני מעתה שלא אסתכל עוד במה שאסור להסתכל, מכל שכן שלא אסתכל שום הסתכלות המביא לידי הרהור חס ושלום. ואזכה לידע בכל-עת איך להתנהג בזה, לכל יתגברו ההרהורים חס ושלום יותר על-ידי הפחד ביותר, ועל-ידי נענוע הראש ועצימת העינים יותר מהמדה, כאשר נגלה לפניך כל זה. רק אזכה לשכל אמתי לידע איך להתנהג בעיני בקדשה ובטהרה באמת כרצונך הטוב,

לתרגן לקוטי ח"ב-לג תפלות

באפן שאזכה להנצל ולהשמר מכל דבר רע. ותקדש את עיני מעתה באמת בחסדיך העצומים, ותזכני לקדש ולטהר את כל הארבע יסודות בקדשה גדולה. ואזכה להוסיף בכל פעם קדשה על קדשה, עד שאזכה להיות כלו טוב, עד אשר לא יזיק עוד לעיני שום הסתכלות בעולם כלל. ואפלו אם אראה בעיני מה שאראה, לא יגיע לדעתי ומחי שום צד הרעור ומחשבה חיצונה כלל, ולא יבלבל שום ראיה והסתכלות את דעתי כלל, רק אזכה להיות דבוק בקדשתך תמיד. מריה דעלמא בלא, זכני לבא לכל זה מהרה, אף-על-פי שאני רחוק עתה מכל זה כמו שאני רחוק, עד אשר קשה עלי לבקש אותך על כל אלה. אף על רחמיך הרבים אני בוטח ועל כח הצדיקים האמתיים אני נשען, שתזכני מהרה לבא לכל זה, כי הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה. ואתה עושה נפלאות בכל דור ודור וממך לא יפלא כל דבר:

ובכן תרחם עלי מלא רחמים, רב חסד ואמת, מרבה להיטיב, מרבה להיטיב, מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים, עושה צדקות עם כל בשר ורוח. ותזכני בחסדיך העצומים, ותעזרני ותושיעני ותחזקני ותאמציני בדרךך הנפלאים, שאזכה מעתה לקום בכל לילה ולילה בחצות ממש ולסדר תקוני-חצות, לאונן ולקונן ולבכות הרבה על חרבן בית-המקדש על בית קדשינו ותפארתנו, בית חיינו וארץ ימינו, בית המדתנו, צבי עדינו, גאון עינו, הודנו זיונו הדרתנו וקדשתנו, אוי מה היה לנו שגרמנו בעונותינו להחריב בית מקדשינו מקום שכנינת עזך, מקום התורה והתפלה, מקום התגלות אלהותך, אשר שם היינו יכולים

תתרו לקומי ח"ב-לג תפלות

להמשיך עלינו השגת אלהותך, לדעת ולהפיר אותך גם בזה העולם הנשמי ולהתדבק בך לעולם ועד:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, מה שעבר עבר, כי כבר נחרב בית מקדשנו וכבר נסתלקו הצדיקים בעונותינו, ומה דהוה הוה, אך על דא ודאי קא בכינא, על אלה אני בוכיה עיני עיני יורדה מים. כי בעונותי הרבים והעצומים והקבדים מאד מאד במהות וכמות ואיכות, גרמתי לעכב בגן בית המקדש, ומי יודע אולי גם בגלגול הראשון הייתי גורם להחריב את בית המקדש. אוי לי על הטאי, אוי לי על עונותי, אוי לי על פשעי, אשר עשיתי בגלגול זה ובגלגולים אחרים, אוי, מה עשיתי, אשר סחי ומאוס כמוני גרם להחריב ולעכב בגן בית המקדש ונאלת ישראל להשיבם לארצם. אוי לי, שהחריבתי את בית המקדש בעונותי, ושרפתי את ההיכל הקדש, והגליתני את בני ישראל לבין העמים, והארבתי את הגלות כל בך על ידי תאוותי הרעות והמרות:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, מלא רחמים, למדני איך לצעק לפניך עתה, איך לזעק על שברי המר והמרור עתה, איך לתלות עיני אליך עתה, איך לבלות היום בטוב האמת עתה. היכן אברח, היכן אנוס לעזרה, מה אעשה ומה אפעל, במה אצבה לבלות היום בחיים אמתיים בקדשה אמתית, במה אצבה להציל את נפשי מני שחת, להציל נפשי לשלל מיד דינך ונעמך, מיד ענשיך הקשים והמרים רחמנא ליצלן, ואיך להציל עצמי מהרפות ובושות ובזיונות בזה ובבא:

לקוטי ח"ב לנג תפלות תורה

רבונו של עולם, רבונו של עולם, עשה למען שמך, וקדש את שמך בעבור כבוד שמך, וזכנו שיתגדל ויתקדש שמך הגדול בעולם על ידינו. מלא רחמים, אדון כל, יודע תעלומות, אתה יודע את כל המעשה אשר נעשה תחת השמש עתה בדורותינו אלה, ואיך בעונותינו הרבים, נתערבב ונתבלבל העולם עתה מאד מאד בלי שעור וערך. כי כל הצדיקים האמתיים פארי הדורות נסתלקו בקינינו בעונותינו הרבים, אשר אתה לבד ידעת גדל עצם מעלתם ותקפם וקדשם, אשר שמך משתף בשמם, וכל מה שנגדל שמם ביותר נגדל שמך ביותר, ובעונותינו הרבים נסתלקו קדם הזמן, אוי מה היה לנו בדורות האלה. ומגדל עבירת דעתנו אין מי שיודע כאב צרה וצוקה הזאת, עד היכן הדבר מגיע, עד היכן שלטה המכה הגדולה הזאת, מכות מפלאות כאלו, הפלא ופלא, מכה אשר לא כתובה בתורה, זו מיתת הצדיקים האמתיים אשר נסתלקו בדורותינו, בעונותינו ובהטאינו ובפשעינו. אוי, אוי ואבוי, אוי לנו מה שאבדנו בעונותינו, חבל על דאבדין ולא משתכחין. הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי הסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסר הצדיק:

רבונו של עולם, אדון כל, אחרי אשר כבר גרמנו בעונותינו, מה שגרמנו והחרבנו בית מקדשנו, ונסתלקו הצדיקים האמתיים בעונותינו, עזרנו מעתה שנוקה על כל פנים לקום בכל לילה בחצות ממש, ולשבר לבנו לבבות הרבה בדמעות שליש על עונותינו העצומים שגרמו כל זה, עד אשר נשארגו כיתומים ואין אב, כתועים ואין לבקש, ברחוקים ואין לקרב, ואין מי שיעמד

תתרו לקוטי ח"ב-לג תפלות

בעדנו. רבונו של עולם, רחם עלינו למען שמך, וראה שפלותינו ובזיוננו, הבט משמים וראה כי היינו לעג וקלס. ולא די לנו מה שאנו נבזים ושפלים בין העמים, אשר בכל יום עומדים עלינו לכלותינו, ואתה מצילנו מידם. אף-גם בין עמך ישראל בעצמם נתרבה המחלקת מאד, ונעשה קטיגוריא גדולה בין התלמידי חכמים, עד אשר חלק לבם זה מזה, וכל אחד נבזה ונמאס בעיני חברו, עד אשר כשל בח הסבל:

רבונו של עולם, מלא רחמים, יעוררו רחמיק על בניך, יהמו מעיד עלינו, חוס וחמל ורחם על שארית פליטת עמך בית ישראל. מלא רחמים, איך תוכל להתאפק מלרחם על נפשות העשוקות, על נפשות עמך ישראל המתגוללים בחוצות ובשוקים וברחובות, שהם נפשות יקרים מאד מאד והם נשפכים בראש כל חוצות, אשר עליהם קונן ירמיה הנביא קינות הרבה על כל נפש ונפש כמו שכתוב, איכה יועם זהב ישנא הפתם הטוב תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות. בני ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי הרש מעשה ידי יוצר:

רבונו של עולם, רבונו דעלמא כלא. אתה לבד ידעת עצם יקרת תפארת קדשת הנפשות היקרים האלה, האבני קדש האלה, הנשפכים עתה בראש כל חוצות, ואין איש מאסף אותם הביתה. כי נסתלקו בעונותינו הצדיקים האמתיים הנקראים ראש בית שהם הבעלי בית של העולם, אשר אז בהיותם בעולם ושםם נתגדל בעולם, אז היה להעולם בעל הבית, ואז היינו אנחנו כלנו נקראים בני בית. ומיום שנסתלקו בחטאינו, ונתעלם פארום

לתרו לקומי ח"ב-לג תפלות

והדרם וחנם הקדוש והנורא, אנהנו נעים ונדים ומטלמלים, ונפשות יקרות מעמד בית-ישראל מתגוללים בראש כל חוצות. כי נסתלקו מן העולם בעלי בית של העולם, שהם הצדיקים הגדולים הנקראים ראש-בית. ואפלו מעט הרשימו שנשאר משמם על-ידי ספריהם הקדושים ותלמידיהם היקרים, מעלימים גם-כן מאד מאד בכמה מיני העלמות והסתרות בלי שיעור. כי בכל פעם נתגדלים בעולם בעלי שם ופרסום שאין שמם נמשך כלל משם-יהוה, אדרבא על-ידם נתעלם שם-יהוה ומתגברים שמות החיצונים הם ושלום. ובעונותינו הרבים נתערבב העולם מאד, עד אשר אין אתנו יודע עד מה, מי ומי ההולכים בתורת יהוה באמת, אשר שמם נמשך משם-יהוה, ומי להפך, ומי מערב משניהם, משוב ורע, ממאורי-אור ומאורי-אש, ואנהנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו. זכנו ברחמיך לקום בכל לילה בחצות ממש ולהתאבל על הרבן בית-המקדש שנהרב בעונותינו, ועל-ידי-זה נזכה לעורר רחמיך שתנחם ותשמח אותנו מהרה, ותשים לאבלי ציון פאר' תחת אפר'. ונזכה להכניע המאורי-אש כנגד המאורי-אור. ויתגבר שם הקדש, שם-יהוה, שם הצדיקים האמתיים, על שם הטמאה, שמות החיצונים, ויתבטל השקר לגבי האמת. ויתגלה ויתגדל ויתפרסם בכל העולם שם הצדיקים האמתיים ופארם והדרם וחנם הקדוש והנורא. ונזכה להכלל בשמם ובפאר הדרת קדשתם, עד אשר יפתחו עינינו באמת, ונסתכל על עצמנו היטב באמת, בכל הארבע יסודות, לזככם ולטהרם ולקדשם מכל התאוות רעות ומדות רעות

תתרח לקומי ח"ב-לג תפלות

הנמשכים מהם, ולבררם מרע לטוב, ולזכות לכל המדות טובות ומעשים טובים. ונזכה שימשך עלינו על ידי הצדיקים אמתיים מחיזין קדושים וטהורים, עד שיכללו כל הארבע מחיזין שלנו, וכל הארבע יסודות, בתוך היסוד הפשוט הקדוש והנורא, שהוא הצדיק יסוד עולם, שהוא הנזהר היוצא מעדן להשקות את הגן. ויהיה הכל נכלל בשמך המיוחד הגדול והקדוש והנורא, ותמהר ותחיש לנאלנו ותבנה בית קדשנו ותפארתנו. ויתגדל ויתקדש ויתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמך מלכנו בפי כל חי תמיד לעולם ועד:

וזכנו לקיים מצות תפלין בשלמות, בקדשה ובטהרה גדולה, ביראה ובאהבה, בשמחה ובטוב לבב. עד שימשך עלינו על ידי פאר התפלין הקדושים והנוראים, קדשת המחיזין משרשם מהראש בית, שהוא ממלא את בתי התפלין הקדושים במחיזין קדושים, בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה:

לשבת-קודש

וזכנו לקבל שבתות מתוך רב שמחה, ונזכה לענג את השבת בכל עז, ולשמח בכל שבת ושבת בשמחה גדולה באמת. ותעזרנו ברחמיך שנזכה להמשיך עלינו על ידי קדשת שבת קדש, את קדשת המחיזין של הראש בית שהוא שבת דכולהו יומי. ועל ידי זה נזכה לשוב אליך באמת, ולהכליל בשמך הגדול המשתף בשמנו, ולתקן כל הפגמים שפגמנו בשמך הגדול:

וברחמיך הרבים תשמרנו ותצילנו מכל מיני חלאים ומחוששים

לקוטי ח"ב-לג תפלות תרט

ומכאובים הנמשכים משמות הטמאה וההיצונים חס ושלום, שהם נקראים מאורי-אש. אבינו שבשמים, מושל בכל, שומר עמו ישראל לעד. שמרנו והצילנו מהם, שמך הגדול יעמד כנגדם, ותכניע ותשבר ותמגר ותבטל המאורי-אש כנגד מאורי אור, ויתבטל שם הטמאה, שמות ההיצונים מן העולם, ויתגדל שם הקדש בעולם. ותפרס עלינו סכת שלומך בזכות קדשת שבת. ותשמר אותנו ואת ממונינו ואת בתינו, מכל מיני הזיקות והפסדות בגשמיות ורוחניות הנמשכים ממאורי-אש, ותציל את כל בתי עמך בית ישראל משרפת אש, אתה יהוה תשמרם תמיד משרפות ומכל מיני הזיקות שבעולם. כי אין בידינו לשמרם, כי אם עליך לבד אנו נשענים, שאתה תרחם עלינו ועל כל עמך ישראל מעתה, ותשמר את בתינו וכל הפצעו משרפות אש. ותעורנו ברחמיך שלא יהיה להמאורי-אש שום אחיזה ושלטיה בנו חס ושלום, לא בגופנו ולא בגנפשונו ולא במאורנו, רק נזכה לכלל תמיד במאורי-אור הנכללים בשמך הקדוש:

לאתרוג ומיניו

ותזכנו לקיים מצות אתרוג ומיניו בשלמות בזמנו פראוי. ונזכה שיהיה לנו תמיד אתרוג נאה וכשר ומהדר בכל מיני הדור, בתכלית השלמות וההדור, ותגלה פאר הדרת קדשת עמך ישראל בעולם, ובפרט פאר הדרת יפי קדשת הצדיקים והבשרים האמתיים, עד אשר ישתקקו ויכספו כל באי עולם לכלל בהם, להכלל בשמם ותפארתם, וישובו כל באי עולם לילך בדרךביהם לעשות רצונך באמת כל ימיהם לעולם:

תתרי לקומי ח"ב לר תפלות

רבונו של עולם, מלכנו ואלהינו, מלא משאלותינו ברחמים, ונכנו לבא לכל מה שבקשנו מלפניך, באפן שגובה להכלל באמת בתוך שמך הגדול והקדוש לעולמי עד ולנצח נצחים. ויתגדל ויתקדש שמך הגדול על ידנו תמיד, ויקים מקרא שכתוב, ויראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך. יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם. עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך. ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו וברוך שם כבודו לעולם ומלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

== לד ==

חבליים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפירה עלי. רבונו של עולם, מודה אני לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי, על כל החסד אשר עשית עמדי, ואשר אתה עתיד לעשות עמי ועם כל בני ביתי ועם כל בריותיך בני בריתי. בפה אקדם יהוה אכף לאלהי מרום. מה אדבר ואמר לי והוא עשה אדעה כל שנותי על מר נפשי. וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדולות אלהים מי כמוך. אשר הראיתני צרות רבות ורעות תשוב תחיני ומתהומות הארץ תשוב תעלני:

רבונו של עולם, הגומל לחיבים טובות אשר נמלני כל טוב. אתה לבד ידעת את כל החסדים והטובות הנפלאות ונוראות, אשר עשית עמי מעודי עד היום הזה, אלו כל הימים דיו וכל אנשים קולמוסין וכו', אי אפשר לבאר ולספר אחת מני אלה ורובה

לקוטי ח"ב לר' תפלות תתריא

מרבוי הטובות האמתיות והנצחיות לדורי-דורות, אשר הפלאת לעשות עם שפל אנשים כמוני. ואשר אתה עושה עדין עמי בכל יום ובכל עת ובכל שעה, אשר זכיתי להיות מזרע ישראל עבדיך, המבחרים מכל העמים ומרממים מכל הלשונות, ונוסף לזה, הצלתני ברחמיך מלילך בעצת רשעים ומלישב במושב ליצים ומלעמד בדרך הטאים, והגדלת רחמיך וחנינותיך עלי להרגילני בתורתך, ולהתקרב לצדיקיך וליראיך הגלויים אליהם, התמימים והישרים בלבותם. רבות עשית אתה יהוה אלהי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערך אליך אנידה ואדברה עצמו מספר. אתה גמלתני הטובות בכל עת ובכל שעה, ואני גמלתיך הרעה. ובכל זאת לא עזבת חסדך מעמי, ואתה חושב מרחוק בכל עת להטיב אחריתי ולהשיב את שבותי. ואפלו בעת נפילתי וירידתי חס ושלום, על-ידי מעשי שאינם הגונים חלילה, אף-על-פי-כן אתה מפליא עמי פלאות גדולות ונוראות לחזקני ולאמצני ולחיותני בכל עת לבלי לפל לגמרי חס ושלום, באשר אתה לבר יודע כל מה שעבר עלי מזעורי עד היום הזה, יהוה אלהים אתה ידעת:

ועתה אשר באתי לפניה, לשאת ראשי ופנימיות דעתי וצפון לבי לצפות לרחמיך מלא רחמים, מצמיח קרן ישועה, מצמיח קרן ישועה, מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה. אבי שבשמים, מרום וקדוש, פועל גבורות, עושה חדשות, בעל מלחמות, זורע צדקות, מצמיח ישועות. עזרני ברחמיך הרבים, וזכני למחין דקדושה, למחין זכים

תתריב לקוטי ח"ב לרד תפלות

ומהורים, למחין וישראלים, למחין של ארץ-ישראל, הצילני ממחין פגומים, ממחין של חוץ לארץ. הנני מאתך חכמה בינה ודעת דקדושה, ונבני ברחמיך הרבים, ועזרני והושיעני שאזכה לילך ולנסע ולבא מהרה לארץ-ישראל, לארץ-הקדושה, לארץ-החיים, אשר שם עקר הדעת והשכל והמת והחכמה דקדושה. העלני מהרה מחוץ לארץ לארץ-ישראל. עשה עמי פלאות, כנאה לך ולאבותינו ולרבנותינו הקדושים, לא כמעשי הרעים, כי אתה עשה צדקות עם כל בשר ורוח, לא כרעותי תגמלני:

זבני ועזרני שאזכה בתי לתקן פנים הכבוד, אשר פגמתי בכבודך הרבה מאד על-ידי תאוותי הרעות, אשר פאתי על-ידם לכל החטאים והעונות והפשעים שהטאתי וישעויתי ופשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה, והרע בעיניך עשיתי. אשר על-ידי כל חטא ועון ופגם פגמתי הרבה בכבודך הגדול והקדוש, אשר על-ידי זה נפגם מחי בבחינת מחין של חוץ לארץ, ונתרחקתי מקדשת המחין של ארץ-ישראל כמו שנתרחקתי בעונותי הרבים:

רבנו של עולם, מלך הכבוד סלה, אשר גראת כל העולם בעשרה מאמרות בשביל כבודך, כדי שיתגלה ויתגדל ויתפאר ויתרומם ויתנשא כבודך הגדול והקדוש בעולם, אשר זה תכלית ושרש כל הבריאה כלה, כמו שכתוב, כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו ויצרתיו אף עשיתיו. זבני ברחמיך לתקן פנים הכבוד חיש קל מהרה, ועזרני והושיעני ברחמיך הרבים, שאהיה בורח מן הכבוד תמיד באמת בלי שום ערמה ומרמה. ובכל עת שאתה ברחמיך תשלח לי איזה כבוד כרצונך הטוב, תעזרני ותושיעני

לתריג   ח"ב"לד   לקוטי   תפלות

ותתן לי כח ונבורה להתגבר בכל עז שלא אקבל הכבוד בשביל עצמי כלל, ולא אהנה מן הכבוד כלל, ולא אשתמש חס ושלום עם הכבוד לצרכי ולהנאותי כלל, רק אזכה להעלות כל הכבוד להשם יתברך, למלך שהכבוד שלו, להעלות הכבוד לשרשו. ובכל פעם שניגיע לי אזכה כבוד, אזכה לידע ולהשיג מאיזה מאמר נתהווה זה הכבוד, אשר בשביל זה הכבוד היה אותו המאמר, ולא אשתמש עם הכבוד לצרכי ולהנאותי כלל, רק אקבל הכבוד בקדושה ובטהרה כדי לגדל כבוד השם יתברך לבד, כדי לקיים העולם שנתברא בעשירה מאמרות בשביל הכבוד, כדי שיבא הארה גדולה ונפלאה באותו המאמר שנתהווה בשביל זה הכבוד אשר אתה משפיע עלי, ויהיה הכבוד שלי בלוי מאמר, כמו שכתוב, ובהיכלו בלוי אומר כבוד. רבונו של עולם, תן לי כח להתגבר לזכות לכל זה, תן לי כח לעמד בהיכל המלך:

רבונו של עולם, אתה ידעת שבכל דבר שבקדושה, שאני מתחיל לדבר, אני רחוק מזה כל-כך, עד שאין לי שום דרך ונתיב במהי איד לפתח פי לדבר מזה, ולרצות ולפנים אותך על זה. כי פנמתי וקלקלתי הרבה מאד, ואני רחוק ממך ומתורתך הקדושה ומכל הדברים שבקדושה בתכלית הרחוק, כי ירדתי פלאים ואין עוזר לי, ויכנע בעמל לבי נכשלתי ואין עוזר. ואפלו מעט הכח שיש בי עדין איני זוכה להרגישו, ומחלישים דעתי בכל עת ורגע, לא יתנוני השב רוחי. אבי צורי גואלי ופודי, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, וכבודך ימלא כל הארץ, ואתה גומר תמיד הכל ברכונך. ומיום בריאת אדם הראשון עד עכשיו, בכל הפגמים

והתטאים והעונות והפשעים שעשו האדם ותולדותיו, ובכל
 הכעסים שהקעסוך עד היום הזה, בכלם אתה גמרת תמיד הכל
 ברצונך, בכל יום ובכל עת ובכל שעה. ומכל שכן בענין הפגמים
 והקלקולים שלי, אף-על-פי שהרביתי לפשע נגדך מעודי עד
 היום הזה, עם-כל-זה אני מאמין באמונה שלמה שגם עתה, אתה
 גומר תמיד ברצונך. על בן עדין גם עתה אני מקוה ממקום שאני
 שם עתה, ואני מצפה לישועה שלמה מעתה, שאזכה להשליף
 ממני הכל, ולילך ולנסע לארץ-ישראל, לארץ הקדושה, ולבא
 לשם מהרה, להכיר שם גדלת הבורא יתברך, וגדלת הצדיקים
 האמתים, אשר על-ידם יודעים גדלתך תתברך לנצח, על-כן
 באתי לבקש ולקרא אל יהוה אל עולם, אקרא לאלהים עליון לאל
 גמר עלי. ישלח משמים וישיעני חרף שואפי סלה ישלח אלהים
 חסדו ואמתו. ויעזרני וישיעני ויחזק את לבבי שאזכה להשתוקק
 ולהתנגעע ולכסף באמת לזה, לבא לארץ-ישראל מהרה, ואזכה
 לעסק בכל העסקים הצריכים לענין נסיעה זאת, עד שאזכה לבא
 מהרה לארץ הקדושה, ארץ-ישראל, ארץ החיים, ארץ עבי לבל
 הארצות, ארץ המדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו,
 ארץ אשר אתה דורש אותה תמיד, ארץ אשר משה רבנו עליו
 השלום, התפלל תקט"ו (חמש מאות וחמש עשרה) תפלות לבא לשם.
 ותעזרני ותזכני ותושיעני להמשיך עלי שם המחין הקדושים,
 מחין של ארץ-ישראל באמת. ותחזירני בתשובה שלמה לפניך
 באמת, ותהיה בעזרי ותושיעני שאזכה לתקן בתי מהרה פגם
 הכבוד, ויתקנו כל הפגמים שפגמתי בכבודך הגדול מעודי עד

היום הזה. ואזכה מעתה לגדל כבודך בעולם, להודיע לבני האדם
גבורותיך וכבוד הדר מלכותך, ולא אחזיק מוכה לעצמי כי לכך
נוצרת:

ובכן תרחם עלי ותושיעני ותזכני לתן צדקה הרבה, ובפרט
לארץ ישראל. ואזכה לעסק תמיד בצדקה ונמילות חסדים,
ובפרט בצדקה של ארץ ישראל, הן לפזר משלי יותר מבחי
לשלת לארץ ישראל, והן לעסק הרבה באמת לקבץ עליה,
גדבות הרבה לארץ ישראל, להחזיק ידי עניים הגונים הדרים
בארץ ישראל בערום ובהסר כל ובביתם אין לחם ושמלה.
רבונו של עולם, אתה יודע גדל החסם וצרתם, אשר המה ממש
נפוחי רעב, צפד עורם על עצמם יבש היה פעם. מלא רחמים,
חומל דלים, רחם עליהם ועלינו וזכנו לעסק הרבה בצדקות
ארץ ישראל באמת לאמתו, בלי שום פניה ומחשבה זרה של
כבוד עצמנו כלל. ותעזר לנו ותושיענו באופן שזוכה להחזיק
ידי האביונים האמללים העניים ההגונים הדרים על אדמת
הקדש בארץ ישראל. ועל ידי זה נזכה שיהיה נפתח שבילין
דלבנו לקבל שלהובין דרחימותא דקדשה, לבער ולהתלהב
ולהשתוקק אליך באהבה גדולה ובחשק נמרץ. ואזכה על-
ידי הצדקה לעשות כלי לקבל השפעת הנעם העליון בקדשה
ובטהרה גדולה, עד שאזכה להרגיש הנעימות והמתיקות הנפלא
שיש בתורתך הקדושה, עד שיתבטלו אצלי כל התאוות, בפרט
תאות המשוגל ואהבת נשים, הכל יתבטל ממני על ידי האהבה
דקדשה, שתזכני ברחמיך הרבים, הנמשכת מנעם העליון. ויהי

נעם יהוה אלהינו עלינו ומעשה ידיו כוננה עלינו ומעשה ידיו כוננהו. אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחיות בנועם יהוה ולבקר בהיכלו:

ותזכנו אותי ואת זרעי וכל עמך בית ישראל, שיצאו מאתנו דורות רבים, ויתרבו עמך ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר מרב. ותרחם עלינו ותגן בעדנו ותשמרנו ותזכנו שיהיה זיווגנו בקדושה ובטהרה גדולה. ותהיה בעזרנו ותצלילנו, שלא יהיה התעוררות זיווגנו מאהבות רעות מאהבות הנפולין חס ושלום, רק כל התעוררות זיווגנו יהיה נמשך מהשפעת הנעם העליון, מהאהבה הקדושה הנמשכת משם על ידי הכלי של צדקה. ויהיה זיווגנו בקדושה גדולה ובצניעות גדול, בענוה, באימה, ביראה, ברתת וזיע. ולא נבון בשביל הנאת גופנו כלל, רק כל כוננתנו יהיה לשמך ולכבודך כדי לקיים מצותיך, כדי להוליד בנים חיים וקיימים לעבודתך וליראתך, למען יגדלו כבודך בעולם, ונזכה שכל בנינו וכל דורותינו יעסקו בתורתך ובמצותיך, ויעשו רצונך תמיד, ויגדלו ויפרסמו כבודך בעולם, וישלימו כונת הבריאה אשר היתה רק בשביל זה כדי לגלות כבודך הגדול והקדוש. ועל ידי כלי זה נזכה למחין של ארץ ישראל שנקראים נעם, ולתקן כל המחין של חוץ לארץ שנקראים חובלים. ויכללו המחין של חוץ לארץ בתוך המחין של ארץ ישראל באופן שיתקנו על ידי זה, עד שיהיו כל המחין בבחינות מחין של ארץ ישראל. ועל ידי זה יהיה נמשך שלום גדול בעולם. וברחמיך הרבים תשים שלום על עמך ישראל לעולם, ותבטל כל מיני

לקוטי ח"ב לרד"ק תפלות תתריז

מחלקת מן העולם. ותעלה את הכבוד מגלותו, ולא ירדפו עוד אחר הכבוד, רק כל אחד יברח מן הכבוד, וכבוד כל אחד את חברו באמת באהבה ואהיה ושלום גדול. ונזכה כלנו אנהנו וכל חברתינו וכל עמך בית-ישראל להשוות דעתנו יחד. ותתן לנו לב אחד ודרך אחד ליראה אותך ולעשות רצונך ולשוב אליך באמת לאמתו. ותעזר ותגן ותושיע לנו ולכל ישראל, שלא יהיה שום כח להמחין הפגומים של חוץ לארץ, לקלקל חס ושלום את המחין של ארץ-ישראל, להכניס מחלקת גם בארץ-ישראל חס ושלום, רק אדרבא תזכנו ותעזרנו ותושיענו, שזוכה שהמחין של ארץ-ישראל יתגברו ויתחזקו ויתקנו בשלמות את המחין של חוץ לארץ, באפן שיתחפכו כל המחין של חוץ לארץ למחין של ארץ-ישראל, ויתבטל כל מיני מחלקת מן העולם, ויתרבה שלום גדול בעולם, ויהיה שלום גדול בין כל אדם לחברו, ובין איש לאשתו, ובפרט בין החברים החפצים ליראה את שםך:

רבנו של עולם, אדון השלום, מלך שהשלום שלו. אתה יודע גדל ההתגברות וההתגברות שמתגברין ומתגברין בכל עת לקלקל השלום בין החברים והתלמידי חכמים, ובפרט בדורות הללו, בעקבתא דמשיחא. וגם אתה ידעת כמה וכמה מזיק לנו המחלקת והפסכוכים שנתעוררו בין עמך ישראל בהנם, ובפרט המחלקת שבין הצדיקים והבשרים. ולפניך נגלו כל תעלומות לב, שאין אנו יודעים שום דרך איך לתקן זאת, כי אם עליך לבד אנו נשענים, שתמשיך שלום ממקור השלום מארץ-ישראל, ממחין של ארץ-ישראל:

רבונו של עולם, רחמן אמת, רחם נא על עמי ארץ ישראל
 ההגונים והקשרים. ועזרנו והושיענו שנוקה לשלח להם די ספוקם
 בכבוד, ולא יהיה שום כח להמחלקת שבעולם למנע ולבלבל
 הצדקה של ארץ ישראל חס ושלום. רחם עליהם ועלינו למען
 שמה, ועזרנו והושיענו שנוקה לעסק בצדקה של ארץ ישראל
 תמיד, להחזיק ידי האביונים והדלים והעניים ההגונים הדרים
 שם בארץ ישראל, לשלח להם די מחסורם אשר יחסר להם. וכל
 פונותינו ועסקנו בזה יהיה לשם שמים לבד, בלי שום פונה של
 כבוד עצמנו כלל, עד שנוקה על ידי הצדקה לעשות כלי לקבל
 השפעת הנעם העליון בקדשה ובטהרה, כדי שיתרבה ויתגדל
 ויתקדש כבודך בעולם. ועל ידי זה יתתקנו כל המחזין של חוץ
 לארץ ויתתפכו למחזין של ארץ ישראל, ויהיה שלום גדול בעולם
 בין בארץ ישראל בין בחוץ לארץ. ויוכלו כל המחזין והדעות
 להשוות עצמן יחד לעבדך באמת ביראה ובאהבה. ותפרס עלינו
 סבת שלומך. ותעלנו מהרה בשמחה לארצנו ושם נשיר ונרנן
 וננגן לפניך כל ימי חיינו, ונגדלך ונשבחך ונפאריךך תמיד בשבחות
 ובזמירות, ובשירי דוד עבדך נעים זמירות ישראל, ונגדל ונקדש
 שמה ובכבודך תמיד. ויקים מקרא שכתוב, יהי כבוד יהוה לעולם
 ישמח יהוה במעשיו. ונוקה תמיד להרגיש הנעימות והמתיקות
 אשר בדברי תורתך הקדושה, הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים
 מדבש ונפת צופים ונאמר, צוף דבש אמרי נעם מתוק לנפש
 ומרפא לעצם. ונאמר, דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום.
 תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח.

לתורת **לקוטי ח"ב"לה תפלות**

ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו. וברוך שם
כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

== לה ==

אתה גבור לעולם אדוני, מחיה מתים אתה ורב להושיע, מכלכל
חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים. רבוננו של
עולם, רחמן אמת, מחיה מתים ברחמים רבים, מחיה מתים
ברחמים רבים. אתה יודע שעקר הרחמנות מכל הרחמנות הוא
מה שאתה הושב מחשבות בכל עת ורגע לכל ידח ממך נדח
לעת התחיה, שאז יהיה עקר יום הדין הגדול והנורא, אשר אפלו
כל הצדיקים הגדולים האמתיים הרדים וזוחלים ממנו. ועקר
הרחמנות והישועה וההצלחה והתקנה הוא מי שזוכה לקבל
ישועה ורחמים להצליח על ידי זה לעת ההוא, שהוא עת התחיה,
בעת שאתה עתיד להחיות מתים ברחמים רבים. אשרי הזוכה
לרחמנות אמת, הזאת, אשרי המחכה בעולם הזה כל ימי חייו
וכל שעותיו ורגעיו לזכות לזאת הרחמנות, שהוא עקר התכלית
מכל ימות עולם, וחזן מזה הכל הכל ורעות רוח:

רבוננו של עולם, מה אומר ומה אדבר ומה אצטדק, בהאיך
אנפין איעול קדמך לבקש ממך עתה על זה, ומהיכן אקח דבורים
ומליצות לאפושי רחמי, לעורר רחמיך הרבים עלי, רבוננו דעלמא
כלא, אדון הרחמים והסליחות, רחמיך רבים יהוה, רחמיך רבים
יהוה, אתה יודע האמת לאמתו שאף על פי שאני כמו שאני,
אשר פגמתי נגדך הרבה, הטאתי עויתי ופשעתי והרע בעיניך

תתרכ לקוטי ח"ב"לה תפלות

עשיתי וקלקלתי הרבה מאד. אבל באמת אף-על-פי-כן עתה גם עתה, אתה חושב מהשבות בכל עת ורגע עלי איך לקרבני אליך באמת, ואיך להחיות אותי עתה ברחוקי העצום. ואתה מחיה אותי ברחמיך הרבים בכל עת ורגע. ואתה ממשיך עלי חיות מחיים נצחיים. כאשר אתה יודע את כל החסדים והרחמים רבים אמתיים ונצחיים, שאתה מרחם עלי בכל עת, וסוף כל סוף, תתקננו כלנו בודאי, ונזכה להיות כרצונך הטוב באמת:

רבונו של עולם, רבונו של עולם, פתח פיה לאלם כמוני, פתח פי ויאירו דברי. אוחילה לאל אחלה פניו אשאלה ממנו מענה לשון. לאדם מערכי לב ומידוה מענה לשון. אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. אדני שפתי תפתח שאוכל לפרש שיחתי לפניך ואת כל אשר עם לבבי אשיחה וירוח לי. אדברה ויעבר עלי מה, אני על משמרתני אעמד לדבר דברי תחנונים ותפלות ובקשות לפניך מלא רחמים, שומע תפלת כל פה, אולי יעתר לי האלהים ולא אובר עוד מעתה שום אבדה חס ושלום:

לו' אדר הילולא דמשה רבנו ע"ה

אבינו שבשמים, אלהים חיים ומלך עולם, מחיה מתים ברחמים רבים, זכני ברחמיך הרבים לתחית המתים ועזרני מעתה שאזכה שיהיה נחיה שפלותי האמתי המשרש בי בכל אבר ואבר, שהוא שפלות וענוה אמתית של משה רבנו עליו השלום, המשרש בכל אחד ואחד מישראל בכל אבר ואבר, שזאת השפלות והענוה הוא עקר החיים האמתיים, חיים הנצחיים של עולם הבא. אבל עתה בעונותי הרבים, השפלות הזאת היא בבחינת מיתה

לקוטי ח"ב"לה תפלות תרכא

אצלי, ואיני זוכה להרגיש זאת השפלות האמתית, ומחמת זה אני רחוק ממך כמו שאני רחוק. רבונו של עולם, זכני לכל העצות והתחבולות והדרכים האמתיים, באפן שאזכה לעורר ולהקיץ ולהחיות השפלות והענוה האמתית הזאת המשרש בי. כי אתה יודע כמה אני רחוק משפלות וענוה אמתיית שהוא עקר הכל. ובעונותי הרבים איני יודע כלל מהו שפלות וענוה שהוא עקר החיים האמתיים של כל אבר ואבר, כי כבר גלית לנו שאין זה רצונך להיות חס ושלום נבזה ועצל (שקורים: שלימולניק) שהיא ענוה פסולה, כי אדרבא הזהרתנו בכמה אוהרות להיות עזבנמר וכו'. אבל באמת לא ידעתי כלל שום דרך לזה כי אם על רחמיך לבד אני בוטח, שאתה תעזרני ותושיעני ותורני ותלמדני דרכי הענוה באמת, ותחיה אותי בחייה הנצחיים תמיד, ותזכני לענוה אמתיית באמת:

ובכן יהי רצון מלפניך מלא רחמים אדון יחיד. שתעזרני ותזכני לראות את עצמי עם הצדיקים האמתיים שבדור הזה, ולשמע מפיהם הקדוש תורה. ואפלו בעת שלא אזכה לשמע מהם תורה, אזכה על-כל-פנים לראותם ולקבל פניהם הקדושים, עד שאזכה על-ידי הראיה לבד שיחזו ויסתכלו בי הצדיקים האמתיים בעיניהם הקדושים והנוראים, שעל-ידי-זה יתנוצץ מחי בהתנוצצות גדול ובהארה נפלאה. ועל-ידי-זה אזכה לקבל גדלה אמתיית כרצונך הטוב, כפי הראוי לי באמת, כפי מחי, ועקר הגדלה יהיה שפלות וענוה אמתיית. ואזכה להיות מהיר במלאכתי במלאכת שמום, להגדיל מחי וחכמתי תמיד לחשב

תתרכב לקוטי ח"ב"לה תפלות

מחשבות קדושות תמיד בתורה ועבודה ויראת שמים באמת
ובתמים כרצונך הטוב. ותמלא אותי רוח אלהים בחכמה
ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה במלאכת הקדש באמת. ואזכה
לקבל הרוח אלהים שהם המהיין הקדושים מהצדיק האמתי,
מנהיג הכולל, חכם הכולל באמת, שהוא איש אשר רוח בו,
שיודע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד, שהוא כלול מכל
המהיין, ומכל הרוח אלהים, הכלול מארבע רוחות המלבשין
בכל אחד ואחד מישראל. ותעזרני שאזכה על ידי הרוח אלהים
הזה, לחדש חדושין דאורייתא אמתיים בתורתך הקדושה
כרצונך הטוב. ואזכה לעשות נחת רוח לפניך על ידי החדושין
דאורייתא, שתזכני לחדש בתורתך הקדושה תמיד. ואזכה לידע
באמת איך להתנהג בהחדושין שלי, אם לאמרם אם לאו, ומתי
לאמרם ובפני מי, בפני כמה אנשים. ויהיה הכל כרצונך הטוב,
כפי התנוצצות המהיין באמת, שתזכני על ידי הסתכלות המנהיג
האמתי:

ותזכני ברחמיך הרבים, שיתנהג העולם תמיד על ידי המנהיג
האמת, הראוי להיות מנהיג לכל ישראל, שיהיה קדוש בקדשת
הברית, בתכלית הקדושה והפרישות, בבהינת קדשת ופרישות
משה רבנו עליו השלום, עד שיהיה נמשך עלינו ועל כל ישראל,
על כל אחד ואחד מהמתקרבים אליו, קדשתו ופרישותו העצומה,
שנזכה גם אנחנו לקדשת הברית באמת, ולפרש מתאוה הזאת
בקדושה ובטהרה גדולה, כרצונך הטוב באמת:

רבנו של עולם, רבנו דעלמא כלא, מלא רחמים, מרחם על

לתרכוב לקוטי ח"ב"לה תפלות

הבריות, וזכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה. עשה ברחמיך, עשה ברחמיך, עשה ברחמיך, עשה בנפלאותיך, עשה למען שמך אשר נקרא עלינו, והצילנו מעתה מתאוות המשגל, הצילנו נא מזהמא הזאת, מטנוף הזה, ממרירות מאוס השגעון של תאוה הזאת. שמרנו נא מהרהורים רעים, מהסתכלות רעים, מפתשבות רעות. רחם עלינו ברחמיך העצומים, ברחמיך הנוראים. כי גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך, אך השאור שבעסה מעכב אותנו שהם תאוות עולם הזה והבלי. ועקר היא התאוה הזאת, אשר על-ידה אכדנו מה שאכדנו, כמו שכתוב בזהר הקדוש, שזאת התאוה היא עקרא דיצרא בישא והיא עקרא דמסאבותא. רחם עלינו ברחמיך הרבים, ועשה למען הצדיקים האמתיים שומרי הברית באמת בתכלית הקדשה והפרישות, וחדש עלינו חסדים חדשים אשר לא היו מעולם וטהר לבנו מכל מיני הרהורים ותאוות רעות, ובפרט מתאוה רעה הזאת, כי מה בצע בדמי בדתתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך. מלא רחמים, קדוש ונורא, עושה גדולות עד אין חקר, נסים ונפלאות עד אין מספר. עשה עמנו פלא לחיים, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך, וזכנו להתקרב לצדיקים אמתיים הקדושים בקדשת הברית בתכלית הקדשה, באפן שנוזה על-ידם שימשך עלינו תמיד קדשת ופרישות משה רבנו עליו השלום, שהמשיך על כל ישראל בשעת קבלת התורה. ועל-ידי-זה נוזה לקבל את התורה בכל פעם מחדש, שנוזה לקבל עלינו מעתה באמת לאמתו לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה. ונוזה להגות בתורתך הקדושה

תתרכד לקומי ח"ב"לה תפלות

יומם ולילה, ותאיר עינינו בתורתך, עד שזנכה לחדש חדושין
אמתיים בתורתך הקדושה בכל יום ויום, ובפרט בשבתות וימים
טובים, באפן שיהיו לי תקון גדול לנפשי ורוחי ונשמתי. ואזכה
על-ידי חדושי ובאורי התורה שימשך עלי יראה גדולה ובושה
נוראה מפניך, ותהיה יראתך על פני זו הבושה, לבלתי אהטא
עוד מעתה ועד עולם:

רבנו של עולם, זכני לבושה דקדשה, שאזכה להתירא
ולהתביש מפניך תמיד לבלי לעשות שום דבר שהוא כנגד
רצונך, ואפלו כשארצה לעשות איזה מצוה, אזכה להתביש ממך
הרבה, מפני המצוה הקדושה והנוראה בעצמה. כי כמה יזכה
נער כמוני לעשות מצוה לגדל הדרת יקרת נוראות קדשת כל
מצוה ומצוה, אשר נוראות קדשת כל מצוה ומצוה שגבה ונדלה
מאד מאד, ומי יעצר כח להתפאר שראוי (שהוא ראוי) לעשות מצוה
לפניך תתברך, ובפרט לפי גדל רחוקנו ממך על-ידי עונותינו
ופשענו הרבים, באשר יודע כל אחד בנפשו, בודאי ראוי
שתפל יראה ובושה גדולה על פנינו כשאנו רוצים לעשות איזה
מצוה, כי מי אנכי שאזכה לחטף התפלין הקדושים והנוראים
שהם כתרי דמלכא ולהניחם על ראשי ורועי הפגומים מאד,
ולהתעטף בעטופא דמצוה בלבושין דמלכא, בקדשת הציצית
הקדושים והנוראים, וכן בשארי המצות, כי המצות בעצמן
קדושים ונוראים מאד מאד כל מצוה ומצוה. ולפני מי אני עושה
המצוה, לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא, אים ונורא
ואדיר וכו', אשר לגדלתו אין חקר. ואם הייתי זוכה לדעת אמתי

לקוטי ח"ב"לה תפלות תרכה

כל שהוא, בודאי היה נופל על פני בושה גדולה, אפלו לעשות מצוה. ואפלו להושיט המאכל לפי, היה ראוי שיהיה לי בושה גדולה, כי מאן דאכיל דלאו דיליה בהית לאסתבולי באפיה. מכל-שכן וכל-שכן שראוי שיהיה לי בושה ויראה גדולה לבלי לעשות שום עברה וחטא ופגם חס ושלום, כי עברה אינה שיכה לאיש ישראל בכלל, כי נפשות כל ישראל בשרשם רחוקים מעברות לגמרי, ואין עברה שיכה לנפש ישראל כלל. רבנו של עולם, מלא רחמים, זכני להתקרב לצדיקים אמתיים ולשמע מפיהן הקדוש הדושי ובאורי התורה, באפן שעל-ידי-זה יהיה נמשך עלי יראה ובושה גדולה מפניך. ותהיה יראתך על פני לבלתי אהטא עוד כלל מעתה ועד עולם. ויהיה נמשך עלי תמיד היראה והבושה דקדשה שזכו כלל ישראל במעמד הקדוש בהר סיני בשעת קבלת התורה, כמו שכתוב, ולבעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו:

רבנו של עולם, מלא רחמים, הרוצה בתשובה, הצופה לרשע וחפץ בהצדקו. זכני ברחמיך שאזכה לראות בלתי ובלתי באמת, עד שאזכה על-ידי הבושה לשוב מעתה בתשובה שלמה לפניך באמת. השבני ואשובה כי אתה (יהוה) אלהי. השיבנו אבינו לתורתך וקרננו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. וזכני על-ידי התשובה לחיים אמתיים חיים נצחיים, כמו שכתוב, החפץ אחפץ מות רשע נאם יהוה אלהים הלא בשובו מדרכיו ותיה. ונאמר, כי לא אחפץ במות המת נאם יהוה אלהים והשיבו וחיו. זכנו ברחמיך הרבים, בזכות הצדיקים האמתיים

תתרכו לקוטי ח"ב"לה תפלות

שנזכה לחיים נצחיים, שיהיה נחיה אצלנו השפלות של משה רבנו עליו השלום, המלכש אצל כל אחד ואחד מישראל בכל אבר ואבר. כי בעונותינו הרבים, עתה השפלות והענוה הזאת נעלם ונסתר אצלנו בבחינת מיתה, ועל כן אין אנו זוכים לענוה אמתית להרגיש שפלותנו באמת לאמתו כראוי. זכנו ברחמיך הרבים, לחיים אמתיים, חיים נצחיים, שיהיה נמשך עלינו גם עתה בחינת תחית המתים, שיהיה נחיה ויקום בתחיה, הענוה והשפלות של משה רבנו, המלכש אצל כל אחד ואחד בכל אבר ואבר:

אדון יחיד העניו באמת, זכנו לענוה אמתית ברצונך הטוב, שנזכה לענוה בתכלית השלמות, שענוה כזאת היא בחינת חיי עולם הבא, בחינת תחית המתים, בחינת חיים אמתיים ונצחיים של כל אבר ואבר, בחינת בטול באמת אל האין סוף, ברוד"הוא. עד שנזכה לטעם גם בעולם הזה בחינת חיי עולם הבא בחינת ענג שבת באמת, לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יח:

רבנו של עולם, לעצם נשמייתי ורב עונותי ופשעי העצומים, אין מלה בלשוני לסדר תפלה לפניך על-זה לזכות לענוה אמתית, כי ענוה גדולה מכלם. ובעונותי הרבים איני יודע שום דרך מדרכי הענוה האמתית. כי כבר גלית לנו שאין רצונך בענוה פסולה, ואין רצונך שיהיה האדם נבזה וחלש בדעתו, בדרכי עבודתו. מכל שכן שאסור להיות בעצבות ומרה שחורה חס ושלום. רק אדרבא כל אחד צריך להתחיות את עצמו ולשמת את עצמו ולחזק את עצמו בכל פעם בכל מיני התחזקות לבלי לפל בדעתו כלל,

לקוטי ח"ב"לה תפלות תתרכו

כדי שלא ליאש את עצמו חס ושלום. ועל פי רב צריכין להתחזק את עצמו כנגד כל העולם בלו, לבל יוכל למנע אותו שום מונע ומעכב. ועתה איך יזכה נבער מדעת כמוני, להפיק דרכי הענוה באמת, כי שניהם היו בעוכרי, הן מדת הנאווה ונסות הרוח, הן ענוה פסולה, כי שניהם מזיקים הרבה, ואיך זוכין להנצל משני דרכים הרעים הפגומים האלה, ולזכות לענוה אמתית, לענוה של משה רבנו ושל כל הצדיקים הגדולים האמתיים, שענוה הזאת היא היום נצחיים של עולם הבא, בחינת תחית המתים:

רבנו של עולם, מלבנו ואלהינו, האל הגדול הגבור והנורא, אשר לגדלתך אין חקר, ובכל מקום שאנו מוצאין גדלתך אנו מוצאין ענותנותך. למדנו והורנו איך לסדר תפלות ובקשות על זה, באפן שנוזק לרצות ולפייס אותך שתנבנו כלנו לענוה אמתית כרצונך הטוב באמת לאמתו:

רבנו של עולם, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, מגיד מראשית אחרית. אתה יודע גדל הרחמנות שיהיה עלי ליום הדין הגדול והנורא, בעת שאתה עתיד להחיות מתים, שאז יהיה נפקד האדם על כל מעשיו שעשה בזה העולם, דבר גדול ודבר קטן, הכל יהיה נזכר לו אז, כי את כל מעשה האלהים יביא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע ואפלו אם אזכה מעתה לתשובה שלמה באמת, גם כן אני צריך רחמים רבים וישועות גדולות ליום הדין, לפי עצם רבוי פגמי ופשעי שפשעתי נגדך עד הנה, אבל עדין אני רחוק מתשובה שלמה. ועתה מה אעשה אבי שבשמים, הושיעני נא אבי מלכי וקדושי, יוצרי ובוראי ועושי,

תתרכח לקוטי ח"ב"לה תפלות

ותקנני בעצה מוכה מלפניך, באשר אני שם עתה, באפן שאזכה מעתה להתעורר באמת בכה ונבורה וזריזות גדול לשוב אליך באמת, עד שאזכה לקום בתחית המתים לחיי עולם. כי אתה יודע, אשר כל פונתך בכריאתנו ה'ה, רק כדי שנגזרה לתכלית הזה, לחיים נצחיים של עולם הבא:

על־כן חמל עלי ועל כל ישראל בחמלתך הגדולה, ועשה מה שתעשה בחסדיך הרבים, באפן שנגזרה לבא לכל מה שבקשנו מלפניך, שנגזרה להתקרב לצדיקים אמתיים, ולראות עצמנו עמהם פנים אל פנים, ולהכלל בקדשתם הנוראה. ויהיה נמשך עלינו קדשתם ופרישתם, עד שנגזרה להיות קדושים וטהורים בקדשת הברית פמותם. ונגזרה לקבל מהם התנוצצות המחין בקדשה גדולה, ויהיה מוחנו ושכלנו הולך וגדול בתורתך ובעבודתך ובהשגת אלהותך באמת, ונגזרה לקבל מהם חדושי ובאורי התורה. ותעזרנו ותושיענו שנגזרה גם אנחנו לחדש חדושים ובאורים אמתיים בתורתך הקדושה, ועל־ידי־זה נזכה לבושה ויראה גדולה מפניך ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, עד שיהיה נחיה אצלנו השפלות והענוה של משה רבנו המלכש בכל אחד ואחד בכל אבר ואבר. ונגזרה גם בעולם הזה לטעם טעם שבת־קדש, שהוא בחינת חיי עולם הבא, חיים אמתיים חיים נצחיים, כמו שכתוב, טועמיה חיים זכו. אשר חיים באלה אי־אפשר לקבל בשום גוף ובשום ישות, כי אם בשזוכין לבא לתכלית הענוה באמת להיות באין וכאפס. רבונו של עולם, אל חי וקיים, החיניו וקמינו, ומלא משאלותינו למוכה ברחמים,

לקוטי ח"ב'לו תפלות תרכט

וּנְכַנּוּ לְחַיּוֹת מַעֲתָה חַיִּים אֲמֵתָיִים חַיִּים טוֹבִים וְאַרְפִּים, שֶׁהֵם
בְּחֵינַת חַיִּים נְצַחִים שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, כְּחֶסֶדְךָ חַיִּי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת
פִּיךָ, תְּחִי נִפְשִׁי וְתִהְלַלְךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲזֹרֵנִי. תוֹדִיעֵנִי אֵרַח חַיִּים
שׁוֹבְעֵי שְׂמָחוֹת אֶת פְּנֵיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נְצַח. יְהִי לְרַצוֹן אִמְרֵי-פִי
וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אֲמֵן נְצַח סְלָה וְעַד:

== לו ==

לְיָמֵי הַסְּפִירָה

אֲתָה יִצְרַתָּ עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲשֶׁר בְּהֵם בְּחֵרַתָּ,
וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים זְכִיתָ אוֹתָנוּ וְנָתַתָּ לָנוּ אֶת תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַל־
יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךְ נֶאֱמַן בֵּיתְךָ לְחַיּוֹתָנוּ בְּהַיּוֹם הַזֶּה, לְמַעַן נִזְכֶּה
עַל־יָדֶיךָ לַיּוֹם שֶׁכֵּלּוּ טוֹב וְכֵלּוּ אֲרוּךְ. וּבְחֶסֶדְךָ הַעֲצוּמִים הוֹסַפְתָּ
לָנוּ חֻסְדִּים וְטוֹבוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרָאוֹת עַל־יְדֵי כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁכָּבֵל
דוֹר וָדוֹר, אֲשֶׁר כָּלֵם עָשׂוּ אֲזַנִּים לַתּוֹרָה מִשְׁמֶרֶת לְמִשְׁמֶרֶת. כְּמָה
מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עָלֵינוּ, עַד אֲשֶׁר זְכִינוּ גַם זְכִינוּ לְחֻסְדִּים
רַבִּים וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים, חֻסְדֵי דוֹר הַנְּאֻמָּנִים, אֲשֶׁר הוֹסַפְתָּ לָנוּ
חֻסֵּד וְטוֹב, וְתִגְדֵּל חֶסֶדְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ, לְהַחֲיוֹת אֶת נַפְשֵׁנוּ,
וְשַׁלַּחַתָּ לָנוּ מוֹשִׁיעַ וְרַב מְשִׁיחַ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְנַעֲמִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל,
הוּא דוֹר מְלֶכֶךְ יִשְׂרָאֵל הַחַי וְקַיָּים, אֲשֶׁר כָּתַב לָנוּ סֵפֶר תְּהִלִּים
הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, חֲמֹשֶׁה סְפָרִים כְּנֶגֶד חֲמֹשֶׁה חוּמֵשֵׁי תּוֹרָה. מָה
רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ, מַה נָּשִׁיב לִיהוָה כָּל תַּגְּמוּלוֹהִי עָלֵינוּ.
וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים גְּלִיתָ לָנוּ, אֲשֶׁר עַל־יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים זוֹכִין
לְתִשׁוּבָה, כִּי חֲפִץ חֶסֶד אֲתָה וְרוֹצֵה אֲתָה בְּתִשׁוּבָתָם שֶׁל רְשָׁעִים
וְאִין אֲתָה חֲפִץ בְּמִיתָתָם. עַל־כֵּן הַקְּדַמְתָּ תְּרוּפָה לְמַכּוֹתָנוּ,

תתַרל לְקוּמֵי ח"ב־לו תַפְלוֹת

וְהוֹנַנְתָּ אוֹתָנוּ בְּסֶפֶר תְּהִלִּים הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, הַפּוֹתַח לָנוּ כָּל שַׁעֲרֵי רַחֲמִים, כָּל שַׁעֲרֵי הַתְּשׁוּבָה, שֶׁהֵם חֲמִשִּׁים שַׁעֲרֵי תְּשׁוּבָה כְּנֶגֶד חֲמִשִּׁים שַׁעֲרֵי בִּינָה. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָב הַרְחָמָן, זָכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שֶׁנִּזְכָּה לַעֲסֹק בְּאֲמִירַת תְּהִלִּים כָּל יְמֵינוּ. וְתַעֲזְרֵנוּ אוֹתִי וְאֵת כָּל בְּנֵי בֵּיתִי בְּכִלְלֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, שֶׁאֲזַכָּה בְּכָל יוֹם וְיוֹם לִזְמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל בְּלֵב שָׁלֵם בְּאֲמֵת. וְאֲזַכָּה לְהַפְּתוֹת לְבָבִי הַיָּטִב לְהַשְׁמִיעַ לְאָזְנִי מַה שֶּׁאֲנִי מוֹצִיא בְּפִי, בְּאִפְּן שֶׁאֲזַכָּה לְמַצּוֹא עֲצָמִי בְּכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא בְּתוֹךְ פְּסוּקֵי תְּהִלִּים הַקְּדוֹשִׁים הַכְּלוּלִים מִכָּל נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמִכָּל הַמְּדַרְיָגוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, מִן תְּכֵלֶת מְדַרְיָגָה הַעֲלִיּוֹנָה עַד תְּכֵלֶת דְּיוּטָא הַתַּחְתּוֹנָה, אֲשֶׁר כָּל הַנוֹפְלִים וְהַרְחוּקִים בְּתַכְלִית הַרְחוֹק, כֻּלָּם יְכוּלִים לְמַצּוֹא אֵת עֲצָמָם בְּתוֹךְ סֶפֶר תְּהִלִּים. וְכָל אֶחָד יְכוּל לַעֲזוֹר לְבָבוֹ לְשׁוּב בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְהִשָּׁם יְתַבְּרֵךְ עַל־יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים, וְלִבֵּא לְהַשְׁעֵר שֶׁל תְּשׁוּבָה הַשִּׁיבֵךְ לוֹ שֶׁהוּא מְכֻן כְּנֶגֶד הָאוֹת שֶׁלּוֹ שִׁישׁ לוֹ בְּמַט אוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׁמוֹת שְׁבַט־יְהוָה, שֶׁהֵם מ"ט אוֹתִיּוֹת כְּנֶגֶד מ"ט שַׁעֲרֵי תְּשׁוּבָה שֶׁאֲנוּ צְרִיכִים לְשׁוּב עַל־יָדָם לְהִשָּׁם יְתַבְּרֵךְ, עַד שֶׁנִּזְכָּה עַל־יְדֵי זֶה שֶׁהִשָּׁם יְתַבְּרֵךְ יְשׁוּב אֵלֵינוּ בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, לְרַחֵם עָלֵינוּ בְּחֶסֶדִים רַבִּים וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים, לְסִיעֵנוּ וּלְעֲזָרְנוּ בְּכָל־עֵת לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו יְתַבְּרֵךְ תָּמִיד, מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְּלָנוּ בָּהֶם, וּלְשׁוּב אֵלָיו בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, תְּשׁוּבָה עַל תְּשׁוּבָה תָּמִיד:

אָנָּה אָבִי אָב הַרְחָמָן. כָּל דְּרָכֵי עֲצוּתֶיךָ אֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל־יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים, בְּכֻלָּם פָּגַמְתִּי בְּהֵם הַרְבֵּה כְּאֲשֶׁר אָתָּה יְדַעְתָּ. אֲבָל אֲנִי יוֹדֵעַ וּמֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁבְּאֲמֵת אֵי־אֶפְשֵׁר

לקוטי ח"ב-לו תפלות תתראה

לקלקל עצותיך בשום אופן בעולם. על-כן עדין אני עומד ומצפה לישועה שלמה בכל-עת, שתקרבני אליך ותחזירני בתשובה שלמה לפניך, על-ידי כל הדרךים והעצות הנפלאות והנוראות התמימות והפשוטות, אשר גלית לנו על-ידי צדיקיך האמתיים, באופן שאזכה מעתה להיות כרצונך הטוב תמיד:

רבונו של עולם, זכני להיות רגיל מאד באמירת תהלים הרבה בכל יום בכונה גדולה, בהתעוררות נפלא, בכונת הלב באמת, עד שאזכה על-ידי-זה להרגיש כאב עונותי, ולשוב עליהם בתשובה שלמה. ואזכה לשמחה גדולה על-ידי אמירת תהלים, ולעורר עלי כל העשרה מיני נגינה שאמר בהם ספר תהלים, שהם רפואת הבת מלך, שהיא כנסת ישראל, ונגינותי אגנן כל ימי חיי על בית יהוה בקול רנה ותודה, כי טוב יהוה כי לעולם תסדו:

מלא רחמים, זכנו לצאת מגלות מצרים, ומכל הגלויות של הנפש והגוף אשר בלם מכונים בשם גלות מצרים. זכני שאזכה לטהר ולזכך ולגלות כל המט שערי תשובה על-ידי אמירת תהלים הכולל את כל שמות בני-ישראל הבאים מצרימה, שיש בהם מט אותיות כנגד מט שערי תשובה. ועל-ידי-זה תוציאני ממט שערי טמאה ותכניסני בתוך מט שערי קדשה, ותוציאני ממצר הגרון, שלא יהיה נחר גרוני, כי כבר קראתיך ממצר הגרון הרבה. הוציאני למרחב וזכני והעלני מבחינת ארץ מצרים ממצר הגרון, עד שאזכה להרחיב פי ואתה תמלאהו בכל טוב אמתי ונצחי, באופן שאזכה להתקרב ולשוב אליך בתשובה שלמה

תתּרלב   לְקוּמֵי   ח"ב-לו   תּפּלוֹת

בְּאֵמֶת כָּכֵל לֵב בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ וּמְמוֹן, הַשִּׁיבְנֵי וְאֲשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְהוָה
אֱלֹהֵי. הַשִּׁיבְנֵי אֲבִינוּ לְתוֹרַתְךָ וְקִרְבְּנוּ מִלְכְּנוּ לְעַבּוֹדְתְּךָ וְהַחֲזִירְנוּ
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, כִּי אַתָּה צוֹפֵה לְרָשָׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְדָּקוֹ,
וְרוֹצֵה אֶתְּךָ בְּתִשׁוּבָה, כִּי לֹא תַחְפוּץ בְּמוֹת הַמֵּת כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ
מִדְרָכָיו וְחַיָּה, וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תַחֲכֶה לוֹ, אִם יָשׁוּב מִיַּד תִּקְבְּלוּ,
תֵּשֶׁב אֲנֹשׁ עַד דָּכָא עַד דְּכּוּכָה שְׁלַ נְפֶשׁ, וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם.
שׁוּבוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהַפֵּר כַּעֲסֶךָ עִמָּנוּ, הַשִּׁיבְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי וְנִשְׁוּבָה
חֲדָשׁ יִמִּינוּ בְּקֶדֶם:

רְבוּנוּ שְׁל עוֹלָם, זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲלָם הָמָּה.
זְכוֹר גַּא הַחֶסֶד הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ
מִמִּצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹל וּבִיד חֲזָקָה, וְגִלִּיתָ לָנוּ אֲמִתַּת אֱמוּנָת
אֱלֹהוּתְךָ בְּאוֹר גְּדוֹל וְנִפְלָא וְנִעֲרַב, וְעָשִׂיתָ אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים
גְּדוֹלִים וְנּוֹרָאִים, כְּדֵי לְגַלּוֹת אֱלֹהוּתְךָ וְאֶחָדוּתְךָ וּמְמִשְׁלָתְךָ
אֲשֶׁר בְּכָל מְשָׁלָה. וּמֵאֵז קִרְבַּת אוֹתָנוּ לָךְ לְעַם קְדוֹשׁ, וְהוֹצֵאתָ
אוֹתָנוּ מִמִּצְרַיִם שְׁעָרֵי טַמְאָה, וְהַכְּנַסְתָּ אוֹתָנוּ בְּמִט שְׁעָרֵי קְדֻשָּׁה,
שֶׁהֵם מִט שְׁעָרֵי תִשׁוּבָה הַכְּלוּלִים בְּמִט אוֹתוֹת שֵׁשׁ בְּשָׁמוֹת
שְׁבַטֵי-יִהוּ. וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים צִוִּיתָ אוֹתָנוּ לְסַפֵּר בְּגִיד זֶה מִט יְמֵי
הַסְּפִירָה, כְּדֵי לְטַהֵר נַפְשׁוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִזְּהֻמָּתָם, לְמַעַן נִזְכָּה
עַל-יְדֵי מִצְוֹת סְפִירַת הָעוֹמֵר לְצֵאת מִטַּמְאָה לְטַהֲרָה, לְצֵאת מִמִּצְרַיִם
שְׁעָרֵי טַמְאָה וּלְכַנּוֹס בְּמִט שְׁעָרֵי קְדֻשָּׁה. רְבוּנוּ שְׁל עוֹלָם, מְלֹא
רַחֲמִים, זַכְּנוּ בְּחַסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים לְקַיֵּם מִצְוֹת סְפִירַת הָעוֹמֵר בְּזִמְנֵנוּ
בְּקְדֻשָּׁה גְּדוֹלָה וּבְהַתְעוֹרְרוֹת נִפְלָא וְנּוֹרָא, שֶׁנִּזְכָּה לְהַתְעוֹרֵר עַל-
יְדֵי קְדֻשַׁת מִצְוַת נּוֹרָאָה הַזֹּאת לְשׁוּב אֱלֹהֵי בְּאֵמֶת, וּלְצֵאת מִכָּל

לתרלג   ח"ב-לו   לקוטי   תפלות

טמאותינו, לבער מקרבנו כל מיני טמאות וזחמות שנדבק בנו על-ידי מעשינו הרעים. רבוננו של עולם, רבוננו של עולם, הושיענו בכל מיני ישועות. כי אתה יודע הכח של כל מצוה ומצוה, כמה גדול כחה להוציא אותנו ממקומות שנפלטנו לשם בעונותינו הרבים ולקרבנו אליך, ובפרט מצוה הזאת של ספירת העומר, שהיא הכנה לקבלת התורה, שהיא תחלת התקרבות ישראל לאביהם שבשמים, אשר נתת לנו מצוה הקדושה הזאת כדי לצאת ממש שערי טמאה ולכנס למט שערי הקדושה. זכני במקום שאני שם עכשיו, שאזכה לקיים מצוה הזאת בתכלית השלמות האפשרי לאיש בערכי לקיים מצוה הזאת. ואתה תמלא רחמים עלי, ותעזרני ותושיעני על-ידי-זה, ותוציאני מהרה מטמאה לטהרה, מחל לקדש, מיגון לשמחה, משעבוד לגאולה, ומאפלה לאור גדול. עד אשר נזכה בחג השבועות הקדוש, ביום החמשים, שאתה תשוב אלינו ותפתח לנו שער החמשים הקדוש, ותשפיע עלינו רחמים גדולים וחסד עליון משם, באפן שנוכל לתקן הכל ולשוב אליך באמת תמיד:

רבוננו של עולם, צופה ומביט עד סוף כל הדורות, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח. אתה יודע תקף מרירות הגלות האחרון הזה להיכן נפלטנו ונרדנו בעונותינו הרבים, אשר ירידתנו עמקה יותר ממש שערי טמאה. ובעונותינו הרבים נאמר עלינו על עת צרה הזאת ותהי פלאים אין מנחם לה. כי טבענו בין מצולה ואין מעמד באנו במעמקי מים ושבילת שטפתנו. הבט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי. חזרתי על כל הצדדים

תתרלד לקוטי ח"ב-לו תפלות

וישועה רחקה ממני, ומה אומר ועונותי עשו לי מה שעשוי, לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי. כי הסדך גדול עלינו והצלת נפשנו משאול תחתיה. כי האף אמנם זה הגלות האחרון הכבד, כי נפלנו וירדנו למקום שירדנו יותר ויותר מגלות מצרים, אבל זאת נחמתנו בעניינו כי אמרתך חיתנו. כי כבר הקדמת תרופה למכותנו, כי כבר נתת לנו תורתך הקדושה על ידי משה נביאך, אשר בגלות מצרים לא זכינו לזה עדין, ויצאנו משם קדם קבלת התורה כעבדא דברה מרבוגיה, שזה גרם לנו מה שגרם לנו. אבל עתה כבר הפלאת הסדך עמנו, ונתת לנו כבר תורתך הקדושה על ידי משה נביאך נאמן ביתך, וכבר זכינו שהיה לנו כמה וכמה צדיקים גדולים ונוראים בכל דור ודור, וגם זכינו לספר תהלים הקדוש על ידי דוד מלך ישראל. אבל האמת אני מודה ומתודה לפניה יהוה אלהי ואלהי אבותי, כי אף על פי כן עדין אני מבוהין לנמרי, ועדין לא יצאתי מן החל אל הקדש כלל, יום יום אומר מה יהא בסופי, קנה לשלום ואין טוב לעת מרפא והנה בעתה, כלו כל הקיצים שהייתי מצפה להושע בהם ועדין לא נושעת. ולא די לי בזה, כי אם עוד הוספתי הטא על פשע, פשעים על פשעים גדולים ונוראים, אוי ואבוי, לא ידעתי נפשי איך אני חי בעולם במרירות דמרירות בזה, בפזור הנפש מר ממות בזה, בגפילות והשלכות וזריקות פאלה, אשר בכל עת אני עולה שמים ויורד תהומות עמקות, והשלכתי עצמי משמים לארץ מתחת, אלפים ורבבות פעמים בלי מספר, ומקלעים את נפשי כמו בתוך כף הקלע, עד אשר אפסו הדבורים והצורפי

לתרלה לקוטי ח"ב-לו תפלות

אותיות לספר מצוקותי ומרירותי, אוי ואבוי, כי נכספתי על-
כל-פנים, לקרר מר רוחי ולפרש שיחתי, וגם זה קשה וכבד עלי,
ידי כבדה על אנחתי, כי לא יספיקו כל עורות אילי נביות לבאר
בהם עד היכן מגיעים הפגמים שלנו של יום אחד, ואפלו של שעה
אחת:

רבנו של עולם, זאת נחמתי בעניי מה שחזקו אותנו הצדיקים
אמתיים, בשבעה משיבי טעם, ונלו לנו שאין שום יאוש בעולם
כלל, על זה לבד תמכתי יתדותי, ועל כהם הגדול נשענתי לצפות
לישועה עדן ממקום שאני שם. על-כן בכל עת אבקש אותך
מלא רחמים, שתושיעני בכל דרכי עצותיך הקדושים אשר גלית
לנו על-ידי צדיקיך האמתיים, אשר כל עצה ועצה יש לה כח
לעזור ולהושיע גם אותי. ואם בעונותי הרבים קלקלתי כלם, אני
יודע ומאמין שיש לך עוד רחמים רבים והצללות וישועות ועצות
נפלאות אשר גלית להם לבד, אשר לא גלו אותם עדן בעולם,
אשר על-ידם יש לי תקוה עדן, שאזכה לשוב אליך ולהתחיל
מתדש לקיים עצותיך הקדושות כלם באהבה וביראה, באפן
שאזכה לתקן הכל בתי מהרה ולהיות ברצונך הטוב תמיד:

רבנו של עולם, בלעדי אחזה אתה הורני כי אני בער ולא אדע
בהמות הייתי עמך. ואם אמנם בעונותי הרבים פגמתי וקלקלתי
הרבה במה שידעתי שהוא נגד רצונך, כי חטאתי עויתי ופשעתי
הרבה בכל יום ובכל-עת ובכל שעה מנעורי עד היום הזה, ופגמתי
וקלקלתי הרבה מאד. עם כל זה ברחמיך הרבים גלית לנו על-
ידי צדיקיך האמתיים, כי אתה יהוה אלהי גדלת מאד אשר אין

אנו יודעים כָּלֵל, כי לְגִדְלָתְךָ אין חֶקֶר, אֲשֶׁר אִפְלוּ נִפְּלֵתָנוּ אִיךָ
 שִׁנְפַּלְנוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהִיכֵן שִׁנְפַּל, אַף־עַל־פִּי־כֵן גִּדְלָתְךָ שִׁנְבָה
 מֵאֵד, אֲשֶׁר יֵשׁ עֲנִיָּן שִׁשָּׁם נִתְּנָה הַכֹּל לְגַמְרֵי לְטוֹבָה, כִּי אֵין אֶתְנוּ
 יוֹדְעִים עַד מָה, וְעַל זֶה לְבַד אֲנִי נִשְׁעַן וְנִתְּלָה וְנִסְמָךְ עֲדִין, כִּי חֲסָדִי
 יְהוּה לֹא תִמְנֶנּוּ וְלֹא כָלוּ רַחֲמָיו לְעוֹלָם:

מלא רַחֲמִים, זַפְנֵי לְהַרְבּוֹת בְּאֵמִירַת תְּהִלִּים בְּכּוֹנֵה גְדוּלָה
 וּבַהֲתַעֲוֲרוֹת נִפְּלָא בְּלֵב שְׁלֵם, עַד שְׁאֲזַכֶּה שְׁתִּשְׁפִיעַ עָלַי בְּכָל
 עַת הָאֶרֶה וּקְדָשָׁה גְדוּלָה מִשְׁעַר הַחַמְשִׁים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה שֶׁהוּא
 כּוֹלֵל כָּל שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה. בְּאִפְּן שְׁתּוֹצִיאֲנִי מִהֶרָה מִכָּל הַחַמְשִׁים
 שְׁעָרֵי טְמֵאָה וְתַכְנִיסֵנִי לְכָל הַחַמְשִׁים שְׁעָרֵי קְדוּשָׁה, כִּי אֵין לָנוּ עַל
 מִי לְהִשְׁעֵן כִּי אִם עַלֶיךָ אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, כִּי לִית אֶתֶר פְּנוּי מִנְּךָ.
 עֲזַרְנוּ נָא מַעֲתָה, וְהוֹשִׁיעֵנו יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה בְּנֹאֶה לְךָ, בְּאִפְּן שְׁאֲזַכֶּה
 לְהַתְּחַדֵּשׁ לְגַמְרֵי, שְׁאֲעֻזֹב דְּרָכֵי הָרַע וּמַחְשַׁבּוֹתֵי הָרַעוֹת לְגַמְרֵי
 וְלֹא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה, לֵב טְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן תְּחַדֵּשׁ
 בְּקַרְבִּי. וְאֲזַכֶּה מִהֶרָה עַל־יְדֵי אֵמִירַת תְּהִלִּים לְבֹא וּלְהַגִּיעַ לְהָאוֹת
 וְהַשְׁעַר שֶׁל תְּשׁוּבָה הַשִּׁיךְ לְנַפְשִׁי כִּפִּי שֶׁרָשׁ נִשְׁמַתִּי כְּמַט אוֹתִיוֹת
 שְׁבַט־יְהוָה, בְּאִפְּן שְׁאֲזַכֶּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב שְׁלֵם, וּלְעַבְדְּךָ
 בְּאֵמֶת בִּירְאָה וּבְאַהֲבָה בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵב מְרִב כָּל. הַשִּׁיבֵנִי
 וְאֲשׁוּבָה כִּי אֶתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי. הַשִּׁיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֵי וְנִשׁוּבָה תְּחַדֵּשׁ
 יְמֵינוּ כְּקֶדֶם. יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לִפִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי
 וְגוֹאֲלֵי. אָמֵן וְאָמֵן:

== לו ==

לפורים

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, עושה נסים ונפלאות בכל דור ודור, הרב את ריבנו והדן את דיננו והגוקם את נקמתנו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו והנפרע לנו מצרינו. שתרחם עלינו ברחמיך הרבים ותעזר לנו בישועתך ונפלאותיך הנוראות, שנוקה לקבל ולקיים את ימי הפורים הקדושים בזמניהם בראוי, שנוקה לקיים כל המצוות הקדושות הנוהגות בפורים, בקדשה ובטהרה גדולה בשמחה ובטוב לבב, בגילה ברנה בדיצה וחדוה רבה ועצומה מאד, עם כל פרטיהם ודקדוקיהם וכונותיהם ותרי"ג מצוות התלויות בהם:

רבנו של עולם, כבר גלית אונינו שכל הנסים והנפלאות שעשית לאבותינו אשר עליהם נקבעו הימים טובים הקדושים כלם נעשים ונתגלים ומאירים בכל דור ודור בכל אדם ובכל זמן, ואנו צריכין להמשיך קדשת פורים וקדשת כל הימים טובים, והארת הנסים ונפלאות שנעשו אז, בכל שנה ושנה בכל דור ודור ובכל אדם ואדם בפרטיות. ובכן באתי לפניך עושה נסים ונפלאות בכל דור ודור, ובכל יום ובכל עת ובכל שעה. למדני והורני והנני וזבני שאזכה לשמחת פורים בשלמות באמת, שאזכה לשמח מאד מאד בכל לב ונפש בימי הפורים הקדושים בכל שנה ושנה בשמחה שאין לה קץ. עד שאזכה על ידי השמחה והקדשה של פורים להמשיך עלי ועל כל ישראל הקדשה והטהרה הנמשכת מהפרה אדמה שמטהרת מטמאת-מת, אשר צוית עלינו לעסק

בקריאת הפרשה הזאת של פרה-אדמה אחר פורים, ונגלית לנו
שעל-ידי פורים זוכין לטהרת הפרה-אדמה, למען נזכה להיות
טהורים לקבל קדשת הקרבן-פסח בזמנו:

רבנו של עולם, אתה יודע שבעצם ירדתינו ונפילתנו בעמק
הגלות המר הזה, ועצם ורבויו צרות הנפש שעוברים על כל אחד
מישראל ועלי בפרטיות, ועצם ורבויו המצולות ים השוטפים עלי,
ורודפים אותי מאד מאד מכל הצדדים, ובצרה גדולה אני מאד
מאד בלי שעור וערך, ואיני יודע שום פתח תקוה לתקן ולהנצל
מכל זה, הן על כל אלה אני צריך עתה נסים נפלאים וישועות
גדולות ונוראות, באשר עשית עם כלל ישראל לדורות עולם
נסים נפלאים ונוראים אשר לא היו כמותם, בימי מרדכי ואסתר
בשעמד עליהם המן הרשע ימח שמו וזכרו וכו', אשר גם זה של
פורים גדול מכל הנסים שעשית עמנו מעולם, באשר הודעת
לנו על-ידי חכמיה הקדושים וזרונם לברכה, וכל המועדים יהיו
בטלים וימי הפורים לא נבטלים. ובתחלה היו כל ההתחלות
מפסח, כי כל המועדים הם זכר ליציאת מצרים, ועכשיו וכו':

רבנו של עולם, מריה דעלמא בלא, אדון הנפלאות מצמית
ישועות, אתה יודע האמת, שכל הנסים והנפלאות שעשית
עמנו ביציאת מצרים ובמלחמת עמלק בימי משה ובימי מרדכי
ואסתר, וכל הנסים ונפלאות שעשית עמנו בימי הנכה, ובכל
דור ודור, עקר הנס והישועה הוא ישועת הנפש. כי עקר הקנאה
והשנאה של כל צרינו ורודפינו בגשמיות ורוחניות, הוא רק על
אשר אנו מאמינים בך יהוה אלהינו, ומשתוקקים לילך בדרךך

לקוטי ח"ב'לו תפלות תתרט

הקדושים ולקיים מצותיך הנוראות, ולגלות ולפרסם אמתת
אמונת אלהותיך והשגחתך וממשלתך בעולם, אשר רק בשביל
זה לא אחד בלבד עמד עלינו לבלותינו אלא שבכל דור ודור
עומדים עלינו לבלותינו והקדוש-ברוך-הוא מצילנו מידם. ועל-
כן עקר הנס והישועה מכל הצרות הוא מה שאתה מקנא קנאתך
ואתה עושה נסים ונפלאות, כדי לקיים התורה והמצוות לבל
יתבטלו מן העולם חס ושלום, ברצון השונאים והכופרים ימח
שם, שכלם הם מסטרא דהמן ועמלק ימח שמו:

ועתה מה אומר לפניך יושב מרום ומה אספר לפניך שוכן
שחקים, אם אחרי כל הנסים והנפלאות האלה, אני בעצמי רודף
את עצמי יותר מכל השונאים, כי לא התנברתי נגד תאוותי, אף
גם המשכתי עלי את היצר הרע, ועשיתי מה שעשיתי, עד אשר
הבאתי עצמי בימים בצרות האלה צרות נפשי, אשר הם קשים
ומרים מכל הצרות כי אין צרה בצרות הנפש, כי זהו הרהמנות
הגדול מכל הרהמנות להוציא נפש ישראל מעונות ופגמים:

רבנו דעלמא בלא, יחיד קדמון, יהוה אלהים אמת, אתה לבד
יודע להיכן נוגעים דברי אלה, כי באמת בער אני ולא אדע תקף
הנס של פורים בגשמיות ורוחניות, ובפרט איד לזכות להמשיך
עלי תוקף הנס והישועה הזאת, אבל אתה לבד יודע הכל, ואתה
מרמז לי מרחוק להתקרב אליך בכל-עת, בכמה מיני התנוצצות
ורמזים רבים בלי שעור, ואני בעצם קשיות ערפי עדין לא שבתי
מטעותי, אבל זאת נחמתי בעניי המר מה שעדין אני מתעקש

תתרמ לקוטי ח"ב'לו תפלות

עוד לדבר דבורים כאלה לפניך, ולצפצף אמרתי מעפר אליך,
ולצפות עדין לרחמיך וישועתיך:

רבנו של עולם, אתה לבד יודע תקף הגם שהיה אז בימי מרדכי
ואסתר שזכו לנצח מלחמת הזמן עם מלך, למחות שמם וזכרם מן
העולם. ואיך זכו להמשיך על ידי זה הארה נפלאה וישועה נוראה
בכל דור ודור. ואיך עתה כל חיותנו ותקותנו לצאת מגלותנו בגוף
ונפש, הוא רק על ידי תקף הגם הזה. כי אנו עומדים ומצפים
לישועתיך כאשר עזרתם אז להכניע ולשבר קלפת הזמן עם מלך
לעקור ולבטל ולהכניע זממתו הגדולה, ולגלות אמונת השגחתך
בעולם, ולחזור ולקיים ולקבל מחדש קדשת תורתך הקדושה. בן
תעמוד בעזרתנו סלה בכל דור ודור, עד אשר תנצח המלחמה,
בשלמות למחות זכר עם מלך לגמרי, ולהעביר רוח הטמאה מן
הארץ, ולהשיבנו אליך באמת ולהוציאנו מגלותנו המרה.
על-כן באתי לפניך אדון הנפלאות שתשים לבך לגדל צרות
נפשנו, ותביט בענינו ועמלנו ואל תביט במעללנו, ותעשה עמנו
נסים נפלאים ונוראים, נסים של פורים, באפן שתסבב סבות
לטובה, שגזכה לשוב אליך בתינו חיש קל מהרה, ולא נשוב
עוד לכסלה:

לפסח

רבנו של עולם, מתיה חיים, אלהים חיים ומלך עולם. רחם
עלינו ורחמינו וקנינו, וקדשנו וטהרנו מטמאת מת שהיא אבי
אבות הטמאה, שהם הרחורי נאוף שהתנברו והתפשטו בעולם
מאד, עד אשר טבענו ביון מצולה ואין מעמד באנו במעמקי מים

לתרמא לקומי ח"ב'לו תפלות

ושבולת שטפתנו. זכנו בכח קדשת מצות פורים שנזכה לקבל ולהמשיך עלינו קדשת וטהרת הפרה אדמה תמימה, לטהרנו באמת מטמאת מת בעולם הזה ובעולם הבא. ואזכה על-ידי זה לקבל חג הפסח הקדוש זמן חרותנו בקדשה גדולה ובשמחה רבה ועצומה. ונזכה ברחמיך לקיים כל המצות של פסח בקדשה גדולה ובשמחה וחדוה רבה. ותעזרנו ותושיענו ותשמרנו ברחמיך הרבים, ממשהו חמין ושאר שלא ימצא בגבולנו ובכרשותנו משהו דמשהו שאר וחמין כל ימי הפסח. כי גלוי וידוע לפניך רבוננו דעלמא כללא, שאי אפשר לבשר ודם בעצמו להיות נזהר ממששהו חמין, אם לא על-ידי ישועתך ורחמיך. רחם עלינו ברחמיך הרבים, גואל חזק, רחמן אמתי, ושמרנו והצילנו ממששהו חמין כל ימי הפסח הקדושים, ותעזרנו ותזכנו לצאת מעבדות לחרות, מיגזן לשמחה, מאכל ליום טוב, מאפלה לאור גדול. ונזכה לסדר הסדר של פסח בהתעוררות גדול ובהתלהבות נפלא ובשמחה רבה ועצומה. ונזכה שיבואו עלינו ויאירו בנו בהארה נפלאה כל המוחין הנדלות וקטנות המאירין בפסח באור גדול ונפלא ונורא. מלא רחמים, עזרנו והושיענו לקיים המצות של פורים בקדשה ובשמחה גדולה כל-כך, עד שנזכה על-ידי זה להיות נזהרים באמת ממששהו חמין בפסח, ולקיים כל המצות הנוראות של פסח בקדשה גדולה ובשמחה נוראה ועצומה. רחם עלינו למען שמך, וזכנו עתה לפעול בקשתינו ברחמים אצלך, עזרנו והושיענו על-פי התורה הזאת לשוב ולהתקרב אליך מהרה באמת, הושיענו מכח קדשת הנס והישועה הנפלאה של פורים,

שנזכה להתהפך מעתה מרע לטוב, ונזכה לצאת מיגון לשמחה ומאפלה לאור גדול:

לתענית אסתר

ועזרנו והושיענו להתענות תענית אסתר קודם פורים בקדשה גדולה, ולומר סליחות בכונה גדולה, ולצעוק ולזעוק אליך מאד מאד. ותפתח את לבבי שאזכה להרגיש כאב עונותי באמת בלבי, ועצם צרת נפשי אשר אין לשער, עד שאזכה לזעוק זעקה גדולה ומרה בראוי לי לזעוק לפי רבוי עונותי ופשעי העצומים, ופגמי הגדולים והרבים מאד, עד אשר יתעוררו רחמיך עלי באמת, ותמהר להושיעני ולנאלני ממני בעצמי, ותעשה את אשר בחקיך אלך ואת מצותיך אשמור באמת ובלב שלם. אבי מלכי יוצרי ובוראי ועושי, הורני הדרך איך להתחיל מבחינת קדשת פורים, באשר רמזת לנו על ידי חכמיך הקדושים, עזרני בדרך גם וישועה נפלאה ונוראה, בדרך חדוש נפלא ונורא, באפן שאזכה מעתה לשוב אליך בתשובה שלמה באמת. ואזכה להתחיל מחדש התחלה שלמה ואמתית בכל לב ונפש בעבודתך באמת, ותורני ותלמדני באמת ממה להתחיל ובאיזה דרך ועצה אזכה לשוב אליך באמת:

רבנו של עולם, גדל העצה ורב העליליה, תקנני בעצה טובה מלפניך והושיעני מהרה למען שמך, באפן שאזכה מעתה לתשובה שלמה באמת כל ימי חיי, ולא אסור מעתה מרצונך זמין ושמאל. ואזכה ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה, ולקיים כל המצוות וכל הדברים

שְׁבַקְדָּשָׁה, וְלַעֲשׂוֹת כָּל דָּבָר וְדָבָר בְּמוֹעֲדוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְהַכֵּל אֶעֱשֶׂה
 יָפָה בַעֲתוֹ בַּקְדָּשָׁה וּבִטְהָרָה גְדוּלָה. וּתְחַזְקֵנִי בְשִׂמְחָה וְחֵדוּה
 תְּמִיד. וְאִזְכֶּה בְּכַח הַעֲדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים לְגַרְשׁ וּלְבַטֵּל מִמֶּנִּי וּמִכָּל
 יִשְׂרָאֵל קַלְפַת הַקּוֹן עֲמֹלֵק יַמַּח־שָׁמוֹ, וְלַהֲמַשִּׁיךְ עָלַי קְדֻשַׁת הַנֶּסֶם
 וְהַיְשׁוּעָה שֶׁל פּוּרִים. וְתַרְחֵם עָלֵינוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וּבְכָל שָׁנָה
 וּשְׁנָה, שֶׁנִּזְכָּה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד בַּיָּמֵי הַפּוּרִים בְּשִׂמְחָה גְדוּלָה
 וְחֵדוּה רַבָּה וְעִצּוּמָה. וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת קְרִיאַת הַמְּגִלָּה בַּקְדָּשָׁה
 וּבִטְהָרָה גְדוּלָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וְעִצּוּמָה, וְנִזְכָּה לְהַתְּבוּנָה גְדוּלָה עֲצֻם
 הַנֶּסֶם הַנִּפְלָא וְהַיְשׁוּעָה הַנּוֹרָאָה וְהָעִצּוּמָה הַזּוֹאת, וּלְפָרְסוּמֵי נֶסֶם
 בְּפָנָי כָּל עַם וְעַדָּה. וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת מְשֻׁלּוּחַ מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ,
 וּמִתְּנוֹת לְאֲבִיּוֹנִים, וּמִצְוֹת סְעוּדַת פּוּרִים, בְּשִׁלְמוֹת גְּדוּלָה וּבְשִׂמְחָה
 רַבָּה וְעִצּוּמָה. וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת הַשְּׂכָרוֹת שֶׁל פּוּרִים כַּאֲשֶׁר צִוּוּנוּ
 חֻכְמֵינוּ וּזְכוּנֵנוּ לְבִרְכָה, וְתַעֲזָרְנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ שְׁלֵא יִזְיַק לָנוּ הַשְּׂתִיָּה
 וְהַשְּׂכָרוֹת שֶׁל פּוּרִים כָּלֵל לֹא בְּנוֹף וְלֹא בְּנֶפֶשׁ, וְלֹא נִזְיַק שׁוֹם
 אָדָם וְלֹא שׁוֹם דָּבָר עַל־יְדֵי הַשְּׂכָרוֹת, רַק נִזְכָּה עַל־יְדֵי הַשְּׂכָרוֹת
 שֶׁל פּוּרִים לְבֹא לְתוֹךְ שִׂמְחָה גְדוּלָה וְחֵדוּה רַבָּה וְעִצּוּמָה מְאֹד,
 לְתוֹךְ שִׂמְחָה שֶׁל פּוּרִים, אֲשֶׁר אִזּוֹ מֵאִיר הָאָרֶה נִפְלְאָה וְעִצּוּמָה
 שֶׁהוּא הָאֵרֶת מְרַדְּכֵי אֲשֶׁר אֵין הִנְמַתָּה בְּכָל יָמוֹת הַשָּׁנָה. וְאִזְכֶּה
 לְהִיּוֹת שִׂמְחָה בְּכָל לֵב, וּלְשִׂמְחָת גַּם אַחֲרַיִם, לְשִׂמְחָת כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
 בְּשִׂמְחַת פּוּרִים בְּחֵדוּה רַבָּה וְעִצּוּמָה מְאֹד מְאֹד, נִגְיָלָה וּנְשִׂמְחָה
 בַּיְשׁוּעָתִיךְ בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּיית, כַּאֲפֵן שִׂיְהִיָּה לְךָ לְנִחַת וּלְרִצּוֹן,
 וְתִקְבַּל שְׁעֵשׂוּעִים גְּדוּלִים מִשְׂתִּיתֵינוּ וּשְׂמֵחוֹתֵינוּ בְּפוּרִים הַקְּדוּשׁ.
 וְנִזְכָּה גַם עִתָּה בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה לְהִנָּס הַגְּדוּל וְהַיְשׁוּעָה הַנִּפְלְאָה

שֶׁל פּוֹרִים, לְהַכְנִיעַ וּלְגַרֵּשׁ וּלְעַקֹּר וּלְבַטֵּל מֵאַתָּנוּ קִלְפַת הַמֶּן־
 עֲמֶלֶק וְזַהְמָתוֹ הַגְּדוֹלָה וְלִמְחֹת שְׁמוֹ וּזְכָרוֹ מִן הָעוֹלָם, וּלְטַהַר
 עַצְמֵנוּ מִזַּהְמָתוֹ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה, וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשַׁת
 מִרְדְּכַי וְאַסְתֵּר, וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ שְׂמַחַת פּוֹרִים עַל כָּל הַשָּׁנָה כְּלָה
 לְשִׂמּוֹחַ תְּמִיד בְּךָ בְּשִׂמְחָה וְחִדּוּה רַבָּה בְּאַמְתִּי, וְעַל־יְדִי־זֶה נִזְכָּה
 לְקִדְשַׁת וְטַהֲרַת הַפָּרָה אֲדָמָה, וּלְקִדְשַׁת פֶּסַח בְּאַמְתִּי, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת
 בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וּיְקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב, כִּי בּוֹ יִשְׂמַח לְבָנוּ כִּי
 בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ בְּטַחְנוּ. יְהִי לְרָצוֹן אֲמֵרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה
 צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

= לח =

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׂתַהַיֶּה בְּעוֹרֵי
 וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים, וְתִזְכְּנֵי לְשֹׁבֵר
 תַּאֲוֹת אֲכִילָה לְגַמְרִי, שְׂאִיזְכָּה שְׂתַהַיֶּה אֲכִילָתִי וּשְׂתִתֵּי בְּקִדְשָׁהּ
 וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה בְּעַתּוֹ וּבְזַמְנוֹ, בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקָל וּבְמִשׁוֹרָה, כְּרָצוֹנְךָ
 הַטּוֹב בְּאַמְתִּי. וְאִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי תְּמִיד הַיִּרְאָה הַקְּדוּשָׁה הַנּוֹגֶשֶׁת
 וּבִאָּה אֶל הָאָדָם לַעַת הָאוֹכֵל דִּיקָא, וְאִשָּׁב עַל הַשִּׁלְחָן בְּשַׁעַת
 סְעוּדָה בְּאִימָה וּבִירְאָה גְּדוֹלָה מִפְּנֵיךָ תְּמִיד. וְעַל־יְדִי־זֶה תִזְכְּנֵי
 בְּחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים לְהַמְתִּיק וּלְבַטֵּל כָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרִים וְכָל
 הַדִּינִים שֶׁבְּעוֹלָם, מֵעָלִי וּמֵעַל כָּל בְּנֵי בֵיתִי וּמֵעַל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 עִמָּךְ. כִּי אַתָּה יַדְעֵת אֵת כָּל עֲמַלְנוּ וְלַחְצָנוּ, אֵת כָּל מִינֵי צַעַר וְיִסּוּרִין
 הָעוֹבְרִים עָלֵינוּ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וּבְעֵצָם שְׁפָלוֹת
 דַּעַתָּנוּ, קִשָּׁה לָנוּ לְסָבוֹל הַצַּעַר וְהַיִּסּוּרִין שֶׁל כָּל יוֹם וְיוֹם. רַחֵם
 עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֵךְ וְזַכְּנוּ לְהַתְעוֹרֵר מֵעַתָּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשַׁתְךָ

לתרמה לקוטי ח"ב"לח תפלות

העליונה, ונזכה כלנו להמשיך עלינו יראת שמים באמת, ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא. ובפרט בשעת אכילה תזכנו ותושיענו לאכול בקדושה ובטהרה גדולה עד שנוזכה להמשיך עלינו תמיד בשעת האכילה את היראה הקדושה הנגשית ובאה אל האדם אז, ועל ידי זה נזכה לבטל ולהמתיק כל מיני צער ויסורין וכל הדינים שבעולם, מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל. ועל ידי זה תזכנו לעלות מבחינת מדרגת חי למדרגת אדם דקדושה באמת, שהוא גדר מדבר, ונזכה לדבור דקדושה תמיד. ותזכנו לעלות בכל פעם מדרגא לדרגא עד שנוזכה לעלות ולהכלל בבחינת אדם העליון, שנוזכה לבחינת שכינה מדרגת מתוך גרוננו:

רבנו של עולם, הקשיתי לשאול, אבל לפי גדל רחמיך וחנינותיך, אין שום דבר רחוק כי באמת ידעתי אשר לפי שפלות פחיתות מדרגתי, אין לי פה לדבר ולבקש אפלו על דבר קטן שבקטנים, ואין שום דבר קדושה שבעולם שלא יהיה עצום ונשגב ומרום ומרחק ממני בתכלית ההתרחקות וההתרוכמות אשר אי אפשר לבאר. אבל כבר שמענו מרחוק גדלתך וענותנותך ורחמיך וחסדיך הרבים בלי שעור, ומעט ראיתי בעיני. על כן יש לי גם כן תקנה ופתחון פה לשאול ולבקש ממך אפלו על המדרגה הגדולה שבגדולות, כי אין דבר נמנע ממך, וממך לא יפלא כל דבר הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזה. ורק בשביל זה בראת עולמך כדי להראות טובך ורחמיך וחסדיך לכל החפצים ומשתוקקים לקבלם, וכל מה שאני רחוק וחיב ביותר,

יתגלה ביותר על-ידי דיקא, רב טובך וחסדיך וחנוניותך אשר
 זהו עקר גדלתך, ובשביל זה בראת כל העולמות כלם. כי לא
 יתגלו נוראות נפלאות טובך וחסדיך על-ידי שאתה גומל חסד
 וטוב לצדיקים אמתים העובדים אותך באמת כל ימי חייהם
 במסירות נפש באמת, כי הם זוכים למה שזוכים על-ידי מעשיהם
 הטובים. אבל באיש כמוני יתגלו דרכי טובך וחסדיך ורחמנותיך
 וחנונותיך הנוראים ונפלאים ונשגבים מכל השכליות בלי שיעור
 וערך ומספר, כשתקרב מרחק ופגום וחיב כמוני אליך תתברך,
 כי יכתירו צדיקים כי תגמול עלי. עזרני עוזר דלים, הושיעני בעל
 הישועות, אל תפשיני ואל תעזבני אלהי ישעי, יהיו לרצון אמרי-
 פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

= לט =

ואתחנן אל יהוה בעת ההיא לאמר, אדני אלהים אתה החלזת
 להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל
 בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך. אעברה נא
 ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן החר הטוב הזה
 והלבנון. רבוננו של עולם, מלא רחמים, חונן את מי שאינו ראוי
 לחון, מרחם את מי שאינו ראוי לרחם, עושה חסד חנם בכל דור
 ודור. וכבר עשית חסדים רבים בכלליות ובפרטיות בכל דור
 ודור, עד הנה עזרנו רחמיך ולא עזבונו חסדיך, וגם עמי השפל
 והנבזה גמלת חסדים וטובות רבות בלי שיעור וערך ומספר.
 ואלו פי מלא שירה כים ולשוני רנה בהמון גליו וכו', לא אספיק
 כל ימי להודות לך ולשבחך ולפארה ולברך ולקדש את שמה,

לתרמו לקוטי ח"ב לט תפלות

להודות ולהלל ולספר אחת מני אלהי אלהים ורבי רבבות
פעמים הטובות נסים ונפלאות וחסדים רבים ועצומים חסדי הנם
אשר עשית עמי מעודי עד היום הזה, מה אומר ומה אדבר, במה
אקדם יהוה אלהי מרום. ומאיזה אוצר מתנת הנם אשר
נמלת עמי אתחיל לדבר תהלה, כי כל חסד וחסד אשר עשית
עמי החוטא והפגום, הוא אוצר מלא מתנות הנם אשר בחסדיך
הרבים חזקתני בתשוקת אמונתך, וזכיתני להיות בכלל ישראל
עבדיך אשר בהם בחרת, ועזרתני בכל עת לחטוף מזה העולם
העובר במה וכמה נקודות טובות, אשר זכיתני ברחמיך בכל יום
ובכל עת לעסק מעט בתורה ותהלה, ולקנים במה מצות, ולפרוש
ולבדל מכמה עבירות. והיית בעזרי לבלי לילך בעצת רשעים,
ולבלי לעמוד בדרך הטאים, ולבלי לישב במושב לצים. והכנסת
בי בכל עת להשתוקק ולכסוף ולהתגעגע אליך, ולהתחבר
ליראיך ותמימיך, מה רב טובך אשר עשית עמי בתוך כלליות
ישראל עמך, אשר נתת לנו מתנות טובות פאלה, מתנות יקרות
כאלה, שהיו נגוזים בבית גנזיך מעולם, עד שבא מושיע ורב,
נאמן ביתך, משה רבנו עליו השלום, והביא לנו המדה נגוזה
שעשועים יום יום, אשר אין ערך אליה, וכל חפצים לא ישוו בה,
רבות עשית אתה יהוה אלהי עם כלליות ישראל, ועם כל אחד
ואחד בפרטיות בכל יום ויום, נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין
ערך אליך אנידה ואדברה עצמו מספר. ועל כלם יתברך ויתרומם
ויתנשא שמך מלבנו תמיד לעולם ועד, נודה לך ונספר תהלתך
על חיינו המסורים בדיך ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיד

שְׁבָכַל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָכַל עֵת, עָרַב וּבִקֵּר
 וְצִהְרִים, הַטּוֹב כִּי לֹא כְּלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ כִּי
 מֵעוֹלָם קוִינּוּ לָךְ. וְעַתָּה אֲשֶׁר בָּאתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ מְלֵא חֲסָדֵי חַנּוּם תְּמִיד. הִנְנִי מֵאוֹצֵר מִתְּנַת חַנּוּם, וְזִכְנִי
 לַעֲלוֹת לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל חֵישׁ קָל מִהֲרָה בְּשָׁנָה הַזֹּאת, אוֹלֵי אֲזֻכָּה
 לְקַבֵּל שֵׁם קִדְשָׁה וְטִהְרָה מֵעֵשֶׂר קִדְשוֹת הַכְּלוּלוֹת שֵׁם, בְּאִפְּן
 שְׂאֲזֻכָּה מֵעַתָּה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, וְלִקְדוֹשׁ וְלִטְהַר עֲצָמֵי מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם, וְלִזְכוֹת לִירְאֵת שָׁמַיִם בְּאֵמֶת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵין לִי פֶה לְדַבֵּר וְלֹא מִצַּח לְהָרִים רֹאשׁ, רַק
 בָּאתִי כְּעֵנִי בַפֶּתַח, הַחַיִּב וְהַחוֹטֵא וְהַפּוֹשֵׁעַ, שׁוֹאֵל וּמִבְקֵשׁ בְּדַעַת
 מִבְּלָבָל וּבְלִשׁוֹן עֲלֵנִים, מִתְּנַת חַנּוּם לְבַד, בְּכַח וְזִכּוֹת הַצַּדִּיקִים
 הַגְּדוֹלִים שֶׁזָּכוּ לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מְנִיעוֹת רַבּוֹת, וְזָכוּ לַחֲתוֹר
 וְלַהֲמִשִּׁיךְ הָאוֹצֵר מִתְּנַת חַנּוּם עַל כָּל בָּאֵי עוֹלָם. בְּזִכּוֹתֶם וְכַחֵם
 לְבַד תְּמַכְתִּי יְתִדוֹתִי, לְבֹא לְפָנֶיךָ עִתָּה גַם עִתָּה, לְשֹׂאוֹל וּלְבִקֵּשׁ
 מִמֶּךָ מִתְּנַת חַנּוּם, שֶׁתְּחַנְּנֵי מִהָאוֹצֵר מִתְּנַת חַנּוּם, הַפְּתוּחַ וְעוֹמֵד
 לְפָנֵי הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹשִׁים. מִשֵּׁם תְּחַנְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֲסָדֶיךָ
 הַגְּדוֹלִים, וְתַעֲשֶׂה אֵת אֲשֶׁר בְּחַקֶּיךָ אֵלֶיךָ וְאֵת מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁמּוֹר
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְתִזְכְּנֵי וְתִתְּנֵי וְתִלְמְדֵנִי הַדְּרֵךְ וְהַנְּתִיב וְהַעֲצֵה,
 בְּאִפְּן שְׂאֲזֻכָּה חֵישׁ קָל מִהֲרָה לְעֵבֵר וְלְדַלֵּג עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת
 וְהַעֲכוּבִים וְהַסְּכֻסּוּכִים וְהַבְּלָבוּלִים הַמוֹנְעִים אוֹתִי מִלְּבֹא לְאֶרֶץ־
 יִשְׂרָאֵל, הֵן מְנִיעוֹת מַחֲמַת כְּמוֹן, הֵן שְׂאֵר כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת
 שֶׁבְּעוֹלָם, וּבִפְרָט כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת הַמָּחַ, הַכֹּל כְּאֲשֶׁר לְכָל אֲזֻכָּה
 לְשֹׁבֵר וּלְבֹטֵל מִהֲרָה מִהֲרָה, בְּאִפְּן שְׂאֲזֻכָּה מִהֲרָה בְּסֻמוּךְ לִילְךָ

לתרומט לקוטי ח"ב לט תפלות

ולבא לארץ־ישׂראל, ואזכה לבא לשם בשלום, ולהמשיך שם עלי קדשה וטהרה ויראה שלמה מכל העשר קדשות הכלולים בארץ־ישׂראל, שהם בחינות עשרה מאמרות שבהם בראת עולמך, אשר בהם כלולים ונעלמים העשרת הדברות שהם בקליות התורה הקדושה, אשר כל העשרה מאמרות עשר קדשות האלה, כלולים מכל היראות הקדושות. רבנו של עולם, אדיר איום ונורא, זכני לכל הקדשות והיראות האלה, באפן שאזכה לשוב אליך בתשובה שלמה באמת, ולעבדך באמת ביראה ובאהבה ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה:

רבנו של עולם, מה אדבר ואתה ידעת אותי, אף כבר הודעתנו שאריבין להתפלל בפה מלא, ואתה שומע תפלת כל פה, ועל זה תמכתי ידותי לבא גם עתה בתפלה ותחנונים לפניך בעל הרחמים, בעל החסד, בעל החמלה ותחנינה, ואני מקנה ממקום שאני שם, לעלות מהרה לארץ־ישׂראל, אולי אזכה שם מה שאזכה, באפן שאמצא דרך ונתיב וכל ועצה אמתיית שאזכה לקימה, באפן שאזכה להתקרב אליך באמת באהבה וביראה, ולשוב אליך באמת מעתה ועד עולם. אבי שבשמים, הושב מחשבות לבל ידה ממך נדח, אל תבישני משברי, ואל תחפירני מתקנותי, ואל תאטום אזנך מוזעקתי, לא תאמין את לבךך מאחיד האביון, ואל תסתיר פניך מתשוקתי וכסופי, אשר זה בפה אני נכסף ומשתוקק לשוב אליך באמת. יהמו ויכמרו מעיד עלי, ותקר בני מעתה אליך ולעבודתך באמת, ואל תעשה עמי בחטאי,

ואל תגמלני כמפעלי. כי אתה ידעת את יצרי, ואתה יודע מקומי
 מתחלה ועד סוף, ובידך הכל, ובידך להסיר רוע לבבי וקשיות
 ערפי, ותקף תאותי, ועזות גופי, כמו שכתוב, ואשר הרעותי. כי
 בידך הכל, ובידך כח ונבירה ובידך לגדל ולחזק לכל. ועליך לבד
 השלכתי את יהבי, עליך לבד אני נשען ונתלה ונסמך, כי אתה
 גבור ורב להושיע, הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה, ומי יאמר
 לך מה תעשה. השיבנו ואשובה כי אתה (יהוה) אלהי, רפאני
 יהוה וארפא. רפואת הנפש ורפואת הגוף, הושיעני ואושעה
 כי תהלתי אתה. חנני מאוצר מתנת חנם בכח וזכות הצדיקים
 הגדולים העגונים באמת, ההולכים בתמימות באמת, ועושים
 עצמם כאנשים פשוטים לגמרי באמת, אשר אתה לבד יודע
 גדל קדשם ומעלתם ועצם כחם, עד אשר יש להם כח להרים
 ולהגביה גם אותי ממקום שאני שם לקרבני אליך, ולהביאני
 מהרה לארץ-ישראל, ולזכות אותי ולתקן כל מה שקלקלתי, ולא
 אצא מן העולם הזה עד שאתקן בכחם את כל אשר שחתתי, לב
 טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי, השיבה לי ששון
 ישעה ורוח נדיבה תסמכני, עזרני עזרני, הושיעני הושיעני, כי
 אליך לבד שטחתי כפי. פרשתי ידי כל היום, נפשי בארץ עיפה
 לך סלה. מקצה הארץ אליך אקרא בעטוף לבי בצור ירום ממני
 תנחני. נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו
 אל אל-חי. אלהים אלי אתה אשתרך צמאה לך נפשי כמה לך
 בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים. הן בקדש חזיתיך לראות עזך
 וכבודך:

לתרנא לקוטי ח"ב לט תפלות

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, רב חסד ומרבה להטיב, שתרחם עלי ברחמיך הרבים, ותורני ותלמדני ותדריכני בדרך התמימות והפשיטות באמת, שאזכה להיות תמים עם יהוה אלהי, ולעשות רצונך בתמימות ובפשיטות באמונה שלמה וישרה בלי שום חכמות של הבל בלל. כי אתה יודע שאין לנו שום דרך להתקרב אליך כי אם על ידי פשיטות ותמימות נמור באמת ואמונה שלמה. ואני מאמין ומבין מרחוק שאפלו בעמק נפילתינו עתה בתקף הגלות חמר הנה בגוף ונפש, יש דרכים של תמימות ופשיטות ואמונה, שכל אדם באשר הוא שם יכול להחיות את עצמו על ידי זה, ולמצא לו דרך ישר ועצות נכונות על ידי דרכי התמימות והפשיטות איד למצא אותך בכל מקום, אפלו מי שנפל למקום שנפל, בלם יכולים לעלות מנפילתם וירידתם, ולהתקרב ולהתדבק אליך, ולרצות ולפייס אותך בתמימות ופשיטות בתפלה ותחנונים באמת ובאמונה שלמה, כי באלה חפצת, כמו שכתוב, עיני בגאמי ארץ לשבת עמדי הולך בדרך תמים הוא ישרתני, ונאמר, אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת יהוה:

רבנו של עולם, עושה חסד חנם בכל דור, אתה ברחמיך וחסדיך חנם, בראת וקנימת עולמך כו דורות קודם מתן תורה, שאז היה העולם מתקיים בלא תורה, כי אם בחסד חנם לבד. רחם עלינו גם עתה ברחמיך הרבים, ופתח לנו אוצרך הטוב, אוצר מתנת חנם, ועשה עמנו צדקה וחסד חנם בכל עת, ואפלו בעת שאנו מתבטלים מדברי תורה, רחם עלינו בזכות הצדיקים

תתרגב לקוטי ח"ב לט תפלות

הגדולים האמתיים, ותשפיע עלינו כל טוב, ותקים אותנו בהסדר הנם, כמו שקנימת עולמך בהסדר הנם, כ"ו דורות קודם מתן תורה, רבוננו של עולם, רחם עלינו למען שמך ועזרנו וזכנו שנוזכה להגות בדברי תורתך יומם ולילה, ואזכה להרבות בלמוד התורה בהתמדה גדולה בקדושה ובטהרה לשמך הגדול באמת:

ותפתח את לבי בתלמוד תורתך, שאזכה להבין ולהשכיל העמקות והנעימות והמתיקות שבתורתך הקדושה והטהורה והתמימה. ותורני ותלמדני בכל עת שאזכה לידע תמיד באמת איך להתנהג בענין בטוילה של תורה זהו קיומה, שאזכה ללמוד יום ולילה בהתמדה גדולה, ולידע ולכונן הזמן המוכרח להתבטל, שיהיה הכל יפה בעתו במועדו ובזמנו. כי גלוי וידוע לפניך אדון כל, נותן התורה, כי בשר ודם אנחנו ומחומר קורצנו, ובחכמת להתבטל קצת לפעמים מלמוד התורה, כי צריכין זמן לאכול ולשתות ולישון בשביל קיום הגוף, ולעסוק בצרכי פרנסה ושאר הכרחיות הגוף, או להתבטל לפעמים לפקח את הדעת שלא יתבלבל מרבוי הלמוד יותר מהמדה. ובאמת לפי עצם קדושת מתיקות ונעימת תורתך הקדושה, בודאי היה ראוי לנו לבלי להתבטל לעולם מדברי תורה אפילו שעה קלה, כי היא חיינו וארך ימינו, ואיך אפשר לפרוש מהיים אמתיים אפילו רגע אחת. אך כבר גלית לנו שזה אי-אפשר בשום אופן בעולם לבלי להתבטל כלל, כי בחכמת צריכין להתבטל לפעמים בשביל צרכי הגוף המכרחים. על-כן רחם עלינו ברחמיך הרבים, וזכנו להתקרב לצדיקים אמתיים המקימים את כל העולם בתורתם

לתרנג ח"ב"לט תפלות לקוטי

וּקְדָשְׁתֶּם וּבְדַרְכֵי פְשִׁיטוֹתֵם הַנִּפְלְאִים, שְׁנִזְכָּה בְכֶחֶם וּזְכוּתֵם לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קְדֻשָּׁה וְחַיּוֹת וְכָל טוֹב בְּכָל עֵת, מִהָאוֹצֵר מִתְּנַת חֲנֹם הַפְּתוּחַ וְעוֹמֵד לִפְנֵיהֶם. אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה הֵם מַחֲיִין אֶת עַצְמָם בְּעֵת שִׁבְטִילִים מִן הַתּוֹרָה, וּבְזֶה הֵם מַחֲיִין אֶת כָּל הָאֲנָשִׁים הַפְּשׁוּטִים שִׁבְעוֹלָם (שְׁקוּרִין: פְּרָאֶסְטָאִקִּים), הֵן בְּעַלֵי תּוֹרָה בְּעֵת שִׁבְטִילִים מִן הַתּוֹרָה, וְהֵן אֲנָשֵׁי הַחֲמוּן וְעַמֵי הָאָרֶץ, וְאֶפְלוּ הַמְּנַחִים בְּשָׂאֹל תַּחֲתֵיּוֹת וּמִתַּחֲתֵיּוֹ רַחֲמָנָא לְצַלּוֹ, וְאֶפְלוּ אוֹמְיִן דְּעֻלְמָא, כְּלָם הֵם מַחֲיִין עַל-יְדֵי דְרַבְיָהֶם הַנִּפְלְאִים, שְׁעוֹשִׁים עַצְמָם לִפְעָמִים כְּאֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים לְגַמְרִי, וּמְמַשִּׁיכִים חַיּוֹת וְשׁוֹפְע טוֹב מְקִיּוּם הָעוֹלָם קוֹדֵם מִתֵּן תּוֹרָה שֶׁהִיא מִתְקַיֵּם הָעוֹלָם בְּחֶסֶד חֲנֹם עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה הַנִּפְלְאָתָא, שֶׁהוּא הַדֶּרֶךְ לְכַבּוֹשׁ אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל:

אָנָּה יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים, זַכְנוּ וְעִזְרְנוּ לְהִתְקַרֵּב וּלְהַכְלִיל תְּמִיד בְּצַדִּיקִים הַנּוֹרָאִים הָאֵלּוּ שְׁיֵשׁ לָהֶם כַּח לְהַחֲיֹת כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם אֶפְלוּ בְּעֵת רַחוּקֵם מִהַתּוֹרָה, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי רַחוּקוֹ. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ מְלֵא רַחֲמִים, כִּי עֵתָה אֵין לָנוּ שׁוֹם כַּח וְחַיּוֹת וְקִיּוּם כִּי אִם בְּכַח וּזְכוּת הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹשִׁים הַנּוֹרָאִים הָאֵלּוּ, וְעִזְרְנוּ וּזַכְנוּ לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם, וּלְקַיֵּם דְּבַרְיָהֶם וּלְיַלֵּךְ בְּדַרְבֵיָהֶם בְּאַמְתָּא, לְהַתְנַהֵּג בְּדַרְכֵי הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת בְּאַמְתָּא וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, כְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם כָּלָל. וְאִזְכָּה לְהַחֲיֹת אֶת עַצְמִי וּלְשַׂמַּח אֶת נַפְשִׁי תְּמִיד עַל-יְדֵי הָאַמוּנָה לְבַד, שֶׁהִיא יְסוּד וְעִקָּר הַכָּל. וְאִזְכָּה לִידַע וּלְהֶאֱמִין תְּמִיד, כִּי אַתָּה בְּרָאֶת עוֹלָמְךָ בְּעֶשְׂרֵה מְאֻמְרוֹת וּבְהֵם נִעְלָמִין עֲשָׂרַת הַדְּבָרוֹת שֶׁהֵם כָּלָל תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וּבְכָל הַדְּבָרִים וְהַחֲפָצִים שִׁבְעוֹלָם, וּבְכָל הַמְּלָאכוֹת וְהָעֶסְקִים וְהַמְּשָׂא-

ומתן, בכל המחשבות ודבורים ועשיות שפעולם, בכלם יש בהם העשרה מאמרות שבהם נבראו כלם, אשר באלו העשרה מאמרות נעלמין העשרת הדברות שהם כלל התורה. ועל ידי זה אנו לקשר ולדבק את עצמי אל השם יתברך והתורה תמיד בכל עת ורגע בדרך תמימות ופשיטות באמת, אפלו בעת שאני מוכרח להתבטל מן התורה. ותחוק ותאמין את לבבי לבלי לפול משום דבר שפעולם, ולא יוכל הבעל דבר והספרא אחרא להחליש את דעתי בשום אופן בעולם. ואדע ואאמין באמונה שלמה וחזקה תמיד, שאין שום יאוש בעולם כלל, איך שהוא, איך שהוא, כי רחמיך לא כלים לעולם. ואתה מנסה את כל אדם בכל עת, ואתה מנגלגל ומסבב עם כל אדם גלגולים וסבות נפלאות, ואתה חפץ שהאדם יחזק ידו בהשם יתברך בכל עת, אף אם הוא כמו שהוא, כי לית רעותא טבא דאתאביד, ויקר וחביב בעיניך מאד מאד, כל תנועה ותנועה שהאדם מנשא עצמו להתקרב אליך ממקום שהוא שם, ומחזק את עצמו ברחמיך וחסדיך לקוות ולצפות בכל עת להתקרב אליך בכל פעם מחדש. באשר גלית לנו התנוצצות נפלא מעצם פלאי חסדיך ורחמיך הרבים והעצומים מאד, על ידי צדיקיך הקדושים האמתיים, שאחזו בנו וחזקו דינו בכל עת, וקראו בקול גדול והשמיעו אותנו 'שאיין שום יאוש בעולם כלל':

רבנו של עולם, מלא רחמים, אתה יודע מעמד ומצב של ישראל בעת בסוף הגלות המר הזה, אשר קרוב לבא עת קצנו, ואתה מצפה בכל יום ובכל עת ורגע שיבא גואל צדקנו, ונפשות עמך בית ישראל מתגעגעים ומשתוקקים ונכספים אליך

לקוטי ח"ב"לט תפלות תתונה

ולעבודתך בכלות הנפש אשר לא היתה כזאת מעולם. אכל
הבעל דבר הנית עצמו לארכו ולרחבו, ובלבל את העולם מאד
מאד, והכנים מחלקת גדול בעולם, ונעשה קטגוריא גדולה בין
התלמידי חכמים, ורבים מבני פריצי עמך מתנשאים להעמיד
חזון ונכשלו. ואפלו בין התלמידי חכמים האמתיים נעשה
מחלקת ובלבול גדול, עד אשר אין אחד יודע היכן האמת. רחם
עלינו למען שמך, וזכנו שלא יהיה לנו שום חלק במחלקת על
הצדיקים והבשרים האמתיים, ותאיר עלינו בחסדיך חנם ותגלה
לנו האמת לאמתו, שנזכה לידע מהצדיקים והבשרים האמתיים
שבדור הזה, ולהתקרב אליהם ולהכלל בהם, ולילך בדרךיהם
באמת ובפשיטות ובאמונה שלמה, בתמימות גמור בלי שום
חכמות של הכל הנהוגים בעולם עתה. ואזכה לבא לתוך שמחה
גדולה בכל עת, על-ידי הפשיטות והתמימות והאמונה שלמה
בך ובתורתך הקדושה ובצדיקיך ויראיך האמתיים הטובים
והתמימים הישרים בלבותם ההולכים בדרךיך באמת. ותרחם
עלי ותחזק את לבבי לכסוף ולהשתוקק ולהתגעגע באמת
לארץ-ישראל ולהרבות בתפלה ותחנונים על-זה בכל יום,
עד שאזכה שתפתח לי האוצר מתנת חנם, ותחנני בחסד חנם
ותושיעני מהרה לבא לשם בשלום בלי פגע, ולהמשיך עלי כל
העשר קדשות שבארץ-ישראל:

אבי שבשמים, ערני והושיעני בדרךי נפלאותיך הנוראות,
בדרךי עצותיך הידועות לך, על פי דרכי הפשיטות והתמימות
של הצדיקים הגדולים האמתיים, באפן שאזכה לעבור ולדלג על

תתננו לקוטי ח"ב לט תפלות

כל מיני קטנות דקטנות שכתב נפלתי ועברתי בהם די והותר, האומר לעולמו די יאמר לצרותי די, ותורני ותלמדני בכל עת עצות נפלאות אמתיות, באפן שאזכה לשמח את עצמי תמיד ואפלו במלי דשטותא במלי דבדיחותא, וחדות יהוה יהיה מעזי תמיד, עד אשר ברחמיך הרבים וחסדיך הנם, תשא אותי על כנפי נשרים ותביאני מהרה חושה לארץ ישראל לארץ הקדושה, אולי אזכה שם להתקרב אליך ולהתחיל מחדש באמת לעבדך ביראה ואהבה בתמימות ובפשיטות באמת ובאמונה שלמה כרצונך הטוב:

אדון יחיד, מלא רחמים, מלכי ואלהי אליך אתפלל. שמע תפלתי, וקבל קול פגיעתי, והרצה לי בתחנתי אם מצאתי חן בעיניך המלך וכשר הדבר לפניך, הכל בזכות וכת הצדיקים האמתיים, עשה למענם ומלא את שאלתי ועשה את בקשתי, והיה עמי ועזרני מעתה, שאזכה מעתה לסור מרע לגמרי באמת ולעשות הטוב בעיניך תמיד. ושמח את נפשי בכל עת, ואזכה להתחזק בעז וחדוה תמיד, ולשמח את עצמי בכל מיני שמחה שבעולם ואפלו במלי דשטותא, באפן שאזכה להיות בשמחה תמיד, ואזכה לאמונה שלמה וישרה, ולילך בתמימות ופשיטות באמת כרצונך הטוב, עד שאזכה לעוף מהרה לארץ ישראל, ולבא לשם בשלום, ולזכות שם לכל טוב אמת ונצחי. ולא יהיה שום מניעה מגשמיות גופי על כל זה, רק אזכה שהצדיקים אמתיים יעשו עם נפשי ורוחי ונשמתי ועם כל גופי כמו שהם רוצים, לא כמו שתאזות גופי המגשם רוצים חס ושלום, רק אזכה

לקוטי ח"ב לט תפלות תתנו

לבטל רצוני מפני רצונך ורצון הצדיקים הקדושים האמתיים
זכותם יגן עלינו:

רבנו של עולם, רבנו דעלמא כלא, רחם עלי ומלא משאלותי
לשובה ברחמים שתחנני מאוצר מתנת חנם, ותקרבני אליך
ממקום שאני שם עתה ברחמים גמורים ובהמלה גדולה,
ותביאני מהרה לארץ ישראל בהסד חנם לבד. כי בשביל מי
בראת האוצר מתנת חנם, הלא הצדיקים אינם צריכים מתנת
חנם, כי הם זוכים על ידי מעשיהם הטובים למה שזוכים, כי הם
אינם אוכלים נהמא דכסופא כלל. ואפלו בשעה שהם מתבטלים
מדברי תורה ועושין עצמן בפשומים לגמרי, ומחזין את עצמן
מהאוצר מתנת חנם, הוא גם כן עבודה נפלאה ונוראה בדרך
נפלא ונשגב מאד, אשר אתה משתעשע בזה מאד מאד, אשר
בשביל זה מגיע להם עוד שכר נפלא יותר ויותר בכפלי כפלים,
על כן הצדיקים בודאי אינם צריכים מתנת חנם. ואם בשביל
רשעים בראת האוצר מתנת חנם, הלא גלית לנו על ידי צדיקיך
האמתיים שהרשעים בודאי אינם זוכים לקבל משם, על כן
בודאי עקר האוצר מתנת חנם הוא לעשות נחת רוח להצדיקים
החפצים לקרב אליך את בניך שנתרחקו ממך שהם יקבלו משם
בעת פשיטותם, שהם מחזין עצמן משם, כדי להמשיך על ידי זה
חיות דקדושה ושפע טוב לכל אשר נפלו ונתרחקו מאתך, לתומכם
ולסעדם ולהחיותם ולהחזיקם בגפילתם ורחוקם העצום, לקרבם
אליך על ידי האוצר מתנת חנם, שמשם יכולים לקבל חסד חנם
לקרב הכל אליך, באשר גלית לנו כל זאת בתורתך הקדושה.

הן על כל אלה לבד אני נשען ונתלה ונסמך עדין, וצופה מרחוק
 לאחרית טוב ותקוה טובה, ואני מעיו פני נגדך בעזות מצח כזה
 בנחישות וברזל בעקשנות דעקשנות לבקש עתה מלפניך שתעלני
 מהרה לארץ ישראל ארץ החיים ארץ הקדושה, ותקרבני אליך
 באמת על פי דרכי הפשיטות והתמימות והאמונה שלמה באמת
 ובשמחה גדולה, ככל אשר שאלתי מאתך מלא רחמים עד הנה.
 יהוה יגמור בעדי יהוה חסדך לעולם מעשה ידך אל תרף. יהיו
 לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. אמן ואמן:

== מ ==

אדון השמחה והתורה, אשר עז וחדוה במקומך, ואין עצבות
 לפניך כלל. עזרני והושיעני ברחמיך הרבים שאזכה לשמח את
 עצמי בכל עת תמיד, ותלמדני דעת, ודרך עצה תודיעני, באפן
 שאזכה להתגבר ולהתחזק תמיד על היגון והאנחה והעצבות,
 להרחיקם מעלי ומעל גבולי, לבלי להניחם לכנוס לאחוז ולגוע בי
 כלל חס ושלוה, רק להתגבר בכל עז להמשיך עלי שמחה וחדוה
 תמיד. אגילה ואשמחה בך ובישועתך הגדולה ובנפלאותיך
 וחסדיך הרבים והעצומים אשר עשית עמי ואשר אתה עתיד
 לעשות עמי, אשר בחסדיך הנפלאים תמכת גורלי להיות
 מזרע ישראל עם קדשך, אשר נתת לנו תורת אמת וחי עולם
 נטעת בתוכנו. חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי.
 ובני ברחמיך הרבים להתגבר ולהתחזק בכל עת להמשיך עלי
 השמחה הגדולה והנפלאה הזאת תמיד, ואזכה לחזק את עצמי
 בשמחה גדולה כל-כך עד שתגיע השמחה לרגלי, שאזכה לרקוד

מחמת שמחה. ובפרט בשבתות יהוה ובמועדי יהוה מקראי קדש
 ובחנכה ופורים ובשאר שמחות של מצוה, תהיה בעזרי תמיד
 לשמחני בכל עז עד שאזכה לרקוד הרבה מחמת שמחה. ואזכה
 לעסק בתורה ולעשות כל המצוות בשמחה גדולה כל-כף עד
 שהשמחה תגיע עד רגלי, ואזכה להעלות את הרגלין למעלה,
 ועל-ידיה תרחם ותעלה ותקים את כל תומכי אורייתא שהם
 סמכי קשוט המחזיקים בלומדי תורה ונותנים להם מתת-ידם
 הטובה:

אנא יהוה, עזור להם ותשפיע להם כל טוב, עושר וכבוד וחסים,
 בנים ובני בנים, ויתרבו צאצאיהם כחול הים, ותברך את כל
 מעשה ידיהם ובכל אשר יפנו יצליחו (ובפרט וכו'). ותעזר להם
 ותעלה אותם בכל פעם מעלה מעלה, ותחזק את לבבם שיוכו
 בכל פעם להחזיק ביותר את הלומדי תורה באמת, ותמלא ידם
 ברבת יהוה שיוכלו להחזיק אותם בשלמות, למלא את להם כל
 צרכיהם לתת להם כל מחסורם אשר יחסר להם, באפן שיוכו
 העוסקים בתורה לעסק בתורה ועבודה לשמה תמיד, בהרחבת
 הלב בלי שום בלבול וטרדת הפרנסה כלל. עזרני הושיעני מלא
 רחמים להיות בשמחה תמיד, למדני דרכי עצותיך האמתיות
 בכל עת, ותזכירני ותחזקני ותאמציני בכל עת להתעורר להיות
 בשמחה תמיד, לזכור בכל עת טובותיך הנוראות והנשגבות
 אשר אתה עושה עם כל אחד מישראל ועמי בפרטיות בכל עת
 ערב ובקר וצהרים, מעודי עד היום הזה. את נפלאותיך וטובותיך
 בלי שעור הידועות לי מקרוב ומרחוק, ואת נפלאותיך וטובותיך

תתרום לקוטי ח"ב-מ תפלות

הנעלמות ונסתרות ממוני, אשר אתה לבד עושה עמי נפלאות ונסים נוראים וטובות נצחיות בכל עת כדי לחיותני ולקיימני בקדשת ישראל לנצח, אשר אין טובה ושמחה גדולה מזאת, שכל אחד מישראל אפלו הפחות שבפחותים כמוני, זוכה לכמה נקודות טובות בכל יום, לקיים מצות הבורא יתברך, אשר הם חיינו וארך ימינו לעולמי עד ולנצח נצחים. אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירשתנו:

זכור לזכור ולהאמין בחסדיך ונפלאותיך וטובך הגדול שאינו נפסק לעולם ולשמח את עצמי על ידי זה תמיד. פתח לבי ודעתי, והאר עיני שכלי, והורני ולמדני בכל עת כל הדרכים והעצות שאפשר לשמח עצמי בהם באותה העת והשעה, באפן שאזכה להיות בשמחה תמיד, עד שאזכה בכל פעם לרקוד הרבה מחמת שמחה, ולהעלות כל הבחינות הנקראין רגלין לבחינת לבב חכמה, בבחינת ונבא לבב חכמה. ועל ידי זה יהיו נמתקין כל הדינים שבעולם מעלינו ומעל כל ישראל. ואזכה על ידי השמחה והרקודין לתקן פנים הדבור הרע מה שפגמתי לפניך מעודי עד היום הזה בדבורים רעים הרבה, בפרט פנים דבורים רעים של לשון הרע ורכילות, הכל אזכה להעלות ולתקן בשלמות על ידי שמחה ורקודין דקדשה. ותשמרני ותצילני מעתה מזדבון שום דבור רע, ובפרט מלשון הרע ורכילות, ואזכה לקדש את דבורי בקדשה גדולה בתכלית השלמות. ותשמרני ותצילני מפנים אמונה, ותזכני להעלות ולתקן כל פגמי האמונה על ידי השמחה והרקודין דקדשה, ואזכה מעתה לאמונה שלמה באמת

לתרסא   ח"ב"מ   תפלות   לקוטי

כראוי בתכלית השלמות כרצונך הטוב. ותעלה אותי גם כממון ועושר, שתשפיע לי ממון ועשירות הרבה דקדשה, באפן שאוכל לעסק בתורתך ועבודתך בלי טרדא ובטול כלל, ואזכה להרבות בצדקה ולהחזיק ירי העוסקים בתורה ועבודה באמת:

רבונו של עולם, אתה ידעת דוחק פרנסתנו בעת אשר כשל בך הסבל, רחם עלינו למען שמך, ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, וזכנו להיות בשמחה תמיד, עד שנוזה לרקודין דקדשה ולהעלות כל בחינות הרגלין למעלה לקדשה עליונה, באפן שנוזה להמשיך שפע טובה ופרנסה טובה ועשירות גדול בקדשה ובטהרה, לנו ולזרענו ולכל עמך בית-ישראל, ובפרט לכל תומכי אורתא. ותעזר לכל השוכי בנים בזרע של קימא לעבודתך וליראתך (ובפרט וכו'), ותמשיך ברכה וחיים טובים לכל בנינו וצאצאינו, ותציל אותנו ואת כל דורותינו ואת כל ישראל מצער גדול בנים לעולם, ונוזה בלנו לגדל כל יוצאי חלצינו בלי שום צער ונזק. רק תהיה בעזרנו לגדלם בנחת בשלום ושלוח והשקט לתורה ולחפה ולמעשים טובים, לארץ ימים ושנים טובים לעבודתך ולתורתך וליראתך, וילכו יונקותם ויהי כזית הודם. ולא יהיה עקר ועקרה בנו ובזרענו לעולם, ויתרבו צאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל בכוכבי השמים וכחול הים לדור ודור עד עולם, ויהיו בלם עוסקים בתורה לשמה יומם ולילה ועושי רצונך באמת, ולא יסורו מכל דברי התורה ימין ושמאל אפלו כחוט השערה כל ימיהם לעולם, ויכירו בלם אותך באמת, וידעו אותך בלם למקטנם ועד גדולם:

רבונו של עולם, מלא משאלותינו לטובה ברחמים, וזכנו לבא
 לכל מה שבקשנו מלפניך שנוכח להיות בשמחה תמיד, אנילה
 ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי,
 אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון. שמח נפש עבדך כי
 אליך יהוה נפשי אשא. שבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר
 לבנו לעבדך באמת, תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות
 דבית. השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני. יהיו לרצון
 אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. אמן ואמן:

= מא =

לחדש אלול

יהוה איש מלחמה יהוה שמו, יהוה עוזו וגבור יהוה גבור מלחמה.
 רבונו של עולם, מרום וקדוש פועל גבורות עושה חדשות בעל
 מלחמות, רחם עלי למען שמך, והלחם בעדי מלחמות יהוה,
 ריבה יהוה את יריבי לחם את לוחמי. כי בעונותי הרבים כבדה
 עלי המלחמה, וראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב. ובעונותי
 העצומים והרבים מאד מאד עד גבהי שמי השמים ועמקו מתהום
 רבה וכו', החלישו דעתי כל-כף, עד אשר מטעין אותי בדעתי
 השפלה, שכמעט אין בידי חס ושלום ללחום מלחמתי שאני
 מכרה ללחם בעולם המעשה הזה, ואין בידי לעמוד נגד שונאי
 ואויבי בגשמיות ורוחניות, בפרט נגד תאוותי הרעות. אוי לי וי
 לי, מה אומר מה אדבר מה אצטרך, וגם זה מעצם נפלאותיך
 ונוראותיך אשר אני זוכה על-כל-פנים עדין לדבר דברי אלה
 לפניך, לחלות לפניך שתלחום בעדי מלחמתי נגד אויבי בגשמיות

לתרסג   ח"ב"מא   תפלות   לקוטי

ורוחניות, כי באמת נפלאות היא בעיני, נפלאות תמים דעים, אודך על כי נזראות נפילתי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד. מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך, אשר אתה הושב מחשבות עדין לקרבני אליך, ואתה מחונקי עדין עדין לפרש שיקתי זאת לפניך, לבוא לפניך להתפלל שתרחם עלי ותלחום בעדי מלחמותיך, ועל חסדיך ונסיד ונפלאותיך כאלה וכאלה אשר אני רואה מרחוק שאתה עושה עמי תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה, מלבד מה שאני מאמין בנפלאותיך וחסדיך ונדלתך עד אין חקר הנעלם ממני לגמרי, כמו שכתוב, לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו. הן על כל אלה אני מחזק עצמי עדין לצפות לישועתיך, ולצפצף אמרתי מעפר, לרחמיך וחסדיך אשר לא תמו ולא כלו לעולם:

על-כן באתי לפניך מלא רחמים, מלך הכבוד, פועל ישועות בקרב הארץ, למדני איד לנצח אותך, שאזכה לפעול בקשתי ברחמים אצלך, שתלחום בעדי מלחמות יהוה, ותכניע ותשבר ותבטל כל אויבי תהתי בגשמיות ורוחניות, ותבטל ממני כל תאוותי הרעות וכל מדותי הרעות, ותורני ותלמדני בכל עת איד למלט נפשי מהם שלא אמשיכם עלי חס ושלום. כי אתה יודע כי רבים רודפי וצרי, רבו משערות ראשי שונאי חנם עצמו מצמיתי אויבי שקר אשר לא גזלתי אז אשיב, יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי (בפרם וכו), אם יש לו יסורים משונאים המונעין אותו מעבודת ה' פרש כאן שיקחו ותפלתו עליהם, ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו, עזרנו אליה ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו

למען שמוך. כי לא על צדקותינו אנהנו מפילים תחנונונו לפניך כי על רחמיך הרבים, מה אנו מה חיינו מה חסדנו מה צדקותנו מה ישועתנו מה בחנו מה גבורתנו, מה נאמר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, הלא כל הגבורים באין לפניך, ואנשי השם כלא היו, והכמים כבלי מדע, ונבונים כבלי השכל. מכל שכן וכל שכן אלפי אלפים ורבי רבבות קל וחומר עד אין קץ, פגום ונשחת, דל ואביון כמוני, חלוש דעה, חלוש כח כמוני, אוי, מי יקום בעדי ללחום מלחמה גדולה ונוראה כזאת, אשר מתעוררת כנגדי בכל עת בגשמיות ורוחניות על מי לי להשען על אבי שבשמים:

רבנו של עולם, מה אומר מה אדבר מה אצטדק, כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה, אחר וקדם צרתי ותשת עלי כפכה, פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה, איך יזכה (נער) כמוני לבטל בחינת שלא כסדר לבחינת כסדר, במה יזכה נער כמוני לקשר עצמי בכל עת להשם יתברך באמת, לקשר השם יתברך במחשבותי תמיד, שאזכה בכל עת לחשוב בו יתברך ולדבקה בו באמת, ולבטל עצמי וכל ישותי וכל תאוותי ומדותי נגדו יתברך בבטול גמור באמת, ולהיות באין וכאפס ממש, ולידע שפלותי באמת, עד שאזכה להיות בבחינת 'מה' באמת, ולהתקשר ולהכלל בו יתברך באמת עד שישוב הכל כסדר, ויתבטלו כל הרצונות של כל המתנגדים והחולקים כנגד רצוני שיהיה כרצונך באמת:

רבנו של עולם, למדני דרכי הענוה האמתית, למדני איך לשבר ולבטל הנאוה שבלבי ודעתי. כי באמת ידעתי מעט

שפלותי, שאין ראוי להעלות על דעתי מחשבות של גאווה ונסות ופניות לעצם רבוי קלקולי ופגמי בלי שעור, אשר הטאתי עויתי ופשעתי נגדך הרבה מאד מעודי עד היום הזה. אך אף על-פי-כן איני נקי מגאווה ונבהות, ואני רחוק מענוה אמתית בתכלית הרחוק, ומחמת זה אני רחוק מבחינת כסדר, ובכל פעם מתגברת כנגדי חס ושלום ההנהגה של בחינת שלא כסדר, ואין שום דבר שיגיד לי כסדר, רק הכל בעקמימיות ובלבולים, כי מעקמין ומבלבלין את דעתי בכמה מיני בלבולים ויסורים מכמה צדדים, וגם הפרנסה דחוקה ומצומצמת, ונמשכת בכליון עינים, ונוגשים וחובות רבים סבבוני, ושאר מיני יסורים שיש לי ולכל הסמוכים אלי, בכמה אופנים, שכל זה נמשך מבחינת ההנהגה שלא כסדר, על-ידי שפגמתי בענוה ונכשלתי בגאות ונגלות, רחמנא לצלן מעתה:

לו' אדר הילולא דמשה רבנו ע"ה

ובכן באתי לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרני ותושיעני בזכות וכח דרך התשובה שהמשיכו משה רבנו עליו השלום וכל הצדיקים האמתיים בעולם, שאזכה גם אנכי מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלום. כי אתה יודע נפלאות הדרכים של התשובה שהמשיכו בעולם, שהורידו את עצמן וקשרו את עצמן עם הפחות שבפחותים, אפלו עם פחות כמוני בכל מקום שאני שם, ועדין הם מקשרים עצמם עמי במקומי שאני שם עתה, ומצדם לא יבצר להוציאני מגלותי ולהעלותי ולהכניסני לתוך הקדשה באמת, ולהעלות אותי מעלה מעלה.

רחם עלי וזכני להתקשר לצדיקים קדושים כאלו תמיד, ויתגלה לי
 דרך הקדש דרכי התשובה שהם ממשיכים בעולם, באפן שאזכה
 מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, ולקשר ולדבק עצמי
 אליך תמיד באמת, בתכלית הענוה והכטול באמת. ותשמרני
 ותצילני ברחמיך שלא יהיה כח לשום בחינת ירידה ולא לשום
 בחינת עליה לרחקני חס ושלום ממך. כי לפעמים נתרחק האדם
 חס ושלום על ידי העליה שאתה מעלה אותו, דהינו על ידי רבוי
 העושר והטוב שאתה משפיע לו, או על ידי רבוי הדעת בידיעת
 רוממותך, כי רבוי האור מכהה עיניו ומזיק לו חס ושלום, על כן
 באתי לבקש ממך שתגן עלי בכבוד, ותשמרני ותצילני ותגן בעדי
 שלא יזיק לי שום דבר, ולא אתרחק ממך לעולם, הן בבחינת
 ירידה חס ושלום אפלו בדיוטא התחתונה, אפלו בעשרה כתרין
 דמסאבותא חס ושלום, גם שם אזכה למצוא אותך תמיד, כמו
 שכתוב, ומלכותו בכל משלה. והן בבחינת עליה, באשר תרחם
 עלי ותעלני מעלה מעלה. בכל עליה ועליה אזכה למצוא אותך
 תמיד, ואתקרב אליך תמיד בכל הבחינות בין בטיבו בין בעקו
 חס ושלום, בין בירידה בין בעליה, כמו שכתוב, אם אסך שמים
 שם אתה ואציעה שאול הנגף. באפן שאזכה לתשובה שלמה
 באמת מעתה ועד עולם, ובפרט בחודש אלול הקדוש שהם ימי
 רצון שעלה משה לקבל לוחות אחרונות ופתח דרך כבושה לילך
 בה. רחם עלי מעתה שאזכה להכין את עצמי מהיום להמשיך
 עלי קדשת חודש אלול הקדוש, קדשת הדרך תשובה שהמשיך
 משה רבנו וכל הצדיקים אמתיים בעולם בדרך נפלאותיהם

לתרסו   לקומי   ח"ב"מב   תפלות

הנוראות, כי אין לי שום תקווה כי אם על־פי דרך זה שהוא ידוע
לך ולצדיקיך הגדולים האמתיים לבד, והטוב בעיניכם עשו עמי,
ואני תמיד איהל, עד ישקיף וירא יהוה משמים:

חומל דלים, חוס וחמל נא עלי ועל כל ישראל, והושיענו מהרה
למען שמך, ועזרנו מעתה ברחמיך וחסדיך הרבים והגדולים
והנפלאים מאד מאד, לבטל כל הדינים והיסורים והמניעות
והתאוות והבלבולים הנמשכין מבחינת שלא כסדר, ויתבטל
ויוכלל ויתהפך בחינת שלא כסדר לבחינת כסדר, עד שמעתה
יתנהג הכל כסדר בנשמיות ורוחניות, בגוף ונפש וממון. ותשמרנו
מעתה ותצילנו מכל מיני מחשבות זרות של גאות ונבחות ונסות
ופניות, ונזכה לענוה באמת, ולקשר אותך במחשבתנו תמיד,
שתהיה מחשבתנו קשורה בך ובעבודתך תמיד, עד אשר
יתבטלו כל הרצונות וכל המלחמות נגד רצוננו. ונזכה לגמור
תמיד חפצי שמים ברצונך וברצון צדיקיך האמתיים באמת, ולא
יהיה כח לשום מונע ומעכב למנוע אותנו חס ושלום משום דבר
שבקדשה, כי אתה עוזר ללא כח פמוני, ונותן ליצר כח. עזרני
לגמור רצונך באמת, הן מה שנוגע לי בפרט, הן מה שנוגע אל
הכלל, עזרני למען שמך שיוגמר הכל ברצונך הטוב, יהוה יגמור
בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי יריך אל תרף. יהיו לרצון אמרי־
פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. עושה שלום ברומו הוא
ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

== מב ==

רבנו של עולם, עזרני והושיעני מעתה, ועשה את אשר תעשה

ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים ונפלאותיך הנעלמות ודרכיך הנוראים, וזכני מעתה לשמר את הברית־קדש באמת, ואזכה לשוב בתשובה שלמה באמת על העבר, ולזכות מעתה לתקון הברית באמת, בכח זכות הצדיקים האמתיים אשר זכו לתקון הברית בתכלית השלמות:

רבונו של עולם, מלא רחמים, אתה הודעתנו שכל התקונים וכל התורה בלה וכל תקון העולמות, הכל תלוי בתקון הברית־קדש שהוא יסוד הכל במבואר בכל ספרי קדש. אבל מגדל ההתגברות שהתגבר עלינו היצר הרע מנעורנו פגמנו הרבה בפנים הברית, כל אחד ואחד כפי פגמיו באשר יודע כל אחד ואחד בנפשו (ובפרט וכו'). על־כן אין לי עתה שום דבור אידך לדבר בזה, נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעקר. אף כבר הזהרתנו וחקתנו לנצח, לזעק ולצעק אליך תמיד, יהיה אידך שיהיה. על־כן באתי לשמוח כפי לרחמיך וישועתך, שתעזרני ותושיעני שאזכה מעתה לתקון הברית באמת בשלמות כרצונך הטוב. חוס וחנוני ורחם עלי והושיעני, ולמדני והורני דרכי עצותיך הקדושות והנפלאות והנסתרות בספרי צדיקיך האמתיים, ותאיר עיני דעתי ושכלי בכל־עת, באפן שאזכה להתרחק מתאוה הזאת ומהרהורים האלה ולמלט נפשי מהם באמת, עד שאזכה לגרשם ולבטלם ממני לגמרי, באפן שאזכה מעתה לתקון הברית באמת כרצונך הטוב:

ובכן תעזרני בכח זכות כל הצדיקים האמתיים שזכו לתקון הברית בשלמות, שנוזקה להוציא החצים שהיא התפלה בתכלית

לתרומט   ח"ב"מב   תפלות   לקוטי

השלמות, שנזכה תמיד להתפלל בכונה גדולה ועצומה באמת ובאמונה שלמה, בחיות והתלהבות גדול דקדשה, ותהיה תפלתנו שגורה בפנינו תמיד, עד שנזכה להוציא דבורים הקרושים של התפלה בחיות גדול כחצים ביד גבור, שיפרח הדבור הקרוש מפנינו בחיות נפלא כמו חץ מהקשת, ויעלה למעלה למעלה, ויפעול ויעשה בשלמות כל התקונים שאצריכים לתקן על ידי תפלותינו בכל העולמות כלם, עד אשר נזכה על ידי התפלה שתצמיח לנו מהרה קרן משיח בן דוד, ויקים מהרה מקרא שכתוב, שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי, ועל ידי זה נזכה לצאת מעבדות לחרות:

לשבת קודש

ותזכנו לקדשת שבת קודש, ותבטל מאתנו כל עובדין דחול, שלא נצטרף לעסק בשום מלאכה ועסק, רק נעסוק תמיד בתורה ותפלה ועבודת יהוה באמת, ונהיה בלנו בני חורין באמת. מלא רחמים, אתה נתת לנו מתנה טובה הזאת שהייתה בבית גנוז וישבת שמה, אתה יודע גדל מעלת יקרת קדשת שבת קודש, המחיה ומקים כל העולמות, ואתה יודע כמה אני רחוק מהקדשה והשמחה של שבת. אנא אדון יחיד, טוב ומטיב לכל, גדול העצה ורב העלילה. עזרני והושיעני ולמדני והורני באפן שאזכה תמיד לשמחה של שבת באמת, שאזכה לשמח מאד בכל שבת ושבת בשמחת שבת באמת, הטעימני נא טעם שבת קודש, כי אתה טוב ומטיב לכל. רצה והחליצנו יהוה אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה, כי יום זה גדול וקדוש

הוא לפניך לשבות בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך. קדשנו
 במצותיך ותן חלקנו בתורתך, שבענו מטובך ושמחנו בישועתך,
 וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון
 שבת קדשך, זכני לשמח בכל שבת ושבת בשמחה גדולה
 ועצומה עד שאזכה להמשיך השמחה של שבת לששת ימי החול,
 ואזכה לזכר את השבת-קדש תמיד, כמו שכתוב, זכור את יום
 השבת לקדשו. ולהמשיך עלי קדשת שבת תמיד בכל ששת ימי
 החול, שיהיו כל ימי החול קדושים ומהורים בקדשת שבת-קדש,
 ועל-ידי קדשת שבת נזכה לקבל כל הברכות ממקור הברכות:

ותזכנו בזכות קדשת שבת שנזכה להגיע מהרה אל התכלית
 האמתית, להשיג באמת תכלית הידיעה שלא גרע, שנבין ונשכיל
 באמת שרחוק ממנו החכמה, כמו שכתוב, אמרתי אהבמה והיא
 רחוקה ממני. ונזכה להכלל בבחינת מקומו של עולם שהוא
 התכלית הזה המקיף את כל העולם שנברא בחכמה. רבונו של
 עולם, באמת ידעתי מרחוק כי בער אנכי מאיש ולא בנית אדם
 לי. ואם לשונות באלו אמרו דוד ושלמה וגדולי צדיקים הקדמונים
 בני עליה, חכמי אמת, בעלי השגה ורוח הקדש, אשר איני כדאי
 וראוי לשא שמותם על שפתי. אנכי מה אומר ומה אדבר, אשר
 אני מלא עונות, אשר על-ידי זה דעת עבודה מאד, כי עדין לא
 נטהרתי מהרוח שטות הבא על-ידי העונות רחמנא לצלן, ומכל
 שכן שאין לי שום דעת ושכל להבין שום דבר והנהיגה שבעולם.
 ואף-על-פי-כן מבלבלין אותי החכמות הרבה מאד, ואני צריך
 להתחזק הרבה להזכיר את עצמי בכל פעם שאיני יודע כלל,

לקוטי ח"ב"מב תפלות תתרעא

וכמה פעמים שאני שוכח בזה, ואפלו כשאני מזכיר את עצמי, איני זוכה לזה בשלמות. ומזה באים כמה מכשולות ובלבולים ונפילות בדעתם לכל אחד ואחד כפי ערך טעותו בזה, כי אם היה יודע כל אחד האמת לאמתו שאינו יודע כלל, לא היה שום דבר יכול להפיל אותו ולבלבל אותו כלל, והיה כל אחד מתחזק הרבה תמיד לעולם:

אנא יהוה, חכם לבב ואמין בתי, אשר החכמה והתבונה עמוך לבר, ולתבונתך אין מספר, וכל החכמים בבלי מדע, מפל שבן וכל שבן נבער מדעת כמוני. זכני והורני ולמדני שאזכה לידע באמת שאיני יודע כלל, באפן שאזכה להתחזק על-ידי-זה בעבודת יהוה בכל פעם, ולהתחיל בכל עת מחדש, בין בבחינת עליה ובין בבחינת ירידה חס ושלום, יהיה אידך שיהיה, אזכה להתחזק להתחיל בכל פעם מחדש. וכל הדברים שהם רצונך באמת, אזכה לעשותם ולעסוק בהם בשלמות גדול בהתחזקות גדול בלב שלם באמת, ולא יוכל לבלבל אותי שום דבר שבעולם, ולא יוכלו עונותי העצומים והמרבים מאד להחליש את דעתי חס ושלום כלל בשום דבר שבעולם. רק אדע ואבחיז ואבין ואשכיל שאיני יודע כלל מה נעשה בעולם, ומה נעשה עמדי, רק כל אשר תמצא ידי לעשות בבחי דברים שבקדשה בזה העולם העובר, אזכה לעשותם בשלמות, ולהתפלל ולהתחזק ולזעק ולצעק אליך תמיד, יהיה אידך שיהיה. ולא יהיה כח להדעת והחכמה של הכל לבלבל אותי מהאמת חס ושלום, רק אזכה לדעת והחכמה ובניה אמתית להבין ולהשכיל האמת שרחוק ממני החכמה ואיני יודע

תתרעב לקוטי ח"ב מב תפלות

כָּלֵל. וְאֶסְמְךָ עֲלֶיךָ לְבַד תִּמְיֵד בְּאַמְתִּי, וְלֹא אֶחְשׁוּב מִחֲשׁוֹבוֹת
יְתָרוֹת כָּלֵל (שְׁקוּרִין: אֵיבַעַר טְרַאכְטִין), וְאַתָּה תַעֲשֶׂה עִמִּי כְרִצּוֹנְךָ
תִּמְיֵד, וְתִגְמֹר עִמִּי חֲפְצֵי שָׁמַיִם כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמְתִּי:

וּבְכֵן תַעֲזֹרֵנִי בְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂאֲזַכֶּה לְהַפְשִׁיט גּוּפִי הַמְצוֹרֵעַ
שֶׁהוּא מִמְשַׁכָּא דְחַוְיָא, וְלִלְבוֹשׁ בְּגָדֵי שִׁבְתָּ דְהֵיִינוּ גּוּף קְדוֹשׁ
מִגֵּן עֲדָן. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, יוֹדֵעַ תַעֲלוּמוֹת, אַתָּה לְבַד יוֹדֵעַ מַהֵיכֵן
נִמְשָׁךְ גּוּפִי הַמְגֻשָּׁם, הֵן בְּעוֹן חוֹלְלָתִי וּבַחֲטָא יַחֲמַתְנִי אָמִי.
כִּי אָבִי וְאָמִי עֲזוּבוּנִי וַיהוָה יֹאסֶפְנִי, וּמִלְכָּד מַה שְׁגוּפִי עֵכוּר
וּמְגֻשָּׁם מִתַּחֲלַת הַהוֹלָדָה, נוֹסֵף לָזֶה הוֹסֶפְתִּי זוֹהֲמָא וְעֵבִירוֹת עַל
עֵבִירוֹת עַל-יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים וְהַפְגוּמִים מְאֹד, וּמַעֲוָצִים וְנַשְׁמִיּוֹת
וְעֵבִירוֹת הַגּוּף הַמְצוֹרֵעַ הַזֶּה, אֵינִי יוֹכֵל לְנַקוֹת עֲצָמִי מִכְּסִילוֹת
דְעַתִּי וְעֵבִירוֹת מַעֲשֵׂי הָרָעִים, עַד אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה
נֶעַ וְנָד מְבַלְבֵּל וּמְטוֹרֵף, וְאֲנִי מְחַפֵּשׁ וּמְבַקֵּשׁ אָנָּה וְאָנָּה לְמִצּוֹא
פֶּתַח הַצֵּלָה לְבָרַח מִזוֹהֲמַת טְנוּף גּוּפִי וּמִתְאוֹוֹתָיו הָרָעִים וְעֲדוּן
לֹא נוֹשָׁעֲתִי, וְאֵינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהַצִּיל אֶת עֲצָמֵי מִמֶּנִּי בְעֲצָמִי,
עַד אֲשֶׁר קָשָׁה וְכָבֵד עָלַי אֶפְלוּ לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן עַל זֶה. אָבִי
שֶׁבְּשָׁמַיִם, רַחֵם עָלַי, לְמַדְנִי אֵיךְ לְסַדֵּר תְּחִנָּתִי הַמְרָה לְפָנֶיךָ עֵתָה,
אֵיךְ לְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים עָלַי עֵתָה בְּאִפְן שְׂאֲזַכֶּה עַל-כָּל-
פְּנִים מֵעֵתָה לְעוֹזֵב דְרָכֵי הָרַע וּמִחֲשׁוֹבוֹתֵי הַמְּגֻנּוֹת וְהַמְבַלְבְּלוֹת,
וְאֶפְשִׁיט אֶת עֲצָמֵי מֵעֵתָה מִגּוּפִי הַמְצוֹרֵעַ הַמְגֻשָּׁם וְהָעֵכוּר כָּל-כַּף,
וְאֶתְחִיל לְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ אֶת עֲצָמֵי בְּכָל מִינֵי קְדוּשׁוֹת וּמְהִירוֹת, עַד
שְׂאֲזַכֶּה לְהִתְלַבֵּשׁ בְּגוּף קְדוֹשׁ מִגֵּן עֲדָן. מְרִיבָה דְעֵלְמָא כְּלָא, רוּפָא
חָנֵם, רְפָאנִי נָא בְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רְפוּאת הַנְּפֶשׁ וּרְפוּאת הַגּוּף,

לתרענג   ח"ב"מב   לקוטי   תפלות

רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה, רפאני
ואספני מצרעתי ומהר להפשיט מעלי גופי המצורע, והלבש
אותי בחסדיך גוף קדוש מגן-עדן, ועל-ידי-זה יתרום מזלי
ואזכה לעושר, ובברכותיך תברכני ותשפיע לי עשירות גדול
בקדשה ובטהרה, ויתחזק יצרי הטוב, ותסיר לב אבן מבשרי
ותתן לי לב בשר, ויתבטל העצבות והליצנות הבאים ממרה
שחורה, ויתבטל מאתנו העניות והדחקות, כי כשל כח הסבל
של העניות והדחקות של עמך בית ישראל, בפרט גדל העניות
והדחקות של הכשרים החפצים לכנוס בדרך הקדש באמת. רחם
עלינו בחסדיך הנפלאים, ותאיר עלינו מזל של עשירות, ויהיה
כל העשירות אצל בית ישראל עמך הכשרים החפצים לעבדך
באמת, למען יתגדל ויתקדש שמך על-ידי-זה. ויתבטל מאתנו
כל מיני עצבות וליצנות הבאים ממרה שחורה, ויתבטל הליצנות
של כל החולקים על הכשרים והיראים. ותתן כח שיתגבר לב
הכם לימין על לב הכסיל שהוא משמאל, אשר משם כל הליצנות
שלכם, שהוא שחוק הכסיל, ויתבטל השמאל לגבי הימין:

לפסח

ועל-ידי הימין הזה תקים את הנופלים לאהבות ויראות רעות,
להקים אותם לאהבות ויראות קדושות, והימין יעביר החשך
מעניניהם עד אשר עיניהם יראו נפלאות, ויגים מהרה מקרא
שבתוב, כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, ותמשיך עלי
קדשת פסח תמיד, ותעזר לנו תמיד לספר ולשוח בנפלאותיך
ותורתך האמתית, ונזכה לדבר ולגלות תמיד תורת אמת,

ויכים בנו מקרא שכתוב, תורת אמת היתה בפיהו. ותרחם
 עלינו ותושיענו ותעזרנו מהרה להעביר החשך שפסה פני תהום,
 ולהאיר אור האמת בעולם, עד שיהיה נחשב כאלו בראנו
 את העולם. רבונו של עולם, השם פה לאלם, תן לנו פה לשוח
 בתורתך ונפלאותיך האמתיות תמיד, למען ידעו דור אחרון
 בנים יולדו יקומו ויספרו לבניהם. ונזכה להודיע לבנינו ולבני
 בנינו ולכל בני ישראל לדורותם את כל מעשה יהוה ונפלאותיו
 אשר עשה עמנו מיום יציאת מצרים עד היום הזה, כמו שכתוב,
 והודעתם לבניך ולבני בניך. מלא רחמים, זכנו אותנו ואת כל
 ישראל לאור העינים האמתיים, להסתכל ולראות האמת תמיד,
 ונביט ונראה נפלאות יהוה תמיד באמת. גל עיני ועיני כל ישראל
 ונביט נפלאות מתורתך אשר גלית על ידי צדיקיך האמתיים,
 אשר אתה לבד יודע נפלאות תורתם שגלו בעולם. ועל ידי אור
 העינים יעלו כל הבקשות והתחנות אשר אנו מתפללים אל הבית
 המקדש. ועל ידי זה תעורר הנאֵלה התלויה בלב, כמו שכתוב,
 כי יום נקם בלבי ושנת נאולי באה. ועל ידי זה תבטל מאתנו
 שאר החמין של יצר לב האדם רע שנסאֵר לנו מנעורנו, אשר
 זה השאר והחמין שבלב, הוא המסית את האדם להרהר אחר
 תלמידי חכמים שבדור ולומר זה נאה וזה לא נאה, על ידי זה
 חלק לבנו ונעלמו מאתנו השבעים ושנים צדיקים שבדורנו ואין
 אנו יודעים בברור אחד מהם. רחם עלינו למענך ותסיר ותבער
 ותבטל מאתנו השאר והחמין שבלב, עד שנזכה להאמין בכל
 הצדיקים ולבלי להרהר אחריהם בכלל, ולא לעשות שום חלוק

לקוטי ח"ב"מב תפלות תתראה

ביניהם כלל, רק בלם יהיו נאים ואהובים ויקרים בעינינו מאד מאד, ועל-ידי-זה נזכה שיתלהב לבנו בלמוד התורה בשלהובין דרחימותא, ומים רבים שהם אהבות ויראות חיצוניות לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה, ועל-ידי אהבה הזאת תכסה השכינה בכנפיה על דמהון של ישראל שלא ישלטו עליהם זרע מרעים שהם מי המבול. ותעזר לי שאת-ביש בעצמי על רבוי פשעי ועונתי הגדולים, שפגמתי נגדך הרבה עד שארניש שנשפכין דמי בקרבי מגדל הצער והבושה, עד אשר השכינה תכסה בכנפיה את דמי הנשפכין באהבה הקדושה, ועל-ידי-זה יתכסו פשעי ממילא כי על כל פשעים תכסה אהבה, ותמחל ותסלח לי על כל הטאי ועונותי ופשעי במחילה גמורה באמת על-ידי אהבה הקדושה הזאת:

וברחמיך הרבים תזכר את כל הדמים שנשפכו בישראל בכלל ובפרט, הן שפיכות דמים ממש ששכר נשפך דם ישראל הרבה הרבה מאד מיום ההרבן עד הנה, שפכו דמם כמים סביבות ירושלים ואין קובר. הן שפיכות דמים על-ידי בושות וחרפות שסבלו ישראל בכל דור, ובפרט שפיכות דמים הרבה של כל הקדושים והצדיקים שנשפך מהם דמם כמים. וכל אלו הדמים יהיו במקום תקון השחיטה להמטעמים של המצות שלא יהיו בכחינת אבר מן החי, רק יהיו נתרין באכילה על-ידי שפיכות דמים האלה. ועל-ידי-זה תטעם את המטעמים הקדושים של כל המצות עשה שתקנו לפניהם כל הצדיקים ששכל דור וכל ישראל בכלל, ועל-ידי-זה יתעורר אהבתך על עמך ישראל, ואהבתך אל

תסיר ממנו לעולמים, ותכסה על כל הדמים באהבה הקדושה הזאת, ועל-ידי-זה יתכסו כל פשעינו ממילא. וברחמיך תעלה את כל הנשמות הנפולות שאין להם עליה כי אם על-ידי שפיכות דמים של אדם גדול. רחם עליהם בזכות וכה השפיכות דמים הרבה שנשפך מגדולי הצדיקים הנוראים בלי שעור בהגם, בזכותם רחם על כל אלו הנשמות הנפולות, כי אתה לבד יודע הרחמנות שעליהם, ותעלה אותם מנפלתם ותכסה על פשעיהם באהבה, ויתהפכו כל העונות לזכיות:

מלא רחמים, אוהב עמו ישראל, הבוחר בעמו ישראל באהבה, עוררה אהבתך עלינו, וקומה והושיענו ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, ורחם על כל נשמות עמך ישראל החיים והמתים, ותן בלב הצדיקים האמתיים שיעסקו בתקוננו תמיד, וימקרו לפעל הפעם ורצונם לתקננו בלנו מהרה, ונשוב אליך באמת מהרה, ונזכה להיות ברצונך הטוב תמיד מעתה ועד עולם אמן סלה:

== מג ==

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. רבנו של עולם, שומע תפלה, הבוחר בתפלת עמו ישראל ברחמים, זפני ברחמיך הרבים להרבות בתפלה תמיד, ואזכה להתפלל בכונה גדולה ובמסירות נפש ובכח גדול. ותעזרני ותושיעני שאזכה להכניס כל הכחות שבקרבי בתוך דבורי התפלה, באפן שאזכה להגביר את התפלה שהיא מלכות דקדשה על מלכות הרשעה. ועל-ידי זה אזכה להכניע ולשבר ולבטל כל המחשבות של גדלות ופניות

לתרעו לקוטי ח"ב מג תפלות

וְכָל הַמַּחֲשָׁבוֹת זְרוֹת הַבָּאִים לְבַלְבַּל אֶת תְּפִלְתִּי חֵם וְשָׁלוֹם. כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִין בִּי כַח לְבַטְלָם כִּי אִם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַגְּדוֹלִים. רַחֵם עָלַי לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְהוֹשִׁיעֵנִי וְעֲזָרְנִי וְחַזְקֵנִי וְאַמְצָנִי בְּכַחַךְ הַגְּדוֹל שְׂאֻכָה לְהַכְנִים כָּל הַפְּחוֹת שְׂבִי בַתּוֹךְ הַתְּפִלָּה. וְאַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ תְּפִלְתִּי תָמִיד בְּכַח גְּדוֹל, עַד שְׂאֻכָה עַל-יַדֶי-זֶה לְבַטֵּל לְגַמְרֵי כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת שֶׁל גְּדִלוֹת וּפְנִיּוֹת וְכָל הַמַּחֲשָׁבוֹת זְרוֹת שְׁבַעְעוֹלָם, שְׁלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם כַּח לְבַלְבַּל אֶת תְּפִלְתִּי חֵם וְשָׁלוֹם, רַק אֻזְכָּה לְגַרְשָׁם וּלְסַלְקָם וּלְבַטְלָם לְגַמְרֵי מַעְלֵי וּמַעַל גְּבוּלֵי שְׁלֹא יוּכְלוּ לַעֲלוֹת עַל דַּעְתִּי כָּלָל, בְּאִפְּן שֶׁתִּהְיֶה תְּפִלְתִּי זָכָה וְנִכְוֶנָה וְרַצִּיּוּהָ וּמְקַבְּלָתָּ לְפָנֶיךָ. וְאַזְכָּה לְהוֹצִיא אֶת הַתְּפִלָּה מִכְּסוּיֵינוּ דִּילָהּ מִלְּבוּשֵׁינָה דְקַלְפָּה, לְבִרְרָה וּלְזַכָּה מֵאַחֲזִיזוֹת הַקְּלָפוֹת מֵאַחֲזִיזוֹת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה, וְלַהֲעֲלוֹתָהּ וְלַהֲלַבֵּיֶשׁהּ בְּלְבוּשֵׁינָה דְנִהְרִין שְׁהֵם, חוֹר, סַמָּךְ, יְרוֹק, שְׁהֵם אוֹר הָאָבוֹת. עַד שֶׁתִּהְיֶה מִתְקַנֶּת בְּתַכְלִית הַתְּקוּן, וְיִהְיֶה לָהּ כַּח לְעוֹרֵר אֶתְּכֶתֶךָ הַעֲלִיּוֹנָה, שֶׁתַּחֲבֵר אוֹתָהּ עִמָּךְ בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּהָ וְרַעוּת, וְיִהְיֶה נַעֲשֶׂה תָמִיד יַחֲוֹד קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהָ עַל-יַדֵי תְּפִלוֹתֵנוּ, יַחֲוֹדָא שְׁלִים בְּתַכְלִית הַשְּׁלָמוֹת. וְתִזְכֹּר וְתִקְוֶם אֶת בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ כִּיּוֹם הַזֶּה, וְתַחַדֵּשׁ הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם כְּאֵלוֹ הַיּוֹם נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם. וְתִרְחֵם עָלֵינוּ וְתַמְהַר לְהוֹצִיאֵנוּ מֵהַגְּלוּת הָאֲרוּךְ הַפֶּסַח הַזֶּה, וְתִגְאָלְנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם לְחַבֵּר אֶת הָאֵהָל לְהִיּוֹת אֶחָד:

מְלֵא רַחֲמִים, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל, רַחֵם עַל כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִיא שְׂכִינַת עֲדָךְ, אֲשֶׁר כָּל הַתְּנַלוֹת אֱלֹהוֹתְךָ וַיִּדְעֵת רוּמְמוֹתְךָ וְתִשׁוּקַת אַמּוֹנְתְךָ, הַכֹּל עַל-יַדֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחִרְתָּ. וְגִלְתָּ

לנו שְׁעָקָר הַהִתְחַבְּרוֹת וְהַדְּבָקוֹת אֵלֶיךָ הוּא עַל־יְדֵי הַתַּפְּלָה, כִּי הַתַּפְּלָה הִיא שַׁעַר שְׁדֵרֶךְ שָׁם נִכְנָסִין לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וּמִשָּׁם מִכִּירִין אוֹתוֹ. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְזַכְּנוּ לַתַּפְּלָה בְּשָׁלוֹמוֹת בְּכָל הַבָּחוֹת בְּאַמֶּת, וְנִזְכָּה לְהַרְבוֹת בַּתַּפְּלָה תָּמִיד, כְּמוֹ שְׁנִלִּית לָנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים שְׁאַמְרוּ, הֲלוֹאִי שְׂיִתְפַּלֵּל אָדָם כָּל הַיּוֹם כְּלוֹ. קוֹמָה בְּעֹזְרַתְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו תָּמִיד בְּפָרֵט בַּעַת הַתַּפְּלָה, שְׂאֹז מִתְנַבְּרִים עָלֵינוּ הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת וְהַבְּלִבּוֹלִים וְהַמְּנִיעוֹת הַרְבֵּה מְאֹד, אֲשֶׁר אֵין לְשַׁעַר. רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו וּמִלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, שְׁנִזְכָּה לַהֲתַפְּלֵל בְּכַח גְּדוֹל עַד שְׁנִזְכָּה לְשַׁבֵּר וּלְכַטֵּל כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת לְגַמְרִי, וְנִזְכָּה לַתַּפְּלָה בְּשָׁלוֹמוֹת תָּמִיד, עַד שְׁנִזְכָּה עַל־יְדֵי הַתַּפְּלָה לְכַנֵּס וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ וּלְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאַמֶּת, וּלְהִתְחַבֵּר וּלְהִתְדַבֵּק בְּךָ בְּתַכְלִית הַדְּבָקוֹת בְּשָׁלוֹמוֹת בְּאַמֶּת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּעֶלְמָא דִּין וּבְעֶלְמָא דְאַתִּי, לְעוֹלָמִי עַד וּלְנִצָּח נְצָחִים. וַיִּקְרַם בְּנוּ מְהֵרָה מִקְרָא שְׂכַתּוֹב, וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּיִּים בְּלַכֶּם הַיּוֹם. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמֵרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי. אָמֵן נִצַּח סְלָה וְעַד:

== מד ==

לְחֹדֶשׁ אֱלוֹל

אֲנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי הַרוּעָה בְּשׁוֹשָׁנִים, אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, מְלָכִי וְאֱלֹהֵי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל. יְהוָה חֲקַרְתָּנִי וַתִּדְעֵ, אַתָּה יָדַעְתָּ שִׁבְתִּי וְקוֹמִי בְּנִתָּה לְרַעִי מִרְחוֹק, אֲרַחֲוִי וּרְבַעִי זְרִיתָ וְכָל דְּרָכֵי הַסִּפְנֵתָה, כִּי אֵין מִלָּה בְּלִשׁוֹנִי הֵן יְהוָה יָדַעְתָּ כְּלָהּ, אַחֲזוֹר וְקָדָם צִרְתָּנִי וַתִּשֵּׁת עָלַי כְּפָכָה, פְּלִיאָה דַעַת מִמְּנֵי נִשְׁגָּבָה לֹא אוֹכֵל לָהּ, אָנָּה אֵלֶיךָ

לקוטי ח"ב"מד תפלות תתרעט

מרוחק וְאַנְהּ מִפְּנֵיךָ אֲבָרָה, אִם אֶסֶק שָׁמַיִם שָׁם אֶתְּה וְאַצִּיעָה
שְׂאוֹל הַנֶּדֶךְ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְכָל יְדָח מִמֶּדֶךְ
נְדָח, רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶךְ, וְקַבֵּץ נְדַחֵנוּ מֵאַרְבַּע כְּנִפּוֹת הָאָרֶץ,
בְּקֶשׁ בְּרַחֲמֶיךָ צֵאן אוֹבְדוֹת, צֵאן נְדָח וְאִין מְקַבֵּץ. רְבוּנוּ שֶׁל
עוֹלָם, תַּעֲיִתִי בְּשֵׁה אוֹבֵד בְּקֶשׁ עֲבָדֶךָ. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מֵרַב עָנְיִי
וְעַמְלִי וּמֵרַב עֲצָם עוֹנֹתִי וּפְשָׁעֵי הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ
וּמְסָפָר, וּמַעֲצָם בְּלִבּוֹל דַּעֲתִי מֵרַבּוּי הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי בְּעוֹנֹתִי
מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עַל-כֵּן אֵינִי יָכוֹל לִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר כְּלָל, וְקִשָּׁה
וְכַבֵּד עָלַי מְאֹד מְאֹד לְפָרֵשׁ שִׁיחַתִּי לְפָנֶיךָ, וְגַם אִי-אֶפְשֶׁר לְפָרֵשׁ
כָּל שִׁיחַתִּי לְפָנֶיךָ כְּכֹל אֲשֶׁר עִם לִבִּי, כִּי צְרוּת לִבִּי הִרְחִיבוּ
מְאֹד, אֲשֶׁר לֹא יִסְפִּיק הַזְּמַן לְפֹרֶטֶם, כִּי רַבּוֹת אֲנִיחוֹתִי וְלִבִּי דוּי.
אֲכַל אֶף-עַל-כֵּן הֵצִיקְתָּנִי רוּחִי וְעֲצוֹר בְּמַלְיָן לֹא אוֹכֵל, אִמְרַתִּי
אֲשִׁיחָה וְרוּחַ לִי, אֲדַבְּרָה וַיַּעֲבֵר עָלַי מָה, אוֹלִי אֲזַכָּה עִתָּה לְמַצֵּא
הַנִּקְדָּה טוֹבָה הַשֵּׁיךְ לְלִבִּי עִתָּה בְּאַמֶּת, שֶׁאֲזַכָּה עַל-יְדָה לְשׁוֹב
אֵלֶיךָ מֵעִתָּה בְּאַמֶּת. וְאֵיךְ שֶׁהוּא אֵיךְ שֶׁהוּא, אֵיךְ שֶׁנִּפְלָנוּ וַיְרַדְנוּ
בְּגִלוֹת הַמֶּדֶר הַזֶּה לְמִקּוּמוֹת שֶׁיְרַדְנוּ כָּל אֶחָד לְפִי יְרִידָתוֹ, עִם כָּל
זֶה עֲדִין חוֹבָה עָלֵינוּ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, לְחַתֵּר וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ
אַחַר אֲבֹדוֹתֵנוּ הַרְבּוֹת וְהַעֲצוּמוֹת מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ, אֲשֶׁר
אֲבַדְנוּ בְּגִלְגוֹל זֶה וּבְגִלְגוֹלִים אֲחֵרִים, עַל-יְדֵי תַאֲוֹתֵינוּ הַרְעוֹת.
אוֹלִי נִזְכָּה לְעוֹרֵר רַחֲמִים גְּדוֹלִים אֲצִל בְּעַל הַרְחָמִים הַמְרַחֵם עַל
כָּל הָאוֹבְדִים וְהַנִּדְחִים, הַגּוֹזֵר בְּתוֹרָתוֹ לְהַשִּׁיב אֲבֹדוֹת, אוֹלִי יֵשׁ
תַּקְוָה לְמַצֵּא אִיזָה אֲבָדָה מֵאֲבֹדוֹת נַפְשֵׁנוּ הַרְבִּים, אוֹלִי נִזְכָּה

תתּרפּ לקוּמִי ח"ב-מד תפּלוֹת

למִצָּא מְקַצְתֶּם אוּ כְּלָם. וְאֶף־עַל־פִּי שְׁאֵנִי בַעֲצָמֵי הַחֵיב מִכָּל הַצְּדָדִים, כִּי אֲבַדְתִּי לְדַעַת מָה שְׁאֲבַדְתִּי, וּבַעֲוֹנוֹתַי הָרַבִּים מִחַמַּת תַּאֲזוּתַי הָרָעוֹת, הֵייתִי כְּמוֹ שׁוֹטֵה הַמָּאֲבָד מַה שְׁנוֹתְנִין לוֹ. אֶף־עַל־פִּי־כֵן אוּלַי אֲזַכֶּה בְּרַחֲמֶיךָ לְמִצָּא עוֹד אִיזוֹה נִקְדָּה טוֹבָה אֲמַתִּית שְׁתּוּכַל לְהַתְנַבֵּר עַל כָּל מַה שְׁאֵנִי צָרִיךְ לְהַתְנַבֵּר, בְּאִפְּן שְׁאֲזַכֶּה מֵעַתָּה לְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת, וּלְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמִצָּא כָּל אֲבִדוֹתַי וְאֲבֵדַת אֲחֵרִים לְהַשִּׁיבֵם כְּלָם לְמְקוֹמָם הָרְאוּי לְמְקוֹר שְׁנַחֲצָבוּ מִשָּׁם, בְּאִפְּן שְׁיִתְקַנוּ כְּלָם בְּתַכְלִית הַתְּקוּן בְּאֵמֶת כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, אֵתְּה גְלִית לָנוּ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהֶעֱקַר הוּא תְּקוּן הַבְּרִית, כִּי זֶה עֵקֶר הַנְּסִיוֹן וְהַמְּתַקְלָא שֶׁל כָּל אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה בָּא הָאָדָם לְעוֹלָם הַזֶּה כְּדֵי שְׁיִתְנַסֶּה בְּנְסִיוֹן זֶה, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִזְכֶּה לְמַה שְׁיִזְכֶּה אִם יַעֲמֹד בְּנְסִיוֹן וּבְצָרוּף הַזֶּה, אֲשֶׁר כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה תְּלוּיָהּ בְּזֶה, כִּי שְׁמִירַת הַבְּרִית הוּא יְסוּד הַכָּל. וְעַתָּה מָה אוֹמֵר וּמַה אֲדַבֵּר, אַחֲרֵי שְׁפָנַמְתִּי הַרְבֵּה בְּפָנִים הַבְּרִית בְּאֲשֶׁר פָּנַמְתִּי (וּבִפְרָט וְכוּ'), עַל־כֵּן דְּבָרֵי לְעוֹ, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מֵהֵיכֵן לְהַתְחִיל לְדַבֵּר. אֲבָל כְּבָר גְּזַרְתָּ עָלֵינוּ עַל־יְדֵי צַדִּיקֶיךָ הָאֲמַתִּיִּים לְצַעֵק אֵלֶיךָ תְּמִיד, וּלְהַתְפַּלֵּל וּלְהַתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ תְּמִיד בֵּין בַּעֲלִיָּה בֵּין בִּירִידָה לְפִי בְּחִינַתְנוּ, יְהִיָּה אִיךָ שְׁיִהְיֶה, לֹא נַחְרִישׁ וְלֹא נִשְׁקוּט מִלְּזַעֵק וּלְצַעֵק וּלְהַתְחַנֵּן אֵלֶיךָ תְּמִיד, כִּי חֲסְדֶיךָ לֹא תָמִים וְרַחֲמֶיךָ לֹא כְּלִים. כִּי אֵתְּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ גְּדַלְתָּ מְאֹד, וּבְגַדְלָתְךָ בֵּן חֲסְדֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ, וּבְאֲשֶׁר לְגַדְלָתְךָ אִין חֲקֵר, אִין חֲקֵר לְרַחֲמֶיךָ וְחֲסְדֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתֹּאִיר עֵינַי

לתרפא לתפלות לקוטי ח"ב"מד

בתורתך ותורני ותלמדני שאזכה לידע ולהשיג ולהבין דברי תורתך הקדושה, אשר צוית עלינו לבזון כונות אלול בשביל תקון הברית, כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי ואיני יודע הדרך כלל לבזון כונות. רחם עלי למען שמך, וקדשני בקדשתך העליונה, ופתח לבי בתלמוד תורתך, ועזרני ונבני ללמד ולהבין כל כונות אלול וכל התורות השיקים לזה, ואזכה למצא בהם דרך נכון וישר להתקרב אליך תמיד בכל עת. ואזכה להיות בקי בהלכה, בקי ברצוא, בקי בשוב, בקי בעיל, בקי בנפיק, ולקיים באמת ובשלמות מקרא שכתוב, אם אפס שמים שם אתה ואציעה שאול הנד. עד שאזכה לילך בדרךי התשובה באמת תמיד. ואתה ברחמיך תפתח ידך, ותהיה ימינך פשוטה לקבל שבים, עד אשר נזכה להמשיך ולתקן כל התקוני הנמשכין עלי ידי היחודים והכונות של אלול, באפן שנוזכה מהרה לתקון הברית בשלמות. וברחמיך הרבים תצוה למלאכיך הקדושים האוחזים בידם שופרות, המניים לבקש ולחפש ולחפור ולחתר אחר אבדות, שישתדלו בתקון נפשנו, ויבקשו ויחפרו אחר כל האבדות שאבדנו בענינו מעודנו עד היום הזה, עלי ידי תאוותינו הרעות ובפרט עלי ידי פגם הברית, את כל מה שאבדנו בגלגול זה ובגלגולים אחרים, הכל יחפרו ויחפשו וימצאו בלם מהרה, ויחזירו אותם לנו, באפן שיתוקנו נפשותינו עלי ידי זה בתכלית התקון באמת ברצונך הטוב:

מלא רחמים, מרב קלקולי איני יכול להאריך בתפלה זאת הרבה, אף על פי שלא יספיקו כל יריעות שבעולם לבאר אפס

קצה מהתחנות ובקשות וודוים והפצרות ופיוסים ותפלות שאני צריך להתפלל בענין זה על העבר ועל ההווה ועל העתיד, אך מה אעשה כי דברי נסתתמין. אבל על זה באתי לפניך אדון כל, חומל דלים, טוב ומטיב לרעים ולטובים, שתרחם על כל עמך ישראל שקשה להם למצא זיונם, ואפלו כשמוצאים היא מנגדת אליו, ואין לה רצון אליו, ואין שלום בביתם רחמנא לצלן (ובפרט על פלוני בן פלונית שיש לו יסורים אלו), רחם עליו ועל כל זרע עמך בית ישראל, בכח וזכות הצדיקים האמתיים העוסקים בתקוננו תמיד, אשר שמרו את הברית קדש בתכלית השלמות שאין שלמות אחריו, רחם עליהם למענם, ותשים שלום בביתם, ותעזר להם ותושיעם שיזכו כל אחד ואחד למצא זיונו מהרה, זיונם ההגון להם מן השמים באמת, ולא תהיה מנגדת בנגדו כלל, רק תהפך רצונה לרצון בעלה, ולא יהיה ביניהם שום שנאה ושום שנוי רצון כלל, וידורו באהבה ואהבה ורעות בשלום ושלחה באמת ברצונך הטוב. מלא רחמים, חוס וחמל ורחם עליהם למענך ולמען צדיקיך האמתיים, ואל תעשה להם כחטאייהם ולא תגמל עליהם בעונותיהם, רק תתנהג עמדם ברחמך לפני משורת הדין, באשר אתה מתנהג עם כל בריותיך ברחמים וחסדים גדולים תמיד. ובזכות אברהם אבינו עליו השלום, שרמז הסוד הזה של כונת אלול בעת ששלח את אליעזר עבדו לבקש הזווג של יצחק בנו, ובזכות הצדיקים שגלו הסוד הנורא הזה, תגן עליהם ועלינו ועל זרענו, ותרחם על כל ישראל עמך, ותשים שלום בין כל ישראל ובפרט בין איש לאשתו (ובפרט וכו'), ותעזר

לְכֹל יִשְׂרָאֵל הַצְּרִיכִים לְמִצָּא זְוֹנָם שְׂיִזְכֶּה כָּל אֶחָד לְמִצְוֵא זְוֹנָו
 בְּאֵמֶת מְהֵרָה, וְתִהְיֶה כְּרִצּוֹנוֹ וְלֹא תִהְיֶה מְנַגֶּדֶת כְּנִגְדּוֹ כְּלָל, רַק
 תִּהְיֶה רְצוֹנָה אֱלֹוֵי בְּשָׁלוֹם וְאַהֲבָה בְּאֵמֶת, בְּלִי עֲרָמָה וּמְרָמָה,
 וּבְלִי שׁוֹם שְׂנֵאָה וְשְׂנוּי רְצוֹן כְּלָל, וְיִתְנַהֲגוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה,
 וַיֵּצְאוּ מֵהֶם דּוֹרוֹת רַבִּים, בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים, עוֹשֵׂי רְצוֹנָךְ
 בְּאֵמֶת, וַיַּעֲסְקוּ בְּתוֹרָתְךָ וּבְעוֹדֵתְךָ בְּאֵמֶת כָּל יְמֵיהֶם לְעוֹלָם, וַיִּגְלוּ
 וַיִּפְרְסְמוּ וַיִּוִּדְעוּ אֱלֹהוּתְךָ וּמְשַׁלְּתְךָ בְּעוֹלָם כְּמוֹ שְׂכַתוֹב, דּוֹר
 לְדוֹר יִשְׁבַח מִעֲשִׂיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ יְגִידוּ:

וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו שְׂנִזְכֶּה לְשָׁמֹר עֲצֻמְנוּ תָּמִיד שְׁלֵא לְאָכּוֹל
 שׁוֹם פְּרִי קוֹדֶם שְׁנֵת בְּשִׁלְּהָ, וְגַם שְׁלֵא נִתְלוֹשׁ שׁוֹם פְּרִי קוֹדֶם זְמַנָּה.
 כִּי אַתָּה גְּלִיתָ לָנוּ עֵצֶם הַהֶפְסֵד וְהַחֹק שְׂיִיכַל לְהַגִּיעַ לְהָאָדָם עַל־
 יְדִי־זָה, כִּי יִכַּל לְאַבֵּד אֶת נַפְשׁוֹ חֵם וְשָׁלוֹם עַל־יְדִי־זָה. רְבוֹנוֹ שֶׁל
 עוֹלָם, רַחֵם עָלֵינוּ וְשִׁמְרֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִזָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ
 הָעֲצוּמִים. וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו וְזַכְּנוּ תָּמִיד לְבָרְךָ בְּרַבְת הַנְּהַנִּין וּבְכַפְרֵט
 בְּרַבְת הַפְּרוֹת בְּכוֹנָה גְּדוּלָה וְעֲצוּמָה, וְלֹא גִזְרוֹק בְּרַבְת מִתּוֹךְ פִּינוּ
 חֵם וְשָׁלוֹם, רַק נִזְכֶּה תָּמִיד לְהִתְגַּבֵּר וּלְהִתְחַזֵּק בְּכָל עוֹ, בְּכָל עַת
 שְׁנִרְצָה לְאָכּוֹל אֵיזָה פְּרִי אוֹ לִיהֲנוֹת מִהַעוֹלָם הַזֶּה אֵיזָה הַנְּאָה,
 לְבָרְךָ הַבְּרַבְת בְּכוֹנָה גְּדוּלָה בְּרָאוּי, בְּאִפְּן שְׁלֵא יִזְיֵק לְנַפְשֵׁנוּ כְּלָל
 כָּל מָה שְׂנֵאֲכַל וְנִשְׁתַּה וְנִהְיֶה מִמֶּנּוּ, רַק אֲדַרְבָּא נִזְכֶּה לְהַשְׁלִים
 אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וּלְהוֹסִיף בְּנַפְשֵׁנוּ חַיּוֹת דְּקִדְשָׁה וְהָאָרָה גְּדוּלָה,
 עַל־יְדֵי כָּל דְּבָר שְׂנֵאֲכַל וְנִשְׁתַּה מִמֶּנּוּ. וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנו שְׂיִהְיוּ
 כָּל אֲכִילוֹתֵינוּ וְשִׁתּוֹתֵנוּ וְכָל הַנְּאוֹתֵנוּ בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוּלָה

לְשִׁמְךָ לְבַד בְּלִי שׁוּם הַנָּאֵת הַגּוֹף כָּלָל, וְנִהְיָה בְּכֻלָּל הַצְּדִיקִים
הַאוֹכְלִים לְשׁוֹבַע נְפִשָׁם דְּקַדְשָׁה:

לְרֵאשֵׁי הַשָּׁנָה

אָנָּה יְהוָה, מְלֵא רַחֲמִים, עֲזָרְנוּ וְשִׁמְרָנוּ מֵעַתָּה שְׁלֵא נֶאֱבַד עוֹד
כָּלָל עַל-יְדֵי תַּאֲוֹת רָעוֹת חֵס וְשָׁלוֹם, רַק נִזְכָּה מֵעַתָּה לְשִׁבְר וּלְכַטַּל
מֵאֲתָנוּ כָּל הַתַּאֲוֹת רָעוֹת. וְתַצְנֵה בְּרַחֲמֶיךָ לְהַחֲזִיר וּלְהַשִּׁיב לָנוּ
כָּל הָאֲבֹדוֹת שֶׁאֲבִדְנוּ מִכָּבָר, הֵן בְּגִלְגּוּל זֶה הֵן בְּגִלְגּוּלִים שֶׁעָבְרוּ.
וְזַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַיֵּם מִצְוֹת תְּקִיעַת שׁוֹפָר בְּרֵאשֵׁי הַשָּׁנָה
בְּשִׁלְמוֹת בְּרָאוּי בְּכָל פְּרִשְׁיָה וְדְקָדוּקָיָה וּכְבוֹנִתִיָּה וְתַרְנִיג מִצְוֹת
הַתְלוּם בָּהּ, בְּאִימָה וּבִירְאָה וּבְאִהָבָה וּבְשִׂמְחָה וְחִדּוּה גְדוֹלָה,
וְתִזְמִין לָנוּ תְּמִיד תּוֹקְעִים הַגּוֹיִם בְּרֵאשֵׁי הַשָּׁנָה צְדִיקִים וּכְשָׁרִים,
שִׁיחִיָּה לָהֶם כַּח לְעוֹרֵר עַל-יְדֵי קוֹל הַשׁוֹפָר אֵת קוֹל הַשׁוֹפָר
הַעֲלִיזוֹן אֲשֶׁר אַתָּה עֲתִיד לְתַקּוֹעַ בּוֹ לְחַרוֹתָנוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּקְבַּץ
נִדְחֵינוּ. וְתַשִּׁיב לָנוּ אֵת כָּל אֲבֹדוֹתֵינוּ שֶׁאֲבִדְנוּ מֵעוֹלָם עַד הַיּוֹם
הַזֶּה. אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחַרוֹתָנוּ וְשֵׂא נֶס
לְקַבֵּץ גְּלוּתֵנוּ, וְקָרַב פְּזוֹרְנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפּוּצוֹתֵינוּ כִּנְס מִיַּרְכְּתֵי
אֲרָץ, וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מִהֲרָה מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ, וְיִקְיֵם
מִהֲרָה מִקְרָא שְׂכֵתוֹב, וְהִיָּה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וּכְאוּ
הָאוֹבְדִים בְּאֲרָץ אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים בְּאֲרָץ מִצְרַיִם וְהַשְׂתַּחֲוּוּ לַיהוָה
בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַיִם. וְנֹאמֶר, וְאֵדְנִי אֱלֹהִים בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלָּךְ
בְּסַעֲרוֹת תִּימָן יִהְיֶה צְבָאוֹת יְגַן עֲלֵיהֶם, בֶּן תִּגַּן עַל עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל
בְּשִׁלּוּמֶךָ. עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

== מה ==

אל ברוך גדול דעה, זכנו ברחמיך הרבים ונגלה לנו בחסדיך העצומים את הצדיק האמת שהוא בעל דעת גדול. זכנו למצוא אותו ולהתקרב אליו באמת, ולשמוע תורה מפיו הקדוש, ורחם על כל ישראל אשר קשה להם למצוא זונגם (ובפרט על פלוגי בן פלוגית), ועזור להם והושיעה להם מהרה שיזכו כל אחד ואחד למצוא זונגו האמתי ההגון לו מן השמים, חיש קל מהרה, בלי שום עכוב ובלי שום צער ויסורים כלל. כי אין אתנו יודע עד מה, שום עצה ותחבולה איך לבקש הזונג לכל אחד. כי אתה יודע כמה קשה לאדם למצוא זונגו האמתי, כי כל הזונגים הם שני הפכים, ובפרט כי לפעמים הם בהפך גדול מאד, אשר קשה לזונג בקריעת ים-סוף, ואי אפשר לחברם ולזונגם כי אם על-ידי הדעת האמתי המשדף כל השדוכים. על-כן צריכים לשמוע תורה מפיו הבר-דעת האמתי שהוא מחדש חדישים נפלאים בתורה, ומחבר ומיחד אתנו ברבין ואתנו זעירין, ומקשר ומשדף דברי תורה ממקום למקום, אשר על-ידו נגמרים כל השדוכים שבעולם, בסוד, כי ש'פתי כ'הן ו'שמרו ד'עת ו'תורה יבקשו מפיהו ראשי תיבות 'שידוך', אבל בעונותינו הרבים נעלם מאתנו ולא נדע איך למצוא את הבעל דעת הקדוש הזה ולשמוע תורה מפיו, ועתה מאין יבא עזרנו, על-כן עינינו תלויות אליך לבד מלא רחמים וישוב ומזוג זונגים, שתחמל על כל עמך ישראל הצריכים למצוא זונגם (ובפרט וכו'), ותשלח לכל אחד מהרה זונגו ההגון לו מן השמים באמת, ותהיה כרצונו ותהיה לו לעזר ולהועיל, ויקים

בו ובכל הצריכים למצוא וזונום מצא אשה מצא טוב ויפק רצון
מיהוה:

אדון יחיד, מלא רחמים, צופה ומביט עד סוף כל הדורות,
המנהג עולמו בחסד וביראתו ברחמים, חוס ורחם וחמל על ימי
הנעורים של נערי עמך בית ישראל, והודיענו נא את דרכיך, איך
נזכה לדעת למצוא וזונום האמת של כל התלויים בנו. זכנו ועזרנו
ששכח וזכות הצדיקים הגדולים האמתיים שהם הדעת הקדוש
של כל העולמות, אשר המשיכו וגלו דעת גדול ונפלא באמת
גם בעולם הזה, בכלם וזכותם נזכה מהרה למצוא בת וזונום של
כל אחד ואחד מעמך בית ישראל, ונזכה להשיאם מהרה למזל
טוב לחיים טובים ארבים ולשלום, ותהיה פרונו, ולא תהיה
מנגדת אליו בלל חס ושלום, רק ידורו באהבה ושלום בקדשה
ובטהרה ברונוך באמת. וזכו כל עמך בית ישראל לשמור את
הברית קדש בקדשה גדולה באמת, אשר כל התורה בלה תלויה
בזה, והוא עקר הנסיון והבחירה של כל אדם בזה העולם, באשר
גלית לנו על-ידי חכמיך הקדושים. ונזכה כל אחד ואחד להוליד
מאשתו בנים ובנות דורות ודורי דורות עד עולם, וכלם יהיו חיים
וקימים לעבודתך וליראתך לארץ ימים ושנים טובים, ויבירו
וידעו אותך ואת גדלת צדיקיך האמתיים אשר בהם בחרת,
ויתגלה להם הדעת הקדוש שהשאירו כל הצדיקים בזה העולם:

רבנו של עולם, לא כחטאינו עשית לנו ולא כעונותינו נמלת
עלינו. גם עתה חוס וחמל עלינו ושמע תפלתנו, והסתר פניך
מחטאינו וכל עונותינו מטה, ואל תביט על מעשינו, רק תביט

לתרפו לקוטי ח"ב"מו תפלות

על זכות הצדיקים האמתיים שאנו סומכים עליהם בכל עת, אשר מימי דעתיהם הקדוש אנו שותין ומפיהם אנו חיים עד היום הזה, ועל ידי זה יזכה כל אחד מישראל למצוא וזווג האמתי מהרה. ותמלא כל משאלותינו ברחמים, ככל אשר שאלתי מאתך בעל הרחמים בעל החמלה בעל החנינה, כי רחמך לא כלים, ואתה הפץ שגם גרוע ופחות כמוני כמוני, יבקש אותך על כל הטוב והחסד כי אתה טוב ומטיב לכל, וזה עקר גדלתך בשאתה עושה חסד נפלא עם הרחוקים מך ובפרט עם רחוק כמוני, כי אתה חונן את מי שאינו ראוי לחון, ומרחם על מי שאינו ראוי לרחם. ובפרט שאני רואה בכל עת את כל החסדים והטובות והנפלאות אשר אתה מפליא חסדך עלי בכל יום ובכל עת ובכל שעה, כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה, חסדך גדול עלי בלי שעור וערך ומספר, כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללויה. על כן מצא עבדך את לבו להתחנן לפניך על כל אלה, כי לא על צדקותי אני מפיל תחנתי לפניך כי על רחמך הרבים ועל כח וזכות הצדיקים האמתיים הזוכים ומזכים את הרבים אשר כחם וזכותם מספיק גם עלי, להושיע גם אותי ואת זרעי וזרע זרעי וכל עמך בית ישראל עד עולם בכל הישועות שבועולם, כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו, נגילה ונשמחה בישועתך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי. אמן ואמן:

== מו ==

אלהך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן, מה בצע בדמי בדרדתי

אל שחת היודף עפר היגיד אמתך, שמע יהוה ותנני יהוה היה
 עוזר לי. ורחם עלי ועל זרעי ועל כל עמך בית ישראל והצילנו
 מדינה של גיהנם, רחם עלינו מעתה על כל פנים, והצילנו מתאות
 המשגל. שמרנו והצילנו ברחמיך וחסדיך ונפלאותיך הנוראות,
 והיה בעזרנו שלא נרבה תאותנו אפלו בהתר, רק נזכה לזכור אז
 בעונש הקשה והמור של הגיהנם, ולא נמלא תאותנו חס ושלום,
 רק נזכה למעט תאותנו בתכלית המעוט, עד אשר נזכה לשברה
 לגמרי. ולא נהיה רגילים בזה כלל חס ושלום כי אם בשביל קיום
 המין, בקדשה ובטהרה גדולה, באימה ויראה ברדת וזיע, בענוה
 בבשת פנים, בלי שום חציפות ועזות דסטרא אחרא כלל. מכל
 שכן וכל שכן שנהיה נשמרים בתכלית השמירה מתאוה זאת
 באיזה צד איסור חס ושלום, שגזכה להזהר ולהשמר מכל מיני
 צד הרהורים ומחשבות רעות ומכל מיני הסתכלות רעים, ומכל
 מיני פגם הברית במחשבה דבור ומעשה בכל החושים ובכל
 הכחות, בכלם נהיה נזהרים ונשמרים בתכלית השמירה מכל
 מיני פגם הברית, באסור ובהתר בשוגג ובמזיד באונס ובכרצון,
 באפן שגזכה להנצל מדינה של גיהנם. רחם עלינו ברחמיך
 הרבים ברחמיך הגדולים בחמלתך ותנינותיך, כי אתה יודע
 גדל הצער המור והקשה מאד של גיהנם אפלו שעה אחת. רחם
 עלינו בחיינו, ועזרנו והושיענו ונכנו שנתגבר ונכבוש את יצרנו,
 באפן שנציל עצמנו מדינה של גיהנם. וכל מה שפגמנו נגדך עד
 הנה, בפרט בפגם הברית, עד אשר עונותינו רבו למעלה ראש
 ועצמו עד גבהי שמים, וכבדו מחול ימים, ורבו מעפר הארץ, על

לקוטי ח"ב"מו תפלות תתרט

הכל תמחל ותסלה לנו אלוה פליחות תנון המרבה לסלות. כי אין בדינו לתקן אחד מהם אף כי כלם, כי אם בתפלה ותחנונים שתחמל ותחוס עלינו, ותמחול לנו על העבר במחילה נמורה באמת, ותעזרנו ותושיענו על העתיד, שתהיה בעזרנו בכל עת ותשמרנו שלא נחטא עוד, ולא נפגום עוד שום פגם כלל בפרט בכרית-קדש. חמל עלינו כי אין רחמנות בעולם כאשר על הפגם בכרית-קדש, חמל עלינו אבינו שבשמים, ועשה את אשר תעשה ברחמיך הרבים באפן שלא נחטא ולא נפגום עוד כלל. ונזכה לשמור חקיך ומצותיך ברצונך הטוב כל ימי חיינו לעולם, באפן שנוזכה להנצל מדינה של גיהנם, ולא נראה פני גיהנם כלל. כי רחמיך רבים מאד מאד, ואתה שומע תפלת כל פה, ובפרט כי אנחנו בטוחים וסמוכים על כחם של הצדיקים האמתיים שומרי הברית באמת, אשר הם חזקונו וזרוננו להרבות בתפלה ובבקשות ותחנונים וצעקה ושועה אליך יהיה איך שיהיה, על-בן עינינו תלויות אל רחמיך וחסדיך לבר בעיני עבדים אל יד אדוניהם, עד אשר תרחם עלינו מן השמים ותזכנו מעתה על-כל-פנים לתקון הברית באמת, ברצונך וברצון צדיקיך האמתיים, וכותם יגן עלינו:

ובכן תרחם על כל עמך בית ישראל הצריכים למצוא זיונם, שיזכו למצוא זיונם מהרה, זיונם האמת, זיונם ההגון להם מן השמים, ונוזכה כל אחד להתעורר אליך בשעת ההתקשרות, לזכר בהתכלית והסוף בשעת שבירת כלי-חרס בעת התנאים, שיזכר על-ידי-זה בשער התרסית שהיה בירושלים שהוא פתחה

תתרוץ לקוטי ח"ב"מו תפלות

שֶׁל גֵּיהֶנָם, לְמַעַן לֹא יִבְגַּד בְּאַשְׁתּוֹ הַכְּשֶׁרָה, וַיִּזְהַר מִלְגַּנְרֶשֶׁה אֶפְלוֹ
אִם יֵשׁ לוֹ יִסּוּרִים מִמֶּנָּה חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי יִזְכֹּר בְּעוֹנֵשׁ הַמֶּר שֶׁל גֵּיהֶנָם
שֶׁיִּנְצַל מִמֶּנּוּ עַל-יְדֵי-זֶה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָרוּנָם לְבִרְכָה שְׁמִי
שֶׁיֵּשׁ לוֹ אִשָּׁה רְעָה אֵינוֹ רוֹאֶה פָּנָי גֵּיהֶנָם, וְצָרִיךְ לְקַבֵּל בְּאַהֲבָה,
וְכֵן יִזְכִּיר אֶת עֲצָמוֹ שָׂאֵם תִּהְיֶה אִשָּׁה טוֹבָה כְּרִצּוֹנוֹ, שֶׁיִּהְיֶה זֶהִיר
וְזֶהִיר מִלְהַרְבוֹת תְּאוֹתוֹ חֵס וְשָׁלוֹם, וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכֹּר שֶׁיֵּשׁ גֵּיהֶנָם,
וַיַּחְמַל עַל עֲצָמוֹ וַיִּקְדֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּזוּוּגוֹ בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה כְּרָאוֹי
לְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, וַיִּזְכֹּר וְלֹא יִשְׁכַּח עוֹנֵשׁ הַמֶּר שֶׁל גֵּיהֶנָם שֶׁבָּא
עַל פָּנָם הַבְּרִית חֵס וְשָׁלוֹם רַחֲמָנָא לְצִלוֹ, רַחֵם עָלַי וְעַל זְרַעִי וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתִסְבַּב בְּרַחֲמֶיךָ סְבוֹת לְטוֹבָה, בְּאִפְסֵי שְׁנֵיזְכָּה לְמַלְט
וְלִהְצִיל נַפְשֵׁנוּ מִן הַגֵּיהֶנָם וּמְכַל מִיָּנִי עוֹנֵשִׁים וְדִינִים בְּזֶה וּבְבָא,
כִּי מֵה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שַׁחַת הַיּוֹדֵךְ עֶפֶר הַיְגִיד אֲמַתְךָ.
חוֹסֶה עָלֵינוּ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ וְהַצִּילֵנוּ מִזַּעֲמֶךָ שְׁמֶרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי
אֶל אַבוּשׁ כִּי חִסִּיתִי בְּךָ, הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדַתִּי.
חוֹס וְרַחֵם וְחַמֵּל עָלֵינוּ בְּזָכוֹת וְכַח הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר קָרְבוּנוּ אֵלֶיךָ
בְּרַחֲמֶיךָ. הַצִּילֵנִי מִטֵּיט וְאֶל אֲטִבְעָה אֲנַצֵּלָה מִשׁוֹנָאִי וּמִמַּעַמְקֵי
מַיִם. אֶל תִּשְׁטַפְּנִי שִׁבּוֹלֵת מַיִם וְאֶל תִּבְלַעְנִי מַצּוֹלָה וְאֶל תִּאֲטַר
עָלַי בְּאֵר פִּיָּה. עֲנֵנִי יְהוָה כִּי טוֹב חֶסֶדְךָ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ פָּנָה אֵלַי.
וְאֶל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מֵעַבְדְּךָ כִּי צָר לִי מֵהַר עֲנֵנִי. קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי
גְּאֻלָּה לְמַעַן אוֹיְבֵי פִדְנִי. הַשִּׁיבֵנִי וְאֲשׁוּבָה כִּי אַתָּה (יְהוָה) אֱלֹהָי.
הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם. יְהִי לְרִצּוֹן אֲמַר־י
פִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

== מז ==

ל"ג בעומר הלולא דרבי שמעון בן יוחאי

תפלה זאת מוסדת על פי סוד הנזרא שגלה רבנו זכרוננו לברכה על גדולת רבי שמעון בר יוחאי זל, שהבטיח לישראל שלא תשתבח התורה על ידו כי בזהר דא יפקון מן גלותא, עין שם בתחלת הספר, ומה טוב לאומרה על קברו הקדוש של רבי שמעון בר יוחאי זל, מי שזוכה לבא לשם, אף גם בכל מקום האומרה לא הפסיד, כי התפשטות נשמת הצדיק הוא בכל העולם כמובא בזהק:

רבי שמעון בן יוחאי, עיר וקדיש מן שמיא נחית, בוצינא קדישא, בוצינא עלאה, בוצינא רבא, בוצינא יקירא, אתם הבטחתם לישראל שלא תשתבח התורה מישראל עלידכם, כי בזהר דא יפקון מן גלותא, ואפלו בתוקף ההסתרה שבתוך הסתרה בעקבות משיחא באחרית הימים האלה, הבטחתם שאף על פי כן לא תשבח התורה מפי זרענו, כמו שכתוב, ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל אשר עשה וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשבח מפי זרעו, והנה עתה הגיעו הימים אשר אין לנו בהם חפץ, כי ארף עלינו הגלות ומשך עלינו השעבוד, ובכל יום אנו הולכים ודלים, ומטה ידינו מאד, כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב כי נשארנו ביתומים ואין אב, ואין מי יעמוד בעדנו. והנה בתוקף סוף הגלות המר הזה, וכבר התחיל להתנוצץ התנוצצות משיח מימי האלהי הארי זכר צדיק לברכה, ועמד בית ישראל משתוקקים ומתגעגעים מאד להשם יתברך,

תתריצב לקוטי ח"ב"מו תפלות

והכל הפעמים ליראה את שמך בהשתוקקות נמרץ ונפלא, אשר
 לא היתה כזאת ממי קדם, הקיצוטי ועודי עמך, באתי עד קץ כל
 הדורות ועודי עמך, עדין אנו אחוזים בך, ומשתוקקים לעבודתך
 בכלות הנפש. אבל אף-על-פי-כן, גם גדל רחוקנו ממך בעתים
 הללו הוא גם כן בלי שעור, כי טבענו ביון מצולה ואין מעמד
 באנו במעמקי מים ושכולת שטפתנו. וראה את עמך ישראל
 מרודים מאד, אשר אי-אפשר לבאר ולספר גדל התנרות הבעל
 דבר אשר התגרה בנו מאד, עד אשר הפיל אותנו מאד. והנה
 אנכי בעניי מי אנכי לספר צרות ישראל, רק אתם לבד ידעתם
 את כל המעמד ומצב של ישראל באחרית הימים האלה. אף
 באתי לספר ולצעוק עלי ועל נפשי, על עוצם רחוקי מהשם
 יתברך, ועוצם פגמי ועונותי הרבים ופשעי העצומים, ועל אלה
 אני בוכיה עיני עיני יורדה מים, כי איני יודע שום דרך איך
 להתחזיר לי הכח דקדושה, ואיך לזכות לתשובה שלמה, ובאיזה
 דרך אתחיל לעזוב דרכי הרע ומחשבותי המגנות, ואיך ובמה
 אזכה לתקן קלקולים ופגמים פאלה. לא ידעת נפשי אנה אני
 בא, אנה אוליד את חרפתי העצומה, אנה אכרת, אנה אשמן
 מפני בשתי ובלמתי, ואומר להרים כסוני ולגבעות נפלו עלי. אוי
 מה היה לי, אוי מה היה לי, על בן אמרתי שיעו מני אמרר בפכי
 אולי יחוס אולי ירחם, כי אין מעצור ליהודה להושיע גם אותי בעת
 הזאת, כי הרבה רוח והצלה לפניו, כמו שכתוב, הן כל תוכל ולא
 יבצר ממך מזמה. ומי יאמר לך מה תעשה, על בן באתי בעני

לתרצג   ח"ב"מז   תפלות   לקוטי

בפתח, רש דל ואביון, נגוע ומענה, מבלבל ומטורף, עני וכואב,
לצעוק ולזעוק לפני הדרת קדשתכם:

רבי רבי רבי, אבי אבי, רכב ישראל ופרשיו, נהירו דבוצינא
דאורייתא, עורה למה תישן, איך תוכלו לסבול צרות ישראל,
קומו והתעוררו עם כל הצדיקי אמת להסתכל ולראות במרירות
צרות נפשנו, הקיצו ורננו שוכני עפר קומו ישיני מכפל לסעדינו.
צדיקי יסודי עולם, קומו בעזרתנו בעת צרה הזאת, חוסו וחמלו
על כל עדת בני ישראל, ובתוכם עלי החוטא והפגום המלא
המאים מבפ רגל ועד ראש. אתם ידעתם את כל התלאה אשר
מצאתנו מיום גלות הארץ עד הנה, כל מה שעבר על כלל ישראל
בכלליות ובפרטיות, מה שעבר על כל אחד ואחד, ובפרט מה
שעבר עלי מיום שנאצלה (לו) ונבראה (אז) ונוצרו ונעשו נשמתתי
ורוחי ונפשי וגופי, כל מה שעבר עלי בכל גלגול וגלגול, ובפרט
מה שעבר עלי בגוף הזה, כל מה שעברתי מעודי עד היום הזה,
מה שאני זוכר עדן, ומה שישבחה ממני היספיקו כל אילי נביות
לבאר ולספר אפס קצה מהפגמים שפגמתי ביום אחד בפי מה
שנוגעים הפגמים במקום שנוגעים בפי שורש נשמתתי, ומכל שכן
וכל שכן מה שפגמתי בכל הימים שעברו עלי מיום היותי עד
היום הזה (ובפרט וכו'). מי יוכל לספר, מי יוכל לשער, מה אדבר,
מה אתאונן, מה אומר, מה אדבר, ומה אצטרק:

רבנו של עולם, תן בלב הצדיק הקדוש והנורא הזה (אם יזכה
להיות בארץ ישראל על קבר רבי שמעון בר יוחאי יאמר: השוכן פה). ובלב
כל הצדיקים אמתיים, לבל יסתירו פניהם ממני, ויעמדו בעדי

למליצי יושר, להפוך בזכותי ולבקש ולמצוא בי נקודת טובות, וימליצו טוב בעדי שתקרבני אליך ברחמים, ותתן בי לב חדש ורוח חדשה תתן בקרבי, שאזכה להתעורר מעתה באמת לשוב אליך באמת ובלב שלם, אי שמים הפגינו בעדי, כל בעלי רחמים והמלה חמלו עלי, כל שוכני עפר העתירו בעד מוטבע ביון מצולה ואין מעמד במוני:

רבי רבי שמעון בן יוחאי, זכרו זאת ותשימו על לב, שזכינו בדורות הללו לשמוע נפלאות נוראות גדלתכם. איך מרמו בתורה שעל ידכם לא תשכח התורה, כי הפסוק שהבאתם ראיה ממנו, שהוא כי לא תשכח מפני זרעו, הוא סופי תיבות 'יוחאי', ושמכם הקדוש בעצמו מרמו בפסוק, עיר וקדיש מן שמיא נחית, אשר אתם לבד יודעים סוד דברים האלה, אתם לבד יודעים גדלת ההבטחה שהבטחתם לישראל שהתורה לא תשכח מישראל על ידכם, ואיך משה רבנו עליו השלום נבא על זה בתורתו הקדושה מקודם. על-כן באתי להזכיר, נא רבותי הקדושים, חמלו עלי ואל תסתכלו על כל הרע שעשיתי מעודי עד היום הזה, במחשבה דבור ומעשה, אשר המרתי אמרי אל ועצת עליון נאצתי, אל תביטו במעשי הרעים, ואל תעשו עמי כחטאי, ואל אקוץ בעיניכם, על אשר זה כמה אשר מעוררים אותי באלפים ורבבות רמזים והתעוררות, ובכמה מיני עצות נכונות בכל יום ובכל עת להתקרב להשם יתברך, ואני בעצם קשיות ערפי קלקלתי ופגמתי בכל זה, ולא הטיתי אזני ולבי לכל זה. חוסו עלי ואל תשיתו לב לכל זה, ועל יחר אפכם בי חלילה,

רק תחשבו מחשבות עוד מעתה לכל אהיה נדחה מהשם יתברך ומכם חלילה, כי עדין אין מעצור ליהוה להושיע גם בעת הזאת, כי אין לי שום כח עתה אלא בפי לבד. וגם זה מאתו יתברך אשר לא עזב הסדו ואמתו מעמי, ונתן כח לערף כמוני, לדבר עתה מעט דברים האלה, ועל־זה תמכתי יתדותי, שתרחמו עלי ותעשו את אשר אצוה לשוב באמת להשם יתברך ולבא לארץ ישראל מהרה בשלום, ולדבר כל זה ויותר מזה שם על ציון שלכם הקדוש. ויהוה הטוב ברחמיו ישמע תפלתכם ויעזור ויגן ויושיע אותי ואת כל ישראל למענכם, ויחזירני בתשובה שלמה לפניו מהרה, ויאחזני ולא ירפני, ואל יעזבני ואל יפשיני בשום אפן, עד שאצוה לשוב אליו באמת, ולהיות פרצונך הטוב מעתה ועד עולם, ולתקן בחיי את כל אשר פגמתי, בכח וזכות הצדיקים אמתיים, אשר עליהם לבד אני נשען לסדר דברי אלה לפניהם ולפני השם יתברך בעל הרחמים יודע תעלומות. יהוה יגמור בעדי יהוה הסדך לעולם מעשי ידך אל תרף. הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי וכתירו צדיקים בי תגמל עלי:

== מח ==

ליום הסליחה של שלש עשרה מדות

אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלוננו מאד. רבונו של עולם בעל הרחמים ובעל הסליחות, אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות מוחל עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. רב חסד ומרבה להטיב, אשר רחמיך וחסדיך אינם כלים לעולם. למדנו

והורנו איך להמשיך עלינו באמת בשלמות שלש עשרה מדותיך של רחמים. באפן שנוזקה כל אחד ואחד אפלו הנרוע שבנרועים והפחות שבפחותים אפלו כמוני היום, להמשיך עלינו רחמיך והסדיק הפשוטים שאין בהם שום תערבת דין כלל, באפן שתמחל ותסלח ותכפר לנו על כל הטאתינו ועוונותינו ופשענו שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך מעורינו עד היום הזה, ותעביר ראשון ראשון, עד אשר יתבטלו ויתכפרו כל העוונות ממילא לגמרי:

רבנו של עולם מה אומר לפניך יושב מרום ומה אספר לפניך שוכן שחקים. אתה יודע כמה וכמה הטאים ועוונות ופשעים ופגמים גדולים ונוראים שעשיתי מעודי עד היום הזה, עד אשר נעשו מהם כמה וכמה חבילות חבילות של עברות. ואתה לבד יודע כל עברה ועברה איך נגררה ונמשכה מהעברה הראשונה השיכה אליה, וכן מעברה לעברה הסמוכה לה, עד אשר נעשית חבילה של עברות. ובעוונותי הרבים חזרתי ועשיתי מחדש עברה שהיא ראשונה לחבילה שניה, כי על ידה חזרו ונמשכו ונגזרו כמה וכמה עברות, ועברות מעברות רחמנא לעלן, עד שחזרה ונעשית חבילה שניה של עברות. וכן עשיתי כמה פעמים, עד אשר השתרנו עלו על צנארי חבילות חבילות של עברות. אוי לי וי לי, אוי מי יעצר כח לזכר חלק אלף ורבבה ממעשי הרעים ויוכל להיות, אם לא בדרך נסיד ונפלאותיך הנוראות. ועתה אבי שבשמים אבי שבשמים מה אעשה, אבי אב הרחמן מה אפעל, להיכן אפנה, להיכן אשוטט, להיכן אברח כמה אוזקה להמשיך

לקוטי ח"ב"מח תפלות תתצו

פלאי רחמיך וחסדיך הפשוטים עלי, באפן שאזכה על כל פנים מעתה להנצל ולהשמר מכל מה שאני צריך להנצל ולהשמר:

רבנו של עולם רבנו של עולם רבנו דעלמא בלא, מי כמוך אב הרחמים, מי כמוך מרבה להטיב, מי כמוך רב להושיע, רב סליחות ובעל הרחמים. עשה למענך וסלח לנו ומחל לנו וכפר לנו כל העוונות הראשונים שבכל חבילה וחבילה, ותעביר ראשון ראשון, באפן שבכל העוונות הנשארים שבכל חבילה וחבילה ישובו אליך, ולא יקטרנו עוד עלינו בלל. ואתה תרחם עלינו ותחזר ותתן אותם על הראשון לעוונות ראשונים, שהוא עשו הוא אדום אשר אנהנו בגלות אצלו. אשר הוא הנזרם הראשון לכל העוונות הראשונים והאחרונים, על ידי עצם הגלות המר שמתגבר עלינו בכל יום, אשר כשל כח הסבל, אשר כמעט בכל יום מוציאים הדמים מקרב עמך ישראל על ידי רבוי המסים וארנוניות והנתינות שונות והגזלות והשחרים שמוציאין מעמך ישראל, אשר זאת היתה בעוכרינו, כי על ידי זה באנו לכמה וכמה עוונות, באשר הודעת לנו על ידי חכמיך הקדושים.

רבנו של עולם רבנו של עולם, רחם עלי ועל כל ישראל בעת צרה הזאת, כי באו בנים עד משבר, וכח אין ללדה. רחם עלי למען שמך, באפן שאזכה על כל פנים מעתה לפעל בקשתי ברחמים אצריך שתעשה את אשר בחקיך אלך ואת מצותיך אשמור, ולא אשוב עוד לכסלה. רחם עלי מלא רחמים, ברחמים הידועים לה שיש בהם כח להוציאני מכל המקומות שירדתי בהם ולשוב אליך באמת מעתה ועד עולם. חמל עלי בחסדיך והוריני

דרכיך, ונכני לֵאחֹזוּ בְּמִדּוֹתֶיךָ הַקְּדוּשׁוֹת וּבְדַרְכֵי טוֹבָה וּרְחֻמֶיךָ
 הַכְּלוּלִים בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים שְׂאֵתָה מִתְנַהֵג בְּהֵם
 עִם בְּרִיּוֹתֶיךָ, שְׂאֻזְכָּה גַם אֲנֹכִי לִילֶךָ בְּדַרְכֶיךָ, לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת
 בְּרַחֲמֵנוֹת אֱמֵתִי, בְּכֹל מִיְּנֵי רַחֲמֵנוֹת הַכְּלוּלִים בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת
 שֶׁל רַחֲמִים. וְאֻזְכָּה לְהִיּוֹת טוֹב לְכֹל, וּלְהַשְׁפִּיעַ צְדָקָה וְטוֹב וְחֶסֶד
 וּרַחֲמִים לְכֹל הַצְּרִיכִים חֶסֶד, בְּאִפְּן שְׂאֻזְכָּה לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיךְ עָלַי
 שִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹתֶיךָ שֶׁל רַחֲמִים, שְׂתַרְחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 בְּכֹלֶם וְתִמְחַל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לָנוּ עַל (כָּל) חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ
 וּפְשָׁעֵינוּ הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, וְלֹא יִהְיֶה נִשְׂאָר מֵהֵם שׁוּם זָכָר
 וְרֶשֶׁם כָּלֵל. וְתִמְהַר וְתַחֲיֵשׁ לְנַאֲלָנוּ וּלְהוֹצִיאֵנוּ מִהַגְּלוּת הַמֵּר
 וְהָאָרֶץ הַזֹּאת. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵלְנוּ מֵעַתָּה מְכֹל מִיְּנֵי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת
 וּפְשָׁעִים בְּשׁוֹנֵג וּבְמִזִּיד בְּאִנָּם וּבְרִצּוֹן, וְתִשְׁיַבְנוּ אֵלַיךְ בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה, עַד אֲשֶׁר נִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב בְּאֱמֵת תְּמִיד, אֲנַחְנוּ
 וְזָרְעֵנוּ וְזָרַע זָרְעֵנוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְתִהְיֶה בְּעֻזִּי וְתוֹשִׁיעֵנִי
 שְׂאֻזְכָּה לְזִכּוֹת גַּם אַחֲרַיִם, שְׂאֻזְכָּה לְלַמֵּד פְּשָׁעִים דְּרָכֶיךָ, שִׁיֻּלְכוּ
 כָּלֶם בְּדַרְכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, לֵאחֹזוּ בְּדַרְכֵי טוֹבָה וּרְחֻמֶיךָ לְרַחֵם עַל
 הַבְּרִיּוֹת בְּכֹל מִיְּנֵי רַחֲמֵנוֹת וְחֶסֶד הַכְּלוּלִים בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת
 שֶׁל רַחֲמִים, וְיִקָּים בִּי מִקְרָא שְׂכָתוֹב: אֲלַמְּדָה פְּשָׁעִים דְּרָכֶיךָ
 וְחַטָּאִים אֵלַיךְ יִשׁוּבוּ:

מְלֵא רַחֲמִים אֶתָּה יוֹדַע כְּמָה אֲנִי רַחוּק מִרַחֲמֵנוֹת מְלָרַחֵם עַל
 הַבְּרִיּוֹת כְּרֵאוּי, כִּי עֲנִי וְאֶבְיוֹן אֲנֹכִי דֵל וְנִשְׁחָת, וְאִין בְּדִי לְרַחֵם
 עַל הַבְּרִיּוֹת וּלְגַמּוֹל עִמָּהֶם חֶסֶד וּלְהַרְבּוֹת בְּצְדָקָה, אִפְלוּ חֵלֶק
 אֶחָד מֵאֶלֶף וּרְבָבָה מִהֵרֵאוּי לְפִי רַבּוּי עוֹנוֹתַי. וְגַם מְעַט דְּמַעַט

לקוטי ח"ב"מח תפלות תרצט

שׁוֹשׁ בְּיָדֵי לַפְעָמִים לַתֵּן צְדָקָה וְלַגְמוֹל חֶסֶד, רַבּוּ הַמְּנִיעוֹת כְּנִגְדֵי
בְּלִי שְׁעוֹר, כִּי נִתְקַלְקַל הַרְבֵּה הַרְחֲמָנוּת אֲצִלִּי עַל יְדֵי חֶסְרוֹן
דַּעֲתִי וְעִנְיֹתַי בְּנִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, וְעַתָּה מֵאִין יָבֵא עֲזָרִי, מֵאִין
תָּבֹא תְּשׁוּעָתִי, בְּמִה אֶזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מְדוּתֶיךָ שֶׁל
רַחֲמִים. עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ בְּעַל הַרְחָמִים, יְהִמוּ נָא מַעֲיָךְ וְרַחֲמֶיךָ
עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ, וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מְדוּתֶיךָ שֶׁל רַחֲמִים
בְּעֶצְמְךָ וּבְכַבְּדֶךָ בְּלִי אֶתְעָרוּתָא דְלִתְתָּא כָּלֵל, כִּי בְּדִלּוֹתֵנוּ אֵין
כִּנּוּ כַח לְעוֹרְרָם מְלַמְטָה עַל יְדֵי רַחֲמָנוּתֵנוּ כִּי דְלוֹנוּ מְאֹד, וְאֵנוּ
רַחוּקִים מִרַחֲמָנוּת. לְמַעַנְךָ לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ רֹאה עֲמִידַתְנוּ
דְּלִים וְרָקִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בְּשָׂר וְרוּחַ לֹא כְרַעוּתֵנוּ תִגְמַל.
מִהַר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ מַעֲצָמְךָ כִּי דְלוֹנוּ מְאֹד וְאֵין לָנוּ כַח לְעוֹרֵר
רַחֲמֶיךָ עַל יְדֵי רַחֲמָנוּתֵנוּ.

רַחֲמִים מְלֹא רַחֲמִים וְזָכַר לָנוּ בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ
וְחַטָּאתֵנוּ וְעוֹנוֹתֵנוּ מִנִּגְדַּ עֵינֶיךָ, וְתַמְחַל וְתַסְלַח וְתַכַּפֵּר לָנוּ עַל
כָּלֵם, וְלֹא יִהְיֶה נִשְׁאָר מֵהֶם שׁוּם רֶשֶׁם כָּלֵל, רַק תַּהַפֵּךְ אוֹתָם
לְטוֹבָה, שְׂיִהְיוּ כָּל עוֹנוֹתֵנוּ נִתְהַפְּכִין לְזִכּוּיֹת, כְּאֵלוּ עֲשִׂינוּ
תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה הָרְאוּיָה לְהַפּוֹךְ עוֹנוֹת לְזִכּוּיֹת, כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵנוּ
אֲנַחְנוּ מְפִילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּכַח וְזִכּוֹת
הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים אֲשֶׁר הִמְשִׁיכוּ דְרָכֵי טוֹבָה וְרַחֲמֶיךָ בְּעוֹלָם,
וְגַלּוּ לָנוּ לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ וְלַצַּעֵק אֵלֶיךָ וְלְהַפְצִיר אוֹתְךָ תְּמִיד יִהְיֶה
אִיךָ שְׂיִהְיֶה, בְּכַחֲם הַגְּדוֹל לְבַד בְּמַחְנוּ לְבֹא וְלְהַתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ עַל
כָּל אֱלֹהִים. וְאֵתָה הַטוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ הַחֹמֵר וְאֵתָה
יּוֹצְרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ בְּלָנוּ, וְזָכֹר רַחֲמֶיךָ יִהְיֶה וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעוֹלָם

המה. אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלוננו מאד. אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

== מט ==

אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש, שבתי בבית יהוה כל ימי חיי, לחזות בנועם יהוה ולבקר בהיכלו. רבוננו של עולם מלא רחמים, חוס וחמל עלי, והושיעני ועזרני וחסך את לבבי שאתחיל מעתה להרגיל את עצמי להיות בעולם הבא, שאמשיך ואשמיט את עצמי מתאוות עולם הזה והבליו, רק ארגיל את עצמי להיות בלא אכילה ושתיה ומשגל כמו בעולם הבא, ששם אין שום תאוה מתאוות עולם הזה כלל. כי כבר פלו ביגון חיי, ועברו הרבה הרבה משנותי, וכבר פאתי בימים, וימי החליפות הולכים ובאים, ובכל יום ויום מתקרבים ליום המיתה, ובהכרח לילך בדרך הזה, בדרך כל הארץ. וכני שאתחיל להתנהג את עצמי במנהג המקום שהוא שאני עתיד לילך לשם פלי ספק, אם קרוב ואם רחוק, אם מעט ואם הרבה אחיה עוד, אבל על כל פנים הכל יעבר כצל עובר, ואני מכרח לילך לשם, אשר שם אין שום תאוה ומדה רעה, ולא שום מנהג ממנהגי עולם הזה ולא שום כבוד והתנשאות של שקר, כי שם עלמא דקשוט עולם האמת ואין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, ולא שום תאוה וכבוד של עולם הזה. אדרבא אי אפשר לזכות ולהצליח שם כי אם כשנקיים וזכים מכל התאוות בקדשה ובטהרה גדולה, וכמה אני רחוק מזה. ואם כבר עבר עלי מה

לקוטי ח"ב מט תפלות תתשא

שְׁעָבַר וְעִשִׂיתִי מַה שֶׁעֲשִׂיתִי, וְכִנִּי עַל כָּל פְּנִים מֵעַתָּה שְׂאֲתַחִיל
לְחוּם וּלְרַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ אֲמַתִּי, וְאֲתַחִיל לְהִכִּין צַעְדֵי וּפְעָמַי
אֶל עֲלֵמָא דְאַתִּי, אֲשֶׁר אֲנִי מִכְרָח לְבוֹא לְשֵׁם בְּלִי סִפְקָא. וְאִם אֶלֶף
שָׁנִים אֲחִיךָ אֵינִי מִסְפִּיק לְהִכִּין צְדָה לְדַרְךָ רַחוּק כָּל כַּף, אֲפִלוּ
אִם לֹא הִיְתִי פּוֹנֵם כָּל יְמֵי שׁוּם פְּנִים כָּלֵל, מִכָּל שָׁכֵן וְכָל שָׁכֵן
שֶׁפָּגַמְתִּי כָּל כַּף, וְאֲנִי מֵלֵא חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וְתַאוּוֹת רַעוֹת
וּפְגָמִים גְּדוֹלִים וְקַלְקוּלִים הַרְבֵּה בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרְךָ וּמִסְפָּר. רַחֵם
עָלַי וְזַכֵּנִי עַל כָּל פְּנִים מֵעַתָּה שְׂאֲתַחִיל לְרַחֵם עָלַי בְּאַמְתִּי, וְאַתָּה
תִּרְחַם עָלַי מִן הַשָּׁמַיִם, וְתַעֲזָרְנִי וְתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל עַת וְרַנֵּעַ, בְּאַפֵּן
שֶׁלֹּא אֲשׁוּב עוֹד לְכַסְלָהּ, רַק אֲזַכֵּה לְהִתַּחִיל מֵעַתָּה לְהַרְגִיל אֶת
עַצְמִי לְהִיּוֹת בְּעוֹלָם הַבָּא, לְהַרְגִיל אֶת עַצְמִי לְהִיּוֹת בְּלֹא אֲכִילָה
וְשִׁתְיָה וּמִשְׁגָּל וּשְׂאָרֵי תַאוּוֹת.

חֹסֶדָּה עָלַי כְּרוּב רַחֲמִיךָ, יְהִמוּ מֵעִיד וְרַחֲמִיךָ עָלַי, עַל פְּנִים הָרוּם
וְנִשְׁחָת כְּמוֹנִי, לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְרָכָה כְּמוֹנִי, נִבְזָה בְּעֵינָיו נִמְאָם כְּמוֹנִי.
זְכוּר אֶל תְּשׁוּבָה אֶת כָּל הַצְּעָקוֹת וְהַזְעָקוֹת וְהַאֲנָחוֹת וְהַתְּפִלוֹת
וְתַחֲנוּת וּבִקְשׁוֹת שֶׁשִּׁפְכְתִי לְפָנֶיךָ בּוֹחֵן לְבוֹת וּבְלִיּוֹת, אֲשֶׁר
אֵין שׁוּם דְּבוּר נֶאֱבָד מֵהֶם כָּלֵל חֵם וְשָׁלוֹם. וְאִם הֵם מְעוֹרְבִים
בְּפִסְלֵת הַרְבֵּה, הֲלֹא אַתָּה מְסַתְּבֵל עַל מַעַט הַטּוֹב וְהַנְּקֻדּוֹת
טוֹבוֹת שֶׁבָּהֶם, כְּמָה וְכְמָה דְּבוּרִים אֲמַתִּים וְנִקְדוֹת טוֹבוֹת שֶׁהָיוּ
בָּהֶם, אֲשֶׁר בְּאַמְתִּי עוֹרְרוּ רַחֲמִיךָ עָלַי כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים וְעוֹרְתִנִי
הַרְבֵּה עַל יָדֶם, כִּי לוֹלֵא רַחֲמִיךָ וּפְלֵאֵי חֲסִדֶיךָ אֲשֶׁר הִפְלֵאתָ עִמִּי
עַד הַיּוֹם הַזֶּה, כְּבָר אֲבַדְתִּי בְּעֵנֵי חֲלִילָהּ, לוֹלֵא יְהוָה עוֹרְתָה לִי
כְּמַעַט שֶׁכְּנָה דוּמָה נִפְשִׁי. אֲבָל עֲדִין עָלַי לְבִי דוּי, מִר לִי מֵאֵד,

כי עדין אני רחוק מהתכלית מאד מאד ועדין לא יצאתי מהחול
 אל הקדש אפלו כמלא החוט מה אומר מה אדבר, מה אומר
 מה אדבר מה אצטדק, מה אומר לפניך יושב מרום ומה אספר
 לפניך שוכן שחקים, ואתה את עבדך ידעת, את כל מה שעבר
 עלי, וכל מה שעברתי עד הנה. ועתה אחרי כל אלה עדין אני
 מאמין באמת שאין שום יאוש בעולם כלל, ועל זה אני סומך עדין
 בכחם הגדול של הצדיקים האמתיים, לחתר חתירות עדין אולי
 אמצא פתח תקנה לשוב אליך, להחיות את נפשי, להציל ולקמלט
 את נפשי ממה שאני צריך להנצל ולהקמלט:

רבונו של עולם רבונו של עולם רבונו של עולם, יודע מחשבות,
 יודע תעלומות, בוחן לבות וכליות, חושב מחשבות לכל ידח
 ממשך נדח, חפץ חסד, ומרבה להטיב, עושה צדקות עם כל בשר
 ורחם, מלא רחמים בכל עת, צופה ומביט עד סוף כל הדורות.
 אתה יודע את כל מצפוני לבבי עד הסוף יותר ממני, ורק
 אתה יודע באיזה דרך באיזה עצה להחיות את נפשי העלובה
 והאמללה מאד מאד. כי לפניך נגלו כל תעלומות לב והמון
 נסתרות שמבראשית, בטה ובטה מחשבות ורעיונות עוברים
 עלי, בטה ובטה ספקות וחלוקות העצה, מה שאני חושב בכל
 פעם למצוא עצה ותחבולה להתגבר על יצרי ולצאת ממה שאני
 צריך לצאת ולשוב אליך באמת, ועדין לא נושעתני. ועתה יהוה
 עד מתי, עד אנה אשית עצות בנפשי, יגון בלבבי יומם, עד אנה
 ירום איבי עלי, הביטה ענני יהוה אלהי האירה עיני פן אישן
 המות. תן לי תקנה ולא אבד, עזרני והושיעני מלא רחמים בכל

לתשג   ח"ב"מט   לקומי   תפלות

מיני ישועות הידועות לך, באפן שאזכה מעתה להוציא את עצמי מהכלי העולם הזה, ולשוב אליך באמת:

זכני לומר תהלים בכל יום ויום בכונה גדולה בלב שלם ואקשר דעתי ומחשבותי ולבבי אל הדבורים הקדושים של תהלים, עד שאתקשר באמת ברוח הקדש שהכנים דוד המלך עליו השלום בהדבורים הקדושים של תהלים, עד שיהיה נחשב אמירת תהלים שלי כאלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו, וזכותו יגן עלינו. ואזכה למצא את עצמי בכל יום ובכל עת בפסוקי תהלים שאעסוק בהם אז, באפן שאזכה על ידי אמירת תהלים לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת, כאשר גלית לנו שאמירת תהלים מסגל לתשובה.

רחם עלי מלא רחמים, והחייני וקיימני וזכני מעתה על כל פנים לשוב אליך באמת, השב את נפשי בשבעה משיבי מעם, בכל מיני מטעמים המשיבין את הנפש דקדשה. חוס וחמל על פזור נפשי, על מרירות נפשי, על חלישות דעתי, על חלקת עצתי, יהמו ויכמרו מעיד ורחמיך עלי, כי מה בצע בךמי בךדתי אל שחת. מה בצע כי תיסר ותענש את בנך בענשיך הקשים והמרים רחמנא לצלן. מה בצע כי תבזה ותביש חס ושלום את נפשי, הלא אתה חפץ בתקוני ואתה וצדיקיך האמתיים העוסקים בתקוננו חפצים להיטיב עמי בכל הטובות שבכל העולמות בתוך כלל יראיך ותמימיך החפצים לילך בדרךך, ולמה זנחת ותמאס, ואתה מניח אותי כל כך זה ימים ושנים במקומות כאלו הרחוקים מך כל כך. ואם באמת אין שום תרוץ בעולם, אף על פי כן אתה יכול

ללמד עלי זכות, ולעזר רחמיך האמתיים עלי, ולקרבני אליך מעתה, ולהדריבני באמתך בכל עת ובכל שעה, באפן שאשוב אליך באמת מעתה ועד עולם, עד שאזכה גם אנכי לחיי עולם הבא באמת, ולהיות נכלל בכלל הצדיקים האמתיים הזוכים לש"י עולמות, כמו שכתוב: להנחיל אוהבי י"ש ואוצרותיהם אמלא. ואם אני רחוק מעולם אחד מבית אחד כמו שאני רחוק, עם כל זה ממך לא יפלא כל דבר:

ושמרני והצילני מריב ומחלקות, והיה בעזרי שלא יזיק לי המחלקת קלל לא ברוחניות ולא בגשמיות, רק אזכה להתקשר ולהכלל בהצדיקים אמתיים שיודעים להטות כלפי חסד, ולדון את הכל לכהן זכות אפלו את החולקים עליהם, וממשיכים אהבה ושלוש בעולם, וממתיקים כל מיני מחלקת ועושים מהמחלקת שלום בית, ובונים מהם בתים נפלאים ונוראים עד שנגנין מהם ש"י עולמות. עזרנו שגזכה לילך בדרך הצדיקים האלו, ולהתקשר להם ולהכלל בהם, עד שגזכה גם אנחנו על ידם לש"י עולמות.

חמל עלינו ועזרנו שגזכיר את עצמנו בכל עת בגפלאות ערבת נעימת התענוגים והשעשועים שיהיה להצדיקים לעתיד, שגזכה כל אחד לנחל ש"י עולמות. ונעמיק דעתנו בזה, ונשער בדעתנו גדלת עולם אחד, כמה וכמה כוכבים ומזלות ונגלגלים נפלאים ונוראים שיש בכל עולם ועולם, כמה וכמה עירות ומדינות, כמה וכמה מבואות וחצרות ובתים וחדושים נפלאים וענינים נוראים שיש בכל עולם ועולם, מכל שבן וכל שבן ש"י עולמות שיש לכל

לתתשה לקוטי ח"ב מט תפלות

צדיק, מי ישער גדלת הצדיק הזוכה לזה, ותענוגיו ושעשועיו אשרי לו. זכנו שלא נחליף עולמות כאלו הקיימים לעד בעולם העובר הזה. המל עלינו ועל כל עמך ישראל שנגזרה בלנו להיות בכלל צדיקי אמת הזוכים לש"י עולמות, כי אתה חפץ להיטיב לכל, ואין מעצור לך להושיע גם אותי, לזכות לכל טוב אמתי ונצחי, למען אנכה לגדל ולקדש את שמך הגדול לעולמי עד ולנצח נצחים:

וְזַכְנֵי לבשר בשורות טובות תמיד לעמך ישראל, ועל ידי זה אנכה לומר תהלים בכונה גדולה: ועזרנו והושיענו שנגזרה לרחק את עצמנו מרופאים ודאקטורים בתכלית הרחוק. ותשמרנו ותצילנו מכל מיני חלאים ומכאובים ומחשים. ואם ברחמך נצטרך לפעמים לאיזה רפואה, תרחם עלינו ותחזק את לבבנו שלא יעלה על דעתנו להשתמש עם שום רופא ודאקטור, רק לסמוך עליך לבר, ולהרבות באמירת תהלים בשביל החולה, ולהיות נכון ובטוח ונשען על אמירת תהלים, שעל ידי זה תשלח רפואה שלמה לכל הצריכים רפואה. ותתן לנו כח, ותעזרנו ותושיענו לומר תהלים בכונה גדולה כל כך עד שנגזרה לעורר ולהקיץ את דוד המלך עליו השלום בעצמו שהוא רוח אפנו משיח יהוה, ויהיה נחשב כאלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו, עד שיהיה כח לעמך ישראל להחיות מתים על ידי אמירת תהלים. וישבו כל חולי עמך בית ישראל לאיתנם, ותרפאם ותחלימם ותחיים בתיים טובים וארוכים באמת. ונגזרה בלנו לשוב אליך באמת, ולהיות ברצונך וברצון צדיקיך האמתיים כל ימי חיינו לעולם,

השיבני ואשובה כי אתה (יהוה) אלהי, השיבנו אבינו לתורתך
 וקרבתנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. זכני
 מעתה להרגיל את עצמי להיות בעולם הפא ככל אשר שאלתי
 מאתך אבי מלכי וקדושי צורי וגואלי, זכני שאזכה לשמע את
 קול השיר הקדוש שיתער לעתיד. אל תשליכני מלפניך, ורוח
 קדשך אל תקח ממני. אל תשליכני לעת זקנה, ככלות כחי אל
 תעזבני. אל תעזבני יהוה, אלהי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי
 אדני תשוּעתי:

== נ ==

אלהים מושב יחידים ביתה מוציא אסירים בפושרות אף
 סוררים שִׁכְנו צְחִיחָה. אלהים אלי אתה אֲשַׁחֲרֶךָ צְמָאָה לך נִפְשֵׁי
 כְּמָה לך בְּשָׂרִי בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעֵנָף בְּלִי מַיִם. בֵּן בְּקִדְשׁ חֲזִיתֶיךָ לְרֵאוֹת
 עֵדָה וּכְבוֹדָךָ. רבונו של עולם, מלא רחמים, קרובני לעבודתך,
 והחזירני בתשובה שלמה לפניך, ויחד לבכי לאהבה וליראָה
 את שְׁמֶךָ. וְעֲזָרְנִי וְזַכְּנִי לִיחַד יְחִידִים קְדוּשִׁים בְּכָל עֵת, שְׁאֲזַכֶּה
 לְהִיטִיב מַעֲשֵׂי וּלְקַדְּשׁ מַחֲשַׁבְתִּי בְּקִדְשֶׁתְּךָ הָעֲלִיזָה עַד שִׁיחֶיָה
 גְּתִיחַד (וְהִיוּ נַעֲשִׂים) עַל-יְדֵי יְחִידִים עֲלִיזִים קְדוּשִׁים וּמְהֻרָּים בְּכָל
 הָעוֹלָמוֹת בְּלָם, כִּי לְכָךְ נּוֹצַרְתִּי לִיחַד וּלְחֶבֶר כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכָל
 הַשָּׁמַיִם הַקְּדוּשִׁים בְּיַחְדָּא שְׁלִים, בְּאִפְנֵי שִׁיחֲזִלָּה וַיִּתְפַּשֵּׁט וַיֵּאִיר
 יְחֻדְךָ וְאַחֲדוּתְךָ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וַיַּדְּעוּ בְּלָם אוֹתְךָ לְמַקְטָנָם וְעַד
 גְּדוֹלָם. וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל-עֵת, שֶׁתְּהִיָּה עִמִּי תָמִיד וְתִשְׁמֹר אוֹתִי שְׁלֵא
 אֶבְשַׁל לְעוֹלָם בְּשׁוֹם מְאֻכְלוֹת אֲסוּרוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, וְלֹא יִזְדַּמֵּן

שום תערובות אסור בהתר בביתי לעולם. ואפלו אם לפעמים באיזה אונם יתערב מעט אסור בהתר, יהיה בטל במעוטו בהתר שיהיה ההתר מרבה ממנו כשעור שיוכל לבטלו כפי דיני תורתך הקדושה. ותשמרני תמיד שלא אפגום בשום יחוד שלמעלה, וכל מה שפגמתי עד הנה ביחודי שמותיך הקדושים על ידי מעשי הרעים, הכל תתקן ברחמיך, ויתהפכו העונות לזכיות ויתבטלו עונותי ברבוי טובך וחסדיך הנפלאים, שאתה משפיע ומאיר עלינו בכל עת בכה וזכות צדיקיך האמתיים אשר הם מיחדים כל היחודים העליונים בתכלית השלמות, ומגליו ומפרסמיו יחודך ואהדותך לכל באי עולם, בכחם וזכותם אנו נשענים שנים פשענו וחסאתינו ועונותינו המרבים והעצומים מאד מאד, כלם יתבטלו כבטול גמור בתוך עצם רבוי קדשם וצדקתם עד שיתהפכו העונות לזכיות. רבנו של עולם, אחד יחיד ומיוחד, רחם עלינו למען שמך, וזכנו להכיר אותך באמת, ולהודיע שמך לכל באי עולם, למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד, ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו. וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

= נא =

תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך. חסדי יהוה עולם אשירה לדור ודור אודיע אמונתך בפי. רבנו של עולם, רחם עלי ועל כל ישראל, וזכני להאמין בך באמונה שלמה תמיד, ולא יעלה על לבי שום כפירה וספק ובלבול באמונתך הקדושה. ואהיה

רגיל תמיד לומר האמונה בפני בפירוש, לדבר בכל עת בפה
 מלא שאני מאמין בך יהוה אלהינו שאתה הוא יחיד קדמון בלי
 ראשית בלי תכלית, וברצונך בראת עולמך יש מאין המחלט
 אחר העדר הגמור, ואתה מושל בכל ומנהיג ומשגיח בעולמך
 ברצונך, ואתה עתיד לחדש את עולמך, ואתה נתת לנו תורתך
 הקדושה בכתב ובעל-פה על-ידי משה נביאך נאמן ביתך, ועל-
 ידו בחרת בנו מכל האמות וקדשתנו במצותיך, ונתת לנו נביאים
 וצדיקים אמתים ותנאים ואמוראים וכל חכמי ישראל הקדושים
 האמתיים שהיו בכל הדורות עד היום הזה. רחם עלינו למען
 שמך, וחקנו ואמצנו באמונתך הקדושה תמיד, כי אתה ידעת
 שכל חיותנו ומגמתנו הוא רק האמונה הקדושה שהיא יסוד כל
 התורה כלה כמו שכתוב, כל מצותיך אמונה. וכמו שכתוב, וצדיק
 באמונתו יחיה. והוא יסוד כל העולמות כמו שנאמר, וכל מעשהו
 באמונה. ובפרט אנכי הפגום אשר בעונותי הרבים קלקלתי כמו
 שקלקלתי, וכל חיותי ותקנותי הוא רק האמונה הקדושה:

רחם רחם מלא רחמים, רחם רחם חושב מחשבות לבל ידח
ממך נדת. חוס וחמל עלי וזכני לאמונה חזקה כזאת בכל עת
ורגע, עד שאזכה על-ידי האמונה לשוב אליך באמת ובלב שלם.
כי אתה יודע גדל כח אמתת אמונה הקדושה שיש לה כח להוציא
גם אותי מכל המקומות והענינים שירדתי לשם על-ידי מעשי
הרעים. רבונו של עולם, הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו
בך, תן לי עצה שלמה עתה במקומי באפן שאזכה להתחיל לשוב
אליך באמת, ולא אשוב עוד לכסלה. וזכני להחיות את עצמי על-

לקוטי ח"ב נא תפלות תשט

ידי האמונה הקדושה באמת, באפן שאזכה להתדבק בך בכל עת ולהיות סמוך וקרוב אליך תמיד בכל המקומות והדרגות שבעולם, כי מלא כל הארץ כבודך ובכל מקומות ממשלתיך ואתה מחיה את כלם, ואתה ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ולית אתר פנוי מך, אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא:

איום ונרא, תן לי אמונה שלמה, תן לי אמונה חזקה ונכונה באמת, תן לי אמונה בזאת שיהיה לה כח להחיות אותי בכל עת בכל מה שעובר עלי, באפן שאזכה תמיד להתקרב אליך ולהתדבק בך תמיד בכל (מכל) המקומות שבעולם, עד שאזכה חיש קל מהרה לתשובה שלמה באמת, ולתקן כל מה שקלקלתי, ולא איעול בכסופא קמך ככל אשר שאלתי מאתך בעל הרחמים זה כמה וכמה. רבוננו של עולם, אדוני מלכי ואלהי, אבי נואלי ופודי, צור לבבי וחלקי. הלא אתה יודע בעצמך עצם רחמיך ואתה בתך אלי, וכמה נפלאות ונסים וטובות בלי שעור עשית עמדי, ואיך תוכל להתאפק בל-כך מלעזור ומלהושיע לי ישועה שלמה לנאליני גאלה שלמה שאין אחריה גלות, שאזכה לשוב אליך באמת בבחינת תשובה של שבת, הלא אין דבר נמנע מך, כמו שכתוב, היפלא מיהוה דבר. רחם עלי מלא רחמים, ואל תשליכני מן האמונה לעולם, ואל תעשה עמי כחטאי ואל תגמלני כמפעלי, רק תחננו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים ותחזקני ותאמצני באמונתך הקדושה תמיד, ואזכה בכל עת לדבר ולהודיע האמונה בפי עד שאזכה לתכלית שלמות האמונה באמת באפן שאזכה לשוב עלי ידיוה אליך באמת

בתשובה שלמה ברצונך וכרצון צדיקיך האמתיים. ונבני לילך
 ולהתנהג בתמימות ובפשיטות בלי שום חכמות של העולם כָּלֵל,
 ולא אֲדַקְדֵק יותר מֵדַאי בחומרות יתרות (שְׁקוּרין; איבער טראכטיין).
 שאינם ברצונך, ולא אֶחָשׁוּב מחשבות יתרות. רבוננו של עולם,
 רבוננו של עולם, שטחתי אליך כפּי, עוזר עוזר, הושיעה הושיעה,
 הושיעני על-כל-פְּנִים מעתה אחרי שלא זכיתי להושיע באמת
 (בשלמות) עד הנה, רחם עלי מעתה בעל הרחמים בעל הישועות.
 אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני, אל תשליכני
 לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני. עזרני למען שמך, הושיעני
 למען רחמיך למען חסדיך העצומים שאינם תמים ואינם כלים
 לעולם, כמו שכתוב, חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו.
 כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו. קומה עזרתה לנו ופדנו
 למען חסדך. יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
 וגואלי:

== נב ==

מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ. פלה שארי ולבבי צור
 לבבי וחלקי אלהים לעולם. רבוננו של עולם, אֲדוֹן כָּל, אֲשֶׁר בְּכָל
 מקומות ממשלתך, כי אתה מקומו של עולם ואין העולם מקומך.
 רחם עלי למען שמך, ותן לי באמת לב פֶּשֶׁר וטהור לעבודתך
 וליראתך, לב ישראלי באמת, עד שאזכה שיהיה לבי משכן
 כבודך, שיהיה נמשך לתוך לבי שכינת כבודך הגדול והקדוש
 השוכן בתוך לבבות של כל אחד ואחד מישראל עמך הקדוש,
 כמו שנאמר, ושכנתי בתוכם, ודרשו רבותינו וזכרונם לברכה,

לתשיא   ח"ב נב   תפלות   לקוטי

מלמד שהקדוש ברוך הוא משרה שכונתו בתוך כל אחד ואחד מישראל. ועקר האלהות הוא בלב כמו שנאמר, צור לבבי וחלקי אלהים לעולם. רחם עלי ועזרני וזכני שיהיה לבי מלא מאלהותך עד שלא יוכל שום מקום בעולם לבלבל ולמנוע אותי מעבודתך ומיראתך, רק אזכה להכיר אותך ולמצוא אותך בכל המקומות שבעולם ובכל דרגא ודרגא שבעולם, כי לית אתר פנוי מנך. וזני להיות נכלל בך בכל לבבי באמת עד שאהיה גם-כן בבחינת מקומו של עולם ואין העולם מקומו, עד שכל המקומות שבעולם יהיו בטלין ומבטלין נגדי בתכלית הפטול, ולא יהיה להם שום כח לבלבל אותי חס ושלום משום דבר שבקדשה, רק אוכל להשיג אותך ולמצוא אותך ולהתדבק בך באמת בכל המקומות שבעולם. ותורני ותלמדני בכל עת ועת איך להתנהג בענין כל הטלמולים ונסיעות לדרכים שיהיה הכל על-פי רצונך באמת, על-פי יהוה אחנה בביתי, ועל-פי יהוה אסע כל נסיעה ונסיעה. וכל סדר הנהגת הנסיעה והתנהג בכלליות ובפרטיות ובפרטי פרטיות יהיה הכל ברצונך באמת, ובכל מקום ומקום שאבוא לשם בחנה ובנסיעה כפי רצונך, אזכה למצוא שם אלהותך באמת ולהתקרב אליך ולהתדבק בך באמת, ואל יבלבל אותי שום מקום שבעולם מעבודתך ומיראתך, רק אהיה סמוך וקרוב ודבוק אליך באמת בכל המקומות שבעולם בכל דרגא ודרגא שבעולם. רחם עלי למען שמך ומלא משאלות לבי לטובה ברחמים, כי צרכי מרבים מאד ודעתי קצרה מאד לבאר חלק אלה ורבבה מהם. רחמן מלא רחמים, טהר לבי לעבודך באמת,

יחד לכבי ליראה שמך, לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש
 בקרבי, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי.
 אמן:

== נג ==

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתבטל
 מלחמות ושפיכות דמים מן העולם, ותמשיך שלום גדול ונפלא
 בעולם, ולא ישאו עוד גוי אל גוי הרב ולא ילמדו עוד מלחמה,
 רק יכירו וידעו כל יושבי תבל האמת לאמתו, אשר לא באנו
 לזה העולם בשביל ריב ומחלוקת חס ושלום, ולא בשביל שגאה
 וקנאה וקנטור ושפיכות דמים חס ושלום, רק באנו לעולם כדי
 להפיר ולדעת אותך תתברך לנצח, ובכן תרחם עלינו, ותתן
 הנשם והמטר בעתו ובזמנו, ולא תעצור השמים מן המטר בכל
 עת שהעולם צריכין לו, ויקים מקרא שכתוב, ונתתי גשמיכם
 בעתם ונתנה הארץ יכולה ועין השדה יתן פריו. ונתתי שלום
 בארץ ושכבתם ואין מחריד והשפתי חיה רעה מן הארץ והרב
 לא תעבור בארצכם. ותשגית ברחמיך הרבים שיעלו כל האדים
 מן הארץ לטובה, שיהיו נעשים מן האדים תמיד גשמי ברכה
 ונדבה בעתם ובזמנם, ולא יתהפכו האדים לשפיכת דמים חס
 ושלום. ותוציא את האדמה מקללותיה שנתקלה בעון אבותינו
 ובעונינו, ותהפך כל הקללות לברכות, כי אתה כל תוכל ולא
 יבצר ממך מאומה:

רבנו של עולם, רחם עלינו וכרכנו בכל מעשי ידנו, ותן לנו

פִּרְנָסְתֵינוּ מֵאֲתָךְ בְּהִרְחָבָה גְדוֹלָה בְּקִדְשָׁהּ וּבְטְהָרָהּ. וְתִתֵּן לָנוּ
 כָּל מַחְסוּרֵינוּ וְכָל הַצְּטָרְכוֹתֵינוּ קוֹדֵם שֶׁנֶּצְטָרֵךְ לָהֶם וְתַצִּילֵנוּ
 וְתִשְׁמְרֵנוּ תְּמִיד מֵחֻבוֹת וְהַלְוֹאוֹת כִּי הֵם מְטָרִידִים וּמְכַלְכְּלִים אֶת
 דַּעְתָּנוּ מֵאֵד. רַחֵם עָלֵי וְעַלֵּנוּ מֵעַתָּה וְעִזְרָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בִּישׁוּעַתְךָ
 הַנּוֹרָאָה לְסַלֵּק כָּל הַחֻבוֹת שֶׁאֵנוּ חִיָּבִים מִכֶּכֶר, וְהַצִּילֵנוּ מֵעַתָּה
 מֵחֻבוֹת וְהַלְוֹאוֹת וְלֹא נֶצְטָרֵךְ לְלוֹוֹת שׁוּם הַלְוָאָה מֵאַחֲרֵיכֶם. רַחֵם
 עָלֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים זָן וּמְפָרֵנִס לְכָל, וְאֵל תִּצְרִיכֵנוּ לְיָדֵי מִתְּנַת
 בְּשֵׁר וְדָם וְלֹא לְיָדֵי הַלְוֹאוֹתֵם. וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵי וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֵזְבָּה
 לְהִיּוֹת בְּכֻלָּל הַתְּלַמִּידִים הַהַגּוֹנִים אֲצֵל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים, כִּי
 בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַמְלַתְךָ עִזְרַתִּי הִרְבָּה לְשִׁמּוּעַ וּלְקַבֵּל כָּל־כֶּךָ תּוֹרָה
 קְדוֹשָׁה וְנוֹרָאָה וְנִשְׁגָּבָה מִפִּי הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים מִימּוֹת אֲבוֹתֵינוּ
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה. רַחֵם עָלֵי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעִזְרָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שְׂנֵזְבָּה
 עַל־יָדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה לְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ אֱלֹהוּתְךָ לְכָל הַמְּקוֹמוֹת
 אֲשֶׁר אֲנִיחָנוּ בָּהֶם. כִּי בְּאֵהֱבָתְךָ הַגְּדוֹלָה שֶׁאַתָּה אוֹהֵב אֶת עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל, אַתָּה נוֹתֵן רְשׁוּת לְהַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים לְהַמְשִׁיךְ אֱלֹהוּתְךָ
 לְתוֹךְ מוֹחֵנוּ וְשִׁכְלָנוּ, וְלִתְפוּס וּלְאִסוּר אוֹתְךָ אֲצֵלֵנוּ בְּכִיכּוֹל,
 בְּבַחֲיִנַת, מִלֶּךְ אִסוּר בְּרַהֲטִים, בְּבַחֲיִנַת, עֲלִיַת לְמָרוֹם שְׁבִיתָ שְׁבִי.
 רַחֵם עָלֵנוּ לְמַעַן שִׁמְךָ וְעִזְרָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ שִׁינְמְרוּ הַצַּדִּיקִים עִמָּנוּ
 מֵהַשְׁתַּחֲוִּילוֹ לְעַסֵּק בְּתַקּוּנָנוּ לְגִלוֹת לָנוּ אֱלֹהוּתְךָ, וְכֵן לְדַבֵּק
 מֵחֻשְׁבוֹתֵינוּ תְּמִיד בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּקִשְׁר אֲמִיץ
 וְחֵק וּבְדַבְּקוֹת נִפְלָא, בְּאִפְן שִׁיחִיָּה נִמְשָׁךְ וְנִתְפָּס אֱלֹהוּתְךָ לְתוֹךְ
 מוֹחֵנוּ וְשִׁכְלָנוּ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטְהָרָהּ גְדוֹלָה בְּאֲמִתָּה בְּאִמּוּנָה בְּאִימָה
 וּיְרָאָה וְרִתַת וְזִיעַ, וְיָקִים כָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב, אֲחֻזְתִּיו וְלֹא אֲרַפְנוּ:

וְחַמַּל עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה וְעֲזְרֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לְהַתְמִיד בְּתוֹרַתְךָ
 הַקְּדוּשָׁה לְשִׁמְהָ וּלְהַגּוֹת בָּהּ יוֹמָם וּלְלַיְלָה, עַד שְׁנֹזְבָה בְּעַצְמֵנוּ
 לְחַדֵּשׁ חַדוּשִׁים רַבִּים אֲמַתִּיִּים בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי הַדְּרָכִים
 שֶׁקִּבְּלָנוּ מֵאַבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ הַצַּדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים הָאֲמַתִּיִּים
 זְכוֹתָם יִגְן עָלֵינוּ. רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ שְׁנֹזְבָה לְקִשְׁר מִחֻשְׁבוֹתֵינוּ
 תְּמִיד בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וּלְחֻשׁוֹב וּלְעֵין בָּהּ בְּעִיּוֹן גְּדוֹל לְשִׁמְהָ,
 וּלְהַתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ הַרְבֵּה שֶׁתֹּאִיר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ, וְתִפְקַח עֵינֵי
 שֶׁכִּלְנוּ וְדַעַתְנוּ לְטוֹבָה עַד שְׁנֹזְבָה לְחַדֵּשׁ חַדוּשִׁים אֲמַתִּיִּים
 בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְהַנּוֹרְאָה וְהַנְּשֻׁנָּה מְאֹד מְאֹד. וְנֹזְבָה עַל־יְדֵי
 כָּל הַחַדוּשִׁים שֶׁנִּחְדַּשׁ בְּתוֹרַתְךָ, לְהַמְשִׁיךְ אֵלֵינוּ תְּמִיד אֱלֹהוּתְךָ
 לְתוֹךְ מוֹחֵנוּ וּשְׁכָלְנוּ, וְיִמְלֵא כְבוֹדְךָ אֶת כָּל מוֹחֵנוּ וּשְׁכָלְנוּ וְדַעַתְנוּ
 וּלְבָבְנוּ וְרִמְחָ אֲבָרְנוּ וּשְׁסָ"ה גִּידְנוּ וְכָל קוֹמַתֵינוּ, וְאַהֲיָה מְרַכְבָּה
 לְשִׁכְנֵת אֱלֹהוּתְךָ, וְלֹא אֵצֵא עוֹד מִן הַקְּדוּשָׁה חֵס וְשְׁלוֹם אֲפִלוּ
 בְּחוּט הַשְּׁעָרָה, וְלֹא אֲחֻשׁוֹב שׁוּם מִחֻשְׁבַּת חוּץ חֵס וְשְׁלוֹם, רַק
 אֲהִיָּה תְּמִיד דְּבוּק בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה עַד שְׁאֲזַכָּה לְהַכְנִים גַּם
 בְּאַחֵרִים יְדִיעַת אֲמַתְתָּ אֱלֹהוּתְךָ לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי אָדָם גְּבוּרוֹתֶיךָ
 וְכְבוֹד הַדָּר מְלִכוּתְךָ, שְׁאֲזַכָּה לְהַמְשִׁיךְ אֱלֹהוּתְךָ לְתוֹךְ מוֹחֵם
 וּשְׁכָלְם וּלְבָבְם עַל־יְדֵי דְבָרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁתִּזְכְּבוּ לְהַשְׁמִיעַ
 בְּאֲזַנֵיהֶם וּבְלִבְבֵיהֶם, וְתִפְתַּח עֵינֵם וּשְׁכָלְם וּלְבָבְם שִׁירְגִישׁוּ
 נְעִימוֹת הַתּוֹרָה, וְתִטְעִימֵם נוּעַם זִיוֹךְ עַד שְׁנֹזְבָה כִּלְנוּ עִמָּךְ בֵּית־
 יִשְׂרָאֵל לְהַכִּיר אוֹתְךָ בְּאֲמַת מְהֵרָה, לְחַזוֹת בְּנוּעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר
 בְּהִיבְלוֹ. תוֹדִיעֵנִי אוֹרַח חַיִּים שׁוֹבַע שְׂמַחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִימוֹת

בִּימִינְךָ נִצַּח:

וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילֵנוּ תְּמִיד מִתְּלִמִּידִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים, כִּי אַתָּה יְדַעְתָּ
 כִּי בְּשֵׁר וְדָם אֲנַחְנוּ וְאִין אַתָּנוּ יוֹדֵעַ עַד כֹּה אֵיךְ לְהִזְהַר וּלְהִשְׁמֵר
 מֵהֶם, חוּסָה עַל כְּבוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵא תִגְיַע לְתִלְמִידִים
 שְׂאִינָם הַגּוֹנִים שְׂאִינָם רְאוּיִם לְקַבְּלָהּ. (נתחום) וּתְרַחֵם עֲלֵיהֶם
 וּתְשִׁיבֵם מִהֲרָה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, בְּאִפְּן שְׂיֻכְלוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 לְקַבֵּל אֲמַתַּת נְעִימוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּתְגַלֶּה הָאֲמַת בְּעוֹלָם וְלֹא
 יִהְיֶה כַח לְהִשְׁקֵר לְהִסְתִּיר וּלְהַעֲלִים הָאֲמַת חֵם וְשָׁלוֹם. וְשִׁמְרָנוּ
 וְהַצִּילֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ כָּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם מִעֲוֹנֵשׁ תְּפִיסָה וּבֵית הָאֲסוּרִים
 חֵם וְשָׁלוֹם שְׁלֵא נִבְא לְעוֹלָם לְתְּפִיסָה וּבֵית הָאֲסוּרִים. וּתְרַחֵם
 עַל כָּל עַמֶּיךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׂכַבְּרַתְּפָסוּ בְּבֵית הָאֲסוּרִים שְׂתִמְהַר
 לְהוֹצִיאֵם מִשָּׁם בְּשָׁלוֹם וְנַחַת, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ צַעֲרָם וּמַכְאוּבָם וְעַצֵּם
 הַרְחַקְנוֹת אֲשֶׁר עֲלִיהֶם, הוֹצִיאֵם מִחֲשָׁד וּצְלָמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם
 תִּנְתַּק, יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים, אֲמֹר לְאֲסוּרִים צֹאוּ וּלְאֲשֶׁר בַּחֲשָׁד
 הִגְלוּ. וְתֵן לָנוּ פְּרִנְסָתֵינוּ בְּהַרְחֵבָה גְּדוּלָה מֵאַתָּה לְחַיִּים טוֹבִים
 וּלְשָׁלוֹם, בְּאִפְּן שְׁנִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאֲמַת כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ
 לְעוֹלָם. וְיְהִי נוֹעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָהוּ. יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמֵרֵי־פִי וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
 צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ יְהוָה עַת רִצּוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֶסֶדְךָ
 עֲנֵנִי בְּאֲמַת יִשְׁעֶךָ. יְהוָה עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

== נד ==

אל רחום שְׁמֶךָ, אל חַנוּן שְׁמֶךָ, בְּנו נִקְרָא שְׁמֶךָ, יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׁמֶךָ, אִם עֲוִינוּ עָנוּ בְּנו יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. לְמַעַן שְׁמֶךָ יְהוָה,

וסלחת לעונינו כי רב הוא. יענינו יהוה ביום צרה ישגבנו שם
 אלהי יעקב, אל ישוב דך נבלם עני ואביון יהללו שמך, לא לנו
 יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על הסדך על אמתך. למען שמך
 יהוה תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי, יהוה שמך לעולם יהוה
 זכרך לדור ודור. הביטה וראה למי עוללת בה, ראה נא בענינו
 וריבה ריבנו, כי צרות סבבנו בכלל ובפרט, כי אנו רחוקים ממך
 כמו שאנו רחוקים, כאשר ידע כל אחד בנפשו, ובתוך כך יצאו
 עלינו גזרות קשות ומרות כאלו, אשר אי אפשר לסובלן, וזכות
 ומעשים טובים אין בנו לרצותך בהם. ובעונותינו הרבים כשל
 בחנו אפלו לצעוק ולזעוק אליך בראוי, ובמה נתרצה אל אדונינו
 מלבנו. על-כן עתה אין לנו שום פתחון פה ולא שום דרך לבא
 לפניך ולא שום משען ומבטח, כי אם בשמך לבד. בשמך באנו
 לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, אשר ברחמיך הרבים קראת
 שמך עלינו מימות אבותינו, שתעשה למען שמך הגדול המשתף
 בשמנו, ולמען שם כל הצדיקים האמתיים אשר הם שמך, ותחוס
 ותחמל ותרחם עלינו ותמתיק ותקל ותבטל כל הדינים וכל
 הגזרות מעלינו ומעל עמך בית-ישראל, ובפרט הגזרה הקשה
 והמרה שיצאה בסמוך. רחם עלינו למען שמך ותסירה ותבטלה
 מעלינו מהרה, כי אין מי יעמוד בעדנו שמך הגדול יעמוד לנו בעת
 צרה, כי כבר גלית לנו כי אין טוב בעיניך להמיתנו או להענישנו
 חס ושלום, כי בכל צרתם לו צר ובתיב, גם ענוש לצדיק לא טוב.
 כי שמך משתף בנו, וכל העונשים חס ושלום נוגעים בך בבכבול,
 ובהצדיקי אמת, בפרט גזרה קשה ומרה כזאת אשר עקרה על

לקומי ח"כ"ג תפלות תתש"ו

דתך הקדוש, כי לא עלינו תלנתם וישנאתם כי אם עליך ועל דת
תורתך הקדושה והטהורה והתמימה:

רחם רחם, מלא רחמים, כי שמך נקרא עלינו אל תניחנו.
יהמו מעיד ורחמיך עלינו בעת צרה בזאת, הצילנו מיד אויבנו
ונעבדך. רחם עלינו בזכות הצדיקים הגדולים האמתיים שסבלו
יסורים קשים הרבה ועשו תשובה שלמה עבור כל ישראל, אשר
רבו יסוריהם ותשובתם הגדולה שעשו עבור כל ישראל הוא
כדאי והגון לכפר ולסלוח עונות ופשעים של כל ישראל מראש
ועד סוף. כי רק אתה לבד יודע גדל הכח הנורא והנשגב של
תשובתם הנפלאה שעשו עבור כל ישראל. ובעונותינו הרבים
עתה, ובחלישותינו העצום, אין לנו שום סמיכה כי אם עליהם
ועל כח תשובתם הגדולה שעשו עבורנו, כי שמם הקדוש נקרא
עלינו. ובזכות שמותם הקדושים אשר הם שמך אשר נקרא עלינו,
על זה לבד תמכנו יתדותינו עתה לבא לפניך שתחום ותחמל
ותרחם על דור עני כזה, דור חלוש כזה, ותמהר ותחיש לעקור
ולשבר ולבטל (הנגידה הקשה שיצאה עלינו ליקח בני ישראל לחיל עם שאר)
כל הגזרות שיצאו כבר ושרוצים להוציא חס ושלום. חמל על
שארית עמך ישראל למען שמך ושם הצדיקים שנקראים עלינו,
כי אתה הוא מלכנו מלך אבותינו גואלנו גואל אבותינו צורנו
צור ישועתנו פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך ואין לנו עוד אלהים
זולתך סלה:

ליום כפור

עשה למען שמך וקדש את שמך, והיה עמנו ועזרנו שנזכה מהרה

לשוב אליך באמת ובלב שלם, ובפרט בימים הנוראים הקדושים
 והמאוימים מאד מאד שהם ימי אלול וראש השנה ועשרת ימי
 תשובה ויום הכפורים שהם ארבעים ימי רצון, שבהם נתרצת
 למשה רבנו עליו השלום ונתת לו את הלוחות (שניות) האחרונים,
 עד שביום האחרון נתרצת לו בשלמות ואמרת לו בשמחה סלחתי
 כדברך, ונקבע ליום מחילה וסליחה לדורות, הוא יום הכפורים
 הקדוש והנורא והנשגב יום אחד בשנה. והכל עשית למען שמך
 הגדול והקדוש שנקרא עלינו. רחם עלינו ועזרנו והושיענו שגזכה
 לקבל הימים הקדושים הנוראים הללו בקדשה ובטהרה גדולה,
 ונזכה לשוב בהם בתשובה שלמה באמת, ולקבל עלינו באמת
 ובלב שלם לילך בדרךיך ולקיים מצותיך ולעסוק בתורתך באמת
 כל ימי חיינו, ולהתפלל בכונה שלמה ונשפוך לבנו כמים נכח פני
 יהוה, פלגי מים תרד עינינו על הטאתינו ועונותינו ופושעינו ועל
 רבוי צרותינו, עד אשר נזכה לרצות ולפייס אותך שתמחל ותסלח
 ותכפר לנו על כל הטאתינו ועונותינו ופושעינו שהטאנו ושעונו
 ושפשענו לפניך, ותעקר ותשבר ותבטל כל הגזרות שאינם
 טובות מעלינו, הן אותם שכבר נגזרו הן אותם שרוצים לגזור הם
 ושלום, עד שגזכה שיתגדל ויתקדש שמך הגדול על ידינו תמיד.
 וכשם שענית למשה רבנו ואמרת לו ביום הכפורים בשמחה,
 'סלחתי' כן תתרצה ותתפייס לעמך ישראל ביום הכפורים ותענה
 ותאמר להם 'סלחתי', בשמחה וחדוה רבה ויגדל שמך עד עולם,
 עד שגזכה במחרת יום הכפורים שיהיה ראוי לקרותו שם יהוה
 באמת לאמתו, על ידי שיגדל בו שם יהוה לנצח על ידי המחילה

לתשיט   ח"ב"גד   תפלות   לקוטי

והסליחה של יום הכפורים, ועל ידי בטול כל הגזרות וכל הצרות מעלינו, שאז דיקא שמך הגדול בשלמות באשר הודעת לנו על ידי חכמיך הקדושים (וכרונם לברכה) זכותם יגן עלינו:

וְנִזְכָּה על ידי זה לקבל ימי חג הסוכות ושמני עצרת ושמחת תורה בשמחה וחדוה גדולה בקדשה ובטהרה ביראה ואהבה, ולקיים כל המצות הנוראות הנוהגות בימים האלו בשלמות גדול ובשמחה עצומה בשמך הגדול והקדוש, אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון. יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא. רחם עלינו אבינו מלכנו למען שמך לבד, בטל מעלינו כל גזרות קשות והחזירנו בתשובה שלמה לפניה, והצילנו מכל מיני עונשים בגוף ונפש וממון בעולם הזה ובעולם הבא, ותן לנו חיים טובים וארכים, בני חיי ומזוני ועושר וכבוד וכל טוב לנצח בזה ובבא. והכל למען שמך, כי בשם קדשך לבד בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך. אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני. עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך. הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך. ויקים בנו מקרא שבתוב, ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו. ונאמר, ואתה אלהים אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני, ונאמר, כל גוים סבבני בשם יהוה כי אמילם. סבבני גם סבבני בשם יהוה כי אמילם. סבבני כדבורים דעכו באש קוצים בשם יהוה כי אמילם. ונאמר, ולא נסוג מן תחינו ובשמך נקרא, ונאמר, עזרנו בשם יהוה עושה שמים וארץ, ונאמר, וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך עליון על כל

הָאֲרִיזָן, וְנֹאמַר, יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הוֹצִיאָה מִמִּסְגַּר נַפְשֵׁי לְהוֹדוֹת אֶת שְׁמֶךָ בִּי יִכְתִּירוּ צְדִיקִים כִּי תִגְמֹל עָלַי. בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ. וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאֲרִיזָן אָמֵן וְאָמֵן:

== נה ==

בִּיהוָה הִסִּיתִי אִיךָ תֹאמְרוּ לְנַפְשֵׁי נוֹדֵי הֶרֶם צִפּוֹר. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אַתָּה יוֹדֵעַ גְּדֹל עֲצָם מְרִירוֹת הַנְּלוֹת בְּכָל־וּבִפְרָט וּבִפְרָטֵי פְרָטִיּוֹת, כִּי מִפְּנֵי הַטְּאִינוּ גְּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ, וּמְגוֹלָה אֵל גּוֹלָה הִלְכְּנוּ וּמְכַלִּי אֵל כָּלִי הוֹרַקְנוּ, הֵן כָּלֵל יִשְׂרָאֵל בְּכָל־וְהֵן כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפְרָטִיּוֹת, כִּי גְלוֹת וּמְלֻטוּלִים עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּנַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת כְּצִפּוֹר נוֹדֶדֶת מִן קִנְיָה בֵּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ. וּבְעֲצָם צְרוּתֵנוּ בְּנוֹף וְנַפֶּשׁ וּמְמוֹן, גַּם כְּשֶׁאֲנִי יוֹשְׁבִים בְּבֵיתֵנוּ אָנוּ נְעִים וְנָדִים כִּי אֵין לָנוּ שׁוֹם מְנוּחָה מְרוֹדְפֵינוּ וְשׁוֹנְאֵינוּ בְּנַשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִּיּוֹת, בְּפֶרֶט עֵתָה בְּעַת צָרָה הַמְּרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת אִיךָ לְבְרוּחַ וְלִהְטֵמֵן וְלִהְסַתֵּר מִפְּנֵי הַצְּרוֹת הַקְּשׁוֹת הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר כִּשְׁל כַּח הַסֶּבֶל. רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל הַכְּבוּשִׁים בְּגוֹלָה, שֶׁבְּכָל מְקוֹם שֶׁנִּבְּאוּ שֵׁם בְּגְלוֹת וּמְלֻטוּל בְּנַשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִּיּוֹת, שֶׁתִּהְיֶה עִמָּנוּ, וְתַעֲזָרֵנוּ לְהָרִים וּלְנִשְׂא וּלְהַנְבִּיחַ כָּל הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה אֵלֶיךָ וּלְתוֹרְתֶךָ וְלַעֲבוֹדָתֶךָ, עַד שֶׁנִּשְׁמַם כָּל הַמְּקוֹמוֹת הָרְחוֹקִים מִהַקְּדוּשָׁה מְאֹד שֶׁאֲנִי כְּבוּשִׁים בְּגוֹלָה שֵׁם, יִשׁוּבוּ בְּלִם אֵלֶיךָ תַתְּבָרֶךְ לְנִצְחָה, עַד שֶׁבְּכָל הַמְּקוֹמוֹת הָרְחוֹקִים מִמֶּךָ מְאֹד יַעֲסֻקוּ בָהֶם בַּתּוֹרָה וּבַעֲבוֹדָה בְּאַמֶּת וְיִלְמְדוּ בָהֶם תּוֹרָה בְּרַבִּים, וְיִקְּיִם מִהֵרָה מִקְרָא

לקוטי ח"בנו תפלות תתשכא

שְׁכֵתוֹב, וְנִשְׁאָר גַּם הוּא לֵאלֹהֵינוּ. מְלֵא רַחֲמִים, רְאֵה נָא בְעֵינֵינוּ
וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּמְהֵר לְנַאֲלָנוּ נְאֻלָּה שְׁלֵמָה מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ, רְאֵה
כִּי אֵזְלַת יָד וְאַפְס עֲצוּר וְעוֹבֵב, רְאֵה אֶת עַמְּךָ מְרוּדִים מְאֹד בְּכָל־ל
וּבְפָרֵט, הַבֵּט יְמִין וְרְאֵה וְאִין עוֹזֵר לְשִׁמְאֵל וְאִין סוּמֵךְ, כִּי שָׁחָה
לְעַפְר נִפְשָׁנוּ דְבִקָּה לְאַרְצֵי בְטַנְנוּ. קוּמָה עֲזֹרְתָה לָנוּ וּפְדָנוּ לְמַעַן
הַסְדֵּךְ. יְהִיו לְרִצּוֹן אֱמֶרֶי־פִי וְהִגִּיזוּן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגוֹאֲלִי.
בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוּ. וּבְרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

== נו ==

מִי יָקוּם לִי עִם מְרַעִים מִי יתְנַצֵּב לִי עִם פּוֹעֲלֵי אָוֶן, לוּלִי יְהוָה
עֲזֹרְתָה לִי כַמַּעַט שְׂכָנָה דוּמָה נִפְשִׁי, אִם אִמְרָתִי מָטָה רַגְלִי
הַסְדֵּךְ יְהוָה יִסְעֲדֵנִי. בְּרוּב שְׂרַעֲפֵי בְקָרְבִי תִנְחוּמֵיךָ יִשְׁעֲשְׁעוּ
נִפְשִׁי. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְלֵא רַחֲמִים, חֲפִיץ חֶסֶד וּמְרַבֵּה לְהַטִּיב,
טוֹב וּמְטִיב לְרַעִים וְלַטּוֹבִים, הַחוּשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַח מִמֶּךָ
נְדָת. פִּקַּח עֵינֶיךָ וְרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ, רְאֵה כִּי אֵזְלַת יָד וְאַפְס עֲצוּר
וְעוֹבֵב, כִּי אִין מִי יַעֲמוֹד בְּעַדְנוּ. מַה נַּעֲשֶׂה וּמַה נִּפְעַל אַחֲרֵי אֲשֶׁר
(לְמַחְתָּ) לָקַח מֵאֵתְנוּ עֲטֵרַת רֵאשֵׁנוּ נְאוּנֵי עֲזוּנוּ מִחֲמַדֵּי עֵינֵינוּ, הֵן
הָמָּה צַדִּיקֵי אֵמֶת אֲשֶׁר נִסְתַּלְקוּ בְּדוּרוֹתֵינוּ. אֲשֶׁר כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶם
הִקְדוּשִׁים הָיִינוּ עוֹמְדִים וּמְצַפִּים לִישׁוּעָה, שֶׁבְּדַבְרֵיהֶם (שֶׁבְּדַבְרֵיהֶם)
הַנּוֹרְאִים וּבְתַחֲבֹלוֹתֵיהֶם הַנִּפְלְאוֹת יִקְרְבוּ אוֹתְנוּ כְּלָנוּ לְהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ. וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַעֲצוּמִים וְהַרְבִּים וְהַכְּבֵדִים מְאֹד, חֲשֵׁךְ
הַשֶּׁמֶשׁ בְּצַהֲרֵים וְנִשְׁאָרְנוּ כִּיתוּמִים וְאִין אֵב, וּמַה נַּעֲשֶׂה עִתָּה
אֵל מִי מְקַדוּשִׁים נִפְנָה. מְלֵא רַחֲמִים, לְמַדְנוּ אֵיךְ לְזַעֵק וּלְכַבּוֹת

ולקונן ולספור על הסתלקות הצדיקים האמתיים, באפן שגזכה לעורר רחמיך על עניים כמונו היום, שתורנו ותלמדנו איך לבקש ולחפש ולמצוא את הצדיקים האמתיים שבדור הזה, שיש להם בך להנהיג אותנו בדרך האמת, ולקרננו לתורתך ולהשיבנו אליך באמת. ונזכה להתקרב אליהם באמת ובשלמות להאמין בדבריהם (הנאמנים) הנעימים באמונה שלמה באמת שכל דבריהם ושיחותיהם צריכים למוד, כי גם בשיחתם שיחת חולין נעלם בהם תורה נפלאה וסודות עלאין ורזין הרבה. ואטה אזני ואקשר דעתי היטב לשיחתם הקדושה, עד שאזכה שיקשרו אותי על-ידי שיחתם אליך באמת. רחם עלי מלא רחמים, ועשה את אשר תעשה ברחמיך ובנפלאותיך הנוראות, באפן שאזכה על-כל-פנים מעתה לשוב אליך באמת, ולנוח ולשקוט ממחשבותי הרעות וממעשי הרעים והפגומים ולא אפגום עוד כלל:

רחם רחם, הצל הצל, עורני והושיעני שאזכה לקשר כל מחשבותי ודבורי ועשיתי וכל חכמתי ודעתי ושכלי אליך באמת. ומכל המקומות אשר אני שם בכל עת ועת, אזכה לקשר מחשבותי ושכלי ודעתי אליך ולתורתך ולעבודתך באמת, באפן שאזכה לקשר חכמה תבאה בחכמה עלאה. רחמן מלא רחמים, היה בעורנו בעת צרה הזאת בעקבות משיחא, אשר אתה לבד יודע מרירות נפשנו בצוק העתים האלה, אשר נתרחקנו ממך כמו שנתרחקנו, באשר אתה יודע כל אחד ואחד בלבבו את נגעי לבבו ומכאוביו. רחם עלינו למען שמך, חוסה עלינו ברוב רחמיך, והדריבנו באמתך ולמדנו איך לבקש ולחפש את

הצדיקים האמתיים שבדור הזה, ואיך להתפלל ולהתחנן לפניך
 על־זה באמת באפן שנוֹכַח למוצֵאם ולהתקרב אליהם באמת,
 והם ירחמו עלינו ברחמיהם הגדולים ויקרבו אותנו כלנו, כל
 אחד ואחד ממקומו באשר הוא שם, אליך לתורתך ולעבודתך
 באמת, עד אשר יוציאו אותנו לגמרי מכל המקומות הרעים
 שנפלנו לשם, כל אחד ואחד לפי מקומו שיֵרד לשם ונתרחק
 ממך כמו שנתרחק, מכלם יוציאו אותנו ויקרבונו אליך וישיבו
 אותנו בתשובה שלמה באמת ובלב שלם, באפן שתתקשר
 ותתחבר חכמה תתאה בחכמה עלאה, ויהיו נעשים יחודים
 גדולים ונוראים על ידינו תמיד. ותמלא פנימת הלבנה ותוציא
 ותקים השכינה מגלותה, ויהיה נעשה יחוד גדשׂא בריך הוא
 ושכינתיה תמיד ביחודא שלים, ותמתיק ותבטל כל הדינים
 שבעולם, ותמחל ותסלח ותכפר כל הפאתינו ועונותינו ופשעינו,
 ויהיו כל האנפין נהירין, וכל חידו וכל חירו ישתכח בכל עלמין,
 ויתקום, ותרב חכמת שלמה. ויאירו כל האורות באור גדול
 ונפלא ויתתקנו כל העולמות בשלמות, ויתגדל ויתגלה הדעת
 והשכל האמת בעולם. וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל
 יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו יהוה אלהי
 ישראל מלך ומלכותו בכל משלה. ונהיה מקשרים בך בקשר
 אמין וחזק תמיד לעולם ועד, ונזכה לקיים מקרא שכתוב, אחזתיו
 ולא ארפנו עד שהבאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי. חומל
 דלים חמל עלינו ברחמיך וקרבונו מהרה לצדיקים אמתיים
 שבדור הזה אשר כל תקותינו בעולם הזה ובעולם הבא על־ידם,

כי הם חיינו וארץ מינו לעולם ועד. רחם עלינו למען שמך ומלא
משאלותינו למוכה ברחמים, חננו ועננו ושמע תפלתנו, כי אתה
שומע תפלת כל פה, ברוך אתה שומע תפלה:

== נו ==

לראש השנה ויום כפור

שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש,
כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי, סורו ממני כל פועלי און,
כי שמע יהוה קול בכי. רבוננו של עולם מלא רחמים שומע קול
בכיות עמו ישראל ברחמים, עזרנו לבכות הרבה בכל יום ויום
בלב נשבר ונדכה באמת, בלב נשבר הבא מתוך שמחה. עזרני
שאזכה לבכות לפניך בכל עת בדמעות שלישי כבן הבוכה לפני
אביו, על גדל רחוקי ממך, באפן שיהמו מעיד ויכמרו רחמיך
האמתיים עלי, והשיבנו אליך בתשובה שלמה מהרה.

רבוננו של עולם בעל הרחמים מלך מתרצה בדמעות, אתה יודע
עצם הרחמנות שעלי, וכמה וכמה אני צריך לבכות לפניך על
גדל רחוקי ממך בלי שעור באשר אתה ידעת. רחם עלי ופתח לבי
שאזכה להרגיש כאבי באמת, עד שאבכה לפניך הרבה בכל יום
ויום. ובפרט בימים הנוראים שהם ימי אלול וראש השנה ועשרת
ימי תשובה ויום הכפורים והושענא רבה שהם ימי רצון ימי
תשובה, ימים קדושים ונוראים מאד, עזרני והושיעני ברחמיך
הרבים לבכות בהם הרבה בלב שלם באמת. פלגי מים תרד
עיני על לא שמרו תורתך. ואזכה להשליך מאתי כל החכמות

לתשבה לקוטי ח"ב-נו תפלות

וכל המחשבות המבלבלים ומטרידים ומונעים מתמימות (מנקדת האמת) בכל עת, בלם אזכה לשבר ולבטל ולהשליכם מאתי לגמרי. ואזכה להתפלל ולעסוק בעבודתך בפשיטות ובתמימות באמת. מלא רחמים, זכני בכלל ישראל שאהיה בכל הימים הנוראים בבחינת נער בוכה. ואתה תחמל עלי בחמלה גדולה וברחמים רבים, באופן שאזכה מעתה על כל פנים להשליך כל הרע וכל הבלבולים מאתי, ואעזב דרכי הרע ומחשבותי המנגות והמבלבלות.

רחם עלי למען שמך מלא רחמים, ותן לי ימים נוראים טובים קדושים וטהורים באמת. זכני להתקדש מעתה בפרט באלו הימים הנוראים הקדושים הנשגבים מאד. זכני לשפוך את לבי כמים נזכה פני (פניך) יהוה תמיד, בפרט ברבוי הפליחות והתפלות שמרבים באלו הימים הנוראים הפרעידים ומרעישים מאד. מי לא יירא מי לא יפחד בימים באלו המלאים פחד ואימה ויראה, חיל ורעדה ותלחלה מפניך. מי לא נפקד בימים ההם כי הם נוראים ואימים מאד מאד, ומלאכים בהם יתפזזו וחיל ורעדה יאחזון, ויאמרו הנה יום הדין:

רבנו של עולם רבנו של עולם אים ונורא, תן לי דבורים תדשים עתה, תן לי דבורים עתה לרצותך בהם ממקום שאני שם עתה עתה, שאזכה לשוב אליך באמת מעתה. עזרני מלא רחמים, הושיעני הושיעני מלא ישועות, משכני לתוך תמימות ופשיטות באמת ולא אחשב שום מחשבות היצוניות ולא שום מחשבות יתרות (שקורין איבר טראכטין), רק אעשה עצמי כאני יודע. כי

בְּאֵמֶת (אין אני יודע) אינו ידוע לי כָּלֵל מֵהַ נַעֲשֶׂה עִמּוֹ, מִכֵּל שֶׁבֵּן מֵהַ שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּעוֹלָם כִּי מֵאֵד עִמְקוֹ מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ. רַחֵם עָלַי מְלֵא רַחֲמִים, וְזַכְּנֵי לְהַתְּנַהֵג בְּתַמִּימוֹת בְּאֵמֶת בְּכָל עֵת, בְּאִפְּן שְׂאֲשׁוּב עַל יְדֵי זֶה אֶלֶיךָ בְּאֵמֶת מְהֵרָה. וְזַכְּנֵי לְבָכוֹת הַרְבֵּה בְּרֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה וְיוֹם-הַכַּפּוּרִים וְהוֹשַׁעֲנָא-רַבָּה וּבְכָל יְמֵי אֵלּוּל וְעֶשְׂרֵת יְמֵי-תְשׁוּבָה, בְּאִפְּן שִׁיתְּעוֹרְרוּ רַחֲמֶיךָ עָלַי, וְתַחֲמַל עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּחַמְלָה גְּדוֹלָה וְאַהֲבָה יִתְּרָה.

לְאַתְרוּג וּמִינֵיו

וְזַכְּנֵנו לְאַתְרוּג נֶאֱדָה בְּחַג הַסַּכּוֹת הַקְּדוֹשׁ, שִׁיְהִיָּה לָנוּ אֶתְרוּג נֶאֱדָה וְכִשֵּׁר בְּאֵמֶת וּמְהֵדָר בְּכָל מִינֵי הַדּוֹר, וְלוֹלֵב וְהֵדָם וְעַרְבֵה כְּשֵׁרִים וְנֵאִים וּמְהֵדָרִים, וְנוֹזֵה לְקַיִם מִצּוֹת גְּמִילַת אַרְבַּע מִינִים בְּזַמְנֵנו בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה, בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּה רַבָּה וְעִצּוּמָה. וְאַזְכֶּה לִזְמַר הַלֵּל שְׁלֵם בְּכֹנֶנָה גְּדוֹלָה בְּאֵמֶת עִם כָּל הָאַרְבָּעָה מִינִים וְהוֹשַׁעֲנוֹת, וְלִנְעֻנֵעַ כָּל הַנְּעֻנְעִים הַקְּדוֹשִׁים וְלַחֲקִיף הַתְּקֻפוֹת הַנּוֹרְאוֹת, וְהַכֵּל בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה וּבְשִׂמְחָה רַבָּה וְעִצּוּמָה, בְּכֹנֶנֶת הַלֵּב בְּאֵמֶת וּבְדַבְּקוֹת נִפְלְאוֹ וּבְהַתְּלַהֲבוֹת גְּדוֹל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא בְּאֵמֶת וּבְתַמִּים, בְּרִצּוֹנְךָ וּכְרִצּוֹן צַדִּיקֶיךָ הָאֱמֵתִים, וְאַזְכֶּה עַל יְדֵי הַנְּעֻנְעִים לְהַמְשִׁיךְ הָאֶרֶה מִהַמְחִין שֶׁבְּרֵאשׁ לְתוֹךְ הַשְּׁשֶׁה קְצוּוֹת, וּמִשָּׁם יִהְיוּ נִמְשָׁכִין הַמְּחִין לְבַחֲיַנֵּת מַלְכוּת, וְיִתְנַלֶּה מַלְכוּתְךָ לְעֵין כָּל, וְנוֹזֵה לְהוֹדִיעַ לְבִנְיָ הָאָדָם גְּבוּרֹתֶיךָ וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתְךָ, וְיַדַּע כָּל פְּעוֹל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּ וְיִבִּין כָּל יְצוֹר כִּי אַתָּה יְצַרְתָּ. וְכָל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפּוֹ יִתְּנוּ כְבוֹד וְהָדָר לְמַלְכוּתְךָ.

לסבות

ותעזרנו ותושיענו ותנבנו לקיים מצות סבה בזמנה בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרג מצות התלויים בה ובלב טוב ובשמחה גדולה. ותדבקנו במצותיה הקדושים ותחבקנו בימינה הקדוש באהבה ובחמלה גדולה, ותפרס עלינו סבת שלומך ובצל כנפיק תסתירנו. ונזכה על ידי מצות סבה הקדושה והנוראה לישוב בצלך בצלא קדישא צלא דמהמנותא. ויתגלה ויתודע לעין כל עצם אהבתך וחמלתך עלינו, ויודו הכל ויאמרו כי יעקב בחר לו ית, ישראל לסגלתו. כי חלק יהוה עמו, יעקב חבל נחלתו. ונתפאר אנחנו בך ואתה בנו תמיד כמו שנאמר: את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו, ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך, ולשמר כל מצותיו, ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת, ולהיתך עם קדוש ליהוה אלהיך כאשר דבר, ונזכה לעבוד אותך תמיד באמת ובתמים ולגלות אלהותך ומלכותך לעין כל, ותטה לב המלך והשרים והיועצים עלינו לטובה, ותבטל מעלינו כל הגזרות קשות, ויקים מקרא שכתוב: כי יצפנני בסכו ביום רעה, יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני.

מרא דעלמא בלא, מלא רחמים חדשים בכל עת, שפחתי אליך כפי פרשתי ידי אליך נפשי בארץ עיפה לך סלה. עזרנו והושיענו אותי ואת כל עמך בית ישראל בזכות וכח הדמעות והבכיות של הצדיקים האמתיים ושל כלל ישראל, עזרנו שיגמרו הצדיקים

האמתיים עמנו מה שרצו, שיתקנו אותנו בלנו מהרה בשלמות
 ברצונם הטוב והקדוש, לא כמעשינו הרעים. עזרנו למענה
 ולמענם, והחזירנו בתשובה שלמה לפניך מהרה. הדרוכני
 באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום. זכנו
 לתמימות ופשימות באמת, עשה למען שמך עשה למען תורתך.
 עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על הפאתנו
 למען שמך, ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו,
 וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן

= נח =

סומך נופלים עגנו ביום קראנו, סומך נופלים הושיענו, סומך
 נופלים הושיענו מכל צרותינו, ראה נא בענינו וריבה ריבנו
 כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה. עזר עזר עזרת
 ישראל, הושיעה הושיעה גואל ישראל, עגנו עגנו עונה לעמו
 ישראל. רבנו של עולם, מלך עוזר ומושיע ומגן, אתה ידעת כמה
 וכמה הכביד עלינו הפעל דבר עבודתך התמימה, אשר באמת
 דרכיה דרכי נעם, אך בעוונותי הרבים בלבלתי את דעתי כל
 כך כל כך, עד אשר קשה וכבד עלי כל דבר שבקדשה שאני
 רוצה לעשות, עד אשר כשל כח הסבל. ורק אתה יודע בכמה
 וכמה מיני כבודות וקשיות ומניעות ועפובים הוא מכביד ומונע
 ומעכב אותי מכל דבר שבקדשה שאני רוצה לעשות דבר גדול
 ודבר קטן. ובפרט להתפלל, שזה קשה וכבד עלי מן הכל. כי
 בעוונותי הרבים איני יכול לפתוח פי בתפילתי, ואיני מתגבר
 לתפס את מחשבותי. ומחשבותי משוטטת במה שמשוטטת

לתשכט   ח"ב"נח   לקוטי   תפלות

בְּדַבְרֵי הַכֵּל וְרַעֲיוֹנוֹת רַעוֹת וְזֵרוֹת וְתַאֲוֹת וְהִרְהוּרִים, וְכַמָּה וְכַמָּה
מִיָּנִי מַחְשְׁבוֹת חוּץ שְׂאֵינִם שְׂיָכִים לְדַבְּרוֹי הַתְּפִלָּה כָּלֵל, עַד אֲשֶׁר
מַחְשְׁבֹתַי חֲלוּקָה מִדַּבְּרוֹי מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁעַל פִּי רַב אֵינִי יוֹדֵעַ
כָּלֵל מַה שְׂאֵנִי מְדַבֵּר בַּתְּפִלָּה. אוֹי לִי וִי לִי אוֹי לִי וִי לִי מְאֹד מְאֹד,
מָה אוֹמֵר, מָה אֲדַבֵּר, מָה אֶצְטַדֵּק. וְאִם אֲמַנֵּם אֲנִי בְּעֵצְמִי הַחַיִּב
בְּכֹל זֶה, אֵךְ עִם כָּל זֶה לֶךְ יְהוּדָה הַצְּדִקָּה, לְדִינְנִי גַם עִתָּה לְכַף
זְכוּת, כִּי נִתְפַּס נִתְפַּסְתִּי כָּל כֶּף בְּמַחְשְׁבוֹת חוּץ, עַד שֶׁקָּשָׁה עָלַי
לַעֲמֹד בְּנִגְדָם אֲפִלּוּ בְּכֹל הַיּוֹם, וּבַפֶּרֶט בְּעַת הַתְּפִלָּה, שְׂאֹז הֵם
מִשְׁתַּטְּחִים וּמִתְפַּשְׁטִים בְּנִגְדֵי לְאֶרֶץ וּלְרַחֵב. וְכֹל מִיָּנִי בְּלִבּוֹלִים
וּשְׁטוֹתִים וְעַרְבוּב הַדַּעַת שְׂיֵשׁ לִי בְּכֹל פַּעַם, כָּלֵם בָּאִים וּנְשַׁמְעִים
לְלִבִּי וְדַעַתִּי בְּעַת הַתְּפִלָּה דִּיקָא. וּמַה יַעֲשֶׂה אִזּוּב קִיר כְּמוֹנִי,
חֲלוּשׁ כְּמוֹנִי מְבַלְבֵּל יוֹתֵר מִשְׁפּוֹר כְּמוֹנִי, אוֹי אוֹי אוֹי, אוֹי אוֹי אוֹי
וְאִבּוּי, מָה אוֹמֵר, מָה אֲדַבֵּר, מָה אֶצְטַדֵּק, הָאֱלֹהִים מַעֲזָא אֶת עוֹנֵי.

רַחֵם עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַעֲצוּמִים בְּכַח וְזְכוּת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים
שְׂאֵנוּ נִשְׁעָנִים רַק עֲלֵיהֶם וּבְזֻכוּתָם אָנוּ קִיָּמִים (בְּמִירוֹת הַגְּלוּת)
בְּגְלוּת הַמֶּר הַזֶּה בְּגוֹף וּנְפֶשׁ, וְעוֹרְנִי מֵעִתָּה עַל כָּל פְּנִים שְׂאִזְכָּה
לְהִתְנַבֵּר בְּכֹל הַיּוֹם וּבַפֶּרֶט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה עַל כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת
זְרוֹת הַבָּאִים לְבַלְבֵּל, שְׂלֵא אֲטָה לְבָבִי אֲלֵיהֶם כָּלֵל. רַק אֲכַנֵּים כָּל
מַחְשְׁבוֹת לְבִי וְדַעַתִּי בְּתוֹךְ דַּבְּרוֹי הַתְּפִלָּה, וְאֲקַשֵּׁר מַחְשְׁבֹתַי אֶל
דַּבְּרוֹי הַתְּפִלָּה בְּקֶשֶׁר אֲמִיץ וְחֹזֵק. וְתַעֲזְרֵנִי מְלֵא רַחֲמִים שְׂאֲכַנֵּים
כָּל כַּחוֹתֵי דַּבְּרוֹי הַתְּפִלָּה וְאֲמַסֵּר נַפְשִׁי וְנוֹפִי בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה
וְלֹא תִהְיֶה הַתְּפִלָּה עָלַי כְּמִשְׂא חֵם וְשְׁלוֹם, וְאֶתְיַנַּע בְּכֹל כַּחוֹתֵי
וּבְכֹל מִיָּנִי עֲצוֹת אֲמִתִּיּוֹת לְהַתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ בְּאֲמִת. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ

והסדיף העצומים תקבל תשוקותי וטרחותי ויגיעותי על התפלה
 כאלו הקרבתי לפניך קרבנות וקטרת לרצון. ותעזרני ותושיעני
 ותחזקני ותאמצני בכל עת להתפלל בכונת לבי באמת לפניך
 בשמחה ובטוב לבב בלי שום עקמימות שבלב כלל.

רחם עלי מלא רחמים ואל ימעטו לפניך תלאותי, ראה עניי
 ועמלי ושא לכל הטאתי, כי דכיתנו במקום תנים ותכס עלינו
 בצלמות, אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר, הלא
 אלהים יחקר זאת כי הוא יודע תעלומות לב, כי עליך הרגנו כל
 היום נחשבנו כצאן טבחה. חוסה עלי כרוב רחמיך וקבל מעט
 יגיעותי וטרחותי ותלאותי מה שאני חותר כדי להיות ברצונך,
 כאלו הייתי מתניגע וטורח כראוי, מהר יקדמוני רחמיך כי דלותי
 מאד, פנה נא אל התלאות ואל לחטאות, פנה נא בעצבון רוח
 צפה בשברון לב, קבל מעט יגיעותי (וטרחותי) וטרדותי לעשות
 רצונך כאלו הקרבתי קרבנות על מזבחה לרצון, כי בשר ודם
 אני, ומחמר קרצתי ויצרי רודף אחרי מעודי באשר ירדף הקרא
 בהרים. אוי לי מיצרי אוי לי מיצרי אם לא למענך תעש, ותסיר
 ממני חרון אף וכעס, אין לבקש ולמצא מעש. אוחילה לאל אהלה
 פניו אשאלה ממנו מענה לשון, שאזכה מעתה להתפלל תפלותי
 כראוי בכונה שלמה, שאזכה לתפס את מחשבותי, בפרט בעת
 התפלה לבל תצא חוצה כלל. ולא אחשב שום מחשבות חוץ
 שאינם שייכים לדבורי התפלה, רק תהיה מחשבותי קשורה
 בדבורי התפלה בקשר אמיץ וחזק, ותקבל תפילתי ברצון. אדני
 שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך, כי לא תחפזין זבח ואתנה עולה

לתשלוא לקוטי ח"ב נט תפלות

לא תרצה, זבחי אלהים רוח נשברה, לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה. ונאמר: כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי אמן:

== נט ==

תפלה לאמרה אחר הזכרת שמות הצדיקים

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שבזכות כל הצדיקים האלו שהזכרתי לפניך, חסידים גבורים מארי תורה חוזים נביאים צדיקים. בזכות שמותם הקדושים, ובזכות תורתם ומעשיהם הטובים שעשו לפניך, שתרחם עלינו ברחמיך הרבים, ותזכנו שימשיך עלינו אור קדשך, שנוזח לילך בעקבותם ולדרך בנתיבותם. ונוזח מעתה בכהם הגדול לשוב אליך באמת וללכת בדרךי ישירים לפניך. ותתן בלב כל הצדיקים, הן אותם שהזכרתי לפניך, הן אותם הצדיקים הננוזים שהיו בכל דור ודור שלא זכיתי לידע משמותם, שכלם כאחד יגנו עלינו ומליצו טוב בעדנו לפני כסא כבודך, שתחוס ותרחם עלינו, ותתן בלבנו לשוב אליך באמת. ותסיר ממנו לב האבן ותתן לנו לב בשר, ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך, ונוזח לילך בארח צדיקים, ויהיה חלקנו עמהם לעולם הבא בגן עדן ולא נעול בכסופא קמך. ותעזר לנו בזכות הזכרת שמות הצדיקים, שנוזח לפעל כל בקשתנו לפניך, בכל מה שאנו צריכים בגשמיים ורוחניים. ותבטל הטבע ותשגיח עלינו בהשגחתך לטובה ולברכה לחיים

תתשלב לקוטי ח"ב נט תפלות

ולשלום. וימשך עלינו שפע טובה ברכה וחיים ורפואה ופרנסה ובריאות הגוף וכל טוב, שלא בדרך הטבע כלל. וכל הנהגת תולדות השמים והארץ, כלם ישתנו למטה עלינו בזכות שמות הצדיקים הנוראים הללו שהזכרתי לפניך, באשר הודעתנו על ידי צדיקיך האמתיים, שהזכרת שמות הצדיקים יש להם כח להביא שנוי במעשה בראשית, לשנות הטבע למטה. כי אין לנו על מי להשען עתה, כי אם על זכות הצדיקים הקדושים שוכני עפר, לקדושים אשר בארץ הקודש, ואדירי כל חפצי בם.

מלא רחמים, זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם, וזכר לנו יהוה אלהינו אהבת הקדמונים, זכות כל הצדיקים והחסידים והקדושים האלו שהזכרתי לפניך, בזכותם תושיענו בכל מה שאנו צריכים להושע, בגוף ונפש ומזון בגשמיות וברוחניות, ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך, (ונזכה לראות בהתגלות מלך המשיח שיבוא במהרה בימינו). ותשים חלקנו עם (כל) הצדיקים לעולם ועד. ולעולם לא נבוש כי כך ברחמנו, ועל חסדך הגדול באמת נשעננו, ברודך אתה משען ומבטח לצדיקים:

**החלק השני תם ונשלם, שבת לאל בורא עולם.
ברוך הנותן לעת פח ולאין אונים עצמה ירבה:**

**חזק חזק ונתחזק
נ נח נחמ נחמן מאומן**

לְקוּטֵי מִפְתָּחוֹת תְּפִלוֹת

מִפְתָּחוֹת תְּפִלוֹת עַל הַתּוֹרוֹת

הַתְּפִלוֹת שֶׁבְּלִקוּטֵי תְּפִלוֹת מְסֻדָּוֹת עַל הַתּוֹרוֹת שֶׁבְּלִקוּטֵי מוֹתֵר"ן

	חֵלֶק א'	
מֵאָמֵר	תּוֹרָה	תְּפִלָּה
אֲשֶׁרֵי תְּמִימֵי דָרֶךְ	א	א
אָמַר אֵל הַבְּהֵנִים	ב	ב
אֶקְרוּקְמָא	ג	ג
אֲנָכִי	ד	ד
בְּחֻצוֹצְרוֹת	ה	ה
קָרָא אֶת יְהוֹשֻׁעַ	ו	ו
וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים "אֲמוּנָה"	ז	ז
רְאִיתִי מְנוֹרַת זָהָב	ח	ח
תְּהַמַּת יְכַסְּמוּ	ט	ט
וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים, רְקוּדִים וְהַמְחָאֵת כַּף	י	י
אָנִי ה' הוּא שְׁמִי	יא	יא
תְּהַלֵּה לְדָוִד	יב	יב
אֲשֶׁרֵי הָעַם יִדְעֵי תְרוּעָה, הַשְׁנֵחָה	יג	יג
לְהַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם בְּעוֹלָם	יד	יד
מִי שְׂרוּצָה לְטַעַם טַעַם אֹר הַגְּנוּז	טו	טו
ר' יוֹחָנָן מִשְׁתַּעֵי הָאֵי כּוֹרָא צְדִיק	טז	טז
וַיְהִי הֵם מְרִיקִים שְׂקִיהֶם	יז	יז
רְבִי יוֹחָנָן מִשְׁתַּעֵי קַרְטְלִיתָא	יח	יח
תְּפִלָּה לְחַבְּכוּק	יט	יט
תְּשֻׁעָה תְּקוּנִין	כ	כ
עֵתִיק טְמִיר וּסְתִים	כא	כא

תתשלד לקוטי מפתחות תפלות

תפלה	תורה	מאמר
כב	כב	חוקים בתוך חוקים
כג	כג	צויות צדק עדתיך ואמונה מאד
כד	כד	אמצעותא העלמא
כה	כה	אחוי לן מנא
כו	כו	רציצא א'
כז	כז	רציצא ב'
כח	כח	בני לן ביהא
כט	כט	האי נברא דאזל בעי אתתא
ל	ל	מישרא דסבינא
לא	לא	אית לן בירא
לב	לב	הי שפתי תפתח
לג	לג	מי האישי הקפץ חיים
לד	לד	ואתם תהיו לי ממלכת כהנים
לה	לה	אשרי העם - זרקא
לו	לו	בקרב עלי מרעים
לז	לז	דרשו יי ועוז
לח	לח	מרכבת פרעה וחילו ירה בים
לט	לט	ונתתי עשב בשדה לבהמתך
מ	מ	אלה מסעי בני ישראל.
מא	מא	רקודין
מב	מב	וירא בצר להם בשמעו את רנתם
מג	מג	להתרחק מדבורים של הרשע
מד	מד	מה שפכין כף אל כף בשעת התפלה
מה	מה	מחאת כפים בתפלה
מו	מו	מחאת כף בתפלה

מאמר	תורה	תפלה
ואכלתם אכול ושבוע	מז	מז
על אשר מעלתם בי	מח	מח
לשמש שם אהל בהם	מט	מט
הצילה מתרב נפשי מיד בלב	נ	נ
אמר רבי עקיבא	נא	נא
הנעור בלילה והמהלך בדרך יחידי	נב	נב
ה' הדעת	נג	נג
ויהי מקץ - זכרון	נד	נד
אבא שאול אומר, ארץ ישראל	נה	נה
וביום הבכורים	נו	נו
שאלו תלמידיו את רבי יוסי בן קסמא	נז	נז
תלת נפקין מחד	נח	נח
היכל הקדש	נט	נט
פתח רבי שמעון	ס	ס
חדי רבי שמעון	סא	סא
ויסב אלקים	סב	סב
סוד פגנת המילה	סג	סג
בא אל פרעה	סד	סד
ויאמר בעז אל רות	סה	סה
ויהי נא פי שנים ברוחך	סו	סו
ויבן ה' אלקים את הצלע	סז	סז
המר אסור בעם וגולה	סח	סח
המר אסור גולה	סט	סט
ויהי ביום השמיני	ע	ע
עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה	קה	עא

תתשלו לקוטי מפתחות תפלות

תפלה	תורה	מאמר
עב	קט	יש הכל אשר נעשה על הארץ אשר
עג	קכט	ארץ אכלת יושביה
עד	רט	תפלות כנגד תמידין תקנום
עה	רי	משא ומתן באמונה
עו	ריא	מה שהעולם נוסעין על ראשי השנה לצדיקים
עז	רכא	על ידי שנותנין מעשר נצול משונאים
עח	רמב	ארץ אנפין של הקלפה וצדקה מצלת מזה
עט	רנא	דע שעל ידי מלקמות
פ	עח	ותן עז למלכו
פא	עט	בטח בה
פב	עו	ויהי אחר הדברים האלה
פג	רו	תעיתי בשעה אבד בקש עבדך
פד	קגה	אך אפים זוכין על ידי ארץ ישראל
פה	קמא	אם יזכה שירגיש באמת כאב הטאוי
פו	קנב	בשכא נשמה קדושה לעולם
פז	קצג	דע שהמחשבה יש לה תקף גדול
פח	קמט	תצות לילה אקום להודות לך
פט	קעח	ודוי דברים
צ	רפב	אזמרה לאלקי בעודי
צא	קנז	כל הנהנה מדברי תורה נוטל חיו מן העולם
צב	עב	להתחזק בכל פעם נגד היצר הרע
צג	עד	רומה על השמים
צד	עה	יברכנו אלקים
צה	פ	ה' עז לעמו ותן
צו	פב	הנעלבים ואינם עולבים

מאמר	תורה	תפלה
אלקים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל	צו	צו
זבחי אלקים רוח נשברה	קח	צח
כי אקח מועד	קלה	צט
מי שאי אפשר לו ללמד בקל	קמב	ק
אין אדם מת וחצי תאנותו בידו א'	קמד	קא
אין אדם מת וחצי תאנותו בידו ב'	קמה	קב
תענית מבטל מחלקת	קעט	קג
דע שיש עשרים וארבעה מיני פדיונות	רטו	קד
ספורי מעשיות מצדיקים	רלד	קה
היום אם בקולו תשמעו	ערב	קו
צדיק בתמר יפרח	רעז	קז
במה הארכת ימים	פד	קח
ויהי ידיו אמונה עד בא השמש	צא	קט
בקרוב עלי מרעים	קא	קי
לא ימוש ספר התורה הנה מפיד	קי	קיא
שלומד איזה דבר, טוב לפרש בלשון שמבין	קיח	קיב
עם נבל ולא חכם	קכג	קיג
כל הנדול מתברו יצרו גדול ממנו	קל	קיד
וארח צדיקים באור ננה	קלג	קטו
אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו	קלו	קטז
מעלת המקבל עצה מחכמי הדור,	קמג	קיז
לב טהור ברא לי	קנו	קיח
דע שיש אמצעי והיא השכינה	קנט	קיט
הדפק דופק וגזקש באדם	קס	קב
ואהבת לרעה כמוה אני ה'	קסה	קבא

תתשלח לקומי מפתחות תפלות

תפלה	תורה	מאמר
קב	קסט	והיה עקב תשמעון
קבג	קפ	בענין סגלת הפדיון
קבד	קפד	בשאלה מדבר עם חברו ביראת שמים
קכה	קפה	כד ישראל אשהלמו בעובדיהו
קכו	קפו	מה שמספרין מופתים מהצדיקים
קכז	קפח	דע שצריך לנסע להצדיק לחזור על אבדתו,
קכח	קפט	נשיכת הנחש
קכט	קצ	ויענו כל העם יהדו
קל	קצא	אפשר שישב אחד אצל חברו וכו' ש"י עולמות
קלא	קצב	דע שדבור אמת שיוצא מפי הצדיק
קלב	קצד	מי שרוצה כבוד הוא שומע
קלג	קצה	בצר הרחבת לי
קלד	רז	כל הדבורים הם בהינתן גבורות
קלה	ריב	מחאת כף אל כף
קלו	ריג	דע שיש שם
קלז	רכה	דע בשתראה בשלמות
קלח	רכו	מה שהרשעים מוזרים נגונים של יללה
קלט	רכח	שכשהקדוש ברוך הוא מסתכל בנשמה
קמ	רלה	דע שמי שהולך ונחלק ונופל
קמא	רלט	על ידי מחלקת אי אפשר לדבר
קמב	רמז	מענין תיקו ותקון
קמג	רג	הקדוש ברוך הוא זוכר את בניו ומוריד שני דמעות
קמד	רס	מסירת נפש על ידי מסירת שמו ופרסומו
קמה	רסו	ויעקב נסע סכותה ויבן לו בית
קמו	ערה	דע שכל מצוה ומצוה שעושים, נעשה ממנה גר אחד

לתשלט   מפתחות   לקומי   תפלות

מאמר	תורה	תפלה
דע שיש שאומרים תורה מלמטה למעלה	רעט	קמו
דע מי שצריך לדון לפני דינים בדין תורה	רפ	קמח
אחד היה אברהם	תחילת ח"ב	קמט
דע שיש חדרי תורה	רמה	קנ
דע שקלי הקדמת רח"ל בא ע"י אכילה ותר	רסג	קנא
צדקה היא תקון הבית	רסד	קנב

חלק ב'

מאמר	תורה	תפלה
תקעו - ממשלה	א	א
ימי חנכה הם ימי הודאה	ב	ב
פדיון נפש	ג	ג
ואת הערבים צויתי לכלכלך	ד	ד
תקעו - אמונה	ה	ה
על ידי זעה טובה	ו	ו
כי מרחמים ונהגם	ז	ז
תקעו - תוכחה	ח	ח
אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ולכו	ט	ט
מה שהעולם רחוקים מהשם ותברך	י	י
דע, כשאדם מתפלל בשדה	יא	יא
איה מקום כבודו	יב	יב
צריך לזהר מאד להיות שמה ומזב לב בשבת	יז	יג
עקר התכלית ללכת בתמימות ובפשיטות	יט	יד
רבים לוחמים לי מרום	יד	טו

לקומי מפתחות תפלות

תתשמ

תפלה	תורה	מאמר
טז	טו	אלו המתפאריץ עצמן בשקר בגדולות ונפלאות
יז	טז	הקשו לענין הפרנסה
יח	יז (בסופו)	הרף השם ותברך – להביט על הטובות שעושין
יט	כ	ע"י המחלקת שיש בעולם, נעשין מפרסמים קדם זמנם
כ	כב	בענין ההכנעה טועים העולם הרבה
כא	כג	להפך יגזון ואנחה לשמחה
כב	כה	התבודדות הוא מעלה עליונה ונדולה מן הכל
כג	כו	צריך להרחיק משכרות
כד	כז	ע"י מנהיג הגון נתבטלין ד' מדות רעות
כה	ל	בשכא ספר חדש לעולם
כו	לב	יש צדיקים נגזזים
כז	לד	ויחד יתרו על כל הטובה
כח	לט	לכו תזו מפעלות ה'
כט	מ	מי שיודע מארץ ישראל
ל	מו	מסירת נפש יש לכל אחד ואחד מישראל
לא	נ	המחשבה – ביד האדם להטותה ברצונו
לב	סא	השם ותברך הוא למעלה מהזמן
לג	סז	בראשית – לעיני כל ישראל
לד	עא	חבלים נפלו לי בנעימים
לה	עב	חיים נצחיים
לו	עג	תהלים מסגל לתשובה
לז	עד	אחר פורים קורין פרשת פרה
לח	עז	דע, שכל אחד מישראל
לט	עח	ואתחנן מענין פראסטיק
מ	פא	בשארדם משמת עצמו בשמחה של מצוה

לתשומת לב מפתחות לקומי תפלות

תפלה	תורה	מאמר
מא	פב	כי תצא למלחמה מענין כסדר ושלא כסדר
מב	פג	על ידי תקון הברית שהוא קשת
מג	פד	דע, שעקר התחברות ודבקות להשי"ת ע"י התפלה
מד	פו	דע, שכונת אלול הם תקון לפנים הברית
מה	פט	הדעת משרוף כל השדוכים
מו	צ	טעם על שבירת כלי חרס בשעת השדוף
מז	תחילת ח"א	התנלות נפלא מסוד גדלת רשב"י
מח	שיחות הר"ן פ"ט	מענין לדבק עצמו ב"ג מדות של רחמים
מט	שיחות הר"ן צ"ו	ראוי לאדם להרגיל עצמו להיות כמו בעוה"ב
נ	כט	כשארע שאלה בבית האדם
נא	מד	האמונה תולה בפה של אדם
נב	נו	כשיש להאדם לב, אין שוף אצלו מקום כלל
נג	ס	כשיש מלקמות בעולם, השכל מחיב שיהיה יקרות
נד	סו	הצדיק הוא מברח לעשות תשובה בעד ישראל
נה	עו	ישראל הם נעשים אדונים לבעליהם
נו	צא	וידבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר
נז	שיחות הר"ן פ"ז	לפי הבכיה שבוכין בזמנים נוראים בן יש לו אתרוג נאה
נח	שיחות הר"ן י"ב	כל היגיעות שמנגעין עצמם בתפלה וכן בכל העבודות הקדשה הם בבחינת קרבנות
נט	---	תפלה לאומרה אחר הנזרת שמות הצדיקים

תקון הכפלי

תקון הכפלי

הבטחת רבנו זכרוננו לברכה

אמר, שגם כי ימלאו ימיו, אני אחר הסתלקותו, מי שיבוא על קברו ויאמר שם אלו העשרה קפיטל תהלים הנ"ל, ויתן פרוטה לצדקה (עבורו), אפלו אם גדלו ועצמו עוונותיו וחטאיו מאד מאד חס ושלום, אני אתאמץ ואשתדל לארץ ולרחב להושיעו ולתקנו וכו'. ואני חזק מאד בכל הדברים שלי, אך בזה אני חזק ביותר, שאלו העשרה קפיטל מועילים מאד מאד. ואלו הן העשרה קפיטל תהלים: ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, קנ"ג, באשר כבר נדפסו במה פעמים.

קודם שיתחיל באמירת תהלים יאמר זה:

לבו נרננה ליהודה, גריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה, בזמרות גריע לו: כי אל גדול יהוה, ומלך גדול על כל אלהים:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו עלי: הרי הוא סמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טוב לומר זאת לפני העשרה מזמורים

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורי תהלים אלו לכל הצדיקים האמתים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתים שוכני עפר קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פינא בן שמחה, נ נח נחמ נחמן מאומן, אשר גלה ותקן לומר אלו העשרה מזמורי תהלים בשביל תקון הברית, וכותם יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

תקון הכללי

תתשמג

טז

א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליהוה אדני אתה, טובתי כל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו, כל אסוף נסכיהם מדם, וכל אשא את שמותם על שפתי: ה יהוה מנת חלקי וכוסי, אתה תומיד גורלי: ו חבלים נפלו לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי: ז אברך את יהוה אשר יעצני, אף לילות יסוני כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד, כי מימיני כל אמוט: ט לכן שמח לבי ונגל כבודי, אף בשרי ישכן לבטה: י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את פניך, נעמות בימיך נצח:

לב

א לדוד משכיל, אשרי נשוי פשע בסוי הטאה: ב אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון, ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי, בשאנתי כל היום: ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידך, נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה: ה הטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי, אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה, ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא, רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ז אתה סתר לי *** מצר תצרני, רני פלט תסובבני סלה: ח אשכילך ואורך בדרך זו תלך, איעצה עליך עיני: ט אל תהיו כסוס כפרד אין הבין, במתג ורסן עדין לבלום כל קרב אליך: י רבים מכאובים לרשע, והבוטח ביהוה חסד יסובבנו: יא שמחו ביהוה וגילו צדיקים, והרנינו כל ישרי לב:

מא

א למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משכיל אל דל, ביום רעה ימלטהו יהוה: ג יהוה ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ, ואל תתנהו בנפש איביו: ד יהוה יסעדנו על ערש דוי, כל משכבו הפכת בחליו: ה אני אמרתי יהוה חנני, רפאה נפשי כי חטאתי לך: ו אויבי יאמרו רע לי, מתי ימות ואבד שמו: ז ואם בא לראות שוא ידבר, לבו יקבץ און לו, יצא לחיז ידבר: ח יחד

*** כאן צריך להפסיק מעט (לקי"ט ח"א סימן רי"ג)

תקון הכּללי

עלי ותלחשו כל שנאי, עלי וחשבו רעה לי: ׀ דבר בליעל יצוק בו, ואשר שׁכב לא יוסיף לקום: ׀ גם איש שלומי אשר במחתי בו אוכל לחמי, הגדיל עלי עקב: ׀ ואתה יהוה חנני והקימני, ואשלמה להם: ׀ בזאת ידעתי כי חפצת בי, כי לא יריע איבי עלי: ׀ ואני בתמי תמכת בי, ותציבני לפניך לעולם: ׀ ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם, אמן ואמן:

מב

א למנצח משׁכיל לבני קרח: ׀ כאיל תערג על אפיקי מים, בן נפשי תערג אליך אלהים: ׀ צמאה נפשי לאלהים לאל חי, מתי אבוא ואראה פני אלהים: ׀ היתה לי דמעתה לחם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אלהיך: ׀ אלה אזכרה ואשׁכח עלי נפשי, כי אעבר בסף אדדם עד בית אלהים, בקול רנה ותודה המון חונני: ׀ מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי, הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ׀ אלהי עלי נפשי תשתוחח, על־בן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער: ׀ תהום אל תהום קורא לקול צנוריד, כל משׁבריד וגליד עלי עברו: ׀ יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי: ׀ אומרה לאל סלעי למה שׁכחתי, למה קדר אלך בלחץ אויב: ׀ ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אלהיך: ׀ מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי, הוחילי לאלהים כי עוד אודנו, ישועת פני ואלהי:

נט

א למנצח אל תשחת לדוד מכתם, בשלח שאול וישׁמרו את הבית להמיתו: ׀ הצילני מאיבי, אלהי, ממתקוממי תשׁגבני: ׀ הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ׀ כי הנה ארבו לנפשי, יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יהוה: ׀ בלי עון ירוצון ויכוננו, עזרה לקראתי וראה: ׀ ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל, הקיצה לפקד כל הגוים, אל תחן כל בגדי און סלה: ׀ ישׁובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: ׀ הנה יביעון בפייהם חרבות בשפתותיהם, כי מי שמע: ׀ ואתה יהוה תשׁחק למו, תלעג לכל גוים: ׀ עזו אליך אשמרה, כי אלהים משׁגבני: ׀ אלהי

תקון הכללי

תתשמה

חסדי יקדמני, אלהים יראני בשררי: י אל תהרנם פן ישכחו עמי, הניעמו בחילך והורידמו, מגננו אדני: י חטאת פינו דבר שפתימו וילכדו בנאונם, ומאלה ומפחש יספרו: י בלה בחמה בלה ואינמו, וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה: י וישבו לערב יהמו כקלב ויסוכבו עיר: י המה יניעון לקבל, אם לא ישבעו וילינו: י ואני אשיר ענך וארגן לבקר חסדך, כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: י עזי אליך ואמרה, כי אלהים משגבי אלהי חסדי:

עז

א למנצח על ידותון לאסף מזמור: ב קולי אל אלהים ואצעקה, קולי אל אלהים והאזין אלי: ב ביום צרתי אדני דרשתי, ידי לילה נגרה ולא תפוג, מאנה הנחם נפשי: ד אזכרה אלהים ואהמיה, אשיחה ותתעטף רוחי סלה: ה אחזת שמרות עיני, נפעמתי ולא אדבר: ו השכתי ימים מקדם, שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בכלילה, עם לבבי אשיחה, ויחפש רוחי: ח הלעולמים יזנה אדני, ולא יסוף לרצות עוד: ט האפס לנצח חסדו, גמר אמר לדר ודר: י השכח חנות אל, אם קפץ באף רחמיו סלה: יי ואמר חלואי היא, שנות ימיו עליון: יי אבזר מעללי יה, כי אזכרה מקדם פלאך: יי והגיתי בכל פעלך, ובעלילותיך אשיחה: יי אלהים, בקדש דרכך, מי אל גדול באלהים: יי אתה האל עשה פלא, הודעת בעמים ענך: יי נאלת בזרוע עמך, בני יעקב ויוסף סלה: יי ראוד מים אלהים, ראוד מים יחילו, אף ירגזו תהמות: יי זרמו מים עבות, קול נתנו שחקים, אף הצעיד ותהלכו: יי קול רעמך בנגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: ב בים דרכך ושבילך במים רבים, ועקבותיך לא נדעו: כ נחית כצאן עמך, ביד משה ואהרן:

ב

א תפלה למשה איש האלהים, אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב במרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דבא, ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים בעיניך ביום אתמול כי יעבר, ואשמורה בכלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר

תקון הכּללי

פּחֲצִיר יחֲלֶף: ו בבִּקְרָה יִצְיִן וּחֲלָף, לְעֶרֶב יִמּוּלַל וְיִבְשׁ: ו כִּי כָלִינוּ בְּאֶפְדָּה, וּבְחֻמַּתֶּךָ נִבְהַלְנוּ: ה שְׁתַּחֲוֵנוּ עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶּךָ, עַל־מִנּוּ לְמֵאֹר פְּנִיֶךָ: ו כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתֶּךָ, כָּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הַגֵּה: ו יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַחֲבֶם עֲמַל וְאָוֶן, כִּי גַז חִישׁ וְנִעְפָּה: ו מִי יוֹדֵעַ עַז אֶפְדָּה, וּכְיִרְאֲתֶךָ עִבְרַתֶּךָ: י לְמִנּוֹת יָמֵינוּ בֶּן הַיּוֹדֵעַ, וְנִבְא לִבֵּב חֻמָּה: יי שׁוּבָה יִהְיֶה עַד מָתִי, וְהִנָּחֵם עַל עִבְרִיֶךָ: יג שִׁפְעֵנוּ בְּבִקְרָה חֲסִדֶּךָ, וְנִרְנָנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יָמֵינוּ: יד שִׁמְחָנוּ בִּימּוֹת עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רֵאֵינוּ רָעָה: טו יִרְאֵה אֶל עִבְרִיֶךָ פְּעֻלָּה, וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי נֵעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנֵנָה:

קה

א הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְשֵׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: ב שִׁירוּ לוֹ זָמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁוֹ, וְשִׂמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד דַּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ, בִּקְשׁוּ פְּנֵי תְּמִיד: ה זְכֹרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְּתֵי וּמִשְׁפָּטֵי פִיו: ו זַרַע אֲבָרְהָם עֲבָדוֹ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דְּבַר צִוָּה לְאַלְפֵי דוֹר: ט אֲשֶׁר בָּרַת אֶת אֲבָרְהָם, וְשִׁבּוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר לֵךְ אֶתָּן אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן, חֲבַל נַחֲלַתְכֶם: יב בְּהִיוֹתְם מִתִּי מִסְפָּר, בְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ: יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר: יד לֹא הֵנִיחַ אָדָם לְעַשְׂקֶם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: טו אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי, וּלְנִבְיָאֵי אֵל תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטְּשֵׂה לֶחֶם שֹׁכֵר: יז שְׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ, לְעֹבֵד נִמְכַר יוֹסֵף: יח עֲנוּ בְּכַפָּל רִגְלוֹ, בְּרוּל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד עַתָּה בֵּא דְבַרְוֹ, אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּ: כ שְׁלַח מִלֶּךְ וַיִּתְּרָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שְׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִיָּנוּ: כב לְאַסּוֹר שָׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ, וְזִקְנָיו יַחֲבֶם: כג וַיְבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת עַמּוֹ מֵאֵד, וַיַּעֲצֵמָהּ מִצְרַיִם: כה הִפְדָּה לָבֶם לְשֵׁנָה עַמּוֹ, לְהַתְּנִיבֵל בְּעִבְדָיו: כו שְׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אַהֲרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: כז שְׁמוּ כֶסֶם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח חִשְׁדָּה וַיַּחֲשֵׁד, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: כט הִפְדָּה אֶת מִימֵיהֶם לָדָם, וַיָּמַת אֶת דָּגָתָם: ל שָׂרֵץ אֶרֶץ

תקון הכללי

תתשמו

צַפְרָדַעִים, בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם: ^א אָמַר וַיְבֹא עָרֹב, כַּנִּים בְּכָל גְּבוּלָם: ^ב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בָּרֶד, אֲשֶׁר לִהְיוֹת בְּאַרְצָם: ^ג וַיֵּךְ גַּפְנֵם וּתְאֵנֹתֶם, וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: ^ד אָמַר וַיְבֹא אַרְבֶּה, וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר: ^ה וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאַרְצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: ^ו וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאַרְצָם, רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם: ^ז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו בּוֹשֵׁל: ^ח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם: ^ט פָּרַשׁ עֵינָיו לְמִסְדָּה, וְאֵשׁ לְהָאִיר לְיָלְהָה: ^י שָׂאֵל וַיְבֹא שָׁלוֹ, וְלִחֵם שָׁמַיִם יִשְׁבִיעֵם: ^{יא} פָּתַח צִוּר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת נִהְרָה: ^{יב} כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדָשׁוֹ, אֶת אֲבֵרָהֶם עֲבָדוֹ: ^{יג} וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרִנְיָה אֶת בַּחֲרִיּוֹ: ^{יד} וַיִּתֵּן לָהֶם אַרְצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֵמִים יִירָשׁוּ: ^{טו} בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִבְצְרוּ, הִלְלוּיָהּ:

קלז

^א עַל נִהְרוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁכְּנוּ גַם בְּכִינוּ, בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן: ^ב עַל עַרְבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינוּ בְּנֵרוֹתֵינוּ: ^ג כִּי שָׁם שְׁאַלְנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבַרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמִיחָה, שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ^ד אִיךָ נִשִּׁיר אֶת שִׁיר יְהוָה, עַל אֲדָמַת נֶבֶר: ^ה אִם אֲשַׁבְּחֶךָ יְרוּשָׁלַיִם, תִּשְׁכַּח יְמִינֵי: ^ו תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי לַחֲכֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֶכִי, אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שְׁמֹחֲתֵי: ^ז זָכַר יְהוָה לְבַנְיָ אֲדוּם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם, הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹסֹד בָּהּ: ^ח בַּת בְּכָל הַשְּׂדוּדָה, אֲשֶׁרֵי שִׁישְׁלֵם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שְׁגִמְלַת לָנוּ: ^ט אֲשֶׁרֵי שִׂיאָחוּ וַנִּפְּץ אֶת עַלְלֶיךָ אֶל הַסְּלַע:

קנ

^א הִלְלוּיָהּ הִלְלוּ אֵל בְּקְדָשׁוֹ, הִלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עִזּוֹ: ^ב הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הִלְלוּהוּ בְּרֹב גְּדָלוֹ: ^ג הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הִלְלוּהוּ בְּגִבְלֵ וּכְנֹזֶה: ^ד הִלְלוּהוּ בְּתֹף וּמַחּוֹל, הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב: ^ה הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע, הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: ^ו כָּל הַנְּשַׁמָּה תִהְלֵל יְהוָה, הִלְלוּיָהּ:

לאחר סיום המזמורים יאמר שלושה פסוקים אלו:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהודה שבות עמו, וְגַל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: ותשועת צדיקים מיהודה, מַעֲזוֹם בַּעַת צָרָה: וַעֲזָרָם יְהוָה וַיַּפְּלֵם, וַיַּלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיִּזְשָׁעֵם כִּי חָסוּ בוֹ:

תקון הכללי

זאת התפלה מצאנו באמתחת הכתבים,
והיא מעט הכמות ורב האיכות

רבוננו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אנת לעלא, לעלא
מן כלא, ולית לעלא מנך, דלית מחשבה תפיסא בך כלל, ולך
דומיה תהלה, ומרמם על כל ברכה ותהלה. אותך אדרש, אותך
אבקש שתחתור חתירה דרך כבושה מאתך, דרך כל העולמות,
עד ההשתלשלות שלי במקום שאני עומד, כפי אשר נגלה לך,
יודע תעלומות, ובדרך ונתיב הנה תאיר עלי אורך, להחזירני
בתשובה שלמה לפניך באמת, כפי רצונך באמת, כפי רצון
מבחר הברואים, לבלי לחשב במחשבותי שום מחשבת חוץ
ושום מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונך, רק לדבק במחשבות
זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך ובתורתך. "הט
לבי אל עדותיך", ותן לי לב טהור לעבדך באמת. וממצולות ים
תוציאני לאור גדול חיש קל מהרה. תשועת יהוה כהרף עין, לאור
באור החיים כל ימי חיותי על פני האדמה. ואזכה לחדש נעורי,
הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה, ותהיה יציאתי מן
העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה לחזות בנעם יהוה ולבקר
בהיכלו, בלו אומר כבוד, אמן נצח סלה ועד:

כפי הנכתב רואים חדשות, התגלות חדש בעולם!

"נ נח, בזמן שמצאתי את זה וקראתי את זה, זה שמח אותי, אבל לא ידעתי מה זה, ראיתי שזה פלא בזה, שזה אור גדול, אבל לא יותר, שום פרטים. אני קראתי את זה כמו ילד קטן שלא יודע כלום, "נ נח נחמ נחמן מאומן", לא ידעתי יותר, רק מה שכתוב. והיום אחרי ששים שנה נודע לי שזה הפתק.. הוא המפתח של הגאולה! כי בזה נגלה חדשות בעולם, רבנו הקדוש גלה בזה הפתק התגלות חדש! כתוב בזהר שלעתיד יתגלה שיר של חסד, פשוט, כפול, משלש, מרבע, ועל-ידי זה יחזר כל העולם להשם יתברך, לתורה, ויהיה עולם חדש. ככה כתוב בזהר!

ורבנו הקדוש גם-כן מדבר מזה בהתורה ב'לקומי מזהרין', וגם הוא בעצמו גלה את זה בהתורה שלו, הוא דבר שיש שיר יפה בזה, פשוט, כפול, משלש, מרבע. וגם-כן יש בזה עשרה אותיות, עשרה אותיות זה עשרה מיני גנינה שנגלה על תקון פגם הבגרות. זה בהשיר הזה כלול הכל ביחד, כן. נו, צריכים סימנים יותר מזה?

ופה רואים בפרוש, בברור, שרבנו הקדוש מנגלה כאן שהוא העקר, ומנגלה את זה לכל העולם, גם ליהודים וגם לגויים. כי הוא זה, הוא בעצמו זה השיר שיתגלה לעתיד, עם נקודות: נ נח נחמ נחמן מאומן!

ג נח נחמ נחמן מאומן

ג - זה פשוט, אות אחת.

נח - זה כפול, שתי אותיות.

נחמ - זה משלש.

נחמן - זה מרבע.

מאומן - זה המקום שהוא נמצא, הוא מאומן.

השם נחמן הוא ארבע אותיות, זה שם יקו"ק, הוא כלול בהשם של השם יתברך יקו"ק, זה ארבע אותיות של השם יתברך. י - פשוט, י"ק - כפול, יק"ו - משלש, יקו"ק - מרבע. שם השם יקו"ק משתרף עם השם של רבנו!

בכה רבנו כתב בהתורה ח' חלק ב', הוא מגלה: "שם השם משתרף בשם הצדיק. אם שם הצדיק מתפרסם בעולם, מתפרסם השם יתברך בעולם". זה הכל תלוי בפרסום שם הצדיק! ופה הוא חותם שהוא זה הצדיק של השיר פשוט כפול משלש מרבע, הוא בעצמו - הוא זה השיר. על ידי הפרסום של רבנו הקדוש - יתגלה ויתקדש שם השם.

עוד לא היה פלא בזה בעולם משום צדיק! ג נח נחמ נחמן מאומן זה דבר חדש, זה חדשות לגמרי. רק ג נח נחמ נחמן מאומן, מספיק, זהו הכל. זה כל העולם, זה כל התורה כלה וכל ישראל, זה כל החכמות וכל.. הכל! כל הרפואות וכל הישועות, הכל בדבור אחד! רק שיתפרסם שמו בכל העולם, זהו השם שלו - ג נח, זהו כולל בו כל הנאלה וכל הישועות כלול בזה השם, כי העקר תלוי ברבנו. העקר הנאלה, עקר ביאת המשיח תלוי בקרבת הצדיקים. שיגיעו העולם שיש צדיקים כאלה - רבנו ותלמידיו, רבנו הקדוש ואנשיו. זה עקר הנאלה תלוי בזה. זה מתר להודיע, לפרסם לכל עם ישראל,

תורת משה

אשר יאמר אליו ויאמר לו
אשר יאמר לו ויאמר לו
אשר יאמר לו ויאמר לו
אשר יאמר לו ויאמר לו
אשר יאמר לו ויאמר לו
אשר יאמר לו ויאמר לו
אשר יאמר לו ויאמר לו
אשר יאמר לו ויאמר לו
אשר יאמר לו ויאמר לו
אשר יאמר לו ויאמר לו

תורת משה

נהגו בהנהגתו מלפניו

(המשפט הוא כזה) * (אשר)

אשר יאמר לו ויאמר לו

אשר יאמר לו ויאמר לו

אשר יאמר לו ויאמר לו

אשר יאמר לו ויאמר לו

אשר יאמר לו ויאמר לו

אשר יאמר לו ויאמר לו

אשר יאמר לו ויאמר לו

אשר יאמר לו ויאמר לו

אשר יאמר לו ויאמר לו

אשר יאמר לו ויאמר לו

אשר יאמר לו ויאמר לו

שְׁנֵיתֵי ה' לַנְּגִדֵי תַמִּיד

נ נח נחמ נחמן מאומן

לְכָל מֵאן דְּבַעֵי

הַסְפֵּר מְחַלֵּק בְּחָנֶם לְכָל דּוֹרֵשׁ וּמְבַקֵּשׁ.

כָּל מְטַרְתְּנוּ בְּהַדְפַּסַּת הַסְפָּרִים הַקְדוּשִׁים
הִיא לְקַיֵּם אֶת צְוֹאת מוֹהַרֲנֵי "זצ"ל, שְׁצַוָּה
קִדְּם הַסֵּת לְקוֹתוֹ "יְפוּצוּ מְעִינְתֵיךָ חוּצָה".

הַרְשׁוֹת נְתוּנָה לְכָל מִי שֶׁבְּרָצוֹנוֹ לְהַדְפִּים
קְטָעִים מִסְפָּר זֶה בְּכָל לְשׁוֹן שֶׁהוּא בְּכָל
מְדִינָה וּמְדִינָה, וְאִין רְשׁוֹת לְאַף אֶחָד
לְאוֹסְרוֹ אֶלָּא אֲדַרְבֵּהּ, "יִגְדִּיל תּוֹרָה
וְיֵאדִיר".

הוצאת "מלא ונדיש מקו לקו"

להדפסת והפצת כתבי רבי נחמן מברסלב ופרסום שם הצדיק